106e jaargang nummer 1 - 3 januari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

WINST- EN VERLIESREKENING

van de voorzitter der Unie

"En hij riep tien van zijn slaven en gaf hun tien ponden en zei tot hen: Drijft handel totdat ik terugkom". (Lucas 19:3).

De boeken zijn of worden in deze dagen afgesloten. De directeuren en de aandeelhouders willen weten of er in het jaar 1990 winst of verlies is geleden. Er is immers geld in een zaak of in een bedrijf geïnvesteerd om winst mee te maken.

In Lucas 19: 11-27 vertelt Jezus een gelijkenis.
Een man van hoge geboorte vertrekt naar een ver land om koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en zal daarna terugkeren.
Voordat hij vertrekt krijgen tien dienaars een goudstuk om handel mee te drijven. Bij zijn terugkeer vraagt hij rekening en verantwoording. De eerste dienaar zegt: "Heer, Uw goudstuk heeft tien goudstukken winst gemaakt". Dit antwoord wil ik graag onder Uw aandacht brengen. "Heer, **Uw** pond heeft tien ponden winst gemaakt".
Wat is deze slaaf eerbiedig en bescheiden. Hij zegt niet: **Ik** heb met Uw tien pond tien ponden winst gemaakt". Zijn eigen doen en laten blijft onvermeld, dat pond heeft het gedaan. **Uw pond.**
Wanneer de dienaar het pond niet had ontvangen, had hij geen winst kunnen maken. Dat dit pond tien ponden winst had gemaakt, kwam toch door het beleid dat hij gevoerd had en door zijn ijver. Daarover zwijgt hij echter. Zelf treedt hij geheel op de achtergrond. Met blijdschap deelt hij het resultaat mee.

Onze man van hoge afkomst, Jezus Christus onze Heer, heeft voordat Hij van deze aarde vertrok aan Zijn dienaars een kostbaar goudstuk, de Heilige Geest gegeven, om daar winst mee te behalen. En als Hij terugkomt, misschien heel gauw al, bekleed met koninklijke waardigheid, zal Hij vragen hoeveel winst er gemaakt is.
Hebt U over 1990 een tussentijdse rekening opgemaakt?

De Heer verwacht winst! Hoe is het met Uw pond?
Toch niet in een doek weggeborgen?
We mogen 1991 ingaan.
Misschien moeten we constateren, dat we helemaal verkeerd bezig zijn en verlies lijden. We mogen dan een grondige reorganisatie gaan doorvoeren.
De Heer biedt ons zoveel mogelijkheden om van 1991 een winstgevend jaar te maken.
Dan zullen we echter bereid moeten zijn om zo handel te drijven, dat we onszelf wegcijferen en de Heilige Geest alle gelegenheid geven.

Niet onze wil,
niet onze eer,
niet onze goede naam,
maar de wil, de eer en de goede naam van de Man van hoge afkomst, die op reis is gegaan om voor zich koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen,is belangrijk.
Deze Heer vraagt dienaars om met Zijn Geest handel te drijven.
In de Raad van de Gemeente, in alle takken van arbeid in de Gemeente en in het werk dat we in onze landelijke verbondenheid mogen verrichten.

Het hoogste salaris, het grootste dividend dat ooit zal worden uitbetaald, is de uitspraak:
"Voortreffelijk, goede dienaar; omdat U in het minste getrouw geweest bent, zult U gezag hebben over tien steden".

Een winstgevend 1991 gewenst.

W.J. Blanken

VERDER IN DIT NUMMER

DE RAADSLEDEN EN HUN TIJD

Een vorig artikel hebben we geschreven over de voorganger en zijn tijd. Een zaak waar de gemeente rekening mee moet houden. De voorganger staat echter niet alleen in het werk. Hij wordt terzijde gestaan door broeders ouderlingen en diakenen, en in vele gevallen ook door zusters diaconessen. Samen hebben dezen, wat de Bijbel noemt, het opzicht over de gemeente. Over hun tijd willen wij in dit artikel iets schrijven.

ROEPING EN VERKIEZING

We lezen in 1 Timotheüs 3:1 "Indien iemand staat naar het opzienersambt, dan begeert hij een voortreffelijke taak". Menigeen die in dit ambt staat zal dit kunnen bevestigen. Het is dan ook prachtig als iemand mag weten door de Here tot dit werk geroepen te zijn en daarbij ook door de gemeente verkozen. Er zijn er velen die zich in dit werk bijzonder gezegend weten.
Toch zullen we, als we tot dit werk geroepen worden, ons moeten realiseren dat dit tijd gaat kosten Velen vinden het een bijzondere eer dat de gemeente aan hen heeft gedacht en hen heeft uitgekozen voor dit werk. Op zondag is het ook vaak prachtig om met de predikant de kerk binnen te komen en op de gereserveerde stoelen plaats te kunnen nemen. Dat is echter niet waarom het gaat. Er moet werk gedaan worden, wat veel tijd gaat kosten. En als men zich beschikbaar stelt voor ouderling, diaken of diacones, moet men zich dat wel realiseren.
De meeste tijd zal gaan zitten in het bijwonen van vergaderingen en het bezoeken van de leden van de gemeente. Daarnaast zijn er nog heel wat andere zaken die gedaan moeten worden. En de vraag die daarbij gesteld mag worden is deze: Hebben wij deze tijd beschikbaar en willen wij met blijdschap deze tijd geven aan de dienst van de Here en zijn gemeente? Als deze tijd er niet is dan zullen we ons moeten afvragen of we deze taak wel ter hand kunnen nemen.

HOEVEEL TIJD MOET DAT NU ZIJN?

Het is wel eens gebeurd in het verleden dat er een broeder in een gemeente was, die vele jaren ouderling was geweest. Hij had daarbij zelfs zijn veertigjarige jubileum gehaald. Het was niet iemand die er de kantjes bij afgelopen had, hij had het werk in de gemeente op een voortreffelijke wijze gedaan. Daarvoor werd hij door de gemeente op handen gedragen en een bijzondere eer viel hem vanuit de gemeente ten deel. Maar zijn kinderen vertelden dat zij eigenlijk nooit een vader hadden gehad. Thuis kwam deze broeder alleen om te eten en te slapen. Nu is dit een wat extreem geval, maar wel waarheid. Wie werk doet in de gemeente, zal een duidelijk evenwicht dienen te zoeken tussen het werk dat gedaan moet worden, waarvoor men is gekozen en bevestigd en het aanwezig zijn in het gezin. Juist in een gezin met opgroeiende kinderen is het noodzakelijk dat vader te bereiken is en niet altijd onderweg. Onze kinderen groeien op in een tijd die veel van hen vraagt, zoals de tijd ook veel van ons vraagt. Allerlei vraagstukken doemen op in het leven van jongeren, die in de school niet meer beantwoord worden, of op een onbijbelse manier worden behandeld en beantwoord. Daarvoor dient een groot deel van de vorming van de kinderen, en zeker de godsdienstige vorming, thuis te gebeuren. Daarvoor moet vader aanwezig zijn. Hoe nu de tijd te verdelen tussen het werk in de gemeente en het thuis aanwezig zijn? Eens sprak ik een broeder ouderling die, naast het werk dat hij als ouderling deed, ook nog lid van het zangkoor was en ook graag de wekelijkse bidstond bezocht. Hij vertelde mij dat hij voor de taak van ouderling één avond per week beschikbaar was, uitzonderingen daargelaten. Was er vergadering van de Raad, dan ging hij in die week niet op bezoek. Misschien is dit een mogelijkheid. Het kan echter ook zijn dat een verenigingslidmaatschap moet worden opgegeven om tijd te maken voor het werk waartoe de Here en de gemeente heeft geroepen. Maar laat er tijd overblijven om thuis te zijn.

WAT VRAAGT DE GEMEENTE

Wijlen Ds. K. Reiling heeft in onze studietijd eens gezegd dat we er voor moeten waken om, als voorgangers, opgejaagden van de gemeente te worden. Ditzelfde kan ook gezegd worden van ouderlingen, diakenen en diaconessen. Soms spreken we mensen die aan dit opgejaagd worden hard toe zijn. De gemeente vraagt dit van ons, is vaak hun woord. Maar vraagt de gemeente dit echt en heeft de gemeente het recht om te vragen van mensen die leiding geven aan de gemeente dat zij min of meer altijd bezig zijn. De taak van deze broeders en zusters is om leiding te geven aan de arbeid en om bezoekwerk te doen. Maar bij wie moet dat bezoekwerk gedaan worden? Zijn dat niet allereerst de zieken, de ouderen, die niet meer in de gemeente kunnen komen, de alleenstaanden, enz. Het gewone gemeentelid hoort allereerst aanwezig te zijn in de samenkomsten van de gemeente. Dat is een zaak die we beloofd hebben bij onze belijdenis en doop. En deze samenkomsten zijn meer dan de diensten op zondag. Er zijn bijbelstudies, verenigingen, enz. Dat moeten plaatsen zijn waar voorganger, Raad en gemeente elkander ontmoeten. Daar wordt de gemeenschap beleefd, waar de gemeente samenkomt. Daar vindt ook het opzicht over de gemeente plaats. Ik heb menige broeders en zusters gesproken, die trouw waren in de gemeente die mij zeiden dat het bezoekwerk maar eerst bij anderen gedaan moest worden die het harder nodig hadden. En als het verlangen er is om eens met de ouderlingen een gesprek te hebben, waarom dan niet van de kant der leden een afspraak gemaakt? Aan overspannen werkers in Gods Koninkrijk heeft niemand iets, zeker de arbeid niet.

GEESTELIJK TOERUSTING

Iemand die altijd moet uitdelen raakt zelf een keer leeg. Zo kan het met mensen zijn die anderen moeten vertroosten, bemoedigen en soms vermanen. Ze doen dat zo trouw en zijn daar zo met volle inzet mee bezig dat ze op een gegeven moment tot de ontdekking komen dat zij niets meer hebben, omdat zij zelf leeg zijn. Maar dan is hun werk ook niet meer vruchtbaar.
Daarom is het nodig dat broeders en zusters, die werkzaam zijn in een dergelijke taak, allereerst zelf zijn aangesloten op de geestelijke Krachtbron, die voor ons is geopend door de Heilige Geest. Het is niet voor niets dat de Here Jezus Christus gezegd heeft, nadat Hij de opdracht tot getuigen had gegeven, dat de apostelen moesten wachten totdat kracht over hen zou komen door de Heilige Geest. Niemand kan dit werk doen in eigen kracht, niemand kan dit werk doen vanuit eigen wijsheid. Maar er is hemelse Kracht beschikbaar. Daarvoor is nodig om van dag tot dag aangesloten te zijn op deze hemelse Krachtbron. Ook daarvoor moet tijd beschikbaar zijn. Daarnaast denk ik aan avonden met de Raad van de gemeente, samen met de diaconessen, waarbij eens niet gesproken wordt over allerlei gemeenteproblemen of over allerlei zakelijk gerichte problematiek, maar waarbij men samen rondom het Woord van God aanwezig is en waarbij men ook samen zich buigt in diep gebed voor Gods aangezicht. Zulke avonden zijn zeer verrijkend. Dat kost tijd! Maar laten we dan die avond maar eens geen gewone vergadering hebben en ook niet op bezoek gaan, want door zulke avonden gaat de gemeente ook geestelijk groeien. Daarom is de vraag belangrijk: Hoe gaan wij met onze tijd om?
Dit keer was dit gericht op de ouderlingen, diakenen en diaconessen. Een volgende keer gaat het over de tijd van de gemeente.

Jac. Schouten

MEDEDELING

Bevestiging- en intrededienst van ds. A. de Vries, vindt plaats op zondag 6 januari door ds. Chris Eijer in de Baptistenkerk in Winschoten, aanvang 's middags om 15.00 uur

BEGIN VAN HET EINDE

BEGIN VAN HET EINDE (I THESS. 4: 13 t/m 5: 11)

De wederkomst van de Heer is een belangrijk onderwerp in het Nieuwe Testament. Toch zijn er christenen die zich niet op hun gemak voelen als het onderwerp aan de orde komt. In de rubriek Bijbel heb ik ondertussen de eerste drie hoofdstukken van de eerste brief aan de Thessalonicensen globaal met u doorgenomen. Hopelijk zult u het aangegeven Schriftgedeelte eerst even willen doorlezen, want ik zal dat niet echt behandelen maar het alleen maar als uitgangspunt nemen. Het is dus geen uitleg van dit gedeelte als zodanig.

DE WEDERKOMST EEN OMSTREDEN ONDERWERP

In de christelijke kerk zijn er heel wat verschillende interpretaties over bepaalde details van de wederkomst. Het gaat dan vaak om bijkomstigheden, die van geen of van ondergeschikt belang zijn. Hierdoor bestaat er soms de neiging om tot schade van de Gemeente het onderwerp maar te negeren. Verderop ga ik nog wat in op de verschillende standpunten, maar wil graag eerst laten zien waarom het onderwerp belangrijk is.

AANSPORING TOT EVANGELISATIE

Rekening houdend met de mogelijkheid van de wederkomst van Christus is dit voor velen in de geschiedenis mede een aansporing geweest om te evangeliseren. In Gods ondoorgrondelijke wijsheid is het juiste tijdstip verborgen gehouden. Dit geeft ons daarom niet het recht om de mogelijkheid op de lange baan te schuiven. We zien dat evangelisatie-drang en de verwachting van de wederkomst van de Heer vaak samengaan. Ook onder ons zijn er gemeenten die mede ontstaan zijn uit de evangelisatie-arbeid van Het Zoeklicht. Lees het boek van broeder Van Dam over de geschiedenis van het baptisme er maar op na.

AANSPORING TOT LEVENSHEILIGING

Als Petrus het heeft over de afronding van deze bedeling, dan spoort hij daarbij aan tot heiliging: "Hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht". In het licht van andere Bijbelse gegevens kunnen we zien dat de kinderen Gods in de eindtijd alleen maar kunnen standhouden, als zij heel dicht bij de Heer leven en zich verre houden van alle perversiteiten, die ook de Gemeente van Christus op de meest subtiele manier trachten te besmetten. In de prachtigste bewoordingen en onder het mom van de grootste menslievendheid wordt onreinheid en onheiligheid binnen gedragen in de Gemeente. Het boek Openbaring stelt dat in de eindtijd degenen die zich op het spoor van de perversiteit bevinden steeds perverser zullen worden en de reinen steeds verder zullen gaan op het spoor van de reinheid.
In de brief van Judas vinden we de eindtijd als volgt omschreven:

Aan het einde des tijds zullen er spotters komen
die naar hun eigen goddeloze begeerten zullen wandelen
Zij zijn het die scheuringen maken
Natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben
Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods
door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof
en door te bidden in de Heilige Geest
verwachtende de ontferming van onze Here Jezus Christus
ten eeuwigen leven
En weest barmhartig jegens sommigen, die twijfelen,
redt hen door hen uit het vuur te rukken
maar weest jegens anderen barmhartig in vreze
uit afkeer zelfs van het kleed
dat door het vlees bevlekt is

VERSCHILLENDE STANDPUNTEN

De verschillen hebben te maken met de verwachting van het koninkrijk, zowel inhoudelijk als met het tijdstip in relatie tot andere gebeurtenissen. Gebeurtenissen die ook en vooral weer te maken hebben met de interpretaties van het naar Palestina teruggekeerde volk Israël. Verschillen die ook de visie op de Gemeente van Christus aangaan. Haar plaats in de wereld nu en haar toekomst.

POSTMILLENNIALISME

Verwachten we de wederkomst van de Heer aan het einde van een periode, waarin de kerk zegevierend openbaar is geworden in deze wereld? Dit wordt geduid als post-millennialisme. De Heer komt terug na een lange periode (van wel of niet letterlijk duizend jaar) van door de kerk bewerkstelligde vrede en gerechtigheid. Dit is heel lang de gedachte geweest van velen. Een soort pax-romana, als gevolg van een steeds groter wordende positieve invloed van de kerk op de wereld. Bij dit standpunt in haar uiterste vorm, zal de Gemeente als eigenheid uiteindelijk min of meer overbodig worden en opgaan in de wereld. Er zijn er nog altijd die denken dat deze droom eens werkelijkheid gaat worden! In deze uiterste vorm is dit echter een gevaarlijk standpunt, omdat we hiermee heel wat zand in de ogen gestrooid krijgen. Hiermee kunnen we de grenzen tussen gemeente en wereld verliezen en daarmee komt de wereld de kerk binnen en raakt de Gemeente haar door God bedoelde identiteit kwijt.

PRE-MILLENNIALISME

Een ander standpunt houdt in dat het in deze wereld steeds erger en donkerder gaat worden, waarbij er weinig van de Gemeente overblijft. Met het bij de Opname verheerlijkte overblijfsel en de in Christus gestorvenen, zal de wederkomende Heer Zijn rijk oprichten. De leer omtrent de Opname van de Gemeente heeft alles te maken met de verzen dertien tot en met achttien van het vierde hoofdstuk van de eerste brief van Paulus aan de Thessalonicensen. We zullen het tijdstip van deze opname in relatie tot de Grote Verdrukking buiten beschouwing laten.

A-MILLENNIALISME

Deze derde mogelijkheid heeft ook een grote aanhang in onze tijd. Het vergeestelijkt veel van de Schrift en veronderstelt dat alle beloften voor het volk van Israël reeds in vervulling zijn gegaan in de Kerk. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat Satan vandaag aan de dag gebonden is en Christus nu al als triomfator over deze wereld regeert. Christus wordt verkondigd als Heer der wereld. Het einde van dit tijdperk is de Heer, die wederkomt om te oordelen de levenden en de doden en daarmee zijn de bemoeienissen met dit aards gebeuren ten einde. Het a-millenialisme ontkent de noodzaak van de verwachting van een aards rijk van vrede en gerechtigheid, waar de Here Jezus als een letterlijk koning over zou moeten regeren.

EEN CONCLUSIE

Wat uw positie ook moge zijn, u kunt ontdekken in hoofdstuk 5 van deze brief, dat er twee kanten zijn aan de wederkomst van Christus. Een lichte en een donkere kant. Voor velen zal het zijn als een dief in de nacht. Maar voor degenen die naar Hem uitzien en een dagelijkse omgang hebben met Hem, zal het een vervulling zijn van een intens verlangen,

Welk een uitzicht Bruidsgemeente
Eeuwig Hem ten eigendom

J. Schotanus

INFO-DAGEN BAPTISTEN SEMINARIUM

1. ROEPING

Roeping is een groot woord. Vaak te groot voor gewone mensen om gemakkelijk uit te spreken. Je zegt het niet zo maar: "Ik ben geroepen". Dat het woord zo groot, bijna te groot is, komt omdat Hij die mensen roept zo groot is. En omdat de taak waartoe Hij roept zo groot is.
De gemeente van Jezus Christus bestaat bij de gratie van roeping. Wanneer in een geloofsgemeenschap het thema "roeping" niet meer leeft, is zo'n gemeenschap ten dode opgeschreven.
Dat is een van de fundamentele gedachten achter de roepingenzondag die het curatorium van het Seminarium de gemeenten aanbeveelt op 13 januari a.s. te houden.

Je moet het ijzer smeden als het heet is. Misschien voel jij je warm worden wanneer het woord "roeping" valt. Je komt dit schooljaar van de middelbare school en loopt al enige tijd rond met een gedachte die niet meer uit je hoofd gaat, wanneer je denkt aan je toekomst: "Vraagt God van mij om theologie te gaan studeren en mij voor te bereiden op een taak in zijn dienst?"

U bent misschien al jaren werkzaam in een maatschappelijke functie en draagt verantwoordelijkheid voor een gezin. Maar het woord "roeping" doet iets in u gloeien.... U hebt wel eens gehoord van de deeltijdse studie, de Tweede Weg Opleiding (TWO) die het Seminarium mensen zoals u aanbiedt.

Je moet het ijzer smeden als het heet is. Wellicht doet de roepingenzondag van 13 januari bij iemand de temperatuur verder stijgen. Om deze reden stellen we de smidse (het Seminarium) na de roepingenzondag tweemaal open voor mensen die overwegen of zij zich moeten laten vormen tot een dienst in de gemeente: eenmaal voor aspirant-studenten van de dagopleiding (zaterdag 19 januari) en eenmaal voor mogelijke studenten van de Tweede Weg Opleiding (zaterdag 2 maart).

2. INFO-DAG VOOR DE DAG-OPLEIDING: ZATERDAG 19 JANUARI

De dag wordt georganiseerd in samenwerking tussen docenten en studenten en biedt een programma waarin onderwerpen aan de orde komen als: roeping, voorgangerschap in een baptisten gemeente, niet-gemeentelijk pastoraat, vooropleiding, de combinatie van studeren aan de theologische faculteit en aan het Seminarium, een practische kennismaking met theologie, studiefinanciering, studentenleven, wonen op kamers. Tussen deze bedrijven door is er ook tijd voor persoonlijk gesprek.

3. INFO-DAG VOOR DE TWEEDE WEG OPLEIDING: ZATERDAG 2 MAART

Eens per twee jaar start het Seminarium met een nieuwe groep TWO-studenten. In september 1991 is er weer een kans om aan deze opleiding tot het voorgangerschap te beginnen.
De TWO is bedoeld voor studenten die om sociaal-economische redenen niet in staat zijn de dagopleiding te volgen. Als vooropleiding is HAVO of daarmee gelijk te stellen niveau vereist.
De TWO duurt acht jaar, waarvan de eerste vier jaar het karakter hebben van begeleide zelfstudie, en de tweede vier jaar bestaan uit verdere vorming op basis van in stagesituatie opgedane praktijkervaringen.
Op de info-dag zijn docenten en TWO-studenten aanwezig om met belangstellenden te spreken over zaken als roeping, voorgangerschap, studietechnische zaken, sociale consequenties van het studeren.
Aan dit laatste punt zal uitgebreid aandacht worden gegeven. Een vrijetijdsstudie stelt hoge eisen aan de student en zijn/haar gezin; het sociale en gemeentelijke leven moet aangepast worden. Het programma bevat ook een kennismaking met theologische studie.

4. AANMELDING

Men melde zich tenminste één week voor de betreffende info-dag aan bij het Seminarium:
- Schriftelijk:
Baptisten Seminarium,
Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin

- Telefonisch: 030-284823

Vermeld duidelijk voor welke info-dag u zich aanmeldt.

Op de infodagen wordt een eenvoudige lunch aangeboden.

Wie zich tijdig aanmeldt - één week tevoren - ontvangt ter voorbereiding op de info-dag thuisgezonden:
- het programma van de betreffende info-dag
- schriftelijke studietechnische informatie
- routebeschrijving naar het Seminarium.

dr. O.H. de Vries, rector

LANDELIJKE CONFERENTIE 1991

De Broederschap van Baptisten Voorgangers hoopt op maandag 1 en dinsdag 2 april 1991 voor haar jaarlijkse conferentie bijeen te komen. De plaats zal zijn: het SBI te DOORN.
Een persoonlijke uitnodiging volgt t.z.t. maar gelieve deze twee dagen reeds in de - nieuwe - agenda te reserveren!

N.B. ten overvloede: hiermee komt de voorlopig vastgestelde datum van 8/9 april te vervallen (!)

Namens het bestuur,
N.A. van der Leer (secr)
Roemer Visscherstraat 11,
7552 NE Hengelo (O)

'DRUGSSCHIP' NU GEBRUIKT VOOR MEDISCHE HULP OP CHILEENSE EILANDEN

Amsterdam - Jeugd met een Opdracht in Chili heeft sinds kort een schip in gebruik dat voorheen 'benut' werd voor drugssmokkel. JmeO gaat met het jacht naar de Chilotes, een volk van 100.000 mensen op eilandjes aan de kust van Chili.
De Amerikaanse politie onderschepte het jacht enkele maanden geleden, dat toen een hoeveelheid marihuana ter waarde van enkele miljoenen guldens aan boord had. Het schip bleek regelmatig voor drugssmokkel in het Caribisch gebied gebruikt te zijn. Desalniettemin kon de politie niet ontdekken wie de eigenaar was.
Uiteindelijk werd het jacht tijdens een veiling te koop aangeboden, waar het voor 94.000 gulden in handen van een christen-zakenman kwam. Aanvankelijk was hij van plan er een reis rond de wereld mee te maken, maar toen dat niet doorging en hij hoorde van het werk van JmeO in Chili, gaf hij het de organisatie ten geschenke. "Hij vertelde dat God hem dat in een droom had laten zien", aldus Ernesto Riquelme, directeur van JmeO in die regio. Het schip draagt inmiddels de naam 'Mi Vienti Sopla', Spaans voor 'Mijn wind waait' (naar Johannes).
JmeO zal het schip gebruiken om medewerkers naar de Chileense archipel te brengen, waar in de afgelopen vier jaar vier kerken zijn gesticht. De levensomstandigheden op het eiland zijn slecht: zo zijn er nauwelijks medische voorzieningen. Daarom gaan bij de bezoeken aan de 75 eilandjes ook artsen en tandartsen mee, en wordt er kliniek gehouden.

GEMEENTE OPBOUW (5) SLOT

"Slot" zet ik boven dit artikel, maar daarmee is het onderwerp niet afgelopen. Het is wel mijn laatste artikel over dit onderwerp, maar het werk moet nog beginnen. Dat moeten we met elkaar doen. En dat gebeurt gelukkig ook al, want verschillende gemeenten tonen interesse voor het gemeente-opbouwplan van de E.C.U. Wie volgt?
In dit slotartikel wil ik ingaan op een paar zaken die nog zijn blijven liggen van de vorige keren.

GEEN EHBO-POST

Het is al een paar keer aan de orde geweest: gemeente-opbouw is geen EHBO-post. Alsof er alleen maar iets op te bouwen valt omdat de zaak in puin ligt. Dat is bij een huis misschien wel zo, maar al je het beeld van de gemeente als Lichaam van Christus voor ogen houdt, is dat niet zo. De gemeente is een organisme. Zij leeft en groeit en er zit beweging in. Het is een dynamische zaak. Groei hoort dan ook van nature bij de gemeente.
Naar mijn idee kunnen we dat niet genoeg benadrukken: gemeente-opbouw hóórt bij de gemeente en is geen noodsprong. Over gemeente-opbouw nadenken hoeft dus ook niet gezien te worden als kritiek op de gemeente ("Het gaat toch prima zo, wat zeur je nou?"). Evenmin kun je zeggen: "Er komen veel mensen in de kerk, wij doen toch aan gemeente-opbouw?" Volle kerken hebben iets anders dan bouwen aan een gemeente waar mensen echt leven in gemeenschap met elkaar, hoezeer de diensten op zondag daar natuurlijk bijhoren. Baptisten hebben dat ook altijd benadrukt: gelovig zijn en meedoen in het gemeenteleven horen bij elkaar. (Ik heb het hier natuurlijk niet over mensen die om gezondheidsredenen, om maar iets te noemen, weinig deel kunnen nemen aan aktiviteiten. In de praktijk blijken zulke mensen, ik denk aan de ouderen, vaak wel degelijk aktief gemeentelid te zijn doordat ze geven en bidden voor de gemeente.)

EEN AANTREKKELIJKE GEMEENTE

Een dynamische gemeente heeft ook aantrekkingskracht naar buiten toe. Zoals ik de vorige keer al gezegd heb, zit het echt niet altijd in grote akties om ongelovigene tot de Heer te leiden. Juist de gewone kontakten met mensen kunnen heel veel doen. We zouden dat aspekt ook in ons gemeenteleven kunnen uitbouwen, bijvoorbeeld door aan huis een gesprekskring te beginnen waar mensen ook buitenkerkelijken mee naar toe kunnen nemen.
Zelf heb ik eens met mijn man een kleine Bijbelkring geleid waar zowel christenen aan deelnamen als geïnteresseerde buitenkerkelijken.
Dat was heel verrijkend voor iedereen. Ik leerde veel van de vragen van iemand die nog geen christen was. Je werd gedwongen weer eens goed na te denken over dingen die vanzelfsprekend en daardoor weleens te gewoon waren geworden.

Je zou ook een gezellige avond in de kerk kunnen organiseren, met een programma waarin goede muziek te horen is en ook een spreker over een bepaald onderwerp. Tafeltjes waaraan je met je gast (buren, kollega's) een kopje koffie kunt drinken, terwijl je samen luistert naar het programma.
In Duitsland heb ik eens zo'n avond meegemaakt. Die werd, als ik me goed herinner, gehouden aan het eind van een hele week met evangelisatie-aktiviteiten. De feestelijkheid waarmee die avond was aangekleed, met hapjes, muziek, een boekentafel, gezellige zitjes, gaf het geheel kwaliteit waardoor het inderdaad aanlokte om mensen in je buurt er eens mee naar toe te nemen.
Ongemerkt zijn we nu eigenlijk weer bij de evangelisatie aangeland. Maar daar kom je ook vanzelf bij terecht als je praat over een bloeiend gemeenteleven.

NOGMAALS DE GAVEN

Er is nóg iets blijven liggen van de vorige keer. Ik heb vaak het werk van Christian Schwarz genoemd, die zoveel bezig is met gemeente-opbouw.
In mijn eerste artikel noemde ik al zijn boek over de praktijk van gemeente-opbouw aan. Op dat moment waren er drie kringen met predikanten in Nederland, die dit boek bestudeerden.
Predikanten uit allerlei kerken en ook mensen uit het Leger des Heils. Inmiddels heeft Schwarz in september voor deze kringen geproken en zij zijn verder gegaan met het onderwerp, alleen konkreter geproken en zij zijn verder gegaan met het onderwerp, alleen konkreter. Verschillende deelnemers proberen nu elkaar daarin ook te begeleiden. Daarnaast zijn er weer kringen gestart om Schwarz in september in Apeldoorn sprak, heeft hij vragen gekregen over het onderwerp: de gaven die een voorganger moet hebben in verband met gemeente-opbouw.
In mijn eerste artikel heb ik die genoemd: leiding geven en geloof (dat er grote dingen met de gemeente kunnen gebeuren). "En als je die gaven nou niet hebt?", werd er gevraagd.
Hij heeft namelijk ontdekt dat het ook kan voorkomen dat een predikant zelf die gaven niet heeft, maar anderen in zijn gemeente wèl.
En als de predikant dan openstaat voor hun bijdragen, kan hij door de omgang met hen zo geïnspireerd worden dat hij toch positief kan bijdragen tot gemeente-opbouw.

SLOT

Gemeente-opbouw, hopelijk meer dan een 'modewoord'. Voor onze gemeente liggen er in het werk van Schwarz genoeg aanknopingspunten om mee aan het werk te gaan. Ik noem nog eens:
– de nadruk op het ontdekken en gebruiken van je gaven sluit aan bij het principe van het algemeen priesterschap der gelovigen.
– de nadruk op gemeentekringen en betrokkenheid bij elkaar sluit aan bij onze gemeentevorm, waarbij de gemeente zo belangrijk is.
– de noodzaak van evangelisatie wordt in onze gemeenten meestal ook wel gevoeld, maar Schwarz geeft nieuwe aanzetten en mogelijkheden. Gemeente-opbouw: een woord waar geen punt achter hoort, maar een komma....

Hetty Lalleman

P.S. In een vorig artikel ging het over een gemeente-analyse. Het werk dat br. A. de Vries daar destijds voor deed werd gepubliceerd in het Handboek voor gemeente en evangelisatie.
Pas geleden ontdekte ik dat dit stuk ook apart als ECU-brochure is uitgegeven. Het heet "Doorlichting van de gemeente" en kost slechts f 2,50.

NIEUWBOUW HEEMSKERK

Het is alweer enige tijd geleden dat we iets van ons hebben laten horen, maar gisteren, d.w.z. 16 december, mochten we de nieuwbouw officieel in gebruik nemen.

Naast de bestaande kapel is er een oppervlakte van ruim 150 m^2 bijgekomen, verdeeld over 3 lokaliteiten, een ruime hal en een moderne keuken, een (kleine) consistoriekamer, toiletten, kortom, voorlopig kunnen we weer even vooruit. Vooral voor de zondagschoolaktiviteiten is dit een opluchting, want tot voor kort moesten zij steeds naar andere gebouwen en dat is niet erg fijn, het mooiste is als je alles onder één dak kunt laten plaatsvinden. Er zijn circa 4 jaar overheen gegaan vóórdat het zover is gekomen, het financiële plaatje viel natuurlijk toch weer tegen, maar dankzij de UBS en de offer-gezindheid van onze leden en vrienden zullen we het echt wel redden en daarbij mogen we ook ons vertrouwen stellen in de Heer.
We zijn erg dankbaar dat we nu over goede faciliteiten beschikken, waarbij de zelf-werkzaamheid van een aantal onzer leden en vrienden met nadruk genoemd mag worden.
Met het zingen van een toepasselijk liedje door de zondagschoolkinderen en het gezamenlijk doorknippen van een lint werd de nieuwbouw in gebruik genomen.
Met hartelijke broedergroet, J. Scholte.

AAN WIE VERTROUW IK MIJN KINDEREN TOE?

Dit is een vraag die vele ouderechtparen met leerplichtige kinderen bezig houdt. Men zoekt naar een school, ide in grote lijnen in het verlengde ligt van de gezinsopvattingen. Sommige ouders sparen kosten noch moeite om dit waar te maken.
Als het gaat om Christen-ouders die bij de Bijbel willen leven, dan onderzoekt men een eventuele school op dat criterium. Het criterium van een door de Bijbel genormeerde school. Hoe ziet zo'n school eruit?

EEN BIJBELS-GENORMEERDE PEDAGOGIEK

De tijd dat de normatieve pedagogiek in z'n algemeenheid het allesbeheersende uitgangspunt voor de Scholen met de Bijbel was is voorbij.
Gelukkig vindt men nog scholen die hun pedagogisch denken en handelen laten bepalen door wat de Bijbel ons openbaart omtrent de mens en wereld. Die dus niet bepaald worden door het denken en de geest van de tijd. Deze pedagogiek gaat er van uit dat God zich onmiskenbaar in de menselijke geschiedenis in woord en daad heeft geopenbaard.
Onze normen en waarden mogen daarom daaraan ook voor de opvoeding ontleend worden. De basis van opvoeding en onderwijs ligt dus niet in bepaalde ideeën of in de mens zelf, zoals bij de meeste wereldse opvoedingsssytemen.

DE INHOUDELIJKE KANT

In de bijbel vinden we heel wat noodzakelijke informatie over wat belangrijk is voor opvoeding en onderwijs.
De liefde tot en afhankelijkheid van God (Joh. 16:12&13) mag centraal staan. Optimale liefde voor God bewerkstelligt liefde tot de naaste. Het woord geeft het opvoedingsmandaat, waarbij het kind niet wordt opgevoed voor een ideële maar reële wereld. Er wordt niet opgevoed voor een wereld, zoals die wereld er uit zou moeten zien, maar voor een werkelijkheid zoals die zich in eerste instantie presenteert. Dus uitgaande van een Bijbels realisme.

HET PERSOONLIJK VOORBEELD

Onontbeerlijk is de opvoeder die leeft vanuit de gezonde leer en die een persoonlijke en levende relatie met de Heer heeft. Zich naar geest ziel en lichaam weet te beschermen tegen wereldgelijkvormigheid (Jac. 4:4;Joh. 16:33). Iemand die eerst en vooral verticaal gericht is, vanwege zijn wedergeboorte en vernieuwing door de Heilige Geest, op grond van Verzoeningswerk van Christus. Hij is discipel en ondergaat een constante discipelschapstraining.
Dit betekent niet in eerste instantie het voorbeeld van de Here Jezus volgen maar zich volkomen aan Hem toevertrouwen. De Bijbel is hierbij tijdloos gezaghebbend en men stelt zich bij voortduring onder de terechtwijzing van de Heer, zodat het kind zich met die gehoorzaamheid kan identificeren.

VOOR WELKE TOEKOMST OPVOEDEN?

De Bijbels genormeerde pedagogiek is gebaseerd op de klassieke reformatorische visie dat het kind gebracht moet worden op de plaats waar het van harte bereid is Christus te volgen. Normaliter neemt het gezin hierbij de meest centrale plaats in. De school ligt in het verlengde van de opvoeding. De aan te leggen maatstaf voor doel en middelen wordt door de Bijbel genormeerd.
Bepaalde aspecten zijn voor de mens ongrijpbaar, maar worden gekenmerkt door een grote afhankelijkheid van de genade van de Heer. Een zegenrijke invloed op de omgeving en op de toekomst staat in direct verband hiermee. Die afhankelijkheid schept de ruimte voor het ingrijpen van God in het persoonlijk leven van een mensenkind en via de mens op de maatschappij.

HANDELINGSBEKWAAM

Bij de bijbel genormeerde pedagogiek hoeft de mens de waarheid niet "waar te maken". Men moet zich daaraan gewonnen geven. Het woord gaat aan de handeling vooraf.
Vanuit de onderwijzing; steunend op de werking van de Heilige Geest, ontstaat de handelingsbekwaamheid. Het Woord maakt ons in fundamentele zaken handelingsbekwaam. Men gaat dus niet uit van dynamisch progressieve opvattingen. Niet aanpassen bij het moderne levensgevoel en bij de smaak van het ogenblik, maar brengen onder de terechtwijzing van de Heer. De doelstellingen worden niet ontleend aan de vermeende christelijke doelstellingen, waarbij Jezus van Nazareth als voorbeeld mag dienen. De wortels daarvan liggen dieper en worden ontleend aan de totaliteit van de Schriften. Het gaat daarbij niet om klanken die appeleren aan het juiste gevoel, maar om Bijbels inhoudelijk zaken.

BEKERING OF ACTIVERING

Activering mag nooit de noodzaak van bekering verdoezelen.
Een christelijke opvoeder weet zich gebonden aan het Woord (staat onder voogdij van het Woord) en daaraan ontleent hij zijn taak en verantwoordelijkheid. Het kind moet in afhankelijkheid en onder de genade van de Heer tot levensvernieuwing komen, levensnormen leren kennen en zich daaraan leren onderwerpen. Zo wordt het toegerust tot discipelschap, waarbij het leven wordt gezien als gave en opgave. De opvoeder en de opvoedeling mogen in dit alles de leiding en de bijstand van de Heilge Geest ervaren. Niet het menselijk handelen geeft gestalte aan de toekomst, maar het ingrijpen van God in de levens van Zijn kinderen (die Hij wil inschakelen) en evenals Zijn ingrijpen in het wereldgebeuren. "Wij zoeken Zijn gerechtigheid" betekent dat wij Hem tot Zijn recht willen laten komen. De Bijbel ontsluit de waarheid omtrent oorsprong, doel en bestemming van de mens.
Dit is nergens anders ook niet in de mens zelf te vinden. De geloofs- en levenservaringen van het kind moeten van daaruit gezien en belicht worden.

SAMENVATTEND

1. Het Woord gaat, via het vernieuwde denken, aan de handeling vooraf.
2. De Bijbel verleent de ouders (en plaatsvervangende opvoeders) gezag.
3. God liefhebben bovenal betekent dat uit liefde voor de naaste men die naaste het belang daarvan eerst en vooral wil bijbrengen.
4. De school is het verlengde van de opvoeding thuis. De ouders vertrouwen hun kinderen toe aan hen die op dezelfde golflengte zitten.
5. In opvoeding/onderwijs krijgen ook toerusting en discipelschaps-training gestalte.
6. De leer is het uitgangspunt voor het leven.
7. De Bijbelsgenormeerde pedagogiek herleidt de zonde tot de zondeval.

J. Schotanus

ACADEMISCHE OPLEIDING VOOR JEUGDWERKERS OP BIJBELSCHOOL MOORLANDS

De Britse bijbelschool Moorlands in Christchurch start met ingang van september volgend jaar een cursus die mensen opleidt voor kerkelijk jeugdwerk. "Zo'n opleiding had er eigenlijk al veel eerder moeten komen in Engeland. Plaatselijke kerken en organisaties, die willen voorzien in leiderschap voor hun jongelui en die hun omgeving onder jongeren willen evangeliseren, hebben dit hard nodig", schrijft directeur D. Copley in een nieuwsbrief.
De opleiding gaat deel uit maken van de driejarige opleiding van Moorlands. Het wordt de vierde specialisatie die de bijbelschool in huis heeft. De opleiding zal de studenten de bevoegdheid geven om op part-time basis als professioneel jeugdwerker te werken. Tevens hebben ze dan ook toegang tot verdere training die door de gemeente overheid of de YMCA verzorgd wordt.
De bekendmaking van de nieuwe 'tak' gaat samen met een naamsverandering van de bijbelschool. Tot voor kort heette hij Moorlands Bible College, en dat is 'Moorlands College, a Christian Training Centre' geworden. De term 'bible college' (bijbelschool) dekt de lading niet meer, aldus directeur Copley.

VERANTWOORDING

van de in de maand oktober 1990 ontvangen bijdragen en giften

E.C.U.

Alblasserdam 124,50; Alphen aan den Rijn 137,95; Amsterdam Centrum 400,00; Amsterdam West 317,50; Borne 221,45; Deventer 166,25; Drachten 478,25; Groningen Noord 233,33; Harderwijk 497,10; Harlingen 193,85; Heerveen 80,00; Hengelo 't Venster 164,45; Hoogezand Woldwijck 264,00; Kampen 215,03; Leiden 485,75; Muntendam 651,10; Noordbergum 212,95; Rotterdam Zuid 510,96; Sidderburen 21,91; Treebeek 140,00; Utrecht Noord 406,66; Valthermond 80,00; Veendam 373,40; Westerham 400,00; Winschoten 198,70; Zwolle 425,00

C.v.d.O.:

Alblasserdam 116,00; Amsterdam Centrum 500,00; Amsterdam West 84,30; Borne 268,15; Deventer 165,00; Drachten 431,50; Groningen Noord 217,26; Harderwijk 449,20; Harlingen 187,20; Heerenveen 80,00; Hengelo 't Venster 383,80; Hoogezand Woldwijck 223,35; Kampen 200,22; Krommenie 71,95; Leiden 452,55; Muntendam 134,55; Pernis 94,30; Rotterdam Zuid 476,06; Sidder 20,42; Stavoren 200,00; Treebeek 303,30; Utrecht Noord 379,66; Veendam 266,15; E. Westerhaar 400,00; Winschoten 184,34; Zwolle 400,00; C.M., L. 100,00.

U.Z.C.:

Alblasserdam 357,50; Alblasserdam 84,30; Alkmaar 197,75; Amsterdam Centrum 900,00; Amsterdam West 375,55; Borne 297,10; Deventer 236,35; Drachten 869,50; Groningen Noord 388,62; Harderwijk 489,75; Harlingen 282,30; Heerenveen 60,00; Hengelo 't Venster 669,35; Hoogezand Woldwijck 426,80; Kampen 358,14; Klazinaveen 75,00; Krommenie 71,20; Leiden 809,00; Lelystad 103,75; Maassluis 314,50; Muntendam 636,15; Rotterdam Zuid 851,58; Sidderburen 36,52; Steenwijk 56,90; Treebeek 359,80; Veendam 491,50; Westerhaar 800,00; Winschoten 331,97; Zwolle 700,00; A.W., H. 400,00 (postzegels en kaarten) N.N.L. 30,00; N.H. Gemeente, Dedemsvaart 103,95; Amsterdam West 358,40 (projekt); Gewest Z-O Drenthe 3500,00 (projekt); Gewest Holland 9442,06 (projekt; gewest Z-O Drenthe 725,00 (projekt); Gewest Holland 9442,06 (projekt); Gewest Z-O Drenthe 725,00 (projekt) ; NBVB Groningen 90,00 (pakketten); Leeuwarden 285,00 (pakketten).

N.B.J.B.:

Alblasserdam 30,00; Amsterdam Centrum 100,00; Drachten 90,05; Groningen Noord 56,10; Harderwijk 163,65; Heerenveen 59,05; Heerenveen 60,00; Hengelo 't Venster 138,25; Hoogezand Woldwijck 70,90; Kampen 51,70; Lelystad 193,05; Pernis 141,55; Rotterdam Zuid 123,12; Sidderburen 5,28; Utrecht Noord 97,35; Winschoten 47,88; Zwolle 100,00.

U.B.S.:

Alblasserdam 22,00; Amsterdam Centrum 100,00; Amsterdam West 229,40; Drachten 121,45; Groningen Noord 41,31; Heemskerk 152,10; Heerenveen 40,00; Hoogezand Woldwijck 68,70; Kampen 38,07; Muntendam 128,00; Pernis 125,60; Rotterdam Zuid 90,28; Sidderburen 3,87; Utrecht Noord 72,13; Veendam 141,55; Westerhaar 80,90; Winschoten 35,11; Zwolle 75,00.

NOODFONDS:

Amsterdam Centrum 50,00; Drachten 459,05; Emmen 1000,00; Heemskerk358,40; Heerenveen 80,00; Hengelo 't Venster 198,10; Hoogezand Woldwijck 73,40; Steenwijk 32,00; Veendam 100,00; Vroomshoop 50,00; Vroomshoop 148,00; S.V.,M. 50,00; G.J.,G. 25,00 (vluchtelingen); L.B.,Z. 10,00; G.H.,B. 10,00 (Roemenië); D.B.,H. 10,00; J.H.,G. 15,00; J.B.,H.-K., H. 10,00; J.S., M. 100,00 (Iran).

Hartelijk dank voor uw bijdragen en giften.

A. van den Hoef

EERDER AAN GEMEENTEN GERICHT SCHRIJVEN

Als C.v.d.O. richten we ons met het volgende tot u. Herhaaldelijk blijkt, dat de weg, die jonge mensen moeten gaan, om aan ons seminarium te worden ingeschreven en te kunnen gaan studeren niet duidelijk is. Daardoor ontstaat soms verwarring, of voor de aankomende student tijdverlies. Dit overwegende besloot de C.v.d.O u te schrijven.

Allereerst graag het volgende, onze opleiding kent twee wegen:

a. De dagopleiding; bedoeld voor jonge mensen, die na hun middelbare schoolopleiding, zich wensen te bekwamen, om binnen onze gemeenschap werkzaam te zijn.

b. De Tweede Weg Opleiding; bedoeld voor hen, die reeds een maatschappelijke positie bekleden en/of verantwoordelijkheid dragen voor een gezin. Voor deze broeders en zusters is het om dikwijl economische redenen niet mogelijk de dagopleiding te volgen. We zijn blij hun de tweede weg te kunnen aanbieden.

In beide situaties doen zich soms onduidelijkheden voor. Als C.v.d.O stellen we het op prijs, dat wanneer uit uw gemeente jongelui zich melden voor de dagopleiding, u met hen in gesprek gaat, om hen erop te wijzen, dat het goed is zich bij de C.v.d.O., via gemeentelijke voordracht, aan te melden. Soms zijn jongeren al bijna afgestudeerd en wanneer de beroepbaarstelling in zicht komt, melden zij zich bij ons aan. Wij zijn dan niet in staat geweest de student goed te leren kennen en hem tijdens zijn studie te volgen, een zaak, die we betreuren en niet goed achten.

Ten aanzien van de T.W.O. willen we opmerken, dat deze studie twee leerkringen kent, elk van vier jaar. De eerste leerkring is vooral theorethisch van aard, de tweede leerkring geeft de mogelijkheid praktische ervaring op te doen.

Nu gebeurt het regelmatig, dat studenten die niet aan het baptisten seminarium gestudeerd hebben, menen daarna in de tweede leerkring van de T.W.O verder te kunnen gaat. Dit is echter niet mogelijk. De tweede leerkring is alleen voor hen, die ook de eerste leerkring gevolgd hebben. Wij vragen u vriendelijk, dit met hen, die vanuit uw midden gaan studeren, ook wanneer dat niet aan ons seminarium is, duidelijk te bespreken, dit voorkomt teleurstelling.

Natuurlijk is de C.v.d.O. ten alle tijden bereid, op uw verzoek, binnen de daartoe aangegeven kaders, te spreken met een ieder, die via de geëigende wegen, tot ons komt. Voor nadere informatie kunt u zich zowel tot Dr. O.H. de Vries, als ook tot de C.v.d.O. wenden. We hopen met dit schrijven enigszins helderheid te hebben verschaft aangaande de mogelijkheden aan ons seminarium. Dringend vragen we uw voorbede voor allen, die met de opleiding van doen hebben, in het bijzonder voor de docenten en de studenten.

Gods zegen op uw plaatselijke arbeid,

De commissie voor de Opleiding.

landelijke ontmoetingsdag

TERECHT EN VOORUIT

25 MEI 1991

TERECHT EN VOORUIT...

Onder dit thema zal DV op 25 mei 1991 in de IJsselhal te Zwolle de landelijke ontmoetingsdag van de unie worden gehouden. Terecht in de zin van "recht/gerechtigd" en "terecht zijn - op je plaats zijn" bij God en bij elkaar en zo samen "vooruit", op weg naar de toekomst.

Het logo voor deze dag (ontworpen door Peter van Midden) beeldt een en ander mooi uit. De ontwerper geeft hierin een evenwicht weer tussen recht en gerechtigheid en tussen recht en je ergens op je plaats voelen. Het geheel balanceert rond het thema "Terecht en Vooruit". Van de beginletters van deze woorden heeft hij het beeldelement gevormd, waarbij deze letters elkaars complement zijn, zoals ook terecht zijn en vooruit gaan bij elkaar horen, zonder dat overigens een starre gesloten vorm ontstaat. De T en de V treden zowel links als rechts buiten de vorm, hetgeen beweging en vooruitgang symboliseert. Het is in die geest waarin naar de gedachten van de commissie de ontmoetingsdag moet worden gehouden. Een dag voor jong en oud. Een dag met ruimte voor ontmoeting; ruimte voor elkaar. Een dag ook die het terechtzijn en de vooruitgang in samenzang en woordverkondiging tot uitdrukking brengt.

Als leden van alle gemeenten horen we zo op 25 mei 1991 bij elkaar te komen. In volgende berichten wordt u nader geïnformeerd over o.a. het programma.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur.
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Op 30 november is van ons heengegaan onze

zuster Altje Jürens Kievit-Tammeus

in de leeftijd van 86 jaar.

Baptisten Gemeente Leeuwarden

GEVRAAGD:

Nieuwe Lofzangen en gebeden.
Boekentafel baptisten gemeente Deventer. tel. 05700-50758

MEDEDELING:

Het nieuwe telefoonnummer van M.L. Hoeksema en A.J. Hoeksema-Vrijstein, Voorschoten luidt:
071-617327 (per 05-01-1991)

Duizenden nieuwe christenen na "Mission Leningrad 90"

DERDE EVANGELISATIE-CAMPAGNE MET KALEVI LEHTINEN IN APRIL

DOORN - De jongstleden oktober in Leningrad gehouden evangelisatie-campagne met de Finse evangelist Kalevi Lehtinen, krijgt een vervolg. In april 1991 zal er opnieuw een "Mission Leningrad" worden gehouden. Dat heeft ds. Pjotr B. Konovalchik tegenover Agapè bevestigd. Konovalchik is voorzitter van het comité van de gezamenlijke protestantse kerken in Leningrad, dat Lehtinen afgelopen zomer uitnodigde tot het houden van "Mission Leningrad 90". Na afloop van die reeks van drie massa-bijeenkomsten werd al bekend gemaakt dat er in maart 1991 een "Mission Tallinn" in de gelijknamige hoofdstad van de Baltische staat Estland komt.

Mission Leningrad 90 kreeg ondersteuning van twee Finse campagneleiders van het onlangs opgerichte "Mission Europe Team" van Agapè Europa, Markku Happonen en Jussi Mursula. In totaal bezochten meer dan 70.000 mensen de drie evangelisatie-samenkomsten op vrijdag- en zaterdagavond en zondagmorgen. Daarvan gaf zo'n 30.000 - bijna de helft - te kennen Jezus Christus te willen volgen als de Heer van hun leven.

Over die persoonlijke beslissingen schrijft Agapè Europa-directeur Leo Habets in zijn column in de evangelische maandkrant Uitdaging: "Dat zou wel eens kunnen betekenen dat het aantal christenen in de tweede stad van de Sovjetunie in één weekend met 600 procent is toegenomen".

Ongeveer duizend gemeenteleden uit Leningrad zijn toegerust voor het verlenen van nazorg aan de nieuwe gelovigen.

Overigens kwam er in het mudvolle Lenin-stadion nauwelijks westers 'evangelisatie-management' aan te pas. Lehtinen: "Hoewel ik een Fin ben, besefte ik dat ook mijn vermogen om aansluiting te vinden bij de Russisch-orthodoxe geloofsbeleving maar beperkt is. Een zgn. 'altar call' zijn de mensen helemaal niet gewend. Tot mijn verbazing kwamen op de eerste avond al tienduizend mensen naar voren", aldus de lutherse predikant, die voor het verlagen van de culturele drempels veel steun vond bij zijn Estlandse vertaler.

PUBLICITEIT

Vooraf werd op een miljoen adressen in het vijf miljoen inwoners tellende Leningrad een evangeliserend magazine bezorgd. Daarin onder meer een interview met Kalevi Lehtinen, een weergave van de kern van het Evangelie van Jezus Christus en een uitnodiging voor de bijeenkomsten. Verder waren er spots op radio en tv. Vrijwilligers van het kerkelijk comité van ds. Konovalchik deelden traktaten en badges uit. Her en der werden affiches opgehangen. De seculiere pers liet zich positief over de campagne uit, zo oordelen de organisatoren.

De belangstelling was groot. Volgens de organisatoren moesten veel mensen naar huis worden gestuurd, omdat alle 21.000 zitplaatsen waren bezet. Voor de laatste bijeenkomst op zondagmorgen liet de politie bij hoge uitzondering nog eens 10.000 mensen toe een staanplaatstje in de enorme hal te zoeken.
De zondagmorgendienst werd bovendien door de Sovjet-tv uitgezonden. Zeventig miljoen kijkers konden het programma ontvangen. Leo Habets: "Alleen God weet hoevel (miljoenen?) mensen zijn ingegaan op de uitnodiging Jezus aan te nemen".

Voorzover bekend, zijn met deze campagne enkele records gebroken. Behalve de bezoekersaantallen waren zowel het aantal beslissingen van mensen om christen te worden als het media-bereik ongeëvenaard. De in de westerse wereld meer bekendheid genietende Billy Graham en Luis Palau "mochten" of konden tijdens hun campagne nog niet zover gaan als Kalevi Lehtinen jongstleden oktober.
Hetgeen overigens vermoedelijk minder zijn verdienste is dan die van Sovjet-president Michail Gorbatsjov en diens 'perestroika'.

Voor informatie:
Eliza Slager,
externe betrekkingen Agapè Nederland,
telefoon (03430) 15741.

106e jaargang nummer 2- 10 januari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

AFSCHEID VAN BR. JAC SCHOUTEN

Op zondag 20 januari neemt br. Schouten afscheid als voorganger van de Gemeente Delfzijl wegens emeritaat. Het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd gebeurde al op 31 augustus van het afgelopen jaar. Maar voor iemand, die bijna 28 jaar lang de gemeente van de Heer heeft mogen dienen, is het niet eenvoudig zomaar te stoppen met werken. Dat lijkt nu dan wel te gaan gebeuren, maar het werken in de gemeente(n) zal voorlopig nog wel een tijdje doorgaan. Gemeenten maken graag gebruik van diensten van emiriti, dus zal er voor br. Schouten ook nog wel wat te doen zijn. Maar de verbondenheid als voorganger aan de gemeente Delfzijl wordt op bovengenoemde datum beëindigd.

AV 83

Br Schouten begon in 1960 als lerend ouderling in IJmuiden en onderging vanuit die praktijk de opleiding, die hij in 1963 afsloot. Hij werd voorganger nog in datzelfde jaar in Westerhaar. De gemeente Eindhoven beriep hem in 1967, waaraan hij ook gehoor gaf. Vervolgens diende hij vanaf 1973 de gemeente in Emmen, totdat hij in 1978 voorganger werd in Delfzijl. Daarnaast bekleedde hij een aantal functies binnen onze unie-gemeenschap, waarbij de 6 jaar, dat hij voorzitter van de unie-commissie was, waarschijnlijk het meest bekend zijn. Maar al daarvoor was hij lid van de evangelisatie commissie der unie en als zodanig ook lid van de uniecommissie. Op dit moment is br. Schouten redacteur van De Christen en lid van de adviescommissie beroepingswerk. Ik denk, dat ik nog van alles vergeet in deze korte opsomming, want br. Schouten is een zeer actief mens. Dat blijkt ook uit zijn activiteiten naast gemeente- en uniewerk. Ik noem het redacteurschap van Het Zoeklicht en de vele reizen naar Israël, die hij als reisleider verzorgde.

Ik ben enige tijd in de gelegenheid geweest hem van dichtbij mee te maken in de uniecommissie. Wat ik mij daarvan herinner, is zijn voortdurende zorg voor het totaal van onze gemeenschap. Onder zijn voorzitterschap was er een aantal moeilijke zaken aan de orde, die niemand onberoerd lieten.
Br. Schouten slaagde erin met een mengeling van ernst, humor, vermogen tot relativeren en een goed soort zakelijkheid het bestuur van de unie te laten functioneren. Zijn begaafdheid om aan het eind van de Algemene Vergadering een uit de hand lopende agenda toch in goede banen te sturen, soms enigszins buiten de officiële regels om, werd door veel AV-gangers in elk geval gewaardeerd. Niet elke indiener van voorstellen was er altijd even gelukkig mee, maar de vergadering verleende hem meer dan voldoende gezag en krediet om de zaken dan maar zo te regelen.
Een tweede aspect van br. Schoutens werken in de gemeente was zijn gedrevenheid van verkondigen met name over de komst van de Heer. In hem heeft onze gemeenschap al jaren een spreker in de gelederen, die de uiterst belangrijke "maranatha"-gedachte in leven houdt en doorgeeft. De gemeente van de Heer leeft uit de toekomst en de komst van die Heer. Vandaar, dat br. Schouten zijn ge- en bedrevenheid als spreker ook daarvoor inzette en inzet binnen en buiten de gemeente.

Er valt nog veel meer over te zeggen; Delfzijl zal ongetwijfeld de gelegenheid niet voorbij laten gaan onze broeder in het zonnetje te zetten.
Rust mij nog hem ook persoonlijk te danken voor de plezierige tijd van samenwerken, die we hebben mogen beleven. Bovenal mogen we de Heer dankbaar zijn voor wat Hij ons in onze broeder tot nog toe heeft gegeven. Zr. Schouten kan nu wat meer recht op haar man laten gelden en dat gun ik hun beiden van harte.

Anne de Vries

VERDER IN DIT NUMMER

FARAO EN HET PAD DOOR DE ZEE

In het rumoer'ge Amsterdam
daar zat een hippie op de Dam
zijn Bijbeltje te lezen;
toen hij iets wonderlijks vernam,
terwijl er een theoloog langskwam,
werd God luidkeels geprezen.

De theoloog liep haastig voort,
maar toen hij d'uitroep had gehoord
- hij schuwde fanatieken -,
keek hij opeens heel verstoord,
want hij verwachtte zulk een woord
niet van zo'n excentrieke.

Hij zag hem zitten op een tree
en zei: "Zeg vriend, deel mij
eens mee
wat is er zo bijzonder?"
"Nu", zei de hippie, "het idee
dat er een pad kwam door de zee,
dat vind ik echt een wonder."

"Ik moet je zeggen tot mijn spijt",
zie d'ander vol schijnheiligheid,
"dat is gewoonweg larie,
Het is een lang bewezen feit,
't was heel ondiep toen in die tijd.
Maak dus niet zo'n bombarie".

De hippie was zichtbaar ontdaan
en d'ander die was heengegaan
dacht hem te overtuigen.
Hij had er niet bij stil gestaan
wat hij die knaap had aangedaan.
Toen hoorde hij hem juichen!

Hij was al bijna bij de brug
maar keerde op zijn schreden terug
wel enigszins nieuwsgierig.
En heel verbaasd en ietwat stug
vroeg hij: "Vertel mij nu eens vlug,
wat is er zo plezierig?"

"Wel, als dat werkelijk zo is,
dan vind ik die gebeurtenis",
zei d'hippie met een schater,
"nog wel van meer betekenis,
dat Farao verdronken is,
in zo'n klein laagje water."

Uit **De Schakel**
(gem. Drachten-Elim), die het overnam uit de krant van de schoot met de Bijbel in Genk (B)

DE KLOK SLAAT TWAALF UUR....,

En wij wensen elkaar veel heil en zegen voor het nieuwe jaar.
Terwijl het vuurwerk niet van de lucht is, ligt 1990 achter ons en ligt er een nieuw jaar voor ons.
Een nieuw jaar, waarvan we mogen hopen en bidden, dat het een voorspoedig en gezegend jaar zal zijn.
Een jaar, waarin we in onze gemeenten weer de hand aan de ploeg mogen slaan, waarin we mogen werken in de wijngaard van de Heer, waarin we mogen getuigen van zijn liefde voor een wereld verloren in schuld.
Onder zijn zegen tot zegen zijn, op de plaats waar de Heer ons gesteld heeft.

Verwachtingsvol, hoopvol en in vertrouwen op de Heer, levend vanuit de blijdschap in het geloof mogen we vol goede moed aan het jaar 1991 beginnen.
Om ook in dit nieuwe jaar de grote daden van God te verkondigen.
Een levende heenwijzer zijn naar Jezus.
Naar Hem, die heil en vrede heeft gebracht.
Naar Hem, onze Verloser en Zaligmaker.
Naar Hem, die we verwachten op de wolken, in al zijn heerlijkheid.
In woorden en daden mogen we de Heer verkondigen, de Redder van de wereld.
We mogen uitdelen van ons geloof in Hem, opdat iedereen zal weten: Jezus Christus is Heiland en Heer.
Dat is onze opdracht, een geweldige opdracht, ook in dit nieuwe jaar.
Om Gods liefde voor de mensen bekend te maken. Een liefde, die voluit werkelijkheid werd in Jezus zijn Zoon.
In Wie God zijn heil bereid heeft voor alle volken, voor alle mensen.
In Jezus, het Kind in de kribbe, de Verlosser, gestorven aan het kruis ligt het heil binnen bereik.
God komt met zijn heil en vrede tot ons in Jezus.

SIMEON EN HANNA

Over beiden lezen we in het evangelie naar Lukas.
Jezus wordt net als alle anderen, overeenkomstig de wet, ter gelegenheid van het reinigingsoffer de Heer voorgesteld.
Hij wordt aan de Heer gewijd.
Tijdens die gelegenheid zijn er tussen alle priesters, levieten en tempelbezoekers twee mensen, die in het openbaar uitspreken, dat Jezus de verwachte Christus is.
Simeon en Hanna getuigen over het heil, dat in dit Kind werkelijk gekomen is.
Deze twee mensen, die beiden worden beschreven als mensen die helemaal leven uit het verbond, laten horen dat er in Jezus heil is voor de mensen.
Zijn komst is bedoeld als blijdschap voor het hele volk.
De blijde boodschap voor de mensen.
Op grond van die blijdschap wordt ook hier een lofzang ingezet.
Dat hoort zo helemaal bij elkaar.
Maria heft een lofzang aan, nadat haar de geboorte van Jezus is aangekondigd, eveneens Zacharias, als zijn zoon, Johannes is geboren. De engelen loven God, als de herders het blijde nieuws van Jezus' geboorte is aangezegd.
En Simeon, de man die wachtte op de vertroosting van Israël, die niet eerder zou sterven dan dat hij de Christus had gezien, looft God, met het Kind in zijn armen. Al die lofzangen bezingen het blijmakende wonder, dat in het Kind van Maria, in Jezus, Gods Zoon op aarde is gekomen voor de mensen. Het zijn loflìederen op de Naam van Jezus.
God heeft in Hem het heil gebracht.
Simeon heeft het gezien.
Het Kind in zijn armen is de Heilbrenger voor de mensen.
En de weg tot het verkrijgen van het heil, is het geloof in Jezus Christus en zijn werk tot een verzoening van zonden.

JEZUS CHRISTUS

Hij is gesteld tot een val en opstanding van velen en tot een teken, dat weersproken wordt.
Hij is het door Wie we behouden worden. Hij is het, om het met woorden uit de eerste brief van Petrus te zeggen, de steen waarop men bouwt of een steen des aanstoots, een rots der ergernis.
Jezus de Heilbrenger, Hij is het Lam van God dat de zonde heeft weggedragen. Hij heeft het alles volbracht aan het kruis van Golgotha, door hem is er toekomst.
Dat is ook voor vandaag de blijde boodschap. Dat is het geweldige, wat we mogen geloven, dat Jezus het fundament is, waarop we mogen en kunnen bouwen.
Met Hem mochten we opstaan tot een nieuw leven.
Een leven in verbondenheid met Hem en met elkaar.
En in die verbondenheid mogen we aan de slag zijn.
De blijdschap van ons geloof ook uitstralen naar de wereld.
Uitdelen van dat rijke bezit dat we mogen hebben, dankzij Jezus; te weten dat we zijn eigendom zijn, door genade een kind van Hem te zijn.
Een kind, dat de levende Heer verwacht.
Als getuigen van Jezus Christus mogen we in de wereld staan en zijn liefde, zijn heil verkondigen, totdat Hij komt.
Onder zijn zegen mogen we als gemeenschap tot zegen zijn.

J.H. Stijkel

DE TIJD VAN HET GEMEENTELID.

Nadat we in enkele artikelen hebben geschreven over de tijd van de voorganger en de tijd van hen die leidinggeven aan de gemeente, willen we het nu hebben over de tijd van het gemeentelid. We zijn ons bewust dat het een wat moeilijk onderwerp is, want waar komen we aan als we ons gaan bezighouden met de tijd van hen die in veel gevallen alleen maar op zondag een keer in de kerk komen. Maar wellicht is het toch nodig dat daar eens over geschreven wordt.

Daarvoor gaan we eerst terug naar het moment van onze doop en belijdenis. In vele gemeenten zal er, naast de vragen naar geloof in de Here Jezus Christus, ook een vraag zijn gesteld van ongeveer de volgende inhoud:

"Bent u bereid om zoveel mogelijk mee te werken en bij te dragen tot de opbouw van de gemeente en de uitbreiding van het Godsrijk".

Staande voor God en zijn gemeente hebben we deze vraag bevestigend beantwoord. Maar wellicht is het goed om, na jaren, de balans eens op te maken. Wat is er van ons antwoord terecht gekomen? Gelukkig weten we dat er veel van onze broeders en zusters hun beste tijd gegeven hebben aan een deel van de arbeid van de gemeente. Sommigen in de leiding van het jeugdwerk, anderen werden zelf lid van een vereniging, zoals zangkoor en zusterhulp en weer anderen zijn aktief geweest in evangelisatiewerk. In vergelijking met andere kerken komen we er misschien niet eens zo slecht af. En toch! Hebben we ons wel echt ingezet voor de opbouw van de gemeente? In een gemeente van ongeveer driehonderd leden sprak men eertijds over "de honderd". Dat waren de honderd die het werk deden, die overal aanwezig waren, die de gemeente ook financieel droegen. Dat is een derde deel. Maar de anderen?

WAT WORDT ER NU VAN ONS VERWACHT?

Het gebeurt wel eens dat mensen, nadat zij gedoopt zijn en lid van de gemeente zijn geworden, een gevoel van gearriveerd zijn krijgen. Het is voor elkaar. En hun bijdrage aan de opbouw van de gemeente beperkt zich tot de zondagse kerkgang. Dan zijn we natuurlijk wel verkeerd bezig. Er was eens een ouderling, die nieuwe leden aan het Avondmaal welkom heette, met deze woorden: "Je moet niet denken dat dit een soort einddiploma is, want dat is het niet. De doop is meer een toelatingsexamen. Nu begint het pas". We hebben echter niet allen dezelfde gaven en talenten van de Here verkregen, en dat is maar goed ook, anders zou er te weinig verscheidenheid zijn in de gemeente. Voor allen geldt natuurlijk dat we trouw zullen moeten zijn in de wekelijkse kerkdiensten. Soms hebben we de indruk dat we wat al te gemakkelijk daarvan wegblijven. Maar er is Eén die verwacht ons. Verwacht dat wij, samen met al de broeders en zusters van de gemeente, voor Zijn aangezicht verschijnen, onze Here wacht ons. Wij geloven toch dat als de gemeente vergadert de Here bij ons is.
In de tijd dat Harry Truman president was van de Verenigde Staten bezocht hij regelmatig de dicht bij zijn huis gelegen Baptistenkerk. Nu gebeurde het vaak dat er mensen waren die op zaterdagavond de voorganger van die gemeente belden met de vraag of de president de andere morgen in de kerk zou zijn. Het antwoord van de predikant was dan vaak: "Dat weet ik niet, maar u kunt wel komen, want meer dan de president is wel aanwezig".
Naast de kerkdiensten hebben we ook te denken aan de bijbelstudies en de bidstonden. Het zijn voor velen vergeten aktiviteiten van de gemeente, maar ze horen er wel bij.
In een tijd waarin heel veel gedaan wordt aan opleiding om een goede plaats in de maatschappij te kunnen veroveren, zijn er heel wat gelovigen die juist de opleiding in de kennis van Gods woord verwaarlozen. Soms moeten we ook constateren dat mensen, die al jaren lid zijn van de gemeente, maar heel weinig kennis hebben. Paulus zegt van zulke mensen dat hij hen nog met melk moet voeden terwijl zij, naar de tijd dat zij de Here kennen, eigenlijk al in staat hadden moeten zijn om anderen te leren. En een gemeente die werkelijk zegen en groei wil verwachten heeft zeker het gebed nodig. We weten vanuit de Bijbel en vanuit de geschiedenis van de opwekkingsbewegingen, hoe groot de kracht van het gezamenlijk gebed is.
Deze zaken horen bij het antwoord dat we hebben gegeven op de vraag of wij wel wilden meewerken aan de opbouw van de gemeente. Dit is een zaak voor allen, die bij de gemeente horen.

WAT KUNNEN WE DAN NOG MEER DOEN?

Hier boven wezen wij op die gemeente waar een derde deel aan de arbeid deelnam. In veel gevallen wordt dat derde deel niet gehaald. Soms horen we van gemeenten waar arbeid moet worden gestopt omdat er geen mensen zijn die het willen aanpakken. We horen van gebrek aan leiders en leidsters van zondagscholen en ander jeugdwerk. We weten van zangkoren die maar niet van de grond kunnen komen, omdat er zich geen mensen voor beschikbaar stellen. Hebben we het echt zo druk met andere noodzakelijke zaken of hebben we het te druk met de invulling van onze vrije tijd.
We hebben geschreven dat dit een moeilijk onderwerp is, maar toch willen we de vraag stellen hoeveel tijd wij geven aan de arbeid van onze Here en zijn gemeente.
Het is jaren geleden dat we ergens hebben gelezen van een groot industrieel in Amerika, die in zijn kantoor een spreuk aan de wand had van ongeveer de volgende inhoud: "Het is niet belangrijk wat ik van mijn geld aan God geef, maar wat ik van Gods geld voor mijzelf gebruik". Met een variant hierop zouden we kunnen vragen: Hoeveel van Gods tijd nemen we voor onszelf. Want hebben we het niet met heel ons hart gezongen en getuigd:

Neem mijn leven, laat het Heer,
toegewijd zijn tot Uw eer;
neem mijn uren, maak ze nu
tot een stroom van lof voor U.

MOGEN WE DAN GEEN TIJD VOOR ONSZELF HEBBEN?

In onze vorige artikelen hebben we het al gezegd dat de voorganger zijn tijd van rust zal moeten hebben om zich meer en meer te bekwamen voor de dienst waartoe hij is geroepen, datzelfde geldt voor ouderlingen en diakenen. En deze allen zullen hun tijd ook aan de gezinnen moeten besteden. Datzelfde geldt voor het "gewone" gemeentelid. We hebben allereerst een taak in eigen gezin, daar zullen we tijd aan moeten besteden. Ons gezin heeft dat nodig. Een tijd geleden heeft iemand eens gesproken over de "vaderloze maatschappij". Dat is de maatschappij van onze tijd met zijn vele één ouder gezinnen. Veel van de ellende waar we vandaag van horen vindt daarin zijn oorsprong. Daarom is het nodig dat vader en moeder samen in het gezin aanwezig zijn, wat erg belangrijk is voor de opgroeiende kinderen. Toch zouden we ons moeten afvragen of we niet een betere verdeling zouden moeten maken tussen de tijd welke wij aan het gezin besteden en de tijd welke we aan de gemeente besteden. De gemeente is immers ook een gezin, wordt zelfs in de Bijbel het huisgezin van God genoemd. Als nu in ons gewone gezin één van de gezinsleden overbelast dreigt te geraken vanwege het vele werk dat gedaan moet worden, dan proberen we een betere verdeling van de werkzaamheden te organiseren. Maar in de gemeente komt het voor dat sommigen overbelast zijn omdat anderen niet meedoen naar de gaven en de krachten welke zij toch van de Here hebben ontvangen om mede te werken aan de opbouw van de gemeente. Daar waar onze tijd verdeeld is in zicht op de arbeid in Gods Koninkrijk zal de gemeente groeien en bloeien en opgebouwd worden en zelf zullen we daar rijk door gezegend worden. En zulk een zegen zou ik al onze gemeenteleden van ganser harte toewensen.

Jac. Schouten

BIJ DE TIJD

Het wordt altijd positief gewaardeerd als iemand goed bij de tijd is. Op de hoogte blijven van wat er gaande is in deze wereld en er is heel veel gaande in het universum. Het valt niet mee om het allemaal bij te houden. De nieuwigheden volgen elkaar in zulk een razendsnel tempo op, dat we er maar zeer gedeeltelijk kennis van kunnen nemen. Het gevolg is dat men vaak meer in de toekomst dan in het heden leeft. Men is geconcentreerd op het nieuwe tijdperk.
De "new-age" staat er aan te komen. Velen leggen hier een verbinding met de overgang van het vissen-tijdperk naar het waterman-tijdperk. Heeft dit alles ons als christenen ook iets te zeggen.

DE MENSHEID WORDT STEEDS MEER IN VREES EN ANGST GEHULD

Er ontstaan allerlei bewegingen en stromingen en de mens zoekt een antwoord op de problemen van onze tijd. Milieu-problemen, atoom- en oorlogsdreiging, werkloosheid enz. Men wijt de problemen aan allerlei uiterlijke zaken, zoals machtstrukturen, wetenschap en techniek, enz. De mens zelf (als deel van de kosmos) wordt in eerste instantie niet gezien als het wezenlijke probleem. Hij wordt eerder beschouwd als de oplosser van de problemen.

HET VACUÜM

De mens snakt en hunkert vanuit een grote leegte (Rom.1:19) naar het verloren paradijs. Om buiten God om zelf zijn hemel op aarde te maken. Dat zelfgemaakte koninkrijk neemt wanstaltige (demonische) vormen aan. *Erger wordt het wanneer weerbaarheid en weerstand van Christenen afneemt en nog veel erger wanneer ze mee gaan bouwen aan zo'n onderneming.* Zonder een radicale bekering komen we terecht in een toenemend ontbindingsproces (cultureel, maatschappelijk en persoonlijk). Onze humanistische cultuur staat onder het oordeel.

AFBRAAK OF DOORBRAAK?

De verwachting van Christus' koninkrijk is geen wereldmijding, maar Bijbels realisme (1 Thess 1:10). Onze tijd zien in Bijbels licht, dat is bij de tijd zijn. Als deel van de westerse cultuur, wordt ook de christen geconfronteerd met de gevolgen van de God-verlating. Hij staat onder de grote verleiding om te geloven dat ook hij met de oplossingen die de wereld aanreikt uit de narigheid zal kunnen komen. *De beweging die zich daar vooral sterk voor maakt kan worden geduid als NEW AGE.* Een beweging met een bonte schakering van opvattingen, overtuigingen, godsdiensten en filosofieën. Deze beweging tracht door te breken naar een nieuwe toekomst. Men verwacht een nieuw tijdperk.

DE DIEPERE OORSPRONG

De NEW AGE suggereert, dat de mensheid staat voor een nieuwe periode, die de oplossing moet brengen voor de huidige problemen, die een nog grotere vrijheid brengt voor de mensen. Deze periode moet leiden tot het toppunt van geluk en welzijn. De oude wortels liggen in de Renaissance. Prediker 1:9-10 laat ons zien dat er in wezen niets nieuws onder de zon is. Bij de renaissance ging het er om de oude heidense geest der Griekse klassieken van ver voor Christus weer tot leven te roepen. Zo liggen er parallellen tussen 15e en 20e eeuw.

DE NIEUWERE OORSPRONGEN

De goeroes van de 20e eeuw vinden nu hun weg naar het westen om er een geestelijk vacuüm te vullen. De leegte van de Godverlating en van de technocratische overheersing. Zoals men in de 15e eeuw op zoek was naar de geest der klassieken uit de hellenistische wereld, zo doorzoekt men nu alles wat uit het oosten aan wijsheid komt. Men wil zich niet meer laten inspireren door het evangelie, maar zoekt in onze dreigende wereld de oplossing elders. Er bestaat een brede belangstelling voor boeddhistische technieken, hindoeïstische offerrituelen, Islamitische Soefi-technieken, Amerikaans-Indiaanse stamtradities en nog veel meer spirituele zaken.

TWEE BOOSHEDEN

De Here God zegt: "Mijn volk heeft twee boosheden gedaan (Jer. 2:13).
1. Mij de Bron van levend water hebben ze verlaten.
2. Zij hebben zichzelf bakken uitgehouwen, die geen water kunnen houden.
De veranderingen gaan zo snel, dat de mens het heden niet meer leven kan maar zich steeds meer richt op de toekomst. De nadruk wordt niet meer alleen op de uiterlijke communicatie gelegd, maar op de innerlijke geestelijke wereld. Men houdt spirituele oefeningen en allerlei vieringen. Alles ter vervanging van dat wat God zou willen geven.

TWEE MOGELIJKHEDEN

Of men gaat uit van een persoonlijke God, die de oplossing kan geven of men gaat uit van het feit dat de mens zelf goddelijk is. Dat betekent "een reis naar binnen maken". Het concentratiepunt verleggen van de Schepper naar het schepsel. Daarom wendt men zich tot de wereld van de oosterse mystiek, waar Schepper en schepsel één zijn (holisme), waar God en mens verenzelfvigd worden met de kosmos (pantheïsme). Het westen gaat pantheïstisch denken. Als dat bewustzijn gaat dagen wordt de mens een New Ager, Paulus' waarschuwing is hier op zijn plaats: Zie toe dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering van mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus (Col. 2:8). Goeroes als Maharishi Mahesi Yogi komen de vredesregering verkondigen. Men wendt zich van het verstand af om zich in de ervaring te storten.

DE VOEDINGSBODEM

De moderne religiositeit, de onzekere maatschappij en allerlei moderne psychologieën zijn hiervoor een goede voedingsbodem. Via de psychologie is men gekomen tot een soort zelf-cultus, die de kenmerken draagt van een religie. Het eigen-ik wordt tot een god verheven. Deze religie stelt zich anti-christelijk op. Deze anti-christelijke opstelling kan men terugvinden in veel van het gesubsidieerde vormings- en hulpverlenings-werk. Ook daarom is Nederland ziek. Het gezin devalueert en normen verdwijnen.

BEWUSTZIJNSVERRUIMING

Het streven is nu gericht op bewustzijns-verandering en men komt daarmee vervolgens op het vlak van de illusies (geen verschil meer tussen schijn en werkelijkheid). De mens wordt gereduceerd tot een robot door verlies van zelfstandig denken. Dit grootscheepse proces werkt overal door. Onder de slachtoffers treft men dokters, juristen en dominees. Het is een vlucht uit de werkelijkheid. De behoefte naar eenheid en veiligheid drijft de mensen in de richting van genoemd pantheïstisch denken. New Age gebruikt ook christelijke begrippen, maar vult deze inhoudelijk met zaken die strijdig zijn met het christendom. De tegenstander doet zich voor als een engel des lichts en zijn dienaren als dienaren der gerechtigheid (2 Cor. 11:14). Dit streven naar bewustzijnsverruiming (met of zonder drugs) verklaart de grote belangstelling voor alles wat aan spiritualiteit uit het oosten komt. Het gaat niet zozeer om de Oosterse godsdienst als zodanig, maar om al die elementen, die kunnen bijdragen tot eigen geestelijke ontwikkeling.

CONCLUSIE

Dit alles moet voor ons als christenen de uitdaging zijn om ons massaal in te zetten om het getij te keren en de mens te zetten op het spoor van de vernieuwing. Niet alleen weerbaar zijn, maar ook weerstand bieden in afhankelijkheid van onze Heer, opdat de Overste van de wereld aan ons niets zal hebben. Het werkelijke antwoord op de hunkering van het menselijk hart, ligt in de totale overgave aan Jezus Christus als Heiland en Heer.

J. Schotanus

AANBOD VAN DE WERKGROEP TOERUSTING: CURSUS GEMEENTEWERK

In de jaren 1983 t/m '85 en 1985 t/m '87 heeft de Werkgroep Toerusting tweemaal een cursus Gemeentewerk aangeboden. In totaal hebben destijds ca 250 deelnemers de cursus geheel gevolgd. De laatste tijd ontvangen we signalen dat de tijd rijp zou zijn de cursus nogmaals aan te bieden.
Deze publicatie is bedoeld om na te gaan of dit klopt.

ENIGE INFORMATIE OVER DE CURSUS:

1. De cursus is bedoeld voor hen die in de gemeente leiding geven of belangstelling hebben voor het leren groeien in toekomstig leiderschap.

2. De cursus duurt twee jaar en wordt gehouden in de maanden september t/m maart.
Elk cursusjaar worden 10 cursuszaterdagen gehouden van 9.30 u.-15.00 u.

3. Bij voldoende aanmelding uit alle delen van ons land wordt de cursus regionaal opgezet.

4. De cursus bestaat uit drie onderdelen, die elke cursusdag aan de orde komen:

* Een onderdeel "Rondom de bijbel", waarin centrale thema's uit Oude en Nieuwe Testament in hun onderlinge samenhang worden bestudeerd.

* Een onderdeel "Geloof en leven", waarin het gaat om persoonlijke groei en bewustwording met betrekking tot onderwerpen die een rol spelen in het dagelijks leven van de gelovige, zoals: groeien in het geloof, bidden, ethiek, het kind in de gemeente, enz.

* Een onderdeel "Toerusting", waarin de deelnemers geoefend worden in het leiding geven aan groepen. In de lessen komen onderwerpen aan de orde als: gesprekstechniek, omgaan met konflikten, opzetten van een programma, evalueren, enz.

5. Ter bestrijding van de kosten voor de aanmaak van het omvangrijke schriftelijke cursusmateriaal en de reiskosten van de cursusleiders wordt een deelnemersprijs gevraagd van ca. f 80,– p.p. per cursusjaar.

6. De cursus is van belang, zowel voor gemeenteleden die willen groeien in kennis en vaardigheden, als voor de gemeenten waarvan zij lid zijn.
Om deze reden zullen wij, indien de cursus bij voldoende aanmelding doorgang vindt, de raad van uw gemeente in kennis stellen van uw voorlopige aanmelding en vragen om een definitieve aanmelding, namens de gemeente.

WAT U MOET DOEN ALS U GEINTERESSEERD BENT:

Meld u schriftelijk aan als deelnemer aan de cursus, onder vermelding van:
– naam, adres, telefoonnummer
– de gemeente waarvan u lid bent
– de taken die u in de gemeente uitvoert.

Meld u uiterlijk 1 februari 1991 aan op het adres: Werkgroep Toerusting
A.M. Nederlof-Grobben, secr.
Industriestraat 104
7553 CT Hengelo

Wij zullen, na het verstrijken van de aanmeldingstermijn, zo snel mogelijk laten horen of de cursus georganiseerd kan worden.
Wanneer wij een positieve beslissing kunnen nemen, zult u tevens van ons vernemen op welke plaats(en) en op welke data de cursus gehouden wordt. Wij zullen dan ook uw gemeente benaderen met het verzoek uw voorlopige aanmelding tot een definitieve te maken.

Namens de Werkgroep Toerusting:
O.H. de Vries, voorzitter

LEZER AAN HET WOORD

Met ontzetting en verontwaardiging heb ik bovengenoemd artikel gelezen. Voorop stellende dat ik niet objectief ben in mijn oordeel omdat mijn jongste dochter een niertransplantaat heeft, wil ik toch het ondoordachte artikel van deze bedachtzame broeder Ploeger sterk veroordelen.

Allereerst wordt de ev. aan te nemen "Transplantatiewet" niet bindend. Ieder kan bij zijn leven duidelijk maken dat zijn/haar lichaam niet beschikbaar is of komt. Er is dus vrijheid van keuze.
Bovendien: we zijn zo druk bezig met onze identiteit en een stukje van die identiteit is één van de deugden om noden te lenigen! Overigens ben ik van mening dat onze theologen en super intelligentia meer moeite hebben met die identiteit dan wij, het gewone baptisten voetvolk.
Terugkomend op het ondeugdelijke artikel van br. Ploeger zou ik het zeer op prijs stellen als hij dit artikel in andere, positieve teneur zou willen herplaatsen, zodat ik me niet hoef te schamen baptist te zijn, als mijn dochter me vraagt: denken alle baptisten zo?
Alstublieft broeder Ploeger vertelt u de lezers dat het ook een Baptisten deugd is noden te lenigen, zeker als die nood zwaar lichamelijk lijden betekent.
Bij een aantal (oppervlakkige) lezers is de indruk gevestigd dat het onbijbels zou zijn om na de dood organen ter beschikking van anderen te stellen, dat is neem ik aan toch niet de bedoeling geweest.
Graag zie ik uw positieve artikel tegemoet.

J. van Raalte

ANTWOORD

Met de beste wil van de wereld begrijp ik noch de ontzetting noch de verontwaardiging van br Van Raalte.

Op geen enkele wijze heb ik betoogd, dat orgaantransplantatie onbijbels zou zijn, noch heb ik mensen afgeraden zich als orgaansdonor bekend te maken. Als lezers oppervlakkig lezen – en dat gebeurt, schrijft br Van Raalte, en ik ben dat roerend met hem eens – moeten zij zich van een oordeel onthouden.
Hoe een komende "transplantatiewet" (ik denk dat het in het onderhavige artikel niet over het transplanteren op zich, maar over de verkrijging van transplantaten ging) er zal uitzien, weet niemand.
Zeker is dat een antwoord gegeven moet worden op de vraag: mag je organen nemen van iemand die zich niet heeft uitgesproken over deze zaak?
In sommige landen geldt nu al: wie zwijgt, stemt toe.
Wie niet duidelijk nee heeft gezegd, heeft dus ja gezegd. Dát gaat mij te ver.
Dat een eventuele transplantatiewet niet bindend zou zijn, is moeilijk te aanvaarden. Een wet is altijd bindend; ook de uitzonderingsbepalingen zijn bindend.
Tenslotte wil ik nog wijzen op een ontwerp-advies van een commissie van de Nationale Raad voor de Volksgezondheid, die het volgende stelt: als een volwassen Nederlander zijn wil ten aanzien van orgaan-donatie niet heeft bekend gemaakt, moeten de nabestaanden over een mogelijke ontneming van organen geraadpleegd worden, maar zij hebben geen beslissingsrecht.
Het gaat te ver als men stelt: elke Nederlander kan zijn wil vooraf bekend maken. Doet hij dat niet, dan beslist de arts.
Het recht op lichamelijke integriteit is een grondwettelijk recht. Het behoort tot de vrijheid van de mens – ik denk: het kan ook een plicht zijn, een daad van naastenliefde – inbreuk te laten plegen op dit recht.

Arnhem Ploeger

OPNIEUW HULPGOEDEREN VOOR ROEMENIË

Baptist Emmen voor 4e keer naar Roemenië

Begin november vertrok een vrachtauto met hulpgoederen vanuit de baptisten gemeente Emmen-oost richting Marca, Roemenië. Een maand eerder waren via de wijkgemeente Emmen-zuid al hulpgoederen naar het plaatsje Alesd gebracht. Niet alleen kleren maar vooral ook voedselpakketten konden wij afleveren bij de baptisten gemeente in Marca. Men heeft ons verzekerd dat deze hulpgoederen niet alleen in baptisten gezinnen terecht zullen komen maar gedistribueerd worden onder de gehele bevolking van het plaatsje Marca, met name onder de allerarmsten.

GROTE DANKBAARHEID

Ook de baptisten gemeente in Arnhem had voedselpakketten samengesteld. Deze waren afkomstig uit een gehouden oogstdankdienst.
Groot was de vreugde bij onze broeders en zusters in Marca toen wij zaterdag 3 november arriveerden. Men was in de kerk aanwezig omdat op dat moment (zaterdag 20.00 uur) de wekelijkse bidstond werd gehouden.
Normaliter wordt deze gehouden op de vrijdagavond maar in dit geval maakte men een uitzondering. Nadat ze enkele liederen voor ons hadden gezongen en God de dank hadden gebracht dat wij uit Emmen door Zijn bewarende hand veilig waren aangekomen, werd de vrachtauto met aanhanger uitgeladen.
In de zondagmorgendienst werd die blijdschap en dankbaarheid nog eens onder woorden gebracht tijdens een bidstond die voor de dienst van 10.00 uur werd gehouden, want herhaaldelijk hoorde ik Mal. 3:10, Arnhem en Emmen Olanda in hun gebeden opklinken.
Zondags van 10.00-12.30 uur de dienst in hun prachtige kerk mee mogen beleven en 's middags van 15.00-17.30 uur avondmaal mogen vieren in Roemenië.
Na de middagdienst mochten wij in de kerk aan alle gezinnen (de grote gezinnen zelfs twee) een 'kerst'-pakket overhandigen.
De zusters van onze wijkgemeente hadden de pakketten samengesteld en daarnaast ook veel schoonmaakartikelen ingezameld. Deze laatste artikelen zijn in Roemenië niet verkrijgbaar of totaal onbekend.
's Maandags mochten wij bij enkele gezinnen een bezoekje brengen.
Bij sommige zieken hebben wij een lied gezongen of samen met hen gebeden.
Ook het hoofd van de school - in Marca staat 1 school waar kinderen van alle gezindten naar toe gaan - werd niet overgeslagen. Tot voor kort een fervent aanhanger van het communisme, maar door de omwenteling in Roemenië was hij zijn idealen kwijtgeraakt, doch de zin van alles opnieuw ontdekt in het Evangelie.
Is niet de zinvraag van het leven de vraag naar God?
Zo ook het hoofd van deze school en zijn echtgenote, die ook als onderwijzeres aan de school is verbonden.
Wij mochten vragen stellen over de methoden van hun onderwijs. Samen een lied gezongen en met hen gebeden.
Deze maandagavond werd er in de kerk ook nog een dienst gehouden in verband met ons vertrek naar Holland de volgende ochtend. Wat ging er een golf van ontroering door de gemeente toen halverwege de dienst de deur openging en de onderwijzersvrouw de dienst verder kwam bijwonen.
De zinvraag van het leven is de vraag naar God. Geve diezelfde God dat zij de zin en inhoud van het leven door Christus in Hem mogen ontdekken.
De volgende ochtend om 7 uur was ons vertrek en vele gemeenteleden stonden ons bij de kerk reeds op te wachten om op de hun bekende manier afscheid van ons te nemen.

DE TOESTAND IN ROEMENIË

Het tekort aan levensmiddelen en andere goederen in Roemenië is vrij gemakkelijk te verklaren.
Rond 1981 had Roemenië een buitenlandse schuld van bijna 11 miljard, die door Ceausescu in sneltreinvaart werd afgelost, door vele voor de binnenlandse markt bestemde goederen te exporteren en niets of nauwelijks te importeren.
Gevolg: een overschot op de handelsbalans en dus een toestroom van buitenlandse valuta om de schulden te betalen.
Dit alles ging echter over de ruggen van de bevolking, die nauwelijks meer eerste levensbehoeften kon kopen.
Een opstand was een logisch gevolg.
De nieuwe leiders van het Front voor Nationale Redding (FNR, die volgens velen verkiezingsfraude hebben gepleegd, gingen echter vrolijk verder op de door Ceaucescu ingezette koers.
De belangrijkste reden dat het nu nog slecht gaat in Roemenië is het feit dat het FNR vasthoudt aan het planningsprincipe en niet uitgaat van de in de westerse wereld gehanteerde vrije economie.
Anders gezegd: in Roemenië bepaalt de overheid nog steeds wat en hoeveel van een bepaald produkt geproduceerd dient te worden, terwijl bij ons wordt uitgegaan van de vraag naar een produkt.
Aangezien zelfs de Sovjet Unie overgaat op de vrije markteconomie, omdat hun economie in een diep dal zit, zal Roemenië er verstandig aan doen hiervoor eveneens te kiezen.

DE TOESTAND IN MARCA

Wat mij opgevallen is die paar dagen dat ik in Marca verbleef, is wel het feit dat de mensen er sinds de machtsovername door Iliescu er materieel zeker niet op vooruit zijn gegaan.
De winkels vertonen een nog triester aanblik dan een half jaar geleden en in het enige winkeltje dat Marca bezit waren alleen wat potten met augurken en kersen te koop.

De Lei (hun wettige betaalmiddel) kan men alleen in Roemenië uitgeven en is buiten hun landsgrenzen niet inwisselbaar. Een enorm tekort in Roemenië is er aan bv. elektrische gloeilampen. Het zal niet lang meer duren of geheel Marca ligt in het donker, alhoewel wij gelukkig zo'n 100 lampen bij ons hadden.

Hun voedsel is erg eenzijdig. De hoofdmaaltijd bestaat uit aardappelpuree met kippepootjes. Elke dag maar weer. Op het platteland houdt ieder gezin er een paar varkens met wat kippen of ganzen op na. Waterleiding is er niet. Ze halen hun drinkwater uit de beek. Wél is er elektriciteit.

HET KERKGEBOUW

Sinds enkele jaren is de gemeente bezig met het bouwen van een nieuw kerkgebouw. Het vorige bewind in Roemenië wilde de plattelandsbevolking overbrengen in zgn. Ceausescu-flats en tevens het nieuwe kerkgebouw afbreken. "Dit was dan gebeurd over de lijken van de gemeenteleden in Marca", vertelde de ouderling ons. In november 1989 – midden in de nacht – hebben ze het interieur van het oude kerkje overgebracht naar de nieuwe.
Als men bedenkt dat men met gereedschap werkt van ver voor mijn jeugdjaren en men ziet de prachtige, in hout uitgesneden, kansel en de zelfgemaakte banken of wandschilderingen, moet men wel tot de konklusie komen, dat het geheel door ware kunstenaars is gemaakt.

DE GEMEENTE

Aangezien men niet, of nauwelijks, over een tv beschikt, de meesten wèl over een radio, kunt u zich indenken dat alle sociale kontakten in de kerk plaatsvinden. De diensten zijn naar onze begrippen erg lang, maar hebben mij steeds geboeid, zeker ook vanwege het grote aandeel die gemeenteleden hebben in de diensten, door middel van zang, voordracht of muzikale bijdrage.
Hartverwarmend is de vrijmoedigheid die de mensen hebben om voor te gaan in gebed. Niet alleen de ouderen of wat oudere, maar ook de jongeren kennen niet de belemmering zoals zo vaak bij ons dat het geval is, om binnen de gemeente alles maar dan ook alles voor God neer te leggen.

SLOTOPMERKING

De baptisten gemeente in Marca is onze partnergemeente geworden.
Onze ervaring was daar heel diep: gemeente van de Heer in welke situatie of omstandigheid dat ook, hoe verschillend misschien ook in theologische opvattingen, gemeente van de Heer, dan mag je met elkaar delen in Jezus' naam.
De gemeente in Marca verkeert in een totaal ander situatie dan de onze, maar toch waren we één met de heer.
Emmen — Henk Hofman

UIT DE GEMEENTEN

ER WAS VEEL TE DOEN IN 1990

Een selektie van kort nieuws uit diverse gemeenten. Samengesteld in het oude jaar, door u gelezen, in het nieuwe jaar. Met nieuws uit de gemeenten loop je altijd iets achter, maar goede berichten komen niet gauw te laat.

MUSSELKANAAL

In de gemeente te Musselkanaal bestaat een gespreksgroep van jong gedoopten, die ongeveer vier keer per jaar bij elkaar komt. Eén van hen schrijft in 'De Gong': "We bespreken dan een van te voren vastgestelde les uit het boekje "Met Christus op weg". De laatste keer dat we bij elkaar kwamen hebben we les 5 besproken. Deze les ging over de Gemeente. Wat is Gemeente van Jezus zijn? Wat verwacht de Heer van ons in de Gemeente? Het is geweldig dat moment in je leven te ervaren, dat je besluit Jezus te volgen. Wat een vreugde, wat een vrede, wat een zekerheid. Maar daarmee is de koek niet op, gelukkig niet. We mogen groeien, sterker worden in het geloof in Jezus Christus. Met mogen; druk ik me eigenlijk nog te voorzichtig uit, neen we moéten groeien. Het is van levensbelang. Wat is het geweldig dat de Heer hèt middel gegeven heeft voor groei, ontplooiing, nl. de Gemeente."
Vanuit de Raad in Musselkanaal wordt gemeld dat men voor de tweede maal een ontmoeting heeft gehad met een aantal broeders van de vergadering van Gelovigen. "Daarbij werd wederzijds de wens uitgesproken een wat intensievere vorm van kontakt te onderhouden omdat er geestelijk immers een waarachtige verbondenheid in de Here Jezus en in het geloof in Gods Woord is." Er werd besloten om in 1991 vier maal een gezamelijke bidstond te houden. De eerste staat gepland voor 11 januari, in de week van de Gebeden van de Evangelische Alliantie.

- - - - - - - - - - - -

ENSCHEDE

't Is al weer even geleden, maar eind september heeft de gemeente in de oude textielstad het verbouwde kerkgebouw officieel in gebruik genomen. De hal is verbouwd en er zijn zalen bijgekomen. Van het "open huis" maakten 50 mensen uit de buurt gebruik. De eigen muziekvereniging De Bazuin gaf een openluchtconcert van een uur op het plein voor de kerk. Ds. P. Wijchers in De Lens: "Naast een fraaie kindermiddag en een enthousiast concert van Ichtus staat toch vooral de afsluitende zondaghappening mij nog het meest helder voor de geest. Wat een mensen. Sommigen lieten zich ontvallen: 'Het lijkt wel kerst'. Anderen verzuchtten: 'Zo zou het altijd moeten kunnen' en waarom niet? Hadden we daarbij gedacht dat velen na de dienst huiswaarts zouden keren. Niets bleek minder waar. Toen we na de koffie opnieuw samen kwamen bleek de kerk andermaal geheel bezet. Het was een verrassende, hartverwarmende zondag van optimaal gemeente-zijn.

Ook in Enschede kwamen de pasgedoopten, maar liefst vijftien, bij elkaar. Het was leerzaam en bemoedigend. Verder bleek er op deze avond behoefte te bestaan aan persoonlijke begeleiding na de doop, een soort mentorschap dus.

- - - - - - - - - - - -

GEWESTELIJKE EVANGELISATIEDIENST

Op een vrijdagavond in november is in een andere kerk in Enschede de eerste gewestelijke evangelisatiedienst gehouden door de Baptistengemeenten. Vooraf had men in de wijk waar die kerk staat de Zaaierkrant verspreid. Er waren 400 aanwezigen en er was medewerking van de gewestelijke koren, de groep Skyline uit Hengelo en De Bazuin. Het bestuur van het gewest wil dergelijke diensten vaker gaan houden. De gemeenten kunnen zo elkaar bemoedigen en inspireren, en de onderlinge band in het gewest kan groeien.

- - - - - - - - - - - -

SOCIALE ZAKEN

Ds. N. van Beek stuurde me een stukje uit het blad van de gemeenten in Groningen. Hartelijk dank! Ik neem het helemaal over:
"We hadden een gezamelijke wijkraadbijeenkomst. Op deze manier bereikten we in één keer alle werkers in de gemeente, om hen op de hoogte te brengen van wetenswaardigheden over Sociale Wetten en het functioneren daarvan in de sociale dienst. Br. E. Ottens weet daar alles van en hij deed ons een en ander uit de doeken. Wij weten er nu nog niet alles van. Het is een uitgebreide materie en het was ook niet de bedoeling dat we specialisten zouden worden. Het is duidelijk dat er af en toe meer mogelijk is dan men in het algemeen beseft binnen de kaders van de diverse wetten.
Het is nu zo, dat we hebben geleerd waar we met de vragen heen kunnen en waar we eventueel antwoord kunnen vinden. Daarvoor zijn we ook voorzien van voorlichtingsmateriaal, wat als wegwijzer kan dienen. Verder is br. Ottens bereid in voorkomende gevallen mee te zoeken naar oplossingen, als er problemen zijn. Veelal gaat het in de betreffende wetten om rechten die elke nederlander heeft en hoewel we beseffen dat niet alle problemen met deze ideaal worden opgelost, is het toch wel erg mooi dat we deze regelingen in ons land hebben.

- - - - - - - - - - - -

DIENAREN VAN DE GEMEENTE

Tenslotte nog een paar persoonlijke berichten. Niet met de opzet om van ons weekblad een roddelblad over bekende mensen te maken. Wanneer we iets mededelen over personen die onder ons bekend zijn dat heeft dat twee bedoelingen:

a. te zorgen dat iedereen kán meeleven met de genoemde personen, niet alleen de mensen die via-via al op de hoogte zijn gebracht.
b. voorbede aanmoedigen, vooral konkrete voorbede. In die gezindheid geven we het volgende door:

1. Br. J. van der Veen uit Heerenveen heeft een aantal jaren de gemeente te Emmeloord gediend als konsulent. Dit bleek steeds moeilijker te kombineren met zijn beroep en zijn gezondheidstoestand. Op 25 december neemt de gemeente dan ook noodgedwongen afscheid van hem en zijn vrouw.
   Vanaf 1 januari 1991 wordt het konsulentschap waargenomen door ds. C. Mostert, emeritus te Lelystad. Hij heeft dit seizoen reeds de bijbelstudie-avonden in de gemeente geleid. In de loop van het voorjaar zal ds. S.A. Wijchers, nu nog te Vriescheloo, de gemeente Emmeloord komen dienen als voorganger in deeltijd.
2. Ds. Sj. van der Laan te Deventer is om gezondheidsredenen niet in staat de gemeente op volle kracht te dienen. Hij probeert in elk geval in de diensten op zondag voor te gaan.
3. Ds. G. Liebe te Drachten is na een periode van ziekte weer aan het werk.
4. In "Ons Forum", het blad van de gemeente te Sneek, lazen we het volgende over ds. P. Kingma: hij is legerpredikant, verbonden aan de gemeente Sneek als voorganger in bijzondere dienst. Onlangs is hij overgeplaatst naar Assen maar voorlopig wil hij graag met zijn gezin in Sneek blijven wonen. De raad van de gemeente heeft hem nu gevraagd om haar adviserend lid te worden, om beter gebruik te kunnen maken van zijn kennis en ervaring.

Pieter J. Lalleman

- - - - - - - - - - - -

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Want wij weten, dat, zoo ons aardsche huis dezes tabernakels afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben; een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig, in de hemelen".

Met droefheid, maar dankbaar voor alles wat zij voor ons heeft betekend, is van ons heengegaan onze lieve zuster

Geertruida Lutjes

op de leeftijd van 71 jaar

Nieuw Weerdinge,
11 december 1990.

HERINNERING

Aanstaande zondag is het Roepingenzondag. Zie het nummer van De Christen van 3 januari hierover.

MEDEDELINGEN:

Penningmeester van de gemeente Westerhaar is: C. van Tienen, Bremstraat 11, 7676 BR Westerhaar, tel. 05498-58016

Secretaris van de gemeente Hengelo-'t Venster is zr. A.J. Smelt-Vrieswijk, August Vordingstraat 34, 7558 AH Hengelo, tel. 074-772917

Penningmeester van de gemeente Hengelo-'t Venster is B. Boerrigter, Werninkhofstraat 5, 7556 VP Hengelo, tel. 074-439632

Het telefoonnummer van br. J. Kruizinga (Aduard) luidt: 05903-1681

MEDEDELING:

Na bijna 12 1/2 jaar de Baptisten-gemeente te Delfzijl te hebben gediend, zal op zondag 20 januari 1991 onze voorganger ds. Jac Shouten] afscheid nemen van de gemeente wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

De afscheidsdienst vindt plaats in de Getuigeniskerk, Europaweg 11 te Delfzijl. Aanvang van de dienst 14.30 uur. U wordt hartelijk uitgenodigd tot het bijwonen van deze dienst.

Namens de Raad: J.T. van Eerden.

106e jaargang nummer 3 - 17 januari 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

NOG EVEN IN DELFZIJL

Op 30 augustus 1990 werd onze voorganger ds. Jac. Schouten 65 jaar en dus bereikte hij de pensioengerechtigde leeftijd. Bij de Gemeente Delfzijl zetten we even de tijd stil en kijken achterom.

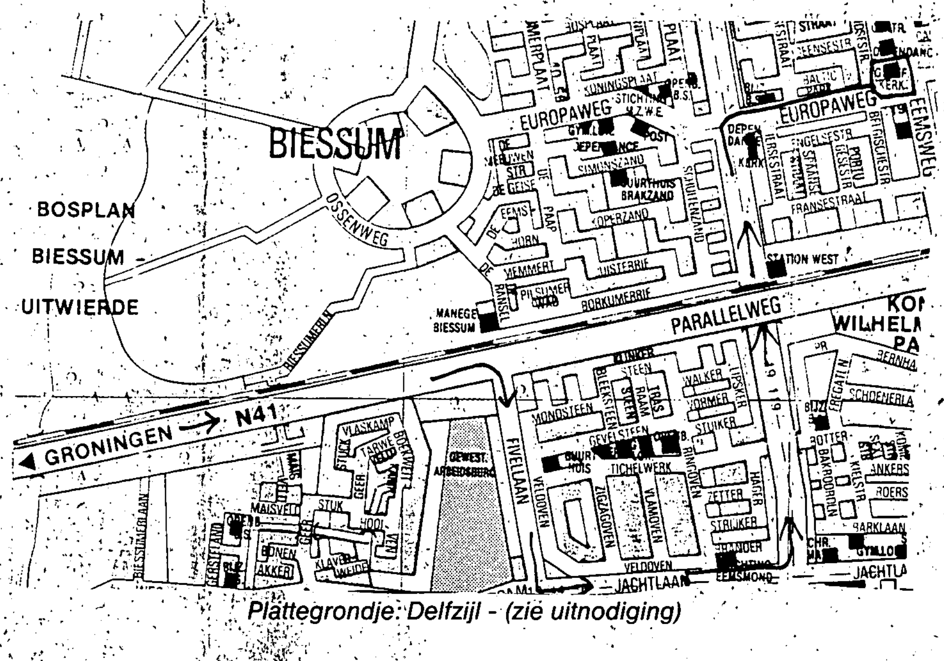
Nog even in Delfzijl: In maart 1990 deelde ds. Jac. Schouten de raad van de gemeente mee dat hij voornemens was om tegen eind van dit jaar afscheid te nemen als voorganger van deze gemeente.
Na enige beraadslagingen vroeg de raad hem, aan te blijven tot half januari 1991.
De tijd is snel gegaan en achterom kijken doen we niet graag, maar toch!
Het is nu bijna twaalfenhalf jaar dat br. Schouten verbonden is aan deze gemeente.
Een tijd waarop we mogen terugzien met dankbaarheid in ons hart omdat we een periode mochten beleven waarin de Heer hem en de gemeente, die hij hier mocht dienen, rijkelijk heeft gezegend.
In de dagelijkse aktiviteiten van de gemeente kom je elkaar regelmatig tegen en als raadslid wat vaker en meestal op een iets andere wijze.
Zo bemerk je al spoedig dat onze broeder een duidelijke keuze heeft gemaakt voor het gemeentewerk om daardoor zijn Heer en Heiland te kunnen dienen.
Dat dienen is de basis van zijn dagelijkse omgang met en voor de Heer.
Zo ligt de nadruk van zijn werk op de Woordverkondiging waartoe de Heer hem ook een bijzondere gave heeft gegeven.
Niets en niemand kan onze broeder er dan ook van weerhouden het Woord Gods te verkondigen zoals dat er staat.
Onze zekerheid ligt in de toekomst en dat is vooruitzien.
Niet achterom zien naar het kompas op Hem gericht, "recht zo die gaat", om het maar eens met een zeemansterm vanuit deze havengemeente te zeggen.
Toch komt er aan deze periode van dienen een einde en zal zijn plaats worden ingenomen door een andere broeder.
De Fransen gebruiken een bijzonder spreekwoord dat ook hier van toepassing is:

"Partir c'est mourir un peu" (... Afscheid nemen is een beetje sterven). Zo vergaat het de Gemeente en zo zal het ook onze broeder vergaan.
Toch weten we dat zijn studeerkamer niet stoffig zal worden vanwege een periode die we pensioen noemen of emeritaat zo u wilt. Nee, br. Schouten zal doorgaan met de Woordverkondiging. De grote drang om zijn Heer en Heiland over alle soorten "tijdgrenzen" heen te blijven dienen, zoals Hij dat van ons vraagt, dwingt een groot respect af, want ook onze broeder heeft heel wat strijd en problemen in zijn loopbaan gekend. Vasthouden aan het Woord Gods brengt grote zegen en zal dat ook altijd brengen. Dat is zijn vaste overtuiging.
Samen hopen en bidden we dat hij met zijn vrouw in een iets rustiger vaarwater de Heer kan en mag blijven dienen.
Ik weet dat in zijn nieuwe agenda al vele afspraken zijn geschreven.
Als Gemeente gaan we afscheid nemen van een broeder die met recht veel dank toekomt voor de wijze waarop hij als herder en leraar mede leiding heeft gegeven aan de Gemeente.
Twaalfenhalfjaar gemeente Delfzijl, ongeveer 250 broeders en zusters gedoopt, de Heer heeft gezegend.
Inmiddels een wijkgemeente in Appingedam met een "eigen" voorganger ds. G. Leuvenink, de Heer zegent.
Br. en zr. Schouten blijven in Delfzijl wonen maar zullen op een andere wijze hun plaats innemen in de gemeente.

NOG EVEN IN DELFZIJL, en dan op 20 januari 1991 het afscheid.
Er valt toch een soort doek.....

J.T. van Eerden
alg. sec.

VERDER IN DIT NUMMER

Plattegrondje: Delfzijl - (zie uitnodiging)

DE HULPAKTIE VOOR OOST EUROPA

a. Overstelpend veel reakties.
Reagerend op de publicaties in de Christen en de brieven aan de gemeenten van het Uniebureau ontwikkelden veel gemeenten daadwerkelijke initiatieven. Dat was trouwens niet alleen in Nederland het geval, ook in andere West-Europese Unies, met name in Duitsland, gebeurde zoveel, dat het E.B.F. kantoor in Hamburg het niet meer bij kon houden. De verdeling van gemeenten en adressen en de verstrekking van stickers om op de postpakketten te plakken stagneerde ernstig. In ons land ontvingen dan ook alleen de gemeenten Den Helder en Zwolle de door hen gevraagde adressen. Hun voedselpakketten zijn inmiddels onderweg. Maar daarnaast bleek ook het poststelsel in Oost-Europa aanmerkelijk minder betrouwbaar dan in aug.-sept. nog werd ingeschat.
Dus werd aan de gemeenten gevraagd: Houdt u de pas even in.

b. Landelijke coördinatie.
Dat gaf tevens de Uniecommissie de gelegenheid, de taak van de enthousiaste landelijke coördinator wat te verlichten en de inspanningen beter op elkaar af te stemmen. Per gewest werden kontaktpersonen aangesteld. Ook was er midden december een bijeenkomst waarin de brs. Aaldring, Bosveld en de Winkel de informatie over de diverse akties, de gerezen problemen en de gevonden of te ontwikkelen mogelijkheden op een rij konden zetten, teneinde tot een betere stroomlijning en effektiviteit te komen.

c. Een fijn en veelbelovend initiatief.
Zr. Krause-Boiten, een lid van de gemeente Delft/Den Haag, voelde zich bijzonder bezorgd over en betrokken bij Bulgarije - één van de zwaarst getroffen landen.
Ze trok de stoute schoenen aan en zocht de (nieuwe) ambassadeur op. Die was buitengewoon welwillend en bood 1x per week kosteloos luchttransport naar Sofia aan voor 30 kg. voedsel. Prachtig, maar dan is het voedsel nog niet ter plekke. Dus gingen leden van de gemeente Delft/Den Haag zelf naar Sofia om met de mensen van de Bulgaarse Unie te zien hoe transport en verdeling onder de Bulgaarse Baptisten (en de sterk ten achter gestelde zigeunerbevolking) konden plaatsvinden. Er zijn daar inmiddels 2 bestelbusjes ter beschikking en goede verdeling lijkt verzekerd. Begin januari zal het 1e proeftransport (bid ervoor a.u.b.) naar Sofia plaatsvinden.
Loopt dat naar wens, dan hopen we spoedig andere transporten te laten volgen. De gemeenten in Zuid+West Nederland vragen we hiermee om - in overleg met hun gewestelijke kontaktpersoon! - deze hulplijn dan flink te bevoorraden.

d. Betrouwbaar transport
Omdat postale verzending toch niet zo soepel en betrouwbaar verloopt als gehoopt, heeft het E.B.F. kantoor Hamburg een ander vervoerskanaal ontwikkeld. Namelijk gecombineerd transport van de voedselpakketten vanuit Hamburg naar de Bulgaarse en (Oost) Roemeense gemeenten. De E.B.F. heeft n.l. een expeditiebedrijf gevonden met O. Europa-ervaring, dat alle bij de E.B.F. bekende gemeenten langs kan rijden om naar behoefte pakketten af te leveren.
Dit vergemakkelijkt de gang van zaken voor ons ook aanzienlijk en drukt de transportkosten fors.
De gemeenten in Centraal, Oost en Noord Nederland vragen we dus nu, om hun voedselpakketten - in overleg met hun gewestelijk kontaktpersoon! - te vervoeren naar de fa. Rundt bij Hamburg, die het transport verder verzorgt.

e. Hoe pakken we het aan?
1. Als u besloten hebt hoeveel voedselpakketten u wilt vullen en verzenden, vraagt u bij het Uniebureau het overeenkomstige aantal adresstickers voor de pakketten aan. Die zijn nodig voor belastingvrije invoer. Voor de benodigde adressen wendt u zich tot de landelijke coördinator br. J. Aaldring.
2. U vult zelf per gemeente de pakketten met o.a. meel, suiker, margarine, olie, havermout, rijst, cacao, melkpoeder, koffie, thee, chocolade, zeep, waspoeder etc. Uiteraard op uw kosten.
3. De pakketten moeten allemaal van dezelfde inhoud en van hetzelfde gewicht zijn, n.l. 5-7 kg. (Dit voorkomt tevens onderscheid of onenigheid in de ontvangende gemeenten)
4. In overleg met uw regionaal kontaktpersoon regelt en betaalt u het vervoer naar de fa. Rundt te Hamburg. Gezamenlijk transport houdt die kosten heel laag. Waarschijnlijk fl. 1,-, per pakket of minder.
5. Per verzonden pakket maakt u ook fl. 6,- over naar het Noodfonds (gironr. 81255) onder vermelding: tranportkosten. Dit geld is dan onze deelname in de vervoers- en afleverkosten van de pakketten in Oost Europa en wordt dus doorgegeven aan de Europese Baptisten Federatie.
6. Een éénmalige aktie van een gemeente is welkom!
Een maandelijke verzending nog meer!
Zorg echter voor UNIFORME PAKKETTEN.
Voer goed overleg met uw regionaal kontaktpersoon.

f. Noodfonds.
Zoals u waarschijnlijk al las, besteedde het Noodfonds reeds fl. 25.000,- voor rechtstreekse voedselhulp via de E.B.F.
Daarnaast zijn er voor transport- administratie- en organisatiekosten etc. altijd aanzienlijke meerkosten. Ook voor deze aktie. Daarom blijven giften voor dit doel erg welkom.
Misschien is dit een idee voor die gemeenten, die geen aktie ondernemen: een gift voor transportkosten.

VARIA

We hopen dat u met al deze informatie nieuwe impulsen krijgt om de hulpaktie voort te zetten ofwel alsnog iets te starten.
Mochten er zaken onduidelijk zijn gebleven, richt u tot uw regiokontaktpersoon.
Laten uw gaven en hulpakties voorafgegaan en omgeven worden door een stroom van gebed voor medewerkers, transporteurs en vooral de ontvangende gemeenten in Oost Europa.
Samen in de Naam van Jezus.

Namens de Uniecommissie,
G. Bosveld

P.S. Kontaktpersonen:
Groninger Bond:
J. Scholtens, tel. 05987-13700

Friese Bond:
G. Liebe, tel. 05120-32523.

Zuidoost Drenthe:
H.C. Schaap, tel. 05910-22259.

IJsselgewest:
H.G. de Winkel, tel. 08330-15093.

Zuid en West Nederland:
J. Krause-Boiten, 010-4830945.

Noordwest Nederland:
J. Korf, 02550-14747.

Oost-Overijssel:
J. Aaldring, tel. 074-910968.

P.S. Ook dit artikel mag best in uw gemeenteblad overgenomen worden.

Beroepingswerk

Ds. J.H. Hofman uit Groningen-N. heeft een beroep ontvangen van de Baptisten gemeente te Leeuwarden

VOORBIJ OF BEGONNEN?

Het is allemaal voorbij!
Waar we naar toe hebben geleefd, hebben we gevierd; de kerstdagen waren zo om.
En oud en nieuw is een gepasseerd station; het nieuwe jaar is, als u dit leest, al weer ruim twee weken oud.
Een nieuw jaar ligt voor ons en we hopen dat het een gezegend jaar mag worden voor ieder persoonlijk, in onze gezinnen en in de gemeenten.
Dat we de zegen van de Heer mogen ervaren.
Leven uit en delen van het heil dat Hij gebracht heeft.
Tot een getuigenis zijn, wat het in ons gemeentelijk leven en wat het in ons eigen leven zeggen wil, dat we een station gepasseerd zijn. Dat het oude werkelijk voorbij is en het nieuwe is gekomen.

ER IS EEN GRENS GEPASSEERD

Niet alleen van oud naar nieuw, waarin 1990 achter ons ligt en 1991 begonnen is.
Zoals op 31 december een jaar oud is en op 1 januari een jaar begint dat nieuw is, er een jaarwisseling heeft plaats gevonden, zo mag er in ons leven iets geweldigs plaats vinden of plaats hebben gevonden, waardoor het oude is voorbij gegaan en het nieuwe is gekomen.
Waardoor het oude een gepasseerd station is.
Niet alleen met de afgelopen jaarwisseling, maar ook in ons eigen leven mogen we de grens gepasseerd zijn van oud naar nieuw.
Mag die zekerheid in ons zijn, dat ons leven geborgen is in Gods hand.
Open ligt voor Hem, die ons lief heeft en het wil vullen met zijn zegen en zijn kracht.
Ons leven, ons hart mag open staan voor Hem, die nieuwe mensen van ons maakt, zijn kinderen.
Als we van oud naar nieuw zijn gegaan, dan is alles al weer gauw zo gewoon. Het is nog even wennen, dat het niet meer 1990 is, maar 1991, maar de kalender of de agenda helpt ons dat wel herinneren.
Als we van oud naar nieuw gaan in ons eigen leven, dan is het niet een kwestie van even wennen, maar dan is het elke dag leven vanuit de rijkdom van ons geloof, een leven met de Heer, een leven dat mag groeien, mag openbloeien voor Hem.
Dat is leven van zijn genade ons zo rijkelijk betoond.
Als we in de spiegel kijken is er uiterlijk aan ons niets veranderd, maar innerlijk, van binnen mogen we weten, die zekerheid hebben en er uit leven: ik ben van de Heer, zijn eigendom.
Mens, maar tegelijk een kind van Vader, herboren tot een nieuwe schepping, waarin het oude is voorbij gegaan.
Het oude is een gepasseerd station, ligt achter de grens en het nieuwe strekt zich uit, een nieuwe levensweg.
Er is meer tussen hemel en aarde, meer dan wat we zien, meer dan de grenzen van ons aards bestaan.
Als Gods kinderen zijn we onderweg naar de jongste dag, de dag dat Jezus komt en het Maranatha wordt gehoord.
En voor elke dag mogen we het verwachten van de Heer en nieuwe kracht bij Hem putten.
In dit nieuwe jaar, elke dag die het ons brengt, in de dagen die God ons geeft, in het nieuwe leven met Hem, dat uiteindelijk uitloopt in een eeuwig Thuis.
Tot over de grens, waar Jezus ons wacht.
God heeft ons, als het gaat om ons leven, de dingen ontvouwd.
Hij deed Jezus geboren worden, Hij kwam bij ons wonen en Jezus ging de weg van God. Zijn leven dat begon in de kribbe mondde uit in zijn dood aan het kruis.
Maar dat was niet het laatste, omdat Hij overwon, omdat Hij opstond uit het graf en leeft bij zijn Vader, in zijn huis om daar voor iedereen een plaats te bereiden.
Omdat Jezus in onze plaats wilde sterven mogen wij eeuwig leven bij Vader thuis. Hij geeft ons nieuw, eeuwig leven.
Leven over alle zichtbare grenzen heen.
Kennen we die zekerheid in ons hart?
Met Jezus mogen we die éne weg gaan, een nieuwe levensweg, de grens passeren van oud naar nieuw.
In het offer van zijn Zoon heeft God zichzelf voor ons gegeven, gegeven voor hen, die Hij liefheeft.
Jezus is gekomen, heeft zijn werk volbracht om ons tot kinderen van God te maken.
En Hij mag de Heer, de Heiland van ons leven zijn.

Onze Zaligmaker, die ons eeuwig leven schenkt.
Zijn volbrachte werk is ons ontvouwd en we mogen het in dankbaarheid aanvaarden.

HET BEGIN VAN JEZUS' OPTREDEN

In de evangelieën lezen we, dat ook Jezus, toen al het volk gedoopt werd, zich liet dopen.
Dat is een bewuste keuze. Ook daarin wil Hij één zijn met alle mensen die op zoek zijn naar de zin van hun bestaan, naar toekomst, naar een nieuw begin.
Als dopeling staat Jezus midden onder de mensen. En net als alle andere mensen laat Hij zich dopen, dat staat aan het begin alvorens Hij naar buiten treedt.
Zoals iedereen die een nieuw begin maakte, waartoe Johannes de Doper zo hartstochtelijk opriep, en zich liet dopen, zo laat ook Jezus zich dopen en komt de Heilige Geest op Hem als een duif. Voor ieder zichtbaar, daalt de Heilige Geest neer en klinkt er een stem uit de hemel "Deze is mijn Zoon".
Johannes de Doper heeft op Hem gewezen als degene die komen zou, sterker dan hij. Hem verkondigd als degene die dopen zal met de Heilige Geest en met vuur.
En dat getuigenis wordt bevestigd door de stem uit de hemel; het getuigenis van de hemel en het zichtbare teken door de verschijning van een duif. Na de zondvloed liet Noach een duif uit het venster van de ark weg vliegen en deze vloog over de wereld die een nieuw begin kreeg.
Door Jezus wordt er een nieuw fundament gelegd.
Ook in ons leven mochten we een nieuw begin maken. De keuze doen.
De Heer volgen, ook in het watergraf.
Het nieuwe waaraan God begon mag ons deel zijn.
Het nieuwe leven mag ons deel zijn, een gouden toekomst.

ONS BEGIN

Dat het nieuwe jaar begonnen is weten we. Toen de klok twaalf sloeg was dat het teken van het nieuwe jaar.
Zo mogen we of mochten we in het teken van de doop laten zien, dat we een nieuw leven begonnen zijn.
Aan het begin van de weg met de Heer mag de doop staan, als het zichtbare teken, dat we in aanraking zijn gekomen met Gods liefde, die zichtbaar werd in Jezus.
Daarin mochten we onderstrepen, dat we een nieuwe levensweg gaan, een leven met de Heer. Een weg, waarop we mogen zien op Jezus; een weg van behoud. Voor allen is er één weg, de weg met Jezus, die alles nieuw maakt.

DE DOOP

Ik weigerde, ik wilde niet,
Ik trachtte te ontlopen,
dat ze me zouden dopen.
Waarom zou ik? Ik was gered,
ik was opnieuw geboren!
Ik wilde het niet horen, dat ik aan Jezus'
woord stug ongehoorzaam bleef.
Ik vond de doop een mal vertoon, een
schaduw van het echte, waar ik geen
waarde aan hechtte, daar ik de
werkelijkheid bezat.
Totdat ik ergens achteraf, tussen veel
blijde kinderen Gods,
mijn theorie, mijn vrome trots,
in duizend stukken viel.
Want ik zag hoe in de doop Gods glans,
zijn Geest, zijn erekrans zich duidelijk
vertoonden.
Toen ben ik nederig en klein, die doop,
ook ingegaan;
en uit het water opgestaan,
werd ik door blijdschap overstelpt.
Ik was genezen van de waan, dat
Christus doop onnodig is,
dat vorm zelfs overbodig is, als Hij
daarin is voorgegaan.

J.H. Stijkel

GODSVERDUISTERING

Bovenstaande titel heb ik ontleend aan geschriften en uitspraken van Professor Dr. H. Berkhof, die deze uitdrukking gebruikt om de hedendaagse geestelijke situatie in Nederland aan te duiden. Later is dit woord door verschillende andere vooraanstaande mensen in kerkelijk Nederland gebruikt, die allen aan het nadenken zijn over de toenemende onkerkelijkheid.

De Godsverduistering bestaat volgens sommigen daar in dat de verwereldlijking binnen kerk en theologie toeneemt wat de massale kerkverlating van de laatste jaren tot gevolg heeft gehad.
Deze situatie is zelfs zo ernstig dat Professor Dr. C. Graafland een zeer boeiend boek heeft geschreven onder de titel: "Gereformeerden op zoek naar God". Bij Gereformeerden hebben we hier niet alleen te denken aan de gewone (Synodale) Geref. Kerken, maar aan alle kerken welke zich bevinden op de rechterflank van het Nederlandse Protestantisme. Dat is iets dat ons verwondert, want we meenden dat het juist in die hoek zo goed ging met het kerkelijk leven. We horen daar nog van volle kerken en van bloeiend kerkelijk leven. Is de Godsverduistering ook de kerk binnengekomen?

WAT IS GODSVERDUISTERING?

Zonder dat we ons nu in de discussie willen mengen welke op hooggeleerd niveau wordt gehouden, is het wel een zaak die ons bezighoudt en eigenlijk iedere gelovige moet bezighouden. Want het is wel de grote geestelijke nood van onze tijd. Het wordt echter door de mensen die het aangaat niet als een noodsituatie gezien. We moeten als gelovigen, niet denken dat er bij de niet-godsdienstige mens een soort onrustig gevoel aanwezig is, omdat deze God kwijt is. Zelf heb ik het wel eens zo gezegd: "De mens van onze tijd leeft rustiger zonder God en sterft ook rustig zonder God". Het leven zonder God geeft niet een leegte aan deze mens, integendeel, dat leven is vol vanwege de moderne techniek, de computer en allerlei vormen van wetenschap. En blijft er daarnaast nog tijd over, dan wordt deze tijd gebruikt voor zinvolle vrije tijds besteding. En God? God heeft geen plaats bij deze mens. God komt in zijn gedachten zelfs niet voor. God is door de moderne mens afgeschaft.
Dat is het resultaat van een kerkverlating, die zich al veel eerder heeft ingezet dan de laatste jaren. In mijn vorige gemeente gingen we een keer een vakantie Bijbelschoolweek organiseren. Daartoe werden bij de scholen folders uitgedeeld. Ik herinner mij nog hoe ik werd opgebeld door een zeer boze vader, die mij vertelde dat hij gebroken had met de kerk en zich had voorgenomen dat de naam van God alsmede de Bijbel in zijn huis niet gehoord zou worden. En nu was zijn dochter met deze folder thuisgekomen en dat gaf problemen. Deze man die zelf nog iets van God en het evangelie afwist liet zijn gezin opgroeien in de gedachte dat er geen God was. Dit is al jaren geleden en met dit opgroeiend geslacht hebben we vandaag te maken. Het is al jaren geleden dat de Geref. predikant Ds. Toornvliet gesproken heeft over de kleinzoon van de verloren zoon, waarmee wij vandaag te maken hebben. De verloren zoon zelf wist nog van het vaderhuis, de kleinzoon weet er niet meer van. In ons land zijn er miljoenen van zulke kleinkinderen. Zij hebben geen weet meer van God en hebben ook geen behoefte aan God.

OP ZOEK NAAR GOD

Welbewust laat ik nu het woord "gereformeerden" weg uit de titel van het boek van Dr. Graafland. Want het zijn de kerken in totaliteit die weer op zoek moeten naar God. Diverse onderzoeken bij mensen die bekend stonden als kerkelijk zeer meelevend, hebben zaken aan het licht gebracht die toch wel schokkend zijn. Bij velen van zulke mensen bestond het hele geloofsleven eigenlijk alleen nog maar uit een stuk traditie. Er was nog één vrome facade, een vrome voorgevel, maar achter die voorgevel waren de balken van het geloofsgebouw menigmaal al vermolmd. Bijbellezen, gebed, kerkbezoek en kerkelijk werk, het wordt nog wel gedaan, maar meer omdat men er zich niet aan kon of durfde onttrekken dan dat men door innerlijke geloofsdrang gedreven werd. Daarnaast werd ook duidelijk dat het hele geloofsleven zich eigenlijk binnen de kerk aan het voltrekken is. In het gezin, bij het dagelijks werk, bij de ontspanning, speelt het geloof geen grote rol meer. Moeten we hierbij niet denken aan het woord van de Here Jezus Christus, waar Hij zegt: "Zal de Zoon des mensen nog geloof vinden op aarde als Hij komt?"

HOE STAAT HET IN ONZE BAPTISTENGEMEENSCHAP?

Hebben ook wij te maken met zulke Godsverduistering? Komt kerkverlating ook bij ons voor? Misschien dat we lang onze ogen er voor hebben gesloten. Jaren geleden sloegen we ons eigenlijk wat op de borst, want we waren in Nederland de enige kerkgemeenschap die iets meer groeide dan de bevolkingsaanwas. Jarenlang waren we de enige Unie in Europa die nog jaarlijks groeide, terwijl we de anderen zagen afnemen in ledental. Die tijd is voorbij want ook wij hebben met kerkverlating te maken. We hoeven alleen maar te denken aan onze jaarlijkse statistiek die altijd weer een groot aantal laat zien van mensen die zich hebben onttrokken aan deze gemeenten. We weten dat niet allen de wereld zijn ingegaan, sommigen hebben een plaats gevonden in andere gemeenschappen, maar toch is het duidelijk dat er ieder jaar een aantal mensen verdwijnt, gelijk aan de grootte van een hele gemeente. Daarnaast moeten we zeggen dat er in ons land heel wat mensen rondlopen die hun jeugd hebben doorgebracht in een Baptistengemeente, maar nimmer tot de doop zijn gekomen. Hun aantal wordt door een statistiek niet genoemd, maar dat aantal zal wel eens veel groter kunnen zijn dan de jaarlijks onttrokken leden van gemeenten.

HOE IS HET MET ONZE GELOOFSBELEVING?

We kennen er velen en weten van een diepe geloofsbeleving. Maar toch! Soms zijn we bang dat ook bij ons de traditie een grote rol speelt. Zoals er in het boek van Prof. Graafland gesproken wordt over mensen behorend tot de rechterflank van de Geref. kerken, die meer verbonden zijn aan de kerk dan aan God, zo hebben wij in gesprekken met sommige Baptistenbroeders en zusters wel eens de gedachte dat zij meer in de gemeente, en iets verder weg, in de Unie geloven, dan in de Here. Natuurlijk, dit is wat scherp gezegd om duidelijk te maken dat ook bij ons de traditie een rol gaat spelen. Maar hoe staat het echt met onze geloofsbeleving? Met onze geloofsbeleving naar binnen, in ons eigen hart en onze geloofsbeleving naar buiten, in het getuigenis dat we hebben uit te dragen? We zien nu dat nog maar een klein aantal gemeenten de tweede dienst kent, terwijl er ook gemeenten zijn waar de bidstond, toch vroeger een vast gegeven onder ons, is afgeschaft. Dat ons Evangelisatieblad "De Zaaier" ter ziele is komt niet doordat het blad niet lezenswaardig genoeg zou zijn, maar omdat er steeds minder mensen kwamen die met dit blad wilden werken. Zo zijn er meer tekenen die er op wijzen dat de Godsverduistering, en, daaraan verbonden, de kerkverlating, ons niet geheel voorbijgaat.
Toch willen we niet helemaal somber eindigen. Ook onder ons zijn er tekenen van nieuw leven hier en daar. We willen dat zelfs iets ruimer gaan zien. Want tegenover de onderzoeken in de kerken van de rechterflank waarover wij hierboven schreven, zijn er ook andere zaken in de Evangelische gemeenschappen van ons land. Daar is op vele terreinen sprake van Groei en nieuw geestelijk leven.
Maar daarover willen wij in enkele volgende artikelen schrijven.

Jac. Schouten

UIT DE GEMEENTEN

ROEMENIË EN DE REST VAN DE WERELD

Zonder twijfel is Roemenië bezig een grote plaats te veroveren in de aandacht van onze Uniegemeenten. Sierra Leone blijft ver achterin de gemeentebladen. In veel bladen staat de brief van de E.B.F., waarin om hulp voor Roemenië en Bulgarije gevraagd wordt, afgedrukt. In Apeldoorn zal de speciale kerstkollekte voor hulp aan Roemenië bestemd worden, meldt De Kring. Toch gaat de hulp aan de Derde Wereld ook door.

TER APEL VOOROP

In De Wegwijzer, het blad van de gemeente te Ter Apel, schreef J. Venema het volgende: "Velen uit onze gemeente hebben gereageerd op de aktie voor Roemenië. Maar ook ver er buiten kwamen reakties: Velen goederen, levensmiddelenpakketten, schoenen (nieuw f 2000,–) en geld werd gegeven. Zondagnacht 2-3 december vertrekken wij voor een lange rit van 5000 km heen en weer. Maandagavond 10 december hopen wij weer terug te zijn." Br. Venema hoopt nog een verslag te schrijven en DC zal ook daar vast iets uit overnemen.

ROTTERDAM

In de meeste gemeenten werd half december nog nagedacht over de mogelijkheden. Maar in de beide gemeenten in Rotterdam is half december een aktie voor Roemenië gevoerd. In Centrum kon men op 9 december zelf samengestelde voedselpakketten meenemen naar de kerk, in Zuid op 16 december. Aanleiding tot deze snelle aktie was dat een Nederlandse vrouw, Hendy Dijkstra, in Galati (Roem.) is gaan werken, nadat ze haar baan in de gezondheidszorg hier had opgegeven. Haar ouders vertrekken op 21 december voor een bezoek aan hun dochter en willen zoveel mogelijk hulpgoederen meenemen. Ze hebben een busje ter beschikking; wanneer er meer levensmiddelen binnenkomen dan zij kunnen vervoeren, dan staat de stichting Dorcas Hulp klaar om dat via andere transporten alsnog naar Roemenië te brengen. (Deze ouders horen bij de gemeente Aenon in Rotterdam en vanuit deze gemeente zijn de Baptisten ingeschakeld).

Het Contactblad Groot Rotterdam meldt op gezag van Hendy: "De gastvrijheid onder de bevolking is groot, maar zodra de gasten verdwenen zijn, wordt alles weer een stuk soberder. Het flessewater wordt dan weer vervangen door leidingwater van niet al te beste kwaliteit; het water kan slechts verzameld worden tussen 6 en 10 uur 's morgens en tussen 7 en 10 uur 's avonds. Electriciteit mag maar met mate worden gebruikt en een voor ons zo doodgewoon artikel als w.c.papier is alleen tegen hoge prijzen op de zwarte markt te verkrijgen."

VOORGANGER OP BEZOEK

Op de Algemene Vergadering werd meegedeeld, dat de gemeente te Deventer een Roemeense voorganger op bezoek zou krijgen. In Woord en Werk stond nu een verslag van de hand van br. H. Verheul: "Wij hadden er al niet meer op gerekend dat ds. Cimpaen en zijn gezin nog in Deventer zouden arriveren.
Vorige week zondag (18 november, pjl) ging om kwart voor vijf 's middags de telefoon, en werd ons medegedeeld dat ze aan de grens bij Oldenzaal stonden te wachten. Het ophalen moest snel gebeuren omdat om half acht de dienst zou beginnen. Ondanks dat ze erg vermoeid waren, twee dagen en een nacht in de auto doorgebracht, hebben we toch nog een fijne avond gehad.
Medewerking was er van het jeugdkoor wat erg fijn heeft gezongen. Ook werd er een kinderbijbelplan gelanceerd voor Roemenië. Velen gaven daar gehoor aan en vulden de adresstickers in die voor de kinderbijbels worden geplakt. Het gaat om 10.000 kinderbijbels die voor f 10,– per stuk worden verkocht."

DIEPGAANDE BOODSCHAP

Op donderdag 22 november was ds. Cimpaen weer in de gemeente: "De zaal beneden was goed bezet. Floor en René zongen enkele liederen en samen zongen we Roemeense liederen.
Ds. Cimpaen had ook een fijne diepgaande boodschap over 'het kruis dragen' naar aanleiding van het gedeelte dat Simon van Cyrene het kruis moest dragen.
Ons werd de vraag gesteld of wij ook bereid zijn het kruis te dragen.
En als we daartoe bereid zijn, dat Jezus altijd het zwaarste eind draagt. In die week hebben zij verscheidene contacten gehad met Roemenen die in Nederland zijn. Vrijdagmorgen heeft hij nog een doopbespreking gehad in Arnhem, waar enkele Roemenen zich willen laten dopen in de Baptistengemeente aldaar."
Over eventuele kontakten van ds. Cimpaen met andere gemeenten hebben de gemeentebladen niets gemeld.

HARLINGEN ADOPTEERT KENYAANSE KINDEREN

Via het Internationaal Christelijk Steunfonds had de gemeente te Harlingen twee kinderen geadopteerd. Nu is er bericht gekomen, dat het met de families van beide kinderen zo goed gaat, dat steun uit het rijke Noorden niet langer nodig is. Er werd wel gevraagd om nu twee anderen te gaan helpen.
Het gaat om kinderen uit families die moeten leven van de opbrengste van een klein stukje land en wat vee. Omdat er nooit iets overblijft om te verkopen, is er geen geld om de kinderen naar school te laten gaan. De school komt in Kenya geheel voor rekening van de ouders. Het Kinder Adoptie Plan zorgt voor schoolbenodigdheden en schoolkleding, maar ook voor medische zorg en voorlichting.
De gemeente Harlingen gaat inderdaad verder met deze vorm van hulp en heeft nu Njoki Gachaga (1984) en Benard Kamau (1981) van de school in Banita in het Nakuru distrikt geadopteerd. Hun foto's hangen op een prikbord in de hal van de kerk.
Op Eerste Kerstdag houdt men in Harlingen overigens een kollekte voor het werk van Ducky Rosier en Anneke Oppenhuizen in Kassiri. Bij alle aandacht voor Roemenië mag dat werk niet vergeten worden.

Pieter J. Lalleman

UITNODIGING

Na bijna 12 1/2 jaar de Baptisten-gemeente te Delfzijl te hebben gediend, zal op zondag 20 januari 1991 onze voorganger ds. Jac Shoutenl afscheid nemen van de gemeente wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

De afscheidsdienst vindt plaats in de Getuigeniskerk, Europaweg 11 te Delfzijl. Aanvang van de dienst 14.30 uur. U wordt hartelijk uitgenodigd tot het bijwonen van deze dienst.

Namens de Raad: J.T. van Eerden.

DE DOOP

Ik herinner me nog al te goed dat Baptisten vroeger veel spraken over de doop en sommigen maakten hiervan een stokpaardje. In gesprek met anderen, van een andere kerk, altijd: "Ja maar, de doop dat is ons grote verschil. Tegenwoordig spreekt men er niet meer zoveel over, niet te pas en te onpas.

Misschien dacht ik, zou het toch goed zijn om er meer te pas over te spreken. De laatste tijd hebben mij wat vragen bereikt: "hoe kan ik nu lid worden van de gemeente"? We voelen ons daar thuis en beleven het als een geestelijk onderdak. En dan moet het hoge woord eruit: "dat kan alleen door de doop, de volwassendoop wel te verstaan". "Ja maar", zegt men dan, "ik ben vroeger al gedoopt, moet dat dan nu nog een keer? Moet ik dan overgedoopt worden? Is dan mijn eerste doop niet voldoende? Mijn ouders hebben het met de volle overtuiging gedaan"!
Baptisten hebben wel de naam dat ze wederdopers zijn, of overdopers. Wijlen Ds. van Dam schrijft: Wederdopers? Dat is een waardeoordeel, want wederdoperij is sektarisch en riekt naar dweperij. Het getuigt ervan, geen eerbied te hebben voor dat wat andere gelovigen heilig en dierbaar is en nog erger, het getuigt er ook van naar menselijke willekeur om te gaan met een heilig sakrament (een woord trouwens dat Baptisen niet graag gebruiken).
Allereerst moet gezegd worden, dat Baptisten zich verbonden weten met alle andere christenen die met hen de Here Jezus belijden als hun Heer, Verlosser en Zaligmaker. En nogmaals dat men respekt moet hebben voor dat wat anderen heilig en dierbaar is. En omgekeerd natuurlijk.
Het betekent niet dat daarmee de opvatting over de volwassendoop minder sterk wordt. We zullen het maar eerlijk zeggen: Baptisten erkennen de kinderdoop niet. Ook dan niet wanneer de plechtige gebeurtenis die als onwetend kind werd ondergaan op latere leeftijd gebeurt. Waar die plechtigheid plaats vond in alle ernst en gedragen werd door het gelovige gebed van de ouders, dus niet uit sleur en gewoonte omdat het nu zo hoort. Het is te vergelijken met dat wat zij deden die hun kinderen bij Jezus brachten; opdat Hij ze zou aanraken (Marcus 10:13-16). Maar de doop gedoopt worden is iets heel anders. Wat is de doop dan wel? Het antwoord vinden we in de bijbel. De doop is een van de Heer gegeven teken, dat het oude leven voorbij is en dat het nieuwe leven met Christus is begonnen. Het is om zo te zeggen: een begrafenis van het oude leven en een opstaan in het nieuwe leven. Dat is dopen! Zo spreekt de bijbel erover. Het is een handeling die alleen maar een gelovige kan ondergaan. Want alleen bij een gelovige (en dat kan een baby niet zijn), kan gezegd worden dat er een oud zondig leven was dat begraven moet worden. Men kan toch moeilijk zeggen dat een baby een nieuw leven moet beginnen.

Zijn Baptisten wederdopers? Ds. van Dam schreef het volgende: "Als er meer dopen zouden zijn, Ja... Dan zou het misschien wel een passende aanduiding zijn. Maar de bijbel weet evenwel maar van *één heer, één geloof en één doop.* (Efeze 4:5). Bent u, ben jij al gedoopt? Laten we er eens te pas over praten.

Zandinga
Uit: De Regenboog
Baptisten Gemeente Emmeloord

MOET EEN OUDERLING EEN BESTUURDER ZIJN?

De Tijd voor de kandidaatstelling voor ouderling en diaken/diaconessen, is weer aangebroken. In februari/maart worden de jaarvergaderingen gehouden, en dan vinden de verkiezingen plaats. Tenzij bij referendum de gemeente zich kan uitspreken. Maar kandidaten moeten er gesteld worden, hoe dan ook.

AAN WELKE EISEN MOETEN ZIJ VOLDOEN?

Dat hangt af van de taak die men aan broeders en zusters opdraagt. Dáár ligt een zwak punt in onze gemeenschap. Als je van kindsbeen af in een gemeente bent opgegroeid, als je ook in je jeugd bij de gemeente betrokken bent gebleven, als je je op basis van vrijwilligheid hebt aangesloten bij de plaatselijke gemeente...: dan weet je redelijk goed wat ouderlingen en diakenen doen: ze doen huisbezoeken, ze regelen veel, en vooral: ze vergaderen. Maar wát gebeurt er als ze op huisbezoek gaan? Waarover hebben zeg het in de raadsvergaderingen? Daarvan komt maar een klein deel naar buiten. Als je zelf enkele keren huisbezoek gehad hebt van ouderlingen of diaconessen, dan weet je één ding zeker: ze doen het niet allemaal gelijk. Moet dat? Waarover moeten ze praten? Waarover mogen ze praten? Gevolg is dat er verschillend over de capaciteiten en kwaliteiten van de onderscheiden broeders en zusters gepraat wordt. Zo krijg je dan goede, middelmatige en slechte ouderlingen. Hoe beoordeel je dat zonder taakomschrijving? Kandidaat gestelden vragen aan hun voorganger: wat wordt er van mij eigenlijk verwacht? Wat moet hij antwoorden?

PASTORAAT OF BESTUUR?

Het bestuur, of: de leiding, of: het beheer van de gemeente berust bij de raad. De raad bestaat uit ouderlingen, diakenen (en soms ook uit diaconessen). Wat van de raad verwacht wordt, staat in de statuten der gemeente. Dat gaat naar twee kanten: pastoraat en bestuur. Huisbezoek en vergaderen dus. Dat betekent: een broeder/zuster moet een goed huisbezoeker zijn, en tegelijk een goed bestuurder. Mag je verwachten dat die twee verschillende taken altijd door één persoon goed gedaan kunnen worden? Nogmaals: ze krijgen (als regel) bij de kandidaatstelling geen taakomschrijving uitgereikt! Voor het pastoraat kunnen we terecht bij Handelingen 6:3: Ziet dan uit naar zeven mannen onder u die goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid. Natuurlijk kan men ook I Timotheus, II Timotheus en Titus op dit punt raadplegen. Dat er nogal wat vragen opdoemen, is bekend. Ongeacht veel vragen, veel tegenwerpingen, kan men toch stellen: doorslaggevend is de vraag: is de broeder/zuster trouw, liefdevol, behoedzaam, niet heerszuchting?
Een bestuurder heeft deze hoedanigheden ook nodig. Maar een goede zielzorger hoeft nog niet een goed bestuurder te zijn. Zomin als een goed bestuurder (dus ook) een goede ouderling is.
Er bestaat naar mijn gevoelen geen enkel bezwaar tegen om een scheiding te maken in het raadswerk tussen bestuurlijk en pastoraal werk. Men zou dan ook – aan de hand van een taakomschrijving (of: verwachtingsomschrijving) – de gemeente kunnen verzoeken om naar geschikte kandidaten voor vacatures om te zien: ouderling of bestuurder. Van een bestuurder mag verwacht worden dat hij praktisch is: wat is haalbaar? Wat is absoluut nodig? Wat nog niet of direct nog niet? Goed is het altijd om beide kanten van een medaille te bekijken: een bestuurder van kwaliteit doet dat. Een bestuurder moet creatief zijn in het bedenken van nieuwe mogelijkheden, van oplossingen in problemen. Een weloverwogen oordeel komt alleen tot stand door zich in te leven in de gedachtengang van de ander: wat beweegt die ander? Waarom stelt hij/zij zo op? Als een oordeel is uitgesproken, als er een besluit is genomen, dan moet er de moed zijn om het besluit uit te voeren, ook als het om impopulaire maatregelen gaat. En natuurlijk moet een goed bestuurder goede kennis van veel zaken hebben: een voorzitter kan het zich niet veroorloven te zeggen: van financiën heb ik geen verstand. Een secretaris moet goed kunnen formuleren. Een penningmeester moet weten hoe je een staat van lasten en baten, en hoe je een balans opstelt en welke afschrijvingsmethodieken er bestaan.
Tenslotte: ook van een bestuurder moet liefde, trouw, behoedzaamheid en onbaatzuchtigheid geëist worden.

ONDERLING VERTROUWEN

Het raadswerk, zowel naar zijn pastorale als naar zijn bestuurlijke kant, staat of valt met het onderling vertrouwen. Daarbij is een goede, deugdelijke informatieverstrekking van groot belang. Maar vooral: de informatie moet betrouwbaar zijn. Tenslotte: de kwaadaardigste kleine vossen die de Wijngaard vernielen, zijn de perfectionisten. De alles- en allesbetervveters zijn een belasting voor een gemeente van gewone gelovigen.

Ploeger

Panel: v.l.n.r. br. Max Stäubli; zr. Jeltje Blauw; zr. Sussy Stäubli; zr. Janneke de Jonge.

VERSLAG LANDELIJKE ZENDINGSDAG 17 NOV. TE APELDOORN

Het thema "UZC-werk" - "Machtig werk" van deze dag was eveneens de band die wij een kleine 100 mensen - samen beleefden. Het IJsselgewest bracht in de vorm van een rode roos per afdeling, dit als een hartverwarmende groet tot uiting. De voorzitter van de UZC, br. C. Molema las met ons uit Joh. 15... en gij zult mijn discipelen zijn.

Allen werden welkom geheten, in het bijzonder br. en zr. Max en Sussy Stäubli, de algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Zending (E.B.M.).
Ook de afgevaardigden van de ECU, NBVB en NBJB waren vertegenwoordigd. We waren blij met alle aanwezigen want daaruit bleek hun betrokkenheid met de zending.
Br. Stäubli dankte hartelijk voor de uitnodiging. Hij sprak zijn waardering uit voor de organisatie van het Nederlandse zendingswerk, hij had heel nauwkeurig de laatste "Gemeente en Zending" bestudeerd. De nederlandse zendelingen werden en worden zeer gewaardeerd binnen het E.B.M. werk. Hij vertelde van de vooruitgang van het zendingswerk in Afrika. Niet eens zo zeer de groei in aantallen maar wel de geestelijk groei van de Afrikaanse gemeenten. Hij vroeg ons te blijven bidden, aandacht te schenken aan het werk in Sierra Leone en ook in Kameroen en in de Centraal Afrikaanse Republiek. Samen speelden we een quiz, waaruit bleek dat we niet alle vragen goed konden beantwoorden. Er valt dus nog veel te leren. Op de laatste vraag: "Wanneer is de zendingsopdracht afgesloten?" wisten we allemaal het antwoord. "Als de Heer weerkomt!" Tot zolang blijft onze opdracht staan! Vanaf 1986 wordt er gewerkt in de CAR. De zendeling werkt daar sterk mee in de gemeenten. Gezamelijk wordt besproken en besloten wat er gedaan moet en kan worden. Een belangrijk punt is de opleiding- vooral van vrouwen en voorgangers. Een ander belangrijk punt is de start van preventieve gezondheidszorg door de E.B.M. Er heerst nog veel onwetendheid over hygiëne en voeding, daardoor krijgen ziekten een kans. Vooral injecties zijn heel belangrijk. In de middag gingen we in groepen praten over alles wat we gehoord en beleefd hadden, toegespitst op de vraag: "Hoe vertel ik het ze thuis?" 't Blijft moeilijk om de gemeenten, het thuisfront, echt geïnteresseerd te krijgen in de zending. Een opgave voor onze zendingswerkgroepen. We wisselden ideeen uit, vragen, problemen enz.
De prachtige E.B.M. kalender voor 1991, speciaal uitgegeven ter herdenking van 100 jaren Duitse Baptisten Zending werd warm aanbevolen door zr. Sussy Stäubli. Tijdens de viering aan het eind van de dag mochten we luisteren naar een Jeugdkoor uit Apeldoorn. Die een aantal mooie liederen voor ons zong. We hadden een ontmoeting met Sierra Leone en wel in de persoon van br. Abu Bakarr Kamara. Bakarr is sinds augustus in Nederland voor een artsen-studie, vooraf gegaan door een studie Nederlands. En dat dat heel goed gaat, hebben we kunnen horen. Hij vertelde over zijn persoonlijke leven, zijn dank aan God dat hij christen is. Zijn verlangen naar zijn vrouw en dochtertje, die naar Nederland komen zodra er woonruimte is. Hij verhaalde over het zendingswerk, over de kontakten tussen de zendingswerkers en de Baptisten Unie aldaar. Er is nog steeds steun nodig. Accenten zullen moeten liggen op het gebied van vorming en toerusting. Hij dankte de fam. Edens (waar hij momenteel gehuisvest is) heel hartelijk, ze zijn als een vader en een moeder. Het was heel hartverwarmend naar Bakarr te mogen luisteren. Dat had br. J. Scholtens die de dag zou afsluiten ook ondervonden, zo sterk zelfs, dat na de veel betekenende woorden van Bakarr er voldoende was gezegd en hij er niets meer aan wilde toevoegen. Dank voor deze dag, ook dank aan br. A. Wijchers die de leiding had en zr. J. Addens-Sierns die veel voorbereidend werk had verricht. 't Was heel goed om rond het thema van deze dag met elkaar bezig te zijn. "UZC-werk - Machtig werk!!!"

Praatgroep: hoe vertel ik het thuis?

Dr. Pinchas H. Peli, **De Tora vandaag** *Kampen (Kok) 1988, 200 blz.*
Dit boek bestaat uit gebundelde artikelen van een joodse bijbeluitlegger. Het gaat om stukken van elk een paar bladzijden, die uitleg en toepassing geven van gedeelten uit de Tora. (De Tora bestaat uit de eerste vijf boeken van wat wij het Oude Testament noemen; de schrijver aanvaardt als Jood het Nieuwe Testament niet.) De schrijver maakt deel uit van oudere joodse uitleg zoals de Talmoed, de Mishna en latere rabbijnen. Zijn visie op het Christendom (zie bijvoorbeeld blz. 20) deel ik uiteraard niet. De stukken zijn soms ingewikkeld doordat er veel joodse begrippen in voorkomen en doordat namen vaak anders gespeld worden dan wij gewend zijn. Verder is de joodse manier van uitleggen vaak anders dan de onze. Behalve uitleg geeft Peli ook aktualisaties en goede toepassingen. Het is een boek om studerend te lezen en het goede eruit te bewaren. Van dat goede een paar voorbeelden. Op blz. 104 gaat het over rein (kosher) voedsel. Een rabbinale rechtbank heeft eens druiven die door onderdrukte arbeiders waren geplukt, onrein verklaard. In die lijn stelt Peli voor, het dragen van bont van doodgeknuppelde zeehondjes niet-kosher te verklaren. Naar aanleiding van het gebod "Geeft met milde hand en met een blij gemoed" (Deut. 15:10) schrijft hij dat de rabbijnen het helpen van de armen aangeduid hebben als "gerechtigheid". "Het duidt erop dat het bijstaan van de armen geen daad is van welwillendheid van de zijde van de gever, maar een plicht. (...) Men zal de behoeftige niet enkel verwijzen naar een reeks kommissies en netwerken van sociale werkers en bureaukraten die soms vergeten dat het hun taak is om hulp te bieden en nood te verlichten." De vertaling is niet best ("hij kloeg" als verleden tijd van hij klaagt; "doorheen een zakdoen" in plaats van door een zakdoek heen) en te Engels in het weergeven van hebreeuwse woorden en namen. Op de achterkant van het boek worden 52 artikelen beloofd, maar de verraste lezer krijgt er in in werkelijkheid 54. Hetty Lalleman

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66,- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457; giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Landelijke ontmoetingsdag

TERECHT EN VOORUIT

25 MEI 1991

Geachte zusters en broeders,

Op 27 februari jl. schreef ik u betreffende de op 25 mei a.s. te houden landelijke ontmoetingsdag. In die brief vroeg ik u of uw commissie gebruik wil maken van de geboden gelegenheid via een stand meer bekendheid aan bestaan en werkwijze te geven en op die manier bij te dragen aan het welslagen van deze dag, die bedoeld is als ontmoetingsdag van onze totale baptisten-gemeenschap.

Tot nu toe heb ik nog geen reactie op die brief van u mogen ontvangen.
Wilt u thans zo spoedig mogelijk reageren?
Tevens verzoek ik u aan te willen geven of voor de door u te huren stand een stroomvoorziening en eventueel verlichting nodig is.

Met broederlijke groeten,
namens de commissie,

secr. J. de Boer, G. Terborchstraat 39, 8932 MB Leeuwarden, tel. 058-137079

INTREDE-DIENST VAN BR. G. DE JONGE

Op zondag 27 januari 1991 zal de bevestigings- en intrededienst van **broeder G. de Jonge** als voorganger van de Baptistengemeente Ede worden gehouden.

Graag nodigen we alle belangstellenden uit voor deze dienst. De bevestiging zal plaatsvinden door br. J.L. Muilwijk uit Harderwijk.

Aanvang om 14.30 uur in de Chr. Gereformeerde Kerk aan de Verlengde Maanderweg 146 te Ede.

Namens de raad P.M. v.d. Dussen (voorzitter)

MEDEDELINGEN:
Penningmeester van de gemeente Leeuwarden is: J. Mulder, Ibisstraat 31, 8916 BH Leeuwarden, tel. 058-130150

Secretaris van de gemeente Alblasserdam is: D. Zwijnenburg, Molenakker 21, 2959 AS Streefkerk, tel. 01848-1110

"Veilig in Jezus armen"

Op 6 december j.l. is in de zekerheid des geloofs in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

M. Schoonbeek

op de leeftijd van 94 jaar

Baptisten Gemeente
Delfzijl

Op 8 december 1990 heeft de Heer naar Huis gehaald onze zuster

Greta Emilie Dolstra-Scheringa

Zij was in de leeftijd van 74 jaar.

Ik zal in het huis des Heren verblijven tot in de lengte van dagen.

Psalm 23: 6b.

Baptistengemeente Treebeek

Op 31 december 1990 overleed onze zuster

Zwaantje Bronsema
echtgenote van Gerard Hartman

in de leeftijd van 83 jaar

Psalm 27: 7

Baptisten Gemeente
Rotterdam Centrum

De Heer heeft thuisgehaald Zijn kind, onze broeder

Hendrik Lubben

in de leeftijd van 74 jaar

december 1990

Baptisten Gemeente
Klazienaveen

AAN WIE VERTROUWEN WE ONZE KINDEREN TOE (II)

In mijn vorige artikel hierover heb ik uitleg gegeven van de Bijbelgenormeerde pedagogiek. Er is ook een minder stringente pedagogiek, die ogenschijnlijk wel van alles met de Bijbel te maken heeft, maar zich er niet door laat normeren. Vandaag aan de dag zitten er heel wat scholen op deze golflengte. Ogenschijnlijk is er veel overeenkomst en weinig verschil met de traditionele scholen met de Bijbel. In vele gevallen zo op het eerste gezicht vaak moeilijk te onderscheiden. Mag en kan een christen zijn kind daaraan toevertrouwen?

NAVOLGINGSPEDAGOGIEK

In deze scholen gaat het om de navolgingspedagogiek. De Bijbel heeft daarbij weinig directe waarde voor de opvoeding, maar moet naar onze tijd toe vertaald worden. Voor de Bijbellessen wordt gezocht naar bepaalde thema's, die in de maatschappij erg belangrijk zijn. Men kan heel wat vinden in de Bijbel over rijk en arm, over de heersen en over verdrukt worden. Alles wordt geinterpreteerd volgens moderne maatstaven naar de medemens toe. Men concentreert zich op Jezus Christus van Nazareth, zonder Hem te propageren als de Hogepriester en Apostel onzer belijdenis. Als degene die gezeten is aan de rechterhand van God en op grond van Zijn verzoeningswerk nu voor ons tussenbeide komt. De hemelse Jezus raakt buiten het gezichtsveld.

DE BIJBEL EEN VERHALENBUNDEL

De Bijbel wordt beschouwd als een moraliserende verhalenbundel niet los te zien van de cultuurhistorische achtergrond. Niet de historiciteit is bepalend, maar de beleving van de mensen. Veel gebruikte termen zijn: vrede. sociale gerechtigheid, shalom, humaniteit, mondigheid, oecumene, engagement. Het evangelie wordt ontdaan van de scherpe puntjes als het gaat om de keerzijde van de verlossing. De Zondeval krijgt een totaal andere inhoud of wordt gewoon niet serieus genomen. Er moet gebouwd worden aan het rijk! Er is een horizontale gerichtheid en weinig ruimte voor de Bijbelse tucht en vermaning. Bijbelse termen krijgen een totaal andere inhoud. Het autonome sociale en politieke handelen staat centraal en is gericht op het dienstbaar zijn op een humane wijze. De geëngageerde christen is assistent van God, om van de wereld te maken wat God ermee bedoeld heeft. Afhankelijkheid van God is een belediging voor de mens en vernietiging van onze verantwoordelijkheid (Sölle).

HET DOEL VAN DEZE OPVOEDING

Alleen dat is gezaghebbend (heeft het voor het zeggen) wat in te passen is in de menselijke ideëen over recht en gerechtigheid. De hoop op het koninkrijk dat komt moet de spanning er in houden. Het zal tot stand gebracht worden door menselijke inspanning. Het gaat om de mondige mens in een geseculariseerde maatschappij. Het is niet in eerste instantie gericht op het Bijbels christen-zijn, maar op het ware menszijn. Met de kerk dynamisch onderweg. Het gaat om activering, niet om een bekering en wedergeboorte in Schriftuurlijke zin. De kerk wordt een doe-kerk met grote betrokkenheid bij het "hier en nu". "Met Jezus van Nazareth in het "vizier" willen deze opvoeders betere verhoudingen scheppen in school en maatschappij. Men staat daarbij zeer kritisch t.o.v. het traditionele. Waterink en Bavinck komen in hun boekenkast niet meer voor. Het evangelie is verworden tot een soort handboek voor maatschappijvernieuwing. Er blijft dan alleen maar een gradueel verschil over met andere niet-christelijke stromingen. Men wil resultaten zien en wie daaraan mee wil werken is welkom.

VOORLOPERS VAN HET RIJK

Vanuit de genoemde mondigheid en met behulp van ontmoetingservaringen met God (waarop bepaalde soort vieringen gericht zijn) kan de mens verantwoordelijk gesteld worden voor de aarde, omdat hij, als schepsel, beelddrager is van de schepper. Men wordt daarmee Voorloper op weg naar het Rijk, waarbij de mate van medemenselijkheid alleen de doorslaggevende factor is. Dit alles in samenwerking met anderen, niet op het burgerschap in de hemel, maar op deze aarde gerichte, mondige mensen. Door en door horizontalistisch, aards en oecumenisch. In deze scholen staat de vermenselijking van de mens voorop, met het doel een vermenselijking van de samenleving, met een sterke nadruk op het streven naar eenheid en veiligheid. De "christen" moet zich op deze manier waar maken. "Men kan God vinden door de cultuur-opdracht getrouwelijk te vervullen", stelt één van hun pedagogische voormannen. God en de Schrift worden aangepast aan de eisen van de tijd. Niet meer uitgaande van zonde, schuld en verlossing, maar van het schepsel zijn. Hiermee komt men heel dicht te staan bij het humanisme.

BETEKENIS VAN GELOVEN

Geloven krijgt nu de betekenis van deelnemen aan de geschiedenis van God en mens, want God bestaat niet zonder de mens. Het waarheidsbegrip krijgt een dynamisch karakter, omdat het afhankelijk is van de tijd en plaats. Aansluitend bij de modern-theologische inzichten moet het in de religieuse opvoeding gaan om een houding en een manier van beleven. De traditionele band tussen geloof en opvoeden gaat teloor. De Bijbel mag geen uitgangspunt, maar kan nog wel een hulpmiddel zijn.

DE UITEINDELIJKE DOORBRAAK

De creatieve en beheersende mens staat centraal, waarbij men elkaar tot steun is om te komen tot de doorbraak naar Gods Koninkrijk. De christelijke school moet dit duidelijk maken en al bouwend aan de aarde uiteindelijk het toppunt van geluk en welzijn bereiken. De vraag naar oorzaak van de zonde hoeft niet meer gesteld te worden als we maar heel hard werken aan het wegnemen van de gevolgen van de zonde. We doen dat dus als een mondig en vrij mens in een geseculariseerde maatschappij. Niet met de verlossingsboodschap van verzoening en heil op grond van het verzoeningswerk van Christus, maar met een uitgehold sociaal evangelie. Men wil resultaten zien. Het gaat om een bepaalde manier van mens-zijn. Verandering is daarbij vaak het enige criterium voor alle denken en handelen.

CONCLUDEREND

In de Bijbels genormeerde pedagogiek gaat het om de Openbaring van God in haar totaliteit. Bij de navolgingspedagogiek blijft er slechts een uit het verband gerukt deel van Gods Openbaring over. Navolgingspedagogiek is daarom inkompleet. Door een te grote en te eenzijdige nadruk op de verwaarloosde gebieden in de traditionele pedagogiek is men veelal los geraakt van de wortel en heeft men slechts een onderdeel over gehouden. Men heeft daarbij het eeuwigheidsperspectief uit het oog verloren. (Joh. 3:1-6). De dopersen hebben in de geschiedenis veel nadruk gelegd op de navolging van Jezus, maar dan meer in de betekenis van het discipel zijn in zelfverloochening en overgave, in toewijding en afhankelijkheid. De navolging bezat een diepgaande geestelijke dimensie.

J. Schotanus

Gelijkenissen

HET ONKRUID EN HET GEDULD

"De Here Jezus vertelde vaak verhaaltjes tegen de mensen om hen dingen duidelijk te maken. Die verhalen noemen we gelijkenissen." Dat hebben we op de zondagsschool al gehoord en nog vaak daarna. Met exkuses aan alle jufrouwen en meesters van de zondagsschool, het is maar half waar. In Mattheüs 13: 10-15 lezen we dat gelijkenissen voor de Heer Jezus ook dienen om dingen wel te zeggen, maar niet duidelijk te maken. "Ik spreek tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen", zegt Jezus. Een paar van deze verhalen wil ik met u bespreken.

MET UITLEG

De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe in Mattheüs 13: 24-30 wordt door de Heer uitgelegd in de verzen 36-43. Deze gelijkenis wil ik graag als eerste behandelen. U begrijpt meer van wat nu volgt wanneer u de Bijbel er even bij opendoet.
Slechts een paar gelijkenissen worden door Jezus zelf uitgelegd. Van de meeste wordt ons geen uitleg verteld. Daar zijn we veel meer op eigen inzicht aangewezen.
Het valt op dat de Heer de uitleg niet in het openbaar geeft. Pas nadat de mensen vertrokken zijn, komen de discipelen om uitleg vragen. Aan hen alleen wordt deze uitleg dan ook gegeven.

ALLEGORIE

Opvallend is dat Jezus in zijn uitleg aan allerlei dingen een betekenis geeft. Heel wat zaken uit de gelijkenis stelt Hij naast dingen in de werkelijkheid: de zaaier is Hijzelf; de akker is de wereld; het goede zaad zijn de gelovigen, enzovoort. En de oogst is het laatste oordeel. We noemen deze vorm van uitleg, in twee rijen, allegorie. In een allegorie hebben allerlei zaken uit het verhaal een betekenis in de werkelijkheid. We moeten nu echter oppassen: niet elke gelijkenis is een allegorie. Laten we onthouden dat we met allerlei andere gelijkenissen niet zo om kunnen gaan. Daar kunnen we de elementen van de gelijkenis niet allemaal ook een betekenis geven in de werkelijkheid. Met het moeilijke woord: de meeste gelijkenissen kunnen we niet als allegorie opvatten. Eén voorbeeld: voor de ezel van de barmhartige Samaritaan zijn al heel wat betekenissen bedacht, maar allemaal even zinloos. Ze leiden onze aandacht af van wat de Heer werkelijk met dat verhaal bedoelde. De gelijkenis over de Samaritaan is geen allegorie.

NIET TE VER

Een andere valkuil is dat we de allegorie te ver doorvoeren. Met de allegorie moeten we niet verder gaan dan de Heer zelf. Konkreet voor de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe zien we dat sommigen dat toch doen. De uitlegger Matthew Henry bijvoorbeeld gaat wel verder en zegt dan dit: de vijand zaait het onkruid terwijl iedereen slaapt. Zo is de duivel, hij maakt gebruik van alle mogelijkheden. Daarom moeten wij "nuchter en waakzaam" zijn.
Deze uitleg is leuk bedacht en de vermaning "nuchter en waakzaam" te zijn is bijbels, maar het is een slechte uitleg van onze gelijkenis. Jezus gaat er gewoon vanuit dat dat onkruid gezaaid is. Daar kunnen en daar hoeven wij niets aan te doen. De woorden van Jezus in vers 25 "tewijl de mensen sliepen" hebben verder geen betekenis.

OPRUIMEN?

De centrale woorden van de gelijkenis zijn de woorden van de knechten in vers 29: Wilt u, dat we het onkruid weghalen van de akker? Moeten we, mogen we, de rommel opruimen zodat het goede graan beter groeit? Op een wat andere manier stellen mensen deze vraag in onze tijd: Waarom is er zoveel onheiligs in de kerk? Waarom al die schijnheiligheid? Is daar geen radikale oplossing voor? En ook op de wereld buiten de kerk slaat de vraag: Waarom haalt de Heer het onkruid niet weg uit deze wereld? Als het toch zijn akker is, waarom dan al die rommel? Kan God daar het mes niet in zetten? En mensen die niet werkelijk geloven zeggen of denken erbij: God kán dat immers niet! Er bestaat toch niet echt een God die macht heeft op aarde en in de hemel?!

Wilt u dat we het onkruid er tussen uit gaan halen?

De gelijkenis bevat geen oproep tot bekering, zoals sommigen andere. Hij is ook geen oproep tot een bepaald gedrag, zoals bijvoorbeeld het verhaal over de barmhartige Samaritaan. Ook geeft het verhaal niet een verklaring voor zaken in het leven van de Heer Jezus. Nee, de gelijkenis spreekt over de kerk en over het einde. De kinderen van het Koninkrijk (vers 38) leven op aarde gedurende een opbepaalde periode. Tussen hen in en door hen heen leven de kinderen van de boze. Dat is de situatie van de gemeente vanaf het begin op Pinksteren tot nu toe en zo zal het zijn tot het einde toe.

ZWARTKOREN

Is dit een zwart-wit tekening? Stellen we deze niet te simpel voor? Nee en ja? Ja, deze gelijkenis is zwart-wit. Het gaat om het Koninkrijk van de Heer Jezus. Daar kun je niet met één been instaan. Je bent gered door zijn verlossingswerk, of niet. Je hart is zwart of wit. Dat wil zeggen, het hart van de christen wordt elke keer weer zwart, maar ook steeds opnieuw weer wit gewassen.
Anderzijds is de gelijkenis juist heel voorzichtig. De landheer zegt dat het onkruid niet uitgetrokken kan worden. Het staat tussen het koren, het is er niet eens goed van te onderscheiden. Het onkruid dat gezaaid is, is **dolik:** een plant die verdacht veel lijkt op graan. Men noemt het ook wel zwartkoren. Wie zal bepalen of hij graan of dolik uitrukt? Zo is het ook in onze ervaring: wie al te snel weet te oordelen over anderen, zit er ook snel naast. Pas wanneer het tijd is voor de oogst, wanneer de vrucht zichtbaar moet zijn geworden, zijn goed en kwaad te onderscheiden.

VRAGEN BLIJVEN

De gelijkenis spreekt over het kwaad. God laat het bestaan. Dat moeten wij respekteren, ook al zouden we wel eens willen dat Hij er een eind aan maakte. We krijgen geen afdoende verklaring van het ontstaan van het kwaad. De vijand is er, meer lezen we niet. Het kwaad is onder ons en wij moeten niet proberen de wereld te zuiveren. Elders in de Bijbel vinden we niet veel meer over de vragen rondom het kwaad dan hier. We leren ook dat het Koninkrijk van God er nu al is: het bestaat in het goede zaad, in de mensen die geloven. Tegelijk is het nog niet volmaakt, er is nog van alles wat tot zonde verleidt, vers 41.

Tenslotte wordt duidelijk dat we het Nieuwe Testament niet kunnen zien als een "lievig" boek, bijvoorbeeld in vergelijking met het Oude Testament. Wat Jezus zegt over het oordeel is niet voor misverstand vatbaar. Daarentegen mag het ons een troost zijn dat Hij zegt: "De rechtvaardigen zullen stralen als de zon in het Koninkrijk van hun Vader." Ons wacht een heerlijke toekomst.

Pieter J. Lalleman

UIT DE GEMEENTEN

NIEUWS UIT RODEN

U weet wellicht dat in Roden en omgeving wonende leden van de Baptisten gemeenten Groningen, Noord en Zuid ongeveer 9 jaren geleden begonnen zijn met samenkomsten. Aanvankelijk 1x per maand maar al spoedig iedere zondagavond in het kerkgebouw van de Doopsgezinde kerk aan de Padkamp te Roden.
Voor velen van ons is dit gebouw "Ons Kerkje". Hierin zijn de afgelopen jaren veel kerkdiensten gehouden. Verkondiging van de blijde boodschap van Gods woord, bijbelstudie, jeugdwerk, zondagsschool enz.

De wijkgemeente Roden is inmiddels uitgegroeid tot 60 leden. "Ons" kerkje is inmiddels veel te klein geworden. Meerdere keren is het voorgekomen dat kerkgangers in de hal van de kerk plaats moesten nemen omdat de kerkzaal te vol was. Deze zaal bood met veel goede wil plaats aan 130 personen.
Wij zijn blij dat dit gebouwtje te klein werd. We puilden er uit en hebben inmiddels, met enige weemoed, maar toch dankbaar afscheid genomen van dit gebouw.

Nu zijn we verhuisd naar het dorpshuis "De Iemenkörf, Roderweg 86 te Nieuw-Roden. Hierin hebben we de beschikking over een zaal met 220 zitplaatsen. De eerste dienst hielden wij daar op 1e kerstdag.

Wij zijn blij en dankbaar dat de Heer ons zo zegent.
We hopen en bidden dat u deze vreugde met ons wilt delen en nodigen u uit bij gelegenheid ook eens onze diensten te bezoeken.
Iedere zondagavond om 7 uur.

Verder wensen wij u Gods rijke zegen toe in 1991.

Namens de werkgroep,

J. Scholte

GEMEENTEBERICHT VAN ALBLASSERDAM

Het is alweer een tijdje geleden dat u van de gemeente Alblasserdam een bericht ontving. Geen bericht wil echter niet zeggen dat er geen reden was en is tot blijdschap. Want de Heer gaat altijd door met zijn werk. Mochten we het vorige jaar reeds 15 nieuwe leden welkom heten. Ook dit jaar mochten we ons verblijden in een gestage groei. Door wederopname en overkomst van elders, maar nog meer dat we door de doop 2 zusters en broeders mochten verwelkomen. Wat een feest is dat als het persoonlijk getuigenis klinkt en men beleidt het alleen in de HERE JEZUS te zoeken. Hem erkent als onze persoonlijke Verlosser en Zaligmaker en dat men Hem wil volgen, dan worden we stil en bovenal blij dat de Roepstem nog weerklank vindt. Ook mogen we blij zijn dat we na meer dan een jaar op een bouwvergunning te hebben gewacht, nu eindelijk de toestemming tegemoet kunnen zien. We kunnen dus beginnen met de uitbreiding van het kerkgebouw met een aanbouw van 5 x 18 meter. Hierdoor ontstaat een grotere hal en garderoberuimte in het bestaande gebouw met de mogelijkheid, indien nodig, de kerkzaal uit te breiden tot plm. 200 zitplaatsen. Erachter komt dan een kleine zaal van 4,5 bij 4,7 meter, een deelbare zaal van 10 bij 4,7 meter, een nieuwe keuken en een verververwarmingsruimte. Deze nieuwe indeling geeft ons een functioneler kerkgebouw, waardoor de crèche en de zondagsschool tijdens de diensten weer onder een dak zijn, hetgeen voor de ouders veel fijner is. Voorts zijn we niet meer zo beperkt in de zaalruimte voor de verschillende gemeente-aktiviteiten. We hopen en vertrouwen erop dit werk in een goede samenwerking met elkaar onder leiding van onze Heer tot een goed einde te brengen.

Met een hartelijke groet vanuit Alblasserdam,

Uw broeder D. Zwijnenburg

VRIESCHELOO EN "DE HERBERG"

Langs deze weg willen we een mededeling doen aan alle geïnteresseerden in ons begeleidingscentrum "DE HERBERG". Vanaf 1983 is onze gemeente actief geweest in het opvangen en begeleiden van jongeren en ouderen, die door allerlei problemen in de problemen waren geraakt. Indertijd kregen we een huis ter beschikking aan de Kolonieweg te Bellingwolde, dat door onze zr. Edens-Joost op een heel geschikte wijze ons werd aangeboden. De opgerichte stichting "de herberg" ging voortvarend te werk. Met enthousiasme namen enkele vrijwilligers het voortouw rond en in het huis. Meer dan een lustrum is volgemaakt om mannen en vrouwen een weg te wijzen in Woord en Gebed en in de maatschappelijke-sociale orde. Verschillenden van hen hebben op deze wijze een goede weg terug kunnen vinden en de dankbaarheid is groot! Na een paar jaar bleek echter, dat zo'n project niet alleen door inzet en enthousiasme kan blijven draaien, maar dat de technische-zakelijke en theoretische kennis een onontbeerlijke faktor is in het voortbestaan van zulk werk. De financiële zaken spelen ook vooral een grote rol. De Gemeente Vriescheloo, die naast talloze andere activiteiten, dit project "er ook nog even bij moest ondersteunen" en er de volle verantwoordelijkheid voor droeg, zag langzamerhand in dat dit een onhoudbare situatie werd. Immers de financiële kant, de pastorale- en de bestuurlijke kant, kwamen ten volle bij de Gemeente terecht.
Samen met het bestuur van de stichting "de herberg" is men rond de tafel gaan zitten om één en ander te bezien, door te praten en de dingen op een rijtje te zetten. Zo'n jaar lang zijn we daarmee bezig geweest. Alles overziende hebben we gemeend, dat de Gemeente Vriescheloo de kar niet langer kon trekken in deze. We hebben moeten besluiten om per 1.1.91 tot ontbinding over te gaan van de verhouding: Stichting de Herberg - baptistengemeente Vriescheloo.
Er zijn per die datum drie bestuursleden in functie gebleven. Deze drie broeders (geen lid zijnde van onze Gemeente) willen toch trachten, op een misschien wat andere wijze, een hulpverleningsproject te starten. Weer onder de naam "de herberg".
De woning, die we destijds in gebruik hadden hebben we verkocht, de zaken zijn wat dat betreft afgerond. De inboedel en de financiële middelen, die er nog zijn, houden we voor een jaar in "bevriezing". Als de nieuwe stichting al dan niet in staat is om interkerkelijk opnieuw te gaan starten, zullen we dienovereenkomstig de nodige maatregelen treffen. We zullen iedereen, die belangstellende en gever was, daarvan op de hoogte stellen. We zijn dankbaar voor alle ondersteuning van verschillende Gemeenten en particulieren, want zonder dat was er al veel eerder een einde aan dit project gekomen!
Het is ons allemaal nog steeds duidelijk, dat er een enorme behoefte bestaat aan hulpverlening, in welke vorm dan ook. We hopen en bidden, dat er nieuwe wegen zullen worden gebaand voor de nog bestaande groep! Voor een christen blijft ook wat dat betreft een "Bid en werk" een hoge prioriteit.

Namens de Gemeente te Vriescheloo:

G.L. Nobbe

P.S. van de redactie:
Kopij moet getypt aan één kant aangeleverd worden.

BWA NIEUWS

3 FEBRUARI: BWA ZONDAG

Meer dan 35 miljoen baptisten in alle werelddelen zijn verenigd in de BWA, de Baptiste World Alliance. Eenmaal per jaar, op de eerste zondag in februari, wordt daar even de aandacht voor gevraagd. En het kan geen kwaad om op die dag eens even over de muren van onze plaatselijke gemeente en onze Unie heen te kijken naar het bonte gezelschap met allerlei gewoonten, allerlei kleding, allerlei taal en ontwikkeling, dat toch elkaar kan vinden in de ene naam van Jezus Christus en de ene doop, die getuigt van het nieuwe leven.
Het is goed te bedenken dat wij samen op weg zijn. Overal zijn mensen, vaak tastend en zoekend, lijdend en getuigend, bezig de weg met Jezus door het leven te gaan. Daar mag wel even bij stil gestaan worden in onze diensten. Daar mag wel voor gebeden worden.
Er is veel om verheugd over te zijn, schrijft Denton Lotz, algemeen secretaris van de BWA. Wie had dat kunnen denken dat de Berlijnse muur nog eens zou vallen en dat er weer een verenigd Duitsland zou komen, met een verenigde Baptisten Conventie, hetgeen in mei gevierd zal worden? Wie had kunnen denken dat miljoenen Bijbels nu geïmporteerd worden in de Sovjet Unie en al de landen van Oost Europa? En dat 10.000 mensen gedoopt zouden worden tijdens het Wereldcongres in Seoul, Korea?
Aan de ene kant houdt veel nood onze aandacht gevangen. Schending van de mensenrechten in veel landen. Honger, oorlog, armoede, kindermishandeling. Allemaal lijden veroorzaakt door een mensheid die van God en van elkaar vervreemd is. Bid voor onze baptisten unies als zij ervoor strijden om een getuigenis te zijn van het Koninkrijk Gods op diverse plaatsen. Tijdens het 16e Baptisten Wereld Congres werd het Seoul Covenant aangenomen. Dat is een oproep aan alle baptisten om de volgende tien jaren te maken tot een decade van evangelisatie. "Wij zouden alle baptisten conventies en unies willen betrekken bij het evangeliseren van de gehele wereld in onze generatie", schrijft Lotz. Dat kan gebeuren door gebed, maar ook door elkaar te helpen in de evangelistische taak door middel van "partnership-mission", dus uitwisseling van mensen voor bijvoorbeeld campagnes, maar ook door zendelingen te sturen. Ook financiële ondersteuning van het BWA-werk is zeer welkom.

H.G. de Winkel

WAT DOET DE BWA?

De Baptist World Alliance heeft verschillende takken van arbeid. **Evangelism and Education**, Evangelisatie en vorming. In deze programma's leren baptisten van elkaar effectieve manieren om het goede nieuws en de reddende kracht van Jezus Christus te verbreiden. Baptisten uit de gehele wereld moedigen elkaar aan het mandaat van Christus centraal te stellen om mensen tot Hem te brengen, en ze op te voeden tot volwassen discipelschap.

Study and Research. Geleerden uit de baptisten wereld delen hun inzichten, ervaringen en onderzoek ten bate van allen. Zes studiecommissies ontmoeten elkaar jaarlijks om baptisten opvattingen, begrippen en praktijk te bespreken.

Baptist World Aid, Hulporganisatie. Als zich ergens een ramp voordoet, weten de leiders van de unies en conventies in het betreffende land dat zij bij de BWA kunnen aankloppen om hulp. BWAid heeft de mogelijkheid om onmiddellijk met daadwerkelijke hulp van personeel en middelen te reageren. Behalve dit voorziet de BWAid ook in middelen om ontwikkelingslanden te helpen in de weg naar zelfvoorziening.

Fellowship, gemeenschap. Internationaal ontmoeten baptisten elkaar om samen te zingen, te bidden, met elkaar te lachen en te wenen. Er worden bijbels, zangbundels en studiemateriaal naar elkaar verzonden. Zorgen en gevangenschap worden aan elkaar doorgegeven. Elke vijf jaar ontmoeten de baptisten elkaar in een Wereldcongres.

Baptist Men, de Mannenorganisatie. In april houden baptisten mannen een wereldwijde dag van getuigenis en gebed. Iemand stelt een gebed op van drie minuten, elk jaar uit een ander land. Dit gebed omcirkelt per telefoon de hele wereld in 24 uur. Baptisten mannen uit diverse landen nodigen ook elkaar uit voor getuigenis, bijbelstudie en trainingen in leidinggeven.

Baptist Women, de vrouwenorganisatie. Daarin zijn de vrouwen wereldwijd verenigd. Er is een jaarlijkse baptisten vrouwen wereld gebedsdag, die steeds gehouden wordt op de eerste maandag van november.

Baptist Youth, de jeugdbeweging. Voor veel leidinggevende baptisten was een Baptisten Jeugd Wereld Conferentie een keerpunt in hun leven. Wereld jeugdconferenties geven vorming voor de leiders van vandaag en morgen. De tweede zondag van juni is baptisten jongeren wereld gebedsdag.
De BWA omvat ongeveer 133.702 plaatselijke gemeenten met totaal 35.389.869 leden.

H.G. de Winkel

INTERNATIONALE DATA

De Council Meeting van de Europese Baptisten Federatie wordt dit jaar, 1991, van 25-29 september gehouden in Sofia, Bulgarije. In 1992 viert het oudste zendingsgenootschap ter wereld, de Baptist Missionary Society in Engeland, het 200 jarig bestaan. Er wordt in oktober een plechtige herdenkingsdienst gehouden in de Westminster Abbey. In 1994 wordt het vijfjaarlijkse congres van de EBF gehouden in Oslo, Noorwegen. Voorlopig is vastgesteld van 27-31 juli.

RADIODIENST

ORDE VAN DE DIENST
Radio 5 ZVK 17.00 uur
zondag 10 februari 1991

Dienst vanuit de Baptistengemeente "'t Venster" te Hengelo (O). Voorganger: ds. N.A. van der Leer. Welkom. Votum en groet. Opwekkingsliederen nr. 44; Vensterkoor; Lezing: 1 Petrus 1:13-19; gebed; lezing: Matteus Evangelie 14:22-33; kollekten, Lofzangen en Gebeden (Suppl.) 27; Verkondiging "Een stap overboord"; L&G 436:1,2; Vensterkoor; Dankgebed en voorbeden; L&G 502:1, uitzending en zegen, L&G 502:3.

GEACHTE BROEDER, ZUSTER,

We mochten het afgelopen jaar op vakantie in Wallis, Zwitserland een dienst bijwonen van de Evangelische Stadtmission in Sierre. Deze dienst had veel overeenkomst met onze eigen diensten voor wat betreft Woordverkondiging en Gezangen. De prediking was in het duits. We voelden er ons thuis in eenheid verbonden met onze Heer. Het is een kleine gemeente die samenkomt in een groot ouder huis in het centrum van Sierre. De Avenue is niet moeilijk te vinden en parkeerplaatsen zijn er op zondag voldoende langs deze Avenue. Later wel goed op de huisnummers letten, dan vindt je de ingang tussen 2 gebouwen in, want het ligt iets naar achteren in een grote tuin. Vooraf je gaan oriënteren is altijd aan te raden. Het adres luidt als volgt: Evangelische Stadtmission
Avenue General Guissan 20, Sierre
Aanvang Dienst: 9.30 uur
Met hartelijke broedergroet,

D. Zwijnenburg.

DE GEMEENTE IS....

Geen winkel, waar je allerlei godsdienstige artikelen kunt krijgen, waar je al dan niet belangstellend zit en waar je via de collectezak betaalt voor het gebodene.
Wel een gemeenschap van gelovigen, waarin je leeft, meedoet, bijhoort en waarin je samen met anderen op weg bent naar de wederkomst van onze Here Jezus Christus. Met elkaar mogen we Hem volgen en dienen. Omdat we bij Jezus horen, horen we ook bij elkaar in de gemeente van de Heer.
Als het om de gemeente gaat, dan gebruikt de bijbel verschillende beelden; b.v. de bruid van de Heer, die wacht op de komst van de Bruidegom, de kudde (schapen en lammeren) met die éne Herder, die haar voorgaat, het lichaam bestaande uit een heleboel delen, waarvan Jezus het Hoofd is, de ranken en de Wijnstok. Dat laatste is het beeld, dat we tegenkomen in Johannes 15:1-8. Daarin zegt de Heer: "Ik ben de Wijnstok, gij zijt de ranken".

"IK BEN"

Het zijn dezelfde twee woorden, die Mozes genoeg moesten zijn, om de opdracht van de Heer te vervullen: de Israëlieten uit Egypte te leiden. Als hem gevraagd zou worden, wie hem gestuurd heeft, dan is het: "Ik ben, die Ik ben".
De machtige God, die zijn bedoelingen bekend maakt, die zijn plannen uitvoert, die dezelfde is en blijft. Zoals Hij de God voor Abraham, Izaäk en Jacob is geweest, is Hij dat ook nu en in de toekomst. Hij is onveranderlijk in zijn trouw. Hij bevrijdt. Heeft zijn volk verlost uit Egypte, uit de slavernij, heeft de Verlosser gezonden in Jezus, zijn Zoon, die voor ons aan het kruis ging, om ons leven te schenken. Het is de Naam boven alle naam, voor wie we ons mogen buigen en mogen belijden: **Jezus is Heer!**
En de deur naar Jezus toe, is zo hoog, dat er alleen een kind onderdoor kan. Als een kind mogen we vertrouwen op Jezus, Hem ontmoeten in ons leven, zijn eigendom zijn.
In Jezus wil God ons ontmoeten en wil Hij als een Vader voor zijn kinderen zijn. In de "Ik ben" wil Hij bekend zijn.
Zo ook Jezus zelf, als Hij zegt: "Ik ben de goede Herder, Ik ben het Brood des levens, Ik ben het Licht der wereld, Ik ben de ware Wijnstok. In al die beelden mogen we ontdekken wie Jezus is en daar zelf een antwoord op geven wie Hij voor ons persoonlijk is.

DE WIJNSTOK EN DE RANKEN

Een wijnstok is een klimplant. De hoofdstam, die met zijn wortels in de grond staat, kruipt voor een deel over de grond en er groeien ranken aan, die op hun tijd vrucht dragen.
Als symbool werd de wijnstok gebruikt voor voorspoed en de rabbi's gebruikten het symbool van de wijnstok voor Israël, de eerste vijf boeken van het Oude Testament (de Thora) en de komende Messias. In de christelijke kunst gebruikt men de wijnstok met haar ranken om de eenheid tussen Jezus en zijn volgelingen uit te beelden. In het Oude Testament is de goede, dat wil zeggen vruchtdragende wijnstok een beeld voor Israël. Als een edele wijnstok heeft God het volk van zijn verbond in kanaän geplant.
Jezus noemt zich de ware Wijnstok. En Hij is het. Tot over het einde is Hij de weg gegaan in gehoorzaamheid aan zijn Vader. Een weg, waarop Hij zijn lichaam heeft gegeven, zijn bloed, waardoor wij bevrijd tot God kunnen komen.
Hij ging ons voor, maakte Gods liefde zichtbaar en wel op zo'n manier, dat Hij er zijn leven voor over had. Hij gaf zijn leven als een offer voor onze zonden. Hij daalde af in de dood, om al haar banden te breken, door te overwinnen.
Zo machtig is Hij en zo vol liefde, voor de wereld, voor mensen, dat Hij ze leven geeft, hoop en een plaats aan zijn tafel om met Hem het feestmaal te vieren.
Hij heeft ons de liefde voorgeleefd, bevrijdt van de macht van de zonde en de dood. Hij geeft ons overwinningsleven.
Daarin mogen we delen, verbonden zijn aan de Heer, als ranken aan de Wijnstok. We mogen dicht bij de Here Jezus blijven.
Zoals vanuit de hoofdstam van de wijnstok de levenssappen stromen voor de groei en voor de vruchten, zo mogen we in Jezus liefde, in zijn kracht, groeien en vrucht dragen.
In zijn liefde blijven en trouw zijn aan zijn woord, aan Hemzelf, die ons geroepen heeft zijn kind te zijn. Los van de stam, wordt het niets met de ranken; ze dragen geen vrucht en verdorren. Alleen als de ranken verbonden blijven met de wijnstok, kunnen ze groeien en vrucht dragen. In dat beeld mogen we als gemeente, gelovigen, blijven in de liefde van God, zichtbaar geworden in het volbrachte werk van Jezus, onze Heer.

NOG EEN BEELD

Op een vel papier stond een kerkgebouw getekend, met daarin een klimplant. Een stam, die uitbotte, takken kreeg, bladeren en vruchten. In die tekening kwam duidelijk tot uitdrukking, dat de gemeente niet de kerk is, het gebouw, maar het zijn mensen, die geloven in die éne Heer. Dat is onze gemeenschappelijke basis: Jezus Christus. Zijn liefde, die ons samenbindt.
Wij zijn aan elkaar gegeven, samengebracht, samen levend uit het levenwekkende woord van God.
Samen als ranken aan de Wijnstok verbonden. We mogen bij Jezus horen en het is die éne Geest van God, die de Bron is, waaruit we mogen putten. We mogen leven en hebben leven, dankzij Gods genade, zijn liefde. We mogen gedoopt zijn in de gemeenschap van Christus, waar we elkaar nodig hebben, elkaar mogen vasthouden.
Elkaar als broeders en zusters aanvaarden, die leven bij het woord van God. Dat woord mag ons bemoedigen, versterken, daar mogen we trouw aan zijn. Met heel ons hart. Ranken zijn aan dezelfde Wijnstok, meer en meer groeien naar de Heer en vrucht dragen.
Er zijn voor Hem en voor elkaar tot glorie van zijn Naam. De Naam van Jezus, onze Heer. Hij, de Wijnstok. Wij, de ranken.
Laat me in U blijven, groeien, bloeien, o Heiland, die de Wijnstok zijt. Uw kracht moet in mij overvloeien, die tot het ware leven leidt. Doorstroom, beziel en zegen mij opdat ik waarlijk vruchtbaar zij.

J.H. Stijkel

- - - - - - - - -

Theo Coenraads,
Rembrandt en zijn Meester.
Een Ark boek van VVHS/BKV, Amsterdam 1990. 47 blz., f 9,90.

Wie kent niet de schilderijen van Rembrandt? Minder bekend zijn de talloze tekeningen die hij maakte van bijbelse onderwerpen. De dichter Theo Coenraads heeft zich laten inspireren door een aantal van die tekeningen, zoals ze ook te vinden zijn in de Rembrandtsbijbel, en hij heeft er korte gedichten bij geschreven. Hij heeft gekozen voor tekeningen waarop Christus is afgebeeld en wil graag dat Hij alle eer ontvangt.
De gedichten hebben meestal een moderne vorm (ik bedoel, ze rijmen niet) en ze spraken me niet allemaal aan. Maar dat is bij gedichten natuurlijk heel persoonlijk.
In elk geval moet u ze langzaam lezen. Het boekje is keurig gedrukt en niet te duur.

Hetty Lalleman

- - - - - - - - -

MEDEWERKER BIJBELGENOOTSCHAP KOMT OM TIJDENS BLOEDBAD IN BAYRUT

Libanon. Kently Torrente (34), een Zuidafrikaanse medewerkers van het Libanese bijbelgenootschap, is op 13 oktober in koelen bloede doodgeschoten door Syrische troepen tijdens hun strijd tegen de christelijke generaal Aoun. Medewerkers van het Libanese bijbelgenootschap, die zijn zwaar verminkte lichaam voor zijn huis net buiten Bayrut vonden, kregen geen toestemming van de Syrische militairen om hem te begraven, "omdat Torrentes kontakten met de Armeense kerk hem tot sympatisant van Aoun maakte".
Volgens vluchtelingen uit Bayrut zouden de Syrische troepen, nadat Aoun de strijd had opgegeven, duizenden christenen in koelen bloede hebben afgeslacht.

(Open Doors)

- - - - - - - - -

HULP AAN OOST-EUROPA (III)

Geachte broeders en zusters,
In "De Christen" van 20 december 1990 hebt u wat kunnen lezen over de hulp die onze gemeenten, samen met andere landen, kunnen geven aan de gemeenten in Oost-Europa. De algemeen secretaris van de Europese Baptisten Federatie, Karl Heinz Walter, heeft ons laten weten dat verzending per post duur is en niet altijd even betrouwbaar. Inmiddels heeft het secretariaat van de EBF contact gezocht met een expediteur in Duitsland, Spedition Rund in Welle-Kampen. Dit bedrijf is bereid om pakketzendingen van Duitsland naar Roemenië te brengen. De vraag was nu op welke wijze de zendingen uit Nederland naar Duitsland komen. Het gehele vraagstuk omtrent de hulp aan Oost Europa werd op 19 december besproken door de brs G. Bosvel, J. Aaldring en H.G. de Winkel. Naar aanleiding hiervan kunnen wij u de volgende informatie doorgeven.

1. Wij zullen ons beperken tot voedselhulp aan Roemenië en Bulgarije. De voedselpakketten dienen 5 kg te wegen, en zoveel mogelijk dezelfde inhoud te hebben. De pakketten worden in de ontvangende gemeenten ongeopend afgegeven aan de gezinnen. Op de dozen moet een EBF-etiket zitten, in verband met de vrijstelling van invoerrechten. Verder moet op elke doos het adres van de ontvangende gemeente zitten.
De EBF-stickers zijn verkrijgbaar bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
2. Voor de verzending staan in principe twee wegen open.
a. Vanuit de wijkgemeente Delft is het initiatief genomen om verzending per vliegtuig naar Bulgarije te onderzoeken. Overleg met de ambassadeur van dit land heeft ertoe geleid dat er wekelijks 300 kg gratis verzonden kan worden. In Bulgarije, Sofia, is daarna een gesprek geweest waarin het vervoer vanaf het vliegveld naar de gemeente geregeld is. Het advies is nu dat de gemeenten in Noordwest Nederland en Zuid en West Nederland, inclusief Utrecht, zendingen verzorgen die via Schiphol naar Bulgarije gaan. Men kan hiervoor de regionale contactpersonen benaderen.
b. De overige gemeenten kunnen hun zendingen richten op de gemeenten in Roemenië. Voor de Noordelijke gemeenten en de gemeenten in Twente en IJsselgewest is er vervoer van de pakketten naar Spedition Rund. De regionale contactpersonen kunnen inlichtingen geven waar en wanneer de gemeenten hun pakketten kunnen afleveren voor vervoer naar Duitsland, en ook adressen van gemeenten aanvragen. Voor het vervoer van Duitsland naar Roemenië zal Spedition Rund f 6,- per pakket ontvangen. Dit bedrag wordt niet rechtstreeks met deze expediteur afgerekend, maar via het Noodfonds van de Unie van Baptisten gemeenten, Giro 81255. Gemeenten die dus pakketten naar Roemenië zenden, dienen per pakket f 6,- over te maken op deze rekening, met vermelding "Verzendkosten Roemenië".
3. In verband met de afgifte van adressen, waar men de pakketten heen kan zenden, dienen de deelnemende gemeenten aan hun contactpersoon op te geven hoeveel pakketten men maandelijks wil verzenden. Zoals bekend zal zijn is het verzoek om gedurende 6 maanden een zending te verzorgen.
4. Het is aan te bevelen om na verzending een brief te schrijven aan de ontvangende gemeente, met vermelding van het aantal verzonden pakketten, en te vragen of men de ontvangst wil bevestigen. Overigens kan het geruime tijd duren eer men antwoord krijgt; de post werkt daar niet snel.
5. Wij geven nog eens de inhoud van de pakketten: suiker, margarine, olie, meel, rijst, kaas, melkpoeder om melk van te kunnen maken, cacao, koffie, chocolade, kant en klaar soep, harde worst, vleesconserven. Uit deze reeks zal men een keus moeten maken, want 5 kg is gauw bereikt, en de pakketten dienen zoveel mogelijk hetzelfde te bevatten.
Men zou ook graag zeep en waspoeder ontvangen, maar dat kan niet in de dozen met levensmiddelen verzonden worden.

H.G. de Winkel

P.S. Volgens laatste berichten is de verzending naar Bulgarije nog niet rond.

MET ATTESTATIE INGEKOMEN: NIEUWE REDAKTEUR

Mijn wieg stond in een Nederlands Hervormde pastorie in Zuid-Holland. Op het moment dat u dit leest, zal dat 31 jaar geleden zijn. Het is nu op mijn verjaardag ook tien jaar geleden dat ik in de gemeente Utrecht-Noord gedoopt werd door br. J.S. Sussenbach. Ik had al lange tijd de overtuiging dat een christen gedoopt behoort te worden op belijdenis van zijn/haar eigen geloof. Maar nadat ik op mijn achttiende jaar theologie was gaan studeren in Utrecht, duurde het nog een tijd voordat ik ook de konsekwentie van die overtuiging aanvaardde. In de gemeente Utrecht-Noord vond ik een fijn geestelijk thuis en al snel deed ik er aktief mee. Later heb ik in de gemeente ook Hetty de Winkel bewust ontmoet en in 1984 zijn we getrouwd. Heel wat Baptisten kennen mij vooral als "de man van Hetty". Via Hetty raakte ik betrokken bij het landelijke werk van de Gemeente Bijbel School. Sinds een aantal jaren zit ik in de stuurgroep daarvan. Verder schrijf ik mee aan de leskrant, die de G.B.S.-gespreksleiders helpt bij hun werk. Vanaf 1985 geef ik lessen godsdienst en maatschappijleer in Apeldoorn.
Zodoende zijn we in 1986, net nadat ik aan de universiteit was afgestudeerd, naar Apeldoorn verhuisd. In 1989 is onze dochter Marieke geboren.
Ik heb af en toe wat gestudeerd aan ons seminarium, maar heb deze opleiding nog niet afgerond. De Algemene Vergadering in Harderwijk heeft mij al wel als student aanvaard. Ik sta op de sprekerslijst en ga regelmatig voor in diverse gemeente.
In het laatste jaar van De Zaaier heb ik daarin een rubriek verzorgd. Net al het G.B.S.-werk heb ik ook De Christen leren kennen door mijn vrouw, die van 1987 tot en met 1989 in de redaktie zat.
Na het afreden van Ds. Gerritsen heb ik me gemeld om de redaktie te helpen door het nieuws vanuit de gemeenteblaadjes te verzorgen. Een paar maanden later ben ik de opvolger van br. Gerritsen geworden. Als redaktielid hoop ik niet alleen zelf te schrijven, maar ook anderen uit te nodigen en nieuws te verzamelen. Onze Uniegemeenschap heeft, denk ik, behoefte aan een gevarieerd, informatief blad. Mijn wens voor een goed begin is dat ik van alle gemeenten het gemeenteblad zou mogen ontvangen.

Pieter J. Lalleman

Pauline Hamilton
Langs de rand van de afgrond.
Een Ark boek van VVHS/BKV, Amsterdam 1990. 207 blz. f 19,50

Dit boek in een mooie, stevige kaft is het levensverhaal van een zendelinge, door haar zelf verteld.
De beste helft van haar leven werkte in Gods dienst om Chinezen met het evangelie te bereiken. Eerst korte tijd in China zelf, maar toen de communisten dat onmogelijk maakten elders. Ze was in dienst van de organisatie die we in Nederland kennen als de Overzeese Zendings Gemeenschap, opgericht door James Hudson Taylor.
Het boek leest prettig, ook door de goede vertaling. Pauline Hamilton schrijft boeiend over haar bewogen leven. Opvallend vond ik dat er veel aansprekende gebedsverhoringen verteld worden. Dat maakt het boek tot een geloofsbemoediging. Maar ook een mislukte zelfmoordpoging ontbreekt niet en toch is het boek niet overdreven "vroom".
Kortom, een fijn boek voor ieder die zich voor levensbeschrijvingen of voor zending interesseert.

Hetty Lalleman.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 48,- per jaar; buitenland f 66.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout
Eindredakteur:
J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen. Alle kopij naar de eindredakteur. De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Landelijke ontmoetingsdag

TERECHT EN VOORUIT

25 MEI 1991

"IJSSELHAL ZWOLLE"

ADRESWIJZIGING!!

Het adres van ds. H.C. Schaap voorganger te Emmen-O is (reeds) sedert 1 oktober 1990: Laan van het Kwekebos 349; 7823 KJ Emmen. (Tel. 05910-22259)

ADVERTENTIE

Meisje, 18 jr, studerend, wil schrijven met leuke jongen. Brieven onder nummer 18400

BEROEPINGSWERK

Ds. P. Wijchers uit Enschede, heeft het beroep van Emmen-Z. niet aangenomen.

"De Heer is mijn Herder"

In volle vrede is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Berend Schaap

op de leeftijd van 85 jaar

24 december 1990

Baptisten Gemeente
Stadskanaal Noord

Leven en Kracht

Evangelisatie-materiaal voor rand- en buitenkerkelijken.
De volgende speciale nummers zijn beschikbaar:
'Maskerade' (voor de karnavalstijd): 'Occultisme'; 'Gokverslaving' en 'Kunt u mij de weg wijzen?' (Een goed evangelisatie-nummer dat eenvoudig en duidelijk d.m.v. tekeningen de weg tot Jezus wijst.
Eigentijds, aktueel, modern en bijbels.

Vraag de katalogus aan.

Leven en Kracht is een onderdeel v.h. Zendings-Diaconessenhuis te Amerongen.

Leven en Kracht, Postbus 4, 3958 ZT Amerongen.
Tel. 03434-53444,

INTREDE-DIENST VAN BR. G. DE JONGE

Op zondag 27 januari 1991 zal de bevestigings- en intrededienst van **broeder G. de Jonge** als voorganger van de Baptistengemeente Ede worden gehouden.

Graag nodigen we alle belangstellenden uit voor deze dienst. De bevestiging zal plaatsvinden door br. J.L. Muilwijk uit Harderwijk.

Aanvang om 14.30 uur in de Chr. Gereformeerde Kerk aan de Verlengde Maanderweg 146 te Ede

Namens de raad P.M. v.d. Dussen (voorzitter)

ADVERTENTIE

Zuid Limburg: te huur rustig gelegen vak. bung. in een mooie, bosrijke omgeving. Goede wandel- en fietsmogelijkheden.
Tot 29 juni bij 14 dagen reserveren: 20% korting, 60+ korting.
Inl.: De Cantharel, Kem 19, 6451 GC Schinveld, tel. 045-251176

MEDEDELING:

Secretaris van de gemeente Westerhaar is: M. Bergboer, De Wielewaal 5, 7671 VC Vriezenveen, tel. 05499-65624.

106e jaargang nummer 5 - 31 januari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

"MISSCHIEN WORDT HET MORGEN BETER, MAAR HET WORDT TOCH NOOIT GOED"

Dat is een uitspraak, die je beluisteren kunt bij mensen,die nogal pessimistisch over de toekomst denken.
Een toekomst, die door allerlei profeten als somber wordt afgeschilderd. Met vooruitzichten als: milieurampen, overbevolking, hongersnood, uitputting van bodemschatten en een totale vernietiging door een kernoorlog.
Als dat hetgene is waar we naar toeleven, het einde van de wereld, van het leven, een toekomst zonder perspectief, dan maakt dat neerslachtig en werkeloos.
Dat ontneemt alle lust om er naar vooruit te kijken. En als het zó zou worden, het einde een zwarte bladzijde is, wat heeft dan studeren, werken en geloven voor zin?
Als het dan toch nooit goed wordt, hooguit iets beter?
Maar wordt het zo?

Het woord van de Heer, zijn plannen en beloften, laten óns iets heel anders zien. Dat woord spreekt over een gouden toekomst, zegt ons: "ten tijde van de avond zal het licht zijn". En is dat niet waar we ten diepste op mogen vertrouwen? Op de wederkomst van onze Heer, die trouw is aan zijn belofte en het werk komt afmaken, dat Hij éénmaal begon. We mogen leven in de verwachting van Jezus' komst. In de levende Heer geloven, zijn kracht ervaren, die ons in zijn lijden, sterven en opstanding de weg naar de toekomst heeft opengebroken. We zullen het leven met Christus mogen delen in zijn Koninkrijk. Door Hem, die ons liefheeft, zijn we meer dan overwinnaars. In het hier en nu mogen we leven, maar dan niet met het idee: het wordt toch nooit goed, maar juist met: het wordt goed, want Jezus heeft het laatste woord.
Dan zit er toekomst in ons leven, als we dat geloven mogen we ons leven positief inrichten.
Dan is het een verwachtingsvol leven, dan durven we vooruit te kijken Dan mogen we meebouwen aan de toekomst, totdat Jezus terugkomt en het Maranatha wordt gehoord. We mogen leven met hoop en vasthouden aan het woord van de Heer.
Vooruitzien naar de toekomst heeft alles te maken of de Heer wel of niet een plaats heeft in ons leven.
God zal het waarmaken dat het einde goed wordt, want Hij wil ons bewaren voor de toekomst, om met Hem het feestmaal te vieren. Het gaat om ons behoud, waarvoor de Heer Jezus Christus, gestorven is aan het kruis van Golgotha, waar Hij de overwinning behaalde op de macht van de zonde en de dood.
Jezus' opstanding geeft ons leven en met Hem die we verwachten breekt onze overwinning aan.
Die geloofszekerheid mogen we hebben en daaruit leven. Met elkaar gemeente zijn, de bruid van de Heer, die mag stralen want... de tijd is nabij, dan komt de Bruidegom, de Heer.
Zijn we bereid en er klaar voor om de Heer te ontmoeten?
Hebben we al een keuze gemaakt en weten we waar we naar op weg zijn? Hebben we daarvoor in ons leven alles op orde, dat we erbij zullen zijn, als Jezus zijn kinderen komt Thuis halen?
We zijn op weg naar het nieuwe Jeruzalem, de stad van God, die Hijzelf en het Lam zullen verlichten.
In de tijd die ons gegeven wordt, de genadetijd, mogen we bidden, waken en werken.
Leven in de verwachting van Jezus' komst.
"Welk een uitzicht Bruidsgemeente!
Eeuwig Hem ten eigendom."
"MARANATHA" blijve ons wachtwoord;
"Amen, ja Heer Jezus, Kom!"

WIJZIGING EINDREDAKTIE

Br. J. Schotanus zal door een ongeluk enige tijd niet aan De Christen kunnen meewerken.
De eindredaktie wordt (in elk geval voorlopig) waargenomen door
br. P.J. Lalleman
Tichelaarsdonk 308
7326 BC Apeldoorn.
Wilt u alle kopy, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?

VERDER IN DIT NUMMER

VERWELKOMING IN WINSCHOTEN

Graag willen we vanuit Winschoten met u delen,wat wij als gemeente mochten ervaren in het weekend van 5/6 januari j.l. Voor onze gemeente, dagen waar we lang naar hadden uitgezien, n.l. de intrede van onze nieuwe voorganger ds. Anne de Vries.

Zaterdagavond was de gezellige ontmoetingsavond, waarin elk gemeenteonderdeel zich voorstelde aan de fam. de Vries. We willen u wel verklappen, dat dit alles zich afspeelde in de 'piste' van een circus en dat de 'opperstalmeester' aan het eind van de avond de leiding van het 'circus' overdroeg aan ds. de Vries!
Zondagmiddag deed ds. de Vries in een bomvolle kerk zijn intrede. Ds. Chr. Eijer had de leiding van de dienst en sprak n.a.v. Kollossenzen 1 vers 25.
Nadat het Gemeentekoor enkele liederen had gezongen werd ds. de Vries bevestigd als voorganger van onze gemeente.
"Dat 's Heren zegen op u daal", zong de gemeente ds. de Vries toe.
Tot verbazing van ds. de Vries, kondigde ds. Eijer hierna een optreden aan van het mannenkoor uit Emmen, dat nog één keer o.l.v. hun dirigent (ds. de Vries) enkele liederen zong.
Na de meditatie van ds. de Vries, maakte een aantal genodigden van de gelegenheid gebruik het woord te voeren.
Aan het eind van de dienst zongen we samen "Daal bij 't huiswaarts gaan Uw zegen, Vader, op ons van omhoog".
Als gemeente mochten we die zegen van de Heer ervaren, ook in het afgelopen jaar.
En nu mogen we samen op weg gaan, voorganger en gemeente. Mogen we laten merken in en buiten de gemeente, dat het de liefde van de Heer is die ons samenbindt. Vanuit Winschoten groeten wij u allen vriendelijk

Tineke Jager

RECTIFICATIE

Broederschaps Conferentie 1991

De conferentie 1991 van de Broederschap van Baptisten voorgangers zal gehouden worden op: **dinsdag 2 en woensdag 3 april 1991!** (SBI te Doorn) De 2e Paasdag valt dus buiten ons ontmoeting, zoals wij ook gewend zijn. In het persoonlijk schrijven dat reeds is uitgegaan, staan de dagen wel juist vermeld. Nadere informatie volgt t.z.t. Excuses voor deze onbedoelde 1 april vergissing!
Namens het bestuur,
N.A. van der Leer (secr.)
Roemer Visscherstraat 11,
7552 NE Hengelo (O)

VAN BABEL TOT IRAK

Ook in ons blad willen en kunnen wij niet voorbij gaan aan de dingen die in deze wereld gebeuren. Zoals van iedereen zijn ook onze ogen gericht op het midden-oosten, vol spanning afwachtend wat daar gebeuren zal. Het is goed mogelijk dat, als u dit leest, de oorlog in volle gang is, hoewel wij hopen en bidden dat God dit zal verhoeden. Nu wij de dingen dezer dagen beschouwen willen wij dit doen vanuit Bijbels licht. Ons daarbij de vraag stellend waarom dit gebied zo in het brandpunt van de belangstelling staat, en dat niet de laatste weken en maanden, maar al vele jaren.

Daarvoor moeten wij terug naar de Bijbel. In zijn bekende profetische redevoering heeft de Here Jezus gezegd over de dingen van het einde: "Let op de vijgeboom en op al de bomen".
Nu is de vijgeboom het beeld van het volk Israël. En die andere bomen zijn dan de andere volken, en bijzonder de volken rondom Israël. Eeuwenlang zijn al die volken niet in tel geweest. De grote wereldpolitiek ging daar aan voorbij. Totdat deze volken, met Israël, tot ontwaken kwamen. De reden van dit ontwaken is ongetwijfeld de olie, welke daar in de bodem wordt gevonden. Dat zal ook de reden zijn van het grote conflict wat gaande is. Dat is allemaal belangrijk voor de wereldpolitiek, maar niet voor de vervulling van het profetische woord. God laat dit alles geschieden omdat God een plan heeft met Israël én met de volken. Eén volk is er dat nu bijzonder onze aandacht vraagt: *Dat is Irak*. Ooit een waardeloos gebied, maar nu een Arabische grootmacht. Waarom interesseert ons Irak nu zo? Omdat Irak een andere naam is voor een volk, een land, dat vroeger in datzelfde gebied lag, *Babel*.
Babel komen we al vroeg in de Bijbel tegen. In Gen. 10:10 wordt ons meegedeeld dat een zekere Nimrod de stichter van Babel is. Hij wordt daar de geweldige genoemd. Hij was de eerste heerser op aarde. En wordt in de bijbel genoemd: "Een geweldige jager voor het aangezicht des Heren". Er zijn echter ook oude handschriften van de Bijbel die zeggen: Een geweldig jager tegenover de Here. En ik ben geneigd om dat laatste aan te nemen, want het verloop van de geschiedenis van Babel laat ons zien hoe men zich tegenover de Here God stelt. We denken daarbij aan de torenbouwers van Babel. Dat waren de nazaten van deze Nimrod. Zij stelden zich op tegenover de Here. Het rijk van Babel is het rijk van de macht en de glorie van de mens. Toen al heeft God gezegd: "Als ik nu niet ingrijp dan zal niets voor de mens onmogelijk zijn". En God heeft ingegrepen door de spraakverwarring te zenden. Tijdelijk werd de macht van Babel neergeslagen. *Maar Babel verhief zich in de geschiedenis.* Eeuwen later diende een nieuwe machthebber van Babel zich aan, Nebukadnezar. Saddam Hoessein noemt zich een afstammeling van Nebukadnezar, maar dat laten we maar voor zijn rekening. Deze Nebukadnezar, de geweldige, is wel een voorbeeld voor Hoessein. De grootheid en de macht van Nebukadnezar inspireert de huidige machthebber van Irak tot zijn expansiedrift en zijn militaire grootheid. In Daniël 4:30 lezen we hoe Nebukadnezar het uitroept: *Dit is het grote Babel dat ik gebouwd heb.*
Opmerkelijk zijn de uitspraken die hij daarbij doet. Het Babel dat *ik* gebouwd heb. Door de sterkte *mijner* macht. Tot eer *mijner* majesteit. Ook hier gaat het weer om de grootheid en de glorie van de mens. De mens die zichzelf aan het vergoddelijken is. En zo loopt er duidelijke lijn van Nebukadnezar naar Hoessein. Door Gods ingrijpen wordt het machtige Babel van Nebukadnezar weer verwoest. Een puinhoop blijft over. Maar de Bijbel spreekt nog een keer over Babel. *Dat is in het boek Openbaring.* Dat wijst naar de toekomst. Heel lang heeft men gedacht dat men dit geestelijk moest verstaan. Babel was er immers niet meer. Maar vandaag is Babel er wel. En opnieuw verheft Babel zich als een grote macht. De brallende woorden van Nebukadnezar worden door Hoessein herhaald. Tot deze situatie zijn we nu gekomen. Hoe zal het verder gaan?
Eén ding is zeker; Wat daar in het midden-oosten gebeurt, is maar niet gewone wereldpolitiek, maar heeft te maken met Bijbelse profetieën: Profetieën die ons vertellen dat het einde der tijden gekomen is.
Daarom begonnen we dit artikel met te wijzen naar de uitspraak van de Here Jezus over de vijgeboom en al de bomen. Israël en de volken zijn tot volle bloei gekomen. Dit alles moet ons vertellen dat de komst van de Here Jezus Christus steeds meer naderbij komt.
De vraag komt bij ons naar boven, wat wij, als gelovige mensen, daar nu mee moeten doen. De Here Jezus vertelt het ons in diezelfde profetische rede. Wij worden opgeroepen om te allen tijde waakzaam te zijn en te bidden opdat wij in staat mogen zijn te ontkomen en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen.Wat de gemeente altijd had moeten doen, namelijk om gereed te zijn voor de komst des Heren, wordt zeker in onze tijd belangrijk. Hoe het allemaal zal gaan, kan ik ook niet zeggen. Maar Gods woord belooft ons dat eer dat de donkerste ure van de wereldgeschiedenis zal aanbreken de Here ons als zijn gemeente zal wegtrekken uit deze wereld. Dat is de belofte van onze Here en Heiland. We beleven in onze tijd spannende zaken. Zal de Here nu komen om zijn gemeente tot zich te nemen of zullen de zaken zich nog meer gaan toespitsen? Maar waakzaam zijn is een duidelijke bijbelse opdracht. Wellicht zal het moderne Babel, Irak, nog weer ten onder gaan en zal de wereld weer voortleven. Iedere stap echter brengt ons nader bij de wederkomst van onze Here Jezus Christus. Geve de Here dat we daartoe gereed zullen zijn.

Jac Schouten.

GOED NIEUWS VOOR DE ARMEN

VAN DE U.Z.C.

De laatste tijd kunt u regelmatig in de kranten lezen en op de t.v. zien, hoe slecht het de armen in Afrika gaat. Zomaar een paar krantekoppen: "De arme landen worden steeds armer", "miljoenen kinderen in de derde wereld lijden aan de armoede", "Afrika heeft angst voor de toekomst".

Begin dit jaar start een nieuwe, groots opgezette aktie, om de honger in Afrika te bestrijden. Waar staan wij, Christenen, in dit gebeuren en hoe gaat het in de landen waar wij via de EBM werken? Hoe staat het met onze opdracht het Goede nieuws aan de armen te brengen? Br. Dietmar Lutz schrijft er in de EBM-info het volgende over: "in 10 jaar is de lijst van onderontwikkelde landen met 10 uitgebreid, van 32 naar 42 landen. Hiervan liggen 28 in Afrika. Dagelijks sterven in deze landen 40.000 kinderen aan de gevolgen van de armoede, d.w.z. aan ondervoeding en het niet behandelen van ziekten.
De schuldenlast van de zgn. 3e wereldlanden is tot in het onmetelijke gestegen. De bedragen die deze landen jaarlijks terug moeten betalen liggen ca. f 20 miljard hoger dan de bedragen die aan ontwikkelingshulp aan hen worden verleend. Toch zijn de regeringen van de westelijke industrielanden steeds terughoudender met het geven van financiële hulp en het investeren in de armste landen. Er is alleen nog sprake van aalmoezen. Het door de wereldbank vastgestelde "medicijn" noemt men een "struktuuraanpassingsmaatregel." De arme landen wordt voorgeschreven, hoe ze hun geld hebben te besteden, hoe ze moeten bezuinigen en wat ondernomen moet worden om op een bepaald moment weer "kredietwaardig" te worden. De gevolgen van deze politiek zijn ook in de gebieden waar wij werken sinds enige tijd duidelijk zichtbaar: Kortingen op het geld voor onderwijs, voor opleidingen van het onderwijzend- en ziekenhuispersoneel, geen reparaties in het elektrisch- en waterhuishouden, geen onderhoud aan het wegennet enz. Prijsstijgingen van 500 tot 1000% zijn geen uitzondering. Levensmiddelen worden schaars, werkloosheid neemt toe en de medische verzorging blijft vaak uit.
Goed nieuws voor de armen! Deze zin is uit het Lukas evangelie, waarin Jezus een woord van de profeet Jesaja citeert, om daarmee zijn eigen zijn duidelijk te maken. "De Geest van de Heer rust op mij, omdat hij mij heeft gezalfd. Hij heeft mij gezonden om goed nieuws te brengen aan de armen".
De woorden die er op volgen maken duidelijk, waaruit dit goede nieuws bestaat: "om de gevangenen vrijheid aan te zeggen en de blinden het daglicht, om de onderdrukten vrij te laten en om het jaar van Gods gunst af te kondigen.

In ons zendingwerk in Kameroen, Sierra Leone en de Centr. Afrikaanse Rep. hebben we dagelijks met de armen en de armsten te doen. We weten wat goed nieuws voor hen betekent: schoon water, kleding, één keer per dag een maaltijd, medische zorg, een vak leren en het goede nieuws van de Liefde van God, die in Jezus Christus de wereld heeft bezocht en ons de mogelijkheid tot vergeving en verzoening heeft geopenbaard.
Als zendingsorganisatie hebben we te maken met de hulpeloosheid en vaak de berusting van onze afrikaanse vrienden. Maar we willen ons niet laten ontmoedigen, we willen niet meezingen in het koor van de moedelozen. Wij geloven in God, niet omdat het ons zo goed gaat, maar ook ondanks dat het de armen slecht gaat. We willen getuigen van Gods Liefde en niet ophouden, de beroemde druppel op de gloeiende plaat te gieten, we willen niet ophouden in de bodemloze put te gooien, want waarom anders heeft Paulus ons toegeroepen dat "de Liefde lankmoedig is en de Liefde nooit ophoudt."

Tot zover br. Dietmar Lutz.

Broeders en zusters mag ik u vragen volhardend te bidden voor de armen in de wereld? Voor onze mensen, die op het zendingsveld zijn en die dagelijks te maken hebben met deze armoede en met hun onvermogen zo te helpen als ze graag zouden willen? Mag ik u ook vragen op te komen voor de armen in de wereld? U kunt dat op verschillende wijzen doen. Middels ons projektenwerk zijn we gericht bezig. Een paar voorbeelden van akties: "Een dam tegen de honger", "Stop de ondervoeding" e.d. Op diverse manieren kunt u financieel helpen het goede nieuws te brengen. Misschien kunt u uw plaatselijke gemeente, uw zendingswerkgroep, aanmoedigen dit goede nieuws onder de armen te verkondigen, onder de armen de gemeente van de Heer te stichten en deze gemeenten te helpen zich te ontwikkelen. Mag ik tot slot de woorden uit de 1e Kor. brief gebruiken en de bede uitspreken dat wij samen, standvastig zullen zijn, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat onze arbeid niet vergeefs is in de Here.

Namens de U.Z.C
Jannie Addens-Siems

Veel kinderen zijn vaak de enige rijkdom van de armen

C U R S U S

POLARISATIE

(mededeling Werkgroep Toerusting)

De Werkgroep Toerusting heeft het afgelopen najaar bekend gemaakt op de zaterdagen 23/3, 6/4 en 20/4 '91 bereid te zijn nog eens de cursus te beleggen, waar de deelnemers gevoeligheid wordt bijgebracht voor het omgaan met polarisatie in de gemeente. Er meldden zich 9 deelnemers aan. Een minimale inschrijving van 15 personen is noodzakelijk. Middels deze publicatie nodigen wij serieus geïnteresseerden uit zich alsnog via de secretaris van hun gemeente op te geven. Wanneer de cursus bij voldoende inschrijving doorgang vindt, zal dit op één cursusplaats (Apeldoorn of Zwolle) gebeuren.
U kunt zich uiterlijk 15 februari inschrijven bij: Jeugdbureau,
De Singel 5,
Postbus 405,
9200 AK Drachten.
Vermeld op de aanmeldingsbrief: Werkgroep Toerusting/ cursus Polarisatie.

O.H. de Vries, Voorzitter.

ZONDAG VAN DE LIEFDESBRIEF

Afgelopen zondag was het bijbelzondag. Sommigen onder u zal ik daarmee niets nieuws vertellen. De Gemeente Bijbelschool heeft geprobeerd u daar allen bij te betrekken. Toch lijkt het me goed om er nog even bij aan te knopen. Bijbelzondag is geen Baptisten uitvinding. Sinds een paar jaar doen wij mee aan iets wat al veel langer bestaat. Elk jaar even apart aandacht voor het geschreven woord van de Heer. Ook in DC.

Ik heb geen idee van wie de uitdrukking "papieren paus" is. Het is een nogal lelijke bijnaam voor de Bijbel. Ik denk dat deze bijnaam wel ontstaan zal zijn door misbruik dat sommigen van de Bijbel maken. Dat kan inderdaad, de Bijbel misbruiken. Je kunt elkaar met de Bijbel om de oren slaan. Een enkele keer letterlijk, meestal bij wijze van spreken. Jij pakt de Bijbel en mept een ander de hoek in. Misbruik van de Bijbel zullen we allemaal weleens hebben meegemaakt. Ik wil me vandaag maar beperken tot het gebruik ervan.
Een bijnaam van de Bijbel die me veel meer aanspreekt is: Gods liefdesbrief. Over alle drie de begrippen daarin: God, liefde en brief, wil ik iets zeggen.

LIEFDE

De afgelopen bijbelzondag stond in het teken van vrede. De mensen die dit thema lang geleden bedacht hebben, zullen niet beseft hebben hoe akelig aktueel het in januari 1991 zou zijn. [Ik schrijf dit artikel nog voor de 15e januari, de dag waarnaar met spanning wordt (werd) uitgekeken omdat de vrede in gevaar is (was)].
Vrede is in de Bijbel een begrip dat zowel slaat op de relaties tussen de mensen als op de relatie tussen de mens en God. Het is één begrip met twee aspekten. God wil graag dat het in beide opzichten vrede is. Pas dan kunnen we werkelijk over vrede spreken. Uit dit verlangen spreekt zijn grote liefde voor zijn mensen en zijn wereld.
Het zou een ernstige versmalling zijn wanneer we zouden stellen dat het in de Bijbel alleen om de vrede met God gaat. Ook de vrede tussen de mensen en de volken gaat God ter harte. Als mensen elkaar niet liefhebben, is God verdrietig. Wanneer het bloed van zijn schepselen wordt vergoten, nog veel meer. Zijn liefde gaat naar alle mensen uit. Ook naar degenen die Hem afwijzen. Ook naar degenen die zijn volk aanvallen. De gemeente van de Heer heeft tot taak de vrede op aarde te bevorderen. Ze doet dat door de liefde van God te verkondigen en door alles na te laten wat de vrede in gevaar zou brengen. Haar interne vrede behoort tot een voorbeeld voor de wereld te zijn.
Iemand bij wie we deze houding duidelijk zien is Anne van der Bijl, de leider van Open Doors (voorheen Kruistochten). Niemand weet beter dan hij hoe Islamieten vaak Christenen vervolgen en verdrukken. Maar ook niemand predikt duidelijker dat wij de Islamieten moeten liefhebben. Hij ziet hen niet als vijanden. Hij probeert ook hen te bereiken met Gods liefde. God heeft ons lief en wenst ons vrede. De oorlog maken we zelf.

OVER GOD

De Bijbel is Gods brief aan ons, een middel waardoor God zich aan de mensen laat kennen. Niet het enige middel. God spreekt ook door zijn Heilige Geest. Dat is een spreken in ons hart. Het is heel persoonlijk. Het is ook niet altijd eenvoudig om te verstaan. Vaak mengen dingen van onszelf zich door wat we van God menen te horen.
Ook bij ons bijbellezen kunnen persoonlijke gedachten en voorkeuren ons beïnvloeden. Dat overkomt ons allemaal en het is geen schande. Maar wanneer wij samen de Bijbel lezen en bestuderen, kunnen anderen ons helpen en wij hen. Samen kom je tot een uitleg die niet al te persoonsgebonden is. Binnen de gemeente zal daarom Gods spreken door de Bijbel meer gezag hebben dan zijn spreken in de harten van de mensen.

In bepaalde kringen spreekt de Heilige Geest ook in de samenkomsten van groepen mensen en van gemeenten. Dergelijke boodschappen kunnen waarde hebben. Ze hebben echter een heel beperkt adres, namelijk de persoon of de groep waar ze ontvangen worden. De Bijbel is de enige boodschap die we allemaal van God gekregen hebben.

BRIEF

We weten eigenlijk niets zeker over God buiten de Bijbel om. We zouden geen idee hebben van wie Hij is, wat Hij voor ons gedaan heeft en nog doet, en van wat Hij van ons verwacht, wanneer we geen Bijbel hadden. We zouden aangewezen zijn op de persoonlijk gekleurde gedachten van mensen. Omgekeerd, nu we dit boek wel hebben kan iedereen in Nederland zelf lezen over God. Het is heel erg dat de Bijbel nog niet in alle talen vertaald is en dat veel mensen (nog) niet kunnen lezen.
De Bijbel is belangrijk. God heeft dit middel uitgekozen om zich bekend te maken In de tijd waarin de Bijbel geschreven werd, lag dat anders. De schrijver van de Hebreeënbrief heeft helemaal gelijk wanneer hij stelt dat God tot de vaderen sprak door de profeten en tot een bepaalde generatie in de Here Jezus. God sprak niet alleen, Hij handelde ook en zijn daden waren stuk voor stuk openbaring. Hij greep in in de geschiedenis. Hij liet profeten en anderen spreken en zingen: openbaring van wie Hij is. Een tijd lang kon dat worden doorverteld. Al snel werd het opgeschreven, vaak op bevel van God zelf. En dat alles, de daden en de woorden van God, de daden en woorden van Jezus en de apostelen, het bereikt ons maar langs één weg: het geschreven woord.

DOEL EN MIDDEL

We kunnen de Bijbel dus niet missen. Dat betekent niet dat we ons over de Bijbel al te druk gaan maken. Het draait uiteindelijk niet om dat boek. Een verliefd mens kan een liefdesbrief wel kussen, maar wanneer hij of zij de geliefde zelf ziet is de brief snel vergeten, De Bijbel verwijst ons naar de Here God en zijn grote daden. Daarom ook nemen bijbelgedeelten die ons veel over God en zijn Zoon openbaren een grotere plaats in ons leven in dan, laten we zeggen, de geslachtsregisters die we ook tegenkomen. God vereren en aanbidden we. De Bijbel niet.

AKTUEEL

Dat de Bijbel, zo oud al hij is, niet "van gisteren" is, zal duidelijk zijn. God is niet veranderd. Aan het heil in Christus, waarover alleen de Bijbel spreekt, valt niets toe te voegen. Het laatste hoofdstuk van de Bijbel bedreigt mensen die toevoegen met een "wee".
Ook de mensen zijn wel in veel opzichten met de geschiedenis mee veranderd, maar wezenlijk toch gelijk gebleven: van nature proberen ze zelf het heil te bereiken. De nieuwste vorm daarvan heet New Age. Wie de bijbel leest is ertegen gewapend. En omgekeerd worden mensen die met een open houding de Bijbel lezen, er nog altijd door aangesproken. Zij kunnen vrede met God ontvangen. Dat komt doordat God zelf zo tot hen spreekt. Dat is het wonder van zijn liefdesbrief.

Pieter J. Lalleman

UIT DE GEMEENTEN

DELFT WEET ZICH GEZEGEND

De gemeente te Delft maakt deel uit van de gemeente te Den Haag. In het blad Mirtepraat vult men een aantal eigen pagina's en die hebben een blijde, dankbare toon. Op 23 november vorig jaar is er een reünie geweest van allen die ooit bij de gemeente betrokken waren en twee dagen later zijn (in Den Haag) drie mensen door de doop aan de gemeente toegevoegd. De reünie was "een ware happening", "waarover nog lang is doorgepraat door de leden en vrienden van nu én van toen." Het ledental is gestegen tot 60.

BUITENLANDSE ZAKEN

Delft onderhoudt een partnerrelatie met de gemeente te Guben in het voormalige Oost-Duitsland. Een verslag van hun bezoek aan Guben hebt u al in dit blad kunnen lezen. Er zijn voor het eerst ook mensen van dáár hierheen gekomen! Ook met een ander land in het Oosten kreeg men te maken: er werden voedselpakketten samengesteld voor een gemeente in Lom, Bulgarije. Hierbij werkten Den Haag en haar andere dochtergemeente, Zoetermeer, met Delft samen. Men bereikte het grote aantal van 280. Deze pakketten zijn door jonge gemeenteleden uit Delft persoonlijk helemaal naar Bulgarije gebracht! Het enige gemeentelid uit Lom dat Duits kent, Frieda Angelova, stuurde een kaart met hartelijke dank en goede wensen voor het kerstfeest en voor 1991.

EVANGELISATIE

In samenwerking met mensen van Agape (het voormalige Instituut voor Evangelisatie) heeft men in Delft nagedacht over de mogelijkheden om de wijk waarin men als gemeente bij elkaar komt, Tanthof, te bereiken met het evangelie. De eerste gesprekken waren al in oktober. Agape heeft dit seizoen in Delft een "Grote Opdracht School", waar mensen getraind worden in persoonlijke evangelisatie. Een aantal kursisten hiervan zal samenwerken met gemeenteleden vanaf januari huis aan huis een enquête over kerk en geloof afnemen. De bedoeling is dat er zeven koppels gevormd worden. Mirtepraat: "De mensen die bezocht worden krijgen van te voren een brief thuis, waarin onze komst wordt aangekondigd. De enquête bestaat uit een tiental vragen en kan in ongeveer vijf minuten worden afgenomen. Als mensen door willen praten is daar natuurlijk gelegenheid voor. We hopen op deze manier meer zicht te krijgen op dingen die in de wijk leven en tegelijk is het een mogelijkheid om te laten merken dat de Baptisten gemeente bijeenkomt in Tanthof. Er zullen zes enquêteavonden gehouden worden, telkens op vrijdagavond."

BUITENLANDS EN EVANGELISATIE

Vanuit de gemeente is br. Ben Lamoree betrokken bij evangelisatie onder buitenlandse studenten in Delft: "Eenmaal per maand wordt er een zogenaamde culturele avond gehouden, voorafgegaan door een gratis maaltijd. Zo is er pas een avond over Nederland geweest, wordt er af en toe een film gedraaid e.d. (...) Verder wordt er ook praktische hulp gegeven bij allerhande zaken zoals het wegwijs raken in Delft, bezoek aan de dokter, zoeken van een kamer en het kopen van levensmiddelen ('do you know what "hagelslag" means?'). Tijdens de culturele avonden worden de mensen ook uitgenodigd voor een introduktie van acht avonden over het christelijk geloof. Hiervoor heeft meestal wel een aantal mensen belangstelling. De achtergrond van de mensen is heel verschillend. Sommigen zijn christen, de meesten zijn hindoe, boeddhist of moslim. In het afgelopen jaar hebben ruim twintig mensen voor kortere of langere tijd meegedaan met zo'n bijbelkring. Van één van de kringen hebben zeven mensen te kennen gegeven dat ze de Heer Jezus willen gaan volgen. Allen zijn afkomstig uit landen in Azië die voor het Evangelie gesloten zijn Het is geweldig om te zien dat God van over de hele wereld mensen tot zich roept."

GEBED

Toen een echtpaar uit de gemeente enige jaren geleden naar het Midden Oosten vertrok, ontstond er een gebedsgroepje dat speciaal voor hen bad, Dit echtpaar is nu weer terug en zij schrijven: "Voor die gebeden zijn we erg dankbaar, omdat die ons door verschillende moeilijke perioden hebben heen geholpen. Gebed reikt over grenzen heen en doorbreekt menselijke barrières. Door te bidden zijn we ook betrokken bij het werk van de Heer, bij de opbouw van de gemeente en bij het verder verbreiden van zijn Koninkrijk in deze wereld. Toen we terug kwamen, hebben we voorgesteld om door te blijven gaan. Waarom niet voor elkaar bidden en bij elkaar betrokken zijn als je in dezelfde stad woont? Momenteel komen we daarom weer eenmaal per 2 of 3 weken bij elkaar. Niet om even snel te bidden. We praten over (persoonlijke) dingen door en nemen daarna alle tijd om er samen voor te bidden."

HAARLEM

In De Hand schrijft ds. J. Broertjes een soort afscheidswoord. Hij hoopt nog eenmaal per maand in de gemeente voor te gaan en in De Hand te schrijven, maar zijn konsulentschap is beëindigd. De gemeente heeft in de persoon van br. Rob Quispel weer een eigen voorganger; ds. Broertjes blijft ook diens mentor vanuit het seminarium.
De nieuwe voorzitter van de Raad, br. Hugo Heymeijer: "We zijn ds. Broertjes heel dankbaar voor wat hij in de afgelopen twee jaar - ook vaak achter de schermen - voor onze gemeente heeft gedaan. In die periode is er in onze gemeente weer een stukje rust en nieuwe moed gekomen.". Ds. Broertjes heeft overigens begin januari een kleine operatie ondergaan.

ZIEKENZALVING

In hetzelfde nummer van De Hand schrijft ds. Quispel, dat een zuster uit de gemeente gevraagd had om voorbede en handoplegging op grond van Jakobus 5:14-16. De Raad besloot unaniem om aan dit verzoek te voldoen en de gemeente werd op de hoogte gesteld. Bij de bewuste zuster thuis had men een heel goede bijeenkomst. Br. Quispel schrijft dat onder andere gezegd werd: lijden is blijkens Johannes 9:3 geen straf op zonde; en Christenen zijn geroepen om lijden om te zetten in heiligheid. Overeenkomstig Jak. 5:16 werden door alle aanwezigen zaken die in de weg konden staan opgeruimd. Er wordt voorbede gevraagd voor totaal herstel van deze zuster en br. Quispels vraag is ook de mijne: "Bidt u mee?"

Pieter J. Lalleman

BAPTISTENGEMEENTE VRIESCHELOO

Op 24 februari 1991 om 14.30 uur neemt onze gemeente afscheid van ons voorgangersechtpaar Ds. en mevr. Wijchers na een drukke, maar ook zegenrijke periode voor onze gemeente. Br. Wijchers heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en gaf te kennen het wat kalmer aan te willen doen. Degenen die hem kennen weten dat dit ook gerechtvaardigd is. Op zijn lauweren rusten is er echter niet bij. Toen de gemeente Emmeloord een beroep op hem uitbracht en hij dat aannam waren we blij voor de gemeente Emmeloord en ook voor hemzelf dat hij daar in een kleinere gemeente zijn krachten en gaven nog kan geven en toch meer tijd lijkt te krijgen voor zichzelf, zijn vrouw en kinderen. Als gemeente Vriescheloo zijn we erg dankbaar voor de periode die hij en zr. Wijchers als voorgangersechtpaar, maar ook als een fijne broeder en zuster aan onze gemeente verbonden waren. We zien hen dan ook node vertrekken. Wij wensen hen beide een zegenrijke tijd in goede gezondheid toe in hun persoonlijk leven, maar ook de gemeente Emmeloord mogen we feliciteren met dit echtpaar en wensen ook hen Gods onmisbare zegen toe.

J.R. Rendering, sekretaris

NIEUWS VAN DE W.A.S.

In 1990 is de W.A.S. (werkgroep voor alleenstaanden) zes keer bij elkaar geweest om haar aktiviteiten te bespreken. Op 10 januari hadden wij een bijzondere bespreking. Ds. Bosveld en zr. Gerritsen waren namens de unie-commissie gasten in onze vergadering. Zr. Stuut was aanwezig als afgevaardigde van de N.B.V.B. Wij deden onze aktiviteiten namelijk onder de paraplu van de N.B.V.B.
Wij en ook de N.B.V.B. wilden graag dat het werk in een breder verband geplaatst zou worden.
De voordelen hiervan hebben wij als volgt geformuleerd:
- je kunt beter functioneren
- de gemeenschap draagt het werk en niet alleen de vrouwen.
- het werk komt beter over bij de gemeenten
- de aanpak wordt misschien wat professioneler.

De conclusies van ons gesprek waren o.a.
- De groep alleenstaanden is een belangrijke groep.
- De werkgroep is bereid verder te gaan.
- De U.C. zal een betere paraplu zijn voor dit stukje werk.

De U.C. heeft in april 1990 besloten dat de werkgroep als subcommissie van de unie verder mocht gaan.
Wij zijn erg blij en dankbaar met dit besluit.
In het jaarverslag van 1989 (gepubliceerd in de Kandelaar) schreef ik te hopen dat er in de gemeenten meer begrip zou komen voor de situatie van de alleenstaanden. Wat hebben wij concreet gedaan om deze bewustwording te stimuleren.
We hebben contact gezocht met de secretarissen van de radenconferenties. Op de radenconferenties te Emmeloord waren mensen van onze werkgroep en met de broeders en zusters is er een goede gedachtenwisseling geweest. In de gemeente Assen is er een gemeente-avond gehouden over de alleenstaanden in de gemeente. Zr. Corporaal en zr. v. Daalen hebben geholpen aan de voorbereiding voor deze avond. Wij waren ook erg blij met de uitnodiging van de N.B.J.B. De jeugd heeft heel goed geprobeerd zich te verplaatsen in de situatie van het gehuwd, ongehuwd, gescheiden, weduwe of weduwnaar te zijn, al naar gelang hun etiketje. Wij hebben in 1990 geen dag of weekend georganiseerd, omdat deze nieuwe lijn toch wel heel wat voorbereiding eiste. We zijn blij dat we in 1991 op twee sporen verder kunnen gaan.
Enerzijds doorgaan met het bereiken van de gemeenten, (de conferentie van het IJsselgewest op 18 maart a.s. en de conferentie te Groningen op 16 april) en misschien als onderwerp in uw gemeente.
Op 4 en 5 mei organiseren we een weekend in het conferentieoord Fredeshiem. Doelstelling van het weekend is o.a.:
- Een ontmoeting van gelijken
- vanuit het evangelie zicht geven op eigen situatie en levensweg.
- je mag er zijn voor God zoals je bent.
- je mag er zijn voor de ander zoals je bent.
- de mogelijkheid bieden er eens even uit te zijn.
- contactmogelijkheid.

We zullen u nog verder informeren over de inhoud en de kosten van dit weekend.
Vorige weekenden waren door het samenzijn en de openheid vaak erg bemoedigend. We hopen ook in mei een 'goed' weekend met elkaar te hebben.
't Is fijn om deel uit te maken van een gemeente; van een gemeenschap. Een gemeente, waar we samen zijn in de naam van Onze Heer. God kent ons diep in ons binnenste en Hij heeft, hoe de omstandigheid ook is, het goede met ons voor. Kennen wij onze broeder of zuster ook?
Bescheiden als mens, maar toch in staat elkaar te kennen en iets voor elkaar te betekenen.
Ik hoop, dat we geleid door Gods Geest een open oog en een open hart voor elkaar mogen hebben en we vanuit deze basis gewoon doen.

Namens de W.A.S.
Jannie van Kleef, (secretaresse)

VERANTWOORDING

van de in de maand november 1990 ontvangen bijdragen en giften

E.C.U.

Alkmaar 117,50; Alphen aan den Rijn 145,10; Arnhem Zuid 335,43; Assen 85,70; Deventer 195,05; Eindhoven 1000,00; 2e Exloërmond 750,00; 's-Gravenhage 625,00; Groningen Noord 233,33; Haarlem 155,50; Hengelo 't Venster 301,75; Hoogeveen 1100,00; Lelystad 73,45; Nieuwe Pekela 460,00; Sneek 1350,00; Spijkenisse 175,00; Stadskanaal Zuid 2481,00; Stavoren 475,00; Winschoten 198,70; Zevenaar 124,50; C.M., L. 100,00.

C.v.d.O

Alkmaar 118,10; Arnhem Zuid 532,07; Assen 68,00; Deventer 164,70; Eindhoven 1300,00; 2e Exloërmond 750,00; 's-Gravenhage 525,00; Groningen Noord 217,26; Haarlem 290,80; Hengelo 't Venster 141,15; Hoogeveen 900,00; Krommenie 33,30; Lelystad 79,30; Nieuwe Pekela 430,00; Sneek 1150,00; Spijkenisse 175,00; Stadskanaal Zuid 2317,00; Stavoren 135,00; Winschoten 184,34; Zevenaar 116,00; J.R., E. 500,00; H.H.B.P.-B.,L. 20,00.

U.Z.C.

Alkmaar 104,50; Arnhem Zuid 818,53; Assen 65,05; Deventer 143,95; Eindhoven 1500,00; 2e Exloërmond 1000,00; 's-Gravenhage 1075,00; Groningen Noord 750,00; Groningen Noord 388,62; Haarlem 934,70; Harlingen 362,90; Heemskerk 1336,95; Hoogeveen 1300,00; Klazinaveen 75,00; Krommenie 76,90; Krommenie 88,80; Maassluis 500,00; Nieuw Weerdinge 400,00; Nieuwe Pekela 760,00; Pernis 144,35; Sneek 2025,00; Spijkenisse 350,00; Stadskanaal Zuid 4128,00; Stavoren 460,00; Winschoten 331,97; Zevenaar 207,50; W.K., E. 20,00; P.K., U. 25,00; J.R., E. 500,00; M.B., H. 500,00; N.N., L. 30,00; H.H.B.P.-B., L 20,00; J.V., W. 125,00 (postzegels); A.W., H. 300,00 (kaarten en postzegels); NBVB Veendam 125,00; Ter Apel 45,00 (pakketten); NBVB Hoogeveen 90,00 (pakketten); AV kollekte Deventer 1476, 95 (grote projekt).

N.B.J.B.

Amsterdam West 69,30; Arnhem Zuid 80,30; 's-Gravenhage 150,00; Groningen Noord 56,10; Heemskerk 153,10; Hoogeveen 100,00; Nieuwe Pekela 150,00; Stadskanaal Zuid 594,00; Stavoren 167,00; Winschoten 47,88; Zevenaar 30,00; H.H.B.P.-B., L. 20,00.

U.B.S.

Arnhem Zuid 246,87; Assen 64,25; Eindhoven 145,00; 's-Gravenhage 125,00; Groningen Noord 41,31; Haarlem 100,35; Heemskerk 152,10; Heerenveen 67,75; Hengelo 't Venster 25,00; Hengelo 't Venster 311,70; Hoogeveen 200,00; Krommenie 46,25; Leiden 372,35; Lelystad 70,50; Sneek 500,00; Stadskanaal Zuid 440,00; Vroomshoop 230,00; Winschoten 35,11; Zevenaar 22,00; H.H.B.P.-B., L. 20.00

NOODFONDS

Arnhem Zuid 1605,25; Assen 61,40; Drachten 100,00; Eindhoven 550,00; 's-Gravenhage 175,00; Groningen Noord 306,70; Haarlem 125,45; Stavoren 225,25; Stavoren 131,50; Workum 706,50;(Roemenië); Zwolle 345,25; W.V., N. 100,00; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; G.B.-K., H. 50,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; L.B., Z. 10,00; C.B., R. 100,00; A.G.S.-W., H. 25,00; M.B., H. 500,00; J.R., E. 200,00; H.H.B.P.-B., L. 20,00; S.V., M. 25,00; P.C.A., A. 100,00; H.J.H., G. 100,00 (Oost Europa); N.J.B., G. 25,00; (Roemenië); H.T.-S., D. 50,00; H.S., Z. 25,00; G.H., B. 10,00 (Roemenië); J.C.T.B., L. 25,00 (Polen).

Alle gevers hartelijk dank voor uw bijdrage. Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u ook overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Wilt u bij uw overmaking de bestemming vooral vermelden?

A. van den Hoef.

NIEUW JEUGDCENTRUM OFFICIEEL IN GEBRUIK GENOMEN

Het was druk, die 29e december 1990, in en rondom "de Strubben". Al ver voor half drie, aanvangstijdstip van het "open huis" op ons nieuwe jeugdcentrum, meldden zich de eerste gasten. Al om drie uur was het gezellig vol. Koffie en koek was er voor iedereen en al gauw bleek ook dit gebeuren een typisch Baptisten ontmoetings gebeuren te worden. Vele bekenden ontmoetten elkaar weer. Van de gelegenheid natuurlijk druk gebruik makend om het prachtige onderkomen te verkennen. En te zien hoe mooi het geheel was opgeknapt door de huis-schilders Huizing, Hamminga en Baptist, daarin veel bijgestaan door de timmerman Rozema.

Voor velen was het niet de eerste kennismaking met "de Strubben". Menigeen heeft immers al gebruik gemaakt van de mogelijkheden die deze lokatie ons biedt. Om half vijf werd het pas echt officieel. Jur Kruizinga, voorzitter van de werkgroep "jeugdcentrum NBJB", opende een bijeenkomst in een grote tent, die daarvoor was opgezet op de terreinen achter het hoofdgebouw. In zijn openingswoord haalde hij allereerst nog een stuk geschiedenis op en vertelde hoe het allemaal tot Schoonloo heeft kunnen komen. Felicitaties volgden daarna namens de Unie-gemeenschap van voorzitter br. W.J. Blanken, namens de Stichting "de Nieuwe Oorsprong", br. Schaap en namens de kampcommissie, onze eigen Harry Kampinga. Deze laatste overhandigde een tweetal foto's van het kampgebeuren 1990, ter decoratie van het hoofdgebouw. Na het zingen van enkele liederen, toog het gezelschap naar buiten om bij de ingang te zien, hoe de oud voorzitter van de NBJB, Wander Hoen, een boomstronk doorhakte, ten teken dat daarmee het jeugdcentrum officieel in gebruik was genomen. Voor iedereen was er daarna een hapje en een drankje. Zij, die honger hadden gekregen konden bij de keuken terecht voor wat "pittiger" eten. Maar dat laatste moest dan wel worden betaald. De meesten, wat oudere gasten vertrokken daarna naar huis. De meeste jongeren bleven of kwamen toen pas. Het bleef ook de avond in en rondom het jeugdcentrum erg druk. In de tent, waar 's middags het officiële gedeelte had plaats gevonden, was vanaf half acht een concert gepland van de groep Just SUR uit Emmen. Het werd een ware happening. Velen genoten van dit optreden, terwijl de hele avond ook de keuken op volle toeren bleef draaien. Zo rond de klok van half elf in de avond kwam er langzaam een einde aan een drukke dag en iedereeen vertrok weer naar alle streken van het land. Moe, maar voldaan over een prima NBJB-dag. De advertenties, vooraf aan deze dag geplaatst in de diverse bladen, hadden geen woord teveel beloofd: Zo'n feest zou er in 1990 niet meer worden beleefd!

Fokko Rogaar, Januari 1991

Uitnodiging voor het jeugdleidersweekend te houden op 15 en 16 februari 1991 in "de Strubben" in Schoonloo

Als je al wat van die eerdere informatie hebt doorgekregen, dan weet je inmiddels dat we het vooral willen gaan hebben over de problemen van de **Tussenjeugdgroepen**, maar ook over de aansluiting met de Oudere Jeugd, en de gemeenschappelijke problemen. Omgaan met een groep in die leeftijd, hoe doe je dat, wat vraagt dat van jezelf? De verhouding 'geloof' en 'leven', hoe wordt dat beleefd in de tussenjeugdleeftijd, en hoe geef je dat een goede vorm in de programma's? Hoe kom je tot een goede verhouding/integratie van 'lol' en 'ernst'?

Kortom, genoeg om van vrijdagavond tot en met zaterdagmiddag te behandelen (en er dan ongetwijfeld nog niet uit te zijn).

Genoeg om met elkaar eens over je gemeenschappelijke problemen te praten, en te horen hoe ze daar in andere gemeenten mee omgaan.

We willen dat allemaal doen onder de vlag **"Tussen Big en Zwien"** (voor de westerlingen: de vertaling en de diepere betekenis zullen op het weekend worden gegeven.)

Nog wat praktische zaken op een rijtje:

* Het weekend duurt van vrijdagavond 20.00 uur tot zaterdagmiddag 16.00 uur.
* Plaats is het inmiddels prachtig opgeknapte en feestelijk geopende "De Strubben" in Schoonloo. (Zie routebeschrijving)
* De prijs is f 30,-
* Meenemen: slaapzak, toiletgerei, bijbel, pen en papier, evt. muziek instrumenten.
* Het weekend is bedoeld voor diegenen die de leiding hebben van een 'tussen'- of 'oudere'-jeugdgroep.
* Aanmelden bij het jeugdburo 05120-15687

Alvast tot ziens!

Harry, Fokke, Jeanette, Lies, Willem, Nico en Geert Jan

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout, P.J. Lalleman
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn.
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Aankondiging en uitnodiging voor het week-end Kinderwerk

Ook dit jaar zullen er weer twee weekenden worden georganiseerd voor mensen die binnen hun gemeenten leiding geven aan het Kinderwerk.
Een prachtig stukje werk, maar niet altijd zo eenvoudig als het wel eens lijkt. Daarom is het ook goed om zeer regelmatig instruktieweekenden te bezoeken en daar met vele andere leidinggevenden van gedachten te wisselen en nieuwe ideeën op te doen. Het eerste van de twee weekenden die we organiseren wordt gehouden op:
22 en 23 maart 1991 in Konferentiecentrum Woudschoten te Zeist.
In februari zullen we een uitnodiging toesturen aan alle afdelingen Kinderwerk van de NBJB met daarin alle exacte gegevens rondom programma en andere zaken. Let er dus op dat je zo'n uitnodiging onder ogen krijgt. En voor wie nu al weet dat je meedoet en naar Zeist komt, je kunt je uiteraard al aanmelden bij: Jeugdburo NBJB, Postbus 405, 9200 AK Drachten, 05120-15687.
Tot ziens in Zeist!
Namens de werkgroep Kinderwerk, Nico Wever.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Doetichem:
J.M. Zijlstra
te Kampen

Bedankt voor Leeuwarden:
J.H. Hofman
te Groningen-Noord

En als de loopbaan is gelopen,
het doel bereikt met laatste kracht,
dan gaat de hemel voor haar open,
zij is voor eeuwig Thuisgebracht.

Na lang ziekzijn is van ons heengegaan onze zuster

Henderkien Lamein-de Vries

26 december 1911 - 18 januari 1991

Baptisten Gemeente
Hoogezand-Beukemastraat.

Uitnodiging Clubdag

Van harte willen we alle leiders en leidsters van een jongens en/of meisjesclub uitnodigen om op 2 februari 1991 de clubdag bij te wonen. De clubdag is speciaal voor jullie georganiseerd nadat we beloofd hadden weer wat extra aktiviteiten voor het clubwerk te gaan ontplooien. De dag wordt gehouden in Ontmoetingscentrum "De Bron" kerkgebouw van de Baptisten Gemeente, Emmen Zuid, Hesselterbrink 2 te Emmen. Op het programma staan de volgende zaken
* het maken van een komplet jaarprogramma voor je club
* de volgende workshops:
- het maken van een houten slang
- werken met piepschuim en stof
- werkjes rondom Pasen
- de 3-technieken vlinder.

We hopen op deze wijze een prakttisch en goed bruikbaar programma aan te bieden waarmee een ieder weer een tijdje vooruit kan.
Het enige wat nu nog nodig is, zijn deelnemers aan deze dag.
Kortom, geef je snel op bij het Jeugdburo (05120-15687 of Postbus 405, 9200 AK Drachten)
Deelname is gratis. Wel moet je zelf voor een lunchpakket zorgen.
Wij zorgen voor koffie, thee en soep.
Tot ziens in Emmen.
Namens de werkgroep **Kinderwerk**,
Nico Wever

Na een moedig strijden is door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

Johanna Hendrika van Houten-Otte

Rom. 14:8

Baptisten Gemeente Enschede

MEDEDELING

Het nieuwe telefoonnummer van H. Jut, Voorschoten luidt: 071-615838

106e jaargang nummer 6 - 7 februari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VEEL LEDEN - EEN LICHAAM

Paulus vergelijkt het gemeentelijk leven met het menselijk lichaam.
In 1 Korintiërs 12:12 en vervolgens beschrijft Paulus de onderliggende samenhang van organen. De voet kan niet zeggen: omdat ik de hand niet ben, behoor ik niet tot het lichaam. En het oor kan de plaats van het oog niet innemen, maar evenmin zeggen: omdat ik als oor het oog niet ben, behoor ik niet tot het lichaam.

Er zijn wel veel leden, doch slechts één lichaam.
En inderdaad, wie er bij stilstaat hoe verschillend de organen van het lichaam zijn, en hoe ieder een eigen taak in het geheel vervult, raakt van deze samenhang onder de indruk. Handen, nagels, hersens, spieren, oog, oor, longen, alles heeft een eigen functie. Niets kan gemist worden om tot een harmonisch geheel en een evenwichtig bestaan te komen.
Toch zijn alle organen verschillend van samenstelling en opbouw. Soms zo anders dat het wel op tegenstelling gaat lijken. Bot is een vast en sterk bestanddeel. Bloed daarentegen vloeibaar.
Toch samen één lichaam, en samen gereed tot inzet.
Dit beeld gebruikt Paulus om duidelijk te maken hoe de gemeente van Christus onderling is samengesteld en op welke wijze deze zal functioneren. In de gemeente zal een besef van onderlinge samenhang en saamhorigheid - die gedragen wordt door de liefde van Christus - een grote plaats innemen.
In Romeinen 12:4 merkt Paulus op:
"Want, gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, en de leden niet alle dezelfde werkzaamheden hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus; maar ieder afzonderlijk ten opzichte van elkaar."
Hier wordt de eigenheid van elke persoon erkend en tegelijk geplaatst in samenwerking met de andere leden van de gemeente van Jezus Christus!
Als de Heer iemand in zijn hart aanspreekt en die persoon Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser in het geloof aanvaardt, dan zal hij onder het doen van belijdenis door de doop aan de gemeente worden toegevoegd.
De gemeente van Jezus Christus is in de eerste plaats een organisme dat zijn kracht en groei van Hemzelf ontvangt (Efeze 4:16).
De gemeente stijgt in dit opzicht uit boven een organisatie, waar men lid van kan worden en waarvoor men kan bedanken. Een belijdend christen is iemand met een Goddelijke roeping, die hij of zij in het midden van de gemeente mag naleven.
Het kan voorkomen dat de eigenheid van mensen op bepaalde aspecten niet geheel gelijk en gelijkvormig is! Men zij er zich terdege van bewust dat ootmoed, geduld, verdraagzaamheid en liefde tot overbrugging van tegenstellingen in staat zijn.
"De vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt regere in uw harten; en weest dankbaar!"

C. Mostert

WAARNEMING EINDREDAKTIE

Zoals u in het vorige nummer al in het kort kon lezen, heeft DC voorlopig een andere eindredakteur.
Br. J. Schotanus ligt na een auto-ongeluk als gevolg van gladheid in het Gelderse Valleiziekenhuis in Bennekom.
Hij zal waarschijnlijk een paar maanden niet aan ons blad kunnen meewerken.
Stuurt u hem een kaartje (Postbus 99, 3910 AB Rhenen) en mij alle stukken voor het blad? Dank u!

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

SPIRITUALITEIT (Hand 9:1-19)

Wie tegenwoordig het dagblad Trouw openslaat, komt dit woord voortdurend tegen. En ook in andere bladen is momenteel weer regelmatig aandacht voor het Hogere. In de jaren '60 leefden we vanuit de gedachte dat we met elkaar een goede en vooral vreedzame wereld tot stand zouden brengen: God werd daarbij naar het rijk der fabelen en naar de sekten verwezen.

De jaren '80 werden ingeluid als de ego-jaren. De wereld draait om jezelf. Je bent jong en je wilt wat. En wat anderen willen is niet zo belangrijk. de yup als voorbeeld van iemand die zichzelf weet te redden. Dit individualisme vulde haar honger met het materialisme: hoe meer je kunt kopen hoe gelukkiger je bent.
In onze dagen wordt God weer wakker gemaakt. Hij mag weer meedoen. Je wordt niet langer voor gek versleten als je zegt dat je mediteert. Of dat je een weekend hebt doorgebracht in een klooster. Dat God daarbij door velen in de buurt van de eigen navel wordt gevonden, lijkt geen bezwaar. Als je maar bezig bent met het goddelijke, dan maakt de bron nauwelijks meer uit, zegt men. In de gemeenten houden we ons ook bezig met het Hogere. We aanbidden echter niet zomaar een god, maar we richten ons op de God van Israël, de Vader van Jezus Christus. Hij is het ijkpunt van onze religieuze ervaringen. Geen navelstaarderij maar een flitsende ontmoeting met Jezus. Daardoor veranderde Saulus en door de stem van de Heer ging Ananias op pad.
Wie gelooft kan als Saulus en Ananias een hoop meemaken. De spirituele ervaringen uit de Schrift liegen er niet om. Maar zonder de naam van Jezus blijven ze te zeer ego-ervaringen. Wie echter Jezus ontmoet - in een droom, een bliksemschicht, of noemt u maar op - zal altijd op weg gebracht worden naar de ander. Christelijke spiritualiteit gaat niet buiten jezelf om, maar is onbestaanbaar zonder de naaste.

A. Gietema
uit De Brug (gem. Assen)

AGENDA

FRIESE BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

De voorjaarskonferentie van de Friese Bond wordt op zaterdag 2 maart gehouden in de Baptisten Kerk te Dokkum, Verl. Diepswal 29.
De aanvangstijd is 9.30 uur.
Ds. R.J. Voorhaar zal voor ons een inleiding houden, getiteld: "De dienst van het luisteren".
Mede in verband met het te behandelen onderwerp is het misschien goed, om naast raadsleden ook broeders en zusters die als lid van een huisbezoekteam namens de gemeente huisbezoeken afleggen, op deze bijeenkomst te attenderen.
Wij hopen op een gezegende morgen, waaraan u kunt meewerken, door voorzover u hiervoor in de gelegenheid bent ook aanwezig te zijn.
Namens de Friese Bond,

F. de Boer, sekretaris.

HEBBEN OF ZIJN...

In onze samenleving is het hebben vaak belangrijker dan het zijn. Als ik dit maar heb en dat, dan pas ben ik iemand. Voor veel mensen is bezit, weelde en veel geld op de bank erg belangrijk.

In zo'n maatschappij doet het er niet zoveel toe, wie je bent. In de wereld ben je iemand, als je wat hebt! Maar voor wie je bent heeft het geen waarde.

DE ECHTE WAARDE VAN HET LEVEN.

Degene, die ons echt rijk kan maken is de Here Jezus. Voor Hem zijn mensen waardevol, niet om wat ze hebben, maar om wat ze zijn.
En wat is het niet een rijk leven om met de Heer te kunnen en te mogen leven. Een leven waarvan het einde goed wordt.
Nee, niet door onze welvaart, maar door de belofte van de Heer; door ons welzijn. Door de echte waarde van het leven, die we vinden bij de Heer.
Dan is het leven niet waardeloos, niet zinloos, maar juist waardevol, zinvol, als we bedenken wat we zijn door de Heer en wat Hij betekent voor ons.
Het komt er uiteindelijk niet op aan wat we hebben, maar wat we zijn. Wat we zijn voor de Heer, die in liefde blijft kloppen om mensen onvergankelijk rijk te maken en laat zien waar het echt op aankomt in het leven.
En dat is niet, hoe fijn het ook is, onze welvarendheid, maar het is ons welzijn. Het er ondanks alles goed aan toe zijn, omdat Jezus Heer is van ons leven.
Dat maakt ons leven rijk, dat maakt ons een rijke gemeenschap van kinderen, die de Heer en elkaar liefhebben en dienen. Onze rijkdom mag liggen in de bron van het welzijn, dat de Heer ons aanbiedt. De bron van welvaart is niet blijvend, de bron van welzijn houdt zijn waarde. Want die bron is Jezus zelf; gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.
Dat is onze zekerheid en het mag onze blijdschap zijn: de rijkdom, die we hebben ontvangen in en door Jezus, onze Heer. Hij is de Bron van alle leven.
Hij is de Heer, die door zijn volharding en trouw aan zijn Vader en aan de redding van mensen, lijden moest tot de dood toe. Hij is ook de Eerstgeborene uit de doden, de levende Heer.

LAODICEA

In de brief aan deze gemeente (zie Openbaring 3:14-22) zien we dat de gemeente de kleur en de houding van haar omgeving had aangenomen. Ze deelde volop in de welvaart, werd mee rijk, zelfbewust en zelfgenoegzaam.
Hun eigen handen hadden het toch allemaal maar verdiend. Ze hadden aan niets gebrek en waren mee rijk geworden. Ze telden mee door hun eigen voortreffelijkheid en inspanning.
Maar als je zo denkt, dan is er geen afhankelijkheid meer en ook geen dankbaarheid. Dan heb je de Heer niet meer nodig. Dan staat Hij buiten de deur.
Maar zijn ze er iets door geworden? Door hun welvaart en door de Heer niet meer nodig te hebben?
Als in een spiegel laat de Heer zien hoe ze werkelijk zijn; hoe ze er aan toe zijn: En Hij geeft ze de raad om bij Hem te kopen wat echt waardevol is:
- goud in vuur gelouterd
- witte kleren
- ogenzalf

Want de ware rijkdom, het ware kleed, het ware zicht vinden we in de Heer zelf.

HIJ STAAT VOOR DE DEUR

Hij spreekt zijn gemeente aan en Hij wacht.
En Hij wacht op diegene die open zal doen, waardoor Hij weer kan binnenkomen.
De weg die naar Gods Zegen leidt is: op de knieën gaan voor God in diepe verootmoediging. En dat kan strijd kosten.
Maar zo hoog plaatst de Heer allen, die overwinnen, die in liefde of in hernieuwde liefde met Hem hun weg willen gaan, dat ze met Jezus zullen zitten op zijn koningstroon, zoals ook Hij overwon en zit op de troon van zijn Vader.
De Here Jezus wil ons onvergankelijk rijk maken, ons met een wit kleed bekleden en onze ogen richten op de echte waarde van het leven.
Jezus, Hij is de zin van ons bestaan.

J.H. Stijkel

DE TIEN GEBODEN
GEEN GESNEDEN BEELDEN

Wie vandaag de gemeente van de Here Jezus Christus beziet - en daar bedoel ik meer mee dan de Baptistengemeenten - komt spoedig tot de ontdekking dat er heel veel mee door kan. Soms slaan ons de kleuren uit als we horen waar christenen, ook wedergeboren gelovigen naar kijken, wat zij soms meemaken en waar zij soms ook aan meedoen. En dat alles voor, wat men noemt, de ontspanning. We zien ook wat er gebeurt in christelijke gezinnen en families, waardoor de grenzen van de bijbelse ethiek worden overschreden.

Wij doen vaak mee met wat de wereld doet. Gelukkig is dat niet bij alle kerken en gemeenten het geval, en ook niet bij alle gelovigen. Maar het gebeurt wel. Het wereldse leven dringt steeds meer het leven van de gelovigen binnen. De reden daarvan is dat wij al jaren geleden het denkbeeldige hek, dat er was tussen gemeente en wereld, hebben afgebroken. De televisie heeft grote invloed gekregen in ons bestaan en vaak zien wij zaken die leiden tot geestelijke schade. Dit medium brengt zaken in ons hart die ons van de weg van God doen afbuigen. Daardoor wordt het leven in de heiliging, waartoe wij toch geroepen zijn, aangetast. En van daar is het maar een kleine stap naar het goedvinden van alles. Daar komt nog bij dat het gezag in deze tijd steeds meer aan het wegvallen is, waardoor wij nog maar moeilijk onze kinderen kunnen terechtwijzen, zodat dezen nog meer aan de wereld gaan hechten, en zich steeds verder verwijderen van Jezus Christus en zijn Woord. De kerkverlating is daar al het gevolg van en wat zal het ons nog meer brengen? Wij houden ons in deze artikelenserie bezig met Gods geboden. We moeten daarbij niet direct zeggen dat Christus de wet heeft vervuld, dus dat deze geboden ons niets meer te zeggen hebben. Christus heeft inderdaad de wet vervuld. De wet van het offer voor de zonden der mensen. Maar veel van wat God eertijds verboden heeft, is vandaag ook verboden. Wat God eertijds een gruwel was, is Hem vandaag ook een gruwel. Daarom is het goed om te luisteren naar Gods geboden. We doen dat omdat er een verschil is tussen het Oude en het Nieuwe Verbond, maar ook omdat er een overeenstemming is. Van het geloof van Israël kunnen wij leren wat leven in heiliging is. Daarom houden wij ons in dit artikel en het volgende bezig met het tweede gebod, waarin we allereerst zien...

...DAT GOD DE ONZICHTBARE IS.

In een wereld die ingesteld is op het visuele, op het zien, is dat een moeilijk te verteren zaak. Toch gaat het vandaag bij veel mensen vooral om het zien. Enige tijd geleden heb ik de klacht gelezen van mensen uit het onderwijs dat er door jongeren nog maar zo weinig gelezen wordt. Een stripverhaal, dat wil nog wel, maar een goed boek wordt alleen gelezen als het moet. Hoe staat het echter met de ouderen? Ook de ouderen zijn veel meer ingesteld op het zien dan op het zelf lezen. Zo was het eigenlijk ook in de eerste tijd van het volksbestaan van Israël. Men was ingesteld op het zien. Dat God zich aan hen openbaarde als de grote Onzichtbare was een unieke zaak. Temidden van al die volken met hun zichtbare goden nam Israël een aparte plaats in met een God die niet te zien was. De andere volken hadden hun kalveren, hun beelden en zelfs de zon, maan en sterren, die als goden werden vereerd. Maar Israël had dat niet.

VOOR ISRAEL WAS GOD DE GANS ANDERE

Nu moeten we niet denken dat de afgoden niets waren. Het waren niet alleen beelden of iets dergelijks. Achter die beelden stonden de demonen. Daarom schrijft Paulus ook dat offeren aan de afgoden in feite offeren aan de boze geesten is. Nu zijn er vandaag zo direct geen afgoden meer, geen beelden. Maar toch hebben de mensen van onze tijd de enige God, de onzichtbare God, vaak ingeruild voor de zichtbare goden van vandaag. Dat kunnen popsterren zijn, maar ook mensen uit de sportwereld en de sterren van het amusement. Daarnaast zijn er echter zaken waar wij zoveel tijd en geld aan besteden dat wij ons moeten afvragen hoe sterk zij ons leven beinvloeden.

DE ONZICHTBARE GOD OPENBAART ZICH WEL.

God was op de Sinai niet zichbaar, maar Hij was daar wel. God maakte zijn aanwezigheid bekend door de tekenen. De schrijver van de brief aan de Hebreeën zegt daarvan: "Er was een tastbaar en brandend vuur, donkerheid en stormwind, bazuingeklank en een stem". Dat moet de Israëlieten in het hart hebben gegrepen. God, die zij niet konden zien en toch zo dichtbij hen was. Het was een heilig gebeuren. Zelfs van Mozes staat geschreven dat vreze en beving hem aangreep. Zo openbaart God zich ook door zijn daden in de geschiedenis. Er zijn machtige uitspraken van God, die zegt: "Ik ben de Here, uw God, die de hemel en de aarde heeft geschapen." Of tot het volk Israël: "Ik ben de here, uw God, die u uit het diensthuis, uit Egypte, heeft geleid". Nu horen wij soms mensen zeggen: "Dat kan ik niet geloven". Dat is jammer voor zulke mensen, dat zij dit niet willen of kunnen geloven, want God openbaart zich ook vandaag nog in de werken van zijn schepping. De werken der Schepping zijn met het verstand te doorzien, zo zegt de Bijbel. Het is daarom dwaasheid om te geloven dat alles uit een oercel is ontstaan, zoals de evolutiegedachte ons probeert te vertellen. Datzelfde geldt ook voor de verlossing uit Egypte van het volk Israël. We lezen in de Bijbel dat Gods daden de kinderen ingescherpt moesten worden. En wij mogen ons afvragen of wij dit vandaag nog doen. Zijn wij zo krachtig in ons geloof dat wij onze kinderen van dag tot dag inscherpen dat God de hemel en de aarde gemaakt heeft? En dat diezelfde God ook de verlossende God is?

ZO HEEFT GOD ONS OOK ZIJN WOORD GESCHONKEN

God heeft gesproken en veel mensen hebben zijn stem gehoord. Waarom gebeurt dat vandaag niet meer, zo vragen sommigen zich af. Maar God spreekt vandaag ook. Zijn wij echter afgestemd op wat God tot ons te zeggen heeft door zijn woord en Geest? En het woord van God is compleet. Alles wat wij nodig hebben voor een geheiligd geloofsleven kunnen wij in dat woord vinden. Zo maakt God zich ook vandaag bekend.

DE GROOTSTE OPENBARING VAN GOD VOND PLAATS IN JEZUS CHRISTUS

In Hem is God heel dichtbij gekomen. Dichterbij was niet mogelijk. Johannes schrijft daarover: "Hetgeen was van den beginne. Hetgeen wij gehoord hebben. Hetgeen wij gezien hebben met onze eigen ogen. Hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens." Zo dichtbij is God gekomen in zijn oneindige liefde, zodat wij, met eerbied gesproken, Hem bijna konden grijpen. God, de Onzichtbare, maar toch de dichtbij zijnde. En deze openbaring van God, die zo dichtbij gekomen is, geeft geloof en vertrouwen in de toekomst. We lezen dan ook dat de Nieuw-Testamentische gelovigen niet gekomen zijn tot de berg Sinai, de berg van vuur en donkerheid, maar tot de berg Sion, de stad van de levende God. God is ons in Christus zo dichtbij gekomen, dat wij ons nu reeds burgers van die komende stad mogen noemen, want vandaag is ons het burgerrecht van Gods stad al gegeven. Gods gemeente wordt over de Sinai met al zijn dreigende donkerheid heengetild naar het Nieuwe Jeruzalem. In het geloof hebben wij er al deel aan. Toch blijft God door alles heen de Heilige. En Hij wil dat wij Hem dienen en zijn woord gehoorzamen. Daarom luisteren wij ook naar Gods geboden. Daarover in het volgende artikel.

Jac. Schouten.

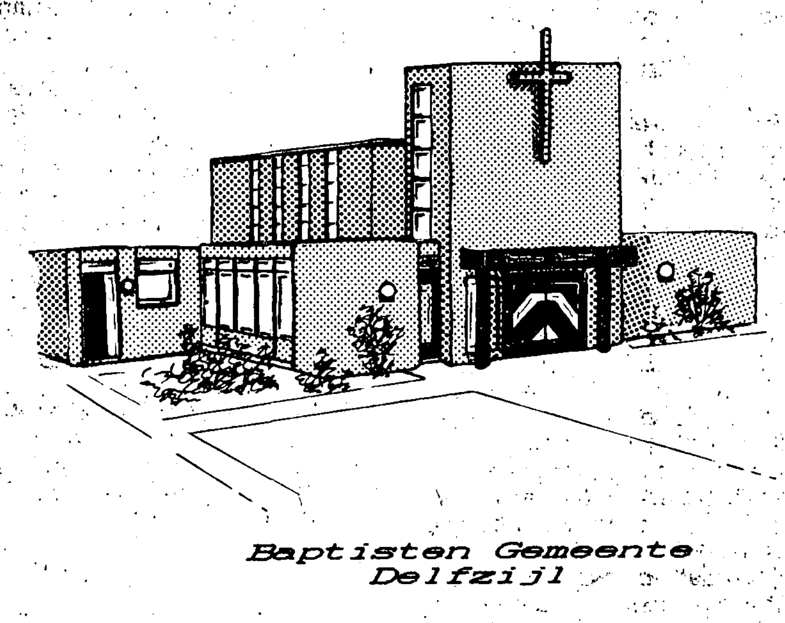
AFSCHEIDSDIENST DS. JAC. SCHOUTEN

Al lang was het bekend, 20 januari neemt ds. Schouten afscheid, maar ach, dat was altijd nog zo ver weg. Je wilt het eigenlijk steeds voor je uit schuiven. Maar, ondanks alles, de tijd ging voort, de maanden werden weken, de weken dagen en dan, dan is het zover.
Zondagmorgen hadden we in Delfzijl onze eigen dienst zoals gewoonlijk, ja en toch net even anders, want dit was de laatste keer dat ds. Schouten er was als onze voorganger, er was deze morgen toch wel iets van weemoed.

's Middags om 14.30 uur kwamen we samen in de voormalige gereformeerde "Getuigeniskerk",samen met vele genodigden uit het hele land. De tekst in deze dienst was uit Handelingen 20:27 waar staat: "Want ik heb niet nagelaten u al de raad Gods te verkondigen". Al de Raad Gods, wat houdt dat eigenlijk in?
Dat was aldus onze voorganger, *Verzoening, Vervulling, Verwachting.* Wijlen br. Joh. de Heer noemde ze vroeger al de drie grote V's.
Verzoening tussen God en de gevallen mens. En dat is gebeurd op het kruis op Golgotha, daar heeft de Heere Jezus zijn kostbaar bloed uitgestort tot vergeving van al onze zonden.
Vervulling: dat houdt in dat we nu, als kinderen Gods moeten wandelen in het Licht en in de Kracht van de Heilige Geest. We moeten vervuld zijn met de Heilige Geest.
Verwachting: Als gemeente van de Heere Jezus Christus zien we uit naar zijn komst, want dat is onze verwachting. En hij komt spoedig om ons tot zich te nemen in zijn Heerlijkheid. En we leven dichter bij die komst dan we misschien zelf beseffen.
Hierna waren er diverse sprekers. Er werden veel goede woorden tot br. en zr. Schouten gericht, welke dan ook door ds. Schouten op hartelijke wijze werden beantwoord.
De dienst werd afgesloten met gezang 313 uit Lofzangen en Gebeden. De laatste regels van vers drie zijn: 'Eens ruist in koor 't loflied de hemelen door: "Vader, Uw rijk is gekomen"'.
Ja, moge dat ons aller uitzicht zijn en blijven totdat Hij komt!!

Ja, het was een goede middag, maar voor ons als gemeente in Delfzijl was het nog niet afgelopen. 's Avonds om 19.00 uur waren we weer met velen samen tijdens een liefdesmaal.
Er was een mooi programma waar diverse groepen iets naar voren brachten, ook waren er persoonlijke bijdragen. Ernst en luim wisselden elkaar af. Zo rond 21.00 uur waren we aan het einde gekomen van de "feestavond". Er werd ook een kado aangeboden. Op een zeer ludieke wijze werden br. en zr. Schouten verrast met een paar fietsen. Dus brs. en zrs. in den lande, als u deze zomer een paar flitsen voorbij ziet schieten, wees dan gerust, u weet wie het zijn.
We hopen dat u, br. en zr. Schouten, nog lang bij ons in Delfzijl zult zijn en we wensen u in de toekomst Gods rijke zegen toe in uw toch wel ietwat anders geworden bestaan.
En zo gaan we als gemeente verder. Eerst nog een paar maanden vacant, maar we zien al weer uit naar de toekomst, want op zondag 7 april a.s. hopen we br. en zr. Stichter hier in ons midden te mogen verwelkomen. En ongetwijfeld gaan we ook dan weer een goede en gezegende tijd tegemoet, mits we ons als gemeente blijven voegen naar Gods wil! Ds. en mevr. Stichter, tot u willen we zeggen: "Sterkte toegewenst in de komende tijd en Gods onmisbare zegen."
Tot ziens d.v. op 7 april a.s. in Delfzijl.

Uw broeder in Christus,
W.P. van Weerden.

Baptisten Gemeente Delfzijl

Ook vanaf deze plaats willen we het echtpaar Schouten een gezegende tijd toewensen, met wellicht een wat minder volle agenda, maar toch tot zegen van velen.

J.H.S.

SOLIDAIR MET ISRAEL

De langgevreesde oorlog in het Midden Oosten is inmiddels uitgebroken. Nog nooit heeft de wereld een zo geavanceerd wapentuig bijeen gebracht en in gebruik genomen. Christenen zijn het er niet over eens of je nu kunt spreken van een rechtvaardige oorlog of niet.

Wel is het duidelijk dat in intimidatie, geweld en mishandeling het ware gezicht van de zonde herkenbaar wordt.
Saddam Hoessein heeft vele malen beweerd dat het hem (ook) om Israël te doen is. Het liefst zou hij ook Israël bij de oorlog betrekken en zo arabisch-islamitische sentimenten bespelen.
Met dit doel heeft hij ook enige raketten op bevolkingscentra in Israël afgeschoten, evenwel zonder het gehoopte resultaat.
Wel heeft het bij velen in ons land de sympathie voor Israël weer versterkt, zoals ook bleek tijdens de nationale manifestatie in de Apollohal te Amsterdam op 21 januari. Ook de kerken beseffen opnieuw dat er een onlosmakelijke band bestaat met Israël en geven daar uiting aan.
Diezelfde dag, op 21 januari, waren vertegenwoordigers van de Algemene Doopsgezinde Societeit, de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten, de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Evangelisch-Lutherse Kerk, de Gereformeerde Kerken, de Nederlands Hervormde Kerk, de Rooms-Katholieke Kerk, de Unie van Baptistengemeenten en de Vereniging van Jesjoea-Hammasjiach-belijdende Joden, 'Hadderech', bijeen in een vergadering van het Interkerkelijk Contact Israël. Zij gaven de volgende verklaring uit:
"Het Interkerkelijk Contact Israël, in vergadering bijeen op 21 januari 1991 te Leusden, spreekt zijn onopgeefbare verbondenheid uit met het Joodse volk. Onze gedachten gaan uit naar de bevolking van Israël in deze onzekere tijd. Wij leven mee met de Joodse gemeenschap in Nederland en staan achter hen met onze solidariteit en onze gebeden." Wilt u ook uiting geven aan uw solidariteit met Israël, dan kunt u dat doen door de nationale actie van de Collectieve Israël Actie te steunen. Uw giften op gironummer 81255 van het Noodfonds van de Unie zijn van harte welkom en zullen besteed worden voor humanitaire, sociale en medische doeleinden in Israël.

Gerhard Pflaum

IK WAS IN PRAAG

Half november zat ik op een middag een half uur naar de radio te luisteren. Een Nederlandse vrouw vertelde over een studie die ze enkele maanden, meen ik, in Tjsecho-Slowakije had gedaan. Er werden haar vragen over gesteld. Al pratende vertelde zij ook, dat er eind december in Praag een Taizé-jongeren-ontmoeting zou worden gehouden. Ik dacht: hoor ik dat goed, Taizé in Praag? Al heel lang had ik het verlangen gehad eens een bezoek te kunnen brengen aan de Taizése broedergemeenschap in Frankrijk, maar door allerlei redenen was het er nog nooit van gekomen. Door het lezen van een boek erover en door twee t.v. programma's over Taizé op de B.B.C. was het verlangen hoe langer hoe meer aangewakkerd.

En nu: Taizé in Praag, dat ik ook zo graag eens zou willen bezoeken. Ik dacht: dat zijn twee vliegen in één klap. Schreef om inlichtingen naar Taizé en had met een week een aanmeldingsformulier. En zo vloog ik daags na Kerst naar Praag, een dag voor de vijfdaagse Europese Jongeren Ontmoeting zou beginnen.
Vrijdagmorgen moest ik me melden bij een bepaald metro-station. Daar zouden verdere aanwijzingen worden gegeven. Het trof goed, want dit metro-station was volgens de kaart gelukkig maar een kwartiertje lopen van mijn hotel voor de eerste nacht. Voor de andere nachten zou ik te gast zijn bij een Tsjechische familie. De jongelui zouden in scholen worden ondergebracht. Met spanning zag ik het gebeuren tegemoet. Misschien zouden er wel 5000 zijn, misschien wel 8000. 'k Was heel benieuwd hoe alles zou gaan.

HET ONBEKENDE TEGEMOET

Wie schetst mijn verwondering toen ik, nauwelijks m'n hotel uit, honderden jongelui met rugzak plus een opgerold slaapmatje zag lopen. Overal grote groepen jongeren van 17, 18 tot 25, 30. Ik ging maar met de stroom mee. Voordat ik bij de metro was, stonden al hele lange rijen voor diverse scholen te wachten om naar binnen te kunnen gaan. Ja, daar stond een bord, dat aangaf dat het hier o.a. voor Nederlands-sprekenden was. Daar dus maar bij gaan staan. Maar het bleek niet voor mij te zijn. Ik was ingedeeld bij de 30-plussers. Dat was in een andere school. Na plusminus een uur wachten buiten in een hele lange rij, kon ik gelukkig eindelijk naar binnen.
In diverse lokalen werden om de 20 minuten zo'n 35 à 40 mensen binnengelaten om ingelicht te worden. We kregen een kaart met een paar zinnetjes in het Tsjechisch erop plus een klein tekeningetje van een trein, een tram, een bus en een metro. Het was duidelijk. Vijf dagen gratis toegang tot al het openbaar vervoer. Dan ontvingen we een maaltijdenkaart met aanwijzingen op een stencil, waar die maaltijd genuttigd kon worden en een adres met heel duidelijke aanwijzingen hoe daar met de metro en een bus te komen, waar we verder zouden vernemen waar we ondergebracht zouden worden. Het bleef spannend. Na wat bestuderen van kaart en aanwijzingen dus verder op stap met m'n bagage, naar een plaatsje 15 km. ten oosten van Praag. Daar was weer een school met vele jongelui erin en erbuiten.

ZINGEND DE STAD DOOR

En ja hoor, daar bleek voor mij een plaats te zijn bij een familie. Het meisje dat mij het eerst opving bleef in mijn nabijheid staan, tot ik met enkele Engelse 30-plussers achter een gids de school weer kon verlaten op weg naar de familie. Het bleek een jong gezin te zijn. Er waren daar al twee Italianen en meer Engelsen. En zo lag ik die nacht met zeven Engelsen op één grote kamer, op zichzelf al een heel aparte ervaring. Ondertussen hoorde ik steeds meer van het gebeuren waarvoor ik gekomen was. Die misschien wel 8000 van mij bleken er 80.000 te zijn uit bijna alle landen van Europa. Kunt u zich indenken wat dat betekent in een stad wel te vergelijken met Amsterdam? En elke middag en avond waren die 80.000 in het centrum van Praag. Overal kwam je ze tegen, blij en vrolijk lachend, maar ook dikwijls begeleid door gitaren: grote groepen jongelui, koren zingend die getuigden van geloof in Christus, de opgestane Heer, van vertrouwen op God, voor wie alle duisternis zwichten zal. 'k Had nog nooit zo iets meegemaakt. Was er op een dag bij. Bij zo'n groep jongelui, die uit ons dorp tegen de middag naar het centrum van Praag reisden. Eerst de trein in naar het hoofdstation van Praag, de hele reis zingend. Zingend door het station naar de metro. En ze bleven zingen tot bij de sporthal, waar een deel van de 80.000 samenkwam. En overal mensen die opkeken, dachten: wat is dat nu? En dat in een land waar ruim een jaar geleden het geloof alleen maar in de kerk en in huis ter sprake mocht komen. Anders volgden er strenge straffen.

HET GESPREK VAN DE DAG

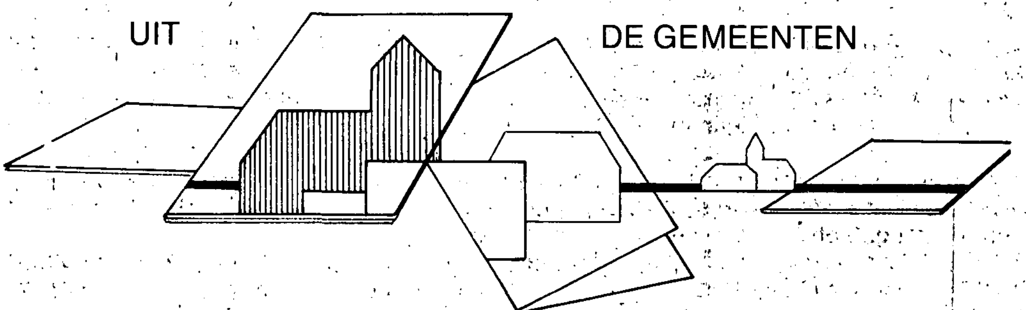
Ik hoorde van een docent aan de Universiteit van Praag, dat Taizé onder de studenten zeer populair is. Zag ook zelf boekjes over Taizé op de toonbank naast de kassa. 'n Paar studenten zag ik er meteen naar grijpen. Het was ook hèt gesprek in de café's, hoorde ik. En ik kan het me goed voorstellen. Je kon er immers niet omheen, om de 80.000 jongeren in de stad. "Er is een heel andere sfeer in de stad. Zo iets hebben we nog nooit gekend", zei een buurman van de familie bij wie ik te gast was met schitterende ogen en een stralend gelaat. Pragers zijn immers erg betrokken bij hun prachtige stad. Dat weten we wel uit het jongste verleden.
Te begrijpen dat ook president Vaclav Havel in zijn toespraak op nieuwjaarsdag over dat geweldige gebeuren in Praag sprak. Hij sprak voor de t.v. direct na een uitzending over Taizé in Praag, die een uur duurde. In een speciale boodschap gericht tot de duizenden jongeren uit heel Europa in zijn stad had hij al gezegd: "Jullie idealen staan heel dichtbij de mijne." Hij kreeg natuurlijk een geweldig applaus. Het was ook, meen ik, de enige keer dat ik heb horen klappen. Men wilde graag dat het stil was in de overvolle kathedraal, de geweldig grote sporthal met aan alle zijden vier hele grote tribunes boven elkaar, in het sportpaleis en in de immens grote tenten, die door batterijen van hete-lucht-kanonnen werden verwarmd. Het greep me telkens weer heel diep aan in de zang- en gebedssamenkomsten. Het ontroerde me dikwijls heel diep in m'n ziel. Over die samenkomsten van "gemeenschappelijk gebed" een volgende keer.

R.J. Voorhaar

SAMENWERKING CHRISTEN-ZAKENLUI UIT WESTEN EN OOSTBLOK

ALPHEN AAN DE RIJN – Het Comité Christen Zakenmensen Nederland (CBMC) participeert in een samenwerkingsverband tussen Russische en Westerse ondernemers, dat de naam Sowjet Unie Netwerk draagt. Het is opgericht door een groep Canadese Mennonieten met het doel om 'partnerships' te gaan vormen. Het gaat erom de Russen moreel en economisch te ondersteunen. In Moskou is een Association of Christian Businessmen opgericht om deze samenwerking te coördineren.
CBMC heeft diverse contacten in de Sowjet-Unie opgebouwd via deze Russische zuster-organisatie. Christen-zakenlieden uit Nederland hebben in het afgelopen jaar zes maal een reis naar de Sowjet-Unie gemaakt en er vele contacten gelegd. Nu is de belangstelling voor het evangelie groot en wordt er openlijk naar bijbels gevraagd. Peter Briscoe beschrijft in het nieuwste bulletin van CBMC Nederland een van zijn ervaringen. Na afloop van een bijeenkomst op straat werden hij en een Russische collega "door de politie aangehouden met een dringend verzoek om het Nieuwe Testament".

UIT DE GEMEENTEN

MAAKT ALLE VOLKEREN....

VEENDAM

Nederland is een land waar veel buitenlanders politiek asiel vragen. Soms *terecht, omdat ze in eigen land gevaar* liepen; soms zonder een dwingende reden: Nederland als paradijs. De overheid verdeelt de asielzoekers over het land, in afwachting van de beslissing of ze mogen blijven. Die beslissing kan heel lang op zich laten wachten. In Veendam is zo'n opvangcentrum en in de week voor kerst is er een grote groep aangekomen. In Kontakt schrijft H. Hesseling: "Met een aantal van hen hebben we kennis gemaakt door bemiddeling van broeders uit Hoogezand, waar de asielzoekers eerst tijdelijk waren ondergebracht. *Er bleek behoefte om vooral de morgen*diensten bij ons te bezoeken. De eerste keren is provisorisch vervoer voor hen geregeld en ook vertaling door enkelen van de jeugd. In het vervolg zal br. R.K. de Vries in samenwerking met br. L. Lijnbach het vervoer regelen. Mocht u zich daarvoor beschikbaar willen stellen, schroom dan niet om even kontakt met hen op te nemen. Verder willen we de jeugd vragen en misschien enkele ouderen (die engels en/of duits kunnen spreken) om bij de gasten te gaan zitten om het belangrijkste te vertalen. Hiervoor kunt u zich opgeven bij Inge Hesseling. Nu al gingen enkelen spontaan bij hen zitten en dat werd heel erg op prijs gesteld. We hopen dat u er begrip voor op kunt brengen dat er onder de preek zo nu en dan wat gemompel zal zijn te horen. Wij hopen en bidden dat de gasten die uit veel verschillende landen komen, o.a. Roemenië, Bulgarije, Nigeria, Ethiopië, Sri Lanka, Syrië enz., zich bij ons thuis zullen voelen. Sommigen zullen maar korte tijd in Veendam verblijven, anderen wat langer. Er zal ook geregeld verloop zijn in aantallen. Belangijk is dat ze hier een plaats hebben waar men broeders en zusters kan ontmoeten en bovenal de Here Jezus in Zijn niet aflatende trouw in liefde en genade. We hebben nu reeds gemerkt hoe bemoedigend ze het ervaren, mensen te ontmoeten die heel eenvoudig hen als vrienden tegemoet treden en aandacht voor hen hebben.

– . – . – . – . – . – . – . –

HARDERWIJK

In Ons Kompas lazen wij: In 1991 hopen we te starten met een cursus Turks-voor-*beginners (ook voor mensen die hun* weggezakte kennis willen opfrissen). De cursus wordt gegeven in samenwerking met de Stichting ECHO te Harderwijk (= Evangelisch Centrum voor Hulp en Opbouw). Op 14 januari is er een kennismakings- en oriëntatie-avond. Vervolgens worden de lessen in principe om de twee weken gegeven. (...) We gaan ons bezighouden met de beginselen van de Turkse grammatica en woordenschat. Ook zullen we samen Turks christelijke liederen leren. Een ieder die graag Turks wil leren **om ook in deze taal het evangelie te kunnen vertolken,** die bereid is om zo'n 5 uur per week aan zelfstudie te besteden en het geleerde in het contact met Turkse medelanders, te oefenen, is van harte welkom om de sprong te wagen. U zult zien, dat er een wereld voor u open gaat. (....)

Görüsmek üzere! (= Tot ziens!)

– . – . – . – . – . – . – . –

SNEEK

"De commissie die in een spontane bui de naam "Roemeense betrekkingen heeft meegekregen is er steil van geworden. Zo enorm is er door de gemeente gereageerd op haar oproep om geld voor voedselzendingen naar Roemenië te geven. Op het moment dat dit berichtje getypt wordt zijn er ruim 230 pakketten besteld, terwijl er aan losse bedragen ook al enkele honderden guldens zijn binnengekomen," meldt Ons Forum. De commissie had in eerste instantie ingezet op 120 pakketten. De bedoeling is, vier maanden lang steeds een aantal pakketten te verzenden. De eerste zending is als het goed is voor Kerst aangekomen.

– . – . – . – . – . – . – . –

ARNHEM

Br. H.G. de Winkel in **De Gemeenteklok:** "Vanuit Roemenië kregen wij een bericht, waarin men ons bedankte voor de voedselpakketten die wij tijdens de oogstdankdienst hadden ingezameld. Er konden in totaal twintig pakketten samengesteld worden, en mensen die er in die dienst niet op gerekend hadden brachten spontaan nog f 140,– bij elkaar, waarvoor de gemeente **Emmen,** die *voor transport zorgde, nog eens een aan*tal pakketten klaar kon maken."

– . – . – . – . – . – . – . –

EINDHOVEN

De Zusterhulp in Eindhoven stuurt regelmatig pakjes naar twee adressen in Polen. De ene keer stuurt men voedsel, de andere keer kleding en schoenen. Van beide gezinnen, Baptisten, heeft men foto's toegestuurd gekregen. Dat geeft het gevoel wat dichter bij elkaar te zijn.

– . – . – . – . – . – . – . –

EMMERCOMPASCUUM

De broeders Kruize en Santing uit Emmercompascuum zijn samen met de broeders J. Venema en B. Hofman uit Ter Apel naar Roemenië geweest. In de **Gemeentebode** schrijft br. Santing, dat men op 4 december 's avonds laat vertrok, uitgezwaaid door andere broeders en zusters. "We werden in Zuid-Duitsland al gekonfronteerd met de grimmigheid van koning winter. Wij maakten onze eerste overnachting in Oostenrijk dichtbij de hongaarse grens. De volgende morgen is eerst de vrachtauto gerepareerd, omdat de verwarming het de avond tevoren begaf." Via Hongarije kwam men over een weg waar slechts 30 à 40 km per uur gereden kan worden in Oradea. Daar werd de lading, 600 pakketten levensmiddelen en veel kleding, gelost. Daarna hebben twee van de broeders in de kerk een dienst bijgewoond.

– . – . – . – . – . – . – . –

NIEUW BUINEN

Oradea is ook het reisdoel van de gemeente Nieuw Buinen. Men verkoopt mandarijnen en Zusterhulp heeft kniepertjes gebakken. Ook op de Kerstmarkt in Borger was men present. De opbrengst is voor de gemeente van ds. Cornel Iova.

– . – . – . – . – . – . – . –

GEZAMENLIJK PROJECT

Eveneens in de Gemeentebode van Emmercompascuum staat informatie over een projekt voor steun aan de hongaarse dominee Tibor Almasi. Hij is behalve voorganger ook professor aan de universiteit in Debrecen en hij werkt onder roemeense Hongaren. In een oude Fiat reist hij heel wat af voor het evangelie. In januari, de aktiemaand, is hij (als alles volgens plan is verlopen) in Nederland geweest. Enkele broeders uit Emmercompascuum hadden zijn gemeente al eens bezocht.
De opzet van het projekt is: geld bijeenbrengen voor boeken voor zijn studenten. Voor dit doel is er een werkgroep met leden uit de gemeente Veendam, ter Apel, Emmercompascuum en een buitenkerkelijk lid. Andere gemeenten, zoals Assen, Coevorden en beide gemeenten in Stadskanaal, helpen ook.
Wanneer we deze en eerdere berichten overzien, lijkt het erop dat de Nederlandse Baptisten zich in de hulp aan Oost-Europa van een zeer goede kant laten zien. Wat betreft het kontakt met buitenlaners die naar Nederland komen kunnen we nog van elkaar leren.

Pieter J. Lalleman.

AFSCHEID

Tijdens de kerstviering heeft de Baptistengemeente te Emmeloord afscheid genomen van het consulentenechtpaar Jan en Diny van der Veen, te Heerenveen. Het was dit echtpaar, dat klaar stond toen de gemeente na een splitsing niet wist hoe het verder moest. Drie jaar lang hebben ze de gemeente op een geweldige wijze gediend, en dat nog wel naast een zware baan, die Jan al had. Jan ging regelmaig voor in de diensten en bemoedigde ons telkens weer. Samen deden zij het pastoraal werk en dat was niet altijd eenvoudig. Ook de raad van de gemeente was erg blij met de steun van Jan. Het vele werk is gezegend en dat is op allerlei gebied duidelijk zichtbaar geworden. Het werd allemaal te veel, en het was ook niet verantwoord om door te gaan, want groei brengt nog meer werk (gelukkig). Het afscheid was van beide kanten niet eenvoudig. We hebben geprobeerd om het droog te houden tijdens het afscheid, maar het is niet helemaal gelukt. De gemeente bood de familie Van der Veen een passend cadeau aan. Ook het echtpaar bood de gemeente een zeer mooi geschenk aan. Onze broeder had zelf een kistje gemaakt waarop hij vanwege zijn lengte altijd preekte, en dit werd, voorzien van zijn handtekening, aan de gemeente overhandigd. Het zal ons zeker van pas komen, omdat ook de opvolger zeer klein is uitgevallen. Wij hopen, als gemeente en vrienden, dat Jan en Diny nu een periode van rust mogen vinden en dat onze Heer ze rijkelijk mag zegenen. Bedankt Jan en Diny. Dit mag best eens in het lijfblad "De Christen", dat iedere Baptist leest.

Zandinga.

GELOVEN IN ONTMOETING

Je zou je af kunnen vragen: Moet zo'n landelijke ontmoetingsdag nou zo nodig? Kun je de tijd en energie niet beter besteden? Wie op het eerste "nee" zegt en op het tweede "ja" is gauw klaar met de landelijke ontmoetingsdag op 25 mei in Zwolle. Die gaat er niet naar toe. De uniecommissie en de voorbereiders denken er anders over. Ik denk te mogen zeggen, dat een overgroot deel van onze gemeenschap er ook anders over denkt. Er is behoefte aan landelijke ontmoeting. De unie zelf is het voortdurende bewijs daarvan. Niet alleen in spannende tijden, maar ook om vreugde en zegen te delen en door te geven.
Voor het geloof heeft "onmoeting" extra betekenis. Geloven is immers God ontmoeten in Jezus Christus en door zijn Geest. Door die ontmoeting komt een mens in de waarheid terecht en in het licht van God. Wie dat beleeft, wil het delen, heeft behoefte aan samenwerken en geloven. De plaatselijke gemeenten zijn een voortdurend bewijs van de behoefte en kracht van ontmoeting, niet alleen met God, ook met mensen om je heen. Een landelijke ontmoetingsdag komt vanzelfsprekend uit de vorige gedachten en ervaringen voort. In de ontmoeting leer je sterker geloven.
Ik heb ook geloof in ontmoeting. Ik geloof, dat onze gemeenschap in een samenbindende ontmoeting een grote zegen van God kan ontvangen en doorgeven. Dat laatste is onze opdracht. Het gewicht van dat doorgeven hangt ook letterlijk af van hoeveel mensen bereid zijn elkaar te ontmoeten. Ik hoop en verwacht, dat het er heel veel zullen zijn. Ik geloof in de kracht van die ontmoeting; daar waar Christus' gemeente samenkomt, gaat er kracht uit van het getuigenis en dienstbetoon.
Ik hoop dat velen in de IJsselhal "terecht" komen op die zaterdag in mei; en dat we met elkaar weer "vooruit" komen door Gods zegen.

Anne de Vries,
Voorzitter van de voorbereidingscommissie

landelijke ontmoetingsdag
TERECHT EN VOORUIT
25 MEI 1991

VAN DE COMMISSIE DER UNIE

PERSBERICHT

BOSCH EN DUIN - 25 januari 1991
Het uitbreken van de Golfoorlog heeft ook de Commissie der Unie met grote zorg vervuld. Vooral de raketaanvallen op Israël, dat zich tot dusver geheel buiten het conflict over Koeweit heeft gehouden, hebben ons verbijsterd. Wij denken echter ook aan de slachtoffers, die onder burgers en militairen aan beide zijden van het front zijn gevallen, en aan de grote schade, die deze oorlog aanricht.
Het is niet aan de Commissie der Unie om zich uit te spreken over de politieke beslissingen, die zijn en worden genomen. Wel wordt in de kritieke situatie, die in het midden-oosten is ontstaan, een beroep gedaan op onze verbondenheid met het joodse volk. Wij denken aan de bevolking van Israël en de onzekerheid waarin zij verkeert, maar ook aan de joodse gemeenschap in Nederland. Dat bij velen het grote verdriet van de holocaust opnieuw bovenkomt, is begrijpelijk.
Ongetwijfeld hebben velen van u in de diensten van afgelopen zondag stil gestaan bij het oorlogsgeweld. Wij willen u vragen om, zolang deze situatie voortduurt, het joodse volk in uw voorbede te gedenken en tevens vanuit uw eigen situatie na te gaan hoe u concreet gestalte kunt geven aan de solidariteit, die van ons wordt gevraagd. Wellicht is deelname aan de nationale actie voor humanitaire sociale en medische hulp, die deze week is begonnen, een goede mogelijkheid. Via het Interkerkelijk Contact Israël, waarin onze Unie is vertegenwoordigd, hebben wij ons - in de geest van deze brief - reeds uitgesproken over onze verbondenheid en solidariteit met Israël. Op de solidariteitsbijeenkomst van afgelopen maandag in Amsterdam is dat standpunt mede namens de Unie verwoord.
Onze gedachten gaan ook uit naar de slachtoffers, die deze oorlog zowel aan Iraakse als aan geallieerde zijde maakt. Mogen ook zij opgedragen worden in ons gebed en moge de Here God, tot Wie wij onze gebeden richten, de strijdende partijen op de weg brengen van vrede en verzoening.
Menselijkerwijs zien wij weinig mogelijkheden immens leed aan beide zijden van de strijd te voorkomen. Als christelijke gemeenten mogen wij wel vertrouwen op de kracht van het gebed.
De God van Israël, die ook de Vader is van Jezus Christus zegent geen wapens, ongeacht de doelen waarop deze zijn gericht.
Als Commissie der Unie hadden wij er behoefte aan u deze zorgen op het hart te binden.

W.J. Blanken, voorzitter
A. Niessink, algemeen adjunct.

Bovenstaand bericht heeft de Commissie der Unie aan alle bij de Unie aangesloten gemeenten gezonden. Afschrift is gestuurd aan het Verbond van liberaal-religieuze Joden in Nederland en Het Nederlands Israëlitisch Kerkgenootschap

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout, P.J. Lalleman
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn.
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Want wij weten dat, zoo ons aardsche huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben; een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Met droefheid, maar dankbaar voor alles wat zij voor ons heeft betekend, is onverwacht van ons heengegaan onze lieve zuster

Geertruida Heikens Lutjes

op de leeftijd van 71 jaar

Nieuw Weerdinge, 11 december 1990
De Trippen 19

Baptistengemeente Nieuw Weerdinge

"Ik ben de goede Herder, mijn schapen zullen niet verloren gaan in eeuwigheid.
Joh. 10.

Op 6 januari 1991 heeft de Heer thuis gehaald onze lieve zuster

Ardianna Luttje Hümmel

Op de leeftijd van bijna 89 jaar

Baptistengemeente Nieuw Weerdinge

"Ik ben de opstanding en het leven; wie in mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven."
Joh. 11:25

Geheel onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze geliefde zuster:

Stijntje Boskma-Boonstra

In de leeftijd van ruim 82 jaar, sedert 17 dec 1986 weduwe van broeder: Lieuwe Boskma

Rijperkerk, 6 januari 1991.

Baptisten Gemeente Noordbergum

Onze trouwtekst was en getuigenis is

Psalm, 32:8

"Mijn oog zal op u zijn"

23 februari 1991 is het 25 jaar geleden dat wij

Sjoerd en Mijntje
v.d. Laan-Gernaat

in het huwelijk zijn getreden.

Wij zijn dankbaar en blij dat we deze dag D.V. met onze kinderen

José-Haise
Yvonne-Frans
Erik-Anita
Mirjam

mogen vieren.

Ook willen wij u uitnodigen om in onze blijdschap te delen. U kunt ons feliciteren vanaf 20.00 uur in Café Restaurant "De Lindeboom", Lindeboomsweg 1 te Schalkhaar.

Grutto 27
7423 CZ Deventer

PROFICIAT!

Na de Baptisten gemeente te Harlingen, nam ook de Amsterdamse Baptisten gemeente "De Brug" hun nieuwe orgel in gebruik voor de erediensten.
Nogmaals veel succes!

LOONSTRA ORGELS & BEMIDDELING. WESTERGEEST.
Tel: 05113-4413

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de gemeente Almelo Nieuwstraat is:
R. Steunenberg,
Schootsestraat 115,
7606 EJ Almelo, tel. 05490-29534

Het nieuwe adres van de voorganger van de gemeente Leiden, br. A. Agtereek, luidt:
Rijnzichtweg 62,
2341 AC Oegstgeest
Het telefoonnummer blijft ongewijzigd.

106e jaargang nummer 7 - 14 februari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GOD VRAAGT TROUW IN DE GEMEENTE

Het is de tijd van de jaarvergaderingen. In vrijwel alle gemeenten wordt in de komende periode teruggekeken naar 1990 en vooruitgekeken naar 1991. Mensen die meedraaien in bij voorbeeld een werkgroep zullen hun jaarverslag al wel ingeleverd hebben. De sekretarissen maken overuren voor de gemeente.

De meeste lezers van De Christen zullen de mogelijkheid hebben, de jaarvergadering te bezoeken. Ik denk dat de oudste groep lezers om begrijpelijke redenen niet aanwezig zal zijn, maar verder willen we elkaar oproepen: Ga als het even kan naar de jaarvergadering. Draag het werk ook door uw aanwezigheid daar. Wanneer u beslist niet kunt én wanneer u wel gaat, bid om een goede vergadering.

Er zouden best redenen kunnen zijn om niet te gaan. Een jaarvergadering kan saai zijn; de bekende vaste punten. Er kunnen omgekeerd ook spanningen in de gemeente liggen die u liever vermijdt; laat de kemphanen maar vechten. U kunt de gedachte hebben dat men u toch niet zal missen; als de vooraanstaande broeders maar gaan. Maar dit soort dingen lijken me, als u eerlijk bent, onvoldoende redenen om weg te blijven. De redenen om wel te gaan zijn veel belangrijker. Een paar kunnen we wel noemen. Ten eerste: voor de raad van de gemeente is het belangrijk dat u er bent. Hun beleid over vorig jaar zal besproken worden. Graag zal de raad horen dat het werk steun ondervindt, of dat u als gemeente graag koerswijzigingen ziet. Bedenk: wie niet op de plaats waar het kan en mag zijn mening zegt, mag later nier mopperen. "Ze doen maar" is in onze gemeenten een opmerking die niet meer gehoord zou moeten worden.
Verder wordt er over een begroting beslist. Samen aanvaarden de leden van de gemeente de verantwoordelijkheid voor de inkomsten en de uitgaven. Onder andere is er in de grotere gemeente het salaris van de voorganger. Uw stem mag daarin niet ontbreken. Ten derde vinden er vaak verkiezingen plaats en zijn er voorstellen aan de orde.
Maar de beste reden om de jaarvergadering (en andere gemeentevergaderingen) bij te wonen is dat God het van ons verwacht. Wie zijn geloof beleeft als lid van een Baptisten gemeente, heeft daarmee gekozen voor de verantwoordelijkheid van gemeentevergadering. De Baptistengemeente, dat zijn wij samen.

Een van de geweldige dingen die we over God lezen in de Bijbel is dat hij trouw is. "Hij laat niet varen de werken van zijn handen". Hij voert zijn plannen uit, met of zonder de hulp van mensen. Hij waakt over zijn Gemeente en is altijd op haar heil uit. In een van de Psalmen wordt Hij zó geprezen:
"...want hoger dan de hemel is uw goedertierenheid, tot aan de wolken reikt uw trouw." (Psalm 108:5)
Wanneer we als gelovigen naar onszelf kijken, zal duidelijk zijn dat wij ons niet kunnen meten met God. Wanneer we elkaar oproepen om zo trouw te zijn in de gemeente, dat we ook de jaarvergadering bezoeken, is dat geen oproep om net zo goed als God te willen zijn. We mogen ons wel door zijn trouw laten stimuleren, om op onze eigen plaats en naar onze eigen mogelijkheden trouw te zijn in de taak die Hij ons heeft gegeven. Hij zegent ons, als wij trouw zijn.
Velen in de gemeenten lezen DC niet of niet meer. Vaak zullen de abonnees de meest meelevende gemeenteleden zijn. Ik hoop van harte dat zij die wel lezen, in staat zullen zijn hen die niet lezen ook te overtuigen van het belang van de jaarvergadering.

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

IK WAS IN PRAAG (II)

Kunt u zich voorstellen wat het betekent om 80.000 mensen voor vijf nachten in of om één stad onder te brengen? Broeder Sébastiaan vertelde in een kleinere samenkomst ons heel eerlijk dat er bij de voorbereiding een moment was geweest, dat hij gedacht had; we redden het niet, we moeten velen die zich aangemeld hebbben schrijven, dat ze helaas niet kunnen komen, omdat er gewoon geen plaats is. Maar hij getuigde ook van uitkomst door God geschonken, deuren die werden geopend, mensen van wie niemand het had gedacht, die bereid bleken te helpen.

Kunt u zich voorstellen wat het is om 80.000 jongelui vijf dagen achtereen te eten te geven? Het ontbijt was in de scholen, onze gastvrouw zette om ongeveer kwart over zeven iedere dag, na aangeklopt te hebben, voor ons een aantal koppen thee neer en gesmeerde en belegde boterhammetjes plus wat koekjes. Maar 's middags en 's avonds waren er plekken in de stad, die als 'voederplaatsen' waren uitgekozen. Binnen vijf minuten had ik telkens een warm blikje met middageten. Een blikje dat heel makkelijk was open te maken en uit het lepelen. Plus één of twee broodjes, brood voor het ontbijt de volgende dag of dagen om de families niet te belasten daarmee en dan ook nog een appel en een pakje koekjes, (blijkbaar) voor tussendoor bedoeld. En de inhoud van het blikje was telkens een verrassing. Maar er zat ook altijd wat van vlees of een worstje in. Ook heel smakelijk.
Och ja, het moest in de openlucht opgegeten worden, in een park of op een heel groot plein. Bij de maaltijdplaats stonden een stuk of wat 'kookwagens' van het leger. En wat schepten die mannen met plezier in onze meegebrachte kommen of mokken hun thee, En plastic bekertjes waren er ook nog voor wie er niet aangedacht had zo iets mee te nemen. Het Tsjechische leger was te hulp gekomen. En je zag het gewoon aan de gezichten van die koks dat ze het geweldig leuk vonden. Slimme jongelui aten hun eten op in een openbaar gebouw vlakbij, de toegangshal van de metro e.d. Maar het verliep steeds weer prima, was mijn indruk. Even je kaart laten zien en je kreeg je maaltijd.

OPENHEID EN VERTROUWEN

's Morgens tussen 8 en 9 uur was er overal waar groepen jongelui waren ondergebracht een gebedsuur. In een kerk, indien mogelijk, afwisselende katholiek en protestants. Bij ons was het dan in de ene, dan in de andere. De kerk was steeds tjok- en tjokvol. Ook de gangpaden. Meestal moest er ook nog een aantal staan. Bij ons werd het zingen tijdens dit gebedsuur begeleid door twee broeders Kapucijnen uit Polen. Ze waren ook broers en droegen de zang met hun gitaren. Er werden in diverse talen door verschilllende jongelui van te voren opgegeven bijbelgedeelten gelezen. Heel korte gebeden werden er gebeden tussendoor. Je voelde een heerlijke sfeer van openheid en vertrouwen. Op oudejaarsavond was er van elf tot twaalf ook nog een extra zang en gebedssamenkomst, die ik nooit meer zal vergeten. Mij was gevraagd als enige Nederlander in de kerk ook tussen het zingen van twee koren een gebed te willen doen. Ik had de behoefte te bidden voor de spanning vanwege het dreigende oorlogsgevaar in de Golf. Een woord dat bijna iedereen wel kende, denk ik.

NIEUWJAARWENSEN

Om twaalf uur gingen we staan, werd een loflied gezongen weer begeleid door de twee broers Kapucijnen. Het was in de protestantse kerk,
De vrouwelijke predikant was er natuurlijk ook bij. Zij had zo iets ook nog nooit beleefd in haar sobere kerk. De schriftlezingen die avond werden gedaan bij flikkerende kaarsjes. Maar nu werden opeens boven op het balkon een paar 'sterretjes' aangestoken. Later ook vóór in de kerk. Een prachtig gezicht. En toen kwam het elkaar gelukkig nieuwjaar wensen. Een "Bon anno" door de Italianen. Wensen in het Tsjechisch, Pools en andere talen. Eén van de beide Kapucijnen gaf met drie kussen op m'n wangen. We hadden eerder ook al zo'n fijn gesprek gehad. Baptisten waren hem in Polen niet onbekend. Ik had wel schik toen hij me pakte zoals we wel zien op het scherm, als Gorbatsjov b.v. een 'kameraad' omhelst. Nog nooit zó oud en nieuw gevierd. Onvergetelijk!

DE BOODSCHAP VAN DE BIJBEL

Twee ochtenden was er na het gebedsuur een bijbelgespreksgroep. In 'ons dorp' in één van de beide scholen, waar jongelui bivakkeerden. In één lokaal vier of vijf groepen. Kon natuurlijk niet anders. Maar het was wel wat. In elke groep minstens twee nationaliteiten. Al met al ging het toch. Er was een open sfeer.
Ik had het, toen ik aan de beurt was, over het slaan van 'bridges' naar elkaar. Het ging n.a.v. Matth. 9:36-38 over Christus die diep geraakt werd door de ontmoediging van mensen. Opeens begrepen de Italiaanse meisjes wat ik bedoelde. "Pontes, Pontes", zeiden ze tegen elkaar. De meeste middagen was er om half vier in enkele tientallen Praagse kerken een Bijbelinleiding door een broeder van Taizé. Wat ik hoorde was heel fijn, echt bijbels. Het ging over de kracht van het gebed en over waar we de moed vandaan kunnen halen om hen lief te hebben die ons pijn hebben gedaan.

BIDDEN EN ZINGEN

En dan de avonden met 'Gemeenschappelijk gebed'. Twee keer was ik in de kathedraal. Geen verwarming, maar het leek wel of niemand zich daar iets van aantrok. Ik had beide keren het voorrecht op een bank te kunnen zitten, maar tallozen zaten op de stenen vloer op een matje of zoiets. En wat werd er gezongen! Nu begeleid door een internationaal, de dag voor het grote gebeuren gevormd koor en orkest. Geen lied werd aangekondigd. Je kreeg een liederenblad en merkte wel wat gezongen werd en je zong vanzelf mee. Vele malen hetzelfde koor, maar steeds weer afgewisseld door prachtige koralen, gezongen met solisten. Koor en orkest wisselden telkens van dirigent. Aan het begin een korte boodschap van broeder Roger Schütz, de stichter van de Taizése communiteit, Met steeds weer de twee aspecten van ons geloof; het zoeken van God, het je vertrouwen stellen met heel je hart in hem, leven uit de genade, uit de vergeving en de oproep de ander, de anderen lief te hebben, ook al horen ze niet bij jouw groep. Meewerken aan verzoening tussen mensen en bevolkingsgroepen. En dan waren er weer gebeden, een schriftlezing in diverse talen. Een minuut of vijf van stil gebed. En dan begint het koor te zingen van Christus, die herrees uit de dood. De menigte looft God om zijn grote daad in de opstanding van Jezus Christus.
Maar er is nog iets waarover ik u graag vertellen wil. Daarover de volgende keer.

R.J. Voorhaar

NIEUWE GEBEDSACTIE OPEN DOORS VOOR KERK IN MOSLIMWERELD

Ermelo - In januari start Open Doors wereldwijd een nieuwe gebedsactie, onder de naam 'Bidden voor de kerk in de moslimwereld'. De actie zal tien jaar duren. Vanuit haar achttien kantoren in de wereld zal Open Doors gebedsonderwerpen hiervoor verpreiden. Daarin zal gebed worden gevraagd voor de lijdende kerk, voor een "krachtig christelijk getuigenis onder de moslims" en voor de werking van de Heilige Geest in de harten van de moslims. Dit jaar sloot Open Doors een actie van zeven jaar bidden voor de USSR af.

BIJBEL

JOHANNES DE DOPER

In den beginne, zo kunnen we lezen in het boek Genesis, heeft het scheppende woord van God alle dingen tot aanzijn geroepen.
Het woord is levenwekkend.
En dat komen we ook tegen in het begin van het Johannes-evangelie, in die geweldige zin: "Het woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond".
De diepste zin van het bestaan is vlees geworden.
Heeft een zichtbare gestalte aangenomen. Is mens geworden. Ja de heerlijkheid, de glorie van God zelf is tot een levende werkelijkheid geworden in Jezus Christus, onze Heer.
Hij is het levende Woord, de zin van het bestaan, de waarheid over het leven, het licht dat schijnt in de duisternis.

Voor de grondlegging van de wereld was Hij als zodanig al bij God. Zijn geboorte in Bethlehem, dat nieuwe begin dat God daardoor maakte, kwam niet volkomen onverwacht, maar pas in Gods voornemen, in zijn plan met de wereld.
En Johannes de Doper, ook door God gezonden, maar die het licht niet was, getuigde van het Licht, wees op Jezus, bij Wie we het ware leven kunnen vinden en het licht, dat zelfs door de duisternis niet overwonnen wordt.
In die verkondiging neemt Johannes de Doper een belangrijke plaats in.

JOHANNES DE DOPER

Wat we over zijn leven weten is maar weinig. Hij werd geboren uit een priestergeslacht. Hij was familie van Jezus en ongeveer een half jaar ouder dan Hij. Voordat hij in het openbaar optrad, vertoefde hij in de woestijn, waar hij zich op zijn taak voorbereidde. Daarna roept hij het volk tot bekering, opdat het deel zal hebben aan de toekomst van God. Zijn felle prediking brengt hem in botsing met de geestelijke leiders en met koning Herodes Antipas, die hem tenslotte laat onthoofden.
In de evangeliën wordt ons duidelijk, dat het Johannes de Doper niet om zichzelf gaat. Alle belangstelling voor zijn eigen persoon wijst hij af om het te richten op de Ene die na hem komt. Die zo groot is, dat hij niet waardig is om zijn schoenriem los te maken.
Johannes wil niet meer dan een roepende stem zijn. De heraut, die de mensen aanzegt dat de nieuwe tijd van Gods koningsheerschappij nabij gekomen is.
Het gaat niet om de heraut, maar om de Koning van dat nieuwe rijk. Het gaat om de laatste dingen. Gods voltooiing van zijn heilsplan met de wereld. En die komt, zo predikt Johannes, door het oordeel heen.
Als de Messias komt zal Hij de aarde zuiveren van alle boosheid en geweld. Bij het binnen halen van de oogst wordt immers op de dorsvloer het kaf van het koren gescheiden. En wordt niet een boom die geen goede vrucht draagt omgehakt en in het vuur geworpen?
Daarom Johannes' hartstochtelijke oproep tot bekering, om de zekerheid te hebben te horen bij het Godsvolk van de toekomst.
Daarom de doop, als het zichtbare teken van een nieuw begonnen leven.
In zijn optreden wijst Johannes op Jezus. Hij is voor Hem teruggetreden, omdat hij niet meer wilde zijn dan een heraut, die voor de Koning uitgaat. Dat was niet voor iedereen duidelijk.

JOHANNES 1:19-43

De joodse leiders sturen priesters en tempeldienaars op hem af, die er achter moeten zien te komen, wie Johannes is. Deze boeteprofeet, gekleed in een kameelharen mantel en met een leren riem om. Zou hij Christus zijn? Of Elia, die eerst terug moet komen om alles voor de Christus in orde te maken?
Johannes is als de Elia, waarvan Maleachi zegt: "Zie er komt nog een profeet als Elia".
En Jezus bevestigt dit als Hij, na de verheerlijking op de berg, tegen zijn discipelen zegt, dat Elia al gekomen is. Daarmee doelt Hij op Johannes, maar ze hebbben met hem gedaan wat ze wilden, zoals de profeten hadden voorzegd.
Johannes die kwam als de Elia wees op Hem, die temidden van hen stond en die ze nog niet kenden.
Al in het begin van het Johannes-evangelie wordt duidelijk wie Jezus is, wat het werk is, dat Hij zal volbrengen.
Hij is het Lam van God, dat de zonde van de wereld zal wegnemen.
Hij is de lijdende Knecht, waarvan Jesaja zegt, dat deze zich geduldig als een Lam ter slachting zal laten leiden.
Dat Hij zijn leven als een offer geeft.

JEZUS EN HET PAASFEEST

In hoofdstuk twee lezen we over het nabij zijnde joodse paasfeest; dan werden bij de tempel de lammeren geslacht, die op paasavond in de familiekring werden gegeten, als viering van de bevrijding uit Egypte. Als Jezus wordt aangeduid als het Lam van God, dat is Hij het Lam dat God geeft om geslacht te worden. Hij is het Paaslam.
Het Paaslam, dat geofferd is voor de zonde van de wereld.
Want de zonde wordt weggenomen; die gaat mee aan het kruis.
Wat in de tempel alleen voor Israël gebeurde, doet Jezus voor de hele wereld.
Hij is het offer door God gegeven.
God offert iets kostbaars. Alles wat Hij had, zijn eigen Zoon. En in onze plaats ging Jezus staan, werd zijn bloed vergoten tot vergeving van onze zonden, tot verzoening met God.
Hij nam alle schuld, alle zonde op zich en wiste het uit toen Hij stierf aan het kruis.
Daardoor mochten ook wij een nieuw begin maken. Echt nieuw beginnen, want ons Paaslam is geslacht.
Niet alleen voor de enkeling, maar voor een ieder, ja voor de wereld heeft Jezus, als het Lam van God, alles volbracht.
Johannes de Doper wees op Jezus, het Offerlam. En we zien het gebeuren, dat ook anderen de Christus hebben gevonden en Hem gaan volgen.
Allereerst twee van Johannes' discipelen en vervolgens Simon, de zoon van Johannes, die van Jezus een andere naam krijgt en wel: Petrus. In Jezus dienst wordt God zelf zichtbaar. Genade, waarheid en leven komt bij de mensen.
In Jezus, het vleesgeworden Woord van God.

EN WIJ?

Ook wij mogen Hem volgen, vanuit die zekerheid: ja, het was ook om mij, dat Hij zijn leven gaf. Om ook mij te verlossen droeg Hij de schuld. Om ook mij te het leven te schenken was zijn offer nodig. Door Hem mag ik, opnieuw geboren, een nieuw begin maken.
Door zijn Geest nieuw leven ontvangen.
Uit onze verlorenheid wil de Here Jezus ons redden en Hij is de enige weg tot het leven.
Zijn Naam de enige weg tot behoud.
Met ons leven mogen we bij de Here Jezus komen, tot werkelijk leven komen. Een nieuwe schepping, in Christus zijn, die de duisternis verdrijft en zijn licht ook over ons deed opengaan.

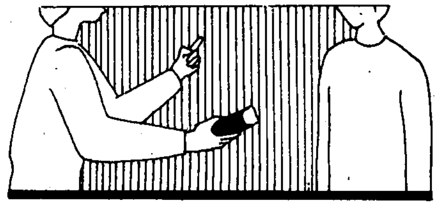
Door het kostbaar bloed van Jezus, door genade mogen we koningskinderen zijn.

Geprezen zij God op zijn heilige troon
Voor 't geen Hij ons gaf in zijn enige Zoon,
die kwam als het Godslam en droeg onze schuld,
Die d'eis van Gods wet aan het kruis heeft vervuld.

J.H. Stijkel

ECU ALLERLEI

samengesteld door Chris Eijer

EVANGELISATIE

CAMPING - WERK

Na de positieve ervaringen van vorig jaar zijn we vol goede moed begonnen aan de voorbereiding van de zomerakties van dit jaar. Een gesprek met de camping-beheerder maakte duidelijk dat het werk van onze teams zeer op prijs wordt gesteld. Ook is men zich zeer bewust van het feit dat de teams werken vanuit een bijzondere motivatie en dat ze met het werk méér bedoelen, dan dat de camping-gasten alleen in de sfeer van de rekreatie aangenaam worden beziggehouden. Met andere woorden; het gaat bepaald niet alleen om rekreatie, maar ook om evangelisatie. Het is voor de teams niet altijd gemakkelijk hier op een goede wijze invulling aan te geven. Toch gebeurt er tijdens zo'n aktie veel in dit opzicht. Het volgende verslagje over een van de akties van de hand van broeder Henk de Brey, die samen met zijn vrouw leiding gaf aan een van de teams, moge dit duidelijk maken:

"Ook dit jaar waren er weer 3 teams (elk team 2 weken) werkzaam op camping de Barkhoorn in Sellingen. Graag wil ik iets vertellen over ons werk en onze belevenissen. We waren met 7 jongeren en een leiders-echtpaar. Het leiders-echtpaar zorgde voor het eten en drinken en sprong bij waar dat nodig of gewenst was. Maar het meeste werd door de 7 jongelui zelf gedaan en voorbereid. De jongeren waren zonder uitzondering zeer gemotiveerd. Het "klikte" in de groep. Dat is een belangrijk uitgangspunt.
Wat hebben we zoal gedaan? Iedere morgen kinderuur. We hadden in onze periode de beschikking over "De Speelplaats", het poppenspel van de NBJB. Hiermee hebben we 6 morgens mogen werken. De andere morgens werden door de teamleden zelf ingevuld. Aan belangstelling van kinderen heeft het niet ontbroken. De tent zat vol. Ook ouders kwamen wel eens binnen en zo kregen we via de kinderen ook contacten met de ouders.
's Middags waren er vaste aktiviteiten voor zowel kinderen als ouderen, een beetje afhankelijk van wat er geboden kon worden, zoals spelmiddagen, puzzeltochten, activiteiten op en rond het water, etc. 's Avonds waren er vaste aktiviteiten die door de camping-eigenaar zelf werden georganiseerd, maar waarbij we wel, voor zover de tijd dat toeliet, behulpzaam waren. Zoals: de wekelijkste bingo, kampvuur en de nachttochten. Iedere avond om 10.00 uur werd in de tent een avondsluiting gehouden, waarvoor ook de campinggasten werden uitgenodigd. De avondsluitingen waren in ons team iedere avond weer het hoogtepunt van de dag. Daar hebben we met name met de jeugd op de camping een heel intensief kontakt gekregen. Denkt u zich eens in: onkerkelijke jongeren die zelf bepaalde liederen wilden zingen en zelf met vragen kwamen over geloof en kerk en waar we mee mochten praten en bidden. Het is eén beleving die we nooit meer zullen vergeten. Als ik dit zo schrijf, besef ik, hoe zakelijk een en ander misschien overkomt. Maar op papier kun je nu eenmaal moeilijk gevoelens laten overkomen. We hebben ook dit jaar weer een video-verslag gemaakt van 2 weken camping-evangelisatie (een van van ongeveer 30 minuten). Graag komen we in uw gemeente iets vertellen en laten zien. Dan kunt u ook iets van de sfeer proeven die er was. Hieraan zijn voor uw gemeente géén kosten verbonden. Als u dus meer informatie wenst, belt u dat gerust".

Henk de Brey, Zwolle
Tel. 038-538978

De beheerder van de Barkhoorn heeft gevraagd of we dit jaar met 4 teams willen komen. We zouden graag aan dit verzoek willen voldoen, maar we zijn uiteraard afhankelijk van de belangstelling van jongeren voor dit werk. We zijn erg verheugd dat verschillende jongeren zich reeds hebben aangemeld. Maar er is nog plaats voor anderen. Voor inlichtingen hierover kunnen ze terecht bij:
Jeugdbureau NBJB, tel.: 05120-15687
of bij ds. Chris Eijer, tel.: 03417-57868.

ZAAIERKRANT

De ECU was erg bemoedigd door de positieve reakties van onze gemeente op de kerst-editie van de zaaierkrant. We zijn tenslotte uitgekomen op een oplage van 110.000 ex. en daarover waren we uiteraard erg verheugd. Inmiddels zijn 3 edities van de Zaaierkrant uit voorraad leverbaar. Na de verschijning van de krant met blauwe opdruk, zijn er nu twee andere, respectievelijk met gele en rode steunkleur. U kunt deze kranten uit voorraad bestellen bij het Unie-bureau. Nog even de prijs: tot 1000 ex. 12 cent; van 1000 tot 2000 ex. 11 cent en 2000 ex. of meer 10 cent per ex. De kranten zijn heel geschikt voor b.v. verspreiding in de wijken, terwijl ze ook uitstekend dienst kunnen doen in verband met deze of gene aktie van de gemeente. We krijgen nogal wat reakties van lezers, vooral bestelbonnetjes in verband met de brochure "Vertel mij eens iets over God". Zorgt u toch vooral dat u die brochure in huis hebt, zodat u snel kunt reageren, wanneer mensen via die bon daarom vragen. De ECU heeft overwogen om met een paaskrant uit te komen, maar heeft hiervan, althans wat dit jaar betreft, afgezien. De ECU wil eerst even afwachten, hoe het met de kranten, die thans in voorraad zijn, loopt terwijl de krant ook nog eens kritisch onder de loupe genomen zal worden.

W.S.E. NIEUWS

Algemeen. W.S.E. Alweer een afkorting! Wat moet ik mij bij die letters W, S en E voorstellen? Voor ingewijden is de afkorting in letters volkomen duidelijk, voor de overigen is het geheimtaal. Vandaar nogmaals een nadere uitleg.
De letters W, S en E staan voor Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie. Zo voluit weergegeven, kunnen wij ons bij de letters al wat voorstellen. Er is een groep mensen, die zich bezig houdt met het organiseren en het bestuderen van zaken, die met het evanglisatiewerk te maken hebben.
De W.S.E. is een subcommissie van de Evangelisatie Commissie der Unie (E.C.U.). De laatstgenoemde bepaalt het beleid; onderhoudt kontakt met de plaatstelijke gemeentes enz. enz.
De W.S.E. probeert dat E.C.U. beleid weer inhoud te geven in het aanreiken van studiematerjiaal voor de gemeentes en enkelingen en in het toerusten van de gemeentes en enkelingen op het terrein van evangelisatie.
Onder voorzitterschap van br. J.H. Stukker komen de brs. K. Corporaal (secretaris), Chr. Eijer (evangelist), P. Jager, Sj. van der Laan en N.A. van der Leer regelmatig bij elkaar voor studie en overleg.
Aandachtspunten: Waar zijn wij op dit moment mee bezig? Op de laatstgehouden vergadering hebben wij ons uitvoerig laten voorlichten over het Gemeente-Opbouw-Plan. Br. Chr. Eyer werkt al met dit plan in enkele gemeentes. Voor de eventuele inzetbaarheid van de W.S.E. leden in dit projekt moeten echter die W.S.E. leden van de hoed en de rand van het Gemeente-Opbouw-Plan weet hebben. Wat en hoe wordt dat plan in de gemeentes aan de orde gesteld? Vandaar de instructie voor de W.S.E. leden.
U vraagt zich wellicht af: Wat heeft het Gemeente-Opbouw-Plan met het evangelisatiewerk te maken? Een uitstekende vraag! De beantwoording ligt wat moeilijker. Het komt echter hierop neer: werken vanuit de basis (= de gemeente) veronderstelt ook, dat er vanuit die basis gewerkt kan worden. De gemeente funktioneert goed, de gemeente is goed, de gemeente is goed toegerust.
Het evangeliseren dient vanuit een goed funktionerende en toegeruste gemeente te gebeuren.
De vraag mag gesteld worden: beantwoordt de gemeente aan haar roeping, vervult de gemeente haar taak? Mattheüs 20 vers 19 en Handelingen 12 vers 8 komen in het vizier.
Vandaar opbouw en toerusting van de gemeentes en van de enkelingen.

ECU-CONFERENTIE

Wij houden ons bezinnend bezig met de invulling van de jaarlijkse conferentie op "De Bron" te Oudleusden, die dit jaar op 23, 24 en 25 september a.s. gehouden wordt. De beslissing is gevallen. het zal gaan over: evangelisatie aan doelgroepen. De Bijbelstudies, inleidingen en werkwinkels worden voorbereid. belangstelling voor de conferentie? Noteer alvast de data!
Nieuws wordt niet ouder dan één dag! Hier werken voor de Here Jezus Christus en Zijn gemeente vraagt onze volle en blijvende inzet. Wij zijn nooit uitgewerkt! Daarom is er ook blijvende, voortgaande bezinning en 't toerusten op het terrein van evangelisatie.

P. Jager

LE GROUPE EVANGELIQUE

Onlangs was ik aanwezig bij de première van de musical Puin-Hoop, bedacht en uitgevoerd door le groupe Evangelique uit Emmen. Meer dan 500 mensen, waaronder diverse leden van evangelisatie-werkgroepen uit verschillende gemeenten, woonden de uitvoering bij. Het was een hele mooie avond! De musical laat het een en ander zien over het puin dat helaas allerwegen in de wereld aanwezig is. Maar temidden van het puin is er ook hoop: de hoop van het Evangelie,.. de hoop die mag leven in onze harten door Jezus Christus. De musical duurt ongeveer een uur en is ook erg geschikt voor een evangelisatie dienst. Er moet dan niet meer gepreekt worden, want Puinhoop is een preek! Ik wil het stuk graag in de belangstelling van onze gemeente aanbevelen en tegelijkertijd le groupe Evangelique complimenteren met deze fijne musical. Neemt u gerust kontakt op met deze enthousiaste gospelgroep!

GEMEENTE OPBOUW PLAN

Diverse gemeenten zochten kontakt met mij over het Gemeente Opbouw Plan. Een aantal gemeenten is er mee op weg gegaan, andere gemeenten zijn bezig, te bekijken, of ze hier wat mee kunnen. Dat laatste is erg belangrijk. Het is geen pas-klaar programma. Het is nog minder een recept. Het is een raamwerk, aan de hand waarvan de gemeente haar eigen programma kan ontwikkelen. Wanneer een gemeenteweekend kan staan in het teken van dit plan, dat is dat natuurlijk heel fijn. Dit betekent uiteraard niet, dat een andere invulling van gemeente-weekends niet meer mogelijk is. Het punt motivatie heeft momenteel ook zeer de aandacht van de ECU. Ik ben momenteel bezig enkele programma's te ontwikkelen met betrekking tot dit zo belangrijke punt.

TENSLOTTE

Vorig jaar vond op de Bron in Oudleusden de konferentie plaats van de Europese baptistenfederatie. Tijdens deze konferentie is ook nagedacht over de identiteit van de Baptisten familie wereldwijd. Een van de sprekers was Denton Lotz, algemeen sercretaris van de Baptisten wereld Alliantie. Hij bracht onder andere naar voren dat baptisten verdeeld raken, wanneer ze praten over dogmatische aangelegenheden. Wanneer ze echter bezig zijn over en met zending en evangelisatie, dan blijkt er een hartverwarmende eenheid te bestaan. Het is wellicht goed, dat we dit goed in onze oren knopen. Het is daarom dat ik aan het eind van mijn jaarverslag over 1990 geschreven heb, dat zending en evangelisatie voor onze gemeenschap weer prioriteit dienen te worden. Het zou prachtig zijn, wanneer we in de negentiger jaren onze eenheid zouden hervinden in Getuigenis en Dienst.

CELEBRATION

De 20+ groep van de gemeente te Hoogeveen organiseert, voor de 7e keer alweer, een Celebrate-avond.

Wat wil dat precies zeggen?
Letterlijk vertaald betekent 'celebration' viering of verheerlijking.
We geloven in Jezus Christus, die onze Heer, Heiland en Zaligmaker is.
We beseffen nauwelijks hoe vreselijk de weg was, die Hij gegaan is om ons te verlossen. We willen in alle eenvoud onze dank, eer en aanbidding uiten door middel van zang en muziek.

Deze lofprijzing en aanbidding wakkert de vonken van ons zwak geloof aan tot brandende liefde voor de Heiland. Dat Gods Geest in die sfeer werkzaam is, werd steeds door alle aanwezigen ervaren.
Als u die ervaring ook wilt hebben, als u met ons de Heer wilt verheerlijken, dan bent u hartelijk welkom.

Zaterdag 23 februari aanstaande om 20.00 uur in de Baptistenkerk Beth-El, boekweitlaan 65a te Hoogeveen.

Thema:
'GELOVEN IS ZO GEK NOG NIET'

Voor nadere informatie kunt u terecht bij br. G. Verwey tel. 05280-70848 of bij ds. H. Schouten tel. 05280-67950

Tot ziens op de celebration!!!

mededelingen

MEDEDELING

De commissie voor de Opleiding heeft op haar vergadering van 23 januari 1991, broeder R. van de Poll uit Ede benoemd in de vakature van het curatorium.
Op deze zelfde vergadering werd broeder J. Bouritius uit Vroomshoop gekozen tot nieuwe voorzitter van de C.v.d.O. Tevens is broeder J.Bouritius de nieuwe afgevaardigde vanuit de C.v.d.O. in het curatorium.
Wij wensen beide broeders Gods zegen toe bij hun arbeid voor onze gemeenschap. Ook willen wij u, broeders en zusters in het land, oproepen onze opleiding in uw gebeden te gedenken. Moge onze Heer ons d.m.v. onze opleiding in uw gebeden te gedenken. Moge onze Heer ons d.m.v. onze opleiding bekwamen mensen geven, die geworteld in het evangelie, de Heer en Zijn gemeente zullen dienen.

H. Schouten

HUWELIJKSJUBILEUM

Op 23 februari hopen br. en zr. Sj. van de Laan te Deventer 25 jaar getrouwd te zijn.

Hun trouwtekst was en hun getuigenis is: "Mijn oog zal op u zijn" (Psalm 32:8).

U kunt hen en hun kinderen gelukwensen op de dag zelf vanaf 20.00 uur in cafe-restaurant "De Lindeboom", Lindeboomseweg 1 te Schalkhaar.

Hun adres: Gruto 27, 7423 CZ Deventer.

SEOUL ROEPT OP TOT TOEWIJDING

BAPTISTEN KEN UW OPDRACHT!

Dat we als Nederlandse Baptisten deel uitmaken van een wereldwijde geestelijke familie is uiteraard wel bekend. Maar 't zegt ons meestal niet zo erg veel, omdat het de praktijk van het dagelijks leven - privé of gemeentelijk - weinig lijkt te raken.
Door Oost Europa-akties kan een verbondenheid binnen ons eigen werelddeel nog enigszins gezicht en gestalte krijgen, maar wereldwijd...? Toch is het bemoedigend en inspirerend te horen hoe Gods werk wereldwijd (echt!) doorgaat en groeit. En heb vele miljoenen andere Christenen, waaronder ook miljoenen Baptisten met ons de liefde van en voor christus delen, en verlangen in gehoorzaamheid aan Jezus' opdracht, anderen te winnen voor Hem.

In de afgelopen zomer werd in Zuid Korea's hoofdstad Seoul de Baptisten Wereldconferentie gehouden onder het motto "Samen in Christus". Zo'n internationale bijeenkomst pleegt wel vaker gepaard te gaan met allerlei verklaringen (declarations) die soms niet heel veel uitwerken. Ditmaal werd echter op voorstel van de afdeling Evangelisatie en Opvoeding een verklaring opgesteld die meer dan formele instemming verkreeg en wereldwijde verspreiding.
De Commissie der Unie draagt daar graag haar steentje aan bij. In de hoop dat uw hoofd er niet alleen mee instemt en uw hart het beaamt, maar Gods Geest ook veler intelligentie en wil zal neigen tot creatieve en toegewijde daden van gehoorzaamheid.
Hier volgt de verklaring:

DE SEOUL OVEREENKOMST
Een uitdaging aan onze gemeenten.
Uitgaande van Baptisten die in 1990 bijeen waren in Zuid Korea.

Wij wijden onszelf opnieuw toe aan de taak van de wereldevangelisatie met het doel dat rond het jaar 2000 ieder mens de gelegenheid zal hebben te reageren op de boodschap van Gods liefde in Jezus Christus op een waarachtige en betekenisvolle wijze.

Wij roepen Baptisten op, gezamenlijk zowel als individueel, om toe te treden tot deze overeenkomst.

Daartoe:
1. Belijden we, dat de opdracht waarin we ons begeven Godzelf toebehoort. Geinspireerd door de Heilge Geest is het onze vreugde en verantwoordelijkheid, om in de hele wereld getuigen te zijn van Jezus Christus, onze gekruisigde en opgestane Heer.
2. Waar Baptisten deel uitmaken van het gehele huisgezin van God, roept zo'n getuigenis op samen met andere Christenen te bidden en te werken in deze levensbelangrijke opdracht.
3. Omdat alle mensen vallen onder het oordeel van God, moet het Evangelie van Behoud verkondigd en voorgeleefd worden in elke generatie tot Jezus Christus wederkomst.
We doen dat ootmoedig, want we zijn allen zondaars die door genade gered zijn, maar toch ook met vertrouwen, want door de kracht van God worden mensen behouden.
4. Gelovend dat persoonlijk geloof in Jezus Christus toewijding betekent aan Zijn lichaam, de Gemeente, is het ons doel om gemeenschappen te bouwen die effektieve tekenen van Gods Koninkrijk in deze wereld zullen zijn.
5. We belijden dat, samenhangend met het Evangelie, er de noodzaak voor Gods volk is te werken aan een wereld waarin vrede en gerechtigheid worden nagejaagd en waarin het leefmilieu beschermd wordt.
6. Als leden van de Baptistenfamilie, zeggen we elkander toe echte offers te willen brengen voor dit doel en te zullen zorgen voor hulpbronnen om allen in staat te stellen het Goede Nieuws der Verlossing te kunnen delen in hun eigen cultuur en taal.
7. Jezus Christus is de hoop der wereld. Hij is het centrum waarom ons leven draait. Hij is de Souverein Aanwezige in het Koninkrijk waarin we leven en werken.
Zijn waarheid is eeuwig, Zijn liefde onveranderlijk, Zijn genade is genoeg.
Aan Hem wijden we onze levens, helemaal, met blijdschap en zonder reserves.

Aan God zij de Eer!!!

Namens de U.C. - G. Bosveld

DE SLINGERWEG VAN DE VOEDSELPAKKETTEN

Het leek zo eenvoudig, dat plan van de algemene secretaris van de Europese Baptisten Federatie. De gemeenten in West Europa zouden voedselpakketten van 5 kg samenstellen. Die konden dan voorzien van een EBF-sticker per post verzonden worden naar Roemenië en Bulgarije. De EBF-sticker was waarborg dat er geen invoerrechten betaald hoefden te worden.
De eerste hindernis werd gevormd door de hoge transportkosten. De verzening per post was duurder dan de inhoud. Dus werd gezocht naar andere mogelijkheden. In Rotterdam en Delft kon men een afspraak maken met de Bulgaarse ambassade voor gratis verzending per vliegtuig naar Bulgarije. Per week zou 300 kg. meegenomen kunnen worden. Onze landelijke coördinatiegroep zag het helemaal zitten: De gemeenten in het westen en zuiden van het land zouden pakketten kunnen aanleveren voor Bulgarije. Noord en oost Nederland zou zich richten op Roemenië, en gebruik maken van wegvervoer. Vanuit Nederland zouden de pakketten naar Hamburg verzonden worden, en daar overgeladen in een wagen van de fa. Rundt, een duitse expediteur die ze in Roemenië zou brengen.
Helaas, de luchtbrug naar Bulgarije bleek niet van de grond te komen. Daar zat men met 300 kg aan voedsel in het westen, onverrichter zake teruggehaald van Schiphol.
Het bleek dat de fa. Rundt ook op Bulgarije rijdt, en na overleg werd de 300 kg uit west-Nederland meegegeven met de zending naar Duitsland.
Van het EBF-kantoor te Hamburg ontvingen wij adressen. Doch zie, op de valreep van de verzending bereikte ons het bericht dat er geen mogelijheid was om af te leveren in het district Oradea. Ze gaan nu naar Arad, en worden van daaruit verdeeld. De fa. Rundt zou zorgen voor de wijziging van de adressen. Alle pakketten worden nu bezorgd in de Biseria Crest. Baptista in Arad. Er konden in januari 351 pakketten verzonden worden naar dit adres, en verder 337 pakketten voor andere bestemmingen in Roemenië, o.a. het seminarium in Boekarest. 60 pakketten, totaal 300 kg, gingen naar Sofia in Bulgarije.
Het is op dit moment nog niet bekend wanneer en hoe de volgende zending vertrekt; in elk geval zo mogelijk in februari. Laat dat de gemeenten niet weerhouden voort te gaan met pakketten samen te stellen. De regionale contactpersonen houden u op de hoogte, als u hen om informatie vraagt. Zij kunnen u ook het adres doorgeven van de gemeente waar u de goederen heen wilt zenden.
De verzending vraagt improvisatie, maar wij gaan door met helpen.

H.G. de Winkel

MEPPEL WORDT ZELFSTANDIGE GEMEENTE

De evangelisatiepost Meppel, welke vanuit de gemeente te Hoogeveen alweer lang geleden werd gestart, heeft besloten als zelfstandige gemeente verder te gaan.
De broeders en zusters komen daar tweemaal per zondag samen aan de Van der Duin van Maasdamstraat. Lange tijd werd aan het werk, onder de leiding van br. van der Maas en daarna door br. Goessens, vorm gegeven. Ook ds. G. Brongers, emeritus predikant te Hoogeveen, investeerde tijd en energie in de dochter van Hoogeveen. We zijn hen daarvoor zeer dankbaar.
Dat de gemeente nu zover gekomen is dat ze zelfstandig verder kan gaan, verheugt ons. We wensen onze broeders en zusters in Meppel Gods kracht en zegen toe.
Dat de gemeente besloten heeft vooreerst nog geen aansluiting te zoeken bij de Unie vinden wij jammer. Wellicht dat na verloop van tijd, wanneer de gemeente beter nog haar weg gevonden heeft, deze aansluiting alsnog gezocht zal worden.

H. Schouten.

Hebt u 25 mei a.s. al genoteerd?

Onze ontmoetingsdag in Zwolle

mag u in elk geval niet missen

Landelijke ontmoetingsdag — TERECHT EN VOORUIT — 25 MEI 1991

TERECHT EN VOORUIT

Terecht en vooruit: het zijn de woorden die u inmiddels al vaker tegen gekomen moet zijn. Samen vormen ze het thema van onze komende ontmoetingsdag op 25 mei a.s. in Zwolle. Er wordt momenteel hard gewerkt aan de voorbereidingen van deze dag, waarbij de invulling van het programma uiteraard een heel belangrijk punt is. Wel, wat het programma betreft, kunnen we u alvast zeggen dat het heel mooi belooft te worden. We hebben ons natuurlijk gerealiseerd dat het op deze dag niet zonder fijne zang en muziek kan. Daarom hebben we verschillende koren en anderen ensembles bereid gevonden medewerking te verlenen: de brassband Halleluja uit Hoogezand, het gemengd koor Sursum Corda uit Treebeek, le groupe Evangelique uit Emmen en Blake Five uit Hengelo. Verder verheugen we ons zeer op de komst van het jongeren koor Cambrensis uit Wales. Het woord zal op deze dag gebracht worden door de broeders Peet Wijchers uit Enschede en Ab Agtereek uit Leiden. Daarnaast krijgt het thema van de dag ook de nodige aandacht in het spel van de drama-groep Spiegel uit Stadskanaal. En natuurlijk worden de kinderen niet vergeten! Een hele groep mensen is bezig, een prachtig kinderprogramma voor te bereiden. De kinderen kunnen in de IJssehal, waar de ontmoetingsdag plaatsvindt, over een eigen ruimte beschikken. Er zal op deze dag een moment zijn dat we de kinderen tijdens het programma ontmoeten. De gehele leiding van de dag zal in handen zijn van broeder Anne de Vries. Al met al zult u wat het "menu" van de dag betreft prima in Zwolle terecht zijn. Het zal ook een dag zijn, waarmee u weer vooruit kunt. Maar wat is zo'n onmoetingdag wanneer er geen mensen komen! Daarom een hartelijke aanmoediging, om toch vooral deze dag mee te maken. Komt u op zaterdag 25 mei in grote getale naar de IJsselhal in Zwolle! En wanneer we het samen van de Heer van onze gemeenten willen verwachten, zullen we een prachtige dag beleven!

Chris Eijer

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout, P.J. Lalleman
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Haar leven was Christus"

God heeft na een moeilijke laatste levensperiode tot Zich genomen onze zuster

Hinderkien Karel

Op de leeftijd van bijna 90 jaar.

Baptisten gemeente
Groningen-Zuid,
23 januari

Joh.: 5: 24
"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven."

Verdrietig, maar dankbaar voor al de goede jaren die we samen mochten beleven, berichten wij u dat mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

Dirk Pieter Roelof Bouhof

op 7 februari 1991 is heengegaan.

Hij is 79 jaar geworden.

De laatste vijf jaar is hij ziek geweest. Het troost ons te weten dat zijn jaren van lijden niet opwegen tegen de heerlijkheid die hem nu geopenbaard is.
Met grote waardering denken wij aan de liefdevolle wijze waarop hij gedurende twee jaar werd verzorgd in het verpleeghuis "Velserduin".

De dienst van dankbaar herdenken is gehouden op maandag 11 februari in de aula van de begraafplaats "Duinhof" te IJmuiden, waarna de begrafenis heeft plaatsgevonden.

1981 AS Velsen-Zuid
de Ticht 63

J.J. Bouhof-Schreuders
Netty en Herman
Jacqueline en René
Rineke, Christa, Marloes
Ans en Hans
Ingeborg, Charissa, Johanneke
Lex en Ria
Jefta

'KERK IN DE VS ALS KIKKER IN KETEL OP VUUR'

LONDEN - 'De kikker in de ketel' ('The frog in the kettle') - zo luidt de titel van een boek dat onlangs verschenen is over de kerkelijke situatie in de verenigde Staten. De schrijver, George Barna, koos de titel omdat de kerk lijkt op een kikker in een ketel water, die langzaamaan opgewarmd wordt. De kikker is zich niet bewust van enig gevaar en gaat ongemerkt dood.
Dat is het lot van de kerk als zij geen antwoord heeft op de veranderende wereld rondom haar, vindt Barna.
Uit een in het boek verwerkt onderzoek blijkt dat dertig procent van alle Amerikanen zich 'wedergeboren christen' noemt, en dat de kerk in de VS met een jaarlijks inkomen van vijftig miljoen dollar tot de rijkste kerken ter wereld gerekend kan worden. Desalniettemin is de invloed van de kerk op de Amerikaanse maatschappij niet al te diepgaand. Hoewel 58 procent van de bevolking zegt in het gezag van de bijbel te geloven, blijkt maar twaalf procent er dagelijks in te lezen. Bovendien kunnen de meeste Amerikanen niet vertellen wat de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament zijn. En hoewel tachtig procent zichzelf christen noemt, kan maar negentien procent uitleggen wat dat inhoudt.
In een recent onderzoek van de 'Barna Research Group' wordt geconcludeerd dat de kerk gevaar loopt bezadigd te worden. De invloed van Mormonen, boeddhisten, moslims en de New Age beweging neemt daarentegen snel toe.
Barna komt tot een aantal aanbevelingen: het gaat meer om kwaliteit dan om kwantiteit; het is belangrijker tijd beschikbaar te stellen dan geld te geven; integriteit. Als trend constateert Barna dat het individualisme zal toenemen: trouw aan één kerk of denominatie zal steeds minder te vinden zijn. Mensen zullen steeds de kerk opzoeken die het meest aan hun behoeften tegemoet komt.

106e jaargang nummer 9 - 28 februari 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

DE DICHTE DEUR...

Temidden van alles wat er gebeurt in de wereld, veraf of dichtbij, roept het woord van de Heer ons telkens weer op om te vertrouwen op de Here Jezus en uit te zien naar zijn wederkomst. We mogen ons vasthouden aan het goede nieuws, het evangelie dat ons verkondigd is, het volbrachte werk van de Here Jezus. Daardoor staat de poort van het eeuwig Koninkrijk, het Rijk waarvan Jezus Koning is, wijd voor ons open. Die poort staat open, dankzij Gods genade, zijn liefde, het kruis, waaraan de Here Jezus voor ons stierf. Waar Hij genageld aan het kruis zijn leven gaf, ons tot redding. Want daarom verliet Gods Zoon de hemel.

Het geloof is de kracht tot onze redding, de kracht in onze zwakheid en de blijdschap in ons leven.
Als nieuwe mensen, met Christus opgestaan uit de dood, mogen we ons richten op de dingen van de hemel, groeien naar onze Heiland en dicht bij Hem leven. Hem mochten we, als Heer van ons leven ontvangen. En in vertrouwen mogen we met Hem de weg gaan en ons leven door Hem laten opbouwen.
De wortels van ons bestaan mogen in grond hebben in het verlossingswerk van Jezus, onze Heer en dan mag onze hoop, onze kracht en onze verwachting in Christus zijn.
We mogen er klaar voor zijn, bereid, voor de komst van de Bruidegom.
Op het beslissende moment staan we in een persoonlijke verantwoordelijkheid. De vijf wijze meisjes, zij die extra olie hadden meegenomen, zoals we dat kunnen lezen in de gelijkenis over de wijze en de dwaze maagden, gaan, als de Bruidegom gearriveerd is, met de feeststoet het huis binnen en de deur wordt gesloten. Zelfs door God zelf zal hij niet meer worden opengedaan. De deur is dicht. Dat betekent, dat er geen tweede kans is na dit leven en bij Jezus' wederkomst.
Nu staat de deur nog open.
En onze zekerheid mag zijn, dat we in die feeststoet mee zullen gaan, op die dag van de komst van de Bruidegom.
Want we zijn Gods kinderen, bestemd voor het feest met de Heer. We mogen het feest meemaken, erbij zijn voordat de deur gesloten wordt.
Alleen door het bloed van Christus, dat aan het kruis van Golgotha vergoten werd, spreekt God ons vrij. Staat de deur open!
Van Hem ontvangen we een leven vrij van de macht van de zonde en van de dood. Ontvangen we nieuw, eeuwig leven.
De Heer mag in ons wonen; Hij vernieuwt ons leven dag aan dag.
Hij maakt ons levend. In de doop, in het watergraf zijn we met Hem begraven, maar door het geloof in zijn macht ook met Hem opgestaan, waardoor we een nieuw leven hebben ontvangen.
Omdat Jezus leeft mogen we leven, deelhebben aan zijn glorierijke macht.
Bij de Heer kunnen we terecht, ook als het gaat om onze toekomst.
Omdat Jezus Heer is verliezen we de moed niet, maar is en blijft er hoop.
Dankzij Gods genade is er een open deur die leidt naar het leven.
Jezus zegt: "Ik kom spoedig", en wij mogen zeggen: "Amen. Kom Heer Jezus".

"Ik komt met haast, Ik kom!
Houd vast wat Ik u heb gegeven.
Er blijft bij alle aardse last een
open deur ten leven.
Werp van u af wat Ik niet gaf.
Bijf u standvastig scharen bij wie mijn
woord bewaren".

J.H. Stijkel

INTERNATIONAAL

UIT DE BAPTIST TIMES (1)

In de leiding van de Engelse Unie staan flinke verschuivingen voor de deur. De Algemeen Sekretaris, Bernard Green, gaat met pensioen. Hij zal worden opgevolgd door Davis Coffey. Coffey was tot dusverre Sekretaris voor Zending en Evangelisatie en op die post komt dr. Derek Tidball. Tidball is socioloog en theoloog; sinds 1985 was hij predikant in Plymouth. Het kost hem grote moeite om zich van zijn gemeente los te maken, maar de roeping van zijn nieuwe funktie heeft de doorslag gegeven. Hij begint overigens pas in september.
Tidballs achtergrond als socioloog sluit aan bij de nadruk die de Baptisten leggen op sociale vragen als een invalshoek om de Bijbelse boodschap te laten horen. Hij krijgt ook de leiding over de afdeling sociale zaken wanneer later dit jaar ds. Ron Black daar wegens emeritaat vertrekt. Blacks direkte opvolger krijgt, bij wijze van bezuiniging, een lagere rang en zal onder Tidball vallen. Tidball is door zijn boeken ook in Nederland bekend, met name in kringen van evangelische studenten.

Door alle Engelse kerken zijn de jaren 1991 tot 2000 uitgeroepen tot "Decennium van de evangelisatie". Het idee komt van de Anglicanen. Zelfs Pinkstergemeenten en de Evangelische Alliantie hebben zich aangesloten. Ook de Baptistengemeenten zijn opgeroepen om mee te doen en op de eerste zondag van januari een startzondag te houden. Algemeen Sekretaris Bernard Green: "Ik sta volledig achter het Decennium en ik hoop dat al onze gemeenten en leden in staat zullen zijn om mee te doen. Velen zullen interkerkelijk bezig zijn; wanneer evangelisatie gezamenlijk kan gebeuren is dat beter dan dat we allemaal voor onszelf werken." Veel oekumenische diensten markeren de startzondag.
Green wees erop dat gemeenten die bezwaren hebben tegen andere kerken toch kunnen evangeliseren. In de grondslag van de Unie staat onder andere dat het de taak van elke discipel is, persoonlijk te getuigen van het Evangelie van Jezus Christus en deel te nemen aan de evangelisatie van de wereld.
Aan het eind van de jaren '80 hebben diverse regionale bonden van gemeenten al vrijgestelde evangelisten benoemd en plannen gemaakt. Men is zich ervan bewust dat grote plannen van boven af meestel weinig uitwerken. Elke gemeente zal zelf konkrete doelen moeten stellen; daarbij helpen de vrijgestelden.

PJL

KOM HEILIGE GEEST, VERNIEUW DE GANSE SCHEPPING

Bovenstaande woorden vormden het thema van de vergadering van de Wereldraad van Kerken op de tweede dag van de Assemblee, welke in Camberra werd gehouden. Op zichzelf zijn dit prachtige woorden. Hoe nodig is het dat de Heilige Geest vernieuwend optreedt in deze wereld en zeker in de kerken. Door vele gelovigen en in vele kerken wordt er al jarenlang gebeden om een vernieuwde werking van de Heilige Geest.

Toch zullen vele gelovigen, levend en werkend in kerken die lid van zijn de Wereldraad van Kerken, de schrik krijgen als zij vernemen met welke woorden dit thema werd ingeleid door Prof. Chung Hyung Kyung uit Korea.
Wij citeren daartoe vanuit het Nederlands Dagblad:
"Er moet radicaal afgerekend worden met traditionele geloofsbeelden. Daarvoor moeten positieve elementen uit andere godsdiensten overgenomen worden in het christelijk geloof. De theologie moet veel meer bepaald worden door vrouwen en door de natuur. We moeten niet meer geloven in een almachtige God, een strijder, die alle goeden redt en alle bozen straft. In plaats van in een almachtige God moeten wij geloven in een barmhartige God. Een God, die temidden van de wrede vernietiging van het leven met ons en om dat leven huilt".
Hoe ver beweegt deze Koreaanse theologe zich van de God van de Bijbel. De God, welke Zich in de Bijbel openbaart is de almachtige God, die hemel en aarde heeft geschapen. Maar tegelijk is God ook een God vol van barmhartigheid die in zijn grote en ontfermende liefde in Jezus Christus de weg heeft gebaand, waardoor iedereen, die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar voor eeuwig behouden zal worden. Daartoe zijn geen elementen, al of niet positief, van andere godsdiensten nodig. Integendeel, alle andere godsdiensten horen hier ver weg van te blijven, want er is maar één weg tot behoudenis, dat is Hij, die het heeft gezegd: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven". Er is maar één Naam onder de hemel gegeven waardoor wij moeten behouden worden. Dat is de Naam van onze gezegende Heiland.
Op welk een verkeerde weg deze Koreaanse theologe zich bevindt, bewijst ook het volgende. Wij citeren opnieuw het Nederlands Dagblad:
"De Koreaanse theologe vergeleek de Heilige Geest met de Oost-Aziatische godin van het medelijden en de wijsheid Kwan IN. Terwijl zij medelijden heeft met alle lijdenden en alle levende wezens, blijft zij toch in deze wereld en maakt het daarvoor voor andere levende wezens mogelijk om verlichting te krijgen (..) Zou dit ook niet het beeld kunnen zijn van een vrouwelijke Christus, van een vrouw, die de eerstgeborene onder ons is, die ons voorgaat en andere mensen met zich meeneemt?"
We zien hier, in deze woorden, iets van het grote gevaar dat de christelijke kerk van onze dagen bedreigt, een vermenging van het christelijk geloof met de oosterse godsdiensten. Het is de New-Age beweging die zich al sluipend voortbeweegt en steeds meer invloed krijgt in kerk en theologie. In een wereld waarin bijna geen afstanden meer bestaan en wij steeds meer met andere volken en culturen worden geconfronteerd, krijgen wij ook steeds meer kennis van andere godsdiensten. De vraag wordt dan al spoedig gesteld: "Zijn die andere godsdiensten dan zo slecht? Zoeken die ook niet het goede voor de mens?" De Bijbel leert ons echter dat er één God is, en alle andere goden zijn afgoden. Waarbij we dan ook niet moeten denken dat afgoden niets zijn, want al eerder hebben we op deze plaats geschreven dat achter de afgoden de demonen staan. Paulus schreef eertijds dat offeren aan de afgoden offeren aan de boze geesten is. Daarom zullen wij ons verre dienen te houden van al deze andere godsdiensten. Ja, zoals in de dagen van de apostelen zullen we het ook die mensen van andere godsdiensten moeten voorhouden dat er maar één weg is tot behoudenis. We zijn dankbaar voor de vele zendelingen die werkzaam zijn in vele landen temidden van zulke godsdiensten. Maar nu deze godsdiensten dichterbij komen, zelfs naast onze deur aanwezig zijn, zullen we ons ook in Nederland moeten afvragen of we niet luid en duidelijk de boodschap van het evangelie moeten brengen aan de aanhangers van deze godsdiensten. Gelukkig is men op verschillende plaatsen in ons land daar ernstig mee bezig.
Terugkerend naar de aanleiding van dit schrijven, de vergadering van de Wereldraad van Kerken, hopen wij van ganser harte dat er binnen de Wereldraad, door kerken die daartoe behoren, ernstig geprotesteerd zal worden tegen de woorden en de gedachten van deze Koreaanse theologe. Het wordt hoog tijd dat de kerk wakker wordt en heel ernstig gaat bidden: "Kom, Schepper, Geest, vernieuw ons hart en leven". Als dat gebeurt zullen we inderdaad de zo vurig verwachte geestelijke opleving gaan beleven.
En als de kerken binnen de Wereldraad van Kerken dat niet doen dan zullen de kerken die buiten deze raad staan het moeten doen, want deze leer is te gevaarlijk om zonder te worden weersproken zijn gang te laten gaan. Naar mijn mening is nu de tijd gekomen dat Evangelische groeperingen, samen met kerken die willen vasthouden aan de waarheid van het woord van God, de handen ineen slaan om een dam op te werpen tegen het opdringend ongeloof en tegen de vermenging van het christelijk geloof met de godsdiensten van deze wereld. Heeft dit niet te maken met het woord dat de apostel Paulus zegt: "Dit evangelie is geen evangelie"?

Jac. Schouten

Gelijkenissen (2)

HET MYSTERIE VAN DE AKKERS

Waarom gebruikte de Heer Jezus eigenlijk gelijkenissen? Had Hij zijn onderwijs niet veel eenvoudiger kunnen geven? Terecht vragen sommigen zich dit af. Maar anderen zeggen, ook terecht, dat de meeste gelijkenissen op zich helemaal geen ingewikkelde verhalen zijn. Het gaat er alleen om dat we de sleutel te pakken krijgen, de gedachte die erachter zit. En dat is niet altijd even eenvoudig.

We treffen in de evangeliën ook wel andere vormen aan waarin de Heer onderwijs gaf. Soms zei Hij de dingen gewoon heel direkt. Denk bijvoorbeeld maar aan de Bergrede. Soms gebruikte Hij beelden zonder dat we van een gelijkenis spreken. Denk aan het huis op de rots of los op het zand, of aan de boom en de vrucht: een goede boom brengt goede vruchten voort en een slechte boom slechte vruchten.

MATTHEÜS 13

Het evangelie van Mattheüs helpt ons het beste bij de vraag, waarom Jezus ook gelijkenissen vertelde. Mattheüs heeft namelijk een heleboel gelijkenissen bij elkaar gezet in het dertiende hoofdstuk van zijn boek. Dat geeft sterk de indruk dat Jezus op een bepaald moment begonnen is om deze vorm te gebruiken, terwijl Hij dat daarvoor niet of nauwelijks deed. We kunnen nu een stuk verder komen door te letten op het moment waarop Jezus overschakelt op gelijkenissen.
Jezus had belangrijk onderwijs gegeven in de Bergrede, die we vinden in Matt. 5, 6 en 7. Daarna heeft Mattheüs veel aandacht gegeven aan daden van de Heer in de hoofdstukken 8 en 9. En in de hoofdstukken 11 en 12 heeft hij veel verteld over de uiteenlopende reakties op Jezus: Johannes de Doper, die twijfelt of Jezus de Messias is, mensen die klagen over Jezus' optreden, steden die zich ondanks alles niet tot Hem keren en dergelijke.

VERDEELDHEID

Mattheüs tekent het resultaat van Jezus' optreden als verdeeldheid. Er vindt een tweedeling plaats binnen het volk. Men gaat positie bepalen tegenover de man uit Nazaret die zulke bijzondere dingen zegt en doet. Sommigen geloven, sommigen niet. Sommigen komen Hem vragen stellen, met goede of kwade bedoelingen. Hij is het gesprek van de dag, maar dan zo dat niemand neutraal kan blijven. Aan het eind van hoofdstuk 12 stelt Jezus zelf het heel scherp. Wanneer zijn familie Hem zoekt, zegt Hij alleen wie de wil van God doen zijn mijn verwanten. Niet aardse banden bepalen wie bij het Rijk van God horen. Dat behoren bij het Rijk moet blijken in praktische gehoorzaamheid. Jezus volgen.

DE AKKERS

Mattheüs 13 opent dan met de gelijkenis over de zaaier. Deze gelijkenis kunnen we evengoed aanduiden als de gelijkenis over de akkers. De Heer is degene die als een goed zaaier overal strooit. Je ziet in Israël vaak niet goed hoe de bodem is. Een zaaier strooit zijn zaad in het rond en weet daarbij wel dat niet alles vruchtbaar land is.
Op dezelfde manier heeft Jezus overal gesproken en op vele plaatsen tekenen gedaan van het naderende Rijk van God. De reakties van de mensen zijn even verschillend als de bodem. Sommige mensen hebben hun hart werkelijk geopend voor het evangelie en zullen vrucht gaan dragen. Anderen zijn nu wel heel enthousiast maar zullen straks "kruisig Hem" roepen. Weer anderen hebben wel een poosje tijd en interesse, maar straks zullen ze terugkeren naar de dagelijkse zorg voor het bestaan en Jezus op de tweede plaats proberen te zetten - het laatste wat je met de Zoon van God kunt proberen te doen. Verschillende mensen die verschillende akkers vormen voor het zaad.

ZELF GEZIEN

Het is een groot mysterie. De grootste mens die ooit geleefd heeft is daar, in Israël, en Hij spreekt en handelt in het openbaar. Hoe bestaat het dat niet alle mensen, tot de laatste man, in Hem geloven?? Heel wat mensen tegenwoordig beweren dat ze wel zouden geloven wanneer ze Jezus maar eens echt konden zien. Ze zoeken alleen bewijs, zeggen ze. Maar, tijdens Jezus' aardse leven waren er tallozen die helemaal niet geloofden, hoewel ze Hem gezien en gehoord hadden. De mensen die nu zo moeilijk kunnen geloven, zouden tijdens Jezus' leven niet geloviger geweest zijn.
Hetzelfde raadsel houdt ons bezig. Wij hebben een woord voor de wereld en daar komen we als Baptisten af en toe nog rond voor uit. Goed, we zoeken wel eens naar de juiste vorm, maar heel vaak horen ongelovigen toch via ons en onze gemeenten het Woord van God op een zuivere manier. Waarom komen ze dan niet tot bekering?
Er zijn familieleden die heel goed van ons weten dat wij geloven, en dat we daarin niet schijnheilig zijn. Ze zien dat het ons gelukkig maakt en een doel geeft voor dit leven en voor het volgende - maar ze willen niets van God weten. Hoe bestaat het?

GELOOF IS WONDER

Het antwoord van de "gelijkenis van de zaaier" is: het ligt niet aan het zaad, het ligt niet aan de zaaier, maar het verschil zit in de harten van de mensen. Van zichzelf zijn mensen niet in staat het woord te ontvangen. God moet het hen openbaren (Matt. 13:11). Het wonder is niet dat sommigen niet geloven, maar dat sommigen wel geloven.

Wanneer we tot dit punt zijn gekomen, begrijpen we de opbouw van Mattheüs 13. De gelijkenis staat in de verzen 1-9 en de uitleg in de verzen 18-23. Daar tussenin staat iets anders, een gesprek over het doel van gelijkenissen. Nu zien we dat dit gesprek hetzelfde uitdrukt als de gelijkenis met zijn uitleg: het goede groeien van het zaad is geen vanzelfsprekende zaak. Van zichzelf hoort de mens het woord van de Heer niet met een ontvankelijk hart. Het moet hem gegeven worden en dat is een mysterie van God. In vers 11 wordt dat woord gebruikt, mysterie. Dat is iets wat we met ons verstand niet kunnen vatten en waar studie dus niet bij helpt; het is iets wat God ons in het hart moet leggen. Het is niet ingewikkeld en niet veel, maar het bepaalt ons hele leven.

ONZE REAKTIE

Het staat er niet bij, maar het lijkt me duidelijk: ook wij mogen, in navolging, zaaien. Overal, zonder van tevoren te weten hoe de grond is. De Here God zal een deel van het zaad laten opgroeien, zodat het rijk vrucht draagt. De gelijkenis en de uitleg bieden geen enkel exkuus om te zeggen: "Het resultaat is te klein, laten we maar stoppen met zaaien." Het is ónze taak om te zaaien, de rest is Gods zaak.

Pieter J. Lalleman

CONVENT IN TABITHA AMSTERDAM

Op maandag 28 januari j.l. waren de leden van het convent van Baptisten Voorgangers uit de regio Holland, samen met hun echtgenotes, te gast bij Tabitha Amsterdam. Op uitnodiging van de Tabitha pastores, ds C. Helderop en ds C. de Jong, bracht men een bezoek aan de Tabitha verzorgingshuizen 'Ingenhouszhof' en 'Amsteldijk'. Namens de directie van de Stichting Tabitha werd men hartelijk welkom geheten door de heer P. Dijk, algemeen hoofd van Tabitha Amsteldijk. Met veel belangstelling hebben de leden van het convent kennis genomen van het zegenrijke werk, zoals dit in Tabitha verricht mag worden. De schitterende kerkzaal op de zevende verdieping is duidelijk de trots van de huispredikant ds C. Helderop en biedt tevens een riant onderdak aan de Baptisten Gemeente Amsterdam-C. In het huis aan de Ingenhouszhof werd men door het plaatsvervangend hoofd de heer L. Bos uitgenodigd voor een uitstekende lunch. Tabitha is een gastvrij huis voor bewoners en gasten. Aan de Ingenhouszhof werd met veel aandacht met elkaar gesproken over de plaats van de pastorale zorg in een verzorgingshuis voor bejaarden. De 'Open Huis Kerkdiensten' in de drie grote Tabitha huizen in Amsterdam vragen veel aandacht van de beide pastores maar voorzien dan ook duidelijk in een groeiende behoefte. De kerkzaal in het huis Ingenhouszhof wordt op het ogenblik zelfs uitgebreid door een bouwkundige vergroting van de ruimte. Een belangrijk element in de pastorale zorg is de wekelijkse samenzang, die door ds C. Helderop met begeleiding van de accordeon een onvervalst Amsterdams element heeft gekregen.
Het is een goede zaak, om als convent op deze wijze, op de werkplek zelf, kennis te nemen van de arbeid van een collega in het bijzondere pastoraat.
Wellicht is het een idee voor de andere conventen in onze gemeenschap, om ook eens een bezoek te brengen aan de collegae de Jong en Helderop. Enkele jaren geleden was het convent Holland ook te gast in het verpleeghuis Tabitha aan de Jan Bongastraat. De komende bijeenkomst van het convent is op maandag 15 april DV. De plaats van samenkomst is de Triomfator Kapel te Alphen a/d Rijn en het aanvangstijdstip is 12.30 uur. Ds J. v.d. Zeeuw, voorganger van de Baptisten Gemeente Scheveningen, zal dan een inleiding verzorgen over het boek 'Christus op aarde' van Prof. dr. J. van Bruggen. Wij hopen dan ook weer alle voorgangers en hun echtgenotes uit de regio Holland te mogen ontmoeten.

Ds A. van den Berg,
sec. convent Holland

DE PROVINCIE DOET MEER DAN JE DENKT

Wist u dat er volgende week verkiezingen zijn? De Golfoorlog heeft dit jaar alle aandacht opgeëist. Logisch. Minder dan anders leven we toe naar de verkiezingen. Waar gaat het ook eigenlijk om? De Tweede Kamer? Nee? De gemeente dan? Ook niet? Waarom zou ik me dan druk maken? Naar de stembus? Nou, misschien als het goed weer is.

De verkiezingen van de leden van de Provinciale Staten zijn geen zaak die de massa in beweging brengt. Toch wil ik u aanmoedigen om aanstaande woensdag van uw demokratische recht gebruik te maken. Ik zou deze aanmoediging heel kort kunnen houden en zeggen: "In een demokratie mag je niet alleen stemmen, je hebt ook de morele plicht om dat te doen. De burgers in een demokratie kiezen vertegenwoordigers en dat zijn alleen vertegenwoordigers wanneer iedereen gestemd heeft. U mag dus op 6 maart niet thuisblijven." Een theoloog van wie ik veel heb geleerd heeft dat nog wat sterker uitgedrukt. Hij schreef: "Politiek is een heilige zaak." Over dat ene zinnetje van vijf woorden zou heel veel te zeggen zijn. Het maakt in elk geval duidelijk hoe belangrijk het bestuur van ons land en volk voor deze gelovige waren. Ik ben dat helemaal met hem eens.

PROVINCIALE STATEN

Toch is het goed om nog even door te schrijven/te lezen. Want waarover gaat het woensdag nu precies?
Er worden verkiezingen gehouden voor wat we wel noemen de provinciale volksvertegenwoordiging. Op landelijk gebied worden wij vertegenwoordigd door de leden van de Eerste en Tweede Kamer, in de burgerlijke gemeente waarin we wonen door de Gemeenteraad. Een beetje in de verdrukking daartussen zitten de provincies. We hebben er twaalf. Elke provincie heeft zijn eigen parlementje, Provinciale Staten. Het aantal leden van Provinciale Staten (PS) hangt af van het aantal inwoners. PS van Zuid-Holland hebben dus meer leden dan PS van Drenthe.

EERSTE KAMER

De leden van PS vormen vier jaar lang het hoogste gezag in de provincie. Maar aan het begin van die periode van vier jaar doen ze iets speciaals: Ze kiezen dan namelijk de leden van de Eerste Kamer. Wanneer u dus woensdag gaat stemmen, dan stemt u indirekt ook voor de Eerste Kamer. En dat is de groep die alle wetten en begrotingen in ons land moet goedkeuren voordat ze van kracht worden. Het kabinet staat of valt met de steun van niet alleen de Tweede, maar ook de Eerste Kamer. Alleen al vanwege die Eerste Kamer is het de moeite waard, even te gaan stemmen.

PROVINCIALE TAKEN

Maar de provincie zelf is het ook zeker waard, dat u stemt. Wat doet de provincie dan? Meer dan u misschien denkt. De hoofdtaken zijn:
1. Milieubeheer en landschapszorg
2. Welzijn en rekreatie
3. Ruimtelijke ordening en weg- en waterbouw

Bij punt 1 mag u denken aan de mestproblematiek en aan bodembescherming. Veel zaken die het milieu aangaan worden niet vanuit Den Haag geregeld, maar per provincie. Een goed milieu begint bij jezelf, wordt ons voorgehouden. Dan kiezen we toch ook zelf wie ons milieubeleid mogen gaan voeren!
Onder punt 2 valt bijvoorbeeld de zorg voor ouderen. Voor veel zaken van kunst en kultuur geeft de provincie al dan niet subsidie. Bij welzijn spelen veel identiteitsgevoelige vragen. Of iemand een gelovige is of een godloochenaar maakt hierbij heel wat uit. Twee voorbeelden:
- laat je een neutrale en een christelijke instelling fuseren, wanneer er bezuinigd moet worden? Of hef je het bijzondere op en laat je het algemene voortbestaan? Wat gebeurt er met de identiteit?
- subsidieer je vooral New-Age kunst, vooral "christelijke" kunst of let je met name op de kwaliteit? Stel je je neutraal op of kan dat niet?

Onder 3 vallen de streekplannen, die aangeven wat waar in de provincie mag gebeuren: wonen, werken, rekreëren, auto rijden enzovoort. Als zo'n streekplan er eenmaal is, kunnen gemeenten daar niet meer omheen.

Op welke partij u moet stemmen, behoeft u niet in DC te lezen. Maar stem en doe het bewust!

Pieter J. Lalleman

Bedankt voor Doetinchem: J.M. Zijlstra te Kampen

KIJKJE VANUIT DE GESCHIEDENIS

Uit de voorrede van dr. G.A. Wumkes' boek "De opkomst en vestiging van het Baptisme in Nederland", gedateerd op 23 september 1912 haal ik de volgende passage aan:

"Onder de dissenters van Nederland zijn de Baptisten mede van de armsten en dunst gezaaiden. Men telt er nog geen twee duizend. De breede massa van het volk kent nauwelijks hun naam en duwt hen in de sektenhoek. Het kleinburgerdom heeft pret over hun "dompelen". De kerkelijken verwarren hen met Mormonen of Darbisten.

Toch leven deze "Freikirchler" bij hooge idealen. Hun streven naar een zuivere gemeente van geloovigen volgens apostolisch model, hun eisch van persoonlijke bekeering, hun strenge levenstucht, hun beslist afwijzen van alle staatsbemoeiing in zake de gemeentelijke huishouding, hun handhaven van absolute zelfregeering der gemeente, hun strijd voor onvoorwaardelijke, algemeene godsdienstvrijheid, hun innig gemeenschapsleven en hun levendige evangelisatiearbeid dwingen eerbied af.

Deze leekenbeweging, die de werking van den bijbel in de hand van scheepskapiteins en veenarbeiders, van winkeliers en ambachtslieden, van landbouwers en fabrieksvolk te aanschouwen geeft, wil een bolwerk zijn tegen de verwereldlijking der kerk en tegen een kille verstands- en gewoontereligie."

COMMENTAAR

Deze tekening door een "buitenstaander", dr. Wumkes was hervormd predikant, nodigde me uit om weer eens opnieuw onze gemeenschap onder de loep te nemen. Ik laat u even over mijn schouder meekijken in de hoop dat u zelf ook met een vergrootglas gaat kijken. Niet om te zien wat er allemaal niet deugt, maar om onze "eigenheid" weer in beeld te krijgen.
Van de talrijke zaken die aangehaald worden, beperk ik me hier tot er twee even kort van commentaar te voorzien.

1. *"hun streven naar een zuivere gemeente van geloovigen".* Zuiver is op zichzelf een positief begrip. Van oudsher willen baptisten graag echt gemeente zijn zoals de bijbel dat bedoeld heeft. Het is belangrijk vast te stellen dat het streven legitiem is; de bijbel spreekt een aantal malen van zuiveren en reinigen van de levens van de leden der gemeente. Ik werd daarbij aangesproken door de woorden in Jacobus 1:27 en 4:8 en 9. "Zuiveren" is echter ook een term met een negatieve klank: een term, bekend onder andere uit de communistische traditie, waarbij zuiveringen vele mensenlevens kosten. Het zou goed zijn om deze twee kanten van "zuiver" eens op onze gemeente te betrekken!

LEKEN

2. *"een leekenbeweging, die de werking van den bijbel in de hand van... te aanschouwen geeft..."*
Baptisme, een lekenbeweging en een bijbelbeweging! Dat doet denken aan Christus zelf, die zijn gemeente bouwde met behulp van geïnspireerde "vissers" en "arbeiders". Een gemeente die leeft bij gratie van de Geest van Christus die mensen inschakelt in de gemeente, een gemeente waar allen steeds weer mogen ontdekken wat er met hen gebeurt als ze de bijbel ter hand nemen. De bijbel in de hand: dat duidt op een persoonlijk omgaan met de bijbel; een bijbel die bij de hand is als het gaat om levensvragen, evangelisatie, doordenking van het gemeentezijn.
In hoeverre zijn we nog lekenbeweging en welke plaats heeft de bijbel in ons leven?
Kijken in de geschiedenis... geeft soms een betere kijk op het heden.

W.J. de Zwart
Uit "De Gemeenteklok"

TENTEVANGELISATIE

Een persoonlijke kijk erop,
naar aanleiding van een brief van de Evangelisatiecommissie der Unie.

Ik weet het nog goed: als beginnend voorganger keek je er raar van op. Het evangelie brengen in een tent. Dat leek op iets uit lang vervlogen tijden. Maar ja, het was gebruikelijk in de gemeente, dus je gaat meedoen.
En al gauw word je enthousiast... en je kijkt uit naar de volgende keer. Je geniet van het voorbereiden: alles en iedereen wordt ingeschakeld, wie is er "nachtwacht"? De jeugd ziet wel wat in zo'n nachtelijk avontuur. Een andere keer nodigt een aantal zusters zichzelf uit (met hond). De tent wordt opgezet: 40 tot 50 mensen letterlijk in touw; plotseling staakt de opbouw: erwtensoep! De buurt kijkt argwanend toe naar wat die baptisten aan het uitspoken zijn.
Met de geluidswagen erop uit: het evangelie in een notedop plus een uitnodiging voor de avond.
's Avonds tijdens de bidstond: spanning, wat gaat er gebeuren, wie komt er?
Langzamerhand druppelen de mensen binnen... een muziekgroep begint te spelen... sommigen komen aarzelend: toch wel raar zo'n samenkomst op het gras. Een vrouw met een grote duitse herder aan de lijn komt op het nippertje... zo durft ze nog net!
Het evangelie wordt gebracht aan de mensen in de tent en... daarbuiten... daarover hoor je van de buren pas later, als de tent alweer weg is.

's Middags een feestmiddag voor de kinderen uit de buurt. Even lichte paniek, er komen er veel meer dan waarop was gerekend: limonade tekort, werkjes te weinig... maar het feest gaat door. Kinderen genieten van het bijbelverhaal, maken een kring rondom de tent... het is echt feest!
Na afloop: het afbreken, het napraten, de nazorg, de vreugde van de doopdienst een paar maanden later (bijvoorbeeld van die mevrouw met de duitse herder!).

Zomaar een paar herinneringen van uw voorganger, en de gedachte aangereikt door broeders en zusters uit het land, iets voor ons?
WELNEE... want... en omdat...
Of toch? Denk er nog eens over! (Bid er eens over!)

W.J. de Zwart
uit "De Gemeenteklok"

Veelkleurig, niet versnipperd
DE EVANGELISCHE ALLIANTIE WERELDWIJD (1)

Onze gastschrijver Arnold van Heusden (45) is direkteur van de Evangelische Alliantie in Nederland. Een bijdrage in het kader van de gedachtenwisseling over onze identiteit als Baptisten.
De Unie van Baptistengemeenten heeft geen formele banden met de EA.
In zijn openingskollege in sept. 1990 heeft dr. O.H. de Vries erop gewezen dat er overeenkomsten en verschillen zijn tussen de evangelische beweging en de Baptisten. De Vries stelde dat we kunnen leren van de Evangelischen, als we onze eigenheid maar niet verliezen.

De evangelische beweging is ouder, maar de Evangelische Alliantie (hierna EA) is op zijn minst terug te voeren tot 1846. In Engeland (in Londen om precies te zijn) vond een oprichtingsvergadering plaats waaraan mensen participeerden die in de strijd tegen de slavernij hun sporen verdiend hadden. Van meet af aan werd de Engelse EA gekenmerkt door een grote openheid voor zending, sociale nood en maatschappij problemen.

OPWEKKINGS BEWEGING

Iedere kerkganger in Nederland die ouder is dan 40, heeft waarschijnlijk slechte herinneringen aan de slepende discussie over de 'horizontale en verticale' aspecten van het geloof. Met 'horizontaal' wordt dan doorgaans gewezen op maatschappelijke verantwoordelijkheden, terwijl 'verticaal' het geestelijk leven, de verborgen omgang met God in engere zin, aanduidt. Van deze tweedeling, laat staan van een tegenstelling, was in de Engelse evangelische beweging van meet af aan geen sprake. Daar was ook de historische situatie niet naar. De EA in Engeland ontstond in de eerste plaats als een positieve doorwerking van de grote opwekkingsbewegingen van de achttiende eeuw en was een correctie op het 'hoge' Anglicanisme van die tijd, dat in vele kerken erg formeel en star was geworden.

EEN DRIEVOUDIG SNOER

In zijn statuten brengt de EA - zowel wereldwijd als in Nederland - een drieledig doel naar voren: 1. de eenheid van gelovigen te belijden en zichtbaar te maken, 2. te werken aan de voortdurende vernieuwing van het gemeentelijk leven en het persoonlijk geestelijk leven, 3. de missionaire spits: evangelisatie en zending dichtbij en veraf. Een goed evenwicht tussen deze drie aandachtsvelden garandeert tevens een gezond menu voor het geestelijk leven. Al is in de praktijk van de laatste 150 jaar ook de EA her en der niet geheel aan institutionalisering en formalisering ontkomen, toch is opvallend dat het - gelijktijdig of beurtelings - naar voren halen van deze aspecten er telkens weer voor gezorgd heeft dat plaatselijke en landelijke groepen als een phoenix uit hun eigen as leken te herrijzen.

NIEUW VOOR ELKE GENERATIE

Van die phoenix kan Nederland meepraten. Volgens de oude Egyptenaren was het een mytische vogel, die iedere avond bij zonsondergang de zon tegemoet vloog. Hij leek op te gaan in en verbrand te worden door de ondergaande zon, maar de volgende morgen was hij er weer. En zo vatte het geloof post dat deze vogel als symbool van de opstanding uit zijn eigen as herrees.

Dat ligt bij de EA natuurlijk wel een beetje anders, maar het is opvallend dat in het buitenland en in Nederland grote veranderingen in cultuur en kerk overleefd zijn. In Nederland is de EA meerdere malen voor korte tijd verdwenen, maar telkens opnieuw kwam het verlangen om binnen een soortgelijke organisatie gemeentevernieuwing, eenheid en zending gestalte te geven.
Die initiatieven kwamen niet uitsluitend voort uit wat men tegenwoordig wel 'evangeliegemeenten' of 'evangelische kerken' noemt. In Nederland waren de initiatiefnemers van de EA de voormannen van het Réveil zoals Cappadose, Da Costa en Groen van Prinsterer. Twintig jaar na het oprichten van de Britse EA ontstond er ook een in Nederland. Het is typerend dat diepgaand onderzoek geen exacte datum van de oprichting aan het licht heeft gebracht. Want zo ging het: het was meer een beweging dan een organisatie. Mensen kwamen bijeen voor studie, bijbelstudie, gebed en onderlinge bemoediging.
Beroemd zijn natuurlijk de kringen die Groen bij zich aan huis hield, en de besprekingen die daar gehouden werden over werken die nu nog grote bekendheid genieten zoals zijn 'Ongeloof en Revolutie'. Het waren de mannen en vrouwen (!) van het Réveil - opnieuw aangeraakt in de geestelijke beweging die toen ook Nederland kenmerkte. Midden in een periode van kerkelijke scheiding en hergroepering vonden ze elkaar op een bovenkerkelijk platform, waarin de verschillen bespreekbaar waren, maar dan niet om tot scheiding te leiden. Ergens is dat zo geformuleerd: "De EA neemt haar platformfunctie als een rode draad voor alle activiteiten. Het afgelopen decennium is het besef gegroeid dat er binnen de evangelische beweging een dringende behoefte bestaat aan een plaats van ontmoeting. Een plaats waar tegenstellingen versmelten tot veelzijdigheid. Een plaats waar krachten gebundeld worden. Een plaats waar mensen en organisaties elkaar inspireren om samen gestalte te geven aan Gods bewogenheid met onze wereld."

EEN IN UITGANGSPUNT - VERSCHILLEND IN TOEPASSING

Het spreekt vanzelf dat dit summiere drievoudige uitgangspunt niet het enige is. De EA baseert zich voluit op het Bijbels getuigenis, en legt daarbij de nadruk op het belang van persoonlijk geloof en persoonlijke evangelisatie. Ook betekenen deze drie globaal geformuleerde spitsen dat per land het werk er nogal verschillend uit kan zien. Hieronder wil ik van elk van de drie spitsen een voorbeeld geven en tot slot nog wat aandacht wijden aan een land dat de laatste maanden zozeer in onze aandacht staat: Roemenië.

DE EERSTE SPITS: EENHEID DER CHRISTENEN

Naast een grote 'staatskerk', de Anglicaanse kerk, kent Engeland net als ons land tientallen kleine kerkgenootschappen en honderden zelfstandige kerken. De EA in Engeland biedt aan kerken de mogelijkheid om deelnemer te worden. Het platform van kerken, waartoe inmiddels enige duizenden lokale kerken zijn toegetreden, heeft een krachtige werkgroep die regelmatig materialen en publicaties verzorgt ten behoeve van de plaatselijke kerken.
Zo is de laatste jaren aandacht besteed aan het toenemende occultisme op middelbare scholen, aan t.v.-programma's, lectuur en spelletjes met klaarblijkelijk gewelddadige en sadistische elementen, maar ook aan adoptie van kinderen van Vietname bootvluchtelingen. De EA deed in verband hiermee vorig jaar een oproep uitgaan aan de kerken om kinderen die geen ouders meer hebben in hun gezinnen op te nemen.
Tegelijkertijd gebruikten de kerken de EA als platform om de Britse regering te vragen het lot van de allerarmsten in Vietnam te verzachten door middel van structurele economische steun. Op die manier kan de uittocht van vluchtelingen, die om economische redenen vertrekken, worden tegengegaan. Zo'n concrete, projectmatige samenwerking versterkt de eenheid van de kerken en de beeldvorming naar buiten. Het betekent niet dat al deze kerken het op alle overige punten met elkaar eens zouden zijn, maar wel dat ze een aantal uitdagingen in de samenleving belangrijk genoeg vinden om over hun verschillen heen te stappen.

GEZEGEND EN GEZONDEN

In de afgelopen tijd bent u in ons blad al meerdere malen attent gemaakt op deze nieuwe uitgave van de publicatie-commissie van de Unie. Het is het rapport van de studie-werkgroep "Zending in het Westen van Nederland" (ZWN). Bij de opening van het nieuwe cursusjaar is hier volop aandacht aan geschonken (zie verslag van br. G. van 't Wout in nr 33). Maar voor hen die daar niet aanwezig konden zijn, wil ik er nu nog wat uitvoeriger aandacht aan schenken. De eindredactie was in handen van drs. N.A. van der Leer.

Het is een beschrijving van de resultaten van een onderzoek naar het functioneren van baptistengemeenten in de context van de verstedelijkte nederlandse samenleving. De vraag naar de reden van bestaan tussen kerk en vrije groep. Het is een practisch-theologische studie vanuit een historisch perspectief. De uitkomsten van dit onderzoek kunnen ook van belang zijn voor gemeenten die niet gevestigd zijn in de Randstad. In de rest van ons landje blijven we ook niet verschoond van de leef- en denkwereld van de grote stad. In het onderzoek is men uitgegaan van de analyses van een aantal baptistengemeenten, vooral met het oog op hun plaats in de wereld van de grote stad. Drie aspecten over hun functioneren worden in het rapport belicht:
(1) **als missionaire gemeente**
(2) **als hoedster van traditie**
(3) **als toevluchtsoord voor gelovigen uit andere kerken en groepen**

In hoofdstuk twee worden deze redenen van bestaan theologisch door dr. O.H. de Vries onderbouwd. In hoofdstuk drie wordt de missionaire gemeente behandeld door de eindredacteur. Ds. C. Eyer belicht de gemeente als hoedster van de traditie en in hoofdstuk vijf wordt punt 3 behandeld. U vindt in dit hoofdstuk ook de verschillende gemeente-analyses. Dit hoofdstuk is samengesteld door drs. W. Huizing. Hij belicht vooral de pluriformiteit van en in de gemeente(n).

De hoofdstukken drie, vier en vijf worden behandeld in het licht van de volgende dimensies:
- **leiderschap**
- **gemeentelijke structuur**
- **verhouding tot parakerkelijke bewegingen**
- **elementen van de eredienst: vieren - leren - delen - dienen**
- **spanning tussen bewaren en vernieuwen**
- **maatschappelijke en kerkelijke context van de gemeente**

Verder vindt u geschikte discussie-vragen. Misschien dat in uw gemeente de Raad of de Werkgroep Toerusting voor geïnteresseerden een programma wil opstellen om aan de hand van de bestudering van "Gezegend en Gezonden" een goede basis voor verdere "gemeente-opbouw" te leggen. Een leerzaam en niet al te duur boekje. Bij het Uniebureau te bestellen voor f 9,- (exclusief porti).

J. Schotanus

BAPTISTEN GEMEENTE "HENGELO-CENTRUM"

Door ziekte van onze voorganger ds. O. Oldenburger Rzn., en de daarop volgende verklaring van volledige-arbeidsongeschiktheid, kwam onze gemeente in een herderloos tijdperk van nu bijna anderhalf jaar.

Zondag 6 januari was een bijzondere dag voor onze gemeente, in de morgendienst werd onder grote belangstelling zr. A.W. Lindenborn-de Graaff ingeleid als pastoraal werkster in onze gemeente.
Ds. H. Bijleveld uit Apeldoorn, die in deze dienst voorging, gaf in het kort de situatie van de gemeente weer, die aanleiding was tot het benoemen van zr. Lindenborn.
We zijn blij dat zij deze taak op zich heeft genomen, zodat ook dit deel van de arbeid weer goede voortgang kan vinden.
Ook de bijbelstudie in de gemeente kan nu weer opgepakt worden. De clubs en verenigingen blijven actief medewerken, dus alle reden om 1991 met vertrouwen in te gaan.
De gemeente Hengelo-Centrum bestaat meer dan 70 jaar en het voorgeslacht heeft ons zoveel bronnen nagelaten, waar we ook dit jaar weer uit kunnen putten. Moge God ons de kracht geven nieuwe bronnen aan te boren voor ons zelf en voor hen die na ons komen.
Hij is getrouw en zal niet laten varen het werk dat Hij aan ons begonnen is.

G. Keuzenkamp

PROEFHUWELIJK HELPT NIET

Is het trouwboekje de beste lijm voor twee partners? Uit Duitse statistieken blijkt dat wel. Het Duitse Bondsburo voor Statistiek heeft een onderzoek gedaan naar huwelijken die gesloten werden tussen 1945 en 1976; ook "duurzame man-vrouw relaties" die in die periode ontstonden werden bekeken. Deze tijd is lang genoeg geleden om de duurzaamheid goed te kunnen beoordelen. De resultaten stonden in het blad van de Duitse Baptisten, Die Gemeinde.
Van alle man-vrouw relaties zonder officieel huwelijk eindigden 74 per 100 in een uit elkaar gaan; dat gebeurde gemiddeld na 5,4 jaar.
Van de huwelijken die voorafgegaan werden door samenwonen eindigde 18 procent in een scheiding, die dan gemiddeld na 10,6 jaar viel.
Van de huwelijken die werden gesloten zonder dat de partners hadden samengewoond eindigde 14 procent in een scheiding en dat dan na gemiddeld 11,3 jaar.
Het vaak gehoorde argument dat een periode van samenwonen voorkomt dat een huwelijk foutloopt blijkt dus niet te kloppen.

pjl

NEDERLANDS BIJBELGENOOTSCHAP

Zojuist is de vierde gewijzigde druk gereed gekomen van het NBG-hoofdstuk nr. 15 **Oosteuropese kerken vragen om bijbels.**
Het boekje bevat de ontwikkeling van het bijbelwerk ten behoeve van kerken in Oost-Europa en de Sovjetunie sinds januari 1990. Het geeft bovendien inzicht in de produktieplannen voor 1991.
In de reeks 'NBG-hoofdstukken' worden publikaties uitgegeven die verband houden met het werk van de bijbelgenootschappen in de wereld. Naast het werk van het Nederlands Bijbelgenootschap zelf, komt daarbij ook de gezamenlijke wereldwijde taak ter sprake van de andere nationale bijbelgenootschappen, die zijn verenigd in de Wereldbond van Bijbelgenootschappen.
Uitgaven in deze reeks kunnen gratis worden aangevraagd bij het
Nederlands Bijbelgenootschap,
postbus 620, 2003 RP Haarlem,
telefoon 023-224100.
De volgende uitgaven zijn nog verkrijgbaar:
Nr. 5
De bijbel in Oost-Europa, door Jan J. van Capelleveen. Zevende aangevulde druk. Een kort, historisch overzicht van het bijbelwerk in Oost-Europa vanaf het begin van de vorige eeuw tot en met het einde van de jaren tachtig.

Nr. 7
China en de bijbel, door Jan J. van Capelleveen. Vijfde aangevulde druk. Een kort overzicht van het bijbelwerk in China en van de geschiedenis van de kerken in dit land.

Nr. 14
Binnen ieders bereik, door Jan J. Capelleveen. Tweede druk. Aspecten van 175 jaar bijbelwerk.

Nr. 16
De bijbel en de computer, door Tim van de Poppe en Jan J. van Capelleveen. Informatie voor een breed publiek over de wijze waarop nu en in de nabije toekomst de computer bijbelstudie en bijbelonderzoek kan bevorderen.

Bovendien kunnen gratis worden aangevraagd:
Bijbelbezit en bijbelgebruik in Nederland, een onderzoek in opdracht van de NCRV en het NBG gehouden door Intomart in januari 1989 en vergeleken met soortgelijke onderzoeken uit 1971 en 1981.
Met Andere Woorden, een kwartaalblad van het Nederlands Bijbelgenootschap over bijbelwerk onder redactie van A.W.G. Jaakke, ds. W. van Galen, dr. E.W. Tuinstra, dr. H.W. Hollander, eindredactie Jan J. van Capelleveen.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel, drs. G. van 't Wout, P.J. Lalleman
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Ik weet dat mijn Verlosser leeft"

Onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Zwaantje Dijkhuizen-de Koning

op de leeftijd van 80 jaar.

Baptistengemeente Groningen-Zuid,
9 februari 1991

Want ik ben verzekerd dat niets ons zal kunnen scheiden van de liede Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer.

Rom. 8: 38,39

Plotseling heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

Peter Damhof

op de leeftijd van 36 jaar.

Delfzijl, 7 februari 1991

Baptistengemeente Delfzijl

MEDEDELINGEN

Per 1 maart a.s. is het nieuwe adres van zr. A. Scheerhoorn-de Haan: Rensel 5, 9642 KL Veendam, tel. 05987-21783

Landelijke ontmoetingsdag
TERECHT EN VOORUIT
25 MEI 1991

U kunt uw kinderen 25 mei a.s. gerust meenemen er is voor hen een prachtig programma met het hele gezin die dag dus naar de IJsselhal in Zwolle

DEZE ZOMER 1E INTERNATIONAAL BAPTISTEN KOREN FESTIVAL

RUSCHLIKON - Baptistenkoren uit de hele wereld kunnen deze zomer meedoen aan het eerste Internationale Baptisten Koren Festival. Het wordt van 1 tot 5 juli gehouden in het baptistenseminarie in het Zwitserse Rüschlikon.
De 'vijfdaagse' wordt afgesloten met een gezamenlijk optreden van alle koren op zondagmiddag. Het geheel wordt gecoördineerd door dr. Leroy Yarbrough, muziek-coördinator voor de Baptisten Wereld Alliantie. Alle koren zullen ondermeer in de open lucht, in de tuin van het seminarie, in hun eigen taal Händel's Messiah zingen.
Belangstellende koren kunnen zich opgeven bij:
The International Baptist Choir Festival
c/o Baptist Theological Seminary
Gheistrasse 31
CH - 8803 Rüschlikon
Zwitserland

ZENDINGSVERGADERING GEWEST DRENTHE EN ZUIDOOST GRONINGEN

Op zaterdag 16 maart om 14.00 uur houden we weer onze gewestelijke zendingsvergadering in
"Meerzicht", Haagjesweg 204
in Emmen, Emmermeer.
De kontaktpersonen hebben de agenda inmiddels al ontvangen. Natuurlijk verwachten we de mensen van de zendingswerkgroepen, maar ook andere belangstellenden zijn hartelijk welkom.
Graag tot ziens!
Flora Th. Steenhuis, sekretaresse

DIRECTEUR EA DUITSLAND: CHRISTEN ZIJN HOORT ACTIEF TE ZIJN IN POLITIEK

WETZLAR - Christenen moeten zich actief opstellen in de politiek. Daartoe heeft de directeur van de Duitse Evengelische Alliantie, ds. Karl-Heinz Mengs, opgeroepen. Als ze dat niet doen, dan nemen anderen die plaatsen in, met alle mogelijke gevolgen van dien, zo zei hij in een toespraak.
De baptistenpredikant was na de 'Wende' in de voormalige DDR enkele maanden lang voorzitter van een zogenaamde 'Ronde Tafel conferentie' in Bad Blankenburg. Hij was in deze functie 'terecht gekomen', nadat hij met twee andere prediktanten de vredesgebeden en -demonstraties had georganiseerd. De predikant had naar zijn gevoel geen alternatief: mensen uit de kerken waren naar de mening van de plaatselijke bevolking de enigen gewest die nog 'schone handen' hadden. Volgens Mengs is de huidige politieke betrokkenheid een rechtstreeks gevolg van het 'niets ontziende' systeem van de SED. Christenen kunnen nu laten zien dat ze als politici werkelijk het welzijn van alle burgers op het oog hebben. (idea dsl)

106e jaargang nummer 10 - 7 maart 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VAN BOVENAF, OF VAN BINNENUIT?

Tijdens een huisbezoek kregen wij het over de gemeente. Waar ook anders over, zult u denken.
We kregen het over de relaties van de gemeente. In sommige gemeenten worden ze wel vreemden genoemd, maar een mooiere benaming zou vrienden van de gemeente zijn. We hadden het over deze vrienden. We vroegen ons af, wat zij van ons mogen verwachten en wij van hen.

Hebben de vrienden van de gemeente alleen maar rechten, of ook nog plichten? En zullen zij, zo gauw zij van ons te weinig warmte krijgen en zij denken die elders meer te zullen ontvangen, ons zo maar weer verlaten?
"Wij zullen deze mensen een duwtje moeten geven, zodat zij duidelijker kiezen voor de Heer en Zijn (de onze dus) gemeente," zeiden mijn gesprekspartners.
"En onze eigen mensen mogen wij ook wel een bepaalde richting opduwen, en meer onder druk zetten, zodat de leden beter hun verantwoordelijkheid en hun plichten zien," vulden zij verder aan.

Persoonlijk vraag ik mij af, hoeveel gezag wij als raad of als gemeente kunnen uitoefenen. Sinds de democratiseringsgolf, en sinds het individu zijn doen en laten naar eigen inzichten invult, wordt gezag niet meer getolereerd.
Ik denk ook liever in termen van "van-binnen-uit", in plaats van "van-boven-af". Ik heb de indruk, dat dat ook beter past bij ons als baptisten. Een uitvloeisel van dat "van-boven-af" zou de kinderdoop kunnen zijn. De ouders beslissen. Zij pakken het kind op. Het kind heeft niets te vertellen. Het ondergaat wat ouders willen.
Wij benadrukken het persoonlijk geloof. Men moet zich geroepen weten. Men moet in zich de liefde tot de Heiland ontdekt hebben. Op de uitnodiging van de Heer geeft men persoonlijk en op een eigen manier antwoord.
Het zal wel mijn baptisten opvoeding zijn, dat ik zoveel moeite heb met autoriteit en gezag. Als mensen zeggen: "Dat hoort zo", of "zo moet het", dan kriebelt er iets in mij. Mijn eerste tegenvragen zijn "waarom", en "mag ik zelf ook nog iets weten?" Moeten wij ons zo maar aan de kant laten zetten, of plat laten walsen door wat andere mensen gedacht hebben en ons denken te moeten voorschrijven?
Ik ben huiverig voor menselijke autoriteit en menselijk gezag. En nog gevaarlijker zijn mensen, die zich klakkeloos aan het gezag van de autoriteit onderwerpen; die slaafs volgen.
De een mag de ander niet als pion gebruiken. Dat duwtje kan wel eens op zijn plaats zijn, maar de ander zal op een andere manier in beweging moeten komen. De mens zal "van-binnen-uit" in aktie moeten komen. Zulke mensen zijn gemotiveerde mensen. Zij kunnen een stootje hebben. Dat vuurtje in hen is niet gemakkelijk te doven.
Om de mensen zo ver te krijgen, dat ze "van-binnen-uit" leven, daarvoor is gesprek nodig. In dat gesprek zullen argumenten moeten worden aangedragen, zodat zij het zelf gaan zien en het zelf "vinden".
Misschien geeft de uitdrukking "van-binnen-uit" nog geen juiste weergave van hoe het bij gelovigen toegaat. Van Nicodemus lezen we, dat hij "van-boven-uit" geboren werd. Door het woord en de Geest van God, die zijn oor en hart binnenkwamen en hem veranderden, werd hij een nieuw mens.
Zo moet het bij ons toegaan. Wij, die van "boven-uit-geboren" zijn, moeten "van-binnen-uit" gaan spreken en handelen. Zo hebben wij een gemeente van gelovigen.

J.H. Hofman

VERDER IN DIT NUMMER

ZOUT: BEELD EN WERKELIJKHEID

Dat er in een gewest als Twente een bloeiende chemische industrie ontstaan is, komt door de aanwezigheid van zout in de Twentse bodem. Dankzij de zoutindustrie kwam de chemische industrie tot ontwikkeling. Nabij de plaats Boekelo ligt op een diepte van zo ongeveer één kilometer een behoorlijk aantal meters dikke zoutlaag en al zo'n zeventig jaar wordt er zout gewonnen. Het zout, dat gewonnen wordt, is onmisbaar. En gebruiken doet iedereen het wel. Bijvoorbeeld om een pad, de stoep of een weg sneeuw- of ijzelvrij te maken. Om het eten smakelijk te maken. Ook kan zout bederf tegen gaan.

Misschien kent u het ook wel (van vroeger), dat er bonen werden ingemaakt in een grote keulse pot. Om ze de hele winter door goed te houden werd er zout aan toegevoegd. Als de bonen waren ingemaakt kwam er een doek overheen, een paar plankjes en een dikke steen. En als je thuis kwam kon je zo weten, wanneer er "bonen uit het vat" gegeten werd, maar de smaak was en bleef goed tot het laatste maaltje toe. Dankzij het zout bedierven ze niet. Het had z'n werk goed gedaan.
Het zout werkt niet als het in grote voorraden ligt opgeslagen, b.v. het wegenzout of de in het keukenkastje staande pot met zout.
Het zout werkt pas als het ergens aan toegevoegd wordt, als het gebruikt wordt.
Het wegenzout doet de sneeuw of ijzel verdwijnen en het keukenzout geeft smaak aan het eten, of gaat bederf tegen.

HET ZOUT IN DE BIJBEL

Op meerdere plaatsen wordt er over zout gesproken.
In het boek Leviticus en Numeri kunnen we lezen over een zoutverbond en dat staat er dan in verband met de offers, die er gebracht werden. Bij de sluiting van het verbond heeft het geklonken: "Ik ben uw God, gij zijt Mijn volk" en dat heeft consequenties ten opzichte van God en naar elkaar toe. Alleen God heeft recht op aanbidding en als je zijn volk mag zijn, moet dat ook blijken uit de manier waarop je leeft en hoe je met elkaar omgaat.
Het offer, dat in dienst staat van het verbond, is er niet om God te bewerken, om Hem tot de juiste gezindheid te brengen, maar het laat de gezindheid van de offeraar zien. Namelijk dat hij God erkent en eert. De Heer zelf heeft de offerdienst ingesteld en zo geeft Hij een mogelijkheid om de juiste instelling ten opzichte van het verbond te laten blijken. Van alle offers geldt: God erkennen en eren; deel hebben aan zijn verbond.
En dat is een altijddurende instelling. Een zoutverbond.
Ook werd zout wel gebruikt bij een maaltijd, die een verbond tussen twee partijen bezegelde. Dat wijst op het vaste, het duurzame, het onbederflijke van de overeenkomst.
Zo bewijst het zout in het verbond, dat het blijft, niet bederft. Het is een vast verbond, vanwege Gods trouw, zijn zorg. Dat verbond drukt een onverbrekelijke gemeenschap uit, en het zout zorgt er voor, dat het verbond niet bederft.
In de evangeliën komen we het woord van de Here Jezus tegen, dat de gemeente het zout der aarde is.
Ja, zo mogen we, als mensen die niet van deze wereld zijn, in deze wereld staan en werken om in alle eenvoud, maar levensecht, trouw te zijn op de plaats, waar de Heer ons gesteld heeft.
Als het zout der aarde mogen we als gemeenten in de wereld staan. Trouw in onze dienst aan Hem. Dat Hij in ons zijn werk mag doen. En dat wij in alle eenvoud en ondanks eigen zwakheid het zout mogen zijn, dat pas zijn werk doet als het gebruikt wordt.
Een volk te zijn, zijn gemeente, die Hij kocht met zijn bloed en die Hem mag zijn toegewijd.
Ook dat is iets duurzaams: de trouwe God die voor ons zorgt, onze Vader wil zijn en wij zijn kinderen, die mogen werken als het zout.
Gereinigd mogen we voor God staan, Jezus' liefde delen en weten, dat Hij ons bewaart voor de toekomst.
Een heerlijke toekomst die aanbreekt op de dag van Jezus' komst.

WIJ, ALS HET ZOUT

De Here Jezus zegt: "Hebt zout in uzelf en houdt vrede onder elkander". Dat hebben we nodig: zout. De moed en de hoop de weg te gaan, die Jezus ons voorging. Die weg is ondanks gevaar en verleiding nog steeds de beste weg, waarop we trouw mogen blijven aan de Heer.
Nee, niet uit plicht, maar uit het verlangen er voor Hem te zijn, Hem te dienen, te eren, te aanbidden en te prijzen.
Om met elkaar in vrede te leven, als mensen die zijn vrede hebben ontvangen door het bloed van het kruis.
Het kruis van Golgotha, waar Jezus stierf.
Waar Hij het offer van zijn grote liefde bracht. Dat offer was genoeg, waardoor wij rein voor God mogen komen.
God gaf zijn Zoon, als een Lam dat geslacht werd. Hij gaf Hem uit liefde voor u en mij. Het was alles genade.
Uit die genade mogen we leven, ons aan Hem als een kind toevertrouwen. Hoop, moed en kracht putten bij Hem, opdat we als het zout mogen werken. Zijn liefde mogen delen.
Niet te verflauwen, maar met kracht zijn getuigen te zijn, die ons zendt met de woorden: "Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb."
Dat is onze opdracht, waaraan we trouw mogen zijn, onder de belofte van de Heer: "Zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld."

"Hemelvreugde zal onze harten
vervullen, als Gij d'arbeid van
uwe ziel zult zien;
wij gaan heen om vissers van mensen
te wezen, die we als paarlen U,
onze Koning, biên.
Trouwe Herder, neem Gij ons in uw
hoede; in uw armen blijven wij wel
bewaard; ons vertrouwen is,
Heer in uw belofte:
"IK BEN MET U TOT AAN HET EIND
DER AARD!"

J.H. Stijkel

DE GOLFCRISIS EN HET GEBED

De golf van sympathie voor Israël in Nederland is hartverwarmend. Openlijke steun van de Nederlandse regering, van parlementariërs en brede groepen in de samenleving. Belangrijk nog is dat er meer dan ooit gebeden wordt. Nog vóór de oorlog uitbrak, was er op 12 januari j.l. een grote gebedsbijeenkomst in de Joriskerk, georganiseerd door E.A., Agapè en JmeO met 1400 deelnemers. De nadruk lag op woord en gebed in het Midden Oosten en m.n. Israël.

Toch hoor je vaak zeggen: "Ik weet haast niet waarvoor ik moet bidden". Misschien hebben we ook vaak wel een verkeerd idee van bidden.
In ons gebed naderen we tot de troon van God. Dat kan alleen als we ons gereinigd hebben. We zijn al te gauw geneigd vermetele taal te gebruiken, terwijl Jezus ons leert te bidden: "Uw wil geschiede". Dat is geen zwakte bod, of een capitulatie, maar uitdrukking van de vaste overtuiging, dat Gods wil het volmaakte, het goede en het welgevallige is.
Bidden is geen geestelijke acrobatiek om bij God achter de coulissen te kijken, maar bij God zijn, bij Zijn hart en Zijn wezen. (...)
Is het geen wonder, dat bij de aanvallen van Irak op Tel Aviv relatief weinig slachtoffers zijn gevallen? Je hoort dan een moeder uit die stad zeggen: "Ik zag een muur van ons huis op mijn kind vallen, en het is een wonder dat er niets met haar is gebeurd."
Neem ook het getuigenis van mensen in diezelfde stad, die de sleutel van hun schuilkelder kwijt waren, en elders een onderkomen zochten. Juist die schuilkelder kreeg een voltreffer.
Je gebed van bewaring van Israëls bevolking krijgt dan een zichtbare, directe verhoring, waarbij de dankbaarheid gaat overheersen.

Herman Goudswaard
Uit: Nieuwsbrief NEM, febr. 1991

BIJBEL

Gelijkenissen (3)

ALLES VERKOPEN

Hoe we de meeste gelijkenissen misverstaan, wanneer we aan elk stukje van het verhaal een betekenis willen geven, heb ik u de vorige keer al een beetje uitgelegd. Ik vertelde dat men met de ezel in de gelijkenis over de barmhartige Samaritaan zoveel vreemds heeft gedaan.
De kerkvader Origenes vond wel heel veel in deze gelijkenis. Ik vertel u een stukje van zijn "uitleg" ervan.

Origines zei: "De man op reis naar Jericho is Adam; Jeruzalem is het paradijs en Jericho is de wereld; de rovers zijn vijandige machten; priester en Leviet staan voor wet en profeten, de Samaritaan is Christus en de herberg de kerk; de herbergier staat voor de engelen die de kerk beschermen."
"Mis", zei een latere kerkvader, Augustinus: "Jericho duidt de maan aan, het teken van onze sterfelijkheid; en de herbergier is de apostel Paulus."
De vraag bij deze en vergelijkbare uitleggingen is niet of ze christelijk zijn. Adam, het paradijs, de wet en de profeten, Christus en Paulus, het zijn allemaal bijbelse gegevens. Maar de vraag is of de Here Jezus nu werkelijk de hele heilsgeschiedenis heeft verstopt in deze ene gelijkenis! Het antwoord is nee. De kerkvaders stoppen de heilsgeschiedenis er zelf in en "ontdekken" hem dan.
Wanneer we erop letten waarom Jezus deze gelijkenis vertelt, weten we al dat het hier niet om een geschiedenisles gaat. Jezus beantwoordt met deze gelijkenis namelijk de vraag "Wie is mijn naaste?" En aan het slot komt Hij erop terug met de vraag: "Wie is de naaste geweest van de man die in de handen van de rovers was gevallen?"

HET KONINKRIJK CENTRAAL

Ik wil deze keer met u ingaan op een heel korte gelijkenis. Hij vult slechts één vers in Mattheüs (13:44):

Het Koninkrijk van de hemelen is gelijk
aan een schat, verborgen in een akker,
die een mens ontdekte en verborg;
en in zijn blijdschap erover gaat hij heen
en verkoopt alles wat hij heeft
en koopt die akker.

Ook deze gelijkenis is geallegoriseerd, en wel zo: de akker staat voor de Bijbel, de schat is de Here Jezus. Maar zo'n uitleg is helemaal niet nodig. Dat leidt zelfs de aandacht af van wat Jezus wil zeggen.
Zoals wel vaker komen we op de goede uitleg wanneer we erop letten dat de gelijkenissen iets vertellen over het Koninkrijk van God, dat Mattheüs het Koninkrijk van de hemelen noemt. Zo ook nu. Jezus begint niet voor niets met: "Het Koninkrijk is gelijk...." De schat is het Rijk en dus niet de Heer zelf.
Het Koninkrijk dat Jezus brengt is een schat, zegt de gelijkenis. Dat wil er bij ons wel in. Natuurlijk, Gods regeren over de wereld en alle mensen is een geweldige zaak! Maar... het is een onzichtbare schat. Het ligt verborgen onder de grond. Wie over het land loopt, ziet er niets van. Je moet hem vinden. Hij kan je desnoods door een ander gewezen worden.
Wat zegt nu deze gelijkenis vooral over het Rijk van God? Dat het vreugde brengt. Vreugde die aanzet tot daden die je anders nooit zou doen. Daden waar iemand, die niets gevonden heeft, vreemd van opkijkt.

GEEN OFFER

We zouden kunnen zeggen: de man die de schat vindt brengt een groot offer. Hij verkoopt alles! Zijn huis, zijn auto, zijn video. Wat een opoffering. Arme man! Maar zo is het niet. De man handelt niet met een zuur gezicht, hij maakt geen pijnlijke keuze. Hij doet het "in zijn blijdschap erover".
Dat is, we vinden dit idee vaker in de Bijbel, de wonderlijke aarde van wat God ons geeft. Het kost alles - maar dat wordt zonder moeite opgebracht door wie het werkelijk ontdekt heeft. Wanneer aan de ingang van het Rijk van God een kassa zou staan, zou niemand de toegangsprijs kunnen betalen. Het is onbetaalbaar, het is niet te koop. Daarom geeft God het ons in zijn genade voor niets, gratis. Wie begrijpt hoe groots dat is, kijkt niet achterom naar wat hij achtergelaten heeft. Dat alles was toch niets waard vergeleken met wat de Heer geeft? Maar mensen die nog vaak achterom moeten kijken en nog altijd een beetje treurig zijn om het offer dat ze moesten brengen, mogen zich afvragen of ze zich wel hebben laten verrassen door de liefde van de Heer. Misschien dienen ze onbewust nog onder een juk van de wet.

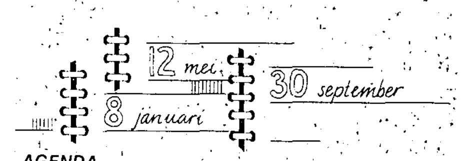
ANDER LEVEN

Wie een schat vindt en er de eigenaar van kan worden, kan anders gaan leven. Hij behoeft niet meer te werken. Zo was het in Israël, zo is het nu nog. Voor een landarbeider was dat een geweldige verandering. Wie de Here God leert kennen, wie het geloof vindt, kan anders gaan leven. Heel wat zorgen vallen weg. Het doel van het leven is helder geworden, hoofzaak en bijzaken worden duidelijk. In de gelijkenis heeft dat te maken met blijdschap. Het is heerlijk voor de arbeider om zijn leven volledig te laten bepalen door de schat. De discipelen hebben zich volledig laten winnen door Jezus. Veel anderen niet. Ook zij komen voor in het evangelie verhaal. Zij vonden de schat niet.
Wij ontmoeten mensen. Hebben we hen de schat al gewezen? Zien ze aan ons dat wij door die schat de gelukkigste mensen op aarde zijn?

Pieter J. Lalleman

mededelingen

1. De gemeenten hebben een brief ontvangen van de UC, waarin het volgende wordt medegedeeld:
"De Commissie der Unie heeft bericht ontvangen dat br. B. van 't Wout niet langer deel kan uitmaken van de redactiecommissie "De Christen".
Br. Van 't Wout heeft geschreven dat het beter is dat een ander zijn plaats inneemt, die volledig kan deelnemen in de redaktie."
Het spijt de redaktie zeer dat wij br. Van 't Wout moeten missen. De gemeenten kunnen kandidaten stellen voor een nieuw redaktielid.
2. Binnen de redaktie is br. Schouten voorzitter en heeft br. Stijkel het sekretariaat op zich genomen. Brieven die in de redaktie behandeld moeten worden graag naar hem. (Alle kopy en ingezonden brieven naar br. Lalleman!)
3. Br. Schotanus herstelt verder thuis, maar zal nog niet meewerken aan DC.

9 maart: DAG (Apeldoorn)
10 maart: Intrede S.A. Wijchers in Emmeloord
16 maart: Zendingsvergadering gewest Drenthe
24 maart: Dienst gem. Apeldoorn op Wereldomroep
24 maart: Afscheid D. Stichter van Westerhaar
2-3 april: Konferentie Broederschap van voorgangers
23 april: A.V. NBVB (Zwolle)
25 mei: Ontmoetingsdag (Zwolle)
23-25 september: ECU-konferentie
4-6 oktober: Jongeren A.V. (Harderwijk)

DE EVANGELISCHE ALLIANTIE WERELDWIJD (2)

Dit artikel is het tweede deel van de bijdrage van Arnold van Heusden, waarvan we vorige week het eerste deel plaatsten. Van Heusden is direkteur van de Nederlandse EA.

DE TWEEDE SPITS: DE VERNIEUWING VAN GEMEENTEN EN VAN PERSOONLIJK GEESTELIJK LEVEN

De Afrikaanse Evangelische Alliantie (AEAM) is een stralend voorbeeld van de manier waarop evangelische kerken invloed mogen hebben op de vernieuwing van het leven. Onder de AEAM is een krachtige vrouwenbeweging ontstaan. Daarbij moet u niet denken aan de probleemstellingen van het Amerikaanse of Europese feminisme. In de meeste Afrikaanse landen ligt de situatie anders en is het de vrouw die door haar werk en gezinsvormende activiteiten het gezin bijeen moet houden.

Mevrouw Judy Mbugua uit Kenya is de leidster van deze vrouwenbeweging. In een gesprek dat ik eens met haar had, vertelde zij hoe snel de beweging groeit. Zo werd in Zambia een conferentie voorbereid voor 2000 vrouwen. En dan niet zomaar een dag, maar een hele week. De nadruk ligt bij dit alles op de rol van de christenvrouw in kerk en samenleving. Anders dan bijvoorbeeld in de Nederlandse situatie, kent men in de meeste van die landen geen speciale kerkelijke vrouwenbewegingen, en de agenda van zulke ontmoetingen heeft naast bijbelstudie en gebed te maken met heel praktische onderwerpen als gezinsvorming, opvoeding en voeding.

DE DERDE SPITS: EVANGELISATIE

Wie het woord evangelisch hoort denkt - in Nederland - aan een groep mensen die evangelisatie hoog in het vaandel hebben. En terecht: de evangelische beweging is van meet af aan een zendingsbeweging. In bijna alle landen zijn de deelnemende organisaties zendingsgerichte kerken en bewegingen. In Nederland vindt men onder de deelnemers grote bijbelverspreiders zoals Open Doors, hulpverleners zoals Tear Fund en evangelisatiebewegingen zoals Jeugd met een Opdracht, Youth for Christ, Agapè en de Navigators.
In de meeste landen heeft de EA ook een aparte afdeling voor zending, de Evangelische Zendings Alliantie. Het is een speling van de natuur dat in Nederland de Evangelische Zendings Alliantie eerder werd opgericht dan de EA. In Nederland is de Evangelische Zendings Alliantie vooral een bundeling van de zogenaamde 'geloofszendingen', zendingsgenootschappen van vrije kerken. Met elkaar hebben deze - vaak kleine of middelgrote genootschappen - de verantwoordelijkheid voor het werk van duizenden zendelingen over de gehele wereld. Ook dat is een wezenskenmerk van de evangelische beweging: zending en evangelisatie behoren tot het hart van onze opdracht.

TOT SLOT EEN VOORBEELD: ROEMENIË

Na de val van Ceaucescu in december 1989 zijn het Leger Gods (een afdeling van de Orthodoxe Kerk), de Reformatorische Kerken, de Baptisten, de Pinkstergemeenten en de Vergadering van Gelovigen om de tafel gegaan om een EA op te richten.
In eerste instantie leek dat makkelijk, maar de nieuwe regering eiste dat alle besluiten van de Alliantie ter goedkeuring zouden worden voorgelegd aan een regeringsinstantie. Toen dat werd geweigerd, werd de goedkeuring ingehouden. Later hebben regering en EA een compromis bereikt doordat de EA (uiteraard) beloofd heeft alle democratische wetten van de nieuwe regering te zullen respecteren. De EA in Roemenië profileert zich vooral als een bond van kerken. Met elkaar hebben ze ongeveer een miljoen leden, en die 'vuist' is wel nodig, omdat alleen een organisatie van enige omvang contracten kan afsluiten om bijvoorbeeld zalen of stadions te huren. Dat heeft men dan ook meteen gedaan. Nog geen twee maanden na de omwenteling in Roemenië werden in het nieuwe 'cultuurpaleis' van Ceaucescu samenkomsten gehouden voor 15.000 aanwezigen. Acht dagen lang werd daar geëvangeliseerd voor een totaal publiek van meer dan 100.000 mensen. In mei vorig jaar, kort na de officiële bevestiging van de regering, sprak Luis Palau drie dagen lang in het grote stadion, opnieuw voor tienduizenden mensen.
Op dit moment gaat het nog niet goed met de democratie in Roemenië. Er is overleg tussen regering, orthodoxe kerk, gereformeerde kerken en de Evangelische Alliantie rond een nieuwe wet op de godsdienstvrijheid. De regering probeert daarbij de bevoorrechte positie van de orthodoxe en gereformeerde kerken te handhaven en aan de kerken toch een soort van meldingsplicht op te leggen met betrekking tot hun beleid en activiteiten.
De Evangelische Alliantie, met inmiddels een miljoen deelnemers, heeft de besprekingen afgebroken met als eis dat in de nieuwe wet een volledige scheiding van kerk en staat wordt bewerkstelligd. Alleen zo is de werkelijke godsdienstvrijheid, naar de mening van de Evangelische Alliantie, gegarandeerd. Een aspect van de moeilijkheden uit het verleden dat hier in het Westen veel minder bekend is geworden, is de dreiging die van de Orthodoxe Kerk is uitgegaan in de richting van christenen in Pinksterkerken, Baptistenkerken en de Vergadering van Gelovigen. Die zijn de afgelopen decennia niet alleen verdrukt door het atheïstische regime, maar evenzeer door de Orthodoxe Kerk die bijna iedere gelegenheid heeft aangegrepen om hen het leven zuur te maken. Het is dan ook de mening van de Evangelische Alliantie dat niet alleen die bevoorrechting van staatswege, maar alle officiële banden tussen de staat en de orthodoxe kerken moeten worden verbroken.

Arnold van Heusden

WIL JIJ ANDERE BAPTISTEN STUDENTEN ONTMOETEN?

Van 19 t/m 21 april a.s. houdt de ANS-werkgroep haar jaarlijkse weekend. Hier is voor jou de mogelijkheid om samen met andere baptisten studenten een weekend samen te beleven.

Een mens beschrijft zijn Godsbeeld:
Mijn God is hoog verheven en onveranderlijk, hij ziet en regelt alles. Hij straft de slechte dingen van de mens en beloont de goede dingen van de mensen.
Een ander mens vertelt over zijn God:
Mijn God verandert elke dag omdat ikzelf verander.

Dit zijn twee beelden van God, uitgesproken door twee mensen. Hieruit blijkt wel dat ieder een ander beeld van God heeft.
In het aankomende ANS-weekend gaan we van alles doen rondom dit thema.
Studeer je, of ben je net afgestudeerd, heb je het ouderlijk huis verlaten en heb je wel of geen baan, of woon je 'op kamers', dan ben je van harte welkom.
Het programma biedt genoeg mogelijkheden om met mensen over je eigen Godsbeeld te praten, naar elkaar te luisteren, en samen dingen te doen.
Verder is er tijd genoeg om met elkaar te praten over alles wat je bezighoudt, de revanche aan te gaan bij spelletjes en natuurlijk tijd om van de gezelligheid te genieten.

Het weekend wordt gehouden van 19 tot en met 21 april op "de Strubben" in Schoonloo.
De kosten zijn f 50,-. Aanmelden kun je je door de helft van dit bedrag over te maken op gironummer 50.217.13 t.n.v. ANS werkgroep te Renkum onder vermelding van ANS-weekend.
De aanmelding moet op 4 april binnen zijn.
Eventuele dieetwensen kun je hierop ook vermelden.
Reiskosten boven de f 10,- worden vergoed.
Na aanmelding krijg je een brief met verdere informatie over het weekend.
Als je vragen hebt, kun je mij bellen (Lineke; 079-423570).
Hopelijk tot ziens op het weekend,

Jan, Janneke, Linda en Lineke

UC IN TABITHA AMSTERDAM

Op zaterdag 2 februari j.l. was de Commissie der Unie te gast in Tabitha Amsterdam. De bijna voltallige UC, vergezeld van hun echtgenotes, werd in het Tabitha Verpleeghuis aan de Jan Bongastraat hartelijk ontvangen door het bestuur en de directie van Tabitha Amsterdam, die ook vergezeld waren van hun echtgenoten.

In zijn openingswoord benadrukte Tabitha voorzitter br. R. Miedema de band die er bestaat tussen Tabitha Amsterdam en de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. De aanleiding tot dit officiële bezoek van de UC is het feit, dat Tabitha Amsterdam dit jaar het 25-jarig jubileum mag vieren.

hoofd br. P. Dijk en met aan het orgel Tabitha bestuurslid br. J. Klene werden in de kerkzaal van het huis Amsteldijk door het gezelschap een aantal bekende geestelijke liederen gezongen.
Eenmaal terug bij het verpleeghuis aan de Jan Bongastraat werd de hierbij afgedrukte groepsfoto gemaakt. In zijn

UC, bestuur en directie Tabitha Amsterdam

In het ochtendprogramma werden twee professionele videofilms vertoond over het werk van Tabitha Amsterdam. Voorzitter Miedema wees erop, dat de directie en andere functionarissen van Tabitha graag bereid zijn, om ook in de Baptisten Gemeenten in het land deze videofilms te vertonen, omdat men graag jonge mensen uit onze geloofsgemeenschap in Tabitha wil opleiden tot ziekenverzorgenden en men de band met de gemeenten levend wil houden.

Hierna volgde een rondleiding door het verpleeghuis waarna een uitstekende lunch werd geserveerd. Inmiddels was er een autobus gearriveerd, die het gezelschap voerde langs de Tabitha personeelsflat en de dependance van het verpleeghuis om op weg te gaan naar het verzorgingshuis van Tabitha aan de Ingenhouszhof.
Met belangstelling werd kennisgenomen van het werk op deze lokatie en van de verbouwingsaktiviteiten en bouwplannen. Daarna bracht men een bezoek aan de Amsteldijk.
Een schitterend gebouw met een magnifieke ligging aan de altijd levendige Amstel. Onder leiding van het algemeen

slotwoord sprak UC-voorzitter br. W.J. Blanken namens de UC zijn grote waardering uit voor het werk van het bestuur, de directie en medewerkers van Tabitha Amsterdam. "Door dit werkbezoek van de UC aan het jubilerende Tabitha onderstrepen wij de waardering van onze geloofsgemeenschap voor uw arbeid ten behoeve van de medemens", aldus br. W.J. Blanken.
Inmiddels is er ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Tabitha Amsterdam een jubileum uitgave verschenen van het informatieblad Triade. Triade is het officiële orgaan van de stichting Verpleeg en Verzorgingstehuizen Tabitha Amsterdam. Aan de secretarissen van alle bij de Unie aangesloten gemeenten is een aantal exemplaren van dit jubileumblad toegezonden ter verspreiding in de gemeenten.

Namens de UC
A. van den Berg

UIT DE BAPTIST TIMES (2)

Vijftig jaar geleden werd George R. Beasly-Murray bevestigd als predikant. Om dit te gedenken is hem een boek in de vorm van een bundel artikelen aangeboden. Dit gebeurde tijdens een dankdienst in Spurgeon's College, een van de seminaria van de Britse Baptisten.

De bundel werd samengesteld door de Baptist Historical Society (historisch genootschap) en bestaat uit artikelen geschreven door mensen die bij Spurgeon's College betrokken zijn. Hij heeft als vertaalde titel "Zending aan de wereld". De zoon van de jubilaris, Paul, zelf ook een bekend theoloog, was eindredakteur.
Beasly-Murray is nu 74 jaar en nog steeds aktief als schrijver, prediker en spreker. Een deel van dit jaar hoopt hij in de V.S. colleges te geven. Hij is bekend als Nieuwtestamenticus, bij Nederlandse theologen vooral door zijn boek "Baptism in the New Testament" uit 1962. In 1988 hadden kollega-nieuwtestamentici uit diverse landen hem ook al geëerd met een gedenkbundel.

De Parijse Baptisten hebben een voorschot genomen op de Kanaaltunnel en zijn op bezoek geweest bij hun Londense geloofsgenoten. Doel was de banden te verstevigen. Het initiatief werd genomen tijdens de Europese konferentie twee jaar geleden in Budapest. De Franse Unie is veel kleiner dan de Engelse (5.000 leden en in totaal 20.000 betrokkenen), maar aktief in gemeentestichting en andere vormen van evangelisatie. In 1945 was er in Parijs slechts één gemeente, nu zijn er 25 en in het jaar 2000 wil men er 60 hebben.
In het in naam grotendeels Katholieke Frankrijk werken de Baptisten samen met andere Protestanten op het gebied van ziekenhuis- en legerpredikanten. In Parijs verzorgen de Protestanten acht uur radio per dag, waarvan de Baptisten de zeer geliefde bijbelstudieprogramma's voor hun rekening nemen.

Het Baptisten Jeugd Orkest verandert zijn naam in Baptist Celebration Orchestra. Het orkest werd in 1988 gevormd naar aanleiding van de Baptisten Wereld Jeugdkonferentie in Glasgow. Er spelen jongeren tussen de 16 en 35 jaar uit diverse kerkgenootschappen in mee.

Een voorgangersvrouw uit Kent is op bezoek geweest in Roemenië en was onder de indruk van de nood. Thuisgekomen tikte ze voor meer dan 10.000 Pond een Lentoboor, een orthopedisch apparaat, op de kop en liet het verzenden. Het geld moest ze lenen; tot dusverre heeft ze 3.000 Pond aan giften binnengekregen en ze staat dus nog flink rood.

LIBERIA, SCHOKKEND EN ONTROEREND
HET VERSLAG VAN EEN ZENDELINGE

Bij alle aandacht voor de Golfoorlog, ontgaan andere gebieden en landen gemakkelijk aan onze attentie. Toch voltrekken zich terzelfdertijd vreselijke conflicten in diverse landen: Cambodja, Somalië, Angola, Mozambique, Afghanistan, Soedan, Liberia, om er slechts enkele te noemen.

Toen het zendingsechtpaar James en Jane Park de gelegenheid hadden een groep pasaangekomen vluchtelingen uit Liberia in Ghana op te zoeken ter bemoediging, werden ze overstelpt met gruwelijk ervaringen, doorleefd door de nieuwaangekomenen, die hun verhaal kwijt moesten. De vluchtelingen maakten deel uit van een groep die zojuist met een scheepslading van meer dan 2000 Liberianen was ondergebracht in een opvangkamp bij Accra, de hoofdstad van Ghana.

"Toen we van groep tot groep gingen, hoorden we vele afschuwelijke verhalen", vertelt Jane Park. "Een vrouw had haar toevlucht gezocht in de Lutherse kerk van Monrovia (de hoofdstad) toen gewapende mannen er binnen kwamen en lukraak begonnen te vuren op allen die er een schuilplaats gezocht hadden. Ze verloor haar zuster en haar broer", zei Jane. "Een andere jonge man vertelde hoe hij ontvlucht was door dwars door een venster te springen, toen de soldaten begonnen te schieten. Hij verloor zijn moeder, vader, broer en zuster. Een van de meest ontroerende verhalen kwam uit de mond van Toby Gbeh, een van de voormalige leerlingen van de Parks op het Liberia Baptist Theological Seminary. Hij is nu voorganger in het Lott Carey Baptisten zendingsstation, en zijn vrouw Ester is zeer aktief in jeugd en zusterhulpwerk, Toby en Ester bleven samen met een ander echtpaar alleen op de zendingspost achter om te waken, totdat voedselgebrek hen dwong om te proberen naar Ricks Instituut te gaan, ook een Baptisteninstelling die enkele mijlen verderweg lag.

Toen ze voorbereidingen maakten om te vertrekken, kwamen regeringstroepen en rebellen. Toby, Ester en meer dan 30 anderen zochten schuilplaats in een Methodistenkerkgebouw. Dat duurde 2 dagen. Toen, op 4 juli, reed een troep rebellen voor. Ze geboden iedereen naar buiten te komen.

Jane vertelt: "Ze werden bevolen zich te ontkleden" Een van de rebellen vroeg: "Wie van jullie kent Jezus?" Ester en Toby zeiden dat zij Hem kenden. Toen beval de soldaat ze apart te gaan staan. Dus deden ze wat ze was opgedragen. "Alleen zij tweeën en hun kleine gezin," vertelt Jane.

"Toen zei een van de soldaten, dat ze zouden worden doodgeschoten omdat ze Christenen waren, en hij gebood een andere soldaat om ze te doden."

De soldaat weigerde echter, en een andere rebel vroeg aan Toby of hij de voorganger was van Lott Carey. Toen Toby ja zei, werd hem gezegd: "Doe je kleren aan, neem je gezin mee en ga hier weg". Maar de voorganger keek naar de anderen die er nog stonden onder de bedreiging van wapens, en zei: "Zij zijn ook familie van me; ik kan niet weggaan zonder hen.".

Plotseling gaf de soldaat aan de hele groep bevel om hun kleren op te pakken en weg te gaan. Ze gingen in de richting van de haven en kregen uiteindelijk de kans zich in te schepen voor Ghana. "Iemand vroeg me, kort voordat wij Liberia moesten verlaten, wat ik voelde," vertelt de zendelinge Jane Park "ik heb ze gezegd dat deze jonge Liberianen van het seminarium waren wat wij met ons leven gedaan hadden in Liberia. Ik ben trots op ze en ben nederig verwonderd, dat ik een deeltje heb mogen zijn in hun levens."

Vertaling G. Bosveld

BAPTISTEN KOPEN TELEVISIESTATION VAN JERRY FALWELL

Lynchburg (RNS) - De Zuidelijke Baptisten, de grootste protestantse kerk in de Verenigde Staten, hebben het station van televisiepredikant Jerry Falwell gekocht. Samen met een al bestaand station, American Christian Television System (ACTS), bereiken de baptisten nu een kwart van alle Amerikaanse gezinnen.

Volgens Falwell is de nieuwe combinatie "een niet-charismatisch christelijk supernetwerk". Falwell, eens de leider van de Moral Majority, een organisatie van 6,5 miljoen behoudende christenen in Amerika, zendt het wekelijkse televisieprogramma Old Time Gospel Hour uit. Dat progamma leverde hem steeds meer verlies op. Eerder moest hij door de financiële problemen al een maandblad afstoten en honderden medewerkers ontslaan. Hij ondervond de naweeën van de schandalen waarin televisiepredikanten als Jimmy Swaggart en Jimmy Bakker verzeild raakten. Tijdens de uitzendingen van ACTS en van het programma van Falwell is het verboden om giften te vragen.

Uit het Reformat. Dagblad

DOMINEE ERWICH: 80 UUR

Ds. R. Erwich, 25 jaar en sinds anderhalf jaar voorganger te Hoogezand-Beukemastraat, komt aan het woord in het weekblad Kerk van 8 febr. j.l. In een artikel over de werkdruk van beginnende predikanten staat dat Erwich in drukke weken wel eens 80 uur werkt. Verder zegt hij dat er erg veel pastorale problemen op voorgangers afkomen. Sommige problemen zijn zo enorm dat hij zich eraan zou vertillen. "Ik heb zelf pastorale psychologie gestudeerd in Utrecht, maar dat wil nog niet zeggen dat je dan al die dingen kunt hanteren. Je moet duidelijk je grenzen bewaken en oppassen dat je geen sociaal werker, geen therapeut wordt."

In het artikel komen diverse predikanten die pas in een gemeente staan aan het woord. Bijna allemaal vinden ze dat hun opleiding tekort geschoten is. Erwich vormt een uitzondering. Hij is goed te spreken over de aandacht voor de praktijk in zijn opleiding. "Maar je kunt als theologische opleiding natuurlijk nooit iemand zó klaarstomen dat hij de praktijk al volledig in de vingers heeft, wanneer hij de studie afsluit."

Toch fijn, dat kompliment voor de kombinatie Vinkenhof - Universiteit. PJL

landelijke ontmoetingsdag
TERECHT EN VOORUIT
25 MEI 1991

LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN

De kinderen zijn ook van harte welkom op onze grote ontmoetingsdag op 25 mei te Zwolle. Zij zullen ontvangen worden in een bovenzaal van de IJsselhal. Daar wordt een fijn en spannend programma gepresenteerd. Er is een speciale commissie voor het kinderprogramma en daar is men heel druk in de weer om het piekfijn in orde te krijgen. Het programma is gezellig en goed doordacht. We mogen op deze dag ook de kinderen vertellen van de Here Jezus, dat zij bij Hem mogen komen. We doen dit via verhaal, mime-spel, een goochelaar en een werkje. 's Middags gaan we gezamenlijk naar de grote zaal en hoe dat gaat... nou dat blijft een verrassing! Kom maar kijken!

De leiding van deze dag is in handen van Geert Rozeboom en Ruth Bijleveld uit Arnhem, en de muziek is in handen van Hans Blenkers uit Hoogeveen. Verder is er medewerking van vele vrijwilligers, want we moeten het samen met elkaar doen. Voor de allerkleinsten is er boven een speciale ruimte ingericht. Daar kunt u de kinderen brengen tijdens het programma. Terecht zijn de kinderen welkom, en samen gaan we vooruit. Samen verder! Komt u met de kinderen mee op 25 mei naar Zwolle? Tot ziens!!

Riet Corporaal

EBF-LEIDING ZOND TELEGRAM NAAR GORBATSJOW.

"Begraaf niet de hoop van een hele generatie".

In een reaktie op de militaire aktie van de Sovjet troepen in Litouwen op zondag 13 januari, zond de leiding van de Europese Baptisten Federatie een telegram aan Sovjet president Gorbatsjow, met het verzoek zich terughoudend op te stellen en geduld te oefenen. Het telegram luidde:

Dear president Gorbatsjow,

Namens de 800.000 leden van de Europese Baptisten Federatie doen wij een beroep op uw regering om terughoudend te zijn in uw handelen met het volk van Litouwen. Wij zien met grote zorg het gebruik van militair geweld tegen een ongewapend volk, en zien het als een stap terug op het pad van de democratisering, dat u zo moedig volgde, en dat de bewondering geoogst heeft van de naties van de wereld. Begraaft u alstublieft niet de hoop van een hele generatie met zulk een aktie in de Baltische staten en elders in de USSR. Wij doen een beroep op u geduld te oefenen en een politiek van vredelievende onderhandelingen te volgen, hoe moeilijk die ook mag zijn. Dat te doen zou, naar onze mening, niet alleen het volk van Litouwen nodeloos lijden besparen, maar het zou een signaal zijn naar allen die in de Golfcrisis betrokken zijn dat gerechtigheid en vrede gevestigd en gehandhaafd kunnen worden zonder steun van een gewapend leger. Wij verzekeren u van onze gebeden.

Namens de Europese Baptisten Federatie,

Peter Barber, President
en Karl-Heinz Walter, secretaris.

Karl-Heinz Walter zond ook een telegram naar de Baptisten leiders in Estland en Letland, waarin hij hen verzekerde van "onze liefde en gebeden in deze moeilijke dagen", en met de hoop dat spoedig de vrijheid mag terugkeren.

EBPS

SPITS UW OREN, ZANGKOREN!

Baptisten zangkoren krijgen deze zomer een bijzondere gelegenheid om koren uit allerlei anderen landen te ontmoeten. Koren van over de gehele wereld komen van 5-7 juli a.s. bijeen in Rüschlikon, Zwitserland, voor het eerste Internationale Baptisten Koren Festival. Dit zal gebeuren op het prachtige terrein van het Baptisten Theologisch Seminarium van Rüschlikon, met het schitterende uitzicht over het meer van Zurich.

Hoogtepunt zal zijn een concert op zondagmiddag, zegt Dr. Leroy Yarbrough, muziek coördinator van de Baptisten Wereld Alliantie en leider van het festival. Als onderdeel van het concert in de Seminariumtuin, alle koren zullen Händels "Halleluja Koor" zingen, elk in hun moedertaal.

Baptistenkoren die willen deelnemen aan het festival dienen zo spoedig mogelijk contact op te nemen en schrijven naar:

The international Baptist Choir Festival
c/o Baptist Theological Seminary
Gheistrasse 31, CH-8803 Rüschlikon,
Zwitserland.

EBPS

OPEN BRIEF VAN DE GEMEENTE SPIJKENISSE

Broeders en zusters in den lande,

Met verbazing hebben wij de voorlopige liederenlijst voor onze nieuwe zangbundel doorgenomen.

Met verbazing ja, want praktisch alle liederen die hun oorsprong vinden in de bundel van Johannes de Heer zijn verwijderd. Veel liederen die warmte uitstralen en gemakkelijk gezongen worden moeten plaats maken voor cantoryachtige liederen.

Wij hebben het binnen onze unie - gemeenschap over de identiteit van het baptisme. Wel nu, als wij accoord gaan met de vorm van de liederen zoals ze er nu liggen dan zijn we een flink stuk van onze identiteit kwijt. Een volgende stap is dan het liedboek van kerken en daar zitten we dachten we, met z'n allen niet op te wachten.

Wij willen daarom alle Baptisten gemeenten vragen om - voor zover zij dat nog niet gedaan hebben - de voorlopige liederenlijst op te vragen en dan hun kommentaar kenbaar te maken aan de zangbundelcommissie.

Met vriendelijke groet,
Namens de raad van de Baptisten Gemeente Spijkenisse

F. Koster (voorzitter)

Routebeschrijving:

** Vanaf de A1 (Amersfoort of Enschede) of de A50 (Arnhem)*
Neem eerst de A50 richting Zwolle. Dan de afslag 'Apeldoorn', 1e verkeerslicht rechts (laan v. Ossenveld); spoor over, alsmaar rechtdoor; 7e verkeerslicht **linksaf**: Boerhaavelaan.

** Vanaf de A50 (Zwolle)*
Neem de afslag 'Apeldoorn-Noord'. In Apeldoorn 2e verkeerslicht rechts; 2e verkeerslicht links: Boerhaavelaan.

** Extra stadsbussen (lijn 11)!*

- muziek / zang
- workshops
- competitie
- toneel, mime, cabaret
- SOLID (B)
- kinderprogramma

zaterdag 9 maart a.s.
van 10.00 - 16.30 uur
is ie er weer:

DAG

"Voor je kiezen"

CHR. M.T.S. (Pascal college)
Boerhaavestraat 50
Apeldoorn
entree f 12,50
(6-12 jaar f 2,50)

- koren / bands
- Harjo Thijs (NCRV-Gospelrock)
- sport
- goochelaar

nbjb

Meer inlichtingen: NBJB-jeugdburo. tel. 05120-15687

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Geheel onverwacht heeft de Heer op 10 februari j.l. naar Huis gehaald onze broeder

Felix Herman Patelski

in de leeftijd van 54 jaar.

L&G 555.

Baptistengemeente Treebeek

MEDEDELINGEN

De gemeente te Kollumerzwaag heeft br. M.J.G. de Vink te Bergum beroepen als voorganger en hem vervolgens afgestaan als geestelijk verzorger voor het psychogeriatisch verpleeghuis "Nieuw Toutenburg" te Noordbergum.

Met ingang van 3 maart 1991 komt er in heel Amsterdam een 6 voor het abonnee-nummer.
De telefoonnummers van Tabitha zullen als volgt veranderen:

Verpleeghuis, Jan Bongastraat 5:
020-6110011

Verzorgingshuis, Ingenhouszhof 15:
020-6938840

Verzorgingshuis, Amsteldijk 35:
020-6733033

106e jaargang nummer 11 - 14 maart 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VERWONDERING

> "Zie ik sterren aan de hemel staan,
> aan de donkerblauwe lucht de maan,
> is het of de nacht mij noemt de naam,
> van een machtig God."

Onze God is zo groot dat we in de hemel niet uitgekeken en uitgezongen zullen raken. Een eeuwigheid lang niet. Maar ook nu al is er genoeg om ons over te verwonderen, om God over te prijzen.
Eén van die dingen die ons geloofsleven negatief beinvloedt is dat we het gewoon gaan vinden. Waar de verwondering ontbreekt, kan de sleur toeslaan. Als de olie van de verbazing ontbreekt, kan de motor van de trouw het moeilijk krijgen.
In ons alledaagse leven kunnen we rondlopen zonder ons te verbazen. We hebben een partner - maar waar is de verwondering van de eerste liefde? Alle mooie dingen in ons huis - hoe vanzelfsprekend is het? Wat zou u er anders tegenaan kijken wanneer u terug zou komen na een reis naar Kameroen of Sierra Leone!
Onze verwondering mag nog dieper gaan. Is het niet een wonder dat u er überhaupt bent? U had er toch niet kunnen zijn. Die gedachte behoeft u niet te ontlopen. Maar God heeft u gewild! Hij gunde u het bestaan. En dan onze planeet. Is het hele bestaan van de aarde in een hoekje van het heelal niet een gigantisch wonder?
En zo kom je als gelovige, al denkend over het alledaagse, uit bij de Schepper.

Ook in ons geloof mogen we ons verwonderen. Natuurlijk, aan een bepaalde gewenning ontkomt niemand. Er zal niemand zijn die nog zo sprankelend enthousiast is als toen hij net tot geloof was gekomen. Je geloof is gaandeweg steeds meer een onderdeel van jezelf geworden. Je kent de inhoud en je kent de meeste mensen met wie je samen het geloof beleeft.
Het lied dat ik hierboven aangehaald heb, werd veel gezongen in de groep Christenen waarin ik terecht kwam toen ik net tot geloof was gekomen. Ik zong met volle overgave mee en keek met nieuwe ogen naar de wereld om me heen.

Sleur is funest. Het is gelukkig ook niet nodig. God wil ons elke dag opnieuw ontmoeten. Ook wanneer we Hem steeds beter leren kennen, zullen we nog verwonderd kunnen zijn over wie Hij is, wat Hij allemaal gedaan heeft in de geschiedenis, en wat Hij voor ons nu wil doen. Hebt u de sneeuw zien vallen? Prachtig! Kalm en sierlijk daalde de witte vacht op de aarde.
Ik kan ontroerd zijn door de lammetjes in de wei. Heeft u wel eens rondgereden of gelopen om te kijken of ze al buiten lopen, om dan te genieten van hun doldwaze springen?
Wanneer heeft u voor het laatst naar de sterren gekeken? Kunt u bevatten hoe geweldig ver weg ze staan? God heeft ze gemaakt.
Wat een wonder is een pasgeboren kind. Negen maanden eerder was er nog vrijwel niets, en nu: wat zit er veel op en aan. Onbegrijpelijk mooi. Wel eens onder de indruk gekomen van wat komputers tegenwoordig allemaal kunnen? Wat zijn de mensen die die dingen maken toch ongelooflijk knap! Terwijl diezelfde knappe koppen nog zoveel dingen uit de wereld om ons heen niet begrijpen.
Soms ga je van verwondering een lof-lied zingen.

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

MEDEDELING

Sekretaris van de gemeente te Deventer is geworden:
br. L.P.J. van de Leur,
Wezenland 254,
7451 JE Deventer,
05700-28133

OVERDENKING

"Ik zal met U zijn: Ik zal U niet begeven en U niet verlaten!" - Joz. 1:5b

Er kunnen feiten en omstandigheden zijn, die boven mensenkracht en mensenmacht dreigen uit te groeien. Er kunnen medemensen in je omgeving zijn die voor jezelf een constante druk of zelfs dreiging betekenen. En midden in de massa kun je jezelf vereenzaamd gevoelen of zelfs verlaten. Kortom: niet te onderschatten zorgen en oorzaken van veel pijn. En op de vraag van de heidenen: "Waar is toch hun God?" bekruipt je soms de wens om te zeggen: " Ik ben mijn God denkelijk kwijt." En juist wanneer dan iemand zingt: "Wij kennen de Getrouwe, die ons heeft liefgehad', dan krijgen we het te kwaad. Je wilt nog best geloven, dat die zingende naaste het ook zo ervaart voor zichzelf, maar vraag niet wat jijzelf dan doormaakt. Menselijk meer dan begrijpelijk; laat dat ook gerust blijken aan de ander die onder druk staat. En juist in zulke momenten kan het woord tot Jozua gericht een lichtstraal worden in diepe nood. Alleen, hoe komt zo'n lichtstraal naar ons toe en hoe groeien we door moeiten heen opnieuw naar God toe? Mag het ook gebeuren door een gebaar, een liefdeblijk, een eenvoudig en kort woord van bemoediging, een handdruk of op welke manier dan ook?

In dit opzicht mogen we (en willen) we leren van onze goddelijke Meester Jezus Christus. Hij zei o.m. dit: "Ik ben zachtmoedig en nederig van hart!"

Kennelijk brengt deze eigenschap een ander tot innerlijke kalmte en evenwicht, zoals we uit het verband kunnen aflezen, vg. Matth. 11:28-30.

En uit de bekende geschiedenis van de wonderbare spijziging blijkt, dat onze Here Jezus reageert met de woorden: 'Ik heb medelijden met de schare...'. De uiterlijke nood wordt op echte waarde geschat en dientengevolge grijpt Jezus positief in in het voordeel van de aanwezige mensen.

Bij de Heiland en Herder staat héél de mens centraal.

Er wordt geen onderscheid gemaakt en het totale welzijn van de mens gaat Hem bijzonder ter harte.

We mogen daaruit zonder twijfel afleiden, dat deze Jezus Christus ons bijstaat, helpt, schraagt en steunt in overeenstemming met de omstandigheid waarin we ons bevinden. Het woord uit het Oude Testament wordt door onze Here Jezus zelf bevestigd in de bekende woorden: "Zie, Ik ben met U al de dagen..."

Op herkenbare manier, in daadwerkelijke zin en gericht op ons welzijn voor nú en láter.

Mogelijk wil Hij ook voor U, jou en mij inzetten om daarbij dienstig te zijn voor de naaste, die op onze weg komt. Een eigentijdse invulling van het oude lied: "Mij wil de Heiland gebruiken een zonnestraal te zijn."

In de chaos van de huidige tijd zijn Lichtdragers en Lichtdraagsters méér dan nodig. Dat God ons niet zal verlaten wordt voor ons méér dan een belofte. Het is de vaste grond van wezenlijke hoop, dat we niet ten onder zullen gaan, maar mogen leven met oog op al wat zal komen. Vertaal Gods komende Rijk nu al met daden en woorden, zodat we over en weer elkaar mogen bijstaan. Dan weet uiteindelijk ieder, dat God aanwezig is, ook nu al. Geldt dat ook voor U?

G. van Maneren
Uit "Gemeenteleven"

AAN ALLE LEZERS VAN "DE CHRISTEN"

Wij willen u graag laten weten, dat er op 16 maart 1991 in "De Strubben" een reünie wordt gehouden.

Deze reünie is bedoeld voor iederen die meegeweest is met één of meer van de NBJB-Buitenlandse reizen van 1982 (Frankrijk), 1983 (5-landentocht) of 1984 (Joegoslavië).

De voorbereidingskommissie, bestaande uit Gonnie Bijl en Erna Tilman uit Groningen, Greet Meeringa uit Musselkanaal en ondergetekende, heeft alle adressen van de deelnemers kunnen achterhalen. Als iedereen gehoor geeft aan de uitnodiging kunnen we met 57 personen zijn!

We hebben vanaf september 1990 tot en met februari 1991 drie keer een "reünie-krantje" gemaakt en aan iedereen toegestuurd zodat men alvast wat enthousiast kon worden. We kregen ook wat kopy toegezonden zoals geboortekaartjes etc.

Het programma voor die dag maken we niet bekend, wel vertellen we u dat we 's morgens om 11.00 uur beginnen en dat het 's avonds tegen 20.00 uur afgesloten wordt. Wie wil mag dan nog blijven voor een hapje en een drankje, maar voor degenen die een eind moeten reizen willen we het niet te laat afsluiten.

Wij hebben er in ieder geval zin in en hopen op een gezellige dag. Als het net zo gaat als met de vakanties zelf, dan zal dat best lukken!

Na de reünie hopen we nog één krantje te maken en dan zullen we u ook verslag doen van het verloop van de dag.

Namens de voorbereidingskommissie,

Lenie Doornkamp-Huizing,
1e Exloërmond.

UNIEKE OPZET BROEDERSCHAPS-CONFERENTIE 1991: SAMEN MET DE NBVB

Als gevolg van een enquête die op initiatief van de zusterhulpafdeling uit Dordrecht in 1989 onder de voorgangers is gehouden, zal er dit jaar een gezamenlijke conferentie worden belegd. Er is plaats voor 40 kaderleden van de NBVB alsmede voor 40 voorgangers die samenkomen op disndag 2 en woensdag 3 april in het Slotemaker de Bruïne Instituut te Doorn.

Als thema van deze ontmoetingsdagen is gekozen voor:

"BROEDERS EN ZUSTERS, SAMEN DE GEMEENTE BOUWEN"
- over de plaats en het functioneren van de vrouw binnen onze baptisten gemeenten -

Als broeders en zusters zijn wij ieder vanuit onze eigen invalshoek bezig met gemeenteopbouw, zowel plaatselijk als landelijk. De opbouw van de plaatselijke gemeente en van onze Unie-gemeenschap gaat ons allen ter harte en wij beleven daaraan veel vreugde, maar soms evenzeer pijn en moeite.

De vragen rondom 'de plaats van de vrouw in de gemeente' (titel van de publicatie van de Werkgroep Toerusting) zullen we juist in deze dagen samen onder ogen mogen en moeten zien. Wij denken daarbij ook aan de opmerkingen van de voorzitter der Unie br. W.J. Blanken in zijn toespraak tot de A.V. 1990 te Deventer: 'Op waardige wijze met elkaar over dit onderwerp in gesprek komen' is inderdaad wat ons daarbij voor ogen staat.

Wij bevelen dit bijzondere samenzijn van harte in de aandacht en voorbede van onze gemeenten aan. Het is onze vurige hoop en bede dat deze dagen vruchtbaar mogen zijn voor onze Uniegemeenschap en mogen doorwerken in onze plaatselijke gemeenten.

P.S. Ter herinnering aan de voorgangers die een uitnodiging hebben ontvangen deze ontmoetingsdagen bij te wonen: aanmelding **voor 11 maart a.s.!** Uitgenodigd zijn allen die via de Commissie voor de Opleiding en/of via de Uniecommissie beroepbaar zijn gesteld (algemeen, plaatselijk of tijdelijk) en zij die een algemene benoembaarverklaring als pastoraal werker hebben ontvangen.

N.A. van der Leer,
Roemer Visscherstraat 11,
7552 NE Hengelo (O)
secr. Broederschap van Voorgangers
(tel. 074-916007).

DE LIJDENSTIJD

We willen elkaar bepalen bij de gebeurtenissen, die vooraf gegaan zijn, aan datgene wat we met Pasen vieren: het lege graf, de opstanding van de Here Jezus.
Het hoort onverbrekelijk bij elkaar, het is onlosmakelijk aan elkaar verbonden.
Wat is de zin, de betekenis van het lijden en sterven van Jezus?
De evangeliën berichten ons uitvoerig over wat er in die laatste week in Jeruzalem gebeurd is.
Het is het gebeuren, dat ook z'n invloed mag hebben in ons leven, in ons geloven.

We zien, dat het handelen van God, in zijn Zoon, Jezus, onze Heer, de geschiedenis, de tijd doordringt en beïnvloedt. Mensen die ogenschijnlijk de geschiedenis bepalen, de machthebbers, worden zelfs voor een keuze geplaatst. Maar al hun machtsvertoon, hun nee tegen Jezus, is niet in staat om te verhinderen, dat Jezus een weg gaat, die uitloopt in zijn opstanding. Machthebbers, als Kajafas, Pilatus en Herodes, die bepaald geen vrienden van elkaar waren, schakelen elkaar in om de weg te bewerken, die via het kruis op Golgotha naar het lege graf loopt.
Jezus, die op aanstoken van zijn tegenstanders, door de romeinse stadhouder, Pontius Pilatus, veroordeeld werd tot de dood aan het kruis, is niet ondanks deze smadelijke afloop in het vergeetboek geraakt of alleen in herinnering gebleven als de ondergang van een onbegrepen idealist. En dat komt, omdat Hij uit de dood is opgestaan en de levende Heer is. Omdat het geloof in de Levende een geweldige kracht in het leven is, waar zelfs, zo kunnen we het lezen in de geschiedenis, vervolging en dood voor geriskeerd werd.

JEZUS' STERVEN EN OPSTANDING

Het is de kern van de blijde boodschap. Aan wat er in die laatste week in Jeruzalem gebeurde hangt het zwaarste gewicht, omdat alles zich toespitst op die kardinale gebeurtenissen rond kruis en graf.
De intocht in Jeruzalem, de laatste gesprekken met zijn discipelen, de gevangenneming, het schijnproces, dat tot het kruis leidde en de vernederingen, die er mee samen hingen, legt een grote nadruk op de laatste dagen van Jezus' leven.
We zien, dat er al bij zijn geboorte geen plaats voor Hem is en dat Jozef en Maria haastig met Hem moeten vluchten, omdat koning Herodes Hem naar het leven staat.
Jezus stuit op spot en onbegrip; sommigen beweren dat Hij zijn verstand kwijt is, anderen dat Hij van de duivel bezeten is. En het kleine groepje volgelingen, met wie Hij steeds meer geïsoleerd raakt, blijkt Hem telkens toch niet begrepen te hebben.
Dat Jezus, de Zoon van God, de Heiland moet lijden, dat een Koning die zijn Rijk opricht deze weg gaat; is het te begrijpen?
Is het niet in tegenspraak met alle menselijke verwachtingen?
Is het daarom zo moeilijk te accepteren?
Kun je daar je heil van verwachten, van een lijdende Knecht, een gekruisigde Christus?
Afgezien van het onrecht dat een onschuldige wordt aangedaan, dat de Christus moet lijden tekent Hem niet als de grote Overwinnaar, geen Held die de strijd gewonnen heeft.
En toch, zo zullen we later zien, is Jezus: OVERWINNAAR, het graf is leeg.

STERVEN EN OPSTAAN! WAARVOOR?

Ook de discipelen hebben de grootste moeite gehad met het lijden van de Heer; als Jezus er met hen over spreekt begrijpen ze het niet of willen ze er niet van horen. En eigenlijk hebben ze pas na Jezus' opstanding begrepen, dat ze geroepen waren om de Christus te volgen, die lijden moest.
Hoeveel tegenspraak het ook oproept, het was noodzaak en uiterst belangrijk en er moest uitvoerig over gesproken worden, want niet ondanks maar juist door zijn lijden is Jezus, de Christus, de Verlosser, die voor iedereen aan het kruis is gegaan. Daar ligt ons heil, onze toekomst.
Daar werd het puin van ons leven opgeruimd, de obstakels teniet gedaan en kwam er een weg vrij, brak er een weg voor ons open.
Voor ons leven, voor ons heil.
Wij kunnen leven en mogen leven, hebben eeuwig leven, omdat Jezus alles volbracht. Hij heeft de wil van God gedaan, want niet zijn maar Gods wil moest geschieden. En daarin laat God zijn liefde voor de mensen zien. De wondere liefde van het kruis.
Daardoor wacht ons een eeuwig goed, een Vaderland, omdat Jezus alles aan het kruis volbracht.
Terwijl Hij weet wat Hem te wachten staat, gaat Hij op naar Jeruzalem om daar te volbrengen "al wat door de profeten geschreven is".
In het hof van Gethsemané vecht Hij zich door de angst van de naderende verschrikkingen heen en treedt zelfs de vijand tegemoet.
Tijdens zijn proces gaat er zo veel koninklijke waardigheid van Hem uit, dat eigenlijk de rechters tot aangeklaagden worden.
Jezus' leven wordt Hem niet ontnomen, Hij geeft het om het weer te nemen. Hij lijdt en sterft, maar ook: Hij verrijst.
Dat is de weg van de Heer, die Hij gegaan is.
Het oneindige, grote, wondere van zijn liefde; door Gods genade zijn we vrij; op die heuvel Golgotha, bij het kruis, ligt ons heil gereed en mogen we als kind van God door het leven gaan. Weten, mijn leven ligt in zijn hand. En het mag tot eer en glorie van onze Heer zijn, die wij in liefde mogen dienen, mogen volgen.
Met Hem de geloofsweg gaan. Vol geloofsvertrouwen ons richten op die éne Man, die stervend aan het kruis, overwon.

JEZUS, ONZE HEER

De machthebbers probeerden Hem in handen te krijgen, één van zijn discipelen ging heen, de duisternis in, om Hem over te leveren en er was een vrouw, die in een ontroerende uiting van dankbaarheid, Jezus zalft; haar alles gaf.
Het zijn allemaal tekenen die wijzen op het teken: hét werk, dat Jezus zal volbrengen.
Hij is de Koning, de Verlosser, die werkelijk komt in de naam van de Heer. Hij zal sterven, de macht van de duisternis overwinnen en als een ware Herder zijn kinderen vergaderen.
Hij zal verhoogd worden aan het kruis; de weg van het tarwegraan gaan. En die Heer mogen wij volgen, wandelen in zijn licht.
De Heer, die aan het kruis zijn leven gaf mogen we liefhebben met heel ons hart, vol dankbaarheid zijn kind zijn, die ons heeft vrijgekocht door zijn bloed.
En... een plaats bereidt in zijn Vaderhuis.
Van Hem mogen we zijn, die ons liefheeft.
Die zoveel van ons houdt, dat ook wij door Hem zullen overwinnen.
Daarom was het nodig, dat Jezus stierf; wat meer is, dat Hij de dood overwon.
Wie of wat kan ons van zo'n liefde scheiden?

"O, liefde Gods, oneindig groot, ver
boven ons verstand,
die zondaars weer een weg ontsloot
naar 't hemels Vaderland!
Daartoe zond God van 's hemels troon
tot 's mensen heil zijn een'ge Zoon:
Ja, amen, ja! Op Golgotha vond 't
mensdom weer genâ."

J.H. Stijkel

DE MOEDER ALLER OORLOGEN

Het is niet helemaal duidelijk wat Saddam Hoessein heeft bedoeld toen hij de oorlog die nu voorbij is, deze benaming gaf. Waarschijnlijk zullen we de betekenis daarvan moeten zoeken in het Arabisch taalgebied. Saddam zal daarmede geprobeerd hebben om zijn volk te brengen tot een heroïke strijd tegen, wat hij heeft genoemd: de ongelovigen en de verraders. De ongelovigen zijn dan de westerse volken en de verraders de Arabische volken die meestreden aan de zijde van de geallieerden. Wij vinden dat de titel "moeder aller oorlogen" niet zo fraai gekozen is. Zijn het niet juist de moeders en de vrouwen die met een groot verdriet geconfronteerd worden omdat hun zonen en mannen niet meer terugkeren? We zullen een diep medeleven moeten hebben met die talloze gezinnen, die, door de dictatoriale macht van één man, die hen eerst in een vreselijke oorlog met Iran stortte om daarna deze oorlog aan te gaan, in zulk een diep verdriet kwamen. Wat bedoelde Saddam Hoessein?

IRAK-BABEL

Om de achtergrond van zijn machtstreven te zoeken zullen we heel ver in de geschiedenis moeten teruggaan. We denken daarbij aan de torenbouwers van Babel. Zij hebben het fundament gelegd voor een streven dat Babel eigenlijk nooit heeft verlaten. We horen het de bouwers van de toren zeggen: "Laten wij ons een naam maken". Dat is altijd het streven van Babel geweest. Zij wilden zich een naam maken tegenover de Here God. Het is niet voor niets dat God zelfs nederdaalde om het werk van deze mensen te bezien. Want het gaat bij Babel altijd om de macht van de mens, om de naam die de mens zichzelf wil maken.
Later, in het verhaal van Nebukadnezar, komen we ditzelfde streven weer tegen. Hij roept het, op het hoogtepunt van zijn macht, uit: "Is dit niet het grote Babel dat ik gebouwd heb tot een koninklijke woonstede door de sterke **mijner** macht en tot eer **mijner** majesteit?" Opnieuw wordt de macht van Babel door God vernietigd en onschadelijk gemaakt. Maar het streven is altijd gebleven. Zo hoorden we dat het huidige Irak tot voor enkele weken de vierde militaire macht in de wereld was. Saddam Hoessein was zeker van zijn macht, vandaar de brallende taal welke hij heeft uitgeroepen. Maar ook dit Babel is nu ten onder gegaan. Zal Babel opnieuw kunnen herleven? We denken daarbij aan hetgeen geschreven staat in Openbaring 17 en 18. Wordt hier een herstel van het oude Babel bedoeld of zullen we dit moeten zien als de geest en het streven van Babel dat heel de mensheid, al de volkeren is gaan omvatten? We durven het niet precies te zeggen. Maar één ding is zeker: het laatste Babel zal eveneens ten ondergaan, en dan zal de heerlijkheid van het Koninkrijk van Christus op deze aarde verschijnen, want Christus zal als Vredevorst heersen op deze aarde.

ISRAËL

Israël heeft in deze oorlog een zeer opmerkelijke rol gespeeld. Nog voor het begin van de oorlog maakte Saddam Hoessein duidelijk dat hij Israël zou meeslepen in deze oorlog. We hebben het hemzelf horen zeggen, we hebben het ook zijn minister van buitenlandse zaken horen zeggen. En inderdaad, er werden raketten op Israël afgevuurd. Gelukkig niet geladen met biologische en chemische lading. Waarom dat niet is gebeurd, ondanks dat de dreigingen er wel waren, zal de komende tijd ons wel leren. Maar ondanks deze aanvallen deed Israël niets. Politiek gezien is dat natuurlijk gebeurd onder druk van Amerika, maar is er toch niet meer aan de hand geweest? Is het te veel om te zeggen dat de eeuwige God, de God van Abraham, Isaäk en Jakob, zijn hand over Israël heeft uitgestrekt? We lezen toch in de profeten dat in de toekomst, als de volken zich opmaken om tegen Israël te strijden, Hij voor hen zal strijden, zoals Hij vroeger streed. O, ik weet het, dit is nog niet de laatste oorlog, maar we zijn er wel heel dichtbij. Alles maakt zich immers op voor het einde. Tijdens en door deze oorlog is er in Israël iets gebeurd dat in normale tijden protesten uit heel de wereld had doen horen en zeker uit de Arabische landen. Dat was de thuiskomst van vele duizenden Joden uit vooral Rusland, maar ook uit Ethiopië en andere landen. Ondanks de oorlog en de dreiging stroomden de Joden naar Israël. Daar kregen ze gelijk een gasmasker in handen geduwd, maar er was vreugde en ontroering bij hen, want ze waren weer thuis. In Israël worden vandaag profetieën vervuld. En ondanks de dreiging van Irak, die er was, ondanks de tegenstand van de omliggende volken, ondanks de komende vredesconferentie, waarbij men zal proberen Israël aan de onderhandelingstafel te dwingen, gaat God door om met en door zijn eenmaal uitverkoren volk het doel te bereiken wat Hij zich in Grootheid en Almacht heeft voorgesteld, geheel overeenkomstig het woord der profetie. De dag nadert dat het volk Israël tot een hoofd der volken zal worden, omdat de Messias van Israël, de grote Zoon van David, de Here Jezus Christus, gekomen zal zijn en de troon van zijn vader David te bestijgen.

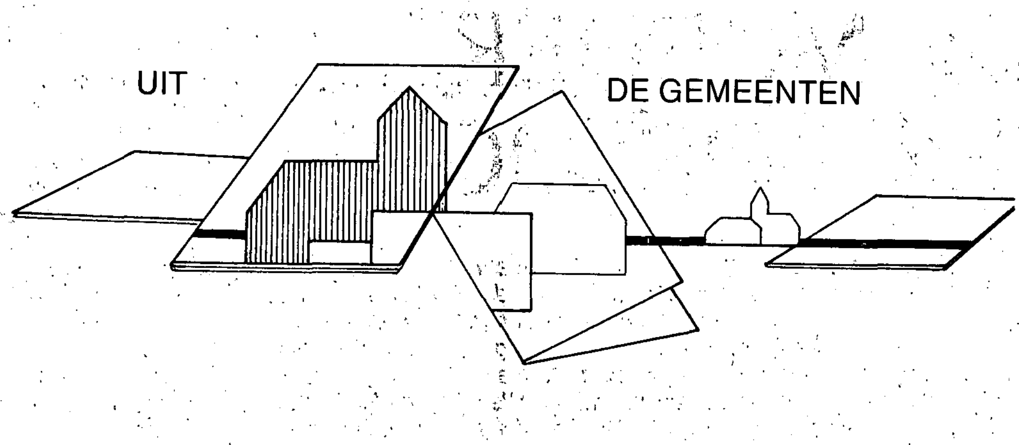
DE GEMEENTE

Hoe heeft de gemeente van de Here Jezus Christus op dit alles gereageerd? Wat dit betreft kunnen we eerst zien naar de Wereldraad van Kerken, die, tijdens deze oorlog, een grote vergadering hield in Camberra. In een van de kranten die ik daarover heb gelezen stond een verslag, met als kop daarboven: Israël laat de Wereldraad koud. En zo is het ook geweest. De Palestijnen, de oorlog zelf, heeft wel aandacht gevraagd. En sommige afgevaardigden van Nederlandse lidkerken hebben nog geprobeerd om aandacht te vragen voor de benarde positie van Israël, maar Israël heeft de Wereldraad koud gelaten. Dat is het trieste dat vanuit de kerken naar voren komt. De apostel Paulus schrijft hoe dankbaar wij het volk der Joden moeten zijn, ons heil is immers uit de Joden, maar zijn we Israël dankbaar?
Gelukkig zijn er veel gemeenten en veel individuele gelovigen die anders staan tegenover Israël en daar in de afgelopen tijd blijk van hebben gegeven. Ondersteuningsakties voor Israël werden allerwegen gehouden, maar vooral weten we dat er veel gebeden is voor dit volk. Dat is een goede zaak, want, naar het licht dat ik in het woord van God heb, zijn zij het mede die bedoeld worden met "de minsten van de broeders van de komende Koning", zoals we dat tegenkomen in Matt. 25. De gemeente had in de loop der eeuwen het volk Israël tot jaloersheid moeten verwekken, opdat ook zij zouden gaan zoeken naar de Waarheid omtrent de Here Jezus Christus. De gemeente heeft dat niet gedaan. En nu is het enige wat we nog kunnen doen dat volk op diverse wijzen ondersteunen. En we hopen van ganser harte dat de Bijbelgetrouwe gemeente dat in deze eindtijd zal doen.

DE EINDTIJD

Van diverse kanten bereiken mij dezer dagen vragen of wij nu in het einde der tijdens gekomen zijn en hoe het nu verder zal gaan. Om maar met het laatste te beginnen, hoe het precies verder zal gaan, dat weet ik niet. Er kan van alles gebeuren op politiek gebied. Eén ding is echter zeker, Israël zal bij dit alles een rol spelen. En dat vertelt ons, dat we in wat men noemt de eindtijd zijn gekomen. We zijn met rasse schreden op weg naar het ogenblik dat de Here Jezus Christus zal terugkomen naar deze wereld. Voor dat ogenblik zullen we als gelovigen bereid moeten zijn. Werkend en wakend! Werkend omdat er nog veel te doen is in de arbeid van Gods Koninkrijk. Wakend omdat de Here ieder moment kan komen. En belangrijk is dan hoe Hij ons zal vinden. We hopen van ganser harte dat de Here ons bereid zal vinden. Want zijn tijd is nabij!

Jac. Schouten

NOORDBERGUM

De Baptistengemeente te Noordbergum valt onder de burgerlijke gemeente Tietsjerksteradeel. Daar heeft men een lokale omroep, SLOT (Stichting Lokale Omroep Tietsjerkeradeel). Iedereen kan deze omroep ontvangen, doordat men via ether èn kabel uitzendt. Ook de gezamenlijke kerken hebben bij deze omroep een plaatsje onder de naam Tsjerkeslot.

Elke zondagavond houdt de gemeente ook dienst in Bergum. Voor bijzondere diensten is het eigen gebouw daar zo langzamerhand te klein.
Ds. T.F. Smit houdt zijn preken in een serie. In januari is hij begonnen aan een serie over "de levende gemeente". Daarbij komen gemeentegroei en gemeentevernieuwing aan de orde. Naar aanleiding van deze preken wordt er, zoals gebruikelijk, een praatavond gehouden.

ARNHEM-ZEVENAAR

De gemeente te Arnhem-Centrum is vakant. De Raad heeft nu ds. J.A. Scholte, emeritus voorganger en lid van de gemeente, bereid gevonden om de zieken te bezoeken.
De gemeente te Zevenaar heeft eind januari een doopdienst gehouden. Het ging maar liefst om vijf mensen. Omdat men nog geen eigen doopvont had, heeft men nu het verplaatsbare doopvont van de gemeente Arnhem-Zuid gekregen.

De drie gemeenten Arnhem-Centrum, -Zuid en Zevenaar organiseren op zaterdagen drie trainingsochtenden voor allen die aktief zijn in de gemeente. Het doel is kadertraining en men rekent op (aspirant-)raadsleden, jeugd- en zondagsschoolwerkers en leden van zendings- en evangelisatiewerkgroepen. Deze ochtenden zijn een vervolg op drie goed bezochte bijeenkomsten in najaar 1990. De onderwerpen zijn deze keer:
Hoe ga je met elkaar om?
Wat zijn je gaven en beperkingen?
Gemeentezijn

VEENDAM

In december is in de kerk te Veendam een nieuw (elektronisch) orgel geïnstalleerd. Het oude orgel had er achttien-en-eenhalf jaar dienst(en) opzitten. De plaats van de geluidsboxen is ook veranderd, waardoor de harmonie tussen zang en begeleiding verbeterd is.

ZWOLLE

Binnen de gemeente te Zwolle bestaat een schrijfgroep, die zich inzet voor politieke gevangenen overal ter wereld. Men schreef een brief aan de ambassadeur van Colombia in Nederland over het lot van de advokaat Alirio de Jesus Pedraza Becerra. De brief eindigde zo: "Omdat wij leden en vrienden zijn van de Baptisten Gemeente in Zwolle en geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is, die ons geleerd heeft op te komen voor mensen die onrecht is aangedaan, willen wij u vriendelijk vragen om opheldering over de verblijfplaats van Pedraza en verzoeken wij u om zijn vrijlating."
De ambassadeur reageerde binnen een week met een antwoordbrief, waarin hij uitlegde dat hij de zorg van de gemeente doorgegeven had aan de autoriteiten in Colombia. De resulaten van een in te stellen onderzoek zullen doorgegeven worden aan Amnesty International, beloofde hij.

EINDHOVEN

Vanaf november worden er tweemaal per maand inloopmorgens gehouden in de kerk. Mensen van binnen en buiten de gemeente zijn welkom. Er is gelegenheid voor spelletjes als dammen en sjoelen, maar ook voor een gesprekje. En er is koffie.... Een vriend van de gemeente, br. Chris Brokke, is door zijn werkgever voor een aantal jaren naar China overgeplaatst. Het blad 'Gemeenteleven' stelt dat hij daar ook heengaat als gezondene van onze Heer om er getuige te zijn van het licht. Onder handoplegging en gebed van de oudsten van de gemeente is hij uitgezonden, in het vertrouwen dat de Leidsman meegaat.

VROOMSHOOP

Men is weer heel nadrukkelijk bepaald bij het verband tussen bekering en doop in deze gemeente. Na een evangelisatiedienst gaven drie mensen hun hart aan de Heer en binnen een maand zijn ze gedoopt.

HARLINGEN

"In één woord geweldig, zo willen wij uw reactie noemen. Op dit moment is het bedrag dat toegezegd is inclusief giften en collecte ongeveer f 9.000,–. Dit betekent dat er per maand zo'n 75 pakketten voor ons samengesteld kunnen worden voor verzending naar onze broeders en zusters in Roemenië.

Ook spontaan werd er gereageerd op de oproep voor kinderkleding voor het kindertehuis in Beius (Roemenië). Zelfs werd er nieuwe kleding gekocht en gegeven, ook een partij kinderschoenen werd gebracht evenals de inhoud van de kast van de handwerkclub", meldt 'De Band'.

DRACHTEN ELIM

De evangelisatiewerkgroep heeft een serie van drie folders gemaakt om de diensten van de gemeente onder de aandacht van de mensen te brengen. Op twee opeenvolgende zaterdagen krijgt een bepaalde buurt een folder in de brievenbus; op de derde zaterdag volgt dan een Zaaierkrant met een inlegvel over de gemeente.

HEERENVEEN

Het gemeenteblad 'Pniëlbode' heeft de veertigste jaargang volgemaakt en stond daarom even in het middelpunt. Wat uw redakteur opvalt aan dit goed uitziende blad is dat de terugblik op de voorbije maand altijd een korte samenvatting staat van elke preek die gehouden werd in Pniël. Dat lijkt me een goede gewoonte.

Pieter J. Lalleman

NAAMSVERANDERING EA OP PAPOEA NIEUW GUINEA

LAE - De Evangelische Alliantie van de Eilanden in de Stille Zuidzee heeft haar naam veranderd in Nationale Raad van Evangelische kerken in Papoea Nieuw Guinea. Men heeft hiertoe besloten omdat dit beter aansluit op de concrete situatie in de Stille Zuidzee. Toen de EA in 1964 gesticht werd, had men gehoopt dat de organisatie de hele regio zou gaan beslaan. Maar alleen een evangelische organisatie van de Salomons Eilanden sloot zich bij de Papoea's aan; uiteindelijk scheidden hun wegen zich weer omdat ze het te duur en te onpraktisch vonden om elkaar regelmatig te ontmoeten. In feite fungeerde de 'EA van de Stille Zuidzee' alleen als een EA voor Papoea Nieuw Guinea. Wijziging van de naam was dus logisch. De naamsverandering van deze EA sloot aan op de oprichting van de Evangelical Fellowship of the South Pacific in 1989. Evangelische Allianties en Gemeenschappen van Papoea Nieuw Guinea, Australië, de Salomons Eilanden, de Fiji Eilanden, Nieuw-Zeeland en Tonga sloten zich erbij aan. Deze organisatie is aangesloten bij de World Evangelical Fellowship. (idea dsl).

EEN VOORBEELD VAN WAT EEN EVANGELISCHE ALLIANTIE KAN BETEKENEN

AFRIKAANSE CHRISTEN-VROUWEN IN BEWEGING

"Vrouwen in Afrika zien met toenemend verdriet de mensonterend gebeurtenissen in hun continent aan. Daarom zijn ze nu vastbesloten om in actie te komen," zei mevrouw Judy Mbugua uit Kenya anderhalf jaar geleden aan het begin van een internationale vrouwenconferentie in Nairobi. Haar uitspraak tekent de vastberaden houding van Afrikaanse christen-vrouwen om zich in te zetten voor kerk en maatschappij.

Evangelische christenen wereldwijd hebben zich door de jaren heen ingezet voor evangelisatie en sociale gerechtigheid. Dergelijke initiatieven worden in vele landen gebundeld door de Evangelische Allianties. In de vorige artikelen is u een en ander van die ontwikkelingen geschetst en een aantal voorbeelden gegeven. Eén voorbeeld dat daarin werd aangehaald, wil ik in dit artikel wat nader uitwerken, om aan het slot ervan terug te koppelen naar de Nederlandse situatie.

IN BEWEGING

Vrouwen in Afrika zijn in beweging. In de zomer van 1989 woonden tweeduizend christen-vrouwen uit 36 landen en allerlei kerken in de Kenyaanse hoofdstad Nairobi een conferentie bij, die belegd was door PACWA. Deze Pan African Christian Woman Assembly (Afrikaanse Vrouwen Vereniging) vormt een onderdeel van de Afrikaanse Evangelische Alliantie, de AEAM. Tijdens die conferentie bleek dat Afrikaanse vrouwen zich in een emancipatie-proces bevinden, zij het op een heel andere wijze dan in het westen.
Afrikaanse christen-vrouwen hebben een verlangen hun tijdgenoten met het evangelie te bereiken, maar niet op een oppervlakkige manier. De vrouwen tonen zich terdege bewust van de materiële en psychische noden van hun landgenotes. Mevrouw Mbugua, full-time medewerkster van PACWA, had de vrouwen desalniettemin opgeroepen niet "pessimistisch te zijn over de geestelijke en morele context" waarin Afrika zich bevindt. Moedige woorden, als je bedenkt wat die context daadwerkelijk inhoudt.
Mevrouw Mbugua: "Ons werelddeel wordt geteisterd door politieke instabiliteit, hebzucht, armoede, honger, de macht van de stamverbanden, racisme, structureel geweld, sexuele discriminatie en sociale onrechtvaardigheden. Evenzeer worden wij door de uitdaging van religieus pluralisme, toenemende secularisatie en materialisame, opgeroepen om ons opnieuw te bezinnen op de grote opdracht en het gebod van de Heer in termen van discipelschap en niet slechts bekering."

GEZIN

Gezamenlijk stelden de deelneemsters aan de conferentie een aantal stellingen op, die de doelstellingen van PACWA nader omschrijven. Daarin benadrukten zij ondermeer het belang van het gezin. "Het gezin is door God ingesteld voor de voortzetting van het menselijk ras. Gods blauwdruk voor een christelijk huwelijk is het samengaan van één man met één vrouw. Dit model laat geen ruimte voor praktijken als polygamie, concubinaat, lesbische en homosexuele relaties." De stellingen benadrukken ook dat "een kinderloos huwelijk net zo compleet is als een huwelijk dat gezegend is met kinderen" en roepen op tot erkenning en acceptatie van de ongetrouwde vrouw. Beide laatste aspecten gaan sterk in tegen de traditionele Afrikaanse cultuur, waarin neergekeken wordt op kinderloze en ongehuwde vrouwen. PACWA realiseert zich dan ook dat haar doelgroep evenzeer mannen als vrouwen omvat. "We willen christen-mannen uitdagen om de spanningen tussen beide geslachten te verminderen." Ook moesten vrouwen in de kerk minder aan banden worden gelegd, maar de kans krijgen hun gaven ten dienste van de kerk te gebruiken. "Vrouwen maken een zeer belangrijk deel uit van de kerk: ze zijn numeriek in de meerderheid, en zij hebben vaak de visie en bewogenheid. Ze voeden bovendien onze kinderen op: de toekomstige leiders van onze naties," zo wordt het in een folder van de Afrikaanse vrouwen beweging verwoord.
Emancipatie van de vrouw betekent in de Afrikaanse context dus iets heel anders dan bij ons: zij leggen grote nadruk op de rol van de vrouw in het gezin, terwijl vrouwen in het Westen (in het algemeen) onafhankelijk willen worden. Het streven naar economische onafhankelijk willen worden. Het streven naar economische onafhankelijkheid staat hoog in het Westerse vaandel. Afrikaanse vrouwen, die altijd zeer hard (hebben) moeten werken, verlangen naar een normaal gezinsleven, waarin meer aandacht is voor de man-vrouw relatie en meer tijd voor de kinderen. Maar ook zien ze uit naar gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen.

PLATFORM

Hopelijk heeft dit 'uitstapje' naar Afrika u een indruk gegeven van waar christenen wereldwijd, bijeengebracht door Evangelische Allianties, mee bezig zijn. Samen bereikten deze vrouwen veel meer dan afzonderlijk. Zo'n conferentie is ongetwijfeld een geweldige stimulans en verrijking. Een aanzet tot een beweging van actieve christen-vrouwen, die oog hebben voor de noden van de kerk en maatschappij.
Een dergelijke platform-functie wil de EA in Nederland ook vervullen: niet om zelf 'groot' te worden, maar om christenen gezamenlijk ten dienste te zijn. Zo kunnen christenen uit alle kerken gemotiveerd worden om met elkaar de schouders te zetten onder die drievoudige doelstelling waarmee het eerste artikel begon: onderlinge eenheid van gelovigen belijden en zichtbaar maken, werken aan vernieuwing van het gemeentelijk leven en evangelisatie en zending dichtbij en veraf.
Met name aan het tweede aspect schenkt de EA momenteel veel aandacht. De EA wil dienstbaar zijn aan plaatselijke kerken en gemeenten, een handvat bieden voor hun noden. In toenemende mate zijn evangelische en 'traditionele' kerken bezig met gemeenteopbouw en gemeentevernieuwing. Een voorbeeld van de EA-activiteiten zijn de predikantendagen, waar predikanten en voorgangers bij elkaar komen voor studie, ontmoeting en collegiaal overleg. Deze dagen blijken in een grote behoefte te voorzien.
Ds. F.H. Veenhuizen, voorzitter van de EA en gereformeerd predikant voor evangelisatie en gemeente-opbouw, motiveert gemeente-opbouw zó: "Het is niet een laatste wanhoopspoging van een steeds zwakker wordende kerk, om te proberen te redden wat er nog te redden valt. Gemeente-opbouw moet altijd plaatsvinden. Het behoort tot de normale taak van de gemeente zich af te vragen: wat is Gods bedoeling met ons als gemeente; welke doelen moeten wij bereiken? Hoe pakken we dat aan? Vanuit de traditionele kerken en vanuit de nieuwe gemeenten staan we voor veelal dezelfde gemeente-opbouwvragen. De Heer wil geen stilstand, laat staan achteruitgang; maar vernieuwing, groei, opbouw van Zijn gemeente.

door Annelies Barth
Publiciteitsmedewerkster van de Evangelische Alliantie in Nederland

De Meerkerk

BAPTISTEN GEMEENTE HOOFDDORP NEEMT DE MEERKERK INGEBRUIK

De Meerkerk is het nieuw kerkelijk centrum van de Baptisten Gemeente Hoofddorp. 24 Februari j.l. nam de gemeente het voormalig schoolgebouw na grondige verbouwing in gebruik.

"We hebben erg naar die dag uitgezien", zegt ds. Wigle Tamboer, voorganger sinds de gemeente eind 1984 ontstond. "In ons ruim 6 jarig bestaan is dit de 6-de keer dat we van plaats van samenkomst veranderen. We zijn dankbaar nu een eigen centrum te hebben; het zal het werk ten goede komen en helpen een identiteit en verdere bekendheid op te bouwen in onze omgeving."

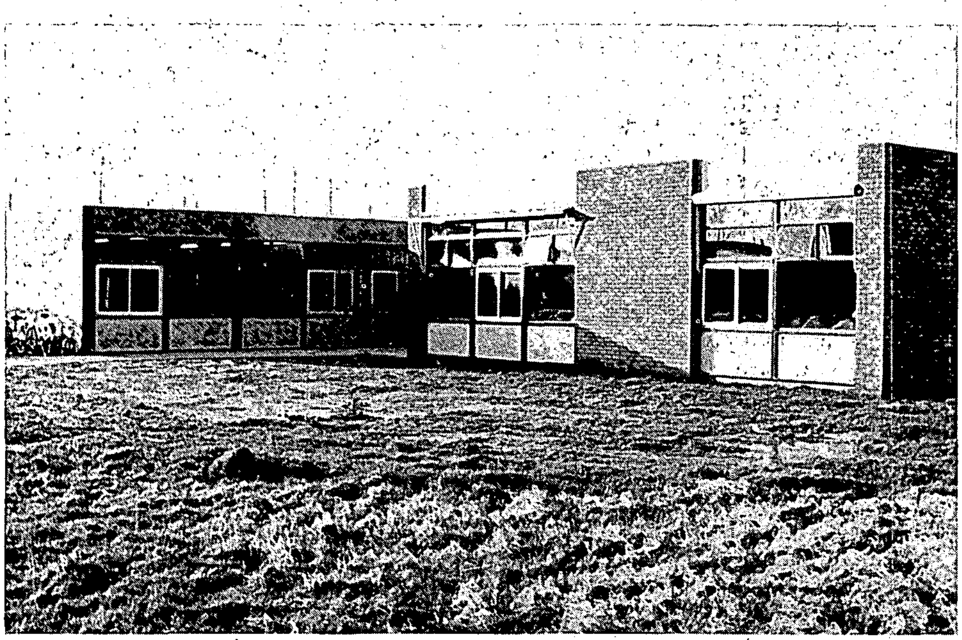
Met het oog op die identiteit koos de gemeente voor de naam "De Meerkerk" en liet een passend logo ontwerpen. Hoofddorp is de belangrijkste plaats en ook de bestuurlijke zetel van de gemeente Haarlemmermeer. De bewoners van deze sterk groeiende gemeente van bijna 100.000 inwoners spreken daarbij gemakshalve meestal over hun polder als "De Meer"

"We vonden het een prima gedachte om bij die naam aan te sluiten en tevens iets te communiceren van wat ons bezielt," verklaart Tamboer nader. "De Meer" was eens een rijk agrarisch gebied dat met de uitbreiding van luchthaven Schiphol drastisch aan het veranderen is. Waar eens het koren op 't veld stond, worden nu huizen en kantoren gebouwd. Toch blijft er een oogst, en daar willen we als gemeente elkaar in aanmoedigen. Vandaar ons logo dat naast de letter M, ook een korenschoof symboliseert. Ons appèl als gemeente is om aktief te zijn met het oog op de oogst.

Zo hopen we hier in de Haarlemmermeer de mensen via De Meerkerk en het getuigenis van onze Here Jezus Christus te wijzen op het feit dat er meer moet zijn in het leven. In onze evangelisatie gebruiken we daarbij het motto "Er moet toch meer zijn..."

De officiële opening, alsook een open dag zullen later in het voorjaar plaatsvinden. We houden u op de hoogte voor het geval u belangstelling hebt om een bezoekje aan Hoofddorp te brengen.

W. Tamboer

WEEKEND VOOR ALLEENSTAANDEN
OP 4 EN 5 MEI

Thema:
WAAR HAAL JE DE MOED VANDAAN?

Plaats: Fredeshiem in de Bult bij Steenwijk

Prijs: f 90,—per persoon

Informatie bij
zr. Corporaal, tel. 038-547940
en zr. van Daalen, tel. 05788-5135

Een programma met ontmoeting, spel en verdieping.
Het zou fijn zijn, als u komt.
En misschien wel met meerderen.
Voor uw aanmelding kunt u onderstaand strookje invullen.
De betaling is aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
giro 9260
bij de mededelingen vermelden:
'weekend alleenstaanden'.

Na de betaling is uw aanmelding definitief.
Graag z.s.m. opgeven of vóór 24 april.
Aanmeldingsstrookje opsturen naar
J. van Kleef,
Tubantenoord II,
3079 ZR Rotterdam

naam: ______________________

man/vrouw: ______________________

adres: ______________________

Postcode en woonplaats: ______________________

____

telefoon: ______________________

eventueel dieet: ______________________

____

eventuele andere wensen: ______________________

____

DANK NAMENS MARC

Br. H. Sikkema, sekretaris van de gemeente te Lelystad, schreef de redaktie het volgende:

Beste mensen van de redactie,
Enkele weken geleden namen jullie in DC een berichtje op uit ons gemeenteblaadje 'De Lichtenlijn'. Het ging toen over Marc Roelofsen, aan boord van de Hr. Ms. Zuiderkruis. Dat berichtje in DC hebben wij erg op prijs gesteld. Aan boord van het schip wordt wekelijks met spanning uitgezien naar de post uit Nederland. Welnu, Marc Roelofsen heeft dat tot nu toe niet vergeefs gedaan. Veel lezers en lezeressen van DC zonden hem een groet. Velen hebben het zelfs niet bij één keer gelaten. Marc liet ons weten dat hij daar erg blij mee was en dat hij op een geweldige manier werd verrast door de vele kaarten en brieven die hij van overal uit Nederland ontving. Omdat het voor Marc vrijwel onbegonnen werk is iedereen persoonlijk te bedanken, vroeg hij mij of ik dat via DC voor hem zou willen doen. En dat doe ik hierbij natuurlijk van harte. Met dank voor plaatsing en veel vriendelijke groeten, mede namens Marc Roelofsen in de Golf,

Henk Sikkema

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs. P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"De Heer is mijn Herder,
mij ontbreekt niets.
Hij doet mij nederliggen
in grazige weiden".
Psalm 23

In vast vertrouwen op de belofte van haar Heer en Heiland overleed vandaag mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

Adriana Amersfoort-Hellingwerf

in de leeftijd van 79 jaar.

Vlaardingen:
M. Amersfoort
Thijs Amersfoort
Anneke Amersfoort-Draaijer

Nieuwegein:
Lenie Amersfoort

Vaassen:
Miep Niessink-Amersfoort
Bert Niessink

Vlaardingen:
Jeanne Baas-Amersfoort
Piet Baas
Jorrit Amersfoort
Dineke Amersfoort-Brons

Nieuw-Lekkerland:
Marry Nobel-Amersfoort
Adrie Nobel

Klein- en achterkleinkinderen

28 februari 1991
Mr. Verschuurstraat 90
3132 NM Vlaardingen

"Vaste Rots van mijn behoud"

Plotseling is in volle zekerheid des geloofs overleden onze zuster

Roelfien Woldhek-Lever

op de leeftijd van 71 jaar.

18 februari 1991

Baptistengemeente Groningen-zuid

Landelijke ontmoetingsdag

TERECHT EN VOORUIT

25
MEI
1991

25 mei aanstaande
met z'n allen
naar de IJsselhal
in Zwolle
DOEN!

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de gemeente te Apeldoorn (ingaande 22 maart a.s.) is R.D.A. Scholten, Zwaardvegersveld 101, 7327 HR Apeldoorn, tel. 055-419771

De gemeente Valthermond wenst op de sprekerslijst te plaatsen: S.J. van der Veen, de Wieke 24, 7876 GX Valthermond, tel. 05996-2388.

Het nieuwe adres van de voorganger van de gemeente te Emmeloord, br. S.A. Wijchers luidt: Spaarne 3, 8303 DN Emmeloord, tel. 05270-19181.

Secretaris van de gemeente Deventer is L.P.J. van der Leur, Wezenland 254, 7415 JE Deventer, tel. 05700-28133

Het juiste adres van zr. A. Scheerhoorn-de Haan is Rensel 51, 9642 KL Veendam, tel. 05987-21783

Het nieuwe telefoonnummer van de secretaris van de gemeente Amsterdam-Centrum, H. van der Veen luidt: 020-6327687

Het nieuwe telefoonnummer van de secretaris van de gemeente Amsterdam-West, zr. A. Heynen-Drent luidt: 020-6191022

106e jaargang nummer 12 - 21 maart 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HET PROCES DER WERELD

Over bepaalde strafprocessen wordt wel eens gesproken als over het proces van de eeuw. Vaak gaat het dan om een zeer belangrijke strafzaak, zoals moord op grote schaal of om eenandere diepgaande wetsovertreding. Maar boven alle processen uit gaat het proces dat eenmaal in Jeruzalem is gevoerd tegen Jezus van Nazareth. Dat was met recht het proces der wereld.

We kunnen wel begrijpen dat het volk Israël van de last van dat proces af wil. Daarom zijn er een aantal jaren geleden stemmen opgegaan om dat proces te herzien. Want de dingen die toen zijn gebeurd, werden en worden in de geschiedenis vaak gebruikt als een aanleiding om de Joden te vervolgen. Van het gezichtspunt van de Joden uit kunnen we begrijpen dat zij van die last af willen voordat er weer een nieuwe hetze ontstaat tegen de Joden, wat niet ondenkbaar is, als we vandaag de geluiden beluisteren welke uit Rusland komen.

We willen direct al stellen dat het niet de Joden waren die Jezus gekruisigd hebben. Zeker niet zij alleen. In Hand. 4 lezen wij hoe in Jeruzalem vergaderd waren tegen de Here Jezus: Herodes, zowel als Pontius Pilatus met de heidenen en de volken van Israël. Om dit samen te vatten zouden we kunnen zeggen dat heel de toenmalige wereld er aan heeft meegewerkt dat Jezus de weg naar het kruis ging. En niet alleen de toenmalige wereld, maar ook de wereld van onze tijd, want voor ons is de Here naar het kruis gegaan.

WEL WAS HET EEN VREEMDE ZAAK DAT PROCES TEGEN JEZUS.

Een viertal belangrijke mensen heeft Jezus onschuldig verklaard. Eerst was dat Judas, de verader. Hij heeft het uitgeroepen: "Ik heb verraden onschuldig bloed". Vervolgens is daar koning Herodes. Deze stuurt de Here Jezus weer terug naar Pilatus met de boodschap dat er geen schuld in Hem te vinden is. Voor Herodes is de Here Jezus alleen maar een lachwekkende figuur. Dan komen we in het verhaal van het proces ook de vrouw van Pilatus tegen, die het aan haar man laat weten: "Bemoei u niet met deze Rechtvaardige, want ik heb in de droom veel om Hem geleden". En tenslotte is daar Pilatus zelf, die het uitroept: "Ik vind geen schuld in Hem".

TOCH HOEFT HET PROCES NIET HERZIEN TE WORDEN

Want wie zich verdiept in de lijdensverhalen, en ook gaat letten op wat de profeten tevoren hebben gezegd, komt tot een heel andere conclusie. Het proces in Jeruzalem eertijds had een zeer diepe achtergrond, het was ons proces. In de bekende tekst uit Jesaja 53:5 komen wij vier keer het woord "onze" tegen.

Juist als de profeet hier spreekt over de lijdende Knecht des Heren, doorbreekt hij de grenzen van Israël. Dan golft zijn woord door heel de wereld heen. Dan wordt het duidelijk dat niet de Here Jezus terechtstaat in Jeruzalem, maar dat in Hem heel de wereld terechtstaat. Want Hij is Eén van ons geworden. Hij heeft zich aan het hoofd van de mensheid gesteld. Alleen: Juist Hij hoorde daar niet te staan. Want Hij was nu net de Enige die zonder zonde was. Toch heeft God ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen. Onze overtredingen en onze ongerechtigheden heeft Hij gedragen.

Zo was Hij onze Plaatsbekleder.

Want de straf die ons vrede aanbrengt, was op Hem. Het Hebreeuwse woord voor vrede omvat echter veel meer dan ons begrip vrede. Het omvat alle heil, alle zegen, alle geluk, die we ons maar kunnen indenken. Die vrede is zelfs meer dan God in de schepping heeft meegegeven. Die vrede is een voor altijd en volledig mogen leven in de zalige vrede van God.

Daarom hoeft het proces in Jeruzalem niet te worden herzien. We hoeven ook geen aandacht te schenken aan al of niet belangrijke mensen van toen, die Jezus onschuldig hebben verklaard. Want de Here Jezus stond daar in onze plaats. In Hem stonden wij terecht. Toen Hij stierf ging Hij onze dood in, om ons het eeuwig leven te schenken. Want Jezus droeg ons aller straf, als wij het met heel ons hart gaan zeggen:

Ja, ik kost Hem die slagen,
die marteling, die hoon.
Ik doe dat kleed Hem dragen,
dat riet die doornenkroon.
Ik sloeg Hem al die wonden,
voor mij moest Hij daar staan.
Ik deed door mijne zonden Hem
al die jamm'ren aan.

Jac. Schouten

VERDER IN DIT NUMMER

UIT DE BAPTIST TIMES (3)

Ook aan de overkant van de Noordzee wordt gewerkt aan een nieuwe liederenbundel. Men is ons daar wel vooruit, want de presentatie staat voor de komende herfst gepland (Nederland hoopt op de AV 1992). Dat betekent dat men afgelopen kerst voor het laatst de traditionele kertsliederen in de oude versie heeft gezongen en daarover is enig stof opgewaaid. De Baptist Times had een enthousiast voorpagina-artikel over de nieuwe bundel. "Geen modieuze verzameling', schreef men, "maar een kollektie van oude en enkele nieuwe liederen, waarin het gehele kerstverhaal aan bod komt." Met name wordt de taal van de liederen aangepast aan deze tijd. Liederen zijn vaak oud en de taal ontwikkelt zich. Zoals we in Nederland nog vaak het woord gij tegenkomen in religieuze taal, maar het verder niet meer gebruiken, zo heeft het Engels de oude vormen thou en thee. Deze zullen er nu uit gaan, maar naar het inzicht van de samenstellers zonder dat de liederen aangetast worden. "Men zal onze ingrepen vaak amper opmerken, zo natuurlijk klinken ze." Een later nummer van de Baptist Times bevatte echter enige ingezonden brieven van lezers. Hoe men het waagde met z'n handen aan de traditionele teksten te komen....

Letland heeft weer een eigen Baptisten Unie. Een delegatie van Baptisten uit Yorkshire (Noord-Engeland) is op bezoek geweest in deze Baltische republiek die onafhankelijk wil worden van de Sovjet Unie. De nieuwe Unie wil wel nauw blijven samenwerken met de Sovjet Baptistenunie. De Engelsen hebben ook mogelijkheden van samenwerking onder zocht. Letland telt zo'n 5000 Baptisten in 50 gemeenten. Het grote probleem in Letland is dat er Lets-sprekende en Russischsprekende gemeenten zijn. De huidige spanningen zouden deze twee groepen gemakkelijk van elkaar kunnen laten vervreemden. Dit vraagt grote wijsheid van de leiders, met name van de bisschop. Ja, u leest het goed. De Letlandse Baptisten hebben een bisschop. Zijn naam is Janis Eisans en hij is tevens voorganger van een gemeente.

Vanuit de Engelse Unie nemen vier afgevaardigden deel aan de Assemblee van de Wereldraad van Kerken in Canberra. Een van hen is John Briggs, die lid is van het Centraal Komite en het Uitvoerend Komite van de Raad.

Ds. Bill Curl en zijn vrouw Lucy zijn vanuit de V.S. naar Wales gekomen. Ze gaan er werken op uitnodiging van de Unie van Wales, die zelfstandig is ten opzichte van de Engelse Unie. Wales kon zelf geen predikant betalen en nu doen de Southern Baptists dat. Curl gaat werken in Brackla, een nieuwe voorstad van Bridgend de met 10.000 inwoners maar nog zonder kerk.

DE TWAALF ARTIKELEN

WAAROM "IK" EN WAT IS GELOVEN?

We zouden direkt kunnen spreken over wat het eerste van de Twaalf Artikelen eigenlijk belijdt. Dat is het geloof in God, onze Vader die alle macht heeft. We zouden dan voorbijgaan aan de openingswoorden: "Ik geloof..." Maar bij deze woorden wil ik graag toch even stilstaan.

De Apostolische Geloofsbelijdenis staat in de ik-vorm: Ik geloof. Dat is niet vanzelfsprekend. Er had evengoed wij kunnen staan. Er zijn ook belijdenissen die beginnen met "Wij geloven...." Daar is best iets voor te zeggen .Wanneer we als gemeente samen zijn en over ons geloof spreken, dan is dat niet iets van onszelf. Wij hebben het niet uitgedacht. Niemand van ons heeft er iets aan toegevoegd. We maken deel uit van het lichaam van Christus, dat in alle eeuwen en op alle plaatsen bestaat. En alle leden van dat lichaam belijden hetzelfde geloof in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Het is ons gemeenschappelijk geloof. Daarom kunnen we ook als gemeente zeggen: "Wij geloven...."

IK-SAMEN-MET

Toch is het niet verkeerd dat de Twaalf Artikelen beginnen met "Ik geloof..." We weten nu, dat we dat niet moeten opvatten als: het is mijn geloof dat anders is dan dat van de anderen. Het is geen Ik dat zich afzet tegen het Wij; het is een Ik dat weet heeft van de gemeente. Wat ik daarmee bedoel, leg ik uit aan de hand van de doop. In onze gemeenten worden mensen gedoopt in het midden van de gemeente. Iemand zal niet op een vrijdagavond bij de voorganger thuis gedoopt worden. De doop vindt plaats voor zoveel mogelijk getuigen, in de gemeenschap van Gods kinderen. En toch dopen we iemand op zijn/haar eigen belijdenis. Dat wordt vaak als volgt gevraagd: "X, belijd jij hier voor God en de gemeente dat....?" En dan zou de dopeling in plaats van "Ja" ook kunnen zeggen: "Dat belijd ik". Dat zou inhoudelijk hetzelfde zijn als "Ja". Het is een heel persoonlijk belijden, in de ikvorm, maar helemaal zonder zich af te zetten tegen de gemeente. Op hetzelfde moment zou de gemeente zelfs kunnen instemmmen door te zeggen: "Dat belijden wij ook".

Op dezelfde manier waarop een dopeling persoonlijk "Ja" zegt, zegt een mens in de Twaalf Artikelen "Ik geloof", zonder aan het Wij van de gemeente af te doen.

HET BELANG VAN HET IK

In de geschiedenis van de kerk is aan het ik nog wel een tekort gedaan. Wij ervaren de doop van de onmondige kinderen als zo'n tekortdoen. Een baby kan geen belijdenis van zijn eigen geloof afleggen. Of zo'n kind later ooit zal komen tot het belijden van de God van Israël, de Vader van Jezus onze Heer, dat weet geen mens, zelfs geen dominee. Voor ons is het zo gezien heel wezenlijk dat de belijdenis in de ik-vorm staat. We geloven wel mét elkaar, maar niet voor elkaar. In de Roomse kerk kwam het zover dat men tegen de mensen zei: "Als jullie nu maar naar de mis komen en de hostie ontvangen, dan gelooft de kerk wel voor jullie. Wat de inhoud van dat geloof is, doet er voor jullie niet toe. Dat snappen jullie toch niet." En ook werd daar geleerd dat overleden gelovigen kunnen geloven voor mensen op aarde, en omgekeerd dat levenden wezenlijk kunnen bijdragen aan het welzijn van de overledenen. Daar is het Ik van het geloof verloren gegaan; de kerk heeft het platgedrukt.

WAT IS GELOVEN

"Ik geloof van wel." Wanneer zegt u dat? Wanneer u niet honderd procent zeker weet dat het zo is. "Heb je het licht uitgedaan?" "Ik geloof van wel". Gaat u dat licht nog maar even kontroleren! We zeggen over iemand wel eens; "Hij gelooft het verder wel." Dat betekent dat die persoon er niet veel meer voor doet. Het woord geloven gebruiken wij op verschillende manieren. Wat bedoelen de Twaalf Artikelen wanneer er gezegd wordt "Ik geloof"

Een voorbeeld. Een koorddanser had een kabel gespannen over de Niagarawatervallen. Hij wilde over die kabel naar de overkant lopen. Een waagstuk! Een menigte mensen was komen kijken. De koorddanser redde het! En ook terug kwam hij heelhuids over. Toen haalde hij een kruiwagen tevoorschijn en zette die op de kabel. Met kruiwagen en al balanceerde hij naar de overkant, en ook weer terug. De mensen hielden hun adem in. Toen vroeg de koorddanser: "Wie van u gelooft dat ik het ook kan, als er iemand in de kruiwagen zit? Dan rijd ik hem naar de overkant." Gelooft u dat de man dat kan? Uw leven hangt in dat geval van hem af!

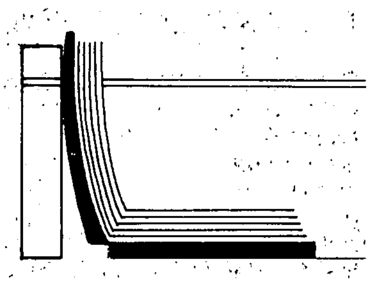
Het verhaal eindigt goed. Met een vrijwilliger in de kruiwagen kwam de koorddanser veilig heen en terug. Die vrijwilliger gelóófde dat de koorddanser het kon.

Geloven is: nú zeker weten dat God bestaat, je nu aan Hem toevertrouwen, ook voordat je Hem hebt gezien en al je vragen beantwoord zijn.

Pieter J. Lalleman

GELIJKENISSEN (4)

DE PACHTERS HEBBEN DE ZOON VERMOORD

Jezus Christus is niet onverwacht gestorven. De profeten hebben dat voorzegd. Dat waren soms duistere toespelingen. Maar Hij heeft zijn lijden Zelf ook een- en andermaal aangekondigd. Zulke openlijke aankondigingen vinden we bij Mattheüs in hoofdstuk 16:21; 17:22-23; 20:17-19 en 26:1-2. In de NBG-vertaling hebben deze verzen duidelijke opschriften. Maar ook de gelijkenis vande onrechtvaardige pachters (Mattheüs 21:33-46) spreekt Jezus over zijn eigen dood. In de lijdenstijd lezen we samen deze gelijkenis. Neemt u de Bijbel er weer even bij?

De gelijkenis van deze keer is de middelste van een groepje. We vinden in het evangelie van Mattheüs de gelijkenissen wel vaker bij elkaar in groepjes. In een vorig artikel ging het al over het hoofdstuk vol gelijkenissen, Mattheüs 13. Een ander bekende groep vinden we in Mattheüs 25. Daar staan drie gelijkenissen over de laatste dingen, drie vermaningen om in het heden zo te leven dat de Heer elk moment kan komen. (De redaktie van de Gemeente Bijbel School heeft deze groep van drie dan ook achter elkaar laten behandelen in het laatste kwartaal van 1990).

VERWERPING VAN DE LEIDERS

Minder opvallend is dat we ook in Mattheüs 21 en 22 een groepje van drie gelijkenissen bij elkaar vinden, die alle drie hetzelfde thema hebben. Het gaat om gelijkenis van de twee zonen (21:28-32); die van de onrechtvaardige pachters (21:33-46); en die over het bruiloftsfeest (22:1-14). Onder andere doordat deze verhalen over twee hoofdstukken verdeeld zijn geraakt, is de samenhang niet direkt zichtbaar. Toch is er één thema: het ongelovige deel van het volk Israël wordt verworpen. Met name gaat het om leiders. Hun plaats in Gods heilsplan wordt overgenomen door andere mensen.

LAATSTE WEEK

Jezus vertelt deze verhalen in Jeruzalem. Hij heeft er een geweldige intocht gehouden en velen dragen Hem nog op handen. Maar de leiders van het volk ergeren zich mateloos aan de populaire prediker die hun gezag ondermijnt. Hij heeft het zelfs gewaagd de tempel leeg te vegen! In diverse ontmoetingen botsen de oudsten en de priesters, de Farizeeën en de Sadduceeën tegen Jezus aan; ze vragen tevergeefs naar zijn bevoegdheid, ze proberen hem te laten struikelen over de vraag of je wel belasting mag betalen aan de vijand, en ze proberen Hem klem te praten over zijn omgang met de boeken van wet en profeten.
In de drie gelijkenissen zegt Jezus ronduit waar het op staat. De verhaalvorm dient beslist niet om de waarheid te verbergen of fraai in te kleden. Integendeel, de boodschap is hard en wordt goed begrepen. Jezus doet via deze verhalen een laatste poging, de ogen van de verblinde leiders van het volk te openen. Tot tweemaal toe noemt Hij hen moordenaars.

VASTSTAAND

De gelijkenis over de wijngaard en de pachters heeft een profetische inhoud. Jezus spreekt over zijn dood als over een uitgemaakte zaak: "Maar toen de pachters de zoon zagen, zeiden zij tot elkander: "Dit is de erfgenaam, komt, laten wij hem doden om zijn erfenis aan ons te brengen." En zij grepen hem en wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem." Het enige wat, vanuit Jezus' visie, nog in de toekomst ligt is het komen van de eigenaar om de pachters te straffen. God heeft eindeloos geduld met hen gehad (vers 36) maar nu is het dan echt uit. Een nieuwe groep pachters zal het beheer krijgen over de wijngaard. Een ander volk zal de plaats innemen van deze moordenaars. Bij dat volk horen tollenaars en hoeren (vers 31-32), slechte en goede mensen (22:10). We zien aan deze manier van zeggen dat niet het hele volk Israël verworpen wordt. Wanneer Jezus dat bedoeld had, zou Hij gesproken hebben over het geven van de wijngaard aan de volken (vers 43). Jezus stelt niet de volken tegenover Israël, maar Hij vergelijkt twee soorten volk. Hij stelt zijn gemeente uit Joden en heidenen, die vrucht draagt, tegenover het ongelovige deel van Israël, dat Hem doodt.

WIE IS HIJ?

Jezus noemt zichzelf de Zoon van de eigenaar van de wijngaard. Die eigenaar is God, de wijngaard is Israël. Het Joodse volk was gewend om zichzelf als Gods wijngaard aan te duiden, omdat dat ook al gebeurde in Jesaja 5:1-7. Jezus spreekt tegen mensen die dat gedeelte van Jesaja uit hun hoofd kennen en er direkt aan gedacht zullen hebben. Terwijl Hij de profeten aanduidt als knechten van de eigenaar, noemt Jezus Zichzelf dus diens Zoon. Dat is de kern van het probleem. De Joodse leiders zien in Hem niets meer dan een lastige prediker; het gewone volk komt niet verder dan Hem als een profeet te beschouwen (vers 46); velen in de kerken tegenwoordige zitten op dezelfde lijn: een voorbeeldig mens, die ons oproept tot een uittocht uit alles wat wettisch is. Maar Jezus noemt zichzelf de Zoon, en daarom is hij onaanvaarbaar voor velen van alle tijden. De Joodse leiders vinden deze aanspraak voldoende om hem uit de weg te ruimen. Gezien Matt. 26:63 speelt Jezus bewering dat Hij de Zoon is een grote rol in het proces tegen Hem. Ook de meerderheid van het volk zal Hem een paar dagen later, op donderdag en vrijdag laten vallen. Zijn laatste, overduidelijke waarschuwingen hebben geen gehoor gevonden.

HOEKSTEEN

In de verzen 42 en 44 stapt Jezus even af van het beeld van de wijngaard en de vruchten. Hij gebruikt nu het beeld van de afgekeurde steen die de hoeksteen wordt. Is dat niet vreemd? Er zijn twee aanleidingen voor te noemen. In de eerste plaats is Psalm 118, waar het beeld voorkomt, bij de intocht aangehaald (Matt. 21:9); en ten tweede zijn de woorden voor zoon en steen bijna gelijk: ben en eben. Door dit tweede beeld erbij te betrekken kan Jezus aangeven dat Hij niet alleen zal sterven, maar ook verheerlijkt zal worden.

PACHTER OF EIGENAAR

Het zal duidelijk zijn dat Jezus hier niet tegen de gemeente van nu spreekt. We mogen het verhaal niet losmaken van zijn plaats in de heilsgeschiedenis, in de laatste dramatische week van Jezus' leven. Maar toch, nadat we het zo hebben begrepen, stelt de gelijkenis ook ons voor vragen. Het zijn er twee, die min of meer op hetzelfde neerkomen. Ten eerste: stellen wij ons op als pachters of als eigenaars van Gods wijngaard? Ten tweede: dragen wij de vruchten die God blijkens vers 43 van ons verwacht?
Het Evangelie is ons verkondigd, maar we hebben er geen eigendomsrechten op. In de landen waar in bijbelse tijd gemeenten ontstonden, Syrië, Turkije en Griekenland, is de vlam van het Evangelie helemaal of grotendeels gedoofd. In Europa verliest het geloof snel terrein, in Afrika Azië en Zuid-Amerika bloeit het op.
Wij hebben het Evangelie niet in eigendom. Wanneer het bij ons geen vrucht (meer) draagt, zal het Koninkrijk Gods dan niet aan een ander volk gegeven worden?

Pieter J. Lalleman

DE KONING KOMT

Straks mogen we vieren, wat van God uit begonnen is. Het begin en de belofte begroeten van een geweldige toekomst; een toekomst, die begonnen is door Jezus' opstanding.
Omdat Jezus is opgestaan en eenmaal als Koning komt, gaat onze toekomst open; is en blijft er een open venster. Hij heeft getriomfeerd, dood en graf overwonnen en zal eenmaal komen op de wolken des hemels.
Dat is de belofte, dat Jezus komt om zijn gemeente Thuis te halen en het begin van die belofte is, dat Jezus is opgestaan.

Het is niet zinloos geweest, tevergeefs, dat Jezus stierf aan het kruis van Golgotha. Het is niet alleen een herinnerning een verslag van een historische gebeurtenis, dat is gebleven en in een stoffig archief te vinden is.
Het was ook om ons, het heeft met ons leven te maken, met ons hart en daarom mogen we vieren, dat Jezus Heer van het leven is, Gods Zoon, de Koning, die de dood heeft overwonnen.
Dat is meer dan de vaststelling van een feit. Wat Jezus gedaan heeft raakt ons leven, nu, vandaag, in onze tijd.
We mogen de opstanding vieren. Het begin van het leven. Op de Opstandingsmorgen is er een leeg graf, de steen is weggerold. En we mogen ons afvragen wat dat betekent voor ons leven. Ons leven van alledag, waarin we met de levende Heer mogen leven. De Heer is een weg ten leven gegaan. Hij is de Opstanding en het Leven. En Hij mag Koning zijn van ons hart.
Hem mogen we eren, liefhebben, niet als iemand die 2000 jaar geleden leefde, en een marteldood stierf aan het kruis, maar als de in onze plaats gekruisigde Zoon van God, die overwon en leeft.
Die Koning is en als Koning komt.
Die we mogen begroeten, naar wie we mogen uitzien, op de dag dat Hij komt in als zijn macht en glorie.
Wat zal dat een vreugde zijn, als eenmaal de bazuinen klinken en Jezus komt. Onder die belofte mogen we leven en hebben we leven. Het nieuwe leven mag in ons begonnen zijn, het leven dat Jezus geeft, door zijn kruisdood en zijn opstanding.
Dat mag ons blij maken, dankbaar: Jezus overwon.
De Heer der heren, de Koning der koningen is in leven en in glorie.

WAT VAN HEM GEZEGD WORDT

In de profetie van Zacharia lezen we, dat God een man belooft, die als priester-koning in Jeruzalem zal heersen, Hij zal de vrede brengen. Hij komt, rijdende op een ezel. Als hogepriester zal Hij de zonde van de wereld op zich nemen, zal Hij ze aan het kruis wegdragen, als Koning heerst Hij met macht en bewaart Hij zijn gemeente.
Dat is de Koning, de Here Jezus, die tot ons gekomen is en nog eenmaal komt. Hij is rechtvaardig, vol van waarheid. Hij is zegenvierend, want God gaf Hem de overwinning, na de lijdensweg. Hij is nederig, niet veeleisen of hoogmoedig; deze Koning kwam met het vervoersmiddel van de armen: een ezelsveulen.
"Uw koning komt tot u" en Jezus deed zijn intocht in Jeruzalem. Glorieus trok Hij Jeruzalem binnen niet om te heersen, maar om te dienen, om zijn leven te geven als losprijs voor velen, om te lijden en te sterven, want Hij regeert vanaf het kruis, waar Hij de verlossing bracht, Hij werd tijdens zijn intocht as Koning begroet. De mensen zijn enthousiast. Ze verwelkomen Hem en ze wuiven met bundels groen van het land en jubelen: "Hosanna, gezegend Hij, die komt".
Wat zullen ze van Jezus verwacht hebben?
Zullen er nu eindelijk veranderingen komen?
Vormt dit het begin van de vrijdheidsstrijd tegen de bezetter?
Jezus is een andere Koning. Hij verovert de stad niet, Hij jaagt de romeinse bezettingstroepen niet weg.
Zijn weg is een andere. Zijn koningschap vinden we bij het kruis op de heuvel Golgotha.
Hij is de koning, die al zijn macht en heerlijkheid aflegt, maar uiteindelijk als Koning triomfeert.

IS HIJ, JEZUS, DE KONING?

Ja, Hij is het. Dat wordt zelfs zwart op wit gezet. Hij volbrengt zijn weg op koninklijke wijze. Hij weet al wat er gaat gebeuren, als zijn tegenstanders hun plan nog moeten beramen.
En hier tegenover steekt de macht van Jezus' tegenstanders maar schameltjes af. Om Jezus veroordeeld te krijgen moet de Hoge Raad zijn toevlucht nemen tot een doorzichtig schijnproces en zich verzekeren van de medewerking van de gehate romeinse stadhouder, Pilatus, die ook in Jeruzalem was. Echter niet om feest te vieren, maar om op alles voorbereid te zijn, om opstanden of onlusten neer te kunnen slaan.
Het eerste wat hij Jezus vraagt is: "Zijt Gij de Koning der Joden?" Is Jezus iemand die denkt dat te zijn of te kunnen worden? Denkt Hij de wereld te kunnen winnen?
Het antwoord laat Jezus aan Pilatus over: "Gij zegt het!"
Jezus verdedigt zich niet, zoekt geen uitvluchten.
Hij gaat de weg naar het kruis.
Hij wordt bespot en mishandeld, getooid met een purperrode mantel en een kroon, gevlochten van takken van een doornstruik.
Hij wordt begroet op een wijze die doet denken aan de bekende romeinse huldiging van de keizer.
Zonder het in de gaten te hebben geven ze Jezus, zij het tegen zijn wil en dank, de titel die Hem toekomt.
Hij is de Koning. Geen schertskoning.
Die zijn leven gaat geven als een Offerlam. Hij is het Paaslam dat geslacht wordt.

HET TEKEN

In het teken van ons gegeven, het kruis, het lege graf, ligt ons behoud en onze toekomst. Eén heeft de deur open gezet naar zijn toekomst, zijn Koninkrijk.
Dat is Jezus, onze Verlosser, die ons kocht met zijn bloed, die als Koning zal komen en die we juichend mogen begroeten.
Door zijn offer mochten we een nieuw leven beginnen.
Een leven met de levende Heer.
Machthebbers komen en gaan, maar Jezus is en blijft Heer, Hij regeert. Ons vertrouwen mogen we op de levende Heer stellen, Hem van harte liefhebben en Hem verwachten als de grote Koning; op Hem kunnen we ons verlaten.
Voor die Koning mogen we leven, leven uit zijn overwinning.
Bij zijn kruis het leven vinden en in de kracht van de Heer de weg gaan naar de grote dag. De dag, waarop we Jezus onze Koning, juichend mogen begroeten.
"Eén teken doet ons triomferen en voorwaarts gaan van kracht tot kracht.
De Koning wil van 't kruis regeren, waaraan Hij ons verlossing bracht.
Hij heeft de Satan weer ontnomen de buit die hem in handen viel; aan 't kruis werd Jezus' werk volkomen tot eeuw'ge redding onzer ziel."

J.H. Stijkel

RADIOKERKDIENST

Orde van de dienst van de gemeente te Apeldoorn op 24 maart om 10.00 uur. Deze dienst wordt door de Wereldopmroep opgenomen. De uitzending is om 11.30 uur op de korte golfbanden die gericht zijn op Europa (16, 19, 31 en 49 meter). Om 16.30 en 17.30 uur volgen herhalingen op andere frekwenties voor andere werelddelen.

Welkomstwoord
Votum en groet
Gez. 426
Gebed
Zangkoor:
Heer, onze God, hoe heerlijk is Uw naam
Schriftlezing uit Jesaja 53
Ps. 68:8 en 13
Schriftlezing uit Filippenzen 2:1-11
Gez. 239: 1 en 2
Prediking
Zankoor:
Gij trouwe Herder, Gij geeft kracht
Dankgebed en Voorbede
Gez. 347: 1-4
Zegenbede
Voorganger:
Ds. H. Bijleveld
Schriftlezingen:
Zr. A. Lindenborn-de Graaff
Organist:
Daniël van der Beek
Gemeentekoor onder leiding van br. M.E. van Beek

EEN ANDERE JEUGDBEWEGING?

Een aantal jaren terug probeerde de uniecommissie aan een paar "hoge" buitenlandse Baptisten duidelijk te maken, hoe het zat met de verhouding tussen unie en jeugdbeweging. De buitenlanders vroegen of het jeugdwerk een onderafdeling van de unie was. Nee, dat was niet zo, het was een op zichzelfstaande organisatie. Of het dan helemaal losstond van de unie? Nee, want unie, jeugdwerk en gemeenten hoorden (en horen) bij elkaar. Ze snapten er niks van. En wij (ik zat er toen ook in) konden ze het niet duidelijker maken. Tenslotte stelden ze wat voor hen blijkbaar de hamvraag was: Zou de unie overwegen desnoods zelf jeugdwerk in haar eigen organsatie op te zetten naast de NBJB? De UC verklaarde dat niet te zullen doen (tot mijn grote vreugde - en ik hou ze eraan!). Dat was voor de buitenlanders genoeg; het bleef een mysterie, maar er was mee te leven.

Nou gaat het mij niet om de structuurvraag, hoewel die ook boeiend is. Het gaat om het "eigene" van de NBJB. Vanuit sommige gemeenten krijg ik wel eens de indruk, dat het eigen jeugdwerk ophoudt bij de grenzen van de plaats. Dat jeugdwerk hoort voluit bij de gemeente. Maar wat over die grens ligt en wat nationaal gedaan wordt is buiten beeld. Daar hoef je dan ook niet bij te horen. Gelukkig geldt dit laatste in extreme zin maar voor heel weinig gevallen. Maar brengt met tot het onderstrepen van het tegenovergestelde:
De NBJB is het eigen jeugdwerk van de gemeente in landelijk verband. We praten niet over een of ander aardig (of minder aardig) groepje, waar we zo nu en dan wel eens mee te maken hebben. Het gaat om het eigen jeugdwerk. Misschien dat niet iedereen dat onderstreept. DE NBJB doet dat wel.
In de doelstelling van de jeugdbeweging staat, dat het gaat om "het stimuleren van jeugd- en jongerenwerk in en rondom de Baptisten Gemeenten in Nederland om daardoor jonge mensen de weg naar God te wijzen en hen te helpen om te leven vanuit het geloof in en door Jezus Christus, de Heiland en Heer." De jeugdraad stelt, dat de NBJB "gehecht" is aan de Baptisten gemeenten in alle betekenissen van het woord. Ze zou er niet los van willen en kunnen. De jeugdbeweging bestaat bij de gratie van het bestaan van de gemeenten, die bestaan bij de gratie Gods. En gemeenten mogen, ja moeten weten, dat het om eigen jeugdwerk gaat. Werk waarin je als Baptist en als gemeente voluit mee kunt denken en beslissen langs de bekende democratische wegen. De jeugdraad verwacht dat ook van gemeenten. Het gaat om eigen werk, eigen kinderen, eigen jeugd en eigen vrijwilligers. Niks geen andere jeugdbeweging, niks geen vrijblijvende verhouding, niks geen afzijdigheid. Het jeugdwerk is er, met alle schitterende kansen, unieke mogelijkheden in plaatstelijk en landelijk verband, ook soms met alle zorgen en problemen die er zijn. Het is er. En het is ons eigen. Ook al snappen de buitenlanders daar niks van, als u en ik het maar snappen!

Anne de Vries
voorzitter NBJB

UITNODIGING KADERWEEKEND I 12-14 APRIL 1991

Beste mensen,
De kaderweekenden mogen zich de laatste tijd weer in een toenemende belangstelling verheugen. En als we een beetje mogen opscheppen: dat vinden we eigenlijk ook heel logisch!
Want waar vind je dat: een heel weekend lang andere Baptisten-jongeren ontmoeten, lol hebben, ernstig zijn, nieuwe dingen leren, samen dingen beleven; bezig zijn met zaken die alles met je geloof en je leven te maken hebben.
En dat ook nog tegen een heel redelijk prijs. (Mogelijk gemaakt doordat de NBJB geld bij dit soort weekenden wil leggen. Iets wat trouwens in sommige gemeenten ook gebeurt, misschien een tip?!)
Het eerste kaderweekend van dit jaar levert je trouwens een heleboel praktische informatie op. Het thema is:

"PROGRAMMA'S MAKEN; HOE, WAT EN WAAROM!"

Want dat is iets dat bijna iedereeen die op de jeugd zit wel eens op zijn of haar bordje krijgt: het maken van een programma. Hoe ga je daarbij te werk, waar moet je op letten, hoe zorg je ervoor dat zoiets zowel voor jou als voor degenen die je programma moeten ondergaan een plezierige en nuttige bezigheid wordt. Hoe serieus moeten programma's op de jeugd zijn. Hoeveel van wat je gelooft of waar je het moeilijk mee hebt, durg je er in te stoppen? Kortom, een programma dat iedere vaste bezoeker van 'de jeugd' meegemaakt moet hebben. Overigens ben je welkom als je:
* 16 jaar of ouder bent
* aktief meewerkt (bv programma maakt) in je jeugdgroep in je gemeente.
* jeugdleider bent; al dan niet samen met je jeugdgroep.

Nog wat technische gegevens:
* Dit kaderweekend wordt gehouden (let op!!) in Erve "Het Hulsbeek", Oude Almelose weg 13,7576 PE Oldenzaal (De routebeschrijving krijg je bij de bevestiging van je aanmelding).
* Meenemen: Slaapzak, lakens, sloop, toiletgerei, Bijbel, pen en papier, muziekinstrument (evt.)
* Prijs: fl. 55,-.
Reiskosten boven fl 15,- krijg je vergoed!
Aanmelden: bij het jeugdburo: 05120-15687
Alvast tot ziens in Oldenzaal!
Harry, Fokke, Jeanette, Lies, Willem, Nico P. en Geert Jan.

VERANTWOORDING
van de in de maand december 1990 ontvangen bijdragen en giften

E.C.U.

Amsterdam Noord 400,00; Amsterdam West 153,20; Apeldoorn 4038,00; Assen 110,70; Borne 90,35; Coevorden 119,50; Delfzijl 1232,35; Doetinchem 1077,82; Emmeloord 193,70; Emmen 3375,00; Emmer-compascuum 1290,00; Enschede 479,80; 2e Exloërmond 129,00; Groningen Noord 233,33; Groningen Zuid 603,10; Haarlem 108,10; Harlingen 371,70; Heemskerk 828,05; Hengelo Centrum 480,60; Hoogezand B 547,80; Kollumerzwaag 321,10; Krommenie 100,80; Leeuwarden 625,00; Lelystad 82,65; Musselkanaal 535,00; Nieuw Buinen 473,35; Nieuw Weerdingen 205,80; Sittard 323,70; Stadskanaal Noord 1500,00; Utrecht Centrum 900,00; Veendam 490,00; Westerhaar 362,50; Workum 600,00; IJmuiden 1994,95; P.C.A., A 100,00; B.B., N. 250,00; N.B.V.B. 2,16 (kookboekjes)

C.v.d.O

Amsterdam Noord 360,00; Amsterdam West 172,80; Apeldoorn 3711,00; Borne 160,65; Coevorden 112,00; Delfzijl 1730,72; Deventer 10,00; Doetinchem 1004,24; Emmeloord 185,40; Emmen 3150,00; Emmer-compascuum 1204,00; Enschede 748,30; 2e Exloërmond 125,00; Groningen Noord 217,26; Groningen Zuid 1122,41; Haarlem 216,25; Harderwijk 324,55; Harlingen 149,50; Heemskerk 780,50; Hengelo Centrum 321,15; Hoogezand B 514,80; Kollumerzwaag 150,00; Krommenie 95,05; Leeuwarden 500,00; Musselkanaal 600,00; Nieuw Buinen 308,70; Nieuw Weerdinge 172,40; Pernis 192,30; Rotterdam Centrum 81,90; Sittard 302,14; Stadskanaal Noord 1500,00; Utrecht Centrum 900,00; Valthermond 120,00; Veendam 421,95; Westerhaar 362,50; IJmuiden 1606,30; P.C.A., A. 100,-; B.B., N. 250,00; N.B.V.B. 2,17 (kookboekjes)

U.Z.C.

Alkmaar 146,70; Alphen aan den Rijn 250,00; Amsterdam Noord 700,00; Amsterdam West 129,05; Apeldoorn 6768,00; Assen 64,00; Borne 232,00; Coevorden 199,00; Delfzijl 2556,53; Deventer 176,10; Doetinchem 1796,38; Emmeloord 280,45; Emmen 5625,00; Emmercompascuum 2144,25; Enschede 954,40; 2e Exloërmond 1000,00; Groningen Noord 388,62; Groningen Zuid 2797,79; Haarlem 126,55; Harderwijk 898,55; Harlingen 360,20; Heerenveen 92,55; Hengelo Centrum 786,05; Hengelo 't venster 823,45p; Hoogezand B 917,40; Klazienaveen 75,00; Kollumerzwaag 300,00; Krommenie 76,85; Leeuwarden 1000,00; Lelystad 118,20; Musselkanaal 950,00; Nieuw Buinen 1751,90; Nieuw Weerdinge 150,00; Noordbergum 656,05; Rotterdam Centrum 239,60; Sittard 538,67; Sneek 450,00; Stadskanaal Noord 1925,00; Ter Apel 1000,00; Utrecht Centrum 1500,00; Veendam 966,15; Vroomshoop 1632,40; Westerhaar 725,00; Workum 1000,00; IJmuiden 2161,40; H.W.-B, L. 100,00; A.V.,L. 100,00; C.M., H. 45,00; P.C.A., 100,00; B.B., N. 400,00; N.N., L. 30,00; J.E.E.H., H. 42,00 (postzegels); C.M., L. 100,00;N.B.V.B. ,17 (kookboekjes); Amsterdam West 251,05 (Projekt); N.B.J.B. 7500,00 (projekt); Friesche Bond 8000,00 (projekt)

Vervolg op pagina 6

MOEDER ZIJN, EEN DEEL VAN MIJN LEVEN

Onze gastschrijver is lid van de gemeente te Dordrecht. Op verzoek van de eindredakteur schreef ze twee artikelen over verschillende onderwerpen. Het tweede wordt binnenkort geplaatst.

Met enige schroom en terughoudendheid ben in begonnen; gedachten over het moeder zijn, je kinderen, jouw kijk op opvoeden horen misschien helemaal niet aan 't papier te worden toevertrouwd. Er schuilen zoveel geheimen in die gedachten, zoveel gevoelens, en dan: zwart-op-wit, voor iedereen te lezen! Daarbij komt dat mensenwoorden uit één richting lang niet de kracht hebben om weer te geven wat je bedoelt. Wij -schrijver en lezer- zijn onbekenden voor elkaar. Een goed gesprek over het onderwerp zou al beter zijn; een wederzijdsheid, op elkaar afstemmen, die vragen en antwoorden uitwisselen waar beiden behoefte aan hebben. Er komt nog iets bij. Eenmaal gewend aan het idee toch iets over het moeder-zijn met de lezer te willen delen komen als vanzelfsprekend de kinderen. Maar: is het wel zo fijn jezelf als kind tussen de regels te lezen? Heb je daar als moeder wel het recht toe? In sommige bladen zijn die (wekelijkse) columns waar vader dan wel moeder iets over hun gezin vertellen misschien wel populair leesvoer maar hoe ervaren die kinderen dat? En mijn kijk op opvoeden? Heb ik altijd zo bewust opgevoed? Heb ik daar uitgesproken ideeën over, een visie? Na zorgvuldige aarzeling en afweging wil ik het toch proberen. Hoe ervaar ik het moeder zijn van een toch wel redelijk groot gezin in deze tijd?

HET BEGIN

Bij de beantwoording van al die vragen die ik mezelf stelde heb ik meermalen teruggekeken naar hoe het begon. We trouwden aan het einde van de woelige zestiger jaren. Reken maar uit: bijna 22 jaar geleden. Een stel kinderen leek ons fijn, niet echt gepland. En: we waren zo gelukkig ze ook te mógen krijgen. Anderen, naast ons eigen gezin, kwamen bij ons wonen, voor korte of lange tijd. Het waren de jaren van grote contrasten; je eigen kinderen leefden samen met kinderen die overal te véél geweest waren en die heel vaak de wereld niet vertrouwden. In die tijd hebben we, als ik nu terugkijk, toch wel geleefd en gedacht vanuit een visie en opdracht. We vonden niet gauw iets "gek", we wilden ons verplaatsen in andermans denken; we wilden delen waar dat mogelijk was, delen in tijd, geld, woonruimte. Niet dat het altijd vanzelfsprekend was: er was een voortdurend zoeken naar evenwicht en je vroeg je af: "Komt er niemand in de knel?' Van buiten-af kwamen er soms goedbedoelde waarschuwingen die je dan weer schuldgevoelens bezorgden ten opzichte van je eigen kinderen. Ook in de gemeente kwam men nogal eens met "raad". Het bracht met wel eens aan het twijfelen. Een uitspraak van ene Ladislaus Boros spreekt me in dit verband aan: "een onverschillig, oppervlakkig en ongelukkig leven te leiden is gemakkelijk; daarvoor is geen inspanning nodig. Om gelukkig te zijn moet men zich moeite getroosten.

MINDER IDEALIST

Het waren ook jaren van teleurstelling als het er op leek dat al onze gemeenschappelijke inspanning als gezin voor niets was geweest. Ik ben in de loop der jaren wat minder idealist geworden. Ben wat meer de mogelijkheden en de onmogelijkheden tot verandering bij mensen gaan zien. Soms is dat jammer, Je bent niet meer zo verwachtingsvol. Ik stel me soms de vraag: "Ben je ongeloviger geworden" Ongezegd en diep weggestopt blijft de zekerheid van een enkele regel uit een lied dat U misschien wel kent: "Niets is hier blijvend...: maar: al wat gedaan werd uit liefde tot Jezus dat houdt zijn waarde..." We leerden als gezin - misschien te jong, misschien te vroeg - dat alles wat er buiten onze voordeur gebeurde óók ons aanging, en het gaat ons nog aan. Er zijn in mijn omgeving mensen die de wereld waarin wij leven als een bedreiging voor hun gezin ervaren. Die mening deel ik niet. Nu onze vijf kinderen (tussen 14 en 21 jaar) zelf volop in de wereld leven zijn we blij met de ervaringen die ze hebben opgedaan. Ze weten nu (uit wat ze geleerd en gezien hebben) dat ze zelf kunnen kiezen. Niet alles wat zich voordoet hoeft een bedreiging voor een gelovig leven te zijn.

VERTROUWEN

Lea Dasberg, een pedagoge van joodse afkomst, schreef een boekje met betrekking tot de opvoeding waarin ze stelling neemt tegen het "groot brengen en klein houden". Ik herken dat. Mijn opvatting is juist onze kinderen zo vroeg mogelijk zelfstandig en zelfverantwoordelijk te laten zijn. Niet omdat we de zorg voor hen niet zouden willen dragen maar omdat we geloven dat kinderen leren van uitdagingen, taken en het vóórleven van ouder(s)en. Iemand zei eens: "Opvoeden is: je kinderen deel laten hebben aan eigen levensdynamiek." Laten je kinderen aan onze prioriteitenlijstjes maar aflezen wat wij de moeite waard vinden om voor te leven! En dan komt onherroepelijk de vraag: "Maken je kinderen nooit eens verkeerde keuzes?" Ik geloof dat dat meerdere malen gebeurd is en nog zal gebeuren. Ook mijn leven is helaas niet altijd afgestemd op Diegene die mijn leven zo graag leiden wil. Toch ben ik ervan overtuigd dat onze en Uw kinderen "geheiligd zijn in hun ouders". Wat betekent dat? Helemaal precies weet ik het niet maar het heeft te maken met een leven dat je wilt leven voor God en ten dienste van je naaste. Niet zonder gebreken. Wel vanuit de vergeving. Laten wij het leven vertrouwen omdat wij het niet alleen hoeven te leven maar God het met ons méóleeft.

Ruth Driesprong-Visser

---

vervolg van pag 5

N.B.J.B.

Amsterdam Noord 150,00; Amsterdam West 127,45; Apeldoorn 981,00; Borne 50,00; Coevorden 28,50; Delfzijl 0,07; Doetinchem 259,72; Emmeloord 244,15; Emmen 800,00; Emmercompascuum 308,00; Enschede 273,10; Groningen Noord 56,10; Groningen Zuid 559,05; Haarlem 65,25; Harlingen 5,00; Hengelo Centrum 74,40; Hoogezand B 132,00; Kollumerzwaag 40,00; Leeuwarden 125,00; Sittard 77,29; Sneek 50,00; Stadskanaal Noord 400,00; Utrecht Centrum 200,00; Zwolle 100,00; P.C.A., A. 100,00; B.B., N. 250,00

U.B.S.

Amsterdam Noord 75,00; Apeldoorn 696,90; Coevorden 21,00; Delfzijl 351,43; Doetinchem 190,46; Emmeloord 174,55; Emmen 600,00; Emmercompascuum 28,00; Groningen Noord 41,31; Groningen ZUid 440,61; Harderwijk 139,05; Harlingen 5,00; Hengelo Centrum 230,40; Hoogezand B 97,80; Leiden 5,00; Pernis 130,90; Sittard 57,15; Stadskanaal 300,00; Utrecht Centrum 150,00; Westerhaar 78,85; Zwolle 75,00; G.F.B., B. 135,00

NOODFONDS

Almelo Ger. straat 50,00; Almelo Ger. straat 408,50 (Oost Europa); Amsterdam West 148,45; Apeldoorn 25,00; Arnhem Centrum 258,85; Borne 95,50; Coevorden 168,05; Deventer 10,00; Doetinchem 400,00; Doetinchem 210,00 (Roemenië); Dokkum 392,25 (Roemenië/Bulgarije); Ede 636,80; Ede 2500,00 (Roemenië/Bulgarije); Emmen 2000,00; Enschede 421,80; Groningen Zuid 273,85; Groningen Zuid 857,50 (Roemenië); Hengelo Centrum 301,75; Hoogeveen 400,00; Krommenie 236,55 (Roemenië); Stavoren 113,75; Utrecht Centrum 352,45; Veendam 100,00; Zwolle 25,00; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; W.V., W. 100,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; L.P., L. 100,00 (Soedan/Ethiopië); J.P.N., E. 50,00 (Ethiopië/Roemenië); P.K.K., K. 250,00 (Oost Europa); W.K., N. 50,00; H.S., D. 50,00; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; H.T.-S., D. 50,00 (Oost Europa); S.V., M. 50,00; W.B., D. 50,00 (Oost Europa); L.J.B., D. 50,00 (Oost Europa); P.J.K., G. 100,00; G.H., B. 25,00 (Roemenië); H.S., Z. 25,00 (Roemenië); P.K., U. 10,00; A.M.K., A. 150,00; J.S., H. 100,00; B.B., P. 100,00; D.K., G. 2000,00; G.T.C.-T., E. 50,00 (Roemenië); A.V., L. 100,00; J.A.S., H. 50,00; T.W.P., V. 50,00 (Roemenië).

Alle gevers hartelijk dank voor uw bijdrage. Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u ook overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Wilt u bij uw overmaking de bestemming vooral vermelden?

A. van den Hoef

LEZERS AAN HET WOORD

CHANG IN CANBERRA (1) - EEN REACTIE

In het oecumenisch opinieblad Hervormd Nederland las ik de tekst van de door prof. dr. Chung Hyun-Kyung uitgesproken rede tijdens de assemblee van de wereldraad van kerken in Canberra. Tot mijn verbazing is de inhoud van deze rede volstrekt anders dan in het artikel van ds. Schouten in DC nr. 9 geciteerd uit het Nederlands Dagblad.

Het eerste citaat in dat artikel is niet rechtstreeks terug te vinden in bedoelde rede. Het lijkt er op dat de schrijver zijn interpretatie van de tekst daar weergeeft. En dat is dan een interpretatie die beslist geen recht doet aan de werkelijke inhoud!
Het tweede citaat is terug te vinden, doch er staat beslist iets anders dan de schrijver wil doen geloven. De Heilige Geest wordt niet vergeleken met de Oost-Aziatische godin Kwan In en professor Chung heeft niet gesproken over een vrouwelijke Christus etc.

Zij spreekt aan het slot van haar rede over het beeld van de Geest, zoals zij dat vanuit haar culturele achtergrond heeft opgebouwd. Een beeld dat overeenkomt met dat van Kwan In.
Hebben wij niet allen zo'n beeld van de Geest, zoals we ook allen een Gods beeld hebben. En is het niet zo dat die "eigen" beelden vaak worden bepaald door (mede) onze (culturele) achtergronden?
Nadat professor Chung heeft uitgelegd hoe mensen in haar land de godin Kwan In zien, besluit zij haar rede met de woorden: "Dit kan wel eens het beeld zijn dat vrouwen hebben van Christus: iemand die voorgaat en anderen met zich meeneemt".
De tekst van de rede heeft een waardevolle inhoud. Het gaat daarin o.a. over het tot inkeer komen; de barmhartige God die onze schepper is; de kracht van Hem waardoor we elkaar kunnen liefhebben.
Jammer dat onjuiste citaten die ook nog uit hun verband zijn gerukt in ons blad zijn afgedrukt.
Om recht te doen aan hetgeen professor Chung echt heeft gezegd, zou de volledige tekst van haar toespraak in DC kunnen worden opgenomen. Dan kan iedere lezer zich een beeld vormen!

Jan de Boer
Leeuwarden

CHUNG IN CANBERRA (2) VOORZICHTIG MET PERSVERSLAGEN

Van bevriende zijde werd me het nummer van DC van 28 februari jl. aangereikt, waarin redacteur Schouten de toespraak bekritiseert, die de bekende Koreaanse theologe prof. dr. Chung Hyun-Kyung op de assemblee van de Wereldraad van Kerken in Canberra onlangs heeft gehouden. Het verslag in het "Nederlands Dagblad" werd daarbij geciteerd, alsof deze theologe zelf zó gesproken had.
Zeer kort daarna verscheen in "Hervormd Nederland" van 2 maart de volledige tekst van de toespraak. Wie schetst mijn verbazing, toen daarin vrijwel niets voorkwam van wat dit verslag haar in de mond legt. Dat zijn niet de woorden van prof. Hyun-Kyung, maar hooguit hetgeen de verslaggever zelf er van heeft gemaakt.
Nergens kom ik de opmerking tegen, "dat er radicaal moet worden afgerekend met traditionele geloofsbeelden" met overname van "positieve elementen uit andere godsdiensten", noch een pleidooi, om "niet meer te geloven in een almachtige God.." noch de uitdrukking "het beeld van een vrouwelijke Christus".
Wat ik wèl lees (letterlijk): "Hoe komt het toch, dat we zover af staan van de levenscheppende kracht van God? Het komt door onze grenzeloze hebzucht"... "Jezus noemde deze "Mammon"... "De Mammon kan echter nooit boven God uitstijgen. Want God laat ons niet in wanhoop achter"... "Om de Geest te kunnen ervaren, moeten we voor haat openstaat en de richting uitgaan, die zij aangeeft..."
Ze pleit voor drie veranderingen:
* niet langer de mens, maar het leven centraal stellen, met het advies, de bijbel herlezen ("Dat zouden we allemaal moeten doen");
* afstappen van ons dualisme en ervoor gaan zorgen, dat we hoe dan ook met elkaar verbonden raken;
* onze huidige cultuur van de dood veranderen in een cultuur van het leven.

Aan het slot heeft ze het over "het beeld, dat vrouwen hebben van Christus: iemand die voorgaat en anderen met zich meeneemt". Een heel bijbels beeld, waarin niets is vermeld over een "vrouwelijke Christus".
Eventueel kan onze redactie proberen de volledige toespraak af te drukken, dan kunnen we allemaal zelf het écht gesprokene lezen en beoordelen.
Het artikel in ons blad strijdt dus tegen woorden, die niet zijn gezegd. Zorgvuldige informatie had dit kunnen voorkomen. De voorlichting in DC moet niet steunen op wat we per ongeluk in een ons welgevallig blad lezen, dat bovendien zó eenzijdig is, dat waakzaamheid geboden is. Trekt iets de aandacht van onze redacteuren, dan is nader en grondig onderzoek geboden alvorens ze daarover kunnen schrijven. Vooral omdat we geneigd zijn snel onze eigen kant te herkennen.

J. Broertjes, Rijswijk

PAASBONDSDAG

Ook dit jaar hopen we in het gewest Zuid Oost Drenthe op Tweede Paasdag, 01 april 1991, de PAASBONDSDAG te houden. De plaats van ontmoeting is "De Bron" in Emmen.
Het thema, waarover ds. G. Bosveld uit Musselkanaal zal spreken, is: "Jezus' opstanding: illusie of feit?"
Verder is er zang en muziek, is er oppas en een kindersamenkomst.
De dienst begint om 11.00 uur; vanaf 10.30 uur is er gelegenheid koffie te drinken.
We hopen velen te mogen begroeten op dit Paasfeest, om met elkaar te vieren, dat onze Here Jezus waarlijk is opgestaan. Ook u bent hartelijke welkom.

Namens de voorbereidingscommissie,
J.H. Stijkel

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN FRIESLAND

Zoals door de broeders en zusters welke op de konferentie van de Friese Bond in Dokkum aanwezig waren is afgesproken zal de najaarskonferentie worden gehouden op het jongerencentrum "De Strubben" te Schoonloo. In een inmiddels met een van de jeugleiders van onze N.B.J.B. gehouden gesprek, bleek dat men bijzonder blij was met dit voornemen en zij graag bereid zijn om hun medewerking te verlenen.
Daar voor de maand september er geen enkele zaterdag meer beschikbaar was, is na rijp beraad besloten de najaarskonferentie op zaterdag 31 augustus 1991 te houden op "De Strubben" te Schoonloo. Afgesproken was namelijk dat wij u de datum via "De Christen" zouden doorgeven. Over een nadere invulling van dit samenzijn wordt u t.z.t. langs de reguliere weg op de hoogte gebracht.

Namens de Friese Bond,
F. de Boer, sekretaris

NASCHRIFT REDAKTIE

In overleg met ds. Schouten het volgende:
1. Br. Schouten heeft de woorden van dr. Chung letterlijk geciteerd uit het Nederlands Dagblad. Wij gaan ervan uit dat deze krant terecht als betrouwbaar bekend staat.
2. Via andere media bereikten ons berichten dat de toespraak van dr. Chung bij vele van de aanwezigen in Canberra tot verontwaardiging en verontrusting geleid heeft.
3. Van de vermenging van godsdiensten die dr. Chung bepleit zijn wij geen voorstanders.

pjl

TWEEDE NASCHRIFT

Twee dagen na nevenstaande ingezonden brief schreef ds. Broertjes een tweede brief. Daaruit de eerste twee zinnen en de laatste: "Blijkbaar heeft prof. Chung Hyun-Kyung nog wat méér gezegd dan HN meldde. Zie bijgaande fotocopy van een pagina in (Geref.) Kerkinformatie nr. 226, maart '91." "Voor de volledigheid van je informatie meende ik dit stuk ook te moeten zenden". Voorzichtig met persverslagen.

pjl

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Veilig in Jezus' armen
Veilig aan Jezus' hart

Moe gestreden en verlangend naar zijn Heer mocht Thuis komen onze

br. Popke Visser

op de leeftijd van 90 jaar

Stavoren 22 februari 1991

Baptisten Gemeente Stavoren

"Indien de aardse tent wordt afgebroken hebben wij een gebouw bij God

Na een lange tijd van ziekte werd in Heerlijkheid opgenomen onze

br. Lammert Veldstra

op de leeftijd van 81 jaar

Hindeloopen 28 februari 1991

Baptisten Gemeente Stavoren

Rom. 5:1

De Here heeft tot Zich genomen onze zuster

Rinske Bijlsma-v.d. Meulen

Sinds 11-12-1980 weduwe van Cornelis Bijlsma

26 februari 1991

Baptisten Gemeente Workum

---

landelijke ontmoetingsdag
TERECHT EN VOORUIT
25 MEI 1991

CAMBRENSIS

het jongerenkoor uit Wales

hoopt onze gast te zijn

op de ontmoetingsdag

25 mei a.s. in Zwolle

"God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst"

De Heer heeft thuisgehaald na een kortstondig ziekzijn, onze zuster

Neeltje Venema

op de gezegende leeftijd van 88 jaar

16 februari

Baptisten Gemeente Muntendam

MEDEDELING

Penningmeester van de gemeente Muntendam is geworden:
br. A. Ploeger,
Het Voorste Streekje 3,
9649 GV Muntendam, 05987-17634

"De Heer is mijn Herder".

In vast vertrouwen op haar Heer en Heiland overleed op 28 februari 1991 onze zuster

Adriana Amersfoort-Hellingwerf

Baptisten Gemeente
Rotterdam Centrum

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente te Hoogeveen is G. de Jonge, Tapuitlaan 73, 7905 CT Hoogeveen, tel. 05280-63212.

De gemeente te Doetinchem beveelt voor plaatsing op de sprekerslijst aan: W.H. Munters, de Woerd 45, 7091 VN Dinxperlo, tel. 08355-3259.

Secretaris van de gemeente Arnhem Centrum is H.A. van Eldik, Verenwei 18, 6843 ZZ Arnhem, tel. 085-819839

106e jaargang nummer 13 - 28 maart 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

WIJ VIEREN HET PAASFEEST

Opnieuw mogen we het Paasfeest vieren.
Die geweldige boodschap met elkaar delen, het uitzingen: "DE HEER IS VERREZEN".
Dat Hij die aan het kruis gestorven is, die alles volbracht heeft, is opgestaan. Daarom kunnen we met Pasen dank en eer brengen aan Jezus, die de levende Heer is, die voor ons een weg tot redding bereid heeft.

En daar mogen we met Paasfeest de blijdschap van beleven, dat mag de zekerheid zijn in ons hart, dat Jezus ons heeft vrijgekocht van zonde en dood en ons het leven geeft.
Jezus' sterven is geen zinloze dood geweest. Het lege graf mag ons zeggen, dat Hij de Heer van het leven is, Gods Zoon, die heeft overwonnen. En dat mogen we vieren. De opstanding van Jezus, het nieuwe begin, dat God gemaakt heeft.
We zouden het als een stukje geschiedenis aan elkaar kunnen doorgeven. Het noemen van een gebeurtenis, die al zovele jaren achter ons ligt.
En we zouden het voor kennisgeving kunnen aannemen, maar er verder aan voorbij gaan.
Toch mogen we juist zien, wat Jezus' opstanding voor ons leven betekent. Want het heeft met ons vandaag, ook met onze tijd, ons leven, onze toekomst te maken.
Pasen mogen we vieren, de opstanding vieren, vieren dat Jezus leeft; en wij?
Waar zoeken we Jezus?
Kennen we Hem alleen als de Heer, die ooit de geschiedenis is binnen gekomen en zo'n 2000 jaar geleden leefde, die wel indruk gemaakt heeft door wat Hij sprak en deed, maar zijn leven met de dood aan het kruis moest bekopen?
Of kennen we Jezus in ons leven als de levende Heer, met Wie we dagelijks mogen omgaan?
Door ons eigen leven mag het wonder van Gods grote liefde lopen. In het kruis en het lege graf mogen we Gods liefde ontdekken. Jezus leeft, en wij?
We kunnen in de verte blijven staan, toeschouwer zijn alsof er een toneelstuk is opgevoerd, dat wel indruk maakte, maar na verloop van tijd verleden tijd geworden is.
Maar Jezus is een weg ten leven gegaan, opdat ook wij zouden leven.
Van wat er op die Opstandingsmorgen gebeurd is, mogen ook wij de blijdschap ervaren. Die zekerheid kennen, het was ook om mij, om mijn leven, dat Jezus zijn leven gaf en als Eersteling opstond uit het graf. Door Jezus' opstanding wordt voor ons leven en onze toekomst een geweldig uitzicht geopend.
We mogen ons leven in het licht van Pasen brengen, nieuwe schepping zijn, doordat Jezus stierf en overwon.
Omdat Jezus de Opstanding en het Leven is, mochten we een nieuw leven beginnen.
Het overwinningsleven.
De Heer is waarlijk opgestaan en daardoor begint voor ons het leven.
Met Hem die overwonnen heeft zullen wij overwinnen.
Wij mogen en hebben leven, omdat onze Heer verrezen is.
Omdat Hij verrees, leven wij.
Dat is Pasen.
Een feest, dat we met blijdschap mogen vieren, thuis en in onze gemeenten.
Allen Gods zegen op het Paasfeest.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

HET ONGEDACHTE, NIET VERWACHTE IS WERKELIJKHEID GEWORDEN.

De dood heeft plaats gemaakt voor de overwinning.
Het licht is doorgebroken in de duisternis. Het licht van Pasen. Jezus, die opstond uit het graf brengt leven, nieuw leven voor u en voor mij, brengt nieuw leven voor een ieder die de Opgestane ontmoet en aanvaardt als Heer en Heiland.

Het geweldige van Pasen is, dat de dood verzwolgen is in de overwinning.
Dat het laatste woord aan de Heer is, die kruis en graf heeft overwonnen, die is opgestaan en leeft.
Christus, onze Heer verrees, Halleluja!
Dat mag er bij klinken, een prijst de Heer, voor dat geweldige gebeuren op die eerste dag van de nieuwe week, toen de Heer opstond, toen het licht doorbrak.
Prijst de Heer, want Hij is waarlijk opgestaan.
Dat is Pasen: Dat het licht wordt in ons leven.
Dat is Pasen: De weg gaan met de Opgestane, de levende Heer.
Dat is Pasen: Dat we uitzicht hebben naar een heerlijke toekomst.
Dat onze eigen, doodlopende, weg een weg is geworden naar het Vaderhuis.
Het leven heeft overwonnen, dat ons leven doet, door de Gekruisigde, die in leven en in glorie is.
Daarvan getuigt het geopende en lege graf.
Daar is Hij niet.

MARIA - PETRUS - JOHANNES

Jezus was gestorven aan het kruis en in een graf gelegd.
Als we ons verplaatsen in een vrouw als Maria van Magdala en in Petrus en Johannes, dan zijn ze door al de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden diep verslagen. Alles schijnt afgelopen te zijn. Er rest alleen een lege plaats. Aan wat eens zo glorieus begon schijnt definitief een einde te zijn gekomen. Hoop heeft plaats gemaakt voor wanhoop. In die stemming zal Maria van Magdala op weg zijn gegaan naar het graf. In alle vroegte, bij het krieken van de dag, doet ze ook nog eens een voor haar gevoel verschrikkelijke ontdekking, want de steen is van het graf weggerold.
Het kan niet anders, dan dat ze de Heer ergens anders hebben neergelegd.
Zonder ook maar verder om te zien, vlucht ze bij het graf vandaan om te gaan vertellen aan Petrus en Johannes wat er gebeurd is.
Wat er in werkelijkheid gebeurd is weet ze niet, maar dat de steen is weggerold, wat kan dat anders betekenen dan dat ze de Heer ergens anders hebben neergelegd.

Ook Petrus en Johannes zijn er niet gerust op en gaan gehaast naar het graf. Het enige wat ze daar vinden zijn de linnen windsels en een opgerolde zweetdoek. Meer is er niet; het lijkt erop dat het lichaam van de Heer gestolen is.
Noch door Maria van Magdala, noch door Petrus wordt het lege graf herkend als het grote teken van Jezus' macht en heerlijkheid. En Johannes?
Bij hem roept het lege graf al meer op. Hij zag het en geloofde, zo staat het in het Johannes-evangelie.
Maar ook Maria en Petrus zullen het zien. Vrees en verdriet zullen veranderd worden in zekerheid en blijdschap.
Dat ervaart Maria als eerste van de twee. Zij komt Jezus zelf tegen. Jezus noemt haar bij haar naam: "Maria".
Dan ziet ze het teken. De Heer is opgestaan, is verrezen uit het graf. Hij leeft.
Het ongedachte en niet verwachte is werkelijkheid.
Hij is waarlijk opgestaan en daar zijn het lege graf en zijn verschijning als de Levende de tekenen van.

GEEN WENSDROOM

Dat is het zeker niet. God toont, door Jezus op te wekken uit de dood, zijn heerlijkheid. Voor al wat leeft wordt het geweldige van God zichtbaar. Jezus heeft getriomfeerd, overwonnen en dat betekent het begin en de belofte van een geweldige toekomst. Wij leven na Goede Vrijdag en Pasen en we weten dat de Heer in leven en in glorie is.
De winnende slag ligt achter ons.
De dood is overwonnen en er is leven tot in eeuwigheid.
Onze Verlosser, Hij leeft!
En wij? Met Hem.
Wij hebben het leven, het uitzicht naar een heerlijke toekomst, dankzij Jezus' sterven en zijn opstanding.
In die zekerheid, met die blijdschap mogen we met onze Heer op weg zijn naar zijn toekomst.
Mochten we opstaan tot een leven met Hem en voor Hem.
Het mag echt Paasfeest in ons leven zijn.
Want:

"Nu onze Heer is opgestaan,
vangt ook voor ons het leven aan,
een leven door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid."

J.H. Stijkel

BENT U MET DC TEVREE?

MAAK UW BROEDER ABONNEE!

INGEZONDEN

BRUIDSPAAR MOERKE 65 JAAR GETROUWD

Op 18 maart jl. waren br. en zr. Moerke-Uniken in Arnhem (Strolaan 23a, 6816 PM) 65 jaar getrouwd. Een bijzonder jubileum, waarmee we bruid en bruidegom hartelijk gelukwensen. Bijzonder, omdat zo vele jaren samen door het leven mogen gaan niet veel voorkomt, maar ook bijzonder, omdat dit echtpaar een heel zegenrijke weg achter zich heeft liggen. Zegenrijk in het geven en zegenrijk in het ontvangen.

Ze waren zo'n zestig jaren geleden het "13e en 14e lid" van de kleine groep in Arnhem. Ze hebben zich volop aan het gemeentewerk gegeven en hebben door de oorlog heen de gemeente "groot zien groeien". Dat gebeurde naast de opbouw van de eigen schilderszaak, waar evenzeer enorme groei in zat.
Br. Moerke was jarenlang diaken en zr. Moerke was - samen met de echtgenote van de voorganger - de eerste diacones van de gemeente. Ze hebben veel gedaan en waren door alle stormen heen trouw op hun post. Een krachtige positieve inbreng, voor velen om hen heen echte steunpilaren.
Br. Moerke was na de oorlog lange tijd lid en penningmeester van de Unie Bouw Stichting (UBS) en een raadsman voor vele gemeenten, die wilden bouwen. In eigen gemeente vormde hij met br. W. de Vries en de voorganger de bouwcommissie, die eerst de gehuurde Lutherse kapel (na aankoop) tot een Baptisten kapel ombouwde en later zorgde voor de nieuwbouw van kapel en woningen in Molenbeke. Een "schepping" van architect Geels, die later in Utrecht (tweemaal), Amsterdam (West) en Den Haag (Tabitha) de Baptisten gemeenschap diende met zijn gaven.

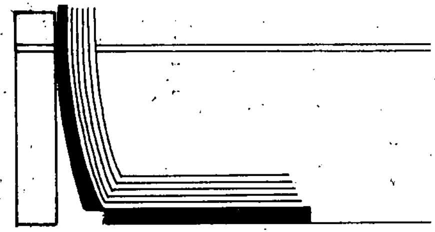
We zijn met kinderen, klein- en achterkleinkinderen, met de gemeente Arnhem en met hun gróte vriendenkring ("Wie goed doet, goed ontmoet," zei zr. Moerke eens) dankbaar jegens de Heer, dat dit 88-jarige echtpaar deze blijde dag mocht vieren.

Dat 's Heren zegen op hen moge blijven dalen.

Rijswijk (Arnhem 1950-1955)
Broertjes

DE TIEN GEBODEN

GODS NAAM IS HEILIG

Bij het nadenken over de tien geboden, waar we enige tijd geleden mee begonnen zijn, valt het ons op dat deze geboden niet alleen het hart vormen van Gods wet, in de Bijbel gegeven, maar dat deze wet ook bij de schepping aan de mensen in het hart is meegegeven. En de geschiedenis laat ons zien dat veel van wat in Gods wet staat geschreven, door de mensen van nature wordt gedaan. Precies zoals de Bijbel het ons zegt: "Wanneer heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet gebiedt, dan zijn dezen, ofschoon zonder wet, zichzelf tot wet; immers zij tonen dat het werk der wet in hun hart geschreven is" (Rom. 2:14, 15a).

In onze tijd komt er echter een andere geest op, dat is de geest van de wetteloosheid. De Here Jezus spreekt in zijn profetische rede over wetsverachting. En we zien hoe hiermee niet alleen de wetten van de staat worden bedoeld, maar ook de wetten welke God heeft gegeven. Alom neemt de zonde op een schrikbarende wijze toe. Gods wetten worden massaal overtreden.

GODS GEMEENTE MOET LETTEN OP GODS WET

Daarbij zullen we de gehele wetgeving moeten zien in het licht van het Nieuwe Testament. Het gaat niet om de sancties of de straf welke we bij het overtreden van Gods gebod zien staan, maar om zijn grote liefde en ontferming. Want aan het kruis heeft de Here Jezus de straf voor ons gedragen. We zullen dus ook als Nieuw-testamentische gemeente luisteren naar de geboden. We zien bij deze geboden dat alle geboden terug te voeren zijn tot dat eerste en grote gebod: "Ik ben de Here, uw God". Eigenlijk horen we deze woorden bij alle geboden te noemen. Als we nadenken over de woorden "Gij zult niet stelen" of "gij zult niet echtbreken", dan staan deze woorden voorop: Ik ben de Here, uw God! Er zal dan ook een dag komen dat God de mensen ter verantwoording zal roepen. Men draagt immers Gods wet in het hart waardoor men kan weten wat goed of wat kwaad is. Zeker moet Gods gemeente weten wat God van de gelovige mens vraagt, en daarom is het goed om te luisteren naar Gods wet. Hoewel wij niet deze gewoonte hebben, zou het helemaal niet slecht zijn om deze geboden in onze zondagse diensten wat meer te lezen.

"Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt".

God heeft een naam. God is Jahweh, de God van het Verbond, de "Ik ben die Ik ben". Nu moeten we met die Naam van God wel voorzichtig zijn. Zoals mensen elkaar aanspreken met de voornaam, zo kunnen we God niet aanspreken. Er zal altijd een zekere distantie moeten zijn. Want God is God en geen mens. God benaderen we ook op een ander niveau dan we elkaar benaderen. Het volk Israël is erg voorzichtig met het uitspreken van de Godsnaam. Men zal veel meer spreken over de Eeuwige, de Allerhoogste of de Gezegende. Daarin ontdekken we een grote eerbied. Soms heb ik de gedachte dat wij, wat betreft deze eerbied, nog heel wat van Israël kunnen leren. Dat God Zich in zijn Naam aan de mens bekend heeft gemaakt, heeft een doel. Want de Naam van God heeft diepe inhoud.

IN DEZE NAAM VINDEN WE EEN BEMOEDIGING

Hij is immers de grote "Ik ben". God heeft zelf niemand nodig en is van niemand afhankelijk. Er is geen mens, geen individu, in het ganse heelal waar God afhankelijk van is. Het volk Israël heeft op een wonderheerlijke manier ervaren wat dat betekent. Als de grote "Ik ben" was God bij zijn volk in de wolk- en vuurkolom. En daarin schonk God zijn zegen. Het vuur verlichtte hen in de nacht en de wolk was tot schaduw op de dag. Vanuit het Nieuwe Testament weten we dat de Here Jezus Christus altijd bij zijn gemeente is. De Bijbel zegt: "Christus onder u, de hoop der heerlijkheid". Door zijn Heilige Geest leidt Hij ons door dit leven. En het is zelfs zo dat we, door de Here Jezus Christus, God Vader mogen noemen. In de Here Jezus is God heel dichtbij gekomen. We zien wat deze machtige Godsnaam "Ik ben" uitwerkt. De Here Jezus zegt: "Ik ben de deur". Hij is de deur tot Gods Vaderhart. Gods naam is een bemoediging voor allen die somber zijn. Mensen, soms ook gelovige mensen, die het in deze tijd niet meer zien zitten. Door alles heen mogen we het weten: **God is er!**

ZO IS ER IN ZIJN NAAM OOK VOLMACHT

We zien al vanuit het Oude Testament hoe Gods volk door deze wereld trekt in Gods naam. Zelfs in zijn naam mag optreden. Dikwijls heb ik de gedachte dat wij dit te weinig doen. Wat laten we ons soms in een hoek dringen. Wat durven we er weinig voor uit te komen dat we van God zijn. De wereld schaamt zich echter niet voor het leven wat men leidt, waarom zouden wij ons dan schamen voor ons geloof? Zijn we bang om het Kruis op ons te nemen? We trekken echter niet alleen voort in de Naam, we hebben ook volmacht in de Naam van God. Volmacht om op te treden in deze wereld. Waarbij we echter wel moeten weten hoe we dat moeten doen. We hebben in de Bijbel heel duidelijke voorbeelden van mensen die in de naam van God optraden. We zien een Mozes voor Farao staan en zijn stem schalt door het koninklijk paleis: In naam van de God van Israël, laat mijn volk gaan! Dit optreden van Mozes in de naam des Heren zal leiden tot de ondergang van deze Egyptische vorst en de ondergang van zijn macht. We zien hoe David Goliath tegemoet treedt, met de woorden: "Ik treed u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen". Dat wordt de ondergang van Goliath en de Filistijnen. Daniël zien we staan tegenover de machtige vorst Belsazar: "God heeft uw koningschap geteld." In diezelfde macht hield Babel op te bestaan en stierf deze machtige koning. Dat was volmacht in de naam des Heren. En we horen het de Here Jezus zeggen: "Alles wat gij vraagt in Mijn Naam, dat zal Ik doen." Wordt het niet eens tijd dat de gemeente die grote volmacht gaat gebruiken?

IN DIE NAAM IS ER REDDING

Als de Here God zijn Naam bekend maakt aan Israël, wordt dit volk uitgeleid uit het land van de slavernij, Egypte. Ja, het gaat nog verder. De Bijbel zegt: "Al wie de Naam des Heren aanroept zal behouden worden." Het staat met gouden letters in de Bijbel geschreven. En in de Here Jezus is het werkelijkheid geworden:

Daar ruist langs de wolken een
lief'lijke Naam,
die hemel en aarde verenigt te zaam.
Geen naam is er zoeter en heter
voor 't hart
Hij heelt alle wonden en stilt alle smart.

God heeft ons zijn Naam bekend gemaakt. God is niet de grote Onbekende. God geeft volmacht in die naam. En de kracht van de Naam des Heren is dat Hij alles in handen heeft.
Daarom zullen we die Naam niet ijdel mogen gebruiken. IJdel is eigenlijk gedachtenloos. We zullen Gods Naam niet gedachtenloos mogen gebruiken. Maar ijdel is ook niets of nietig. En nietig is in de Bijbel de naam voor de afgoden. Daarom is de Naam ijdel gebruiken ook leugenachtig en misbruik.
Van dat ijdel gebruik zullen we in een volgend artikel wat voorbeelden noemen.

Jac. Schouten

EEN POSITIEVE TUSSENBALANS

VOEDSELHULP ROEMENIE EN BULGARIJE

Regelmatig hebt u in dit blad iets kunnen lezen over de EBF voedselpakketten aktie voor Roemenië en Bulgarije. Zoals bij vele akties was er een wat chaotische start. In sept/okt. 90 kwam er een verzoek van onze geloofsgenoten in genoemde landen om - zo mogelijk - een half jaar lang voedselhulp te verlenen aan de baptisten gemeenten in Roemenië en Bulgarije. Ook werd de wens uitgesproken om deze hulp per post te mogen ontvangen om zo een gespreide verdeling mogelijk te maken.

Bij de start van de aktie bleek de "postweg" erg duur (een mogelijk gratis aanbod van de PTT bleef uit) en fraude-gevoeliger dan gewenst. Verder verliep de kommunikatie via EBF-Hamburg ook nogal moeilijk, zodat sommige gemeenten die spontaan initiatieven ontwikkelden wel pakketten klaar hadden, maar geen adres hadden ontvangen. Intussen hebben we gelukkig deze kinderziektes overwonnen en kunnen we u doorgeven dat vanuit Nederland - in EBF verband - het volgende is gegaan:

a. In **dec. 1990** verzonden de gemeenten Den Helder en Sneek plm. 70 pakketten naar de Roemeense bapt. gemeente te Otelu Rosa 11, Zwolle verzond haar 60 pakketten naar de bapt. gem. in Blau (Roemenië). Dit alles per post. Hengelo 't Venster verzond goed 60 pakketten naar het bapt. Seminarie te Boekarest (via "Open Doors") en 3 gemeenteleden van de gemeente Den Haag (wijkgemeente Delft) namen ongeveer 300 pakketten mee in een combiwagen naar Bulgarije, mede om de weg te verkennen voor een vervolgtransport per vliegtuig. Zij namen ook pakketten mee uit de gem. Harderwijk.

b. In **jan. '91** konden zich meer gemeenten aansluiten en kwam er wat meer struktuur in de verzending, via de transportonderneming "Rundt" uit Hamburg. De bestaande adressen bleven gehandhaafd en werden uitgebreid met één van de bapt. gemeenten in Arad (Roemenië) en een gemeente in Boekarest. Helaas bleek het aanbod van de Bulgaarse ambassadeur voor een gratis vervoer per vliegtuig niet langer geldig te zijn, omdat de Bulgaarse hulporganisatie die het vervoer moest betalen intussen failliet was. Zodoende zijn de pakketten voor Bulgarije ook via deze weg verzonden. Dit ter informatie omdat er nogal wat vragen over waren "in den lande". Intussen waren de gemeenten in Twente en Friesland hun krachten gaan bundelen en waren er voor alle regio's kontaktpersonen aangezocht. De zending in jan. omvatte ongeveer 700 pakketten en werd verzonden vanuit Winschoten.

c. Op **4 maart** vertrok vanuit Bergum de derde zending naar Roemenië en Bulgarije met een vrachtwagen van de firma Sikkema. Intussen is ook deze zending goed afgeleverd en hopen we op 23 maart in Zwolle met de meest betrokkenen - vanuit alle regio's - de ervaringen van o.a. ds. F. Smit (Noordbergum), die deze zending met nog een paar mensen begeleidde te horen. U zult van hem een verslag van deze reis mogen verwachten in dit blad.

Mede door een ondersteuning van SOH was het mogelijk de zending voor Bulgarije flink uit te breiden, wetend dat daar de nood erg hoog is. In totaal verzonden we deze keer 2500 pakketten, waarvan plm. 1500 voor Sofia. In deze plaats vindt de verdeling plaats voor meedere bapt. gemeenten in het land en twee kindertehuizen in Sofia. De baptistenpredikant Nick Nedekelev draagt hier zorg voor de verdeling, hetgeen hij met grote zorg doet.
De reakties uit Roemenië en Bulgarije - die soms wel wat lang op zich lieten wachten - spreken van grote dankbaarheid en een uiting van het gevoel dat men niet vergeten wordt in moeilijke omstandigheden.

De gemeenten die in ons land - tot nu toe - participeren in deze voedselaktie zijn: de Friese gemeenten, de Groningse gemeenten Muntendam, Winschoten, Hoogezand-B, Stadskanaal-N, de meeste Twentse gemeenten, Zwolle (alleen al goed voor 250 pakketten per zending), Harderwijk, Apeldoorn, Zutphen, Arnhem ZenC, Lelystad. Daarnaast dragen in het bijzonder de gemeenten in het gewest Holland (inclusief Brabant en Limburg) zorg voor Bulgarije. De pakketten worden ingepakt in de gemeente Heemskerk, een geweldig karwei. Daarnaast zijn we blij dat meerdere gemeenten en personen hun financiële bijdrage voor het Noodfonds hebben geleverd, waardoor het mogelijk is de pakketten voor Bulgarije te betalen. Gaat u hier alstublieft mee door, want voor de laatste zending is nog veel geld nodig (zeker f 20.000,-). We weten dat meerdere gemeenten hun paasdankoffer geheel of gedeeltelijk voor dit doel willen bestemmen.

DE LAATSTE ZENDING

Om de vrachtkosten in de hand te houden zal de volgende zending ook een twee in één zijn. Zodoende hebben we dan in een half jaar (dec. '90-mei '91) vier zendingen kunnen verzorgen met een toenemend aantal pakketten en met meerdere deelnemers. We sluiten de aktie nog niet af. Er moet nog veel gebeuren voor de laatste zending die eind april zal vertrekken. Iedereen veel sterkte toegewenst bij de laatste ronde.

Omdat er bij de laatste zending nog wat ruimte over zal zijn willen we graag zoveel mogelijk pakketten maken. We moeten zien hoever de financiën dat toelaten. Als u van plan bent geld over te maken, dan liefst zo snel mogelijk zodat we half april de balans kunnen opmaken. Wie nog goede kinderkleding (in het bijzonder ook schoenen) heeft, kan dat deze keer meezenden zonder betaling van f 6,- per pakket. Neem in dat geval even kontakt op met de kontaktpersoon in uw regio.
Het gironummer van het Noodfonds is 81255.

Het moest deze keer een tamelijk zakelijk verhaal zijn. Door alles heen mogen we weten dat ook dit "werk" een opdracht van de Heer is. In die verbondenheid wil ik ieder groeten en fijne en gezegende paasdagen toewensen.

Uw J. Aaldring

PERSBERICHT

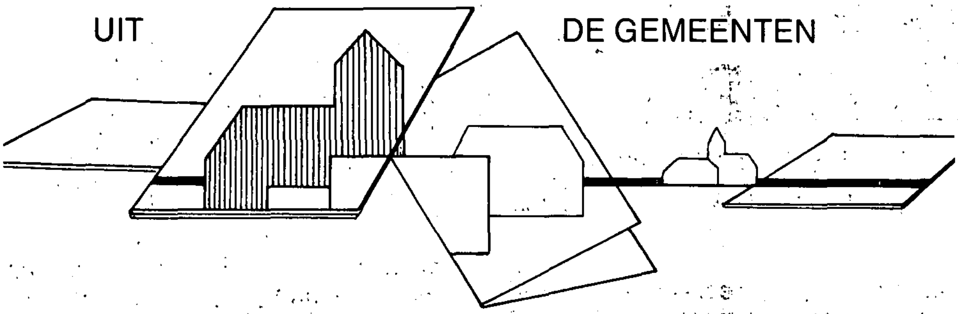
De Nederlandse Christelijke Reisvereniging heeft voor 1991 een nieuw soort reis in haar zomerprogramma opgenomen. Het gaat om een

GEZINSKAMPEERREIS naar de Provence van 18-31 juli 1991.

Deze reis combineert de voordelen van een groepsreis met de voordelen van een reis waarbij men met het gezin of vrienden kampeert. Naast groepsactiviteiten zoals toeristische voorlichting, gezamenlijke busexcursies, speciale programma's voor de oudere en de jongere jeugd, 's zondagse kerkdienst, en enkele gemeenschappelijke maaltijden, is er veel vrije tijd om met het gezin of met een groepje van de natuur of de cultuur te genieten, te zwemmen, te wandelen, te luieren of te sporten.
Reis: eigen vervoer of openbaar vervoer met aansluitend vervoer naar de camping.
Verblijf: eigen tent/caravan, of bungalow/huurcaravan.
Prijzen: Volwassenen en jongeren vanaf 13 jr: f 299,-; jongeren onder 13 jr f 199,-
In deze prijzen zijn begrepen: 13 nachten kampgeld, 4 warme maaltijden (oudere jeugd 6!), toeristische voorlichting, de ouderen twee busexcursies, de jongeren hun programma en hun eigen kamp.
Wie een bungalow of caravan huurt krijgt een reductie op deze prijzen.

Inlichtingen: Bureau NCRV, Postbus 662, 2501 CR, 's Gravenhage, tel. 070-3924301, of P.H. Bikker, reisleider, tel. 030-280023. Ook kan men de oriëntatie-/kennismakingsdag bezoeken, die gehouden wordt op zaterdag 4 mei 1991, van 10.30-15.30 uur, op de camping "De Biltse Duinen" te Bilthoven. Graag van te voren opgeven aan de reisleider.

UIT DE GEMEENTEN

AFSCHEIDSBERICHT UIT VRIESCHELOO

Nadat we reeds de intrede van Ds. S.A. Wijchers in Emmeloord mee mochten beleven, willen we vanuit Vriescheloo toch nog even melding maken van de afscheidsdienst op 24 februari j.l. van de fam. Wijchers.
In de morgendienst, waar bijna iedereen aanwezig was die op een of andere manier bij onze Gemeente betrokken is, beleefden we met zo'n 250 mensen een fijne en gezegende dienst. Al kijken we in Vriescheloo niet op een half uurtje, toch werd deze dienst in ruim een uur "afgewerkt", want d'r stond nog méér op het programma die dag!
's Middags om half drie was er dan de officiële afscheidsdienst, waar meer dan honderd afgevaardigden/genodigden en een groot deel van de Gemeente aanwezig waren. Ook de hele thuisclub van Sip en Grietje was present! Enkele 'vertegenwoordigers' voerden het woord, waaronder de moedergemeente Ihren (D.), Evangelisatieteam gewest Groningen, de voorzitter van stichting "De Herberg", de eigen Gemeente, de Broederschap van voorgangers en de Gemeente Emmeloord.
De Gemeenteleider van Emmeloord had het over de blijdschap in hun Gemeente nu Br. Wijchers daar de Arbeid ging voortzetten, en noemde daarbij iets over een profielschets van Wijchers. Hier werd op geantwoord door de spreker uit Vriescheloo, dat wat voor de één blijdschap is, dat dat voor de ander, in dit geval Vriescheloo, niet zó van toepassing is, maar dat we Emmeloord geluk wensen met de komst van de fam. Wijchers. Emmeloord kreeg meteen een profielschets mee, en de woorden: "Je moet héél wat in je mars hebben om Sip Wijchers bij te benen", waren genoegzaam te begrijpen!
's Avonds was er dan de héle Gemeenschap die afscheid nam van het voorgangersechtpaar. De kerkzaal was geheel gevuld en alle clubs, verenigingen, commissie's enz. namen op hun manier afscheid met dankwoorden, woorden van bemoediging en wat leuke bijpassende afscheidskado's. Muziek en zang was volop aanwezig, en onze Gemeenteleider Br. G. Oost liet alles vlot verlopen. De voor ons bekende "luim en ernst" situatie was er, waar vooral de vele jongelui van 6 tot 25 jaar een duidelijke rol in speelden. Namens de Gemeente bood Br. L. Timpener aan het scheidende voorgangerpaar een fotoboek aan, waarin foto's met bijschrijving, hun nog een herinnering zullen zijn over het wel en wee van zóveel belevenissen, waar ze in de kracht van de Heer, vijf jaar lang in mee mochten werken! Vriescheloo is erg dankbaar voor hùn arbeid in de afgesloten periode, en de Zegen van de Heer die op hun Werk rustte!

Namens de Gemeente: G.L. Nobbe

NIEUWE START IN EMMELOORD

Het weekend dat op 8 maart begon was voor de gemeente Emmeloord heel bijzonder. De gemeente verwelkomde mevrouw en dominee S.A. Wijchers. Het was een gezellige ontmoetingsavond, een fijne bevestigings- en een intrededienst. Een weekend, waarin we rijk gezegend zijn.
De begrotingsavond bestond uit een wederzijdse kennismaking: de gemeente en het voorgangersechtpaar. We hebben veel bijzondere momenten van voorstellen en aanbieden van o.a. bloemen als leden en vrienden van de gemeente beleefd. Het warm en koud buffet, dat de hele vrijdag door enkelen was voorbereid, was subliem. Het podium stond vol met instrumenten, die door jongeren werden bespeeld om de samenzang te begeleiden. Dit samenzijn eindigden wij met een gemeenschappelijk kringgebed, waarbij de jongeren de binnenkring vormden en de ouderen om hen heenstonden. Hand in hand zongen we nog elkaar en ons voorgangersechtpaar de zegenbede uit Numeri 6 toe.
De zoon - ds. Bert Wijchers uit Hoogezand - bevestigde zijn vader in de zondagmorgendienst. Hij sprak n.a.v. Kolossenzen 3 o.a. over de dankbaarheid en de genade: "Dit kontakt tussen de gemeente Emmeloord en de nieuwe voorganger is letterlijk uit de hemel gevallen;... en omdat een 65-jarige zich als een 55-jarige voelt, dan heb je nog wat te doen." De vader werd door zijn zoon op verschillende wijzen afgeschilderd. "Hij deelt met Paulus een geroepene te zijn, een gedrevene voor de zaak van zijn Heer en Heiland. ...Hij kan veel, maar niet alles. ...Dat is ook een zegen voor de gemeente!... Met de woorden van Jezus: "Ik ben met je" kunnen voorganger en gemeente goed vooruit".
Ons zangkoor Shalom zong prachtig. De bevestigingswoorden en de wijze waarop de gemeente en de voorganger aan elkaar verbonden werden, spraken ons aan.
Onze kerkzaal was precies groot genoeg om de 220 mensen te herbergen, die 's middag de intrededienst bijwoonden. Onze nieuwe voorganger leidde de dienst en de 15+ jongerengroep zong erg mooi. "Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten", was de tekst uit Efeze 5 voor de overdenking: "Opstaan, want er is heil in 't licht van Christus... Ontwaken, gedoopt worden, tot de gemeente komen horen bij elkaar, want 't feest kan er in lengte van dagen zijn".
Br. F. Zandinga leidde de toespraken in. De periode tussen 't allereerste kontakt met zr. en br. Wijchers en de definitieve bevestiging van 't beroep heeft 15 dagen geduurd en dat lijkt ons een record.
Namens de Unie Commissie bracht ds. W. Hessels de blijdschap en de wens over, dat de komende tijd een gezegende tijd mag worden. Ds. Nico Schipper feliciteerde ons namens de Friese bond en br. Oost uit Vriescheloo zei o.a.: "Wees zuinig op dit voorgangersechtpaar. Wij hopen dat Emmeloord daar beter over waakt dan wij konden". Alle Vriescheloöers zongen toen nog psalm 23. In beide diensten zongen we: "Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid" en die vreugde was er dat weekend in ieder geval. Het slotlied was ook indrukwekkend: "U behoort geheel mijn leven. U te dienen is mijn eer". Na deze dienst werd het informele samenzijn nog lang voortgezet.
En van deze nieuwe start wilden wij u met genoegen op de hoogte brengen.

Arie Spier

LEEUWARDEN BEDANKT KOSTERSECHTPAAR

Hierbij weer eens iets uit Leeuwarden, en wel een bedankje.
Een bedankje aan het adres van ons kostersechtpaar, die in totaal 36 jaar de dienst van Koster en Kosteres hebben waargenomen, op een zeer voortreffelijke manier.
Al die jaren waren zij op hun post: achter de schermen en voor de schermen, zij waren er. Je kon altijd op hun rekenen, je kon altijd bij hen terecht.
En dan zal men zeggen, ja maar daar werden zij ook voor betaald. Nu dat mag dan waar zijn, maar achter de schermen werd door hen zoveel gedaan, waar zij niet voor betaald werden, vaak ook niet eens werden bedankt, want ach, dat hoort toch zo, daar zijn zij toch koster voor.
Maar als ik dan denk aan de zeer vele soms kleine reparaties aan Kerk of zalen: hier soms een kwast verf, daar een stopkontakt vernieuwd, het zijn vaak van die kleine dingen, waar niet over gesproken werd, maar zij werden gedaan, uit liefde voor de gemeente, maar je hoorde hen er niet over.
De verbouwingen, die zij als kostersechtpaar hebben meegemaakt en de rompslomp die dat allemaal met zich mee bracht, want Zondags moest alles weer schoon zijn. In 1952 zijn zij begonnen, en in 1984 hebben zij hun ambt neergelegd na 32 jaar trouwe dienst. Omdat wij in 1986 nog steeds geen nieuwe koster hadden, hebben zij die taak opnieuw op zich genomen, zij het alleen voor de Zondags-diensten. Nu in begin van dit jaar hebben zij die taak definitief neergelegd, en wij willen hen nogmaals danken voor al die jaren van trouwe dienst.
Broeder en zuster Wijnsma BEDANKT
Namens de Raad der Gemeente,

J. Oosterveld, sekretaris

"EENHEID IN VERSCHEIDENHEID BLIJKT UIT HET NIEUWE TESTAMENT"

DE VERLEIDING TOT ONVERDRAAGZAAMHEID

Een persoonlijk woord van Bernard Green, Alg. Secr. v.d. Britse Baptisten Unie. Uit de Baptist Times van 7 febr. 1991. Vertaling: J.B. Boom, Apeldoorn

Een kenmerk van het kerkelijk en gemeentelijk leven, dat naar mijn mening meer verbreid is, dan het geval zou moeten zijn, is onverdraagzaamheid. Ik bespeur dat er onder ons meer mensen zijn dan vroeger het geval was die afkerig, niet in staat of onwillig zijn, diegenen te aanvaarden, die in hun opvattingen van ons verschillen.

Dit zijn tijden van enorme veranderingen. Onvermijdelijk moeten sommige dierbare, oude patronen plaats maken voor nieuwe, maar koud traditionalisme kan alles, wat nieuw is gemakkelijk weerstaan.
Op dezelfde wijze worden sommige mensen zo enthousiast voor het nieuwe, dat zij proberen alle tradities overboord te gooien en door iets nieuws te vervangen, zonder notitie van hun werkelijke waarde.
De verleiding, waarvoor wij zo gemakkelijk kunnen zwichten, is dogmatisch te worden over ons eigen gezichtspunt.

VERWORPEN

Dan zijn wij er zo volkomen zeker van, dat onze overtuiging de volle waarheid vormt, dat iedereen, die er ook maar in het minst van afwijkt, terzijde geschoven, aan de kaak gesteld of verworpen moet worden. Natuurlijk zijn er momenten, waarop één of ander onwraakbaar aspect van het Christelijk geloof op het spel staat. Bij voorbeeld de opstanding, het verzoenende werk van Christus als de enige redder, of het volledige menszijn en de Goddelijkheid van Christus.
Dan is het juist om te spreken en te bestrijden. Maar zelfs dan moeten wij beslist onderscheid maken tussen de innerlijke realiteit van de waarheid en de mondelinge uitdrukking er van, die dikwijls ontoereikend en twijfelachtig is. Op zulke momenten is het fataal om te haastig conclusies te trekken..." Is het je opgevallen, dat Bernard Green niet verwijst naar de maagdelijk geboorte of naar de Wederkomt?" Dan beginnen de onjuiste veronderstellingen, die al snel leiden tot insinuaties, karikaturen en veroordeling. En zo groeit de onverdraagzaamheid onder ons. Er is niet veel verbeeldingskracht voor nodig om terreinen van Christelijke overtuiging te bedenken, waarop verschillen van inzicht aan het licht zullen komen: pacifisme en begrip voor een rechtvaardige oorlog; het gelijk of ongelijk van abortus of embryo-onderzoek; de juiste manier om de opdracht van een plaatselijke gemeente te volbrengen; het beroepen van een voorganger; de aard en de kenmerken van vernieuwing door de Heilige Geest. Als een volk, dat sterk de nadruk legt op het gezag van het Woord van God doen wij er goed aan het onderwijs van de apostel ter harte te nemen: "met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en U te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes.

VOOR DE HAND LIGGEND

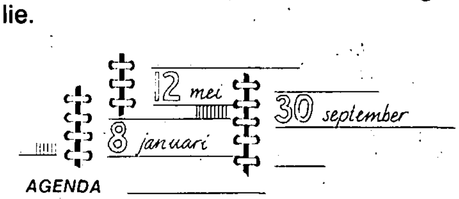
Dit klinkt voor de hand liggend. Is het nodig, om daar zo'n punt van te maken? Helaas, ik denk dat dat het geval is! Het stemt mij verdrietig, als ik hoor van kerken, die zich door interne twisten van elkaar losscheuren.
Ik heb verdriet om hen, die gewond worden, wanneer zich patronen van leiderschap ontwikkelen, die zo manipuleren en dwingen, dat mensen, die het wagen om vragen te stellen of alternatieven aan te dragen, geboycot of zelfs uitgestoten worden, omdat zij als ongeestelijk worden beoordeeld. En als de gemeentevergadering nu biddend en volgens de regels tot een besluit komt, waar wij niet gelukkig mee zijn?
En als een dominee nu eens preekt op een manier waar wij het niet mee eens zijn? Of als de Unie Commissie of de Baptisten Alliantie eens een beslissing neemt, die wij weigeren te aanvaarden? Hier is sprake van een echte intergriteitstest. Eenheid in verscheidenheid bestaat duidelijk in het Nieuwe Testament. Waarom zou dat nu niet meer zo zijn? In welke mate leiden onze trots, ons vooroordeel, onze zelf-handhaving tot verdeeldheid? Als het vergaderde lichaam van gelovigen zorgvuldig en biddend tot eene besluit komt, als wij onszelf voor en tijdens de discussie, dit tot dat besluit leidde, eerlijk open hebben gesteld voor de leiding van de Geest, en als het besluit duidelijk was, zou er dan geen begrip moeten zijn jegens hen, die het niet met dat besluit eens zijn, en tegelijkertijd aanvaarding van het genomen besluit, met de bereidheid het te testen in het licht van de ervaring? Waar zouden wij bang voor behoeven te zijn, als Christus alles en in allen is? Als Hij in het midden geweest is, zoals Hij belooft heeft, kunnen wij er dan niet op vertrouwen, dat de Heilige Geest ons zal leiden tot het verstaan van zijn wil? Paulus spoorde de eerste Christenen er vaak toe aan Christus' nederigheid na te volgen en de ander te aanvaarden, zoals God hen had aanvaard.

DE NATUUR EN WERKWIJZE ZIJN VOOR ONS VOORTDUREND EEN VERMANING

Het is twijfelachtig, of de meesten van ons "de twaalven" uitgekozen zouden hebben, die Jezus uitkoos om zijn naaste volgelingen te worden. Het waren geen ja-knikkers. Zij hadden verschillende overtuiging en zij hadden verschillende temperamenten. Maar toch koos Jezus hen uit!!! Zijn vader is niet anders. Hij koos Charles Spurgeon en Martin Luther King toch verschilden zij theologisch heel sterk van elkaar. God koos Isaac Watts, Charles Wesley, John Henry Newman, Frances Ridley Havergal, Christina Rossetti, Graham Kendrick en Timothy Dudley-Smith. Als William Carey aan de kant was gezet, omdat hij er op stond gehoord te worden, toen anderen hem tot zwijgen wilden brengen, dan zouden wij nu niet zo vol dankbaarheid bezig zijn met de voorbereidingen voor de viering van het 200-jarig jubileum van de B.M.S.

ERKENNEN

Baptisten doen er goed aan te erkennen wat God heeft gedaan door middel van mensen zoals Aartsbisschop Romero en Moeder Theresa van Calcutta. Ik beweer niet, dat wij alles en iedereen ongevraagd zouden moeten accepteren. Maar ik zeg, dat wij niet moeten verachten, wat of wie God verkiest te gebruiken. Hij heeft vele gaven en gunstbewijzen geschonken. Hij heeft ogen, geesten en harten geopend voor vele facetten en Zijn waarheid. Wij moeten leren ons te verblijden over de rijke schatten van Zijn koninkrijk en Zijn werk niet begrenzen met een enge geloofsijver, die niet van Hem is. Als Christenen er op uit zijn om elkaar te haten, dan verbergen zij God voor de wereld. Als zij elkaar, met al hun oprechte verschillen in overtuiging, in Christus liefhebben, dan wordt hun liefde tot een machtige, zichtbare hulp van de reddende kracht van het Evangelie.

AGENDA

1 apr.	Paasbondsdag Z.O. Drenthe (Emmen)
1 apr.	Paasappel (Lemmer)
2-3 apr.	Konferentie Broederschap van voorgangers
7 apr.	Intrede ds. Stichter (Delfzijl)
16 apr.	Thema-avond Groninger Bond (Hoogezand-B)
23 apr.	A.V. NBVB (Zwolle)
12 mei	Radiokerkdienst
25 mei	Ontmoetingsdag (Zwolle)
8 jun.	Volleybaldag Friese Bond (Emmeloord)
31 aug.	Najaarskonf. Friese Bond (De Strubben)

DE STRAAT

De laatste tijd ben ik voor de straat waar ik woon aan het bidden. Niet alleen ik, ook een buurvrouw die lid is van de pinkstergemeente, is hier aktief mee bezig, regelmatig doen we dit ook samen.

We geloven namelijk dat we niet zomaar in onze straat wonen, maar dat we een zekere verantwoordelijkheid hebben om voor de mensen in die straat te bidden. Dit heeft drie redenen:

1. Als je regelmatig een folder, Zaaierkrant of zoiets in de bus bij de mensen gooit, en niet voor ze bidt, hoe bewogen ben je dan in werkelijkheid voor hun eeuwig behoud, of gaat het dan alleen om leden voor de kerk te werven?
2. Juist omdat je de mensen kent, weer je een (klein) beetje wat er leeft, en we denken dat je dan konkreter en effektiever kan bidden. Als de Heer dan gelegenheden geeft, kun je ook weer met die mensen over Hem praten, of over eventuele problemen, en dan weer bidden.
3. Misschien zijn wij wel de enige christenen die onze buren kennen, en zodoende de enigen die voor ze bidden.

Als er huizen in onze straat staan waar mensen wonen die we niet kennen, dan bidden we om de één of andere kennismaking of ontmoeting, en op deze manier hebben we verschillende mensen wat dichterbij leren kennen. Die kunnen we dan ook weer bij de Heer brengen. We hebben op deze manier ook al vaak kunnen getuigen tegen onze buren. De persoonlijke dingen delen wij niet met elkaar, omdat de mensen soms dingen in vertrouwen vertellen. Maar we vinden wel steun bij elkaar. Je bent soms verbaasd dat er nog zoveel interesse is bij mensen voor God. Vaak denken wij: de wereld is onverschillig, maar dat is vaak maar de buitenkant. Als er werkelijk vragen zijn, dat is er toch wel openheid. We hebben al gevallen van geboorte en overlijden, dus leven en dood, met elkaar meegemaakt. Wat is het dan fijn dat je die dingen bij de Heer kunt brengen. Nee, ik kan nu nog geen voorbeelden van radikale bekering geven. Maar ik geloof echt dat de Heer bezig is met de mensen bij ons in het straatje. Het is maar een klein straatje van zo'n 24 huizen. Maar toch, het is een begin, en elk mensenleven is er één. Dus bidden we vol vertouwen verder. En weet u, je wordt er zelf ook zo door gezegend. Het is eigenlijk heel apart, dat je met een buurvrouw zomaar kan bidden. Dat je als christen zomaar naast elkaar woont. En ook al zit je bij een andere gemeente, dat maakt eigenlijk niks uit. Ik heb echt een tijd gehad dat het niet allemaal zo levend was bij mij van binnen, maar door dit alles ben ik toch weer gaan groeien. U merkt, ik ben er nogal enthousiast over. Gelukkig weet ik van meer mensen dat zij voor hun buren bidden, maar als u nog niet voor uw straatje bidt zou ik willen vragen, alstublieft, begin ermee, want we wonen niet zomaar waar we wonen. "Jij in jouw kleine hoekje, en ik in 't mijn".

Karin Tang
Uit "Lichtenlijn", (Lelystad)

DIT IS "CAMBRENSIS"

Tijdens de landelijk ontmoetingsdag, die 25 mei a.s. zal worden gehouden in de IJsselhal te Zwolle, zullen velen hun medewerking aan het programma verlenen. Een van die velen is het jeugdkoor "CAMBRENSIS" uit Zuid Wales. We willen u graag wat nader aan ze voorstellen.

Cambrensis is opgericht in 1982 en de leden kwamen vooral uit de Baptisten Gemeente in Zuid Wales. Het koor heeft zich door de jaren heen goede naam weten te verschaffen in Wales, maar ook zeker daarbuiten. Het is een kwalitatief zeer goed koor met een zeer breed repertoire dat uiteen loopt van oratorium en klassieke muziek tot de meer moderne gospelmuziek.

Ze verheugen zich op hun deelname aan onze Landelijke Onmoetingsdag en zullen daarvoor de nacht van vrijdag op zaterdag opofferen om naar Nederland te reizen, zodat u ze zaterdagmorgen in de IJsselhal te Zwolle kunt horen zingen. Kortom, zorg ervoor dat u op tijd in Zwolle bent, want het wordt genieten geblazen.

Nico Wever.

TERECHT EN VOORUIT

landelijke ontmoetingsdag

25 MEI 1991

De koorleden zijn gemotiveerd vanuit hun wens het evangelie van Jezus Christus, dat zo veel voor hun eigen levens betekent, met anderen te delen.
Het koor wordt vaak uitgenodigd in diensten van de gemeente in Wales en Engeland. Inmiddels hebben ze ook een behoorlijk aantal radio- en televisieoptredens op hun naam staan.
Wereldwijd heeft het koor deelgenomen aan het Baptisten Wereld Congres in Los Angeles (1985) en de Baptisten Wereld Jeugd Conferentie in Glasgow (1988). Daar zijn ook goede kontakten gelegd met vele andere koren, maar met name met het Baptisten Jeugdkoor uit Moskou. Cambrensis heeft in 1988 twee weken voor het Russisch Jeugdkoor gezorgd toen ze deelnamen in Glasgow, en in 1989 ontmoetten de koren elkaar weer in Budapest tijdens de conferentie van de Europese Baptisten Federatie. Terugkomend uit Budapest heeft Cambrensis ook Nederland al eens aangedaan en ze bewaren daaraan goede herinneringen.
Een nieuwe ontwikkeling binnen het koor is dat ze willen proberen plaatselijk gemeenten aan te sporen in het zelf muziek maken. Ze hebben daartoe een evenement opgezet dat ze jaarlijks organiseren en ook sponseren. Vele koren en groepen uit Wales nemen nu jaarlijks deel aan dit evenement waarbij ook beroepsmusici hun medewerking verlenen. Dit alles gebeurt om kennis te maken met elkaar, met de muziek die men maakt en uiteraard ook zeer motiverend op je bezig zijn met muziek in dienst van het evangelie.
De nieuwste ontwikkeling is dat het koor inmiddels ook kan beschikken over een orkest. Soms is dit een groep instrumentalisten in kleine gezetting, maar het kan soms ook uitgroeien tot een volwaardig orkest bestaand uit 60 personen.
U ziet dat het hier een koor betreft dat zeer veel initiatieven ontplooid, een koor dat geregeld ook op reis is om waar mogelijk het evangelie uit te dragen.

VAN DE GRONINGER BOND

De eerst volgende Thema avond welke de Groninger bond organiseert, zal gehouden worden op dinsdag 16 april.
Het onderwerp van deze avond zal zijn: "Alleenstaanden binnen de Gemeente".
De leiding deze avond hebben zr. Corporaal uit Zwolle en ds. Eijer uit Ermelo.
Iedereen is hartelijk uitgenodigd om deze avond aanwezig te zijn. De thema-avond wordt gehouden in de Baptisten kerk aan de Beukemastraat te Hoogezand. De aanvang is 19.30 uur.

C. Pleijsier. Secr.

BRIEF UIT GIURGIU

Enige tijd geleden kreeg iemand uit de gemeente Utrecht-Silo een brief overhandigd door een Roemeen. Het is een soort rondzendbrief van een Baptistengemeente aan zustergemeenten. In Silo meent men dan ook dat het goed is dat u er allen kennis van neemt. Vanuit Silo doet men pogingen, nader kontakt te leggen met de gemeente te Giurgiu. Aan het geven van geld is men in Silo nog niet toe.
Hier volgt een vertaling van het gebrekkige Engels: Aan alle Baptisten en Evangelische kerken in Nederland. Wij zijn blij dat we u kunnen informeren over de verbreiding van het Evangelie. Op dit moment spannen wij ons in om een nieuwe gebedsplaats te bouwen in dorp Zorile. Helaas zijn onze eigen middelen uitgeput, doordat we al veel hebben uitgegeven aan ons eigen nieuwe gebouw. Wij zouden dankbaar zijn wanneer u zou kunnen helpen bij het tot stand komen van dit gebouw. Wij danken u hartelijk en bidden dan God u zegent om uw goede gaven. Onze vertegenwoordiger (in Nederland?) is Radu I. Dorian. Ons adres is: Biserica Crestina Baptista "Nadejdea", Cem. Orgrezeni 8181 Jud. Giurgiu, Romania

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks; abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Plotseling heeft de Heer weggehaald
onze broeder

Geert Dokter

echtgenoot van Dirkje Groen

op de leeftijd van 56 jaar

Baptisten Gemeente Emmen

De Here is mijn Herder
mij ontbreekt niets

Getuigend van haar Heer en Heiland
is van ons heengegaan onze lieve,
zorgzame en blijmoedige zuster

Tine van der Plaats-Jorritsma

op de leeftijd van nog maar 53 jaar

10 maart 1991

Baptisten Gemeente Workum

"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zò hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem"
1 Thess. 4:14

In deze zekerheid is ontslapen
onze zuster

Geertruida Engelina Vos-Venema

Op de leeftijd van 83 jaar

22 februari 1991

Baptisten Gemeente 2e Exloërmond

Ps. 23:1
De Here is mijn Herder,
mij ontbreekt niets.

Getuigend van haar Heer en Heiland
is van ons heengegaan mijn innig
geliefde vrouw, onze lieve, zorgzame
en blijmoedige mem

Tine van der Plaats-Jorritsma

* 10-7-1937 † 10-3-1991

'k Ben reizend naar die stad
waar Christus 't licht zal zijn,
om eeuwig daar te zijn bij Hem,
bevrijd van zorg en pijn.

8711 BN Workum, 10 maart 1991
Inthiemasingel 5

Workum:
Auke van der Plaats
Hilda
Tjipke
Pier
Annie
Andrea
Theo

De rouwdienst heeft inmiddels
plaatsgevonden

Woorden die hij op zijn kortstondig
ziekbed memoreerde waren:

"Al de weg leidt mij mijn Heiland, wat verlangt mijn ziel dan meer."

In volle zekerheid des geloofs is
overleden onze broeder

Dirk Engels

op de leeftijd van 58 jaar

Baptistengemeente Hoogezand
Woldwijck

ER VALT HEEL WAT TE BELEVEN
25 mei a.s.
op onze
ONTMOETINGSDAG
in Zwolle

KOMEN DUS!

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Workum is K. Bakker, Aaltjemeerweg 6, 8761 PA Fernwoude, tel. 05151-2206

Secretaris van de gemeente Treebeek is G.F. Hulshof, Marebosjesweg 19, 6446 AA Brunssum, tel. 045-224118

Per 15 april dient u voor de Spreekbeurtencentrale kontakt op te nemen met A.C. Zantvoord, Korenbloemstraat 7, 3551 GM Utrecht, tel. 030-442893

Het nieuwe adres van de fam. Jac. de Jong (emeritus voorganger) luidt: Laan van het Kwekebos 26, 7823 AL Emmen, tel. 05910-24701

106e jaargang nummer 14- 4 april 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HET LEVEN GAAT VERDER!

Hoe vaak zeggen we het niet, na hoogtepunten of dieptepunten in ons leven: het leven gaat verder. Je kunt immers als mens niet voortdurend in de wolken leven, want dan gaat het eigenlijke leven aan je voorbij. En je kunt ook onmogelijk in de put van je ellende blijven zitten, want dan blijft het immers altijd donker. Het geluk kan ons echter niet lang genoeg duren, maar de pijn en het verdriet duren lang. Vaak te lang. Maar ach, het leven gaat verder. We zeggen het enigszins berustend. Want alles gaat immers weer z'n gangetje. De vrije dagen of de vakantie zijn weer voorbij. De kinderen gaan weer naar school. Anderen vergeten je verdriet en je pijn, want het is immers al weer een half jaar geleden. En van buiten maak je een goede indruk.. Het leven gaat verder.

Daarom gingen de discipelen onder leiding van Petrus natuurlijk ook weer vissen (Joh. 21:3 e.v.). De opgestane Heer was weliswaar reeds twee keer aan hen verschenen, maar het rondreizen met rabbi Jezus was nu definitief voorbij. Het moment dus om het oude beroep weer op te pakken en weer te gaan vissen.
Maar dan verschijnt de Here Jezus hen opnieuw, voor de derde keer. Niet om te bewijzen dat hij echt was opgestaan. Want de verschijningen betekenden meer dan dat. Jezus verschijnt en maakt op die manier duidelijk, dat het niet voorbij is. Het verhaal van Jezus, de Levende, is niet voorbij, maar gaat door. Het leven gaat door, maar dan wel op een nieuwe en verrassende manier.
En pas na deze derde ontmoeting lijken de discipelen het te begrijpen: Jezus, de Gekruisigde, leeft en roept ons op een opstandingsleven te leiden. Een leven dat niet zomaar het oude weer oppakt en verder gaat ("want het is niet anders, het leven gaat verder"). Nee, een leven dat veranderd is en niet meer beheerst wordt door dood en zonde, maar gericht is op het leven, op de Levende. Dus niet zomaar weer vissen, maar vissers van mensen willen zijn. Het leven gaat verder!
Gelukkig, God zij dank, het leven gaat verder en niet dood en ellende. Want die hebben niet het eeuwige leven! Dit perspectief geeft kracht voor vandaag en hoop voor de toekomst. Daarom gaat ons leven na Pasen, na de ontmoeting met de opgestane Heer ook niet zo maar verder. De Paasboodschap beveelt ons geen berusting aan. Maar wel een nieuw leven, een opstandingsleven. Dit 'vrolijk' Pasen wens ik u allen iedere dag toe.

H.D. Huiting

PAASLIED

Omdat Hij leeft,
ben ik niet bang voor morgen,
Omdat Hij leeft,
mijn angst is weg.
Omdat ik weet:
Hij heeft de toekomst.
En het leven is het leven
waard.
omdat Hij leeft"

U ZIJ DE GLORIE

Zou ik nog vrezen,
nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen,
die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen
is mijn glorie groot.
Niets heb ik te vrezen
in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en
immermeer.

VERDER IN DIT NUMMER

WELK EEN VRIEND IS ONZE JEZUS

We mochten Pasen vieren.
We mochten er met heel ons hart van getuigen, dat Jezus Overwinnaar is. Daar mochten we Hem de dank en de glorie voor brengen.
Dat mogen we telkens met elkaar delen en vieren, dat de Heer is opgestaan en leeft.
Dat Jezus, die gekruisigd is, geen andere is dan de opgestane Heer.
Van daaruit komt Jezus' leven in het ware, volle licht te staan.
Zó is het met Pasen geweest.

Jezus daalde af naar de duisternis en maakte een tunnel naar het licht. Dat is zijn reddingswerk, om mensen van de duisternis naar het licht te brengen.
En hij staat aan de lichtzijde van de tunnel.
Ons leven mag in het licht van Jezus' overwinning staan, mag verbonden zijn met de levende Heer.
Hij is het, die bij alles wat er gebeurt, naast ons staat.
In zijn handen mogen wij onze handen leggen.
Zijn hand, die Hij naar ons uitstrekt, mogen we vast pakken en aan de hand van Jezus door het leven gaan.
Die Ene, Jezus onze Heer, ons houvast, is met ons, blijft met ons alle dagen totdat Hij komt.
Het geweldige van Pasen is, dat de poort open staat naar Gods genadetroon. Dat er een open venster is naar de toekomst.
We mogen leven in en vanuit de zekerheid dat Jezus voor ons de weg ging naar het kruis, dat Hij voor ons is opgestaan en dat Hij weerkomt om al de zijnen Thuis te brengen.
Leven vanuit het geloof in Jezus, onze Heer, de Verlosser, onze hoop en toeverlaat. Géén vreemdeling, maar een Vriend die met ons gaat.

DE EMMAUSGANGERS

De twee wandelaars, die op weg zijn naar Emmaüs, bij wie Jezus na zijn opstanding werkelijk aanwezig is. Die met hen meeloopt, met hen praat zonder dat de twee wandelaars werkelijk zien dat het de Heer is.
Wat de twee wandelaars wel ontdekkenis dat Hij, degene die met hen meeloopt, de enige vreemdeling is in Jeruzalem en dat Hij niet ziet in het verleden, maar een nieuwe toekomst op het oog heeft.
Als ze de boodschap begrijpen, dat de Heer moest lijden om zijn heerlijkheid in te gaan, pas dan herkennen ze Jezus, pas dan gaan hun ogen open en zien ze de opgestane Heer.
Hij moest lijden totdat alles was volbracht, waardoor mensen bevrijd van schuld zouden kunnen leven. Hij moest lijden om de dood te overwinnen, waardoor het leven nooit tevergeefs is en het leven zin heeft, omdat er een open venster is naar de toekomst.
Jezus is de Heer van het leven, die de dood zijn laatste woord ontnomen heeft. Die heeft Hij verslagen en daarom is er hoop.
We mogen leven met Jezus die Zich laat herkennen, die we mogen kennen. Die aan de rechterhand van God zit en éénmaal terugkomt en die niet ver weg, maar altijd dichtbij aanwezig wil zijn.
ER IS LICHT!, altijd, want Jezus is waarlijk opgestaan.
Voor de Emmaüsgangers, die vol blijdschap naar Jeruzalem teruggingen, bleef Jezus geen Vreemdeling.

NA PASEN

Is nu het feest van Pasen afgelopen?
Dan moeten we zeggen: nee! Want met Pasen begint het.
Want het nieuwe, andere leven dat Jezus begon, betekent voor ons en voor ieder die in Hem gelooft, reeds hier en nu een nieuw leven.
Een leven, waarin we de blijdschap en de zekerheid van het geloof in de opgestane Heer mogen ervaren.
Want door dat geweldige gebeuren, dat Jezus is opgestaan, wordt er een uitzicht geopend, een geweldig perspectief voor mens en wereld.
Dat teken, Jezus' opstanding, mogen we door het geloof verstaan. Het is het fundament, het centrum, het hart van ons geloof.
Er is een leeg graf en de Levende verschijnt aan de twee wandelaars, die op weg waren naar Emmaüs, maar ook aan de discipelen.

GELOVEN ZIJ?

Als de Heer verschijnt kunnen ze haast nog niet geloven, dat Hij werkelijk is opgestaan. Zijn opstanding, zijn verschijning als de Levende heeft hen overweldigd. En toch hebben ze de Heer zelf gezien, die als van ouds met hen spreekt en eet.
Het is haast niet in woorden tot uitdrukking te brengen, maar het opstandingsbericht is een werkelijkheid. Het is waar.
De opgestane Heer is geen andere dan de gekruisigde.
Voor Jezus' discipelen en die bij hen waren, waren alle gewekte verwachtingen de bodem ingeslagen. Met Jezus' sterven aan het kruis leek alles afgelopen. Hoe zullen zij nog moed hebben en hoop en met een grote opdracht worden uitgezonden?
Als ze samen aan de maaltijd zitten staat de Heer plotseling in hun midden. Hij toont hen zijn handen en zijn voeten. Zie maar, dat Ik het zelf ben. En Hij eet om hen te overtuigen een stuk van een gebakken vis.
Net als aan de Emmaüsgangers legt Hij hen uit dat Hij moest lijden, maar na drie dagen zou opstaan. Had Hij het ook niet al driemaal aangekondigd, dat Hij zou moeten lijden, maar zou opstaan?
Nu het werkelijkheid is, wekt het verbazing, verwondering.
En er komen vragen: "Hoe kan dit?"
Nog geven ze zich niet gewonnen aan dat nieuwe, waarvan ze toch diep in hun hart geweten hebben.

EN WIJ?

We mochten ons gewonnen geven aan de levende Heer.
Die niet een Vreemdeling is, maar een Vriend, die ons kent, die van ons houdt, ja zoveel, dat Hij er zijn eigen leven voor over had en het gaf als een offer om ook ons te redden.
God gaf zijn Zoon voor onze verlossing. Geeft nieuw leven, een leven dat uitloopt in een hemels Thuis.
Totdat Hij komt om zijn gemeente thuis te halen, mogen we ervaren hoe Hij als een Vriend, die in onze plaats wou staan, altijd dichtbij is.
Eén Vriend, die nooit alleen laat is Jezus Christus.
Tot Hem mochten we, mogen we gaan, die trouw is en van wiens liefde we mogen leven en het leven hebben.

Nooit schoner gift is de wereld gegeven,
neen, nooit één! Neen, nooit één!
Jezus, de Weg en de Waarheid en
't Leven,
Hij alleen! Hij alleen!

J.H. Stijkel

RECENSIE

Drs. Eijer en de Winkel,
'Samen verder', uitgave van de ECU,
1990, 65 p.; f 7,50, te verkrijgen
via de secretaris.

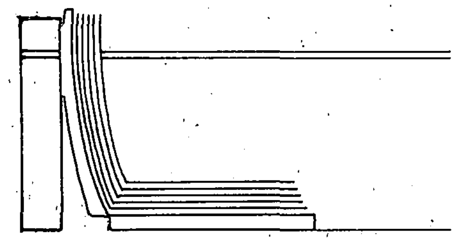
Onlangs heeft de ECU (Evangelisatie Commissie der Unie van Baptistengemeenten in Nederland) een boekwerkje uitgegeven met de titel 'Samen verder'. Het is geschreven voor hen die de Heer pas hebben leren kennen en graag verder willen groeien in geloof.
Samengevat komt het hierop neer, dat een aantal hoofdthema's betreffende het geloof behandeld wordt. De inhoud bestaat uit 4 hoofddelen, t.w.:

1. Wie is God?
2. Vrede met God
3. De gemeente
4. Gezond leven groeit.

Aangezien dit gebeurt op een eenvoudige en praktische wijze is dit boekwerkje voor velen toegankelijk. Persoonlijk heb ik deze ECU-uitgave graag gebruikt tijdens het doopononderricht voor de 6 onlangs in december en februari gedoopten. Het bleek een duidelijk en praktisch hulpmiddel te zijn om de belangrijke zaken van groeien in geloof te bespreken.

GJ Goessens
uit: Het Schakeltje (Almelo-Geran.)

GODS NAAM IS HEILIG

De Bijbel is er heel duidelijk in dat we Gods Naam niet ijdel mogen gebruiken. Nu zijn er mensen die het daar wel eens moeilijk mee hebben, want wat is ijdel gebruik van Gods Naam? Heel belangrijk is al dat we weten dat we Gods Naam niet gedachtenloos mogen gebruiken, want dat is ijdel gebruik. Daarnaast weten we ook dat het woord "ijdel" in de Bijbel ook nietig betekent. En nietig is in de Bijbel de naam voor de afgoden. Daarom is Gods naam ijdel gebruiken radicaal verkeerd en zondig. Van dat ijdel gebruik wil ik nu enkele voorbeelden geven.

VLOEKEN

We weten allemaal wat vloeken is. Het kan soms het gelovige hart pijn doen als we een vloek horen. Toch betekent het meer dan de naam van God uitspreken als een vloek. In Leviticus 24 vinden we het relaas van een man die voor Mozes werd gebracht vanwege het feit dat hij God gevloekt had. Eigenlijk deed hij meer dan vloeken. Wat er geschreven staat betekent dat hij de Naam van Jahweh doorboorde. In de oude wereld meende men dat als men de Naam vloekte, dat men dan datgene wat met die naam werd aangeduid, krachteloos maakte. We zien dat bij het verhaal van Bileam. Deze man wordt door de koning van Moab ingehuurd om Israël te vervloeken, want, zo zegt de koning van Moab: "Wie gij vervloekt, die is vervloekt". Nu moeten we er niet van uitgaan dat dit nonsens is. Ook vandaag gebeuren dergelijke zaken. Veel van wat als occult wordt aangeboden, is zeker nonsens, bedrog. Bij Bileam was dit geen bedrog, anders was God hem niet tegemoet gegaan. Bij het vloeken komen andere machten in werking die alleen het ongeluk van de mens voor ogen hebben. Daarom zult gij de Naam des Heren niet vloeken.

MEINEED

De eedformule luidt: "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig". Het uitspreken van de eedformule is in de Bijbel niet verboden. Op enkele plaatsen wordt het zelfs geboden om te zweren in Gods Naam. Maar dat is dan ook zweren in recht en gerechtigheid en is het einde van alle tegenspraak. Wie een eed zweert en zegt: "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig", is onaantastbaar. Daarom mag een eed niet zo maar gebruikt worden. Niet lichtvaardig zweren, want dat is ijdel gebruik. Nu hadden de Joden er iets op gevonden. Zij spraken hun eden uit met verwijzingen naar zaken die op een of andere wijze met God te maken hadden, zoals de hemel, de aarde en Jeruzalem. Dat gebruik van de eedformule wordt door de Here Jezus van de hand gewezen. laat dan uw ja ja zijn en uw neen neen. Wat daar bovenuit gaat is uit de boze. Dan komen we maar al te dicht in de buurt van meineed en dat is God vloeken.

OCCULTE ZAKEN

Eveneens is ijdel gebruik van de Godsnaam deze te gebruiken voor occulte zaken. In de occulte wereld van waarzeggers, het oproepen van doden, het bezweren van allerlei machten en aandoeningen, gebruikt men vaak de naam van God. Men wijst dan de kracht die gebruikt wordt aan God toe, terwijl het in werkelijkheid duistere machten zijn. In de Bijbel wordt daar heel duidelijk tegen gewaarschuwd. Men mag geen doden oproepen en naar waarzeggers niet luisteren. Op dit gebied wordt in onze tijd Gods naam ijdel gebruikt. Waarzeggers, helderzienden, spiritisten, gebruiken dikwijls Gods naam, en er zijn heel wat gelovigen die zich daardoor laten verleiden met zulke figuren in zee te gaan, omdat zij allerlei vrome woorden horen. Maar ook dit is misbruik, ijdel gebruik van Gods naam.

VROOMHEID

Nergens wordt de Naam des Heren zo vaak misbruikt als in verkeerd gerichte vroomheid. Mensen zijn in staat een pantser van vroomheid om zich heen te bouwen opdat we niet te dichtbij hen zullen komen. In mijn pastorale loopbaan is het wel eens gebeurd dat mensen mij zeiden dat de Here hen dit of dat had duidelijk gemaakt, terwijl een maand later bleek dat de Heer hen weer heel iets anders had duidelijk gemaakt. Het is moeilijk tegen zulke vroomheid iets in te brengen. Als de mensen zeggen: De Here heeft het mij duidelijk gemaakt...: wat zal dan de voorganger, wat zullen dan de ouderlingen van de gemeente nog zeggen?! Toch wordt op deze wijze heel dikwijls Gods naam misbruikt. De Bijbel zegt ons: "Wie de Naam des Heren aanroept sta af van ongerechtigheid". Dit betekent dat wie de Naam des Heren aanroept, wie met de Godsnaam bezig is, eerst zijn ganse zijn onder het reinigend bloed van Christus zal moeten brengen. We zullen daarbij heel voorzichtig, en vooral heel eerbiedig met de Godsnaam om moeten gaan.

WANT DE HERE ZAL NIET ONSCHULDIG HOUDEN DIE ZIJN NAAM IJDEL GEBRUIKT

Over sancties wordt in dit gebod niet gesproken, zoals dat wel bij het tweede gebod gebeurt. We hebben echter alle reden om te denken aan hetzelfde wat bij het tweede gebod geschreven staat. De Here bezoekt de ongerechtigheid van de vaderen aan de kinderen, tot in het derde en vierde geslacht.
Nu zijn er mensen die denken dat dit steeds door gaat. Zo is het echter niet. Sommige mensen wijzen daarbij op de tekst uit Mattheüs 27, waar we lezen dat de Joden het hebben uitgeroepen: "Zijn bloed komen over ons en onze kinderen". Daarmee zouden de Joden een eeuwigdurend oordeel over zich hebben heen gehaald. Niets is minder waar. Toen in het jaar 70 na Christus de Joden de diaspora ingingen, waren dat de vier geslachten, ouders en grootouders, kinderen en kleinkinderen. Dit gebeurde toen vanwege hun ongeloof en hun ongehoorzaamheid. Zo was het ook door God heel duidelijk gezegd. Maar het betekent niet dat de volken der aarde geroepen zijn om het lot van de in ballingschap verkerende Joden zwaarder te maken, met een beroep op bovengenoemde tekst uit Mattheüs 27. Integendeel, in de profeet Zacharia horen we God zeggen: "Ik ben voor Jeruzalem en voor Sion in grote ijver ontbrand, *maar Ik ben zeer toornig op de overmoedige volken, die, terwijl Ik maar een weinig vertoornd was, meehielpen ten kwade"*. Tot in het derde en vierde geslacht.
Hier zien we weer de twee lijnen die heel de Bijbel door zichtbaar worden. De lijn van het gericht en het oordeel, en de lijn van Gods genade, van het behouden worden. Wie de Naam des Heren aanroept, zal behouden worden. Wie de Naam des Heren ijdel gebruikt, zal in het gericht komen. Twee wegen, meerdere wegen zijn er niet.

ISRAËL HEEFT VELE MALEN GODS NAAM IJDEL GEBRUIKT

Het heeft hen veel gekost, want de Here heeft niets onschuldig gehouden. Maar straks zullen zij terug zijn in het land, dat God hen als een eeuwige bezitting gegeven heeft, en zij zullen de grote Naam van de Here God in grote eerbied altijd voor zich hebben. En dan zullen zij zeggen:

"Want alle volken wandelen elk in de naam van zijn god, maar wij zullen wandelen in de naam van de Here, onze God, voor altoos en eeuwig".

Dan zal er geen ijdel gebruik meer zijn. Geen ijdel gebruik, ook voor Gods gemeente niet. Wij leven in de genadetijd. In een tijd dat we grote dingen mogen verwachten in de Naam des Heren. We zullen ook grote dingen mogen doen in de Naam des Heren. Maar we zullen er voor moeten waken dat we niet tot ijdel gebruik van de Naam komen. We mogen God zelfs, in de Here Jezus Christus, Abba, Vader, noemen. Maar we zullen er voor moeten waken de Naam van God lichtvaardig uit te spreken. God is niet een gewoon mens, die we met de voornaam aanspreken. God is de grote God, de Schepper van hemel en aarde. Israël leert ons dat God de Gezegende is, de Eeuwige. En waar we zo met grote eerbied tot God naderen en over Hem spreken zal Zijn zegen ons overschaduwen. Met eerbied spreken over God zal doorwerken in de geslachten die na ons komen.

Jac. Schouten

ECU - ALLERLEI

samengesteld door Chris Eijer

VERHEUGEND NIEUWS

We beginnen deze keer met een bijzonder positief bericht. Het gaat over het camping-werk komende zomer. Op dit moment hebben zich hiervoor al meer dan twintig jongeren aangemeld en dit betekent dat er voldoende deelnemers zijn voor drie teams. Er is nog wel ruimte voor een eventueel vierde team. Het gaat hierbij om de periode van 10-24 augustus. Er is overigens overwogen om deze periode wat korter te maken. Mochten er dus nog jongeren zijn die aan dit werk mee willen doen, dan is er nog ruimte voor de vierde periode. Ik noem dit verheugend nieuws, omdat het aangeeft hoe door jongeren in positieve zin gereageerd wordt op dit werk. Er is weer een weekend van voorbereiding gepland van 14-16 juni a.s. in de gemeente Stadskanaal-Zuid. De Werkgroep Jongeren Evangelisatie - de voor dit werk verantwoordelijke werkgroep - is blij dat deze gemeente de camping-evangelisten van deze zomer opnieuw gastvrij wil ontvangen. Jongeren die belangstelling hebben voor dit werk - en dan in de vierde periode - kunnen zich melden bij het Jeugdbureau van de NBJB (tel.: 05120-15687) of bij ds. Chris Eijer (tel.: 03417-57868).

EEN NIEUW INITIATIEF

Om nog even bij de jongerenevangelisatie te blijven: de Werkgroep Jongeren Evangelisatie is momenteel druk bezig, een plan uit te werken voor jongerenevangelisatie binnen onze gemeenschap. Het ligt in de bedoeling, om dit najaar met een uitdagend programma naar gemeenten en gewesten te komen. Uitdagend, omdat het Evangelie mensen stelt voor de uitdagende keuze voor de levende Heer. Uitdagend, ook omdat het bij die keuze niet kan blijven. Er is heel veel te doen, zeker ook voor jongeren en bepaald ook op het terrein van getuigenis en dienst!

CE

MOTIVATIE EN INSPIRATIE

Tijdens de verhuizing van mijn ouders genoot ik het kennelijke voorrecht de studeerkamer, in het bijzonder de boekenkasten, te mogen inrichten. Ik kan u gerust stellen, de klus is geklaard. Ik moet echter toegeven dat het vlugger had gekund. Immers met zoveel leesvoer om je heen... U begrijpt het wel. Mijn ouders hebben de neiging om alles te bewaren. Je weet immers maar nooit. Zo vond ik tussen allerlei brochures, stencils en andere papieren een BLAUWDRUK (plannen voor het evangelisatiejaar, aangeboden aan raden en gemeenten).
Het bleek de aanzet voor HANDELINGEN '69 te zijn.
Het is een boeiend geschriftje met veel wat ook vandaag nog zeggingskracht heeft. Op de eerste pagina lezen we o.a. "In het kader van de gemeenschap willen wij eenvoudig **tezamen** ons opnieuw laten inspireren door de Geest Gods en elkaar tevens helpen om voor een deel gelijktijdig het woord Gods te verkondigen vanuit onze plaatselijke situatie." einde citaat.
In de door de ECU opgestelde beleidsnota van 1989 staat een drietal kernbegrippen nl. **motivatie, inspiratie en toerusting.** Een drietal begrippen welke in hun onderlinge relatie uitstekend tot hun recht komen door middel van een gemeente-opbouwplan.
Toch vraag ik hier wat extra aandacht voor de begrippen motivatie en inspiratie. Alles wat aan plannen bedacht werd en wordt, kon en kan slechts uitgevoerd worden door een gemotiveerde gemeente welke zich wil laten leiden door de inspiratie van Gods Geest.
Omdat de ECU zich daar goed van bewust is wil ze de gemeenten uitnodigen regelmatig momenten in het gemeentelijk werk in te bouwen, waarin ruimte geboden wordt geïnspireerd te raken.
De ECU stelt zich voor - op aanvraag van gemeenten - mee te helpen in de voorbereiding en uitvoering van zogenaamde motivatieweekenden. Onze evangelist br. Chris Eijer is graag bereid daarover met gemeenten in gesprek te komen. Zo'n weekend hoeft overigens niet noodzakelijkerwijs te leiden tot een gemeenteopbouwplan.
Tenslotte - en daarmee weer terugkerend naar de BLAUWDRUK - het leidt geen twijfel dat het doel voor het evangelisatiejaar '69 ook nu nog ons doel is.
Op pagina 3 staat daar onderstreept: *"Als gemeenschap van gemeenten willen wij samen de boodschap van verlossing in Christus verkondigen en spreken van het nieuwe en eeuwige leven in Hem die is, die was en die komen zal."*
In deze moeilijke, maar mooie opdracht wil de ECU de gemeenten op velerlei wijze terzijde staan. Want, zo zegt de Blauwdruk, we wagen het in de naam van Hem die zegt:

"Mij is gegeven alle macht....!"
"Ik heb de wereld overwonnen.....!"
"Ik ben met U.....!"

P. Wijchers

DOELGROEPEN IN DE EVANGELISATIE

Op de komende konferentie van de ECU zal het gaan over doelgroepen in evangelisatie. De verantwoordelijke werkgroep is druk bezig met de voorbereiding van het programma. Deze Werkbijeenkomst voor Gemeente & Evangelisatie (zoals de ECU-konferentie officieel heet) zal gehouden worden op D.V. 23, 24 en 25 september a.s. op "De Bron" in Oudleusen.

EVANGELISATIE EN GEMEENTE-OPBOUW

Evangelisatie en Gemeente-opbouw zijn begrippen die hand in hand dienen te gaan. Het is verheugend, te ontdekken dat ook binnen de kring van de Evangelische Alliantie de gemeente-opbouw momenteel zeer veel aandacht krijgt. Er zijn gesprekskringen voor predikanten gevormd, waarin intensief nagedacht wordt over evangelisatie vanuit de gemeente. Ook worden ervaringen uitgewisseld met betrekking tot de opbouw van de gemeente. In de uitvoering van de Grote Opdracht is de gemeente het door de Heer bedoelde middel. Dat evangelisatie-bewegingen (de zogenaamde para-kerkelijke bewegingen) de opdracht in toenemende mate te hand hebben genomen, is bekend. Laten we daar echter niet uit afleiden, dat de strategie van de Geest veranderd zou zijn. Nog altijd is de gemeente het middel, waardoor God tot zijn doel wil komen. Genoemde bewegingen wijzen de gemeente op haar tekortschieten in de uitvoering van de opdracht. Zoals van sekten gezegd is, kunnen we ook ten aanzien van evangelisatie-bewegingen zeggen, dat het de onbetaalde rekeningen van de gemeente zijn. Gelukkig is er in onze gemeenschap nog steeds aandacht voor de Grote Opdracht. Waar we door de gemeente-opbouw-beweging op gewezen worden is de vraag naar het leven van de gemeente. Hoe ziet die basis er uit van waaruit de opdracht uitgevoerd moet worden? Werken we doelbewust aan een beleid? Hoe funktioneren de gaven in de gemeente? Hoe staat het met de betrokkenheid van de leden bij het leven van de gemeente? Hoe komt het toch, dat het aantal leden dat het gemeentelijk werk daadwerkelijk draagt, dikwijls te klein is? En hoe komt het dat naarmate de gemeente groter wordt de randkerkelijkheid ook in een baptisten gemeente toeneemt? En zijn we ons voldoende bewust van onze mogelijkheden? "Aan gemeente-opbouw doen" betekent niet dat we alleen maar kijken naar zaken die anders en beter zouden moeten. Onze gemeenten hebben dikwijls veel gaven en mogelijkheden. Worden ze voldoende onderkend en gewaardeerd?

Evangelisatie-bewegingen zijn de onbetaalde rekeningen van de gemeenten

GEMEENTE-WEEKEND

Eind februari vond een gemeente-weekend plaats in Harlingen. Het was een druk en inspirerend weekend. De belangstelling van de broeders en zusters in Harlingen was voor alle bijeenkomsten heel goed. Er was een openingssamenkomst, waarin het "samen delen" centraal stond, er was een vervolgbijeenkomst, waarin "het vissen van mensen" bijzondere aandacht kreeg. Tijdens de zondagmorgen-dienst kreeg de kern van ons discipel-zijn de volle aandacht, namelijk onze verbondenheid met Jezus. Voordat het weekend begon was de gemeente al ijverig bezig geweest met de zaaierkrant. Er werden maar liefst vierduizend exemplaren verspreid. Met de krant werd een uitnodiging afgegeven voor de afsluitende evangelisatie-samenkomst van zondagavond. Al met al een bemoedigend weekend!

CE

KONTRASTEN IN JAARVERSLAGEN

Terwijl de postbode zeult met steeds meer gemeentebladen, hebben enkele gemeenten mij ook hun jaarverslag toegestuurd. Nog duidelijker dan in de maandbladen staan in deze verslagen wel en wee op papier.

Het wee trof ik aan in het verslag van de gemeente te Heerenveen. Verdriet om het vertrek van ruim dertig broeders en zusters, als indirekt gevolg van het ontslagnemen van de voorganger. Moeite omdat de raad van de gemente nog diverse vakatures telt. Of degenen die zich onttrokken nog weer een geestelijk dak gevonden hebben, vermeldt het jaarverslag niet - maar de gemeente Heerenveen is de klap nog niet te boven. Lijden de andere gemeenten mee?

KURSUS-GEMEENTE

De gemeente Utrecht-Noord ging het wèl. De kapel werd vergroot, de ontvangsten overtroffen de begroting en het ledental steeg met 16 naar 193. Eind 1980 had deze gemeente 124 leden, eind 1985 159. De gemeente is gezegend met de aanwezigheid van beide docenten van ons seminarium als voorgangers in bijzondere dienst. Niets in het jaarverslag doet echter aan een domineesgemeente denken. Toch staat in het beleidsplan, achter in het jaarboek, als doelstelling: "Het streven in de gemeente moet erop gericht zijn om niet het vele werk te laten verrichten door enkelingen, maar zoveel mogelijk door allen, naar gelang van ontvangen en ontwikkelde gaven." Aan die ontwikkeling van gaven wordt gewerkt in een flink aantal kursussen. Deze worden naast de gemeentelijke bijbelstudie gegeven: dooponderricht, "verder na de doop", gemeentekunde, opvoeding, verloofden/gehuwden. Voor 1991 komt er een kursus pastoraat bij, die ook door eigen mensen verzorgd zal worden. Om het overzicht te bewaren zullen er aparte folders over de kursussen verschijnen.

TWEE WITTE CAFE'S

Vanaf oktober j.l. kent de stad Utrecht een Wit Cafe. Het is een alkoholvrije plaats waar "oudere jongeren" elkaar kunnen ontmoeten, gevestigd in een werfkelder in het centrum van de stad. De organisatie is in handen van de IKES (Interkerkelijke Evangelisatie Samenwerking). Daarin zitten onder andere de gemeente Utrecht-Noord en de leefgemeenschap L'Abri, de eigenaar van het pand. Drijvende kracht is de voorganger van Utrecht-Noord, br. Egberts.
In dit alternatief voor de discotheek kan men praten, maar er komen ook kreatieve workshops en podiumoptredens.

In Zelhem bij Doetinchem wordt ook gewerkt aan de opzet van een wit cafe. De oudere jeugd van de Baptistengemeente trekt de kar. "De gemeente moet zich niet afzonderen van de wereld en zeggen: "Kijk toch eens hoe slecht al die verlorenen doen." We moeten ze uitnodigen in onze huizen, want WIJ zijn HUN bijbel," staat in **Gemeenteberichten**. Een oude school vlak bij de bekende camping De Betteld wordt de plaats van aktie.

JEUGDWERKERS

In **Tussentijds** (Groningen-Noord) stond ook iets over een kursus. De jeugdleiders van de gemeente hebben een kursus leidinggeven van vier avonden gevolgd. Gemiddeld waren er elke avond zeventien personen. "De eerste twee avonden kregen we veel theorie over hoe een groep in elkaar zit en hoe je de relaties in een groep kunt analyseren. Dit kun je doen met behulp van een sociogram. (...) De laatste twee avonden gingen we als een voorbeeld in de praktijk onze eigen groep analyseren. Dit deden we onder andere door middel van gezichtsuitdrukkingen, evaluatie en niet te vergeten de petjestruc." Men moest zich inleven in de persoon waarvan men de pet op had: kapitein, voetballer, cowboy. Het lijkt dat deze kursus bij de NBJB vandaan komt.

MAASSLUIS

"Zondagmorgen 17 februari j.l. mochten we temidden van de gemeente het heugelijke feit gedenken dat de zondagschool van onze gemeente 10 jaar bestond. In 1981 startten we met dit werk, omdat er weinig of niet aan jeugdwerk werd gedaan en er toch een behoorlijk aantal kinderen was: dat behoefte had hieraan. Onder leiding en inspiratie van wijlen br. Kavelaar zijn toen enkele mensen begonnen met het zondagschoolwerk." Sindsdien heeft Maassluis elk kwartaal een gezinsdienst, waarin de kinderen een bijdrage leveren.
Om het jubileum te vieren zijn kinderen en leiding naar diergaarde Blijdorp geweest.

Op 19 februari was in Maassluis maar liefst 84% van de leden van de gemeente aanwezig op de jaarvergadering! Voor deze gemeente een opvallend hoog percentage, voor onze Unie stellig ook.

ERBIJ, NIET ERIN

In de gemeente te Pernis kent men een systeem waarbij drie leden van de gemeente twee jaar zitting nemen in de raad der gemeente. Ze zijn geen echte leden, worden niet bevestigd en hebben geen stemrecht maar doen volwaardig mee in de vergaderingen. "Door op deze manier met elkaar te werken krijgt men inzicht in de totale arbeid van de gemeente. Ook kunnen er verborgen talenten worden ontdekt. Dit jaar is er weer plaats voor drie leden. Kandidaten kunnen zich aanmelden bij één van de raadsleden."
De berichten over Maassluis en Pernis komen uit het veertiendaagse **Contactblad Groot Rotterdam.** Hierin werken nog vier gemeenten samen na het afhaken van Spijkenisse; behalve Pernis en Maassluis zijn dat Rotterdam-Centrum en -Zuid. Vier gemeenten langs de Nieuwe Maas zonder vrijgestelde voorganger.

PAASNACHTDIENST

Tenslotte nog even terug naar Utrecht. De gemeente Silo heeft wanneer u dit leest, voor het eerst een Paasnachtdienst en een Paaswake gehouden. De Paasnachtdienst moest een sobere dienst bij kaarslicht worden, zonder orgelspel. De Paaswake hield in dat men de nacht voor de Eerste Paasdag, de nacht van de opstanding dus, wakker bleef. Het programma was afgestemd op de jeugd, maar ouderen waren welkom. Programmapunten waren: paasvuur, bijbelstudie over lijden en kruisiging, om twaalf uur de overgang naar het licht, een maaltijd en dé maaltijd, wandeling, bijbelstudie, meditatie over opstanding en een paasjubel.

Pieter J. Lalleman

BR. JOH. FISCHER UIT DE Z.B.C.

Om gezondheidsredenen heeft br. Joh. Fischer afscheid moeten nemen van de Z.B.C. Meer dan 40 jaren heeft br. Fischer zijn kennis en liefde ter beschikking gesteld aan het werk van de Z.B.C.
Onze Uniegemeenschap is hem veel dank verschuldigd. Wij zeggen br. Fischer dan ook hartelijk dank voor al die jaren waarin hij lid was van de Z.B.C. en wensen hem Gods zegen.

De Uniecommissie

WANNEER HEBT U VOOR HET LAATST EEN ABONNEE VOOR DC OPGEGEVEN?

EEN PERSOONLIJKE IMPRESSIE

GOEIEDAG, WAT EEN DAG

Ja, het was een mooie DAG, toen we 's ochtends vanuit twee kanten van Apeldoorn naar het Pascal-College fietsten. Via de stoep, het hek en twee scherpe bochten baanden wij ons toegang tot de ingang, waar de kaartverkoop al lekker liep. Op zo'n DAG blijkt dat je toch wel een respectabel aantal mede-baptisten-jongeren kent, sommigen van naam of gezicht, anderen van haver tot gort.
En terwijl onze Linda DAG op het podium begon liep de zaal langzaam vol. Het samenzingen ligt ons Baptisten-jongeren kennelijk niet zo, want slechts uit enkele kelen klonk iets anders dan kletsen (welk feit ook tot een andere conclusie kan leiden: we waren blij elkaar weer te zien!)

Presentatrice Linda Schipper

DAG begon met het invullen van een formuliertje waarop je diverse keuzes moest invullen. Dit onderdeel viel alleen een beetje in het water. Het leek wel op de rode draadjes van een jaar of wat geleden.
Pas bij de competitie (een nieuw onderdeel sinds vorig jaar) kwam er een beetje aandacht voor wat er op het podium gebeurde. Maar goed wat wil je, als daar iemand met een viool aan komt zetten...
De groep BOX, die de spits van de competitie afbeet (hap!) begon met rustige muziek met viool en een akoestische gitaar. Bijzonder geschikt om nog even weg te dromen. Toen bleek dat de hele zaal dat zo opvatte, schakelde Box over op de piano en het drumstel. Het werd spannend! Helaas, het oordeel van de zaal was dat Box toch maar beter nog eventjes kon oefenen voordat ze zich vanuit de box op het gladde DAG-parket begaven.

De volgende groep die het podium opkwam was BLIJ GETUIGEN uit Steenwijk. Deze groep is als kindergroepje begonnen in 1972 en hoewel ze nu dus wel ongeveer aan het biefstuk toe zouden kunnen zijn (wat een zin) bleek dat ze het nog steeds niet veel verder dan de melk brachten. Het oordeel van de jury was dat ze prima zouden voldoen in een Baptisten-Evangelisatiedienst; men liet ze dan ook als laatste eindigen.
Kortom: Blij getuigen is de kinderschoenen nog niet ontgroeid.

WINNENDE GROEPEN

Vanaf dit moment werd alles wat makkelijker te volgen aangezien de jury-uitslag dezelfde is als de volgorde van de volgende groepen.
ELLINOR maakte het humeur van de zaal weer een beetje goed, alhoewel ze werkten met een 'drummer in een doosje' (Harjo Thijs). De zaal was zelfs zo ondersteboven dat ze van de schrik gingen meeklappen. Voorwaar een eer van het o-zo-kritische DAG-publiek.
Maar ook Ellinor moest ruimte maken voor de gelegenheidsbende van Jeff Kok: D-DAY. Aangekondigd als de 'band van bevrijding' wist D-Day een enthousiast nummertje rock uit de grond te stampen. De jury vond dat de band een volledige inzet had en misschien zelfs in aanmerking kwam voor de Flevo Podium Prijs! Toch was zelfs D-Day niet de absolute kampioen volgens de jury, want er kwam nog een groep: RETURN. Return bestaat uit 8 personen en speelt veel op campings, op straat en in koffiebars. Dat was te zien, want alhoewel ze veel spelen, hadden ze (volgens de jury alweer) nog geen goede verhouding met het publiek. Dat lieten ze een beetje voor joker staan. Maar toch was de mening van de jury dat Return technisch het beste was en dat werd gehonoreerd met een 1e prijs.

WORKSHOPS

In de pauze waren er workshops georganiseerd. Zo konden we kennismaken met Taizé en konden we een beetje experimenteren met mime. Nicoline van de Beek was erg enthousiast over de groep die onder haar leiding probeerde 'ludiek dood te gaan' en 'creatief te spelen met een verzonnen haar'. Creatieve mensen die Baptisten! Ook de speakerscorner had de aandacht.
Maar de knaller was toch wel het sponsorschieten met een voetbal op Anne de Vries. Anderen genoten van de goochelaar of gingen een frietje halen.

Schieten op Anne de Vries ten bate van de zendingsaktie

De winnaars van de kompetitie, de groep Return

Het tweede programmablok werd geopend door SOLID, een Belgische gospelgroep, die net haar eerste CD had uitgebracht. De avond voor DAG waren ze nog CD's aan het inpakken. En tijdens hun optreden gingen ze door met het inpakken van het publiek.

Na Solid was er tijd voor een viering. Linda en Aly leidden ons aan de hand van dia's door de lijdenstijd. Ze lieten zien dat in de lijdenstijd eigenlijk de kaarsen uitgaan, zoals ze bij advent aangaan. Maar doordat de mensen in de zaal waxinelichtjes aanstaken werd duidelijk dat door de dood van Jezus het licht eerder meer dan minder werd. Jammer was dat er nog teveel gelopen werd. Natuurlijk is het geen kerkdienst, maar dit was toch wel storend.

BLANKEN JUNIOR

Volgens Geert Jan Blanken heeft DAG weer aan haar doel voldaan: ontmoetingsplaats voor jonge Baptisten. Ook al blijkt dat landelijke dagen niet meer een vanzelfsprekende aantrekkingskracht hebben, de DAG-werkgroep gaat door! Na de omschakeling van Toogdag (muziek georiënteerd) naar DAG (ontmoeting) moet er weer een nieuwe traditie komen. "De groep mensen die door DAG bereikt wordt zal misschien anders zijn dan de Toogdag-gangers, maar we hebben eigenlijk een soort monopolypositie. Waar vind je nog meer een ontmoetingsdag voor Baptisten-jongeren?" Zo moet er een nieuwe club van medewerkers worden opgebouwd. Mensen die de avond voor DAG er zijn om de school in te richten en om te bouwen en die op DAG zelf willen helpen met van alles en nog wat.
In ieder geval zal de werkgroep haar best doen om volgend jaar weer een DAG op poten te zetten.
En wat Solid betreft? "Alé dan, tot binnenkort!".

Taco Oosterkamp

MOET DE DC NOG BETER WORDEN?
HELPT U ONS DAN AAN ABONNEEES?

MEDEDELING

Sekretaris van de gemeente te Workum is geworden:
K. Bakker,
Aaltjemeerweg 6,
8761 PA Ferwoude
05151-2206.

DANKBRIEF UIT ROEMENIË

Begin maart is een zending voedselpakketten door zes Nederlanders naar Roemenië gebracht. Br. Aaldring schreef er in het vorige nummer van DC over; in een volgend nummer komt een uitvoerig reisverslag van ds. Fred Smit. Deze keer vertalen we voor u de bedankbrief die ds. Smit mee terugbracht:

Dr. Vasile Talpos,
rector van het Bapt. Theol. Instituut,
Str. Berzei nr. 29,
Bukarest.

10 maart 1991

Aan de Nederlandse Baptisten Unie

Geliefde broeders en zusters in Jezus Christus,

Ik groet u allen in Christus onze Heer en Verlosser. Het was een grote vreugde voor ons, de liefde van onze Heer te ervaren door middel van het bezoek van uw voorganger br. Fred Smit en twee andere zusters en drie broeders aan ons seminarium en aan onze kerken hier in Roemenië. Zij brachten ons het Woord van de Heer en de liefde van u allen, onze broeders en zusters in Nederland. Zowel onze gemeenten als ons seminarium werden erg bemoedigd door de pakketten die de mensen in uw gemeenten zonden naar de mensen in onze gemeenten. Wij allen hebben de liefde van Christus gezien, die ons door u betoond werd.
Namens onze kerken en namens degenen die hier in dienst van God werken, danken wij u allen. Moge God, onze Heer, u zegenen en het u rijkelijk vergelden. Dank u voor uw gebeden voor ons en voor Gods werk hier. Ook wij bidden, dat God u in alle dingen zegent die u doet tot zijn heerlijkheid.
Breng alstublieft onze dank en groeten over aan alle Baptisten gemeenten in Nederland.
De uwe in Zijn dienst,

dr. Vasile Talpos

NOORD-WEST BOND

De Bond van Baptisten gemeenten in Noord-West Nederland houdt haar voorjaarskonferentie D.V. op vrijdag 12 april a.s. om 20.00 uur in de kapel van de gemeente te Heemskerk, Maerten van Heemskerkstr. 41.
Aanwezig zal zijn de WAS, de Werkgroep Alleenstaanden.
Alle belangstellenden zijn hartelijk welkom. In het bijzonder wordt gedacht aan alleenstaanden uit het gewest.

Joke de Raaf, sekr.
(072-125385)

DANKBETUIGING

Broeders en zusters,
Langs deze weg willen wij iedereen hartelijk bedanken voor de kaarten, bloemen en kado's, die wij op ons 25-jarig huwelijksjubileum mochten ontvangen.
Het is voor ons een onvergetelijke dag geworden.

Sjoerd van der Laan
Mijntje van der Laan-Gernaat

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Emmen (wijkgemeente Zuid):
P.J. Prijt te Sittard

WEEKEND VOOR ALLEENSTAANDEN OP 4 EN 5 MEI

Thema:
WAAR HAAL JE DE MOED VANDAAN?

Plaats: Fredeshiem in de Bult bij Steenwijk

Prijs: f 90,— per persoon

Informatie bij
zr. Corporaal, tel. 038-547940
en zr. van Daalen, tel. 05788-5135

Een programma met ontmoeting, spel en verdieping.
Het zou fijn zijn, als u komt.
En misschien wel met meerderen.
Voor uw aanmelding kunt u onderstaand strookje invullen.
De betaling is aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin giro 9260
bij de mededelingen vermelden: 'weekend alleenstaanden'.

Na de betaling is uw aanmelding definitief.
Graag z.s.m. opgeven of vóór 24 april.
Aanmeldingsstrookje opsturen naar
J. van Kleef,
Tubantenoord II,
3079 ZR Rotterdam

naam: ____________________

man/vrouw: ____________________

adres: ____________________

Postcode en woonplaats: ____________________

____

telefoon: ____________________

eventueel dieet: ____________________

____

eventuele andere wensen: ____________________

____

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs. P.J. Lalleman, Tichelaarsdonk 308, 7326 BC Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

De Here is mijn licht en mijn heil,
voor wien zou ik vrezen?
De Here is mijns levens veste
voor wien zou ik vervaard zijn?

Plotseling is van ons heengegaan
onze zuster

Lammechien Wolters-Talens

Baptisten Gemeente Enschede

Jezus leeft, nu is de dood ons een
ingang tot het leven.

In vol vertrouwen op haar Heer en
Heiland is van ons heengegaan
onze zuster

Jantje Jetzes-Holscher

op de gezegende leeftijd van bijna
88 jaar

17 maart 1991

Baptisten Gemeente Muntendam

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Haarlem is H. Leewis, van Zeggelenstraat 5, 2032 WD Haarlem, tel. 023-352859.

Secretaris van de gemeente Heemskerk is Fr. Perton, Anette Poelmanstraat 64, 1963 ES Heemskerk, tel. 02510-47241.

106e jaargang nummer 15- 11 april 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HET NIEUWE LEVEN

Het opstandingshoofdstuk in de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs maakt ons duidelijk hoe belangrijk het geloof is in de opstanding van onze Heer en wat we mogen verstaan onder het nieuwe leven.
Al ons prediken, al ons getuigen, al ons geloven en al ons bezig zijn met godsdienstige zaken, zou tevergeefs zijn als we niet zouden geloven in de letterlijke en lichamelijke opstanding van de Here Jezus.

Want nu de Heer is opgestaan
nu vangt het nieuwe leven aan

Hoe komen sommigen ertoe te zeggen, hoe kwam profesoor Van Gennep ertoe te zeggen, dat er geen letterlijke en lichamelijke opstanding van Christus heeft plaats gevonden? We kunnen er met Paulus maar één verklaring voor geven: "Omdat men alleen *voor dit leven* de hoop op Christus gebouwd heeft". Dan blijft er alleen maar een Jezus van Nazareth over. Dan dient de proclamatie van het geloof in het lege graf alleen nog maar om de Oosters-orthodoxen en de evangelischen niet al te zeer van zich te vervreemden. Deze Jezus wordt dan voor allerlei theologische karretjes gespannen. Een exclusief wereldse Jezus. In dit geval zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn verloren. Er zijn nog onnoemelijk veel mensen (gelukkig ook nog theologen) die gevrijwaard zijn van dit inhoudsloze geloof.

Wij zouden een Kerk willen, die de Paasvreugde aan de medemens zou laten zien in een écht leven uit de bevrijding van angst en schuld. Wij mogen vreugdevol constateren dat zonde en dood zijn overwonnen. Er is een oplossing gekomen voor het zondeprobleem. Dit is het allergrootste probleem, waarmee een mens geconfronteerd wordt. Het lijden aan dit probleem is van een totaal andere orde, dan elk ander lijden. Het verdoezelen van het zondeprobleem, zet ons in ons werk voor de Heer op het verkeerde been. Als we spreken van een andere orde, dan bedoelen we te zeggen, dat we via het oplossen van heel wat menselijke problemen niet automatisch dit probleem oplossen. Al ware het, dat ik mij alleen maar zou inzetten om alle mensen boven de armoede-grens uit te helpen en mij daarbij ook zou geven aan de strijd voor de ontrechten en verdrukten, dan zou ik toch nog de boot missen, als ik zou vergeten dat het Pasen is geweest. Velen denken, dat de inzet voor allerlei sociale acties en activiteiten het wezenlijke van het Christendom is. In het Christendom worden vele mensen vereerd, die op sociaal vlak groot en bewonderenswaardig werk hebben verricht. Daar hoeft geen millimeter van afgedaan te worden. Toch zal de mens verstoken blijven van HET NIEUWE LEVEN als men niet aan de wezenlijke betekenis van Pasen toekomt. In dat geval is al ons godsdienstig gedoe tevergeefs. Maar in datzelfde opstandingshoofdstuk staat in het achtenvijftigste vers:

Daarom mijn geliefden, weest
standvastig, onwankelbaar,
te allen tijde overvloedig in het
werk des Heren
wetende dat uw arbeid
NIET TEVERGEEFS IS in de Here.

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

EVEN BIJPRATEN

Dat was wel heel erg plotseling. Zomaar ineens helemaal uitgeschakeld. Het gebeurde toen ik samen met mijn vrouw vanuit Rhenen door de polder op weg was naar de kerk in Ede. Bij het bruggetje over de Grebbe merkte ik dat het flink glad was, waardoor ik in moeilijkheden geraakte en enigszins op de linkerweghelft terecht kwam. Ondanks allerlei gebaren had een tegenligger nog niets in de gaten en kon niets anders meer dan op de stuurkant tegen ons aanbotsen. Mijn vrouw kreeg enkele ribkneuzingen. De tegenligger kwam er goed af. Zelf had ik een rugwervelfractuur en na ruim een half uur wachten, konden we per ambulance worden afgevoerd naar het Ziekenhuis in Bennekom. Mijn vrouw kon weer naar huis. Maar gelukkig ook, want wat moet er dan veel geregeld worden. Denk alleen maar aan het afzeggen van afspraken, spreekbeurten, vergaderingen e.d.

DE EERSTE ZORG

Als je zo in bed terecht komt en je haast niet kan en durft bewegen, dan is er genoeg tijd om over van alles en nog wat na te denken. Maar mijn allereerste zorg was ons blad. Alle reeds binnengekomen kopij lag op het weeknummer in een ordner. Waren er nog bijzonderheden en toezeggingen, waar ik geen aantekening van had gehouden? Waren er nog die herinnerd moesten worden aan bepaalde toezeggingen? U had broeder Lalleman net gekozen als redacteur en in overleg met de beide andere redacteuren werd hij benaderd om het eindredacteurschap van mij over te nemen, waarop hij positief gereageerd heeft. Ik vermeld dit met dankbaarheid, wetende wat het betekent, om het zo maar in je schoot geworpen te krijgen. Zo vond in de loop van die week de overdracht plaats in kamer 20 van het Bennekomse ziekenhuis. Sindsdien kon alles fijn doorgaan en zal het hopelijk ook verder zo door kunnen gaan, totdat de huidige besprekingen zullen uitmonden in beslissingen over de nieuwe opzet. Bij dezen willen we onze eindredacteur in het bijzonder bij u aanbevelen in de voorbede.

GROTE DANKBAARHEID

Daar lig je dan plat in bed. Nooit gedacht dat ik nog eens dankbaar zou zijn voor zo'n kleine zakradio en een walkman. Maar wat heb ik er een plezier van gehad, dat de kinderen deze bij hun eerste bezoek meebrachten en bij me achter lieten. Meestal lag ik vanaf 's mogens half zes tot een uur of acht in de verschillende BBC talen naar het golfnieuws te luisteren, zonder dat mijn buurman er ook maar enige last van had. Verder is er dankbaarheid voor al het meeleven in den lande. Een honderdtal kaarten, ook bloemen, bloemstukken, fruitmanden, telefoontjes en overvloedig bezoek. We hebben ervaren dat velen voor ons hebben gebeden. Het meeleven heeft ons bijzonder goed gedaan.

TIJD VAN BEZINNING

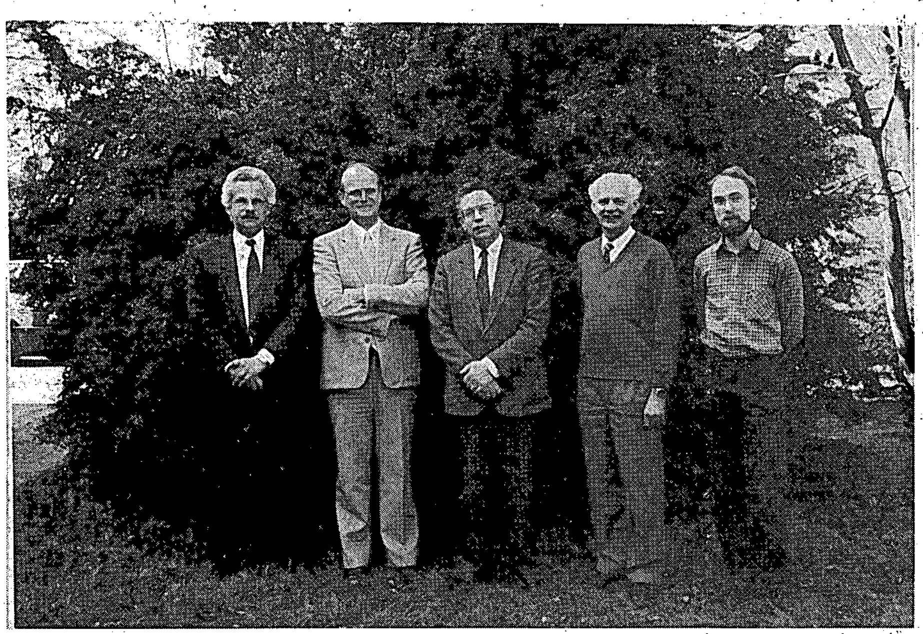
Nu ik weer thuis ben en het leven weer het normale beloop gaat krijgen, wil je dat het kostbare, wat je in zo'n ervaring hebt opgedaan, niet weer verloren gaat in de gejaagdheid van het leven. Als vrucht van de voorbede en de bezinning kun je de vrede van de Heer ervaren. Die vrede is verwant aan tevredenheid.

J. Schotanus

VAN DE REDAKTIE

Op maandag 25 maart vergaderde de redaktie van De Christen op de Vinkenhof. We vonden br. Horjus bereid, ons op de foto te zetten. Het meest opvallende was dat br. Schotanus erbij kon zijn. Daarvoor zijn we allen onze Heer dankbaar. Vanaf deze datum hoopt hij ook weer volgens rooster te schrijven; in dit nummer ziet u dat.
Op voorstel van br. Schotanus werd besloten, dat ondergetekende definitief de eindredaktie overneemt. Voor u verandert er daarmee weinig in vergelijking met de afgelopen twee maanden.
Alleen heb ik een postbus genomen om de kopy eerder in huis te hebben. Het redaktie-adres is nu: Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn.
We zijn blij dat er vanuit de gemeenten veel bijdragen komen. In het rooster voor de komende periode rekenen we daar ook op. Van de zeven pagina's met artikelen kunnen er drie door u gevuld worden (inklusief nieuws uit gemeentebladen) en één door Unie-organen; de andere drie zijn bij toerbeurt voor de redakteuren.

pjl

Van links naar rechts de broeders Stijkel, Van den Hoef, Jac. Schouten, Schotanus en Lalleman

INGEZONDEN

Hierbij willen wij u van harte uitnodigen voor de openings-festiviteiten van De Meerkerk, het nieuwe kerkelijk centrum van de Baptisten Gemeente Hoofddorp, op zaterdag 13 en zondag 14 april a.s.
De Meerkerk vindt u aan IJweg 1100 in de wijk Bornholm.

PROGRAMMA

Zaterdag 13 april

10.30 uur: Officiële opening door drs. A.J. van Dulst, burgemeester Haarlemmermeer en optreden van Muziekvereniging Excelsior.

10.45 uur-17.00 uur: Open Huis, receptie en bezichtiging van het kerkelijk centrum.

14.00 uur-17.00 uur: Kindertheater in grote tent naast De Meerkerk (doorlopend half-uur-programma).

20.00 uur-23.00 uur: Gospelconcert voor jongeren in grote tent naast De Meerkerk.

Zondag 14 april

10.00 uur: Feestelijke openingsdienst met muzikale medewerking van Pro Deo.
Voorganger ds. Wigle Tamboer.
Baby- en peutercrèche aanwezig.
Koffie na afloop.

DE OPDRACHT VAN DE OPGESTANE

De gemeente heeft een duidelijke opdracht van haar Heer gekregen. Na zijn opstanding gaat Hij zijn discipelen voor naar Galilea. En bij de berg waar de discipelen hun Heer ontmoeten, zegt Hij tegen hen: "Ik heb alle macht in hemel en op aarde gekregen. Ga er daarom op uit om alle volken tot mijn discipelen te maken. Doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Leer hen altijd te doen wat Ik u heb gezegd. En vergeet dit niet: Ik ben altijd bij u, tot het einde van de tijd."

Vanuit die opdracht zijn we onderweg, naar de vreugde van het land van de belofte.
Onder Gods belofte zijn we onderweg; Hij gaat met ons mee, op die weg naar het Paradijs.
We mogen samen op weg zijn, als mensen die de Heer liefhebben en elkaar. De Heer heeft ons nieuw leven geschonken en daaruit mogen we leven. Met elkaar en voor elkaar en voor de mensen om ons heen.
Volgelingen van de Heer zijn, met als dure plicht getuigen van de Here Jezus te zijn temidden van de wereld, waarin we leven.
Te getuigen waaruit we leven, ons best doen om anderen voor de Heer te winnen.
We leven van de genade en uit de overwinning van de Heer, terwijl de belofte van een heerlijke toekomst ons uitzicht is.
We mogen getuigen van de hemelvreugde, die bij ons hoort. Bij die nieuwe mens in Jezus Christus.
Getuigen van de vreugde, de blijdschap van ons geloof; te weten dat de Heer van ons houdt. Dat God ons in Christus heeft aangenomen als zijn kinderen.
Dat het bloed van de Heiland ons gekocht, gereinigd heeft.
Daardoor mag er vreugde zijn en komen we tot danken en bidden, en tot het verlangen het blijde van het evangelie te delen. Het geloof te delen. Wij leven na kruis en opstanding, als wedergeboren mensen, die Christus als Heer en Heiland hebben aanvaard. Die ontdekt hebben dat Hij de Zaligmaker is. Die, zo zouden we het kunnen zeggen, de sleutel is om in kontakt met God te komen, om het doel van ons leven te vinden.
In Hem wordt Gods bedoeling met de wereld en met de mensen zichtbaar. Jezus kwam om het verbroken kontakt tussen God en de mens weer te herstellen. Hij maakte de weg naar God toe weer vrij.

HIJ HOUDT ONS EEN SPIEGEL VOOR

En daarin mogen we zien hoe we moeten omgaan met God en met elkaar en met onze opdracht.
We kennen allemaal die slogan wel: "kijk eens wat vaker in de spiegel van de kapper", maar zouden we ook niet steeds opnieuw moeten kijken in de spiegel die God ons voorhoudt?
Ons steeds weer richten op de Here Jezus, zijn levend Woord en de taak die Hij ons heeft toevertrouwd?
In de gemeente mogen we het geloof delen en vieren, maar ook uitdragen op de plaats waar de Heer ons gesteld heeft.
Het evangelie niet voor ons zelf houden. Het moet met kracht de wereld in, opdat mensen behouden mogen worden. Opdat nog velen tot geloof mogen komen in Jezus Christus, de gestorven maar opgestane Heer.
In Wie God zich heeft bekend gemaakt. In Wie Hij vandaag nog werkt en bezig is alles nieuw te maken, radikaal, waardoor er een eind komt aan alle onrecht, geweld, haat en ellende.
We zijn op weg naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en we mogen onderweg de liefde en de kracht van de Heer ervaren.

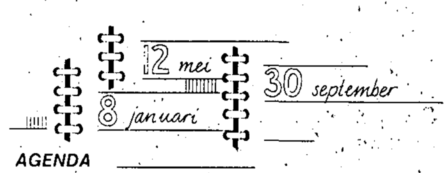
IK BEN MET U

We mochten een nieuw leven beginnen. Met de Heer de kruisweg en de opstandingsweg gaan.
Met elkaar leven van geloof, onderweg zijn met Jezus, die ons voorgaat. Gericht zijn op Hem en zijn toekomst. Dat is de koers waar we naar toe leven: Jezus' komst.
En tot die dag mogen we leven tot eer en glorie van Hem. Ons leven in dienst stellen van de Heer, die ons liefheeft en die liefde verspreiden. Als Jezus alles volbracht heeft en overwinnend door de duisternis is heengetrokken en bewijst de Levende te zijn, dan kan er eigenlijk feest gevierd worden, dan mag er blijdschap zijn, omdat er een open deur is naar God toe, dat de weg is vrij gemaakt en dat we niet hoeven te leven van eigen kracht en prestatie en wat we zelf aan enthousiasme weten op te brengen.
We worden gedragen. Er is kracht. Een ruggesteun.
Gods Geest, die de kracht is om uit en van te leven.
Als zijn volgelingen, zijn getuigen moeten we bereid zijn, zijn opdracht en zijn belofte serieus te nemen.
De tijd dringt.
We zijn immers geroepen om Gods grote daden te verkondigen?
We mogen heengaan om in zijn kracht, onder zijn belofte, te getuigen wat God aan ons gedaan heeft, wat Jezus volbracht heeft aan het kruis, waardoor een gouden toekomst aanbreekt voor allen die bij Hem horen.
Het levende woord van de Heer is niet alleen een bezit, een rijkdom om voor ons zelf te houden.
Als we niet echt leven voor Christus en van dat leven getuigen, zouden we dan niet het geloof, het evangelie kwijt raken?

In de eerste Corinthe-brief, hoofdstuk 9, maakt Paulus het met een voorbeeld uit de sportwereld duidelijk.
Geloven is niet: op je stoel blijven, maar lopen, je inspannen tot het uiterste, alsof je de krans nog moet behalen.
Kijk eens wat de sportmensen er voor over hebben en dat voor een krans die verwelkt.
Hoe zouden wij dan wel niet moeten lopen als het om een eeuwige zaak gaat, om leven?
Laten we moedig en in de kracht van de Heer voorwaarts gaan.
Onder zijn belofte, in woord en daad te getuigen van zijn wondere liefde.
Een liefde die ons mag dringen mensen voor Hem te winnen.
Nog steeds hebben we een Woord voor de wereld.

Kennen we een Heiland der wereld,
wiens liefde de kruisdood verdroeg,
in wie God nog altijd blijft zoeken het
hart, dat naar Hem nimmer vroeg.

J.H. Stijkel

12 april
Konferentie gewest Noord-West
(Heemskerk)

16 april
Thema-avond Groningen Bond
(Hoogezand-B.)

23 april
A.V. NBVB (Zwolle) - denk aan uw postzegels!

25 april
NBJB Studiedag Jongeren-gemeente
(De Strubben)

27 april
Jubileumviering Muntendam

12 mei
Radiokerkdienst

25 mei
Ontmoetingsdag (Zwolle)

"De liefde van Christus moet zichtbaar worden in de wereld"

VLUCHTELINGEN

Wie regelmatig de televisiejournaals beziet zal het opvallen dat er zoveel vluchtelingen zijn in de wereld. Het lijkt lanzamerhand structureel te worden. We herinneren ons van direct na de tweede wereldoorlog dat er veel mensen waren die uit hun land waren verdreven. Zij werden "verplaatste personen" genoemd. Dat was het gevolg van de oorlog en vanwege een nieuwe wereldsituatie die zijn intrede had gedaan. We dachten toen dat het vanzelf weer voorbij zou gaan. Maar dat blijkt nu niet zo te zijn. Iemand uit ons land die zich bezighoudt met vluchtelingenwerk vertelde mij dat er steeds meer vluchtelingen bij komen en dat dit grote problemen meebrengt. Nu komt dit probleem in bijna alle delen van de wereld voor. Is dit ooit op te lossen?

WAT VOOR VLUCHTELINGEN ZIJN ER NU?

Eigenlijk kunnen we drie grote groepen vluchtelingen onderscheiden. Dat zijn eerst de politieke vluchtelingen, daarnaast kennen we de economische vluchtelingen, maar dan zijn er ook nog de godsdienstige vluchtelingen. De politieke vluchtelingen komen we overal tegen. Het zijn mensen die vanwege de daar heersende regimes niet meer in hun eigen land kunnen zijn. Hun leven loopt direct gevaar. Als voorbeeld nemen we een land dat nu actueel is, Irak. Verschillende bevolkingsgroepen die al jaren in dat land onderdrukt worden hebben, vanwege de laatste oorlog, hun kans gegrepen om een vrijheidsoorlog tegen Saddam Hoessein te beginnen. Deze probeert met harde hand de opstand neer te slaan. Als dit hem lukt, zullen er veel mensen direct met de dood bedreigd worden. Velen zullen proberen naar het buitenland te ontkomen. Dit is een duidelijk voorbeeld van een land dat nu in het nieuws is, maar er zijn nog heel wat andere gebieden waarvoor ditzelfde geldt. Vaak zijn dit vergeten landen en ook vergeten mensen. Maar de politieke vluchtelingen komen we overal tegen, in Azië, Zuid-Amerika, Zuid-Afrika en, niet te vergeten, ook uit de Europese landen.

Met de economische vluchtelingen is het iets anders. Doordat onze wereld steeds kleiner wordt en de berichten, hetzij per radio, hetzij per televisie de hele wereld doorgaan, hebben veel mensen, levend in arme landen, al lang ontdekt dat er een deel van de wereld is, waar de mensen het rijk hebben. En dan is het verlangen groot om op de vlucht te gaan en te proberen in een zulk een rijk land een beter bestaan op te bouwen. Zo is het in het verleden immers zo vaak gedaan, kennen wij niet allemaal de emigranten van voor en na de tweede wereldoorlog, mensen die we naar Canada of Australië zagen vertrekken? Velen van zulke economische vluchtelingen komen echter naar West-Europa, waar reeds een groeiend leger werklozen is, en daarom is hun komst toch een probleem. Maar het zijn vluchtelingen, dat moeten we niet vergeten.

Tenslotte kennen we ook de godsdienstige vluchtelingen. Mensen, die vanwege hun geloof hun land hebben moeten verlaten. Het merkwaardige is dat dit meestal christenen zijn. In veel landen van de wereld worden over het algemeen veel soorten godsdienst getolereerd, maar het christendom zit vaak in de verdrukking. En zo zien we ook godsdienstige vluchtelingen.

Wellicht zouden er nog meer groepen van mensen te noemen zijn die op de vlucht zijn, vanwege natuurrampen zoals aardbevingen en overstromingen. Voor iedereen zal dit altijd weer veel leed meebrengen.

VLUCHTELINGEN IN DE GESCHIEDENIS

Wie de historie bestudeert zal ontdekken dat er altijd, heel de geschiedenis door, veel mensen op de vlucht zijn geweest. Soms hele volkeren die opgejaagd werden naar andere gebieden en andere landen. Mensen zijn altijd onderweg geweest en het is interessant om dat te bestuderen.

Zo komen we ook in de Bijbel vluchtelingen tegen. We zouden Naomi en haar familie economische vluchtelingen kunnen noemen, want zij trokken naar Moab omdat er honger was in Bethlehem. In deze zelfde zin zouden we kunnen spreken over Abraham, die naar Egypte vluchtte en nog veel anderen. Zo komen we ook mensen tegen die op de vlucht zijn voor heersende regimes, en zelfs godsdienstige vluchtelingen. Het probleem is dus niet nieuw, maar wel is nieuw dat er zo weinig aan te doen is in onze dagen. Het is niet zo eenvoudig om elders een nieuw bestaan op te bouwen. Elke dag ontdekken we weer hoe groot dit probleem in eigen land is.

WAT KUNNEN WIJ DOEN OM TE HELPEN?

Kunnen wij helpen? Nu gaat het er niet om dat wij dit hele probleem op onze schouders zullen nemen, want daartoe zijn we niet in staat.

Daartoe wordt dit artikel ook niet geschreven. Het gaat er alleen maar om dat wij zullen weten dat dit probleem er is. Vaak krijgen wij het gevoel dat we zo heel sterk met onszelf bezig zijn, met onze eigen problematiek met onze eigen zorgen, met onze eigen gemeenteproblemen. In een wereld, waarin het egoïsme steeds sterker wordt, wordt het voor de gelovigen steeds moeilijker om zich los te maken van de levenssfeer van de wereld. Als we voor ogen houden dat er in de Bijbel staat dat de mensen in de laatste tijd liefhebbers van zichzelf zullen zijn, dan houdt dit voor ons de opdracht in om dit niet zijn, maar om ons af te vragen wat wij vanuit de liefde tot de Here Jezus Christus voor onze medemensen kunnen doen.

We zullen moeten beginnen om de nood van deze mensen in het gebed bij de Here te brengen. Daar moeten we niet te licht over denken want de kracht van het gebed is groot. Het is een gemis in sommige van onze gemeenten als wij zien hoe soms de bidstond is afgeschaft en waar deze nog is door weinigen wordt bezocht. De gemeente heeft juist een geweldige opdracht om de nood van de wereld in het gebed bij de Here te brengen. Als wij het niet doen, wie zal het dan wel doen?

Toch kan het bij bidden niet blijven. We zullen ons altijd weer moeten afvragen of we ook bij dit probleem geen taak hebben. We hoeven daarvoor niet ver van ons weg te denken. Enige maanden geleden was er in de buurt van Delfzijl een grote groep Roemeense vluchtelingen ondergebracht. In diezelfde tijd was schrijver dezes in Emmen en ontmoette daar in de gemeente Poolse vluchtelingen. Wat kan het hartverwarmend zijn om deze mensen verder te helpen.

De Bijbel leert ons dat we goed moeten zijn voor alle mensen, maar het meest voor de huisgenoten des geloofs. En we ontmoeten inderdaad soms gelovige mensen die op de vlucht zijn. Heeft de Here hier een taak voor ons? Allereerst de gelovige medebroeders en -zusters, maar dan ook de anderen. Want de liefde van Christus moet zichtbaar worden in deze wereld. Iemand heeft eens gezegd "Wij zijn de handen van Christus". En zo is het ook. Via de liefdedaden zullen we dan ook het evangeliewoord aan vluchtelingen kwijt kunnen. En misschien dat het zo zal zijn dat de Here later tegen ons zal zeggen: "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan".

Vluchtelingen! Ze zijn er te over. Maar als de Here ons er mee confronteert zullen we als gelovigen wat moeten doen. Dit ter overdenking.

Jac. Schouten

ZENDINGSBERICHT

ZIJN ER NOG ALTIJD EUROPEANEN NODIG?

"De Europese Baptistenzending zoekt mensen." Dat staat in het laatste nummer van hun duitstalige blad. Wie het bijbels vindt om tienden te geven, zou best een tiende van zijn of haar leven kunnen geven in dienst van de Heer in de zending, schrijft Dietmar Lütz. Konkreet gaat het dan om eentiende van zeventig jaar, dus zeven jaar. Die periode is lang genoeg om de taal van het land te leren.

Met name vroedvrouwen zijn altijd nodig. Onlangs moest weer een kraamkliniek worden gesloten wegens het ontbreken van (westerse) vroedvrouwen.

pjl

Landelijke ontmoetingsdag Unie van Baptisten Gemeenten op 25 mei a.s. in de IJsselhallen te Zwolle

TERECHT EN VOORUIT

Toen ik me in gedachten voorbereidde op het schrijven van dit stukje, kwam ik tot de ontdekking op hoeveel manieren je deze woorden van toepassing kunt brengen op deze dag, zowel in geestelijke, praktische als presentatieve zin. Ik zal u met mijn hersenspinsels niet bezig houden, maar duidelijk is wel, hoe treffend de woorden van dit thema door de voorbereidingscommissie gekozen zijn. (Ik maakte op dat moment zelf nog geen deel uit van de commissie).
Probeert u zich de komende weken ook eens bezig te houden met deze themawoorden. Uw motivatie om samen met uw gemeente naar Zwolle te gaan zal er door toenemen.
Het programma is met veel zorg en vrijetijdsbesteding door de betrokken commissieleden en hen die aan de programma-onderdelen meewerken samengesteld.
Sprekers zijn: de broeders Peet Wijchers en Ab Achtereek.
Medewerking verlenen: de brassband Halleluja Hoogezand, gemengd koor Sursum Corda Treebeek, le groupe Evangelique Emmen, Blake Five Hengelo, drama groep Spiegel Stadskanaal, jongerenkoor Cambrensis Wales.
Maar ook wij allen: met massale samenzang. Hierbij ziet u afgedrukt het Themalied voor deze dag, dat wij samen met brassband en koren die dag enige malen zullen zingen.
De kinderen: hebben een eigen dag met een heel mooi programma in een eigen IJsselhalletje. Ik heb even om het hoekje gekeken bij de dames die dat programma voorbereiden. Het is prachtig! Maar ik verklap niets!
Samengevat: het wordt een echte Baptistendag.
Vanuit de Uniecommissie vragen wij u: laat u deze dag niet ontgaan. Een dag waarin onze onderlinge liefde en verbondenheid in het samen zijn met de Heer en met elkaar kan groeien en een nieuwe kans krijgt. Samen kunnen we bij Hem Terecht, samen kunnen we met Hem Vooruit.
Ook de "vrienden van de gemeente" zijn hartelijk welkom.
Broeder Chris Eijer schreef eerder dat de algehele leiding in handen is van broeder Anne de Vries. Laten we door onze opkomst zorgen dat hij er ook de handen aan vol heeft. Des te blijer zullen hij en wij allen naar huis gaan.

Jan Riksten

landelijke ontmoetingsdag
TERECHT EN VOORUIT
25 MEI 1991

Thema lied ontmoetings-dag "TERECHT EN VOORUIT", 25 mei 1991
Melodie: "Wonderful grace of Jezus", tekst: Ds Chris Eijer.

EEN REIS DOOR ROEMENIË EN BULGARIJE (I)

Vrijdagavond 15 maart waren wij weer thuis in Noordbergum. Na een reis van twaalf dagen, zes verschillende landen en met bijna 6.000 kilometer op de teller. Moe, vele ervaringen rijker en vol van allerelei verhalen. Een reis die wij niet gauw zullen vergeten. De ontmoetingen met de roemeense en bulgaarse broeders en zusters waren bemoedigend en zegenrijk, zowel voor hen als voor ons.

"HET ASFALT VAN CEAUCESCU"

Met de woorden bracht een broeder uit de gemeente Arad ons naar zijn huis, het eerste slaapadres in Roemenië. Het asfalt van Ceaucescu zijn de modderwegen waarlangs de mensen zich moeten begeven om in hun huizen te komen. De doorgaande wegen in steden en dorpen zijn geasfalteerd, de zijwegen niet. De huizen zijn oud en grauw. Vele woningen worden verwarmd met een houtkachel, warm water is dikwijls niet aanwezig. De gastvrijheid en de hartelijkheid van de roemeense bevolking zijn echter groot.
De buren van de baptistenkerk in Arad hebben ons enorm geholpen met het vinden van het huis van de voorganger van deze gemeente, ds. Mihai Chiu. Ds. Chiu is reeds geruime tijd voorganger in Arad. Hij is de eerste voorganger van de eerste gemeente in deze grote plaats, dichtbij de hongaarse grens. Met veel dankbaarheid vertelde ds. Chiu dat in Arad 13 baptisten gemeenten zijn!
De gemeente die wij hebben bezocht telt 430 leden, terwijl ongeveer 600 mensen de diensten bezoeken. Wij werden ontvangen in het zondagsschoollokaal waar iedere zondag meer dan 100 kinderen zijn. Het lokaaltje is dan ook veel te klein. Het materiaal dat de zondagsschool tot haar beschikking heeft, bestaat slechts uit een oud schoolbord en een paar krijtjes.
Zoals in vele gemeenten in Roemenië wordt er gebouwd in Arad. De plannen waren er al vele jaren, maar nu is men daadwerkelijk begonnen met het bouwen van een nieuw verenigingsgebouw en een pastorie.
Toen wij één van de bouwlieden een paar laarzen overhandigden kon hij zijn ogen niet geloven. Hij liep op linnen schoenen. Na een aantal bezoeken aan het douanekantoor in Arad kon er gelost worden.
Tenslotte nodigde ds. Chiu ons uit in de kerk, waar wij de Heer hebben gedankt en voor onze gemeenten in Roemenië en Bulgarije hebben gebeden.

EEN GEMEENTE IN DE ZUIDELIJKE KARPATEN

Vanuit Arad zijn wij op weg gegaan naar Otelo Rosu, een dorp in de bergen. 70 kilometer van Timisoara. Timisoara is bekend geworden in de dagen van de opstand tegen Ceaucescu.
Een grote industriestad die een triest aanblik biedt. Grote rijen mensen voor de winkels waar weinig of niets te koop is.
Mensen met ogen waaruit de hoop is verdwenen. Flatgebouwen die nog niet afgebouwd zijn, maar waarin toch mensen wonen. Roemenië, een land dat materieel en geestelijk is leeggezogen door een dictator.
Otelo Rosu is een dorp in een prachtige omgeving. In dit dorp zijn twee baptisten gemeenten. De gemeente die wij hebben bezocht is twee jaar geleden opgericht. Een splitsing van de gemeene was noodzakelijk i.v.m. ruimtegebrek. Gastvrij werden wij ontvangen door de voorzitter van de raad. Binnen een paar minuten waren er broeders die ons hebben geholpen met het lossen. Sommige begonnen spontaan te huilen toen de deuren van de trailer open gingen. Hoewel deze jonge gemeente niet zo groot is, ongeveer 100 leden, is de toewijding aan het werk in Gods Koninkrijk geweldig. Ook in deze gemeente is de fundering gestort voor een nieuwe kerk. De huidige accommodatie bestaat u één groot lokaal waar alle gemeentelijke activiteiten plaatsvinden. Sinds kort is men gestart met jongerenwerk, hetgeen mogelijk is geworden na de revolutie. Ook hier weer vraag naar zondagschoolmateriaal, jeugdbijbels, etc.
Een van de diakenen verzamelde al zijn moed en vroeg of wij bij een volgend transport een orgeltje konden meenemen. Tijdens het lossen werden er voortdurend handen geschud en schouderklopjes gegeven. Voor de roemeense broeders en zusters zijn de persoonlijke contacten met hun geloofsgenoten uit West-Europa erg belangrijk. Dat wij aan hen denken, voor hen bidden en met hen meeleven, ervaren zij als zeer bemoedigend. Na een spontane bidstond in de gemeente van Otelu Rosu, hebben wij met een omhelzing afscheid genomen van elkaar.
Een lange rit in de nachtelijke uren zou beginnen. Op weg naar Blaj.

EEN WEEKSALARIS VOOR EEN OVERHEMD.

Blaj is een afgelegen dorp in Transsylvanië, een arm gebied in Roemenië. We waren nog slechts 25 kilometer van Blaj, toen wij vaststelden dat de toegangsweg naar Blaj niet berijdbaar was voor een vrachtwagen. Een snelle blik op de kaart maakte ons duidelijk dat wij 160 kilometer moesten omrijden.
Het resultaat: aankomst in Blaj 2.00 uur. Hoewel wij moe waren was het noodzakelijk om te lossen. De broeders uit Blaj waarschuwde ons voor grijpgrage handen bij daglicht.
De gemeente te Blaj heeft sinds enige tijd contact met de gemeente Zwolle. Op onze vraag waarom zij nog niet hadden gereageerd op de hulp en de brieven van Zwolle, antwoordde een broeder dat het voeren van correspondentie niet zo eenvoudig was. Brieven uit of naar het buitenland worden nog dikwijls geopend en achtergehouden.

INTERNATIONAAL

Deze broeder vertelde ook dat de economische situatie erg slecht is. Vele levensmiddelen zijn op de bon, een overhemd kost een weeksalaris.
De gemeente Blaj telt ongeveer 125 leden, ook hier wordt gebouwd aan een nieuwe kerk. De kelder is inmiddels klaar. Dat de bouw stagneert heeft te maken met de hoge inflatie en het gebrek aan materiaal. Opnieuw werd ons gevraagd naar bijbelstudieboeken o.i.d.
De gemeente deelt haar voorganger met 4 andere gemeenten, zodat er veel inzet en energie wordt gevraagd van de raad van de gemeente.
Midden in de nacht, om 3.30 uur, werden wij naar onze gastgezinnen gebracht. In hun woningen geen sanitaire voorzieningen, maar wel veel hartelijkheid en liefde. Terecht vertelde prof. Bunaciu, oud-rector van het seminarium in Boekarest, dat hulp in Blaj zeer nodig was.
Onze laatste losplaats in Roemenië was Boekarest, waar wij een onvergetelijk weekeinde hebben doorgebracht.
Daarover hoop ik u te berichten in een volgend artikel.

Noordbergum, T.F. Smit

- - - - - - - - - - - - - - - -

ZENDINGSBERICHT

MARGRIET HEDDEMA: WEER ARFIKA!

U herinnert zich vast zr. Margriet Heddema nog wel, die een tijd lang in Sierra Leone onze zendelinge Anneke Oppenhuzien en Ducky Rosier heeft geholpen. In 1990 is ze getrouwd met de Duitser Eckhard Kern en kort daarna zijn ze alweer vertrokken. Opnieuw werkt ze in Afrika, nu in Burkina Faso, het vroeger Opper-Volta. De voertaal daar is Frans en daaraan hebben Eckhard en Margriet de eerste tijd vijf uur per dat gewerkt met een leraar; daarna volgde het huiswerk nog.
In de stad Dieubougou zullen ze gaan werken in een soort revalidatiehuis van de Christoffel Blindenzending.
Daar zullen ze voor het eerst een eigen huis hebben.

gevens uit de Pniëlbode - PJL

- - - - - - - - - - - - - - - -

GODSDIENSTONDERWIJS: EEN STUK ZENDINGSWERK

"Van mijn jeugd af aan heb ik mijn hele leven lang de wens gekoesterd om nooit iemand te veroordelen. Voor mij was het wezenlijk in mijn verhouding tot de ander steeds alles van hem te begrijpen." "En als het mij lukt om de ander te begrijpen dan is dat op zichzelf al een feest."
Roger Schultz

Dit is het tweede artikel van gastschrijfster Driesprong.
Het eerste, over moederschap, verscheen enige weken geleden.

Bovenstaande uitspraak van Roger Schutz schrijft ik elk jaar opnieuw in mijn schoolagenda; als ik het in de praktijk van alle dag zou (willen) vergeten, word ik er onherroepelijk aan herinnerd. Eénrichtingsverkeer? Uitgesloten! Het vertrekpunt voor mijn werk als godsdienstdocente zal moeten zijn: begrip hebben voor de ander, voor iedereen die bij mij in de klas zit. Ik vind het boeiend om u iets over dit werk te kunnen vertellen. Sinds een aantal jaren geef ik in het voortgezet onderwijs godsdienst aan voornamelijk buitenlandse kinderen in de stad Rotterdam. Onze leerlingen hebben ongeveer zeventien verschillende nationaliteiten. Er zijn onderling grote taal-, cultuur- en geloofsverschillen en er is weinig of geen besef van de God van de bijbel.
Maar laat ik bij het begin beginnen. Vele jaren geleden sprak mij het Evangelie zò aan, dat ik me regelmatig afvroeg of zendingswerk iets voor mij zou zijn. Ik had daar duidelijke ideeën over: 't liefst zou ik werken met jongeren. Zij zijn vaak nog op zoek, terwijl ouderen soms als zo vast zitten aan relaties, bezit, een baan.
Het liep anders. Jong getrouwd, een groot gezin met eigen en andermans kinderen. Wel werkten we enthousiast mee met Youth for Christ, plaatselijk en landelijk. Tussen alles door behaalde ik mijn acte godsdienst en gaf jaren catechese in de Hervormde Kerk (en dat terwijl ik Baptist was!). Het kon en mocht allemaal.
Enige jaren geleden ben ik begonnen in het regulieren onderwijs. Wat een verscheidenheid! Wat een kleurrijk geheel! Je beseft met een schok: je zit midden in het zendingswerk. Midden in de Evangelieverkondiging. Gelovigen én ongelovigen vragen me regelmatig of dat werk niet moeilijk is. Het antwoord komt dan bijna onmiddellijk: ja! Godsdienstles is geen evangelisatie-samenkomst. Bij de laatste komt men uit eigen vrije wil, maar de godsdienstles staat nu eenmaal op het rooster. In mijn lessen, gaat 't mij vooral om ontmoeting. De ander leren kennen. Dat kost tijd, kennis van zijn/haar dagelijks leven. Je moet je willen verdiepen in andermans geloofsopvatting, zo die er is. Alweer: willen begrijpen.
Een belangrijk uitgangspunt voor mezelf en voor m'n schoolbestuur is de uniciteit van het christendom. We zijn blij dat ouders hun kinderen bij ons op school doen, ze kennen onze overtuiging en dienen die te respecteren.
De leerlingen zijn thuis veelal opgevoed met Hindoeïsme (ong. 25%) en de Islam (ong. 35%); slechts een enkeling heeft een christelijke achtergrond (5%?).
Velen hebben geen godsdienstige kaders. Toch: de mens is meer dan een lichaam; we zijn geschapen met een diepe behoefte naar God. In mijn lessen kies ik onder andere voor raakvlakken die er zijn tussen andere godsdiensten en ons christelijk geloof, zonder de suggestie te weken dat "alles zo hetzelfde is". In de eerste leerjaren begin ik, al vertellende, de leerlingen vertrouwd te maken met de verhalen uit het Oude en Nieuwe Testament... Twee jaar lang bijbelkennis, waarbij zich steeds meer kansen voordoen om mijn eigen accenten te leggen en te vertellen waarom het voor mij zo waardevol is, de God van de bijbel en Zijn Zoon Jezus te kennen. (Voor zover we Hem kennen: beter is "gekend zijn door Hem"). In het derde en vierde leerjaar raken we via ondewerpen uit de jongerenwereld in gesprek over zaken als toekomst, occultisme, wat zeggen de sterren, is er leven na de dood, liefde enzovoorts. Echte topics. Steeds weer wordt de bijbel gelegd naast hedendaagse opvattingen. Ook komen de wereldgodsdiensten aan bod, zoals de leerlingen ze zelf van huis uit kennen.
De mogelijkheid om het Evangelie voor te leven hebben we als leraren elke dag: onze overtuiging kunnen we onder andere kwijt bij de dagelijkse bijbel-openingen bij het begin van de eerste les. Voorwaarde moet zijn: leerling-gericht en in begrijpelijke taal! Van kerkdiensten hebben de meesten nooit iets meegemaakt, hooguit het kerkgebouw van binnen gezien. Iets overbrengen van een vreugdevol christen-zijn blijft dus moeilijk. Trouwens, een vraag aan onze gemeenten: zouden mijn leerlingen écht welkom zijn? Zouden we ze aanvaarden zoals ze zijn? Ik ben bang van niet. Zingen doen ze graag. Niet verplicht mee-doen, wel eerbied bij het al dan niet participeren. Tenslotte nog iets over de christelijke feesten en hoe we ze vieren. *Kerstfeest* wordt uitbundig gevierd, maaltijd voor de hele school, een programma samen met leerlingen, leerkrachten en mensen van buiten af, zoals Jong en Vrij (mime-spel), YfC (audio-visueel), dans en drama, muziek, concerten door Atlantic Bridge.
Pasen wordt soberder gevierd. Het is een feest waar de tegenstellingen scherper naar voren komen: een kruis tot vergeving van zonden? Dat hoort niemand graag. Toch zouden we verkeerd bezig zijn als we deze boodschap maar wegglieten. Ik laat het hierbij en hoop dat het godsdienstonderwijs voor u sterker is gaan leven. De zending is dichter bij huis dan u denkt. Laten wij present blijven, niet alleen op zondag maar op vele momenten, plaatsen en manieren, want God heeft de wereld liefgehad!

Ruth Driesprong-Visser

NIEUWE GEMEENTEN IN DE UNIE? (I)

Her en der in het land ontstaan nieuwe Baptistengemeenten. Sommige ontstaan geheel los van onze Unie. Daarover gaat het nu niet. Andere gemeenten ontstaan door toedoen van Baptisten uit een Uniegemeente. Deze gemeenten staan niet negatief tegenover de Unie. Er zijn meestal geen principiële verschillen met Uniegemeenten. Toch worden dergelijke gemeenten zelden of nooit lid van de Unie.

VOORBEELDEN

Welke gemeenten bedoel ik? Hoofddorp bijvoorbeeld. We hebben hen in ons blad tweemaal de ruimte geboden, iets te melden over hun nieuwe gebouw. Bij het ontstaan van deze gemeente is, als ik goed geïnformeerd ben, de Unie op verschillende manieren betrokken geweest. Leden van Uniegemeenten zijn overgegaan naar Hoofddorp. Toch wordt Hoofddorp geen Uniegemeente.
Dit is geen uitzondering. In Driebergen is een gemeente waarin onder andere mensen uit Utrecht-Noord en Ede deelnemen. Als deze gemeente nog bij de Unie zou komen, dan is het in elk geval niet onmiddellijk en spontaan gebeurd. De gemeente te Huizen is ook nooit zover gekomen.

POSTEN

Hoogeveen heeft zijn post Meppel zelfstandig zien worden, zonder dat het een Uniegemeente werd. Diverse mensen reageerden geschrokken.
In Roden en Appingendam zijn groeiende posten, die mogelijk spoedig zelfstandig geworden. Worden het dan Uniegemeenten?
Als ik het vanuit de verte bezie, kan ik alleen zeggen: Vanzelfsprekend is dat niet. In Almere groeit iets moois, meldt het blad van Lelystad. Ik ben genoeg uniemens om te zeggen: Het wordt nog mooier, als het zich Unie gaat noemen. De jonge gemeenten, vaak IN groeikernen, trekken met name jonge mensen uit onze gemeenschap. Dat is hen gegund, maar wanneer ze buiten de Unie blijven betekent het per saldo een verzwakking van de Unie.

DE PERS

Waarom worden nieuwe gemeenten zo moeizaam Uniegemeenten? Onze Unie heeft de laatste jaren een slechte pers gehad. Als we ooit een goede naam hadden, dan is die nu weg. Een pijnlijke konstatering. Helaas, niets meer aan te doen. Ochtendblad Trouw dwarsboomt Unie. (Tussen haakjes: zijn degenen onder ons die via de pers hun gelijk zoeken, zich wel bewust van de schade die ze aanrichten?) Maar zo mag het niet werken. Is de Unie niet meer dan die paar incidenten die de pers halen? Het wordt tijd dat we meer op een goede manier ter sprake komen. Hoe? Trouw opkopen? Trouw omkopen? Onzin. Volgende week verder.

Pieter J. Lalleman

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

HEBT U AL BESLOTEN?

ja?

dan bent u dus 25 mei a.s. in Zwolle!

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Spijkenisse is G. Polak, Vloedlijn 60, 3191 HS Hoogvliet, tel. 010-4383935

Secretaris van de gemeente Zevenaar is S. Gorter, Pelgromstraat 12, 6901 BZ Zevenaar, tel. 08360-26139.

Blij en dankbaar berichten wij U dat onze ouders, grootouders en overgrootouders

G. Niemeijer

en

G. Niemeijer-Stompé

op 23 april 1991 DV hun 60-jarig huwelijksfeest hopen te vieren.

kinderen
kleinkinderen
achter-kleinkinderen

In verband met een vakantie is het diamanten bruidspaar op hun huwelijksdag afwezig.

correspondentieadres:
G. Niemeijer
Meeuwenlaan 55
1971 KN IJmuiden

Op zaterdag 6 april overleed ons oud bestuurslid, pastor en adviseur

Dominee Wolter Veenstra

Zijn warme belangstelling voor de medemensen en de ouderen in het bijzonder hebben hem vertrouwd en geliefd gemaakt.
Met veel respect en waardering zullen wij zijn inzet voor het werk van onze stichting gedenken en in herinnering houden.
Ons medeleven gaat uit naar zijn echtgenote, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en directie van Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha - Amsterdam

Zijn leven was dienen.

"De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets."

Met droefheid maar dankbaar voor alles wat hij voor ons heeft betekend is na een kortstondig ziekbed op 6 april 1991 van ons heengegaan onze broeder

Ds. W. Veenstra

In de leeftijd van 71 jaar.

Baptisten gemeente Krommenie

Psalm 23: 1 en 2

De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets; Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren.

Hij ging naar Jezus mijn innig geliefde man, onze zeer zorgzame vader en allerliefste opa. Hij mocht 50 jaar van zijn Heer en Heiland vertellen in vele gemeenten van ons land

Wolter Veenstra
dienstknecht van de Heer

Hij is nu bij zijn Heer en bevrijd van alle pijn. Wij kunnen hem niet missen. Hij werd 71 jaar. Hij was ridder in de orde van Oranje Nassau.

Zijn liefhebbende vrouw:
Tine H. Veenstra-de Vries

Zijn dankbare kinderen:
Bertha en Jan
Cor en Ellan
Dieneke en Jacob

en zijn dierbare kleinkinderen:
Madelon en Han
Walter en Sylvia
Mark en Judith
Krista en Martien
Inge en Corné
Wout
Mirthe
Santine
Dick
Jaap jr.

Wormer, 6 april 1991

Corr. adres: Roerdompstraat 108
1531 XK Wormer

De begrafenis heeft 11 april 1991 te Bergen plaatsgevonden.

106e jaargang nummer 16- 18 april 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

DE GOEDE DOOD

Bovenstaande woorden vormen de betekenis van het begrip euthanasie. In de moderne opvatting betekent dit dat mensen die ongeneeslijk ziek zijn of een zware lijdensweg hebben door hulp van buiten af, op hun verzoek, uit hun lijden verlost worden door het stervensproces te versnellen.

We herinneren ons nog hoe tijdens de discussie over de abortus, nu al weer jaren geleden, door de tegenstanders van abortus, gezegd werd dat als dit zou doorgaan de volgende zaak die aan de orde kwam de euthanasie zou zijn. Nu kwam er vlak voor het Paasfeest, het feest van de opstanding, het feest van het leven, een nota uit van de Kon. Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunde over de euthanasie bij ernstige comapatiënteng. De vraag waar het om ging was hoe lang men deze patiënten in leven moest houden. Nu hebben wij begrip voor de mensen van de medische wetenschap. Zij beschikken over de middelen om mensen in leven te houden. Vaak bevinden zij zich in een moeilijk dilemma. Hoe lang zal dit moeten? We hebben ook wel eens een artikel gelezen met de titel: "Mag een mens alstublieft nog gewoon sterven?" We willen dus duidelijk stellen dat wij daar ook geen antwoord op willen geven. Maar al eerder is er van dezelfde instantie een nota verschenen over de zwaar gehandicapte, geestelijk gehandicapte, babies. Wat moeten we daarmee? En een arts, die we hoorden voor de televisie, sprak deze woorden: "De volgende groep zullen de demente bejaarden zijn."

Al deze dingen deden ons nadenken over de vraag naar het leven en naar het mogen leven. Hoe komt het dat men in onze maatschappij over deze dingen spreekt, waar vroeger totaal niet over werd gesproken? Naar mijn mening heeft dat te maken met de verhouding van de moderne mens tegenover God. God is immers de Schepper, Hij is de Gever van het leven. En van dat leven had de mens af te blijven. Het sterven, de dood, werd met grote eerbied benaderd. Hier had de mens af te blijven want dit lag in de hand van God.

In onze tijd is God echter op een afstand gekomen. We kunnen niet meer spreken over een christelijk Nederland, en nog minder over een christelijk Europa. Bij een toenemend aantal mensen leeft de gedachte dat het met de dood is afgelopen. Over het hiernamaals wordt maar heel weinig gedacht. In deze zin komen ook de zaken als abortus en euthanasie steeds meer naar voren. De mens grijpt in bij het begin van het leven. Een moeilijk te aanvaarden uitdrukking is: wij "nemen" kinderen, terwijl men vroeger veel meer de kinderen als een geschenk van God ontving. Zo is het ook met het einde van het leven. Als in de ogen van mensen het leven weinig waarde meer heeft, het bestaan is dan zinloos geworden, zoals sommigen zeggen, dan moet dat leven maar beëindigd worden.

En hier ligt de grens waar gelovige mensen niet overheen mogen gaan. God is de Gever van het leven, Hij is het ook die het op Zijn tijd neemt. Waarbij ik nogmaals wijs op het dilemma waarin de medische wetenschapsmensen zich bevinden. Hoe lang mag een leven verlengd worden?

Toch denk ik dat er voor de gelovige mensen een andere weg is, dat is de weg van het gebed. In mijn pastorale praktijk is het meerdere malen voorgekomen dat we samen met de familie gebeden hebben of God het lijden van de mens om wiens bed wij stonden, wilde beëindigen. We hebben het ook dikwijls zo zien gebeuren, waardoor we de Here ook danken konden voor gebedsverhoring. Vaak lag daarin een grote troost voor de familie. En dat zouden wij vooral een goede dood willen noemen, waarbij het dan gaat om het in Jezus ontslapen zijn, zoals de Bijbel het ons leert.

Naar onze innige overtuiging en diep geloof is het niet de mens die hier mag ingrijpen, noch aan het begin van het leven, noch aan het einde. Te allen tijde zullen we het leven van de mens in Gods handen moeten overgeven. Ook in deze moderne tijd, met alle middelen die er zijn, zal Gods gemeente moeten vasthouden aan het geloof dat alle leven van God komt en dat Hij de enige is die dat leven mag nemen.

Jac. Schouten

EINDREDAKTIE

Hebt u er nota van genomen? De eindredakteur, P.J. Lalleman, heeft een postbus voor alle kopij en gemeentebladen: postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn

IN MEMORIAM
WOLTER VEENSTRA; BOUWER EN DIENAAR IN GEMEENTE EN WERELD

Op zaterdag 6 april ging onverwacht ds. W. Veenstra heen naar de Heer, die hij meer dan een halve eeuw dag in dag uit gediend had. Zijn gezondheid die hem al in 1981 noodzaakte zijn voorgangerschap in de Amsterdamse huizen van "Tabitha" vervroegd neer te leggen, verzwakte plotseling zo snel, dat opname in het Zaanse ziekenhuis nodig was. Nog voor de onderzoeken duidelijkheid opleverden, stierf hij.
In de afgelopen week is hij begraven in Bergum, na een rouwdienst in Noordbergum. Deze inspirerende bouwer aan onze gemeenschap, deze bewogen dienaar van het evangelie heeft in kerk en wereld een lichtend spoor achtergelaten.

Wolter Veenstra, geboren op nieuwjaarsdag 1920, begon zijn werk in Ter Apel als colporteur-huisbezoeker in dienst van de ECU. In 1943 werd hij voorganger-evangelist in Heereveen, in 1945 in Foxhol-Hoogezand en in 1948 in Musselkanaal. Daar verliet hij de ECU-dienst om als zelfstandig voorganger verder te gaan. Hoewel hij slechts kort in Brussel gestudeerd had, wist hij daarmee goed om te gaan en voor elke nieuwe uitdaging de nodige kennis te verwerven.
De gemeente Musselkanaal bouwde onder zijn leiding met eigen krachten de fraaie kerk, die in 1953 gereed kwam. Daarna ging fam. Veenstra naar Treebeek, waar het werk zich uitbreidde met posten in Heerlen en Sittard. In 1959 ging br. Veenstra terug naar Musselkanaal, waar hij meewerkte aan de start van een "eigen" bejaardentehuis in Musselkanaal en van een "Tabitha"-vestiging in Stadskanaal.
In 1964 kwam hij naar Amsterdam. Daar kwamen zijn capaciteiten tot volle ontplooiing: meeweken aan de bouw van de vijf "Tabitha"-vestigingen en van de kerk in de Kerkstraat.
In de Amsterdamse gemeenten en in vele Amsterdamse instellingen werd hij een geziene pastor en gesprekspartner. Het Amsterdamse werk in gemeenten en tehuizen heeft veel aan hem te danken.
Ook zijn aandeel in ons landelijk werk is van grote betekenis geweest. In 1949 kwam hij in de Jeugdraad, eerst als lid, later als voorzitter. Ondernemend als hij was droeg hij in de NBJB mee de verantwoordelijkheid voor de aankoop van "Renderloo" en de samenwerking met de Unie rondom het gemeenschappelijk centrum "De Vinkenhof".
In de ECU liet hij zich niet onbetuigd.
Vooral zijn werk in de Commissie der Unie maakte hem tot een centrale figuur: voorzitter in 1967 en 1968, van 1970 tot en met 1975. Zevenmaal leidde hij de algemene vergadering van de Unie, tot nu tot vaker dan zijn opvolgers.
Zijn woordspelingen waren opvallend en maakten zijn preken beeldend en boeiend. Op bijzondere wijze wist hij zijn warme en prachtige stem te gebruiken, om zijn hoorders de boodschap van heil en liefde, van geloof en toewijding over te brengen. In zijn vele werk in gemeenten en in "Tabitha", in plaatselijk en landelijk verband hebben we hem leren kennen als bouwer en dienaar van God in gemeente en wereld.
Met zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen, die hij zo liefhad, leven we mee in het verlies, dat vooral zij geleden hebben. De Heer, Die hem riep op aarde, heeft hem nu naar Huis geroepen.
We gedenken hem en zijn arbeid in grote dankbaarheid.
Rijswijk J. Broertjes

TWEE NIEUWE BOEKJES

Uit de serie Ark boeken van VVHS/BKV ontvingen we twee leuke boekjes voor jonge kinderen. Het eerste heet "Ik ben blij" en is eigenlijk een dankgebed van een kind. Het is één doorlopend dankgebed. Na de openingszin "Weet u waar ik blij mee ben?" vind je geen herhaling. Halverwege is een kind kwijt dat het om een dankgebed gaat. De tekeningen zijn heel mooi. Dit boekje is er één uit de serie Praten met God, waarin de andere titels zijn: "Ik dank u wel", "Ik zing een liedje" en "Ik ben uw kind". Al deze vier boekjes zijn geschreven (of vertaald?) door Marijke Bleij en ze kosten f 4,95 per stuk. Een postief kado.
"Nog een keer" en "Mooi boekje" riep ons dochtertje van twee nadat ze alle luikjes had geopend van het boek Allemaal in de Ark van Noach. En twee keer lezen was niet genoeg....
Apart van vorm en heel groot, 19 bij 26 centimeter, is het kijk- en leesboek Allemaal in de Ark van Noach. Op de tien kartonnen pagina's kan het kind de dieren in de ark zien zitten door talloze luikjes. De dieren zijn eenvoudig getekend en goed herkenbaar. De Nederlandse tekst van Aad Peterts, de poppenspeler, valt een beetje weg bij zoveel kleur en zoveel luikjes. Van de reine dieren laat hij één in plaats van zeven paar in- en uitstappen. Onze dochter heeft al wel een luikje dubbelgeknikt. Lezen onder begeleiding dus. Voor f 14,95 kan uw (klein)kind ook van dit boek genieten.

Hetty Lalleman

NIEUWE GEMEENTEN IN DE UNIE? (2)

Hoe kunnen wij eraan meewerken, dat jonge gemeenten zich bij de Unie voegen? Zoals Paulus schreef dat de gemeenteleden brieven van Christus zijn, zo zijn de gemeenten die de Unie vormen, en al hun leden afzonderlijk, de aanbevelingsbrieven van de Unie. Als deze brieven duidelijk zijn, valt de negatieve pers erbij in het niet. Laat een rechtse krant maar schrijven dat ons seminarium vrijzinnig is - wanneer wij weten dat we goede docenten hebben, is ons getuigenis sterker dan elk kwaad gerucht.

INITIATIEVEN

Hoe bereik je een gemeente die aan de rand van de Unie staat? Het initiatief moet van ons uitgaan. Ik denk dat hier een taak kan liggen voor onze gewesten, de Bonden van gemeenten in een bepaalde regio. ZIj kunnen gemeenten in hun deel van het land uitnodigen voor de aktiviteiten. Ze kunnen uitwisseling in allerlei vormen tussen Uniegemeenten en randgemeenten bevorderen. Onbekend maakt onbemind. Verder kunnen we gewoon hartelijk zijn tegenover de betrokken gemeenten. Wie stuurt er een bloemetje naar Hoofddorp bij de opening van De Meerkerk? U begrijpt wat ik bedoel. Of hebben we het echt te druk in ons eigen stukje werk?

DOEL EN IDEE

Het jaar 2000 nadert. Zou het niet mooi zijn als wanneer onze Uniegemeenschap in dat jaar 100 gemeenten zou tellen? We zitten nu op 83. Als er elk jaar twee gemeenten bijkomen halen we de 100 wel.
Moet een gemeente de AV voorstellen, daaraan te werken? Nee, liever niet. Aan een zoveelste kommissie zal weinig behoefte zijn. Laten we elk op onze eigen plaats maar eens nadenken:

Hoe wordt de Unie aantrekkelijker voor gemeenten die er nog buiten blijven staan?
Welke haalbare plannen kunt u aandragen?

Goede suggesties worden in DC geplaatst. En over DC gesproken: wanneer u dat blad eens doorgeeft, is ook dat misschien een stukje propaganda voor de Unie.

Pieter J. Lalleman

PETRUS, MENS ZOALS WIJ

We komen hem tegen in het evangelie als een visser, die door de Heer geroepen werd, om visser van mensen te worden.
Jezus loopt langs de zee van Galilea en Hij ziet twee vissers, Simon en Andreas, die een net in zee werpen.
En Hij roept ze beide: "Kom achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken."

En beiden verlaten hun netten en volgen de Heer. Gaan met Jezus in zee. Volgen Hem en zijn getuige van Zijn woorden en daden.
Zó volgt ook Petrus de Heer, vol van geloof en soms zo kleingelovig.
Als hij Jezus over het meer ziet gaan, gaat hij, Petrus, het schip uit en loopt over het water de Heer tegemoet.
Een gedicht van Nel Benschop over dit gebeuren is als volgt:

U liep over het meer. De golven sloegen tegen de wanden van de smalle boot.
En Petrus zag, hoe ze uw voeten droegen; hij vreesde zeer - want rondom was de dood.
Toen hoorde hij U roepen over 't water: "Ik ben het zelf, de Heer; wees niet bevreesd."
Toen was hij niet meer bang, want wie vergaat er wanneer de Heer vlak bij hem is geweest?
En vol vertrouwen zette hij zijn voeten op het bewogen, donk're waterpad;
verlangend om zijn Meester te ontmoeten Die Hem heel duidelijk geroepen had.
Maar toen hij om zich heen keek, naar de golven, en hoorde naar het loeien van de wind,
en door het kolkend water werd bedolven, toen klonk zijn schreeuw, als van een angstig kind:
"Heer help mij, ik verga!" Uit zijn benauwen trokken Uw sterke handen hem omhoog.
"Wat klein was je geloof en je vertrouwen!" Meer zei U niet, maar droevig was Uw oog.
Ik ben als Petrus. - Ook ik durf niet hopen dat zelfs de golven worden tot een pad,
waar ik wel over heen zou kunnen lopen, wanneer ik maar wat meer vertrouwen had.

Als dan het water mij omlaag wil trekken, Heer Jezus, red mij!
Grijp mij bij de hand,
opdat de golven mij niet overdekken en breng mij veilig naar de overkant.

Zo herkennen wij ons misschien in Petrus.
Petrus die ervan getuigd heeft toen Jezus dit vroeg: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God."
Petrus, die wel wilde dat de Heer niet hoefde te lijden, niet zou sterven, Petrus, die al moest dan het toch gebeuren, Hem zeker niet zou verloochenen, die zelfs bij Jezus' gevangenneming het zwaard trok en het oor afsloeg van een slaaf van de hogepriester.
Van verre volgt Petrus de Heer naar het huis van Kajafas. En daar gebeurt, wat Jezus voorzegd had. Tot driemaal toe zegt hij Jezus niet te kennen. En de haan kraait; Petrus gaat weg, hij huilt en is vol verdriet.
Totdat... het weer gaat opleven in zijn leven.
Totdat hij het lege graf ziet en zelf de Levende ontmoet en door Hem gesteld wordt tot een getuige, een verkondiger van het blijde evangelie. Hij wordt weer in dienst genomen om Gods woord bij de mensen te brengen.
Het evangelie woord.
Dat evangelie dat ook kwam bij u en mij, waaruit we mogen leven.
Misschien soms net als Petrus; vol vuur en vlam, soms traag.
In hem mogen we zien, wat de mens met God vermag.
God roept mensen tot zijn dienst.
En wij... mogen vissers van mensen wezen.
Als Petrus zijn, getuige zijn.

J.H. Stijkel

BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID.

Ds. Arie Visscher, Dienstknecht des Heren.

Het is niet voor niets dat wij boven dit artikel de woorden plaatsen: "Bevorderd tot heerlijkheid". Het zijn woorden die in de kringen van het Leger des Heils gebruikt worden om het overlijden van een broeder of zuster aan te kondigen. Het was in de kringen van het Leger des Heils dat onze broeder Ds. Arie Visscher het licht verkreeg dat hem zou voeren op de weg van dienstbaarheid voor de Here. Hij groeide op in een gedeelte van ons land waar men de blijdschap en vooral de zekerheid van het geloof maar niet zo naar voren bracht. Het was allemaal nog al zwaar en moeilijk en terneer drukkend. Maar broeder Arie Visscher vond zijn weg in het Leger des Heils, waar zijn blijdschap volle uiting mocht vinden. Hij volgde de opleiding tot officier en kreeg een eerste standplaats in Hoogezand. Het was in het Leger des Heils dat hij ook zijn vrouw leerde kennen. Een vrouw die altijd naast hem en achter hem heeft gestaan.
Hoewel de roeping tot evangelisatie het hart van onze broeder vervulde en hij in het Leger des Heils daarvoor ten volle gelegenheid heeft gekregen, zocht onze broeder toch naar de gemeentevorm. Dat gaf eerst strijd in zijn bestaan, maar uiteindelijk voerde die strijd hem naar onze gemeenten. Het is een lange weg die Broeder Arie Visscher onder ons heeft afgelegd. Een weg die hem voerde van het westen naar het oosten en vandaar naar het noorden, toen weer naar het westen, om uiteindelijk definitief in het oosten van het land te blijven.
De gemeenten waar hij heeft gewerkt denken met grote dankbaarheid terug aan de tijd dat hij bij hen was. In Alblasserdam en Zwijndrecht, later werd dit Dordrecht, heeft onze broeder veel pionierswerk mogen verrichten. Later was er diepe dankbaarheid bij hem dat hij het werk in die streek zo uitgebreid mocht zien. Juist omdat hij zowel evangelist als ook gemeentebouwer was, voelde hij zich in die arbeid helemaal thuis. Bouwen aan de gemeente heeft hij ook gedaan in de gemeenten Almelo-Nieuwstraat, Veendam en Den Haag. Een noeste werker, die zijn trouw aan de Here en aan de gemeente volop uitstraalde. Een jaar voor zijn emeritaat vertrok hij naar Twente, om opnieuw aan het werk te gaan in de gemeente welke hem bijzonder lief was geworden, Almelo-Nieuwstraat. Daar heeft hij ook nog gewerkt na zijn emeritering.
Onze broeder zag niet alleen de plaatselijke gemeente, maar wist zich heel goed een deel van een groter geheel. Hij had de Unie van Baptistengemeenten lief en voelde zich daarin goed thuis, al deed het hem wel verdriet soms ook van problemen binnen deze gemeenschap te horen; vooral de laatste jaren heeft hij dat gehad. Zijn plaats heeft onze broeder gevonden in de Commissie der Unie; waar hij de laatste tijd ook Vice-voorzitter van was. Een taak die hij met groot enthousiasme vervulde. Nu is zijn aardse taak voorbij, maar van één ding zijn we zeker, dat zijn de woorden welke boven dit artikel staan. Arie Visscher is bevorderd tot heerlijkheid. Bevorderd, omdat hij zich ten volle een kind van God wist. Een dienaar van het evangelie is heengegaan.
Onze gedachten van deelneming gaan uit naar zijn vrouw, die ook al geruime tijd ziek is. We bidden haar de sterkte des Heren toe. We denken aan zijn kinderen en kleinkinderen. Opdat de Here hen in deze moeilijke tijden zijn zegen zal schenken. Opdat ook zij hun troost zullen vinden, daar waar wij allen de troost zoeken, bij onze Here. Opdat ons getuigenis zal zijn wat ook het getuigenis van onze broeder Arie Visscher was: "Eén ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren". (Psalm 27:4)

Jac. Schouten

"Kan er in elk pakket een brief?"

EEN REIS DOOR ROEMENIE EN BULGARIJE (II)

Boekarest, de hoofdstad van Roemenië heeft bijna 2.000.000 inwoners. Het was de laatste losplaats in Roemenië. Nadat een taxi ons was voorgereden naar het seminarium, volgde een gastvrije ontvangst door de rector, prof. Vasile Talpos. Het werd een weekeind, dat wij ons nog lang zullen herinneren.

HET SEMINARIUM

Het seminarium ligt in het centrum van Boekarest, een stad met uitersten. De bouwwerken van Ceaucescu vormen een schril contrast met de achterbuurten. Tijdens een rondwandeling liet een tweedejaars-student de verschillende gebouwen zien, gewijd aan het echtpaar Ceaucescu. Het neigt naar het keizerschap van Nero! De oud-rector van het seminarium, prof. Bunaciu, vertelde dat Ceaucescu regelmatig een grote menigte mensen liet verzamelen om hem en zijn vrouw toe te juichen. "Glorie, glorie voor Ceaucescu", zo klonk het talloze keren op de verschillende grote pleinen in Boekarest. In Roemenië noemt men Ceaucescu "de man zonder ziel".
De man zonder ziel liet o.a. een orthodoxe kerk 20 meter verplaatsen. De kerk is verstopt achter een hoog flatgebouw, vanaf de straat niet meer te zien.
Tijdens ons verblijf in het seminarium hebben wij fijne en goede contacten gehad met docenten en studenten. Het seminarium telt 42 studenten, onder hen 6 russen en 1 joegoslaaf. Wij hebben met elkaar gesproken, gebeden en gezongen. Het was rijk om samen te zingen, wij in het nederlands en de studenten in het roemeens, "Welk een vriend is onze Jezus".
De rector deelde mee dat onze maaltijden zouden bestaan uit internationale gerechten, voedsel uit Engeland, Duitsland en Frankrijk. Het brood kwam uit Roemenië.

GEBREK

De situatie in de grote steden is niet veel anders dan op het platteland, er is weinig of niets te krijgen. Op de elektro-afdeling van een groot warenhuis, zagen wij lege schappen met een paar stekkers. Er is behoefte aan allerhande materiaal.
In een persoonlijk onderhoud met prof. Bunaciu vertelde hij dat onder het regime Ceaucescu het seminarium één boek per jaar mocht laten drukken. Het boek mocht niet meer dan 300 pagina's tellen, de oplage was beperkt tot 1000 exemplaren.
Broeder Bunaciu liet mij zijn roemeense vertaling van een engels bijbelcommentaar zien. Deze is klaar om gedrukt te worden. Hij mag nu gedrukt worden, maar... er is geen papier om het te laten drukken.
Studenten vertelden dat in het ziekenhuis geen voedsel is, maar ook geen medicamenten. Het zal wellicht jaren duren om het land uit het slop te halen. Velen in Roemenië zijn moedeloos. Steun blijft dan ook nodig, niet alleen materiële steun, maar bovenal morele steun. De broeders en zusters willen graag contact met ons in Nederland. Het zou fijn zijn als bij een volgend transport in elk pakket een brief zit met afzender. Er wordt door de jongeren heel goed engels gesproken.

EEN ZONDAG IN BOEKAREST

De rector is tevens voorganger van één van de acht baptisten gemeenten in Boekarest. De gemeente die wij hebben bezocht bevindt zich in de achterbuurt van de stad. De kerk heeft een toepaselijke naam "Nadejdea", in het nederlands "Hoop". Het is een oud gebouw dat verwarmd wordt met houtkachels.
De dienst begon om 10.00 uur, maar om 9.00 uur was de kerk al vol. Voordat de dienst begint houdt men een bidstond, terwijl de kinderen in de zondagschool zijn.
Het koor verleent in iedere samenkomst haar medewerking. Het koor zong prachtig, zuiver, warm en uit het hart. Wij werden uitgenodigd om drie liederen in het nederlands te zingen. Nadat wij hadden gezongen "Ik heb je lief met de liefde van de Heer", antwoordde het koor met hetzelfde lied in het roemeens. Prof Talpos vroeg of ik wilde preken. Ik heb gesproken over Rom. 6. Na de prediking kwamen vijf mensen naar voren die de Heer wilden volgen. 's Avonds mochten wij onze getuigenis doorgeven in een andere gemeente; toen kwamen 15 mensen naar voren.
Na afloop van de dienst werden de pakketten uitgedeeld. De diakenen verdeelden de pakketten onder de gezinnen. Ieder gezin kreeg één pakket, het restant werd verdeeld onder de grootste gezinnen en meest hulpbehoevenden.
Tijdens onze bezoeken aan de gemeenten viel het op dat de mensen heel blij waren met de voedselpakketten, maar misschien nog wel meer met onze persoonlijke komst. Zij hebben duidelijk gezegd dat zij meer nodig hebben dan materiële ondersteuning. Zij vroegen ook om een geestelijke bemoediging.
Het is goed om te weten dat er in Roemenië voor ons wordt gebeden.
Wij kunnen veel van elkaar leren en voor elkaar betekenen.

BULGARIJE

Bulgarije maakt deel uit van de Balkan. Het is een land dat bijna 3 maal zo groot is als Nederland, met 9.000.000 inwoners. De enige werkelijke grote stad in Bulgarije is Sofia, dat met de voorsteden erbij 1 miljoen inwoners telt. Na een grondige inspectie bij de roemeens/bulgaarse grens reden wij richting Sofia.

GEESTELIJKE VRIJHEID

Sofia heeft slechts één baptistengemeente. Niet zo vreemd als wij weten dat het aantal baptisten in Bulgarije 2.000 bedraagt. De kerk in Sofia is het distributiepunt voor alle gemeenten in Bulgarije. De E.B.F. heeft een transportbusje ter beschikking gesteld, waarmee de voedselpakketten vervoerd kunnen worden. Dr. Theodor Angelov, een ouderling van de gemeente, vertelde dat de economische situatie in Bulgarije bijzonder slecht was. Na de revolutie in Roemenië ging een voedseltransport vanuit Sofia naar Timisoara. Nu moeten de bulgaren zelf geholpen worden. De politieke situatie zal mogelijk met de verkiezingen in mei veranderen. De verwachting is dat de communistische partij haar meerderheid in het parlement zal verliezen. De vrijheid om te evangeliseren is echter groot. Straatevangelisatie, tractaatverspreiding e.d. geeft geen problemen, in tegenstelling tot vroeger. Voor het eerst heeft de gemeente zelfstandig en in vrijheid een voorganger kunnen beroepen. De gemeente heeft sinds kort een gospelgroep. De leden van deze gospelgroep vroegen ons bladmuziek.
"De mensen staan buiten te luisteren naar de preek", aldus br. Angelov. De gemeenten beschouwen deze vrijheid als een grote zegen. Het plaatst hen tegelijkertijd voor een grote en verantwoordelijke taak. De explosieve numerieke groei zal gepaard moeten gaan met een innerlijke geestelijke groei. Toerusting is dan ook erg belangrijk. Dit geeft echter de nodige problemen i.v.m. een tekort aan gekwalificeerde voorgangers.
Het lossen van de pakketten in Sofia was indrukwekkend. In afwachting van de komst van broeders, hebben wij pakketten uitgedeeld aan de buurtbewoners. Binnen 5 minuten hadden 30 mannen uit de staat zich verzameld om ons te helpen. Iedereen die had meegeholpen kreeg een pakket. Tot grote schrik van de bulgaarse broeders werd ons russische vodka aangeboden. Angelov vertelde dat vele van de buurtbewoners vroeger spioneerden voor de geheime politie. De gemeenten in Bulgarije gaan een zegenrijke periode tegemoet, maar ook een moeilijke periode. Zij hebben dan ook dringend gevraagd om blijvende steun en onze voorbeden.

BLIJVENDE STEUN

Binnenkort zal een tweede transport vertrekken. Steun aan broeders en zusters in Oost-Europa zal nodig blijven. Niet alleen op korte termijn, maar ook op lange termijn. Vanuit onze gemeenten moeten wij onze zustergemeenten in Roemenië en Bulgarije blijven bemoedigen en laten merken dat wij aan hen denken.
Namens alle roemeense en bulgaarse broeders en zusters mag ik onze gemeenten Gods zegen toewensen.

Noordbergum, april 91, Fred Smit

PAASBONDSDAG

"De Bron", het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente in Emmen-Zuid, was op de tweede Paasmorgen nagenoeg geheel gevuld met broeders en zusters uit het gewest, en misschien ook nog wel daar buiten, om met elkaar de opstanding van onze Heer te vieren. Deze paasbondsdag had als thema: "Jezus' opstanding: illusie of feit?"

Hierover sprak ds. G. Bosveld uit Musselkanaal en het mocht ons in de boodschap, die hij door mocht geven, duidelijk worden, dat de opstanding van de Heer géén illusie is, géén verzinsel of fantasie, maar een werkelijkheid. Het getuigenis van Pasen is, dat de Heer waarlijk is opgestaan. En daar hebben we die morgen ook met heel ons hart van mogen zingen. We mochten die morgen luisteren naar zang van het zangkoor, dat een viertal liederen ten gehore bracht, en ook hadden we fijne medewerking in de zang van het mannenkwartet uit Emmercompascuum. De kinderen, die een aparte samenkomst hadden vertelden ons aan het eind van de dienst, wat zij die morgen gedaan hadden en ook zongen ze een aantal liederen voor ons. We mogen terug zien op een gezegende tweede Paasmorgen, waarin we met velen bij elkaar mochten zijn en ook voor de dienst elkaar al mochten begroeten bij de koffie. De Heer heeft ons rijk gezegend en wij mochten Hem loven en aanbidden, Hem de eer geven, die Overwinnaar is.

J.H. Stijkel

DE GEEST MAAKT ÉÉN

LEZERS AAN HET WOORD

In onze gemeente (Drachten) was gisteren een doopdienst en op aangeven van de dopeling zongen we lied 7 uit het supplement. Enkele woorden hiervan laten me niet los: 'De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt' en 'herbouwt wat is vernield, maakt een wat is verdeeld'.

De gemeente is ontstaan op de Pinksterdag en als mensen levend na deze gebeurtenis kijken wij op Pasen niet alleen terug op een historisch geschiedenisverhaal. het heeft voor ons persoonlijk iets te betekenen. Als leden van de Gemeente maken we hoogtepunten mee, maar er zijn ook momenten waarop we het niet zo zien zitten. Misschien wel niet zo met elkaar zien zitten. Laten we bij het bidden om de leiding van de Geest ook vragen of deze ons hierboven uit wil tillen, zodat we elkaar aanvaarden zoals ook Christus ons aanvaard heeft.
Waarom schrijf je dit nu in 'De Christen'? Mijn man en ik voelen ons betrokken bij de gemeente, maar ook bij onze Uniegemeenschap en dus ook bij wat er via 'De Christen' bij ons binnenkomt. Wat stelt 'De Christen' de laatste tijd inhoudelijk voor? Is er soms geen sprake van een behoorlijke bloedarmoede omdat we elkaar willen voorschrijven op welke wijze we moeten geloven en de Geest van God geen ruimte laten om te werken in mensen en door mensen heen?
Daarom wil ik nu aangeven dat ik zo blij ben met het nummer van 28 maart en met name over het feit dat het toch mogelijk is dat een artikel als een persoonlijk woord van Bernard Green, Alg. Secr. v.d. Britse Baptisten Unie, over 'Eenheid in verscheidenheid wat blijkt uit het Nieuwe Testament' werd vertaald en in 'De Christen' wordt opgenomen.
Daarnaast staan er natuurlijk nog meer lezenswaardige zaken in dit nummer.
Is er sprake van een nieuw begin, ook wat betreft de inhoud van 'De Christen'?
Al was het soms moeilijk om dit vol te houden, toch hebben we ons abonnementschap niet willen opzeggen, omdat we meenden dat dit geen goede weg was.
Ik wens br. Lalleman, als eindredakteur maar ook de overige redakteuren veel wijsheid, moed en sterkte toe bij hun werkzaamheden in dit verband voor de komende tijd, onder leiding van de Geest van God.

Marum, Tweede Paasdag.
S. de Boer-Dijkstra

PASEN IN NOORDBERGUM: TWAALF DOPELINGEN

Voor de gemeente Noordbergum was zondag 31 maart een bijzondere feestdag. In de eerste plaats was het die dag natuurlijk paasfeest, het feest van de opgestane Heer. Maar er was meer. Tijdens de morgendienst werden er namelijk 12 mensen gedoopt, die in de weken daaraan voorafgaand te kennen hadden gegeven de Heer te willen volgen. Het betrof jonge mensen, allemaal leden van de tussen- en oudere jeugd, in de leeftijd van 13 tot 20 jaar.
In de afgeladen kerk vierden we zo op heel toepasselijke wijze het opstandingsfeest. Br. Fred Smit memoreerde dit ook in zijn prediking ("Is er een mooiere dag om gedoopt te worden?") en nodigde anderen uit om het voorbeeld van de twaalf te volgen ("Is er een mooiere dag om je leven aan de Heer te geven?"). Met nadruk werden we erop gewezen dat ons geloof een geloof is in een levende Heer, die voor ons de dood overwon, ondanks alle vraagtekens die tegenwoordig weer bij dit heilsgebeuren worden geplaatst.
Immers als de Heer niet werkelijk was opgestaan "dan waren wij de beklagenswaardigste van alle mensen" (1 Cor. 15:19).
De twaalf dopelingen gaven door de doop hun getuigenis van hun geloof in die levende Heer.
De dienst werd rechtstreeks uitgezonden via de lokale omroep. Uit reacties blijkt dat velen hebben geluisterd. Ook op die manier kan de dienst misschien tot zegen zijn. Met een gevoel van dankbaarheid, verwondering, maar vooral blijdschap kijken we terug op de feestelijke dienst en mogen we alweer uitkijken naar de volgende doopdienst, omdat een jong echtpaar te kennen heeft gegeven ook de weg van de Heer te willen volgen.
We danken God voor Zijn zegen en bidden of Hij met Zijn Geest wil blijven werken in onze gemeente, in uw gemeente, over de hele wereld.

Wieger Sikkema

VEEL DOPELINGEN

Noordbergum staat niet alleen. Bovenstaand bericht ontving ik nadat ik in diverse gemeentebladen al had gelezen over grote aantallen dopelingen die tegelijk gedoopt zijn: Eerst kwam *De Sleutel* uit Leiden: op 27 januari twaalf dopelingen, plus acht mensen die tot de gemeente toetraden. Toen de *Gemeentebode* uit Emmen: Op 3 maart negen jonge mensen gedoopt in De Bron, de kerk van de vakante wijk Zuid, door br. Kroeze. De kerk was zo vol dat er mensen weggegaan zijn. *De Klopper* uit Vriescheloo noemt geen datum, maar meldt wel de doop van zes personen in deze gemeente. Daarna *Gemeenteleven* uit Amsterdam-West: eveneens op 3 maart werden daar vijf mensen gedoopt. Tenslotte *Tussentijds* uit Groningen-Noord: zeven jongeren op 7 april in de Vuursteen gedoopt door ds. Hofman. In totaal 51 meest jonge mensen!
Geweldig. Dankt de Heer!

PJL

TRANS WORLD RADIO IN DE USSR

J. Schotanus

Op de laatste redactie-vergadering, die ik gelukkig weer mee kon maken, hebben we ook aandacht geschonken aan een nieuwe taakverdeling. Er is besloten dat ik voortaan wat meer aandacht zal geven aan berichten en nieuws van buiten onze landelijke gemeenschap. Meestal wordt er gezegd dat geen nieuws goed nieuws is. U zult uit de selectie, die ik maak, ontdekken dat ik daar enigszins anders over denk. Ik hoop veel gebruik te maken van o.a. de vaak zeer interessante persberichten van de Evangelische Alliantie. Wij krijgen deze regelmatig toegezonden door de journaliste Annelies Barth, die lid is van één van onze gemeenten. We hopen dat de EA haar voor deze taak in dienst kan blijven houden. Voor deze keer ben ik wat dieper ingedoken in een persbericht van 5 maart j.l. en hoop u daarover iets meer te vertellen.

De Hollandse expert

IN DE SOWJET-UNIE TWEEDE TWR-RADIO GEOPEND

Begin maart opende Trans World Radio een studio in Brest. De studio bevindt zich in het pand van de baptistengemeente in deze stad. De keuze van deze locatie is volgens de Russische TWR medewerker (Nick Siemens) "strategisch". Ondermeer omdat er veel potentieel aan koren en jongeren is, om goede programma's te maken. Het is de bedoeling dat de ter plaatse gemaakte programma's geïntegreerd worden in de Russische uitzendingen van Monte Carlo. Men hoopt dat het aantal in Rusland gemaakte programma's zal blijven toenemen. Naast de studio in Brest is er sinds vorig jaar ook al één in Leningrad.

Kerk in Brest

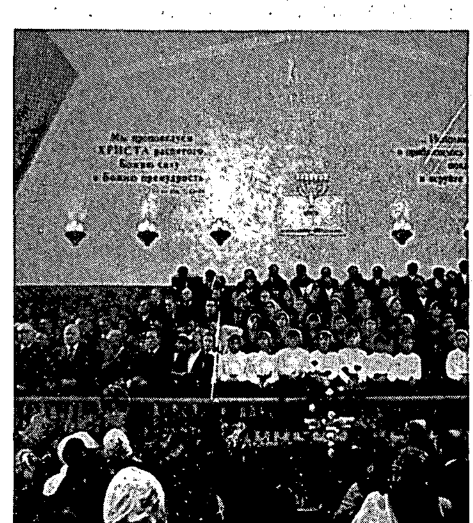

MET BEHULP VAN NEDERLAND

Graag wil ik u eerst wat verdere achtergrond-informatie geven bij dit persbericht en over een speciale helper uit Nederland. Die helper heeft gediend bij de luchtmacht en is gespecialiseerd in electronica. Zo tegen de tijd van zijn pensionering vraagt hij zich af wat hij nu straks met al z'n vrije tijd en met z'n specialisme kan doen in dienst van de Heer. Zo is hij bij Trans World Radio terecht gekomen. Bij deze organisatie mag hij nu zijn electronische kennis toepassen bij het bouwen en inrichten van studio's in Oost Europa, terwijl hij eigenlijk opgeleid is om zijn kennis tegen hen te gebruiken. Zo mag de heer Joost Rotte deze fijn taak hebben, zonder ten laste te vallen de begroting van de TWR. Op zichzelf zijn de onkosten en materialen al hoog genoeg voor TWR om zo'n project aan te kunnen. Zelfs nu nog is er vaak oponthoud vanwege gebrek aan financiën, maar zij en niet in het minst de mensen in Rusland zijn blij met wat er gedaan kan worden.

HOE WERKT TWR?

Het zal u bekend zijn dat Trans World Radio uitzendt via Monte Carlo. TWR was in het verleden vooral aangewezen op sprekers, die vanuit Oost Europa in het Westen terecht waren gekomen. Het ging en gaat om het uitzenden van een a-partijpolitieke Bijbelse Boodschap in tientallen verschillende Oosteuropese talen. Sedert de veranderingen van de laatste jaren kan men zich nu veel meer instellen op de lokale situatie. Men wil nu zoveel mogelijk ter plaatse programma's opnemen.

Zangkoor

Niet alleen wat de directe woordverkondiging betreft, maar ook de omlijsting met muziek en zang.

PROBLEMEN

Het probleem is natuurlijk het gebrek aan goede mogelijkheden om programma's op te nemen. Er zijn zoveel factoren die hierbij een belangrijke rol spelen. Het heeft dan ook heel wat voeten in de aarde gehad om de eerste opname studio in Leningrad van de grond te krijgen. Men hoopt dat er een voorbeeld functie uit zal gaan van de paar studio's die in Oost-Europa tot stand zijn gekomen. Vandaar dat men nu nog aangewezen is op hulp uit het Westen.

DE KERK IN BREST (USSR)

In 1960 is hun kerk door de regering vernietigd en vanaf die tijd tot 1982 kwam men samen in het verborgen. Eén van de samenkomende groepen, een vierde deel van het totale aantal Baptisten, ontvangt dan registratie en mag op grond daarvan een grote kerk bouwen. Er is een goede verhouding met de niet-geregistreerde groepen, zodat op dit moment zij ongeveer drievierde van het geheel uitmaken, voorzover dat onderscheid nog gemaakt wordt. Vanaf de muren preken de Bijbelwoorden de centraliteit van Christus. Waarom is de kerk in Brest, waar Jakob Mozhelink voorganger is, als tweede gelegenheid in Rusland uitgekozen om een studio te hebben? Het ligt vlak bij de Poolse grens en men had er de ruimte voor onder de kerk, maar ook een belangrijke rol in de beslissing was het indrukwekkende zangkoor.

NOG MEER ZEGEN IN COEVORDEN

Voor de gemeente in Coevorden was 1990 een heel zegenrijk jaar, gezien de zeven dopelingen waarover ik u al eerder berichtte. Het doet mij dan ook goed, om u namens de gemeente te mogen vertellen dat ook in 1991 alweer drie leden aan onze gemeente zijn toegevoegd, nadat zij hun hart aan de Heer hadden gegeven.
In de moeilijke en veelal spannende tijden vol angst en geweld is het fijn om ook iets te horen via dit medium over de liefde en geborgenheid, het zoeken ernaar en het vinden ervan door mensen uit deze wereld. Liefde en geborgenheid die je ervaart als je je leven aan de Heer geeft staat boven alle angst en geweld.
Laten we bidden om de zegen van de Heer ook voor de rest van dit enerverende jaar, voor al die mensen die deze stap nog niet gedaan hebben. Dat velen als dit tiental in onze gemeente deze keus nog mogen maken, want ook niet "kiezen" is kiezen.

Joop ten Caat,
Coevorden,

BAPTISTENGEMEENTE TER APEL

STICHTING "DE ARK"

Reeds enkele jaren worden er in ons gemeentecentrum aan de Sellingerstraat allerlei conferenties en anderen bijeenkomsten gehouden.
Het afgelopen jaar mochten we aan een kleine duizend gasten onderdak bieden, waaronder groepen uit diverse gemeenten. Ook waren er vakantieweken voor gezinnen. De aktiviteiten blijken duidelijk in een behoefte te voorzien. De reakties van bezoekers zijn zeer bemoedigend. Sommigen komen tot hernieuwde toewijding aan de Heer, anderen worden opgebouwd en bemoedigd in hun geloof.
Sinds kort is er door onze gemeente een stichting in het leven geroepen, waardoor de werkzaamheden in een breder kader kunnen worden verricht.
Het doel van de stichting is mogelijkheden te bieden tot geestelijke vorming, uitgaande van de geopenbaarde Waarheid Gods; het onfeilbaar woord.

STAGIAIRES

Wanneer er gasten zijn wordt er elke avond een dagsluiting gehouden. Voor onze voorganger, br. B. Hofman, een extra belasting, hoewel hij dit met veel enthousiasme doet.
Gelukkig hebben we een tweetal broeders in onze gemeente, die (met goed gevolg) de bijbelschool in Heverlee (België) hebben bezocht, en graag wat praktische ervaring willen opdoen in gemeentewerk.
We zijn erg blij en dankbaar dat de Heer der gemeente telkens weer jonge mannen roept om Hem in Zijn gemeente als voorganger te dienen en dat wij als plaatstelijke gemeente hen mogen meehelpen in hun voorbereiding.

VERBOUWINGEN

Aangezien het nogal eens voorkomt dat we mensen moeten teleurstellen wegens gebrek aan voldoende kamers hopen we er binnen niet al te lange tijd een aantal kamers (plm. 15) bij te krijgen. Dit betekent dat er nog heel wat werk moet gebeuren. Breken, verven, timmeren enz.
Mochten er in Baptist Nederland mensen zijn die hieraan mee willen helpen dan zijn ze van harte welkom.
Wellicht organiseren we een werkweek, waarbij slaapgelegenheid, eten en drinken, door ons zullen worden geregeld.
Overigens bent u natuurlijk ook van harte welkom in ons gebouw als gast in een van de vakantieweken of op onze conferenties.
Een grote prospectus ligt voor u klaar!
De hartelijke groeten vanuit "De Ark".

Namens de raad van de gemeente,
Br. H. v.d. Veen

ZENDINGSDAG "HOLLAND"

Ieder die zich betrokken voelt bij het hedendaagse zendingswerk wordt van harte uitgenodigd om **op 20 april** de **gewestelijke zendingsdag** bij te wonen. Deze dag wordt gehouden in de Dordtse Baptisten gemeente, Vrieseweg 64. U bent vanaf 10.00 uur welkom, tot 10.30 uur is er koffie.
Wilt u zelf een lunchpakket meenemen? Voor soep wordt gezorgd. Het unieke van deze dag is dat u zelf aktief met gemeente-zendingswerk bezig zult zijn. Verder zingen we veel en luisteren naar de zangroep Obadja uit onze gastgemeente. Het einde zal rond 15.30 uur zijn. Tot 20 april!

Namens de zendingswerkgroep van het gewest Holland, Marry van Huit.

Routebeschrijving naar Baptisten gemeente Dordrecht (078-137123):
Vanuit Breda. Rijdend op de A16 neemt u de afslag Dordrecht; bij de verkeerslichten tweemaal linksaf en de borden Centrum volgen. Zie verder "A".
Vanuit Rotterdam. Rijdend op de A16 neemt u de rechterbuis van de Drechttunnel; direkt na de tunnel afslag Dordrecht.; bij de verkeerslichten gaat u rechtsaf en volgt de borden Centrum.
"A": na een paar honderd meter rijdt u onder de spoorlijn door; hier rechts aanhouden en de spoorlijn gaan volgen. Deze weg volgend rijdt u het station voorbij en bij de verkeerslichten gaat u rechtdoor. Bij de volgende verkeerslichten (op een T-kruising) gaat u linksaf de Vrieseweg op. Na twee verkeerslichten ziet u de kerk rechts.
Per openbaar vervoer. Bus lijn 4 richting Staart: uitstappen op de Singel, halte Vrieseweg; teruglopen naar de kruising en rechtsaf de Vrieseweg op; na 100 meter staat de kerk rechts. Terug neemt u lijn 4 richting Wielwijk.

BULLETIN VOOR GEMEENTEGROEI

De redaktie ontving het eerste nummer van een nieuw tijdschrift. Een interkerkelijke "Werkgroep Gemeentegroei" van evangelische mensen wil vier maal per jaar informatie geven over gemeenteopbouw en gemeentegroei. Dat deze zaken ook voor ons van belang zijn, hebben de artikelen van mijn vrouw in ons weekblad en het werk van br. Eijer wel duidelijk gemaakt, lijkt me.
Het nieuwe blad wil informeren over de gemeentegroei-beweging in binnen- en buitenland en konkrete hulp ("how-to's") geven. De Werkgroep kondigt eigen kursussen en een studiedag (22 juni) aan. Dit eerste nummmer heeft mij nog niet overtuigd, maar voor f 18,- per jaar kunnen kaderleden uit onze gemeente het best proberen.
Adres: Van Marxveldstraat 14,
4207 MK Gorinchem, tel. 01830-27789

PJL.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht;
Psalm 90: 1

Geheel onverwacht nam de Here tot Zich mijn lieve vriend, onze zorgzame vader en grootvader

Eetse Aaldrik Schlüter

in de ouderdom van 81 jaar,
weduwnaar van Isabella Plantfeber,
eerder weduwnaar van
Ietje van der Heide

Leeuwarden, 7 april 1991

Leeuwarden:
A. de Jong-Bouma

Almelo:
E. van de Geer-Schlüter
J. van de Geer
Eric Jan

Oenkerk:
A.H. Schlüter
A.Schlüter-Kramp
Michiel
René

Leeuwarden:
S. Schlüter
Marjon Maud

Corr. adres: van Haersmasingel 18
9062 GB Oenkerk

De begrafenis heeft 11 april j.l. plaatsgevonden op de Noorderbegraafplaats te Leeuwarden.

Wât vlied' of bezwijk,
getrouw is mijn God

In haar Heer en Heiland is overleden de oudste zuster van onze gemeente

Jantje Bos-Wobben

geboren op 10 oktober 1991
te Odoorn

Baptisten Gemeente Kampen

"Want Hij is onze vrede"
Efeziërs 2: 14

Door haar Heer en Heiland werd op 48-jarige leeftijd thuisgehaald onze zuster

Hillie Drijver-Büdgen

Eindhoven, 12 maart 1991
Baptistengemeente Eindhoven

Op vrijdag 29 maart is onze oud voorganger

Arie Visscher

op de leeftijd van 74 jaar door de Heer thuis gehaald.

Zijn leven was dienen en werken voor de Heer.

Baptisten Gemeente
Almelo-Nieuwstr.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Zwolle is H. Timmerman-Christians, Zwemmer 3, 8032 XD Zwolle, tel. 038-543521.

Het nieuwe adres van ds. D.M. Stichter luidt: Zigzagoven 40, 9934 NC Delfzijl, tel. 05960-15549.

Secretaris van de gemeente Kollumerzwaag is J. Dijkstra, Parcours 34, 9285 SC Buitenpost, tel. 05115-2014.

106e jaargang nummer 17 - 25 april 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

MARANATHA, JEZUS KOMT!

Dat is het wezen van ons gemeente-zijn.
Aan de tekenen in onze dagen, waar we bij betrokken worden via krant, televisie en radio, kunnen we zien dat de wereld op haar einde loopt en dat de grote vijand van Jezus Christus, de antichrist, zich zal openbaren. Jezus zegt ons: "Kijk eens naar de vijgeboom of let eens op een andere boom; nu de bomen uitbotten, nu er weer fris groen blad aankomt, daaraan weten we dat de zomer nabij is".

En zò mogen we weten, dat door de wereldgeschiedenis heen, Gods bedoeling met de wereld tot werkelijkheid komt.
Door het volbrachte werk van de Here Jezus, zichtbaar geworden in het gebeuren op de heuvel Golgotha en het lege graf, mogen we weten, dat God zijn plan voltooit en dat de geschiedenis van de wereld en van de mensen geen zinloos vervolgverhaal is.
Hoe afschuwelijk we het alles ook vinden en hoe bereid we ook zijn de nood te lenigen; ondanks oorlogen, natuurrampen en hongersnoden, mogen we weten, dat boven alles uit al die dingen niet het laatste woord hebben en ook niet het vernietigende.
Want de Here Jezus heeft het laatste woord, het verlossende woord.
Dat spreekt Hijzelf. En Hij zegt ons: "Als deze dingen, oorlogen, onlusten, opstanden tussen volken en koninkrijken, vervolging, haat en angst, beginnen te geschieden richt u dan op, want uw verlossing is nabij".
De hemel zal opengaan en Jezus komt in macht en glorie.
En die dag komt al nader; wat er in de wereld, wat er onder mensen gaande is, zoals begeerte, hebzucht, hoogmoed, die ontstaan door een hang naar macht en bezit, de verkilling van de liefde, al deze dingen hebben met de eindtijd te maken.
Een tijd, waarin we als gelovigen mogen uitzien naar Jezus' komst.
Als de bazuin klinkt en het Maranatha wordt gehoord dan komt de Heer. En als we daar klaar voor zijn, bereid, daarvoor alles in orde hebben gemaakt, dan kunnen we de komst van de Heer met blijdschap tegemoet zien. Dan leven we in deze wereld, als burgers van een stad in de hemel, vanwaar wij onze Verlosser verwachten.
Dan leven we niet onder angst of dreiging of met de vraag waar het met de wereld of met onszelf naar toe gaat.
Dan weten we, dat het God nooit uit de hand loopt, dat we meer dan overwinnaars zijn.
Want Jezus is immers gekomen om ons te behouden, ons eeuwig leven te schenken.
Gelovigen, zij die de Here Jezus lief hebben, zitten niet meer aan deze wereld vast, maar zien vol verwachting uit naar de jongste dag.
Dat zijn de mensen met hoop voor de toekomst, die vertrouwen op de Here Jezus. Eenvoudig geloven, dat Jezus hen heeft vrijgekocht door zijn dierbaar bloed en voor wie het leven begonnen is door Zijn opstanding.
De Heer heeft woorden van eeuwig leven, dat woord houdt stand, dat maakt Hij waar.
Een leven met Hem is elke prijs waard.
En in alle dingen mogen we op Hem vertrouwen en leven met het zicht op de hemel, dat we hebben doordat eens dat kruis werd opgericht, waar de Heiland eens en voor altijd het offer bracht.
Door onze wedergeboorte mochten we het leven ontvangen.
Dat maakt het waardevol en rijk.
En eenmaal wacht de kroon des levens.
We zullen gekroond worden met het leven, zoals Jezus ermee gekroond is, sinds de morgen van zijn opstanding.
We mogen in het hier en nu leven voor Jezus, totdat Hij komt.
Het heerlijkste wacht ons nog: eenmaal zien wij Jezus.
Wat een vreugde zal dat zijn.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

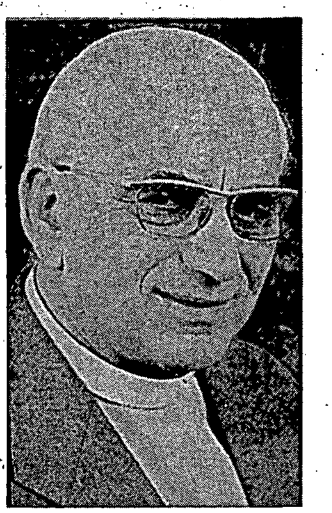
UIT DE BAPTIST TIMES (4)

Er is zorg in Engeland over de vrijheid om via de televisie het Evangelie te verkondigen. Een overheidsinstantie, de Onafhankelijke Televisie Kommissie, heeft regels opgesteld die verbieden om leden te werven voor een religie of godsdienstige richting.
De Evangelische Alliantie in Engeland en enige aktiegroepen hebben de minister van binnenlandse zaken om garanties gevraagd. Met name vreest men dat het bezoek van Billy Graham aan Schotland, later dit jaar, niet zal kunnen worden uitgezonden via de t.v.

Op de bekende Keswick konferentie zullen dit jaar drie Baptistenvoorgangers voor het eerst als sprekers optreden. Het gaat om R.T. Kendall van Westminster Chapel, John Balchin en de nieuwe algemeen sekretaris David Coffey. Ook de bekende argentijnse evangelist Luis Palau komt een week naar Keswick om bijbellezingen te houden.

In Engeland groeit het kerkbezoek bij de charismatisch gerichte kerken en gemeenten het snelst. Wat velen al vermoedden is via serieuze tellingen vastgesteld. De engelse Baptisten geven over de laatste vijftien jaar een schommeling te zien, met vanaf 1985 weer een stijgend aantal kerkgangers. Daarbij zijn minder jongeren dan voorheen.
Men schat dat een kwart van de engelse Baptistengemeenten charismatisch is.

De Baptistengemeenten in het arme zuiden van Wales komen tot nieuw leven. Menselijke sleutelfiguur daarbij is ds. Basil Hill, die er nu vier jaar werkt met een speciale opdracht voor de kleine gemeenten.

Meestal preekt hij driemaal per zondag. Hij reist rond voor bemoediging, bijbelstudies en planning. Een paar maal heeft hij zeer kleine, ontmoedigde gemeenten zover gekregen dat ze zijn gaan samenwerken. Daardoor kan dan eindelijk weer een voorganger worden beroepen.

De twaalf artikelen (3)

GELOOF: WETEN, WILLEN EN VOELEN

"Geloven is: nu zeker weten dat God bestaat, je nu aan Hem toevertrouwen." Zo eindigde ik het vorige artikel. Daar moet nog iets meer bij gezegd worden. Er liggen nog vragen. Is geloven hetzelfde als weten? Is het vooral een zaak van ons verstand of van onze wil of misschien van ons gevoel?

Geloven heeft in elk geval te maken met een aantal feiten, heeft men in orthodoxe kringen altijd vastgehouden. Wie gelooft, gelooft dat bepaalde dingen waar zijn. Bijvoorbeeld dat God bestaat, dat Jezus uit de dood is opgestaan en dat er een laatste oordeel zal zijn. Zonder deze en andere feiten heeft het geloof geen inhoud. Leest u daarover maar eens 1 Kortinhiërs 15. Als bepaalde feiten niet waar zijn, stelt ons geloof niets voor.

HOEVEEL?

Wie zelf een aantal dingen uitdenkt over een hogere macht en zich dan een gelovige noemt, is nog geen Christen. Het christelijk geloof openbaart ons geloofsfeiten die we maar hebben te aanvaarden.
Maar dan komt de vraag: hoeveel moet je dan geloven? Wanneer iemand bijvoorbeeld onmogelijk kan geloven dat de slang in het paradijs gesproken heeft, schiet zijn geloof dan tekort? En hoeveel van dergelijke tekorten mag je nog hebben om erbij te blijven horen? Dat is een absurde vraag. We merken dat we met geloof, als het aannemen van een aantal feiten vast lopen. Feiten horen bij het geloof, denkt u aan 1 Korinthiërs 15, maar het gaat om méér dan feiten.

WILLEN

In geloof zit ook: ja zeggen. De duivel weet maar al te goed dat God bestaat, maar gelooft niet in Hem. Hij weigert op de knieën te gaan en ja te zeggen. Ieder van ons kent wel mensen over wie we datzelfde moeten zeggen: ze weten best dat er een God is, maar willen dat niet toegeven. Ze hebben geen zin in de gevolgen. Geloven is afstand doen van de eerste plaats in je bestaan. Jezelf uit handen geven aan Iemand die groter is. Hem het recht geven om Heer over jouw leven te zijn. Er is dan ook geen geloof zonder gehoorzaamheid. Daarop wijst Jakobus ons in zijn brief.
Geloven is ook: een relatie hebben met God, met de drieënige God. Bepaalde mensen in de Bijbel worden vriend van God genoemd; in zekere zin zijn alle gelovigen dat. Wie gelooft gaat aan Gods kant staan. Hij kiest voor Hem, in goede en kwade dagen. En omgekeerd kiest God voor ons. Heeft Hij dat al gedaan, voor onze geboorte al. Dat is de vaste grond van de relatie.

VOELEN

Geloof als relatie is ook een zaak waar het gevoel bij betrokken is. Net zoals in relaties tussen mensen. God houdt van ons en wij houden van Hem. Gods liefde blijkt uit zijn daden. Onze liefde kunnen we op diverse manieren uitdrukken. We mogen dat heel bewust doen, iets voor God doen uit liefde. Het geloofsleven wordt zwaar wanneer het alleen uit plichten bestaat.
Zoals bij alle menselijke gevoelens zal onze liefde voor God niet altijd even sterk zijn. Zij vertoont op zijn minst golfbewegingen. Gelukkig hangt de relatie niet af van de kracht of de betrouwbaarheid van ons gevoel! Gods houding tegenover ons is onveranderlijk. Leest u gezang 228 maar eens. Daarin staat de zekerheid verwoord dat het niet van mij afhangt, maar van God. Geloof is een onverbrekelijke relatie omdat God ons vasthoudt.

TWIJFEL

Baptisten zijn over het algemeen blijde, geloofszekere mensen. Zo staan (stonden?) we tenminste bekend bij velen buiten onze kring. Voor zo'n reputatie mogen we dankbaar zijn.
Dat neemt niet weg dat velen van ons wel eens twijfelen. Die twijfel komt binnen langs de kant van ons gevoel. Het lijkt er dan ook op dat gevoelsmensen er meer last van hebben dan verstandsmensen. Gewoon doordat ze veel op hun eigen gevoelens letten. Daar zit het gevaar in dat ze zichzelf teveel centraal gaan stellen in hun godsdienst.
Twijfel is geen zonde, het hoort bij ons bestaan. Maar omgekeerd is twijfel ook geen verdienste. Dat lijkt men er tegenwoordig wel eens van te maken. Het is ook echt niet zo dat je pas een sterk geloof hebt wanneer je veel getwijfeld hebt. Een periode van twijfel kan goede kanten hebben, maar een diepe geloofservaring heeft hetzelfde positieve resultaat. We hoeven elkaar zoiets echt niet toe te wensen.
Wie vaak en ernstig twijfelt, moet daarmee niet alleen blijven rondlopen. Binnen en buiten de gemeente zijn mensen die kunnen helpen dit probleem te overwinnen.

Pieter J. Lalleman

WORDT U OPGEBOUWD DOOR ONZE ARTIKELEN? WIJ WORDEN OPGEBOUWD DOOR NIEUWE ABONNEES!

DE VEERTIG DAGEN

BIJBEL

Wij kunnen ons afvragen waarom de Here Jezus niet direct na Zijn opstanding ten hemel is gevaren. Maar de hoofdstukken twintig en éénentwintig uit het Evangelie van Johannes alleen al geven een voldoende verklaring van de reden, waarom het nodig was dat de opstanding zelf niet tevens het definitieve afscheid van de discipelen zou kunnen zijn.

We kunnen het twintigste hoofdstuk uit het Evangelie van Johannes wel het opstandingshoofdstuk noemen. Hij schenkt daar veel aandacht aan de verschijningen van Jezus na Zijn dood. Hij toont ons op ontroerende wijze het verdriet van Maria Magdalena, toen zij dacht dat iemand haar Heer had weggenomen. Daarna zien we de verwarring van Petrus en Johannes als zij lege graf ontdekken. Wat hadden ze nog weinig begrip van het opstandingsgebeuren! Eerst maar weer naar huis en zichzelf opsluiten achter slot en grendel. Als ze werkelijk beseft hadden wat er gebeurd was zouden ze toch wel anders gereageerd hebben. Er was alle reden om blij te zijn en er was helemaal geen reden om zich te verbergen. Toch fijn dat Johannes dit zo eerlijk over zichzelf vertelt. Hierna vertelt hij van het ongeloof van Tomas en van het concrete bewijs, dat de Persoon die voorhen staat dezelfde is als de gekruisigde van zoveel dagen geleden. "Daarna zeide Hij (de Here Jezus) tot Tomas: Breng uw vinger hier en zie mijn handen en breng uw hand en steek die in mijn zijde, en wees niet ongelovig, maar gelovig. Tomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Here en mijn God" (Johannes 20:27, 28).

DE REDEN VAN DIT SCHRIJVEN

Ondertussen zijn wij al zo gewend aan de verhalen rondom de opstanding en de reacties van de betrokkenen, dat het gevaar bestaat, dat wij er afstandelijk en verstandelijk tegen aan kijken. Gelukkig geeft Johannes ook de reden, waarom hij aan deze geschiedschrijving doet. Als de direct betrokkenen al zoveel moeite hadden om de werkelijkheid tot zich door te laten dringen, hoeveel te meer de minder of niet direct betrokkenen.
Daarom was het nodig om zo gedetailleerd te schrijven, zodat de mensen nooit zouden kunnen zeggen, dat zij het niet hadden kunnen weten. Johannes schrijft, opdat de lezers zouden geloven in Jezus: "Deze zijn geschreven opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij gelovende het leven hebt in Zijn naam". (Joh. 20:31)

DE BRIEVEN VAN JOHANNES

In zijn brieven volgt de schrijver ook weer dezelfde weg. Hij beschrijft iets en geeft ook de reden van zijn schrijven aan. De reden van zijn schrijven is om de lezer te brengen tot de zekerheid van het geloof.
"Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de Naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt." (1 Joh. 5:13) In het Evangelie als wel in de brieven refereert hij enerzijds naar het geheel van zijn schrijven en anderzijds ook naar het kleinere vervand.
Zo mogen wij het uitbreiden tot de heel Bijbel. De dingen in de Bijbel zijn geschreven, opdat wij geloven in Messias. Van Genesis tot Openbaring gaat het om het verlossingsplan van God. Ons geloof heeft zijn basis niet alleen in het Evangelie en de Brieven van Johannes, maar in de hele Bijbel.

DE TITULATUUR

Wij zijn gewend aan de titels "koning" en "heer" in ons wereldse bestaan. Het geeft iets verhevens aan.
Maar in de Bijbel duiden deze titels op iets Goddelijks, als ze in verband met Jezus gebruikt worden. Dit geldt evenzeer of nog meer voor de toevoeging "Christus".
Christus is de Griekse vorm voor het hebreeuwse woord Messias. In het boek Daniël lezen we over Messias en Vorst, in combinatie met elkaar (zie Daniël 9:25, 26). De hunkering in het O.T. naar de Vredevorst, had veelal te maken met het verlangen naar een volmaakte maatschappij.
Het begrip Messias duidt daarbij op een Godde-lijke interventie.

DE GODHEID VAN JEZUS CHRISTUS

Het is geen menselijke vanzelfsprekendheid om in Jezus als "de Christus" te geloven. Geen geloof zonder bewijs. Voor de Grieken was het een dwaasheid en voor de Joden een ergernis. Men moest op velerlei wijze overtuigd worden, door woorden en daden Dit gebeurde dan ook op een onweerlegbare manier.
Met het aanvaarden van dit feit en de konsekwenties daarvan valt dan ook de scheiding tussen gelovigen en ongelovigen. Men kan een grote bewondering hebben voor de "Jezus van Nazareth", zonder te beseffen wie Hij werkelijk is en wat Hij voor iemand kan en wil zijn. Veel mensen gaan met een zeer eenzijdig beeld van Jezus door het leven en missen vaak de geestelijke dimensie.

GEEN ENKELE TWIJFEL MEER MOGELIJK

Tussen opstanding en hemelvaart wordt het duidelijk, dat het de Here Jezus gaat om een persoonlijke overtuiging van Zijn volgelingen (zie Joh. 21). Het was een teleurstellende nacht geweest. Als de morgenschemer doorbreekt hebben ze ondanks hun goede kennis van zaken nog niets gevangen. Als de nevelen nog niet helemaal zijn opgetrokken, zien ze iemand op de oever, maar daarin herkennen ze Jezus nog niet. Pas als Hij hen toeroept over het water en een bepaalde opdracht geeft, begint het langzamerhand tot hen door te dringen, dat het de Heer is.
Na de eerste verschijningen waren er verwachtingen gewekt die niet schenen uit te komen. Telkens opnieuw verschijnt de Here Jezus.
In hoofdstuk 15 van de eerste brief aan de Corinthiërs geeft Paulus er een hele opsomming van.
Samen met het lege graf moeten deze verschijningen de basis leggen voor een onwrikbaar geloof in de opstanding van de Here Jezus. De opstanding is zo'n indrukwekkend en onbegrijpelijk gebeuren, dat al die verschijningen het laatste beetje twijfel moeten wegnemen. Over de echtheid ervan zullen de discipelen zich niet moeten kunnen bedenken. Eens en voor altijd moet dit vaststaan.

HET GAAT OM "VISSERS VAN MENSEN"

Terugkeren naar de visnetten was toch eigenlijk wel een afgang. Toch laat de Heer ogenblikken van wanhoop toe.
Als men hier doorheen komt wordt de overtuiging versterkt van de werkelijkheid van Christus. Daartoe moet ook de wonderbare visvangst dienen.
Zij worden weer bepaald bij hun eigenlijke opdracht om vissers van mensen te worden. Zoals de morgennevel verdwijnt, zo verdwijnt ook hun twijfel. Er kan alleen maar gesproken worden over de zegen van de twijfel, als men van daar uit terecht gekomen is bij de volle verzekerdheid van het geloof. Hoe zouden we anders de opdracht van de Heer kunnen uitvoeren? Hoe zou Petrus ooit weer goed terecht gekomen zijn, als hij niet vanuit zijn eigen hopeloosheid en verloochening gekomen zou zijn tot de liefderijke aanvaarding door de Heer.
"Een periode van veertig dagen om Zijn volgelingen voor te bereiden om hen de wereld in te kunnen zenden.
Daarom konden Pasen en Hemelvaartsdag niet op dezelfde dag vallen. De basis moest gelegd worden voor een machtig getuigenis van de opstanding van de Here Jezus.
Het hele boek spreekt daarover en getuigt daarvan."

J. Schotanus

VERGETEN VOLKEREN

Van dag tot dag worden we geconfronteerd met de nood van de Koerden. Dat is een heel goede zaak, want de wereld zal toch moeten weten wat dit volk wordt aangedaan. Op het moment dat we dit schrijven komt er inderdaad één hulpactie op gang, maar wat heeft deze lang op zich laten wachten. Waarom heeft men niet veel eerder ingegrepen?: De middelen daartoe waren volop aanwezig.

Dat deed mij denken aan de recente geschiedenis van het volk der Joden. Aan het begin van deze eeuw zagen de mensen hoe de Nazi's aan het opkomen waren, met al de verderfelijke zaken die daarbij hoorden. Deze nazi's hebben de wereld niet in het onzekere gelaten over hun bedoelingen ten aanzien van de Joden. Dat volk moest uitgeroeid worden, dat hebben ze luid en duidelijk verkondigd, in hun liederen, in hun films en toneelstukken, maar ook in hun ideologie.
Toen in 1933 Hitler aan de macht kwam in Duitsland, kon de wereld weten wat er ging gebeuren. Maar de wereld heeft gezwegen. Joden die uit Duitsland wilden wegvluchten kregen daar de kans niet voor omdat de omliggende landen de grenzen gesloten hielden. Het resultaat kennen we. De oorlog brak uit en dat gaf Hitler gelegenheid om zijn duivels plan uit te voeren. Zes miljoen Joden werden eenvoudig vermoord. Later, na de oorlog, heeft menig volk gezegd: We hadden meer kunnen doen om die mensen te redden. Maar men heeft het niet gedaan.

EN NU DE KOERDEN

Het moest de wereld al lang duidelijk geworden zijn wat Saddam Hoessein met de Koerden wil doen. Het is een volk waar hij last van heeft, wat hem wellicht in de weg staat om zijn idealen te verwezenlijken. Al eerder heeft hij geprobeerd om de Koerden uit te roeien met gifgas, de resultaten hebben wij ook op de Nederlandse televisiebeelden gezien. Het was verschrikkelijk. De wereld zou kunnen weten wat het volk van de Koerden van deze machthebber te verwachten had, als de kans daarvoor zou komen. Maar de wereld heeft opnieuw gezwegen.
De Golfoorlog brak uit, omdat het geld en de olie in gevaar kwamen. Welk een beloften heeft Pres. Bush aan de Koerden gegeven. Waartoe heeft hij het volk opgeroepen? Om een einde te maken aan het regiem van Saddam Hoessein. Wat komt er nu van terecht? Welke machten zijn in het geweer gekomen, waardoor de oorlog vroegtijdig werd beëindigd en de Koerden daardoor in een hopeloze postitie zijn gekomen? Is het weer de politiek geweest of hebben er economische factoren meegewerkt? Ook dit resultaat zien we voor onze ogen gebeuren. Bij honderdduizenden zijn de Koerden op de vlucht. Wat konden zij anders doen, nu Saddam zijn leger achter hen aanzond, om hen uit te roeien? Bij vele duizenden zijn zij ook al uitgeroeid. En de wereld? Wat doet de wereld? Zullen we straks opnieuw gaan zeggen dat we het niet geweten hebben?

HEEL BELANGRIJK IS DE VRAAG WAT GODS GEMEENTE DOET

Wat doet de kerk?
In het verleden is het dikwijls gebeurd dat de kerk zich heeft aangesloten bij de politiek. Zoals de machthebbers dachten, zo dacht ook de kerk. Het is de grote zwakte van Gods gemeente geweest dat men zich in veel landen als staatsgodsdienst heeft laten gebruiken. Op deze wijze sprak men ook het woord van de staat. De gebeurtenissen in de dertiger jaren in Duitsland zijn daar een schrikwekkend voorbeeld van. Gelukkig waren er toen ook anderen, mensen die om Christus' wil zich hebben ingezet om de Joden te helpen waar zij maar konden. Wat doet de kerk vandaag?
We denken dan aan de officiële kanalen die de kerk heeft, zoals de Wereldraad van kerken. Maar deze Wereldraad is dikwijls ook politiek bezig. Dat heeft ons de laatste Assemblee te zien gegeven. Tijdens deze Assemblee van de Wereldraad van Kerken lagen de Joden onder het raketvuur van Irak.
Er werd wel gesproken in deze vergadering over de Palestijnen en hun recht op een eigen staat, maar over de Joden werd in alle talen gezwegen. Daarmee plaatste de Wereldraad zich in de lijn der historie, waar alle eeuwen door de Joden werden doodgezwegen door de kerk. Van deze officiële zijde hebben de Joden niets te verwachten. De Koerden wellicht ook niet, omdat er dan weer allerlei politieke zaken gaan meespreken.

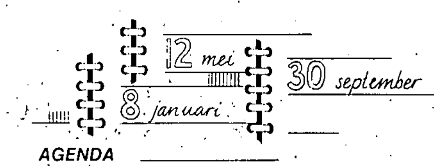
MAAR WAT DOET GODS GEMEENTE?

En daarmee bedoel ik de bijbegetrouwe gelovigen. Ze zijn er bij vele miljoenen in deze wereld. En daar zijn wij dankbaar voor. Maar wat doen wij, als we de nood van deze volkeren zien?
De Joden, of, om het wat anders te zeggen, de staat Israël, zal zeker onze aandacht moeten hebben, want dat is Gods volk waar de gemeente een bijzondere opdracht voor heeft. De gemeente heeft de opdracht gekregen in het woord van God om het volk der Joden tot jaloersheid te verwekken. Wat is daar in de loop der geschiedenis van terecht gekomen? Wordt het niet eens tijd dat we het woord van God ernstig gaan nemen en gaan doen wat onze opdracht is, achter Israël gaan staan? We zullen daarbij voor ogen moeten houden dat Israël nog altijd Gods uitverkoren volk is en dat Gods beloften betreffende dit volk onberouwelijk zijn (Rom. 11:29). Juist nu zullen gemeente en Israël samen moeten optrekken naar de toekomst van Christus.

EN OOK DE KOERDEN ZULLEN WE MOETEN HELPEN.

Het is een volk dat onderdrukt wordt en op dit moment bedreigd met uitroeiing. Het woord "genocide" (volkerenmoord) is in de media al enkele keren gevallen. Zal dit gebeuren zonder dat we er iets aan gedaan hebben? Er is veel nood in deze wereld. We worden er bijna dagelijks mee geconfronteerd. Maar we dreigen er ook immuun voor te worden, zoveel gebeurt er in onze wereld. Toch zal Gods gemeente moeten reageren op de nood van deze wereld en deze tijd. Wij hebben onze rijkdom niet zo maar gekregen. Het is genade van de Here dat we zoveel ontvangen hebben, maar wat doen we ermee? Vrij van politieke bedoelingen, maar wel gedrongen door de liefde van Christus zal Gods gemeente in deze wereld de nood tegemoet moeten treden. We zullen moeten laten merken dat de liefde van Christus ons dringt en als dat gebeurt zal Gods gemeente pas tot een getuigenis in de wereld staan. Dan zullen in de toekomst geen vergeten volkeren tegen ons getuigen, maar wellicht dat we later uit de mond des Heren zullen horen, wat ik ook in een eerder artikel geschreven heb: "Wat gij de minste Mijner broeders hebt gedaan, hebt gij Mij gedaan".

Jac. Schouten

AGENDA

27 april
Jubileumviering Muntendam

12 mei
Radiokerkdienst (Amsterdam-West)

25 mei
Ontmoetingsdag (Zwolle)

8 juni
Jaarvergadering NBJB (Zwolle)

22 juni
Ochtend: diploma-uitreiking T.W.O.
middag: gastles prof. Kiwiet

Laatste nieuws:

Het laatste transport naar Roëmenie & Bulgarijen vertrekt begin mei uit Bergum

We wisten wat we deden, waarom en hoe.
We weten wat we doen, waarom en hoe.
We weten wat we willen, waarom en hoe.

De vraag is: "Weet u het ook?"

Binnen de Jeugdraad van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging zijn we al geruime tijd bezig met wat met mooie woorden heet: "Beleid maken". Nu is dat op zich niets nieuws. In je bezig zijn werk je toch vaak aan beleid en zelfs aan de hand van een beleid. Alleen is dat vaak een onbewust gebeuren en is er geen sprake van het op papier krijgen van het beleid.
Dat is nu veranderd!
De Jeugdraad heeft inmiddels een aantal vergaderingen gepraat aan de hand van de een "discussienota" over het gevoerde en te voeren beleid. Een en ander heeft al geresulteerd in een veranderde vergaderstruktuur die het mogelijk maakt ook in de toekomst het beleid steeds ter discussie te kunnen stellen zonder dat allerlei andere (lopende) zaken er voor zorgen dat het onderwerp beleid konstant naar een volgende vergadering verhuist.
Ontdekt hebben we inmiddels ook dat het een boeiende zaak is om samen over beleid te praten. Over het hoe en waarom van je werk, over je vragen en wensen, over de maatschappelijke ontwikkelingen die hun invloed hebben en niet in de laatste plaats over het reilen en zeilen van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland die ons werkgebied vormt en waarop we ons in ons werken richten.
Het spreekt voor zich dat ook het reilen en zeilen van deze Unie van invloed is op dat wat je deed, doet en wilt gaan doen. Het werken op dit unieterrein wordt overigens heel verschillend ervaren. Juist in deze tijd valt het niet altijd mee om met de diensten die je levert het ook iedereen naar de zin te maken. Het betekent dat je in een spanningsveld terecht komt wat aan de ene kant zorgt voor uitdagingen en aan de andere kant ook wel eens ergernis en irritatie oproept. En in dat spanningsveld maken we als Jeugdraad samen beleid en dat is een goede zaak.
Toch is er bij dat beleid maken een ding dat we weliswaar niet over het hoofd zien, maar toch vaak ontbreekt. Ik bedoel hiermee de plaatstelijke gemeenten, de afdelingen van de NBJB, kortom u of zo je wilt jou! Beleid maken is niet iets wat je zo maar even kunt uitbesteden aan de Jeugdraad van de NBJB. Je mag van de Jeugdraad verwachten dat ze voorbereidend werk doen, maar vervolgens moet u/je er bij zijn om mee te bepalen wat er moet gebeuren en wat er nodig is. En van dat mee bepalen komt helaas maar weinig terecht. Massaal laten we het de laatst jaren afweten bij de diverse gelegenheden die er zijn om invloed te doen gelden, om mee te bepalen wat nu en in de komende jaren nodig is.
Op zaterdag 8 juni aanstaande geven we u/je opnieuw de volop de gelegenheid om mee te praten en mee te denken over het beleid van de NBJB. Opnieuw houden we dan onze jaarvergadering in de Samenhofkerk te Zwolle.
Ik zou zeggen: Grijp deze kans! Doe en denk mee! Dat is uiteindelijk voor jezelf een investering van tijd die je iets oplevert voor jezelf en voor de kinderen en jongeren binnen onze gemeenten. Een investering die beter is dan het achteraf geven van "goedkope" kritiek en het konstateren dat het alweer niet deugd. Ook daarvoor ben je dan eigenlijk medeverantwoordelijk, al blijkt dat vaak niet uit wat we horen.
Kinderen en jongeren hebben naar mijn mening ook recht op deze investering opdat we samen tot een goed beleid komen voor de komende jaren. Een beleid waaruit duidelijk naar voren komt hoe we samen het jeugd- en jongerenwerk in en rondom de Baptisten Gemeenten in Nederland zodanig stimuleren dat we daardoor jonge mensen de weg naar God wijzen en hen helpen om te leven vanuit het geloof in en door Jezus Christus, de Heiland en Heer.

Tot ziens op zaterdag 8 juni te Zwolle.

Nico Wever.,

VERTROUWEN

In de bijbel worden niet veel kinderen genoemd, en zeker niet bij hun naam. Er is wel sprake van groepen kinderen. Bijvoorbeeld de jongetjes, die gedood werden door Herodes na de geboorte van Jezus, de jongetjes, die in het land Goosen moesten sterven op bevel van de Farao en natuurlijk de kinderen, die bij de Here Jezus mochten komen om gezegend te worden.

Soms vervullen kinderen een heel belangrijke taak in de Bijbel.
Mirjam moest op ahaar broertje Mozes letten (Ex. 2) toen hij in een biezen mandje op de rivier dreef. Zij had de moed om de dochter van de Farao aan te spreken en dat had grote gevolgen voor Mozes en voor het volk Israël. In het Oude Testament lezen we ook het verhaal van een ander meisje. Ze was nog heel jong toen ze als gevangene weggevoerd werd uit haar land. Haar naam wordt niet genoemd, maar ook zij was moedig en vol vertrouwen in de Heer. (2 Kon. 5).
Ze was als dienstmeisje in het huis van een legeroverste terechtgekomen, maar ze was God niet vergeten. Toen Naäman melaats werd, vertelde ze zijn vrouw over de profeet van God, die Naäman wel genezen kon. Hoe het verhaal verder ging is u vast wel bekend. Er staan dus best wel verhalen over kinderen in de Bijbel, kinderen die gelovig waren en vertrouwen hadden.
Ook in het Nieuwe Testament lezen we over kinderen. Het bekendste verhaal is natuurlijk dat van de twaalfjarige Jezus in de Tempel, maar in Johannes 6 wordt ook een jongetje genoemd.
Het is het verhaal van de wonderbare spijziging. We lezen daar, dat alleen een jongen eten bij de Heer brengt, vijf broden en twee vissen. Als ik dit verhaal lees, kan ik mij haast niet voorstellen dat er verder, van al die 5000 mannen en al die niet genoemde vrouwen, niemand iets te eten zij zich had. Dat moet toch haast wel, maar misschien dachten die mensen, wat moet Jezus nou met mijn lunchpakketje, dat houd ik liever zelf, dan is er tenminste één die genoeg te eten krijgt.
Maar dat jongetje geeft zijn eten, vol vertrouwen legt hij het bij Jezus neer. Hij gelooft dat de Here Jezus het gebruiken kan. Heerlijk dat kinderlijk vertrouwen, dat het goed zal komen, hoe dan ook. Wij grote mensen kunnen ons soms vreselijk uitsloven om iets wat moeilijk is aan kinderen uit te leggen, terwijl vertrouwen geen uitleg behoeft. Vorig jaar werd mij dit nog eens heel duidelijk gemaakt door mijn zoontje, toen vijf jaar oud.
De oma van mijn man was overleden, daar werd natuurlijk over gepraat: "Waar is oma nu mamma?", "Oma is in de hemel". "Maar waarom wordt ze dan begraven als ze al in de hemel is?" Ja, deze vraag moet even duidelijk beantwoord worden, dus leg ik uit: "Het lichaam, het huis dus, blijft hier en wordt begraven". Nou daar kwamen verder geen vragen over, dus was ik erg tevreden met mijzelf als opvoeder. Tot ik na de begrafenis de kinderen van school haalde. De jongste zat achterop de fiets en schreeuwde opeens: "En mamma, waren de touwen lang genoeg?" Heel onnozel vroeg ik "Waar heb je het over, welke touwen?" "Nou de touwen van de Here God, waarmee Hij oma de hemel in ging trekken.:" Tja, waarom moeilijk doen als het zo gemakkelijk is, zal hij wel gedacht hebben, mamma ook met haar gezeur over huisjes enzo. Vertrouwen dat de Here God het wel regelen zal, ons ontbreekt het daar nogal eens aan en wat een onnodige zorgen kunnen daaruit voortkomen. Mijn oma zei het al: "Een mens lijdt dikwijls het meest door 't lijden dat hij vreest en dat niet op komt dagen. Zo heeft hij meer te dragen dat God te dragen geeft". En zo is het maar net.

Appingedam, Ina Schenkel-Zandvoort

IN GESPREK MET THEO VAN HOOF:

"GA HEEN, DOE GIJ EVENZO"

Hoog-Catharijne in Utrecht. Wat je ook maar hebben wilt of nodig hebt – het is er. Hoog Catharijne – het lichte paradijs van de overvloedmaatschappij en tegelijk de donkere wereld van junks, zwervers, uitgeslotenen en weglopers. Verwarrend en verbijsterend.
In die neerdrukkende en vaak sinistere omgeving werkt Theo van Hoof. En niet alleen daar. Ook in de omgeving van de gevreesde delen van het Rotterdamse en Amsterdamse Centraal Station is hij aanwezig. Niet opvallend en luidruchtig. Theo is een zachtaardige man, die vriendelijkheid en rust uitstraalt. Ik had een gesprek met hem.

Wie is Theo van Hoof?
Een gewone man. Ik ben 47 jaar, getrouwd en vader van twee zoons. Sinds 10 jaar ongeveer werk ik onder randgroepjongeren, verslaafden en zwervers op de grote stations.

Waarom doe je dat?
Ik zie het als een opdracht. Ik voel me ertoe geroepen. Een aantal jaren geleden was ik verkoper en administrateur in een bedrijf. Ik raakte zonder werk en werd straathoekwerker, straatevangelist, zeg maar.

Wat bewoog je om juist dat te gaan doen? je had toch ook een gewone baan kunnen zoeken?
Ik kwam uit een groot Rooms-Katholiek gezin. Maar wat persoonlijk geloof was wist ik niet. Bij het sterfbed van mijn moeder is er iets ingrijpends in mij gebeurd. van toen af wilde ik God echt leren kennen. Hij heeft me gezocht en gevonden en toen ging Zijn Woord steeds meer voor me leven en tot me spreken.

Toen koos je voor dit werk?
Ja, ik las ook in de Bijbel de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Nou ja, net als die reiziger was ik a.h.w. 'opgeraapt' en nu zei Jezus tegen mij: „Ga heen, doe gij evenzo". Aan de klem van die opdracht kon ik niet meer ontkomen. Ik moest nu anderen opzoeken en barmhartig voor hen zijn.

Je zoekt op.
Ja, je moet erop uitgaan. Zijn waar de anderen zijn. Niet wachten tot mensen naar je toe komen. Uitgaan: de straat op en de markt. Naar het winkelcentrum. In mijn geval vooral: naar de stations. Dat zijn echt de ontmoetingsplaatsen met reizigers en de verzamelplaatsen van de randfiguren.

Hoe gaat dat nou in de praktijk? Klamp je zomaar mensen aan?
't Is een zaak van vertrouwen winnen. Je hebt dus allerlei plaatsen waar zwervers liggen en zitten en rondhangen, ontmoetingspunten van gebruikers en handelaars. Ik ga er gewoon bij en tussen staan. Na verloop van tijd kennen ze je en zijn ze bereid om met je te praten. Ik begin dan gewoon over alledaagse dingen, geef 'es een folder en soms al heel snel beginnen ze te praten over hun problemen of zeggen iets waarbij je aan kunt haken.

Staan die mensen dan zo gauw klaar met hun verhaal?
Nee, ik zeg het al: 't is een zaak van vertrouwen, van geduld ook. 't Contact ontstaat soms nadat ik ze wat aangeboden heb. 'n Kop koffie, een broodje, een hap nassie uit de muur. Sommigen hebben echt grote honger; het geld is besteed aan drugs... Dan komt er soms openheid. Ja, met alles wat ik heb probeer ik dan duidelijk te maken dat er een God van liefde is die hen zoekt, bij Wie ze echt terecht kunnen. Die zegt: Ik ben de deur. Dat wil ik zo graag duidelijk maken: dat Hij zoekt, dat Hij je graag bij Zich wil hebben. Dat dat ook geldt voor mensen die hun leven verziekt hebben of slachtoffer zijn geworden van anderen. He, want lang niet iedereen is schuldig aan z'n ellende. Ik kom ze tegen: mensen die alles gemist hebben. Geborgenheid, nabijheid, hulp, troost. Je hoort de vreselijkste dingen. Jij en ik: wij hebben zoveel dat anderen gemist hebben.

Ben je nooit bang?
Weinig. Je moet natuurlijk het gevaar niet zoeken. Maar verder... Wat staat er ook aan het eind van het Johannes-evangelie? O, nee, 't is Mattheüs: "En zie, ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld". Als Hij je stuurt, zal Hij ook wel voor je zorgen. Vandaag net zo goed.

Welke ontmoetingen had je de laatste tijd?
B.v. met twee broers. Allebei gokverslaafd. Ze hebben grote schulden en mogen niet meer thuis komen. Met jonge ouders, zwervers, met hun kind. Ouders beiden verslaafd. Met een jong meisje dat door haar vriend letterlijk de prostitutie ingetrapt is. Met Piet, zal ik hem maar noemen. Piet bedelt altijd om Patat. Door hem kreeg ik weer contact met een ander die echt wil luisteren.

Je deelt je geloof en je eten.
Ja, ik wil in de ander Christus zien. Mattheüs 25: ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven; ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest.

Zie je veranderingen?
Soms. Soms mis je mensen die zijn overleden. Ze hebben een snelle dood gezocht of een langzame. Sommige veranderen. Komen tot geloof en een nieuw leven. Het gebeurt. Ongeloofelijk wat God kan.

Is het contact toch niet te vluchtig? Is er geen behoefte aan hulp op lange termijn?
Ja, dringend.
We zijn bezig met het voorbereiden van een plaats voor een woongemeenschap. Zo'n woongemeenschap kan heel goed functioneren. Ik heb daar voorbeelden van gezien in ons land en ook onlangs in Engeland. Ik heb op het ogenblik contact met zo'n twintig mensen uit alle delen van het land die echt hunkeren om bij anderen te horen, die er geweldig naar verlangen deel uit te maken van zo'n gemeenschap.
We hebben een behuizing op het oog waar we een veilige plaats van kunnen maken, waar mensen langere tijd kunnen zijn waar ze begeleiding vinden en een luisterend oor. Hiervoor hebben we steun en hulp nodig en voorbede. We willen erg graag meer contact nog met kerken en geloofsgemeeschappen...

Theo wil ook graag komen vertellen op jeugdsamenkomsten of gemeenteavonden e.d. U kunt hem uitnodigen via C.v.Baardewijk, Prentsnijdershorst 204, 7328 VE Apeldoorn, tel. 055-418607.

(Eerder verschenen in Opbouw)

Op vrijdag 29 maart is te Utrecht ontslapen in zijn Heer en Heiland

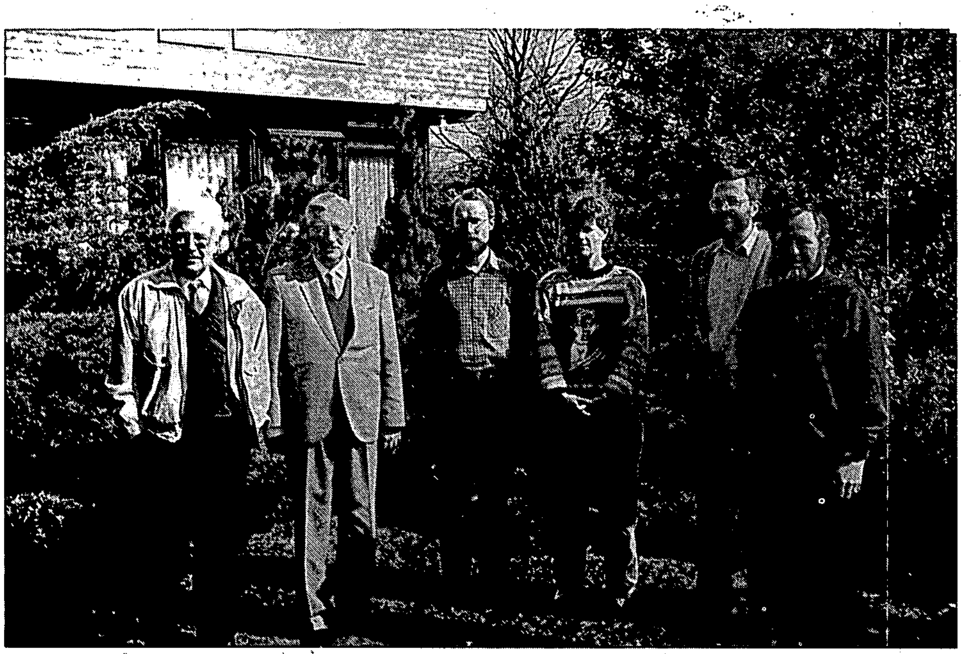
DS. ARIE VISSCHER

in de leeftijd van 74 jaar.
Ds. Visscher mocht onze gemeente twee maal als voorganger dienen.
In een moeilijke periode in onze gemeente werd hij beroepen en hij bouwde onze gemeente weer op.
In 1981 werd ds. Visscher voor de tweede maal aan onze gemeente verbonden.
Gezien zijn gezondheid moest hij het ambt als voorganger neerleggen.
Zondag 6 januari 1985 werd afscheid genomen van ds. Visscher als voorganger van onze gemeente.
Wij zullen ds. Visscher blijven herinneren als herder en leraar en als vriend.
Wij bidden voor zr. Visscher, kinderen en kleinkinderen om Gods kracht en troost om dit verlies te verwerken.

Baptisten Gemeente Almelo
Nieuwstraat.

JOY FESTIVAL ROTTERDAM

Op 30 april organiseert stichting Exodus weer een Joy Festival op het Binnenwegplein in het hartje van Rotterdam. Aanvang 11.00 uur, afsluiting van 15.00 tot 16.00 uur met massale sing-in. Medewerking van Arjan en Efi Knevel. Wim Pols & Country Trail Band, Diane van Dijk e.a.

De Stuurgroep van de Gemeente Bijbelschool bijeen. V.l.n.r. br. Corporaal, br. Kruizinga, br. Lalleman, zr. Kanis-v.d. Werf, br. De Zwart en br. Jager voor "De Samenhof". Dit jaar bestaat de G.B.S. 10 jaar en dat wordt gevierd. U kunt een kado geven door het aantal deelnemers aan ons Unie-bijbelstudiewerk te laten stijgen. Wanneer u nu instapt, kunt u de brief van Jakobus bestuderen. Vanaf september zijn Ruth en Efeziërs aan de orde. Aanbevolen door de Uniecommissie en vele enthousiaste deelnemers.

INTERNATIONAAL

HULPOVERZICHT VAN BAPTIST WORLD AID* (BWA)

BWA, de hulp-arm van de Baptisten Wereld Alliantie, brengt verslag uit van hulptoezeggingen, die eind 1990 zijn gedaan en die allemaal uit specifieke Baptisten bronnen afkomstig zijn.
BWA schonk US$ 10.000,– aan de Ghanese Baptisten Conventie ter ondersteuning van het hulpwerk aan de kerken onder de Liberiaanse vluchtelingen aldaar.
Een andere schenking van US$ 10.000,– werd gedaan aan de Missionary Aviation Fellowship Internationaal, die er in geslaagd is, dringend noodzakelijke medische goederen naar Liberia zelf over te vliegen. BWA deelt mee, dat de situatie in het land langzamerhand verbetert en dat verdere hulp zal worden gezonden via BWA vice-president John Peterson, die het land spoedig zal bezoeken.
Oost-Europese landen zijn gesteund door het pakkettenplan van Baptist Response Europe (= Bapt. Antwoord Europa). BWA stelde US$ 10.000,– uit het Hongerfonds beschikbaar ter ondersteuning van dit projekt.
Veel kerken in Europa hebben voedselpakketten gezonden en de aflevering is verbeterd door centrale verzending naar Roemenië en Bulgarije. BWA ziet er op toe, dat er kaarsen worden meegezonden in de hulppakketten voor Bulgarije, omdat de electriciteit er heel beperkt is en de winter lang dreigt te worden.
BRE verenigt de Baptisten Wereld Alliantie, de Europese Baptisten Federatie en andere Baptisten wereldunies/conventies en zendingsgenootschappen.
In totaal is in 1990 voor meer dan US$ 2.000.000,– hulp aan Oost-Europa geschonken.
US$ 10.000,– is naar de Filipijnen gezonden om de slachtoffers van de wervel storm Mike te steunen. Deze tragedie, onmiddellijk volgend op een rampzalige aardbeving in Juli, heeft vele plaatsen verwoest.
Een hulpprojekt van US$ 100.000,– werd door BWA in augustus j.l., volgend op de aardbeving, in gang gezet. Australische Baptisten steunen dit projekt, maar er is meer hulp nodig voor de slachtoffer van wervelstormen.
BWA heeft momenteel verplichtingen in Ethiopië tot een bedrag van US$ 33.000,–. In samenwerking met de Baptist General Conference Mission heeft BWA medische programma's ondersteund en kinder-vaccinaties verzorgd.
Elf jaar geleden besloten BWA, de Centrale Mennonieten Raad en Sovjet Baptisten tot de vertaling en uitgifte van een Bijbelcommentaar voor Sovjet-pastors.
De sectie Nieuwe Testament is gereed en in gebruik genomen en het Oude Testament zal over 2 of 3 jaar gereed zijn.
Voor dit projekt is veel steun van BWA nodig geweest, dat zegt dat "terwijl er in de Sovjet Unie een groot tekort aan brood is, de Sovjet Baptisten u zullen vertellen, dat er een zelfs nog groter tekort aan het brood des levens heerst."
BWA steunt hulpwerk in Bangladesh, Roemenië en Afrika. Men is ook betrokken bij voedselprogramma's voor Golf-vluchtelingen en men is bereid indien nodig opnieuw steun te verlenen.
Men heeft de Zuid-Afrikaanse Baptisten geholpen met het bouwen van een school in de stad Tembisa; Italiaanse Baptisten hebben steun ontvangen na de rampzalige brand afgelopen herfst in hun drukkerij.
Directeur van BWA is de Britse Baptisten dominee Paul Montacute. Hij zegt: "De hulp van BWA is nu sterker dan ooit nodig. Ik spoor iedere Baptist aan het werk, wat wij in de dierbare naam van Jezus verrichten te steunen."

* = Baptisten Wereld Hulp(organisatie), uit "Baptist Times" van 14 februari 1991. Vert. J.B. Boom.

> "Ik spoor iedere Baptist aan, het werk wat wij in Jezus' naam doen, te steunen".

LEZERS AAN HET WOORD

"TROUW" ALS ZONDEBOK?

Het aantal Baptistengemeenten in ons land neemt toe, meldt ons drs P.J. Lalleman (zie DC van 11 april j.l.). Hij doelt daarbij op gemeenten van ons verwante signatuur, die de laatste jaren op verschillende plaatsen zijn ontstaan, maar die zich tot nu toe niet bij de Unie hebben aangesloten.
In dit verband – en dat zint mij niet, ik acht het zelfs bedenkelijk – hekelt hij de berichtgeving over onze Uniegemeenschap in het dagblad "TROUW", die daarvan, zo suggereert hij tenminste, wel eens de oorzaak zou kunnen zijn.
Die krant heeft – kennelijk bij gebrek aan goed nieuws uit onze kring – het dus gedaan!
"Trouw" als zondebok? Laten we liever de hand in eigen boezem steken!

J.A. Brandsma, Zeist

KERSTPEL

Voor wie vooruit denkt! In de gemeente Apeldoorn is afgelopen jaar het toneelstuk "Noodstop in de kerstnacht" opgevoerd.
Het werd speciaal voor de gemeente geschreven door onze broeder Dolf Kloek, duurt ongeveer 45 minuten en vereist 13 spelers tussen 17 en 60 jaar.
Tegen materiaal- en portokosten biedt br. Kloek u het stuk aan.
Zijn adres: Aquamarijnstraat 35
7314 HW Apeldoorn.

Aanbevolen, PJL.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar, buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Maar ik weet dat mijn Verlosser leeft"
Job 19:25a

Op 24 maart 1991 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

Jantiene van der Laan-Hesseling

op de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten gemeente Nieuwe Pekela

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de voorganger van Delfzijl, br. D.M. Stichter, luidt: Zigzagoven 40, 9934 NC Delfzijl, tel. 05960-15549

Penningmeester van de gemeente Alphen aan den Rijn is L.F. Piersma, Biezen 162, 2771 CP Boskoop, tel. 01727-16919

Penningmeester van de gemeente Ede is A. de Jong, Oude Kerkweg 6, 6717 JP Ede, tel. 08380-30391

Penningmeester van de Friese Bond is W. Koster, J. van den Vondelstraat 19, 8862 XA Harlingen, tel. 05178-13686

"Een ieder die leeft en in Mij gelooft zal niet sterven in der eeuwigheid".
Joh. 11:26

Toch nog onverwacht is thuisgehaald mijn lieve man

Bernard Anton Peeters

op de leeftijd van 76 jaar.

J. Peeters-Visser

15 april 1991
Schaloenstraat 88
2532 AH Den Haag

Geheel onverwacht nam de Heer tot Zich onze broeder

Eetse Aaldrik Schluter

In de ouderdom van 81 jaar

"Heer, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht."

Leeuwarden, 7 april 1991

Baptistengemeente Leeuwarden

Met dankbaarheid, blijheid en trots willen wij het 45 jarig huwelijksfeest vieren van onze ouders

Alle van der Goot
en
Zwaantje Pots

1946 15 mei 1991

U bent welkom op de receptie in 't Kruispunt, Slachthuisstraat 22
5664 EP Geldrop
op 18 mei 1991
van 16 tot 17 uur.

Ida, Henk en Hinke van der Goot

Waleweinlaan 62
5665 CK Geldrop

"Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld"

Heden behaagde het de Heer tot Zich te nemen in Zijn heerlijkheid onze zuster

Kornelia Runhart-Middel

in de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten gemeente Groningen-Zuid,
7 april 1991.

"Want Ik ga heen om u plaats te bereiden"
Job 14

Ontslapen in zijn Heer en Heiland, op de leeftijd van bijna 93 jaar, onze broeder

Simon Sjollema

Assen, 10 april 1991

Baptisten gemeente Assen

RECTIFICATIE

Psalm 23: 1 en 2

De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets; Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren.

Hij ging naar Jezus mijn innig geliefde man, onze zeer zorgzame vader en allerliefste opa. Hij mocht 50 jaar van zijn Heer en Heiland vertellen in vele gemeenten van ons land

Wolter Veenstra
dienstknecht van de Heer

Hij is nu bij zijn Heer en bevrijd van alle pijn. Wij kunnen hem niet missen. Hij werd 71 jaar. Hij was ridder in de orde van Oranje Nassau.

Zijn liefhebbende vrouw:
Tine H. Veenstra-de Vries

Zijn dankbare kinderen:
Bertha en Jan
Cor en Ellen
Dieneke en Jacob

en zijn dierbare kleinkinderen:
Madelon en Han
Walter en Sylvia
Mark en Judith
Krista en Martien
Inge en Corné
Wout
Mirte
Santine
Dick
Jaap jr.

Wormer, 6 april 1991

Corr. adres: Roerdompstraat 108
1531 XK Wormer

De begrafenis heeft 11 april 1991 te Bergum plaatsgevonden.

106e jaargang nummer 18- 2 mei 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VRIJHEID: GAVE EN OPGAVE

U bent geroepen om vrij te zijn. Maar gebruik die vrijheid niet als voorwendsel voor zelfzucht. Nee, wees elkaar juist dienstbaar in een geest van liefde.
(Galaten 5:13, GNB)

Op de middelbare school moest ik voor de moderne talen boeken van een lijst lezen. Dat heeft een paar jaar heel wat van mijn tijd gekost en vaak niet tot mijn vreugde. Van sommige boeken genoot ik wel. Diepe indruk maakte het dagboek van Anne Frank, uitgegeven onder de titel "Het Achterhuis". Ik weet nog dat ik het rond de kerstdagen las en af en toe mijn ogen niet droog kon houden. Meer dan films of het journaal heeft dat boek me laten zien, hoe erg onvrijheid is.

In deze weekwisseling, op 4 mei, herdenken wij de oorlogsslachtoffers en op 5 mei brengen we de Heer dank voor onze vrijheid, dit jaar vooral voor de vrijheid van godsdienst. Na 46 jaar vrijheid en welvaart weten de meeste mensen in ons land niet uit ervaring wat onderdrukking en honger zijn. We zien wel op de televisie dat die dingen op het grootste deel van de aarde nog altijd heel normaal zijn. Maar wie van ons beseft goed, wat onvrijheid of honger is?

Wij kunnen leven in vrijheid en welvaart. Is dat wel iets om God voor te danken? "Het is de prestatie van de westerse mens; onze eigen verdienste," zegt men wel. Wie dat zegt, bedankt alleen zichzelf. Maar het klopt niet.

In de eerste plaats doet "de westerse mens" evenveel kwaad als goed. Hij levert wapens aan Irak en aan wie maar betaalt, en hij houdt de Derde Wereld arm door een onrechtvaardige ekonomische orde. Onze welvaart gaat direkt ten koste van mensen elders. Vanuit onze vrijheid leveren we wapens en ander tuig aan mensen die hun medemensen onvrijheid aandoen. Wij westerlingen presteren minstens zo veel ten kwade als ten goede.

In de tweede plaats zijn er ongetwijfeld mensen geweest die door hun persoonlijke inspanningen en prestaties onze wereld vooruit hebben geholpen. Maar de meesten van ons hebben persoonlijk geen grote rol gespeeld. Dat onze wieg in Nederland stond en niet in Sierra Leone is niet onze verdienste.

Wij danken onze vrijheied en welvaart niet aan onszelf. Daarom past het ons, God te danken voor de vrijheid en schuld te belijden voor onze overdaad. We mogen danken voor ons dagelijks voedsel. Voor verwarming in de winter. Voor de vrijheid om ons geloof te beleven en uit te dragen. Voor de zekerheid van een eerlijk strafrecht. Voor de mogelijkheid onze overheid zelf te kiezen, te kontroleren en zelfs te bekritiseren.

Gods gave is ook altijd een opgave. Zou Hij andere volkeren niet hetzelfde gunnen als wij hebben? Mogen wij anderen onthouden wat we voor hen kunnen doen? Is het niet de taak van mensen die de mogelijkheid hebben, te doen wat goed is voor allen? Klant worden van de Derde Wereld; lid worden van de organisatie die opkomt voor mensen die ten onrechte gevangen zitten, Amnesty International; tevreden zijn met genoeg zodat er ook voor anderen een mogelijkheid van leven zal zijn - is dat te veel gevraagd als dank voor onze vrijheid?

Wat Paulus aan de Galaten schrijft slaat op vrijheid van de de oud-testamentische wet. Daarvan is de gelovige vrij. Ik denk dat we het ook van toepassing mogen verklaren op onze westerse vrijheid. Ook dat is een gave van God waarvan we een passend gebuik mogen maken. En waarvoor we Hem mogen danken en prijzen.

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

INTERNATIONAAL

UIT DIE GEMEINDE (1)

Zoals in Groot-Brittannië wekelijks de Baptist Times verschijnt, zo hebben de duitse Baptisten ook een weekblad, Die Gemeinde (de gemeente). Tot dusverre is het het blad van de westelijke bond. Deze heet officieel niet Baptistenbond, maar Bund Evangelisch-Freikirchlicher Gemeinden.
Ook in het voormalige Oost-Duitsland is een bond. Daar zijn de laatste maanden al heel wat dingen veranderd. Zo is men van drie gewesten naar zes gegaan. Daardoor zijn de gewestelijke bonden veel dichter bij de gemeenten komen te staan. Vooral de kleine gemeenten ervaren nu meer gemeenschap. In Berlijn en omstreken zijn de gemeenten uit Oost en West samengegaan in één gewest.
Dezer dagen hoopt men de Bonden van West en Oost weer samen te voegen Het zal niet zo zijn dat het Oosten zich gewoon bij het Westen voegt. Men streeft naar een fusie van twee gelijkwaardige partners en daarom worden er nieuwe statuten opgesteld.
Van 8 tot 12 mei vindt in Siegen de vergadering van de Bondsraad plaats, waarop de hereniging officieel besloten zal worden. Men had graag in Berlijn bijeen willen komen, maar daar is geen ruimte meer te huren.
In de edelstenenstad Idar-Oberstein voeren de Baptisten dit jaar een gerichte kampagne om tot stichting van een gemeente te komen. In de plaatselijke bladen werd een bijbelstudiekring aangekondigd. Begin juni zal er een tiendaagse tentaktie gehouden worden, met medewerking van een koor met leden uit Siegen en uit de VS. Een probleem voor de kampagne is dat er nog totaal geen Baptisten in de stad wonen.
Om de drie jaar hebben de duitse voorgangers een "theologische week". Voor het eerst waren in maart dit jaar ook de Oostduitsers erbij. In totaal kwamen er 460 mensen. Duitsland kent in totaal tien vrouwen die predikantswerk doen en "theologische medewerksters" genoemd worden. De broederschap van voorgangers besloot, hen voortaan niet alleen uit te nodigen, maar hen ook stemrecht te geven. Aan de eenwording van de broederschappen van Oost en West wordt gewerkt.
De westelijke voorgangers besloten om een jaar lang af te zien van salarisverhogingen, ten behoeve van een solidariteitsfonds voor het Oosten. Naast diensten en lezingen genoten de voorgangers ook van een kabaret-avond; aan ds. Andreas Malessa is zoiets wel toevertrouwd.

PJL

BEVRIJDING - TOEN EN STRAKS

Komende week vieren we 's zondags de Nationale Bevrijdingsdag en enkele dagen later vieren we Hemelvaartsdag.
Als we de geschiedenis van Jezus' hemelvaart, waar ik in een volgend artikel dieper op in hoop te gaan, lezen in de Bijbel uit het boek Handelingen dan komt de vraag op wat nu de betekenis is van de hemelvaart van de Heer.
Is het voor ons iets om over te treuren of iets om blij mee te zijn?

De Heer zelf is na zijn opstanding verschenen aan zijn discipelen en enkele vrouwen, zo lezen we in het evangelie. Hij spreekt en eet als vanouds met hen, tot aan het moment dat zijn verschijning de laatste is en Hij aan het oog van zijn discipelen onttrokken wordt.
Betekent dat een definitief afscheid?
Betekent het dat nu alles is afgelopen ?
Het is denk ik veel meer een onderstreping en een voortzetting van het nieuw gemaakte begin.
In Jezus' opstanding ligt het begin en de belofte van een nieuwe toekomst.
Een definitieve doorbraak van een nieuwe werkelijkheid.
En dat proces, van vernieuwing en verheerlijking van Gods schepping, is niet meer tegen te houden.
Gods Rijk is nog niet voltooid, maar op weg naar de volle openbaring ervan.
Wat in en met Jezus begonnen is zal voltooid worden.
Het werk, zijn werk zal doorgaan.

JEZUS' HEENGAAN

Dat Jezus naar de Vader is gegaan betekent dat Hij is opgenomen in de sfeer waar Hij thuis hoort. En dat is in die van Gods heerlijkheid. Hemelvaart laat ons zien dat Jezus werkelijk Heer is en dat Hij zijn werk ook voortzet.
In zijn aardse leven was Jezus de Knecht, die moest lijden, na zijn opstanding is Hij de verhoogde Heer, die van de andere kant, vanuit de toekomst allen tot zich trekt.
Hij gaat naar zijn Vader maar laat de zijnen niet alleen achter. Hij belooft de Heilige Geest, in wienst werk de aanwezigheid van de Heer te herkennen valt.
En tegelijk zit er de garantie in dat de Heer zijn vernieuwingswerk komt afmaken.
Dat Jezus naar zijn Vader is gegaan, getuigt ervan, dat zijn opstanding geen gebeurtenis is geweest, die alleen nog maar een plaats heeft in het grijze verleden. Een gebeuren dat achter ons ligt en geen zeggingskracht meer zou hebben.
Het dient zich juist aan als een veel belovende realiteit voor ons uit.
Wat aan Jezus is gebeurd staat de wereld nog te wachten.
Met Hem verbonden weten we dat we leven hebben tot in eeuwigheid. Ons leven is met Christus verbonden. Ons Vaderland is in de hemel, daar wacht ons een eeuwig goed. Daar zullen we Jezus zien, onze Heiland, die ons een plaats bereidt in het Vaderhuis.
Zo mogen we met elkaar onderweg zijn naar het Vaderland.
Jezus is naar zijn vader gegaan, maar Hij sterkt en steunt ons op de reis..
Hij heeft zijn Geest gegeven als de Trooster, als de kracht die in en onder ons mag werken.
Als we het beeld van de wind gebruiken zien we hoe Gods Geest werkt.
De wind is onzichtbaar, maar als het waait, zelfs op het moment dat ik dit schrijf stormachtig, dan zien we dat aan de dingen die bewegen; bijvoorbeeld de takken van de boom.
De wind is onzichtbaar, wat wel zichbaar is, is de richting van de wind. Zo is het ook met Gods Geest.
Onzichtbaar, maar zichtbaar aan mensen die er door in beweging komen.
Zichtbaar is de levensrichting.
Nog en dat is heerlijk te weten en te ervaren werkt de Heer, geeft Hij kracht en is Hij met ons.

Steeds weer wil de Heer ons bemoedigen en versterken met zijn woord en door zijn Geest, totdat Hij komt in al zijn heerlijkheid.
Want ook die belofte is ons gegeven, dat Jezus weer zal komen, zoals Hij naar Zijn Vader is gegaan.
De grote Dag van Bevrijding is in aantocht.
En we mogen uitzien naar het moment, dat we onze Bevrijder feestelijk mogen begroeten.

DE DAG VAN BEVRIJDING

Op 5 mei is het de Nationale Bevrijdingsdag. Dan is het zesenveertig jaar geleden, dat we bevrijd werden. De Tweede Wereldoorlog was ten einde.
Van foto's en televisiebeelden en wat anderen, die het meegemaakt hebben, ervan verteld hebben, weten we dat de mensen dol enthousiast waren. Blij; eindelijk bevrijd!
En dat werd gevierd. Dat werd zichtbaar op de gezichten. Het rood - wit - blauw wapperde.
Zo mogen we eens, op zijn dag en zijn tijd, de Heer, onze Bevrijder begroeten.
De Heer die komt, die we als Verlosser verwachten.
Geloven heeft toekomst.
En vol vertrouwen, met hoop en verwachting mogen we leven en werken als mensen die bij Christus horen. De weg gaan die toekomst heeft.
De weg van de Heer.
En we mogen weten: de Heer is getrouw

"Al is Hij opgenomen
houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen,
zoals Hij van ons ging
Wij leven vol vertrouwen,
dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen
zullen in eeuwigheid

J.H. Stijkel

GEDENKT DE SABBATHDAG

Direct al, bij het lezen van bovenstaand woord, komen we met de vraag te zitten waarom het gaat. Hoe zit het met de Sabbath? Is deze inderdaad verplaatst van de laatste dag van de week naar de eerste dag?

Het is onduidelijk wanneer deze verwisseling van dagen heeft plaatsgevonden en het is zelfs de vraag of dit ooit officieel is gebeurd. Zelfs kunnen we de vraag stellen of de zondag, zoals wij die vieren wel in het verlengde ligt van de Joodse Sabbath. Het is ook niet de bedoeling van dit artikel om ons in deze discussie, die nog altijd wordt gevoerd, te gaan mengen. Wellicht geldt voor ons dan het woord van de apostel Paulus dat ieder maar moet doen op dit gebied wat zijn hart en zijn geloof hem voorschrijft.
Wel ontdekken we dat zowel de Sabbath alsook de zondag met allerlei wetten en wetjes is omgeven. De Joodse Schriftgeleerden hadden op het gebied van de Sabbath heel wat regels opgesteld waaraan de mensen zich hadden te houden. Maar er zijn kerken in ons goede vaderland die er ook wat van kunnen. Daardoor zijn er regels ontstaan welke God niet heeft gegeven, waardoor een zware last op de mensen wordt gelegd, zoals God zeker niet heeft bedoeld. Want het vieren van de wekelijkse rustdag wordt op deze wijze geen vreugde maar een beproeving. De Here Jezus is vanaf het begin van zijn aardse optreden daar tegenin gegaan, met de woorden: "De Sabbath is gemaakt om de mens, en niet de mens om de Sabbath". Aan de andere kant kunnen we ons afvragen of de hedendaagse gemeente zich niet teveel laat meeslepen door het moderne levensgevoel van de wereld. Voor de mensen van de wereld is de zondag niets anders dan een gewone vrije dag. De tijd van vroeger dat de zondag in steden en dorpen een zekere rust uitstraalde is voorbij. In de wereld van onze dagen is het Bijbelse karakter van de zondag verloren gegaan. Maar deze gedachte zien we ook steeds meer de gemeente binnendringen. De tweede kerkdienst op zondag is voor velen een last geworden, zodat deze in veel kerken en gemeenten al is afgeschaft. Voor de Rooms-Katholieke kerk geldt de verplichte zondagsdienst niet meer in die mate als vroeger en heeft men bovendien deze voor een deel verplaatst naar de zaterdagavond, zodat de mensen op zondag kunnen doen en laten wat zij willen. En zo zouden we nog wel wat zaken kunnen opnoemen.

DE OORSPRONG VAN DE WEKELIJKSE RUSTDAG

Het is niet zo dat God zo maar eens een dag heeft ingesteld waarop de mens zou moeten rusten van al zijn werk. Wie dat denkt heeft de diepe bedoeling van die rustdag niet begrepen. De oorsprong van die rustdag is drievoudig en heeft te maken met schepping, verlossing en voleinding.
In dit artikel willen we op alle drie aspecten ingaan.

DE RUSTDAG IS BIJ DE SCHEPPING GEGEVEN

Het wordt direct al duidelijk dat de zevende dag een andere is dan alle andere dagen. Iedere keer als het scheppingsbericht is gegeven, lezen wij: "Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag." Zo gaat het ook verder, maar met de zevende dag is dat anders. Dan wordt dit woord van afsluiting niet meer gehoord. We zouden het wellicht zo kunnen zeggen: Voor God komt er na de zevende dag geen avond meer en geen nieuwe morgen. God sluit wel het scheppingswerk af om dan alles open te houden, om, na het einde van de geschiedenis van de wereld, met de eeuwige Sabbath te komen. Het einde van het scheppingsgebeuren luidt de grote Sabbath in. Toen rustte God van al zijn werk. Het zou ook voor de mens, welke God op deze aarde had geplaatst, een groot en heerlijk feest worden, want God had alles prachtig toebereid. De mens zou het eeuwige feest mogen beleven en het leven zou een eeuwige feestdag worden. Totdat de grote catastrofe kwam. De zondeval vond plaats en daarmee ging het feest over en de mens kreeg te horen: de aardbodem is om uwentwil vervloekt. Het wordt zwoegen en werken.

NU WORDT DE WEKELIJKSE RUSTDAG AAN DE VERLOSSING VERBONDEN

Als het gebod van de Sabbath aan Israël wordt gegeven dan krijgt het volk dit te horen: "Want gij zult gedenken dat gij dienstknechten in het land Egypte zijt geweest, en dat de Here, uw God, u vandaar heeft uitgeleid met een sterke hand en een uitgestrekte arm." Zo wordt de Sabbath in het wekelijkse leven ingepast en krijgt een sociaal zowel als een geestelijk karakter. In het sociale leven wordt zowel de mens alsook het dier betrokken. "Gij zult geen werk doen, gij, noch uw dienstknecht of dienstmaagd maar ook uw vee niet.".
Na zes dagen waarop gezwoegd wordt op deze aarde, geeft God toch de mogelijkheid om enigszins het feest van de rustdag te vieren. Maar dan moet deze rustdag ook gevierd worden met zicht op de verlossing. Gij zult gedenken. Gedenken hoe God u verlost heeft vanuit het diensthuis in Egypte. Sociaal en geestelijk, dat is de diepe betekenis van de rustdag. Toch komt er nog een aspect bij, waardoor deze rustdag in het licht van de toekomst wordt geplaatst.

GOD HEEFT HET WERK VOLTOOID

"Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had.".
God rustte nadat het werk voltooid was. Hier wordt het gewone woord voor "werk" gebruikt, wat ook wij gebruiken. We zien dat Gods werk van grote waarde is en daardoor komt ook ons werk op hoger niveau. Het woord Werk zoals hier gebruikt, heeft in de Hebreeuwse grondtekst een verbinding met het begrip: **Zending en opdracht.** Daarom is het dagelijks werk van de mens een zaak waar God achter staat. Hierbij gaat het niet om een speciale taak, zoals zending en evangelisatie. Ook dat is zending en opdracht. Maar datzelfde geldt ook voor ons gewone werk, ook dat is zending en opdracht. Dat is dan ook de arbeidsethiek van de gelovige mens. We doen ons werk voor de Here, onze God. Ons dagelijks werk is niet alleen opdat we ons loon zullen ontvangen, we doen het ook niet voor onze aardse werkgever, maar we werken ons werk voor God. Dat was ook één van de redenen waardoor de christelijke vakbeweging het vroeger moeilijk had met stakingen. Om mee te doen aan stakingen. De grondtoon van die stakingen was de macht van de mens. "Als onze sterke arm dat wil, ligt heel het raderwerk stil", zo zong men in de arbeidersbeweging vroeger. De christenen hadden daar moeite mee, omdat men zag, dat als er gestaakt werd, de opdracht van God om te werken, verstoord werd. Daarom wilden zelfs heel wat gelovigen geen lid zijn van de vakbeweging. Want het werk dat gedaan werd, werd voor God gedaan. In Colossenzen 3: 17 lezen wij immers: "Al wat gij doet, met woord of werk, doet het alles in de Naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem."
Daarnaast zijn er natuurlijk heel veel Bijbelse woorden welke aan de werkgever de verplichting geven voor de goede behandeling en een goede betaling aan hen die het werk verrichten. Daar waar de werkgever en de werknemer beiden in een goede relatie tot God en tot elkander staan, zal het werk in een goede harmonie kunnen plaatsvinden en werkelijk gebeuren in de opdracht welke de mens heeft ontvangen. Toch is er nog een zaak die opvalt.

DE MENS IS OP DE ZESDE DAG GESCHAPEN

Op diezelfde zesde dag krijgt de mens de opdracht mee om voor God te leven en te werken. Maar dan komt direct daarachter al de zevende dag. Dat wordt de eerste volle dag van de mens op aarde. De mens begint zijn aardse taak met een rustdag. Vanuit die geheiligde en gezegende rustdag gaat de mens zijn aardse taak beginnen. Zo zien we dat schepping en verlossing, alsmede voleinding de achtergrond bepalen van de wekelijkse rustdag welke God heeft gegeven.
Hoe dat nu in onze levenspraktijk mogelijk is zullen we in een volgend artikel beschrijven.

Jac. Schouten

TUCHT IN DE GEMEENTE - VANDAAG NOG ACTUEEL?

Uit "Die Gemeinde" van 13 jan. 1991.
Door Georg Lorenz.
Vertaling J.B. Boom, Apeldoorn.

Het woord "gemeente-tucht" kent de Bijbel niet, maar zij kent het begrip en heeft daar iets over te zeggen. Juister uitgedrukt: God zegt ons in de bijbel iets over gemeente-tucht. Wij willen proberen naar Hem te luisteren.

GOD HEEFT LIEF, OOK ALS HIJ HEEL ERNSTIG SPREEKT

Het woord "tucht" staat voór opvoeden, straffen of in orde brengen, en wel in een volstrekt positieve betekenis. Jeremia kon bidden: "Tuchtig mij, Here, doch naar recht; niet in Uw toorn, opdat Gij mij niet te gering maakt" (Jeremia 10:24). En het Nieuwe Testament vermaant ons: "Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen" (Galaten 6:1).
Het woord "gemeente" kennen wij heel goed, maar de voorstellingen over gemeente lopen vaak ver uiteen. De vergelijkingen reiken van "exercitieplein" tot "ziekenhuis", als men afziet van de mooie Bijbelse beelden als Lichaam, Bruid of Tempel. Weliswaar weten wij, dat er geen "ideale gemeente" bestaat, maar het ideaal van een "zuivere" gemeente is onder "vrijkerkelijke" Christenen bijna onuitroeibaar, omdat er geschreven staat: "... en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden" (Openb. 19:8). Dit beeld toont echter de eindtoestand van de gemeente in de voleinding! Maar de Heilige Geest werkt nu reeds naar deze toestand toe, totdat Jezus weerkomt. Dit werk is voor een deel ook aan ons overgedragen. Wij willen dat in de liefde van God en in de volmacht van de Heilige Geest doen.

HET GAAT OM LEER EN LEVEN IN DE GEMEENTE

Bijbelse gemeentetucht wordt uitgeoefend, wanneer een "valse leer" in de gemeente voet aan de grond probeert te krijgen of wanneer een "verkeerde gedragslijn" bij gemeenteleden wordt geconstateerd en er na langere tijd geen omkeer volgt - ondanks duidelijke prediking en trouwe voorbede. Onder het begrip "valse leringen" moeten geen verschillen in inzicht worden gerekend, die er altijd zijn geweest en zullen blijven bestaan, zonder dat een vermaning nodig is.

"Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren" (1 Kor. 13:9). Er moet wel groei en inzicht waarneembaar zijn, maar een "zuivere leer" bestaat niet, omdat ons kennen onvolkomen is, totdat wij Hem zullen zien, gelijk Hij is (1 Joh. 3:2).
Zoals bekend, moet de bijbelse leer altijd worden verstaan onder de gezichtshoek van ons kennen, hetgeen tot de verschillende "theologieën" leidt. Wanneer echter de grondwaarheden uit de Bijbel (b.v. het Zoon van God-zijn van Jezus) geloochend of verdraaid worden, moet de gemeente zich teweer stellen. In deze betekenis worden valse leraren, ook "valse profeten" genoemd, onder gemeentetucht geplaatst en wel heel nadrukkelijk volgens 2 Joh. vs. 7 en 11. In het vervolg van dit artikel houden wij ons alleen bezig met "verkeerd gedrag" van gemeenteleden. Er wordt geprobeerd om zielzorgelijke hulp bij negatieve gebeurtenissen in het gemeenteleven aan te bieden.

DE PERMANENTE ZIELZORG

Iedere gemeente heeft zielzorgers nodig, die ook "herders" worden genoemd (Efp. 4:11). Een herder let voortdurend op de kudde en probeert schade te voorkomen.
Helaas begint gemeentetucht in veel gevallen veel te laat. Wij willen leren en in de praktijk opvolgen: het kontakt in de vorm van huis- en ziekenbezoek, advies en hulpverlening bij zuiver menselijke problemen en voorbede voor ieder afzonderlijk gemeentelid zijn voor een gezond geestelijk leven onontbeerlijk. In een goed gehoede gemeente komen nauwelijks negatieve voorvallen voor - ik bedoel woordelijk "nauwelijks", want nooit is alles in orde! En als er zich iets voordoet, wat last kan bezorgen, dan mag al in het begin door liefdevolle vermaning en bemoediging (Phil. 2:1-2) pastorale hulp worden geboden.

ONZE GEDRAGSLIJN NA VERGEEFSE VERMANING

In het pastoraat hebben wij veel geduld nodig. In 2 Thess. 3: 6-15 wordt ons een gemeente-situatie geschilderd, waarin het met de zielzorg kennelijk niet vooruit ging. De raad van de apostel Paulus luidt: "en beschouw hem (die ongeregeld leeft) niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder!" Er is dus ook verder broederlijke liefde nodig. Van "uitsluiting" kan geen sprake zijn! Veeleer geldt: geduld oefenen en blijven hopen. De zielzorg geeft niet op, ook niet wanneer snelle resultaten uitblijven. Weliswaar kan niet iedereen zielzorger zijn, in het bijzonder niet, wanneer de situatie heel moeilijk wordt. Het kan gebeuren, dat een ongeestelijk gemeentelid anderen "aan zijn kant" brengt. Om dat te voorkomen, staat er in de bewuste tekst: "...: dat gij u onttrekt aan elke broeder, die zich ongeregeld gedraagt" (vers 6). Bedoeld wordt, dat alleen geestelijk sterke gemeenteleden deze toch wel zware zielzorg kunnen verrichten! Het doel van het in orde brengen blijft bestaan.

Misschien moet God zelf ingrijpen, om een oplossing van de gemeente-situatie tot stand te brengen.

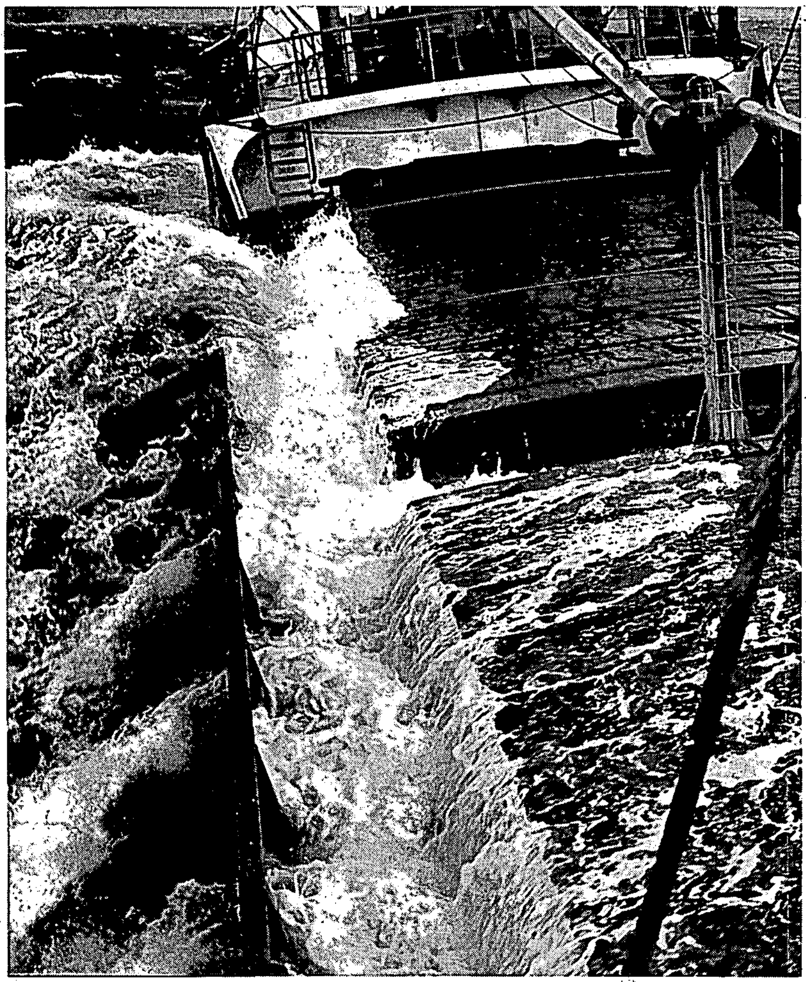
ALS GOD ZELF INGRIJPT

De Bijbel noemt ons twee kenmerkende voorbeelden van door God zelf uitgeoefende gemeentetucht: Achans diefstal en bestraffing (Jozua 7) en het Godsgericht aan Ananias en Saffira (Hand. 5: 1-11). Aan deze voorbeelden kunnen wij zien, hoe ernstig God zonde neemt, die verborgen wordt gehouden. Verborgen gehouden zonde verlamt de zegetocht van het Evangelie en brengt de gemeente "onder een ban" (vlg. Deut. 7: 26). Gemeenteleden met een goed gevoel voor de werkelijke situatie hebben de opdracht, deze "ban" op te heffen, doordat zij zich pastoraal inspannen voor gemeenteleden, die zware zonden verheimelijken. Wordt de zonde openbaar, dan mag de desbetreffende persoon worden vrijgesproken; bij een mogelijke verharding wordt de zonde echter "toegerekend": "... wie gij hun zonden kwijtscheldt, dien zijn ze kwijtgescholden ; wien gij ze toerekent, dien zijn ze toegerekend" (Joh. 20:23).
Daar verborgen blijvende zonde voor mensen werkelijk "verborgen" is, kan geen gemeentetucht worden uitgeoefend. Dikwijls grijpt de Heer dan zelf in door zware tuchtigingen in het leven of ook door sterfgevallen. Toch mag in geen geval worden aangenomen, dat elk tragisch voorval in het leven van gemeenteleden een Godsgericht is. Leed heeft vaak een verborgen zegen; het betekent beslist niet altijd gericht! De boven aangehaalde Bijbelse voorbeelden tonen echter aan, dat God zich zelf om Zijn gemeente bekommert, wanneer menselijke bemoeienissen niet in staat zijn hindernissen uit de weg te ruimen, die de zegetocht van het Evangelie ophouden. Maar deze ervaringen blijven uitzonderingen; in de regel moeten wij gelovigen elkaar pastoraal terecht helpen.

DE NORMALE WEG VAN PASTORALE INSPANNINGEN

Het is de moeite waard, op deze plaats het woord van Jezus in Mattheüs 18: 15-18 heel aandachtig te lezen. Onze Heer geeft ons de opdracht: "indien uw broeder zondigt, ga heen!" Deze weg naar een broeder of zuster, die in de zonde tercht is gekomen, is de enig juiste! Het is fout, wanneer, over gemeenteleden alleen wordt gesproken of wanneer direkt een "gemeente-oudste" (verg. Nederl. "ouderling") gevraagd wordt, er heen te gaan. Daarbij kan veel verwarring ontstaan en verdachtmakingen zullen niet uitblijven. Het doel van een bezoek aan een in schuld geraakte broeder of een in gevaar geraakte zuster is, het betreffende gemeentelid te winnen (vers 15 b).
Hij (of zij) verkeert dus in gevaar! Wordt een verder bezoek onder "twee of drie getuigen" (vers 16) nodig, dan kunnen ouderlingen worden ingschakeld. Maar

ook dit bezoek moet als hulp en niet als een soort veroordeling worden beschouwd! Eerst wanneer alle mogelijkheden tot oplossing van het probleem zijn uitgeput, moet een gemeentevergadering bijeen geroepen worden. En zelfs hierbij mag nog verwacht worden, dat er een verandering ten goede zal plaatsvinden. (vers 17a). Pas helemaal aan het eind wordt er gesteld: "indien hij naar de gemeente niet luistert, dan zij hij u als de heiden en de tollenaar" (vers 17b). Deze uitspraak van Jezus betekent, dat als gevolg van een niet-gereinigde zonde een uitsluiting uit de gemeente kan volgen. Maar het moet duidelijk zijn, dat de reden van de uitsluiting gevolgen voor de eeuwigheid heeft (vers 18). In twijfelgevallen mag geen uitsluiting uit de gemeente plaats hebben, want God alleen kan een mens juist beoordelen. Op deze plaats moet worden vermeld, dat zelfs uitsluiting tot terugwinning van de afvallige kan leiden. Een uitgesloten gemeentelid kan even goed boete doen als "een heiden of tollenaar"! Op aangrijpende wijze wordt dit in de beide brieven aan de Corinthiërs duidelijk. Eerst staat er: "Doet, wie niet deugt, uit uw midden weg" (1 Cor. 5: 13b). Nadat er boetedoening heeft plaatsgehad vraagt de apostel de gemeente echter: "zodat gij nu integendeel hem vergiffenis moet schenken en hem vertroosten, opdat hij niet door overmatige droefenis overstelpt worde" (2 Cor. 2:.7). De liefde van Jezus geeft het nooit op, zelfs niet wanneer door de toepassing van gemeente-tucht zich bepaalde gevallen van onbillijkheid zouden voordoen.

Het woord in Jacobus 5: 19-20 mag in deze samenhang ter vergelijking worden aangevoerd: wie een van de waarheid afgedwaalde broeder tot inkeer brengt, heeft diens ziel van de geestelijke dood gered. Het is lonend mensen na te jagen, die vroeger deel uitmaakten van de gemeenschap.

GODS MAATSTAF IN VRAGEN VAN DE GEMEENTETUCHT

Wij zijn geneigd, alleen onzedelijk gedrag onder de gemeentetucht te stellen. Het Woord Gods legt een andere maatstaf aan. In Galaten 5: 19-21 lezen wij: "Het is duidelijk wat de werken van het vlees zijn: hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke, waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven. "Het verlies van de eeuwige heerlijkheid kan enigen onder ons sneller treffen, dan men vermoedt. Misschien is het goed, minder boete te verwachten, dan boete te doen! In elk geval zouden wij met zwakke gemeenteleden meer geduld moeten hebben, als het "slechts" om zedelijke fouten gaat.

ZIELZORG IN DE SFEER VAN DE BETREKKING TUSSEN DE GESLACHTEN

Ongetwijfeld leiden een constante partnerwisseling (hoererij) zo wel als echtelijke ontrouw (echtbreuk) tot verlies van de eeuwige heerlijkheid - indien geen omkeer (boete) volgt. Er zijn echter twijfelgevallen, waarover in het pastoraat heel zorgvuldig gesproken zou moeten worden en waarbij oplossingen in het gebed dienen te worden gezocht. Hiertoe behoren het voorechtelijke samenwonen en het zogenaamde huwelijk zonder trouwboekje. In dit soort pastoraat gaat het meestal om de vraag: wanneer begint een door God gewilde huwelijksgemeenschap? De antwoorden zijn heel verschillend. Het zgn. "natuurhuwelijk " is daarom alleen al problematisch, omdat er in onze cultuurkring huwelijkswetten bestaan, waaraan men niet zonder meer kan voorbijgaan. Bovendien wordt ook onder natuurvolkeren elk geldig huweijk in het openbaar gesloten en wel door een feestelijke handeling. Heimelijke huwelijkssluitingen gelden onder alle volkeren als illegale partnerschappen. Ook de Bijbel betuigt in het Oude en het Nieuwe Testament, dat de verloving en het huwelijk in het openbaar worden bekendgemaakt. In de vroeg-Christelijke maatschappij bezat de kerk de ambts-bevoegdheid voor echtverbintenissen (ook voor geboorten, sterfgevallen enz.). Pas lang na de reformatie ging deze bevoegdheid over in handen van de staat, zodat voor de wet geldige huwelijken "op de burgerlijke stand" moeten worden gesloten. Aan dit feit moet in het pastoraat worden vastgehouden, ook wanneer uitzonderingen er toe uitnodigen, barmhartigheid te laten heersen. Het zijn voornamelijk sociale redenen, die tot "op het huwelijk lijkende" verbintenissen leiden. Niet altijd zijn "uitsluiting" of "ontzegging van de gemeenschap" door God gewilde oplossingen, wanneer ongehuwde gelovige paren deel willen nemen in het gemeenteleven. Men moet goed naar hen luisteren, hun redenen willen begrijpen en naar wegen zoeken om hen te helpen. Dikwijls leidt begrip en geduld in het pastoraat tot het door God gewilde doel van een volledig geldige huwelijksgemeenschap, ook als dat offers kost (b.v. bij oudere mensen, wanneer door het huwelijk een lijfrente (uitkering) wegvalt). In elk geval moet er voor gezorgd worden, dat pastorale beslissingen van de "oudsten" door de gehele gemeente worden meegedragen! Deze innerlijke reikwijdte leidt tot ontspanning van de gelovigen ten opzichte van de door God gewilde omgang in de sfeer van de betrekkingen tussen de geslachten.

ONTDUIKING VAN DE GEMEENTETUCHT — EEN SLECHTE ZAAK

Sinds jaren komt het in onze gemeenten herhaaldelijk tot het "schrappen" uit de ledenlijst. Deze poging tot oplossing van het probleem is onbijbels en kan zware schade nalaten. Dikwijls zijn royeringen slechts het gevolg van verwaarloosde zielzorg. In deze gevallen moeten ook de gemeenteleden resp. hun "opzieners" (Hand. 20:28) boete doen. Waar boete plaatsvindt wordt het geloof levend en de gemeenschap echt - overeenkomstig de Nieuw-testamentische belofte: "maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Joh. 1: 7).

DE STAAT VAN DE UNIE PER 1 JANUARI 1991

Dezer dagen kwamen de complete statistische gegevens van onze gemeenten per 1 januari ter beschikking. Uit die cijfers blijkt het volgende:

a. In 1990 werden 373 brs. en zrs. door de doop aan de gemeenten toegevoegd. (in 1989:407).
b. uit andere gemeenschappen kwamen 118 leden ons versterken (in 1989:99)
c. wederopnames waren er 37 tegen 51 in het jaar daarvoor.
d. 172 brs. en zrs. zijn in 1990 overleden. (1989:171)
e. Naar andere gemeenschappen gingen 163 leden over, een opmerkelijke stijging t.o.v. 1989 toen het er 89 waren.
f. In 1990 onttrokken zich 221 leden aan de gemeenten (1989: 278).
g. Uitgesloten werden in 1990 8 leden en in 1989 6 leden.
h. Door attestatieverkeer kwamen er 265 bij en gingen 263 weg.
i. Administratieve correcties leverden een winst van 14 en een verlies van 2 leden op.

Het totaal maakt, dat er 807 leden bijkwamen, maar we 829 leden moesten missen, zodat de Uniegemeenschap per 1/1/91 12.337 leden telde tegen 12.359 per 1/1/90. Een verlies dus van 22 leden.

ENKELE OVERWEGINGEN

Een vertraagde groeitrend is geen nieuw verschijnsel, maar iets dat zich de laatste jaren reeds manifesteert. Vorig jaar hadden we echter voor het eerst met een nulgroei te maken. Als iets dergelijks zich eerder had voorgedaan, was dat het gevolg geweest van het verlaten der Unie van een gemeente.

Dit jaar dus een duidelijk verlies. Dat stemt verdrietig. O zeker, kijkend naar de grotere kerkgenootschappen kun je zeggen dat het een delen is in die algemene trend.

Maar kijkend naar de gemeenten die met ons in de Opwekkingsbeweging te plaatsen zijn: de Evangelische en Pinkstergemeenten – en zowel geschiedkundig als op het vlak van geloofsbeleving bestaan daar minstens zoveel of meer banden mee konstateer je daar wel groei. Soms explosieve groei!

Als dan voor het eerst meer leden overgaan uit onze gemeenten naar andere kerkgemeenschappen dan er zoals tot nu toe altijd gebeurde bij ons binnenkomen, dan is het dringend gewenst om ons af te vragen: waarom hebben onze gemeenten voor deze brs. en zrs. hun (vergeef me het woord) attraktiviteit verloren?

Die vraag klemt eveneens ten aanzien van de uit onze gemeenten voortgekomen jonge gemeenten, die zich niet bij ons aansloten of andere – toch zozeer verwante! – gemeenten: wat veroorzaakt hun aarzelingen of afstand van onze Uniegemeenschap?

Het is goed vast te stellen, dat er ook onder ons gemeenten zijn die stevig groeien. Als gemeenschap zullen we die gemeenten moeten bevragen: wat zijn de elementen die vlgs. u essentieel zijn voor jullie groei? Sommige elementen zullen sterk lokaal bepaald zijn. Anderen – en daar moet het ons dan omgaan – zullen een duidelijke algemene geldigheid hebben.

En omgekeerd, als gemeenten jaar in jaar uit ledenverlies lijden, dan kun je je niet meer verschuilen achter algemeenheden, als: veel werkeloosheid hier of op het zand wil het Baptisme niet zo. Zijn we bereid onze metingen te herzien?

Zijn we bereid onze methoden grondig te herzien?

Dit alles met het doel... nee niet slechts van numerieke winst, maar opdat Gods Geest met vernieuwde kracht zich van onze gemeenten en gemeenschap kan bedienen?

De Here Jezus zei: Zie, ik zal u vissers van mensen maken!!

Dat besef en verlangen was karakteristiek en fundamenteel voor Baptistengemeenten. Gods Geest vervulle er ons allen mee voor onze generatie!

Voor de Uniecommissie,

G. Bosveld

RADIOKERKDIENST

Liturgie van de dienst van de gemeente Amsterdam-West in de Herdenkingskerk, die op 12 mei a.s. wordt uitgezonden om 17.00 uur via Radio 5.
Voorganger ds. J.L. Post;
organiste mw. G. de Vries-Zoethout.

begroeting
zingen Opwekkingslied 213
mededelingen
zingen Opwekkingslied 256
gebed
zingen Lofzangen & Gebeden 498
schriftlezing en verkondiging
zingen Opwekkingslied 354
dankgebed
zingen Opwekkingslied 167
zegen

VERGEET AFRIKA NIET!

Dramatische internationale ontwikkelingen blijven zich aan ons opdringen. Nu hier, dan daar spoelen golven van nood en ellende over de wereld. Wie geen kluizenaar wil zijn, maar als geïnteresseerd mens het wereldgebeuren van/zijn haar generatie blijft volgen, kan het ternauwernood – nee eigenlijk helemaal niet – bijbenen of verwerken. De economische nood van Oost Europa, de ingrijpende politieke ontwikkelingen in de Sowjet Unie, de Golf-oorlog met zijn uiterst verstrekkende konsekwenties voor mensen, economie en milieu. En zo zouden we door kunnen gaan met het noemen van namen van landen, die voor degene die de aktualiteit een beetje volgt, meteen associaties opwekken van vluchtelingen, gewonden, zieken of doden.
Hoe waar is de klacht van een van de zangkoorliederen: *Heel de schepping zucht Heer!*

Dat zuchten dringt ook door in een vergadering van de Uniecommissie. Als een of andere hulpverleningsorganisatie weer een bepaalde nood onder onze aandacht brengt, en vraagt: kunt u niet wat doen?
Die bereidheid ontbreekt niet. Maar onze middelen zijn beperkt. Wat kunnen 12.000 Baptisten veranderen aan wereldwijde ellende?
Zelfs de akties voor Oost-Europa, die zeer veel weerklank hebben gevonden(!) en velen daar en hier hebben bemoedigd(!) zijn toch nog maar als de spreekwoordelijke druppel. Zelfs toen er echt geofferd werd.

EN TOCH...

Ook al lijken je mogelijkheden gering, en al wil je niemand overvragen, wij kunnen wat we doen!!
1. De nood delen met elkaar. 2. De nood bekend maken bij de Heer. *wij geloven immers in de kracht van het gebed?* 3. Heroverwegen: moeten we niet opnieuw geven en delen? 4. De nood bekend maken bij politici en overheidsinstanties.
Vanuit de bovenstaande overwegingen, vragen we dan ook vrijmoedig uw aandacht voor hongerend Afrika.
Tien Nederlandse hulporganisaties, waaronder de St. Oec. Hulp en Tear Fund brengen dringend onder onze aandacht dat in Afrika een nieuwe hongerramp dreigt. Door de andere internationale gebeurtenissen is Afrika in het vergeetboek geraakt. Voor de komende periode is naar schatting 3 miljoen ton voedsel nodig. Want in *Ethiopië* worden 6 miljoen mensen door de honger bedreigd. Hoewel er daar 1,2 miljoen ton nodig is, is slechts de helft toegezegd. In *Soedan* hebben 7,7 miljoen mensen in totaal 1,2 miljoen ton voedselhulp nodig. Weliswaar is de helft daarvan toegezegd, maar door grote transport- en brandstofproblemen is pas 0,1 miljoen ton binnengesijpeld. En doordat Soedan de kant van Irak koos in de Golfoorlog, de V.S. daardoor zijn hulpprogramma opschortte en de regering het de particuliere hulporganisaties ook nog een keer moeilijk maakt, dreigt er een zeer penibele voedselsituatie. Andere landen met zeer grote problemen zijn *Mozambique* en *Angola*.

EUROPESE PARLEMENT

De genoemde 10 hulporganisaties hebben een beroep gedaan op de Ned. leden van de commissie Ontwikkelingssamenwerking van het Europees Parlement. Er is gevraagd om druk uit te oefenen op de Europese Commissie om 750.000 ton voedsel aan Afrika toe te zeggen.
Naast die vraag om 750.000 ton voedsel zijn diplomatieke initiatieven nodig om te helpen een einde te maken aan de burgeroorlog die in de verschillende Afrikaanse landen woeden.

STOFFELIJKE NOOD/GEESTELIJKE NOOD

Christenen weten, dat ze geroepen zijn om noden te lenigen waar ze maar kunnen, en in deze de bewogenheid van Christus te openbaren. Christenen weten ook, dat elke materiële nood, voortkomt uit een veel diepere nood: de verbroken relatie met God.
Daarom: Snelle materiële hulp en diplomatieke initiatieven zijn nodig. Als er iets binnen ons vermogen ligt, laten we het doen! Ook het Noodfonds van de Unie staat ons daarbij ter beschikking. Maar tezelfdertijd is diepere, meer structurele hulpverlening nodig, in de vorm van de verkondiging van het verzoenend werk van Christus en de doorwerking van Zijn heilzaam Woord. Laat dat vooral de aandacht en de voorbede van Gods gemeente hebben.

Voor de Commissie der Unie, G. Bosveld.

BIJBEL

E.C.U.

Alblasserdam 150,60; Alphen aan den Rijn 172,75; Deventer 211,15; Dordrecht 1120,50; Drachten 357,20; Groningen Noord 236,29; Heerenveen 91,55; Hoogezand Beukemastraat 568,16; Hoogezand Woldwijck 192,20; Leiden 670,30; Lelystad 84,25; Noordbergum 273,80; Pernis 123,50; Steenwijk 38,55; Treebeek 54,00; Vroomshoop 238,00; H.J., V. 250.

C.v.d.O.

Alblasserdam 138,60; Alkmaar 110,75; Assen 49,55; Dordrecht 1044,00; Drachten 418,85; Groningen Noord 218,23; Hoogezand Beukemastraat 524,17; Hoogezand Woldwijck 260,90; Leiden 624,49; Lelystad 84,55; Noordbergum 211,85; Steenwijk 53,50; Vroomshoop 170,00; H.J.,V. 250,00

U.Z.C.

Alblasserdam 380,60; Alkmaar 77,65; Assen 70,10; Deventer 164,25; Dordrecht 1311,00; Dordrecht 1867,50; Drachten 774,85; Groningen Noord 393,81; Hoogezand Beukemastraat 945,93; Hoogezand Woldwijck 376,25; Klazienaveen 75,00; Leiden 1116,36; Lelystad 71,95; Pernis 152,05; Steenwijk 20,10; Treebeek 820,00; Vrieschelo 400,00; H.J., V. 250,00; N.N. 1000,00; N.N., L. 30,00; Zondagsschool Emmeloord 200,00; Aktie 40 MM Hengelo 1710,00 (projekt); Zondagsschool Enschede 348,75 (projekt); Gewest Z-O Drenthe 2000,00.

N.B.J.B.

Alblasserdam 34,80; Arnhem Zuid 256,40; Dordrecht 270,00; Drachten 146,70; Groningen Noord 54,93; Hoogezand Beukemastraat 132,55; Steenwijk 24,90.

U.B.S.

Alblasserdam 25,80; Dordrecht 198,00; Groningen Noord 40,89; Hoogezand Beukemastraat 98,21.

Noodfonds

Arnhem Zuid 669,30; Assen 124,20; Coevorden 191,35; Groningen Noord 233,05; Heerenveen 173,80; Den Helder 120,00 (Roemenië); Hoogezand Beukemstraat 111,20; Hoogezand Beukemastraat 120,00 (Roemenië); Leeuwarden 978,00 (Roemenië); Leiden 2500,00 (Bulgarije); Muntendam 120,00 (Roemenië); Sneek 414,00 (Roemenië); L.B., Z. 20,00; G.H., B. 25,00; H.T.-S.,D. 50,00; H.J.H., G. 25,00; A.T.-B., W. 25,00; H.V., H. 100,00; N.N., S. 500,00; L.B., Z. 20,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; S.V., M. 50,00 (Roemenië); H.K.K., R.250,00 (Bulgarije); G.A.P.-B., G. 25,00 (Bulgarije); H.J.,V. 250,00; P.J.K., G. 100,00 (Afrika); G.M., S. 50,00 (Afrika); P.W.J., A. 257,47 (Roemenië); B.T., G. 100,00 (Afrika) H.S., Z. 25,00 (Ethiopië); G.L., D. 100,00 (Afrika); W.V., W. 100,00 (Afrika).

Allen die een bijdrage overmaakten hartelijk dank. Bijdragen kunt u overmaken op girorekening 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u overmaken op girorekening 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. van den Hoef

WAAR HET BESLIST NIET ZONDER KAN

Hebr. 10:23 Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw."

In deze veelzeggende oproep komen vier alleszeggende werkwoorden voor, die aangeven wat God doet en... wat wij mogen en moeten doen, willen we ons veilig en gelukkig voelen.

1. BELOVEN!

God heeft ons grootse dingen beloofd! We zouden daar uren lang over kunnen schrijven en praten. Maar we noemen hier alleen even twee alleszeggende beloften: "En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat... een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe." (Joh. 3:14)

God belooft en garandeert aan zondaren, die tot geloof komen, een eeuwigdurende vrijspraak van straf en oordeel.

En niet over te slaan is ook de belofte van Joh. 11.40: "Heb ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zien zult?" Mensen die niet veroordeeld worden, mogen rekenen op en uitzien naar de eeuwige heerlijkheid van Gods nieuwe hemel en aarde, waar zij Gods aanwezigheid onvoorstelbaar en indrukwekkend zullen beleven.

2. We lazen ook het *werkwoord: hopen*. Dat slaat op ons, als gelovige mensen. Wij hopen immers op de geweldige dingen, die God beloofd. Triest is het, dat hopen vaak een onzeker verhaal is. Waar mensen op hopen, dat krijgen ze lang niet altijd. Moeten we Gods beloften dan ook zó bekijken: Het zou kunnen, maar... het kan ook zwaar tegenvallen...?

Nee, Gode zij dank: zo hoeven en mogen we er niet tegen aan kijken. Het hopen van Gods kinderen, echte gelovigen, betekent: wij mogen weten, dat we elke belofte van God mogen rekenen. Immers: "Hij die beloofd heeft, is getrouw"! Wat God beloofde gáát door. En daarom betekent hopen voor ons dan ook: "Vol verwachting blijf ik uitzien...."

Daarmee heeft het derde woord alles te maken; een *werkwoord*: wat we mogen, moeten doen.

3. "Laten wij de *belijdenis* van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden".

We zouden kunnen en moeten zeggen: toen wij tot geloof kwamen, hebben wij ons ootmoedig en dankbaar voor God neergebogen en *beleden*: Heer, ik geloof: U en ik wil *belijden*, dat U de Almachtige bent, die kán en zál doen wat Hij belooft! U geeft eeuwig leven aan ieder die zich aan U toevertrouwt; U bewerkt de ondergang van satan en diens volgelingen; en... voor uw kinderen komen er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, vol gerechtigheid en vrede. Ja, Heer, en op weg daar naar toe, voel ik mij veilig en geborgen! Hebt u, toen ook u tot geloof kwam, zulke dingen niet tegen God beleden?

4. En dan het vierde *werkwoord*: "Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar *vasthouden*".

Ja, we hebben onze hoop en verwachting via het geloof beleden! Maar..: wat kunnen dat geloof en die hoop bij menigeen wegzinken en veranderen in twijfel en angst... dank zij satans negatieve beïnvloeding in onze wereld èn in ons hart. Vandaar dan ook die onmisbare raadgeving: "Houd de belijdenis van je hoop vast"! Stel je bewust open voor Gods Heilige Geest. Want die Geest wil angst en twijfel bestrijden, zodat we in onze spanningsvolle tijd en wereld toch vol vertrouwen verder gaan vanuit Hebr. 11:1..."Het geloof nu, is de zekerheid der dingen die men hoopt, en het bewijs der dingen die men (nog) niet ziet"! Ja, de Heilige Geest wil en kan er voor zorgen, dat we welbewust blijven belijden voor God en voor onszelf: "Op God, wiens woord ik prijs, op de Here, wiens woord ik prijs, op God vertrouw ik, ik vrees niet". (ps. 56: 4, 5, 11, 12).

Zo moge het bij u en mij zijn en.... blijven!

P.S. U zou Gez. 141 nog eens kunnen lezen en zingen.

Uit: De Regenboog (Emmeloord)

C. van Wier.

REDAKTIONEEL

1. Willen de sekretarissen van de gemeente rouw- en andere advertenties naar het Uniebureau sturen en niet naar Apeldoorn?

2. Willen de Permanente Commissies e.d. die op het rooster staan om aan DC bij te dragen, dat ook doen door hun kopij tijdig naar Apeldoorn te sturen? Misschien kunnen de leden elkaar onderling wat aanmanen!

3. Graag ontvangen we verslagen van afscheids-, intreden- en doopdiensten voor plaatsing in ons blad. Te vaak laat een gemeente de Uniegemeenschap niet meeleven; Jammer!

4. DC wordt nog mooier door het opnemen van meer foto's. Het foto-archief van de redaktie is hopeloos verouderd en onvolledig.

Vriendelijk verzoek aan elke gemeente en Unie-instantie: zet uzelf, uw voorzitter, voorganger, gebouw, dopelingen en alles wat verder mooi is op foto's en stuur deze naar Apeldoorn.

Op het stukje "Nieuwe gemeenten in de Unie? (!) reageerde een lid van de UC. Hij vertelde dat een aantal UC-leden de opdracht hebben, kontakten te leggen en te onderhouden met de bedoelde niet-Unie gemeenten.

Op het stukje over de gemeente te Heerenveen (DC 4 april) reageerde een van de mensen die de gemeente verlaten hebben. Hij schrijft dat er een nieuwe gemeente gevormd is, waarvan ds. Numan voorganger is. Deze heet "Christelijke kerk: De Weg" en zal een eigen gebouwd betrekken.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

De juiste postcode bij het adres van C. van Wier is 3844 KH Harderwijk

Br. O. Oldenburger Rzn. is om gezondheidsredenen met vervroegd emeritaat gegegaan. Zijn naam dient in het adressenboekje in de lijst van emeritus voorgangers (blz. 17) te worden opgenomen. Het nieuwe adres van br. Oldenbjurgers per 8 mei a.s luidt: Van Heekgaarde 3, 7622 KE Borne, tel. 074-166107

Penningmeester van de gemeente Hoogezand-Beukemastraat is J. Bos, Kerkstraat 301, 9603 AJ Hoogezand, tel. 05980-26601

Marc. 5:36
Vrees niet, geloof alleen.

Na een kortstondige ziekte werd op Zijn tijd thuisgehaald onze broeder

Berend Jongeling

op de leeftijd van 79 jaar.

Weduwnaar van Klaaske Meyer, eerder van Willemina Jitskina-Wijbinga.

Vlagtwedde, 2 april.
Baptisten Gemeente Vriescheloo

RECTIFICATIE

"Want Ik ga heen om u plaats te bereiden"
Joh 14

Ontslapen in zijn Heer en Heiland, op de leeftijd van bijna 93 jaar, onze broeder

Simon Sjollema

Assen, 10 april 1991

Baptisten gemeente Assen

Geroepen tot hogere Heerlijkheid

Freerk de Jonge

in de leeftijd van 73 jaar.

14 april 1991

Baptistengemeente Eindhoven

HULP VOOR HET CHEIDER

Amsterdam - Het Cheider, de traditioneel-Joodse school in Amsterdam en enig in zijn soort in Nederland, is dringend aan nieuwbouw toe.

De plannen voor een gebouw waarin de 200 leerlingen kunnen worden ondergebracht zijn goedgekeurd. Subsidies zijn toegezegd. Bijna drie miljoen gulden moet de school echter zelf opbrengen. Het Cheider doet een beroep op de christenen in het land om daaraan een bijdrage te leveren.

Een kerkcollecte op zondag 5 mei - bij uitstek een datum om stil te staan bij de positie van het Nederlandse Jodendom - is volgens het Cheider een goede mogelijkheid. Daarnaast zijn particuliere giften hartelijk welkom.
Informatie is verkrijgbaar bij
"Het Cheider",
Zuid-Hollandstraat 3,
1082 EK Amsterdam,
telefoon 020-6465564.

KATHOLIEKE EVANGELISCHEN

Op zaterdag 4 mei is er een ontmoetingsdag voor roomskatholieken die in evangelische bewegingen zoals Navigators, Jeugd met een Opdracht, Youth for Christ, Agape (IvE) etc. tot geloofsverdieping zijn gekomen, zo meldt het blad Kerk van 29 maart. Circa 5,4% van de evangelische beweging is van huis uit roomskatholiek.
Een belangrijk onderwerp op de ontmoetingsdag zal zijn: hoe kan ik samen met anderen in mijn eigen kerk iets doorgeven van wat ik in een evangelische organisatie van de Heer ontvangen heb? Ook zal er aandacht zijn voor de leerstellige vragen waar men als katholiek in de evangelische beweging tegenaan loopt.

"Ga in tot het feest van uw Heer..."
Matth. 25:23

Geheel onverwacht is van ons heengegaan onze geliefde zuster,

Ruitenbeek-Erdtsieck

op de gezegende leeftijd van bijna 80 jaar. (14 mei 1911)

Echtgenote van J. Ruitenbeek.

Haar open hart en open huis zullen velen met ons pijnlijk missen.

12 april 1991
De Kamp 4
7731 AA Ommen

Baptisten Gemeente Vroomshoop

106e jaargang nummer 19- 9 mei 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

EEN CHRISTELIJKE FEESTDAG

Onze kalender wijst ons niet alleen nationale feestdagen aan, maar ook de christelijke feestdagen. In deze week vieren we het feest van de Hemelvaart. Velen in Nederland ontgaat de betekenis en de inhoud van dit feest. Het is een vrije dag om in allerlei richtingen uit te zwerven en te genieten. Was het in het verleden voor velen nog een kerkelijke hoogtijdag, in zijn algemeenheid thans niet meer.

Goed, zeggen we dan, dat is "de wereld" of de wereld van het naamchristendom. Daarin leeft men gedachteloos voorbij aan het grootse gebeuren van de Hemelvaart. Maar is de zaak daarmee afgedaan? Worden niet ook de Christenen, die pretenderen voor dat Christen-zijn nog in te willen staan, meegesleept in de roes van de zoveelste vrije dag? Hoe komt het dat de eertijds zo bloeiende wereldwijde zendingsdag van de Evangelische Zendings Alliantie op Hemelvaartsdag verplaatst is naar de herfst? Gelukkig is er op Hemelvaartsdag weer een zendingsdag voor in de plaats gekomen op het Brandpunt in Doorn.

Dan maar recht op de man af. Zoeken wij op deze bijzondere dag nog die zeldzame plaatsen op, waar er nog stilgestaan wordt bij het ten hemel varen van de Here Jezus en bij de opdracht, die Hij ons heeft nagelaten? Weten we nog waarom wij op die dag feest vieren? Beleven de christenen die zich met die bovengenoemde wereld, aan de kant van de weg of in het bos neerzetten, de werkelijke feestvreugde van deze dag? Het zou jammer zijn als dat niet zo was. Deze dag maakt deel uit van het totale gebeuren van het werk der verzoening. Niet meer, maar ook niet minder. Het is de bekroning van het verzoeningswerk. Het is de dag van de troonsbestijging van de Here Jezus.

Dat er op deze dag vanuit ons hart, misschien diep verborgen, maar wel werkelijk aanwezig, die grote innerlijke vreugde aanwezig mag zijn over wat de Kerk aller eeuwen belijdt in de Hemelvaart van haar Heer. Het zal niet teveel gevraagd zijn om op deze dag een ogenblik in stilte te gaan om dit gebeuren tot ons door te laten dringen. Op zo'n dag zouden we daaraan niet gedachteloos voorbij moeten gaan. Hemelvaartsdag mag niet nog meer het stiefkind worden van de christelijke feestdagen. We mogen deze dag aanvaarden als een heilsfeit en daarom het vieren als een feest. De Here Jezus is ingegaan in de eeuwige heerlijkheid. Het gaat om het gedenken van de grote daden van de Heer.

De discipelen hadden het gevoel van verlatenheid. Er waren twee engelen voor nodig om hen tot de orde te roepen: "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?" Alsof Hij nog weer terug zou komen! Zegenend had de Heer afscheid van deze aarde genomen. Zijn heil zou niet beperkt blijven tot het kleine groepje discipelen. Ook niet alleen tot het volk Israël. De heilsboodschap zou uitgedragen moeten worden tot het uiterste der aarde. Uit alle volken moeten komen om Zijn poorten in te stromen. In deze wereld zo vol van geweld en strijd, zo vol van zonde en haat, mag de boodschap van verzoening gebracht worden, opdat velen door Christus behouden worden. Hij komt vóór ons tussenbeide.

Zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. (Col. 3: 1 & 2)

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

HEMELVAART, ONMISBAAR IN ONS GELOOF

Er is een drietal zaken, welke te maken heeft met het aardse bestaan van de Here Jezus Christus, dat, voor sommige mensen, zeer omstreden is.
Dat is allereerst de maagdelijke geboorte, vervolgens de lichamelijke opstanding van de Here Jezus en, tenslotte zijn Hemelvaart. Deze zaken zijn omstreden omdat ze alle hebben te maken met het wonder van de verlossing.

Nu kunnen we ons best wel voorstellen dat er mensen zijn die het met deze wondere zaken moeilijk hebben. Zeker in de tijd waarin wij leven, waar eigenlijk alles wat wonderlijk is, wat verborgen was, is weggehaald. De natuur heeft bijna geen geheimen meer voor de mens. En de ruimte rond onze aarde, en dat zelfs vele lichtjaren ver, kan worden doorzien en onderzocht. Wat moeten we dan met wondere zaken rondom het bestaan van de Here Jezus Christus?

ZONDER DEZE WONDEREN GEEN REDDING

Want juist die wonderen zijn van groot belang voor de eeuwige redding van de mens. Zonder deze wonderen zou de Here Jezus alleen maar een Mens zijn geweest. Wel een goed mens, Iemand die geweldige dingen heeft gedaan en prachtige woorden heeft gezegd. Ja, Iemand die een programma voor het leven op deze aarde heeft ontwikkeld, waardoor het leven leefbaarder zou worden. Maar verder niets meer. Op deze wijze zouden we de Here Jezus kunnen bijzetten op de galerij van vele groten der aarde, want er zijn er wel meer geweest die grote dingen hebben gedaan en gesproken. Dan zou er geen verlossing zijn geweest.
Juist deze wonderen: De wonderlijke geboorte van de Here Jezus, zijn opstanding en zijn Hemelvaart, laten ons enerzijds iets zien van de andere zijde, van de andere werkelijkheid, de zijde waar God woont. Anderzijds staat de mens hier voor de grenzen van zijn mogelijkheden.
Het menselijk intellect weigert het wonder van de maagdelijke geboorte te aanvaarden omdat het in strijd is met de mogelijkheden van de mens, hoewel er juist in onze tijd op gevaarlijke wijze geëxperimenteerd wordt met het ontstaan van het leven. Datzelfde intellect van de mens kan het niet aanvaarden dat iemand, die dood is, tot het leven keert. Wat dood is, is dood, zo zegt onze maatschappij. Wetenschappelijk is men op allerlei wijze bezig de dood wat op te schuiven, het leven iets te verlengen, maar het wonder van de opstanding weigeren velen te aanvaarden. En zo is het ook met de Hemelvaart van de Here Jezus Christus. Zitten de kerken met de geboorte van de Here Jezus nog zeer vol, met het herdenken van Zijn Hemelvaart is dat geslonken tot enkelingen. Ruimtereizen kan de mens maken, zelfs de maan bereiken en binnenkort andere planeten, maar voor het wonder van de Hemelvaart is geen plaats in het menselijk denken.

HIER BOTSEN MENSELIJK VERSTAND EN HET GELOOF MET ELKAAR

Het geloof steunt immers niet op feiten die wetenschappelijk te bewijzen zijn. Het geloof waardoor de mens behouden wordt voor de eeuwigheid, is het geloof in het wonder. In dat wat voor ons onbegrepen is.
Vol schuchterheid mogen we het terrein betreden waar tegen Maria, de moeder van Jezus Christus, deze woorden worden gezegd: "De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; **daarom zal het heilige, dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden".**
Daarom! Het is God Zelf die in de Here Jezus Christus, naar deze aarde is gekomen om Mens te worden: Het Woord is vlees geworden. Alleen langs deze weg kon verlossing plaatsvinden.

Geen mens kon voor een mens voldoen,
Geen engel, groot in macht.
Gods Zoon gaf zelf Zich als rantsoen,
Hij heeft het al volbracht.

Zo zien we het ook met de opstanding. Als de Here Jezus nu eens niet lichamelijk was opgestaan. Waar zouden wij dan moeten blijven? Nog altijd zou de dood het einde van het mensenbestaan zijn. Niet het sterven aan het einde van ons aardse leven, maar de diepe tweede dood, in de Bijbel zo duidelijk omschreven. Er zou geen hoop, geen uitzicht en geen toekomst zijn. Maar juist in de opstanding zien we hoe Jezus Christus heeft getriomfeerd over de machten die altijd weer de mens belaagden. We mogen het nu met heel ons hart zingen: "Nu jaagt de dood geen angst meer aan". Want Jezus Christus is de grote Triumfator.

ZO OOK DE HEMELVAART

Er zijn getuigen, en ze worden in de Bijbel betrouwbare getuigen genoemd, die gezien hebben hoe de Here Jezus Christus zich losmaakte van deze aarde om, tegen alle wetten van de zwaartekracht in, ten hemel te varen. Wie heeft echter de wetten van de zwaartekracht gesteld? Is het niet de Here God zelf, de Almachtige Schepper van hemel en aarde? En is Hij het ook niet die deze wetten kan en mag opheffen?
De Here Jezus voer ten hemel. Hij is niet op deze aarde gebleven, niet in het graf, zijn opstanding is niet een soort geestelijke opstanding geweest, Hij is ten hemel gevaren, om de plaats in te nemen aan de rechterzijde van God, de Vader, om voor ons, de gelovigen, te bidden en te pleiten. Dat is de rijkdom van het Hemelvaartsgebeuren. Dat we onze hemelse Here op die plaats mogen weten, waar Hij onze belangen bij de Vader brengt.

ZONDER HET GELOOF GEEN REDDING

Maar dan niet een geloof waarin wijzelf zullen uitmaken wat we wel en wat we niet kunnen geloven. Het geloof dat behoudt, is het geloof in dat wat Gods openbaring ons heeft bekend gemaakt in zijn woord. God heeft ons niet in het onzekere gelaten. Alles heeft Hij aan ons bekend gemaakt. En daar horen al die wondere zaken bij. Kruis en (lichamelijke) opstanding vormen het hart van het evangelie. Maar ook die door ons onbegrepen maagdelijke geboorte hoort bij de heilsfeiten evenals de Hemelvaart van onze gezegende Heiland. En al begrijpen wij het niet, met diepe eerbied mogen we het terrein van het onbegrepene betreden in het geloof dat Gods woord de waarheid is. En straks, in de eeuwigheid, zal ons het onbegrepene verklaard worden in alle heerlijkheid. Dat geloof in die toekomst vervult vandaag ons hart.

Jac. Schouten

MASSALE OPKOMST GEMEENTE-OPBOUW CONGRES

DRIEBERGEN - Meer dan 3.000 deelnemers worden verwacht op het gemeente-opbouw congres te Neurenberg, Duitsland, van 7-10 november 1991 met de Amerikaanse theoloog Peter Wagner.
Wagners boek "De geestelijke gaven voor de opbouw van de gemeente" dat in Nederland werd geïntroduceerd door de Evangelische Alliantie geniet ook hier buitengewone belangstelling. Na een eerste druk van 3000 exemplaren - hetgeen voor een specialistisch boek als een hoog aantal geldt - was er reeds binnen vijf maanden behoefte aan een tweede druk en ook die loopt goed. EA directeur Arnold van Heusden:
"Dit theologische werk van Wagner laat zien hoe een christen kan ontdekken welke kwaliteiten hij heeft (kwaliteiten en gaven) en hoe hij die kan gebruiken in dienst van God en medemensen. Deze beweging sluit zeer goed aan bij de nadruk op ontplooiing, emancipatie en actieve betrokkenheid van de kerkleden die in onze tijd is waar te nemen."
De Evangelische Alliantie verwacht ook vanuit Nederland zo'n grote belangstelling voor het congres dat er een aparte delegatie georganiseerd kan worden.
Inlichtingen: Evangelische Alliantie, Hoofdstraat 51A, 3971 KB Driebergen, tel: 03438-13693.

BIJBEL

"IK KOM TOT U"

Hemelvaartsdag is voor velen een uitgaansdag, maar toch is het goed elkaar erbij te bepalen, dat we dan gedenken dat Jezus naar zijn Vader is gegaan.
Dat Hij aan het oog van de discipelen onttrokken werd, maar tegelijk dichtbij blijft, want Hij stuurt, steunt en bevestigt het werk, zijn werk, dat de gemeente op aarde voortzet.
Als Jezus naar zijn Vader gaat, laat Hij de zijnen niet als wezen achter, maar zegt: "Ik kom tot u".

Ook bij Jezus' laatste verschijning staat Hij plotseling in het midden van zijn discipelen, maar die verschijning is meer dan een definitief afscheid, want het betekent een onderstreping en een voortzetting van het werk dat Hij begonnen is.
Door zijn lijden en sterven, zijn opstanding, heeft Jezus de weg opengebroken naar de toekomst.
De toekomst van de Heer ligt voor ons.
De nieuwe dag, de dag dat Hij komt, is nabij.
Jezus is opgenomen in de sfeer, waar Hij Thuis hoort, in die van Gods heerlijkheid, maar Hij komt terug om allen tot zich te nemen, om ieder die gelooft dat Jezus Heer is te laten delen in zijn heerlijke toekomst. Hij is de verhoogde Heer, die vanuit de toekomst allen tot zich trekt. Hij gaat heen, maar laat de zijnen niet als wezen achter.
Hij belooft de Heilige Geest, waarin Hijzelf aanwezig, aan het werk zal zijn. Totdat zijn vernieuwingswerk voltooid is en de blijde dag daar is, de dag waarop het Maranatha wordt gehoord.
Hemelvaart sluit het laatste samenzijn van de discipelen met de opgestane Heer af en het is tevens het begin van het werk, waarvoor we als gemeente staan.
Om te getuigen van de blijdschap die we hebben in Jezus.
Om te getuigen van het geloof, om het door te geven, dat Jezus overwinnend door de duisternis is heengetrokken en de Levende is.
Dat mag de grond van onze blijdschap zijn: Jezus die de Levende is, die met zijn Geest, met zijn kracht ons wil dragen, steunen en sterken.
Hij laat ons niet als wezen achter (Johannes 14:18).

JEZUS IS......

Het vleesgeworden woord van God, dat laat Hij met de daad zien in zijn sterven en opstanding.
Het Licht der wereld, het Brood des levens, de Bron van liefde, die met zijn licht, met zijn woord en Geest bij ons binnen wil komen, opdat wij mogen delen in de vreugde die er is bij Hem.
Hij voelde zich niet te goed om mens te worden, Hij liet zich vernederen, hing aan het kruis, Hij was gehoorzaam aan God, zelfs al moest Hij daarvoor de dood in. Hij bleef één met de Vader, die Hem deed opstaan, naar wiens heerlijkheid Hij is gegaan.
En het is zijn Naam, de naam van Jezus, die boven aan de lijst van alle mensen is gezet. Alle namen van grootheden vallen er zelfs bij in het niet. Eén naam is ons gegeven, is onze hoop, Jezus de Heer, die onze Heiland is. Die naar zijn Vader is gegaan om een plaats te bereiden in het Vaderhuis. Jezus keerde terug naar de Vader die Hem gezonden heeft.
Hij neemt afscheid van de zijnen, maar slechts voor korte tijd, want Hij gaat heen om plaats voor hen te bereiden, opdat ook zij mogen zijn waar Hij is.
Jezus brengt ons bij God terug. In Hem is de Zender, God zelf, bezig om ons te verlossen. En verlossing is er door de Gezondene, door zijn volbrachte werk.
Daardoor alleen mogen we een kind van God zijn.
Jezus, Hij is de Weg en de Waarheid en het Leven.

HET IS NIET AFGELOPEN

Niet met Jezus, niet met ons en ook niet met de wereld. Want Jezus heeft laten zien dat het leven sterker is.
Hij leeft en wij mogen met Hem leven.
Dankzij zijn genade een kind van God zijn.
Hij heeft de zijnen niet als wezen achtergelaten, toen Hij naar zijn Vader ging.
Hij ging heen, totdat Hij weerkomt, maar met Zijn Geest die Hij zal zenden, zal Hij in en door zijn gemeente werken.
Mag Hij, die onze Krachtbron is, tot zijn recht komen.
Zoals de zon kracht heeft en warmte uitstraalt, zo mogen we in ons leven van elke dag als kind van de Heer kracht putten bij Hem en zijn liefde en nabijheid ervaren.
God is tot ons gekomen in Zijn Zoon, die ons leidt en sterkt en die we verwachten op de wolken van de hemel.
Want, zoals Hij in de hemel is opgenomen, zo zal Hij terug komen. Dan mogen we Hem ontmoeten om altijd bij Hem te zijn.

Hij, die als Heer der heerlijkheid
verrees tot heil der volken,
verwachten wij in majesteit
eens weder op de wolken.
Ja, halleluja, zie, Hij komt!
Juicht mensen, eng'len samen
met vreugd, waar alles bij verstomt!
Juicht allen! Amen, amen!

J.H. Stijkel

INTERNATIONAAL

ITALIË

De Baptist Times meldt dat de Italiaanse Baptisten gevraagd hebben om de hulp van twee of drie predikanten uit Engeland. Zij zullen werken in gebieden waar behoefte is aan herders-evangelisten en waar voldoende steun van bestaande gemeenten is.
De Italiaanse Baptisten gaan terug op werk van de Britse Baptist Missionary Society, rond 1900. Later werden de amerikaanse Southern Baptists de ondersteuners. In 1956 werd de Unie opgericht.
De Italianen willen wel voor vol worden aangezien. Ze waren erg blij dat de engelsen die hen bezochten niet alleen namens de BMS kwamen, maar ook namens de Unie. Graag staan zij als Unie in kontakt met een Unie, niet slechts met een zendingsorganisatie.
Een andere interesse van de Italianen is dat plaatselijke gemeenten in Groot-Brittannië en Italië partners zullen worden.

REKTIFIKATIES

In DC nr. 17 (25 april) stond een interview met Theo van Hoof. Bovenaan ontbrak de naam van de interviewer, Kees van Baardewijk.
Rondom het "In memoriam" van ds. W. Veenstra (DC nr. 16, 18 april) ontbrak tot onze spijt de zwarte rand.
Regelmatig vallen bij de drukker de kleine tekeningetjes die de rubrieken aangeven weg. (Die tekeningen heten logo's). Zo in DC van 11 april op blz. 3 het logo Bijbel; in DC van 18 april op blz. 5 het logo Uit de gemeenten; en in DC van 25 april op blz. 5 het logo NBJB - deze hele bladzijde was van de NBJB.

G.B.S.: ELKE WEEK EEN ONTMOETINGSDAG!

VAN DE BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Onderstaand treft u een tweetal impressies aan van deelnemers aan de landelijke ontmoetingsdagen met de NBVB op 2 en 3 april in Doorn. Een uitgebreid verslag is dit dus niet, dat is ook moeilijk. Iets wat je samen beleeft is niet echt in woorden te vatten of precies over te dragen. Toch hopen we dat u door middel van deze twee reakties zich een beeld kunt vormen hoe wij deze 2 dagen bij elkaar zijn geweest en wat dit voor ons heeft betekend. In 'De Kandelaar' zult u ook over deze dagen kunnen lezen en mogelijk in de diverse gemeenteblaadjes in den lande.
Rest mij nog te vermelden dat per 1 mei 1991 het secretariaat van de Broederschap van Baptisten Voorgangers is overgedragen aan Nico Schipper (Dokkum-Kollumerzwaag) die samen met Jannes Hofman, vz. (Groningen) en Pieter Jager, penn. (Stadskanaal) het bestuur vormt.

Nico van der Leer, aftredend secr. (Hengelo)

"BROEDERS EN ZUSTERS, SAMEN DE GEMEENTE BOUWEN"

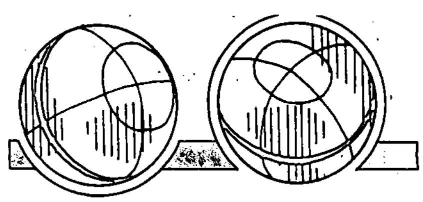
Onder dit thema ontmoetten 38 broeders (voorgangers/geestelijk verzorgers/emeriti) en 42 zusters (kaderleden uit onze Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging) elkaar gedurende de eerste dinsdag en woensdag in de maand april van dit jaar.
Plaats van samenkomst: het Slotemaker de Bruine Instituut te Doorn.
We werden deze dagen op vakkundige wijze geleid door een vol programma heen dat ons een bijzondere- en goede bezinning bood op de plaats van de zuster in de gemeente.
In een sfeer van vertrouwen en openheid kwamen alle facetten aan de orde die een rol spelen bij het nadenken over dit onderwerp.
Geen bijeenkomst van bij voorbaat gelijkgestemden, maar een gekleurd gezelschap dat het verstond om daadwerkelijk met elkaar een ontmoeting aan te gaan.
Dat blijft mij wel het meeste bij van deze dagen.
Er werden geen stellingen betrokken, mensen zochten niet naar hun grote gelijk, maar er werd gezongen, gebeden, geluisterd, gestudeerd, gesproken en gespeeld.
Deze dagen hebben mij verrijkt. Ze hebben me de ontmoeting met broeders en zusters geboden die samen dezelfde Heer en dezelfde gemeenteopdracht willen dienen.
Met open ogen en open oren voor wat de Geest ons wil geven te leren verstaan.
Zo waren we samen en reikten elkaar mogelijkheden aan om met het thema "broeders, zusters, samen de gemeente bouwen" aan de slag te kunnen.
Want bouwers mogen we zijn, ieder met onze eigen gaven en talenten, ons geschonken door de Geest en ter beschikking gesteld opdat Gods tempel meer en meer moge groeien.
Het was met name vanuit deze gezindheid dat we samen optrokken en nu mogen terugzien op hele inspirerende dagen.
Dagen die, naar ik van harte hoop, een goed vervolg mogen vinden in de verwerking thuis.

Bert Wijchers (Hoogezand)

SAMEN NAAR DOORN, JA GEZELLIG!

Hoe bedoel je dat zult u mij vragen.
Ik ben vaker op het S.B.I. in Doorn geweest, maar dan waren er alleen zusters.
De broederschap van predikanten kwam nu samen met de N.B.V.B.-leden. Een unieke gebeurtenis. Wat goed om eens samen te praten en te delen. Elkaar beter te leren kennen en te begrijpen. Het onderwerp van deze ontmoeting ging over de positie van de vrouw binnen de gemeente. Voor het eerst konden we direct met onze broeders voorgangers hierover van gedachten wisselen. Dit was ook heel fijn, want nu ontdekten we dat vele dingen niet alleen bij jezelf leven, maar dat anderen er ook mee zitten. We hebben op een rij gezet wat er zoal gedaan wordt door de vrouw in de gemeente en wat er beslist niet gedaan wordt. Opvallend is het, dat wat voor de ene gemeente normaal blijkt, voor de andere gemeente absoluut onmogelijk schijnt.
Soms voelden we de pijn omdat wij als vrouwen dan met bewijzen op tafel moeten komen om te laten zien dat onze gaven ook door God gegeven zijn en wij er moeite mee hebben om die in het zand te verstoppen! Wie maakt uit welke gaven de vrouw wel of niet mag gebruiken? Is het wel de Geest van God die door ons werkt? Het is moeilijk om antwoorden te vinden. Toch leerden wij dat wij goed naar elkaar moeten luisteren. Niet bij voorbaat ons standpunt vastleggen als het enige echte, van God ontvangen. Ieder die zich voor God openstelt en bruikbaar wil zijn, moet zijn/haar gaven in dienst stellen. Zo kunnen we samen bouwen op het fundament Jezus Christus.
We hebben vaak in kleine groepjes gepraat. Daar leer je elkaar beter kennen en waarderen. Ontmoeting en gesprek is de weg om elkaar te begrijpen.
Deze dagen waren samen met de cursusbegeleiders van het S.B.I. zeer goed voorbereid. Ook nu weer mochten we ervaren dat het van groot belang is dat er medewerking is van zo'n vormingscentrum. Alle vier begeleiders hebben hun uiterste best gedaan om de dagen zo effectief en tegelijkertijd zo prettig mogelijk te laten verlopen.
Deze dagen waren een belevenis, samen praten, samen bidden en samen zingen. We zijn als broeders en zusters samen onderweg. Dank aan de N.B.V.B. en de broederschap voor deze dagen.
Dank aan God die mannen en vrouwen gebruiken wil in Zijn Koninkrijk. Ik hoop dat er weer eens zo'n ontmoeting mogelijk is en we in gesprek blijven met elkaar.

Riet Corporaal-Bots (Zwolle)

BRIEF VAN FEBR. '91 UIT NARTKALA (KAUKASUS-GEBERGTE) AAN DE BAPTISTENGEMEENTE TE DORDRECHT

Weest waakzaam, staat in het geloof, weest moedig, weest sterk.
1 Cor. 16:13

Vrede zij u, dierbare kerk in Holland.
Wij danken u allen hartelijk daarvoor, dat u ons een kaart toezond waarop vier kaarsen waren getekend en een mooi landschap. Wat een schitterende natuur! (Genesis 1:10-11).
Op de andere kant stonden de handtekeningen van een aantal leden van uw kerk.
Wat een blij gevoel geeft het wanneer geestverwante vrienden een kaart toesturen.
Ik heb vele adressen uit Holland, maar niet zó één. Ik vraag u, indien iemand bij u in het Russisch kan schrijven, in elk geval te antwoorden, dat u al dan niet mijn brief hebt begrepen.
Schrijft u de naam van uw stad op z'n Russisch. Ik heb een kleine wereldatlas gekocht. Maar ik kon de naam van uw stad, die op de envelop stond, niet lezen.
Schrijft u ook welke de voornaamste stad is.
De hoofdplaats van onze republiek is: NALTSJIK.
Mijn moeder ging op 84-jarige leeftijd de eeuwigheid in. Mijn vrouw en ik leven met ons tweeën.
Wij zijn baptisten. U hoorde waarschijnlijk over onze broederschap.
Ook in ons land bewaarde GOD ons in het geloof tijdens de vervolgingen. (Ezra 4:1-5)
GOD zij geprezen voor alles!
Moge GOD u zegenen!

Iwan Lagoschin

Beantwoording heeft intussen plaatsgevonden. We hebben Dordrecht in Russische letters aangegeven en geschreven dat de plaats ongeveer 25 km ten zuidoosten ligt van ROTTERDAM.

W.J. van de Leer

DRIE BROEDERS ZIEN ABRAHAM

DR. O.H. DE VRIES, RECTOR VAN HET SEMINARIUM, VIJFTIG JAAR.

Op 15 mei a.s. viert dr. O.H. de Vries zijn vijftigste verjaardag, een goede gelegenheid om eens een minder bekende kant van hem te belichten. Voor de meeste gemeenten is hij degene, die sinds enkele jaren leiding geeft aan het opleidingsinstituut van onze Uniegemeenschap. Voor de gemeente Utrecht-Noord is hij echter ook een voorganger in bijzondere dienst. Een voorgangerschap in bijzondere dienst betekent in de praktijk dat een gemeente een voorganger bevestigt, maar hem ook direct weer afstaat voor werkzaamheden buiten de gemeente, waardoor het plaatstelijke voorgangerschap gemakkelijk een papieren constructie wordt.
Toen br. de Vries in de gemeente Utrecht-Noord als voorganger in bijzondere dienst bevestigd werd, maakte hij echter duidelijk, dat het zijn ernstig voornemen was om de verbintenis met de gemeente Utrecht-Noord echt inhoud te geven.
In de afgelopen jaren hebben we mogen constateren dat hij dit voornemen ook heeft waargemaakt en dat hij de gemeente op verschillende wijzen gediend heeft en nog steeds dient. Geruime tijd droeg hij verantwoordelijkheid buiten de raad voor het bijzondere pastoraat. Daarnaast heeft hij verschillende malen cursussen gegeven over basale aspecten van het geloofsleven aan mensen, die nog aan het begin van de geloofsweg stonden. Hij is altijd bijzonder in zijn element als hij nieuwe leden, die nog betrekkelijk onbekend zijn met het karakter van een baptistengemeente, mag onderwijzen over de fundamenten van het gemeentezijn. Br. de Vries maakte er geen geheim van dat geloven voor hem onlosmakelijk verbonden is met het leven in de gemeente van de Heer. Naast deze cursorische vormen van onderricht verzorgt hij samen met de andere voorgangers van de gemeente de prediking op zondagmorgen.
Toch toont hij zijn betrokkenheid met de gemeente niet alleen in karakteristieke voorgangerstaken. We kennen hem ook als gewoon gemeentelid, die samen met anderen het geloof wil beleven. In onze gemeente wordt eenmaal per veertien dagen bijbelstudie gehouden in een zevental wijkgroepen. Daarin wordt thema-gewijs allerlei schriftgedeelten bestudeerd en besproken. Op deze avonden zal br. de Vries niet licht ontbreken. Uit zijn enthousiaste deelnemen blijkt duidelijk, dat het voor hem zeer waardevol is om met anderen na te denken over de geheimenissen van God. Het is de praktijk van Efeze 3: om samen met alle gelovigen de liefde van Christus te kennen, die alle verstand te boven gaat.
Ik ben er van overtuigd, dat het van wezenlijk belang is, dat docenten en studenten aan het Seminarium zich niet isoleren van de gemeenten, maar met beide benen in het dagelijks leven van hun plaatselijke gemeente staan. Dit is een grote steun om het doel van de opleiding voor ogen te houden: de gemeente van de Heer Jezus. Docenten en studenten, die daadwerkelijk deelnemen aan het gemeentelijk leven zullen zich steeds bewust zijn van de noden van de gemeente, maar ook van de rijke mogelijkheden van de gemeente als geloofs- en levensleerschool.
We wensen br. de Vries van harte geluk met deze bijzondere verjaardag en hopen dat hij nog vele jaren zijn plaats zal kunnen innemen in de Uniegemeenschap en de plaatselijke gemeente.

J.S. Sussenbach, De Bilt

OOK DOMINEE HELDEROP VIJFTIG JAAR

De maand mei van het jaar 1941 blijkt achteraf bezien voor de Baptisten in Nederland uitzonderlijk vruchtbaar te zijn geweest. Op de 13e van die maand werd in Vlaardingen Cornelis Helderop geboren. Ook deze voorganger ziet dus deze week Abraham.
Aanvankelijk koos hij voor een karrière bij de marine. Nadat hij tot geloof gekomen was, trad hij toe tot een ander leger, het Leger des Heils. Hij volgde de kweekschool en werd officier. Een periode met heel wat verschillende standplaatsen volgde: Schoonhoven, Amstelveen, Heerenveen, Zutphen, Doesburg (waar hij in 1968 in het huwelijk trad met zr. G.A. Smit), Eindhoven, Apeldoorn, Schiedam en tenslotte Utrecht.

Door principiële verschillen van inzicht besloot het echtpaar Helderop uit het Leger te treden. Ze vestigden zich in Rozenburg. Zoals wel vaker voorkomt bij gewezen Heilsofficieren werden ook zij aangetrokken door het Baptisme. Naast een baan als leraar aan een MAVO werd br. Helderop in 1978-'79 pastoraal medewerker in de gemeente te Maassluis. In 1980 werd hij deeltijd-voorganger van de gemeente Amsterdam-Centrum, naast het leraarschap en een aanstelling bij de bejaardentehuizen van Tabitha in de hoofdstad.
Tijdens een korte periode in Friesland (sept. 1986-febr. 1989) diende hij de gemeenten van Makkum en Workum. Sindsdien is hij voor 20% opnieuw voorganger van Amsterdam-Centrum en verder als pastor in dienst van Tabitha-Amsterdam.
We willen broeder Helderop en zijn gezin van harte gelukwensen met zijn verjaardag en hem nog vele jaren toewensen van zegen ontvangen en zegen doorgeven.

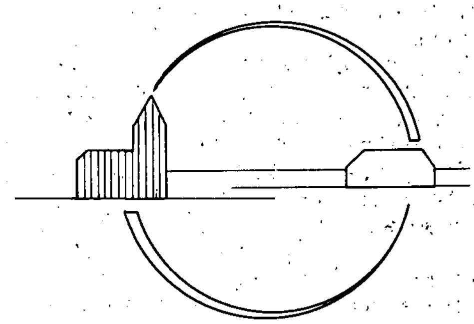
PJL

DS. J.M. ZIJLSTRA VIJFTIG JAAR

Ds. johan Zijlstra, herder en leraar in de meest letterlijke zin van het woord, hoopt op 13 mei a.s. 50 jaar te worden.
Leraar als full-time directeur van de Christelijke "Sjofarschool" voor basisonderwijs in Apeldoorn.
Herder van de nog jonge Baptisten Gemeente van Kampen. Hoewel hij dat ambt eigenlijk volledig in zijn vrije tijd uitoefent, staat de gemeente in Kampen hier en daar bekend als "de gemeente van Zijlstra". Een duidelijk bewijs, dat Johan Zijlstra met volle inzet werkt in de Kamper gemeente. Trouwens ook daarbuiten, want de Gereformeerden en de Vrije Evangelischen in Kampen weten hem regelmatig te vinden voor de woordverkondiging in hun kerken.
Als jongen verklaarde hij al òf onderwijzer òf dominee te willen worden. Tot een keuze is het tot dusver niet gekomen. Als zoon van de ons bekende Ds. Sjoerd Zijlstra, moest hij al op jonge leeftijd invallen voor een dienst in de gemeente in Siddeburen. Dat leidde al spoedig tot een consulentschap in de Gemeente Vriescheloo, later gevolgd door de gemeente Alblasserdam. Het voorgangerschap begon in de piepjonge poldergemeente Emmeloord.
Op 2 oktober 1983 begon Ds. Zijlstra zijn werk als voorganger van de Baptistengemeente Kampen.
Hier werkt hij met veel zegen, met grote betrokkenheid en zoals te verwachten valt van iemand met twee veeleisende werkkringen, heel efficiënt.
Sinds 1967 wordt hij trouw bijgestaan door zijn vrouw Anneke. In 1968 kregen zij gezelschap van zoon Sjoerd, die zich nu op het grote leven voorbereidt aan de H.E.A.O. in Zwolle.
Ds. Johan Zijlstra heeft een veelzijdige belangstelling en verschillende hobbies. Een van die hobbies is biljarten. In vroeger jaren, toen deze aktiviteit uitsluitend kon worden beoefend in gelegenheden, waar Baptisten niet plegen te komen, leidde dit weleens tot pijnlijke verrassingen. Dit probleem is thans uit de wereld. De pastorie in Kampen is uitgerust met een eigen biljarttafel.
We wensen hem toe, dat God hem in zijn verdere leven zal zegenen en hem tot een zegen zal doen zijn.

Jan Nap, Kampen

BEROEPINGSWERK

BEROEPINGSWERK
Bedankt voor Emmen:
P.J. Prijt te Sittard
Beroepen te Arnhem-Centrum:
P.J. Wijchers te Enschede

Landelijke ontmoetingsdag

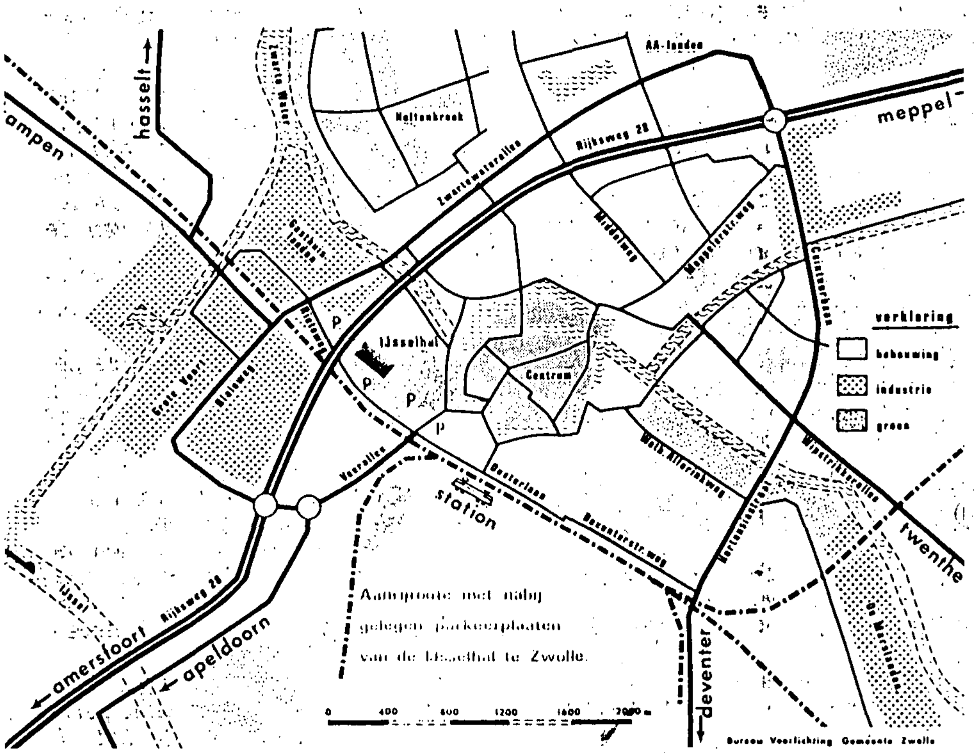
TERECHT EN VOORUIT

25 MEI 1991

Nog enkele weken en het is 25 mei, de dag waarop de nederlandse baptisten elkaar ontmoeten in de IJsselhal te Zwolle.
Zoals in de diverse publicaties in De Christen en de gemeentebladen te lezen is, belooft het een geweldig programma te worden.
Een programma voor jong en oud!

Voor de kinderen in de "zondagsschool-leeftijd" heeft de speciaal daarvoor ingestelde werkgroep een daverend programma samengesteld, dat uitmondt in een presentatie daarvan in de grote hal.
Ook aan de allerkleinsten onder ons is gedacht. Voor hen is oppas aanwezig!
De ontmoetingsdag is dus een dag die u niet **kunt** maar ook niet **hoeft** te missen!
Kom daarom op 25 mei naar de IJsselhal in Zwolle en roep anderen op ook te komen.
Alleen wanneer alle gemeenten binnen onze unie aanwezig zijn, wordt het een dag van **terecht**zijn bij elkaar en **vooruit**gaan met elkaar!
De IJsselhal in Zwolle is zowel met eigen, als met openbaar vervoer, goed bereikbaar, zoals blijkt uit onderstaande plattegrond.
Vanaf het NS-station rijden stadsbussen naar de IJsselhal. Het betreft de lijnen nrs. 10, 71 en 141, die respectievelijk 02 en 32, 55 en 20 en 07 en 37 minuten na elk heel uur vertrekken.
Ook te voet is de IJsselhal vanaf het NS-station goed te bereiken. U volgt daarvoor de borden.
Bij de IJsselhal is ruime parkeergelegenheid. Per personenauto wordt slechts f 1,- en per autobus f 5,- parkeergeld in rekening gebracht, waarvoor ook nog op uw vervoermiddel wordt gepast.
Het programma begint om precies 10.00 uur en eindigt 16.15 uur.
Voorafgaand aan het programma en in de ruime pauze is er gelegenheid de stands van organisaties binnen de unie, maar ook van daarbuiten, te bezoeken.

Graag tot 25 mei a.s.!
Namens de LOC - Jan de Boer

HART EN VERSTAND

Er worden soms gesprekken gevoerd over het geloof,
waar het verstand zijn hart aan ophaalt,
maar waar het hart niets van verstaat.
HGdW

INTERNATIONAAL

ZUID-AFRIKA: BAPTISTEN TEGEN APARTHEID

Twee zuid-afrikaanse Baptisten hebben een officieel bezoek aan hun britse broeders en zusters gebracht. Het waren Alg. Sekretaris Trevor Swart en ds. Ellis Andre van de Rosebank gemeente in Johannesburg. Ze vertelden dat de zuid-afrikaanse Baptisten de eerste blanke kerk waren geweest die openlijk schuld beleed voor de apartheid in het land. De zuid-afrikaanse Unie (SABU) werd in 1877 opgericht en was tot voor kort "slegs vir blankes". Er zijn rond de 300 gemeenten met 400 predikanten. Daarnaast bestaat de geheel zwarte Baptisten Konventie.

De laatste jaren zijn er enorme veranderingen doorgevoerd. Op een vergadering in maart was eenderde van de aanwezigen niet-blank. In een open brief werd begin vorig jaar uitgesproken dat blanken en zwarten elkaar nodig hebben als broeders en zusters in de Heer. De andere blanke kerken volgden pas later dat jaar.
De Britten vroegen waarom de afrikaanse Baptisten geen lid meer zijn van de zuid-afrikaanse Raad van Kerken (SACC). Ds. Andre legde uit dat de Raad theologisch afgedwaald is. "Men predikt een puur sociaal evangelie ten koste van het heil in Christus alleen."
Men heeft zich zelden openlijk tot de regering gericht, maar des te meer binnenskamers. "Toen een van onze leiders vijf jaar geleden tegen P.W. Botha, de toenmalige leider, zei dat de wet op de groepsgebieden moest worden opgeheven, was deze zichtbaar boos en van zijn stuk."
Ds. Andre: "Met Botha had je nooit een dialoog, maar twee monologen."

De redaktie van de Baptist Times, die deze berichtgeving publiceerde, werd opgebeld door een zwarte zuid-afrikaanse voorganger die op het ogenblik in Engeland studeert. Het is John Nthane uit Soweto. Hij vond het verhaal wat eenzijdig: "Een zwarte zuid-afrikaan leeft nog steeds in een andere wereld dan een blanke." Zijn gemeente en hij horen bij de Baptisten Konventie en vinden het nog veel te vroeg om naar eenheid met de (merendeels blanke) Unie te streven.
Overigens denkt ook Nthane dat de overheid werkelijk naar veranderingen streeft. Maar hij vindt dat de kerk veel openlijker stelling zou moeten nemen.
Veel zwarte Baptisten zijn beïnvloed door Nelson Mandela. Nthane: "Ik geloof dat hij een goed mens is. Hij speelt een zeer belangrijke rol in wat er nu gebeurt. De maatregelen van de overheid zijn te danken aan Mandela's streven naar gerechtigheid." pjl

VERANTWOORDING VAN DE IN DE MAAND FEBRUARI 1991 ONTVANGEN BIJDRAGEN

E.C.U.:
Alkmaar 107,90; Arnhem Zuid 360,32; Deventer 178,25; 's-Gravenhage 640,00; Groningen Noord 236,29; Harlingen 186,15; Hoogezand Beukemastraat 99,38; Kampen 200,10; Leiden 554,02; Muntendam 344,45; Stavoren 100,00; Vroomshoop 200,00; H.J., V. 250,00.

C.v.d.O.:
Arnhem Zuid 332,78; Deventer 166,40; 's-Gravenhage 590,00; Groningen Noord 218,23; Harlingen 50,00; Heerenveen 64,70; Kampen 184,80; Leiden 510,34; Muntendam 356,50; Pernis 129,55; Stavoren 100,00; Vroomshoop 150,00; H.J., V. 250,00.

U.Z.C.:
Alkmaar 97,30; Arnhem Zuid 600,53; Deventer 189,00; 's-Gravenhage 1070,00; Groningen Noord 393,81; Harlingen 328,65; Kampen 333,60; Klazienaveen 75,00; Krommenie 71,00; Leiden 921,39; Lelystad 56,40; Muntendam 749,25; Siddeburen 78,50; Stavoren 185,00; N.N., L. 30,00; NBVB Treebeek 400,00; NBVB Treebeek 60,00 (pakketten); NBVB Emmen-Oost 120,00 (pakketten); IJsselgewest 19000,00 (project); Zendingswerk-groepen Gewest Groningen 3500,00.

N.B.J.B.:
Arnhem Zuid 61,58; 's-Gravenhage 150,00; Groningen Noord 54,93; Kampen 46,50; Vriescheloo 147,50.

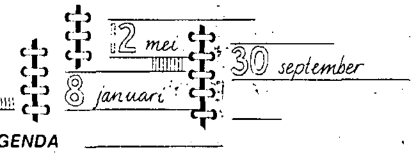
U.B.S.:
Arnhem Zuid 62,35; 's-Gravenhage 112,50; Groningen Noord 40,89; Kampen 34,60; Pernis 155,05.

NOODFONDS:
Alkmaar 600,00 (Bulgarije); Amsterdam Centrum 200,00 (Bulgarije); Deventer 25,00; Doetinchem 600,00; Ede 600,00; 's-Gravenhage 4500,00 (Bulgarije); Haarlem 500,00 (Bulgarije); Den Helder 240,00 (Bulgarije); Hengelo 't Venster 750,00 (Roemenië); Hoogezand Beukemastraat 552,00 (Roemenië); Dokkum en Kollumerzwaag 414,00 (Roemenië); Maassluis 480,00 (Bulgarije); Leiden 2000,00 (Bulgarije); Lelystad 50,00 (Roemenië); Lelystad 108,95; Rotterdam Zuid 300,00 (Bulgarije); Utrecht Noord 678,55 (Roemenië); Veendam 100,00; Zutphen 90,00 (Roemenië); Zutphen 781,15 (Oost Europa); Bijbelkring Zoetermeer 100,00 (Bulgarije); NBVB Trefpunt Enschede 100,00; H.T.-S., D. 50,00; S.V., M 25,00; H.S., Z. 25,00; L.B., Z 20,00; A.N., S. 100,00; B.W.-B., D. 50,00 (vluchtelingen); D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; R.D., D. 25,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; G.J., G. 25,00 (Afrika); G.V., D. 250,00 (Afrika); R.S., G. 200,00 (Ethiopië); B.J.B., G. 30,00 (Afrika); R.S., C. 708,00 (Afrika); P.K., U. 30,00 (Afrika); G.H., B. 25,00 (Roemenië); F.A.G., O. 100,00 (Bulgarije); E.U., G. 25,00 (Bulgarije); G.A.P.-B., G. 25,00 (Bulgarije); J.U., V. 75,00 (Israël); S.V., A. 50,00 (Israël); A.V.-S., E. 100,00 (Israël); G.T.C.-T., E. 30,00 (Israël); B.T., G. 50,00 (Israël); C.J.D.-V., H. 25,00 (Israël); W.J.L., D. 100,00 (Israël).

Alle gevers hartelijk dank voor de bijdragen.

Dit was dan weer de verantwoording van de maand februari. Bijdragen en giften zijn van harte welkom op girorekening 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u eveneens overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Vergeet u niet de bestemming van uw bijdrage te vermelden?

A. van den Hoef

12 mei
Radiokerkdienst (Amsterdam-West)
Op radio 5 om 17.00 uur; zie liturgie in vorige nummer

20 mei
Landdag (Deldenbroek)

25 mei
Ontmoetingsdag (Zwolle)

7-9 juni
Tentkampagne (Valthermond)

8 juni
Jaarvergadering NBJB (Zwolle)

22 juni
ochtend: diploma-uitreiking T.W.O.
middag: gastles prof. Kiwiet

LANDDAG 1991

Ook dit jaar houden we onze LANDDAG op de Tweede Pinksterdag in de bossen van Deldenerbroek. Jammer, dat het vorig jaar niet door kon gaan vanwege de regen en de kou. We hopen en bidden, dat het met Gods Hulp dit jaar wel door zal gaan.

Het programma ziet er ongeveer zo uit:
Rond kwart over tien voorzang o.l.v. br. M. Vos. Br. Maarten de Groot zal ons begeleiden met zijn prachtige elektronische-/digitale orgel. Om half elf begint de samenkomst. Tijdens deze dienst hoopt de zang en muziekgroep SOUND of GLORY mee te werken.
Sprekers zijn ds. G.J. Goessens (Almelo) en ds. N.A. v.d. Leer (Hengelo). Ca. half twaalf begint de pauze.
Dan is er van alles te doen voor jong en oud: de voet- en volleybalwedstrijden; voor het eerst een heus **Tussenjeugdprogramma;** poppenkast en de dam- en schaaksimultaan. De pauze duurt tot 14.15 uur.
Om 14.30 uur begint de slotbijeenkomst. Ook hieraan werken Maarten de Groot en de Muziekgroep Sound of Glory mee.
Tijdens de morgensamenkomst is er een samenkomst voor alle kinderen van de zondagsschool.
Graag zouden wij zien dat u allemaal tijdens de samenkomsten naar het podium zou willen komen. Wilt u ook tijdens de samenkomsten geen enkele sportaktiviteit beoefenen.
Na kwart over tien gaat de toegangspoort voor auto's dicht. Gehandicapten en bejaarden kunnen ten alle tijde naar binnen. We hopen op begrip. Rijdt op het terrein stapvoets i.v.m. spelende kinderen en bejaarden.
Laat de ingang vrij om brandweer, politie en ziekenauto door te kunnen laten gaan.
Ga goed met de natuur om. Verniel niets. Neem uw eigen afval mee naar huis.
Evenals altijd kunt u ons vinden op het terrein aan de Almeloseweg/hoek Krudersweg te Deldenerbroek. Vooraan de Krudersweg staat een café/restaurant en daarachter is het. Wilt u s.v.p. uw auto niet parkeren op het terrein van dat restaurant, maar langs de Krudersweg of op het terrein zelf.
Wij verwachten een grote zegen van de Heer, maar we verwachten ook u, jou daar om samen met ons de Heer groot te maken d.m.v. zang- en muziek alsmede een meditatie. Bidt met ons mee.
Nodig anderen uit en verwacht zelf ook een grote zegen.
Heeft u vragen, bel of schrijf dan naar het secretariaat v.d. Werkgroep (tel. 05498-42142).

Werkgroep Landdag Deldenerbroek.

Secretariaat: p.a. Jans Otter,
Nieuwstraat 40, 7681 ET Vroomshoop.
tel. 05498-42142.

NIEUWE GEMEENTEN IN DE UNIE? (3)

Na twee korte stukjes over de niet-geunieerde gemeenten was ik van plan er het zwijgen toe te doen. Er kwam echter een brief in mijn postbus van br. J.M. Zijlstra te Kampen. Hij stelt een aantal vragen. Door er in ons blad op te antwoorden kunnen we misschien de verdere bezinning bevorderen.

1. Persoonlijk gebruik ik de termen "vrije" en "onafhankelijke" Baptistengemeenten niet; ik houd 't op: niet-geunieerde gemeenten. Ik voel me binnen de Unie van harte vrij en zowel binnen als buiten de Unie afhankelijk van de Heer van de gemeente.
- Van harte mee eens. Ik laat me wel eens beïnvloeden in mijn woordkeus, maar u hebt gelijk.
2. Willen wij met de niet-geunieerde gemeenten de vraag bespreken: Waarom wel/geen Uniegemeente zijn of worden? Wat houdt tegen en wat nodigt uit?
- Dit is de kern van wat ik aandraag in m'n twee artikeltjes. Die vraag ligt bij onze lezers en hun gemeenten.
Intussen meldden we al (DC 2 mei) dat ook de Uniecommissie deze vraag stelt aan de niet-Unie gemeenten. Maar we moeten dat niet alleen aan de UC overlaten.
3. Kunnen en durven wij tegenover niet-Unie gemeenten ook te zeggen (te getuigen) hoe fijn en goed het is Uniegemeente te zijn? En weten we ook waarom?
- Deze vraag is rechtstreeks voor ons allen. Ik wil wel herhalen dat het gewestelijk nivo me een goede plaats lijkt om ermee bezig te zijn. Misschien dat mensen die nu wat aarzelen door de Ontmoetingsdag op 25 mei een antwoord vinden? Tot ziens daar!
(wordt vervolgd)

Pieter J. Lalleman

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Blij en dankbaar berichten wij u dat onze ouders en grootouders

D.H. Mulder
en
E. Mulder-Speelman

op 15 mei 1991 DV hun 50-jarig huwelijksfeest hopen te vieren.

Kinderen en kleinkinderen

In verband met een vakantie is het gouden bruidspaar op hun huwelijksdag afwezig.

Correspondentieadres:
D.H. Mulder
Hardenberg 3
9684 AM Finsterwolde

Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend

Na een ernstige ziekte heeft de Here tot zich genomen onze broeder

Willem Zwaan

op de leeftijd van 61 jaar.

Stavoren, 2 april 1991

Psalm 23

De Here is mijn Herder
Mij ontbreekt niets
Ik zal in het Huis des Heren verblijven
tot in lengte van dagen

Baptisten Gemeente
te Stavoren

Wie in Mij gelooft zal leven
ook al is hij gestorven

In deze zekerheid is van ons heengegaan

Zr. M. Kwakernaat

In de leeftijd van 65 jaar

Harderwijk, 19 april 1991

SLECHT VOORUITZICHT IRAAKSE CHRISTENEN

IRAK - De christenen hadden het relatief goed onder Saddam Hoessein en daarom zijn ze hem blijven steunen. Als de Koerden erin zouden slagen een vrij Koerdistan te bevechten in het noorden, dan ziet het er slecht uit voor de christenen. Dat zijn de bevindingen van een medewerker van Open doors tijdens een bezoek aan het Middenoosten.
De Koerden zijn vurige moslims en ze hebben een reputatie opgebouwd van weinig tolerantie voor andersgelovigen. Daar komt nog bij dat in het geval van Sji'iten of Koerden de burgeroorlog winnen, zij de christenen als collaborateurs van Hoessein zullen behandelen. Een onevenredig groot deel van zijn leger bestaat uit Irakezen van christelijke afkomst.

Hospice beweging De Poort geschokt door nota KNMG

STAKEN ONNODIGE LEVENSREKKENDE HANDELING EN EUTHANASIE LIGGEN NIET IN ELKAARS VERLENGDE

ALMELO - Het afzien van onnodige levensrekkende handelingen hoeft beslist niet te betekenen dat overgegaan moet worden tot levensbeëindigende handelingen. Dat zegt Hospice-beweging De Poort in een reactie op de discussienota over levensbeëindigend handelen bij langdurig comateuze patiënten van de koninklijke Nederlands Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst.
De Poort maakt zich ernstig zorgen over de nota. "Mensen beslissien of iemand mag blijven leven", zo concludeert de beweging. Zij roept op hiertegen te waken.
"Het gevaar is dat het leven van een mens afhankelijk wordt gesteld van wat anderen ervan vinden. Daarom moeten we des te krachtiger getuigen dat de mens door God is geschapen, naar Zijn beeld en dat Zijn tijden in Zijn hand zijn."
Met de definitie van menswaardig leven, zoals de nota die hanteert, heeft De Poort grote moeite. "Zich niet kunnen uiten, wil niet zeggen dat men geen bewustzijn heeft. Verschillende mensen die lang in coma lagen konden zich, na het ontwaken, van alles herinneren."
De Poort vindt dat de stap klein is van coma patiënten naar demente bejaarden en dubbel gehandicapten. Levensbeëindiging bij coma patiënten wordt toegestaan omdat, na eventueel bijkomen, de kans op lichamelijke en geestelijke handicaps groot is. Die handicaps maken het leven onwaardig. Dat is volgens De Poort die (onbewust) achter deze opvatting ligt.

106e jaargang nummer 20- 16 mei 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

IK VOEL DE WINDEN GODS VANDAAG

Op de vergaderingen van de Jongelingsvereniging, waarvan ik in mijn jonge jaren lid was, werd dit lied graag gezongen: Ik voel de winden Gods vandaag,
Vandaag hijs ik het zeil.
Deze regels komen mij in de gedachten bij het nadenken over het naderende Pinksterfeest. Van jaar tot jaar herdenkt Gods gemeente dit grote gebeuren: de uitstorting van de Heilige Geest in alle volheid en kracht. Het voert ons terug naar die eerste dagen toen dit werkelijkheid werd.

WAT GEBEURDE ER PRECIES?

Reeds voor zijn Hemelvaart had de Here Jezus diverse keren gewezen op de Heilige Geest, die na Hem zou komen om de discipelen alles te binnen te brengen wat de Heiland hun verkondigd had. Op de dag van de Hemelvaart zelf krijgen deze discipelen te horen dat zij moeten wachten op de Kracht van Omhoog, die door de Heilige Geest hen zou vervullen.
Wellicht dat zij ook zonder de volheid van de Heilige Geest de wereld hadden kunnen intrekken om te verkondigen en te getuigen van alles wat zij hadden ervaren. Dat was heel veel. Zij hadden de diepe woorden van de Here Jezus zelf gehoord, zij hadden veel wonderen aanschouwd en zij waren getuigen geweest van Kruis en Opstanding. Ja, zij hadden de levende Here ontmoet na zijn opstanding. Dat zijn zaken genoeg om daarmee de wereld in te trekken, en het aan de mensen te verkondigen.

TOCH WAREN ZIJ ER NOG NIET KLAAR VOOR

De Here Jezus gebood hen Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de vervulling van de belofte van de Vader, de uitstorting van de Heilige Geest. Er breekt voor de discipelen een tijd van wachten aan. Misschien is dit moeilijk voor hen geweest. Zij wisten immers genoeg. Er was immers genoeg kennis en wetenschap bij hen. Wij denken soms zoveel te weten en te kunnen. Hoeveel jonge voorgangers en evangelisten zijn zo hun werk begonnen in een groot en eerlijk enthousiasme. Hoeveel gemeenten doen hun werk niet vanuit datzelfde enthousiasme en hoeveel zendings- en evangelisatiewerk is niet op dezelfde gronden begonnen. En toch: Soms moeten we na enige tijd constateren dat er geen enkele zegen is, geen voortgang van het werk, geen vrucht op de arbeid. Kan het zijn dat wij te weinig gewacht hebben op het waaien van de wind van Gods Geest? Dat we gedacht hebben het werk wel aan te kunnen vanuit onze kennis en wetenschap? Dat hadden die eerste volgelingen van de Here Jezus heel goed begrepen: zij moesten wachten op de hemelse Kracht welke over hen zou komen. Wachten op het moment dat ook zij het konden zeggen: Ik voel de winden Gods vandaag. Daarna hebben zij grote zegen ontvangen.

WIJ LEVEN NA PINKSTEREN

De Geest is uitgestort in alle volheid en rijkdom. Toch wordt nog veel werk in de wijngaard van onze God gedaan vanuit eigen kracht en kennis. Wellicht is dat de oorzaak dat we telkens weer constateren dat er zoveel dorheid en onvruchtbaarheid is, zowel in de persoonlijke alsook in het gemeentelijk leven. Willen we de zegen van Pinksteren weer volkomen gaan beleven dan zullen we ons opnieuw moeten openstellen voor de Heilige Geest, opdat Deze ons vervullen kan met Zijn hemelse Kracht. Dan gaan we ook de werkelijkheid van dat lied ervaren, waarin deze regels het ons zeggen: Ik voel de winden Gods vandaag, vandaag hijs ik het zeil. Dan beleven we niet alleen een paar fijne Pinksterdagen maar blijft de Geest in ons werkzaam met zijn volheid van zegen en een rijke vruchtbaarheid.

Jac. Schouten

VERDER IN DIT NUMMER

De Twaalf Artikelen (4)

DE ENE GOD WIL ONZE VADER ZIJN

Wij mogen de Here God onze Vader noemen. Net als de gelovigen van alle eeuwen mogen we dat ook belijden.
In de nummers van 21 febr., 21 maart en 25 april hebben we een begin gemaakt met de bespreking van de oude Apostolische Geloofsbelijdenis.
Vandaag komen we aan bij het eerste wat de kerk belijdt: God onze Vader.

Dat wij als Christenen in God geloven, onderscheidt ons van heel wat andere mensen. Geloof in een God is tegenwoordig niet vanzelfsprekend meer. Maar Christenen heben er weet van dat de mens niet het hoogste is in het heelal en het geld ook niet en de komputer ook niet. Er bestaat een wezen dat hoger is dan wijzelf. Hij heeft zich geopenbaard zodat we Hem kunnen kennen. Hij openbaart zich niet als een macht, maar als persoon. Een persoon die relaties legt en onderhoudt met de mens. Het woordje God zegt dat nog niet. Het zegt niet zo heel veel. Het wordt in alle godsdiensten gebruikt. Het woord is zo algemeen, dat je aarzelt of je het met een hoofdletter zult schrijven. het hangt er nogal vanaf, wat we zeggen over de God die we belijden. Dan gaan de wegen uiteen.

ÉÉN GOD

Onze belijdenis spreekt slechts over één God. Het staat er niet met zoveel woorden, maar het is duidelijk: in ons geloof gaat het om één God. Dat onderscheidt ons van de Hindoes en de meeste godsdiensten van de Derde Wereld. Daarin komen (veel) meer goden voor, in het Hindoeisme wel een miljoen. Wij Christenen hebben van het Oude Testament geleerd dat we met al die goden niets te maken mogen hebben. Ze stellen ook niet zo heel veel voor.
Zoals de HERE God het tegen Israël zei, zo geldt het ook voor ons:

"Hoor Israël: de HERE is onze God; de HERE is één!" (Deuteronomium 6:4)

Deze openbaring van de HERE God over Zichzelf is in het Nieuwe Testament wel aangevuld en verdiept, maar niet opgeheven. Verderop in de belijdenis gaat het over Jezus Christus en over de Heilige Geest. We bedoelen daarmee niet dat we in drie aparte goden geloven. Hoe moeilijk dat ook is, we zeggen dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zo bij elkaar horen, dat er maar één God is.

GOD IS VADER

Over wie en hoe die ene God is, zou veel te zeggen zijn. Maar de belijdenis beperkt zich enorm. Over de ene God in wie wij geloven wordt alleen gezegd dat Hij Vader, Almachtige en Schepper is. En het heerlijkste van alles, dat God onze Vader is, staat voorop! Terecht zegt het laatste couplet van gezang 12, dat Vader Gods heerlijkste naam is.
Dat geeft meteen aan dat we het niet over de god van de Islam hebben. Ook in de Islam is het belangrijk om te geloven dat er maar één god is. Heel wat mensen denken daardoor dat Allah en de Vader van onze Here Jezus dezelfde zijn. Moslims denken dat trouwens niet, die zien het verschil best. In dat opzicht hebben ze groot gelijk. Allah is geen vader, maar een verre god. Onze God daarentegen hebben wij in Jezus leren kennen, niet alleen als de Vader van Jezus, maar ook als onze Vader.
Joden kunnen deze belijdenis nog een heel eind met ons meezeggen. Ook in het Oude Testament openbaarde God Zich al als een Vader voor zijn kinderen. Toch ligt in het Oude Testament de nadruk op het grote verschil tussen God en mens. Zijn heiligheid staat centraal. Wanneer wij Christenen zeggen dat we pas in zijn Vader-van-Jezus-zijn het vaderschap van God volkomen zien, haken Joden jammer genoeg af.

GOD ALS VADER VAN JEZUS

In de Evangeliën zien we dat de Here Jezus met God spreekt als zijn Vader. Een prachtig voorbeeld is zijn bezoek aan de tempel wanneer Hij twaalf jaar is. Hij zegt dan dat Hij bezig moet zijn met de dingen van zijn Vader. Daarom voelt Hij zich in de tempel, het huis van zijn Vader, zo thuis. Geen spoor van heimwee naar zijn aardse vader en moeder.
In het gebed zoekt Jezus Gods nabijheid. Hij heeft dat kontakt nodig. Hij spreekt God aan als "Abba". Dit woord drukt een kinderlijk vertrouwen en een intieme relatie uit. Niemand voor Jezus had dat woordje ooit tegenover God gebruikt. Later nam de gemeente het wel van Hem over.

GOD ALS ONZE VADER

We zijn eraan gewend, God onze Vader te noemen. Jezus zelf heeft ons geleerd, Hem zo aan te spreken. Toch is het geen 'natuurlijke' zaak dat de God van hemel en aarde onze Vader wil zijn. Hij is ook niet zomaar de vader van alle mensen. Het vaderschap staat niet los van de verlossing in de Here Jezus Christus.
De Grieken gingen er wel vanuit dat de goden de vaders waren van alle mensen. In de oertijd hadden de goden de mensen verwekt. Dat hield in dat alle mensen een beetje goddelijk waren en de goden nogal menselijk.
Zo was er een puur natuurlijke vaderschapsrelatie.
Dat ligt in de bijbel anders:

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen van God genoemd worden, en wij zijn het (ook)." (1 Joh. 3:1)

> *Artikel 1: Ik geloof in God de Vader, de Almachige, Schepper van de hemel en van de aarde*

Van nature leefden we ver van God, maar in Jezus Christus is er de mogelijkheid om kind van God te worden. Alleen Gods liefde voor zondaars kon dat bewerken - het gaat tegen de natuur in.

VERTROEBELD BEELD

Hoe heerlijk het is dat God onze Vader wil zijn, begrijpen die mensen het best die een fijne vader hebben (gehad). Een vader is er voor je. Hij waardeert je, geeft je aandacht en liefde. Hij beschermt en troost je als dat nodig is. Je kunt altijd van hem op aan.
Helaas hebben velen nooit zo'n vader gekend. Op veel mannen rust een schuld, omdat ze geen goede vader zijn (geweest): te druk, te veel met zichzelf bezig, te streng. Om nog maar niet te spreken over vaders die incest plegen. Voor mensen met zo'n vader is het helemaal geen troost, dat God zegt dat Hij onze Vader wil zijn. Voor incestslachtoffers kan het zelfs een verschrikking worden.
Wanneer onze aardse ervaringen ons niet helpen, moeten we die radikaal uitsluiten bij ons denken over God. God staat dan juist in kontrast met onze ervaringen. Dan is het nodig, dat we alleen uit de Bijbel leren wat Gods vaderschap inhoudt. Aan de Here Jezus mogen we zien dat God een geweldige Vader is. In heel de Bijbel zien we een God die barmhartig en genadig is waar het maar kan. Hij zoekt het goede voor ons en doet al zijn best om ons dicht bij zich te houden.

Pieter J. Lalleman

GBS-LESKRANT

Vriendelijke vraag aan de gebruikers van de leskrant: uw reakties op de enquête graag snel insturen. Dank u!

RECTIFICATIE

Per abuis stond er boven de verantwoording van DC nr. 18 geen maand vermeld, deze verantwoording was van de maand januari 1991.

Landelijke ontmoetingsdag 25 MEI 1991

TERECHT EN VOORUIT

PINKSTEREN EN ZENDING

(Matth. 28:18-20)

Meerdere keren in mijn leven ben ik uitgenodigd op Pinksterzondag om in een gereformeerde kerk voor te gaan. Men gaf dan een speciaal karakter aan deze diensten om niet al te zeer in conflict te komen met de kerkelijke reglementen. In de Hervormde Kerk was het meestal eenvoudiger om iemand "van buiten eigen kring" daarvoor te vragen. In genoemde gevallen, had ik die uitnodiging te danken aan mijn zendingsverleden, want op Pinksterzondag moest de zending centraal staan. Pinksteren en Zending horen in het kerkelijk jaar heel begrijpelijk bij elkaar.

DE GROTE OPDRACHT

Bijna iedereen weet in de Bijbel de laatste opdracht van de Here Jezus aan Zijn discipelen te vinden. Het is niet zo maar een oproep waar we naar believen mee om kunnen gaan. Deze laatste woorden van de Here Jezus moeten een onuitwisbare indruk op ons maken. Hij zegt zijn discipelen te wachten op de komst van de Heilige Geest, opdat zij vanuit de kracht van de Geest uit kunnen gaan om de grote opdracht te vervullen. Het is een wereldwijde opdracht waar geen enkel kind van God zich aan kan onttrekken. Een kind van God, dat zich voortbeweegt in deze wereld en daarbij geconcentreerd is om medemensen onder beslag te brengen van Gods heerschappij. Alles binnen het proces van gaan, discipelen maken en leren.

NIET EEN HOBBY VAN ENKELINGEN

In de Bijbel wordt de zendingsoproep niet gezien als een bezigheid van een paar enthousiaste mensen die zendeling worden. Maar deze oproep is bestemd voor de hele kerk van Christus. Zending en Gemeente horen bij elkaar als brand en vuur. De kerkhervormers dachten dat de opdracht alleen bestemd was voor de toenmalige discipelen. Maar mensen als William Carey hebben later aan de Kerk duidelijk gemaakt dat de woorden van de Here Jezus een veel ruimere betekenis hebben. Elke gedoopte volgeling van Christus moet leren elk gebod van Hem te onderhouden, inclusief het gebod om discipelen te maken. Zodra je de nieuwe volgelingen leert onderhouden alles wat de Heer geboden heeft kom je weer terecht bij het eerste gebod uit de grote opdracht: "Maakt discipelen." Je voortbewegende en rondtrekkende in deze wereldwijde parochie ben je bezig met de opgedragen taak. Het gaat om de hele kerk, die er is voor de hele wereld, geldend voor alle generaties van mensen door alle eeuwen heen. We kunnen nooit genoeg benadrukken, dat gebed en betrokkenheid bij de zending een vanzelfsprekend en essentieel onderdeel is van het normale "christenleven". Als we zoveel spreken over mondigheid in onze tijd, dan zal het voor een christen eerst en vooral blijken uit deze gezonde betrokkenheid bij de zending en wereldevangelisatie, binnen het raamwerk van een mondige Gemeente van geroepenen. Het samenspel van gaven van elke gelovige binnen die gemeenschap bepaalt de speciale rol van iedere gelovige afzonderlijk. Zo geroepen te zijn door de Heer binnen de Gemeente kan en mag een aanzet zijn tot een taak binnen de plaatselijke Gemeente. Van daaruit kan de Heer leiden over landsgrenzen heen. Het huidige gemeentewerk kan daarbij tot grote steun zijn om vast te stellen voor welke taak God iemand elders wil gaan gebruiken. Die taak is niet direct geografisch bepaald. Als men zo biddend, samen met de Gemeente, inlichtingen verzamelt over de wereldwijde mogelijkheden zal de plaats van bestemming duidelijk kunnen worden.

HET GAAT OM "LEVEN"

Bij twee van de drie aspecten in de Grote Opdracht gaat het om leren. De twee griekse werkwoorden tonen aan dat het met onderwijzen te maken heeft. Veel mensen denken, dat zij al mondig zijn alvorens onderwezen te zijn. Zelfs op de lagere school begint men al met gespreksgroepen nog voor men onderwezen is. Gespreksgroepen kunnen in de bezinning en verwerking achteraf een goede didactische functie hebben, maar het is vaak ledig gepraat, als er niet eerst een degelijke inbreng is geweest van een leraar die de weg weet en een luisterende leerling die de weg wil weten. Men moet eerst onderwijzen met de uitsluitende bedoeling dat er overgave en toewijding ontstaat (maakt discipelen). Daarna moet men concentreren op een ingrijpende gedragsverandering (leert hen onderhouden). Het gaat niet alleen maar om het doorgeven van inlichtingen en gedragsregels. Het is een diepgaand proces waarbij elke vrijblijvendheid uitgesloten is. Het gaat niet alleen om een verstandelijke instemming met een leer, maar om een intensieve betrokkenheid met elke vezel van ons bestaan.

EEN PERSOONLIJKE ILLUSTRATIE

Hopelijk zult u mij hierbij een zeer persoonlijke illustratie niet kwalijk nemen. Als Baptist was het niet altijd gemakkelijk om een betrekking aan een Christelijke school te krijgen. De sollicitatiegeprekken konden nogal eens vastlopen op dat punt. Natuurlijk hield dat vaak verband met de doop. In een bepaald geval was dat bij mij niet zozeer het geval, maar ging het veeleer om het feit, dat ik zending en evangelisatie zo belangrijk vond. Er werd in dat sollicitatiegesprek wel een uur lang op wat vreemde wijze over dat onderwerp doorgezaagd. Ik had alle hoop op een positieve uitkomst al opgegeven en stelde aan het einde van dat onbevredigende gesprek heel nadrukkelijk de vraag: "Wat doet u met iemand aan uw christelijke school, die helemaal geen belangstelling heeft voor zending en evangelisatie?" De directeur reageerde heel eerlijk met te zeggen: Deze vraag alleen al is voor mij het bewijs, dat wij al meer dan een uur met ons gesprek op de verkeerde toer zitten. Ik kreeg de betrekking en werd heel intensief betrokken bij allerlei activiteiten in een plaats waar geen enkele andere baptist te vinden was. Zelfs buiten het schoolgebeuren werd ik betrokken bij de Hervormde Jeugdkerk.
Als we zo doordrongen zijn van de opdracht van de Heer zullen we blij zijn met elke uitnodiging om het Evangelie en verzoening en verlossing uit te dragen. Zelfs als Het Vaticaan of Taizé, of welke plaats van verkommerde en zoekende zielen dan ook, mij zou uitnodigen om het Woord te verkondigen, dan zou ik die uitnodiging aannemen. Zolang er maar gezegd mag worden wat er gezegd moet worden. Met de hoop b.v. dat de Paus daarna als een Billy Graham door Zuid Amerika zou trekken. Dat is het antwoord op de nood van deze wereld. Dat is gewoon Pinksteren.

CONCLUSIE

Vanuit Pinksteren worden we opgeroepen om te onderwijzen. Als werkwoord komt het 94 maal voor in het Nieuwe Testament en als zelfstandig naamwoord 21 maal, terwijl het woord leraar 58 keer genoemd wordt. In alle zeven lijsten van de opsommingen van gaven ontbreekt onderwijzen niet één keer. Mogen we in onze Gemeenten echt doordrongen zijn van het belang van het Bijbels onderwijs en wel tot aan de verste uithoeken van onze noodlijdende wereld.

J. Schotanus

Europese Baptisten Zending

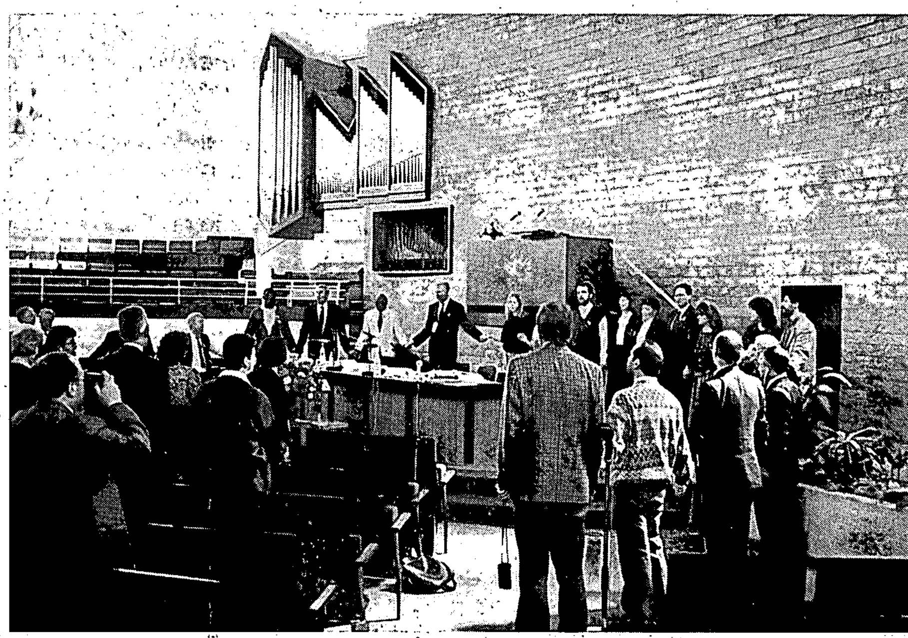
VERSLAG VAN DE ZENDINGSRAAD TE BERLIJN 10-14 APRIL 1991

Een ontmoeting van afgevaardigden van vele Europese landen, maar wat belangrijker is, een ontmoeting met mensen uit Afrika en Z. Amerika.

Ieder had zijn reportage over vele fijne en ook over veel moeilijke dingen. Ook de financiën geven altijd weer de nodige zorg. In Kameroen is de financiële nood momenteel bijzonder hoog. Tijdens deze dagen is daar dan ook meerdere malen op geattendeerd.
In het vergadergedeelte werden we geconfronteerd met beslissingen betreffende begrotingen, statuten en reglementen.
Beslissingen moesten we nemen over een nieuw arbeidsterrein.
Daaromheen speelden zich vele fijne ontmoetingen af. Het samen eten en drinken is al een geweldige beleving. De liefde en de acceptatie was zeer groot.
Vanuit de plaatselijke gemeente Schöneberg was er een hartverwarmend meeleven. De avondsamenkomsten werden zeer goed bezocht. De avondmaalsdienst was een hoogtepunt waar gesproken, gebeden, gezongen werd in vele, vele talen.

KAMERA

De zaterdag stond in het teken van 100 jaar Duitse Baptisten zending in Kameroen. Er waren dan ook vele Kameroenezen uitgenodigd voor dit feest. In de morgenuren werd een rede gehouden over het reilen en zeilen van dit stuk zendingswerk. Oud-zendelingen uit Nederland die werkzaam zijn geweest in dit werk waren ook aanwezig, en wel br. en zr. v.d. Veen-Vorsteveld en br. en zr. Wolters-van 't Wout.
Heel speciaal was dat de mensen uit Kameroen voor ons een lands-eigen maaltijd hadden bereid. Met voor ons vele "vreemde dingen". Het was heel leuk om dit mee te maken en eens te eten waarvan je soms niet wist wat het was. De avond was het hoogtepunt van het herdenkingsfeest met een koor uit Kameroen, dat zo fantastisch zong dat je vanzelf mee ging doen.
Verhalen van oud-zendelingen vertellend over hun periode in Kameroen. Mensen die een stukje van hun hart verloren hebben in Kameroen. De kollekte die deze avond gehouden werd voor Kameroen bracht ruim DM. 7.000,- op en deze kollekte werd nog gevolgd op zondagmorgen met kollekten in alle gemeenten in Berlijn. En dat zijn 27 Baptisten gemeenten met 5000 leden.

Vele groeten werden deze dagen overgebracht. De president van de Europese Baptisten Federatie was aanwezig, de algemeen sekretaris van de Wereld Alliantie bracht ons berichten over. Heel speciaal over de toestand in de Arabische landen. Voor de Amerikaanse zendelingen is het na de Golfoorlog onmogelijk geworden om nog in bijv. Jordanië te werken.
Er werd een oproep gedaan aan Europa om zendelingen te zenden die daar kunnen werken met steun vanuit Amerika.
Ook gaf br. Brandt, de voorganger uit Berlijn een verslag over de moeilijkheden die nu aan het licht komen na de eenwording.
Vooral de sociale verschillen geven problemen. Hij vroeg ons heel speciaal te willen bidden voor Berlijn. Hij eindigde met de woorden uit Kol. 4:17. "Zorg dat gij de bediening die gij in de Here aanvaard hebt, ook vervult."
Een fijne afsluiting was de zondagmorgen-eredienst met de gemeente Schöneberg, een dienst met ongeveer 500 aanwezigen.

NIEUWE ZENDELINGEN

Als belangrijkste punt hebben wij ervaren het voorstellen en aanvaarden van 11 mensen, zendelingen, die geroepen zijn om uit te gaan. Mensen van verschillende leeftijden, heel jong en een echtpaar met 4 kinderen, en een echtpaar al boven de vijftig. Met allemaal verschillende gaven en talenten. Medisch, theologisch, technisch, administratief. Wat een mooi moment deze groep mensen te mogen opdragen in gebed door onze president, br. André Thobois en door de brs. uit Afrika. En dan samen te zingen een ieder in zijn eigen taal: "Gezegend zij de band."

Wij allen als afgevaardigden namens Nederland zijn heel blij en dankbaar dat wij dit mochten meemaken en wij zijn er allen nog meer van overtuigd dat "Zending een Opdracht!" is.

namens de Unie Zendingscommissie.
D. Lindeman-Kolbe

gevraagd over de bouwaktiviteiten van deze gemeente. Op 2 maart werd vervolgens begonnen met het graafwerk. Tijdens een plaatselijke kerkepaddag, een week later, had men het doopvont open gelegd, wat aanleiding was tot vele gesprekken.

GEBEDSMUUR IN LEIDEN

Deze gemeente houdt al geruime tijd de diensten in een aula, omdat het eigen kerkje veel te klein werk. Toch wordt er gebouwd, maar dan anders. Leest u maar wat zr. Tanja de Bruijne schrijft: "Behalve dat de gemeente zonder gebed niet kan funktioneren in afhankelijkheid en dienstbaarheid tot haar Heer en Heiland, is het gebed ook de belangrijkste bescherming voor de gemeente. Vanuit deze visie is ruim een jaar geleden de 'gebedsmuur' ontstaan – een muur van gebed rondom de gemeente bouwen, zodat de vijand niet zijn gang kan gaan; een extra kracht toevoegen aan het normale dagelijkse gebed. Zo is er door een 25-tal gemeenteleden een gebedketen gevormd van zoveel mogelijk aansluitende uren van gebed op maandag en gedeeltelijk op dinsdag. Ieder bidt afzonderlijk thuis aan de hand van een gebedsbrief, die vier keer per jaar uitkomt. Als men een uur achter elkaar te lang vindt, kan dit uur ook over de dag worden verdeeld." En dan geeft deze zuster aan dat méér bidders welkom zijn, zodat de muur zich over de hele week kan uitstrekken. (Hebt u de groeicijfers van Leiden gezien? Steeds per 1 januari gaat dat zo: 1987 140 leden, 1988 154, 1989 176, 1990 202, 1991 235. De redaktie heeft Leiden om kommentaar gevraagd.

IJMUIDEN

Al weer even geleden was er een dag van bezinning, gebed en - voor wie wilde - vasten. Naast diverse verkiezingen gebeurde dat met het oog op de verdere toekomst. Ds. Louwerse: "Moeten wij in onze oude gebouwen (behoorlijk) investeren of moeten wij de oude afstoten en een ander onderkomen zoeken? Velen hebben daar een mening over; maar wat wil God? Dit alles heeft te maken met de visie op de gemeente voor de komende tien jaar. Willen wij één grote streekgemeente zijn met genoeg leiderschap, gaven en kracht of willen wij splitsen om als twee kleine gemeenten verder te gaan?" In drie jaar tijds groeide de gemeente met 22 leden tot 184; voor Baptisten-begrippen is ds. Louwerse dus snel met het woord splitsen.

Pieter J. Lalleman

> **NOGMAALS: DOOPDIENSTEN**
>
> Op het stukje over doopdiensten (DC 18 april) kwamen diverse reakties, per telefoon en per briefkaart. Ook in Hoogeveen, Muntendam en Zevenaar blijken dit jaar meerdere mensen tegelijk gedoopt te zijn. Fijn! In Leiden zullen op 2 juni achttien mensen gedoopt worden, hoorde ik.
>
> P.J.L.

HET KERKGEBOUW EN ANDERE PERIKELEN

Een goede kerk is een kostbaar bezit. Menige gemeente tobt met gebrek aan goede akkommodatie. Maar er is ook een gemeente waar men eigenlijk een kerk teveel heeft....

HOOGEZAND-WOLDWIJCK

De jonge gemeente te Hoogezand-Woldwijck, waaronder ook Foxhol valt, heeft geen eigen gebouw. Vorig jaar oktober was er een pand te koop, het zou bij opbod worden verkocht. Er waren drie bieders die elk een gesloten enveloppe hadden in geleverd bij het gemeentebestuur van Hoogezand. De hoogste bieder bleek een Pinkstergemeente - zij boden bijna het dubbele van wat de Baptisten opgeschreven hadden.
Voorlopig dus nog diensten in het wijkcentrum. Maar, schrijft voorganger br. A. Wijchers, de mogelijkheden om te werken aan zendig in de buurt en om als gemeente een herkenbaar 'gezicht' te hebben blijven zo wel beperkt. "Het dagelijks bestuur heeft in een open en bijzonder vriendelijk gesprek met wethouder Mobers deze zorg kenbaar gemaakt en samen met hem hebben we een aantal mogelijkheden onderzocht. Dit 'onderzoekswerk' (zijn er in de komende tijd scholen te koop of komen er gymzalen aan deze kant van het spoor in de aanbieding) wordt door een aantal ambtenaren ter hand genomen en we houden hieromtrent in de komende weken de vinger aan de pols." Grotere zorg dan om een gebouw heeft ds. Wijchers overigens omtrent het aantal onvervulbare vakatures in het werk van de gemeente, en omtrent het wegebben van het elan van het eerste uur (1985-1987). Per 1 jan. 1991 vermeldt de statistiek 141 leden voor deze gemeente.

GRONINGEN-NOORD

De jaarvergadering kreeg na grondige voorbereiding de vraag voorgelegd, of zondagse erediensten in twee kerkgebouwen tegelijk nog wel goed was. Vanaf 1956 is Groningen-Noord, los van Zuid, Unigemeente. Al vrij snel had de gemeente twee kerken, de Cirkel en de Vuursteen.
Voorganger br. J.H. Hofman schreef dat het tweede gebouw destijds een stap zou vormen naar een andere vorm voor de gemeente. De gemeente is echter in een overgangssituatie blijven steken. Naast de ene voorganger is er wel een deeltijd-jongerenwerker, br. Heikens. Voor de voorganger was het beurtelings in een van beide kerken voorgaan geen gunstige situatie. Hij miste de helft van wat er in de gemeente gebeurde. Bij bijzondere diensten trok de gemeente massaal naar één kerk. Tijdens de jaarvergadering werd eerst besloten, twee zondagen één gezamelijke dienst te houden en dan verder te praten. Drie weken later stelde men verbaasd vast, dat er tijdens die twee gezamenlijke diensten ineens honderd mensen méér waren geweest dan anders in beide diensten samen. "Als iedereen, die er nu was, altijd komt, is samengaan niet nodig." Besloten werd om inderdaad voortaan nog slechts een dienst te houden op de zondagochtend en wel vanaf 5 mei. Vervolgens werd, opnieuw schriftelijk, beslist over de keuze van het gebouw. Dat werd de Cirkel. De door-de-weekse aktiviteiten in de Vuursteen gaan, in elk geval voorlopig, gewoon verder. Aan de Cirkel zal wat worden verbouwd. Terecht werd de raad van de gemeente geprezen omdat men deze ingrijpende en emotioneel beladen voorstellen had durven indienen. Na dit verhaal denkt u waarschijnlijk dat het ledental van Groningen-Noord snel daalt. De daling is echter tot staan gekomen! De Uniestatistiek vermeldt over 1990 een toename met zes leden tot 301; er werden acht mensen gedoopt en er kwamen er tien met attestatie binnen.

'T VENSTER

Het gebouw van de gelijknamige gemeente in Hengelo is uitgebreid. We nemen iets over van de woorden van de bouwkommissie: "Baptisten bouwen geen tempels of kathedralen. Dat zou om meerdere redenen niet aanvaardbaar zijn. Het past niet zo goed in hun wijze van geloofsbeleving. Baptisten bouwen een 'kerkgebouw'; een *huis* voor de gemeente. Maar dan wel een groot huis, zodat we er met z'n allen in kunnen. Alszijnde één grote familie van broeders, zusters en vrienden. Een huis waar we gezamenlijk werken aan geloofsbeleving, maar vooral geloofsverdieping. Het moet dan ook geen luxe bungalow of villa worden, doch uiterlijk en innerlijk van een eenvoudige, bijna sobere uitvoering zijn. Wel moet het *doelmatig zijn en funktioneel.*"

ALBLASSERDAM

In een aparte gebedsdienst is een zegen

THEMA: "GELOVEN IS ECHT NIET ZO MOEILIJK!"

TENTKAMPAGNE VALTHERMOND

Het was in 1987 dat wij onze laatste tentkampagne hebben gehouden. Het betrof een gezegende kampagne, waarbij vele volwassenen en kinderen bereikt mochten worden met het evangelie.

Ook voor ons als gemeente was het goed, want met elkaar zijn we door die kampagne boven op de berg terechtgekomen. Meermalen hebben we gezegd dat het wellicht nooit tot een evenaring zou komen van dat weekeinde.
Nu zitten we volop in de voorbereiding van de tentkampagne die gehouden zal worden van 07 juni t/m 09 juni. En eigenlijk merken we dat er een groot verlangen is om tot een stuk overtreffing te komen. Of daar eigen eer mee gemoeid is? Nee! Wij geloven dat het onze plicht is om, daar waar het kan, hoger te reiken tot meerdere eer en glorie van onze Heer. Vandaar ook dat wij iedereen in de omgeving van harte willen uitnodigen om de samenkomsten bij te komen wonen, tot groei of tot ommekeer.

Agenda:

vrijdagmorgen 09.30 uur
vrouwenochtend (creche aanwezig)
vrijdagavond 19.30 uur
openingsdienst/aansluitend koffiebar
zaterdagmiddag 14.30 uur
kindermiddag
zaterdagavond 19.00 uur
evangelisatiedienst
zondagmorgen 09.45 uur
eredienst (creche aanwezig)
zondagavond 19.00 uur
evangelisatiedienst

In alle diensten zal medewerking worden verleend door verschillende zang en muziekgroepen, terwijl de samenzang in de diensten zal worden begeleid door het eigen huisorkest van onze gemeente.

Baptisten gemeente Valthermond

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

DS. TROMP 70 JAAR

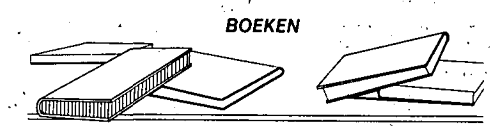
Onze oud-voorganger ds. Jac. Tromp zal op 18 mei zijn zeventigste verjaardag vieren en dat mag een verheugende aanleiding zijn om dat te memoreren in 'De Christen'. Broeder Jac. Tromp, die onze gemeente diende van 17 december 1972 tot april 1986, heeft zijn vijf jaren emeritaat in goede gezondheid mogen beleven. En datzelfde geldt zijn echtgenote zr. A.C. Tromp-Siccama. Beiden vierden trouwens hun 45-jarig huwelijksfeest op 14 maart j.l. Vanaf deze plaats willen we hen Gods zegen toewensen voor de toekomst, nu we even dankbaar achterom mogen zien.
We hebben ook mogen beleven dat het emeritaat van br. Tromp in de afgelopen jaren zijn vruchten heeft afgeworpen: in de verkondiging van het woord ging br. Tromp vele gemeenten – waaronder de onze – voor. Met dit laatste mogen we onderstrepen dat de dienstbaarheid voor de Heer en de gemeenten nog steeds tot zijn recht mag komen door de gaven die onze broeder van Hem heeft gekregen!
Nogmaals hartelijk gefeliciteerd door de redaktie, en vanuit Emmercompasuum: ds. H. Nobbe

BOEKBESPREKING

Na de woestijnstorm.
De oorlog in de Arabische woestijn en de bijbelse profetieën *door Edgar C. James. Uitgeverij Medema, Vaassen, 1991. 96 blz. f 14,90.*

Een boek is vaak een compromis. Je wilt iets duidelijk maken en het voor zo'n groot mogelijke lezerskring bereikbaar maken. Zo wil ik dit boek de aktualiteit van de olie-oorlog en het Heilsplan van God met deze wereld kombineren. Twee gigantische onderwerpen, die zich moeilijk laten proppen in een boek van nog geen 100 blz. Zo nu en dan heb je het gevoel, dat men ten bate van de leesbaarheid de volledigheid wat achterwege heeft gelaten. Wat je dan krijgt is een goed leesbaar boek voor hen, die zich beginnen te interesseren voor Gods profetie voor deze wereld.
De schrijver stelt in zijn voorwoord een aantal waarschuwingen, die gericht zijn tegen oppervlakkig bijbellezen, oppervlakkig enthousiasme voor Israël en oppervlakkig aktualiseren van gebeurtenissen. En eerlijk gezegd: de schrijver heeft zich eraan gehouden. Geen geestelijk "dram"-werk. Zo nu en dan laat hij het bij een vraag: "Zou het niet kunnen zijn dat...? Maar ja, een vraag stellen, is het antwoord voor de helft geven.

Na het voorwoord wordt er stilgestaan bij het belang van de olie en bij de geschiedenis van Arabië, met o.a. de stichting van de Islam. Jammer vond ik, dat bij de beoordeling van de politieke waarde van olie, de houding van het westen ten opzichte van Arabië onbesproken bleef. In het hoofdstuk over de Arabieren kwam naast een positief beeld over deze volken ook het beeld van een groot machtsblok. In het verdere van het boek zien we echter ook de verdeeldheid in de arabische wereld.
Ondanks de wat populaire stijl van schrijven vind ik de hoofdstukken over de profetieën over en de geschiedenissen van Saoedi-Arabië, Egypte, Irak, en de Palestijnen heel interessant. Natuurlijk zijn er tekstverwijzingen. De ene lezer vindt dat storend; de ander is het niet genoeg. Deze schrijver heeft er gelukkig voor gezorgd, dat het zo gebeurde, dat het tenminste leesbaar bleef.
Een plezierige verrassing was de vermelding, dat God ook zeer positieve beloftes aan de Israël-omringende landen heeft gegeven. Met name aan Egypte, zoals staat in Jes. 19:25: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen, Assur, en mijn erfdeel Israël.

Verder bevat dit boek een hoofdstuk over Rusland. Of het nu lag aan de politieke voorkeur van de schrijver (of van de lezer) of aan de beknopte opzet van het boek, dat weet ik niet, maar het lijkt mij toch wat eenzijdig snel een beeld van een dreigend Rusland neer te zetten, terwijl over de belangrijkste van de oorlogvoerenden, Amerika, nog geen bladzijde werd gewijd. Het zelfde kan ook over de rol van Europa gezegd worden. Tenslotte zal Israël in de toekomst niet alleen door de "koning van het Noorden (Rusland)" worden bedreigd.
Het laatste hoofdstuk heet "Aanhangsel". En inderdaad, zo ervaar ik dit ook. Losstaand, maar niet overbodig. Het gaat om de weg naar het hart van de Arabier. Het vraagt om begrip voor zijn eigen cultuur en godsdienstig beleven. Maar ook om het getuigenis van christenen ten opzichte van Arabieren.

Ik heb het boek graag gelezen. De schrijfstijl nodigt uit tot snel lezen. Zo nu en dan bekroop me dan ook het gevoel om passages in de Bijbel na te lezen. Nogmaals, voor mensen, die zich nog niet zoveel met deze materie hebben bezig gehouden, is dit zeker een aan te bevelen boek. Vooral omdat de schrijver je de ruimte laat en niet alle konklusies aan je opdringt. Het lijkt me, dat een regelmatige lezer van bv. Het Zoeklicht de neiging zal hebben wat dieper naar de bijbelse bewijsvoerig te willen spitten. Of die vermeld had willen zien.

W.P. van Berkel

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

WELKOM IN ZWOLLE!

Vele malen heeft u dit al kunnen lezen in de Christen. Dit welkom werd uitgesproken door mensen die al maanden bezig zijn, met de invulling van het programma. Maar ook vanuit de gemeente Zwolle zijn er mensen al maanden bezig om u te kunnen ontvangen met vele broeders en zusters.
Want dat u komt, daarvan zijn wij overtuigd. Wie wil de kans missen om het koor uit Wales te horen? of om vrienden uit andere plaatsen te ontmoeten? of om samen te beleven dat we bij de Heer *altijd* TERECHT kunnen en met *Hem* VOORUIT? Dus wat onze gemeente betreft bent u van Harte Welkom en spreken wij de wens uit u te ontmoeten in Zwolle als het gezin van de Heer.

Tot ziens in de IJsselhal zegt de Plaatselijke Commissie Landelijke Ontmoetingsdag Zwolle.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

STICHTING DE HOOP ACHT VERPLICHTE BEHANDELING ZINLOOS

VERSLAAFDEN MEER STIMULEREN TOT AFKICKEN

Dordrecht - Onze tolerante samenleving moet verslaafden vaker stimuleren om te gaan afkicken. Ook sociale diensten kunnen hierin een belangrijke rol spelen. Dat beweert het Dordtse centrum voor verslaafden De Hoop in het mei-nummer van De Hoop Magazine.

De bijstandswet biedt al meer dan twintig jaar de mogelijkheid tot een afkickplicht. Een gedwongen behandeling heeft volgens De Hoop geen zin. Er zijn voor sociale diensten wel andere creatieve ideeën te bedenken. In haar magazine noemt De Hoop als voorbeelden het verlenen van een bonus of het opleggen van een korting op uitkeringen.

De Hoop Magazine haakt in op de onlangs opnieuw opgelaaide discussie over verplicht afkicken naar aanleiding van uitspraken van de commissie Kortmann over de nieuwe bijstandswet. In die nieuwe wet wil men een bepaling opnemen die verslaafden kan verplichten af te kicken. Deze mogelijkheid bestaat echter al jaren. "Soms heeft iemand extra hulp nodg om weer onafhankelijk in zijn bestaan te kunnen voorzien. Daarvoor dient die mogelijkheid," zo reageert men op het ministerie van sociale zaken.

De Hoop benadrukt dat verplicht afkikken geen enkel effect heeft. Verslaving is in de eerste plaats een geestelijk probleem. De lichamelijke verslaving kan binnen een week verholpen zijn, maar het verlangen naar de toestand van onder invloed zijn blijft bestaan. Daarom is het zaak dat verslaafden zelf die keuze tot afkicken maken. Sociale diensten kunnen hun mogelijkheden gebruiken om hen daartoe te stimuleren.

AIDS-EPIDEMIE IN AFRIKA OP ONGEKENDE HOOGTE

Zeventig procent van de gezinnen in Oeganda heeft ermee te maken

Oegandea - De Aids-epidemie in Afrika heeft ongekende hoogte bereikt. Ruim 70 procent van de gezinnen heeft met de ziekte te maken. Volgens de heer Kwame Rubadiri, projectmanager van "Afrika moet leven", zijn alleen in Oeganda al 30.000 kinderen wees geworden omdat de ouders zijn gestorven aan AIDS.

Hij verklaarde dat de ernst van de situatie de organisaties, die de verspreiding van AIDS tegengaan, heeft geschokt. AIDS is in Afrika vooral een gezinsziekte en wordt verspreid via heterosexueel contact. Het welzijn van de andere gezinsleden wordt er enorm door beïnvloed en een aantal infectieziekten, als tuberculose, neemt sterk toe. Door de slechte economische situatie in Afrika is men nauwelijks in staat de wezen op te vangen. Via het radioprogramma van "Afrika moet leven" wil men de bevolking informeren hoe men AIDS kan voorkomen. Het programma wordt wekelijks uitgezonden in het Swahili via het radiostation "De stem van Kenia."

LANDELIJKE ONTMOETINGSDAG

Zaterdag 25 mei 1991 te Zwolle (IJsselhal)

Het staat voor de deur. Alles, wat zo ongeveer nodig is, is geregeld. Talloze mensen staan klaar om de ontmoetingsdag tot een schitterend feest te maken. Deelnemers aan programma's, standhouders, voorbereiders – ieder doet z'n uiterste best om de dag te doen slagen.

Twee zaken ontbreken er nog aan: (en we hopen ze allebei op de dag zelf te ontvangen)

– *De zegen van de Heer.* Die kun je niet organiseren, maken of bijeenbrengen. Die komt van boven, van de Heer die mensen uitgedaagd en opgeroepen heeft om samen in zijn dienst te staan. Hij die geroepen heeft, zorgt ook voor de zegen. Niet vanwege onze goedheid, maar vanwege zijn goedheid tegenover ons. We rekenen erop en bidden erom, dat Gods zegen er in overvloed zal zijn op de dag van de ontmoeting in Zijn Naam.

– *Mensen.* Waar geen mensen komen is geen ontmoeting. Waar mensen niet bij elkaar komen, vinden ze ook geen ontmoeting. Ook dit kunnen wij niet echt organiseren. Het welslagen van de dag hangt af van uw aanwezigheid. Misschien hebt u talloze voor de hand liggende verontschuldigingen, redenen om niet te komen, positieve en negatieve. Ik kan u maar een ding aanraden zet ze opzij en

ZORG DAT U ER BENT!

Ieder, die komt, draagt bij aan het slagen van de dag en de ontmoeting met de Heer en elkaar. Ieder die niet komt, doet zichzelf tekort, maar ook het gezamenlijke werk. Natuurlijk, we komen om te ontvangen, maar ook om te geven. Door jezelf te geven, kom je bij elkaar terecht. Dan kun je ook met elkaar vooruit. Vooral wanneer we in de ontmoeting ervaren, dat we bij de Heer terecht kunnen. Dan pas weet je als gemeenschap wat "vooruit" betekent: Verder met de Heer en elkaar. Nog een paar praktische zaken: Er is een volledig kinderprogramma tijdens de twee programmablokken in de grote zaal. Ouders worden verzocht hun kind(eren) meteen naar hun eigen zaal (boven) te brengen en ze bij de pauze en na afloop ook daar weer weg te halen. Hetzelfde geldt voor de creche. Nog iets anders: Zo'n dag kost geld, veel geld. We rekenen erop, dat er ook een hoop geld binnenkomt in de collectes. Het gaat tenslotte om meer dan mensenwerk en we willen graag, dat we samen voor de Heer blijmoedig bijeenbrengen wat nodig is. Uiteindelijk: We hopen u te ontmoeten! Alles is er zo ongeveer klaar voor: zorgt u ervoor dat u erin kunt delen door er te zijn. Dan zijn we terecht bij God en elkaar en kunnen we samen vooruit!

Namens de voorbereidingscommissie, Anne de Vries.

NIEUWE GEMEENTEN IN DE UNIE? (4)

Br. Johan Zijlstra te Kampen stelde in zijn brief nog wat vragen. Het accent verschuift door deze vragen en antwoorden van "Hoe wordt de Unie aantrekkelijk?" naar "Hoe onderhouden we relaties met andere gemeenten?" Maar ook dat is een zinvol onderwerp.

1. Wordt de niet-Unie gemeente Hoofddorp meer gewaardeerd (= meer aandacht aan besteed) dan welke niet Unie-gemeente dan ook?
Zo ja, waarom? Hopen we (nog) dat die gemeente lid van de Unie wordt?

Hoofddorp krijgt aandacht omdat er in het verleden kontakten zijn geweest met de Unie. Onder andere is in overleg met de Unie besloten dat br. Tamboer juist in die plaats zou gaan werken. Persoonlijk zou ik er geen gezwaar tegen hebben wanneer een andere niet-Unie gemeente bepaalde mededelingen ook in ons blad zou publiceren. Ik wil hen positief tegemoet treden. Of Hoofddorp Uniegemeente wil worden, behoef ik niet te beoordelen. Ik denk wel dat Uniegemeenten veel kunnen leren van de groei, de opbouw en de publiciteit van deze gemeente. Wie van ons nodigt de burgemeester uit om het gebouw te openen? Wie van ons betrekt de buurt in een feest?

2. Worden we straks opgewekt de gemeente Andijk een bloemetje te sturen bij de intrede van hun nieuwe voorganger?

Ja. Dat lijkt met een prima vorm van oekumene vanuit de plaatselijke gemeenten. Daarbij denken we in het geval van Andijk natuurlijk aan de gemeenten Alkmaar, Krommenie, Heemskerk enz.; niet direkt aan Delfzijl en Eindhoven.

3. En blijven we bloemetjes sturen? Ook als niet-Unie gemeenten duidelijk aangeven geen unielid te willen worden.?

Ja, zolang ze blij zijn met de bloemen. Er kan ook vriendschap zijn zonder kans op verdere toenadering. Kleine geschenken houden de vrienschap in stand. Vergelijkt u het met de "vrienden" van onze gemeenten, die we toch ook bezoeken en waarderen.

4. En als we het toch over bloemtjes hebben: alleen naar "rand-Unie gemeenten"? Hoe breed is die rand?

Naast bloemetjes zou ik zeker ook afgevaardigden sturen in voorkomende gevallen. Dat kan ook naar andere gemeenten. Zij die de naam Baptist dragen komen het eerst in aanmerking. Daarna de Vrije Evangelischen, de Evangeliegemeenten, de Nederlands Gerformeerden. Maar dat moet in elke streek afzonderlijk worden beoordeeld.

Pieter J. Lalleman

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

RECTIFICATIE
Br. O. Oldenburger Rzn. is om gezondheidsredenen met vervroegd emeritaat gegaan.
Zijn naam dient in het adressenboekje in de lijst van emeritus voorgangers (blz. 17) te worden opgenomen. Het nieuwe adres van br. Oldenburger per 8 mei a.s. luidt: Van Heekgaarde 3, 7622 KE Borne, tel. 05980-666107

MEDEDELINGEN:
Na de j.l. gehouden Algemene Vergadering van de N.B.V.B. is het bestuur als volgt samengesteld:
G.I. Jager-de Haan, Stadskanaal (presidente)
W. Scholte-de Jonge, Castricum (vice-presidente);
E.M. Germeraad-Smits, Drachten (secretaresse);
J. Venema-Vis, Hengelo (2e secretaresse);
T.G. Schipper-Huizinga, Kollumerzwaag (penningmeesteres);
A.W. Lindenborn-de Graaff, Apeldoorn (algemeen adjunct);
E. Kraster-op de Dijk, Hoogezand (Lid)
I. Stuut-Kloppenburg, Assen (Kandelaar)

Weduwe, 51 jaar, gehuwde kinderen zou graag in contact komen met beslist gelovige man, in de leeftijd van 48 tot 53 jaar.
Als u meer wilt weten, schrijf gerust. Brieven onder nr. 18.500 van dit blad.

Wij zijn blij met de geboorte van onze dochter

Kirsten

Wander Hoen en Ella Wind

1 mei 1991

Lytse Sudein 51
8625 TS Uitwellingerga

ons kind
maar geen bezit
volkomen afhankelijk
volkomen vrij
een gebaar
van de Schepper
geluk
je zomaar
in de schoot
gevallen

"Groot is Uw trouw, o Heer".

Zo de Heer wil, zijn op 19 mei a.s.

B. Buntjer
en
A. Buntjer-Meems

50 jaar getrouwd.

Iedereen die hen wil feliciteren, kan dat doen op 21 mei 1991 van 19.00 tot 21.00 uur in Motel Akersloot, Geesterweg 1A, 1921 NV Akersloot.

Familie Buntjer,
kinderen en kleinkinderen
v. Riemsdijklaan 232
1945 XT Beverwijk

Liever geen bezoek thuis.

"Veilig in Jezus armen"

Vol verlangen naar haar eeuwig huis, is van ons heengegaan onze zuster,

Geertje Kor-Heidema

Op de leeftijd van 76 jaar, sinds 21 juni 1986 weduwe van Gesinus Gepko Kor.

27 april 1991

Baptisten Gemeente Muntendam

RECTIFICATIE

GEZOCHT

De Baptistengemeente Leiden zoekt bundels
"Lofzangen en Gebeden"
met supplement, voor het gebruik in de zondagse samenkomst.
Enkele tientallen tot zo'n honderd exemplaren welkom. Contactadres:

G.K. 't Lam,
De Haar 146,
2261 ZA Leidschendam

Wanneer u bereid bent om tijdens onze afwezigheid, - periode 20-7-91 tot 10-8-91 - de planten, post en twee goudvisjes te verzorgen, het gras te maaien (elektrisch), dan bieden wij u ons huis als vakantieverblijf aan.
Ons huis (vrijstaand) staat in Drenthe. Samenkomsten van de plaatselijke Bapt. Gem., zijn op loopafstand te bereiken. Als u er iets voor voelt, dan kunt u uw reactie (gezinssamenstelling etc.) sturen naar: Lynn, p.a. fam. de Rode, Mr. J. Hendrikxstraat 66, 1788 AN Julianadorp (N.H.).

TE HUUR:
Zeer rustig en mooi gelegen woonhuis in het zuiden van Limburg. Periode: 31 juli-14 augustus 1991.
Inl. Fam. H.J. de Vries
tel. 04492-1391

106e jaargang nummer 21 - 23 mei 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

DE KRACHT VAN HET WATER

Het water kan iets bedreigends, iets vernietigends hebben.
En dan hoeven we maar te denken aan de stormramp in Bangladesh, waar zestien gebieden zwaar getroffen zijn en vele slachtoffers zijn gevallen.
Ook heeft het water een dragende kracht in zich; met een waterfiets of een rubberboot is het bij mooi weer heerlijk toeven op het water. Fascinerend en mooi is een waterval en we zien met welk een kracht het water van de hoogte naar beneden komt.

Er zit kracht in, er zit kracht achter.
Ook achter het water uit de kraan, wat we dagelijks gebruiken, zit druk.
De bedreigende kant van het water komen we in de bijbel tegen, in de geschiedenis van de zondvloed. Als de boosheid en het geweld op aarde al te bar wordt en de schepping onleefbaar dreigt te worden grijpt God in. Hij kan het niet aanzien, het smart Hem, dat het zo mis gaat met zijn schepping. Toch gebruikt Hij de grote vloed niet om er een streep door te zetten, maar om een nieuw begin te maken.
Want er is een weg om aan de komende catastrofe te ontsnappen.
Dat is de ark, waarin de mens die gehoorzaamt gered wordt.
En dat zijn alleen Noach en de zijnen.
De dragende kracht van het water zien we in de geschiedenis, dat Mozes in een biezen kistje wordt gelegd, waarin hij op het water tussen het riet wordt gezet.
En als het gaat om de kracht van het water kunnen we denken aan de woorden van Jezus zelf, die levend water voor ons heeft.
Als we lezen over de Samaritaanse vrouw bij de Jacobsbron in Sichar, dan vraagt de Heer, die bij deze bron uitrust, om water.
Maar in plaats van Hem water te geven ontspint zich er een discussie. In plaats, dat de vrouw Jezus te drinken geeft, biedt Hij haar water aan. Levend water, en wie daar van drinkt zal zelf een bron worden, die nooit meer opdroogt.
De vrouw en met haar vele stadsgenoten komt tot geloof. Zij sluit zich aan, zo kunnen we zeggen, op de Krachtbron.
Ze hoeft niet alleen water te putten bij de Jacobsbron, maar mag bovenal putten bij de Heer, die Bron van kracht.
Als met de kracht van het water, wil de Heer met zijn Geest in en door ons werken.
Met die kracht wil Hij ons dragen, dwars door alles heen.
Nee, niet in eigen kracht kunnen we tegen de golven op, de stormen in ons leven, maar in de kracht van de Heer komen we er door. Hij draagt ons, Hij heeft ons gered en zal ons niet ten onder doen gaan.
Van ons aardse levensschip mag de Heiland het roer in handen hebben, mag Hij Stuurman zijn.
Hij zal in 't gevaar behoeden,
Hij brengt veilig u aan land.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

HET VERJAARDAGS-FEEST

Op de Pinksterdag ging de belofte van de Heer in vervulling.
In de tekenen van wind en vuur werd duidelijk, dat God mensen aanraakte. God was aan het werk.
Hij heeft zijn Geest uitgestort.
Eigenlijk is Pinksteren het verjaardagsfeest van de gemeente.
Met Pinksteren is de eerste gemeente ontstaan: drieduizend mensen.
Drieduizend mensen werden toegevoegd; zij stelden hun hart open voor de Heer, lieten de Geest zijn gang gaan en aanvaardden het woord en lieten zich dopen.
Kwamen er openlijk voor uit, dat Jezus, die gekruisigd werd, maar opstond uit het graf, Heer is, de Christus.
En dat is iets geweldigs.
Een geweldige belevenis, dat mensen hun hart, hun leven geven aan de Heer.
Met Hem een nieuw leven beginnen.
Met Hem begraven worden door de doop in zijn dood en met Hem opstaan tot een nieuw leven.
Een leven verbonden met God, de Vader.
Een leven als kind van Hem.
Dat is net iets als een verjaardag; de dag dat je Christus ontmoet, de dag dat je tot geloof komt in Hem en je laat dopen.
Het is de verjaardag van je geboorte in Hem.
Van het moment, dat je laat zien: de Heer en ik, wij horen bij elkaar.
Geloven in Jezus Christus, zijn woord aanvaarden, is niet een bijzaak, een beetje godsdienst, dat we naast veel andere dingen in het leven nodig hebben.
Het is een beslissend gebeuren.
Gods Geest zijn gang laten gaan in het leven en kiezen voor Jezus.
Met Hem, naar Hem op weg zijn, dat is het doel in ons leven.
Hij steekt zijn handen naar ons uit en wij mogen onze handen in de Zijne leggen en vol geloofsvertrouwen met de Heer op weg gaan.
Als het gaat om ons behoud, onze verlossing, dan kunnen we dat zelf niet, maar God moet het doen en Hij doet het ook.
Zijn woord mogen we aannemen, toegerust worden met zijn Geest, die zal ons leiden.
Net als onze verjaardag mogen we elk jaar onze doopverjaardag vieren.
Vieren, dat we deel mochten worden van zijn gezin.

J.H. Stijkel

TABITHA - AMSTERDAM 1966 - 1 MAART 1991

"1 Maart", is een feest van verbondenheid geworden.
Verleden, heden en toekomst kwamen bij elkaar op de dag dat het 25 jaar geleden was dat met de Tabitha-arbeid werd begonnen.

In de dankdienst die in de Sionskerk (vlak bij het verpleeghuis) werd gehouden, werd door de voorzitter van het bestuur - de heer R. Miedema - de bijeenkomst met een korte toespraak geopend.
Daarin liet hij niet onvermeld waarom Tabitha heeft gekozen voor een dankdienst voor de viering van het 25-jarig bestaan.
Ds. C. Mostert, gepensioneerd geestelijk verzorger van de Stichting, ging voor in deze dienst.
De warme stem van mevrouw M. Eliveld, zangeres, en het schitterende orgelspel van de heer A. Horst, die de dienst muzikaal ondersteunden, maakten een diepe indruk op ons.
Als openingslied - de samenzang - was het lied "Vreugde, Vreugde, louter vreugde", gekozen. Dit werd door iedereen uit volle borst - en met overtuiging - meegezongen.
Het werk van de vrouw Tabitha, genoemd in de Bijbel in Handelingen 9:36-42, werd door ds. Mostert aangehaald en verwerkt in zijn meditatie, die u elders in dit nummer aantreft.
De dankbaarheid van de velen die betrokken zijn bij en zich inzetten voor de zieke en oudere medemens, bepaalde de sfeer, zowel in de dankdienst als tijdens de receptie daarna.
Op de receptie werd in beeld (foto-collages) en geluid (videofilms) aandacht geschonken aan het verleden van Tabitha.
In de toespraken bij de opening van de receptie werd de voor Tabitha perspectief-rijke toekomst genoemd.
Door de oud-collega's, de huidige collega's en de nieuwste collega's werd ook de geschiedenis van Tabitha verhaald.
Alle genodigden, waaronder wij mensen gezien hebben van de overheid, andere verpleeg- en verzorgingshuizen, firma's, leden van de vele koren en muziekgezelschappen die medewerking aan de zondagsdienst verlenen, vrijwilligers, enz. genoten van het gezellige samenzijn (onder het genot van een drankje en een hapje).
Het was goed om op deze manier met zo'n grote groep betrokkenen (plm 600 mensen) de dankbaarheid jegens de afgelopen 25 jaar te vieren en een brug te slaan naar de komende tijd.
Eén dag om nooit te vergeten.

Ter gelegenheid van het zilveren jubileum van Tabitha Amsterdam is er een jubileum uitgave verschenen van het Tabitha informatieblad 'Triade'. Via de secretaris van uw gemeente of door even te bellen met Tabitha Amsterdam (020-6110011) kunt u een exemplaar ontvangen.

A.K. v.d. Heijden, dir. sekr.

TABITHA: ORA ET LABORA

Handelingen 9: 36-42

BIJBEL

Meditatie uitgesproken op 1 maart 1991 ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van de Tabitha-arbeid in Amsterdam; door de red. verkort.

Het bijbelse verhaal over een vrouw die Tabitha heette, is indertijd richtlijn geweest om deze Stichting naar haar te vernoemen.

Het verhaal van Tabitha vinden we in de Handelingen der Apostelen. Tabitha wordt beschreven als een vrouw die een grote sociale bewogenheid (op háár wijze en met háár ten dienste staande middelen) in daden heeft omgezet.
Zij was een volgelinge van Christus. Letterlijk vertaald staat er: een leerling. In de leerschool van de Meester vallen theorie en praktijk samen. Door haar geloof stelde zij zich belangeloos in dienst van de behoeftige medemens. Het onverwachte wonder voltrok zich toen zij, door ernstige ziekte geveld, door het gebed van Petrus uit de dodenslaap werd gewekt. En zó staat er geschreven: "Petrus gaf haar terug aan de heiligen (de kring van gelovigen) èn aan de weduwen."
Uit het verhaal blijkt dat Tabitha een vrouw was die in haar geloof de inspiratiebron vond voor de praktische hulp die zij gaf aan de behoeftige medemensen. Maar tevens dat Gods overwinningskracht over dood en graf door haar opwekking openbaar geworden is!
Samenvattend kan men met de woorden uit de oude psalm 71 zeggen: "Zij is voor velen als een wonder geweest, maar Gij waart haar machtige toevlucht."
We merkten reeds op dat de naam Tabitha meer dan een traditionele betekenis heeft voor de Stichting. Het leven van deze vrouw kwam erop neer, dat het bidden en werken inhield. Ora en labora! Of iedereen deze lijn in het oog heeft? Toch blijkt juist deze lijn de belangrijkste te zijn. En voor de ontwikkeling van Tabitha-Amsterdam even onontbeerlijk als voor Tabitha zelf.
Bidden en werken zijn hier in een bepaald verband gebracht. Men kan vragen stellen zoals: Heeft het zin? Kan dat wel: bidden en werken tegelijk? Want werken en bidden zijn toch grootheden die op totaal verschillende levensterreinen betrekking hebben. Bidden, geloven heeft bij voorbeeld met God en de Kerk te maken. Werken met de maatschappij en de medemens.
Uit het verhaal van Tabitha blijkt, dat daar geloof haar maatschappelijk werk motiveert en dat het gebed van Petrus instrument is geweest in Gods hand, zodat zij in voortzetting van haar leven ook haar arbeid kon hervatten. Als gevolg van geloof en gebed vinden we hier:

werken en wonder,
inzet en teken.

Laat het duidelijk zijn: bidden wil zoveel zeggen, als een relatie onderhouden met de Hemelse Vader door de genade van Jezus Christus. Er ontstaat door het gebed een verbinding tussen de tijdelijke mens en de Eeuwige. Door deze relatie groeit het besef, dat men gedragen, gesteund en gestuwd wordt in de dagelijkse arbeid. In gebed is het mogelijk om dankbaarheid vorm en gestalte te geven; en tenslotte mogen mensen hun dagelijkse aangelegenheden, hun zorgen en vragen, vertrouwend in Gods hand leggen.
Bidden is te vergelijken met ademen in die zin, dat beide levensvoorwaarden zijn. Het blijkt dus ook een voorwaarde te zijn voor werken, omdat er meer is tussen hemel en aarde dan alleen het zichtbare.
Bidden was niet alleen voorwaarde in het verleden, maar is eveneens door de stichters en bij de vele arbeid die verricht is gedurende deze 25 jaar, betracht. Naast het gebed in de binnenkamer met gesloten ogen en gevouwen handen was er die innerlijke relatie die het zware werk van dagelijkse begeleiding en ondersteuning en verpleging mogelijk maakt. Iemand heeft me eens gezegd: "God heeft geen andere handen dan onze handen."

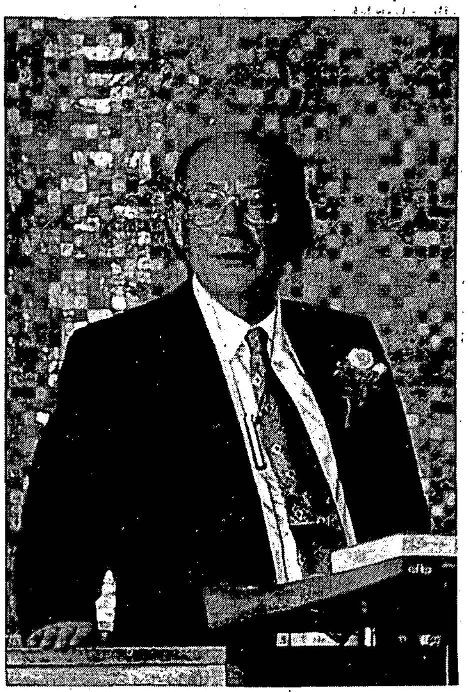
ORA ET LABORA: BID EN WERK!

Het lijkt wel een soort recept, geschreven in het latijn en bedoeld voor een goed leef- en werkklimaat. Zij, die in onze Stichting weet hebben van de dragende en inspirerende kracht van het gebed in hun arbeid of tijdens hun verblijf in één der huizen, ervaren de zegen ervan.
Dit gegeven mag niet ondersneeuwen door zogenaamde koel, nuchtere of wetenschappelijke beschouwingen, want het is het geheim van een christelijke levensovertuiging.

ORA ET LABORA: BID EN WERK!

Het kwam daareven al naar voren: bidden is zich in dankbaarheid richten tot de Allerhoogste. Nu heeft Guido Gezelle eens opgemerkt: "Dankbaarheid is een bloempke, dat in weinig hoven bloeit." Misschien komt dat wel omdat ongezegd dit begrip erg persoonlijk is. Men geeft iets van zichzelf prijs. En dat doet iemand alleen maar als hij de ander vertrouwt. Met oprechte dankbaarheid stelt men zich kwetsbaar op, in de hoop dat de ander die dankbaarheid zal weten te waarderen.
In onze wereld van wetten, rechten en overenkomsten past het woord dankbaarheid niet. En toch is er vandaag sprake van dankbaarheid.
In de eerste plaats dankbaarheid jegens God, zoals in het voorafgaande onder woorden gebracht is. Maar ook jegens al die medewerkenden, die in de loop der jaren hun krachten hebben gegeven.
Tabitha heeft in de jaren van haar bestaan gestreefd een veilige woonplaats te bieden voor mensen die in hun levensavond door handicap of ziekte behoefte aan begeleiding of verpleging hebben. Een woonplaats waar ruimte is voor de vrede van Christus, die alle verstand te boven gaat.
Door haar naamkeuze heeft de Stichting zich 25 jaar verbonden aan het recept: bid en werk!
Moge het haar gegeven zijn dit ook in de komende jaren waar te maken, zodat tot in de verre toekomst gezegd kan worden: Tabitha is voor velen als een wonder geweest, doch Gij, Here God, waart haar machtige toevlucht.

C. Mostert

VAN HER EN DER

Verzameld door J. Schotanus

PROGRESSIEVE ZUIDELIJKE BAPTISTEN VORMEN EEN NIEUWE ORGANISATIE

De "progressieven" die verbolgen zijn over de "conservatieve" leidinggevenden hebben onlangs besloten een nieuwe Zuidelijke Baptisten Organisatie te vormen. "Het is een gemeenschap van Zuidelijke Baptisten, die zich gepasseerd voelen" vermeldde Reverend Kenneth Chaffin, voorganger van de Walnut Street Baptist Church in Louisiana, Ky.. Deze Baptisten Gemeenschap is niet opgericht met de bedoeling om een nieuwe kerk te vormen, maar zal opereren binnen de bestaande Zuidelijke Baptisten Conventie. Of het ooit zal komen tot een nieuwe denominatie is nog een open vraag volgens de oprichters. "Het zou kunnen gebeuren!" zei Reverend Daniel Vestal, voorganger van de Dunwoody Baptist Church in de voorstad van Atlanta en voorzitter van de stuurgroep van de beweging. Deze stuurgroep werd gekozen in augustus 1990 door 2000 baptisten, die ontevreden zijn met het huidige leiderschap van de Zuidelijke Baptisten, met een totaal lidmaatschap van 14,9 miljoen leden. Men hoopt, ondanks de huidige "conservatieve" meerderheid, de nodige veranderingen te kunnen aanbrengen om binnen de gemeenschap te kunnen blijven.

Ik heb dit krantenknipsel uit Amerika toegezonden gekregen en kan niet achterhalen wat de naam van het blad is. U zult op 22 juni a.s. bij de diploma uitreiking, van Dr. Kievit in Utrecht-Noord hierover meer kunnen horen en het waarheidsgehalte van dit bericht kunnen afchecken. Van een baptist uit Atlanta hoorde ik dat de rollen nu helemaal omgekeerd waren. De laatste tientallen jaren voelden de conservatieven zich vooral tekort gedaan en voor het eerst in hun geschiedenis is het nu andersom. (J.S.)

Zo nu en dan lezen we in de krant, dat een Russische Baptist heeft gesproken in een Gereformeerde Bonds Kerk. Bij navraag blijkt dat er dan geen enkel kontakt is geweest met de Baptisten ter plaatse.

(J.S.)

HOUDING T.O.V. BAPISTEN IN SU GUNSTIG, DANKZIJ FRIEDENSTIMME

Mede dankzij het werk van Friedenstimme zijn na tientallen jaren van onderdrukking de niet-geregistreerde baptisten in de Sovjet Unie door de plaatselijke en regionale autoriteiten geaccepteerd.
Dat zegt het Engelse Oosteuropa Instituut Keston College, mede naar aanleiding van een bericht van het persbureau Tass. Men schreef naar aanleiding van de aankomst van een grote zending van vijfendertig ton hulpgoederen, bestemd voor weeskinderen, invaliden en ouderen. Bij de hulpgoederen waren ook twee nierdialyse machines. De organisatie Friedenstimme krijgt in Nederland ook erg veel steun vanuit de Refomatorische hoek.

ND

GEBEDSDAG BAPTISTEN VOOR OEZBEKISTAN

De Baptisten besteden tijdens hun jaarlijkse dag van gebed en vasten voor wereldevangelisatie veel aandacht aan Oezbekistan. Elk jaar doen vele christenen over de hele wereld mee aan deze 24 uur durende gebedsketen, die dit jaar valt op 17 en 18 mei. De Oezbeks vormen één van de snelst groeiende volken in de Sovjet Unie. Het Nieuwe Testament is vertaald in hun taal en ook zijn er enkele evangelisatie-cassettes beschikbaar. De helft van de Oezbeks is agrariër, maar hun republiek is tevens de meest geïndustrialiseerde republiek van russisch centraal Azië.

EA

LUIS PALAU OPNIEUW NAAR ROEMENIË

BOEKAREST - Evangelist Luis Palau is volgende maand opnieuw in Roemenië. Vorig jaar hield Palau bijeenkomsten in drie steden, waarbij ruim 46000 mensen tot geloof kwamen. Die campagne duurde negen dagen. Dit jaar zal Palau er twee weken zijn. In die tijd hoopt hij vijf verschillende steden aan te doen. Op dit moment zijn de Roemeense kerken druk bezig met de voorbereidingen... Belangrijk onderdeel daarvan is de training van zesduizend nazorgers.

EA

HONGAARSE BAPTISTEN GEVEN BIJBELS WEG

BOEDAPEST - De Hongaarse baptisten hebben het afgelopen half jaar duizenden bijbels en boeken weggegeven aan geloofsgenoten in Roemenië, Slowakije, Joegoslavië en Carpathië.
Kornel Gyori, algemeen secretaris van de Hongaarse Uie van Baptisten meldt dat Hongaarse literatuur in die landen schaars is. "De munteenheden van andere oostbloklanden zijn niet te gebruiken in Hongarije. Daarom geven we alles gratis weg".
De Baptistenunie is ook bezig met grote herbouwprojecten. Het vrijtijdshuis Bethesda in de buurt van Balaton, huisvest kleine groepen en het Tahi kamp is geschikt voor groepen tot tweehonderd personen. Beiden moeten worden opgeknapt.
Gyori zegt dat "veel van onze kerkleden in deze kampen tot (bewuster) geloof zijn gekomen". In Tahi hield Billy Graham in 1989 een openlucht bijeenkomst. Daar luisterden twaalfduizend mensen naar hem.

EA

BAPTISTEN ROEPEN OP TOT HULP AAN LIBERIË

LIBERIË - Een bezoek van een delegatie van het hoogste gezagsorgaan van de Wereld Alliantie van Baptisten aan Liberië is de aanleiding voor de Alliantie om alle baptisten op te roepen zich in te zetten voor hulp aan dit land.
Het noodfonds van de baptisten wil onder meer hulp gaan bieden aan de vele vluchtelingen. Tijdens hun bezoek heeft de delegatie zich niet alleen op de hoogte gesteld van de stand van zaken. Ze hebben ook geprobeerd de vechtende partijen nader tot elkaar te brengen. Direct na hun terugkeer in de Verenigde Staten stuurden ze voedsel en medicijnen.

EA

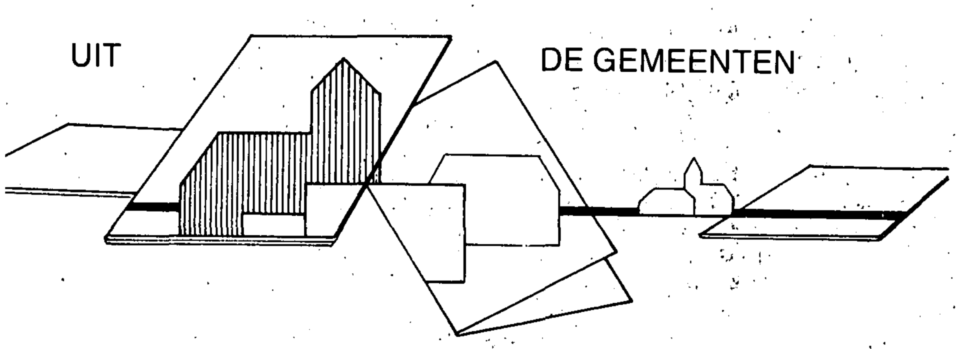
HONGER IN SOEDAN

SOEDAN - Soedan wordt momenteel geteisterd door een van de ergste hongersnoden sinds jaren. In de provincie Noord Kordofan worden 2,2 miljoen mensen met de hoger bedreigd.
Het noodfonds van de Baptisten Wereld Alliantie zorgt, met hulp van andere organisaties, voor een hulpprogramma waardoor 40.000 mensen in het Mamrat El Wiz district een betrouwbaar systeem van voedselvoorziening kunnen opzetten.
Het doel is om de afhankelijkheid van hulpacties te verminderen. Verder hoopt men zo de bestaande dorpen te helpen om te voorzien in de eigen voedselbehoefte. Pas in november is bekend wat de oogst van dit jaar oplevert en het hulpprogramma kan helpen overleven tot die tijd.

EA

BEROEPINGSWERK

Beroepen als pastor in bejaardentehuis De Koperwiek te Bilthoven voor 50% van de tijd: R. Venema te Utrecht-Silo (voor 75% van de tijd), die reeds voor 20% als zodanig werkzaam is.

"MUNTENDAM 600-100-50"

Bovenstaande titel klinkt u misschien wat vreemd in de oren, doch ik zal trachten enige uitleg te geven. De burgerlijke gemeente Muntendam viert dit jaar in de week van 8 t/m 15 juni haar 600-jarig bestaan. Als jubilerende Baptisten gemeente Muntendam, - u weet natuurlijk allen dat wij in het weekend van 27 en 28 april ons 100-jarig jubileum hebben gevierd - zullen wij ook in deze aktieweek flink naar buiten treden in samenwerking met diverse ouderverenigingen. Er zal o.a. een optreden plaatsvinden waarin Elly en Rikkert hun medewerking zullen verlenen, er wordt een koffiemorgen georganiseerd waarin Nellie Cooman als gast aanwezig zal zijn. Eveneens zal er een vossejacht worden georganiseerd, alsmede een gezamenlijk concert van de twee plaatselijke muziekverenigingen "Kunst en Strijd" en "Elad". De zondagmorgendienst zal plaatsvinden in de evangelisatietent, waarin de twee voorgangers Ds. P. jager en Ds. Sj. v.d. Laan (Oud Muntendammers) de prediking en de leiding zullen verzorgen.

100

Nu even terug naar ons 100-jarig jubileum van de Baptisten gemeente. We mogen met dankbaarheid en vreugde terugzien op een bijzonder geslaagd, doch bovenal rijkelijk gezegend weekend. Op de receptie en reünie waren ongeveer 300 personen aanwezig. Tijdens de receptie werd het woord gevoerd door vele oud-voorgangers van onze gemeente. Ook Ds. H. Ploeger en Ds. Sj. v.d. Laan zijn aan het woord geweest en Ds. Bosveld mocht ons toespreken namens de Unie, wethouder Boddema namens de gemeente Menterwolde en Br. Brongers namens de Groninger Bond. Het middagprogramma werd afgesloten met een gezamenlijke broodmaaltijd waaraan plm. 280 personen deelnamen. Het avondprogramma mag ook als een enorm succes worden bestempeld. Bijna 700 personen hebben genoten van een geweldig optreden van brassband "Elad" en van de musical "God door de eeuwen heen". De musical, waaraan plm. 80 personen hun medewerking hebben gegeven, allemaal uit eigen gemeente, is geschreven door de broeders Eltje Faber en André Karst. Het weekend is afgesloten met een dankdienst in ons eigen kerkgebouw. In deze dienst waren nog vele gasten aanwezig en Ds. Scholtens mocht het blijde evangelie verkondigen. Via dit schrijven willen wij u allen nogmaals hartelijk dank zeggen voor de felicitaties welke zowel schriftelijk als mondeling tot ons zijn overgekomen. Wij zijn de Heer dankbaar dat Hij het ons heeft vergund 100 jaar gemeente te mogen zijn. Tot zover een korte terugblik op ons jubileumfeest.

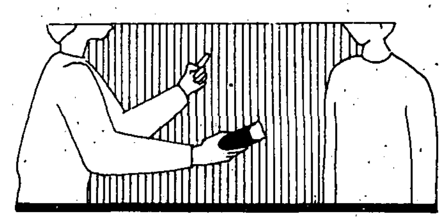
Als gemeente Muntendam blijven we nu natuurlijk niet stil zitten. Zo is men met de voorbereidingen voor de komende Algemene Vergadering al heel druk bezig en we hopen dat dit een heel fijn gebeuren gaat worden. We willen de voorbereidingscommissie daarin veel wijsheid en Gods onsmisbare zegen toewensen.

SEPTEMBER

Eveneens is het de bedoeling om op 20 en 21 september a.s. van 12.00 tot 20.00 uur een evangelisatie- en zendingsdag te organiseren. Ook op deze manier kunnen wij ons als gemeente presenteren. Aan deze dag zullen veel verenigingen hun medewerking verlenen. Er zullen diverse praathoekjes worden ingericht, voor zowel jong als oud. We zijn vertegenwoordigd met de boekentafel en voor de jeugd zal er een koffiebar worden georganiseerd. En wat ik beslist niet onvermeld mag laten is, dat er een 24-uurs volleybal-marathon wordt gehouden. Twee teams van de jeugd zullen non-stop 24 uur moeten spelen tegen andere teams. We verwachten dat zich er vrij veel teams zullen aanmelden. De opbrengst van deze volleybalmarathon zal geheel ten goede komen aan de aktie "Komt in de bus". Dit is een aktie die wij als Baptisten gemeente dit jaar in het kader van het 100-jarig jubileum in het leven hebben geroepen. De aktie "Komt in de bus" is bestemd voor de SWOM (Stichting Welzijn Ouderen Menterwolde). Deze stichting wil graag 2 busjes tot hun beschikking hebben, namelijk één voor personenvervoer en één voor het bezorgen van warme maaltijden. U ziet het, zoals ik zoëven al heb geschreven gaan we beslist niet stil zitten en ik wil u dan ook vragen, alle aktiviteiten die nog gaan komen met uw gebed te ondersteunen. We hopen en bidden dat we kunnen zeggen: "Het is goed geweest dit alles te hebben georganiseerd".

50

Bovenaan dit hoofdstuk staat: "Muntendam 600-100-50". Twee van deze getallen zijn u inmiddels heel duidelijk geworden. Nu nog het laatste getal, namelijk 50. Zo de Heer het wil hoopt onze voorganger Ds. Joh. Scholtens op 9 juni a.s. zijn 50-ste verjaardag te vieren. Wij als gemeente zijn altijd royaal in het sturen van kaarten, niet alleen bij ziekte, maar ook met verjaardagen. Vanaf de kansel vraagt onze voorganger regelmatig om dit vooral te blijven doen, want een kaart kan voor sommige mensen heel veel betekenen. Als schrijver van dit stuk wil ik u oproepen om op 9 juli a.s. allemaal een kaart te sturen naar:
Bredeweg 13, 9649 JH Muntendam,
zodat ook onze voorganger zich verbonden mag weten in de grote gemeenschap van onze Heer en Heiland.
Ik beëindig mijn schrijven met u allen Gods zegen toe te wensen en ik hoop dat u in de toekomst nog veel van ons kan en mag horen. F. Straat

EVANGELISATIE

DE TENTEN OPSLAAN

In één van de kranten, die wij een persbericht hadden gestuurd, stond: "Baptisten slaan hun tenten op in Tweede Exloërmond". Nu was het maar één tent, maar wel een grote, waarin we, tijdens het laatste weekend van april, een tentcampagne hebben gehouden. De tent, die in een container was aangevoerd werd donderdags met man en macht opgezet, want op de vrijdagmorgen zou er een vrouwen-koffiemorgen zijn en 's avonds een eerste samenkomst.
Een kindermiddag was op zaterdag, die eindigde in het oplaten van een kleine honderd ballonnen; op een paar na, die al in de tent waren los gelaten en niet verder kwamen dan het tentdak.
Een concert op de zaterdagavond met gospel-country muziek was een waar hoogtepunt.
De twee samenkomsten op zondag vormden de afsluiting van dit weekend, waarna de tent uiteraard weer moest worden afgebroken en opgeborgen in de container, zodat een volgende gemeente de tent kan opslaan.
Zo mochten we ook dit jaar, na veel voorbereiding, een fijn weekend beleven. In het tent-evangelisatie-weekend het geloof delen, in zang en muziek, in het gesproken woord en dat alles in de verwachting en het vertrouwen, dat de Heer het zal zegenen. Wat we delen wordt vermenigvuldigd en er was genoeg. Het deed ons goed om met elkaar de tent op te slaan en we danken de Heer voor de mogelijkheid en de vrijheid, die we hebben om zijn boodschap uit te dragen.

Tweede Exloërmond, J.H. Stijkel

De SOU denkt vooruit

TOEKOMSTVARIANTEN (1)

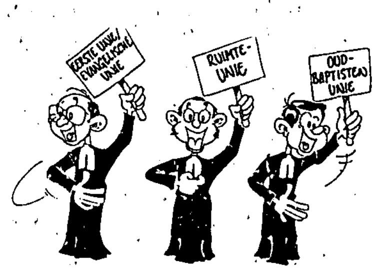
Op de laatstgehouden AV in Deventer presenteerde de Stuurgroep Organisatie Unie een zevental toekomstvarianten van onze unie en gemeenten. Er kwamen nogal wat vragen of dat gepubliceerd kon worden. De SOU heeft besloten dat inderdaad te doen, met een aantal kanttekeningen:

- We belijden en geloven, dat onze toekomst in Gods hand ligt. Zonder daaraan ook maar iets af te doen, moeten we wel kijken naar onze eigen verantwoordelijkheid. De toekomst kun je ook ten dele kiezen, ieder persoonlijk en als gemeenschap. Daarom moet je erover nadenken, welke toekomst je zou willen kiezen.
- De verschillende varianten zijn in willekeurige volgorde beschreven.
- Het is een soort denkspel, geen voorspelling. Wel zijn sommige elementen waarschijnlijker dan andere, maar het is de bedoeling de 7 varianten met een klein korreltje zout te lezen.
- Sommige toekomstelementen zijn al aan de orde; als ze een onlosmakelijk deel vormen van de beschreven variant, wordt die toekomst daarmee ook waarschijnlijker.
- Niet alle elementen horen noodzakelijk bij elkaar in de variant, waarin ze beschreven zijn. De echte toekomst is ongetwijfeld een niet beschreven variant, samengesteld uit allerlei onderdelen, waarvan het merendeel in deze artikelen waarschijnlijk niet eens voorkomt.

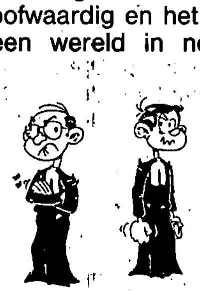
In dit artikel komen de volgende varianten aan bod: 1. De unie wordt opgeven; 2. We gaan onveranderd verder.
In de volgende artikelen komen aan de orde: 3. Een losser verband; 4. Bekering en toewijding; 5. Verlies van vleugels; 6. Een voortgaand geloofsgesprek; 7. Vervreemding.
We hopen, dat een en ander mag bijdragen tot het nadenken over de vorm en inhoud van onze geloofsgemeenschap.

HOE ZIET DE TOEKOMST VAN UNIE EN GEMEENTEN ERUIT?

1. De unie wordt opgeheven.
De unie raakt zozeer in kampen verdeeld, dat gemeenten zich gaan verbinden tot stromingen. De voorgangers gaan om zichzelf te beschermen zich verenigen in gelijkgestemde groepen, die wel met elkaar praten, maar niet meer met anderen. Het runnen van het

uniewerk wordt onmogelijk, omdat meningen en geld(stromen) onhanteerbaar verdeeld raken. Op een aantal extra AV's wordt duidelijk, dat er geen wils-overeenstemming meer bestaat over de unie, noch een innerlijke geloofsband. De unie wordt opgeheven, de medewerkers en vrijgestelden ontslagen, de bezittingen te gelde gemaakt en het tegoed verdeeld naar rato onder de gemeenten. De verschillende gemeenten blijven of op zichzelf staan, of scheppen via al bestaande groeperingen een aantal vormen van samenwerking, die noch de mensenkracht noch de innerlijke kracht hebben om het eerdere werk zelfs maar te benaderen. Het geloofsgetuigenis van de gemeenten raakt volledig ongeloofwaardig en het dienstbetoon aan een wereld in nood raakt

totaal versnipperd. De atmosfeer van verdeeldheid, ruzie en vijanddenken staat een effectief toekomstig samenwerken generaties lang volledig in de weg. Elke gemeente houdt in het begin geld over, omdat de bijdragen aan de unie vervallen. De autonomie van de gemeenten wordt ten volle beleefd. Het gezeur over de unie is eindelijk voorbij.

2. We gaan onveranderd verder.
Het blijkt uit een gebrek aan meedenken en uit onwil de problemen onder ogen te zien, dat verandering ondoen-

lijk is. De gemeenten vinden, dat de huidige situatie, met alle moeite, zorg en verwarring nog de best mogelijke toestand is. Men ziet zo op tegen verandering, dat er besloten wordt alles maar bij het oude te laten. De SOU wordt onmiddellijk ontbonden (onder dankzegging voor het boven water brengen van deze briljante oplossing) en er wordt gehoopt, dat op een voor ons onnaspeurlijke wijze een keer ten goede mag komen. Iedereen wordt opgeroepen daar maar veel voor te bidden. De ingewikkelde en inspannende discussies van de laatste tijd vervallen en de meeste gemeenten en gelovigen aanvaarden, dat we er maar mee moeten leren leven. De broederschap van voorgangers belegt geen trainingen meer,

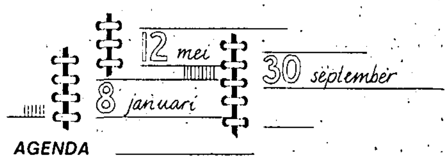

maar bowling-avonden. Voorgangers worden door links of rechts zo nu en dan onder vuur genomen. Er ontstaan richtingen-gemeenten, waarin eenzijdig alleen een bepaalde denkstroming aanwezig is. Het beroepingswerk komt vrijwel tot stilstand, omdat voorgangers het risico van verandering zelden meer aandurven. De unie blijft hopeloos verzuild en verdeeld, weerloos in de storm van hedendaagse vragen, sommige gemeenten vervreemden van andere, er vindt nauwelijks of geen groei meer plaats. De dienstverlening blijft met grote moeite op een minimumpeil werken. Het effect van het getuigenis is van plaats tot plaats heel verschillend. Beleid in de unie op lange termijn en stevig samenhangend blijft een utopie; vele kansen voor het evangelie op landelijk nivo worden gemist en de unie vegeteert door.

(Wordt vervolgd!)

Anne de Vries

25 mei
Ontmoetingsdag (Zwolle)

1 juni
Oost-Europadag (Hengelo) -
zie artikel pag. 7

8 juni
Jaarvergadering NBJB (Zwolle)

22 juni
kapel Utrecht-Noord:
ochtend: diploma-uitreiking T.W.O.
middag: gastles prof. Kiwiet

14 september
opening studiejaar seminarium

INTERNATIONAAL

HULP AAN ROEMENIË EN BULGARIJE

Als u dit leest is het (voorlopig) laatste transport met voedselpakketten naar Roemenië en Bulgarije - naar we hopen en verwachten - voltooid. Op 6 mei vertrok de grote vrachtwagen van de firma Sikkema vanuit Noordbergum naar de nu bekende adressen in de beide genoemde landen. Naast plm. 2500 voedselpakketten zijn er nu vele andere goederen op weg gegaan naar bapt. gemeenten en kindertehuizen. We zijn dankbaar voor het geloof, de vindingrijkheid en daadkracht van velen. Er werd gezorgd voor verpakkingsmateriaal, schoenen, kleding, laarzen, lampen, kinderwagens, kinderbijbels, typemachines, handdoeken etc. Daarnaast waren er heel persoonlijke "zaken", zoals medicijnen voor zieken (die er om gevraagd hadden) of zomaar een presentje waarbij een orgel waar één van de gemeenten uitdrukkelijk om had gevraagd.

Naast de familie Sikkema (althans een deel) zijn deze keer ook de voorgangers G. Liebe (Drachten) en F. Smit (Noordbergum) meegeweest. We hopen in 't bijzonder van hen te horen welke verwachtingen er leven in de betreffende landen m.h.o.o. eventuele voortzetting van de hulp. We weten dat er grote prijs wordt gesteld op contact van persoon tot persoon, van gemeente tot gemeente en van Unie tot Unie. Hoe alles vorm kan krijgen is gedeeltelijk nog een vraag.

Om de ervaringen van dit transport uit te wisselen en vooruit te kijken naar de nabije toekomst houden we **zaterag 1 juni om 9.30 (half tien) een bijeenkomst** in het kerkgebouw van de bapt. gem. **'t Venster te Hengelo (O)**.

Het is eigenlijk een voortzetting van het treffen dat we op 23 mrt. j.l. in Zwolle hadden. We hopen dat zij die toen verhinderd waren er nu bij kunnen zijn. Ook degenen die door eigen initiatieven kontakt hebben met deze landen zijn hartelijk welkom. We kunnen elkaar wellicht van dienst zijn en zo mogelijk een aantal "zaken" op elkaar afstemmen. De bijeenkomst zal tot ongeveer 14.00 uur duren; voor de lunch zelf brood meenemen. U kunt - zonodig - met de regionale contactman overleggen over gezamenlijk reizen.

Graag vóór 1 juni even (laten) doorgeven of u komt. Tot ziens in Hengelo (O).
J. Aaldring, tel. 074-910968.

P.S. Mocht u adressen nodig hebben van gemeenten in Roemenië of Bulgarije, omdat u daar met vakantie of b.v. voor een zakenreis naar toegaat, dan kunt u zich met mij in verbinding stellen. Enkelen deden het al en we hopen na verloop van tijd hun ervaringen te vernemen.

mededelingen

Op dit moment ligt er zoveel kopy op de redaktietafel, dat een aantal artikelen en verslagen een week moet wachten. Blijft u overigens gewoon inzenden!

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

in juni, juli en augustus verschijnt DC weer om de veertien dagen. Het eerste nummer dat uitvalt is dat van 13 juni.

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

Zondag 26 mei is door Open Doors (Kruistochten) uitgeroepen tot zondag voor de lijdende kerk. Denkt u eraan?

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

BANGLADESH

De Stichting Oecumenische Hulp, waarin br. J. Aaldring de Unie vertegenwoordigt, voert aktie voor Bangladesh. De overstromingsramp daar vraagt om spoedige hulp. Er zijn kontakten met drie christelijke organisaties in het land zelf, die uit eigen middelen al doen wat ze kunnen. Doet u mee? Giro 81255 van het Noodfonds van de Unie.

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

KURSUS

De Kursus Praktisch Gemeentewerk gaat weer starten! Namens de Werkgroep Toerusting kunnen we melden dat Sneek, Stadskanaal en Deventer uitgekozen zijn als kursusplaatsen. De kursus duurt twee seizoenen en kost f 95,- per jaar. De vakken waarin les gegeven wordt zijn bijbelkennis, "vragen van geloof en leven" en leiding geven. Docenten zijn broeders en zusters uit onze eigen gemeenschap.
De data voor het eerste seizoen zijn (onder voorbehoud):
5 en 19 okt.: 2, 16 en 30 nov. 1991;
11 en 25 jan.; 8 en 22 feb.; 14 mrt 1992.
Aanmelden kan nog en wel bij zr. A.M. Nederlof-Grobben, Industriestr. 104, 7553 CT Hengelo.

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

PERSBERICHT

NOORIEGA KWAM TOT GELOOF IN CHRISTUS

Manuel Noriega, de ex-diktator van Panama die de afgelopen 15 maanden doorbracht in een gevangenis in Miami, USA, in afwachting van zijn berechting voor drugssmokkel, heeft Jezus Christus aangenomen. Dit berichten twee baptisten-evangelisten, Rudy Hernandez en Clift Brannon, die Noriega tot Christus leidden, na vele gesprekken.

Noriega heeft zelfs een verklaring over zijn bekering ondertekend. De verklaring, geschreven in het Spaans zegt: 'Ik nam Jezus als mijn Verlosser aan op 15 mei 1990, om 11 uur in een kleine kamer, in het Metropolitan Correctional Centre of Date County, Fla.'

Tien maanden werd Noriega's geestelijke bekering niet publiek gemaakt. Zijn doop zal plaatsvinden zodra de gevangenis-autoriteiten in staat zijn voldoende de veiligheid te garanderen. De terechtzitting zal in juni plaatshebben.

EBPS

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

TOT ZIENS IN ZWOLLE
om 09.45 uur

PERSBERICHTEN

44 STUDENTEN VOOR SITE 1991

Robert Frykholm, de nieuwe direkteur van het Summer Institute for Theological Education (SITE) in Rüschlikon is enthousiast over de aanmelding voor dit jaar.
Met enige spanning werd het effekt tegemoet gezien van de val van de 'muren' in Oost-Europa. Niettemin is de belangstelling voor deze studie van een maand even groot als voorheen. Vierenveertig studenten, waarvan veertig uit de Oost Europese landen. Elf zijn afkomstig uit de Sovjet-Unie en Roemenië, vier uit Bulgarijë. De overigen komen uit Tsjecho-Slovakije, Polen en Joegoslavië.
De cursus loopt van 1-28 juni.
Het SITE-programma is bedoeld voor voorgangers, die in eigen land niet voldoende opleiding konden genieten. Het geeft een welkome aanvulling op hun kennis.

Uit: EBPS bulletin

ONBEKEND MET HET EVANGELIE

Meer dan 1,3 miljard mensen, behorend tot ruim tweeduizend volken, hebben nog nooit het evangelie gehoord. dat vermeldt het blad van de Foreign Mission Board, het zendingsgenootschap van de Zuidelijke Baptisten Conventie in de USA.
Schatten wij de wereldbevolking op 5 miljard mensen, dan is dus meer dan een kwart daarvan nog niet op een of andere wijze in aanraking geweest met het evangelie. Er zijn nog geen contacten geweest met zendelingen, men heeft nog geen Bijbels, er is nog geen evangelieverkondiging via de radio of wat dan ook. Er ligt nog een kolossale opdracht voor de gemeente van Jezus Christus!

HGdW

VAKANTIE IN ZWITSERLAND

Het internationale Baptisten Seminarium in Rüschlikon, Zwitserland, biedt de unieke gelegenheid om van mei tot augustus een korte of langere vakantie door te brengen in deze mooie omgeving. Individueel, als gezin of als groep, ieder is welkom. De kamers zijn beschikbaar omdat er deze zomer geen conferenties zijn. Rüschlikon is per trein in 20 minuten vanaf Zürich te bereiken. Verer is het gemakkelijk bereikbaar per auto, en zelfs per boot. De plaats ligt aan het Meer van Zürich, en vanuit het seminarium-park heeft men een prachtig uitzicht op de omgeving. Voor logies en ontbijt betaalt men zwitserse frank 30, met reduktie voor kinderen en voor langer verblijf. Voor inlichtingen:
Baptist Theological Seminary,
Gheistrasse 31,
CH-8803 Rüschlikon, Zwitserland.
Telefoon 09-411 724 0010.
Fax: nr. 09-411 724 3148.

EBPS

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Mijn tijden zijn in Uw hand"

Door de Heer werden thuisgehaald onze zusters

A. Kunst

Op de leeftijd van 92 jaar
en sinds 31-03-1918 lid van onze gemeente

en

J.G. te Selle

Op de leeftijd van 62 jaar
en sinds 06-02-1972 lid van onze gemeente

Baptisten Gemeente Deventer

"Ik heb de goede strijd gestreden,
ik heb mijn loop ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden.

2 Tim. 4:7

Op dinsdag 7 mei 1991 is door de Heer, die zij haar hele leven lief gehad heeft, thuis gehaald onze zuster,

Trijntje Mateboer-Pleijsier

In de leeftijd van 85 jaar.

Baptisten Gemeente Apeldoorn

Bij dezen wil ik allen heel hartelijk bedanken voor uw meeleven betoond in de laatste drie maanden van ziekte en overlijden van mijn man door uw gebed, kaarten, brieven en telefoon.
Het heeft mij erg gesteund in deze moeilijke tijd.

Almelo, mei 1991

P. Visscher-van der Meer

RECTIFICATIE

Br. O. Oldenburger Rzn. is om gezondheidsredenen met vervroegd emeritaat gegaan.
Zijn naam dient in het adressenboekje in de lijst van emeritus voorgangers (blz. 17) te worden opgenomen. Het nieuwe adres van br. Oldenburger per 8 mei a.s. luidt: Van Heekgaarde 3, 7622 KE Borne, tel. 074-666107

Het nieuwe adres van P. Kos, voorganger van de gemeente te Spijkenisse luidt: Denebstraat 2, 3204 AJ Spijkenisse, tel. 01880-25059

106e jaargang nummer 22- 30 mei 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GELOVEN

1 Cor. 13 Vers 12:
Wij in het Westen zijn de mensen van het verstand. Van de logica. Van simpel gezegd 1+1=2. Zo benaderen wij de werkelijkheid waarin we leven. De verschillende duidingen van de werkelijkheid moeten met elkaar kloppen, met elkaar in een logisch verband staan. Het ene komt uit het andere voort. Oorzaak en gevolg.

Dat dit gebeurde in mijn leven moet een oorzaak hebben en die pogen we dan te vinden om het gevolg te kunnen verklaren. Het ene niet zonder het andere. Alles van ons leven moet met elkaar kloppen. Verklaarbaar zijn. De mensen van het verstand. Zij die alles willen beredeneren. De mensen van de exacte wetenschappen. Techniek en natuurwetenschappen staan hoog in ons vaandel geschreven.
Geloven. Wat is dat eigenlijk? Alleen een zaak van het verstand waarbij je alles kunt verklaren of is het meer en ligt het anders?
Geloven, dat is als mens getrokken zijn in de ruimte van Gods heil. God is met ons bezig en voltrekt aan ons Zijn Geschiedenis, die heil, die genade is. Geloven heeft met openbaring van boven te maken. Met iemand, die op ons afkomt en zich aan ons openbaart en toch verborgen blijft. De Gans Andere die tegelijkertijd Vader van ons wil zijn. Geloven, dat is in kontakt komen met de Waarheid, die een persoon is. Een waarheid waarover je niet kunt beschikken. De waarheid beschikt over jou. Geloven, dat is God, die zich in Jezus voor jou vernederde. Hij stierf aan het kruis voor onze zonden. Hij overwon voor ons de dood.

In 1 Cor. 13 vers 12 poogt Paulus aan te geven hoe het ligt. Wij, die denken, dat we alles kunnen verklaren en duiden ook ten aanzien van ons geloof. Nu zien we nog door een spiegel in raadselen. Niet de spiegel zoals wij die kennen, die was er in Paulus' dagen nog niet. Spiegels in die dagen gaven een vertekend "gebroken" beeld. We kennen nog maar ten dele. Het is nog niet ten volle openbaar. Wat we weten is nog maar zo gebroken. Hoe zouden we ook als gebroken mensen tot meer in staat zijn? Ja natuurlijk wat we weten en wat ons in Jezus Christus van bovenaf geopenbaard is, dat is overweldigend maar wat komt is nog niet te vatten. Zo geweldig. We weten nog maar een heel klein beetje. Zeker ruim voldoende om onderweg te zijn naar de toekomst. Die van God is, waar wij deel vanuit mogen maken omdat we in Jezus Christus in de ruimte van Gods heil getrokken zijn.
Geloven. Wat is dat eigenlijk? Een zaak van het verstand alleen? Daardoor een logisch kloppen geheel van waarhieden over God en onszelf als mensen? Is het te beredenen?
Kunnen we zo ook met de Bijbel omgaan?
Geloven, dat is een zaak waarbij onze hele persoonlijkheid in de ruimte van Gods heil getrokken is en wordt. We moeten niet beslag leggen op, maar beslag laten leggen op onszelf. Ons overgeven aan God, die met ons Zijn geschiedenis wil. Waar je lang niet alles vat. Waar je lang niet alles beredeneren kunt maar het is geweldig om aan de hand van Jezus onderweg te mogen zijn naar Zijn Koninkrijk en je door Hem te laten gezeggen. Geloven ja wat is dat eigenlijk? Dat is in één woord te vatten: Jezus.

Ds. H.C. Schaap

VERDER IN DIT NUMMER

DWAAS OF WIJS

Temidden van alles wat er gebeurt in de wereld, veraf of dichtbij, roept het Woord van de Heer ons telkens weer op om vast te houden aan de waarheid, om stand te houden.
Om te vertrouwen op God en uit te zien naar de wederkomst van onze Heer, Jezus Christus.
Vast te houden aan het goede nieuws, dat niet op fabeltjes berust en waar we ook niet onze eigen denkbeelden boven kunnen plaatsen. Er zijn altijd krachten, die het werk van God proberen af te breken, ons proberen wijs te maken, dat we ook best wel goed kunnen leven zonder het volbrachte werk van de Here Jezus.
Maar om werkelijk te leven en om in Zijn heerlijkheid te delen kunnen we niet buiten de genade van God om, niet buiten de verlossing door Jezus Christus, onze Heer.
Alleen daardoor staat de poort van het eeuwig Koninkrijk open.
Die poort staat open, dankzij Gods genade, zijn liefde, dankzij het kruis waar Jezus voor ons stierf; waar Hij, genageld aan het kruis, zijn leven gaf. Ons tot redding, tot verzoening.
Daar had Hij zijn bloed, zijn leven voor over.
Gods Zoon, die om te redden de hemel verliet.

EEN VERZINSEL?

Nee, het is genade, liefde van God, de waarheid, ons houvast. Het woord van de Heer is niet bedacht, maar een werkelijkheid, waaruit we mogen leven; blij en tot eer van zijn naam.
Om wat Hij voor ons gedaan heeft en nog doen zal mogen we de Heer groot maken.
Ook al begrijpen we alles niet en hebben we soms vragen, waar we niet uitkomen; het geloof, het vertrouwen op de Here Jezus, zijn woord is de kracht tot onze redding, de kracht in onze zwakheid. De blijdschap die we mogen ervaren om het goede nieuws dat Jezus die ons leven is zal terugkomen, opdat we zullen mogen delen in zijn glorierijke macht. Als nieuwe mensen, met Christus opgestaan uit de dood, mogen we ons richten op de dingen van de hemel, groeien naar onze Heiland en dicht bij hem leven.
Die weg is de enige weg voor allen, om eens en voor altijd met de Heer te wezen, om in te gaan in het feest met de Heer.
De boodschap, dat Christus voor ons aan het kruis gestorven is, dat is geen verzinsel, geen onzin, maar geeft de zin aan ons leven.
Er zijn er die een bewijs willen, anderen zijn op zoek naar eigen wijsheid, weer anderen vinden het een dwaasheid.
Maar toch...., al zou Jezus' kruisdood een dwaze daad worden genoemd, het is nog wijzer dan wij kunnen bedenken, als het zwak zou worden gevonden, het is van nog meer kracht, dan wat wij krachtig vinden. Jezus' macht, zijn overwinning, is veel sterker dan wij kunnen beseffen. Het is zijn opstandingskracht, waarmee Hij de macht van de satan heeft verbroken, waardoor wij als zijn kinderen mogen leven en het eeuwige leven ontvangen.
Onze hoop, onze kracht, onze verwachting is in Hem.

MATTHEUS

In het evangelie naar Mattheüs ontmoeten we een wijs man. Hij bouwt zijn huis op een rots. Het kan regenen, er kan een hevige storm zijn, maar zijn huis blijft staan, omdat het een goede fundering heeft. Ook ontmoeten we een dwaas man, die zijn huis op zand bouwt.
Als dit huis te lijden krijgt van regen en storm, stort het in.
Wij zouden zeggen, wat dwaas ook om zomaar op het zand te bouwen; voordat je een huis bouwt leg je eerste een fundering.
Zo, zegt de Here Jezus, is het ook met ons leven.
Is Hij de Rots, waarop we staan, waarop we bouwen?
In hetzelfde evangelie ontmoeten we tien meisjes, waarvan er vijf wijs zijn en vijf dwaas.
De wijze meisjes hadden extra olie meegenomen en de vijf anderen hadden zich daar geen zorgen om gemaakt.
En het kan hard klinken, dat de vijf wijzen zeggen geen olie te kunnen missen, maar de boodschap die erin zit is, dat de toebereiding op de komst van de bruidegom een persoonlijke zaak is.
Op het beslissende moment staat ieder in een persoonlijke verantwoordelijkeheid. Als de vijf dwaze meisjes olie gaan kopen, gaan de vijf wijzen met de feeststoet het huis binnen en wordt de deur gesloten.
Dan is de scheiding definitief.
De deur zal niet meer worden opengedaan.
Nu staat de poort nog open, nu moeten we kiezen. Ons geloofsvertrouwen, onze redding is wat Jezus volbracht heeft aan het kruis, is zijn komst in heerlijkheid, het weten in die feeststoet mee te gaan, op de dag van Jezus' komst.

ONS UITZICHT

Er zijn vele godsdiensten, vele verleidingen die op ons afkomen. Alleen door het bloed van Christus, dat aan het kruis van Golgotha vergoten werd, ontvangen we een leven vrij van de macht van de zonde en de dood.
Door het bloed van Jezus, spreekt God ons vrij en staat de poort open. Dan treft ons geen oordeel meer; we mogen ons hoofd opheffen naar het kruis en ons leven mag in de hand van Christus zijn. Omdat Jezus leeft, mogen wij leven.
Alleen daardoor en niet door andere mooie en wijze regels, door gevaarlijke wijsheid en ook niet door de dwaasheid van menselijke inzettingen, vinden we vrede en rust, nieuw leven.
Met Jezus, die nu op de allerhoogste plaats, aan de rechterhand van God zit, mag ons leven verbonden zijn, waardoor we deel hebben aan zijn glorierijke macht op de dag van zijn komst.
Daarom verliezen we de moed niet en is en blijft er hoop. Er is een heerlijk uitzicht naar de toekomst.
Door Jezus herboren, door zijn kind te zijn, mogen we zijn toekomst tegemoet gaan.

"Jezus zal komen in eer en in glorie;
kind'ren des hemels,
uw heil is in 't zicht".

J.H. Stijkel

STUDIEDAG 25 APRIL NBJB
SCHOONLOO

GRIJS EN GROEN EN HEEL WAT MEER....!

Nu eens zonder geijkte beschrijvingswoorden als: goed, fantastisch, de afwezigen kregen ongelijk, enz.
Wel: prima ontvangst en verzorging
Ook: echter betrokkenheid bij wat geboden werd.
Grijs (ouderen of "oudsten") en groen - mag je dat zeggen van echte geinteresseerde jongere mannen en vrouwen - samen bezig met vragen over "jongeren-geloof-gemeente".
Eén nadeel: een groep van ruim 30 mensen is wat mager voor heel onze gemeenschap: gelukkig leed de sfeer er niet onder!
Fijn om niet alleen te hebben kunnen luisteren (en lachen) bij wat Arnold van Heusden meebracht uit zijn rijke en heel geschakeerde ervaringen maar ook om heel eerlijk en intensief uit te wisselen over blijde en moeilijke dingen rond het genoemde thema. Speelt in de (jeugd) groepen gezelligheid een wat te grote rol in verhouding tot het bewust bezig willen zijn met wat ons in ons geloof verbindt?
Of zijn er wel bruggen te slaan tussen gerechtvaardigde wensen van jongeren en wat al te behoudende ouderen?
Niet zozeer: hoe houden we jongeren erbij betrokken, maar: wil iedereeen door de Heer zelf betrokken zijn bij de Gemeente, ongeacht leeftijd, herkomst, aanleg of voorkeur?
U begrijpt het al: er was heel wat meer!
Mogen we daarop doorgaan met jou een volgende keer?

"Grijs van haar, jong van hart"
(een voorganger uit het zuiden des lands)

GEDENK DE SABBATHDAG

In dit tweede en laatste artikel over dit onderwerp moet u van mij niet allerlei regels en wetten verwachten. Veel meer gaat het over de vraag wat de betekenis van de rustdag is.

DEZE LIGT VOOR ONS IN DE VERLOSSING

Israël moet gedenken hoe God hen verlost heeft uit Egypte, denken aan de grote daden des Heren. Hier ligt ook de verbinding met de gemeente, want midden tussen schepping en voleinding staat de verlossing. De Here Jezus Christus is gestorven voor onze zonden. En dat geschiedde voor de Sabbath een aanvang nam. Maar direct, op de eerste dag na de Sabbath, stond Hij op uit de doden. Daarom is het een goede zaak voor de gemeente om op de eerste dag van de week de triomf van de verlossing te denken, de opstanding uit de doden. Het is ook tekenend dat de Here Jezus op die eerste dag aan zijn discipelen verscheen, terwijl zij tezamen waren. En precies een week later gebeurde dit weer op de eerste dag. In het boek Handelingen zien we dat de gemeente op de eerste dag van de week samenkwam. En zoals bij Israël op de Sabbathdag de gaven voor het werk des Heren werden ingezameld, zo zien we datzelfde voor de gemeente op de eerste dag geschieden. Daarom zullen we voor ogen moeten houden dat bij onze viering van de wekelijkse rustdag de Here Jezus Christus centraal moet staan.

WANT DIE DAG IS EEN GEZEGENDE DAG

Bij het scheppingsbericht lezen wij dat God de rustdag gezegend heeft. We lezen iets dergelijks twee maal eerder in ditzelfde verhaal. Als de grote zee dieren en vogels geschapen zijn, staat er: God zegende hen. Dat lezen we ook bij de schepping van de mens. En zo staat het ook bij de rustdag geschreven: God zegende die dag. Dat deze dag onder Gods bijzondere zegen staat heeft een reden. Op de rustdag wordt aan de mens kracht verleend, opdat deze in de daarna komende dagen zijn werk zal kunnen verrichten. Zelfs daar blijft het niet bij.

DE WEKELIJKSE RUSTDAG IS OOK EEN GEHEILIGDE DAG

En daarbij komt nu de vraag of wij wel genoeg aandacht aan deze dag besteden als gemeente en enkele gelovigen. Want geheiligd wil zeggen dat deze dag is afgezonderd. God heeft deze dag los gemaakt van alle andere dagen, opdat er een duidelijk verschil zou zijn, tussen de alledaagse dingen en de geheiligde rustdag, tussen de gewone werktijd en de rusttijd, tussen de gewone dagen en de feestdagen. Want de Bijbel roept ons op om die bijzondere, door God ingestelde dag te vieren. Het moet een feestelijk gebeuren zijn.
Hoe beleefde men dat nu bij Israël? Daarin ga ik voorbij aan de stenge wetten welke de Farizeeërs en de Schriftgeleerden het volk hadden opgelegd. Maar die dag werd wel gevierd als een grote feestdag. Een groot Joods geleerde, een zekere Maimonides, heeft eens gezegd: "Op de dag van de Sabbath moeten we eerst denken aan de grote daden van God in woord en gebed. Vervolgens is deze dag heilig, dus we moeten ons vrijhouden van de dagelijkse arbeid, en verder moeten we deze dag eren door het een werkelijke feestdag te laten zijn, met feestelijke aankleding thuis, feestelijke kleding om te dragen en brandende kaarsen bij de maaltijd." Nu kunnen wij in onze moderne maatschappij best wel eens in conflict komen met deze dingen. Er is continuewerk, er zijn verzorgende en verplegende beroepen, energiebedrijven moeten draaiende gehouden worden en nog veel meer. Aan die dingen is net te ontkomen, maar we hoeven daar ook niet zo zwaar aan te tillen. In Israël werden ook de koeien gemolken op de Sabbath. En de Bijbel leert ons dat het kalf, dat in een put terecht kwam, er echt wel op Sabbath werd uitgehaald. Waar het om gaat is dit: Hoe zien wij die wekelijkse rustdag? God heeft de week verdeeld in een cyclus van zes plus één: Op de rustdag is de mens vrij van dagelijks werk en daarbij vrij voor God. Een deel van die dag zal de gelovige mens zeker moeten doorbrengen in de samenkomst van de gemeente, wat geen verplichting behoort te zijn, maar een vreugde. God heeft die dag geheiligd en de geheiligde gemeente zal zich op die dag voor het aangezicht des heren stellen om te genieten van het woord des Heren en om te genieten van de gemeeschap van de gelovigen en om te genieten van het zich samen met anderen voor het aangezicht des Heren stellen. Maar ook om te genieten van de rust welke God geeft en om in rust toebereid te worden voor de nieuwe werkweek. Vanuit de rust welke de Here God ons geeft gaan we dan de nieuwe werkweek in. Wie dat zo beleeft, beleeft de grote vreugde in het dagelijks leven. En God wil dat zijn kinderen in vreugde zullen leven.

WANT ZO KRIJGT DEZE RUSTDAG OOK EEN PROFETISCH PERSEPCTIEF

Deze rustdag, door God gegeven, is ook voorbereiding op de toekomst. Voorbereiding op het laatste en het eeuwige dat God wil schenken. God heeft ons al veel gegeven. Wij zijn zondaren en hebben nergens anders recht op dan voor eeuwig verloren te gaan. Maar in zijn grote liefde heeft God ons behoudenis geschonken in de Here Jezus Christus. Daarmee werden wij al losgemaakt van deze wereld, we werden wereldburgers. Echte toekomst mensen. De Heilige Geest werd ons al gegeven als een onderpand van de erfenis welke ons wacht. Maar zo heeft God ons ook de rustdag gegeven als onderpand van de hemelse vreugde. En die hemelse vreugde zal op deze wijze een voortzetting moeten zijn en ook kunnen zijn van het vieren van onze aardse rustdag voor Gods aangezicht. Hier blijkt wel hoe belangrijk het is om ons te bezinnen over het invullen van deze door God gegeven rustdag.
Toch is er meer. Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had. De rustdag spreekt van voltooiing.

EN WEER DENK IK AAN VROEGER TIJDEN

Wat werd er op zaterdag gewerkt. Want het werk moest klaar, het moest voltooid zijn. Het huis werd gepoetst, de tuin extra aangeharkt, want de zondag deed zijn intrede. Dit is een schaduwbeeld, een schaduwbeeld van het komende. Straks, als de aardse werktijd voorbij is, gaan we de hemelse rust binnen. Dat is de grote Sabbathsrust voor het volk van God. De Bijbel zegt: Zij rusten van hun werken.
Neen, de wekelijkse rustdag is geen toevalligheid. Deze rustdag past in het grote plan van God. God heeft deze rustdag aan de mensen gegeven, niet om elkander allerlei wetten op te leggen wat wel en wat niet mag op deze dag. Maar opdat deze dag door Gods gemeente genoten zou worden als een grote en wekelijks terugkerende feestdag. En wie zo deze wekelijkse feestdag viert, heeft begrepen dat God het eeuwige feest wil met de mensen. Die heeft ook begrepen dat deze wekelijkse feestdag een schaduwbeeld mag zijn, een afspiegeling van het grote feest dat straks zal beginnen als Christus Jezus, als Here van de Sabbath, zal verschijnen om zijn gemeente tot Zich te nemen. Voor de gemeente begint dan het Sabbathsmillennium, het duizenjarig rijk. En de wereld? Ja, de wereld zal dit duizendjarig rijk ook meebeleven als men zich naar de grote Konging schikt. Maar het echte, het grote door God bedoelde eeuwige Sabathsfeest zal pas ingaan als de werkelijks voltooing daar zal zijn. Als schepping en verlossing tot een groot en heerlijk toekomstfeest zijn geworden. Want dan zal God alles in allen zijn. Dat is de eeuwige Sabbathsvrede. Daarom heeft God voor Israël de Sabbath ingesteld. Daarom wordt de Nieuw-testamentische gemeente op de opstandingsdag van Christus Jezus bij elkaar geroepen, om een voorbereiding, een wekelijkse voorbereiding, te vieren op het hemelse feest dat wacht.

Jac. Schouten

IMPRESSIE ALGEMENE VERGADERING NEDEDERLANDSE BAPTISTEN VROUWEN BEWEGING

IN LIEFDE SPOOR ZOEKEN

Zoals elk jaar op de A.V. is het een heel gezellige drukte bij binnenkomst. Iedereen moet elkaar weer begroeten, sommigen zag je kortgeleden nog, van anderen is het wel eens heel lang geleden. Na een kopje koffie druppelt de kerkzaal langzaam vol en dan is het tijd om te beginnen.

Dat doen we met het zingen van een aantal liederen, zodat degenen die nog niet zitten hun plaats kunnen opzoeken. Door de presidente Imtje Stuut worden we namens het Landelijk Bestuur welkom geheten op deze 59e A.V., afgevaardigden, Gewestelijke Besturen, leden van de diverse commissies en de gasten. Hieronder een aantal broeders die de verschillende commissies en instanties van onze Unie vertegenwoordigen.
De pres. spreekt de wens uit, dat deze A.V. er toe zal bijdragen dat we geinspireerd en gemotiveerd door zullen gaan met het dienen van onze Heer in de N.B.V.B.
De vergadering wordt door enkele zusters aan de Heer opgedragen, we zingen ons Zusterhulplied en dan gaan we kennismaken met die zusters (of broeders) die achter of voor ons zitten en die we nog niet kennen. Het wordt een gezellig geroezemoes en als de rust is weergekeerd, leest de pres. 1 Cor. 13:1-7 over de liefde. Het hoofdstuk waarvan Paulus in het 12e hoofdstuk schrijft dat hij ons een weg zal wijzen die nog veel verder omhoogvoert. De pres. bepaalt ons bij vragen als: wie zijn we, wat willen we, waarom willen we dat? Vanuit ons verbondenheid in ons geloof, verlost door Jezus Christus, willen we Hem dienen en daardoor gestalte geven aan de liefde van God. We zijn hier bij elkaar als vrouwen die alllemaal verschillend zijn en een verschillende levensweg hebben, getrouwd of alleen, vrijwillig of als weduwe of gescheiden enz. God heeft ons geaccepteerd zoals we zijn. Ook in de gemeente van Corinthe waren veel problemen waar de mensen niet uitkwamen. daarom geeft Paulus de weg der liefde aan: de liefde is lankmoedig, goedertieren, niet afgunstig, niet opgeblazen, kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij rekent het kwade niet toe, alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles verdraagt zij, enz. Wat ik ook voor goeds en belangrijks doe, zonder deze liefde heeft het geen zin, betekent het niets, zijn we "ik" gericht, schallend koper of rinkelend cimbaal. Liefde is warme genegenheid voor en acceptatie van de ander. In de praktijk van elke dag betekent dat: elkaar bemoedigen, elkaar troosten en samen werken in de N.B.V.B.
We zingen:

Wij reizen met elkander;
wij wand'len aan hand;
d'een zij tot troost de ander
op weg naar 't Vaderland.
Komt, sterkt opnieuw de moed!
Weest rustiger en blijer,
van aardse banden vrijer!
U wacht een eeuwig goed.

Spontaan geven we tijdens het zingen elkaar een hand, als teken dat we bij elkaar behoren.
Dan begint de eigenlijke vergadering en worden we ons opnieuw bewust hoeveel werk we in het afgelopen jaar weer samen hebben mogen doen en hoe de Heer ons, en daardoor anderen, gezegend heeft. Helaas zijn niet alle begrotingen gehaald, voor een deel omdat de gelden niet altijd op tijd zijn binnengekomen. Dat is ook de reden dat het L.B. niet kon ingaan op een verzoek om f 500,- te sturen voor Bulgaarse studenten. Gelukkig is die vraag opgelost door de zusters van de afd. Arnhem, zodat toch f 530,- kon worden overgemaakt.
In de week van 19-26 mei is het weer dankofferweek. Dan wordt van ons weer een "offer" gevraagd voor onze zendelingen.
De Gew. besturen en alle leden van de diverse comm. binnen de N.B.V.B worden verzocht op het podium te komen. Dat is altijd een hele schare zusters. De nieuwelingen worden welkom geheten en degenen die afgetreden zijn worden hartelijk bedankt voor al het werk dat de ze deden tijdens hun zittingsperiode of soms veel langer. Met een gebed worden alle zusters op het podium, in de zaal en thuis die bij het Zusterhulpwerk betrokken zijn, aan de Heer der gemeente opgedragen. Aan het eind van de morgen sprak de voorzitter van de Unie Comm. ons toe, namens alle aanwezige vertegenwoordigers van de diverse comm. Hij noemde de N.B.V.B., in navolging van onze pres. een deel van het geheel van onze Unie. Een bijzonder deel, een belangrijk deel, aldus Br. Blanken. En hij riep ons als N.B.V.B. op om een positieve bijdrage te leveren in het geheel van ons Uniegebeuren. Een heel gezellig onderdeel van deze dag is ook de middagpauze. Nog meer bekenden ontmoeten tijdens de maaltijd en even bijpraten. Het Gewest Drente verzorgde de verloting voor de zending. Opbrengst f 1980,50.
's Middags vond de wisseling van presidente plaats. Imtje Stuut gaf haar plaats over aan Ina Jager, die verder de middagvergadering leidde. Er waren nog een aantal voorstellen te behandelen. Sommige haalden het, andere werden verworpen. Al met al een heel goede dag, waar we met dankbaarheid aan terug denken.
Tot besluit was er de viering, waarin ook 1 Cor. 13 centraal stond. We zongen samen enkele liederen, er werd voor ons gezongen door een quintet en gespeeld door een duo, piano en fluit.
De meditatie ging over vers 9 uit 1 Cor. 13: Want onvolkomen is ons kennen.... Daarom moeten we voorzichtig zijn in onze omgang met elkaar, anders komt onze liefde in gevaar. We zijn onzeker over de weg die we moeten gaan. Daarom gaan we "spoor zoeken", ons nieuwe thema voor de komende 2 jaar. Spoor zoeken, gericht op de liefde die blijft. Zo blijven dan geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Dini Bijleveld.

INTERNATIONAAL

POOLSE EN HONGAARSE BAPTISTEN DRAGEN VOOR 'T EERST BIJ AAN EBF

HAMBURG - Voor het eerst waren twee Oosteuropese baptistenkerken in staat een fianciële bijdrage te leveren aan de Europese Baptisten Federatie. De Polen hebben de van hen verwachte bijdrage van f 1800,- gulden betaald, terwijl de Bulgaren een bedrag van f 500,- overmaakten.
Voorheen hadden de Oosteuropese gemeenten geen geld om voor het lidmaatschap van de EBF te betalen. Bovendien was het onmogelijk om hun geld om te zetten in westerse valuta. De beslissing van de Poolse baptistenunie, met drieduizend leden, is daarom een "bemoedigende stap voorwaarts", aldus de EBF. De hoogte van de bijdragen hangt af van het aantal leden. (EBF).

BEROEPINGSWERK

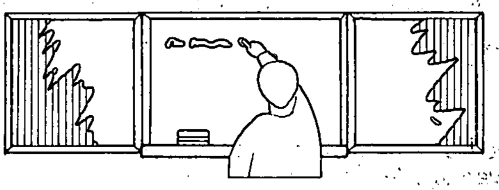
Bedankt voor Anrhem-Centrum:
P. Wijchers te Enschede

BEDANKT NBJB!

Langs deze weg wil het zondagsschoolteam van Eindhoven Nico-Wever, Bertha Pots, Ankie de Vries en Hans Blenkers bedanken voor de kursus die zij in het Zuiden hebben gegeven. Het was leerzaam en de Here Jezus stond centraal.

K. Dorgelo-Beekman

OPLEIDING

ELF TWO-STUDENTEN VOLTOOIEN STUDIE

Op dit moment zijn de stage-eindgesprekken nog in volle gang, maar zoals het zich laat aanzien zal de beoordeling van het laatste stagejaar ertoe leiden dat op zaterdag 22 juni aan elf studenten van de Tweede Weg Opleiding het einddiploma kan worden uitgereikt.

Aan acht jaar studie en stage komt dan een eind. Er zal in de gezinnen van deze TWO-ers een zucht van verlichting worden geslaakt, omdat men zich voor deze studie veel heeft moeten ontzeggen. Gedurende heel deze periode heeft deze opleiding voor de TWO-ers een teruggang betekend in sociale contacten om voldoende ruimte te kunnen creëren voor studie of stage. Zij hebben de vele offers met overtuiging gebracht omdat de meesten van hen, zo niet allen, zich geroepen wisten tot het voorgangersschap of enige vorm van dienst in onze gemeenschap.

FINISH IN ZICHT

Toch zijn het niet alleen de studenten die met voldoening op de afgelegen weg terugkijken. Ook de docenten zijn blij dat de finish voor de eerste groep van de TWO in zicht is. Voor de docenten was het indertijd een ambitieus avontuur om naast de bestaande dagopleiding een nieuwe, alternatieve opleiding van start te laten gaan met het oog op hen die zich om economische en sociaalmaatschappelijke redenen geen dagopleiding konden veroorloven. De uitvoering van het lesprogramma en de begeleiding in de stage betekenden voor de docenten een aanzienlijke tijdsinvestering, die naast de andere inspanning moest worden gerealiseerd.

FEESTELIJKE PLECHTIGHEID

Nadat vier jaar geleden de eerste leerkring van theoretische vorming met succes kon worden afgesloten, nadert nu voor deze groep de tweede leerkring van stagewerk het moment van de voltooiing. Op zaterdag 22 juni zal de feestelijke plechtigheid van de diploma-uitreiking kunnen plaatsvinden. Dit gebeurt evenwel niet in "De Vinkenhof", maar in het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente Utrecht-Noord, Daelwijcklaan 3. Hiertoe is besloten met het oog op de grootte van de groep. Er worden nogal wat belangstellende familieleden en gemeenteleden verwacht. Maar ook is uitgeweken naar deze ruimere plaats van samenkomst om uitdrukking te geven aan het bijzondere karakter van de eerste diploma-uitreiking van de Tweede Weg Opleiding. De bijeenkomst begint 's morgens om 10.30 uur en is in principe voor iedere belangstellende toegankelijk.

ds Y. Horjus

GASTCOLLEGE PROF. DR. J. KIWIET

Zaterdag 22 juni blijkt een dag te zijn waarop Baptisten in Nederland elkaar opnieuw ontmoeten. Op deze dag zal op uitnodiging van het seminarie Prof. dr. J. Kiwiet, emeritus-hoogleraar van het Southern Baptist Theological Seminary te Fort Worth, Texas, USA, een gastcollege verzorgen. Dr. Kiwiet verblijft enige tijd in Hamburg om in het Baptisten Seminarie aldaar een gastdocentschap te vervullen en was bereid om tijdens zijn bezoek aan ons land aan ons seminarie een college te verzorgen.
Van meet af aan heeft ons als leiding van het seminarie voor ogen gestaan dat zijn college een breder gehoor zou verdienen en daarom zochten wij naar een combinatie met diploma-uitreiking aan de achtstejaars TWO-studenten. Wij zijn verheugd alle belangstellende leden van onze gemeenten te mogen uitnodigen voor het college dat aansluitend aan het ochtenprogramma, 's middags om 13.30 uur zal plaatsvinden in het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente Utrecht-Noord. Het college draagt als titel: "Gemeente in Conflict". Broeder Kiwiet biedt op zijn onderwerp een historisch en bijbels-theologisch overzicht binnen de Southern Baptist Convention. Het is mogelijk dat br. Kiwiet, die vroeger aan ons seminarie docent is geweest en sedertdien de ontwikkelingen in onze Uniegemeenschap als betrokken buitenstaander heeft gevolgd, ons enige nuttige gedachte kan aanreiken, waarmee wij ons voordeel zouden kunnen doen. Graag bevelen wij deze gebeurtenis van harte bij u aan.

Namens het Curatorium, ds. Y. Horjus

Alvast noteren: 14 september 1991 Opening Nieuwe Cursusjaar.
De opening van het nieuwe cursusjaar van het seminarium zal dit jaar op zaterdag 14 september te Hoogeveen plaatsvinden.

KAMPWERK: JA!

Mijn naam is Saskia, ik ben 27 jaar en komt uit Waddinxveen. 'k Ben getrouwd met Jochum en heb een dochter van 9 maanden. Twee dagen in de week werk ik als leerkracht op een basisschool. Sinds ongeveer 2 jaar ben ik sekretaris van de Raad Jeugdwerk en voel me betrokken bij het werk van de N.B.J.B.
Al jong ging ik naar de kampen op de Vinkenhof waar ik het altijd erg naar mijn zin heb gehad. Je ontmoet daar mensen uit het hele land. Mensen die aan het einde van één week je vrienden zijn geworden omdat je samen ontzettend veel meemaakt en beleeft. Een geweldige ervaring vond ik dat altijd.
Na een paar jaar ben ik kampen gaan leiden. Mijn voorkeur ging uit naar het C-kamp, waar jongeren van 14 tot 16 jaar komen.
Op die leeftijd is "erbij horen" erg belangrijk Op school moet het goed gaan, je wilt graag bij het "populaire" groepje horen, modieus gekleed gaan enz.
Tijdens zo'n kampweek komen veel van deze dingen ter sprake. Het is ook een leeftijd waarin ze serieus gaan nadenken over de zin van het leven en over het geloof: wat betekent God nu persoonlijk voor mij. Achtergrond en opvoeding spelen hierbij natuurlijk een belangrijke rol maar een keuze maken moeten ze zelf doen.
Hierin probeer je ze te helpen d.m.v. spel-, doe- en praatprogramma's maar ook door persoonlijke gesprekken: vertellen wat God voor jou betekent, waarom je in Hem gelooft en wat Hij voor jou heeft gedaan.
De donderdagavond was voor mij vaak een hoogtepunt. Alle kampen van die week kwamen dan bij elkaar rondom het kampvuur. Iedereen mocht dan zijn bijdrage leveren d.m.v. een gedicht, een toneelstukje, een lied of een persoonlijk woord.
Als we dan zaten te zingen rond het kampvuur, midden in de bossen in de vrije natuur, dan had ik altijd het gevoel dat God heel dicht bij was, dat Hij als het ware naast mij zat. Heerlijke momenten waren dat.
Aan het einde van de week moest je weer naar huis, verder met je gewone leven. Mijn wens was dan altijd dat het niet alleen onwijs gaaf was geweest maar dat ze het gevoel hadden; ja, dit was een week waarin ik God heb ontmoet!

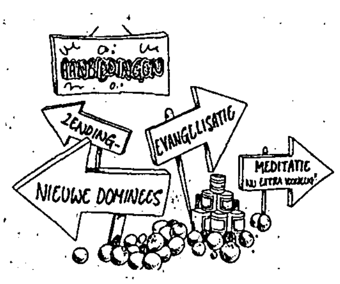
Saskia Soetenga-Scheerhoorn.

TOEKOMSTVARIANTEN (2)

Opnieuw volgen hier een aantal toekomstmogelijkheden voor onze unie en gemeenten. In het vorige artikel kwamen aan de orde:
1. *De unie wordt opgeheven.*
2. We gaan onveranderd verder. In het huidige artikel gaat het over: 3. Een losser verband; 4. Bekering en toewijding; 5. Verlies van vleugels. In het laatste artikel zal het dan nog gaan over: 6. een voortgaand geloofsgesprek; 7. Vervreemding, en een korte afsluiting. We publiceren deze artikelen in de hoop, dat ze ons helpen over onze unie na te denken, ons onze verantwoordelijkheden bewust te maken en ons helpen te kiezen, voor zover we dat kunnen.

3. EEN LOSSER VERBAND

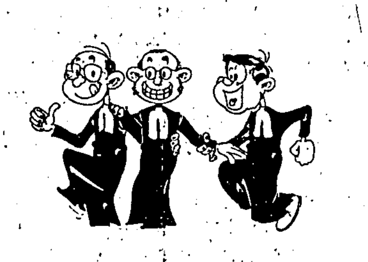
De verschillen aan inzichten binnen de unie worden onderkend, maar er blijft de innerlijke behoefte in één unie samen te blijven werken. Omdat een aantal gemeenten principieel anders denkt dan een aantal anderen, wordt de SOU opdracht gegeven een veel losser structuurmodel te ontwikkelen, waarin de gemeenten de unie (als in een supermarkt) kunnen krijgen wat ze nodig hebben. De financiële verplichtingen binnen de unie worden tot een minimum teruggebracht, omdat elke gemeente alleen maar hoeft te betalen wat ze nodig heeft en vindt. Ook nu moet het bureau afgeslankt worden en wordt de opleiding het meest bedreigd. De gemeenten ondervinden financiële lastenverlichting en weten zich vrij om overal aan mee te doen of af te haken,

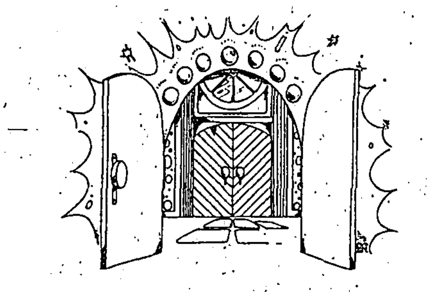

waar ze dat maar willen. Voorgangers ontmoeten elkaar in de sfeer van informatie-uitwisseling, maar niet omdat ze elkaar wat te zeggen hebben. Er blijft in elk geval een unie bestaan, waarvan elke gemeente kan zeggen, dat we er lid van is, een zogenaamde hotelkerk. Vanwege de openlijke erkenning, dat die unie niet echt een identiteit heeft, voelen sommige vrije gemeenten zich er wel zo ongeveer in thuis, terwijl andere zoveel water bij de wijn absoluut niet willen en er buiten blijven. Er blijft een vriendelijk soort atmosfeer, omdat we het gelukkig haast nergens met elkaar over eens hoeven te zijn. Sommige takken van werk blijven problematisch, of worden verminderd omdat je het op een aantal punten toch wel eens moet zijn. Gemeenten en voorgangers vinden hun geestelijk herkenning in organisaties en stichtingen buiten de unie. Het beroepingswerk vergt voor elke vacante gemeente een nauwgezet onderzoek van de theologische richting van elke candidaat en een even nauwgezet onderzoek van de beroepen predikant van de beroepende gemeente. Voorgangers blijven te vaak en te lang zitten in de gemeente, waar ze zich thuis voelen, omdat ze zich onzeker voelen over andere gemeenten.

4. BEKERING EN TOEWIJDING

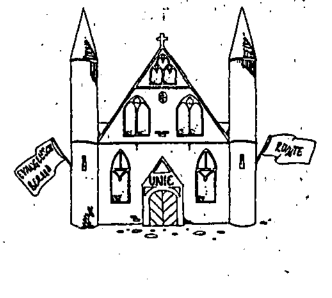
De unie, de gemeenten en de voorgangers komen tot radicale bekering en hernieuwde toewijding. Er wordt beleden en beleefd, dat gemeenten, voorgangers, bestuurders en gemeenteleden veel te vrijblijvend met elkaar omgingen, of in het andere uiterste kwetsend en dwingend tegenover elkaar stonden. Er wordt een fundamentele eenheid ervaren in Christus, in het geloof in de Heer, in de doop, in de Nieuwtestamentische gemeente. Vanuit die eenheid worden samen vragen van vandaag besproken en in respect voor elkaar aan gemeenten de ruimte gelaten om daar plaatselijk-specifieke oplossingen en antwoorden voor te vinden. De voorgangers worden een geestelijke eenheid in verscheidenheid. De unie heeft een indrukwekkende uitstraling op de samenleving, waarbij velen (gemeenten en personen) de geloofsweg leren gaan. De offers, die het plaatselijke en gezamenlijke werk vragen, worden ook inderdaad als offers gebracht en met dankbaarheid!

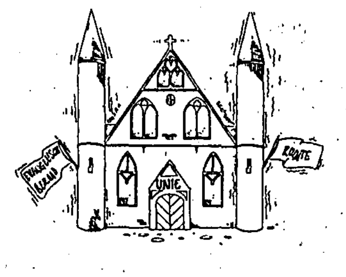

5. VERLIES VAN VLEUGELS

De verschillende vleugels van onze gemeentschap concentreren zich in een aantal gemeenten, die elkaars onverzoenlijke tegenstanders worden, terwijl de middenmoot er eerst verschikkelijk onder lijdt. Er vindt een aantal harde gesprekken plaats, ook op voorgangersnivo, om elkaar duidelijk te maken, dat het zo niet kan, wat de ander doet. Ondanks verregaande pogingen van de gematigde stroming om de tegenstellingen te verzoenen, besluiten de vleugels te breken met de Unie en als eigen organisatie verder te gaan. De Unie wordt niet opgeheven, maar verliest aan beide kanten gemeenten, zodanig, dat het bestaande werk daardoor aanzienlijk belemmerd wordt.
De eigen opleiding wordt daar volledig slachtoffer van. De docenten worden ontslagen, de Vinkenhof verkocht, het kantoor afgeslankt, de pensioenregeling komt in het gedrang, de kapitaalvoorziening van de UBS wordt veel duurder.
Ook andere takken van werk krijgen er onder te lijden. De zending is niet meer in staat dit nivo van zending te handhaven, de evangelist moet terug naar een 50% baan. Er ontstaan in Nederland een aantal Baptisten "unies" naast elkaar, die elk voor zich ongeveer hetzelfde proberen te doen en meestal elkaar trachten de vliegen af te vangen.
De groei van de evangelische gemeenten gaan door, terwijl de Baptisten Gemeenten daar niet in delen, vanwege de slechte naam, die ze door dit conflict hebben gekregen.
Het getuigenis loopt aanzienlijke schade op en de zeggingskracht van elke unie wordt zeer gering vanwege het onvermogen en de onwil om met elkaar in het reine te komen.
De effektiviteit van de dienstverlening wordt nadrukkelijk minder. Wel is de spanning tussen de gemeenten tot een oplossing gekomen.
Samenkomsten in de verschillende unies zijn meer harmonieus van karakter. Velen lijden aan de scheuring.

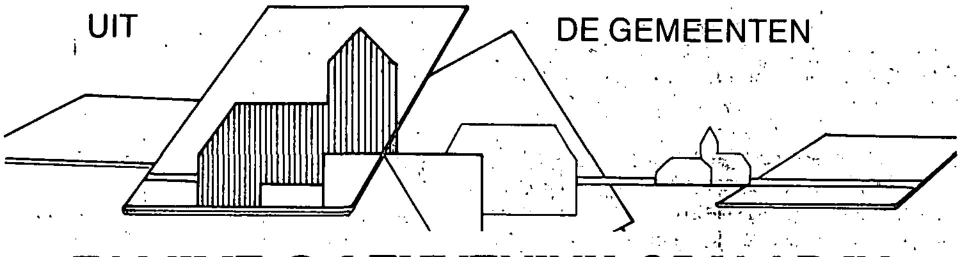

Wordt vervolgd!

Anne de Vries

FAMILIE G. LEUVENINK: 25 JAAR IN DIENST VAN HET EVANGELIE

BEGINJAREN IN BELGIE

Op de eerste zondag van juni, is het 25 jaar geleden, dat ds. G. Leuvenink bevestigd werd als voorganger van de B.E.Z. gemeente Genk/Bree (B.E.Z. is de afkorting van Belgische Evangelische Zending, formeel een van oorsprong Amerikaans en "interdenominational" zendingsgenootschap dat zich door de jaren heen - vooral door de praktijk van gemeentestichting en groei - ontwikkeld heeft tot een verbond van gemeenten en zendingsposten, die in geest en aanpak grote gelijkenis vertonen met Baptistengemeenten.)
Die bevestgingsdienst werd geleid door ds. George Winston, toenmalig direkteur van het Bijbelinstituut Brussel, de plaats waar br. Leuvenink een groot deel van zijn geestelije vorming doormaakte en meerderen van onze huidige unievoorgangers eveneens studeerden.
Na 1 jaar gediend te hebben in de plaats Bree - een conservatief rooms bolwerk, waar heer pastoor (de overbuurman) echt de scepter zwaaide - werd de fam. Leuvenink uitgenodigd te verhuizen naar Maaseik. Daar verrichten ze eveneens pionierswerk, dat leidde tot gemeentestichting, tot juni 1970.

TERUG NAAR NEDERLAND

Van juli '70 tot november '73 diende br. Leuvenink als gemeenschapsleider vanuit de standplaats Hengelo (O) verschillende Twentse afdelingen van de Ned. Chr. Gemeenschapsbond, een werk dat heden ten dage zijn centrum heeft in het fraaie landgoed Rhederoord. Hoewel ook in dit werk een heel sterk accent lag op evangelisatie, geeft de naam aan al, dat de bouw aan de "gemeenschap der Heiligen" een heel wezenlijke plaats innam. Daarom was aanvaarding van een beroep door een plaatselijke gemeente dan ook bepaald niet onlogisch. Dat kwam uit de Onafhankelijke Baptistengemeente Amsterdam, toen nog gevestigd in het karakteristieke kerkgebouw aan de Keizersgracht.
Met de hem zo kenmerkende energieke inzet, werden stadspastoraat en evangelisatie behartigd. Zo ergens, dan bleek het hier wel, dat niet alleen br. Leuvenink, maar de hele familie, de Heer liefhad en verlangde dienstbaar te zijn aan het evangelie. De offers en inzet die arbeid in een grote stadsgemeente vragen, werden haast te zwaar, al werden ze met vreugde geleverd. Amsterdam werd gediend van dec. '73 tot september '78.

ARBEID BINNEN DE UNIE

Op 17 september '78 deed ds. Leuvenink zijn intrede in de gemeente Veendam. Deze gemeente mocht hij 5 jaar dienen op een wijze die duidelijk opbloei en expansie tot gevolg had. Van augustus '83 tot aug. '88 lag hun arbeidsterrein in de gemeente Almelo-Geraniumstraat. Ook daar gingen groei in stabiliteit en getal hand in hand.
In deze periode werd br. Leuvenink gevraagd part-time dienst te willen verlenen in het justitie-pastoraat. Een bediening die later in Winschoten werd voortgezet en veel waardering ondervond. Sedert 1 september '88 is de familie woonachtig in Appingendam, omdaar in opdracht van de gemeente Delfzijl het veelbelovende werk van evangelisatie en gemeentestichting ter hand te nemen. Onder Gods zegen mocht ook dit werk dermate bloeien, dat men reeds tot gemeentevorming kon overgaan, verzelfstandiging van het werk in het verschiet ligt, en zondagse diensten met een gemiddeld bezoek van 100 á 120 personen een uitzondering zijn. Al vanaf de verkeringsjaren - toen ze samen aktief waren in tentevangelisatie - en door de jaren heen, is de arbeid ten dienste van de Heer nooit een solistisch bezig zijn van onze broeder geweest maar kon het slechts dankzij de volledige ondersteuning, inzet en grote offerbereidheid van zr Leuvenink. Samen bidden, samen zoeken naar het plan van onze Heer is in hun huwelijk en bediening steeds een aan. de werkelijkheid beantwoorde spreuk geweest. Dan blijft het genade, maar is het ook weer niet volledig onverwacht, als ook de kinderen op hun wijze, hun kracht inzetten om de Heer die ze toebehoren te dienen.
Ds. en mevr. Leuvenink mochten vorig jaar hun 25 jarig huwelijk gedenken en vieren te midden van de gemeente Delfzijl en te midden van een grote vriendenkring.
Duidelijk kwam daarbij tot uiting, dat hun hoogste verlangen niet eigen eer, maar de eer van Jezus naam is.
Niet ons, niet ons,
Maar uwe naam geef eer.
Moge dit artikel hen en anderen bemoedigen en aansporen tot dank en eer aan de Heiland; ook voor wat Hij wil doen door mensen die verlangen Hem te dienen.

G. Bosveld, Musselkanaal

OPENLUCHT EVANGELISATIE

Onder bijzonder gunstige omstandigheden (het was prachtig zonnig weer) is de openlucht-campagne in 1991 op zaterdagmiddag 30 maart begonnen.
Op deze mooie middag, vlak vóór 1e Paasdag, reden we van 2 tot 4 uur met de geluidswagen inde wijk, genaamd 'De Staart' van onze woonplaats Dordrecht. Daar mochten wij de mensen erop wijzen, dat de Heer Jezus wáárlijk is opgestaan. Ja, Hij lééft. Die voor ons stierf aan het kruis van Golgotha. Terwijl wij op bepaalde punten stilhielden verspreidden twee medewerkers ruim duizend traktaten!
Wij bereikten met het Beste Nieuws heel veel mensen in de straten met flatgebouwen en veel kinderen liepen met ons mee. Een vrouw uit Brazilië toonde veel belangstelling voor het Evangelie. Verder constateerden we, dat enige jongelui geraakt waren door de Blijde Boodschap, omdat ze luidkeels protesteerden.
Hieronder vermeld ik de data waarop wij, Deo Volente, met de geluidswaren dit jaar erop uit willen gaan. (In juni valt dan de vakantie voor ons):

Datum (zat.)	Tijd	Plaats
6 april	14 - 17 u.	Werkendam
13 april	14 - 16 u.	Sliedrecht (winkelcentra)
27 april	14 - 16 u.	Dordrecht (wijk Krispijn)
11 mei	14 - 17 u.	Lopik
18 mei	14 - 17 u.	Alblasserdam
1 juni	14 - 17 u.	Klundert
29 juni	14 - 16 u.	Dordrecht (wijk Sterrenburg)
6 juli	14 - 17 u.	Papendrecht
13 juli	14 - 17 u.	Gorinchem
20 juli	14 - 17 u.	Bleskensgr/Ottoland
27 juli	14 - 16 u.	Dordrecht (wijk Crabbehof)
3 aug.	14 - 17 u.	Ridderkerk
17 aug.	14 - 17 u.	Barendrecht
24 aug.	14 - 17 u.	Etten-Leur
31 aug.	14 - 16 u.	Dordrecht (Wielwijk)
7 sept.	14 - 17 u.	Schoonhoven
14 sept.	14 - 17 u.	Made en Drimmelen
21 sept.	14 - 17 u.	Leerdam
28 sept.	14 - 16 u.	Dordt (Stadpolders)
12 okt.	14 - 16 u.	Dordrecht (Land van Valk + Indische buurt)

Wij zoeken nog medewerkers, die met ons willen getuigen!
Immers: Hoe kan de wereld weten, dat Jezus is de Heer als de kerk (wij, christenen) de mensen niet vertellen van Zijn liefde, telkens weer....
De Heer wil door de kerken tot de verlorenen gaan. Hij wil, dat Zijn gemeente haar opdracht zal verstaan. Mensen gaan ten onder in hun nood. Zielen vinden ongered de dood...
Dringend spreekt de Heiland: ga tot hen, die ik min; Kom, draag Gods woord de wijde wereld in!

Contactadres:
Wim J. v.d. Leer,
Haringvlietstr. 93
3313 EB Dordrecht.
Telefoon: 078-160528

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel.
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

AUKE LEMSTRA NIEUWE DIRECTEUR YOUTH FOR CHRIST

DRIEBERGEN - Drs. Auke Lemstra is de nieuwe directeur van Youth for Christ Nederland. Hij is de opvolger van ds. Niek van Exel, die in september 1990 predikant is geworden in Lelystad.
Auke Lemstra, 47 jaar oud, is stafdocent aan de Reformatorische Bijbelschool in Zeist. Deze maand begint hij aan zijn nieuwe functie op parttime basis. Met ingang met september zal hij fulltime voor Youth for Christ gaan werken.
Lemstra wordt verantwoordelijk voor de inhoudelijke ontwikkeling van het werk en voor de representatie. Youth for Christ streeft naar continuering en verbetering van de relatie met de grote kerken in Nederland.

ZELFDODING EIST IN DUITSLAND MEER SLACHTOFFERS DAN HET VERKEER

BERLIJN - West-Berlijn heeft het hoogste aantal zelfdodingen in de wereld. In West Duitsland eist zelfdoding meer slachtoffers dan het verkeer. Jaarlijks komen bij verkeersongevallen 8.500 Duitsers om het leven, terwijl het aantal zelfmoorden 11.600 mensenlevens eist.

Zijn leven was Christus,
zijn sterven gewin.

In zijn Heer en Heiland ontslapen onze geliefde broeder

Berend Bakker

In de leeftijd van 86 jaar

Baptisten Gemeente Rotterdam-Zuid

'k Moet den Heiland met mij hebben,
want ik kan alleen niet gaan;

In dit vertrouwen is plotseling van ons heengegaan onze broeder

Jan Harm Engels

op de leeftijd van 63 jaar

Echtgenoot van Aaltje Etje Kruizinga.

Nieuw-Buinen, 6 mei 1991

Baptisten Gemeente Nieuw-Buinen

MILITAIRE REGERING VAN SOEDAN VOERT ISLAMITISCHE WET IN

SOEDAN - De militaire regering heeft de islamitische wet (Sharia) ingevoerd. Aanleiding is de grote populariteit van Irak onder de eigen bevolking.
Premier Omar Al-Bashir heeft enkele gematigde kabinetsleden ontslagen en hen vervangen door voorstanders van de harde lijn.
De maatregelen leggen aan de bewegingsvrijheid van Christenen grotere beperkingen. Ook de hulpverlening van buitenlandse christen aan het land loopt gevaar, omdat van hen verwacht wordt dat ze zwijgen over het evangelie. In Soedan zijn veel organisaties werkzaam in de hulpverlening, want daar dreigen miljoenen te sterven door de oorlog en de droogte.

ITALIAANSE KERKEN HELPEN ALBANEZEN

ROME - De Federatie van Protestantse Kerken in Italië heeft haar leden opgeroepen steun te geven aan plannen van kerken in Apuglia voor de hulp aan Albanese vluchtelingen.
Geschokt door de vreselijke omstandigheden onder welke deze mensen moeten leven, zijn de vijftien plaatselijke kerken tot actie overgegaan. Naast het verlenen van onderdak, zorgt men voor kleding en voedsel. Verder zijn er plannen om cursussen Italiaans te geven en mensen aan werk te helpen.

106e jaargang nummer 23 - 6 juni 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VAKANTIE

De periode breekt aan dat men in de gemeentelijke activiteiten weer rekening moet houden met de vakantiegangers. Het wordt al weer moeilijker met vergaderdata en andere afspraken. Het kan belangrijk zijn om de dagelijkse en wekelijkse gang wat te doorbreken. Het kan verfrissend en leerzaam zijn om in deze tijd ook eens de kans waar te nemen om over de schutting van de eigen gemeente heen te kijken. Om bij anderen, eventueel bij familie- en vriendenbezoek van een andere gezindte, te zien hoe daar het gemeente- en kerkzijn wordt beleefd. Men zou achteraf wel eens wat anders tegen medechristenen aan kunnen kijken.

De tijd zal toch wel voorbij zijn dat men uitsluitend bij de eigen gezindte te kerke moet gaan. Er is een tijd geweest dat men, als men zich zondags in een andere plaats bevond, alleen naar die kerk ging, waar men z'n trouw had beloofd, zoals dat heette. Voor ons Baptisten zou dat in ons land in ieder geval nog niet eens zo gemakkelijk zijn, omdat de Baptistengemeente niet overal aanwezig is. Waar dat wel het geval is zou een tweede dienst een oplossing zijn, omdat wij die vaak zelf niet hebben en het misschien in een andere plaats iets gemakkelijker is om naar een andere kerk te gaan. Het is maar een suggestie.
Natuurlijk zullen er dingen zijn die anders gaan dan bij ons. Of hoe gaat het eigenlijk bij ons? Als u bijvoorbeeld in de buurt van Ede vakantie hebt en u komt daar in de Baptistengemeente, dan ontdekt u misschien ook iets anders dan u gewend bent. Een dienst die minstens anderhalf uur duurt en waar weinig mensen zich ogenschijnlijk door die duur af laten schrikken, want de muziekschool is vaak overvol. Een niet al te formele voorganger, die een beetje hekel heeft aan het woord dominee. Een periode van lofprijzing en een periode van vrij gebed in de dienst. Een merkbare sfeer van blijdschap en hartelijkheid. Een streekgemeente met veel geroezemoes voor het begin van de dienst. Sommigen hebben elkaar in een hele week niet gezien. Zelfs hier zou u als vakantiegast nog tussen wal en schip kunnen raken. Als er geregeld veel nieuwe gezichten bij komen dan is er altijd enige aarzeling bij het begroeten: 'Is dit iemand, die hier al een poosje komt of is het iemand die vandaag voor het eerst hier is?' Voor een voorganger bij de deur na de dienst ook een onmogelijke opgave om dat bij te houden. Op een avondmaalszondag is dat weer wat gemakkelijker, want dan mag u als vakantiegast even gaan staan en een kort getuigenis geven. Als de sfeer goed is in een gemeente zal men zelf als vakantieganger ook wat gemakkelijker op mensen afstappen. Natuurlijk hangt dit ook weer van iemands karakter af. Misschien wil men wel met rust gelaten worden. Toch kan men op dit gebied wel verdrietige dingen meemaken. 'Nu ben ik al drie keer in deze dienst geweest en u bent de eerste die mij persoonlijk begroet' (even afgezien van de welkomstdienst bij de deur). Zoiets zou niet mogen gebeuren. Een dertig jaar geleden naar Amerika geëmigreerd familielid, die ik bij een bezoek aan Nederland meenam langs verschillende gemeenten, was naast de positieve zaken hierover nogal geschokt. Misschien moet de redactie van De Christen eens een ideeën-bus openen voor suggesties op dit gebied.
Incognito in een gemeente aanwezig zijn zou eigenlijk niet mogelijk moeten zijn. Het is mij wel eens gelukt in een half-elf dienst in een gemeenschapcentrum waar ik uitgenodigd was om enkele maanden later in een Hervormde dienst te spreken en waar ik mij graag op de hoogte wilde stellen van hun liturgie. Ik verdween er net zo onopvallend als dat ik er verschenen was. Over de telefoon deed men toch nog wat moeilijk over de door mij opgestelde liturgie en ik begreep dat pas na de kerkdienst, toen ik in de consistorie vertelde dat ik enkele maanden eerder incognito in de half-elf dienst was geweest. Zij hielpen mij uit de droom. Wij Hervormden wisselen elk kwartaal met de Gereformeerden van tijd. Wij hadden toen de negen-uur dienst en zij de half-elf uur dienst. Ik had de Gereformeerde dienst meegemaakt om de Hervormde liturgie te leren kennen. Ik dacht aan de laatste zin uit een boek van George Orwell: Niemand wist Wie Wie was.

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

DE INVLOED VAN DE MEDIA

Drs. A. Knevel, programmamaker bij de Evangelische Omroep, heeft als mediadeskundige een boek geschreven onder de titel ***"De wereld in huis; het christelijk gezin en de televisie".*** *Het boek zelf heb ik nog niet gelezen maar wel enkele recensies daarover. Nu zal de heer Knevel met grote kennis van het vak dit boek hebben geschreven, maar iedereen die een radio in huis heeft, de televisie regelmatig beziet, een goede krant leest en daarbij nog geabonneerd is op enkele goede tijdschriften, kan zich wel min of meer een oordeel over de diverse media vormen. Het meest indringend is zeker de televisie. Daar besteden we meer tijd aan dan aan krant, tijdschrift en soms ook boeken tezamen. De televisie hoeft echter niet slecht te zijn, er zijn aan dit medium veel goede kanten. Allereerst is de televisie*

BLIKVERRUIMEND

In de enkele tientallen jaren dat de televisie bezit heeft genomen van onze huiskamers hebben wij in ongekende verten mogen zien. De vele prachtige natuurfilms, die we hebben gezien, hebben ons verrijkt en bij veel mensen de wens doen ontstaan deze zaken ook in werkelijkheid te aanschouwen. Dit zal het vakantieverkeer hebben bevorderd. Daarnaast zijn er ook de vele culturen uit oost, west, noord en zuid, waarmee wij geconfronteerd werden. Vroeger werd wel eens gedacht dat Nederland, hooguit Europa, het centrum van de wereld was. Maar de televisie heeft ons beelden laten zien van zeer verre en ook zeer oude beschavingen. Hoogstaande culturen, die er al waren toen onze verre voorouders in Europa nog in berevellen rondliepen. Bij deze blikverruiming denken we ook aan de aktuele zaken die vandaag gebeuren. De nieuwsvoorziening en daarbij ook de achtergronden van het nieuws dat dagelijks geboden wordt. En dan gaat het niet eens alleen over de Nederlandse zenders, maar, als ik het wel heb, kunnen wij al achttien zenders halen op ons toestel. Dit alles laat ons het wijde bereik van de televisie zien en, naar vakmensen ons meedelen is het einde nog lang niet in zicht. Dit alles werkt zeer blikverruimend en kan zeer zeker ook verrijkend zijn.

DEPRIMEREND

Het is echter niet alles zegen wat de televisie ons brengt. Als wij denken aan de nieuwsvoorziening, dan worden wij met nieuws overstelpt. En in de regel is nieuws slecht nieuws. Van het goede nieuws horen we niet zo heel veel. Als er ergens een man zijn vrouw vermoordt, dan is dit nieuws en het wordt met grote opmaak gebracht, maar dat daartegenover vele honderden goede huwelijken staan verdwijnt op de achtergrond. Zo is het ook met het vandalisme. De rellen en de daarbij behorende, vaak jeugdige, raddraaiers komen voluit in het beeld en we halen sterk uit naar wat men dan noemt "de jeugd van tegenwoordig". Maar het grootste deel van de jeugd dat goedwillend is en hard werkt om iets te bereiken in de maatschappij komt maar zelden in beeld. Hooguit krijgen we daarvan iets te zien in de weken die nu min of meer achter ons liggen, de eindexamentijd. Toch is er veel slecht nieuws. Het is daarmee zo ver gekomen dat er zich een oorlog heeft afgespeeld op ons beeldscherm. Een ongekende zaak. De generaals konden ons precies laten zien waar de bommen neerkwamen en wat de uitwerking daarvan was. Zo zou ik nog wel meer kunnen noemen, en veel mensen raken van deze massaal aangeboden nieuwsvoorziening gedeprimeerd, zodat er mensen zijn die geen enkele nieuwsuitzending meer willen zien.

GEDACHTEN VERONTREINIGEND

Drs. Knevel heeft, volgens de recensies welke ik gelezen heb, in zijn boek geschreven dat amusement pas echt aantrekkelijk wordt als er veel zonden in verwerkt zijn, zoals geweld, moord, sex, overspel, diefstal, enz. Nu zal hij daar niet helemaal gelijk in hebben, want er is gelukkig nog echt wel goed amusement waar deze zaken niet in voorkomen. Maar het is wel zo dat dergelijke zaken een groot deel van de tijd, welke aan de televisie wordt besteed, in beslag nemen. Het trieste is dat daarbij het ongewone tot het gewone gaat behoren en dat wij, als christenen, al snel geneigd zijn om de cultuur van "de wereld" over te nemen. Er worden heel wat zaken gebracht, die onze gedachtenwereld verontreinigen. Menige hulpverlener zou daarover kunnen spreken. Als christenen zullen we ons niet kunnen onttrekken aan de cultuur waarin wij leven, maar we zullen wel onze grenzen moeten weten. "Gij geheel anders", is het woord dat vanuit de Bijbel tot ons komt.

SELECTIEF KIJKEN

We zullen niet, en dat zouden we ook niet willen, zoals in sommige kerken wel gebeurt, de televisie tot een verboden zaak maken. We leven in een mondige maatschappij, en elke gelovige zal zelf moeten bepalen, maar dan in het licht van het woord van GOD waar wel en waar niet naar gekeken zal worden. Wat mijzelf betreft kan ik zeggen dat ik lid ben van een omroepvereniging die, naar mijn mening, het meeste mijn steun verdient. Dat houdt echter niet in dat ik niet naar programma's van andere omroepverenigingen kijk, hoewel er een paar van deze ormoepen zijn waar ik nimmer naar zal kijken. Toch zullen we moeten selecteren. We zullen zo moeten kijken dat we niet ondergaan in de nieuwsvoorziening, opdat we niet gedeprimeerd zullen raken. We zullen de amusementsprogramma's zo moeten uitzoeken dat ze niet ons hart zullen bezoedelen. We zullen heel de televisie zo moeten behandelen dat het niet ons huis-altaar zal worden.

Vele jaren geleden hoorde ik een toespraak van een van onze voorgangers die inmiddels overleden is. Hij sprak over het huisaltaar, dat was het moment dat vader, moeder en de kinderen zich 's avonds schaarden rondom het woord van God om dat te lezen en om samen te bidden. Hij noemde daar ook nog het zingen rondom het orgel bij. Maar hij sprak tevens de vrees uit dat dit geestelijke huisaltaar zijn plaats zou verliezen omdat deze zou worden ingenomen door de televisie. We zijn ervan overtuigd dat dit in veel christelijke gezinnen is gebeurd. Maar dan zullen we dit moeten erkennen en met elkander de strijd moeten gaan voeren tegen het verkeerde gebruik van de televisie.

Televisie is prachtig. Het kan blikverruimend en ook nog verrijkend zijn mits we er op een goede wijze mee omgaan. Televisie kan echter ook gevaarlijk zijn. En daarom is het nodig dat we als gelovigen, ook bij het uitzoeken van de programma's, ons af zullen vragen of we bij het zien van zulk een programma de Here wel kunnen ontmoeten.

Jac. Schouten.

Later hoop ik op het boek van Drs. A. Knevel nog terug te komen.

DE BOODSCHAP VAN REDDING

BIJBEL

De macht van Jezus is niet uit te roeien.
Door Jezus is er iets in gang gezet, in beweging gekomen en dat is niet uit mensen; Hijzelf staat er achter.
Ook als de verkondiging van de blijde boodschap, dat Hij, de Redder, de Verlosser is, de wereld in mag gaan.
Als de boodschap van redding en verlossing uit mensen zou zijn, dan zou het al lang op niets zijn uitgelopen. Maar het is uit God, Hij staat er met zijn kracht achter, Hij werkt.
Het evangelie bericht ons over de woorden en de wonderen van Jezus.
De tekenen, de krachten die Hij deed. Alles verwijst naar het nabij gekomen Koninkrijk van God.
Een ieder die het zoekt zal het vinden, waarin ook een ieder mag delen.
Daarin ligt ons behoud.
Paulus zegt: het evangelie is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft.

BIJ DE SCHONE POORT

In Handelingen 3, vanaf het eerste vers, lezen we over Petrus en Johannes, die rond het joodse gebedsuur naar de tempel gaan.
Bij één van de tempelpoorten zien zij een man, die verlamd is en niets anders kan doen dan bedelen.
Dag in, dag uit wordt hij naar de Schone Poort gedragen en bij het zien van de beide apostelen vraagt de verlamde hen om geld.
Zoals Jezus zelf gedaan zou hebben, lopen Petrus en Johannes niet door, maar blijven stilstaan en kijken aandachtig naar de verlamde man. De man, dat staat op zijn gezicht af te lezen, verwacht wat van hen. Maar de beide apostelen kunnen hem geen aalmoes geven. Ze bezitten geen geld, zilver of goud. Maar wat ze wel bezitten geven ze hem.
Perus zegt: "In de naam van Jezus, sta op en wandel" en terwijl hij dit zegt pakt hij de verlamde bij de rechterhand en trekt hem overeind. En de verlamde kan weer lopen.
Hij zat vóór de poort en mocht niet verder, maar nu kan hij de tempel in. Vol verbazing is een ieder die hem ziet.
Die verlamde die altijd bij de Schone Poort zat te bedelen, loopt nu in de tempel en looft God.
Het ging hun verstand te boven, wat kon er wel niet gebeurd zijn?
Het was deze man verhinderd om door de poort de tempel in te gaan.
Als verlamde moest hij genoegen nemen met een plekje buiten de poort, waar hij niet anders kon dan bedelen om wat geld, om in zijn levensonderhoud te voorzien.
Pas als hij in aanraking komt met Jezus' kracht kan hij door de poort naar binnen. Is hij gered en vrij om binnen te gaan.
Nu kan hij waarachtig leven; hem is zelfs meer geschonken dan hij verwacht had.
Misschien was hij met het minste al blij geweest, maar hij ontvangt veel meer, dan hij had gedacht.
Iets dat zilver en goud zelfs verre te boven gaat, iets van veel meer waarde.

EEN LEVEN MET DE HEER

Dat is waardevol en rijk.
Dat is het allergrootste geschenk ooit gegeven, dat wij in gemeenschap met de Here Jezus kunnen en mogen leven, het leven hebben.
Jezus, Hij offerde zijn leven, Hij gaf zijn bloed, waardoor de poort naar Gods genadetroon open staat. Bij het kruis mochten we vrede ontvangen, delen in Gods genade.
Een genade zo rijk, dat zilver en goud er bij in het niet vallen.
Want die genade schenkt ons leven, het is onze redding.
Door Jezus Christus is de toegang naar God vrij; Hij heeft alles wat daarvoor in de weg stond opgeruimd, onze zonde aan het kruis gedragen en ons bij de hand gepakt om zijn kind te zijn.
Sinds we dat zijn is er wat veranderd in ons leven, want Jezus is met zijn vrede, zijn liefde bij ons binnen gekomen en wij mochten met Hem opstaan tot nieuw leven.
Niet langer buiten staan, maar in de kring van zijn liefde, zijn goedheid, zijn genade.
We mogen deel zijn van zijn gezin.
En dat alles door Jezus' macht, zijn kracht die ons behoudt.
Zonder Hem, zonder die rijkdom van genade, zouden we zijn als een bedelaar langs de kant van de weg, arm, niets hebbend wat de moeite waard is.
Bij Jezus vinden we de ware rijkdom, zijn we rijk door wat Hij is. De grootste armoede, waardoor we buiten de poort blijven, is als we denken geen Redder nodig te hebben.
Als ons leven de Heer toebehoort, dan is het rijk.
En de poort staat open. Dat heeft de Here Jezus bewerkt toen Hij buiten de poort van Jeruzalem stierf aan het kruis.
Toen het voorhangsel van de tempel scheurde en er een weg kwam van Golgotha naar een eeuwig Thuis.
Alleen die weg kon op Jezus' kroning uitlopen.
Die weg werd ons tot redding.
Anders zouden we voor de poort moeten blijven en de rijkdom van het evangelie niet kennen.

Maar God heeft naar ons omgezien.
Door de Here Jezus is de weg vrij, is de poort open.

TOT REDDING

Heeft Jezus alles aan het kruis volbracht.
De Levensvorst ging de dood in, waaruit God Hem heeft teruggebracht in het leven.
Hij die zonder zonde was, heeft alle zonden gedragen.
Hadden de profeten al niet naar Hem verwezen, naar de Zoon van God, die komen zou tot redding van de wereld?
Tot redding van zondaars?
Wie Jezus aanraakt, Hem binnen laat zijn kracht ervaren.
Mag vrijgekocht van de zonde leven.
Voor de verlamde man was de tempel verboden toegang, maar toen hij kon lopen mocht hij door de poort binnengaan om God te loven en te danken.
Ieder die met Jezus in aanraking komt vindt een geopende poort, mag leven in zijn gemeenschap. Niet langer buiten staan, maar binnen zijn, meedoen in Gods gezin.
Een gezin van verloste zondaars, gered door het bloed van Jezus.
Onze schat is Jezus Christus en onze rijkdom Gods genade.
Jezus, Hij maakt het leven rijk!

De poort staat open.
Die poort leidt tot Gods troon; gaat door,
laat niets u hind'ren;
neemt op uw kruis, aanvaardt de kroon,
die God biedt aan zijn kind'ren.

J.H. Stijkel

MEDEDELINGEN REDAKTIE

In de redaktie van ons blad is in de vakature br. G. van 't Wout door de gemeenten verkozen br. H.D. Huiting te Houten. Elders in dit nummer stelt de nieuwe redakteur zich voor.
De gemeenten ontvangen nog een brief met de officiële uitslag.

-.-.-.-.-.-.-

Vanaf deze week verschijnt DC om de veertien dagen; dat betekent dat u het volgende nummer ontvangt op 20 juni. In dat nummer hopen we verslag te doen van de ontmoetingsdag te Zwolle en de afgestudeerde TWO-studenten voor te stellen.

-.-.-.-.-.-.-

MUNTENDAM

In het nummer van 23 mei is de 50e verjaardag van ds. Scholtens eenmaal goed en eenmaal fout vermeld. De juiste datum is 9 juli.

ZENDINGSDAG GEWEST HOLLAND 20 APRIL 1991

De ontvangst door de werkgroep van de gemeente Dordrecht was warm en hartelijk. Uiteraard met koffie en koek! Br. H. Slaakweg opende met een overdenking naar aanleiding van Matt. 24:3-14. In dit gedeelte geeft Jezus drie negatieve tekenen van de komende tijd: 1. Het optreden van valse "christussen": Hij zegt: Ziet toe dat niemand U verleide! 2. De vele oorlogen, hongersnoden en andere natuurrampen. 3. De vervolging van de gelovigen. Er zal zware druk op de gemeente uitgeoefend worden door verdeeldheid en onrust. Men zal in het maatschappelijke leven proberen de kerk terug te dringen tot een randverschijnsel, en misschien moet je zeggen: het is ze al aardig gelukt. Maar, zegt de Heer in vers 6: "Het is het einde niet!" Het einde zal pas gekomen zijn als het evangelie in de gehele wereld gepredikt zal worden." (vers 14). Daarom worden we opgeroepen te volharden in onze arbeid en geloof.

Daarna werd door br. L. Nobbe de stand van het lopende project toegelicht. Ons gewest heeft voor twee jaar zich als taak gesteld om 30.000 gulden bijeen te brengen voor het basis- en middelbaar onderwijs in Noord-Kameroen. Maar als we in dit tempo doorgaan, halen we nog niet de helft van ons afgesproken bedrag. Geconstateerd werd dat er nu veel aandacht uit gaat naar de oostbloklanden. Maar dat mag niet betekenen dat we Afrika vergeten. Daarom riep onze penningmeester op tot het waarmaken van de afspraak die de gemeenten in het gewest hebben gemaakt.
Tenslotte volgde een lezing over de noodzaak en de taak van de zendingswerkgroep. Naar aanleiding daarvan volgde een discussie-carroussel waarin we in kleine groepjes nadachten. Verder werden ervaringen uitgewisseld om daar in eigen gemeente voordeel mee te doen.

Het middagprogramma bevatte eén interview door zr. M. van Huit. De geïnterviewde was zr J. Edens, lid van de WIN. Problemen bij het functioneren van een zendingswerkgroep werden besproken en de situatie in Afrika werd belicht. Een boeiende middag, waarin ons veel verteld is over specieke problemen die we kunnen tegenkomen bij de opzet en uitvoering van een zendingswerkgroep. Misschien is uw interesse opgewekt., en wilt u meer weten. Neemt u dan contact op met de zendingswerkgroep in uw gemeente, zij kunnen u verder informeren.

De Uniezendingswerkgroep gewest Holland (door de redaktie bekort.)

HULP AAN ISRAEL

UW ADRES GRAAG

Het gebeurt regelmatig, dat aan de Uniecommissie gevraagd wordt de lijst van gemeentelijke adressen ter beschikking te stellen. Daar zou gemakkelijk aan te voldoen zijn, want in het jaarlijks bijgewerkte boekje met statistische gegevens zijn ze beschikbaar.
Toch zijn we er konsekwent in, daar niet aan te voldoen. Elke gemeentesecretaris wordt immers nu al overstelpt met post. En in elke raad zal wel eens de verzuchting geslaakt worden: Al die ingekomen stukken, wat kost dat ons een tijd! Er is natuurlijk een nog belangrijker reden. Adressen en gemeente- of Uniegegevens hebben ook een bepaald vertrouwelijk karakter. Het zou onjuist zijn met de gegevens van anderen te "strooien" zonder dat die mensen er persoonlijk hun toestemming voor gegeven hebben.
Respekt voor privacy is wettelijk geregeld, omdat er een morele logica mee gemoeid is.

KFAR SHAUL

Toch vonden we het, toen we een verzoek daartoe van de werkgroep Kfar Shaul kregen, flink moeilijk dit principe te handhaven, al hebben we het ook nu konsekwent gedaan.

Kfar Shaul (Dorp van Saul) is een psychiatrisch ziekenhuis in Israël, dat bijzonder te maken heeft met de opvang en behandeling van mensen die de geestelijke gevolgen van de holocaust met al zijn verschrikkingen nog dagelijks ondergaan.
In Israël vindt u veel mensen van middelbare en hogere leeftijd die nog steeds belaagd en achtervolgd worden door de beelden en herinneringen van al die gruwelen.
En zo er al sprake was van enige verbetering, dan heeft de recente Golfoorlog met zijn speciale bedreiging van Israël en vooral de dreiging met gasaanvallen, de nood weer heftig doen opvlammen.
De - onvoldoende - opvang en behandelcapaciteit van Kfar Shaul is meer dan nodig. Hulp is zeer gewenst.
Daarom wilde de Uniecommissie, toen het verzoek om adressen kwam, graag terwille zijn. En uw reakties op onze solidariteitsverklaring met en oproep tot gebed voor Israël, gaven ons de overtuiging daarin uw gevoelen te vertolken.
We wilden graag op geestelijke en praktische wijze solidair zijn. Daarom:
- Bevelen we land en volk van Israël in uw voortdurende sympathie aan. Israël is uniek. Is de vervulling van het woord der profeten er niet mee verbonden? Laat het een bijzondere plaats in uw voorbede innemen.
- Besloot de U.C. een bedrag van f 2.500,- uit het Noodfonds over te maken, als steunbetuiging voor het werk van het ziekenhuis Kfar Shaul.
- Zijn we ervan overtuigd dat velen van u ook op plaatselijk vlak of middels een van de landelijke Israël-ondersteunende organisaties uiting geven van hun blijvende genegenheid en verbondenheid met land en volk van Israël.

Voor de U.C., G. Bosveld, Musselkanaal.

HET BELEID VAN DE U.C.

In de afgelopen maanden zijn we allen gekonfronteerd met noodsituaties en rampen van grote omvang.
Eind vorig jaar was Oost-Europa volop in de belangstelling. Toen volgden de Koerden, daarna Bangladesh. Er voltrok zich een enorme aardbeving in Georgië en terzelfdertijd ontwikkelde zich een catastrofale hongersnood in het gebied dat bekend is geworden als de Hoorn van Afrika. Voeg daarbij de cholera-epidemie in Zuid-Amerika en de vele rampen van kleinere omvang die onze westerse media niet eens halen en je krimpt ineen van alle lijden en verdriet dat onze mensheid treft. Moet je dan als Bijbelgelovige niet als vanzelf denken aan de rampen en slagen die b.v. Mattheus 24 vermeldt? Moeten het geen tekenen voor ons zijn?
Maar daarnaast, moeten we niet doen wat in ons vermogen ligt om te spreken van de Grote en Ware Hulpverlener en terzelfdertijd te laten zien dat we bij Hem horen door nood te lenigen?
In elk van die gevallen gaat het om duizenden zoniet miljoenen slachtoffers en gedupeerden.
Voor zover we dat kunnen, proberen we als Uniegemeenschap te helpen via het Noodfonds.
Hoewel rechtstreekse hulp van gemeente tot gemeente, zoals dat in onze kontakten met Roemenië en Bulgarije wordt toegepast ook uiterst effektief is, geldt die effektiviteit toch ook voor hulp via het Noodfonds.
Welke politiek hanteert de U.C. daarbij?
a. Zo mogelijk werken we via de internationale Baptistenorganisaties (E.B.F.=Europese Baptisten Federatie of B.W.A.=Baptisten Wereld Alliantie), zodat het ofwel bij gemeenten terecht komt, dan wel dat gemeenten betrokken zijn bij de hulpverlening.
b. Is het in het betrokken gebied niet mogelijk via een van die organisaties te werken. dan werken we via een andere organisatie, waarbij de S.O.H. (Stichting Oecumenische Hulp aan kerken en vluchtelingen) dan een prominente plaats inneemt, omdat we daar zelf deelnemer in zijn. Onze br. J. Aaldring uit Hengelo vertegenwoordigt ons in deze stichting.

Mede dankzij zijn kontakten en inzet heeft de S.O.H. reeds twee maal een forse donatie gegeven voor hulpverlening (voor agrarische en medische projecten) aan onze brs. en zrs. in Roemenië, terwijl ook voor de voedselzendingen van de afgelopen maanden we tweemaal een gift van f 10.000,- van de S.O.H. mochten ontvangen.
Blijf geven, blijf bidden, blijf getuigen van Christus zolang het nog kan!

Voor de Uniecommissie, G. Bosveld, Musselkanaal

GIRO 81255 t.n.v. NOODFONDS UNIE VAN BAPT. GEMEENTEN

EVEN VOORSTELLEN

Ruim een half jaar geleden heeft in De Christen ook een stukje over mij gestaan, maar ik zal u de moeite van het opzoeken besparen en zelf nog een keer iets van me vertellen.
Geboren en getogen ben ik in het groningerland in een goed gereformeerd milieu. Na mijn eerste jaar studie theologie in Apeldoorn (bij onze christelijk-gereformeerde broeders aldaar), besloten Christa en ik ons te laten dopen in de baptistengemeente te Nieuwe Pekela. Christa ging toen de verpleging in in Groningen in en ik heb mijn studie aan de Rijksuniversteit te Utrecht en later ook aan het Seminarium voortgezet. Tijdens mijn studie zijn we getrouwd en hebben we 3 bijzonder lieve kinderen gekregen (nu 1, 3 en 5 jaar). Onze huidige woonplaats is Houten en we zijn lid van de gemeente Utrecht-noord.

Na mijn afstuderen en beroepbaarstelling, al weer bijna één jaar geleden, heb ik eerst gewacht op een beroep. Momenteel doe ik echter tijdelijk werk via een uitzendbureau. Maar ondanks dit wachten, wat soms moeilijk is, zijn we er toch van overtuigd dat er ergens een plek voor ons is in Gods wijngaard hier op aarde. Juist door het wachten raak ik meer overtuigd van mijn roeping om de gemeente te dienen. 't Is een proces van snoeien, maar ook van rijpen. En dat zult u als lezer ongetwijfeld herkennen. God is niet een God die ver weg staat, maar Hij bemoeit Zich direct met ons leven en Hij geeft ons gaven tot opbouw van de gemeente.
In dat licht zie ik ook ons functioneren in de gemeente Utrecht-Noord. Naast het werk in de evangelisatie (ook in onze wijk Houten) en het leiden van een gemeentekring, leidt ik af en toe een eredienst en ben ik bovendien onlangs begonnen met pastoraal werk. Buiten het kader van onze gemeente ga ik in andere baptistengemeenten voor; ben ik lid van de instructiewerkgroep voor de GBS; schrijf ik zo nu en dan ook GBS-lessen en ben ik momenteel bezig met het schrijven van cursusmateriaal voor een ander bijbelstudieproject.
Het lidmaatschap van de redactie van De Christen betekent voor mij weer een nieuwe uitdaging: samen met anderen een goed en opbouwend blad verzorgen voor onze gemeente, dat er goed en eigentijds uitziet, maar waarin ook het Evangelie helder en zuiver weerklinkt.

Vriendelijke groeten,
Erik Huiting

EEN REACTIE OP VERZOEK

NIEUWE GEMEENTEN IN DE UNIE?

Uit mijzelf zou ik niet hebben geschreven over dit onderwerp en zeker niet in De Christen, maar op de vraag van br. P.J. Lalleman waag ik het dan maar. Zelf ken ik de Unie als insider en als outsider. Geboren en getogen in Unieland, raakte ik onderweg toch in het gebied der 'onafhankelijken'. Het was niet mijn doelstelling, maar het ging nu eenmaal zo. Aan de Unie heb ik veel te danken en het besef daarvan heeft mij nooit verlaten. Toch begrijp ik ook, dat jonge gemeenten zich niet voelen aangetrokken tot het lidmaatschap van de Unie.

De Unie maakt een verdeelde indruk op de buitenstander. Er bestaat een sterk vermoeden, dat er binnen de Unie meer begrip en ruimte is voor min of meer 'modernistische' geloofsbeleving en ethiek dan voor behoudende opvattingen, zoals die leven in 'vrije' en/of 'onafhankelijke' gemeenten, waarvan er inmiddels vele bestaan in Nederland. Tolerantie kan heel eenzijdig zijn en verandert daardoor meestal in het tegendeel! Ook zijn er opvattingen, die wel bespreekbaar zijn, maar niet binnen één geloofsgemeenschap kunnen samengaan. Het gaat daarbij vaak om moeilijk te formuleren verschillen. Vooral, wanneer de geloofsbeleving een voorname rol speelt. In kort bestek is dat niet goed en evenwichtig te verwoorden.

DE 'MARANATHA-GEDACHTE'

Hierover heb ik binnen de Unie nooit veel gehoord. Aanhangers van de Maranathaboodschap waren meestal van buiten de Unie afkomstig, met uitzondering van ds. Gerard Visser. In gemeenten buiten de Unie neemt de toekomstverwachting een veel grotere plaats in en dat is toch stellig meer dan een verschil in sfeer of geloofsbeleving alleen. Binnen de Unie maakt men zich van dat soort zaken (m.i.) te gemakkelijk af.
Er is werkelijk een aanmerkelijk verschil in de omgang met de bijbel, zoals ik ook persoonlijk ondervond, toen onlangs ik na een preek vrij heftig werd aangevallen door een kerkganger naar aanleiding van een 'maranatha-accent', waarvan ik nadrukkelijk blijk had gegeven. Twee weken later werd voor de toonzetting van dit gesprekje telefonisch excuus aangeboden en geaccepteerd, maar leerzaam vind ik een dergelijk incident toch wel.

Opvattingen over de wijze, waarop vrouwen in de gemeente kunnen dienen zijn binnen en buiten de Unie zeer uiteenlopend, wat vaak als irriterend wordt ervaren. Ook puur ethische vraagstukken betreffende b.v. ongehuwd samenwonen, echtscheiding en het practiseren van homofile of lesbische relaties worden naar het schijnt binnen de Unie gemakkelijker geaccepteerd dan in 'de vrije sector', als ik het zo mag zeggen. Nu zal het best zo zijn, dat er tussen afzonderlijke gemeenten en zeker tussen afzonderlijke leden toch nog grote verschillen in deze bestaan, maar de indruk dat er naar deze kant binnen de Unie een grote tolerantie bestaat of zich ontwikkelt, is zeer zeker aanwezig.

ONDERLINGE STRIJD

De laatste jaren zijn nogal wat leidende broeders van het platform verdwenen. Buitenstaanders denken bij vele mutaties aan de top, onwillekeurig aan verdeeldheid of strijd. Dat kom je natuurlijk overal tegen, maar echt aantrekkelijk is het toch ook weer niet. Ook de gedachte, dat men dit soort zaken liever buiten de pers moet houden, is in deze tijd niet erg realistisch. Niemand leeft nog op een eiland in z'n eentje. De Unie heeft natuurlijk veel te bieden, hoewel de buitenwacht juist hier weinig weet van heeft. Dat b.v. gemeenten ook binnen de Unie echt autonoom zijn, kan men zich buiten de poort nauwelijks indenken en u weet, dat dit een groot goed is voor alle Baptisten in de hele wereld. Wat menigeen wèl weet is, dat er binnen de Unie contributie moet worden betaald en dat het daarbij om beduidende sommen gaat. Nu willen velen wel betalen, maar de vraag is ook gewettigd wat je daar dan voor koopt.
Op die vraag zou de Unie dan maar eens duidelijk en goed controleerbaar antwoord moet geven!
Persoonlijk verwacht ik geen beduidende groei van het aantal gemeenten, dat zich bij de Unie zal voegen en dat niet alleen om concrete redenen. De behoefte om zich ergens aan te binden is in onze tijd op geen enkel terrein erg groot. Er zijn ongetwijfeld nog vele andere argumenten denkbaar, die jonge gemeenten buiten de Unie houden, maar hierbij wil ik het voorlopig laten.

R. Reiling

WATERTANK ALS DOOPVONT

Ansbach – Een watertank fungeerde onlangs in Irak als doopvont. Toen de Golfoorlog uitbrak, waren 32 leden van de Ansbach kerk, een engelssprekende baptistengemeente in Duitsland uitgezonden naar de Perzische Golf als militair. Doordat zij daar openblijk gaven van hun geloof, kwamen dertien mensen tot bekering. Er ontstond echter een probleem, toen die zich wilden laten dopen. Men besloot toen een niet meer gebruikte watertank te gebruiken. Dit gebeurde op Paaszondag in het zuiden van Irak. Ze werden lid van de gemeente in Ansbach. Deze gemeente is een van de bijna zestig engelstalige kerken die deel uitmaken van de Europese Baptisten Conventie, waarvan voor het merendeel Amerikaanse militairen lid zijn. (EBF)

De SOU denkt vooruit

TOEKOMSTVARIANTEN (SLOT)

Als afsluiting in deze serie volgen hier nog twee varianten: 6. Een voortgaand geloofsgesprek; 7. Vervreemding; en een kort afsluitend woord, zoals dat ook op de AV in Deventer geklonken heeft. In de vorige artikelen kwamen aan de orde: 1. De unie wordt opgeheven; 2. We gaan onveranderd verder; 3. Een losser verband; 4. Bekering en toewijding; 5. Verlies van vleugels.
De bijbehorende cartoons werden getekend door Sjouke Bakker uit Emmen.

6. Een voortgaand geloofsgesprek.
De unie, de gemeenten en de voorgangers gaan een langdurig proces van gesprek, bijbelonderzoek en zelfonderzoek aan, waarin de een de andere uitnemender acht dan zichzelf. Daarbij

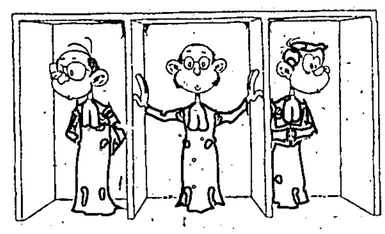

ontstaat in de loop der tijd een sterk ervaren eenheid op een aantal onvervangbare geloofspunten, terwijl er grote ruimte komt voor een heleboel verschil van mening op andere punten. Dit mondt uit in een unie van andere vorm, met meer innerlijke samenhang, meer oog voor mens en wereld als ontvangers van het evangelie en een sterkere structuur, die effectief handelen mogelijk maakt. Er straalt een positief effect uit van de unie naar de gemeenten, die er lid van zijn, maar ook naar andere gemeenten en de samenleving. De unie slaagt er in een groot deel van "evangelisch" Nederland in een werkbare samenwerking te verenigen, zodat allerlei maatschappelijk/pastorale taken op

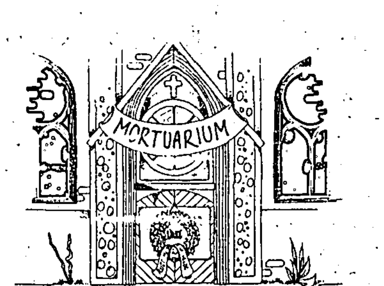

lange termijn uitgevoerd worden. De beide hoofddoelen van de unie, getuigenis en dienstbetoon, winnen aanzienlijk aan kracht. Er treedt een verdere groei op, waardoor de financiële krapte verleden tijd wordt. De autonomie van de gemeenten wordt op vrijwillige basis enigszins ingeperkt, om het gezamenlijke werk meer mandaat en armslag te geven.

7. Vervreemding
Er treedt een scheuring op in de unie, maar telkens weer komen op zichzelf staande gemeenten tot de conclusie, dat ze zich niet meer verbonden weten met de overige gemeenten. De verschillen in inzicht tussen de voorgangers maken, dat telkens weer sommigen zich in een isolement begeven, waardoor het proces van vervreemding alleen maar

sterker wordt. Elk jaar haken 1 of meerdere gemeenten af, terwijl de aanwas van nieuwe gemeenten beperkt blijft. Omdat dit proces zich over jaren uitstrekt, blijven de gevolgen voorlopig beperkt. Maar alle takken van werk krijgen te maken met een gestaag teruglopende geldstroom, een vermindering aan werkkracht, een beperking van horizon en contacten; de unie krijgt de deprimerende atmosfeer van een sterfhuis, waarin alle elan langzaam maar zeker verdwijnt. De effectiviteit van getuigenis en dienstbetoon blijft eerst met grote moeite op min of meer gelijk peil, maar gaat vervolgens onherroepelijk lijden aan de uitstroom van mensen en gemeenten. Buiten de unie om ontstaat een kring van op zichzelf staande gemeenten, die incidenteel samenwerken, maar geen stabiele vorm van samenwerking ontwikkelen. Voorgangers buiten de unie worden werkelijk kleine zelfstandigen, waar sommigen onder hen geen problemen mee hebben. De spanningen binnen de unie ebben langzamerhand weg en er ontstaat een soort rust.

D. Afsluiting:
De toekomst is ten dele kiesbaar. Zonder te kort te doen aan Gods macht en de invloed van Zijn Geest, moeten we nu kijken naar onze eigen verantwoordelijkheid en keuzes. De crisis dwingt tot keuze, welke toekomst we elkaar aan willen doen. Uiteindelijk valt de keuze die we maken onder het oordeel van Christus. Een gemeenschap, die uit Hem leeft, dient zich naar Hem te richten. Wat wil de Heer van ons als personen, als gemeenten, als unie? Niet, dat we blindelings ons storten in een verkeerde toekomst, maar geleid door Zijn Geest en in gelovige verstaan van Zijn woord kiezen voor elkaar in Zijn Naam.

namens de SOU, Anne de Vries

P.S. In DC en via uw gemeente kunt u binnenkort SOUvenir lezen...
SOUvenir nr. 1 is in Zwolle uitgebracht.

WESTERHAAR

Dominee en mevrouw Stichter hebben ruim vier jaar in onze gemeente mogen werken. God heeft hen, en ons als gemeente in deze periode gezegend. Zij en wij mochten dichter naar Hem toegroeien.
Opvallend was de geweldige parate bijbelkennis waarover ds. Stichter beschikt.
Op 21 maart j.l. hebben we als gemeente van het voorgangersgezin afscheid genomen. Elke vereniging en club binnen onze gemeente werkte hieraan mee. Het werd een onvergetelijke avond. Bij de intrede in Delfzijl waren ruim 50 leden van onze gemeente aanwezig, die ook zo uiting gaven aan hun genegenheid.
Ook van deze plaats wensen we de familie Stichter Gods rijke zegen toe.

M. Bergboer

BERICHT VOOR DE PERS UIT HEERENVEEN

De Baptistengemeente te Heerenveen heeft mevrouw N.F.T. Tadema-de Haan beroepen tot voorganger in bijzondere dienst ten behoeve van het psychogeriatrisch Verpleeghuis "Talma Huis" in Veenwouden, waar mevrouw Tadema de functie van geestelijk verzorger heeft aanvaard.
Bevestiging van mevrouw Tadema zal D.V. plaatsvinden op zondag 23 juni a.s. in de dienst, die om 10.00 uur begint in het kerkgebouw van de Baptistengemeente aan de Leliestraat/hoek K.R. Poststraat.

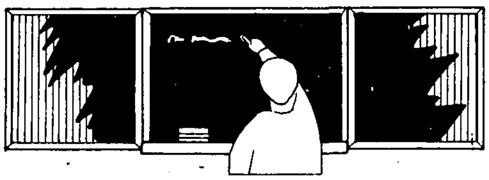
Raad van de Baptistengemeente Heerenveen, Directie van "Talma Huis"

WELKOM IN HARDERWIJK

Nu het vakantieseizoen weer aanbreekt wil de Baptisten Gemeente Harderwijk u erop attent maken, dat de diensten in de maanden juni, juli en augustus om 9.30 uur beginnen. Mocht u in de omgeving van Harderwijk uw vakantie doorbrengen, dan bent u van harte welkom in onze bijeenkomsten op de zondagmorgen. Het adres van het kerkgebouw is Pontanuslaan 2, Harderwijk.

G. Vegter-Brouwer

OPLEIDING

EEN 'OUDE BEKENDE' KOMT LANGS: JAN KIWIET

Zoals eerder in ons blad is gemeld, zal op de dag van de diploma-uitreiking aan de achtste jaars TWO-studenten, zaterdag 22 juni, dr. Jan Kiwiet 's middags een gastcollege verzorgen. Hij is er op uitnodiging van het seminarie en zal onze aandacht bepalen bij het boeiende onderwerp: 'Gemeente in konflikt'.

Dr. Jan Kiwiet is voor vele jonge Baptisten in ons land wellicht een onbekende. Dat kan ook niet anders, omdat hij een groot deel van zijn werkzame leven heeft doorgebracht in de Verenigde Staten. Daar was hij als hoogleraar theologie verbonden aan een van de grootste Baptisten seminaria: dat van Fort Worth in Texas. In 1990 ging dr. Kiwiet met emeritaat en werd daarop door het seminarie in Hamburg geïnviteerd om daar een gastdocentschap te komen vervullen. Vanuit Duitsland komt hij nu op 22 juni bij ons 'langs' om een bezinnende bijdrage te geven op deze voor ons seminarie zo feestelijke dag.

Wie is Jan Kiwiet? Voor de oudere Baptisten onder ons is dit geen vraag. Zijn naam zal voor hen altijd verbonden blijven met een stukje levend verleden. Velen koesteren warme gevoelens bij de herinnering aan 'Renderloo'. In de naoorlogse jaren kwam daar een stuk kampwerk tot grote bloei mede dankzij de inspanningen van Jan Kiwiet en zijn vrouw Margreet Barendregt. Velen hebben daar niet alleen de Here Jezus als hun Heer leren kennen, maar ook hun levenspartner ontmoet. Voor velen ouderen in 'Renderloo' het inbegrip van de meest dierbare ervaringen.

Samen met anderen, zoals broeder Jannes Reiling, heeft Jan Kiwiet aan de wieg gestaan van het eigen seminarium. In de eerste jaren na de oprichting in '58 gaf hij mede vorm aan de nieuwe opleiding tot voorganger. Hij gaf onderwijs in de historische en systematische vakken en was als conrector bij de dagelijkse leiding betrokken. Het was de tijd waarin studenten in internaatsverband op 'De Vinkenhof' woonden en het gemeenschapsleven sterk werd benadrukt. Jan Kiwiet en zijn vrouw wisten daar hun eigen gewaardeerde bijdrage aan te leveren en het was dan ook om die reden dan de studenten hen in 1962 met spijt zagen vertrekken naar de Verenigde Staten.

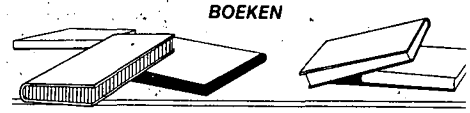
Toch zijn de Kiwiets altijd met Nederland verbonden gebleven. Er waren vele persoonlijke contacten met leden van onze gemeenten. Tweemaal heeft Jan Kiwiet zijn sabbatsjaar doorgebracht in Nederlandse baptisten gemeenten als 'interim pastor', zoals hij dat zelf noemt. Eerst in het jaar 1970-'71 hielp hij de gemeente Enschede door de vakante tijd heen en later in 1977-'78 stond hij met zijn gaven op het terrein van prediking en pastoraat de gemeente Utrecht-Noord bij. De beide gemeenten herinneren zich deze periode als een leerzame en zegenrijke tijd. Inmiddels wonen ook drie van hun vijf kinderen in Nederland, zodat zij redenen te meer hebben om Nederland vaker te bezoeken.

Met het open gaan van de grenzen naar Oost-Europa ziet Jan Kiwiet een nieuw arbeidsterrein voor zich weggelegd. Met Hamburg als uitvalsbasis bezoekt hij meerdere landen achter het voormalig ijzeren gordijn om de unies daar behulpzaam te zijn met de oprichting van nieuwe seminaria. Veel van zijn aandacht gaat op dit ogenblik uit naar Tsecho-Slowakije waar allerlei nieuwe ontwikkelingen vragen om zijn ervaringsdeskundigheid.

Als het gaat om onze situatie, keert nu een 'oude bekende' even terug. Voor één middag willen we als seminarie en als Baptistengemeenschap de klok weer even terugdraaien en luisteren naar wat deze 'Gamaliël' ons te zeggen heeft over het onderwerp 'Gemeente in konflikt'. Het is een uiterst actueel thema binnen de Southern Baptist Convention. Wellicht biedt zijn verhaal voldoende herkenningspunten en leermomenten om daar ons voordeel mee te doen. Hij kan ons een grote dienst bewijzen bij het in kaart brengen van alle valkuilen en klemmen. Zijn gastcollege zou ons kunnen helpen de kanalen van de communicatie in eigen unieland niet te laten dichtslibben. Als leiding van het seminarium hopen wij dan ook dat zijn auditorium op die middag breder zal zijn dan alleen maar de huidige studenten en docenten, maar dat de volle breedte van onze uniegemeenschap daar vertegenwoordigd zal zijn. **Concreet betekent dit dat u hartelijk welkom bent zijn gastcolleges bij te wonen.**

ds. Y. Horjus

BOEKEN

VOOR ALLE DAGEN VAN HET JAAR.

Bijbel voor kinderen. Nederlandse tekst Marijke Bleij. ARK boeken VVHS/BKV, Amsterdam 1990. f 34,75.

Dit is een bijzondere kinderbijbel. Hij heeft de opzet van een dagboek, voor elke dag een bladzijde met een verhaal. Zo lees je in een jaar deze kinderbijbel door en daarbij volg je de Bijbel van Genesis tot Openbaring. Op 18 september lees je voor het laatst uit het Oude Testament: het kerstverhaal valt op 22 september en op 25 december lees je over Paulus in Rome.
Veel van het Oude Testament komt aan de orde; ook boeken als Exodus, Richteren, Job en Ezra, die je in andere kinderbijbels mist. Opvallend is dat de bijbeltekst nogal trouw gevolgd wordt; de schrijfster bedenkt er weinig bij. Het voordeel daarvan is dat we zo min mogelijk interpretatie tegenkomen. De stijl is wel eenvoudig maar niet kinderachtig. Het nadeel is dat bepaalde verhalen wat saai blijven. Er wordt niet steeds naar een hoogtepunt toegewerkt en de lezers en hoorders worden niet direkt aangesproken. De kinderbijbel van Anne de Vries is spannender.
Er staan op elke bladzijde prachtige platen in dit boek. Die passen goed bij de verhalen en helep nbij het begrijpen; ze maken het ook gewoon leuk om te bladeren. Volgens de uitgever zijn de tekenaars Richard en Frances Hook heel bekend.
Doordat er zoveel aan de orde komt en de stijl niet kinderlijk is, is deze bijbel ook geschikt voor ouderen die weinig van bijbelse geschiedenis weten. Het is een prima manier om kennis te maken met de verhalen voor mensen die geen zondagsschool hebben bezocht en die andere boeken al snel te moeilijk vinden. Voor de kleinste kinderen is dit boek wel te moeilijk.
Ik denk dat ook zondagsschool-medewerkers hier hulp vinden om minder bekende gedeelten aan de orde te stellen.

Pieter J. Lalleman

- - - - - - - - - - - - - - - -

SEMINAR OVER AIDS DOOR EA IN KENYA

Nairobi - De Evangelische Alliantie in Kenya organiseerde onlangs een seminar over AIDS. De conferentie ging in op feitelijke zaken, en op zaken als de relatie tussen AIDS en geslachtsziekten, pastorale zorg aan AIDS-patiënten, voorlichting over AIDS vanuit bijbels perspectief, en hoe de kerken moeten reageren op deze ziekte.

(IDEA)

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Jezus zeide: "Ik ben de opstanding en het leven".

Op 22 mei 1991 is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

Jantje Nijmeijer-Knegt

op de leeftijd van 84 jaar

Baptisten Gemeente Coevorden

de laatste maanden heeft de Heer een aantal onzer tot Zich genomen

de Heer is mijn Herder

Zr. T. Schütte-Visser

04-05-1904 02-11-1990

—·—·—·—·—·—·—·—

in het huis mijns Vaders zijn vele woningen

Br. G. Marks

11-04-1918 13-02-1991

—·—·—·—·—·—·—·—

je bent niet dood, de Heer heeft je geroepen bij Hem te wonen in zijn glanzend huis

Br. M.J. den Hollander

27-09-1913 27-03-1991

—·—·—·—·—·—·—·—

een iegelijk die leeft en in Mij gelooft zal niet sterven in der eeuwigheid

Br. B.A. Peeters

28-01-1915 15-04-1991

Baptistengemeente 's Gravenhage

MEDEDELING:

Secretaris van de Bond van Baptisten Gemeenten Oost Overijssel is: Joh. Grootenhuis, Magdalenalaan 4, 7555 TA Hengelo, tel. 074-913982; penningmeester van de bond is: C. Wind, Sibeliusstraat 174, 7604 KJ Almelo, tel. 05490-15611

106e jaargang nummer 24 - 20 juni 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

DE ROEP OM VREDE

Sinds de Golfoorlog voorbij is wordt er veel inspanning verricht om echte vrede te verkrijgen. We hebben de indruk dat de machthebbers in de wereld vinden dat het nu maar eens rustig moet worden in dat lastige gebied in het Midden-Oosten. De ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, van de Sovjet-Unie en van de Europese Gemeenschap vliegen van de ene hoofdstad in het Midden-Oosten naar de andere. Op de ene persconferentie wordt meegedeeld dat er enige vooruitgang is geboekt, terwijl op de volgende gezegd wordt de pogingen zijn mislukt. Steeds meer wordt de wereld er van overtuigd dat er geen wereldvrede mogelijk is zonder vrede in het Midden-Oosten.

DE OORSPRONG VAN HET PROBLEEM

Deze vinden we in de beëindiging van de tweede wereldoorlog. Het Joodse volk, dat eeuwenlang tot de verschoppelingen der aarde hoorde, beleefde in deze wereldoorlog een dieptepunt. Ook de wereld was geschokt toen men vernam dat zes miljoen Joden eenvoudig waren vermoord. En één ding was zeker, de Joden moesten een land hebben waar zij weer veilig, als volk, zouden kunnen leven. Het Joodse volk zelf nam zich voor dat zij nimmer meer zoiets zouden dulden. Nooit meer zouden zij zich als willoze schapen naar de slachtbank laten leiden. Dan liever zich doodvechten. Dat heeft er toe geleid dat Israël in het Midden-Oosten het sterkste leger heeft opgebouwd.

DE ARABISCHE VOLKEN NAMEN DIT NIET

Vanaf de stichting van de Staat Israël, en reeds daarvoor, hebben de Arabische volken zich met kracht verzet, want Israël was voor hen een vreemde eend in de bijt der Arabische volken. Israël moest verdwijnen en de Joden moesten de zee ingedreven worden.
Toch is het niet alleen een politiek probleem. Aan een Israëlische journalist werd eens gevraagd waar toch de grote haat vandaan kwam van de Arabieren tegenover de Joden. Zijn antwoord was: Daarvoor moeten we terug naar de tenten van Abraham. Daar is het begonnen.

HET GAAT OM GODS BELOFTEN

Ismaël was wel de zoon van Abraham, maar ook de zoon van Hagar, de slavin. En God heeft uitdrukkelijk gezegd dat niet Ismaël, maar Isaäk de beloftedrager zal zijn. Vanuit Isaäk is het volk Israël voortgekomen. En hier hebben wij de strijd, die al zeer oud is. Want Ismaël heeft het nooit genomen en neemt het ook vandaag niet dat Israël de drager der beloften is. Reeds Asaf, de psalmdichter, heeft het gezegd: "Zij zeggen (de Arabische volken): "Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht". Dit is nog steeds het streven van de volken rondom Israël. Misschien is het mogelijk dat er onder grote dwang van de supermachten een tijdelijke vrede komt in het Midden-Oosten. Maar het zal een tijdelijke vrede zijn, want de echte vrede zal pas komen als de ware Vredevorst, de Messias van Israël, als Koning over zijn volk zal heersen. Dan zal er vrede zijn, in het Midden-Oosten en in de gehele wereld. Totdat deze Vredevorst er is zal er strijd zijn, en we kunnen ons zelfs afvragen of we hier iets zichtbaar zien worden van de geestelijke strijd welke ons in de Bijbel zo duidelijk wordt beschreven. Dit is een zaak die de gemeente van de Here Jezus Christus dagelijks zou moeten bezighouden.

Jac. Schouten

MEDEDELINGEN

Het tijdelijk nieuwe adres van H. Wijnholds-Mulder, lid van de Stuurgroep Organisatie Unie, luidt: Ekselerbrink 52, 7812 VM Emmen. Het telefoonnummer is niet gewijzigd.

Secretaris van de Seminariumraad is H. Baas, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-291093

Penningmeester van de gemeente Emmen is H.A. Pruim, Weerdingerstraat 119, 7815 SJ Emmen, tel. 05910-40958

Secretaris van de Broederschap van Baptisten Voorgangers is: N. Schipper, F. de Vriesstrjitte 18, 9298 RP Kollumerzwaag, tel. 05113-3900

Rectificatie
Het juiste adres van Joh. Grootenhuis luidt: Magdalenalaan 14 7555 TA Hengelo

VERDER IN DIT NUMMER

*

Het volgende nummer verschijnt op 4 juli en bevat nog meer foto's en verslagen van de Ontmoetingsdag

DE TWAALF ARTIKELEN

HOE VATTEN WE GODS ALMACHT OP?

"God kan alles." Voor het kind is er geen twijfel aan: de Vader in de hemel kan alles. In kindergebeden worden dan ook geweldige dingen van Hem gevraagd. Ouders hebben wel eens moeite om kinderen duidelijk te maken dat die gebeden niet allemaal verhoord worden.

Tegenover het kinderlijke geloof in Gods almacht staan de ervaringen van mensen die door het leven getekend zijn. Mensen die in de Tweede Wereldoorlog in een kamp hebben gezeten, mensen die een geliefde hebben verloren, gehandikapten en mensen die altijd ziek zijn. Deze ervaringen hebben velen ertoe gebracht, te ontkennen dat God almachtig is. Anderen willen het woord almacht wel laten staan, maar vullen het zo in dat het niet veel betekent.

ALMACHT EN KWAAD

U mag best weten dat dit onderdeel van de belijdenis voor mij het moeilijkst is. Andere mensen, wijzer dan ik, hebben boekenlang geworsteld met de vragen rondom Gods almacht – wat moet een jong mens in een paar kolommen zeggen?
Ik kan Gods almacht niet los zien van Gods leiding in de geschiedenis en in mijn leven. De vraag: "Is alles wat er gebeurt Gods wil?" beantwoord ik met "Nee". Er gebeuren dingen die God niet wil. God wil de zonde niet. Hij is niet de auteur van het kwaad. Toch is het kwaad er ook.

VRIJHEID

Laten we ons voorstellen dat God alle touwtjes in de wereld in handen houdt. Er is dan geen ruimte voor de mens om te kiezen. God heeft alles dan al bepaald. Hij heeft vóór ons gekozen. Zelfs ons ja of nee zeggen tegen zijn wil zou door Hem zijn vastgelegd. Zo'n God en zo'n geloof laten de mens geen vrijheid. De Islam gelooft in zo'n god. Het is een fatalistische godsdienst. "Wat zou ik me nog druk maken, alles is al bepaald!" "Allah wil het." In onze ervaring werkt het zo niet. De mens is vrij, althans tot op zekere hoogte. God is niet almachtig in de verpletterende zin. De mens is verantwoordelijk voor zijn eigen daden.

NIEUWE TESTAMENT

Laten we de Bijbel er maar bij nemen. Tenslotte zijn wij Baptisten een bijbelbeweging en behoeven we een oude belijdenis niet koste wat kost te verdedigen. En zelf uitdenken hoe God kan zijn of moet zijn, zoals ik dat onder het kopje 'Vrijheid' probeerde, levert al gauw een gesneden beeld op.
Misschien verbaast het u: de titel Almachtige komen we niet vaak tegen in de Bijbel. In het Nieuwe Testament vinden we hem alleen in 2 Korinthiërs 6:18 (een citaat uit het Oude Testament) en regelmatig in het boek Openbaring, onder ander in 1:8; 4:8; 11:17 en 15:3. En Openbaring, dat weten de GBS-deelnemers nu, is het een boek vol oudtestamentische taal en oudtestamentische beelden.

OUDE TESTAMENT

In het Oude Testament moeten we vooral zoeken in de boeken Genesis en Job. In totaal wordt het woord 48 maal gebruikt, waarvan 30 maal in Job en 6 maal in Genesis. Dat is dus niet vaak. Maar nu komt het: waar de NBG-vertaling Almachtige heeft, staat in het Hebreeuws Sjaddai. Het is niet zeker wat dat woord betekent. Het is een naam van God. Zo lezen we in Exodus 6:1-2 (eigen vertaling):
"En God sprak tegen Mozes en zei tegen hem:
Ik ben Jaweh.
Ik ben verschenen aan Abraham, aan Jitschak en aan Jakob als El (= God) Sjaddai, maar mijn Naam Jahweh heb Ik hen niet doen kennen."
Sjaddai, wat het ook precies betekent, mag niet zomaar vertaald worden als Almachtige. Gezien het verband waarin het staat, kan het woord zoiets betekenen als machtige of geweldige. Het Oude Testament spreekt wel over Gods majesteit en macht, maar kent het moeilijke begrip almacht niet.

WAT DE BIJBEL WEL ZEGT

In de hele Bijbel vinden we een geweldig groot geloof in wat God kan en doet. In het begin wordt Hij ons voorgesteld als de schepper van alles. Daarna houdt Hij alles in stand. Van de mensen roept Hij Abraham en schenkt hem ondanks alles een zoon, om Zich een volk te vormen. Na een zwaar leven getuigt Jozef tegen zijn broers:
"Jullie hadden het slechtste met mij voor maar God heeft alles ten goede gekeerd." (Gen. 50:19, GNB)
Aan het volk Israël bewijst God zijn macht. In onze tijd weer opnieuw. Het tweede gedeelte van Jesaja 40 is een prachtig getuigenis van Gods majesteit. Het kruis van Christus lijkt een nederlaag voor God. Maar daar overwint Hij de zonde en de dood. Op het moment dat Hij zwak lijkt, is God machtig. Dat lelijke kruis wordt door Johannes terecht Christus' verhoging genoemd.
In Efeziërs 3:20 schrijft Paulus over de Here God dat Hij "bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen." Denkt u het zich in – en dan nog veel meer! Dezelfde Paulus zegt in Romeinen 8:31-39 heel bemoedigende dingen over Gods hulp in ons leven. Niets zal ons kunnen scheiden van Jezus Christus. Het boek Openbaring laat zien hoe God aan het einde het laatste woord heeft.

Artikel 1: Ik geloof in God de Vader, de Almachtige,.....

KONKLUSIE

God is machig. God is veel machtiger en sterker dan wij mensen. Hij is tegen alles opgewassen. Maar toen Hij de aarde en de mens schiep, heeft Hij de mens een bepaalde ruimte gegeven.
We doen goed wanneer we Gods macht zien in kombinatie met zijn Vaderzijn, zoals dat in de belijdenis ook gebeurt. Wij mensen begrijpen niet waarom er zoveel kwaad kan zijn in de wereld. We kunnen God niet narekenen. Het mag ook niet. De pot kan de pottenbakker niet ter verantwoording roepen (Romeinen 9:19-21). God vraagt ons vertrouwen. Wanneer we Hem als Vader kennen door Jezus Christus, dan mogen we het antwoord op de vele vragen aan Hem overlaten. Dan mogen en dan kunnen we ook vertrouwen dat Hij eens alles goed zal maken.
De belijdenis van Gods macht brengt ons niet tot passiviteit. Ze vraagt wel dat we in Hem vertrouwen dat Hij eens alles goed zal maken.
De belijdenis van Gods macht brengt ons niet tot passiviteit. Ze vraagt wel dat we in Hem onze meerdere erkennen en aanbidden, die onze liefde en ons vertrouwen vraagt.

Ds J. Broertjes, **GOED NIEUWS. WEKELIJKSE OVERDENKINGEN**
Den Haag (Boekencentrum) 1991.
120 blz., f 18,50.

Dit boek heeft van de uitgever flinke publiciteit gekregen. In heel wat gemeentebladen stond er voor de verschijning al een aankondiging van. Het bestaat uit overdenkingen die allemaal een bladzij vullen. Vaak sluiten een paar opeenvolgende stukjes op elkaar aan. Ze zijn oorspronkelijk verschenen in het Friesch Dagblad, maar in het boek is het verband met de krant er niet meer. De stukjes zijn niet tijdgebonden, er wordt niet naar het nieuws verwezen. Waarom in de ondertitel het woord wekelijks staat is me niet helder.
Elke overdenking geeft een kort preekje over een bijbelgedeelte. Naar dat gedeelte wordt verwezen, maar helaas heeft de uitgever het niet afgedrukt. Ook is er geen register van behandelde teksten.
Ds Broertjes richt zich op kerkelijk betrokken mensen en bemoedigt hen. Hij spreekt positief over de kerk en over kerkewerk. Het evangelie komt op een goede manier ter sprake. Het boekje kan gebruikt worden om te lezen als dagboekje of bij de opening van vergaderingen en dergelijke.

Pieter J. Lalleman

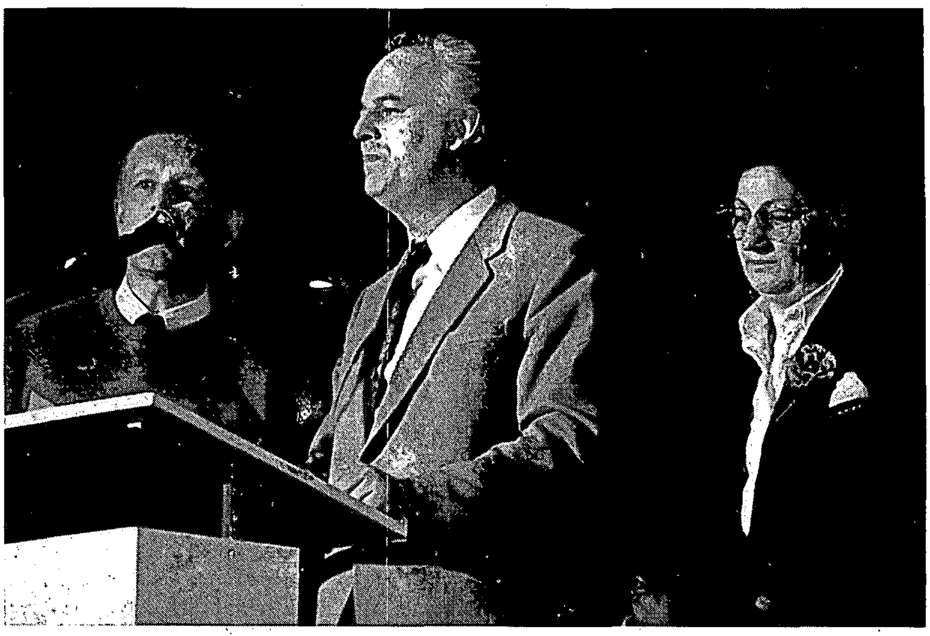
MORGENBIJEENKOMST LANDELIJKE ONTMOETINGSDAG

SAMEN IN CHRISTUS TERECHT! OOK KAREL... EN VELE ANDEREN!

Op de gepubliceerde tijdstippen begint de leider van de ontmoetingsdag, br. Anne de Vries, aan de voorzang en de opening van de morgenbijeenkomst. Terècht! Want het is de taak van de leider om de dag goed te laten verlopen. En bij het welslagen van de dag behoren ook het op tijd beginnen en het op tijd weer eindigen. Maar door dat terechte, voortvarende begin krijgt de dag....

EEN AARZELENDE START

Vele bezoekers zijn nog niet met bussen gearriveerd. Anderen verblijven nog in de "voorhal". Zij zijn pas aangekomen en hebben trek in koffie. Dus, velen missen de voorzang en de opening. Maar onder de klanken van de Brassband Halleluja en de gezongen woorden door de talrijke aanwezigen worden de "laatkomers" alsnog uitgenodigd om vooral deel te nemen aan dat feestelijke gebeuren, dat **terecht gevierd wordt.**

Br. Aaldring vertaalt br. Angelov; diens vrouw luistert

'Samen zingen met brassband Halleluja'　　*Sursum Corda o.l.v. br. Harry Niemeijer*

EEN BIJZONDERE GAST UIT BULGARIJE

Al van vóór de Pinksterdagen zijn br. Angelov en zijn vrouw, zr. Angelova, in ons land. Zij bezoeken vooral scholen in verband met op te starten schoolprojekten in Bulgarije. Onze broeder is voorzitter van de kleine Unie van Baptisten Gemeenten in zijn land. Hij vertolkt de verbondenheid als kinderen Gods, die je in een dergelijke massa-bijeenkomst beleefd: als één familie in Europa. Na de moeilijke tijden sinds de Tweede Wereldoorlog, waarin haast geen aktiviteiten mogelijk waren, zijn de gemeenten nu vrij om allerlei aktiviteiten te ontplooien. Zij zijn God dankbaar voor deze mogelijkheden. Maar... er zijn nieuwe zorgen. Het land is terecht gekomen in een diepe economische crisis. De bevolking is aangewezen op de hulp vanuit West-Europa. Hij bedankt ons voor de reeds geboden hulp vanuit Nederland. Br. Jan Aaldring verzorgt de vertaling.

EEN BELEEFDE GEMEENSCHAP VAN GEMEENTEN

De voorzitter van de Unie, br. Wim J. Blanken, krijgt de gelegenheid om een welkomswoord uit te spreken. Hij roept in onze herinneringen op, dat in een cursus-boekje "Fundamenten" uit de beginjaren 1960 staat, dat Christus' gemeente altijd zichtbaar is. Br. Blanken trekt die gevolgtrekking door: de gemeenschap van gemeenten wordt ook beleefd in het landelijk bijeenzijn. Een terechte konstatering! Grote vreugde mag er zijn – vreugde over het als gelovigen bij elkaar zij. Wij weten zoveel van elkaar, t.w. persoonlijk geloof in de Here Jezus Christus – gedoopt op grond van dat geloof door onderdompeling – door die doop in het lichaam van Christus, dat is de gemeente, gevoegd. Dàt mogen wij vandaag in elkaar herkennen èn beleven.

INDRUKWEKKENDE MEDEWERKING

Br. Jaap Verkiel, dirigent van Brassband Halleluja uit Hoogezand, heeft weinig moeite om èn de muzikanten èn ons als massaal koor te begeleiden. Bovendien speelt de band een aantal bijzonder fraaie stukken. Het wordt intens genieten van o.a. een bewerking van Psalm 116, welke door het gemengde koor Sursum Corda uit Treebeek o.l.v. br. Harry Niemeijer gezongen wordt. Vooral de solo is indringend (en zeer goed).

"Muur om je heen" geeft je eerst een gevoel van veiligheid. Maar ... de muur keert zich maar al te vaak tegen de persoon: de muur als barrière, je bent een gevangene. Iemand breekt de muur/muren af. Jezus!

Bovenstaande brengt de dramagroep "Spiegel" van Stadskanaal Zuid op een meer dan voortreffelijke manier in beeld. Eigentijds en toch terecht.

gerechtigheid aan ons geworden is, dan is er in ons rust en veiligheid (Jesaja 32:17). Br. Peet Wijchers uit Enschede houdt ons bovenstaande voor naar aanleiding van 1 Joh. 4:20 en 21, waar God liefhebben en de broeder (en zuster) liefhebben aan elkaar verbonden zijn.

JONGERENKOOR CAMBRENSIS UIT WALES

Na op fijngevoelige wijze het lied "Kyrie-eleison" gezongen te hebben, verrast het jongerenkoor ons op het zingen van: Laat ons met elkander zingen, prijzen, loven de Heer. Dat gebeurt in het Nederlands! Vervolgens klinkt het uitbundige "Hosanna". Wij zien uit naar het uitgebreide aandeel dat het koor in het middagprogramma zal hebben.

'Br. Anne de Vries, leider van de dag'

OOK KAREL TERECHT!

Op een jeugdavond hield men – dus ook Karel – zich bezig met de vraag: wat is geloven? Zij waren er niet uitgekomen. Vele opmerkingen, vele bijbelteksten. Hele bekende woorden als: "vertrouwen in Jezus Christus" waren er wel genoemd, maar... er moest meer zijn dan het verstandelijke aanvaarden van een "logisch verhaal". En ineens – midden in de nacht, liggend op bed – van binnenuit, kwam de beleving: Ik, Karel, mag deel hebben aan Jezus Christus. Hij is niet alleen de figuur uit een "logisch verhaal", maar iemand, Die leeft en Die in mijn leven aanwezig wil zijn. Dat is "terecht" komen en "terecht" zijn. Bij God terechtkomen en bij God op de terechte plaats zijn: in en door Jezus Christus. Maar met wie kan Karel dat beleven, die ervaring delen? Bij wie kan hij aankloppen? Aan wie kan hij dit kwijt? Kan hij ook bij broeders en zusters in de Here Jezus Christus terecht? Kan hij met zijn ervaring – en zoals hij is – ook in de verschillende gemeenten in Baptist Nederland terecht?

In een preek hoort Karel dat je de geborgenheid in God mag uitstralen. Als Gods

AFSLUITEND

Natuurlijk zingen wij ons themalied een aantal keren. De tekst is bijzonder sterk – ik kijk er nog maar eens naar – maar de melodie blijft moeilijk.

Het woekeren met de tijd heeft het beoogde resultaat!

Voorwaar een prestatie. Om vijf voor twaalf kunnen wij de slotliederen aanheffen. Zr. Ina de Jager-de Haan, presidente van de N.B.V.B., dankt God hartelijk voor deze terechte, feestelijke viering.

Stadskanaal, P. Jager.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Doetinchem:
G. Bosveld te Musselkanaal
Beroepen te Nieuw-Buinen:
J.P. Pieterson te Dordrecht, die dit beroep heeft aangenomen en op 11 augustus om 10.00 uur bevestigd wordt en om 14.30 uur intrede doet.
(Bevestiger is ds G. van Mameren te Eindhoven)

ZWOLS NIEUWS

Wist u

- *hoeveel volwassenen er in de IJsselhal waren? (naar schatting 2000)*
- *dat het tellen van zo'n menigte nog niet eens zo eenvoudig is?*
- *hoeveel de laagste schatting was? (1700)*
- *en de hoogste? (2400)*
- *dat er ook nog rond 220 kinderen waren? Maar dat anderen er wel 300 zagen?*
- *dat de LOC het programma prima liet verlopen?*
- *hoelang men dan ook aan deze dag gewerkt heeft? (twee jaar)*
- *welke tekst onze onverwachte gast br. Angelov ons meegaf? (1 Thessalonicenzen 1:2 en 3)*
- *hoe laat sommige standhouders al aan het opbouwen waren? (zeven uur)*
- *hoeveel exemplaren van de Geschiedenis van het Baptisme in Nederland van ds. Van Dam er na deze dag nog in voorraad zijn? (nul; m.a.w. het boek is uitverkocht.)*
- *dat de leden van de gemeente te Zwolle veel werk verzet hebben, maar de volgende dag beloond werden door de aanwezigheid van Cambrensis in hun dienst?*
- *wie na het themalied zei: "Als we gaan doen wat we gezongen hebben, dan kan Nederland nog heel wat beleven?" (ds Anne de Vries)*
- *waar het geluid en daarmee de sfeer het beste was? (daar was de meeste mensen bij elkaar zaten....)*
- *dat er van ds. Wijchers helaas geen foto gemaakt is?*

ZANGBUNDEL-COMMISSIE STAPT OP; VOORLOPIG HERDRUK L&G

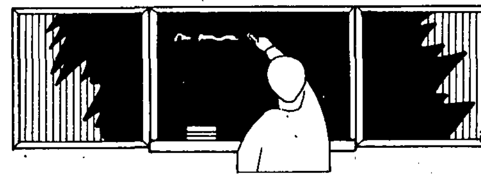
De leden van de Zangbundelcommissie en de Bundelwerkgroep hebben voor haar funkties bedankt. De UC is op zoek naar nieuwe leden. Begin juni heeft de Uniecommissie dit in een brief aan de gemeenten meegedeeld.

Aanleiding tot het opstappen zijn de reakties van 42 gemeenten op de voorlopige lijst van liederen voor de nieuwe zangbundel. Ook zal het standpunt van de UC zelf hebben meegespeeld, dat met deze (afwijzende) reakties rekening gehouden moest worden.

De UC wil het besluit van de AV van 1986 dat er een nieuwe bundel moet komen toch uitvoeren, maar voorziet flinke vertraging. Omdat de bundel Lofzangen en Gebeden nu uitverkocht is, zal nog vóór de komende AV een herdruk verschijnen.

De UC geeft aan dat zij in deze zaak misschien niet foutloos gehandeld heeft. Het standpunt van de afgetreden ZBC wordt in de brief van de UC niet verder onder woorden gebracht.

DE AFGESTUDEERDEN STELLEN ZICH VOOR

Op deze pagina's kunt u kennis maken met alle elf T.W.O.-studenten, die zaterdag aanstaande in Utrecht hun diploma in ontvangst hopen te nemen. "Stel jezelf in 150 woorden voor aan de lezers en stuur een pasfoto mee", was onze vraag. De groepsfoto is gemaakt door br. Nico Schipper. Hierop ontbreekt helaas zr. Ans Lindenborn; wel staan de docenten O.H. de Vries en Y. Horjus erop. We wensen deze broeders en zusters Gods zegen op hun leven en spreken ook de wens uit, dat onze gemeenten door de inzet van hun gaven rijke zegen mogen ontvangen.

A.G. den Dekker

Ik heet Ton den Dekker en ben 40 jaar. Ik ben gehuwd en samen hebben wij 4 kinderen. Voordat ik aan de tweede weg opleiding begon, heb ik 10 jaar als stuurman op zee gevaren. Sinds drie jaar ben ik de voorganger van de gemeente Groningen-zuid.
In de opleiding heb ik vooral, samen met anderen, naar de Schrift leren luisteren. De afgelopen 8 jaar zijn we elkaar tot steun geweest in het verkrijgen van vaardigheid in de diverse taken van een voorganger. Wij hebben elkaar geholpen om inzicht te krijgen in het eigen funktioneren. Zo hebben we samen geleerd om onszelf aan de gemeente dienstbaar te maken. Om onze gaven en talenten in te zetten, binnen de grenzen van ons vermogen. Dit alles opdat de gemeente, van uit het Woord, opgebouwd zal worden, tot een levend getuigenis.

A.G. den Dekker.

G.J. Kanis

Even voorstellen: Gerrit Jan Kanis, 47, wonend in Leeuwarden, gehuwd, 2 kinderen.
Mijn doel met deze opleiding: voorganger worden.
Je moet wel erg gemotiveerd zijn, weet ik uit ervaring, om aan zo'n opleiding te beginnen: anders red je het niet om in moeilijke tijden dóór te zetten.
Theologie studeren is een indringende zaak, het laat je niet koud. Je (geloofs)leven wordt er door beïnvloed, of je nu wilt of niet: je moet door de aangereikte stof héén a.h.w.
Tijdens het stagelopen, zo heb ik dat beleefd, word je verder gevormd, en krijg je zicht op de "kunnen" en gaven.
De T.W.O.: geen geringe opgave, naast je werk, maar ook een geestelijk rijker en rijper makende tijd.
Toekomstverwachtingen? Binnenkort een algemene beroepbaarstelling en, daar bidden mijn vrouw en ik om, een beroep van een gemeente. We zien de toekomst, onder Gods leiding, met vertrouwen tegemoet.

Gerrit Kanis

T. van der Leer

Na drie jaar bijbelschool, twee jaar VWO-staatsexamen via het L.O.I., twee jaar exegetisch-homiletische werkgroep bij br. Reiling, het lezen van een hele stapel boeken en het afleggen van een aantal tentamens, mocht ik in september 1987 instappen voor de tweede leerkring van de eerste TWO-groep en beginnen aan vier jaar stage in de gemeente Dordrecht. Maar voor ik begonnen was, leek het alweer afgelopen, want in augustus, van datzelfde jaar kreeg ik kanker en moest een ingrijpende operatie ondergaan. In januari kon ik toen alsnog aanhaken en nu zijn we dubbel dankbaar dat ik gezond(!) en wel de 'eindstreep' heb gehaald.
De theologiestudie heeft mij verrijkt en verruimd. Dat maakt het zowel makkelijker als moeilijk om ermee binnen onze Unie aan de slag te gaan. Makkelijker, want waar zou je de vrucht van je studie liever tot bloei zien komen dan binnen de gemeenschap waaraan je met hart en ziel verbonden bent? Moeilijk, omdat juist binnen die gemeenschap de laatste jaren de geestelijke vrijheid om uit die rijkdom te putten steeds meer aan banden wordt gelegd.
Mede daardoor, maar ook om los daarvan staande persoonlijke redenen, zal ik de komende jaren mijn werk als godsdienstleraar nog voortzetten. Maar dat ik in de nabije of verre toekomst nog eens gemeenten als voorganger dienen zal, dat hoop en verwacht ik wel.

Teun van der Leer

A.W. Lindenborn-de Graaff

Het was al jarenlang een grote wens van mij: theologie studeren. Niet met een bepaald doel, maar gewoon om de studie zelf.
Ik was heel blij dat ik mee mocht doen met de tweede-weg-opleiding. De eerste vier jaren waren het meest intensief. Wat viel er veel te leren. Spannend om tentamens te doen. Spannend om cijfers te krijgen. Spannend om als groep te discussiëren over thuis bestudeerde leerstof. Soms hard werken. Van het begin tot het eind boeiend.
De tweede vier jaar: leren in de praktijk, ervaring opdoen met alle zaken die bij het voorgangerschap behoren. Ik heb in Apeldoorn veel geleerd, vooral over mezelf!
Eigenlijk zijn die acht jaar omgevlogen. Weet ik het nu allemaal en kan ik nu alles? Ik zou zo weer opnieuw willen beginnen, als de gegroeide mens die ik nu ben.
Sinds januari ben ik parttime verbonden als pastoraal werkster in de gemeente te Hengelo-C. Vanaf 1 juli zal ik voor de andere helft van mijn tijd bezig zijn als pastor in de Eefdese Tehuizen.
Ik voel me een bevoorrecht mens dat ik nu mag doen waar ik voor opgeleid ben: voorgangerswerk, pastoraal werk, mensen helpen de weg van hun leven samen met God te gaan.

Ans Lindenborn-de Graaff

A. Mentink-Hoeksema

Vanaf mijn jeugd houdt het me bezig om het woord van God beter te begrijpen en daarover met anderen te praten. Daarom heb ik altijd al theologie willen studeren.
Door de TWO heb ik dit kunnen realiseren naast mijn dagelijkse werk thuis. Ik ben door de studie steeds meer onder de indruk gekomen van Gods grootheid en trouw. Daarbij ontdekte ik mijn talenten en heb ze kunnen ontplooien. God maakt gebruik van mensen om zich bekend te maken aan iedereen. In deze dienst wil ik mij stellen. Van de facetten van het voorgangerswerk voel ik mij het meest thuis bij het pastoraat, de prediking en de bijbelstudie. Wat u niet zal verbazen als u weet dat ik van beroep onderwijzeres ben.
Mijn talenten zou ik het liefst in dienst stellen van een kleinere gemeente, samen met mijn echtgenoot.

Anneke Mentink-Hoeksema

R.B.A. Mentink

De T.W.O. was voor mij de ideale vorm om gestalte te geven aan mijn verlangen mijn talenten te ontplooien. Op deze manier kan ik me nog beter inzetten in de gemeente van Christus. Ik werk bij PTT Telecom. Zo help ik mensen om met elkaar te communiceren via de telefoon. Door de TWO heb ik geleerd mensen te helpen contact te krijgen en te onderhouden met God, om met God te communiceren. Gezien mijn katholieke achtergrond is deze studie een enorme verrijking geweest. Het gaat in de studie echter niet alleen om kennis, maar ook om het leren omgaan met de eigen geloofsvragen en om toegerust te worden om anderen daarbij te helpen. Wat mij in de studie erg heeft aangesproken is het werken aan opbouw van de gemeente. Mijn verlangen is, samen met mijn vrouw, te werken aan deze opbouw in een kleinere gemeente.

Ron Mentink

—.—.—.—.—.—.—.—

N. Schipper

Nu het einde van de studie is bereikt kunnen we terugblikken. Hoewel, wie de hand aan de ploeg wil slaan, wordt uitgenodigd niet bij het verleden stil te blijven staan. Dat is ook niet de bedoeling maar toch, een terugblik kan ons ook weer iets leren. Acht jaar PART TIME studie d.w.z. naast het normale werk dat ook alle aandacht vraagt, bezig zijn met een opleiding die uiteindelijk gebruikt KAN worden voor de gemeente. Die gemeente heb je lief en die wil je zo goed mogelijk dienen. Mijn opleiding heb ik in twee fasen doorlopen, 4 jaar theorie en 4 jaar praktijk waarvan 3 jaar (alweer) in de gemeenten Kollumerzwaag en Dokkum als full-time voorganger. Mijn oprechte dank gaat uit naar de docenten, mentor en collegae, die allen op hun wijze er toe bijgedragen hebben om het gewenste resultaat te behalen. Uiteraard geldt die dank in meervoud voor beide gemeenten.

Nico Schipper

—.—.—.—.—.—.—.—

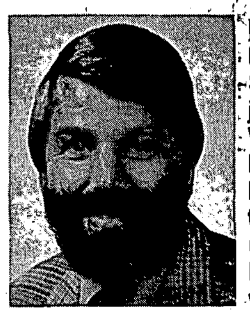

H.W. Slaakweg

Henk Slaakweg, 43 jaar, getrouwd, 2 zoons 13 en 14 jaar. Na een loopbaan bij het gevangeniswezen voelde ik mij geroepen om deze baan op te zeggen en de opleiding tot voorganger te volgen. De studie heeft bij mij een verdieping in mijn geloofsleven teweeg gebracht. Door met anderen over je geloofsbeleving na te denken en je te verdiepen in het Woord. Roeping is niet altijd even duidelijk, het moet ook bevestigd worden. Daarom is het mijn diepste wens om na de studie in een gemeente part-time of fulltime werkzaam te zijn. Dat betekent voor mij het verlossende werk van Jezus Christus verkondigen, de gemeente toe te rusten, op te bouwen en te bemoedigen. Daarbij is voor mij de aandacht voor de mens één van de belangrijkste aspecten. Mensen te laten zien dat ze er niet alleen voor staan! Samen naar de weg zoeken die de Heer met ons wil gaan.

Henk Slaakweg

—.—.—.—.—.—.—.—.—.—

J.H. Stukker

Mijn naam is Jelle Stukker, ik ben 38 jaar, getrouwd met Wilma, en we hebben twee kinderen, Nathan en Matthias. We komen uit Enschede. Daar heb ik als onderwijzer in het basisonderwijs gewerkt. Geroepen door de Heer, zo heb ik dat ervaren en ervaar ik dat, om als voorganger in Zijn dienst en in dienst van de gemeente te werken, ben ik dankbaar voor de mogelijkheid van de T.W.O. Een behoorlijk zware - zeker de eerste vier jaren en zeker voor het hele gezin -, maar tevens heel waardevolle opleiding. Ik heb er veel mogen en moeten leren: cognitief en geestelijk verdiepend. Daarnaast is deze opleiding voor mij vanwege het vormende aspect uitermate waardevol.
Momenteel ben ik voorganger in Stavoren, waar we als voorgangersgezin lief en leed in het licht van evangelie van onze Heer met broeders en zusters delen. Dat laatste hopen we nog vaak te doen temidden van de gemeenten en de Unie-gemeenschap.
Immers, weliswaar klaar met deze opleiding, blijf ik leren, met u: uiteindelijk samen in de leerschool van Jezus, samen Hem volgend, totdat Hij komt.

Jelle Stukker

—.—.—.—.—.—.—.—.—

M. Terwel-Hamster

Mijn naam is Martha Terwel-Hamster. Ik ben 46 jaar. Toen in 1983 de Tweede-Weg-Opleiding begon, kon ik mijn wens, om beter toegerust te worden voor arbeid in de gemeente, realiseren. Ik heb met vreugde deze 8 jaren gestudeerd.
Wat ben ik blij dat wij als baptisten gemeenschap deze zaterdagopleiding hebben. Een opleiding met zeer bekwame, aan de Heer toegewijde, docenten.
Tijdens deze studie-jaren, heeft de Heer mij laten ontdekken, dat ik meer gaven heb gekregen dan ik zelf wist. Vooral door de stage- en consulentschapsjaren in de gemeente Steenwijk. Deze kleine gemeente vertrouwde mij alle voorgangers-taken toe. Mijn toekomstbeeld is onzeker: het liefste zou ik parttime in een gemeente werken. Mijn mogelijkheden liggen vooral op dit gebied. Maar tegelijkertijd weet ik héél goed dat de Heer méér werkterreinen heeft voor diegene die Hem naar beste kunnen en kennen wil dienen.

Martha Terwel

—.—.—.—.—.—.—.—

J.W. van Weenen

Je bent "gek" om op je veertigste nog te beginnen aan een opleiding tot voorganger. Dat zeiden de collega's op het gemeentehuis tegen mij.
De opleiding zit er nù op. Het zijn 8 intensieve jaren geworden. Dat zeker; maar toch... als ik nog zou moeten beginnen, dan zou ik het zeker wéér doen. Ik heb het als een voorrecht ervaren te mogen behoren tot de eerste groep TWO-ers.
Sinds 1 jan 1989 ben ik werkzaam in de gemeente Coevorden. Aanvankelijk als konsulent; later als parttime voorganger. We zijn in Hoogeveen blijven wonen, temeer omdat de afstand geen bezwaar vormt.
En hoe nu verder? Ik weet het niet. Voorlopig zal ik het in ieder geval een jaartje rustig aan doen. En daarna? We zien wel. Ik zie de toekomst best met vertrouwen tegemoet.

Jan van Weenen

—.—.—.—.—.—.—.—.—

DOULOS' IN GUINNESS BOOK OF RECORDS: OUDSTE PASSAGIERSSCHIP

MOSBACH - De Doulos, een van de evangelisatieschepen van Operatie Mobilisatie, heeft het Guiness Book of Records gehaald. Het schip blijkt het oudste nog in bedrijf zijnde passagiersschip te zijn, dat op de wereldzeeën vaart. De Doulos is 77 jaar oud.
Het 6670 ton wegende vaartuig werd in 1914 in de Verenigde Staten als de 'Medina' te water gelaten. In de Tweede Wereldoorlog ondersteunde het de geallieerde troepen. In 1977 zou het 130 meter lange en zeventien meter brede schip bijna op de 'schroothoop' beland zijn, maar toen werd het door OM gekocht. Sindsdien heeft de Doulos met ruim 350 jeugdige bemanningsleden aan boord meer dan zestig landen bezocht en daarbij meer dan 110.000 zeemijlen afgelegd.

staand v.l.n.r. Kanis, Stukker, De Vries, R. Mentink, Van Weenen, Terwel, Van der Leer, Schipper
zittend Den Dekker, Horjus, A. Mentink, Slaakweg

SOUvenir nr. 1

IK ZEG ALTIJD AMEN MAAR HOE DOE IK DAT SAMEN?

De SOU heeft op de laatste AV toegezegd, dat in het kader van één van de door de SOU geformuleerde speerpunten, namelijk "Inhoud Baptisme" wij het voortgaand geloofsgesprek willen stimuleren.

Binnen onze uniegemeenschap zijn er al allerlei mogelijkheden voor geloofsgesprekken, zoals bijvoorbeeld door middel van de G.B.S., de cursus gemeente opbouw, de diverse aktiviteiten die de gemeenten zelf hebben georganiseerd zoals bijbelstudies, gespreksgroepen enz.

Wat kan de SOU daar nog aan bijdragen?
We willen niet nog weer andere aktiviteiten op dit terrein in het leven roepen, maar proberen de al bestaande aktiviteiten een extra impuls te geven door middel van "doordenkertjes", of anders gezegd "Souvenirs", om in uw eentje of in groepsverband over na te denken, over in gesprek te gaan, kortom te communiceren.

Zr. A. Wijnholds-Mulder, voorzitter SOU

Op de laatste AV gaven de gemeenten namelijk ook overduidelijk te kennen, dat communicatie, in gesprek blijven met elkaar, een wezenlijke behoefte en een absolute noodzaak in onze geloofsbeleving is.

U krijgt het eerste exemplaar van SOUvenir nu persoonlijk uitgereikt. De volgende SOUvenirs worden maandelijks naar de gemeenten gezonden. Blijf dus uitkijken naar de volgende teksten en vooral: Denk er over na en praat er met anderen over!
Het voortgaand geloofsgesprek zal dan meer inhoud geven aan ons Baptist zijn en nog belangrijker, aan ons Christen zijn!

De SOU 25 mei 1991

JEUGD-UITWISSELING

Wij, oudere jeugdgroep Veendam, zouden het leuk vinden eens een uitwisseling te hebben met een jeugdgroep, vanaf 16 jaar, elders in het land. Dit zou bijvoorbeeld kunnen plaatsvinden tijdens een weekend in oktober of november. Lijkt het je leuk met jouw groep eens op bezoek te komen, neem dan contact met ons op.
Namens de oudere jeugdgroep Veendam,
Janneke op 't Holt,
Raadhuiskade 70,
9643 KD Wildervank,
tel. 05987-26924

G.B.S.

VIDEO

Over bijbelstudie in de gemeente wordt een video-produktie gemaakt. Opdrachtgever is de Gemeente Bijbel School. Deze band zal op de AV te Muntendam in premiere gaan en daarna gratis voor alle gemeenten beschikbaar zijn.
Bij de zending Uniepost van juni zit een brief met het aanbod, deze video ook in uw gemeente te komen vertonen. Een goed programmapunt voor het winterseizoen. Wie zich het eerst meldt mag het eerst kijken!

ATTENTIE G.B.S.-LEIDERS!

Nu de Kursus Praktisch Gemeentewerk weer begint, wil de Stuurgroep van de G.B.S. deze kursus hartelijk aanbevelen bij alle leiders die hem nog niet gevolgd hebben. We zijn overtuigd van het belang van goed getrainde leiders!! Niet alleen zelf zult u er genoegen aan beleven; uw groep en gemeente zullen profijt hebben van wat u leert.
Inlichtingen bij de sekretaris van de gemeente. Aanmelden vóór 1 juni.

De algemeen penningmeester van de gemeente te Emmen is met ingang van 1 juli a.s.:
H.A. Pruim, Weerdingerstraat 119, 7815 SJ Emmen. tel. 05910-40958

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"The Lord 's my shepherd, I'll not want"

Vandaag nam God tot Zich mijn lieve vrouw en onze lieve mama

Felicity Winifred Nap-Smith

Hereford (G.B.)
12 april 1942 - Zwolle 10 juni 1991

Jan Nap
Lisa
Allard en Katja

Henry Dunantstraat 7
8264 AB Kampen

De begrafenis heeft plaatsgehad op vrijdag 14 juni j.l. te Kampen.

Op 29 mei 1991 is door zijn Heer en Heiland thuisgehaald, onze broeder

Laurens Martinus Christiaan Rink

weduwnaar van A.M. van Oosten
eerder weduwnaar van A. Jansen

in de gezegende ouderdom van 96 jaar

De gemeente heeft broeder Rink leren kennen als een leesbare brief van Christus in Wie hij zijn vreugde vond en uitstraalde naar de gemeente.

Baptisten Gemeente Arnhem Zuid

ROUTEBESCHRIJVING

Hoe komt u op 22 juni aan de Daelwijcklaan in Utrecht? Laat u in geen geval naar begraafplaats/crematorium Daelwijck sturen!! U moet in de wijk Zuilen vlakbij de bibliotheek zijn. De diplomering begint om 10.30 uur, het kollege is om 13.30 uur. Eigen brood meebrengen.

---

1 Tim. 1:17

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Felicity Winifred Nap

op de leeftijd van 49 jaar

Kampen, 10 juni 1991

Baptisten Gemeente Kampen

"De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets."

Geheel onverwacht nam de Heer tot zich onze zuster

Oebelina Wind-Poutsma

in de leeftijd van 59 jaar

Echtgenote van L.R. Wind

Vele jaren heeft ze ons als kosteres gediend

31 mei 1991

Baptisten Gemeente Amsterdam-W.

Laten we het oog gericht houden op Jezus, op wie ons geloof van het begin tot het einde steunt.

Het intens medeleven, dat wij in de achterliggende periode hebben ervaren na het overlijden van onze lieve

Wolter Veenstra

heeft ons goed gedaan.
Ons gevoel van dankbaarheid voor wat hij voor ons en velen heeft mogen betekenen is hierdoor gesterkt.
Op deze wijze willen wij u hartelijk danken en groeten.

Mede namens kinderen en kleinkinderen

T.H. Veenstra-de Vries

Wormer, mei 1991

Heden nam de Here tot Zich onze zuster

Grietje Striesenou-Wesseling

op de leeftijd van 80 jaar

"De Here is mijn Herder", Ps. 23

28 mei 1991

Baptisten Gemeente Stadskanaal Nrd

En daalt om ons de nacht,
dan worden wij door U verwacht
o, onze Heer en Koning.
Dan zijn wij thuis in 't Vaderhuis
in de Eeuwig - veil'ge woning.

Na een langdurige ziekte is van ons heengegaan onze broeder

Wessel Kloppenburg

op de leeftijd van 62 jaar

Baptisten Gemeente Enschede

"Veilig in Jezus armen"

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Taatje Bos-Kruize

in de gezegende leeftijd van bijna 98 jaar

24 mei 1991

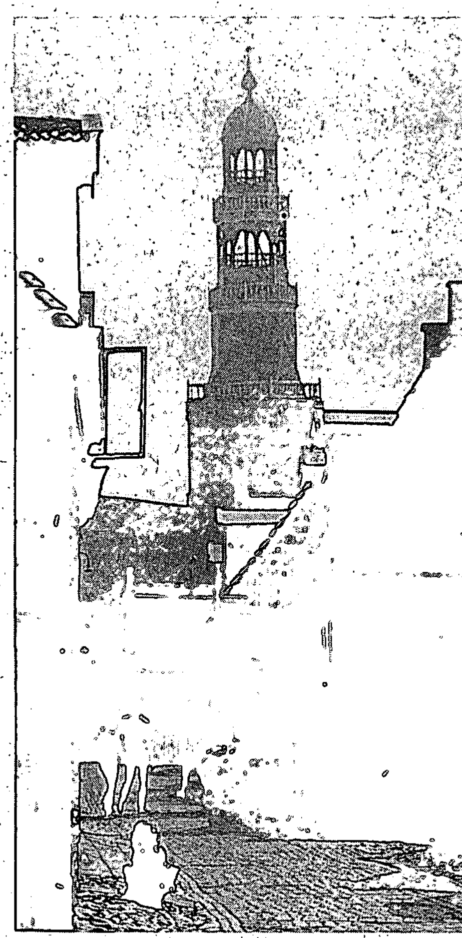
Baptistengemeente Treebeek

106e jaargang nummer 25 - 4 juli 1991

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

ZOMER 1991

Stelt u zich eens voor: heerlijk weer, zonnige vakantie, een koel drankje op een terrasje of een heerlijk ijsje... Misschien is het inmiddels bij verschijnen van dit nummer al zover. Maar nu is het nog koud en nat. Mensen schuilen in hun huizen en komen er nog niet uit. Maar zo gauw de zon gaat schijnen, komt er beweging en gaan we op stap.

Ook in de gemeente gaan mensen op stap en neemt het bezoekersaantal in de zomer af (de toeristengemeenten in ons midden natuurlijk uitgezonderd). De samenkomsten gaan nog wel door, maar de afwezigheid van broeders en zusters is in het algemeen duidelijk te merken. Het meeste werk ligt in deze maanden dan ook stil. Tenminste in de gemeente. Want daarbuiten gebeurt wel van alles. Want voor één bijzondere tak van arbeid is de zomer bij uitstek geschikt: het evangelisatiewerk.
Nu gaat van de Nederlander wel het gerucht dat hij alleen ontdooit op het ijs, maar dat gaat ook op voor een vers geschept ijsje in de zomer. In de zomerzon zijn mensen toegankelijker, meer ontspannen. De haast neemt een beetje af. En die zelfde ontspannenheid kunnen wij ook gerust aannemen in ons getuigen van onze Heer. Want wij mogen immers onszelf zijn, niet alleen in onze blijdschap en hoop, maar ook in onze onzekerheid. Die echtheid proeven de mensen.
Wat kunnen we wat dit betreft veel leren van de ijscoman. Zodra de zon schijnt komt hij in beweging en kom je hem overal tegen.... Hij ruikt als het ware de mensen en weet wanneer het tijd is om te gaan. Die fijngevoeligheid hebben wij niet allemaal als het gaat om het Evangelie, maar misschien zouden wij het wel kunnen leren. Goed de situatie inschatten en dan onze waar (de volle boodschap) aanbieden. Natuurlijk het gaat niet om koopwaar. Het kenmerk van koopwaar is bovendien dat je ervoor moet betalen. En dat gaat voor het Evangelie niet op. Want het geheim van het Evangelie is immers de genade. Dat het levende water om niet wordt aangeboden. Een bordje "gratis" mag bij een Evangelisatiekraampje niet ontbreken (bovendien komen mensen erop af!).
Voor dit aanbieden van het Evangelie geldt bij uitstek: oefening baart kunst. Gelegenheid is er meestal voldoende. Want evangelisatieacties worden immers her en der georganiseerd. Bovendien, wie let ons om zelf het initiatief te nemen?
Zomer 1991. Stelt u zich eens voor: mensen hebben Gods Zon der gerechtigheid ontmoet....
Een zonnige vakantie toegewenst.

H.D. Huiting

VERDER IN DIT NUMMER

LEZERS AAN HET WOORD

UNIELIDMAATSCHAP EN DE CONSUMPTIECULTUUR

Het was een goede gedachte van de redactie om ds. R. Reiling - gepokt en gemazeld in Unieland èn daarbuiten - te vragen eens te reageren op de vraag waarom zo weinig onafhankelijke gemeenten tot de Unie toetreden. Ik denk dat hij gelijk heeft dat de Unie voor de buitenstaander, zeker gevoelsmatig, niet aantrekkelijk is. Twee oorzaken springen dan naar voren: interne verdeeldheid en de indruk dat er ruimte is voor een vrijere omgang met de Schrift.

Die verdeeldheid lijkt me niet te ontkennen, maar ik vraag me af of dat als een argument tegen unielidmaatschap zou moeten gelden. Is uniformiteit altijd te verkiezen boven pluriformiteit? Is het niet de kracht van de Unie dat het juist mógelijk is over allerlei kwesties verschillend te denken en er (desnoods pittig) over te discussiëren? En als dat haar kracht niet meer is, zou dat haar kracht dan niet weer moeten worden?
Natuurlijk zijn er grenzen. Of die bij het door br. Reiling aangedragen onderwerp - de 'Maranatha-gedachte' - liggen, betwijfel ik. Om te beginnen wordt die wel degelijk in vele uniegemeenten gevonden en 'aangehangen'. Maar behoort dit denken zozeer tot het hart van het evangelie dat hier de scheidslijn tussen bijbelgetrouw en Schriftkritisch loopt? Persoonlijk heb ik nogal mijn twijfels over de bijbelse houdbaarheid van de Maranathaleer en is het maar de vraag wat er meer bijbelgetrouw is: deze leer aanhangen of haar (voor een belangrijk deel) verwerpen.
Het springende punt in Reilings bijdrage zat hem m.i. echter in de slotalinea, waar hij opmerkt dat 'de behoefte om zich ergens aan te binden in onze tijd op geen enkel terrein erg groot is'. Zoals het plaatselijk veel gemakkelijker en (in tweeërlei opzicht!) goedkoper is geen lid van een gemeente te worden, maar slechts (consumerend) toeschouwer, zo zou dat voor een gemeente landelijk ook kunnen gelden. Waarom je de pijn en moeite van een gemeenschap te zijn op de hals gehaald?
Maar is dat dan geen capitulatie voor een alom tegenwoordig consumptief denken, dat zich alleen nog maar afvraagt 'wat heb ik eraan?' in plaats van 'wat kan ik bijdragen?' In onze consumptiemaatschappij gaat het niet om verantwoordelijkheid dragen, maar om behoeftenbevrediging. Zou de mentaliteit van de gemeente van Christus daar juist niet haaks op moeten staan?
Natuurlijk wil ik hiermee niet gezegd hebben dat onafhankelijke gemeenten buigen voor de consumptiecultuur en uniegemeenten niet. De oorzaak van het al dan niet uniegemeente zijn lijkt me over het algemeen een mengeling van historische, pragmatische en theologische factoren. Maar de kardinale vraag dienen we allen onder ogen te zien: is de gemeente van Christus niet - zowel plaatselijk, als landelijk, als wereldwijd - geroepen tot gemeenschap, *met alle pijn en moeite, maar ook met de zegen die dat met zich meebrengt?!*
En zou het toch niet zo kunnen zijn dat bijna onmerkbaar onze consumptiecultuur onbewust toch meer invloed op ons heeft dan we zouden wensen en wellicht toegeven?
Is het bijbels gezien mogelijk in je 'eentje' christen te zijn en alleen maar lid te zijn van het 'universele lichaam van Christus', zonder je aan te sluiten bij een concrete plaatselijke gemeente? Het antwoord dat baptisten altijd op die vraag gegeven hebben is een duidelijk 'neen'. Als dat nog steeds zo is, moet dan ook de vraag of het bijbels gezien mogelijk is gemeente 'in je eentje' te zijn niet met een even zo duidelijk 'neen' beantwoord worden?

Teun van der Leer

VAKANTIE EINDREDAKTEUR

In deze zomermaanden verschijnt DC om de veertien dagen.
De volgende verschijningsdata zijn 18 juli, 1, 15 en 29 augustus.
Het nummer van 15 augustus wil op 29 juli afronden, om daarna met vakantie te gaan.
Kopy voor het nummer van 29 augustus graag naar br. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen.
Het nummer van 5 september verzorg ik zelf weer op 22 agustus.

Op 29 augustus hopen we het jaarverslag van de Unie over 1990 te publiceren en op 12 september de agenda van de Algemene Vergadering te Muntendam.
En op 19 september...!

pil

WELKOM IN ASSEN!!

De Baptisten Gemeente Assen nodigt u van harte uit haar diensten te bezoeken, wanneer u met vakantie in Drenthe bent: elke zondagmorgen om *kwart over negen* in het kerkgebouw aan de Oranjestraat 13 te Assen.
Bijzondere diensten tijdens de vakantie-periode zijn op 7 juli de avondmaalsdienst en op 21 juli een radiodienst, in Noord-Drenthe te ontvangen via Omroep Assen.
Op zaterdag 3 en zondag 4 augustus wordt er vanuit onze gemeente in samenwerking met Youth for Christ een evangelisatie-weekend georganiseerd. Beide avonden zullen er bijzondere bijeenkomsten in de kerk worden gehouden, o.a. met medewerking van een aantal Amerikaanse jongeren, de band 'Double Check' en onze eigen muziekgroep 'Friends'. Ook tijdens de morgendienst op zondag 4 augustus zal 'Double Check' medewerking verlenen; tijdens deze dienst hopen we ook het Heilig Avondmaal te mogen vieren.
Voor meer informatie kunt u kontakt opnemen met ds. A. Gietema, tel. 05920-56764 of A. Duursema, tel. 05920-51106.

Ook de Baptisten Gemeente te Meppel nodigt vakantiegangers uit voor de diensten op zondagmorgen om 10.00 uur. Gebouw Pedag. Academie, v.d. Duin van Maasdamstr. 1.

BEROEPBAARSTELLING

De Commissie voor de Opleiding heeft in haar vergadering van 5 juni een tijdelijke beroepbaarstelling verleend aan de broeders J.P. Pieterson te Dordrecht en T. de Graaf te Huizen. Zij hebben de eerste leerkring van de Tweede Weg Opleiding voltooid en kunnen in het kader van de tweede leerkring een beroep ontvangen.
Door omstandigheden verschijnt dit bericht later dan de mededeling dat br. Pieterson een beroep van de gemeente te Nieuw Buinen heeft ontvangen en aanvaard.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Arnhem-Centrum
C. Eijer te Ermelo (vrijgesteld evangelist en konsulent Lelystad)

HEERENVEEN

De Baptistengemeente in Heerenveen heeft reden om blij te zijn, omdat aan een vakante periode van ruim een jaar binnenkort een eind komt.
Broeder Tj. de Graaf te Huizen heeft een beroep van onze gemeente aangenomen.
Er zal sprake zijn van een part-time voorgangersschap.
Bevestiging en intrede van br. de Graaf zal D.V. plaatsvinden op zondag 25 augustus a.s.
Op dit ogenblik ziet er naar uit dat de bevestiging zal worden verricht door de rector van het Seminarium, dr. O.H. de Vries.

Baptistengemente Heerenveen

BIJBEL

Rom 7: 14-8:4

ECHT OF ONECHT

De Romeinen brief is misschien wel het meest volledige document van het Nieuwe Testament, als het gaat om de basis en de uitwerking van het leven van een Christen. De eerste hoofdstukken tonen ons dat de deur naar God toe potdicht zit. Hij zit potdicht voor de door en door heidense mens, die zichzelf overgegeven heeft aan allerlei tegennatuurlijke praktijken. Ook potdicht voor de door en door humanisctische mens, die eigen mondigheid en vrijheid hoog in het vaandel heeft. Zelfs is die deur naar God toe potdicht voor de door en door religieuze mens, die denkt vanuit eigen kracht en inspanning God te kunnen behagen. Allen hebben gezondigd en derven de Heerlijkheid Gods.

DE NOODZAAK VAN DE WANDEL IN DE GEEST

Het aangegeven gedeelte wil ons terecht brengen bij de noodzaak van de Wandel in Geest. De Wandel in Geest is het enige dat echte waarde geeft aan het Christenleven. Buiten de Wandel in de Geest om blijft het christendom een gesloten boek. Omdat wij door de Geest ingedoopt zijn in het lichaam van Christus is het mogelijk om te wandelen in Geest. Anders gezegd te wandelen in Licht. Of zoals onze voorvaderen zeiden te Leven uit en door Genade.

WANDELEN IN DE GEEST OP ZICHZELF GEEN PROBLEEM

1. Elk kind van God kan vanuit de Bijbel weten wat God zegt over ons mensen, zoals we van nature zijn.
2. Op grond van die wetenschap kunnen we weten, dat we niet op onszelf kunnen en mogen vertrouwen.
3. Dit laat maar één weg voor ons open: een volkomen toevertrouwen aan het Nieuwe leven, omdat wij de goddelijke natuur deelachtig zijn geworden en daarom mogen verwachten dat de Heer Zijn Leven door ons heen wil leven. Want wat is het christenleven anders, dan het leven van Christus door Zijn volgelingen.

BLIJVEN WANDELEN HET GROOTSTE PROBLEEM

Niet het wandelen op zichzelf is het probleem. Iedereen kan wel enkele pasjes doen. Maar hoe lang houdt men dat vol? De baby's van nu worden de peuters van straks en zullen dan leren staan en direct daarop weinig moeite hebben met het automatisch doen van één of twee pasjes. Zij weten hoe zij dat moeten doen. Maar dan de volgende tien stapjes. Bij Petrus over de golven hebben we ook een duidelijke illustratie. Hoe kun je je aan het onmogelijke *blijven* toevertrouwen? Als christenen hebben vaak allen wel de ervaring van zo nu en dan enkele pasjes. Toch om de een of andere reden raken we al spoedig weer uit ons geestelijk evenwicht. Dat was beslist niet in de planning, maar bij het eerste het beste obstakel waren we geestelijk weer gevloerd. Wat zijn de hindernissen in de wandel in de Geest?

HINDERNISSEN OP DE WEG

Het eerste obstakel om te blijven wandelen in de Geest is de *koestering van verborgenzonden!* Het niet aanvaarden van Gods oordeel over hen, terwijl we aarzelen de dingen bij hun naam te noemen. Het liegen wordt benoemd als een neiging tot overdrijven. Het onreine begeren wordt toegeschreven aan een teveel aan libido. Het niet liefhebben heet dan: hij/zij ligt mij niet zo. Om van allerlei vormen van zelfzucht maar niet te spreken. De wandel in het Licht verdraagt niet de geringste oneerlijkheid (Joh 1. 1:7).
Een tweede obstakel vinden we in het aangegeven Bijbelgedeelte. Een verkeerde relatie tot het gebod. Vanuit onze nieuwe mens mogen we grote achting hebben voor de Wet, want deze is heilig en goed (Rom. 7: 1-13). Toch zijn er veel christenen die in hun doen en laten een relatie met het gebod hebben, die voorbij gaat aan hun oude natuur als bron van hun levenswandel. Dit brengt ons bij het eigenlijke gedeelte.

HET GEDRAG DAT ONS FRUSTREERT (ROM. 7: 14-21)

Wij herkennen ons in dit gedeelte. Dit is de strijd van de apostel als hij probeert om als christen het gebod te gehoorzamen en het goede te doen. Ondanks de beste voornemens breekt het ook ons bij de handen af. Ook al nemen we geregeld de duidelijke beslissing ons aan de Heer toe te wijden. Misschien komen we daarvoor zelfs in een dienst naar voren of gaan we staan bij een oproep tot hernieuwde toewijding. Misschien vragen we daarvoor een speciaal gesprek aan met de voorganger of oudste. Ook al ervaren we de hernieuwde toewijding als een bergtop-ervaring, kunnen we na zo'n gebeurtenis of gesprek toch weer spoedig gedesillusioneerd raken. We kunnen conferenties en ontmoetingsdagen als heel positief en stimulerend ervaren, maar toch kunnen we achteraf teleurgesteld en ontmoedigd zijn, omdat er van onze voornemens zo weinig terecht komt.

DE WET DIE ONS BINDT (ROM 7: 21-25)

Bij de analyse van onze nederlaag mogen we met Paulus de ontdekking doen, dat er een wet van de aantrekkingskracht van de zonde is. Het principe dat ons al maar naar beneden trekt. Naast de nieuwe wil om het goede te doen is er het onvermogen om het ook te volbrengen. Dit komt door de nog altijd aanwezige onveranderlijke aantrekkingskracht van de zonde, die hier de wet der zonde en des doods genoemd wordt. Ook al heb ik een door de Heilige Geest gegeven nieuwe wil, ik ben (mijn vlees is) niet in staat daarop aan te sluiten. Mijn oude natuur heeft niet het vermogen om God te behagen. Het gaat hierbij niet alleen om het doen van het verkeerde, maar evenzeer en soms nog meer om het goede te doen in eigen kracht. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van de kramp van het 'zelf-doen'? Wie zal mij verlossen van de voortdurende zelfveroordeling?

DE GEEST DIE VRIJ MAAKT (ROM 8: 1-4)

'Zo is er dan geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrij gemaakt van de wet der zonde en des doods'. Bij deze jubel van bevrijding gaat het niet om bevrijding van de dwang van kerkelijke en maatschappelijke systemen. Het gaat hier om een bevrijding, die daar mijlenver boven uit gaat. Zoals een vliegtuig vastgeklonken is aan de grond door een permanente aantrekkingskracht van de aarde en daar alleen maar van verlost kan worden door een andere kracht, zo ook wij. Die andere kracht werkt overeenkomstig 'de wet des Geestes', die ons vrij maakt van de wet der zonde. De ene wet heft de andere op. Zoals de wet van de aërodynamica de wet van de aantrekkingskracht van de aarde opheft, zo ook de Geest die van het vlees. Je zo bij voortduring en telkens weer toevertrouwen aan dat nieuwe leven is het geheim van een vruchtbaar christen-leven. Wij zingen het: 'En telkens weer, moet ik uw kracht verstaan'. Dit kan alleen in een voortdurende afhankelijkheid van de Heer, bij het opzeggen van elk recht op jezelf. Dit gaat radikaal in tegen alles van het vlees en de 'geest van onze tijd'. Lees in dit verband ook 2 Cor. 3: 4-6 *Neem mij gevangen Heer*
Dan ben ik waarlijk vrij

J.Schotanus

TEEN CHALLENGE KAMPT MET GEBREK AAN RUIMTE

Haarlem - Teen Challenge, een christelijk opvangcentrum voor drugsverslaafden, gevestigd in Haarlem, groeit uit zijn jasje. Voor de werkprojecten worden grotere onderkomens gezocht. Met name de drukkerij, Challenge Press, en de fietsenmakerij, Challenge Bike, zijn aan meer ruimte toe. De werkprojecten zijn van groot belang om de bewoners te helpen weer in de maatschappij te functioneren.
Teen Challenge is ook op zoek naar een andere flat voor het re-entry-woonproject. Het huidige huurpand wordt namelijk verkocht en daaruit moet TC dus vertrekken. De gemeente Haarlem heeft inmiddels haar medewerking toegezegd om een geschikte flat te vinden, waarin het woonproject kan worden voortgezet. (tc)

landelijke ontmoetingsdag 25 MEI 1991

TERECHT EN VOORUIT

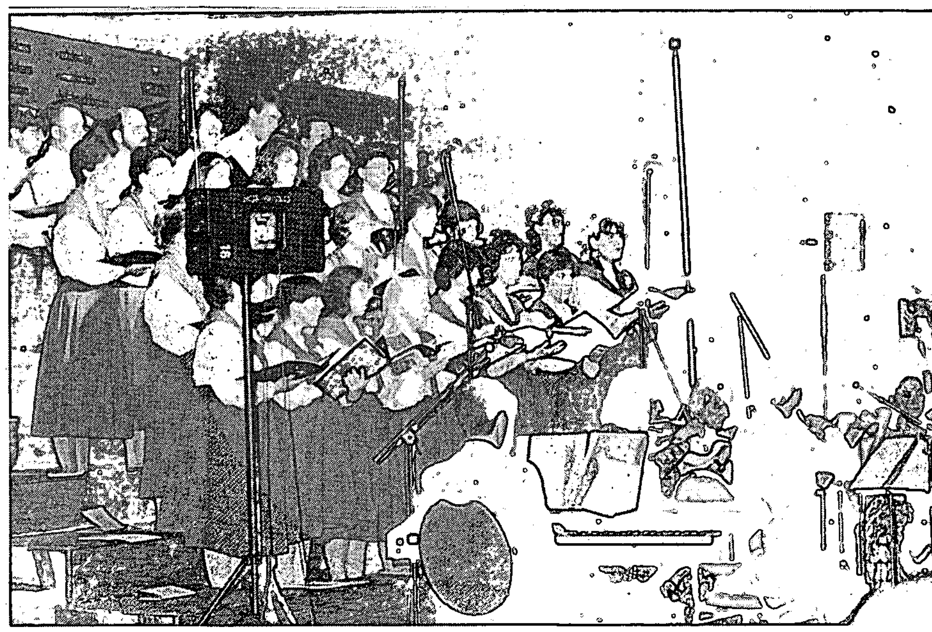
LANDELIJKE ONTMOETINGSDAG (2)

DE PAUZE

Gezien de royale hoeveelheid tijd die er voor de pauze is uitgetrokken - van 12 tot 13.45 uur - heeft het voorbereidend comité deze blijkbaar van groot belang geacht.
Wat moet ik met zeven kwartier pauze? Ik heb maar 2 boterhammen, een beker karnemelk en een appeltje bij me!
Na 3 kwartier heb ik nog geen hap kunnen eten. Telkens werd ik aan mijn mouw getrokken, omhelsd, verrast begroet of toegesproken. En dat zie ik om me heen alom gebeuren. Mensen ontmoeten elkaar na langere of kortere tijd en vertellen elkaar enthousiaste verhalen, oude herinneringen komen aan de orde. Er wordt geconsumeerd, geconverseerd en hier en daar gefilosofeerd. De pauze is in ieder geval geslaagd.

MUZIEK IN DE MIDDAG

Cambrensis, het koor uit Wales, is inmiddels keurig geüniformeerd en zingt voor ons, begeleid o.a. door violen en een cello. Wat zingen ze nu toch? Eerst versta ik er niets van, maar dan blijken ze zich de moeite te hebben gegeven nederlands te zingen. Het klinkt grappig: "Soekt irst het Konungrijg fan God". Mensen bedanken hun inspanning met applaus. Ze hebben overigens een gevarieerd repertoire. Toch - en dat is geen chauvinisme - maakt op mij het Treebeekse koor met de prachtige solo, de meeste indruk. Ademloos luistert de hele zaal. Ook het Emmense koor met de franse naam doet het heel goed.
We hebben toch wel wat in huis zo al met al!

Cambrensis

TOESPRAKEN

Ds. Peet Wijchers heeft een originele vorm gekozen voor zijn duidelijke en actuele boodschap, die luidt: Laat iedere gemeente een gemeenschap zijn waar plaats en ruimte is voor ieder die gelooft. Ds. Ab Agtereek heeft een voor velen herkenbare boodschap. Jammer van het niet erg vrouw-vriendelijke begin, maar ik neem aan dat hij dat vast niet zo bedoeld heeft!

ORGANISATIE

Alles lijkt uitstekend geregeld en het tijdschema wordt aardig aangehouden.
De IJsselhal is een goede locatie met voldoende mogelijkheden op culinair, sanitair en marktstand-gebied.
Het ruikt er niet zo lekker, vooral als je binnenkomt, maar misschien hebben de koeien maandagmorgen wel last van een Baptisten-luchtje!

Ans Lindenborn-de Graaff

ds. A. Agtereek

PAUZE....

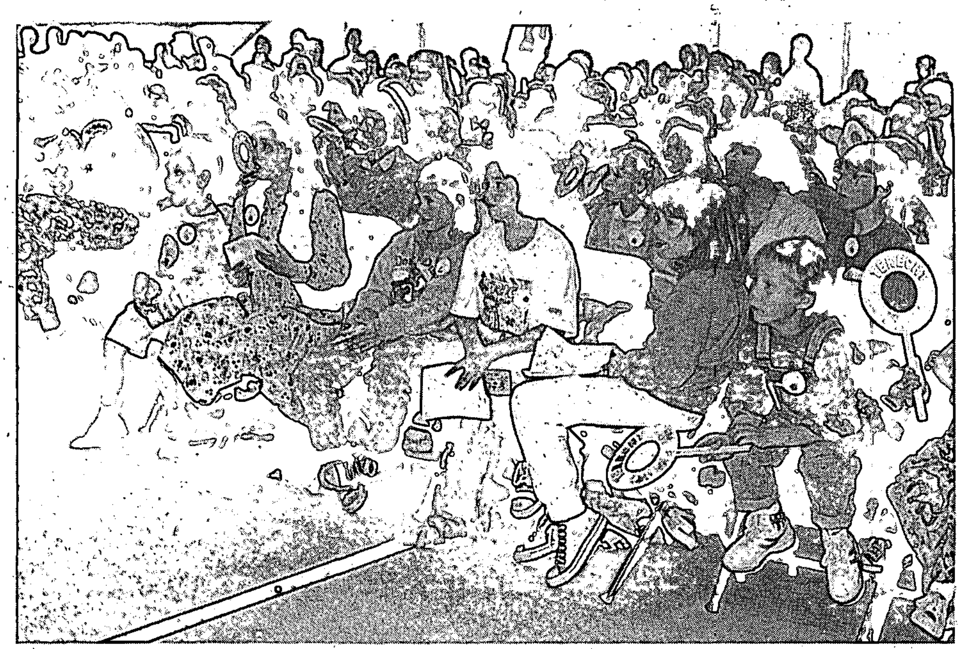
ZWOLLE - Het leek net een grote reünie, zaterdag 25 mei in Zwolle. De IJsselhal was vol met baptisten die de landelijke 'toogdag' bijwoonden. Tussen de bijeenkomsten door was een flink lange pauze gepland, waardoor een ieder ruimschoots de gelegenheid had bij te praten met bekenden uit den lande. En gepraat werd er volop! In verschillende bijzalen stonden tafeltjes en stoelen waaraan de meegebrachte maaltijd genuttigd kon worden, maar sommigen zijn er volgens mij niet eens aan toe gekomen daar even te gaan zitten. En staande kun je ook altijd nog wel een broodje en een kop soep verorberen.
Wie uitgepraat was, kon zich bij een van de stands vervoegen. Zo was er bij de stand van Tabitha een gratis kopje koffie te krijgen en konden er bij de info-stand over het zendingswerk niet alleen prachtige materialen uit Sierra Leone en diverse foto's bekeken worden, maar ook lootjes gekocht. Verder waren er stands van De Hoop, SOH, Arkboeken, TEAR Fund, de EO, de Unie, de Werkgroep Toerusting, de SOU, ECU, Cvd.O, de NBVB, de NBJB, de GBS en de publiciteitscommissie van de Unie. Kortom, volop gelegenheid om de nodige informatie over het een en ander mee te nemen en vragen te stellen. Zo te zien namen velen de gelegenheid te baat om alle stands te bekijken.
Na ruim anderhalf uur ging vervolgens het middagprogramma van start...

Annelies Barth

KINDERPROGRAMMA

Het kinderprogramma kwam goed op z'n pootjes "terecht". Na vele uren voorbereiding gingen de vele medewerk(st)ers aan de slag. Circa 350 kinderen gingen samen vooruit in de trein. In het ochtendprogramma werd onder andere geoefend voor het middagprogramma waarin de kinderen tijdens een onderbreking naar de gote mensenzaal gingen, om daar het een en ander al zingend uit te beelden over het thema "terecht en vooruit".
De mime-groep Creatief Evangelisch Team uit Utrecht zorgde voor een zeer positieve bijdrage. De kinderen waren heel enthousiast en konden verschrikkelijk hard brullen om de verdwenen hond te zoeken.
Door middel van de enkele reis treinkaart maakten de kinderen ons duidelijk dàt er één weg is naar God. Zowel de kinderen als wij konden daarmee vooruit.

A. van Midden, Tiel

Op het podium

DEVENTER

Het is een aantal maanden geleden dat u iets las over onze gemeente in Deventer. Een drukke periode ligt al weer enige tijd achter ons. Een periode, waarin ons kerkgebouw in een tijdsbestek van ca. drie maanden inpandig totaal werd verbouwd. Direct daaraan volgend was er een tentcampagne van een week en daarna in oktober de organisatie van de Algemene Vergadering van de Unie. Een drukke, maar wel gezegende periode die juist door het vele werk veel gemeenteleden in beweging bracht en waardoor de onderlinge band werd verstevigd.
Als u dacht dat wij daarna hebben stilgezeten, dan is dit een misrekening. Wij hebben weer diverse evangelisatiebijeenkomsten gehad en zijn nu gestart met openluchtsamenkomsten in twee verschillende, drukke winkelcentra.
In februari mochten wij getuige zijn van de doop van een jonge broeder, maar ook moesten wij afscheid nemen van twee zusters die door de Heer werden thuisgehaald.
Wij zijn er weer bij bepaald hoe dicht leven en sterven bij elkaar liggen, maar dat wij door het sterven heen waarachtig zullen leven.
U leest het: geen spectaculaire dingen in Deventer, maar wel doorgaande activiteiten onder jong en oud, gelovigen en ongelovigen, in en buiten de gemeente.
Zo willen wij bezig zijn in de stad waar wij wonen en werken. En vanuit die stad aan de IJssel groeten wij u hartelijk.

L.P.J. van der Leur, secr.

ZUIDOOST DRENTHE

".... en toen Paulus hen zag, dankte hij God en greep moed."
Het staat geschreven in het verslag van de reis van Paulus naar Rome.
Zo ging het ook ons in Zuidoost Drenthe op de nu al een traditie wordende regionale ontmoetingsdagen in september. En ook dit jaar willen we graag weer zo'n ontmoetingsdag hebben en wel op *22 september* van 15.30 tot 19.30 uur in *De Voorhof* in *Emmen*.
Het thema van die dag zal zijn: En hij greep moed.
Een ontmoetingsdag om elkaar te bemoedigen door samen te luisteren naar de verkondiging van Gods Woord, door samen te zingen en te bidden en samen blij te zijn. En ook voor de jeugd vanaf de allerkleinsten zal gezorgd worden. Daarover ontvangt u nog nadere informatie.

Namens de werkgroep,

W. Wijnhoud

WAT BEZIELT DE N.B.J.B.?

Hebt u ooit een club gezien en meegemaakt waar kinderen van 4 jaar, kinderen van 12 jaar, jongelui van 15 jaar, jongelui van 18 jaar, jongelui van 21 jaar en 20-plussers van 25 jaar iets gemeenschappelijks beleven? En dan ook nog van zowel het vrouwelijk als mannelijk geslacht?

In totaal zijn zo ca. 300 groepen met ruim 4500 leden aktief binnen de geledingen van de N.B.J.B. Daarenboven geven zo'n 900 personen leiding aan al deze groepen.
Om het geheel te completeren zorgen een kleine 100 personen voor de coördinatie op bestuurlijk en uitvoerend niveau.
Kortom een bonte verzameling mensen. Die bovendien een bonte verzameling aan aktiviteiten tot uitvoer laat komen: het thema-rooster voor de zondagsschool, de Kinderkijk voor de leiding van de zondagsschool, Kinderpost voor kinderen, het Vakantie-Bijbel-School pakket, diverse werkjes en andere verwerkingsmogelijkheden aandragen voor zowel de zondagsschool als de jeugd. Programma Suggesties voor de leiding van de jeugd, diverse uitgaven waaronder de boekjes Jeugddiensten, Kerstsuggesties, Kampwijzer etc.
Diverse cursussen voor de leiding van de zondagsschool, weekenden voor zowel kader als leidinggevenden van zondagsscholen en jeugdgroepen, de DAG, Het Kampwerk, de Jongeren Algemene Vergadering, de Speelplaats, de Werkgroep Jongeren Evangelisatie, de Muziekwerkgroep met als produktie de zangbundels voor zondagsschool (Zing een Lied) en jeugd(Gospels). En dan is er nog meer, veel meer.

Wat bezielt al deze mensen, die samen de N.B.J.B. vormen, om al dit werk te doen?
Dat is een vraag die wij ons zelf geregeld stellen. Ook een vraag die "buitenstaanders" geregeld aan ons stellen.
Het is geen verveling, immers de meesten zijn ook nog behoorlijk aktief binnen hun eigen gemeente.
Het is ook niet zo dat wij allen dezelfde theologische opvattingen hebben over allerhande ethische onderwerpen.
Het is dezelfde gedrevenheid die gemeenten bindt om zich te verenigen in de Unie van Baptistengemeenten. Niet meer en niet minder.
Het is ook om die reden dat alle gemeenten betrokkenheid zouden moeten tonen bij het werk van de N.B.J.B. De zondagsschool en de jeugd moeten lid zijn van de N.B.J.B. en de gemeenten moeten in financieel opzicht hun verantwoordelijkheid dragen.
De N.B.J.B. is niet het clubje in Drachten.
De N.B.J.B. is niet het stelletje fanatiekelingen op bestuurlijk en uitvoerend niveau.
De N.B.J.B. dat zijn we samen, u en ik. En we zullen elkaar steeds meer nodig hebben.

Tonnie Kemna, penningmeester N.B.J.B.

ONZE KINDEREN

Wij mogen blij zijn met onze kinderen, en dankbaar dat ze mogen opgroeien in een omgeving waar ze horen van de liefde van onze Heer. Ja ik heb het over onze kinderen, want u bent ook verantwoordelijk voor de kinderen in uw gemeente. Of het nu eigen zijn of die van anderen.
Weet u het nog? De landelijke ontmoetingsdag?
Daar waren ook veel kinderen, die daar hun eigen programma hadden. Als je ziet en merkt dat ze het fijn vinden om te luisteren naar wat wij ze mogen vertellen over de Heer, en dat ze blij zijn dat ze erbij horen, dan bekruipt mij het gevoel van Dankbaarheid maar ook van zorg.
Kunnen wij het aan ze de weg te wijzen? Gaan wij er op een goede manier mee om? Is er in elke gemeente plaats voor onze kinderen? De antwoorden op deze vragen kent u zelf.
Vele jaren mocht ik meewerken bij de zondagsschool en de club. Sinds enkele jaren draai ik mee in de raad van het landelijke Kinderwerk.
Kijk ik achter de schermen, en ontdek de vele mogelijkheden, maar ook de zorg. De bijbel is voor ons volwassenen vaak een moeilijk boek. Maar om het zo te kunnen en mogen lezen dat je het door kunt geven aan de kinderen, dat geeft reden tot blijdschap en dankbaarheid.
Wij weten en voelen dat God ons helpt en dat geeft moed voor morgen. Wij mogen de kinderen wijzen op het fundament en ze vertellen dat ze bij God terecht kunnen en met God vooruit.
Dat willen wij ook als ouders en dat kan als de gemeente (u dus) ons helpt. Daarom heb ik boven dit stukje geschreven Onze kinderen!, die op hun wijze recht hebben op een plaats in het grote gezin dat gemeente heet.
Wilt u met ons mee blijven werken, maar vooral ook mee bidden dat wij de kinderen niet vergeten!

Zwolle
Truus Wever-Smid

INTERNATIONAAL

UIT DE BAPTIST TIMES (3)

De britse Baptisten werken aan een soort bouwstichting; in de wandelgangen spreekt men over de "Baptist Bank". In Engeland is onroerend goed veel duurder dan in Nederland, zodat financiële hulp bij kerkbouw en dergelijke voor veel gemeenten hard nodig is. Niet zo lang geleden heeft de britse Unie het dure centrum van Londen verlaten en is naar het gehucht Didcot verhuisd. Daar heeft men een modern kantoor met weinig onderhoudslasten. De verkoop van het oude Baptist Church House in Londen heeft maar liefst 4 miljoen Pond opgeleverd en dat is een mooi startkapitaal voor de bouwstichting. Gemeenten en particulieren die willen sparen zullen worden gevraagd dat bij de stichting te doen. Ze zullen dan bijna evenveel rente ontvangen als elders. Zo kan het geld dat nu naar kommerciële banken vloeit binnen de gemeenschap blijven.
Onder de naam Christmas Cracker hebben de afgelopen twee jaar christelijke jongeren in de weken rond kerst restaurantjes gerund. Het idee kwam van Baptistenvoorganger Steve Chalk. "McDonalds heeft 350 verkooppunten, wij haalden de 420," zegt hij. "40.000 teenagers zijn erbij betrokken geweest." Als slogan had men "Eet minder, betaal meer". De winst die gemaakt werd was enorm, rond een miljoen Pond, en ging geheel naar de Derde Wereld.
Komende kerst zullen er ook in Australië en Nederland Christmas Cracker restaurants zijn. De Baptist Times vermeldt niet wáár in Nederland. (Weet ú het?).
Intussen heeft Steve Chalk alweer een nieuw idee. Het gaat er steeds om, dat jongeren hun geloof op een vernieuwende manier naar buiten brengen. Dit jaar zullen rond kerst overal lokale omroepen gaan uitzenden. Via Christmas Cracker kan men aan een zendvergunning voor vier weken komen. Chalk en zijn organisatie zullen de radio-amateurs op alle nodige manieren helpen. In ruil voor een gift zal het publiek kunnen opbellen om verzoekplaten aan te vragen. Opnieuw is de opbrengst voor de derde wereld, nu voor dakloze kinderen.
De Baptist Council nam in maart de volgende resolutie aan:
"1. Wij delen de afkeer bij velen van de dagelijkse dodelijke ongelukken op de weg door alkoholmisbruik van chauffeurs.
2. Wij verwelkomen dat de nieuwe verkeerswet strengere straffen voor alkomobilisme invoert, tot vijf jaar gevangenisstraf toe.
3. Wij vragen Hare Majesteits regering om een aanvulling op deze wet, ten einde ademtests op de wegen in te voeren."

PJL

HANS EN AISHA OOSTERLOO:

ZENDELINGEN IN EEN VERANDERENDE TIJD

VAKANTIE, MAAR TOCH..

Terwijl Hans en Aisha genieten van een welverdiende vakantie in de pastorie van de gemeente Arnhem-Centrum, kom ik hun rust verstoren.
Want hoewel we hen deze vakantie gunnen, willen we tegelijkertijd als uniegemeenschap graag geïnformeerd blijven over het wel en wee op het zendingsveld.
Ons eerste gespreksonderwerp betreft de huidige situatie in Sierra Leone.
(Velen van u hebben mogelijk ook geruchten gehoord als zou Sierra Leone in handen dreigen te vallen van rebellen uit Liberia.
De zendelingen schreven kortgeleden dat ze – zo nodig – ieder moment het land uitkunnen. bw.)
Hans weet me direkt gerust te stellen.
"De situatie is dreigend geweest en rustig is het nog geenszins, maar we hebben eerder het vermoeden dat de invallenden troepen soldaten zijn uit het slecht betaalde en slecht gevoed de leger van het buurland Liberia en niet echt uit zijn op een algehele machtsovername."

SIERRA, HET ARMSTE LAND TER WERELD!

Meer zorgen maken we ons, zo vervolgt Hans, over de barslechte economische situatie in het land.
De druk op de zendingswerkers en zendingsposten neemt tot nu de overheid meer en meer haar verantwoordelijkheid voor voeding, medische zorg en onderwijs (opnieuw) op de schouders van de zendigsorganisaties legt.
Die ontwikkeling is slecht voor het werk als geheel.
Immers in deze situatie is ieder bezig met de hoogste prioriteit, namelijk overleven (Sierra Leone is, aldus de Verenigde Naties, het armste land ter wereld!) en komen we niet voldoende toe aan toerusting en verzelfstandiging van mensen en diensten en komt de gemeenteopbouw in de knel.
"Die ontwikkelingen geven mij grote zorgen", aldus Hans.
Gelukkig blijkt de leiding van de uniegemeenschap in Sierra Leone (circa 30 gemeenten met tussen de enkele tientallen en enkele honderden leden per gemeente) bij ds. Khanu in vertrouwde handen en lijkt br. Mans z'n draai te vinden in de nieuwe situatie.

AFRIKAAN MET DE AFRIKANEN

Hans is – dat hoor je goed in het gesprek – al diep geworteld in "Sierra". Hij houdt van het land, de mensen en hun cultuur en voelt zich allengs meer en meer afrikaan onder de afrikanen. "De nieuwe zendelingen moeten bereid zijn om voor meer dan vijf jaar dienstverband te kiezen. Kortere tijd heeft eigenlijk te weinig zin. Je hebt twee jaar nodig om te wennen en vervolgens moet je goed zien te luisteen naar de noden en vragen van de mensen daar, voordat je met je eigen westerse antwoorden komt vertellen wat er gedaan dient te worden.
Zending anno 1991 in Afrika betekent goed kunnen luisteren, voordat je gaat spreken. Het vraagt van je, met veel geduld en liefde te blijven zoeken naar volkomen gelijkwaardigheid in de relatie met hen, samen een weg te gaan waarin Gods koninkrijk wordt gebouwd en Zijn naam wordt geprezen. Het is vaak spitsroede lopen in je werk en soms moet je zelf halt houden, omdat je anders voor karretjes wordt gespannen waar de mensen even zo goed zelf voor kunnen lopen.

GEMEENTEGROEI ONDANKS ALLES!

Hans vertelt vol vuur over de gemeentegroei die gestaag doorgaat. Over de zorg voor voldoende leiderschap in de gemeente. Over de noodzaak om godsdienstleraren aan te mogen stellen voor de middelbare school en kadertrainers voor eigen kader in de gemeente.
Die nood is eigenlijk groter dan de nood van het medische werk.
We krijgen het vervolgens samen over projektenwerk.
We zouden de mensen zo graag willen leren om simpelweg te geven vanuit een duidelijk verantwoordelijkheidsgevoel voor je broeders en zusters daar.
Toch leert de praktijk dat je steeds weer eerst de harten van mensen moet raken, alvorens een projekt verder kan, bij voldoende financiële middelen.
Jammer is het dat er niet eenvoudigweg een goede constante geldstroom is waaruit diverse projekten – zonder dat ze ooit benoemd zijn in Nederland – direkt gefinancierd kunnen worden.
Ik vertel hem iets over de nieuwe aanpak van de werkgroep Wereld in Nood die in het projekt met de naam "Het Grote Projekt" eigenlijk dat beoogt wat bij Hans als wens leeft.
En zo zie je maar, we komen best verder samen onderweg in een veranderende tijd.

ZENDING IN EEN VERANDERENDE TIJD

Want dat speelt als een soort rode draad door onze ontmoeting. "Zending nu" is een lastiger verhaal, minder helder, gecompliceerder dan "zending toen". De mensen op het afrikaanse kontinent zijn verderop gekomen in de tijd. Een beetje vergelijkbaar met de nederlandse baptisten die na 60 jaar opkomst en vestiging van het baptisme ook minder behoefte hadden aan duidelijke instructies van buitenaf.
We schreven ons eigen verhaal en konden hulp best gebruiken, maar dan de hulp die we onszelf wensten.
Die spanning is nu goed voelbaar, wanneer er een zendeling komt die weliswaar veel en goed werk komt doen, maar eerder gestuurd is dan op aanvraag ontvangen werd.
Maar goed, in dat spanningsveld voltrekt zich de partnerschap tussen broeders en zusters wereldwijd.
Het werk gaat door en de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus vindt goede voortgang.
En daar was het ons om te doen. Met vallen en opstaan, net als hier in Nederland. Komen we verder op het spoor.

WENSEN

Hans wenst zich:
- dat de zendelingen zich goed op hun plaats zullen blijven weten op het afrikaanse continent.
- dat mensen zullen blijven geven voor het werk in Afrika.
  Wat dat betreft lijkt de situatie in het voormalige oostblok de westerse gelovigen ertoe te bewegen om hun gelden minder over te maken in de richting van Afrika.
  Onze financiële bijdrage mag echter niet worden verminderd!
- dat de medische zorg kan worden versterkt en uitgebreid met een meer mobiele inrichting waarmee men het binnenland beter bereiken kan.
- dat er opleidingsfunktionarissen komen voor het onderwijs en de vorming van gemeentekader.
- dat de economische situatie zo verbetert dat er wat rust komt en evenwichtiger beleid kan worden gemaakt..
- dat God voor alles doorgaat met zijn machtig werk wereldwijd.

Die laatste wens is ook een bede.
Een gebed waarvan we het antwoord kennen.
Zegt niet Matth. 28 vers 20 volgend op het zendingbevel:
"en zie Ik ben met je alle dagen totaan de voleinding der wereld?" Nou dan!

Voor de U.Z.C.
B. Wijchers

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Ik weet dat mijn Verlosser leeft"

In deze zekerheid is na een moedig gedragen lijden ontslapen mijn innig geliefde man, onze lieve zorgzame vader en opa

Willem Buntjer
(26 januari 1919 - 17 juni 1991)

9501 AM Stadskanaal
Maarsdreef 4

H. Buntjer-Schoonbeek

Dronten: J.B. Buntjer,
J. Buntjer-van der Vinne

Een (West): R.W. Welvering-Buntjer,
G. Welvering

Leeuwarden: B. Buntjer,
J. Buntjer-Lanting

Zeewolde: W. Koelewijn-Buntjer,
B. Koelewijn

Appingedam: W. Buntjer
A. Buntjer-van Gennip

Stadskanaal: H. Buntjer,
A.H. Buntjer-Haan en
kleinkinderen

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

"Mijn tijden zijn in Uw hand"

Wederom moeten wij melden, dat een van onze gemeenteleden door de Heer werd thuisgehaald, en wel onze zuster

G. Kamphuis-Kroezen

op de leeftijd van 78 jaar.
Zij was sinds 12-12-1943 lid van onze gemeente

Baptisten Gemeente Deventer

Na een liefdevolle verzorging in Tabitha-Amsterdam, heeft God tot Zich genomen onze lieve moeder en grootmoeder

Alida Planting van Dalfsen
(echtgenote van wijlen Gerrit Planting)

in de leeftijd van 90 jaar

"Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord en in het hart van mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben".
1 Kor. 2:9

22 juni 1991
namens de familie
B. Planting
van Dijkstraat 4
1111 ND Diemen

De eeuwige God is u een woning en onder u zijn eeuwige armen.

In de Here is ontslapen onze zuster

Heije Hof-van Meekeren

in de leeftijd van 82 jaar.

Baptisten gemeente Groningen-Zuid,
11-06-1991.

"Heer, ik kom tot U".

Door zijn Heer en Heiland werd op 69-jarige leeftijd thuisgehaald onze broeder

Engel de Jonge

Brunssum, 6 juni 1991
Baptistengemeente Treebeek

"Mijn tijden zijn in Uw hand".

Door de Heer werd thuisgehaald onze broeder

G. de Kruif

op de leeftijd van 69 jaar en sinds 10-12-1950 lid van onze gemeente

Baptisten Gemeente Deventer

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Alkmaar is G.J. Bakker, Nassaulaan 24, 1815 GL Alkmaar, tel. 072-112248.

Ingaande 3 juli luidt het nieuwe adres van C. van Wier:
Voorste Wei 39,
3844 JW Harderwijk,
tel. 03410-19830.

Daar is de strijd voorbij,
daar wacht de gloriekroon;
daar vindt de ware strijder rust,
en God zelf is zijn loon.

Tot onze droefheid is geheel onverwacht van ons heengegaan, mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

Hermanus Lether

op de leeftijd van 79 jaar.

"De Heer is mijn Herder". ps. 23

Zevenaar: M.W. Lether-Renes
Ens: Wim en Henny
Doetinchem: Dick en Marja
Zevenaar: Gerrit en
kleinkinderen

De begrafenis heeft 24 juni j.l. plaatsgevonden

19 juni 1991
Oud-Zevenaarseweg 5
6905 AH Zevenaar

106e jaargang nummer 26 - 18 juli 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

SAMEN HET LOFLIED ZINGEN

"Juicht Gode, gij ganse aarde;
psalmzingt de heerlijkheid van zijn naam;
maakt zijn lof heerlijk".

Dat zijn de beginwoorden van Psalm 66. Daar mogen we mee instemmen.
Met een dankbaar hart de naam van de Heer groot maken, Hem loven en prijzen. Waarom we dankbaar kunnen zijn en zo blij kunnen zingen?
Het antwoord ligt opgesloten in die éne Man, met de naam: Jezus.
Want hoe zouden wij ooit achter het doel van ons leven komen en wie zouden we zijn, als we Jezus niet zouden kennen?
Als we niet zouden weten van die weg, die Hij tot het einde toe gegaan is. Hoe Hij onze schuld op Zich nam in zijn kruisdood en hoe Hij ons de liefde voorleefde en Zich prijs gaf in de dood om ons leven te schenken.
En ons zoveel meer te bieden heeft, dan de wereld ons ooit kan schenken.
Wat Hij geeft heeft waarde en dat is leven in overvloed.
Dankzij Hem is onze toekomst begonnen.
Daarom kunnen we dankbaar zijn en mogen we de naam van de Heer groot maken.
Telkens weer, of we nu nog druk aan het werk zijn of van onze vakantie genieten, of misschien aan huis gebonden zijn, steeds mag ons hart vol zijn van lof en verheerlijking van Gods grote naam.
Eén van de waardevolle dingen in ons leven, in de gemeente, is God te loven.
Is te zingen: Halleluja, Prijst de Heer.
Jezus heeft ons ook dat voorgedaan.
Voordat Hij naar de Olijfberg ging, in de nacht van Gethsemané zong Hij met zijn discipelen de lofzang.
En wij... wij mogen loven en prijzen om wat God in Jezus gedaan heeft en nog doen zal.
Hem loven om zijn genade, Hem loven om wat nog komt: de jongste dag.
Op een dag zal het zover zijn, dat we Jezus juichend zullen mogen begroeten. In de hoop naar een heerlijke toekomst leven wij.
En ook daarom mag er klinken: Halleluja, Prijst de Heer.
Telkens mag dat klinken, want we zijn gered, verlost en hebben bij het kruis vergeving ontvangen.
Aan dat kruis stierf het Lam van God, hangend aan dat kruis stierf Hij om ons zalig te maken, te maken tot zijn kinderen.
Dankbaar en lofprijzend mogen we onze redding gedenken, dat God ons door het offer van zijn Zoon verlost heeft van de macht van de zonde en de dood, om daar van bevrijd het leven te hebben.
Toen wij nog zondaren waren is Christus voor ons gestorven.
Maar ook: Hij verrees.
En met de levende Heer mogen we telkens een nieuwe ontmoeting verwachten.
Steeds dichter bij Hem komen.
Zijn leven, sterven, en verrijzenis verkondigen totdat Hij komt.
Dat is onze hoop, ons uitzicht, dat Jezus komt.
Geen wensdroom, maar hoop die gegrond is in de overwinning die Christus behaald heeft op de zonde en de dood, waardoor we het leven met Hem mogen delen in zijn Koninkrijk.
Samen mogen we de Heer prijzen, want we zijn vrijgekocht met een onschatbare prijs.
Instemmen met de psalmist:

"Juich, aarde, juich, laat blij weergalmen
de lof van 's Heren grote Naam;
zing Hem ter eer uw jubelpsalmen,
loof al gij volken, looft Hem saam".

J.H. Stijkel

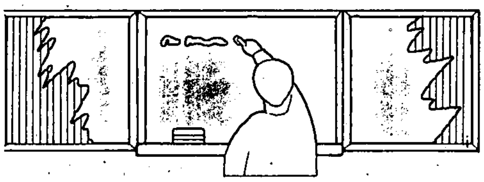
VERDER IN DIT NUMMER

BAPTISTENGEMEENTE KOLLUMERZWAAG

In recente nummers van "De Christen" treffen we berichten aan over doopdiensten waarin meerdere mensen tegelijk gedoopt worden. Dat zijn goede berichten. In de betreffende gemeenten zal grote vreugde en dankbaarheid heersen.
Welnu... in de gemeente te Kollumerzwaag is op Pinksterdag één jonge broeder gedoopt op zijn belijdenis, nadat er lange tijd in onze gemeente geen doopdiensten waren geweest. De vreugde hierover is zeker niet minder groot dan in de gemeenten waar velen tegelijk gedoopt werden! "Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert...." (Lukas 15:7). De jonge broeder die gedoopt werd had zo gemakkelijk een andere keuze in zijn leven kunnen maken!
In de prediking legde onze voorganger, ds. N. Schipper, heel toepasselijke op deze bijzondere dag, de nadruk op Handelingen 2: 38 "Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen".
Voor onze gemeente was deze dienst een hoogtepunt van de afgelopen tijd.
Een ander hoogtepunt beleefden we op zondag 21 april; toen werd namelijk als voorganger in bijzondere dienst bevestigd br. M.J.G. de Vink. Br. De Vink is reeds jarenlang als geestelijk verzorger verbonden aan het verpleeghuis (voor demente bejaarden) "Nieuw Toutenburg" te Noordbergum. Het is belangrijk dat onze broeder weet dat hij dit moeilijke werk niet los van de gemeente doet, maar dat de gemeente er achter staat en het werk in de gebeden ondersteunt. Dat is de diepere betekenis van het "voorganger in bijzondere dienst zijn".
Ook in Kollumerzwaag bemerken we dat de Heer doorgaat met Zijn werk, en dat Hij daarvoor mensen wil gebruiken. Wij kunnen wel eens een periode hebben van negatieve verwachtingen, van pessimisme - daar zijn we mensen voor! - maar de laatste tijd worden we toch ook weer bemoedigd, opgebeurd, doordat we met elkaar ervaren dat de Heer voor ons zorgt.

Jaap Dijkstra, secretaris

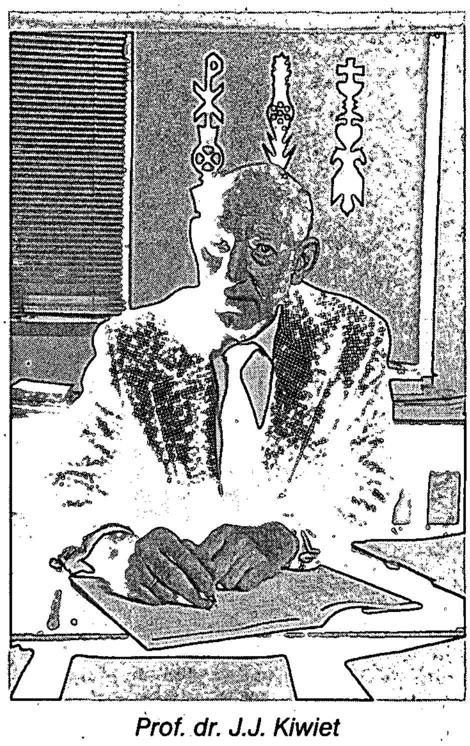
OPLEIDING

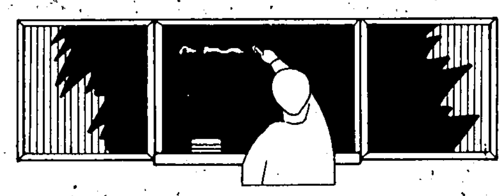
AFGESTUDEERDEN ONTVINGEN HUN DIPLOMA

Op zaterdag 22 juni 1991 vond in een feestelijke plechtigheid de diploma-uitreiking aan de 8-ste jaars studenten T.W.O. plaats.
Velen uit onze gemeenschap waren naar het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente Utrecht-Noord gekomen om getuige te zijn van de diploma-uitreiking aan de elf T.W.O.-studenten.
Na het zingen van gezang 14 uit onze bundel heette br. Horjus een ieder heel hartelijk welkom, waarna hij deze dag in gebed aan de Heer opdroeg. Vervolgens las hij met ons Jesaja 50: 4-6.
Een gedeelte dat ons bepaalt bij de lijdende Knecht des Heren, wat tot vervulling is gekomen in Jezus Christus, onze Heer.
In Zijn levensgang zien we, dat Hij lerende zijn weg ging, Hij toonde Zich ontvankelijk, Hij leerde in gehoorzaamheid. En wij moeten niet meer dan de Heer willen zijn, maar ook leerling zijn. Volgens br. Horjus zitten we een leven lang in de school van het Woord. De Here Here moet elke dag ons oor wekken.
Hierop aansluitend zongen we: "Heer der wereld, grote dingen doet Gij op aarde door geringen, die in zich-zelven krachtloos zijn".
In de toespraak van de rector, br. de Vries werden we bepaald bij de doelstellingen en de toekomst van de T.W.O. Br. de Vries memoreerde, dat het 1 mei j.l. tien jaar geleden was dat br. Reiling met het plan kwam om een deeltijdsstudie op te zetten, die niet als een alternatief voor de dagopleiding was bedoeld, maar voor hen die geen dagopleiding kunnen volgen.
Voor de eerste info-dag in december 1982 waren er 30 belangstellenden. De aard van het onderwijs van de T.W.O. is leren aan opgedane ervaringen. Terugziend op de eerste acht jaar mag geconcludeerd worden, dat de doelstelling van de T.W.O. bereikt is.
Toch is er aan de deelname aan deze opleiding een terugloop te bespeuren.
Tot slot dankte de rector de echtgenoten/echtgenotes van de studenten, de gemeenten en de mentoren, de uurdocenten, br. Broertjes in zijn hoedanigheid van stage-coördinator en br. Th. van de Laan, die voordat br. Horjus aan het Seminarium verbonden werd, als docent aan de T.W.O.-studenten les gaf. Daarna was het moment aangebroken van de diploma-uitreiking, hetgeen voor elke student vergezeld ging van een persoonlijk woord bij monde van br. de Vries of van br. Horjus.
Het diploma werd in ontvangst genomen door:
br. A.G. den Dekker, br. G.J. Kanis, br. T. van der Leer, zr. A.W. Lindenborn-de Graaff, zr. A. Mentink-Hoeksema, br. R.B.A. Mentink, br. N. Schipper, br. H.W. Slaakweg, br. J.H. Stukker, zr. M. Terwel-Hamster en br. J.W. van Weenen.
Bij monde van zr. A.W. Lindenborn-de Graaff bedankten de studenten en schonken zij het Seminarium, daarbij financieel gesteund door de "Vrienden van het Seminarium", een t.v.-toestel, een video en een cam-corder, waarmee de broeders en Vries en Horjus blij verrast werden.
Deze morgen werd afgesloten met gebed door br. W. Blanken en samen zingen "Heer, God, U loven wij". Daarna mochten de gediplomeerden vele felicitaties in ontvangst nemen.
Het mooie weer lokte velen na de broodmaaltijd naar buiten, om nadien weer plaats te nemen in de kerk voor het gastcollege van Dr. J.J. Kiwiet over het onderwerp "Gemeente in konflikt".
We mochten een feestelijke morgen in Utrecht-Noord beleven en we wensen de afgestudeerde broeders en zusters Gods rijke zegen toe.

J.H. Stijkel

Prof. dr. J.J. Kiwiet

Verslag van het bezoek van Dr. J.J. Kiwiet

GEMEENTE IN CONFLICT

Broeder J. Hofman (voorzitter van het Curatorium) laat op 22 juni de middag aanvangen met het lied: "De Kerk van Jezus Christus heeft slechts één fundament". Daarna leest hij enkele verzen uit Jakobus over de kenmerken van de Wijsheid van Boven, verwelkomt de aanwezigen en de spreker en zijn vrouw.

Zr. Aukje Hoeksema-Vrijstein (lid van het Curatorium) stelt wat inleidende vragen aan de spreker. Als een rechtgeaarde Amerikaan (?) betrekt hij daar helemaal zijn vrouw bij, zodat hij persoonlijk wat dat betreft niet zo goed uit de verf komt. Zuster Kiwiet vertelt dat zij het in het begin, toen zij 29 jaar geleden naar Amerika vertrokken, niet gemakkelijk heeft gehad. In ieder geval had zij in het begin het hoge ideaal om haar gezin te beschermen tegen veramerikaansing. Toen al werkten er veel vrouwen en de maaltijden komen dan vaak rechtstreeks uit de koelkast. Zr. Kiwiet is er nog altijd van overtuigd, dat het buitenshuis werken van de vrouw geen ideale zaak is. Waar de moeders thuis zijn heerst een andere sfeer. Uit een tussenopmerking van haar man blijkt dat ze de veramerikaansing in hun gezin ook niet echt tegen hebben kunnen houden. Onze zuster geeft in hun kerk veel aandacht aan immigranten en is met haar man ook betrokken bij de "zondagmorgen GBS" (teamteaching). Waar ze in Nederland aan moeten wennen is vooral een ander woordgebruik, een term als "inleveren" b.v. bestond in die goede oude tijd nog niet. Verder vinden ze dat de Nederlandse cultuur van nu niet zo ver van de Amerikaanse cultuur af ligt als eertijds.
Na de toespraak heb ik nog even de gelegenheid gehad om Dr. Kiwiet te interviewen. Gegevens uit het interview heb ik in de verslaggeving verwerkt.

DE TOESPRAAK

Hierin worden eerst de ontwikkelingen vanuit vroegere geslachten geschetst tot 1979. De beginperiode kende weinig structuur. De Baptisten gemeenschap was meer een beweging. Oncken en anderen verzetten zich tegen een domineeskerk. Zelfs het ontstaan van de theologische opleiding in Hamburg heeft nog heel wat voeten in de aarde gehad. Het ging om het priesterschap van alle gelovigen. Zo openbaarden de Baptisten zich ook in de "Nieuwe Wereld". Van oorsprong was het een beweging die getypeerd kon worden door zendings- en evangelisatiedrang, maar zich tevens op maatschappelijk gebied inzette, b.v. door het verzet tegen loterijen, alcoholgebruik, pornografie en het werken op zondag. Het platteland was doortrokken van deze invloed. Vooral na de tweede wereldoorlog neemt de verstedelijking en de trek naar het zuiden toe. Dan zijn de baptisten niet meer het overheersende volkstype. Er komt verhoudingsgewijs een sterkere toename van andersdenkenden, zoals mormonen, katholieken en zelfs van mohammedanen.
Natuurlijk is er ook wel een toename van Baptisten en daarmee gepaard gaand een toenemende intensivering van hun organisatie en van de centralisatie. Eertijds was de geldbesteding meer een zaak van de plaatstelijke Gemeente, maar nu komt alles in een grote centrale pot, waar het volgens bepaalde verdeelsleutels toegekend wordt aan allerlei activiteiten. Hierbij gaat het ook om de financiële ondersteuning van de 10.000 mannen en vrouwen, die men in dienst heeft. Sedert de tweede wereld-oorlog is dit systeem zo "geperfectioneerd", dat de man aan de top van doorslaggevende betekenis is geworden. De oorsprong van de veranderingen is eerst en vooral dus sociologisch en organisatorisch.
Dit heeft tot 1979 een bepaalde doorwerking gehad in het aanstellingsbeleid en de manier van geldbesteden, die velen met lede ogen aanzagen. Parallel hieraan is er naast de nieuwe sociologische ontwikkelingen ook een nieuwe theologische ontwikkeling, die haar invloed heeft. Als door al die jaren heen dit systeem is opgebouwd, waarbij de huidige zogenaamde "gematigden" een soort alleenheerschappij hadden verkregen, voelt de rest zich steeds meer gepasseerd. In zijn toespraak geeft Dr. Kiwiet enkele voorbeelden van het fundamentalistisch geloof van deze groepering, die geen ruimte laat voor mensen, die b.v. de dagen van Genesis 1 niet beschouwen als dagen maar als tijden. "In die dagen" betekent toch ook gewoon in die tijd. Hij stelt dat de "gematigden" de dupe zijn geworden van hun eigen opgebouwde systeem (cooperative program). Ondertussen zijn de grieven van de meer "behoudenden" toegenomen en gaan zij zich ook meer profileren als mensen, die het oneens zijn met de gang van zaken. Aan het eind van de zeventiger jaren gaat een vooraanstaand rechter de tegenkrachten bundelen met het gevolg, dat de man die in 1979 gekozen wordt aan de top voortkomt uit de king der "behoudenden". De "zittenden" en hun achterban zijn hierdoor totaal overrompeld.
Uit het persoonlijk gesprek met Dr. Kiwiet blijkt, dat er bij de Luthersen zich een soortgelijke ontwikkeling heeft voorgedaan en dat het zelfs zo is dat de "gematigden" (moderates) hun naam ontleend hebben aan de tegengroep bij de Luthersen. Op de vraag of de kwesties, (inspiratie van de Schrift, vrouw in het ambt, abortus e.d.) in alle opzichten parallel lopen met die uit de Lutherse en Gereformeerde (Christian Reformed) kerk, wordt geantwoord dat dit gedeeltelijk zo is. Wel als het gaat om theologisch en ethische kwesties, maar voor Baptisten komt daar de politieke dimensie bij. Sedert de tweede wereldoorlog is men zich ook bewust geworden, dat men politiek een vuist kan maken. Als het gaat om bepaalde ethische kwesties maken de behoudenden daar nu ook dankbaar gebruik van. In 1985 sprak Reagan op de conventie en nu in 1991 is Bush er van de partij. Als ik hem vertel dat er in de Nederlandse pers gesproken wordt van een tegenstelling tussen "orthodoxen" en "vrijzinnigen", dan vindt hij dat te extreem uitgedrukt.
Welke gevolgen heeft dit Zuidelijk-Baptisten conflict voor ons in Europa? Het is een proces wat wel enige tijd in beslag zal nemen, aldus Kiwiet. Hadden de problemen anders gelegen als de leiders van vóór 1979 in hun aanstellingsbeleid en hun geldbesteding meer rekening hadden gehouden met de wensen en grieven van de zogenaamde "fundamentalisten"? We kunnen de klok moeilijk terugzetten, maar wij hadden organisatorisch veel meer de eigenschappen van een beweging moeten houden. Onze organisatie is veel te strak en te statisch geworden. Bewegingen doen het goed. Kijk maar om je heen. Als het gaat om de lessen, die wij er uit kunnen leren in Nederland, dan plaatst Kiwiet de situatie in het licht van de eindtijd en behoort dit tot de weeën. Verder vindt hij de neiging tot centralisatie een uitdrukking van ongeloof. De "behoudenden" onder ons roept hij op meer aandacht te geven aan het werk van de Geest en de progressieven raadt hij een diepere theologische bezinning aan op hun motivatie.

J. Schotanus

HET VRIJWILLIGERSWERK

In het dorp waar ik woon draait een vrijwilligerscentrale. Deze centrale regelt en coördineert al het vrijwilligerswerk wat wekelijks, soms dagelijks plaatsvindt. Dat varieert van practische hulpverlening als vervoer van ouderen en gehandicapten tot administratieve werkzaamheden voor een muziekvereniging of ouderendbond of peuterspeelzaal enzovoort. Tal van dingen - zo blijkt - worden door vrijwilligers gedaan.

Het voorziet echt in een behoefte. En het werk verdient dan ook onze bewondering en indien mogelijk onze inzet. Want al dat werk wordt slechts tegen een geringe onkostenvergoeding (zo die er al is) gedaan. Er is geen beloning. Het werd is pro Deo, voor niets. Dat wil zeggen het is natuurlijk voor mensen, die je dankbaar voor je inzet zijn. Als vrijwilliger moet je het doen met een bedankje en een vriendelijk gebaar of woord. Dat is ook al heel wat waard.

GEBREK AAN MENSEN

Nu is het me opgevallen dat de vrijwilligerscentrale een chronisch gebrek aan mensen heeft. De laatste oproep die ik las, had daarom wellicht ook twee motto's. Het eerste was: door vrijwilligers leg je **veel - waardevolle** - contacten. Dat is ongetwijfeld waar. Want je ontmoet veel mensen op een onstpannende manier. Bovendien zijn contacten niet alleen voor de vrijwilliger, maar ook voor de hulpbehoevenden ontzettend belangrijk. Even een mens om mee te praten betekent veel voor sommigen.
Het tweede motto van de oproep was: door vrijwilligerswerk **bouw je mee aan een leefbare woonomgeving.** Opnieuw zeer waardevol. Want mensen leven te veel voor zich alleen. In hun eigen huis en hun eigen tuintjes. Zonder ook maar iets voor elkaar te betekenen kunnen sommige buren naast elkaar wonen. Mensen vereenzamen en sluiten zich op in hun eigen kringetjes. Een gevaar dat ons als leden van de gemeente zeker ook bedreigt. Hoeveel kennissen hebt u buiten de gemeente om?
Dit gebrek aan mensen komt ons als gemeenteleden misschien bekend voor. In de gemeente kennen wij dit probleem immers ook. Bijna al het werk wordt door vrijwilligers geheel pro Deo (= "voor God" en niet: "voor niets") gedaan. Maar kennelijk is het kenmerk van vrijwilligers dat ze na verloop van tijd afhaken. De reden? Geen tijd meer, of geen zin. In de gemeente is het niet anders. Zo tegen de zomervakantie haken mensen af. Soms zelfs helemaal en zien we ze niet meer terug. Meestal trekken mensen zich terug in de luwte van het gemeenteleven (af en toe ook wel eens goed!). Maar bepaalde taken lopen het gevaar te blijven liggen, wanneer wij weglopen voor onze verantwoordelijkheden. Daarom: in onze samenleving gaat het niet zonder vrijwilligers, maar in de gemeente helemaal niet.

VRIJWILLIG GEBONDEN

Het werk in de gemeente gebeurt ook geheel vrijwillig, uit eigen vrije wil. Want dwang hoort niet thuis in de christelijke gemeente. Maar dat betekent niet dat ieder maar doet wat hem of haar goed lijkt. Dat is een vrijheid en vrijwilligheid die ontaard is. In een gemeente gaan we samen een bepaalde weg en kiezen we samen voor een bepaald beleid. Dat houdt ook verantwoordelijkheid in. Samen binden we ons - op gemeentevergaderingen - aan plannen. We verbinden ons eraan.
De engelstalige kerk heeft er een mooi woord voor: commitment: binding. Mensen binden zich aan de gemeente en maken bepaalde afspraken. Bijvoorbeeld: we gaan de komende vakantieweken iedere week 1 uur bidden voor onze gemeente.
Onze gereformeerde broeders en zusters hebben ook een mooi woord, een bijbels woord: verbond. Het kenmerk van het bijbelse verbond is dat God Zelf de overeenkomst, de relatie tussen Zichzelf en ons in stand houdt. Maar de verantwoordelijkheid zit er duidelijk bij.
Ook onze eigen baptistentraditie heeft een woord voor de vrijwillige verantwoordelijkheid: navolging. Navolging van Jezus Christus die de weg gebaand heeft. Dat betekent heiliging en mogelijk ook lijden om Christus' wil.
Vrijwilligheid houdt dus verantwoordelijkheid in, de bereidheid om zich te binden.

VRIJWILLIG EN GEDREVEN

Maar hierin ligt ook een moeilijkheid, want mensen willen zich steeds minder binden. Voor een tijdje of een paar keer willen we wel meedoen, maar niet voor vast. De invloed van onze samenleving is hierin duidelijk te merken. Want in onze huidige cultuur wordt bijna alles gekenmerkt door los verband. De televisie is daarvan hét voorbeeld: losse onsamenhangende beelden flitsen de huiskamer in: "nu volgt..." Deze 'losheid' heeft een vernietigende invloed op relaties tussen mensen. Mensen durven en willen zich niet meer binden aan één persoon. Deze angst voor verantwoordelijkheid en angst om zich te binden treffen we ook aan in de gemeente.
Nu zouden we van de 'echte' vrijwilliger kunnen zeggen, dat hij een gedreven persoon is. Want waarom al die drukte? Een echte vrijwilliger doet zijn werk en is soms zelfs fanatiek te noemen. Deze gedrevenheid is ook aanwezig in de gemeente. Want in de gemeente is er de stuwende kracht van de Heilige Geest, die mensen aanspoort en levend maakt. In dit pro Deo werk leggen we ook allerlei contacten en oefenen we de gemeenschap met elkaar. Zo bouwen we aan het geestelijke huis, de gemeente. Ons werk is wel vrijwllig en vol verantwoordelijkheid, maar onder ons werk ligt het fundament en de draagkracht van God: voor God en door God.

HDH

PROFESSOR DE VRIES

De Commissie voor de Opleiding deelt mee dat zij op 12-6-1991, in goed overleg met het Curatorium van de Bizondere leerstoel 'Geschiedenis en leerstellingen van het Baptisme', broeder O.H. de Vries heeft benoemd tot bizonder hoogleraar. Hiermee volgt broeder de Vries broeder J. Reiling op, die van 1976 tot 1987 deze leerstoel bezette. Hij begint zijn taak na de vakantie.

Wij hopen en verwachten, dat broeder de Vries met kracht en wijsheid gestalte zal kunnen geven aan de taak hieraan verbonden, daarbij bidden we hem bovenal Gods leiding en zegen toe.
De datum van de inaugurele rede zal tijdig bekend worden gemaakt. Waarschijnlijk 1992.

H. Schouten

BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar Doetinchem: G. Bosveld te Musselkanaal.

Beroepen te Emmen-Zuid: Chr. Eijer, alg. evangelist, die dit beroep heeft aangenomen en bedankte voor Arnhem-Centrum.

VAKANTIE EINDREDAKTEUR

Kopy voor het nummer van 15 augustus graag voor 29 juli bij mij.
Kopij voor het nummer van 29 augustus naar J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen.

In september zijn we er weer elke week.
En op 19 september....

DOCTOR LOLKE VAN DER VEEN

Eind februari is Lolke van der Veen gepromoveerd tot doctor in Algemene Taalwetenschappen aan de universiteit van Lyon (Frankrijk). Lolke en zijn vrouw Marry zijn, evenals zijn ouders, lid van de gemeente Apeldoorn. Zijn proefschrift heet vertaald "Vergelijkende studie van de Okani taalgroep".

Hoe komt een Apeldoorner ertoe, zeven jaar in Frankrijk te wonen?
Dat is een heel verhaal. Oorspronkelijk zouden mijn vrouw Marry en ik, na onze opleiding aan een bijbelschool en aan het Summer Institute of Linguistics als bijbelvertalers naar franstalig Afrika gaan, met de Wycliffe Bijbelvertalers. Om de franse taal goed te leren beheersen zijn we toen eerst een half jaar in Frankrijk gaan wonen. Maar tijdens die periode hebben we onze plannen om verschillende redenen moeten wijzigen. Een kleine Vrije Evangelische Gemeente in een buitenwijk van Lyon vroeg mij of ik hen kon helpen met een stuk gemeente werk (prediking, bijbelstudie, catechisatie enz.). Zodoende kwamen we hier terecht, in de buurt van de één na grootste stad van Frankrijk. Naast het werk in die gemeente heb ik Algemene Taalwetenschappen gestudeerd, met afrikaanse taalkunde als specialisatie. Tijdens de laatste fase van de studie kwam er ook nog het lesgeven als assistent aan eerste- en tweedejaars studenten bij.

Kun je iets vertellen over het onderwerp van je proefschrift?
De Okani taalgroep bestaat uit een zestal bantoetalen, gesproken in de oerwouden van Gabon (Afrika). Tot voor kort was er weinig over deze talen bekend. Een ervan wordt alleen nog gebezigd in één dorpje, door een veertigtal mensen. Ik ben tweemaal naar Gabon geweest. Met behulp van taalhelpers heb ik gegevens verzameld, zoals woordenlijsten, teksten en bandopnames; deze heb ik geanalyseerd en beschreven. Ik heb ontdekt welke overeenkomsten en verschillen er bestaan tussen de Okani-talen. Drie van de zes talen blijken zo nauw verwant te zijn dat ze een subgroep vormen.

Wist u dat ons woord pinda hoogstwaarschijnlijk uit Gabon (of Kameroen) afkomstig is? Het aardnootje wordt daar "peenda" genoemd.

Wat zijn jullie toekomstplannen?
Dit jaar gaan het gemeentewerk, het taalonderzoek en het lesgeven aan de universiteit gewoon door. De mogelijkheid is reëel dat er in oktober 1992 een plaats vrijkomt aan de universiteit en dat ik een vaste aanstelling krijg als lector.
Intussen heeft de franse afdeling van de Wycliffe Bijbelvertalers ons, vanwege mijn banden met de akademische wereld, uitgenodigd deel uit te maken van haar bestuurskomitee en haar van wetenschappelijk advies te dienen. We hebben dit geaksepteerd en kunnen op deze manier, zij het indirekt, de zending van dienst zijn en het bijbelvertaalwerk steunen.

pjl

TERECHTE KRITIEK?

WAT DOET DIE U.C. TOCH ALZO?

De Uniecommissie is gekozen om de gemeenten te dienen overeenkomstig Gods Woord en de statuten en reglementen zoals we die onderling hebben afgesproken.
Hoe ze dat dan doet? Bijvoorbeeld door maandelijks een dag te vergaderen over het wel en wee van de verbonden gemeenten en hun gezamenlijke aktiviteiten. Daarvoor komt ze (gemiddeld) 6 maal 's jaars voltallig bijeen en 6 maal alleen het dagelijks bestuur. Ook worden er regelmatig gesprekken gevoerd met de diverse commissies, sub-commissies en werkgroepen die onze Unie rijk is over de ontwikkelingen van hun aktiviteiten. De agenda's van zulke vergaderingen zijn steeds overvol.
Soms neemt de U.C. zelf de organisatie van een evenement ter hand. Vaker zal iets aan een sub-commissie toevertrouwd worden, maar dat betekent dan wel dat er 1 of 2 U.C.-leden als afgevaardigden in zo'n cie zullen meedraaien. Ook komt het dikwijls voor, dat onze Uniegemeenschap vertegenwoordigd dient te zijn bij intredes, jubilea, de opening van een nieuw kerkgebouw etc.

OP BEZOEK

Wat ook gestaag doorgaat, is het bezoek van afgevaardigden van de U.C. aan gemeenten. Daarbij wordt ernaar gestreefd 1 maal per 4 jaar elke gemeente een keer te bezoeken. Wat er op neer komt, dat elk U.C. lid alleen al hiervoor 6 avonden per seizoen op stap is. Op zulke gemeenteavonden wordt geïnformeerd en geluisterd naar het wel en wee van die betreffende gemeente, maar ook wordt er wat verteld over de organisatie of over vermeldenswaardige ontwikkelingen in de Uniegemeenschap.
Maar waarschijnlijk is het belangrijkste deel van zo'n avond het gedeelte waarin de aanwezige brs. en zrs. zelf de gelegenheid krijgen hun vragen of kritiek te uiten.
Denkt u niet dat U.C.-bezoekers dat dan vervelend vinden. Want vaak blijken zulke kritische vragen de mening van veel anderen te vertolken. Vaak wordt zo'n mening niet alleen begrepen, maar ook gedeeld door de vergadering en de aanwezige U.C.-leden.
Daarom is het ook altijd jammer, als gemeenteleden die reserves t.o.v. het Unie-reilen en zeilen hebben op zulke avonden niet aanwezig zijn. Juist daar zou het hun kans zijn om, in een goede geest, hun positief bedoelde, bijsturende opmerkingen door te geven. Want echt, we willen zorgvuldig luisteren naar hetgeen in de gemeenten leeft en handelen tot hun welzijn.

DE ALGEMENE VERGADERING

Maar dat handelen, of de besluiten daartoe, zijn toch vooral het gevolg van hetgeen we in de Algemene Vergaderingen uit- en afspreken.
Juist daarover werd op een recent gemeentebezoek een m.i. terechte kritische opmerking gemaakt. Deze:
1. Als gemeenten mensen afvaardigen ter A.V. moeten ze dat alleen doen aan mensen die het gevoelen en de mening van hun plaatselijke gemeente *volledig en zorgvuldig* tot zijn recht laten komen.
2. Zulke gevaardigden moeten er nadrukkelijk over waken niet hun eigen mening te poneren, maar alleen te spreken overeenkomstig het mandaat dat ze van de gemeentevergadering hebben meegekregen. En - zo werd er niet onterecht bij opgemerkt - dat geldt voor alle afgevaardigden, ook voor voorgangers.
Elk die het A.V. gebeuren wel eens kritisch bekeken heeft, zal het met zulke geluiden eens zijn. Daarom is het goed als ze geuit worden, en vermeld ik ze met instemming.
Binnenkort bereiken de nieuwe A.V.-boeken de gemeenten weer. Dan wordt er weer vergaderd, besloten en een afvaardiging aangeduid voor de a.s. A.V. te Muntendam.
- Laat het niet alleen een aangelegenheid zijn van een A.V.-werkgroep of een stel "specialisten".
- Neem er moeite voor deze zaken op een (deel van) een gemeenteavond te bespreken en te beslissen.
Onze gemeenschap en de zaak van de Heer is het toch waard?!!
Voor de Uniecommissie,
G. Bosveld, Musselkanaal

GOUDEN PREDIKANTSJUBILEUM

Het was in de dertiger jaren en 't gebeurde in Hengelo. De N.B.J.B. hield de Nationale Jeugdconferentie. Op de slotmiddag hield voorzitter J.W. Weenink zijn befaamde appèl. Hij wilde jonge mensen op weg helpen voor een leven-met-Jezus. Hij wilde hen ook bewegen om zich in te zetten voor werk in de gemeente, misschien wel in de vorm van een totale levensvervulling.

Toen stak Donald zijn hand op. Zo is het begonnen. Daarna volgde de studie aan het Seminarium in Hamburg en (1940/41) aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Op 20 juli 1941 deed

Ds. H.D. Hooghwinkel

intrede in zijn eerste gemeente: Almelo-Geraniumstraat. Hij mocht daar meemaken, hoe een gemeente allerlei moeilijkheden te boven kwam. Later werd hij voorganger in Arnhem en in Noordbergum. De overgang van stad naar land en weer terug was voor zijn lenige geest niet moeilijk. Hij had al meer grenzen overschreden: was nl. geboren en getogen in het Verre Oosten, voordat hij als 18-jarige naar Nederland kwam. Rotterdam-Centrum werd een arbeidsveld, waar geoogst kon worden: in die vier jaren werd er gemiddeld elke maand gedoopt.

In het landelijk werk kreeg br. Hooghwinkel bekendheid als secretaris van de U.Z.D. Deze had groots nieuw werk aan te pakken. Voordien hadden de nederlandse Baptisten wel belangstelling getoond voor het werk van zr. Reiling, maar zij was in dienst van de engelse B.M.S. Nu zouden ze zelf zendelingen uitzenden. Daarvoor moesten de gemeenten worden gemotiveerd en gestimuleerd. Vanuit innerlijke overtuiging en met open blik op de wijde wereld, ging hij er tegenaan. Zijn publicaties waren een voorbeeld van enthousiasme en van volharding.

Als pastor kon ds. Hooghwinkel zich niet beperken tot werk binnen de kerkmuren. Het volle mensenleven had zijn aandacht. Mensen moeten geholpen worden om tot een ontmoeting met de Heer te komen.... ze moeten verder geholpen worden om met Hem de levensvragen en -problemen op te lossen. In het kampwerk voor de N.B.J.B. kon hij zich kwijt in de benadering van jonge mensen.

Heel ander werkterrein werd betreden in 1956. Hij stapte van het gemeentewerk over naar het pastoraat voor militairen. Hij deed dit al eerste vanuit onze gemeenten. Vele waren de gedachten en ook de woorden, waarmee instemming of ook afkeuring werd betuigd. Gedurende 14 jaren werd gewerkt op legerplaatsen in Nederland en in Frankrijk. Ook hier volgde hij zijn roeping om mensen te helpen werkelijk wèèt te krijgen van wat de Heer voor hen kan betekenen. Zijn aanpassingsvermogen en zijn gedrevenheid brachten hem in nauw contact met veel jonge mensen. Nooit zou hij zich tevreden stellen met het houden van een religieus praatje: hij sprak OP-HOOG-BEVEL en hij bracht zijn boodschap recht-op-de-man-af.
Sinds zijn uittreden uit de actieve militaire dienst heeft hij dit ook mogen praktizeren in gemeenten, waar hij werd uitgenodigd om de zondagmorgendienst te verzorgen.

Zo hebben velen hem leren kennen en waarderen als een man die zijn originaliteit wist te bewaren.... nuchter in denken, warm van gevoel. Zijn zeggingskracht ontleende hij aan de radicaliteit van het evangelie, geconcentreerd in kruis en opstanding van de Heer. Dit zet de toon om straks sober en dankbaar het jubileum te vieren.

N.v.B.

GEMEENTEBERICHT DOETINCHEM

Vanmorgen, zondag 2/6 1991, was het een feestelijke morgen in de gemeente. Twee zusters werden op de belijdenis van hun geloof gedoopt, twee zusters op leeftijd t.w. Zr. Boterman 65 jaar en zr. Schilderink 80 jaar. Komende uit reformatorische kerken, kwamen zij in de Baptisten Gemeente in aanraking met een wijze van geloofsbeleven die hen aansprak en leerden zij ook de bijbelse uitspraken over de doop zo verstaan dat dit hen tot nadenken bracht.
Kort samengevat: zij geloofden in de Heer als hun Heiland en zij lieten zich daarom vanmorgen, in het midden der gemeente, dopen. *Ds. Chr. Eyer* ging voor in deze dienst en sprak n.a.v. 1 Cor. 12: 1-14, vooral over vers 13. "Want door een Geest zijn wij *allen* tot één lichaam gedoopt". Allen, van welke rang of stand ook, van welke komaf ook, samen ingedoopt in dat éne lichaam van Christus, wat de gemeente is. Geen privé gebeurtenis in die zin dat je via een telefoontje aan de secr. der gemeente lid wordt van de gemeente, nee, door de doop heen toegevoegd worden aan de gemeente en zo deelgenoot worden van dat ene lichaam, de gemeente van de Here Jezus. Een fijne verkondiging, waarvan we hopen dat het ook anderen heeft aangesproken die weg met de Heer te gaan. Daarna vierden we het avondmaal.

Vanaf medio September 1990 is de gemeente vacant, dóch gezegd mag worden.... de zegen gaat door. Werd op 2/12 1990 het echtpaar Alfred en Hanny Boerman gedoopt (24+21 jr) door *Ds. Horjus*, op 17/2 '91 werden gedoopt Hans Colenbrander (14 jaar) en zr. Thea Klein Hesselink (32 jaar) door *Ds. Bouritius.* Op 7/4 '91 werd onze jonge broeder Eric Smits (23 jr) gedoopt door *Ds. De Winkel* en op 12/5 waren het br. en zr. Scheer (resp 41 en 32 jr) die door *Ds. Molema* werden gedoopt. Vandaag dus de 5e doopdienst in deze periode. Leeftijden duiden aan de gevarieerdheid van de gemeentegroei in dit opzicht. Dankbaar zijn we dat de Heer zo doorgaat met Zijn werk onder ons, dat mensen tot persoonlijk geloof komen en ook dat er een rijke schakering van broeders is, die ons 's zondags de boodschap van de Heer doorgeven. Wij zijn daar héél blij mee en zij doen dat met zegen. Toch hopen we dat we over niet al te lange tijd een nieuwe voorganger mogen ontvangen om in onze groeiende regio-gemeente werkzaam te zijn. Oók hopen we over enige tijd de verbouw van ons aangekochte centrum helemaal gereed te hebben.
Het zou fijn zijn om vanaf het nieuwe seizoen 1991/1992 een nieuwe start te mogen maken met een nieuw voorgangersechtpaar en een vernieuwd gemeentecentrum. Wij horen van zegen, ook in andere gemeenten en verheugen ons daar over.
Er gebeurt natuurlijk van alles in de gemeente, meer dan een gemeentebericht als dit kan aangeven. Er was vreugde bij huwelijken en geboorten, droefheid bij het heengaan van gemeenteleden. Er was ziekte, er was óók (tot vreugde) genezing. Toch... als gemeente van de Heer in deze regio mogen we getuigen van de grote daden van de Heer en willen we het verder samen van Hem verwachtne.
Met een hartelijke groet
vanuit Doetinchem,

Uw br. G. van Manen

Naschrift eindred.:
Er is zoveel kopij dat zelfs gemeenteberichten (lang) moeten wachten op een plekje.

AANTREKKELIJKE UNIE?

BIJBEL

In enkele bijdragen heeft onze redacteur br. Lalleman de vraag aan de orde gesteld waarom gemeenten buiten de Unie blijven en ons uitgenodigd dingen te bedenken die de Unie voor deze gemeeenten aantrekkelijker zouden kunnen maken. Aan deze uitnodiging kan ik bij gebrek aan ideëen geen gevolg geven. Wel lijkt het mij nuttig om iets dieper op de vraag zelf in te gaan. Dat zal ook de aantrekkelijkheid van de Unie wel niet verhogen maar hopelijk verduidelijken. Er is immers meer aan de hand dan onbekend maakt onbemind en vervelende stukjes in Trouw.

De reden waarom gemeenten buiten de Unie blijven is in laatste instantie van theologische aard. Deze gemeenten zien de Unie als een kerk en daar hebben ze gelijk in. Wij moeten woorden als kerk en secte niet zien als scheldwoorden of waardeoordelen. Het zijn typeringen. De Unie van Baptisten Gemeenten moet getypeerd worden als een kerk. Zij is meer dan een losse federatieve structuur. Het kerk zijn wordt niet bepaald door de structuur, nevengeschikt of ondergeschikt, maar door andere dingen. Ik noem er vier die onze gemeenschap als een kerk typeren.

In de eerste plaats het besef dat geen gemeente compleet is zonder de andere, de zustergemeenten. Nationale begrenzingen zijn historisch bepaald en daarom is de Unie beperkt tot Nederland. Onze gemeenten zijn niet independent, on-afhankelijk, maar interdependent, onderling afhankelijk. Dat is meer dan een formeel federatieve verhouding. De gemeenten verwachten van de Unie meer dan alleen het beheer van aardse goederen, roerend of onroerend. De Unie heeft altijd de trekken gehad van de Baptisten Gemeente Nederland.

Dat vloeit voort uit onze gemeenschappelijke geloofstraditie. *De tweede typering.* Onze geloofstraditie is aan het Nieuwe Testament georiënteerd en heeft gestalte gekregen in de loop van vele generaties. Deze geloofstraditie omdat meer dan een individuele ervaring van persoonlijk heil, ook meer dan de orthodoxe geloofsinhoud die wij met vele kerken en christenen delen. Zij omvat ook een samenhangende visie op de gemeente, het lichaam waarvan wij leden zijn.

Daarom maakt de Unie deel uit van onze baptisten identiteit, *het derde aspect.* Onze identiteit, thans naar ik verneem een officieel agendapunt van de Unie, wordt mede door de Unie bepaald. Zonder de Unie, zonder de samenhang van de gemeenten ben ik als individu niet meer dan een kale baptist die op z'n eentje of alleen met een eigen clubje baptist is. Echt baptist ben ik pas als ik deel heb aan de samenhang en de traditie van de gemeenschap waarvan de Unie de uitdrukking is. Dit is onafhankelijk van de mate van instemming met het beleid en het optreden van de Unie. Veeleer is het omgekeerd en wordt men zich van dit stuk van de eigen identiteit dieper bewust wanneer men aan de Unie weinig of geen vreugde beleeft.

Tenslotte hebben de gemeenten in de Unie gemeenschappelijke belangen en waarden. Die omvatten vanzelfsprekend instellingen die geld kosten, tamelijk veel geld zelfs, maar ze belichamen veel meer dan dat. Het Uniebureau, het evangelisatie- en zendingswerk, de theologische opleiding en wat er verder aan gezamenlijke arbeid is vertegenwoordigen gemeenschappelijke geestelijke waarden, die blijven gelden ook wanneer er tegenover de een of andere tak van arbeid enige reserves zouden bestaan.

Om al deze redenen is de Unie meer dan een federatie. Het is een kerk, een het hele land bestrijkende gemeente.

De op zichzelf staande, zich vrij noemende gemeenten, hebben hieraan geen deel. Hun independentie is een deel van hun specifieke identiteit. Hun geloofstraditie is niet die van het baptisme maar is de doperse variant van het evangelikalisme, zoniet het fundamentalisme. Nu deze stroming ook onder ons prominent is en het gezicht naar buiten sterk bepaalt, lijkt de afstand tot de vrije gemeenten gering maar het is gezichtsbedrog. Het evangelikale hoogtij van vandaag is van voorbijgaande aard. Een volgende generatie zal opnieuw ontdekken wat vroegere geslachten, vaak door schade en schande wijs geworden, al wisten: tussen de independente gemeenten buiten de Unie en de verbonden gemeenten binnen de Unie bestaan grote verschillen die een samengaan in een verband heel problematisch zouden maken.

Aantrekkelijk wordt de Unie voor een vrije gemeente alleen als zij met zichzelf vastloopt. Dan ontstaat de behoefte aan goede raad, begeleiding en gezaghebbende dienstverlening en de Unie kan die geven. Tot zolang kunnen wij niet meer doen dan bij gelegenheid een bosje bloemen of een busje broeders te sturen. (...)

Bilthoven, J. Reiling

GOEDE REDENEN VOOR UNIE

Naar aanleiding van het commentaar van ds. R. Reiling in DC van 6 juni 1991 het volgende.

Waarschijnlijk heeft ds. Reiling niet de Landelijke Ontmoetingsdag in Zwolle meegemaakt. Immers, het prachtige programma van die dag onder het motto "Terecht en vooruit", was op zichzelf al een reden voor jonge gemeenten om zich bij de Unie aan te sluiten!

De dag kreeg nog een internationaal aspect vanwege het Jongerenkoor uit Wales en een predikant, die groeten uit Bulgarije overbracht. Wat de Maranatha-gedachte betreft, daarover hebben wij ds. Reiling tijdens zijn 4-jarig verblijf in Dordrecht ook niet veel horen preken. In de Unie wordt daaraan aandacht besteed, vooral door ds. Schouten e.a. en ook door onze huidige predikant ds. Pflaum. De Unie-Christenen belijden overigens wel degelijk wat Col. 3 vers 4 zegt: "Wanneer CHRISTUS verschijnt (bij Zijn parousie) Die ons Leven is, zult ook gij mét Hem verschijnen in heerlijkheid."

Verder is ds. Reiling er blijkbaar voor om onprettige dingen te publiceren in de krant. Het is echter veel beter om dit soort zaken wél buiten de pers te houden, want er is al genoeg sensatie.

Tenslotte (en dat geldt voor álle dissidenten): Wie wegloopt uit een gemeente om dan ergens anders te beginnen, maakt zich schuldig aan een soort verrraad.

Als we ons houden aan GODS WOORD en wanneer we geen eigenmachtige interpretaties toelaten, dan zou het best kunnen zijn, dat de Unie juist gaat groeien.

Wim J. van der Leer, Dordrecht
(door redaktie bekort)

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"De Heer is mijn Herder"

Na een liefdevolle verzorging in de afd. Anna Lamina van huize "Avondrust" in Hengelo (O) is enkele dagen na haar 91ste verjaardag rustig ingeslapen mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

Jansje Vis-Kruims
Geboren 3 juli 1900
Overleden 5 juli 1991

Hengelo (O)
S.W. Vis

Arnhem
J.P. Vis en W. Vis-Plat

Eindhoven
P.J. Vis en W. Vis-Knecht

Noordbergum
H.W. Vis en J. Wierda

Kaapstad R.S.A.
E.W. Syré-Vis en H. Syré

Hengelo (O)
P. Gorter

Kleinkinderen en achterkleinkinderen

Correspondentieadres:
van Remagenlaan 13,
6824 LX Arnhem

De dienst van Woord en Gebed waarin voorging Ds. A.W. Lindenborn-de Graaff, werd gehouden op 9 juli j.l. in de Baptisten Kerk 't Venster te Hengelo (O), waarna aansluitend de begrafenis heeft plaatsgevonden in het familiegraf op de Algemene Begraafplaats in Hengelo (O).

"De Heer is mijn Herder,
mij ontbreekt niets."
Psalm 23:1

Geheel onverwacht is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

K. Ottens

op de leeftijd van 81 jaar

Delfzijl, 24 mei 1991

Baptisten Gemeente Delfzijl

Vertrouwend op haar Heer en Heiland overleed op 22 mei 1991 onze zuster

Olga Natalie Liebig-Seemann

zij was 95 jaar

Baptisten gemeente
Rotterdam Centrum

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van br. J.P. Pieterson luidt:
Chrysantstraat 117,
9521 ER Nieuw Buinen,
tel. 05990-20257.

Secretaris van de wijkgemeente Delft is mw. A. Berg, Cort. van der Lindenstraat 111, 2613 WP Delft, tel. 015-143151

Het nieuwe adres van de penningmeester van de gemeente Hengelo 't Venster, br. B. Boerrigter, luidt:
Semmelweisstraat 37,
7555 NP Hengelo, tel. 074-439632

Het nieuwe adres van J. Addens-Siems (U.Z.C. en W.I.N.) luidt:
Aurora 70, 9602 EZ Hoogezand,
tel. 05980-22503

106e jaargang nummer 27 - 1 augustus 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

SAMENWERKING KLINIEK EN GEMEENTE IN KASSIRI IS UNIEK

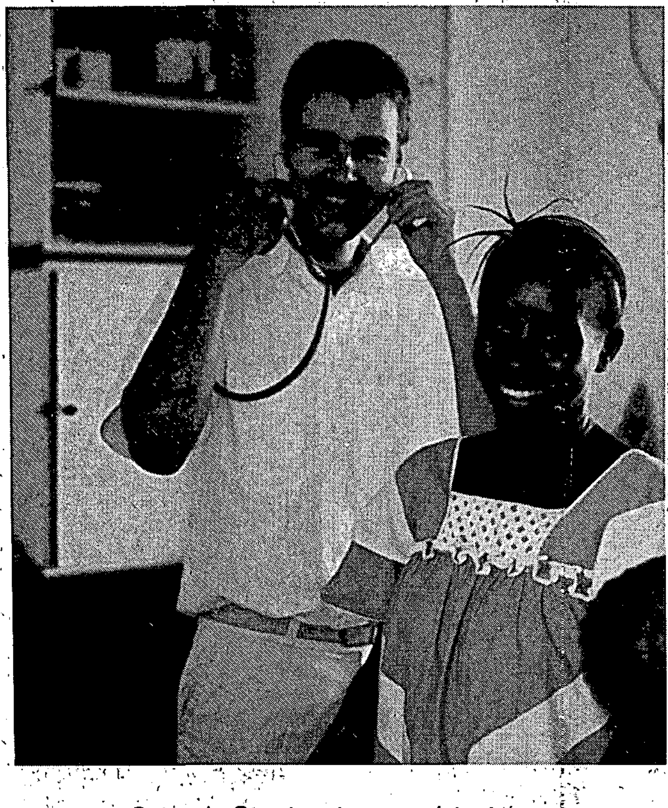
In april bezochten Annelies Barth uit de gemeente Arnhem-Centrum en Theo de Zwart uit Arnhem-Zuid de baptistenzendelingen in Sierra Leone, Ducky Rosier, Anneke Oppenhuizen en Peter en Ria de Groot. In bijgaand artikel kunt u een aantal van hun indrukken lezen.

Luid kraaiend kondigt de haan van Peter en Ria de Groot een nieuwe dag aan. Het is half zes in de morgen - het is nog donker in Kassiri. Over een half uurtje begint de ochtendschemering, rond half zeven zal het licht zijn. In de loop van de nacht is het een beetje afgekoeld en het is zelfs fris zonder laken. Even kijken op de thermometer hoe warm het is: 26 graden Celsius. Vreemd dat je het bij die temperatuur 'koud' kunt hebben!
Soms is het 's ochtens vroeg al benauwd in Kassiri. Het hangt af van de tijd van het jaar; nu het tegen de regentijd loopt, in april, is het wel vaker drukkend. Maar op andere dagen waait een frisse wind vanaf de rivier waaraan Kassiri ligt, door het huis van Ducky en Anneke en is het er redelijk goed toeven.

Het hanegekraai wordt al snel gevolgd door de oproep tot gebed in een van de moskees in het dorp. De mannen zijn dan vaak op een matje voor hun huizen te vinden, eerst staand, later knielend. De jonge jongens hebben het onderwijs in de (Arabische) koran dan al achter de rug; dat vindt nog voor zonsopgang buiten bij een vuurtje plaats.

MOSLIMS

Ongeveer een derde van alle bewoners van Sierra Leone is moslim; volgens de statistieken gaat het om veertig procent van de bevolking. In Kassiri is de overgrote meerderheid van de mensen moslim, al lijkt het soms meer op een vernisje over het geloof in geesten heen. De christenen vormen een hele kleine minderheid; de gemeente in Kassiri telt rond de 35 trouwe leden en een groep van zestig vrienden. "Christenen worden niet vervolgd", vertelt mr. Moses K. Vandi, hoofd van de lagere school in het dorp en 'acting pastor'. Dat betekent dat hij voorlopig optreedt als leider van de gemeente, tesamen met drie andere broeders.
Men heeft het afgelopen jaar nogal wat wisselingen in de leiding van de gemeente meegemaakt. Begin vorig jaar moest ds. L.J. Bockarie terug naar Ghana. Een viertal gemeenteleden (allen leraren aan de lagere en middelbare school) heeft toen gezamenlijk de leiding van de kerkdiensten op zich genomen. Afgelopen december moest een van hen, S.Y. Akoto, wegens familieomstandigheden eveneens terug naar Ghana. Zijn taak als 'acting pastor' is toen overgenomen door mr. Vandi. De lege plaats in het viertal werd ingenomen door Peter de Groot. Ze preken elk om de beurt. Tijdens ons verblijf werd bekend dat de predikant van Lunsar (waar Hans en Aisha Oosterloo wonen en werken) een beroep naar Kassiri had aangenomen.

Peter de Groot met een assistente.

De meeste gemeenteleden zijn de enige christenen in hun familie, alle anderen zijn moslim. "Een moslim die christen wordt, ligt er soms wel uit in de familie", vertelt mr. Vandi. "Het christendom wordt beschouwd als de godsdienst van de blanke. De omgeving behandelt chrsitenen dan ook soms als blanken." Toch is er van echte vervolging, zoals in vele andere islamitische landen wel het geval is, geen sprake. Christenen, moslims en animisten leven vreedzaam naast elkaar. De bevolking van Sierra Leone staat dan ook bekend om haar vriendelijkheid.
Nu de ochtendschemer door begint te dringen en de nachtwaker zijn laatste ronde om het huis heeft gedaan (soms denk je opeens midden in de nacht: wie sluipt er nú toch langs het huis? Dan is het de nachtwaker die 's nachts een oogje op het terrein van de kliniek en de beide huizen moet houden), begint er leven in de brouwerij te komen. De beide kinderen, Amanda en Alusein, kondigen aan dat ze op de pot willen en zo begint de dag meestal al vroeg.

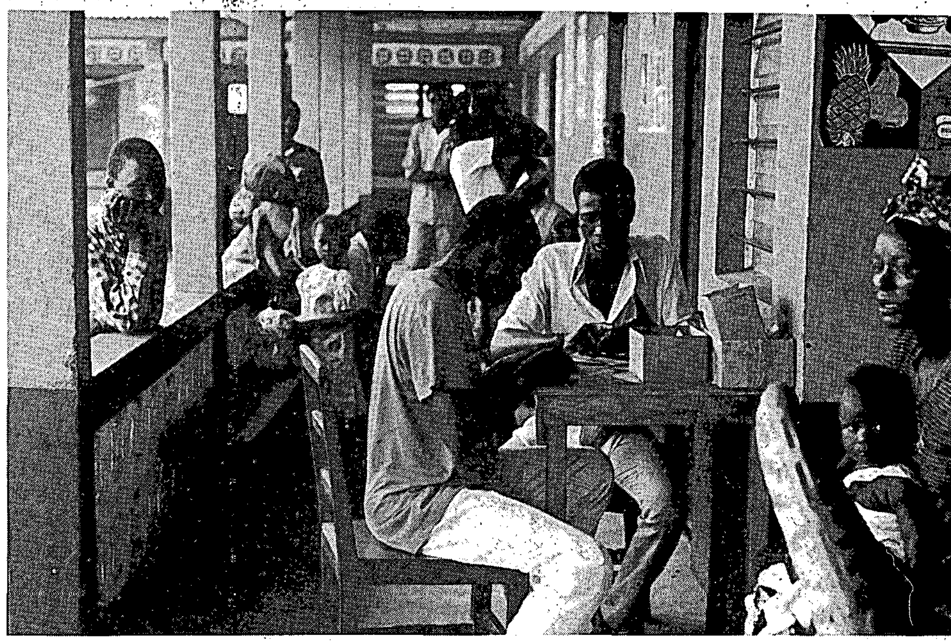

Radiocontact

Vaste prik is elke ochtend het radiocontact dat Ducky en Anneke vanuit Kassiri onderhouden met de (baptisten)-standplaatsen in de buurt. Om negen uur haast een van hen zich naar de radio, om boodschappen te krijgen van of te geven aan Mambolo, Lunsar en Freetown. De zender is niet altijd vrij van storingen, maar het is een belangrijk contactmiddel in een wereld zonder telefoon en een goed functionerende PTT.

DAGOPENING

Overigens hebben we op het tijdstip van de radio de dagopening in de kliniek al achter de rug. Om half negen, soms om acht uur al, komen alle stafwerkers voor een kleine twintig minuten bij elkaar om samen de dag met de Heer te beginnen. Gemeenteleden (ook wel mensen die niet in de kliniek werken) verzorgen deze openingen bij toerbeurt. Zingen, bijbellezing en gebed zijn vaste onderdelen, soms gevolgd door een korte werkbespreking. Van alle ongeveer vijftien medewerkers zijn er behalve de Nederlanders maar twee gediplomeerden; alle anderen leren het verplegersvak in de praktijk of hebben andere taken.
Het werk in de kliniek in Kassiri vormt op deze manier als het ware een onderdeel van het gemeenteleven. Niet alleen omdat de kerkdiensten in de wachtruimte van de kliniek worden gehouden, en ook niet alleen omdat veel stafleden lid van de gemeente zijn of regelmatig in de diensten komen. Het werk in de kliniek is in feite een activiteit van de gemeente, en wordt door de gemeente gedragen. Na de dagopening voor de staf verzorgt dezelfde persoon een soortgelijke opening voor de dan al aanwezige patiënten. Een bescheiden manier om het christelijk karakter van de kliniek te onderstrepen.

Wachtruimte

Na de dagopeningen volgt meestal een drukke dag in de kliniek. Tijdens ons verblijf waren er soms maar rond de honderd patiënten, op drukke dagen is er al gauw het dubbele. Door het einde van de Ramadan, de islamitische vastenmaand, bleven in de eerste weken van april veel patiënten weg. Vaste werkzaamheden in de kliniek zijn de inentingen van kinderen en zwangerschapscontroles. Daarnaast komen de mensen met allerlei verschillende problemen: malaria, tuberculose, brandwonden, infecties, staar, om maar een aantal veel voorkomende zaken te noemen. Over het algemeen is de situatie in de gezondheidszorg in Sierra Leone erg slecht en is de laatste vijftien jaar weinig verbeterd. Daarbij komt dat de veelal onhygiënische levensomstandigheden niet bevorderend zijn voor de gezondheid. De kinderen zijn veelal ondervoed, en de zuigelingensterfte behoort tot de hoogste in de wereld.
In Sierra Leone zijn ongeveer twintig regeringsziekenhuizen. Ze hebben allemaal te kampen met een gebrek aan moderne uitrusting, getraind personeel en geneesmiddelen. Bovendien moeten de mensen vaak vele uren reizen om een ziekenhuis te bereiken en is het gemakkelijker om zelf een oplossing te zoeken d.m.v. de traditionele geneeswijzen. Het gevolg is dat ze vaak in een heel laat statium met een kwaal naar de kliniek komen.

UNIEK

De samenwerking tussen de kliniek in Kassiri en de gemeente is uniek te noemen. Het gebeurt niet vaak dat een gemeente zo duidelijk medeverantwoordelijk is voor een stukje ontwikkelingswerk. Tegelijkertijd kun je aan veel dingen merken dat het om een 'eerste generatie' christenen gaat. Zoveel zaken die voor ons vanzelfsprekend zijn, moeten de christenen in Sierra Leone vanuit het 'niets' leren. Ik ben me ervan bewust geworden dat je je in Nederland soms niet eens realiseert dat je eigenlijk bent ingebed in vele generaties christendom, ondanks alle secularisatie. Zo kon men in het jaarverslag over vorig jaar vol trots vermelden dat er voor het eerst een huwelijk (van twee stafleden van de kliniek) was ingezegend! Zoiets is een, ook voor de buitenwereld, zichtbaar teken dat deze mensen de Heer in alles willen volgen.

De christenen in Sierra Leone hebben veelal een islamitische achtergrond en moeten aan de hand van de bijbel leren invulling te geven aan hun geloof in Jezus. In veel opzichten is het een zoeken naar de weg van de Heer: hoe geven we ons christen-zijn in onze omgeving, op een manier die past in onze cultuur, gestalte?
Ducky zei hierover: "Wij als blanken beginnen te leren nederig te zijn, niet onze ideeën naar vorgen te schuiven. De christenen in Sierra Leone moeten de kans krijgen zelf te ontdekken wat gemeente zijn inhoudt." In dat proces hebben ze onze voorbede zeker nodig!

Annelies Barth

ESTHER: GODS VERBORGEN AANWEZIGHEID

Het bijbelboek Esther is één van de meest omstreden boeken van het Oude Testament. De voornaamste bezwaren tegen het boek betreffen de haat- en wraakgevoelens die erin voorkomen en het ontbreken van de naam van God.
De populariteit van Esther is echter bij de joden in de loop der eeuwen sterk toegenomen. Men leest het boek tweemaal op het Purimfeest (uitspreken als: poerim-). Pur="lot" verwijst naar het lot waarmee Haman de dag van uitroeiing van het joodse volk bepaald had (zie 3:7).

DE INHOUD

In het boek Esther wordt het ontstaan van het Purimfeest in geuren en kleuren verteld. De gebeurtenissen rondom Esther en Mordechai en hun volk vinden plaats in de stad Susan, gedurende de ballingschap in Babel en tijdens de regeringsperiode van koning Ahasveros (485-465 v. Chr.). Hieruit blijkt dat niet alle joden direct na de mogelijkheid om terug te keren (onder koning Cyrus van Perzië, omstreeks 538 v. Chr.) ook daadwerkelijk zijn teruggekeerd. Koningin Vasti weigert op te treden op een mannenfeest van haar echtgenoot, waarop zij verstoten wordt en een nieuwe koningin wordt gezocht. Esther, een joodse jonge vrouw, opgevoed door haar oom Mordechai, wordt uitgekozen. Mordechai verijdelt een samenzwering tegen de koning. Naast Esther en Mordechai is Haman eveneens een hoofdfiguur uit het verhaal. Spoedig volgt er een confrontatie tussen Haman en Mordechai (3:2-5). De spanning tussen Haman en Mordechai loopt tijdens het verhaal voortdurend op en komt past aan het eind tot rust. Haman beraamt een uitroeiingsplan voor heel het joodse volk. Maar Mordechai spoort zijn nichtje aan om voor haar volk te smeken. Dat doet ze en krijgt wonderwel alle medewerking van de koning. Uiteindelijk wordt Haman ontmaskerd en vindt hij de dood. Daarop krijgt Mordechai de zeer hoge positie van Haman en vaardigt hij een wet uit, die de joden de gelegenheid geeft zich te wreken op hun vijanden. Ter gelegenheid daarvan wordt het Purimfeest ingesteld.

DE VORM

Het verhaal is door de schrijver zeer kunstig samengesteld. Het ene hoofdstuk roept als het ware het andere op: in hoofdstuk 1 wordt koningin Vasti verworpen en wordt vooruit gegrepen op een "andere, beter dan zij" (1:19); de aanslag van Haman (hoofdstuk 3) roept de vraag op hoe het verder zal gaan.
Voorts wordt met behulp van allerlei verwijzingen de gang van zaken duidelijk: voortdurend wordt de ene gebeurtenis opgevolgd door het tegenovergestelde. Zo wordt koningin Vasti verworpen omdat ze niet wilde verschijnen (1:12), terwijl Esther even ongehoorzaam was om ongevraagd juist wel te verschijnen bij de koning (5:1,2). Eerst raakt de stad Susan in opschudding over de wet door Haman opgesteld (3:15), later juicht de stad Susan en is de stad verheugd (8:15,16). De koning richt eerst een feest aan, maar de koningin wil niet komen (1), maar later richt Esther tweemaal een feest aan en de koning komt wel (5).
Hierbij schuwt de schrijver het gebruik van de ironie niet. Haman die naar het paleis komt om zijn plannen tegen de jood Mordechai aan de koning bekend te maken (6:4), krijgt als beloning voor zijn hoogmoed (6:6,7) zelf de eer om voor Mordechai uit te lopen en op te roepen tot eerbetoon (6:10-11). En uiteindelijk wordt de paal, die Haman liet plaatsen om Mordechai op te spietsen (5:14), voor hemzelf gebruikt (7:10). De dertiende en veertiende dag van de maand Adar (maart) worden niet een dag van uitroeiing van de joden (3:13), maar juist een dag "waarop de joden zelf hun haters overweldigen konden" (9:1).

DE TROUW VAN GOD

Als we het bijbelverhaal van Esther lezen is duidelijk dat het in dit verhaal om meer gaat dan de slimheid en het doortastend optreden van Esther en Mordechai. De hand van God is duidelijk in het verhaal te herkennen. Hier en daar zijn in de tekst concrete aanwijzingen hiervan te vinden. In 4:14 blijkt Mordechai overtuigd te zijn van hulp "van andere zijde" en oppert hij de veronderstelling dat Esther juist met het oog op de dreiging haar koninklijke waardigheid heeft verkregen. Esthers woorden "kom ik om, dan kom ik om" en haar verzoek aan alle joden om te vasten met het oog op haar bezoek aan de koning, wijzen eveneens op een godsdienstige achtergrond.
Daarnaast is er nog een aantal 'toevalligheden' te noemen, die ook de suggestie bewerken, dat er meer aan de hand is dan een verhaal van een conflict en de uiteindelijke afloop daarvan: Esther verwierf gunst en genegenheid (2:9, 15, 17) en wordt op precies het goede moment koningin (2:17); de koning heeft precies op het goede ogenblik last van slapeloosheid (6:1) en de kronieken worden vervolgens precies op tijd gelezen (6:2,3); Haman is juist op dat onwaarschijnlijk tijdstip in het paleis van de koning aanwezig (6:4,5).
De verborgenheid van Gods aanwezigheid lijkt met opzet in het verhaal opgenomen. Het betekent aan de ene kant troost en bemoediging voor het volk en nu ook voor de gemeente, dat God Zijn Naam, Ik-ben (ex. 3) er altijd bij, ook waar maakt, God beschermt Zijn volk.
Maar aan de andere kant betekent het ook een aansporing aan het trage deel van het volk, dat geen gehoor gegeven had aan de profetische beloften van de terugkeer en het herstel en de vernieuwing van het volk en de heerschappij van God (zie bv. Jes. 40 e.v., Ez. 36, 37 e.a.). Een aansporing ook aan de gemeente dus om Gods beloften van een nieuwe toekomst serieus te nemen.
De nadruk valt echter op de belofte ook voor dit trage deel van het volk. God laat hen niet in de steek. Hij verstoot hen niet van Zijn heil, zoals de teruggekeerde joden beweerden.

DE OVERWINNING OP DE TEGENSTANDER

Achter de persoon van Haman schuilt een hele wereld. Enerzijds geldt hij als het voorbeeld van een dwaas, die hoogmoedig is en om zijn hoogmoed vernederd wordt (6:1-13). Hoogmoed komt immers voor de val (vgl. Spr. 16:18). Anderzijds ontmoeten we in hem een prototype van de tegenstander van God. Hij haat het volk van God (3:6, 9, 13; 9:24). Hij is hoogmoedig (vgl. Jes. 14:12-14; Openb. 13:5). Hij uit zich in vage termen, spreekt halve waarheden of leugens (vgl. Gen. 3:1-5): Haman vermeldt aan de koning bijvoorbeeld niet om welk volk het gaat, dat hij wil uitroeien. Deze vaagheid keert - hoe ironisch! - echter weer terug in de woorden van de koning, die hem om advies vraagt met betrekking tot het eerbetoon dat de koning aan Mordechai wil bewijzen (6:6). Als reactie op de dreiging van Haman zet Mordechai een tegenbeweging in: hij spoort Esther haar verantwoordelijkheid op zich te nemen en niet egoïstisch te zijn, maar voor haar volk bij de koning om genade te smeken. De spanning loopt op door nogmaals een confrontatie van Haman en Mordechai (5:9-14) en door het plaatsen van een paal die voor Mordechai is bestemd. Vanaf zijn vernedering echter door voor Mordechai uit te moeten lopen (6:11) gaat het snel bergafwaarts met Haman. Zijn vrouw en vrienden lijken dat reeds te beseffen: "dan zult gij niets tegen hem vermogen" (6:13). De beslissing is reeds gevallen. Haman is reeds begonnen te vallen voor Mordechai en zal helemaal ten val komen (6:13).
De parallel met het kruis en opstanding van Christus dringt zich aan ons op. Het kruis dat een overwinning leek voor de tegenstander van God, werd juist tot symbool van verzoening met God en het vervolg van de opstanding betekende de nederlaag van de duivel. De beslissing is in die zin reeds gevallen. Jezus Christus overwon de dood. Zo zeker als Christus de overwinning heeft behaald, zo zeker zal de gemeente ook delen in die overwinning. Sterker nog, de gemeente mag leven vanuit deze overwinning. HDH

VAN HER EN DER

ROEMEENSE LEIDER REVOLUTIE GEDOOPT IN BAPTISTENKERK

CLUJ - Een van de leiders van de Roemeense revolutie, Victor Vasile Aileni (33), is onlangs christen geworden. Hij is gedoopt in de baptistenkerk in de stad Cluj. Aileni kwam na de verkiezingen van vorig jaar een zetel in het Roemeense parlement. Hij werd door zijn vrouw Cornelia overgehaald om mee te gaan naar de kerk.
Aileni is van huis uit natuurkunde leraar en werd in 1988 politiek actief. Hij kreeg al snel de hoogste post in de plaatselijke oppositie partij, het Front voor Nationale Redding, de partij van president Iliescu. In april vorig jaar werd hij (landelijk) gekozen tot tweede man van de partij. In het parlement vertegenwoordigt hij zijn regio, Cluj.
Aileni is niet de enige baptist in het nieuwe Roemeense parlement; in de Senaat zit een andere, in de Kamer van Afgevaardigden drie. (ebps)

Koreaans theoloog weerspreekt landgenote Chung EVANGELISCHEN VINDEN: 'WERELDRAAD VERWAARLOOST ZENDING'

SEOUL - De secretaris-generaal van de theologische commissie van de wereldwijde Evangelische Alliantie, de Koreaan Bong Rin Ro, vindt dat de theologische verschillen tussen de Wereldraad van Kerken en de evangelischen steeds groter worden. Hij zei dit onlangs in een reactie op de assemblee van de Wereldraad in Canberra, waar zijn landgenote Kyung Hyun Chung zeer verdeelde reacties opriep. Zij had onder andere een beroep gedaan op geesten van overleden voorouders.
De theologische commissie van de EA verwijt de Wereldraad vermenging van godsdiensten en verwaarlozing van zending en evangelisatie. Volgens Bong kunnen de evangelischen zich goed vinden in de kritiek die de oosters-orthodoxen in Canberra uitoefenden. Zij vonden dat de Wereldraad zich afkeert van op de bijbel gefundeerde theologie en een vervreemding van de 'basis', van de lidkerken. In documenten van de Wereldraad komt niet meer de belijdenis naar voren dat Jezus Christus de redder der wereld is, aldus Bong. Voor de EA is "de uniciteit van Jezus Christus" juist een zwaartepunt. Zijn collega Chung houdt er volgens hem shamanistische ideeën op na, en maakt geen onderscheid meer tussen natuurgeesten en de Heilige Geest. Volgens Bong delen maar weinig Koreaanse theologen haar mening.
Bij de EA zijn protestantse organisaties en kerken met ongeveer honderd miljoen leden aangesloten. (idea dsl)

ROEMEENSE BAPTISTEN PROTESTEREN TEGEN ABORTUS EN PORNOGRAFIE

BOEKAREST - Roemeense baptisten hebben een beroep op hun regering gedaan om abortus en pornografie te verbieden. Sinds de revolutie van 1989 zijn er twee miljoen abortussen gepleegd, aldus de baptisten. Abortus zal echter "de toekomst van het land vernietigen, de gezondheid van onze vrouwen in gevaar brengen en het geweten van ons land met een vreselijke schuld belasten", aldus de officiële verklaring. Hoewel de baptisten de persvrijheid hoog in het vaandel hebben staan, hopen ze toch dat de regering pornografie aan banden legt. "We begrijpen dat er persvrijheid en vrijheid van meningsuiting moet zijn. Maar die vrijheid mag niet zover reiken dat de emoties en de morele waarden van de Roemeense jeugd bedorven worden." Er moet daarom een wet komen die "de vrijheid van de Roemenen verdedigt om in een schone omgeving te leven, zonder vervuiling door pornografie", zo luidt de oproep aan de regering. (ebf)

Eerste congres in vrijheid in 50 jaar BAPTISTEN ROEMENIE IN GESPREK MET PRESIDENT

BOEKAREST - Twaalf baptistenleiders uit Roemenië hadden onlangs een onderhoud met president Ioan Iliescu. Tijdens het drie kwartier durende gesprek beschreef de president de Roemeense bevolking als "ontmoetigd", en zonder morele waarden. Hij vroeg de baptistenleiders om hulp bij het herstellen van die waarden. Zij waren op hun beurt onder de indruk van de oprechtheid van de president.
"In het proces van vernieuwing speelt de kerk een vitale rol," aldus predisent Illiescu. "De diepste crisis waar ons land voor staat, is niet politiek of economisch, maar moreel. We hopen dat u baptisten een aandeel kunt hebben in de wederopbouw van ons land en in het herstel van morele waarden onder ons volk. Religie kan in dat opzicht een positieve invloed hebben in Roemenië."
Knud Wümpelmann, voorzittter van de Baptisten Wereld Alliantie, die het gesprek ook bijwoonde, toonde zijn waardering voor het vooruitzicht dat de president met zijn uitspraken toonde. "Dit is goed nieuws voor alle baptisten in de hele wereld. Zij zullen bemoedigd zijn om te horen dat de staat nu de samenwerking van de kerk nodig heeft."

CONGRES

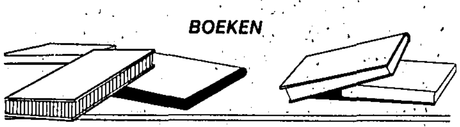
Voor het eerst in vijftig jaar kwamen de Roemeense baptisten deze maand in vrijheid bijeen voor een congres, het dertigste in hun bestaan. Zij betoonden hun dankbaarheid voor de nieuwe mogelijkheden om het evangelie te verspreiden. Ook kunnen weeshuizen, kerken, scholen en universiteiten geopend worden. Onlangs gaf het ministerie van Onderwijs toestemming voor de start van twee baptisten-universiteiten in Roemenië. Het congres-thema was dan ook 'Open deuren voor het evangelie'. Duizend van de 80.000 Roemeense baptisten woonden het driedaagse congres bij.
Bijzondere gasten waren Moldavische baptisten, een Roemeens sprekende minderheid in de USSR. De Moldavische Baptisten Unie bestaat uit 185 gemeenten. De vier miljoen Moldaviërs spreken Roemeens, maar waren jarenlang gedwongen het Cyrillische schrift te gebruiken. Dit heeft echter nooit goed ingang gevonden en nu doet het Romeinse schrift weer snel opgang.

HONGAREN

Vrijwel gelijktijdig met de Roemenen kwamen de Hongaarse baptisten bijeen, voor het eerst sinds ruim veertig jaar. Voor veel van de 115 afgevaardigden was het de eerste keer dat ze een dergelijk congres bijwoonden. Er zijn 26 baptistengemeenten in Hongarije met 1350 gedoopte leden. Een probleem voor hen is dat de predikanten ruim eenderde van hun salaris aan de staat moeten betalen voor belastingen en verzekeringen. (ebps)

SPAANSE BAPTISTEN SPELEN IN OP WERELDTENTOONSTELLING

SEVILLA - De baptisten in de Spaanse stad Sevilla bereiden zich voor op de wereldtentoonstelling, EXPO '92, die volgend jaar in hun woonplaats gehouden wordt. De laatste EXPO vond twintig jaar geleden plaats. Ongeveer twintig miljoen mensen uit binnen- en buitenland zullen Sevilla volgend jaar ter gelegenheid hiervan bezoeken.
De 125 leden tellende baptistengemeente besloot groots op deze grote happening te reageren. Ze verkochten hun oude kerkgebouw en zijn nu bezig met de bouw van de grootste protestantse kerk in Sevilla, op een van de meest strategische plekken in de stad. Ze zijn bovendien van plan tijdens de wereldtentoonstelling allerlei activiteiten te ontplooien: evangelisatie-campagnes, concerten, culturele rondritten, theater, optredens van koren en dergelijke. In het nieuwe kerkgebouw wordt in elk geval ook een koffiebar gevestigd. Ook diverse andere activiteiten zullen er worden ondergebracht. De kerk runt al een opvangcentrum voor drugsverslaafden, niet ver van Sevilla. (ebf)

*Ds. Pflaum bespreekt **Mensen van de Brug**. Messiasbelijdende Joden in gesprek met de werkgroep Israël en de gemeente van de E.A. Sliedrecht 1991. 96 blz. f 13,50*

Onze tijd kenmerkt zich door een groeiende belangstelling voor de wortels van het christendom en meer en meer groeit het besef dat die wortels joods zijn.
Er zijn nog maar weinig mensen, die denken dat het NIeuwe Testament (N.T.) op zichzelf staat en dat een Christen daar genoeg aan zou hebben. Ze zijn er overigens nog wel!

Een gedegen kennis van de tijd waarin Jezus leefde en de achtergronden van het N.T. is niet mogelijk zonder studie te maken van joodse bronnen uit die periode en daarna.
En die joodse bronnen brengen je bij het Oude Testament (of joods: de Tenach). Let wel: een O.T. zoals de Joden het zélf verstaan.
Daarnaast kennen wij "het gesprek met Israël". Ook daarvan hebben Christenen veel kunnen leren en er is heel wat van het geleerde gebruikt voor het versterken en verdiepen van het eigen geloof.
Maar dit gesprek heeft ons ook laten voelen hoe breed de kloof tussen synagoge en kerk in tweeduizend jaar is geworden. Wie nog luchtigjesweg spreekt over een "joods-christelijke traditie" weet niet waarover hij het heeft.

TUSSEN SYNAGOGE EN KERK

Zouden Messiasbelijdende Joden niet in staat zijn die kloof te overbruggen? Zo wordt soms wel eens gevraagd bij lezingen die ik mag houden. Het is goed om bij die vraag stil te staan.
Onderzoekingen in de Verenigde Staten, waar de meeste "Messianic Jews" wonen stemmen ons niet direct hoopvol. De meeste amerikaanse Joden die in Jezus gaan geloven komen uit een geassimileerd gezin (assemilatie = leven als de heidenvolken rondom); ze zijn opgevoed zonder enige joodse kennis en hadden geen of zeer sporadisch contact met de synagoge. Als deze mensen tot het geloof in Jezus komen omhelzen ze tevens het christendom met al zijn leerstellingen.
Veelal wordt men lid van een Baptistengemeente. Vindt men ergens een "Messiaanse gemeente", dan is de kans groot dat de voorganger (die zich tegenwoordig soms ook "rabbi" laat noemen) zijn opleiding heeft genoten op een Baptistenseminarium. Heeft men kinderen, dan trouwen die veelal met niet-joodse gemeenteleden.
Men wil Joden tot Jezus brengen, maar men is zich niet bewust van een brugfunctie. Misschien is het onnodig om dit te zeggen, maar de synagoge ziet in het algemeen een Jezus-belijdende Jood niet meer als deeluitmakend van het joodse volk. De Messiasbelijder is dus geen Jood meer en kan derhalve ook geen brugfunctie vervullen.
Maar niet alle Messiasbelijdende Joden komen uit een geassimileerd milieu. In alle tijden zijn er mannen en vrouwen geweest die vanuit een levend joods geloof komend Jezus als de Messias hebben herkend en erkend. Nadat ze Jezus hadden aangenomen bleven ze gewoon joods denken en benaderden zij de gehele openbaring van het N.T. vanuit een joodse gezichtshoek.

NEDERLAND

Er is ook nog een derde categorie. Dat zijn mensen die, hoewel ze zonder joodse kennis zijn opgegroeid, juist door hun bekering tot Jezus, bij hun Jood-zijn bepaald werden. Hun oriëntering ging daarna twee kanten uit; ze groeiden in christelijke èn joodse kennis.
Verschillende leidinggevende figuren uit de wereld van de Messiasbelijdende Joden behoren tot deze categorie. Zij ontdekten ook, dat zij een "joodse ziel" hadden. Immers, er is zoveel in het jodendom dat je meteen aanspreekt, zoals de joodse wijze van denken en redeneren. Je merkt dat je dat ook beter kunt volgen, terwijl je je in bochten moet wringen om op bepaalde christelijke leerstellingen en gebruiken ook maar stamelend "amen" te kunnen zeggen. Het gaat zeker niet van harte.
Wie zich van zijn joodse identiteit bewust is geworden gaat het N.T. met heel andere ogen bezien als zijn medechristenen van niet-joodse afkomst. Dat is met name het geval met vele nederlandse Messiasbelijdende Joden. Hoewel men veelal nog wel lid is van een kerk, heeft dat weinig betekenis. Veel van wat hun de kerk leert kunnen ze niet meer nazeggen. Ze bezoeken hun kerk zelden of nooit. Wat erger is, ze komen dikwijls nergens!
Nederland kent een vereniging van "Jesjoea Hammasjiach belijdende Joden 'Hadderech' " met ruim 200 leden. Men komt twee keer per jaar bij elkaar. Daaronder is ook het gehele Paasweekend. Men geeft een eigen maandblad uit. Maar 't is toch te weinig voor een blijvende opvang en pastoraat.
Sinds ruim een jaar komen elders Joden (al dan niet Messiasbelijdend) en niet-joodse Christenen maandelijks bij elkaar om samen te "leren"; een initiatief van onze zuster Rebecca de Graaf-van Gelder. De indruk bestaat dat deze groep zich meer en meer distantieert van het algemeen aanvaarde beeld van "christenjoden".

WEER EEN BOEK

Er zijn de laatste jaren héél wat boeken over Messiasbelijdende Joden verschenen. Onlangs verscheen bij de uitgeverij Merweboek een boekje van 96 bladzijden met de duidelijk titel: "Mensen bij de brug". Dit boek is de neerslag van een aantal gesprekken, gevoerd door leden van verschillende kerken, waaronder Joden die Jezus als Messias zien.
Was er nu behoefte aan wéér een boek over Messiasbelijdende Joden?
Na lezing kan ik daar alleen maar bevestigend op antwoorden. Want hoewel er veel in staat dat je elders ook (en beter) kunt lezen, bevat dit boek ook een aantal openhartige uitspraken die ik in ons taalgebied nog niet zo duidelijk ben tegengekomen.
Wáár zit de pijn bij veel Messiasbelijders als ze over het christendom spreken? Dit boek noemt een paar pijnpunten. Zoals de leer over God: De Eenheid van God is voor een Jood zo belangrijk dat hij moeite heeft met een begrip als de Drie-eenheid. De plaats van de Torah in deze bedeling en het komende Vrederijk, de leer van de verzoening en nog meer waar Joden zo hun eigen gedachten over hebben komt aan de orde.
Het boek laat zien, dat het niet gemakkelijk is om "een mens van de brug" te zijn. Sommige uitspraken zullen schokken en misschien de kloof die er is alleen maar verbreden. Ik kan mij voorstellen dat bepaalde kerkelijke mensen die zo graag met Messiasbelijdende Joden paraderen nu wat afstand gaan nemen. Maar het kan ook anders. Men kan ook rustig het boek lezen en herlezen, de vragen op zich af laten komen en bij zichzelf te rade gaan of alles wat wij geloven nu wel zo bijbels is. Hebben ook wij, Baptisten, niet in veel dingen zonder meer de christelijke (dikwijls grieks-heidense) traditie nagepraat?
Veel meer dan eerste aanzetten geeft het boek niet. Maar als het u aan het denken zet is de dertien en halve gulden die u er voor moet neerstellen welbesteed.

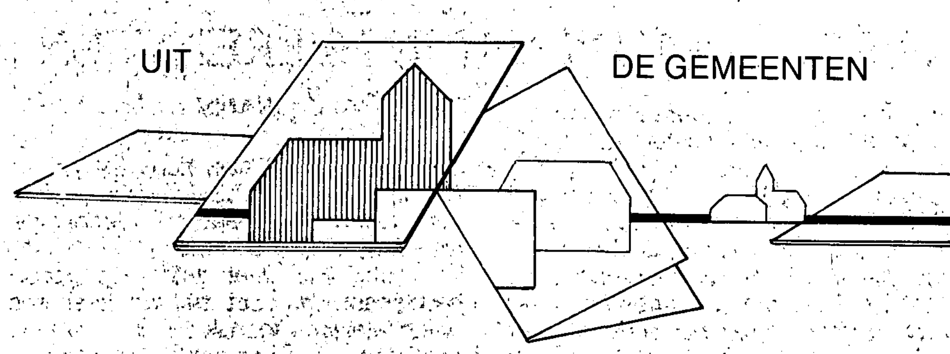
G.H.W. Pflaum

BROERTJES
1921 - 1946 - 1991

Augustus 1946: de dan 25-jarige Jaap Broertjes krijgt een beroep van de Baptisten Gemeente Sneek. Wie snel rekent weet dat ds. Jaap Broertjes nu dus ongeveer 70 jaar moet zijn. Dat wordt hij. Om precies te zijn: 1 augustus, de dag dat dit blad verschijnt. Een moment om even bij stil te staan.
Hoe zijn weg in Baptist Nederland (én daarbuiten) is gegaan tot zijn 65e is tóen allemaal al eens uit de doeken gedaan, o.a. in een boekje dat de titel kreeg "Het feest van Gods trouw".
Als voorganger gediend in Sneek (1946-1950), Arnhem (1950-'55), Utrecht (1055-1963), predikant-direkteur van de Vinkenhof (1963-'65) Sekretaris Binnenland van het NBG en tevens voorganger in Amsterdam Noord (1965-1974), daarna als voorganger dienend in Groningen (1974-1982) en 's-Gravenhage (1982-1987). Ruim 40 jaar predikant binnen onze Unie. Vanaf 1881 gerekend is hij de twaalfde geweest die zóveel jaren dienstdoend voorganger was. Op en top unie-minded, getuige het vele werk in vrijwel alle commissies van NBJB tot CvdO, van ECU tot UC. Ook internationaal is zijn gezicht bekend geworden als voorzitter van de EBF van 1964-'66).
En de afgelopen jaren is het allemaal "gewoon" doorgegaan, zo lijkt het: Broertjes bleef sekretaris van de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, koördineerde het stagewerk van de TWO-studenten in de jaren 1987-1988, was betrokken bij de oprichting van de stichting vrienden van het seminarium en de werkgroep Ruimte, werd consulent van de gemeente Haarlem, bestuurslid (opnieuw) van Tabitha in Den Haag en presteerde het om elke dag een artikeltje "Goed nieuws" te schrijven in het Friesch Dagblad gedurende een heel jaar. Een deel ervan is gebundeld in een aardig boekje dat de titel kreeg: "Goed nieuws". Al deze aktiviteiten tonen de dynamiek en de energie die Jaap Broertjes kenmerken. De laatste jaren waren er ook zorgen om eigen gezondheid en die van een kleinkind, maar de geweldige betrokkenheid op anderen bleef.

Als ik Jaap Broertjes voor me zie, zie ik ook een brievenbus, waar hij altijd even bij stopt om wéér een kaartje of brief in te doen om mensen te feliciteren,mee te leven in ziekte en zorgen of in blijdschap. Misschien aardig om ook hém vandaag op die manier te feliciteren....?!

Wout Huizing

"DE GEMEENTE IS ER OM TE EVANGELISEREN, OF ZE IS GEEN GEMEENTE"

Veel gemeentebladen vertellen erover dat de gemeente probeert anderen met het Evangelie te bereiken. De provincie Groningen springt er deze keer uit.

STAD

In "De boodschapper", het blad van Groningen-Zuid, schrijft voorganger br. Den Dekker dat de gemeente door haar Heer geroepen is om van Hem getuigenis af te leggen in deze wereld. Hij gebruikt dan de woorden die de titel van dit artikel vormen. Om deze taak weer in het centrum van de gemeente te krijgen, gaat men de erediensten blijer maken. Op de zondagen dat er geen avondmaal of koffiedrinken is, komt er muzikale medewerking. De ene maal mensen uit de gemeente zelf, de andere maal van buiten; zo'n dienst wordt een "evangelisatiedienst".

OMMELANDEN

Diverse gemeenten in deze provincie zijn betrokken geweest bij een aktie van Agape (voorheen IvE): Huis aan huis werd een blad verspreid. Dit gebeurde in *Ter Apel* vóór Pinksteren, in *Siddeburen* en in *Nieuwe Pekela* in de week erna. In Siddeburen werd na een kursus "Beleven en doorgeven" van vijf avonden een enquete-aktie gehouden.
Ter Apel heeft de donderdagen van juni gebruikt voor openluchtwerk bij het postkantoor. In *Muntendam* organiseert men naast alle grote feesten van dit jaar ook nog acht openluchtsamenkomsten op zondagavonden.
De gemeente *Musselkanaal* kent al langere tijd koffieochtenden voor vrouwen. In *Veendam* hebben nu dames uit verschillende kerken een werkgroep opgericht om hetzelfde te gaan doen. Het initiatief is ook hier uitgegaan van Agape.
In *Stadskanaal-Zuid* maakt de evangelisatiekommissie overuren: Le groupe Evangelique heeft een musical gebracht; er is samen met andere kerken een blad verspreid; de Er is hoop-bus heeft er gestaan; samen met Stadskanaal-Noord, Pinkstergemeente en Leger des Heils werd een hele zaterdag evangelie-markt gehouden, waarbij op het podium diverse zang- en muziekgroepen optraden. De voorbereidingen voor de camping-evangelisatie in Sellingen vinden in deze gemeente plaats. *Stadskanaal-Noord* heeft verder op vier zondagavonden in juni openluchtsamenkomsten gehouden.
Halverwege juni had de gemeente *Delfzijl* een grote tentaktie. Tijdens een koffieochtend in de tent sprak drs. Martie Dieperink over New Age. In *Appingedam* is de tent aan het eind van de zomer besteld; verder houdt men er op drie vrijdagen openluchtdiensten.

NAAR HET ZUIDEN

In *Emmen* is vooral wijk West aktief. Naast openluchtdiensten was er een evangeliemarkt op het marktplein met veel zang en muziek. *Hengelo-Venster* benutte een feest in de buurt om opvallend aanwezig te zijn: men kon schilderijen maken in een verfcentrifuge, kegelen, boeken kopen en knutselen. In *Borne* stond het gemeentelijk leven in het teken van een grote tentkampagne. *Almelo-Geraniumstraat* heeft het hele winterseizoen diensten gehouden in een school. Na de vakanties wordt in de betreffende wijk een wijkcentrum geopend dat nog beter geschikt zal zijn voor diensten. Verder werkte men begin juli mee aan de jaarlijkse Er-is-hoop aktie.
De gemeente *Deventer* had maar liefst 100 kinderen bij elkaar in een school om te kijken naar een voorstelling van De Speelplaats. Ook houdt men op diverse strategische punten in de stad openluchtdiensten.
In *Lelystad* stopt men met de traditionele evangelisatiediensten in het eigen gebouw. De opkomst was onvoldoende. Wel is men met iets anders begonnen, straatevangelisatie. Op 8 juni had men medewerking van de groep Spiegel uit Stadskanaal (bekend van de Ontmoetingsdag in Zwolle) en de straat-evangelisatiegroep van de gemeente *Amsterdam-West*.
Harderwijk attendeert de leden op werk dat met andere kerken samen gebeurt. Zowel in Harderwijk als in Ermelo zijn koffieochtenden. Op camping Dennenhoek zijn zes weken lang christelijke jongeren aanwezig. Allerlei aktiviteiten verlagen de drempel naar de kerkdienst, de sing-in en de dagsluitingen.
Ook in intergemeentelijk verband werkt *Utrecht-Noord* mee aan evangelie in het centrum. Men zet onder andere het Creatief Evangelisatie Team en een jongerenkoor in. Met behulp van schip Res Nova, bemand door studenten van de bijbelschool In de Ruimte heeft de gemeente *Maassluis* een week lang haar stad bestookt met het Evangelie. Bijna elke avond was het schip gevuld. Een toneelstuk, een film e.d. werkten mee aan het zaaien en oogsten.

pjl

FEESTELIJKE DIENST IN HEERENVEEN

Als gemeente van Heerenveen hebben we op 23 juni een feestelijke zondag beleefd. In een dienst, die geleid werd door br. S. Dijkhuizen uit Staverden, werd zr. N.F.T. Tadema-de Haan namelijk bevestigd tot voorganger in bijzondere dienst. Zij zal per 1 augustus als geestelijk verzorger gaan werken in het psychogeriatrisch verpleeghuis "Talma Huis" in Veenwouden. Onze diaken, br. F. de Groot, kon een kerk vol feestgangers verwelkomen, onder wie veel speciaal genodigden. Een bijzonder welkom was er voor het zendingsechtpaar Kern-Heddema, dat enkele weken in Europa was. Er waren enkele berichten van verhindering en schriftelijke gelukwensen. In het gebed werd aandacht besteed aan wie niet aanwezig konden zijn en in 't bijzonder ook aan zr. J. de Haan-Sissing, medeoprichtster van onze gemeente en moeder van zr. Tadema. Ons koor, o.l.v. zr. G. Houwink, werkte mee aan de dienst. Het zong o.a. een lied naar Ps. 127: "Als de Heer het huis niet bouwt", gedicht en gecomponeerd door br. J. de Haan, onze organist.

EVANGELISTE

De schriftlezing was uit Johannes 4. Br. Dijkhuizen hield een boeiende en blijmakende preek. Kern ervan was dat de Samaritaanse vrouw Jezus mocht leren kennen als de Messias, mocht merken dat Hij tegenstellingen opheft en een Bron is, die werkelijk nieuw leven mogelijk maakt. Die dingen samen maakten haar eigenlijk tot een evangeliste, die het goede nieuws over Jezus doorgaf. Het gevolg daarvan was dat haar stadgenoten ook Jezus leerden kennen en in Hem gingen geloven. Zij mochten inzien dat met Hem de Messiaanse tijd was aangebroken; dat met Hem inderdaad tegenstellingen kunnen verdwijnen en dat mensen, die verlangen naar verfrissende geestkracht, bij deze Bron, Jezus, de Redder van de hele wereld, terecht kunnen.
De bevestiging werd verricht door br. E.J. Huizing, oud-voorganger van de gemeente. Hij merkte op dat de bevestiging van zr. Tadema iets bijzonders was in Baptist Nederland, maar ook dat de gemeente, in het vertrouwen op de Geest van God, die bezig blijft om de Gemeente van Jezus Christus de rijkdom van het evangelie steeds beter te doen verstaan, zr. Tadema had beroepen. Na het lezen van enkele bijbelgedeelten stelde hij zr. Tadema een aantal vragen. Toen daarop was geantwoord, sprak hij het bevestigingsgebed uit. De aanwezigen zongen daarop de geknielde zr. Tadema Gez. 429:2 toe: "Dat 's Heren zegen op u daal', waarmee de leden der gemeente er uitdrukking aan gaven dat ze zr. Tadema als voorganger erkenden. Br. Huizing verklaarde haar toen tot bevestigde voorganger, feliciteerde haar en sprak de wens uit dat ze nog eens de eerste zou mogen blijken te zijn van een lange rij van vrouwelijke baptistenvoorgangers in ons land.

KANS

Zr. Tadema hield een korte toespraak, waarin ze het lied "Grijpt toch de kansen, door God u gegeven", aanhaalde, waarover haar vader eens, toen ze nog heel jong was, met zo'n diep gevoel had gesproken, dat het op haar een onvergetelijke indruk had gemaakt. Allemaal mogen we, aldus zr. Tadema, het leven als een van God gegeven kans aanvaarden en dan ook weten wat het refrein zegt: "Alwat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan. Daarna las ze nog Ps. 121: "Te hulp komt mij de Heer". De aanwezigen zongen daarop, met ontroering denk ik, het geciteerde lied.
Na de dienst was er uiteraard gelegenheid om de pas bevestigde voorganger te feliciteren en ook om nog wat na te praten, onder het genot van een kop koffie. We zijn in Heerenveen onze Here God dankbaar dat we deze bijzondere dag mochten beleven en zien intussen uit naar 25 augustus, waarop opnieuw een voorganger zal worden bevestigd, namelijk br. Tj. de Graaf. Vanuit Heerenveen groeten we al de gemeenten waarmee we in de Unie verbonden zijn.

E.J.H.

ALLEENSTAANDEN

Alleenstaanden worden hartelijk uitgenodigd voor de alleenstaandendag op zaterdag 28 september in Deventer. Ook jongeren, vanaf 25 jaar zijn van harte welkom!
We beginnen om 10.00 uur.
De plaats is de kerk in Deventer, adres Binnensingel 16. De prijs is f 35,-.
Een programma met ontmoeting, spel en verdieping.
U krijgt o.a. koffie, thee, een warme maaltijd en een broodmaaltijd.
Voor informatie kunt u bellen naar zr. Corporaal, nr. 038-547940 en naar zr. van Daalen, nr. 05788-5135.
Wij hopen dat u komt en misschien wel met meerderen van uw gemeente. Na aanmelding krijgt u nog bericht en een routebeschrijving.
Aanmelden bij:
J. van Kleef
Tubantenoord 11
3079 ZR Rotterdam
telefoon 010-4830740
met vermelding van: m/v, telefoonnr. en event. dieet
Graag z.s.m. opgeven of vóór 17 september.

Betaling aan het Uniebureau:

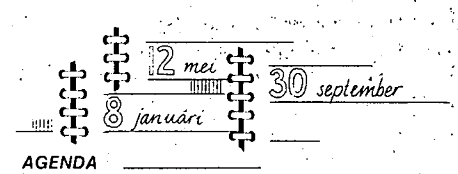
Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin
giro 9260
bij de mededelingen vermelden: "alleenstaandendag".

ZATERDAG 24 AUGUSTUS; ZOEKLICHT TOOGDAG

Onder het thema: "ALS DE TOEKOMST JE LIEF IS..." organiseert Het Zoeklicht te Doorn haar jaarlijkse Toogdag op zaterdag 24 augustus a.s. in de EXPOHAL te Hilversum. De toegang is gratis en de aanvang is 10.00 uur en 14.00 uur.

Tijdens de morgensamenkomst spreken Ds. W.J.J. Glashouwer en Evang. Feike ter Velde; de Verenigde Veluwse Koren o.l.v. Marinus Brandsen verlenen 's morgens muzikale medewerking, evenals Esther Tims, Janny van Campen en Peter Kits. 's Middags spreekt de Messiasbelijdende Jood LANCE LAMBERT uit Israël, bekend door zijn boekjes "Israël is Uniek" en De dag breekt aan".
Ook 's middags is er muzikale medewerking van Esther Tims en verder werken mee:
* Gebroeders Drost, trompet.
* Maarten de Groot, orgel

Tijdens de beide samenkomsten is er crèche en kindersamenkomst.
Voor inlichtingen:
03430-13300/12332.

DC: Het nummer van 15 augustus is al afgerond; kopy voor DC van 29 augustus naar br. J. Schotanus, Postbus 99, 3910 AB Rhenen.

11 augustus:
Intrede J.P. Pieterson te Nieuw Buinen

25 augustus:
Intrede W.P. van Berkel te Hoogeveen
Intrede T. de Graaf te Heerenveen

31 augustus:
Najaarskonferentie Friese Bond (De Strubben)

14 september:
Opening studiejaar seminarium (Hoogeveen)

19 september:
De Christen......

DOOPDIENST:
GEEF ZE DE CHRISTEN!

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Uit naam van onze ouders delen wij u mede dat D.V. op 26 aug. 1991

Gijsbertus Bosveld
en
Maria P. Bosveld-Aslander

hun 25-jarig huwelijksjubileum beleven.

Zij willen dit gedenken te midden van gemeente, familie en vrienden.

Wij nodigen u uit voor een dankdienst op zaterdag 31 aug. a.s. om 15.00 uur in de Baptisten kerk, Schoolstraat 59, Musselkanaal.

Aansluitend is er gelegenheid tot gelukwensen in het Gemeentecentrum, Parklaan 2, Musselkanaal.

Onze ouders stellen uw aanwezigheid zeer op prijs.

Rob en Inge - Mirjam
Annemiek
Daniel

Schoolstraat 58
9581 GC Musselkanaal

1941 18 augustus 1991

Gerrit en Reintje
Brongers-v.d. Werf

Er is een feest te vieren.
Er zijn verhalen te vertellen.
Er worden schatten bewonderd,
en er is dankbaarheid voor alles
wat gezaaid, gekiemd, verplant en
gegroeid is en gebloeid en
vruchten gedragen heeft.
Wij waren produkt, vrucht en
soms slachtoffer,
af en toe medewerker,
maar boven al getuige
van 50 jaar gezegend
huwelijksleven.

Nidderau (Dtsl.): Willie en Horst
Emmen: Ankie en Henk
Bennekom: Hans en Engeltje
Drachten: Piet en Klaasje
Groningen: Elly en Beno
Deventer: Thea en Matthijs
Veenendaal: Henk en Claudine

Seringenlaan 37
7906 JP Hoogeveen

BAPTISTEN GEMEENTE HOOGEVEEN

Op zondag 25 augustus 1991 hopen wij onze nieuwe voorganger Ds. W.R. van Berkel en zijn gezin in Hoogeveen te verwelkomen.

Voor de bevestiging en intrededienst, welke gehouden wordt 's morgens om 10.00 uur in het Menso Alting College, Julianastraat 3 te Hoogeveen willen wij u hierbij hartelijk uitnodigen.

MEDEDELINGEN

De volgende telefoonnummers hebben een wijziging ondergaan:
Kerk Dokkum: 05190-97773;
D. Boschma, Dokkum: 05190-93793;
K. de Jong-Kingma, Dokkum: 05190-92451;
H. Wijma, Dokkum: 05190-92234;
A. Zoethout, Dokkum: 05190-95174

M.i.v. 12 augustus luidt het adres van ds. C. Eijer:
Sneeuwvink 25, 7827 DM Emmen.
tel. 05910-33739

Het is voor een voorganger net zo belangrijk te weten wat hij niet moet doen, als te weten wat hij wel moet doen.

De W.

106e jaargang nummer 28 - 15 augustus 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

OMGAAN MET CHRISTELIJKE IDENTITEIT

De worsteling met het duidelijk maken van een eigen identiteit gaat in onze tijd onophoudelijk door. Je komt het overal tegen. Geloof en geloofsbeleving van onze voorvaderen verliezen hun traditionele betekenis. De zaken die voorheen vanzelfsprekend waren worden nu uitzonderlijk. Naar soevereiniteit in eigen kring wordt vaak niet meer gestreefd. Het zoeken naar waarachtige eenheid heeft dan geen prioriteit meer of wordt heel bewust aan de kant gezet. Het afbakenen lijkt welhaast een onmogelijkheid en het afschermen heeft al helemaal geen zin meer. Pluriformiteit wordt pluraliteit. Ik geef hierbij geen verslag, maar enkele indrukken weer van een symposium over het omgaan met christelijke identiteit....

Vier vertegenwoordigers van vier verschillende groeperingen hielden hierover een lezing. Je hoeft nog niet eens zo belezen te zijn om de grote lijnen van de toespraken te kunnen voorspellen. Een kerkelijke basisbeweging heeft het natuurlijk over de ongeloofwaardigheid van de kerk in ons huidige bestel in haar huidige vorm. Het gebruik van de terminologie is ook voorspelbaar. Je weet dat het zal gaan over vrijheid en mondigheid. Geloven is doen wat je te doen staat ten dienste van mensen.

Wat de omroep betreft gaat het om de keuze tussen getuigenis-organisatie of confrontatie-organisatie zijn. In haar oorsprong was zij een getuigenisbeweging, maar dat wil zij beslist niet meer zijn. Emancipatie en pluriformiteit maakt deel uit van haar identiteit, waarbij het gaat om wederzijds respect en tolerantie. Inhoudelijk kan een omroeporganisatie een belangrijke rol spelen in het tegengaan van de toenemende commercialisering. De spreker ligt niet wakker van de dagelijkse klachten van de mensen over de "rationele" geloofsbeleving. "Laten die maar naar de EO gaan." De confrontatie uit zich in eerste instantie in het zich teweer stellen tegen haar eigen oorsprong.

Vanuit het onderwijs komen geluiden over betrokkenheid en waardenontwikkeling. Van de "zuilschool" wil men terecht komen bij "programschool", waarin de levensbeschouwelijke uitgangspunten mede een rol spelen. Het kerkelijk christendom is vervangen door een cultureel christendom en daarbij functioneert de christelijke school zoals het CDA in de politiek.

Hierbij moeten we de nadruk leggen op "de verhalen van mensen in relatie tot Het Verhaal". Het verhaal van God met de mensen uit de geschiedenis, zoals dat in eerste instantie in de Bijbel tot ons komt.

De spreker namens de vakbond legt de nadruk op het in praktijk brengen van Bijbelse noties, zoals durf en vasthoudendheid, gerechtigheid en naastenliefde, persoonlijke en sociale verantwoordelijkheid. Solidariteit en zingeving spelen daarbij een grote rol. De mens is niet een "factor", maar het "hoogste goed".

Mijn algemene indruk is dat in de huidige benadering van de christelijke identiteit van heel wat verschillende organisaties er veel gemeenschappelijks is, dat vooral terug te brengen is op een na-oorlogse nieuwe benadering van de Bijbel. De verruiming is geen verrijking, maar eerder een verarming geworden. In grote lijnen kan men op een dergelijk symposium elkaars plaats innemen.

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

EEN ONBEKENDE WEG?!

Soms vragen we naar de bekende weg.
Het kan ook voorkomen, dat we geen uitweg meer zien.
In onze taal hebben we nogal wat uitdrukkingen waarin het woord "weg" voorkomt.
Bijvoorbeeld: "Iemand op weg helpen, elkaar in de weg zitten, aan de weg timmeren".
We zijn mensen die altijd op weg zijn; in onze dagelijkse bezigheden en soms juist om eens los te komen van elke dag, om lang of kort met vakantie te gaan.

Voortdurend zijn we in ons leven onderweg.
En wat voor een weg is het?
Een onbekende, maar met een zeker einddoel?
Een bekende, maar met een onzekere bestemming?
Het is waar als we zeggen, dat er vaak vele wegen zijn om op dezelfde plek te komen.
Een wegenkaart geeft vele wegen aan om bijvoorbeeld in Keulen te komen. Gaan we via Limburg of pakken we direct de Duitse autobaan?
Het is ook waar als we zeggen dat er maar één weg naar God leidt.
Niet vele wegen, maar slechts één weg. Die gaat via Jezus.
Door Hem is God bereikbaar; één weg leidt naar Hem toe.

JEZUS ZEGT: "IK BEN DE WEG"

We kunnen het allemaal nog zo mooi voor elkaar hebben, ons best doen zoveel we kunnen, ieder het zijne geven, ons het vuur uit de sloffen lopen, als we daarmee proberen de hemel te verdienen dan komen we niet op onze bestemming.
Het kan zijn, dat we liever met ons hoofd tegen de muur lopen, dan ons door Jezus de weg te laten wijzen.
En dat er soms ergernis ontstaat omdat we het zonder Jezus niet voor elkaar hebben.
Jezus hebben we nodig; iedere dag en ieder uur.
Hij is de weg, waarop je vroeg of laat niet vastloopt, omdat Hij door zijn bloed de weg heeft vrij gemaakt.
Heeft het leven zonder Hem niet iets van een doolhof?
Er is een weg, Jezus is de weg, die via Golgotha alles wat in de weg stond tussen God en ons heeft opgeruimd.
Zijn bloed geeft ons de verlossing.
Hij is Gods weg ten einde toe gegaan om ons te bevrijden, ons te maken tot zijn kinderen.
Vanwege eigen inspanningen is er geen verlossing, bevrijding mogelijk.

HOE DAN WEL?

Er zijn nogal wat godsdiensten, waarbij vele dingen gedaan moeten worden om te worden gered, om in de gunst te komen.
Als je meditatie, vasten en goede werken strikt naleeft, dan zul je vast wel worden verlost.
Haaks hierop is, dat er verlossing is van Godswege.
God heeft de weg van verlossing door zijn Zoon tot stand gebracht.
Onze werken zijn een gevolg van het geloof en geen voorwaarden, die God stelt om bij Hem in de gunst te komen, om in een goed blaadje te staan, bij Hem een wit voetje te hebben.
Door het verlossingswerk van de Here Jezus zijn we bevrijd.
Hem hebben we als Verlosser nodig.
Zonder Hem staan we onder de macht van de zonde, zitten we op een doodlopende weg, maar door Jezus zijn we vrij. Dankzij zijn bloed is er een weg ten leven, van behoud.
Er is slechts één heilsweg.

GODS WOORD

Het evangelie, de boodschap van verlossing, dan is een kracht waar God achter staat en daarom is het sterker dan welke macht ook.
Die kracht, de kracht van Jezus' bloed bewerkt redding voor ieder die gelooft. Die plaatst ons in een wandel van dagelijks geloven, waarin de kracht van God voortdurend ons leven vernieuwt.
We mogen leven uit het geloof, uit Gods Woord.
Op Jezus Christus mogen we ons vertrouwen stellen.
Hem aanvaarden als Heiland en Heer.
We zijn allemaal zondaren, we zijn allemaal Gods heerlijkheid kwijt geraakt.
Maar er is een weg van herstel.
Daardoor staan we niet meer onder de macht van de zonde, maar mogen we leven uit de kracht van het bloed.
Gods genade wordt voor een zondig mens konkreet in Jezus.
Door Hem hebben we de verlossing.
En die genade ontvangen we "om niet".
De Here Jezus is het zoenmiddel geworden.
In de weg van herstel tussen God en mensen is het kruis van Golgotha de plaats waar God de mens door het éne, volmaakte offer van zijn Zoon, met Zichzelf verzoent.
Die verzoening plaatst ons op de weg van het leven.
Niet door anderen wordt ons aanzien bepaald; God, Hij zal ons kronen met zijn heerlijkheid.
Voor ons eeuwig heil betaalde Jezus de prijs, dat is zijn bloed, vergoten aan het kruis van Golgotha.
God bewijst zijn liefde, zo zegt Paulus het in de Romeinenbrief, doordat Jezus toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.
We mogen de weg met Jezus gaan.
Met elkaar en in gemeenschap met Hem leven vanuit zijn Woord, vanuit de verlossing door Jezus' bloed.
Zijn weg gaan en leven in de verwachting van zijn komst, waarvan een mooi Johannes de Heer-lied zegt:

"Wij wachten Zijn verschijning.
Zien biddend uit naar Hem.
Wij reizen met elkander,
naar 't nieuw Jeruzalem.
Wij zingen vol verwachting:
't Blijde "Maranatha".
Wij zullen Hem ontmoeten:
Amen, Halleluja!"
Eén in de Naam van Jezus,
één zin en één gemoed,
Eén in 't geloof der Schriften,
één in 't verzoenend bloed.
Eén Vader die ons lief heeft,
één Zoon die stierf aan 't kruis,
Eén Geest die leidt door 't leven en
straks één Vaderhuis.

J.H. Stijkel

BOEKBESPREKING

Bij uitgeverij H. Medema in Vaassen verscheen een boekje van Wolfgang Reuter, met de titel: "Beste Timotheüs". Dit boekje, dat uit het Duits vertaald is, draagt als ondertitel: "Een spannende ontdekkingsreis langs de brieven in de Bijbel". Het boekje, bestemd voor jongeren, is rijk geïllustreerd en op een levendige manier weet de schrijver zijn bedoeling van het boekje duidelijk te maken.
En die bedoeling is om de brieven uit de Bijbel beter te leren begrijpen en aan te tonen dat de Bijbel een soort brief van God aan ons is. Het eerste hoofdstuk gaat over communicatie van vroeger en nu en vooral over het gebruikte materiaal.
Het tweede over het verschil tussen de éne brief en de andere en wat we uit een brief kunnen opmaken.
Vervolgens behandelt de schrijver enkele brieven uit de bijbel, zoals: een brief van David gericht aan generaal Joab; een brief, waardoor de tempel niet herbouwd mag worden; een brief van de apostelen en oudsten in Jeruzalem aan de gemeente in Antiochië; een brief van Paulus aan Filémon;een brief van Paulus aan de Filippiërs.
De meeste hoofdstukken worden afgesloten met opdrachten, waarmee je zelf of met elkaar aan het werk kunt.
De methode die de schrijver aan de hand doet wil het begrijpen van een brief vergemakkelijken en wil het enthousiasme wekken om de bijbel als een brief van God, die de Afzender is, te lezen.
De ontvangers mogen met hulp van dit boekje ontdekken wat God ons in zijn Brief (de bijbel) te zeggen heeft.
De moeite waard om aan te schaffen en je te verdiepen in het levende Woord van God.
ISBN: 90 6353 185 0.

J.H. Stijkel

EER UW VADER EN UW MOEDER

BIJBEL

Wie wat studie maakt van de tien geboden komt spoedig tot de ontdekking dat er een bepaalde lijn in zit. De presentatie van deze geboden begint met de geweldige zelfaanduiding van God: Ik ben de Here, uw God, die u uit het diensthuis heb geleid. God maakt Zich bekend in de kwaliteit waarmee Hij zich tot het volk heeft gewend, als de Verlosser; "Ik heb u uit het diensthuis geleid." Zo maakt God zich ook aan ons, als Nieuwtestamentische gemeente, bekend. Hij is onze Verlosser. In de Here Jezus Christus is God tot ons gekomen om onze zonden op Zich te nemen en weg te dragen. Iedere keer als de gemeente samenkomt of als we voor onszelf de Bijbel lezen of in gebed zijn, zal ons dit voor ogen moeten staan: De Here is onze God, onze Verlosser.

Daarna gaat God in deze geboden verder om de richtlijnen aan te wijzen waarin wij leren hoe onze houding tegenover Hem moet zijn, wat God van ons verwacht: Er zullen geen andere goden voor zijn aangezicht mogen zijn. Zijn Naam mag niet ijdel gebruikt worden. De wekelijkse rustdag moet gevierd worden omdat deze in het teken staat van schepping, verlossing en toekomst. Daarnaast worden ook andere zaken aan de orde gesteld die te maken hebben met gezag, ontzag en eerbied. Gezag voor hen die over ons gesteld zijn, ontzag voor het leven dat God heeft gegeven en eerbied voor andermans eigendommen. Dit alles komen we in volgende artikelen nog wel tegen.

MAAR HOE STAAT HET MET GEZAG?

Vandaag leven we in een tijd die meer en meer gezagslozer gaat worden. Eigenlijk kunnen we zeggen dat het gezag nagenoeg is verdwenen. Dat zien we op allerlei terreinen van de samenleving. In regering en school, in de kerk en in het sociale leven. We kunnen ons vaak afvragen wat daar toch de oorzaak van is geweest. Vroeger was het zo heel anders. De leraar op school was een gezaghebbende figuur. Regeringsautoriteiten, of het nu de hogere of de lagere overheden waren, werden met ontzag bezien. Tegen leiders van kerken en gemeenten werd hoog opgezien. En de vader in het gezin was dikwijls een herder die goed voor het hem toevertrouwde zorgde. Hij was ook de vader.
De wereld van heden ziet er heel anders uit. Het is een wereld waarin veel vandalisme wordt gevonden, waar kinderen al vroeg de deur uitgaan om onder de vleugels van de ouders uit te zijn. Waar veel leraren iedere dag met lood in hun schoenen naar hun onderwijsinstituut gaan, omdat het in deze tijd zo geweldig moeilijk is.

WANNEER EN HOE HEEFT DEZE VERANDERING IN DE SAMENLEVING ZICH VOLTROKKEN?

Vermoedelijk is een deel daarvan terug te brengen om de vijf jaren van bezetting en verdrukking die ons volk heeft ondergaan. Ontworsteld aan deze verdrukking gingen de banden los. Reeds tijdens de oorlog hoorden we de geluiden van mensen die zeiden: Na de oorlog moet het anders.
Toch vragen we ons af of dat het geworden is wat we vandaag zien en ervaren. Misschien dat de diepste oorzaak van dit alles toch dieper gezocht moet worden, namelijk in de gezinsverhoudingen. Hoe leven wij als ouders onder elkaar? Hoe spreken wij, als ouders, over anderen, over gezagsdragers? Hoe is onze verhouding, als lid van de gemeente van de Here Jezus Christus, tot die gemeente? Het zijn allemaal vragen die het overdenken waard zijn.

NU GAAN WE WEER TERUG NAAR DE GEBODEN

Bij heel het ingrijpen van God in het bestaan van de mens gaat het er niet alleen om dat we behouden zullen worden voor de eeuwigheid. Het is natuurlijk heel belangrijk om te evangeliseren en het de mensen toe te roepen dat zij zich moeten bekeren. Maar het gaat God, als Schepper en Verlosser, ook om onze verhoudingen op deze aarde. In de geboden van God, maar ook in het evangelie, alsmede in de verschillende brieven komen we de aanwijzingen van God tegen hoe Hij wil dat wij leven op deze aarde. Daar horen de al eerder genoemde gezagsverhoudingen bij. Ook de verhoudingen in het gezin.

EER UW VADER EN UW MOEDER

Het valt op dat hier niet zo maar ouders staat, maar **uw vader en uw moeder**. Zij worden op gelijke wijze aangewezen. Vrouwen nemen een belangrijke plaats in de Bijbel in. Op de belangrijke kruispunten van de geschiedenis staan vrouwen. We denken vooral aan de weg der verlossing, waar we Sara tegenkomen, alsmede Rachab, Ruth, Maria en de vrouwen die getuige waren van de opstanding. Het is niet zo als het feminisme ons voorhoudt dat vrouwen in de Bijbel verdrukt werden. Daarom zien we hier dat vaders en moeders naast elkaar staan. Op gelijke wijze moeten zij geëerd worden.
"Omdat dit recht is", zegt onze tekst uit de geboden. Het blijkt een recht en een plicht te zijn. Nu gaat het hier niet alleen om kleine kinderen welke nog tot het gezin behoren. Het gaat om de verhouding van de kinderen tot de ouders in het algemeen. De ouders staan immers in de lijn van God. In zekere zin zijn de ouders in de opvoeding Gods plaatsvervangers. God heeft de mens geschapen, de ouders brengen kinderen voort. Daarom wordt in het eren van de ouders ook God geëerd.

MAAR HET ZAL WEL EEN ZAAK VAN LIEFDE MOETEN ZIJN

We zullen ons altijd weer moeten afvragen of die liefdeband aanwezig is. De band van de kinderen naar de ouders, maar ook andersom, de liefdeband van de ouders naar de kinderen. Ook hier loopt weer een lijn naar God, de Schepper aller dingen. Zoals God uit liefde de mens heeft geschapen en uit liefde het grootste Offer heeft gebracht om ons te redden toen de Here Jezus Christus zijn leven heeft gegeven, zo moet ook de liefde zichtbaar worden tussen ouders en kinderen in een diep respect voor elkaar. In de gezinsverhoudingen moet iets zichtbaar worden van de bedoeling welke God heeft gehad met de schepping.

DAAR VERANDEREN OOK DE VERHOUDINGEN IN HET NIEUWE TESTAMENT NIETS AAN

Soms wordt er gezegd dat het evangelie een volkomen gelijkstelling brengt tussen mensen. Er staat inderdaad in Galaten 3:28 dat er geen sprake meer mag zijn van Jood of Griek, slaaf of vrije, man of vrouw. En sommigen willen dat ook doortrekken naar de kinderen. Geen verschil meer tussen ouders en kinderen. Maar de Bijbel leert het anders. Het geloof in de Here Jezus Christus neemt de familieverhoudingen niet weg. De ouders eren wordt in het Nieuwe Testament de ouders gehoorzamen. Het wordt zelfs verder doorgetrokken. De kinderen, de jongeren, moeten de ouderen gehoorzaam zijn. In Ef. 6 staat: Weest de ouders gehoorzaam in de Here. De familieband is een afspiegeling van de geestelijke band tussen God en Zijn kinderen.

IN DE HERE!

Zelfs als de ouders het eren niet waardig zijn - helaas komt dat voor - zullen de kinderen de ouders moeten eren. En dat moet doorwerken naar de maatschappij. Een opvoeding naar de wil van God, in school en gemeente, in het gezin en in het openbare leven. Want gelovigen staan op een andere wijze in de maatschappij dan niet-gelovigen. Niet de cultuurgolf van onze tijd mag ons leven bepalen, maar de wil van God. Ons leven zal bepaald moeten worden door het zijn "in de Here".
Deze zaken krijgen in de Bijbel van God een belofte mee. Daarover handelt ons volgend artikel.

Jac. Schouten

OOK 50 JAAR GETROUWD

DS. GERRIT BRONGERS 50 JAAR PREDIKANT

Op 31 augustus 1991 is het 50 jaar geleden dat ds. Brongers begon aan zijn loopbaan als predikant. Daarvoor was er in zijn leven al heel wat gebeurd. Op 6 oktober 1916 aanschouwde hij het levenslicht in Garrelsweer, in een gezin waar de ouders de kinderen voorgingen in geloof en gebed. In mei 1931 beleed de toen 14-jarige Gerrit dat hij een kind van de Heer was, door zich te laten dopen. Hij wilde Jezus volgen in blijde en moeilijke dagen, omdat hij overtuigd was dat zo zijn leven werkelijk zin zou hebben. Het was tijdens een zendingsavond in de gemeente dat bij hem de aandrang begon om zijn leven in dienst van de Heer en zijn gemeente te stellen, een aandrang, die langzamerhand uitgroeide tot een roeping waaraan hij gehoor moest geven.

In 1937 vertrok hij naar Hamburg, naar het seminarie, om daar een opleiding te volgen. Daarover weet ds. Brongers zeer boeiende anecdotische verhalen te vertellen, zoals trouwens ook over zijn hele ambtsperiode (misschien een tip voor de redactie van De Christen). In 1939 moest hij zijn studie afbreken in verband met het uitbreken van de oorlog. Hij vervolgde zijn studie aan de universiteit van Groningen. In zijn studietijd zag Gerrit een meisje, dat hem alleen bij het zien al, zo boeide, dat hij dacht: "Dat meisje wil ik hebben." Het duurde echter nog enige tijd, voor hij haar weer zag, maar toen was het ook meteen rozegeur en maneschijn, als je hem en zijn vrouw geloven mag. Op 18 augustus 1941 gaven Gerrit Brongers en Reintje van der Werf elkaar het ja-woord, en ze waren net zo gelukkig als ieder ander pas-getrouwd stel, hoewel ze zelf vinden, dat ze gelukkiger waren dan wie ook. Als je nu ds Brongers vraagt naar de rol die zijn vrouw in zijn leven en in zijn werk heeft gespeeld, zal hij onmiddellijk zeggen, dat zij voor hem onmisbaar was en nog is. Nooit op de voorgrond tredend, heeft zij hem zoveel als in haar vermogen was in alles gesteund. Beiden ervaren zij elkaar als een zegen van de Heer.

ENSCHEDE

Op 31 augustus 1941, Koninginnedag in de oorlog, werd aan ds. Brongers de gemeente Enschede toevertrouwd. Het was zeker geen gemakkelijke tijd. In Enschede waren twee gemeenten samengegaan en lid geworden van de Unie. De voorganger moest nu leiding geven aan een proces van eenwording, en dàt was, zeker voor een beginneling, geen eenvoudige opgave. Toch mocht hij de zegen van God ervaren en zien dat de gemeente zowel in zielental als in diepte groeide. Ook zijn gezin kende groei, er werden vijf kinderen geboren. De oorlogstijd was voor ds. Brongers en zijn gezin een erg moeilijke tijd. Tijdens een bombardement werd hun woning volledig verwoest, en raakten zij al hun bezittingen kwijt. Bovendien werd ds. Brongers tijdens een razzia gearresteerd en naar Duitsland gebracht. Dat was voor hem, zijn gezin en de gemeenten een tijd van grote spanning. Maar juist in deze tijd heeft hij de aanwezigheid en steun van zijn Heer werkelijk ervaren. Na enkele maanden tewerkstelling mocht hij weer ongedeerd thuiskomen.

GRONINGEN

In 1949 aanvaardde ds. Brongers een beroep naar Den Haag, gemeente Oost. Een periode, waarin geen spectaculaire dingen gebeurden, die groot nieuws werden, behalve dan, dat het werk doorging en de Heer zegen bleef geven (en wat is er spectaculairder dan dat mensen wedergeboren worden?). Een periode waarin op evangelisatie-contactavonden bij mensen aan huis de boodschap werd doorgegeven om de gemeente te doen groeien.

Groningen werd in 1953 de woonplaats voor het gezin en de standplaats voor ds. Brongers. Ook hier heeft hij de vreugde mogen ervaren zegen te zien op zijn werk voor de Heer.

Groningen werd opgedeeld in twee gemeenten, Noord en Zuid. Daarnaast werd er geëvangeliseerd in Hoogkerk waar een zelfstandige gemeente ontstond. In Zuidlaren werd met evangelisatiewerk gestart. Blijdschap was er in het gezin toen het zevende en laatste kind werd geboren en twee van de kinderen lid van de gemeente werden. Toch was er ook zorg in die tijd. Door een vrij ernstige ziekte kon de voorganger gedurende langere tijd zijn werk niet doen. Echter, gebeden werden verhoord: God schonk genezing.

Ook in Unieland deed ds. Brongers zijn werk. Hij was o.a. lid van de Jeugdraad van de N.B.J.B., voorzitter van de Jongens- en Meisjes Centrale, lid van de Unie Bouw Stichting, hij schreef in het maandblad Jong Leven, waarvan hij eindredacteur was, en ook in De Christen verschenen artikelen van hem. Nu werkt hij mee aan het samenstellen van de GBS-lessen.

POEDELTJES

In 1960 ruilde ds. Brongers de Groningse hoofdstad voor de Friese. Ondanks de afwijkende taal bleek hij daar ook op zijn plaats te zijn. Tien jaar mocht hij daar werken en bouwen aan de gemeente. Ook mocht hij daar met zijn gezin de vreugde beleven dat de andere vijf kinderen zich lieten dopen en alle kinderen werkten op de een of andere manier mee in de gemeente. Overigens, sinds Leeuwarden heeft ds. Brongers iets tegen de handel in poedeltjes. Hij geeft ze liever gratis weg. Als u niet begrijpt wat we hier bedoelen, dan moet u hem of zijn kinderen daar maar eens naar vragen.

De laatste gemeente die ds. Brongers als full-time voorganger heeft gediend, was Hoogeveen. Eindelijk geen provinciehoofdstad meer. Hier in Hoogeveen hebben we nog steeds heel goede herinneringen aan de "periode Brongers". In 1970 begon hij hier in een gebouw met plaats voor maximaal 100 personen. Er kwamen zondagen, dat de raad maar in de keuken moest blijven (zonder koffie), omdat er geen plaats meer was. Voor doopdiensten werd het gebouw helemaal te klein, zodat we moesten uitwijken naar een aula van een school. Grote zorg was er toen ons gebouw moest wijken voor een reconstructie van het centrum, maar de zorg veranderde in blijdschap toen onze nieuwe kerk gereed was.

De gemeente groeide dankzij de zegen die de Heer gaf op de prediking en de zorg die ds. Brongers aan de gemeente besteedde. In Meppel werd met evangelisatiewerk gestart.

GEEN RUST

In oktober 1981, na ruim 40 jaar voorganger te zijn geweest in diverse gemeenten, ging ds. Brongers met emeritaat, met het vaste besluit om niet stil te blijven zitten, vooral niet op het terrein van evangelieverkondiging. En ook in de laatste tien jaar hebben veel gemeenten van zijn diensten gebruik gemaakt, zowel voor de prediking als voor de pastorale zorg. Onder andere de gemeenten Haulerwijk, Klazinaveen, Meppel, Nieuwe Pekela en Valthermond hebben vaak een beroep op hem gedaan, en dat niet tevergeefs. Er gaat bijna geen zondag voorbij dat hij niet op de een of andere preekstoel staat, waarbij wij in Hoogeveen ons wel eens afvragen, of hij voor onze twee gemeenten geen tijd heeft om ook eens te spreken. Maar wij weten dat hier geen opzet in het spel is, slechts een bewogenheid en bezieling om het evangelie te brengen in plaatsen waar men geen voorganger heeft.

Elke keer wanneer wij met ds. Brongers in gesprek komen, verblijden wij ons over het vertrouwen dat hij uitstraalt, en de verwondering die hij kent over de weg die de Heer met mensen gaat. Wij hopen en bidden dat br. en zr. Brongers op 18 augustus, de dag waarop ze 50 jaar getrouwd zijn, een geweldige dag mogen beleven met hun familie, en op 1 september een diepe en blijde ervaring, als in de gemeente Hoogeveen in een dienst het 50-jarig ambtsjubileum wordt gevierd. We willen hen beiden toewensen dat ze samen nog vele goede jaren mogen hebben in het weten en ervaren dat God,of je nu jong bent of ouder wordt, steeds dezelfde is, degene die "alles zal maken, dat g'u verwond'ren moet".

K. de Lange

Het 50-jarig huwelijk vieren br. en zr. Brongers in de familiekring.
Het 50-jarig ambtsjubileum wordt gevierd in een dienst waarin ds. Brongers zelf zal voorgaan.
Deze dienst wordt D.V. gehouden in Beth-el. Boekweitlaan 65a te Hoogeveen op 1 september 1991 om 19.00 uur.
Na de dienst is er gelegenheid ds. Brongers te feliciteren tijdens een informeel bijeenzijn.
Het adres van de fam. G. Brongers: Seringenlaan 37, 7906 JP Hoogeveen.

IN MEMORIAM

Op 11 November 1929 mocht Evert Jacob Huizing het eerste levenslicht aanschouwen, op 23 Juli 1991 sloot de Heer zijn ogen.

Wie was onze broeder Huizing? Als 14-jarige jongen wist hij zeker dat de Heer hem als voorganger van een Gemeente in dienst wilde hebben. Als 16-jarige werd hij, bij gebrek aan iemand anders, koster van de Baptisten Gemeente Ter Apel. Dat hield niet alleen in deuren openen en sluiten, turfkachels aanmaken en doven, maar ik zie hem nog vloeren schrobben en dweilen! Zo was hij: een zeer toegewijde dienaar van zijn Heer en Zijn Gemeente, in welke vorm dat ook van hem gevraagd werd. Zo hebben de studenten van Spurgeon's College hem gekend. Zo zullen ook de Gemeenten Coevorden, Deventer, Hoogeveen, Staveren, Harlingen en Heerenveen hem vanaf 1955 gekend hebben. Zo zullen de mede-bestuurs- en commissieleden van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds, van de Radio- en T.V.-commissie en Publiciteitscommissie hem hebben ervaren.

Hij heeft geen gemakkelijk leven gehad. Hij kende ziekte en tegenslagen. In 1988 moest hij vanwege hartziekte zijn werk opgeven. Hartoperaties en dotteren hebben hem weinig of niets geholpen. Ruim een jaar geleden overleed zijn vrouw. Maar als het even ging, bezocht hij zieken en bejaarden.

Hij was een nederige, trouwe, ijverige en zachtmoedige dienaar. Te grote woorden? Het was zo'n broeder die wij 23 Juli verloren. Wij, de Baptisten Gemeenten, zijn vrienden, maar bovenal zijn kinderen en kleinkinderen: Evert Jacob Huizing.

Wij danken de Heer voor hem. Moge hij ons tot voorbeeld blijven!

H.J. Stukker, Arnhem.

Door fouten bij de post kon dit In Memoriam niet meer in het vorige nummer verschijnen. Het artikel van br. Huizing in dat nummer (pag. 7) is in overleg met de familie gehandhaafd.

PJL

BAPTIST ZIJN:

FIJN!

(OF PIJN?)

SOUVENIR

NIEUWE HOUDING EN VORMEN DRINGEND NODIG

JONGERENEVANGELISATIE, GELOOFSOPVOEDING EN BAPTISTEN GEMEENTEN (1)

Op de laatstgehouden evangelisatie-konferentie op "De Bron" in Dalfsen (september 1990) heeft br. Geert Jan Blanken, jeugdkonsulent van de NBJB, een inleiding gehouden over jongerenevangelisatie, geloofsopvoeding en baptisten gemeenten. Wat hij bij die gelegenheid gezegd heeft was zeer belangwekkend en we hebben br. Blanken bereid gevonden, zijn inleiding ter beschikking te stellen. Het ligt in de bedoeling dat de inleiding in drie afleveringen wordt gepubliceerd. We bevelen een en ander graag in uw belangstelling aan.

Chris Eijer

"Jongeren-evangelisatie", dat is het thema waarover ik gevraagd ben iets te vertellen. En dat thema, daar heb ik het wat moeilijk mee. Wat moet je daar nu precies onder verstaan? Evangelisatie door jongeren? Evangelisatie onder jongeren? Evangelisatie onder jongeren buiten de gemeente? Evangelisatie onder jongeren in onze gemeenten? Mogelijkheden te over, die allemaal met het woord 'Jongeren-evangelisatie' kunnen worden aangeduid.
In het kader van het thema van deze konferentie: "evangelisatie vanuit de basis", lijkt het me goed om maar eens heel dicht bij huis te beginnen. Bij de plaats van kinderen en jongeren in onze baptisten gemeenten. Op het woord 'evangelisatie' kom ik later nog wel even terug.

Om maar met de deur in huis te vallen: ik maak me ernstig zorgen over de plaats van kinderen en jongeren in onze geloofsgemeenschap. Ik denk dat we dringend op zoek moeten naar een nieuwe houding en nieuwe vormen van omgaan met een belangrijk deel van onze gemeente(n).
Dat ik dat vind heeft een aantal oorzaken, en het is misschien goed dat ik eerst iets van oorzaken schets, voordat we verder praten over eventuele oplossingen.

Iemands mening heeft altijd te maken met een stuk persoonlijke geschiedenis en vorming. Laat ik daar dus maar eens mee beginnen.
(Mijn persoonlijke geschiedenis als 'jongere in Baptist-Nederland' zal ik hier achterwege laten, als illustratie heb ik daarover in de 'gesproken versie' wel het één en ander gezegd.)
Ik ben afgestudeerd als pedagoog aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Aan de VU hebben ze me heel wat geprobeerd bij te brengen over opvoeding, maar als ik het allemaal zou moeten samenvatten, dan zou ik in ieder geval de volgende punten noemen:

OPVOEDEN - STAAN IN EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Als we het hebben over het opvoeden van kinderen, dan hebben we het over personen, die helemaal, als persoon belangrijk zijn. Opvoeden is dan ook iets anders dan beïnvloeden. Als je iemand wilt beïnvloeden, hoef je vaak niet meer te weten dan wat z'n zwakke plekken zijn. Opvoeden is ook iets anders dan alleen maar kennis aanbieden. Als je kennis aanbiedt hoef je vaak alleen maar te weten wat iemand nog niet weet.
Bij opvoeden heb je niet te maken met een onderdeeltje, maar met hele personen. Met persoonlijkheden, die misschien wat minder ervaring of kennis hebben, en waarover best ook gezag uitgeoefend mag worden, maar er blijft ook een belangrijke vorm van gelijkwaardigheid. Opvoeden is staan in een persoonlijke relatie.

OPVOEDEN - AANBIEDEN VAN GEBORGENHEID EN UITDAGING

Die twee zaken zijn essentieel in ieder mensenleven. Als één van die twee faktoren ontbreekt, of als de balans verkeerd uitpakt, ontstaan de grote problemen.
Geborgenheid, dat is de ruimte en de aandacht, de liefde krijgen om te zijn wie je bent. Als dat ontbreekt kom je tekort in basisvertrouwen, in het gevoel er te mogen zijn, waardevol te zijn.
Uitdaging, dat is gestimuleerd worden om aan jezelf te werken, dat is soms gekonfronteerd worden met je tekorten en verkeerde eigenschappen.
Uitdaging kan heel gevaarlijk zijn als ze niet gepaard gaat met geborgenheid. Of als geborgenheid afhankelijk wordt gemaakt van uitdaging. "Als je dit of dat niet doet, dan weet ik nog niet of ik wel van je houd"; die zin hoor je zelden uitgesproken worden, maar dat soort processen spelen een heel grote rol in ons leven.
Opvoeden is het aanbieden van geborgenheid en uitdaging.

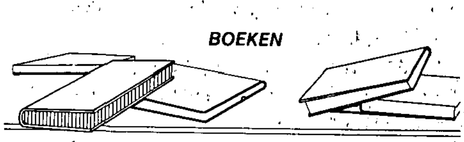
OPVOEDEN = (LATEN) MEEDOEN

Wij hebben altijd nog de overtuiging dat wat we zeggen en wat we bewust doen, te overschatten als het gaat om opvoeden. Terwijl dat wat we niet zeggen, de manier waarop we met elkaar omgaan, de dingen die we onbewust doen vaak net zoveel, of meer invloed hebben in de opvoeding. Opvoeden, zou je kunnen zeggen is vaak helemaal niet zo bewust. Opvoeden is dat kinderen langzaam ingroeien in onze manieren van doen.

Een paar hele belangrijke waarheden uit de opvoedingswetenschap, die ik alleen maar meer ben gaan onderschrijven naarmate onze eigen kinderen ouder worden.

Nadat ik pedagogiek gestudeerd heb, heb ik een soort 'weg terug' afgelegd, zou je kunnen zeggen. Ik kom uit een baptisten gemeente, ben bij Youth for Christ terecht gekomen, daar tot geloof gekomen, pedagogiek gaan studeren, daarna vier jaar bij Youth for Christ gaan werken, en nu alweer twee jaar voor de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.
Ik die hoedanigheid sta ik hier voor jullie, en zal ik proberen iets van m'n zorg over kinderen en jongeren in baptisten gemeenten duidelijk te maken. Want ik zie enerzijds ontwikkelingen in de jongerencultuur, en anderzijds ontwikkelingen in onze gemeenten, die met elkaar een zorgelijk beeld geven.

Geert Jan Blanken

BOEKBESPREKING

"LEVEN IN DE GEEST"

VAN JESSIE PENN-LEWIS

UITG. MORIA, HILVERSUM
94 BLZ., f 12,-

- Een boekje waarin toespraken, die gehouden werden in 1910 op de Llandrindod Well Conferentie en nog een aantal andere van Penn-Lewis.
- Een boekje, waarvan je de achtergrondgegevens mist: "Wie was Penn-Lewis? Wat voor soort conferentie was het waar zij de toespraken hield?"
- Een boekje om echt even voor te gaan zitten. Moeilijk te lezen, niet alleen vanwege het woordgebruik, maar je moet ook vaak goed nadenken om te begrijpen wat zij bedoelt.
- Een boekje, waarvan de titel eigenlijk alles al zegt over de inhoud.
- Een boekje, waar ik niet mee uit de voeten kan. Het staat buiten mijn leefwereld (geloofswereld). En doordat je niet beschikt over de juiste achtergrondgegevens kun je het ook niet lezen als een stukje informatie over de "geloofswereld" van de in 1910 levende Christenen.

Dineke Blaauw

UIT DIE GEMEINDE (2)

DUITSE BAPTISTEN HERENIGD!

Van 8 tot 12 mei waren de Baptisten uit geheel Duitsland bijeen in Siegen. De Bonden van Oost en West besloten, zoals iedereen verwachtte, in aparte vergaderingen tot hereniging. Gezamenlijk werd verder vergaderd maar ook feest gevierd. Dagelijks werd er uit de brief aan de Filippenzen gepreekt. Het blad Die Gemeinde wijdde er een extra dik nummer aan.

ONTWIKKELINGEN

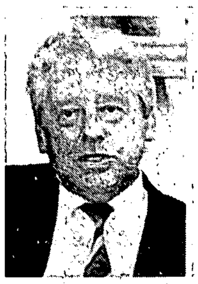
Het jaarverslag van de voorzitter van de oostduitse Bond, Manfred Sult, moest een afname van 726 leden melden. Daarvan behoorden er 320 bij gemeenten die uit de Bond traden. Verder verhuisden veel leden naar het Westen. Het werk van de GBS groeide verder, zowel qua aantal gemeenten als qua groepsleden. De pas gekregen vrijheid om het Evangelie te laten klinken bracht niet veel vrucht. Men hoort het Evangelie aan, evenals zoveel andere boodschappen, maar blijft op een afstand. Absolute claims gelooft men in het Oosten niet snel meer.... Christenen moeten zich eerst door hun leefwijze geloofwaardig maken. In zeker vijf gemeenten richt men speciale diakonale buro's op.

Manfred Sult

De westduitse voorzitter beschrijft onder andere het meedenken over de abortuswetgeving. Het politieke geharrewar hierover geeft de Gemeente de mogelijkheid, haar stem te laten horen. De Evangelische Alliantie, Pro Vita en vele plaatselijke gemeenten werken aan bewustwording van de waarde van elk leven, ook het ongeborene.

In het Westen werden in 1990 2013 mensen gedoopt, wat ongeveer evenveel is als gemiddeld de laatste jaren. Het ledental steeg met 1041.

Walter Zeschky

EINDELOOS VERGADEREN

De oostduitse en de westduitse Bond vergaderden na de openingsavond eerst elk drie maal apart. Daarna waren er sektievergaderingen en toen nog vier voltallige zittingen. Het trof me, dat tijdens de openingsavond door 1000 mensen in kleine groepjes gebeden werd.

In het Westen werden dertien nieuwe gemeenten als zelfstandig lid toegelaten.

GEEN NEDERLANDER

Een speciale avond tijdens de duitse AV was ingeruimd voor de buitenlandse gasten. Vanwege de bijzondere gelegenheid waren dat er bijna 40 uit 15 landen. Alle europese landen waren uitgenodigd. Ook de BWA (wereldbond) en de EBF (Europa) waren vertegenwoordigd. Allen gaven groeten door en spraken zegenwensen uit voor de herenigde Bond: de V.S., Zweden, Denemarken, Polen, Hongarije, Rusland, Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Portugal, Frankrijk en (zelfs, zegt de Hollander) België. Maar geen Nederlandse afgevaardigde...

EEN PAAR CIJFERS

Aan de Bondsraad (zeg maar AV) namen 819 afgevaardigden deel, 210 uit Oost en 609 uit West. Meer dan 2000 mensen bezochten het feest op vrijdag 10 mei. Tijdens die avond bracht een kollekte voor de gemeenten in het Oosten maar liefst 371.000 Mark op.

De nieuwe Bond (Unie) omvat twaalf verenigingen (gewestelijke bonden) en 581 gemeenten. In het Oosten zijn ongeveer 13.000 leden, in het Westen 72.000.

Een flink aantal gemeenten in het Oosten is niet meegegaan met de hereniging. Dat zijn gemeenten met het karakter van Pinkstergemeenten en Vergaderingen van Gelovigen. Destijds zijn ze onder overheidsdwang met de Baptisten in één organisatie gekomen, nu gaan ze in vrijheid weer hun eigen weg. Een aantal van dergelijke gemeenten in het Westen maakt nog wel deel uit van de Bond, maar heeft een aparte positie. De uit Rusland geëmigreerde Duitsers hebben hun eigen gemeenten met een eigen spiritualiteit. Deze gemeenten blijken rond de 50.000 (!) leden te tellen.

ÉÉN OPLEIDING

In Buckow hadden de Oostduitsers 32 jaar lang een eigen seminarium. Dat wordt nu opgeheven, maar niet simpelweg door Hamburg opgeslokt. Nee, het wordt een echte fusie met evenwichtige inbreng van beide kanten. Ondanks alles hebben de docenten van Oost en West in de afgelopen jaren kontakten kunnen onderhouden, men kende elkaar.

In het nieuwe studiejaar zullen in Hamburg 73 mannen en 14 vrouwen studeren. In Berlijn komt daarnaast een bijbelschool; hiervoor werd ds. Thomas Bloedhorn (33) als leider benoemd.

In Wiedenest bij Keulen heeft men samen met andere kerken een bijbelschool.

POSITIE VROUW

Pastor Thomas Bloedhorn (33)

Twee gemeenten hadden voorgesteld, vrouwen die in een gemeente werken als predikant te erkennen. In plaats van "theologische Mitarbeite-rin" zouden ze gewoon "Pastorin" moeten heten. Ten-slotte doen ze hetzelfde werk als de mannen, was de redenering. Een werkgroep uit de Bond, de vrouwelijke studenten van de opleidingen en ook de betrokken "pastoraal werksters" zelfs waren vóór het voorstel. Het bondsbestuur vroeg echter, dit jaar nog geen besluit te nemen. Eerst moet in de gemeenten een bezinning op de bijbelse en theologische aspekten plaats vinden. De meerderheid van de afgevaardigden stemde met dit uitstel in.

pjl

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Teneo et Teneor
Ik houd vast en word vastgehouden

In deze zekerheid is onverwachts van ons heengegaan naar zijn Heer en Heiland, onze lieve vader en opa

Evert Jacob Huizing

in de leeftijd van 61 jaar.

Weduwnaar sinds 8 april 1990 van Grietje Olijslager

Heerenveen, 23 juli 1991
De dienst en teraardebestelling hebben plaatsgevonden op 27 juli te Heerenveen.

Franeker: Anja en Rita
Den Haag: Wout en Vera
Lenny
Jelmer

Correspondentieadres:
Froonacker 6, 8801 KD Franeker

Boven de sterren daar zal het eens lichten

In de Here is ontslapen onze zuster

Pieterke Snip-Roede

in de leeftijd van 74 jaar.

Baptisten Wijkgemeente Roden

20 juli 1991

MEDEDELING

Het nieuwe adres van br. T.R. ter Stege, bestuurslid van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds, luidt:
Bovenmaat 19,
7772 JE Hardenberg,
tel. 05232-60513

TENTENMAKERS INFORMATIEDAG

Op zaterdag 7 september zal er een tentenmakers informatiedag worden georganiseerd door de Arabische Wereld Zending, Operatie Mobilisatie en Interserve.
Tentenmakers zijn toegewijde christenen, die door middel van hun seculiere baan in woord en daad willen getuigen van het Koninkrijk van Jezus Christus. Ze werken onder andere in landen die gesloten zijn voor een openlijke verkondiging van het evangelie.
De informatiedag is bedoeld voor mensen die binnenkort hun opleiding of studie hopen af te ronden en hun beroep graag zouden willen uitoefenen als tentenmaker. Ook zij die al enkele jaren werkervaring hebben, zijn van harte welkom.
De bijeenkomsten tijdens deze dag zullen gedeeltelijk in het Engels en gedeeltelijk in het Nederlands worden gehouden.

Voor meer informatie kunt u bellen naar 05278-1250 of 03404-13741.

106e jaargang nummer 29 - 29 augustus 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

1966 JUBILEUM 1991

Van verschillende kanten heeft men ons er opmerkzaam op gemaakt: Het jaar 1991 is een bijzonder jubileumjaar. Er zijn verschillende stromingen die hun zilveren feest mogen vieren, en als het niet gevierd wordt, dan mag men het zeker herdenken.

PROVOBEWEGING

1966 was het jaar van de Provo's. Een stroming waarmee men in Nederland eigenlijk geen raad wist. Moest men er nu om lachen, dat gebeurde trouwens ook, of moest men de theorieën van deze beweging ernstig nemen?
De theorieën waren dat men goed en lief moest zijn voor iedereen, dat alles moest mogen en kunnen, en dat wetten er waren om overtreden te worden. Was het een politieke beweging met een nieuw soort ideologie, die zeer ernstig genomen moest worden of zou het een voorbijgaande zaak zijn?

VERANDERINGEN IN DE POLITIEK

Op dit terrein gebeurde er heel wat. De christelijke partijen, zoals de K.V.P., de A.R.P. en de C.H.U. waren al in geheime besprekingen om later te komen tot een fusie, waaruit het C.D.A. zou ontstaan.
Grotere veranderingen in het andere kamp. In de P.v.d.A. kwam in dat jaar Nieuw Links naar voren, waarin de oude socialistische waarden werden omgezet in een modernere en vooral meer pragmatische zetting. Vooral de oude socialisten hadden het daar moeilijk mee, waardoor verschillende belangrijke mensen uit het socialistisch verleden de partij verlieten. Voor anderen gingen de gedachten van Nieuw Links niet ver genoeg en dat leidde er toe dat in datzelfde jaar een nieuwe politieke partij werd opgericht onder de naam Democraten 66. Minder ideologisch en vooral a-religieus werd dit een partij van pragmatici, die tot de dag van heden stand houdt in het politieke krachtenveld.

SEXUELE REVOLUTIE

Hoewel niet direct in ditzelfde jaar, maar wel in dezelfde tijd, kwam de sexuele revolutie naar voren. Hoewel men in het begin dacht dat het alleen om meer openheid ging ten aanzien van de sexualiteit, bleek later dat het streven was om duidelijke veranderingen aan te brengen. Zo werd het huwelijk niet langer als de enige plaats gezien waar de sexualiteit zich kon ontplooien, maar gemeenschap buiten en voor het huwelijk werd steeds meer als een normale zaak gevonden. Het samenwonen zonder huwelijk vond op grote schaal ingang in onze samenleving en er kwam een sterk veranderde houding ten opzichte van de homosexualiteit.

HOE BELEEFDEN DE KERKEN DIT ALLES?

Het is duidelijk dat deze omkering van waarden ook de kerken niet onaangetast zou laten. Het was niet alleen zo dat deze nieuwe gedachten botsten met de culturele waarden van de maatschappij. Maar de kerken hadden voor een groot deel die culturele waarden bepaald. Dat gaf ook strijd binnen de kerken. Aan de ene kant was er een sterk verzet, men wilde, ten koste van alles, die oude waarden vasthouden, aan de andere kant kwam er ook in de kerken openheid voor de nieuwe stromingen en de invloed welke daarvan uitging. Zowel het vasthouden van de oude tradities, alsmede het openstaan van nieuwe gedachten heeft de kerken niet erg geholpen. Als gevolg van de grote veranderingen die in het jaar 1966 hun grond vonden, heeft de kerkverlating zich ingezet. Het begon bij de jongeren en zette zich voort in de ouderen.
Slechts één zaak kan ons land en volk behoeden voor een verdere terugval naar het pragmatisch materialisme van onze tijd, dat is een geestelijke opwekken, en we hopen van harte dat dit de geestelijke winst gaat worden van dit toch wel trieste jubileum.

Jac. Schouten

VERDER IN DIT NUMMER

HET HEERLIJKST IS: DAAR ZIEN WE JEZUS

In de vakantietijd trekken velen naar het buitenland.
En of er nu wel of geen controle is bij de grensovergang, we zullen onze papieren in orde moeten hebben. Een geldig paspoort of touristenkaart. We kunnen het niet riskeren de grens niet over te mogen.
Is het ook niet zo met de toekomst van de Heer, zijn Koninkrijk dat we tegemoet gaan?
Hebben we er niet alleen deel aan als we van Jezus zijn?
Om ons niet als een prooi van de duivel ten onder te laten gaan, maar om ons leven te schenken tot éénmaal in zijn heerlijkheid gaf de Here Jezus zijn leven aan het kruis van Golgotha. Vloeide zijn bloed.

Daarmee tekent Hij ons leven, daardoor hebben we een getekend paspoort.
Voordat de vakantie aanbreekt, bespreken veel mensen hun reisdoel, de plek waar ze de vakantie hopen door te brengen.
Vaak is al vroeg in het jaar bekend waar ze naar toegaan.
En ruim van te voren wordt de reisweg uitgestippeld.
Daar moeten we de autobaan op, daar moeten we een andere nemen, bij die plaats moeten we eraf om via een B-weggetje het vakantiedoel te bereiken.
Anderen zien wel waar ze terecht komen.
Ze pakken de auto, eventueel met caravan, en ze gaan op reis.
Met bestemming: onbekend.
Dat klinkt misschien aanlokkelijk en avontuurlijk en voor een vakantie is dat misschien ook wel zo.

MAAR ALS DAT ONZE LEVENSWEG ZOU ZIJN?

We zien wel!,
En we zien wel waar we uitkomen!
Is onze eigen weg niet een heilloze weg, als niet de Here Jezus onze Weg is?
Hij wil ons leiden op de weg die naar de eeuwigheid voert.
In Psalm 139 lezen we: "Heer, U ziet alles van mij, U kent mij helemaal, zoals ik ben, U weet het als ik zit en als ik weer opsta, vanuit de hemel weet U wat ik denk. U ziet waar ik heenga en wanneer ik ga liggen. Alles wat ik doe is voor U bekend. Elk woord dat ik uitspreek kent U al Here. U bent bij mij, naast mij, voor mij en achter mij. Uw hand rust op mij. Let op of ik soms de verkeerde weg opga. Leid mij op uw weg, die naar uw eeuwigheid voert."
Is dat niet geweldig?
Daaraan mogen we ons optrekken.
Aan God die de Here Jezus zond, die nabij is alle dagen, van ons houdt en voor ons zorgt totdat HIj weerkomt en zijn Koninkrijk zichtbaar zal zijn. Op dat woord, het woord van de Heer, mogen we vertrouwen.
Het zijn woorden met toekomst.
Woorden om steeds weer verder te kunnen gaan.
In de handen van Jezus mogen we moedig voorwaarts gaan.
Gods sterke hand heeft ons vast en wat we soms ook moeten doormaken, Hij heeft alle macht voor altijd en eeuwig.
Aan Gods genade hoeven we niet te twijfelen. Daaruit mogen we leven en hebben we leven.
Leven als verloste zondaars, gered door Jezus' bloed.

ONZICHTBARE DINGEN

Die zijn er en we zien er alleen de werking van. Zoals electriciteit en wind.
Maar ook de werkelijkheid van de levende Heer.
Een Heer die met zijn liefde zoekt naar mensen om ze echte rust, echte blijdschap en echt leven te geven.
In een wereld, waarin de ellende levensgroot om ons heen staat, vinden we dat niet.
We hebben de Here Jezus nodig.
Hij, die zichtbaar is geweest toen Hij uit de hemel op de aarde kwam en om onze zonden stierf aan het kruis. Die opstond uit het graf en naar zijn Vader ging, totdat Hij weerkomt.
Is er toekomst voor ons, als we uitsluitend zien op het zichtbare?
Of ontsluit die toekomst zich pas als we ons afstemmen op het onzichtbare?
Is er meer dan het zichtbare van de wereld om ons heen?
Ja, gelukkig wel.
We mogen zien op de dingen, die onzichtbaar, duidelijk aanwezig zijn.
Zien op Jezus Christus.
Zien op het kruis.
Op onze Redder, Vriend en Helper.
Met een door zijn bloed getekend paspoort mogen we onze levensweg gaan.

JEZUS!: HIJ IS DE DEUR NAAR HET LEVEN.

Als ons leven zich alleen richt op het zichtbare, op wat de wereld ons biedt, dan blijft ons leven buiten het bereik van het leven dat Jezus geeft.
Wie leven wil zal klein moeten worden voor God.
Niets hebben wij te brengen, alles is Hij.
De Heer die doel en zin aan ons leven geeft.
Die ons leidt aan zijn hand en een Thuis voor ons heeft.
In de verwachting van een heerlijke toekomst mogen we leven.
Want, als de bazuin klinkt en Jezus komt mogen we met Hem meegaan, om te zijn waar Hij is. Dat is het heerlijkst: éénmaal dan zien we Jezus.

J.H. Stijkel

UIT DE BAPTIST TIMES (6)

De britse baptisten hebben al heel lang vrouwelijke voorgangers. Zij zitten ook in het pensioenfonds. Een ijverige voorganger heeft nu de reglementen van dat fonds volledig herschreven en alle "sexistische taal" eruit gehaald.
Na gerechtelijke uitspraken bleek het nodig, de pensioenleeftijd van vrouwelijke en mannelijke voorgangers gelijk te trekken. Tot nu toe lag die voor vrouwen op 60 jaar, voor mannen op 65. Financieel kan er voor de mannen geen jaartje af en zo zullen predikantes die vanaf nu deelnemer worden in het fonds tot hun 65e moeten werken. Huidige deelneemsters krijgen slechts een verzoek om door te werken, maar kunnen desnoods op 60-jarige leeftijd met emeritaat.

De nieuwe Algemeen Sekretaris van de Unie, David Coffey, en zijn assistent Keith Jones trekken deze maanden door het land. In elk gewest "luisteren ze naar de familie", zoals het genoemd wordt. Vooral het kader van de gewesten en gemeenten is uitgenodigd voor deze ontmoetingen. De twee nieuwe leiders vragen overal: "Wat verwacht u de komende vijf jaar van de Unie?" "Welke doelen moeten wij stellen in het ondersteunen van de voorgangers en de gemeenten?" "Hoeveel verwacht u aan sociale, politieke en internationale betrokkenheid?" Het resultaat van dit luisteren moet een vijfjarenplan zijn, waarin "de hele familie" zich kan vinden.

Voor het evangelisatiewerk kwam in Engeland vorig jaar 277.000 Pond te weinig binnen. Daartegenover stonden (uiteraard niet begrote) erfenissen van totaal 229.000 Pond, zodat de problemen nog niet akuut werden. Dit jaar verwacht men echter een tekort van 300.000 Pond...

De Baptist Times bevat altijd veel buitenlands nieuws. Tragisch is, dat een zendelinge van de amerikaanse Southern Baptist in Kenia vermoord is. Zr. Lynda Bethea werd in een hinderlaag gelokt. Haar echtgenoot Ralph raakte ernstig gewond. Mrs. Bethea is de 13e zendeling van de Southern Baptists die door geweld stierf sinds men in 1845 met het werk begon.

De bekende roemeense Baptistenpredikant Paul Negrut maakt zich zorgen over verdeeldheid onder de Baptisten in zijn land. Er is sprake van een aparte Unie van de Hongaars sprekende Baptisten, die lid zou willen worden van de Europese Baptisten Federatie. Negrut, die ook voorzitter is van de roemeense EA, vindt dat bisschop Laslo Tökes niet verstandig omgaat met de gevoelens van de Hongaarse minderheid in Roemenië.

pjl

JAARVERSLAG VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN NEDERLAND OVER 1990

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 111e Algemene Vergadering te houden op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam.

INLEIDING

Wie begint aan het schrijven van het jaarverslag over 1990 wordt direct bepaald bij 15 september – de dag van de buitengewone Algemene Vergadering – een datum die in voorbereiding en evaluatie veel gedachten heeft bezig gehouden. Een dag ook die ons duidelijk heeft gemaakt hoe noodzakelijk het is dat het gesprek rond het Woord van God voortgang vindt binnen onze Unie.
Daarnaast zijn er ook veel dingen gebeurd in onze Unie, daarvan leest u meer in dit verslag, en binnen onze gemeenten.
Ook dit jaar:
- mocht op veel plaatsen en op velerlei wijzen het Evangelie worden gebracht;
- kwamen mensen tot de Heer en tot de gemeente;
- gebeurden er zaken die tot vreugde stemden;
- waren er broeders en zusters die zich inzetten voor het werk van de Heer;
- was er vreugde om kinderen die werden geboren.

Maar ook:
- was er verdriet om mensen die onze gemeenten, om welke reden dan ook verlieten;
- was er verdriet om dingen die niet zo gingen als wij hoopten of verwachtten;
- was er verdriet om broeders en zusters die ons ontvielen en daarbij denken wij op deze plaats aan de broeders F.G.J. Hofhuis en F.E. Huizinga, broeders die hun leven stelden in de dienst van de Heer, terwijl br. Huizinga een deel van zijn tijd vrijmaakte voor het werk van de Unie.

Laten we nu samen een ogenblik terugkijken naar datgene wat ons, door middel van het werk van de Commissie der Unie, bezig heeft gehouden:

LEDENTAL

Het ledental vertoonde in 1990 een lichte teruggang. Bedroeg het per 1 januari 1990 12.359, aan het eind van het jaar was dit met 24 gedaald tot 12.335.
Cijfermatig laat deze teruggang zich als volgt verklaren:

Ledental per 1 januari 1990			12.359
Toename door:			
– doop	373		
– attestatie	265		
– overgang uit andere gemeenschappen	118		
– wederopname	37		
– correctie ledenlijst	14		
bruto toename		807	
Afname door:			
– overlijden	172		
– attestatie	263		
– overgang naar andere gemeenschappen	165		
– onttrekking	221		
– uitsluiting	8		
– correctie ledenlijst	2		
bruto afname		831	
Netto afname/toename			24
Ledental per 31 december 1990			12.335

COMMISSIE DER UNIE

Samenstelling

De Commissie der Unie was tot aan de Algemene Vergadering op 24, 25 en 26 oktober als volgt samengesteld:

Dagelijks bestuur:

br. W.J. Blanken	voorzitter
br. G. Bosveld	vice-voorzitter
br. A. Niessink	algemeen adjunct
br. W. Hessels	
br. T.F. Smit	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

br. A. van de Berg	
zr. W.H. Gerritsen-Kolbe	namens de N.B.V.B.
br. J. Kruizinga	namens de N.B.J.B.
br. C. Molema	namens de U.Z.C.
br. O. Oldenburger Rzn	
br. J.Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

Op de Algemene Vergadering veranderde de samenstelling van de uniecommissie door het feit dat br. O. Oldenburger Rzn aftredend en niet-herkiesbaar was. In zijn plaats werd br. J. Riksten gekozen.
Br. J. Kruizinga, die per de Algemene Vergadering aftredend was als afgevaardigde van de N.B.J.B., deelde op 17 september mee dat hij zijn lidmaatschap van de U.C. met onmiddellijke ingang wilde beëindigen. Tevens nam de commissie afscheid van zr. W.H. Gerritsen-Kolbe omdat haar zittingsperiode als afgevaardigde van de N.B.V.B. was beëindigd. In hun plaatsen werden in het verslagjaar nog geen nieuwe vertegenwoordigers voorgesteld.

Op grond daarvan was de samenstelling na de Algemene Vergadering als volgt:

Dagelijks bestuur:

br. W.J. Blanken	voorzitter
br. G. Bosveld	vice-voorzitter
br. A. Niessink	algemeen adjunct
br. W. Hessels	
br. T.F. Smit	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

br. A. van de Berg	
br. C. Molema	namens de U.Z.C.
br. J. Riksten	
br. J. Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

VERGADERINGEN

De Commissie der Unie vergaderde in 1990 8 maal en wel op: 29 januari, 5 maart, 7 mei, 25 juni, 13 augustus, 1 oktober, 26 oktober en 5 november. Het dagelijks bestuur vergaderde op 19 februari, 2 april, 11 juni, 27 augustus, 13 september, 17 september, 8 oktober, 1 december en 3 december; totaal 9 maal.
Tijdens de vergaderingen werden de volgende gesprekken gevoerd:

29 januari: met de Stuurgroep Organisatie Unie; daarbij is uitvoerig van gedachten gewisseld over de ideeën die bij de S.O.U. leefden ten aanzien van de Algemene Vergadering en de financiën van de Unie;

19 februari: vond een gesprek plaats met br. O.H. de Vries, voorzitter van de Werkgroep Toerusting met betrekking tot de samenstelling van de werkgroep, met name ten aanzien van de benoeming van leden op grond van hun deskundigheid;

5 maart: kwam de Studiecommissie "De Christen" op bezoek; gesproken werd over de, nog nader uit te werken, gedachten die de commissie had over de nieuwe opzet van "De Christen";

2 april: werd met de Stuurgroep Organisatie Unie gesproken over de aan de gemeenten aan te bieden definitieve versie van hun gedachten over de Algemene Vergadering en de financiën van de Unie en over de behandeling van de speerpunt "Inhoud van het Baptisme";

13 augustus: vond een vervolggesprek plaats met de S.O.U. over de eerste reacties op de vraagstelling in rapport drie en over een door de S.O.U. samengesteld "praatstuk" over de identiteit van de Unie, met als titel "Welke toekomst kiezen we?";

13 sept.: werd met de Commissie voor de Opleiding overleg gevoerd met betrekking tot de buitengewone zitting van de Algemene Vergadering op 15 september;

17 sept.: kwam allereerst de Stuurgroep Gemeente Bijbel School; naast algemene informatie over het werk van de G.B.S. werd gesproken over de promotie van de G.B.S. Dit mede gezien het feit dat ondanks het feit dat de G.B.S. organisatorisch goed functioneert, de belangstelling terugloopt; afgesproken werd dat de Stuurgroep hierover verder zou nadenken en dat de U.C., na ontvangst van de uitgewerkte ideeën en een kostenbegroting, zou nagaan of hiervoor extra middelen beschikbaar konden worden gesteld;
het dagelijks bestuur en de Stuurgroep spraken samen als hun mening uit dat alles moet worden gedaan om de leden van de gemeenten in het voortgaande geloofsgesprek rond de Bijbel plaats te laten nemen;
daarna kwam het dagelijks bestuur van de Jeugdraad van de N.B.J.B. op bezoek; in dit gesprek werd met name gesproken over de ontwikkeling van het werk van de N.B.J.B. op de Strubben, de statuten van de N.B.J.B. en de wederzijdse vertegenwoordiging;

1 december	vond in Zwolle een ontmoeting plaats tussen het dagelijks bestuur en besturen van gewestelijke bonden (twee bonden waren verhinderd); in een open gesprek werd aandacht gegeven aan de situatie binnen de bonden, de activiteiten die door de bonden worden ontwikkeld en de vraag wat de Unie voor de bonden kan betekenen en de vraag wat de bonden voor de Unie kunnen betekenen; tevens werd een aanzet gegeven voor de hulpactie voor Oost-Europa;
3 december	werd in een gesprek met een delegatie van het bestuur van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds gesproken over verschillende zaken het Pensioenfonds betreffende.

Buiten de vergaderingen om hadden drie leden van het dagelijks bestuur een gesprek met een delegatie van het bestuur van "De Nieuwe Oorsprong", bedoeling van het gesprek was enige duidelijkheid te krijgen over de verhouding tussen de Unie en De Nieuwe Oorsprong.

Daarnaast vroegen verschillende zaken de aandacht van de commissie. Daarvan zijn te noemen:
- de vraag hoe het verder moet met "De Christen"; gesproken werd over de opzet van het blad; de onderzoekscommissie "De Christen", die in 1989 haar werkzaamheden op verzoek van de U.C. voortzette, werkte de gedachte om "De Christen" te laten functioneren als "unieorgaan" verder uit en bood daarover een rapport aan; dit rapport was uitgangspunt voor de gespreksnotitie voor de Algemene Vergadering;
- de invulling van de personeelsbezetting op het uniebureau, hiervoor werd een commissie ad-hoc ingesteld die regelmatig overleg voerde met de U.C.; in oktober werden de gedachten daarover ter becommentariëring aan de gemeente aangeboden;
- de vaststelling van arbeidsvoorwaarden voor werkers in dienst van de Unie; het ontwerp hiervoor werd in 1991 vastgesteld en zal om advies worden aangeboden aan een jurist die bekend is met arbeidszaken;
- de verdere uitwerking van de regeling voor het adviescollege voor het beroepingswerk door het zoeken van leden van dit college; in 1990 kon worden overgegaan tot de benoeming van de brs. G. van Mameren en J. Schouten; tot benoeming van een derde lid kon nog niet worden overgegaan
- de opzet van de nieuwe zangbundel; naar aanleiding van vragen ter Algemene Vergadering en reakties daarop werd een overzicht van de voorlopig geselecteerde liederen aan de gemeenten aangeboden teneinde hun mening daarover te vernemen;
- mede op grond van ontwikkelingen binnen het C.I.O.-Militair met betrekking tot de verantwoordelijkheid van "zendende kerken" voor de predikanten in de krijgsmacht werd gezocht naar een regeling voor het aanvaarden van verantwoordelijkheid voor categoriale geestelijke verzorgers; een voorstel daartoe wordt op de Algemene Vergadering van 1991 aangeboden;
- zijdelingse betrokkenheid bij de problemen met betrekking tot de herstructurering van het theologisch wetenschappelijk onderwijs;
- het via de rapportage van vertegenwoordigers van de U.C. en via verslagen van hun vergaderingen volgen van de werkzaamheden van de verschillende sub-commissies;
- het voorbereiden en evalueren van de buitengewone en de gewone zitting van de Algemene Vergadering;
- contacten met gemeenten; in bijzondere omstandigheden, via de gemeentebezoeken of bij bijzondere gelegenheden;
- aandacht voor voorgangers die om redenen van ziekte of anderszins hun werk niet konden verrichten;
- de U.C. was door middel van een afgevaardigde vertegenwoordigd bij:
  * de Algemene Vergadering en de Nationale conferentie van de N.B.V.B. "Zusterhulp";
  * de jaarvergadering van de N.B.J.B.;
  * de opening van "De Strubben";
  * de bijzondere dienst in Leiden ter gelegenheid van de uitzending van br. P.G. de Groot en zr. R. de Groot-van der Sluys;
  * de bijzondere dienst in Lelystad ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van br. Chr. Eijer;
  * de bondsvergaderingen van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten;
  * een bijzondere bijeenkomst van het Leger des Heils waarin een ontmoeting met de generaal van het Leger des Heils centraal stond;
  * intrediensten en begrafenissen.

SUBCOMMISSIES

Onder verantwoordelijkheid van de Commissies der Unie werkten de volgende subcommissies:
- de Publiciteitscommissie;
- de Radio- en televisiecommissie;
- de Studiecommissie "De Christen";
- de Stuurgroep Gemeente Bijbelschool;
- de Stuurgroep Organisatie Unie;
- de Werkgroep Toerusting;
- de Zangbundelcommissie;
- de werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het conciliair proces.

In de loop van 1990 werd besloten om de verantwoordelijkheid voor de werkzaamheden van de Werkgroep Alleenstaanden over te nemen van de N.B.V.B.

Met betrekking tot hun werkzaamheden geven we graag het volgende aan u door:

Publiciteitscommissie
De in de loop van 1990 werd de commissie uitgebreid door de benoeming van br. A. Nijland. Als gevolg bestond de commissie op 31 december 1990 uit de brs. Y. Horjus, voorzitter, A. van den Hoef, A. Nijland, A. de Vries en H.G. de Winkel, secretaris.
De commissie vergaderde dit jaar drie keer.
De commissie verzorgde de uitgave van het rapport van de studie werkgroep "Zending in het westen van Nederland" met als titel "Gezegend en Gezonden". Voor deze uitgave was een goede belangstelling.
In de loop van dit jaar verschenen drie folders en wel over de onderwerpen:
- rentmeesterschap en tijd door br. O.H. de Vries;
- rentmeesterschap en de vrede door br. A. de Vries en
- rentmeesterschap en maatschappelijke betrokkenheid door br. W. Huizing.

In voorbereiding is een folder over de doop en een boekje over een aantal zaken waarvoor men bij een overlijden komt te staan en wat men vooraf reeds kan bespreken en vastleggen.

Radio- en televisiecommissie
Door het feit dat br. E.J. Huizing zich om gezondheidsredenen terugtrok bestond deze kleinste subcommissie eind 1990 uit de brs. J. Bouritius en P.J. Prijt.
De voornaamste werkzaamheden waren:
- het bijwonen van de vergaderingen van de groep kerken waarvan de uitzendingen ressorteren onder de "Zendtijd voor de Kerken";
- het bijwonen van de vergaderingen van de Programmaraad van de N.O.S. en
- de praktische voorbereiding van de uit te zenden kerkdiensten.

De zakelijke en technische begeleiding van de kerkdiensten wordt verzorgd door het IKON, waarvoor we langs deze weg onze erkentelijkheid willen uitspreken.
Dit jaar werden via de radio de volgende diensten uitgezonden:
- 4 februari uit 's-Gravenhage met als voorganger br. P. van der Werf;
- 6 mei uit Delfzijl, daarin ging br. J. Schouten voor;
- 12 augustus uit Harderwijk; in de dienst ging br. J.L. Muilwijk voor;
- 21 oktober uit Drachten met als voorganger br. G. Liebe.

Tevens werd op 28 januari in het kader van de Wereldomroep een dienst uitgezonden vanuit de gemeente Utrecht-Noord.

Naast bovengenoemde zaken kan nog het volgende worden genoemd:
- de kerken hebben bij de Minister van W.V.C. protest aangetekend tegen het feit dat er plannen zijn om de zendtijd van de kerken onder te brengen bij de N.O.S.; dit zou – naar de mening van de kerken – hen de zelfstandigheid en eigen karakter ontnemen binnen het mediabestel;
- het feit dat de Raad van State op 13 december in het geschil tussen de kerken en het Commissariaat voor de Media heeft uitgesproken dat de eis van de gezamenlijke kerken om uitbreiding van de zendtijd "als een op zichzelf bescheiden wens moet worden aangemerkt"; de consequenties van deze positieve uitspraak zullen pas in 1991 blijken.

Studiecommissie De Christen
Naar aanleiding van het door de commissie uitgebrachte rapport vroeg de U.C. de commissie eind 1989 nog eens verder na te denken over de in het rapport genoemde optie van "de Christen als unieorgaan". De commissie ging in op dit verzoek en heeft in verband daarmee haar werkzaamheden voortgezet. Het rapport werd medio 1990 uitgebracht en diende als uitgangspunt voor de notitie met betrekking tot "De Christen" voor de Algemene Vergadering.

Stuurgroep Gemeente Bijbelschool
De stuurgroep bestond in het verslagjaar uit br. K. Corporaal, br. P. Jager, zr. M. Kanis-v.d. Werf, br. J. Kruizinga, br. P.J. Lalleman en br. W.J. de Zwart. Br. Corporaal was voorzitter en zr. Kanis secretaresse. De overige leden van de stuurgroep vertegenwoordigden de vier werkgroepen. In het verslagjaar werd drie maal als stuurgroep vergaderd. Tevens vond op 19 november een "breed beraad" plaats. Daarbij waren ook de schrijvers uitgenodigd. Br. G.J. Blanken hield daar een inleiding over "Methoden van kennisoverdracht".

Zoals boven al werd aangegeven fungeren in de G.B.S. vier werkgroepen namelijk voor:

Voorlichting	–	bestaande uit zr. R. de Boer-Aikema, br. P. Jager, zr. M. Olijslager en br. D.M. Stichter;
Redaktie	–	deze bestond per 1 januari 1990 uit br. K.M. Gerritsen, br. J. Kruizinga, br. T.F. Smit en br. H.G. de Winkel. In het najaar verliet br. Gerritsen de werkgroep; in het verslagjaar was het niet mogelijk een opvolger te benoemen.
Instructie	–	de samenstelling van de werkgroep, bestaande uit de brs. P.J. Lalleman, B. Stuut en J.B. van der Veen veranderde in de loop van het jaar door de toetreding van br. H.D. Huiting en kwam daardoor weer op de gewenste sterkte van vier leden.
Jeugdlessen	–	de samenstelling van deze werkgroep was zr. F. Hemmen-Duursma, zr. M. Kemna-Hof, br. J.H. Stijkel, br. D. v.d. Veen, zr. L. Westendorp-Baptist en br. W.J. de Zwart.

De werkgroep voorlichting vergaderde drie maal. Er werden enkele publicaties voor "De Christen" verzorgd en er was een stand op de Algemene Vergadering te Deventer en de Jongeren A.V. te Sneek.
De werkgroep hield een enquete en gemeenten werden benaderd in verband met de GBS/Bijbelzondag.
Het in 1989 genomen besluit om een videoband te vervaardigen werd verder uitgewerkt! Gelet op de daaraan verbonden kosten werd de U.C. gevraagd om een extra bijdrage, op welk verzoek gunstig werd gereageerd. Het is de verwachting dat de film op de Algemene Vergadering van 1991 kan worden vertoond.

De werkgroep redaktie is verantwoordelijk voor het samenstellen van de lesboekjes.
In de loop van 1990 verschenen de volgende delen:
"Strijd tussen licht en duisternis", naar aanleiding van Johannes 1-18;
"Gemeente onderweg", waarin gedeelten uit Numeri werden behandeld;
"Werken en waken" naar aanleiding van Openbaring 1-3 en Mattheüs 25.
De oplage daalde van circa 1200 naar rond de 1100 exemplaren. De oplage van de leskrant was gemiddeld 210 exemplaren.
De werkgroep is dankbaar dat er voldoende schrijvers waren om voor de lessen te zorgen.

Het maken van de leskrant is de taak van de werkgroep instructie. Door de ziekte van br. v.d. Veen moest van diverse personen hulp gevraagd worden. Gelukkig werden die ook gekregen, zodat ook dit stuk werk kon doorgaan. Van enkele kanten werden positieve reakties op de leskrant ontvangen.

Zoals de naam al zegt zorgde de werkgroep jeugdlessen voor de lessen voor de jongeren. Zij vergaderde dit jaar 3 maal. Enkele leden waren met een informatiestand aanwezig op de regionale ontmoetingsdag in Emmen.

Door de tegenvallende afname van de boekjes was de financiële situatie niet rooskleurig. Door de subsidie van de Unie hoefde geen prijsverhoging plaats te vinden. Door het bepalen van de gemeenten bij de noodzaak van gezamenlijke bijbelstudie hoopt de Stuurgroep met goed materiaal te trachten de oplage enigszins te verhogen.

De stuurgroep kijkt dankbaar terug op het afgelopen jaar en is blij met de mensen die zich ook dit jaar weer hebben ingezet voor het welslagen van het werk van de G.B.S.

In het verslag dat werd uitgebracht schrijft de Stuurgroep tenslotte: "Toch word je, terugkijkend op heel wat jaartjes G.B.S. wel eens wat verdrietig omdat we nu al zoveel jaren moeten terugblikken op een dalende lijn. Dat is iets wat ons steeds weer tot nadenken stemt. Was het wel goed wat we deden? Wat kan er worden verbeterd? Is het materiaal niet goed? Spreekt het onze gemeenten niet voldoende aan? Of zijn we als gemeenten niet zo gemotiveerd om samen de Bijbel te onderzoeken en naar elkaar te luisteren. Willen we nog wel weten wat die ander gelooft en daarin beleeft of denken we het bij voorbaat te weten en hebben we elkaar al in hokjes geplaatst?
Laten we toch weer leren ons samen te buigen over de Bijbel en samen te luisteren naar wat God van ons vraagt, zodat we samen gemeente kunnen zijn. We hopen en bidden dat het G.B.S.-materiaal daarbij tot hulp mag zijn."

Stuurgroep Organisatie Unie
De stuurgroep bestond per 1 januari 1990 uit br. J. Bos, br. H. Stellinga, en zr. H. Wijnholds-Mulder, terwijl br. A. de Vries als adviseur aan de werkzaamheden deelnam. Namens de U.C. was br. J. Chr. Schipper aangewezen als waarnemer.
De vertegenwoordiging van de U.C. werd in de loop van maart weer op twee personen gebracht door de benoeming van br. W.J. Blanken.
In verband met de behandeling van het speerpunt "Inhoud Baptisme" werd br. Chr. Eijer tijdelijk benoemd als adviseur.

Belangrijkste onderwerp van behandeling was dit jaar het speerpunt "Inhoud Baptisme". Daarnaast werden de speerpunten "Algemene Vergadering" en "Financiën" verder uitgewerkt en werd begonnen met de punten "Communicatie" en "Voorgangers".
De eerste aanzet van de punten "Communicatie, Voorgangers en Inhoud Baptisme" is behandeld tijdens de conferentiemiddag op de Algemene Vergadering.
De speerpunten "Algemene Vergadering" en "Financiën" zijn in de loop van het jaar zo ver uitgewerkt dat ze de Algemene Vergadering ter bespreking en beslissing konden worden aangeboden. Daar steeds meer bleek dat de identiteitsvraag eerst moet worden beantwoord koos de Stuurgroep er voor de behandeling van deze beide speerpunten op te schorten.

De Stuurgroep vergaderde dit jaar twaalf maal; daarnaast werd drie maal een gesprek gevoerd met (het dagelijks bestuur van) de Commissie der Unie en eenmaal met de Werkgroep Toerusting. Tevens werden zeven gewestelijke bijeenkomsten georganiseerd. Enkele gemeenten werden, op hun verzoek, bezocht. Ook werden twee workshops verzorgd op de Jongeren A.V.

Werkgroep Toerusting
De samenstelling van de werkgroep was per 1 januari 1990 br. G.J. Blanken (namens de N.B.J.B.), br. M.G. Boeschoten, br. Chr. Eijer (namens de E.C.U.), zr. A.W. Lindenborn-de Graaff (namens de N.B.V.B.), br. B. Posthumus, br. J. Chr. Schipper (namens de U.C.) en br. O.H. de Vries (namens de C.v.d.O.) en tevens voorzitter.
In de loop van 1990 trokken de brs. M.G. Boeschoten en B. Posthumus zich terug als leden van de werkgroep. In deze vakatures werd in de loop van het verslagjaar nog niet voorzien.
Overeenkomstig de werkorde werd de vertegenwoordiging van de U.C. op twee personen gebracht door de benoeming van br. G. Bosveld. Ter vervulling van het secretariaat werd zr. A.M. Nederlof-Grobben tijdelijk als secretaris toegevoegd aan de werkgroep.
Op grond van het vorenstaande bestond de werkgroep per 31 december 1990 uit de volgende personen:
br. G.J. Blanken, namens de N.B.J.B.
br. G. Bosveld, namens de U.C.
br. Chr. Eijer, namens de E.C.U.
zr. A.W. Lindenborn-de Graaff, namens de N.B.V.B.
zr. A.M. Nederlof-Grobben, tijdelijk secretaresse
br. J.Chr. Schipper, namens de U.C.
br. O.H. de Vries, namens de C.v.d.O. (voorzitter)
De U.Z.C. deelde mee voorlopig geen vertegenwoordiger te kunnen sturen.

Door de werkgroep werd zes maal vergaderd. Daarbij hield zij zich bezig met de volgende onderwerpen:
- een onderzoek werd ingesteld naar het gebruik van het in 1989 gepubliceerde werkschrift over "De plaats van de vrouw in de gemeente"; hierop reageerden 26 gemeenten en daarbij bleek dat 24 gemeenten – om uiteenlopende redenen – geen gemeentelijke bespreking van het werkschrift te hebben georganiseerd; desondanks vond een groot aantal exemplaren zijn weg naar lezers en daaruit mag misschien worden geconcludeerd dat de publicatie waarschijnlijk via individuele lezing meningsvormend werkt;
- op verzoek van de U.C. gaf de werkgroep, in samenspraak met voorgangers werkzaam in het bijzonder pastoraat, commentaar op de bezinningsnota over de samenhang tussen christelijk geloof en de gezondheid(szorg) met als titel "Met lichaam en ziel";
- In februari en maart organiseerde de werkgroep op vier plaatsen een regionale cursus "polarisatie", bedoeld om gemeenteleden te helpen polariserende tendenzen in de gemeente te ontdekken en daarmee om te gaan; het grote aantal cursisten (meer dan 100) bewoog de werkgroep in het najaar om de cursus een tweede maal aan te bieden; de reactie op deze uitnodiging was minimaal;
- de werkgroep ontving signalen dat er belangstelling zou bestaan voor een herhaling van de 2-jarige cursus "Praktisch Gemeentewerk"; besloten werd de inschrijving open te stellen voor een cursus die in oktober 1991 zal beginnen;
- de werkgroep startte met een nieuw project dat inmiddels bekendheid heeft gekregen onder de naam "Onder ons levende vragen en stromingen"; de werkzaamheden lagen in 1990 in de sfeer van onderzoek; de indruk bestaat dat Baptisten uit het "midden" zich in het huidige gepolariseerde klimaat vaak verward voelen en tegen hun eigen wil in geprest tot keuzes die ten diepste de hunne niet zijn; daarom is doel van het project om het "midden" te helpen zich bewust te worden van eigen standpunten en positie;
middels dit project is de Werkgroep Toerusting bezig met de identiteitsvraag, een vraag die ook de S.O.U. op haar agenda heeft staan; in verband daarmee werd afgesproken dat W.T. en S.O.U. elkaar op de hoogte houden van de wederzijdse activiteiten op dit terrein.

Zangbundelcommissie
Deze commissie werd per 1 januari 1990 gevormd door zr. I. v.d. Burgh-de Graaff en de brs. Joh. Fischer, K.M. Gerritsen, W. Mulder, H. Prins en S. v.d. Werf.
De U.C. benoemde br. T.F. Smit benoemd als vertegenwoordiger in de in 1989 ontstane vakature van br. A. Nijland.
In september werd bekend dat br. Joh. Fischer wegens ziekte al zijn werkzaamheden in en namens de Z.B.C. moest neerleggen. Graag was hij, die als enige van de Z.B.C. aan de wieg van de huidige zangbundel heeft gestaan, op zijn post gebleven tot het verschijnen van de nieuwe zangbundel.
De commissie vergaderde vier keer, terwijl de Bundelwerkgroep vrijwel maandelijks bijeen kwam.

De vergaderingen van de Z.B.C. stonden in het teken van beleidszaken rond de nieuwe zangbundel.

De bundelwerkgroep verdiepte zich in het selecteren van liederen uit Lofzangen en Gebeden en het selecteren van nieuwe liederen. Voor wat dit laatste betreft blijft het moeilijk om nieuwe, "blijvende", bij ons passende liederen te vergaren.

Werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het Conciliair Proces
Deze werkgroep die werd ingesteld na de Algemene Vergadering van 1988 en die bestond uit br. G. Bosveld, br. J. Kruizinga, zr. A.M. Nederlof-Grobben en br. T.F. Smit rondde haar werkzaamheden af met de voorbereiding voor de bespreking van het onderwerp "Gerechtigheid".
De hierop betrekking hebbende werkmap verscheen in een oplage van 500 exemplaren. De regionale dagen werden gehouden in Arnhem (circa 60 bezoekers) en Groningen (circa 70 bezoekers).

Het voert te ver de lijst met namen op te nemen van hen die op enigerlei wijze hebben meegewerkt aan de voorbereiding en uitvoering van de

behandeling van dit onderwerp. Langs deze weg willen wij hen daarvoor graag dank zeggen.

Werkgroep alleenstaanden
In de loop van 1990 werd besloten deze werkgroep, die tot dan fungeerde als een commissie van de N.B.V.B., voorlopig voor twee jaar, aan te merken als subcommissie van de U.C.
De werkgroep werd gevormd door br. G. Bosveld, zr. R. Corporaal-Bots, zr. H.J. van Daalen, br. Chr. Eijer, zr. J. van Kleef en zr. A.W. Lindenborn-de Graaff.
De werkgroep heeft dit jaar gewerkt aan de bewustwording van de situatie van de alleenstaanden in de gemeente.
In verband daarmee werd een bezoek gebracht aan de radenconferentie van het gewest Friesland en aan de Jongeren A.V. Tevens werd meegewerkt aan de voorbereiding van een dienst over alleenstaanden in de gemeente Assen.

VERTEGENWOORDIGINGEN

In het verslagjaar was de Commissie der Unie vertegenwoordigd in de volgende instanties:
- Baptisten Wereld Alliantie:
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
- Europese Baptisten Federatie:
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
- Interkerkelijk Contact inzake Israël;
  br. G.H.W. Pflaum; secundus br. K.M. Gerritsen
- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken;
  br. J.Chr. Schippper
- Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken;
  br. J.J. Pabon
- Nederlandse Zendingsraad;
  zr. D. Lindeman-Kolbe; secundus br. B. Posthumus
- Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel;
  br. G. Vegter; secundus br. J. Broertjes
- Stichting Oecumenische Hulp;
  br. J. Aaldring
- Tabitha-Amsterdam
  br. A. v.d. Berg.

De verslagen van de vertegenwoordigers werden met de "Zending aan de gemeente" aan de gemeenten toegezonden.

In het kader van de E.B.F. moet het feit worden gememoreerd dat op 26, 27 en 28 september de Council Meeting van de E.B.F. in ons land werd gehouden. Het was een goede gelegenheid voor ontmoeting en uitwisseling van gegevens en gedachten waaraan verschillende personen uit het werk van de Unie hebben deelgenomen.
De deelnemers aan de Werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie hebben een beetje mogen proeven van de internationale ontmoeting omdat verschillende leden van de Council Meeting al tijdens hun bijeenkomst aankwamen.

ALGEMENE VERGADERING

De gewone zitting van de Algemene Vergadering werd op 24, 25 en 26 oktober gehouden in Deventer. De openingstoespraak van de voorzitter, br. W.J. Blanken had als thema "Weest dankbaar". Daarbij ging hij uit van Colossenzen 3:15-17.

De presentielijst werd getekend door 231 afgevaardigden en 36 overige leden van de Algemene Vergadering. De gemeenten Almelo-Nieuwstraat, Klazienaveen en Zuidlaren zonden bericht van verhindering.
Als gasten waren (een deel van de vergadering) aanwezig vertegenwoordigers van de Baptisten Gemeenten te Den Helder en te Hoofddorp, de Onafhankelijke Baptisten Gemeente te Amsterdam, de International Baptist Church te Eindhoven en de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland.

De dagopeningen werden verzorgd door de brs. A. v.d. Berg, 2 Johannes: 12 en 13 en T.F. Smit, Galaten 5: 13-15.

Door de E.C.U. en de U.Z.C. werd een nota aangeboden met betrekking tot samenwerking van beide commissies. Na bespreking van deze nota in de sectievergadering werd de aanbeveling om het, als uitvloeisel daarvan, ingediende voorstel om de commissies mandaat te verlenen om te onderzoeken in hoeverre beide commissies tot nauwe samenwerking kunnen komen overgenomen.
Een uitvoerige bespreking werd gewijd aan een gespreksnotitie van de Commissie der Unie met betrekking tot 'De Christen'. In verband daarmee werd een motie van de gemeenten Groningen-Noord, 's-Gravenhage en Utrecht-Noord, waarin gevraagd werd om voor 1 april 1991 met nadere voorstellen te komen, aanvaard. Van de zijde van de U.C. werd aangevoerd dat niet kon worden toegezegd dat op die datum een voorstel kon worden ingediend. Wel werd toegezegd dat de U.C. met een voorstel zou komen, want 'De Christen' is een blad waar we bij betrokken zijn. Getracht moet worden een blad te krijgen dat de harten raakt."
Als Unie-studenten werden de brs. Tj. de Graaf, F. Kooistra en T. v.d. Leer aanvaard, terwijl br. P.W.M. Egberts werd erkend als Unie-voorganger. Het voorstel van de gemeente 's-Gravenhage om het huishoudelijk reglement zodanig te wijzigen dat de concept-notulen naast het verhandelde ter vergadering ook de schriftelijk gestelde vragen en de beantwoording daarvan zullen bevatten werd verworpen.

In de vacatures wegens aftreden werden gekozen voor:
de Commissie der Unie: br. J. Riksten;
de Financiële Commissie der Unie: br. H. Wierda;
de Evangelisatie Commissie der Unie: br. P. Jager en br. Sj. van der Laan;
de Unie Zendings Commissie: zr. A.M. Blaauw-Tijman;
de redaktiecommissie van 'De Christen': br. J.H. Stijkel.
Degenen die aftredend en herkiesbaar waren werden allen herkozen.

De conferentiemiddag werd voorbereid en verzorgd door de Stuurgroep Organisatie Unie. Daarin werd een aanzet gegeven voor de verdere behandeling van de speerpunten "Communicatie", "Voorgangers" en "Inhoud Baptisme". Daartoe werden contracten tussen de S.O.U. en de gemeenten gesloten teneinde het gesprek tussen de voorgangers op gang te brengen.
Aan de hand van een diaserie werden verschillende varianten op het Uniewerk en de gevolgen daarvan voor de Unie getoond.

De plaatstelijke voorganger, br. Sj. van der Laan, leidde de avondmaalsdienst. Aan de hand van Romeinen 6: 1-14 bepaalde hij ons er bij dat we bezig moeten zijn met de identiteit. Daarbij werd de vraag gesteld "brengt de crisis de identiteit in gevaar of brengt de identiteit ons in de crisis?"

In verband met het feit dat tijdens de Algemene Vergadering van 1989 een door de Commissie der Unie ingediende motie om de behandeling van de mededeling van de Commissie voor de Opleiding dat zij geen voorstel heeft kunnen indienen om br. R. Venema als voorganger te erkennen werd aanvaard, werd op 15 september 1990 in Hoogeveen een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering gehouden.
Voorafgaand aan de vergadering was door de Commissie voor de Opleiding schriftelijk commentaar gegeven op het verhandelde in de Algemene Vergadering van 1989.
Op de buitengewone zitting was onderwerp van bespreking een, naar aanleiding van de mededeling van de Commissie voor de Opleiding, door de gemeente Delfzijl, mede namens 12 andere gemeenten, ingediende motie.
Na een uitvoerige bespreking werd deze motie, waarin een goedkeuring van het beleid van de Commissie voor de Opleiding werd uitgesproken, aanvaard. Daarna kwam een aantal moties die ter vergadering was ingediend aan de orde.
Een motie van de gemeente Arnhem-Zuid om vraagstukken van bijbelse, principiële en/of ethische aard niet in besluitvormende zin op een Algemene Vergadering aan de orde te stellen, werd verworpen.
Een motie van de gemeente Dokkum inhoudend dat de Commissie voor de Opleiding altijd met een al dan niet positie voorstel tot erkenning zal komen, waarna betrokkene, alvorens de Algemene Vergadering daarover beslist door een door de Commissie der Unie in te stellen commissie kan worden gehoord werd aangenomen.

PERMANENTE COMMISSIES EN STICHTINGEN

Een algemeen jaarverslag als dat van de Commissie der Unie is niet volledig zonder te memoreren dat een deel van het werk dat in en door de Unie werd verricht werd voorbereid en begeleid door de Permanente Commissies en besturen van de Stichtingen. Hun verslagen vindt u elders in dit boek en zij zullen tijdens de Algemene Vergadering aan de orde komen.
In dit verband is er dank voor de de betrokkenheid van de gemeenten voor het totale werk. Betrokkenheid die zich uit in het tonen van belangstelling voor het werk, in het meewerken in activiteiten, in het meedenken en in gebed voor het werk. Een betrokkenheid die zich ook uit in het willen dragen van de financiële lasten.

JAARKRONIEK

UNIEBUREAU

Het is normaal dat de leden van de Unie, dat zijn de gemeenten, op de hoogte willen blijven van datgene wat er in de Unie gebeurt. Bovendien willen ook de commissies, werkgroepen en andere instanties binnen de Unie informatie verstrekken. Daarnaast is er een grote stroom van correspondentie van personen en instanties van buiten de Unie.
Een groot deel van deze "papierberg" moet worden verwerkt op het uniebureau. Tot onze spijt is het, als gevolg van onderbezetting en ziekte, niet altijd mogelijk geweest alles op tijd af te handelen.
Wel willen wij allen die zich hebben ingezet om het werk van de Unie zo goed mogelijk voortgang te laten vinden – en daarbij denken wij aan hen die op een of andere plaats in dienst van de Unie werken en hen die zich als lid van een commissie, stichtingsbestuur, werkgroep, of dergelijke daarvoor inzetten – hartelijk danken voor datgene wat zij hebben gedaan om daarmee het werk van de Unie, het werk van de gemeenten en uiteindelijk het werk van de Heer te dienen.

TENSLOTTE

Hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze terugblik in 1990 en kunnen we het verslag afsluiten.

Toch is het goed dan ook een ogenblik te kijken naar datgene waar we op dit moment mee bezig zijn. Als we dat doen blijven onze gedachten haast vanzelf hangen bij de termen "structuur", "identiteit", "inhoud Baptisme" en woorden van gelijke strekking. Natuurlijk, binnen onze gemeenten wordt aandacht gegeven aan veel andere zaken, maar toch

JAARVERSLAG VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN NEDERLAND OVER 1990

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 111e Algemene Vergadering te houden op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam.

INLEIDING

Wie begint aan het schrijven van het jaarverslag over 1990 wordt direct bepaald bij 15 september – de dag van de buitengewone Algemene Vergadering – een datum die in voorbereiding en evaluatie veel gedachten heeft bezig gehouden. Een dag ook die ons duidelijk heeft gemaakt hoe noodzakelijk het is dat het gesprek rond het Woord van God voortgang vindt binnen onze Unie.
Daarnaast zijn er ook veel dingen gebeurd in onze Unie, daarvan leest u meer in dit verslag, én binnen onze gemeenten.
Ook dit jaar:
- mocht op veel plaatsen en op velerlei wijzen het Evangelie worden gebracht;
- kwamen mensen tot de Heer en tot de gemeente
- gebeurden er zaken die tot vreugde stemden;
- waren er broeders en zusters die zich inzetten voor het werk van de Heer;
- was er vreugde om kinderen die werden geboren.

Maar ook:
- was er verdriet om mensen die onze gemeenten, om welke reden dan ook verlieten;
- was er verdriet om dingen die niet zo gingen als wij hoopten of verwachtten;
- was er verdriet om broeders en zusters die ons ontvielen en daarbij denken wij op deze plaats aan de broeders F.G.J. Hofhuis en F.E. Huizinga, broeders die hun leven stelden in de dienst van de Heer, terwijl br. Huizinga een deel van zijn tijd vrijmaakte voor het werk van de Unie.

Laten we nu samen een ogenblik terugkijken naar datgene wat ons, door middel van het werk van de Commissie der Unie, bezig heeft gehouden:

LEDENTAL

Het ledental vertoonde in 1990 een lichte teruggang: Bedroeg het per 1 januari 1990 12.359, aan het eind van het jaar was dit met 24 gedaald tot 12.335.
Cijfermatig laat deze teruggang zich als volgt verklaren:

Ledental per 1 januari 1990			12.359
Toename door:			
– doop	373		
– attestatie	265		
– overgang uit andere gemeenschappen	118		
– wederopname	37		
– correctie ledenlijst	14		
bruto toename		807	
Afname door:			
– overlijden	172		
– attestatie	263		
– overgang naar andere gemeenschappen	165		
– onttrekking	221		
– uitsluiting	8		
– correctie ledenlijst	2		
bruto afname		831	
Netto afname/toename			24
Ledental per 31 december 1990			12.335

COMMISSIE DER UNIE

Samenstelling

De Commissie der Unie was tot aan de Algemene Vergadering op 24, 25 en 26 oktober als volgt samengesteld:

Dagelijks bestuur:

br. W.J. Blanken	voorzitter
br. G. Bosveld	vice-voorzitter
br. A. Niessink	algemeen adjunct
br. W. Hessels	
br. T.F. Smit	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

br. A. van de Berg	
zr. W.H. Gerritsen-Kolbe	namens de N.B.V.B.
br. J. Kruizinga	namens de N.B.J.B.
br. C. Molema	namens de U.Z.C.
br. O. Oldenburger Rzn	
br. J.Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

Op de Algemene Vergadering veranderde de samenstelling van de uniecommissie door het feit dat br. O. Oldenburger Rzn aftredend en niet-herkiesbaar was. In zijn plaats werd br. J. Riksten gekozen.
Br. J. Kruizinga, die per de Algemene Vergadering aftredend was als afgevaardigde van de N.B.J.B., deelde op 17 september mee dat hij zijn lidmaatschap van de U.C. met onmiddellijke ingang wilde beëindigen. Tevens nam de commissie afscheid van zr. W.H. Gerritsen-Kolbe omdat haar zittingsperiode als afgevaardigde van de N.B.V.B. was beëindigd. In hun plaatsen werden in het verslagjaar nog geen nieuwe vertegenwoordigers voorgesteld.

Op grond daarvan was de samenstelling na de Algemene Vergadering als volgt:

Dagelijks bestuur:

br. W.J. Blanken	voorzitter
br. G. Bosveld	vice-voorzitter
br. A. Niessink	algemeen adjunct
br. W. Hessels	
br. T.F. Smit	
br. A. van den Hoef	adviserend lid

Overige leden:

br. A. van de Berg	
br. C. Molema	namens de U.Z.C.
br. J. Riksten	
br. J. Chr. Schipper	
br. H. Schouten	namens de C.v.d.O.
br. P. Wijchers	namens de E.C.U.

VERGADERINGEN

De Commissie der Unie vergaderde in 1990 8 maal en wel op: 29 januari, 5 maart, 7 mei, 25 juni, 13 augustus, 1 oktober, 26 oktober en 5 november. Het dagelijks bestuur vergaderde op 19 februari, 2 april, 11 juni, 27 augustus, 13 september, 17 september, 8 oktober, 1 december en 3 december; totaal 9 maal.
Tijdens de vergaderingen werden de volgende gesprekken gevoerd:

29 januari: met de Stuurgroep Organisatie Unie; daarbij is uitvoerig van gedachten gewisseld over de ideeën die bij de S.O.U. leefden ten aanzien van de Algemene Vergadering en de financiën van de Unie;

19 februari: vond een gesprek plaats met br. O.H. de Vries, voorzitter van de Werkgroep Toerusting met betrekking tot de samenstelling van de werkgroep, met name ten aanzien van de benoeming van leden op grond van hun deskundigheid;

5 maart: kwam de Studiecommissie "De Christen" op bezoek; gesproken werd over de, nog nader uit te werken, gedachten die de commissie had over de nieuwe opzet van "De Christen";

2 april: werd met de Stuurgroep Organisatie Unie gesproken over de aan de gemeenten aan te bieden definitieve versie van hun gedachten over de Algemene Vergadering en de financiën van de Unie en over de behandeling van de speerpunt "Inhoud van het Baptisme";

13 augustus: vond een vervolggesprek plaats met de S.O.U. over de eerste reacties op de vraagstelling in rapport drie en over een door de S.O.U. samengesteld "praatstuk" over de identiteit van de Unie met als titel "Welke toekomst kiezen we?";

13 sept.: werd met de Commissie voor de Opleiding overleg gevoerd met betrekking tot de buitengewone zitting van de Algemene Vergadering op 15 september;

17 sept.: kwam allereerst de Stuurgroep Gemeente Bijbel School; naast algemene informatie over het werk van de G.B.S. werd gesproken over de promotie van de G.B.S. Dit mede gezien het feit dat ondanks het feit dat de G.B.S. organisatorisch goed functioneert, de belangstelling terugloopt; afgesproken werd dat de Stuurgroep hierover verder zou nadenken en dat de U.C., na ontvangst van de uitgewerkte ideëen en een kostenbegroting, zou nagaan of hiervoor extra middelen beschikbaar konden worden gesteld; het dagelijks bestuur en de Stuurgroep spraken samen als hun mening uit dat alles moet worden gedaan om de leden van de gemeenten in het voortgaande geloofsgesprek rond de Bijbel plaats te laten nemen; daarna kwam het dagelijks bestuur van de Jeugdraad van de N.B.J.B. op bezoek; in dit gesprek werd met name gesproken over de ontwikkeling van het werk van de N.B.J.B. op de Strubben, de statuten van de N.B.J.B. en de wederzijdse vertegenwoordiging;

1 december vond in Zwolle een ontmoeting plaats tussen het dagelijks bestuur en besturen van gewestelijke bonden (twee bonden waren verhinderd); in een open gesprek werd aandacht gegeven aan de situatie binnen de bonden, de activiteiten die door de bonden worden ontwikkeld en de vraag wat de Unie voor de bonden kan betekenen en de vraag wat de bonden voor de Unie kunnen betekenen; tevens werd een aanzet gegeven voor de hulpactie voor Oost-Europa;

3 december werd in een gesprek met een delegatie van het bestuur van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds gesproken over verschillende zaken het Pensioenfonds betreffende.

Buiten de vergaderingen om hadden drie leden van het dagelijks bestuur een gesprek met een delegatie van het bestuur van "De Nieuwe Oorsprong", bedoeling van het gesprek was enige duidelijkheid te krijgen over de verhouding tussen de Unie en De Nieuwe Oorsprong.

Daarnaast vroegen verschillende zaken de aandacht van de commissie. Daarvan zijn te noemen:
- de vraag hoe het verder moet met "De Christen"; gesproken werd over de opzet van het blad; de onderzoekscommissie "De Christen", die in 1989 haar werkzaamheden op verzoek van de U.C. voortzette, werkte de gedachte om "De Christen" te laten functioneren als "unieorgaan" verder uit en bood daarover een rapport aan; dit rapport was uitgangspunt voor de gespreksnotitie voor de Algemene Vergadering;
- de invulling van de personeelsbezetting op het uniebureau, hiervoor werd een commissie ad-hoc ingesteld die regelmatig overleg voerde met de U.C.; in oktober werden de gedachten daarover ter becommentariëring aan de gemeente aangeboden;
- de vaststelling van arbeidsvoorwaarden voor werkers in dienst van de Unie; het ontwerp hiervoor werd in 1991 vastgesteld en zal om advies worden aangeboden aan een jurist die bekend is met arbeidszaken;
- de verdere uitwerking van de regeling voor het adviescollege voor het beroepingswerk door het zoeken van leden van dit college; in 1990 kon worden overgegaan tot de benoeming van de brs. G. van Mameren en J. Schouten; tot benoeming van een derde lid kon nog niet worden overgegaan
- de opzet van de nieuwe zangbundel; naar aanleiding van vragen ter Algemene Vergadering en reakties daarop werd een overzicht van de voorlopig geselecteerde liederen aan de gemeenten aangeboden teneinde hun mening daarover te vernemen;
- mede op grond van ontwikkelingen binnen het C.I.O.-Militair met betrekking tot de verantwoordelijkheid van "zendende kerken" voor de predikanten in de krijgsmacht werd gezocht naar een regeling voor het aanvaarden van verantwoordelijkheid voor categoriale geestelijke verzorgers; een voorstel daartoe wordt op de Algemene Vergadering van 1991 aangeboden;
- zijdelingse betrokkenheid bij de problemen met betrekking tot de herstructurering van het theologisch wetenschappelijk onderwijs;
- het via de rapportage van vertegenwoordigers van de U.C. en via verslagen van hun vergaderingen volgen van de werkzaamheden van de verschillende sub-commissies;
- het voorbereiden en evalueren van de buitengewone en de gewone zitting van de Algemene Vergadering;
- contacten met gemeenten; in bijzondere omstandigheden, via de gemeentebezoeken of bij bijzondere gelegenheden;
- aandacht voor voorgangers die om redenen van ziekte of anderszins hun werk niet konden verrichten;
- de U.C. was door middel van een afgevaardigde vertegenwoordigd bij:
  * de Algemene Vergadering en de Nationale conferentie van de N.B.V.B "Zusterhulp";
  * de jaarvergadering van de N.B.J.B.;
  * de opening van "De Strubben";
  * de bijzondere dienst in Leiden ter gelegenheid van de uitzending van br. P.G. de Groot en zr. R. de Groot-van der Sluys;
  * de bijzondere dienst in Lelystad ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van br. Chr. Eijer;
  * de bondsvergaderingen van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten;
  * een bijzondere bijeenkomst van het Leger des Heils waarin een ontmoeting met de generaal van het Leger des Heils centraal stond;
  * intrediediensten en begrafenissen.

SUBCOMMISSIES

Onder verantwoordelijkheid van de Commissies der Unie werkten de volgende subcommissies:
- de Publiciteitscommissie;
- de Radio- en televisiecommissie;
- de Studiecommissie "De Christen";
- de Stuurgroep Gemeente Bijbelschool;
- de Stuurgroep Organisatie Unie;
- de Werkgroep Toerusting;
- de Zangbundelcommissie;
- de werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het conciliair proces.

In de loop van 1990 werd besloten om de verantwoordelijkheid voor de werkzaamheden van de Werkgroep Alleenstaanden over te nemen van de N.B.V.B.

Met betrekking tot hun werkzaamheden geven we graag het volgende aan u door:

Publiciteitscommissie
De in de loop van 1990 werd de commissie uitgebreid door de benoeming van br. A. Nijland. Als gevolg bestond de commissie op 31 december 1990 uit de brs. Y. Horjus, voorzitter, A. van den Hoef, A. Nijland, A. de Vries en H.G. de Winkel, secretaris.
De commissie vergaderde dit jaar drie keer.
De commissie verzorgde de uitgave van het rapport van de studiewerkgroep "Zending in het westen van Nederland" met als titel "Gezegend en Gezonden". Voor deze uitgave was een goede belangstelling.
In de loop van dit jaar verschenen drie folders en wel over de onderwerpen:
- rentmeesterschap en tijd door br. O.H. de Vries;
- rentmeesterschap en de vrede door br. A. de Vries en
- rentmeesterschap en maatschappelijke betrokkenheid door br. W. Huizing.

In voorbereiding is een folder over de doop en een boekje over een aantal zaken waarvoor men bij een overlijden komt te staan en wat men vooraf reeds kan bespreken en vastleggen.

Radio- en televisiecommissie
Door het feit dat br. E.J. Huizing zich om gezondheidsredenen terugtrok bestond deze kleinste subcommissie eind 1990 uit de brs. J. Bouritius en P.J. Prijt.
De voornaamste werkzaamheden waren:
- het bijwonen van de vergaderingen van de groep kerken waarvan de uitzendingen ressorteren onder de "Zendtijd voor de Kerken";
- het bijwonen van de vergaderingen van de Programmaraad van de N.O.S. en
- de praktische voorbereiding van de uit te zenden kerkdiensten.

De zakelijke en technische begeleiding van de kerkdiensten wordt verzorgd door het IKON, waarvoor we langs deze weg onze erkentelijkheid willen uitspreken.
Dit jaar werden via de radio de volgende diensten uitgezonden:
- 4 februari uit 's-Gravenhage met als voorganger br. P. van der Werf;
- 6 mei uit Delfzijl, daarin ging br. J. Schouten voor;
- 12 augustus uit Harderwijk, in de dienst ging br. J.L. Muilwijk voor;
- 21 oktober uit Drachten met als voorganger br. G. Liebe.

Tevens werd op 28 januari in het kader van de Wereldomroep een dienst uitgezonden vanuit de gemeente Utrecht-Noord.

Naast bovengenoemde zaken kan nog het volgende worden genoemd:
- de kerken hebben bij de Minister van W.V.C. protest aangetekend tegen het feit dat er plannen zijn om de zendtijd van de kerken onder te brengen bij de N.O.S.; dit zou – naar de mening van de kerken – hen de zelfstandigheid en eigen karakter ontnemen binnen het mediabestel;
- het feit dat de Raad van State op 13 december in het geschil tussen de kerken en het Commissariaat voor de Media heeft uitgesproken dat de eis van de gezamenlijke kerken om uitbreiding van de zendtijd "als een op zichzelf bescheiden wens moet worden aangemerkt"; de consequenties van deze positieve uitspraak zullen pas in 1991 blijken.

Studiecommissie De Christen
Naar aanleiding van het door de commissie uitgebrachte rapport vroeg de U.C. de commissie eind 1989 nog eens verder na te denken over de in het rapport genoemde optie van "de Christen als unieorgaan". De commissie ging in op dit verzoek en heeft in verband daarmee haar werkzaamheden voortgezet. Het rapport werd medio 1990 uitgebracht en diende als uitgangspunt voor de notitie met betrekking tot "De Christen" voor de Algemene Vergadering.

Stuurgroep Gemeente Bijbelschool
De stuurgroep bestond in het verslagjaar uit br. K. Corporaal, br. P. Jager, zr. M. Kanis-v.d. Werf, br. J. Kruizinga, br. P.J. Lalleman en br. W.J. de Zwart. Br. Corporaal was voorzitter en zr. Kanis secretaresse. De overige leden van de stuurgroep vertegenwoordigden de vier werkgroepen. In het verslagjaar werd drie maal als stuurgroep vergaderd. Tevens vond op 19 november een "breed beraad" plaats. Daarbij waren ook de schrijvers uitgenodigd. Br. G.J. Blanken hield daar een inleiding over "Methoden van kennisoverdracht".

Zoals boven al werd aangegeven fungeren in de G.B.S. vier werkgroepen namelijk voor:

Voorlichting – bestaande uit zr. R. de Boer-Aikema, br. P. Jager, zr. M. Olijslager en br. D.M. Stichter;

Redaktie – deze bestond per 1 januari 1990 uit br. K.M. Gerritsen, br. J. Kruizinga, br. T.F. Smit en br. H.G. de Winkel. In het najaar verliet br. Gerritsen de werkgroep; in het verslagjaar was het niet mogelijk een opvolger te benoemen.

Instructie – de samenstelling van de werkgroep, bestaande uit de brs. P.J. Lalleman, B. Stuut en J.B. van der Veen veranderde in de loop van het jaar door de toetreding van br. H.D. Huiting en kwam daardoor weer op de gewenste sterkte van vier leden.

Jeugdlessen – de samenstelling van deze werkgroep was zr. F. Hemmen-Duursma, zr. M. Kemna-Hof, br. J.H. Stijkel, br. D. v.d. Veen, zr. L. Westendorp-Baptist en br. W.J. de Zwart.

De werkgroep voorlichting vergaderde drie maal. Er werden enkele publicaties voor "De Christen" verzorgd en er was een stand op de Algemene Vergadering te Deventer en de Jongeren A.V. te Sneek.
De werkgroep hield een enquete en gemeenten werden benaderd in verband met de GBS/Bijbelzondag.
Het in 1989 genomen besluit om een videoband te vervaardigen werd verder uitgewerkt. Gelet op de daaraan verbonden kosten werd de U.C. gevraagd om een extra bijdrage, op welk verzoek gunstig werd gereageerd. Het is de verwachting dat de film op de Algemene Vergadering van 1991 kan worden vertoond.

De werkgroep redaktie is verantwoordelijk voor het samenstellen van de lesboekjes.
In de loop van 1990 verschenen de volgende delen:
"Strijd tussen licht en duisternis", naar aanleiding van Johannes 1-18;
"Gemeente onderweg", waarin gedeelten uit Numeri werden behandeld;
"Werken en waken" naar aanleiding van Openbaring 1-3 en Mattheüs 25.
De oplage daalde van circa 1200 naar rond de 1100 exemplaren. De oplage van de leskrant was gemiddeld 210 exemplaren.
De werkgroep is dankbaar dat er voldoende schrijvers waren om voor de lessen te zorgen.

Het maken van de leskrant is de taak van de werkgroep instructie. Door de ziekte van br. v.d. Veen moest van diverse personen hulp gevraagd worden. Gelukkig werden die ook gekregen, zodat ook dit stuk werk kon doorgaan. Van enkele kanten werden positieve reakties op de leskrant ontvangen.

Zoals de naam al zegt zorgde de werkgroep jeugdlessen voor de lessen voor de jongeren. Zij vergaderde dit jaar 3 maal. Enkele leden waren met een informatiestand aanwezig op de regionale ontmoetingsdag in Emmen.

Door de tegenvallende afname van de boekjes was de financiële situatie niet rooskleurig. Door de subsidie van de Unie hoefde geen prijsverhoging plaats te vinden. Door het bepalen van de gemeenten bij de noodzaak van gezamenlijke bijbelstudie hoopt de Stuurgroep met goed materiaal te trachten de oplage enigszins te verhogen.

De stuurgroep kijkt dankbaar terug op het afgelopen jaar en is blij met de mensen die zich ook dit jaar weer hebben ingezet voor het welslagen van het werk van de G.B.S.

In het verslag dat werd uitgebracht schrijft de Stuurgroep tenslotte: "Toch word je, terugkijkend op heel wat jaartjes G.B.S. wel eens wat verdrietig omdat we nu al zoveel jaren moeten terugblikken op een dalende lijn. Dat is iets wat ons steeds weer tot nadenken stemt. Was het wel goed wat we deden? Wat kan er worden verbeterd? Is het materiaal niet goed? Spreekt het onze gemeenten niet voldoende aan? Of zijn we als gemeenten niet zo gemotiveerd om samen de Bijbel te onderzoeken en naar elkaar te luisteren. Willen we nog wel weten wat die ander gelooft en daarin beleeft of denken we het bij voorbaat te weten en hebben we elkaar al in hokjes geplaatst?
Laten we toch weer leren ons samen te buigen over de Bijbel en samen te luisteren naar wat God van ons vraagt, zodat we samen gemeente kunnen zijn. We hopen en bidden dat het G.B.S.-materiaal daarbij tot hulp mag zijn."

Stuurgroep Organisatie Unie
De stuurgroep bestond per 1 januari 1990 uit br. J. Bos, br. H. Stellinga, en zr. H. Wijnholds-Mulder, terwijl br. A. de Vries als adviseur aan de werkzaamheden deelnam. Namens de U.C. was br. J. Chr. Schipper aangewezen als waarnemer.
De vertegenwoordiging van de U.C. werd in de loop van maart weer op twee personen gebracht door de benoeming van br. W.J. Blanken.
In verband met de behandeling van het speerpunt "Inhoud Baptisme" werd br. Chr. Eijer tijdelijk benoemd als adviseur.

Belangrijkste onderwerp van behandeling was dit jaar het speerpunt "Inhoud Baptisme". Daarnaast werden de speerpunten "Algemene Vergadering" en "Financiën" verder uitgewerkt en werd begonnen met de punten "Communicatie" en "Voorgangers".
De eerste aanzet van de punten "Communicatie, Voorgangers en Inhoud Baptisme" is behandeld tijdens de conferentiemiddag op de Algemene Vergadering.
De speerpunten "Algemene Vergadering" en "Financiën" zijn in de loop van het jaar zo ver uitgewerkt dat ze de Algemene Vergadering ter bespreking en beslissing konden worden aangeboden. Daar steeds meer bleek dat de identiteitsvraag eerst moet worden beantwoord koos de Stuurgroep er voor de behandeling van deze beide speerpunten op te schorten.

De Stuurgroep vergaderde dit jaar twaalf maal; daarnaast werd drie maal een gesprek gevoerd met (het dagelijks bestuur van) de Commissie der Unie en eenmaal met de Werkgroep Toerusting. Tevens werden zeven gewestelijke bijeenkomsten georganiseerd. Enkele gemeenten werden, op hun verzoek, bezocht. Ook werden twee workshops verzorgd op de Jongeren A.V.

Werkgroep Toerusting
De samenstelling van de werkgroep was per 1 januari 1990 br. G.J. Blanken (namens de N.B.J.B.), br. M.G. Boeschoten, br. Chr. Eijer (namens de E.C.U.), zr. A.W. Lindenborn-de Graaff (namens de N.B.V.B.), br. B. Posthumus, br. J. Chr. Schipper (namens de U.C.) en br. O.H. de Vries (namens de C.v.d.O.) en tevens voorzitter.
In de loop van 1990 trokken de brs. M.G. Boeschoten en B. Posthumus zich terug als leden van de werkgroep. In deze vakatures werd in de loop van het verslagjaar nog niet voorzien.
Overeenkomstig de werkorde werd de vertegenwoordiging van de U.C. op twee personen gebracht door de benoeming van br. G. Bosveld. Ter vervulling van het secretariaat werd zr. A.M. Nederlof-Grobben tijdelijk als secretaris toegevoegd aan de werkgroep.
Op grond van het vorenstaande bestond de werkgroep per 31 december 1990 uit de volgende personen:
br. G.J. Blanken, namens de N.B.J.B.
br. G. Bosveld, namens de U.C.
br. Chr. Eijer, namens de E.C.U.
zr. A.W. Lindenborn-de Graaff, namens de N.B.V.B.
zr. A.M. Nederlof-Grobben, tijdelijk secretaresse
br. J.Chr. Schipper, namens de U.C.
br. O.H. de Vries, namens de C.v.d.O. (voorzitter)
De U.Z.C. deelde mee voorlopig geen vertegenwoordiger te kunnen sturen.

Door de werkgroep werd zes maal vergaderd. Daarbij hield zij zich bezig met de volgende onderwerpen:
- een onderzoek werd ingesteld naar het gebruik van het in 1989 gepubliceerde werkschrift over "De plaats van de vrouw in de gemeente"; hierop reageerden 26 gemeenten en daarbij bleek dat 24 gemeenten – om uiteenlopende redenen – geen gemeentelijke bespreking van het werkschrift te hebben georganiseerd; desondanks vond een groot aantal exemplaren zijn weg naar lezers en daaruit mag misschien worden geconcludeerd dat de publicatie waarschijnlijk via individuele lezing meningsvormend werkt;
- op verzoek van de U.C. gaf de werkgroep, in samenspraak met voorgangers werkzaam in het bijzonder pastoraat, commentaar op de bezinningsnota over de samenhang tussen christelijk geloof en de gezondheid(szorg) met als titel "Met lichaam en ziel";
- In februari en maart organiseerde de werkgroep op vier plaatsen een regionale cursus "polarisatie", bedoeld om gemeenteleden te helpen polariserende tendenzen in de gemeente te ontdekken en daarmee om te gaan; het grote aantal cursisten (meer dan 100) bewoog de werkgroep in het najaar om de cursus een tweede maal aan te bieden; de reactie op deze uitnodiging was minimaal;
- de werkgroep ontving signalen dat er belangstelling zou bestaan voor een herhaling van de 2-jarige cursus "Praktisch Gemeentewerk"; besloten werd de inschrijving open te stellen voor een cursus die in oktober 1991 zal beginnen;
- de werkgroep startte met een nieuw project dat inmiddels bekendheid heeft gekregen onder de naam "Onder ons levende vragen en stromingen"; de werkzaamheden lagen in 1990 in de sfeer van onderzoek; de indruk bestaat dat Baptisten uit het "midden" zich in het huidige gepolariseerde klimaat vaak verward voelen en tegen hun eigen wil in geprest tot keuzes die ten diepste de hunne niet zijn; daarom is doel van het project om het "midden" te helpen zich bewust te worden van eigen standpunten en positie;
  middels dit project is de Werkgroep Toerusting bezig met de identiteitsvraag, een vraag die ook de S.O.U. op haar agenda heeft staan; in verband daarmee werd afgesproken dat W.T. en S.O.U. elkaar op de hoogte houden van de wederzijdse activiteiten op dit terrein.

Zangbundelcommissie
Deze commissie werd per 1 januari 1990 gevormd door zr. I. v.d. Burgh-de Graaff en de brs. Joh. Fischer, K.M. Gerritsen, W. Mulder, H. Prins en S. v.d. Werf.
De U.C. benoemde br. T.F. Smit benoemd als vertegenwoordiger in de in 1989 ontstane vakature van br. A. Nijland.
In september werd bekend dat br. Joh. Fischer wegens ziekte al zijn werkzaamheden in en namens de Z.B.C. moest neerleggen. Graag was hij, die als enige van de Z.B.C. aan de wieg van de huidige zangbundel heeft gestaan, op zijn post gebleven tot het verschijnen van de nieuwe zangbundel.
De commissie vergaderde vier keer, terwijl de Bundelwerkgroep vrijwel maandelijks bijeen kwam.

De vergaderingen van de Z.B.C. stonden in het teken van beleidszaken rond de nieuwe zangbundel.

De bundelwerkgroep verdiepte zich in het selecteren van liederen uit Lofzangen en Gebeden en het selecteren van nieuwe liederen. Voor wat dit laatste betreft blijft het moeilijk om nieuwe, "blijvende", bij ons passende liederen te vergaren.

Werkgroep voor de bespreking van de onderwerpen van het Conciliair Proces
Deze werkgroep die werd ingesteld na de Algemene Vergadering van 1988 en die bestond uit br. G. Bosveld, br. J. Kruizinga, zr. A.M. Nederlof-Grobben en br. T.F. Smit rondde haar werkzaamheden af met de voorbereiding voor de bespreking van het onderwerp "Gerechtigheid".
De hierop betrekking hebbende werkmap verscheen in een oplage van 500 exemplaren. De regionale dagen werden gehouden in Arnhem (circa 60 bezoekers) en Groningen (circa 70 bezoekers).

Het voert te ver de lijst met namen op te nemen van hen die op enigerlei wijze hebben meegewerkt aan de voorbereiding en uitvoering van de

behandeling van dit onderwerp. Langs deze weg willen wij hen daarvoor graag dank zeggen.

Werkgroep alleenstaanden
In de loop van 1990 werd besloten deze werkgroep, die tot dan fungeerde als een commissie van de N.B.V.B., voorlopig voor twee jaar, aan te merken als subcommissie van de U.C.
De werkgroep werd gevormd door br. G. Bosveld, zr. R. Corporaal-Bots, zr. H.J. van Daalen, br. Chr. Eijer, zr. J. van Kleef en zr. A.W. Lindenborn-de Graaff.
De werkgroep heeft dit jaar gewerkt aan de bewustwording van de situatie van de alleenstaanden in de gemeente.
In verband daarmee werd een bezoek gebracht aan de radenconferentie van het gewest Friesland en aan de Jongeren A.V. Tevens werd meegewerkt aan de voorbereiding van een dienst over alleenstaanden in de gemeente Assen.

VERTEGENWOORDIGINGEN

In het verslagjaar was de Commissie der Unie vertegenwoordigd in de volgende instanties:
- Baptisten Wereld Alliantie:
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
- Europese Baptisten Federatie:
  br. H.G. de Winkel; secundus br. Chr. Eijer
- Interkerkelijk Contact inzake Israël;
  br. G.H.W. Pflaum; secundus br. K.M. Gerritsen
- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken;
  br. J.Chr. Schippper
- Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken;
  br. J.J. Pabon
- Nederlandse Zendingsraad;
  zr. D. Lindeman-Kolbe; secundus br. B. Posthumus
- Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel;
  br. G. Vegter; secundus br. J. Broertjes
- Stichting Oecumenische Hulp;
  br. J. Aaldring
- Tabitha-Amsterdam
  br. A. v.d. Berg

De verslagen van de vertegenwoordigers werden met de "Zending aan de gemeente" aan de gemeenten toegezonden.

In het kader van de E.B.F. moet het feit worden gememoreerd dat op 26, 27 en 28 september de Council Meeting van de E.B.F. in ons land werd gehouden. Het was een goede gelegenheid voor ontmoeting en uitwisseling van gegevens en gedachten waaraan verschillende personen uit het werk van de Unie hebben deelgenomen.
De deelnemers aan de Werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie hebben een beetje mogen proeven van de internationale ontmoeting omdat verschillende leden van de Council Meeting al tijdens hun bijeenkomst aankwamen.

ALGEMENE VERGADERING

De gewone zitting van de Algemene Vergadering werd op 24, 25 en 26 oktober gehouden in Deventer. De openingstoespraak van de voorzitter, br. W.J. Blanken had als thema "Weest dankbaar". Daarbij ging hij uit van Colossenzen 3:15-17.

De presentielijst werd getekend door 231 afgevaardigden en 36 overige leden van de Algemene Vergadering. De gemeenten Almelo-Nieuwstraat, Klazienaveen en Zuidlaren zonden bericht van verhindering.
Als gasten waren (een deel van de vergadering) aanwezig vertegenwoordigers van de Baptisten Gemeenten te Den Helder en te Hoofddorp, de Onafhankelijke Baptisten Gemeente te Amsterdam, de International Baptist Church te Eindhoven en de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland.

De dagopeningen werden verzorgd door de brs. A. v.d. Berg, 2 Johannes: 12 en 13 en T.F. Smit, Galaten 5: 13-15.

Door de E.C.U. en de U.Z.C. werd een nota aangeboden met betrekking tot samenwerking van beide commissies. Na bespreking van deze nota in de sectievergadering werd de aanbeveling om het, als uitvloeisel daarvan, ingediende voorstel om de commissies mandaat te verlenen om te onderzoeken in hoeverre beide commissies tot nauwe samenwerking kunnen komen overgenomen.
Een uitvoerige bespreking werd gewijd aan een gespreksnotitie van de Commissie der Unie met betrekking tot 'De Christen'. In verband daarmee werd een motie van de gemeenten Groningen-Noord, 's-Gravenhage en Utrecht-Noord, waarin gevraagd werd om voor 1 april 1991 met nadere voorstellen te komen, aanvaard. Van de zijde van de U.C. werd aangevoerd dat niet kon worden toegezegd dat op die datum een voorstel kon worden ingediend. Wel werd toegezegd dat de U.C. met een voorstel zou komen, want 'De Christen' is een blad waar we bij betrokken zijn. Getracht moet worden een blad te krijgen dat de harten raakt."
Als Unie-studenten werden de brs. Tj. de Graaf, F. Kooistra en T. v.d. Leer aanvaard, terwijl br. P.W.M. Egberts werd erkend als Unie-voorganger. Het voorstel van de gemeente 's-Gravenhage om het huishoudelijk reglement zodanig te wijzigen dat de concept-notulen naast het verhandelde ter vergadering ook de schriftelijk gestelde vragen en de beantwoording daarvan zullen bevatten werd verworpen.

In de vacatures wegens aftreden werden gekozen voor:
de Commissie der Unie: br. J. Riksten;
de Financiële Commissie der Unie: br. H. Wierda;
de Evangelisatie Commissie der Unie: br. P. Jager en br. Sj. van der Laan;
de Unie Zendings Commissie: zr. A.M. Blaauw-Tijman;
de redaktiecommissie van 'De Christen': br. J.H. Stijkel.
Degenen die aftredend en herkiesbaar waren werden allen herkozen.

De conferentiemiddag werd voorbereid en verzorgd door de Stuurgroep Organisatie Unie. Daarin werd een aanzet gegeven voor de verdere behandeling van de speerpunten "Communicatie", "Voorgangers" en "Inhoud Baptisme". Daartoe werden contracten tussen de S.O.U. en de gemeenten gesloten teneinde het gesprek tussen de voorgangers op gang te brengen.
Aan de hand van een diaserie werden verschillende varianten op het Uniewerk en de gevolgen daarvan voor de Unie getoond.

De plaatselijke voorganger, br. Sj. van der Laan, leidde de avondmaalsdienst. Aan de hand van Romeinen 6: 1-14 bepaalde hij ons er bij dat we bezig moeten zijn met de identiteit. Daarbij werd de vraag gesteld "brengt de crisis de identiteit in gevaar of brengt de identiteit ons in de crisis?"

In verband met het feit dat tijdens de Algemene Vergadering van 1989 een door de Commissie der Unie ingediende motie om de behandeling van de mededeling van de Commissie voor de Opleiding dat zij geen voorstel heeft kunnen indienen om br. R. Venema als voorganger te erkennen werd aanvaard, werd op 15 september 1990 in Hoogeveen een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering gehouden.
Voorafgaand aan de vergadering was door de Commissie voor de Opleiding schriftelijk commentaar gegeven op het verhandelde in de Algemene Vergadering van 1989.
Op de buitengewone zitting was onderwerp van bespreking een, naar aanleiding van de mededeling van de Commissie voor de Opleiding, door de gemeente Delfzijl, mede namens 12 andere gemeenten, ingediende motie.
Na een uitvoerige bespreking werd deze motie, waarin een goedkeuring van het beleid van de Commissie voor de Opleiding werd uitgesproken, aanvaard. Daarna kwam een aantal moties die ter vergadering was ingediend aan de orde.
Een motie van de gemeente Arnhem-Zuid om vraagstukken van bijbelse, principiële en/of ethische aard niet in besluitvormende zin op een Algemene Vergadering aan de orde te stellen, werd verworpen.
Een motie van de gemeente Dokkum inhoudend dat de Commissie voor de Opleiding altijd met een al dan niet positie voorstel tot erkenning zal komen, waarna betrokkene, alvorens de Algemene Vergadering daarover beslist door een door de Commissie der Unie in te stellen commissie kan worden gehoord werd aangenomen.

PERMANENTE COMMISSIES EN STICHTINGEN

Een algemeen jaarverslag als dat van de Commissie der Unie is niet volledig zonder te memoreren dat een deel van het werk dat in en door de Unie werd verricht werd voorbereid en begeleid door de Permanente Commissies en besturen van de Stichtingen. Hun verslagen vindt u elders in dit boek en zij zullen tijdens de Algemene Vergadering aan de orde komen.
In dit verband is er dank voor de de betrokkenheid van de gemeenten voor het totale werk. Betrokkenheid die zich uit in het tonen van belangstelling voor het werk, in het meewerken in activiteiten, in het meedenken en in gebed voor het werk. Een betrokkenheid die zich ook uit in het willen dragen van de financiële lasten.

JAARKRONIEK

UNIEBUREAU

Het is normaal dat de leden van de Unie, dat zijn de gemeenten, op de hoogte willen blijven van datgene wat er in de Unie gebeurt. Bovendien willen ook de commissies, werkgroepen en andere instanties binnen de Unie informatie verstrekken. Daarnaast is er een grote stroom van correspondentie van personen en instanties van buiten de Unie.
Een groot deel van deze "papierberg" moet worden verwerkt op het uniebureau. Tot onze spijt is het, als gevolg van onderbezetting en ziekte, niet altijd mogelijk geweest alles op tijd af te handelen.
Wel willen wij allen die zich hebben ingezet om het werk van de Unie zo goed mogelijk voortgang te laten vinden – en daarbij denken wij aan hen die op een of andere plaats in dienst van de Unie werken en hen die zich als lid van een commissie, stichtingsbestuur, werkgroep, of dergelijke daarvoor inzetten – hartelijk danken voor datgene wat zij hebben gedaan, om daarmee het werk van de Unie, het werk van de gemeenten en uiteindelijk het werk van de Heer te dienen.

TENSLOTTE

Hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze terugblik in 1990 en kunnen we het verslag afsluiten.

Toch is het goed dan ook een ogenblik te kijken naar datgene waar we op dit moment mee bezig zijn. Als we dat doen blijven onze gedachten haast vanzelf hangen bij de termen "structuur", "identiteit", "inhoud Baptisme" en woorden van gelijke strekking. Natuurlijk, binnen onze gemeenten wordt aandacht gegeven aan veel andere zaken, maar toch

ontstaat wel eens de indruk dat we meer bezig zijn met onszelf dat met het werk van onze Heer en dat we wel eens vergeten dat ondermeer in onze doelstelling staat dat we "de gemeenten behulpzaam zijn in de uitvoering van hun taak en gelegenheid te scheppen om de beginselen der gemeente bekend te maken en het evangelie te verbreiden."
In dit verband werden we getroffen door een zinsnede in een boekje van dr. J. Verkuyl waarin hij schrijft:
"Het is een beschamende zaak dat er zo weinig missionair elan is in onze westerse samenleving, zo weinig bereidheid om het Evangelie door te geven, dat duizenden in onze samenleving nooit de antwoorden op de diepste levensvragen zoals die in de bijbelse boodschap klinken, hebben vernomen. In Efeze 3 wordt over het Evangelie gesproken als over het "open geheim", dat was verborgen, maar nu geopenbaard is in Jezus Christus en het woord van apostelen en profeten. Het is een beschamend feit dat vele duizenden dat "open geheim" niet leren kennen, omdat degenen aan wie de bekendmaking daarvan is opgedragen niet bereid zijn hun opdracht uit te voeren, om welke redenen dan ook."

Laten we daarom, ondanks alles wat er binnen onze Unie gebeurt en waaraan (veel) aandacht moet worden gegeven niet vergeten dat we MISSIONAIRE GEMEENTEN moeten zijn en dat onze eerste taak is te werken aan de verbreiding van het Evangelie.

Moge de Heer, die ons daartoe aanspoort, ons daartoe bereid vinden.

De Commissie der Unie.

Opgesteld door A. Niessink

Jongerenkultuur is vraag aan ons

JONGERENEVANGELISATIE, GELOOFSOPVOEDING EN BAPTISTENGEMEENTEN (2)

De jongerenkultuur: wat is daar aan de hand? Dat is een belangrijke vraag om je te stellen, want onze jongeren maken deel uit van die jongerenkultuur. Of wij dat nou altijd willen toegeven, of altijd even leuk vinden doet er niet toe. Het is zo. Uit onderzoek is gebleken dat als het gaat om levensstijl en ontkerkelijking in het denken zelfs jongeren uit de zwaar reformatorische hoek, die op reformatorische scholen zitten duidelijk deel uit maken van de heersende kultuur. En ik ben genoeg thuis in het meer evangelische wereldje om ervan overtuigd te zijn dat men jongeren uit onze kringen niet veel anders is. Ze hebben natuurlijk wel een aantal andere opvattingen en waarden, maar in een groot deel van de levensstijl, van de manier van denken zijn ze onderdeel van de gangbare jeugdkultuur. En die kultuur heeft een Post Modern-karakter.

Wat is dat? Als je het heel kort probeert samen te vatten zou je kunnen zeggen dat er in de moderne tijd allerlei visies en ideeën waren over hoe de wereld in elkaar zat, en hoe je zou moeten leven. En die visies botsten ook regelmatig. Marxisten keken anders tegen de wereld aan dan Liberalen, en Socialisten hadden weer andere ideeën en idealen.
Postmodern noemen we het verschijnsel dat er nauwelijks meer van die visies bestaan. De wereld waarin veel jongeren leven lijkt uit elkaar gevallen in een heleboel kultuurtjes, groepjes, stijlen. En heel vaak zie je dat jongeren niet meer bij één kultuurtje horen. Het ene moment zit je op school, en ga je daar op een bepaalde manier met elkaar om, en heb je ook nog je sportvrienden en het kultuurtje dat daarbij hoort, als je in de disco bent gedraag je je zoals dat daar gebruikelijk is etc. Als je zo leeft kan het heel goed voorkomen dat je allerlei tegenstrijdige dingen tegenkomt. Vroeger, toen we dachten in grote visies en systemen leverde dat problemen op. Tegenwoordig is het steeds meer normaal, en wordt het steeds minder als probleem ervaren om dingen te doen die haaks op elkaar staan, die elkaar soms zelfs tegenspreken.
Iets wat ook met dat Postmoderne te maken heeft is de neiging van veel jongeren om in het 'hier en nu' te leven. In plaats van jezelf dingen te ontzeggen omdat je iets dat morgen of overmorgen gaat gebeuren nog belangrijker vindt, doe je hier en nu wat je bevalt. Het digitale horloge zou je zo het symbool van deze tijd kunnen noemen. Het geeft maar één moment aan: dit moment, alle andere zijn onzichtbaar en onbelangrijk. In zo'n wereld wordt kiezen steeds moeilijker. Want dan leg je je vast, dan bind je je aan iets. Voor nu, maar ook voor morgen. Kiezen voor een bepaalde kledingstijl, oké. Maar kiezen voor een bepaalde overtuiging of voor een bepaalde persoon waar je je hele leven naar moet inrichten, waardoor je jezelf bepaalde mogelijkheden ontzegt..... Veel jongeren ervaren een grote onmacht als het om die dingen gaat.
En toch zie je ook in die Postmoderne wereld een verlangen naar eenheid naar samenhang, naar plekken waar niet naar een onderdeeltje van wie je bent wordt gekeken, maar naar wie je helemaal bent. Ik denk zelfs dat er een hele grote vraag is naar mensen en plekken waar je de kans krijgt om weer heel te worden.
Hoewel ik heel regelmatig met jongeren optrek, verkijk ik me daar toch vaak op. Achter jongeren die een grote zelfverzekerdheid ten toon spreken als het gaat om hoe ze zich kleden, wat ze mooi en lelijk vinden, achter 'trendsetters' gaan vaak hele onzekere personen schuil. Op zoek naar simpele geborgenheid en echte uitdaging. We hebben net een kaderweekend achter de rug met als thema 'spiegels', hoe kijk je naar jezelf, hoe kijk je naar de ander? En daar blijkt dan ook weer hoe groot de onzekerheid soms is. Je altijd maar willen vergelijken met een ander, de hele dag als het ware examen moeten doen, doodmoe worden van de spiegels om je heen...
Je zou kunnen zeggen dat er een verlangen blijft naar geborgenheid en uitdaging, naar momenten dat je als persoon serieus genomen wordt, en dat je mag inhaken, meedoen in een groter geheel. Bewegingen als New Age spelen daar snel en handig op in.

Als dat de jongerenkultuur is, zijn onze baptisten gemeenten dan van die plekken? Geloofsgemeenschappen waar echte geloofsopvoeding plaatsvindt? Ik denk dat we in een heel bijzondere tijd leven. Een tijd waarin naast de verbrokkeling de vraag naar heelheid steeds groter wordt. Kunnen jongeren met die vraag in onze baptisten gemeenten terecht?
Als ik het mag zeggen, en ik mag het vanavond even zeggen, denk ik van niet. Dan heb ik het niet over die enthousiaste jeugdleiders, of die groep voorgangers met visie voor de jeugd, maar over de hele gemeente, en in het verlengde daarvan over onze Unie-gemeenschap.
Ik denk dat in onze gemeenten kinderen en jongeren een veel te kleine plaats innemen. En daar maak ik me zorgen over. Ik denk dat we soms gebruik maken van bewegingen als Youth for Christ, Operatie Mobilisatie, Jeugd met een Opdracht, zoals veel ouders gebruik maken van wat de school doet aan geloofsoverdracht. We maken ons er zo erg gemakkelijk van af. We hebben als gemeente, na de ouders een verschrikkelijk belangrijke taak in een wereld die veel behoefte heeft aan plekken waar nog wordt opgevoed.

Is uw of mijn baptisten gemeente zo'n plek? Doen wij aan 'geloofsopvoeding'?

We zouden een plek moeten zijn van persoonlijke relaties tussen ouderen en jongeren, want opvoeden is staan in een persoonlijke relatie.
Maar hoeveel ouders kennen jongeren bij hun naam (en dan bedoel ik niet als 'zoon van of dochter van').
Hoeveel gelegenheden zijn er in onze gemeenten, waarop jongeren en ouderen elkaar ontmoeten, buiten de normale diensten om?

Geert Jan Blanken

106e jaargang nummer 30 - 5 september 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

ACTUEEL, ACTUELER, ACTUEELST

Daar draaide het deze week allemaal om. Nu deze woorden aan het papier toevertrouwd worden is de situatie in de Sovjet-Unie in zekere zin weer gestabiliseerd. De coup-plegers van de oude-garde-communisten hebben bakzeil moeten halen. Gorbatsjow is weer aan de macht. De gebeurtenissen hebben elkaar in een razend tempo opgevolgd. Journalisten - die grotendeels net als Gorbatsjow op vakantie waren - zijn in allerijl teruggekeerd en hebben ons voortdurend op de hoogte gehouden. Het ene journaal na het andere, het ene bericht na het andere, ze bleken allemaal zeer snel verouderd. De actualiteit bleek berichten te achterhalen. Deze berichten 'dwingen' ons in zekere zin na te denken over de actualiteit. Wat is actualiteit of wie is actueel, of actueler dan de rest, zo niet het meest actueel?

De schrik van iedere krantredactie of van tv-actualiteitenprogramma's is dat op een haar na de actualiteit wordt gemist. Want het hebben van een primeur is ongelooflijk belangrijk in de nieuwswereld. Met een primeur stijgt de krant of het radio/tv-programma in aanzien en niet te vergeten de desbetreffende journalist, die de primeur brengt. Een bericht dient dan ook zo actueel mogelijk te zijn. In ieder geval actueler dan de naaste concurrenten en zo mogelijk het 'actueelst'. Het droeve lot van weekbladen is dan ook hun gebrek aan actualiteit, maar daar tegenover staat wel hun diepgang. Daarom is dit artikel in zekere zin ook niet actueel, omdat kopij voor De Christen twee weken van tevoren moet worden ingeleverd.

Des te meer de vraag: wat is actueel? de kerk der eeuwen heeft altijd geantwoord, dat het Woord van God actueel is. Die oude woorden zijn actueel omdat ze mensen van vandaag iets te zeggen hebben. Het zijn geen woorden die achterhaald worden door de nieuwsfeiten. Mensen worden er niet door op het verkeerde been gezet. Niets van dat alles. Het Woord van God is levend en wel ten diepste omdat de Heer van de Gemeente, Jezus Christus, levend is. Het woord van God dat vlees werd in Jezus Christus. In Hem krijgt het Woord van God zichtbaar gestalte. Aan Jezus Christus valt af te lezen wie God is.

Maar is dit actueel? Dat Jezus geleefd heeft valt historisch niet te ontkennen door ongelovigen, maar aan de actualiteit van dat leven wordt ruimschoots getwijfeld. Waarom zouden mensen van de 20e eeuw nog geloven in iets ouderwets als God en Jezus? Dit christelijk geloof lijkt duidelijk op z'n retour, althans in de westerse wereld, want op het zendingsveld gebeuren grote wonderen en is de ontwikkeling in positieve zin niet bij te benen! Geloven op zich is echter tegenwoordig heel modern. Op allerlei manieren proberen mensen te voorzien in hun behoefte aan geestelijk voedsel.

Deze tijd van New Age biedt wat dat betreft een overvloed aan uitdagingen aan de christelijke gemeente. Niet om als christelijke gemeente weer met iets nieuws te komen - om het geloof toch maar zo aantrekkelijk mogelijk te maken - maar om de actualiteit van die oude boodschap aan te geven.

Daarbij denk ik niet zozeer aan profetieën die sommige broeders en zusters vervuld zien in de huidige wereldsituatie. Want in zekere zin blijft dat toch onduidelijk en uiteindelijk worden daarbij ook de toekomstvisies achterhaald door de actualiteit. Hierin ligt ook niet de kracht van de gemeente. De kracht ligt tot aan de wederkomst in God zelf, in kruis en opstanding. Door geloof in dat kruis ontvangt een mens werkelijk een nieuw leven met een geheel nieuwe toekomst. De nieuwswaarde van deze boodschap is enorm, want veel mensen zoeken naar geluk, doel en zin, maar kunnen het niet vinden, wat ze ook proberen. Misschien kunnen we het nieuwe seizoen in de gemeente gebruiken om deze nieuwswaarde ten volle te benutten? Het beste nieuws wat er is mag toch zeker gehoord worden?

H.D. Huiting.

VERDER IN DIT NUMMER

AGENDA

14 september
Opening studiejaar seminarium (Hoogeveen)

19 septemter
Uitgave proefnummer De Christen (zie pag.7)

22 september
Ontmoetingsdag Drenthe

23-25 september
ECU conferentie

28 september
Alleenstaandendag (Deventer)

4-6 oktober
Jongeren A.V. (Harderwijk)

5 oktober
Oost-Europadag (Heemskerk)

6 oktober
Televisiedienst (Eindhoven)

OPENING KURSUSJAAR SEMINARIUM

Alle leden en vrienden van onze gemeenten zijn hartelijk welkom op zaterdag 14 september a.s. in Hoogeveen. Daar wordt dit jaar de openingsbijeenkomst van het nieuwe studiejaar van onze voorgangersopleiding gehouden. Nog nooit hadden Noordelingen het zo gemakkelijk!

Op het programma staan: openingswoord door de voorzitter van het Curatorium, ds. J.H. Hofman; jaaroverzicht door de rektor, prof. dr. O.H. de Vries; openingskollege door de docent Nieuwe Testament, drs W. Huizing, getiteld "De ene gemeente is de andere niet". De aanvang is om 10.30 uur en de sluiting rond 13.00 uur.

De kerk van Hoogeveen staat aan de Boekweitlaan 65a.

HULP OOST EUROPA

INTERNATIONAAL

Velen van ons zullen - hopelijk - alsnog hebben genoten van een zomer die wat moeizaam op gang kwam. Wat dat betreft is er wel gelijkenis met de verzending van de voedselpaketen naar Bulgarije en Roemenië in de voorbije winter. Nu het hoog zomer is (augustus) lijkt het al lang geleden dat we moeite deden om onze geloofsgenoten en hun 'buren' daadwerkelijk te helpen. We kregen direct en indirect hartverwarmende reakties, ook van - met name - niet-baptisten.

Begin juni sloten we in Hengelo (O), in een bijeenkomst met direct betrokkenen en belangstellenden de voedselpakketten aktie af met de constatering dat we in Europees verband (EBF) ongeveer 100.000 pakketten verzonden ter waarde van ongeveer f 3.000.000,- en daarnaast ongeveer f 2.000.000,- besteedden aan vervoer, kantooruitrusting, bijbels, papier, medicijnen etc. Onze bijdrage was: 3000 pakketten voor Bulgarije en 3500 voor Roemenië met een totale waarde van ongeveer f 130.000,-. We maken ons natuurlijk zorgen - als we ons beperken tot Europa - over de verwarrende situatie in Joego-Slavië, ook onze geloofsgenoten zitten in de knel en lijden verliezen en we mogen aannemen dat er nog moeilijke tijden komen, ook als het gaat om de eerste levensbehoeften, nu er op vele plaatsen niet gewerkt kan worden. De situatie in Albanië is rampzalig. Daarnaast was er de - al bijna weer vergeten - overstroming in de omgeving van Bacau (Moldavië-Roemenië), waar we in EBF-verband ook met de steun van SHO een landbouwproject hulp verleenden om op eigen kracht verder te kunnen gaan (zaad, tractoren, vrachtwagens). Op dit moment ontbreekt nadere informatie hieromtrent. Tijdens deze zomermaanden is de voedselsituatie dragelijk te noemen omdat de nieuwe oogst "z'n vruchten afwerpt". De prijzen zijn echter exorbitant hoog. Zo kost 1 kilo tomaten in Bulgarije een dagloon.

Al met al zal er de aankomende winter weer hulp nodig zijn, maar in welke vorm is nu nog niet duidelijk. Gelukkig hebben velen zich al weer bereid verklaard daadwekelijk mee te doen indien er een beroep op ons wordt gedaan.

BIJEENKOMST 5 OKTOBER

In Hengelo spraken we af om op zaterdag 5 oktober in de bapt. kerk te Heemskerk elkaar weer te ontmoeten om 10.00 uur. Naast degenen die direct betrokken waren (zijn?) bij de verzending van voedselpakketten verwachten we ook hen die op een andere wijze relaties onderhouden met Oost-Europa (niet beperkt tot Roemenië en Bulgarije).

In deze bijeenkomst willen we:

a. Informatie doorgeven vanuit Oost-Europa n.a.v., de EBF-vergadering die gehouden zal worden van 22-29 sept. te Varna-Bulgarije.

b. Luisteren naar degenen die zelf in de afgelopen maanden nieuwe informatie vergaarden door bezoeken, brieven etc.

c. Zo mogelijk afspraken maken over hulp in '91/'92.

VERZOEK

Mocht u van plan zijn om op 5 oktober te komen, wilt u dat dan even doorgeven aan mw. R. de Bruyne, tel. 02510-33942 of mw. W. Pinkster tel. 02510-44056. Zij kunnen u ook informeren over de juiste route naar Heemskerk. Als u denkt (individueel of vanuit de gemeente) informatie te hebben die van belang is, meldt u mij dit dan per omgaande (maar in elk geval vóór 22 sept.) telefonisch, zo mogelijk aangevuld met enige schriftelijke informatie. (tel. 074-910968). De laatste maanden kregen we al van meerdere kanten vragen en informatie waarover nader overleg met de EBF vereist is. Er komen meerdere verzoeken uit Oost-Europa voor ondersteuning op allerlei gebied. (kerkbouw, werk, geld, emigratie etc.). Op dit moment wil ik u verzoeken, tenzij er concrete toezeggingen van uw kant zijn gedaan, niet op deze verzoeken in te gaan maar ze op 5 okt. te bespreken. Tenslotte mogen we elkaar oproepen te bidden voor wijsheid en liefde in een helaas verscheurde wereld. In dit verband willen we ook de komende vergadering van de EBF onder elkaars aandacht brengen. Voor deze keer nog een zomerse groet.

Jan Aaldring

MEDEDELING

Secretaris van de gemeente Leeuwarden is mw. A. Kievit, van Leeuwenhoekstraat 25, 8921 TZ Leeuwarden, tel. 058-883942

ALLEENSTAANDEN

Alleenstaanden worden hartelijk uitgenodigd voor de alleenstaandendag op zaterdag 28 september in Deventer. Ook jongeren, vanaf 25 jaar zijn van harte welkom!

We beginnen om 10.00 uur.
De plaats is de kerk in Deventer, adres Binnensingel 16. De prijs is f 35,-.
Een programma met ontmoeting, spel en verdieping.
U krijgt o.a. koffie, thee, een warme maaltijd en een broodmaaltijd.

Voor informatie kunt u bellen naar zr. Corporaal, nr. 038-547940 en naar zr. van Daalen, nr. 05788-5135.
Wij hopen dat u komt en misschien wel met meerderen van uw gemeente.

Na aanmelding krijgt u nog bericht en een routebeschrijving.
Aanmelden bij:
J. van Kleef
Tubantenoord II
3079 ZR Rotterdam
telefoon 010-4830740
met vermelding van m/v, telefoonnummer en event. dieet.
Graag z.s.m. opgeven of vóór 17 september.

Betaling aan het Uniebureau:

Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin
giro 9260
bij de mededelingen vermelden:
"alleenstaandendag"

Openingstoespraak Jaarvergadering NBJB 8 juni 1991 Zwolle

NBJB: HET KOMT OP JEZUS CHRISTUS AAN

Op de vorige jaarvergadering is voor het eerst - voor zover ik mij kan herinneren - een moment van gezamenlijk inhoudelijk gesprek geweest. Het ging niet over agendapunten of jaarstukken, maar wel over het beleid van de jeugdbeweging met betrekking tot aktuele geloofs- en levensvraagstukken. Moet de NBJB standpunt uitdragen over dat soort (vaak ethische) vraagstukken?

Uit de reakties blijkt, dat een minderheid vindt, dat dat voor de herkenbaarheid van onze jeugdbeweging een prima zaak zou zijn. De meerderheid van de reakties zegt iets dat wat ingewikkelder ligt: Wel zoveel mogelijk informatie geven over aktuele onderwerpen, maar geen standpunt als beweging innemen. Laat iedereen zelf een standpunt innemen, na afweging van voldoende informatie. Bovendien was een reaktie: Een landelijke organisatie moet geen geloofsvragen beantwoorden, dat doet de plaatselijke gemeente, waar je als jeugd aan verbonden bent. Dat laatste roept op zich ook weer een heel stel vragen op, die me nu te ver gaan, maar die ik wel wil noemen - even een zijstraatje:
- Is de plaatstelijke afdeling echt verbonden aan de gemeente, of is ze bijwagen of parkeerplaats voor kinderen, totdat ze groot genoeg zijn om ze serieus te nemen? Spreken de plaatselijke gemeenten over aktuele onderwerpen, of blijft het bij het luisteren naar een enkele (dominee)? Moeten we het nadenken over geloofsvragen als NBJB stimuleren? Over het laatste was iedereen het wel eens. Of het ons lukt is weer een tweede, maar wie niet waagt, die niet wint.

Terug naar de hoofdstraat. Moet je als landelijke jeugdbeweging, verbonden aan gemeenten van gedoopte christenen geloofsstandpunten innemen? Zeker wel! Er is een aantal geloofszaken, waarin we maar al te nadrukkelijk een standpunt hebben. Daaraan ontkomen we niet (en dat willen we ook niet) als we de bijbel, onszelf en onze gemeenschap serieus willen nemen.

Bijbelgedeelte: Fil. 1:9-11

Paulus bidt voor de gelovigen in Filippi, dat ze groeien in liefde, waardoor er ook iets anders gebeurt: Groei in kennis en inzicht. Kennisoverdracht van de feitelijke dingen, die God doet en die mensen doen is noodzakelijk. Je moet weten waar je het over hebt. Gezwam in de ruimte heeft niemand wat aan, het geloof wel het allerminst. Zorg, dat je meer te weten komt van wat God doet en wat mensen daaropvolgend doen. Het gaat dan ook om inzicht. Kennis moet verdergaan dan bijbelteksten opdreunen, of steriele kennis verzamelen in je hoofd. Inzicht betekent zoiets als: levenswijsheid komt van God, die mensen gaandeweg leert op te leven naar zijn wil.

Paulus noemt tenslotte nog iets, dat erg belangrijk is: Zodat u kunt beoordelen waar het op aan komt.

Dat is een belangrijk zinnetje. Blijkbaar is niet alles voorgeschreven in de bijbel. Gelovigen moeten zelf beoordelen waar het op aan komt. Dat kunnen ze pas vanuit een stevige kennis, een groeiende levenswijsheid, beide groeiend uit de voedingsbodem van Gods liefde. Maar wat is dan "waar het op aan komt?" Achtergrond is filosofisch taalgebruik uit die tijd. Men maakte onderscheid tussen zaken, die niet beoordeeld hoefden worden, feitelijke zaken zonder "goed/fout"-waarde (regen!). Dat waren de adiafora, onbelangrijke zaken. Daartegenover stonden de diaferonta, de zaken die verschillend zijn, beter vertaald met: De zaken die wezenlijk zijn, waar het werkelijk om draait. Daar heeft Paulus het over: Om te beoordelen wat wezenlijk is.

Ik heb er niet veel twijfel over wat Paulus hiermee bedoelt - hij heeft het ongetwijfeld over Jezus en de navolging van Jezus als zijn getuige. Wie persoonlijk/diepgaand gelooft in Jezus, vanwege Gods liefde die in Jezus zichtbaar wordt, die komt op een geloofsweg terecht, waarin groeiende kennis en levenswijsheid ervoor zorgen, dat je beter in staat bent Jezus te volgen en vandaaruit aktuele vragen te beoordelen.

De bijbel speelt daarin een belangrijke rol, omdat die de betrouwbare getuige is van Jezus' woord en werk. De gelovige zelf speelt een belangrijke rol, omdat die tenslotte moet beoordelen. Overigens heeft Paulus het tegen een gemeente. Geloofsvragen moet je samen beantwoorden.

Kortom: Het komt op Jezus Christus aan. Dat is dan ook waar de NBJB geen doekjes om windt. We hebben een standpunt, dat we geloven in Jezus en mensen willen helpen in de groei van geloof. Dat is vooral waar het op aankomt. Wie vandaaruit aan de slag gaat, krijgt een groeiende fijngevoeligheid om vragen te beantwoorden in de lijn en navolging van Jezus. Voor mij staat vast, dat de jeugdbeweging, die gehecht is aan de baptisten gemeente in Nederland, dit standpunt moet handhaven. Vandaaruit kan de organisatie, maar ook de beweging zelf elkaar helpen om door vragen en problemen heen te kijken. Waar het op aankomt is Christus en de dienst aan Hem en dus aan elkaar en het getuigenis over Hem.

De vraagstukken, die onze tijd op ons bordje legt, behoren bekeken en beantwoord te worden. Maar ik geloof niet dat Paulus dat bedoelde met "Waar het op aan komt". Hij bedoelde Christus, de Heer en Heiland, genezer van mensenlevens. Vanuit de optiek van Jezus vindt elke geloofsgemeenschap antwoorden om de weg met Hem en elkaar te kunnen gaan. Het is een spannende zaak. We kunnen elkaar onderweg kwijtraken (vaak door slechte, menselijke motieven!); maar we kunnen ook van elkaar leren, we kunnen de breedte leren zien van Gods werk vandaag in verschillende mensen.

Dus: Wat mij betreft blijft de NBJB werken zoals ze al deed, met een uitgesproken mening over de rol van Jezus en het geloof in Hem, met een grote gehechtheid aan de Baptisten gemeenten (we moeten die band zo sterk mogelijk maken) en met ruimte voor geloofsgroei en kennisgroei en inzichtsgroei, niet om het eens te zijn, maar om één te zijn in Christus. Daarop komt het aan. Ik hoop, dat dat ook in deze vergadering en in ons gezamenlijk werk zichtbaar mag worden. Hiermee open ik deze jaarvergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.

Anne de Vries, voorzitter.

Opvolger Chr. Eijer

ECU WIL P. WIJCHERS ALS EVANGELIST

Wanneer de Algemene Vergadering haar goedkeuring geeft, zal ds. Peet Wijchers van Enschede de nieuwe evangelist in algemene dienst worden.

Zoals bekend nam ds. Chris Eijer onlangs een beroep van de gemeente Emmen aan; hij hoopt daar 1 december te beginnen. De benoeming van Wijchers gaat op 1 februari 1992 in.

In de brief waarin de Evangelisatie Commissie deze dingen meedeelt aan de gemeenten staat verder: "Wil de E.C.U. de continuïteit van het door haar gevoerde beleid waarborgen, dan is een vrijgestelde hard nodig. Zeker nu duidelijk geworden is dat voor daadwerkelijke evangelisatie een gezond werkklimaat in de gemeente onontbeerlijk is. Het inmiddels bekende Gemeente-Opbouw-Plan voorziet in mogelijkheden om op een gezonde manier gemeente te zijn als onderbouw voor persoonlijke evangelisatie." Voor deze evangelisatie zal de methode "Evangelism Explosion" voor de gemeenten beschikbaar komen; ds. Wijchers kent deze methode goed.

PJL

VERANTWOORDING VAN ONTVANGEN BIJDRAGEN EN GIFTEN

APRIL 1991

E.C.U.

Alblasserdam 150,60; Alkmaar 105,85; Almelo-Ger 206,85; Amsterdam West 140,80; Apeldorn 475,00; Arnhem Zuid 612,87; Borne 70,15; Coevorden 132,00; Deventer 187,65; Doetinchem 251,00; Drachten 199,50; Ede 2107,35; Emen 3425,00; Enschede 827,90; Groningen Nord 236,29; Haarlem 393,60; Hengelo Centrum 337,10; Hengelo 't Venster 447,65; Hoogeveen 1500,00; Hoogezand Woldwijck 170,00; Kampen 200,10; Krommenie 49,60; Lelystad 11,70; Makkum 240,00; Noordbergum 274,55; Rotterdam Centrum 105,20; Stavoren 100,00; Steenwijk 23,25; Veendam 547,00; Vroomshoop 345,00; Westerhaar 540,00; Zevenaar 125,00; Zwolle 400,00

C.v.d.O.

Alblasserdam 138,60; Almelo Ger. 157,50; Amsterdam West 294,95; Apeldoorn 450,00; Arnhem Zuid 332,78; Borne 248,55; Coevordn 121,50; Deventer 174,90; Doetinchem 213,00; Dokkum 525,00; Drachten 259,90; Ede 1940,10; Emmen 3175,00; Enschede 583,70; Groningen Noord 218,23; Haarlem 301,40; Harlingen 178,90; Hengelo Centrum 309,95; Hengelo 't Venster 515,35; Hoogeveen 1500,00; Hoogezand Woldwijck 149,90; Kampen 184,80; Makkum 220,00; Noordbergum 362,95; Pernis 101,50; Rotterdam Centrum 181,60; Stavoren 100,00; Steenwijk 21,25; Veendam 533,60; Westerhaar 540,00; Zevenaar 115,50; Zwolle 375,00.

U.Z.C.

Alblasserdam 250,20; Alkmaar 276,80; Almelo GEr. 439,35; Amsterdam West 460,50; Apeldoorn 800,00; Arnhem Zuid 600,53; Borne 362,10; Coevorden 220,00; Deventer 291,85; Doetinchm 417,00; Drachten 475,90; Ede 3501; Emmen 5750,00; Enschede 452,95; Groningen Noord 393,81; Haarlem 321,65; Harlingen 190,45; Heerenveen 97,00; Hengelo Centrum 512,75; Hengelo 't Venster 471,75; Hoogeveen 2000,00; Hoogezand Woldwijck 459,25; Kampen 333,60; Klazinaveen 75,00; Krommenie 113,65; Lelystad 143,05; Makkum 400,00; Noordbergum 596,90; Rotterdam Centrum 75,80; Stadskanaal Noord 750,00; Stavorene 180,00; Steenwijk 25,55; Utrecht Noord 375,00; Veendam 624,40; Westerhaar 1080,00; Zevenaar 208,50; Zuidlaren 500,00; Zwolle 675,00.

N.B.J.B.

Alblasserdam 34,80; Apeldoorn 100,00; Arnhem Zuid 61,58; Coevorden 31,00; Doetinchem 58,00; Drachten 176,65; Ede 490,60; Emmen 800,00; Enschede 189,0; Groningen Nord 54,93; Harlingen 186,70; Hengelo Centrum 186,45; Hengelo 't Venster 151,40; Hoogezand Woldwijck 62,80; Kampen 46,50; Krommenie 136,10; Makkum 40,00; Pernis 169,10; Rotterdam Centrum 109,10; Steenwijk 256,50; Zevenaar 29,00; Zwolle 100,00.

U.B.S.

Alblasserdam 25,80; Arnhem Zuid 62,35; Coevorden 23,00; Doetinchem 43,00; Drachten 114,50; Ede 367,95; Emmen 600,00; Groningen Noord 40,89; Haarlem 131,00; Harlingen 127,05; Hoogeveen 500,00; Kampen 34,60; Lelystad 78,25; Pernis 111,30; Rotterdam Centrum 52,55; Veendam 248,65; Westerhaar 95,74; Zevenaar 21,50.

Noodfonds

Alblasserdam 185,30 (Bulgarije); Alkmaar 60,00 (Bulgarije); Amsterdam Noord 203,00; Apeldoorn 200,00; Arnhem Centrum 255,35; Arnhem Zuid 186,00 (Roemenië); Deventer 135,80; Dordrecht 462,95 (Afrika); Ede 700,00; Groningen Noord 294,65; Haarlem 1540,50 (Bulgarije); Harderwijk 396,00 (Roemenië); Heerenveen 74,90; Hengelo Centrum 167,75; Hengelo 't Venster 1500,00 (Roemenië); Krommenie 507,85 (Bulgarije); Lelystad 390,30 (Roemenië); Muntendam 240,00; Sneek 2766,00 (Roemenië); Sneek 875,00; Stavoren 457,30; Steenwijk 27,80; IJmuiden 1049,75 (Bulgarije); Zutphen 102,00 (Roemenië); Zwolle 2520,00 (Roemenië); A.G.S.-W., H. 25,00; J.P.N., E. 50,00 (Israël); C.P., A. 100,00 (Israël; C.M., L. 100 (Afrika); J.S., M. 50,00 (Soedan); G.A.P.-B., G. 25,00 (Bulgarije); S.V., M. 25,00; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; H.J.H.B.-K., H. 10,00; L.B., Z. 20,00; H.G., H. 100,00; A.B.-P., R. 100,00; H.V., H. 100,00.

MEI 1991

E.C.U.

Amsterdam Centrum 300,00; Assen 100,85; Deventer 139,85; 's-Gravenhage 640,00; Groningen Noord 236,29; Leeuwarden 625,00; Leiden 554,02; Lelystad 91,65; Muntendam 200,00; Musselkanaal 595,00; Noordbergum 244,10; Rotterdam Zuid 856,54; Utrecht Noord 909,03; Vroomshoop 225,00.

C.v.d.O.

Alkmaar 100,25; Alphen aan den Rijn 123,10; Amsterdam Centrum 300,00; Assen 91,40; Deventer 182,75; 's-Gravenhage 590,00; Groningen Noord 218,23; Harlingen 142,90; Krommenie 53,00; Leeuwarden 500,00; Leiden 510,34; Lelystad 207,65; Muntendam 200,00; Musselkanaal 550,00; Rotterdam Zuid 788,29; Utrecht Noord 839,55; Vroomshoop 817,00; J.R., E. 1000,00.

U.Z.C.

Alblasserdam 87,55; Alkmaar 214,60; Amsterdam Centrum 500,00; Assen 179,10; Deventer 182,75; Dordrecht 344,52; 's-Gravenhage 1070,00; Groningen Noord 393,81; Harlingen 332,65; Klazinaveen 75,00; Krommenie 85,20; Leeuwarden 1000,00; Leiden 921,39; Lelystad 99,70; Muntendam 350,00; Musselkanaal 995,00; Nieuw Weerdinge 600,00; Rotterdam Zuid 1423,01; Utrecht Nord 752,52; Vroomshoop 900,00; J.R., E. 1000,00; N.N., L. 30,00; Vrouwencontact Delfzijl 30,00 (pakket).

N.B.J.B.

Amsterdam Centrum 100,00; Assen 143,05; 's-Gravenhage 150,00; Groningen Noord 54,93; Leeuwarden 345,95; Rotterdam Zuid 197,92.

U.B.S.

Alblasserdam 10,00; Alpen aan den Rijn 336,10; Assen 121,85; 's-Gravenhage 112,50; Groningen Noord 40,85; Leeuwarden 400,00; Rotterdam Zuid 146,74; Utrecht Noord 157,30; Zwolle 75,00.

Noodfonds

Apeldoorn 70,00; Apeldoorn 1050,00 (Roemenië); Apeldoorn 1321,35 (Afrika); Arnhem Centrum 387,85 (Bulgarije); Delft 1170,00 (Bulgarije); Den Helder 600,00 (Roemenië); Heemskerk 1260,00; (Bulgarije); Heerenveen 77,10; Krommenie 64,35; Lelystad 94,25; Sittard 400,00 (Roemenië/Bulgarije); Stavoren 127,00; Veendam 100,00 (Bangladesh); Zoetermeer 560,00 (Bulgarije); NBVB Stadskanaal Noord 312,00 (Roemenië); NBVB Gewest Holland 100,00 (Bulgarije); Zusterhulp Maassluis 80,00 (Bulgarije); Regio Friesland 3000,00 (Roemenië); A.W.R.V., D. 100,00 (Bulgarije); W.B., D. 20,00 (Bulgarije); B.W.-B., D. 50,00; S.V., M. 25,00; H.G., H. 100,00; J.W., H. 100,00; W.R.G., S. 100,00; J.K., S. 100,00; A.G.S.-W., H. 25,00; J.B., A. 50,00 (Vluchtelingen); L.B., Z. 20,00; J.R., E. 1000,00 (Afrika); J.C.D.-V., H. 25,00; G.A.P.-B., G. 25,00 (Bulgarije); W.S.-H., E. 25,00; H.S., L. 130,00; H.S., Z. 25,00 (Bangladesh); T.W.-P., V. 50,00 (Bangladesh); P.K., U. 10,00; J.V., W. 50,00 (Bangladesh); W.J.S.-J., C. 108,00 (Bangladesh); D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; J.S., M. 50 (Ethiopië) 50,00 (Bangladesh); J.P.N., E. 50,00 (Bangladesh); L.G.S., E. 50,00; W.K., N. 100,0 (Bangladesh); H.J.H.B.-K., H. 10,00; W.H.G.P., W. 10,00 (Bangladesh); H.L., H. 50,00 (Bangladesh) 50,00 (Roemenië/Bulgarije); R.D., D. 25,00.

JUNI 1991

E.C.U.

Alkmaar 116,05; Arnhem Centrum 1100,00; Coevorden 132,00; Delfzijl 1036,05; Deventer 160,40; Dokkum 575,00; Groningen Noord 236,29; Groningen Zuid 161,30; Harlingen 181,80; Hoogezand 161,15; Krommenie 73,70; Muntendam 100,00; Pernis 166,60; Spijkenisse 200,0; Stavoren 100,00; Zwolle 400,00.

C.V.D.O.

Arnhem Centrum 1000,00; Coevorden 121,50; Delfzijl 894,10; Deventer 155,00; Groningen Noord 218,23; Groningen Zuid 446,95; Harlingen 141,85; Heerenveen 67,70; Hoogezand 320,25; Lelystad 97,60; Muntendam 100,00; Spijkenisse 200,00; Stavoren 100,00; Zwolle 375,00; O.H.V., B. 200,00.

U.Z.C.

Alkmaar 128,70; Alphen aan den Rijn 250,00; Arnhem Centrum 1800,00; Coevorden 220,00; Delfzijl 1415,50; Deventer 243,05; Dokkum 475,00; Groningen Noord 393,81; Groningen Zuid 412,75; Harlingen 2335,05; Hoogezand 410,25; Klazinaveen 75,00; Krommenie 32,55; Lelystad 72,80; Muntendam 200,00; Noordbergum 282,65; Pernis 141,05; Siddeburen 80,85; Spijkenisse 400,00; Stavoren 115,00; Zwolle 675,00; G.F.B., B. 135,00; R.V., L. 25,00; N.N., L. 30,00; J.P.-B., L. 50,00; N.B.V.B., Assen 115,00; Gewest Drenthe + Z.O. Groningen 70000,00; (project); N.B.V.B., Vroomshoop 30,00 (pakket); N.B.V.B., Emmen 60,00 (pakketten).

N.B.J.B.

Arnhem Centrum 250,00; Coevorden 31,00; Delfzijl 708,85; Dokkum 150,00; Groningen Noord 54,93; Groningen 138,50; Zwolle 100,00.

U.B.S.

Arnhem Centrum 190,00; Coevorden 23,00; Dokkum 100,00; Groningen Noord 40,89; Groningen Zuid 115,85; Muntendam 100,00; Zwolle 75,00.

Noodfonds

Arnhem Centrum 258,05; Groningen Zuid 391,35; Stavoren 1587,55; Sittard 50,00 (Roemenië); Utrecht Noord 798,05; Zutphen 192,00 (Roemenië); A.N., V. 100,00; D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H15,00; S.V., M. 50,00 (Bangladesh); E.J.S.-V., Z. 25,00; J.M., W. 100,00 (Bangladesh); J.P.-B., L. 50,00; H.J.H.B-K, H. 10,00; C.W.C.J.G., A. 500,00; P.V., H. 30,00; M.E.J.P.-F., D. 100,00; B.W.-B., D. 25,00; B.FD.K., D. 60,00 (Bulgarije); G.J., G. 25,00; A.G.S.-W., H. 25,00; R.J.V., H. 50,00 (Kfar Shaul);J.H.B., G. 100,00; G.H., B. 50,00 (Israël); C.P., A. 100,00 (Bangladesh); R.V., S. 25,00 (Kfar Shaul); A.N., S. 100,00 (Bangladesh); N.N., S. 500,00 (Bangladesh); J.B.B., N. 250,00; S.V., M. 25,00; G.J., G. 25,00 (Bangladesh); H.T.-S., D. 100,00 (Bangladesh); E.A.D., D. 1000,00 (Bangladesh)

Alle gevers hartelijke dank voor uw bijdrage. Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Bijdragen voor het Noodfonds kunt u ook overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Wilt u bij uw overmaking de bestemming vooral vermelden?

JAARKRONIEK 1990

ONDERDEEL VAN HET JAARVESLAG DER UNIE

januari
21 Br. K.M. Gerritsen neemt afscheid van de gemeente Winschoten.
21-23 Consultatie vertegenwoordigers van een aantal Europese Unies en vertegenwoordigers van de Baptisten Wereld Alliantie over de hulp aan de broeders en zusters in Oost Europa. Instelling van de commissie Baptist Response Europe (BR-E)
28 De gemeente Sneek verwelkomt br. K.M. Gerritsen als haar voorganger.
28 Radiodienst (via de Wereldomroep) vanuit de gemeente Utrecht Noord, voorganger br. P.W.M. Egberts.
februari
4 Radiodienst vanuit de gemeente 's-Gravenhage, voorganger br. P. van der Werf.
maart
10 Ontmoetingsdag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te Apeldoorn
22-25 Vergadering van de zendingsraad van de Europese Baptisten Zending te Stadskanaal.
24 Regionale bezinningsdag in de gemeente Arnhem Centrum over het thema "Gerechtigheid".
april
7 Regionale bezinningsdag in de gemeente Groningen Noord, met als thema "Gerechtigheid".
23-24 Conferentie van de Broederschap van Baptisten Voorgangers te Sint Nicolaasga.
24 Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging te Zwolle.
mei
1 Br. H. Numan legt het voorgangerschap van de gemeente te Heerenveen neer.
6 Radiokerkdienst vanuit de gemeente Delfzijl, voorganger br. Jac. Schouten.
12 Jaarvergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging te Zwolle
30 In de leeftijd van 83 jaar overlijdt te Hengelo br. F.E. Huizinga, oud lid en voorzitter van de Commissie der Unie.
juni
16 Br. R.G. van Norel neemt afscheid van de gemeente te Arnhem Centrum.
juli
1 Br. W. Kos neemt afscheid van de gemeente te Arnhem Centrum.
13-19 In Seoul (Korea) wordt de council meeting van de Baptisten Wereld Alliantie gehouden, met aansluitend het congres van de B.W.A.
augustus
26 De gemeente te Veendam verwelkomt br. K. Stap als haar voorganger
september
1 De gemeente Deventer neemt het vernieuwde kerkgebouw officieel in gebruik
2 Vanuit de gemeente te Leiden worden br. P.G. de Groot en zr. R. de Groot-van der Sluys als zendelingen der Unie uitgezonden naar Sierra Leone.
5 Br. G. de Jonge neemt afscheid van de gemeente te Doetinchem.
8 Opening van het cursusjaar van het Seminarium te Zwolle.
9 Br. R. Quispel verbindt zich als part-time voorganger aan de gemeente Haarlem.
11 Nationale conferentie van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging te Apeldoorn.
15 Buitengewone zitting van de Algemene Vergadering te Hoogeveen.
23 Br. Chr. Eijer herdenkt in een dienst in de gemeente Lelystad het feit dat hij 25 jaar voorganger is.
23 De gemeente Utrecht NOord neemt het verbouwde en uitgebreide kerkgebouw officieel in gebruik.
24-26 Werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie te Oudleusden uitgaande van de Evangelisatie Commissie der Unie.
27-29 In "De Bron" te Oudleusden wordt de council meeting van de Europese Baptisten Federatie gehouden.
28 De gemeente Enschede opent officieel het vernieuwde gemeentecentrum
oktober
5-7 Jongeren Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging te Sneek
6 De gemeente te Nieuw Weerdinge neemt officieel het uitgebreide gebouwencomplex van het gemeentecentrum in gebruik.
21 Vanuit de gemeente Drachten Elim wordt een radiodienst uitgezonden, voorganger br. G. Liebe.
24-26 Algemene vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten te Deventer.
november
12 Op 84 jarige leeftijd overlijdt te Hoogeveen br. F.G.J. Hofhuis, oud voorganger binnen de Unie.
17 De Unie Zendings Commissie en de Werkgroep Wereld in Nood organiseren een zendingsdag te Apeldoorn.
19 Schrijversdag georganiseerd door de Stuurgroep Gemeente Bijbel School.
december
1 Onmoeting tussen de besturen van de gewestelijkebonden en de Unie Commissie.
3 Studiedag voor voorgangers voorbereid door de studiewerkgroep "Zending in het Westen van Nederland".
16 De gemeente te Heemskerk neemt het uitgebreide kerkgebouw officieel weer in gebruik.
18 Einde liquidatie van de stichting "Tabitha".
29 Officiële opening van "De Strubben" te Schoonloo.
30 De gemeente te Emmen Zuid neemt afscheid van haar voorganger br. A. de Vries.

KANDIDATEN VOOR DE VERKIEZING ALGEMENE VERGADERING 1991

VOORZITTER ALGEMENE VERGADERING

br. W.J. Blanken, IJmuiden, 61 jaar, lid van de gemeente IJmuiden, bestuurslid Unie Bouw Stichting en voorzitter van de Commissie der Unie

COMMISSIE DER UNIE (vacature br. J. Chr. Schipper)

br. C. Helderop, Purmerend, 50 jaar, voorganger van de gemeente Amsterdam Centrum en geestelijk verzorger bij de St. Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha, Amsterdam. Geen taak/taken in de Unie
br. J. Stok, Hoogeveen, 57 jaar, voormalig beroep: chef afdeling verkeers gemeente politie, lid van de gemeente Hoogeveen. Geen taak/taken in de gemeente en in de Unie.
br. S.A. Wijchers, Emmeloord, 65 jaar, voorganger van de gemeente Emmeloord. Geen taak/taken in de Unie.

UNIE ZENDINGS COMMISSIE (vacature zr. D. Lindeman-Kolbe):

br. J.C.Th. van Beek Leiderdorp, 66 jaar, voormalig beroep: adjunct directeur Openbare Werken, lid van de gemeente Leiden en is daar voorzitter van de Werkgroep Uniezaken en lid van de Zendingswerkgroep. Geen taak/taken in de Unie.
br. G.J. Goessens, Almelo, 34 jaar. voorganger van de gemeente Almelo-Geraniumstraat, schrijver voor de Gemeente Bijbel School en (per oktober a.s.) cursusleider van de cursus "Praktisch Gemeentewerk".

Opvoeden is: ze echt laten meedoen

JONGERENEVANGELISATIE, GELOOFSOPVOEDING EN BAPTISTENGEMEENTEN

Baptistengemeenten zouden een plek moeten zijn van geborgenheid en uitdaging, want opvoeden is zo'n omgeving aanbieden. Waar jongeren uitgedaagd worden, soms tegen hun eigen belangstelling in om ook eens met de wereld van ouderen bezig te zijn (dat is iets wat ze in die andere beweging die ik niet noemde niet kunnen leren). Waarin ze, op een goede manier, uitgedaagd worden na te denken over gelovigen, over de doop.

Maar ook geborgenheid. De veiligheid van: ook al doe je van alles waar we niets van begrijpen, we houden van je, blijf alsjeblieft zeggen wat je bezighoudt. Er is heel wat nodig om dat te kunnen. Om als oudere niet alleen maar aandacht te hebben voor jongeren als 'de gemeente van de toekomst', maar aandacht te hebben voor wat ze zijn en wat ze beleven hier en nu. Niet telkens die al dan niet uitgesproken verwachting: "hoe zit het nu met jou? Wanneer wordt jij gedoopt?"

Echte aandacht is een levensvoorwaarde, aandacht bovendien waarbij ze zich veilig voelen en niet meteen het idee hebben te moeten veranderen. En dan hoeven we echt niet meteen ons verlangen op te geven dat ze voor de Heer zullen kiezen. Maar we moeten dat verlangen wel eens wat meer durven overgeven. Dat doen we ook als het gaat om evangeliseren. Daarin kennen we ook de spanning van: niets liever willen dan dat iemand tot bekering komt, en toch die ander de volledige ruimte en acceptatie bieden, die hem of haar eerst helemaal zichzelf kan laten zijn. Dat geduld, of misschien moet ik wel zeggen: dat geloof brengen wij maar zelden op als het om onze eigen jongeren gaat. Ik denk dat we heel vaak moeten leren eerst maar eens te doen wat wij moeten doen: jongeren een veilige plek aanbieden. De rest moeten we echt, maar dan ook echt aan de Heer overgeven.

Wij moeten tijd en gelegenheid geven om te zoeken, om eens dingen te doen die ongebruikelijk zijn, om ook eens flink te kunnen schoppen, om de dingen eens anders te zeggen dan ze altijd gezegd worden. Niet meteen de antwoorden, eerst de vragen. Ja maar, jongeren hebben behoefte aan zekerheid, duidelijkheid hoor ik dan wel eens zeggen. Inderdaad. Maar één van de belangrijkste zekerheden die we ze in deze tijd kunnen bieden is geborgenheid, is een veilige omgeving. Duidelijkheid en zekerheid hoeven, zeker als het om het geloof gaat, niet altijd de vorm te hebben van stellige uitspraken en standpunten inzake allerlei dogmatische en maatschappelijke problemen. We moeten als gemeenten jongeren volledig serieus nemen.

Als we die tijden en gelegenheden niet scheppen in onze geloofsgemeenschap, en ik vind dat dát met name in deze tijd, met de huidige ontwikkelingen niet hard genoeg gezegd kan worden, als we die gelegenheid niet willen geven aan jongeren in onze gemeenschap dan wordt jongeren werk onmogelijk.

Landelijk, de NBJB, zou z'n werk niet kunnen doen, maar ook plaatselijk is dat het einde van de gemeente als opvoedingsgemeenschap. En de gevolgen daarvan zijn op de lange termijn niet te overzien.

We zouden een plek moeten zijn waar jongeren worden uitgenodigd en in staat worden gesteld mee te doen. Want opvoeden is laten meedoen.

Maar hoe vaak trekken wij de grens van echt meedoen, meebeslissen niet al te strak bij het lidmaatschap van de gemeente. Hoe vaak zal het voorkomen dat een oudere-jeugd-groep wordt uitgenodigd om eens een raadsvergadering mee te maken, met een weliswaar wat aangepaste agenda maar waar wel over zaken wordt gepraat die de jongeren aangaan?

Als een echte opvoeding een schaars goed aan het worden is, waar ongelooflijk veel behoefte aan bestaat; en als echt opvoeden te maken heeft met deze drie zaken, dat wordt het denk ik tijd dat we ons eens wat zorgen gaan maken over de kwaliteit van de geloofsopvoeding in onze gemeenten. Geloofsopvoeding noem ik het telkens bewust.

Jongeren-evangelisatie vind ik eigenlijk een verschikkelijk woord als daarmee bedoeld wordt evangelisatie onder onze eigen jongeren, en als dat daarmee als taak voor de jeugdleiding of de evangelisatiekommissie wordt gezien.

"Evangelisatie onder onze eigen jongeren" dat klinkt een beetje alsof je ouders tegen elkaar hoort zeggen: 'We hebben de laatste tijd zoveel aandacht aan de buurkinderen besteed, laten we deze week onze Kees maar eens wat liefde geven, en eerst eens kijken of daar nog leuke methoden voor te vinden zijn.' Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik word niet jaloers op Kees.

Geloofsopvoeding is een zaak van de gemeente, niet van specialisten, ook niet alleen van ouders. Die hebben daar best een belanrijke taak in, maar ze kunnen er niet alleen voor opdraaien. Geloofsopvoeding is een zaak van de gemeente. Daar in de gemeente zullen ouders ook terecht moeten kunnen met hun vragen en problemen op dit gebied. Daar zullen ouders en ouderen elkaar moeten steunen en verder helpen. Openlijk praten over wat nu vaak nog een soort taboegebied is. Niet op de manier van: "Wiens kinderen duiken wel, en wiens kinderen duiken niet op in de ledenlijst, en hoe zou dat nu toch gekomen zijn?" "Gelukkig is het met die van mij goed afgelopen!"

Geloofsopvoeding. Dat is een woord dat staat voor iets dat past bij een 'missionaire gemeente'.

Een gemeente waarin vieren betekent dat er ook ruimte gegeven wordt aan de belevingswereld; de muziek en de behoeften van jongeren. Dat betekent jongeren betrekken bij, laten meedoen met vieringen, niet ze één keer per jaar loslaten in een jeugddienst, waarna iedereen blij is er weer voor een jaar vanaf te zijn.

Geloofsopvoeding past bij een missionaire gemeente waarin leren niet alleen kennisoverdracht inhoudt, maar vorming en onderwijzing van de hele gemeente, waarbij de persoonlijke relatie tussen degenen die leert en degene die leert altijd belangrijk is. Leren waarbij je niet bang hoeft te zijn voor onverwachte overhoringen, of een verborgen leerplan.

Geloofsopvoeding past bij een missionaire gemeente waarin dienen betekent: dienst aan de naaste, ook aan de naasten - kinderen en jongeren - die zo dichtbij zijn, dat ze nogal eens over het hoofd gezien worden.

Ik denk dat wij als christenen in heel veel situaties geroepen zijn om de Here Jezus te representeren in deze wereld; voor onze naaste. Als we die roeping serieus nemen in het geval van onze eigen jongeren, dan kunnen we daarbij veel leren van het verhaal van de Emmausgangers.

We moeten eens wat meer leren "Emmaus-gemeente" te worden. Samen oplopen met jongeren, luisteren naar hun verhalen, ruimte geven aan wat hen bezig houdt, hun vertrouwen winnen, met ze meegaan, onvoorwaardelijk, om bij ze te blijven. Ze laten uitspreken totdat het diepste ter sprake kan komen. Daar ligt onze taak.

Het goede moment om de goede dingen te zeggen dient zich dan wel aan.

Daar is de Heer zelf altijd nog bij.

Geert Jan Blanken.

ALS DE WERELD EEN DORP ZOU ZIJN MET 1000 INWONERS

Dan zouden er 564 Aziaten, 210 Europeanen, 86 Afrikanen, 80 Zuid-Amerikanen en 60 Noord-Amerikanen wonen.

324 Mensen zouden zich christen noemen (o.a. 175 R.K., 104 protestant, 32 orthodox), 184 moslim, 131 hindoe, 115 boeddhist, 28 animist, 3 jood en 200 zouden geen religie of atheïst opgeven. In dit dorp zouden 60 mensen de helft van het totale inkomen bezitten, 500 zouden honger hebben. 600 zouden in krottenwijken wonen en 700 zouden ongeletterd zijn.

Pulse/Operation World

VOORGANGERS: SCHRIJNEND

Opvallende situatie in Unieland: we hebben voorgangers over en we hebben voorgangers tekort. Snapt u het?
Zeker zes grotere gemeenten hebben momenteel geen voorganger of weten dat hun voorganger een beroep heeft aangenomen. Enkele ervan zijn al een tijd vakant. Dat is het tekort.
In het jaarverslag van het Curatorium van ons seminarium over 1990 (A.V.-boek blz. 85-86) lezen we dat er te weinig studenten zijn. De opleidingscapaciteit van het seminarium wordt onvoldoende benut. In de komende tien jaren zullen steeds meer gemeenten ongewild vakant blijven. Aldus het Curatorium. Ook dat is het tekort.
In juni zijn elf T.W.O.-studenten afgestudeerd. Op de zusters kom ik dadelijk. Van de acht broeders onder hen zijn er volgens mij drie die nog graag een beroep zouden krijgen als voorganger. Het is er (nog) niet van gekomen. Al eerder zijn twee afgestudeerden van de dagopleiding zonder beroep op de markt blijven staan; de C.v.d.O. heeft de gemeenten in maart nog aan hun bestaan herinnerd. Vijf goed opgeleide en toegewijde broeders. Dat is ons overschot. Pijnlijk, niet waar? Een mens weet zich geroepen en zet er veel (alles) voor opzij. Getalsmatig is er plaats, maar toch... Zoeken we dan alleen supermensen als voorganger? Onze gemeenten kennen officieel geen ambten! Hebben we nog wel het rechte zicht op de taak en plaats van een voorganger? Zal deze situatie anderen aanmoedigen om met de studie te beginnen c.q. deze voort te zetten? Ondergetekende hoopt binnen een jaar ook "op de markt" te zijn - en wat zal er dan gebeuren? Dan de zusters. Agendapunt 21 van de komende Algemene Vergadering is een voorstel van de Commissie voor de Opleiding om zusters de mogelijkheid te openen, benoemd te worden als gemeentelijk medewerkster. "... waarbij geen sprake kan zijn van beroepbaarstelling als voorganger", staat er letterlijk bij. Weet u hoelang het geleden is dat de eerste vrouw aan ons seminarium ging studeren? (Ik weet het zo precies, omdat zij nu mijn echtgenote is.) Zestien jaar. Meerdere zusters volgden. In juni studeerden via de T.W.O. de eerste drie af. Die zestien jaar getuigen van gebrek aan daadkracht. Hulde aan de huidige CvdO, dat men nu het onderwerp op de agenda heeft durven te zetten. Het huidige voorstel is voor de een natuurlijk te weinig: de vrouw heet geen voorganger. Voor de ander is het mogelijk al te veel: "Zwijgen in de gemeente". Mag ik de gemeenten adviseren? Terwillen van de gaven van onze zusters en ook van de eenheid van de Unie, vertrouw de leden van uw CvdO en aanvaard dit voorstel. Wie het onderste uit de kan wil hebben, krijgt het lid op de neus.

Pieter J Lalleman

19 september verschijnt proefnummer

GROOT PLAN VOOR DE CHRISTEN

Na jaren van studiekommissies is het er nu; het Grote Plan voor ons unie-orgaan. Op de Algemene Vergadering te Muntendam mogen de afgevaardigden beslissen over een Plan dat een paar historische veranderingen inhoudt:
- verschijning om de veertien dagen
- zestien bladzijden per nummer
- verbeterd uiterlijk met steunkleur
- grote promotiekampagne
- voor een dag per week een betaalde redakteur naast de vijf gekozen redakteuren.

Als dat geen doortastende aanpak is! Uniecommissie en redaktie menen dat dit de weg is om uit de spiraal van hogere abonnementsgelden en minder abonnees te komen.
Om u te laten zien hoe DC eruit gaat zien, verschijnt het nummer van 19 september in de nieuwe stijl. Van dit nummer gaan extra exemplaren naar de gemeenten. Oordeelt u zelf.
De huidige redaktie heeft als voornemens voor 1992:
- themanummers
- rubrieken op vaste pagina's
- veel nieuws uit binnen- en buitenland
- interviews
- jeugdrubriek

DE GEMEENTE IS ER OM TE EVANGELISEREN

Met levendige belangstelling las ik in DC van 1 augustus j.l. de verslagen over Evangelisatie-activiteiten in de verschillende gemeenten. Een ander aspect is de evangelisatie onder gastarbeiders. Ongeveer vijftien jaar geleden werd onze geluidswagen al ingeschakeld om de vele gastarbeiders uit Spanje met het evangelie te bereiken, o.a. in Eindhoven (woonoord bij Philips) en in de Alblasserwaard (bij de scheepswerven) Thans is dit het geval met het oog op de vele Turken en Marokkanen die hier in Nederland wonen. Zo geeft GOD ons kansen die wij in hun eigen land op deze manier zeker niet zouden kunnen benutten! Van O.M. (Operatie Mobilisatie) ontvingen wij het verzoek om medewerking voor hun openlucht-activiteiten in Dordrecht en Den Bosch. Zo lag het Evangelisatieschip "Res Nova" (= Iets Nieuws) in juli j.l. in één van de Dordtse havens van waaruit OM'ers de stad in trokken om doormiddel van oze geluidsinstallatie de buitenlandse gastarbeiders en hun gezinnen te bereiken met muziek en met het Levende Woord (Hayat). Uiteraard gebeurde dit door Turks en Arabisch sprekende jongeren van Operatie Mobilisatie. Zo evangeliseerden wij op dinsdagmiddag 25 juli in bepaalde wijken van Dordrecht waarbij ook veel kinderen bereikt werden. Voor hetzelfde doel waren wij met O.M. op dinsdagmiddag 6 augustus in 's-Hertogenbosch, waar de "Res Nova" ligplaats had gekozen. We hadden namelijk toestemming om ook in het cenrum van de stad te komen. Van deze unieke gelegenheid maakten wij gebruik om niet alleen Turkse en Arabische traktaten te verspreiden maar ook om de Nederlanders te bereiken met woord en lied. Het zijn gezegende middagen geweest waarvan de Eeuwigheid de vruchten zal openbaren.
Namens het team: Wim J. van der Leer, Haringvlietstr. 93, 3313 EB Dordrecht, Telef. 078-160528
P.S. Als reaktie op de uitspraak "Baptist zijn: Fijn! (of pijn?) in DC van 15 augustus j.l. (op blz. 5) zou ik willen zeggen: Baptist, dat is 't! en: Iedere baptist een evangelist!

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Plotseling heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

Derk Reintsema

echtgenoot van Egberdina Zuidema
Op de leeftijd van 70 jaar.

Baptisten Gemeente te Emmen

En alle, alle mensen samen,
die zullen voor zijn aangezicht
stasan zingen in het grote licht.
En Hij kent allen bij hun namen
(Liedboek der kerken)

In vol vertrouwen is op zondag 28 juli van ons heengegaan onze lieve moeder, grootmoeder, overgrootmoeder en lieve oudste zuster

Margje van Dam - Wijnsema

geboren 6 mei 1905 Ter Apel
overleden 28 juli 1991 te Zuidlaren

sedert 22 juni 1969 weduwe van Jan van Dam, de laatste jaren wonen in het Hunzerheem te Groningen.

We zijn dankbaar voor het vele dat ze voor ons heeft betekend

Namens de families Van Dam en Wijnsema
Riek Kruize-van Dam
E 60, 9471 KE Zuidlaren

Indien wij dan met Christus gestorven zijn geloven wij, dat wij ook met hem zullen leven.
Romeinen 6:8

In vast geloofsvertrouwen nam God op 77-jarige leeftijd tot zich onze lieve Zuster:

Anna Jantje Venema

Weduwe van Geert de Vries sinds 22 maart 1987.

Lid van de Baptisten gemeente te Noordbergum sinds 27 maart 1932.

Bergum, 16 augustus 1991
Baptisten gemeente Noordbergum

Heden haalde de Heer thuis zijn trouwe dienstknecht, onze broeder

Willem Wiersema

echtgenoot van Eisa de Jonge, eerder van Eldegonda Alida Pruisscher op de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente te Emmen

106e jaargang nummer 31 - 12 september 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

LEERT DAN VAN DE VIJGEBOOM

Wij leven uit het volbrachte werk van de Here Jezus en in de verwachting van zijn komst.
Op die dag zal er een teken uit de hemel zijn: een roepende aartsengel en een schallende bazuin. Dan zal de Heer van de hemel nederdalen en zullen allen die tot zijn gemeente behoren op de wolken worden weggevoerd Hem tegemoet in de lucht om altijd met Hem te wezen.
Dan zal geloven overgaan in aanschouwen. Wij zullen Jezus zien, onze Verlosser, die Koning is, die zijn werk zal komen afmaken.
Door het geloof in Hem is onze toekomst begonnen.

We wachten niet af in de zin van: we zien wel hoe het loopt of we zien wel wanneer het zover is; we verwachten de Heer, die zijn gemeente Thuis zal halen. Omdat Hij komt en zijn beloften waar maakt kunnen we met een groot vertrouwen op de toekomst aanleven.
En zo leven, dat we er ieder moment bereid voor zijn om de Heer te ontmoeten. We mogen er ons van bewust zijn dat de Heer spoedig zal komen. En we mogen waakzaam zijn, letten op de tekenen der tijden. Wanneer komt de Heer?
In het beeld van de vijgeboom wordt het ons in het evangelie duidelijk gemaakt. In tegenstelling tot alle andere bomen en struiken in Israël, die het gehele jaar groen blijven verliezen alleen de vijgeboom en de wijnstok in de herfst hun bladeren.
Het uitbotten van de vijgeboom in het voorjaar is een teken van de snel naderende zomer. En zoals iedereen uit de uitbottende vijgeboom kan afleiden dat de zomer in aantocht is, voor de deur staat, zo wijzen de tekenen en tijden erop dat de Zoon des mensen in aantocht is.
Hij staat voor de deur. Zijn komst is nabij. En wat daaraan vooraf gaat? In de eerste plaats noemt de Heer: de verleiding. Onder zijn naam zullen er hongersnoden en aarbevingen zijn. Er zullen valse profeten opstaan, de wet zal steeds meer veracht worden en de liefde zal verkillen.
Het zal zijn als in de dagen van Noach, toen menigeen niets merkte van hetgeen op handen was, ze geen rekening hielden met de Heer en zijn woord en Noach uitlachtten met zijn bouw van de ark.
Het leven was immers goed en er was toch vrede en rust!
Opdat Jezus' komst ons niet zal overvallen mogen we leren van de vijgeboom dat zijn komst nabij is.
Omdat de tekenen en tijden het ons zeggen mogen we ons richten op Jezus, die we als Verlosser verwachten.
Dat Hij komt, dat geeft ons hoop en moed.
Dat mag ons tot vreugde zijn. Hij komt als een Herder, die zijn kudde bijeenbrengt.
Een kudde waar we bij horen, omdat we van Jezus zijn. Van Hem, die ons verlost heeft, die we hebben aangenomen als Heiland en Heer. Hem behoren we toe en met Hem zijn we op weg naar de nacht waarop het licht zal zijn.
Dan wacht de zaligheid, wat weggelegd is voor een ieder die gelooft. In een wereld die steeds donkerder wordt, zal het licht overwinnen.
En als kinderen van het licht moeten we waken. Leren van de vijgeboom: Jezus' komst is nabij.
Omdat Jezus voor ons gestorven is aan het kruis en is opgestaan, is onze toekomst begonnen.
Met vreugde mogen we op weg zijn om de Heer te ontmoeten.
De weg met Jezus wandelen totdat Hij komt. Maranatha.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

BAPTISTEN, KERK OF BEWEGING?

Het onderwerp blijft actueel in ons bezig zijn met identiteit. Het zou al een stuk eenvoudiger zijn als wij duidelijk konden aangeven wat beslist geen deel uitmaakt van onze eigenheid. In het front artikel van 15 augustus gaf ik enkele indrukken van een symposium over identiteit, waarbij er vast wel enkele aspecten waren, die men als eigen zou kunnen beschouwen, terwijl men een ondertoon, of moet ik zeggen de boventoon, ervan zou afwijzen. Hoe verschillend wordt er door onszelf tegen onszelf aangekeken?

HET LAAT ONS NIET LOS

Op alle niveaus is men ermee bezig. De stuurgroep heeft een flinke aanzet gegeven. Op de komende A.V. zullen we er meer over horen en spreken. Het heeft te maken met ons denken over andere kerken. Er is ook een relatie met ons denken over niet-geüniëerde gemeenten. Misschien omvat het meer dan we zelf willen toegeven. Wat is eigenlijk en wat is oneigenlijk als het gaat om een Baptistengemeente?

ALLEEN TRADITIE

In de reformatorische kerken is een stroming die heel precies kan aangeven, waar het om gaat bij de gereformeerde gezindte gerekend te mogen worden. Als er onder hen dan een orthodoxe Utrechtse professor is, die een stapje verder dan de traditie wil gaan en wil doorbreken naar het Nieuwe Testament, dan krijgt hij het zwaar te verduren. Het maakt die mensen onzeker en wrevelig als er andren zijn die hun traditie onbijbelse zaken blootleggen, omdat ze de traditie even tussen haakjes hebben gezet om het wezenlijke van het (samen) christen zijn te ontdekken. Vanuit die strak reformatorische traditie is het calvinist en baptist zijn van o.a. Spurgeon dan een onmogelijke combinatie. Zo kunnen we ook onder ons stemmen horen, die precies kunnen aangeven wat baptistisch en onbaptistisch is. Niet op grond van het feit dat wij alles gereglementeerd hebben, maar juist vanwege het feit, dat er niets gereglementeerd behoeft te worden. Met een beroep op onze traditionele vrijheid kan alles bij onze identiteit horen, behalve die dingen die op grond van geloof en moraal voorgeschreven worden. Het enige wat ons aan het verleden verbindt is de "doop op grond van eigen keuze". Als er mensen zijn die op grond van een Bijbelse ecclesiologie daar iets aan toe willen voegen dan maakt dit wrevelig.

EEN OFFICIËLE KERK

Met dit minimum van de vrije keuze kan men samen een plaatselijke gemeente vormen. Vanuit de persoonlijke keuze zich te laten dopen terecht komen in een plaatselijke gemeente die gezamenlijk weer verdere keuzes maakt. Een verdere keuze kan zijn om een samenwerkingsverband aan te gaan met andere plaatselijke gemeenten van dezelfde gezindte, die reeds een kerkgenootschap hebben gevormd. Motieven hierbij kunnen zijn: de faciliteiten die dit samenwerkingsverband biedt. Deze faciliteiten kunnen te maken hebben met de opleiding van voorgangers, ondersteuning bij het jeugdwerk, evangelisatie- en zendingsactiviteiten; eventueel een beroep kunnen doen op een bouwfonds, deelnemen in een pensioenfonds. Allerlei zakelijke overwegingen. Nu komen we wat dichter bij ons onderwerp. Kerk of Beweging. Vanuit het gezichtspunt van een officiële kerk zijn die zakelijke overwegingen niet bezwaarlijk, maar vanuit het standpunt, dat de Gemeente meer een beweging is, kan het bedenkelijk zijn om op deze manier aan een samenwerkingsverband mee te doen.

THEOLOGISCHE OPVATTINGEN

Het probleem is dat we met de vrije keuzes uit onze baptistische traditie alleen er nog niet zijn. Ik schreef wel "doop op grond van eigen keuze", maar natuurlijk bedoelde ik "op grond van persoonlijk geloof". Als dat u nog niet opgevallen was, dan bent u daarin misschien ook al meegegaan met de "geest van de tijd". Wat houdt dat persoonlijk geloof in? Een sprong in het duister? Een sprong in het absurde? Of de vrucht van een door de Heilige Geest gepredikt Woord? Een Woord dat objectief verifiëerbaar is? Een Woord, waarin we de boodschap van verlossing en verzoening van de Christus naar de Schriften centraal staat? Of is dat geloof alleen maar een verstandelijk onderschrijven van bepaalde leerstellingen? Of is het de pluriformiteit van alles door elkaar? Waar blijven we als we alleen nog maar overhouden de ruimte voor vrije keuzes van ieder afzonderlijk, zonder dat dat een instemming wordt van gemeenschappelijke keuzes tot een hele grote gemene deler? Keuzes op grond van de objectieve gegevens van de Nieuw-testamentische gemeente aangaande de leer en leven van de christenen, die samen die gemeente vormen.

LID VAN DE UNIE

Bij de keuze van een samenwerkingsverband spelen dus zakelijk overwegingen een belangrijke rol. Er hangt een prijskaartje aan, waar men beneden een "break-even point" wel iets van terug krijgt. Toch zou het solidariteitsgevoel een belangrijker rol moeten spelen, dan wat we ervoor terugkrijgen. Dat solidariteitsgevoel kan het best gevoed en in stand gehouden worden door grote éénstemmigheid over uitgangspunten, doel en middelen. Naar de mate dat men meer kerk is, is er meer structuur en zal er meer gereglementeerd moeten worden. Naar de mate dat men meer voorschriften heeft zal er meer vermaning en uitsluiting zijn. Gebeurt dat niet dan zal er onzekerheid en onduidelijkheid zijn. Als men zich aansluit bij de Unie, dan wil men toch wel weten wat het standpunt is van die Unie t.o.v. zaken zoals homofilie, conciliair proces en de moderne theologie. Wat kan een Unie-commissie doen als het geen synode is? Welke bevoegdheden heeft ze t.o.v. de aangesloten gemeenten die het bijbelse spoor bijster zijn? Wat wordt er gedaan met ontsporing van personen, die een van de Unie gereglementeerde taak hebben? hoe lost men de tweespalt op die door zulk soort zaken ontstaan? Vragen die steeds meer gaan leven onder ons en ook vaak gehoord worden bij niet bij de unie aangesloten gemeenten.

GEMEENTE IN CONFLICT

Bij de Zuidelijke Baptisten zijn grote problemen ontstaan. Dr. Kiwiet heeft op de diploma-uitreikingsmiddag daar aandacht aan gegeven. Hij schrijft veel van de problemen toe aan het feit, dat Baptisten kerk willen zijn, maar dat dat vanuit de oorsprong niet zo geweest is. Men was een "beweging". Men had zelfs moeite met een eigen opleiding buiten de plaatselijke gemeente. Wij mogen misschien de voorzichtige conclusie trekken, dat veel van onze huidige problemen te maken hebben met het feit dat zich door een toenemende organisatie er steeds meer gereglementeerd moest worden, en het ambtelijke op de voorgrond kwam. Het priesterschap van alle gelovigen komt op de achtergrond. Speciale bedieningen worden gereglementeerde ambten. Vele gemeenten zouden misschien geen probleem hebben met een speciale bediening van een zuster in de gemeente, maar zodra daar een officiëel cachet aan gegeven moet worden met een duidelijke éénmalige erkenning van haar ambt(!), dan schept dat problemen. Corrie ten Boom is tientallen keren ingezegend voor een verdere taak, maar zij is nooit ambtelijk bevestigd. Zij bewoog zich dan ook vooral in een beweging. Zij maakte deel uit van een continue gebeuren en was wars van een steriel ambtelijk statisch gedoe. Hopelijk zullen wij als baptisten weer wat meer een beweging worden en wat minder kerk.

I. Schotanus

Ds. Hooghwinkel

Onlangs las u in DC over het 50-jarig voorgangerschap van ds. H.D. Hooghwinkel. Ter gelegenheid hiervan wordt een bijzondere dienst gehouden in de Baptistengemeente te Zutphen, Burg. Dijckmeesterweg 41. Op 15 september om 9.45 uur leidt ds. G. Vegter de dienst en verzorgt ds. Hooghwinkel de prediking. Allen die ds Hooghwinkel kennen, zijn hartelijk welkom.

AGENDA ALGEMENE VERGADERING 1991

1. Opening door de voorzitter van de Commissie der Unie, br. W.J. Blanken te IJmuiden.

2. Verkiezing van een voorzitter van de Algemene Vergadering.
Kandidaat: br. W. J. Blanken, IJmuiden.

3. Opening van de presentielijst.

4. Mededelingen.

5. Benoeming van twee leden van de notulen-commissie.

6. Jaarverslag van de Unie over 1990. (blz. 18)

7. Verslag van de werkzaamheden van de Financiële Commissie der Unie.

9. Verklaring van de controle-arbeid der financiële administratie. (blz. 32)

10. Resultatenrekening van "De Vinkenhof" per 31 december 1990. (blz 33).

11. Balans van "De Vinkenhof" per 31 december 1990. (blz 35).

12. Resultatenrekening van de Unie over 1990. (blz. 39).

13. Balans van de Unie per 31 december 1990. (blz 39)

14. Verkiezing van twee leden van de Commissie der Unie. Aftredend en herkiesbaar: br. A. Niessink, Vassen.
Kandidaat: br. A. Niessink, Vassen.
Aftredend en niet-herkiesbaar: br. J. Chr. Schipper, Lisse.
Kandidaten: br. C. Helderop, Purmerend, br. J. Stok, Hoogeveen, br. S.A. Wijchers, Emmeloord.

15. Verkiezing van een lid van de Financiële Commissie der Unie.
Aftredend en herkiesbaar: br. J. Kraster, Hoogezand.
Kandidaat: br. J. Kraster, Hoogezand.

16 Stuurgroep Organisatie Unie.

17. Voorstel van de Commissie voor de Opleiding en de Commissie der Unie.
De Commissie voor de Opleiding en de Commissie der Unie stellen de Algemene Vergadering op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam bijeen, voor een nieuw artikel 9d in te voegen in het Reglement inzake Voorgangers en de huidige artikelen 9d en 9e te wijzigen in 9e en 9f.

Artikel 9d.
Indien de C.v.d.O niet met een positief voorstel tot erkenning kan komen zal de commissie, indien de betrokken voorganger dat wenst, toch de erkenning van de betrokkene aan de Algemene Vergadering voorleggen. De betrokken voorganger zal, indien hij dat wenst, door een commissie van onderzoek, die door de Commissie der Unie wordt benoemd, worden gehoord.

Deze commissie doet van haar bevindingen verslag aan de Algemene Vergadering.
Indiening van zulk een verzoek van betrokkene schort de behandeling van het voorstel op.

Toelichting:
De Algemene Vergadering in buitengewone zitting bijeen op 15 september 1990 te Hoogeveen aanvaardde met 190 stemmen voor en 5 tegen een motie ingediend door de gemeente Dokkum als volgt luidende:
De Algemene Vergadering enz. kennis genomen hebbend van artikel 9 van het Reglement inzake Voorgangers spreekt uit dat
- a. de Commissie voor Opleiding, na overleg met betrokkene, te allen tijde met een al dan niet positief voorstel tot erkenning als Unievoorganger zal komen;

spreekt voorts uit dat
- b. bij een negatief voorstel betrokkene, op zijn verzoek, gehoord wordt door een daartoe door de Commissie der Unie in te stellen commissie van beroep, die van haar bevindingen rapporteert aan de Algemene Vergadering. Indiening van een verzoek door betrokkene schort de behandeling van het voorstel op;

en
- c. verzoekt de Commissie voor de Opleiding en de Commissie der Unie met een voorstel te komen om het Reglement inzake Voorgangers in die zin te wijzigen.

Op grond van deze motie leggen de Commissie voor de Opleiding en de Commissie der Unie u dit voorstel voor.

18. Voorstel van de Commissie der Unie

De Commissie der Unie stelt, in overleg met de Commissie voor de Opleiding, de Algemene Vergadering op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam bijeen voor om het Reglement inzake voorgangers aan te vullen met een nieuw hoofdstuk en een nieuw artikel 12. De tekst daarvan luidt als volgt:

BEROEPBAARSTELLING TEN BEHOEVE VAN DE CATEGORIALE GEESTELIJKE VERZORGING.

Artikel 12
a. Indien een kandidaat een beroepbaarstelling behoeft voor de categoriale geestelijke verzorging dan dient gehandeld te worden overeenkomstig artikel 3, lid b, c en e of artikel 5, lid a, b, c en e van dit reglement.

b. Indien de resultaten van het onderzoek gunstig zijn, wordt gehandeld overeenkomstig artikel 5 lid f.
De kandidaat aan wie deze beroepbaarstelling wordt verleend blijft gedurende twee jaar, ook voor gemeenten, beroepbaar. Heeft de kandidaat in die periode geen benoeming of een beroep ontvangen, dan kan nog eenmaal een verlening van twee jaar bij de Unie Commissie worden aangevraagd.

Bij aanvaarding van dit voorstel wordt de nummering van de huidige artikel 12, 13 en 14 respectievelijk 13, 14 en 15.

Toelichting:
Het komt voor dat iemand zich geroepen weet tot een andere taak van geestelijke arbeid dan gemeente-voorganger. Op basis van dit artikel in het Reglement kan iemand solliciteren in de categoriale geestelijke verzorging. Desgewenst kan de Unie Commissie verklaren dat de beroepbaar gestelde voorganger de status van predikant bezit.

19. Voorstel van de Commissie der Unie.

De Commissie der Unie stelt de Algemene Vergadering op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam bijeen voor om bij de opheffing van de Stichting Tabitha vrijgekomen middelen met inbegrip van de daarop ontvangen rente, ter beschikking te stellen van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds der Unie van Baptisten Gemeenten en dan met name voor de reserves van het ouderdoms-, weduwen- en wezen pensioen.

Toelichting:
Overeenkomstig de bepalingen in de statuten van de stichting Tabitha komen bij de opheffing de vrijgekomen middelen ten gunste van de Unie.
De stichting Tabitha is inmiddels opgeheven en het liquidatiesaldo is naar de Unie overgemaakt.
Teneinde aan dit saldo een bestemming te geven die zoveel mogelijk aan alle gemeenten ten goede komt, heeft de Commissie der Unie besloten u dit voorstel te doen.
Met deze beschikbaarstelling zal, naar mag worden verwacht, de bijdrage van de Unie aan het Pensioen- en Invaliditeitsfonds, noodzakelijk voor de toename van de verplichtingen van het Pensioenfonds, minder snel behoeven te stijgen.

20. Voorstel van de Commissie der Unie.

De Commissie der Unie, in samenspraak met de redactie commissie "De Christen" voor:
A. Met ingang van 1 januari 1992 de uitgave frequentie van het weekblad "De Christen", zijnde het officiële orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland zoals genoemd in artikel 11 van het Huishoudelijk Reglement der Unie, te wijzigen van één uitgave per week van acht pagina's naar één uitgave per twee weken van zestien pagina's.

B. Ten laste van de Algemene Reserve van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland voor het boekjaar 1992 een bedrag van f 25.000,- beschikbaar te stellen voor de realisering van het beleidsplan "De Christen".
Van dit bedrag is f 15.000,- bestemd voor de promotie van het blad en f 10.000,- voor het aantrekken van een gehonoreerde bureauredacteur.

Toelichting:
De Commissie der Unie verwijst u voor de toelichting naar het beleidsplan voor "De Christen" zoals dat in de maand juni 1991 namens haar en de redactie commissie "De Christen" aan de gemeenten is toegezonden.

21. Voorstel van de Commissie voor de Opleiding.

INLEIDING
Reeds geruime tijd wordt er onder ons nagedacht en gesproken over de vraag, welke plaats zusters en met name zusters met een theologische opleiding zouden kunnen innemen in het werk van de gemeenten.
Daarbij is duidelijk gebleken, dat t.a.v. deze vraag onder ons heel verschillende opvattingen voorkomen. Dat geldt zowel de hierbij nauw betrokken C.v.d.O. in haar wisselende samenstelling als ook de Uniegemeenschap in het algemeen. Verschillende uitgaven (van Publiciteitscommissie en de Werkgroep Toerusting) verwoorden heel verschillende opvattingen in dezen. Vooral omdat hierbij principiële, met het verstaan van de Bijbel samenhangende opvattingen een grote rol spelen, gaat het hierbij om een uitermate delicaat vraagstuk.
In 1986 heeft de toenmalige C.v.d.O. middels een nota met vragenlijst onderzoek gedaan naar de opvattingen van de gemeenten in dezen en heeft in een brief van 1 juli 1987 de gemeenten doen weten dat voor een beroepbaarstellen van zusters als voorganger geen brede basis in de Uniegemeenschap aanwezig was.
Dit alles nog eens overwegende heeft de C.v.d.O. besloten om de A.V. van 1991 het volgende voorstel voor te leggen, dat misschien een weg in dezen kan wijzen, die gezamenlijk begaanbaar is voor leden en gemeenten met verschillende overtuigingen.

VOORSTEL
Overeenkomstig de hierna volgende reglementsaanvulling wordt de mogelijkheid geopend om zusters die een, naar de mening van de C.v.d.O. bevredigende theologische opleiding hebben afgerond, een benoembaarverklaring te verlenen voor een benoeming als gemeentelijk medewerkster, waarbij geen sprake kan zijn van beroepbaarstelling als voorganger.

REGLEMENT INZAKE GEMEENTELIJK MEDEWERKSTERS OPLEIDING

Artikel 1
a. De Unie draagt zorg voor de opleiding van gemeentelijk medewerksters. De uitvoering van deze taak is opgedragen aan de Commissie voor de Opleiding (C.v.d.O.).
b. De opleiding tot theologisch medewerkster vindt als regel plaats aan het Seminarium der Unie. De C.v.d.O. kan besluiten een extra praktijkstage als onderdeel van de opleiding in te voegen, waarvan de aard door de C.v.d.O. in overleg met de gemeente waar deze zal plaatsvinden zal worden bepaald.
c. Leden van de bij de Unie aangesloten gemeenten of daarmee naar het oordeel van de C.v.d.O. gelijk te stellen gemeenten die zich tot deze dienst geroepen achten en hiertoe opgeleid willen worden, geven hiervan kennis aan de gemeente waarvan zij lid zijn. Indien de gemeente het verzoek steunt en de betrokkene tenminste één jaar lid is van een gemeente als bedoeld in de voorafgaande volzin, draagt de gemeente haar voor aan de C.v.d.O.
d. De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar roepingsbewustzijn, karakter, ontwikkeling, levenswandel en gemeentelijke betrokkenheid van de aangemelde. Bij het onderzoek kan de commissie zich laten bijstaan door deskundigen.
e. Indien de resultaten van dit onderzoek ongunstig zijn, kan de C.v.d.O. besluiten tot afwijzing van de aanvraag of tot aanhouding van de beslissing.
De commissie geeft hiervan kennis aan de betrokkene, aan de gemeente die haar voorgedragen heeft en aan de Unie Commissie. In geval van een aanhouding van de beslissing geeft de C.v.d.O. tevens aan of en zo ja onder welke omstandigheden, de aanvraag opnieuw in overweging kan worden genomen.
f. Indien de resultaten van dit onderzoek gunstig zijn kan de C.v.d.O. besluiten de aangemelde voorlopig te aanvaarden voor de opleiding, mits zij tenminste 2 jaren lid is geweest van een gemeente als bedoeld in lid c van dit artikel.

Artikel 2
a. De definitieve aanvaarding voor de opleiding geschiedt door de Algemene Vergadering op voorstel van de C.v.d.O.
b. Tenminste een jaar voor de benoembaarverklaring beslist de C.v.d.O. over het al of niet indienen bij de Algemene Vergadering van een voorstel inzake definitieve aanvaarding voor de opleiding. Indien de C.v.d.O. besluit zulk een voorstel in te dienen geeft zij van haar beslissing kennis aan de betrokkene, aan de gemeente die haar heeft voorgedragen en aan de Unie Commissie.
c. Indien de C.v.d.O. besluit geen voorstel tot definitieve aanvaarding bij de Algemene Vergadering in te dienen, stelt zij een datum vast waarop de voorlopige aanvaarding eindigt. De C.v.d.O. geeft van haar beslissing kennis aan de betrokkene, aan de gemeente die haar heeft voorgedragen en aan de Unie Commissie. De betrokkene kan tegen het desbetreffende besluit van de C.v.d.O. in beroep gaan bij de Unie Commissie.
d. Indien na de definitieve aanvaarding tot de opleiding door de Algemene Vergadering de betrokkene alsnog door de levenswandel of studieresultaten blijkt geeft ongeschikt te zijn voor de door haar gezochte dienst, kan de C.v.d.O. aan de Algemene Vergadering voorstellen de aanvaarding in te trekken. In geval van een dergelijk voorstel heeft de betrokkene het recht van pleidooi ten overstaan van de Algemene Vergadering of van door een uit de Algemene Vergadering aangewezen gedelegeerden.

BENOEMBAARVERKLARING

Artikel 3
a. De benoembaarheidsverklaring van kandidaten die overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van dit "Reglement inzake gemeentelijk medewerkster" zijn aangemeld, opgeleid en door de Algemene Vergadering aanvaard, geschiedt door de Unie Commissie op voordracht van de C.v.d.O.
b. Ten bewijze van voldoende theologische ontwikkeling voor de benoembaarheidsverklaring tot gemeentelijke medewerkster strekt het einddiploma van het Seminarium der Unie of een daarmee naar het oordeel van de C.v.d.O. gelijk te stellen baptistische instelling van theologisch onderwijs.
c. De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar roepingsbewustzijn, theologie en gemeente opvatting van de kandidaten. De resultaten van dit onderzoek stelt de C.v.d.O., vergezeld van haar advies, de Unie Commissie ter hand.
d. Op grond van het onder c bedoelde onderzoek besluit de Unie Commissie tot benoembaarverklaring, aanhouding of afwijzing van benoembaarverklaring.
e. Indien de Unie Commissie besluit tot aanhouding of afwijzing van de benoembaarverklaring geeft zij hiervan kennis aan de betrokkene en aan de C.v.d.O. In geval van een aanhouding van de beslissing geeft de Unie Commissie tevens aan onder welke voorwaarden de benoembaarheidsverklaring opnieuw in overweging kan worden genomen. In geval van een afwijzing van de benoembaarheidsverklaring geeft de Unie Commissie hiervan kennis aan bij de Unie aangesloten gemeenten.
De betrokkene heeft het recht van pleidooi ten overstaan van de Algemene Vergadering of van door en uit de Algemene Vergadering aangewezen gedelegeerden.
g. Het Seminarium der Unie begeleidt gedurende een periode van twee jaren een benoemd gemeentelijk medewerkster in haar eerste werkkring na de benoembaarverklaring.
h. De benoembaarverklaring tot medewerkster geschiedt voor onbepaalde tijd.
i. Wanneer de Commissie der Unie zulks noodzakelijk of wenselijk acht is zij bevoegd de benoembaarheidsver-

klaring van de betrokken gemeentelijk medewerkster in te trekken. Tegen een dergelijke beslissing kan de betrokkene in beroep gaan bij de Algemeen Vergadering. De Algemene Vergadering kan de behandeling en de uitspraak op dit beroep delegeren aan een commissie gekozen door en uit zijn stemgerechtigde leden.

Artikel 4
a. Kandidaten op wie lid a van artikel 3 van toepassing is en die in het bezit zijn van een getuigschrift van de voltooide eerste fase van de deeltijdse opleiding van het Seminarium der Unie kunnen tijdelijk benoembaar worden verklaard voor een periode van ten hoogste vijf jaren. Indien aan het eind van deze periode de tweede fase van deze opleiding niet is voltooid, wordt de tijdelijke benoembaarverklaring ingetrokken.
b. Bij een tijdelijke benoembaarverklaring als bedoeld in lid a is artikel 3, lid c tot en met i van overeenkomstige toepassing.
c. Na voltooiing van de tweede fase van de deeltijdse opleiding wordt de kandidaat benoembaar verklaard overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.

BENOEMBAARVERKLARING OP EIGEN VERZOEK

Artikel 5
a. De benoembaarverklaring van de kandidaten die niet overeenkomstig artikel 1 en 2 van dit "Reglement inzake gemeentelijk medewerkster" zijn aangemeld, opgeleid en door de Algemene Vergadering aanvaard, geschiedt door de Unie Commissie.
b. Indien iemand een benoembaarverklaring als bedoeld in lid a van dit artikel aanvraagt, dient zij tenminste drie jaren lid van een bij de Unie aangesloten gemeente te zijn en of door de gemeente waarvan zij lid is of door de gemeente die haar als gemeentelijk medewerkster zou willen benoemen te zijn aanbevolen.
c. Bij een benoembaarverklaring als bedoeld in lid a en b van dit artikel, wordt gehandeld als in artikel 3 lid c t/m i.

Artikel 6
Nadat de benoembaarverklaring is afgegeven kan een gemeente de desbetreffende zuster benoemen tot gemeentelijk medewerkster. De aard en omvang van haar werkzaamheden, de honorering en eventueel de duur van de benoeming zullen door de benoemende gemeente in overleg met de te benoemen zuster wordt vastgelegd.
Behoudens de begeleiding van gemeentelijk medewerkster door het Seminarium gedurende de eerste twee jaren van haar werkzaamheden (volgens artikel 3 sub g) eindigt de bemoeienis van de Unie-instanties bij de benoembaarverklaring.

22. Voorstel van de gemeente Assen.
De gemeente Assen stelt de Algemene Vergadering op 23, 24 en 25 oktober te Muntendam bijeen voor de tekst van artikel 9 lid a, b en c van het Reglement inzake Voorgangers handelend over de erkenning, als volgt te wijzigen:
Artikel 9: Erkenning
a. De erkenning als voorganger der Unie vindt plaats nadat betrokkene tenminste twee jaren werkzaam is geweest in gemeentelijke of in bijzondere dienst van de gemeente die betrokkene na de beroepbaarstelling heeft beroepen.

b. De jaren voorafgaand aan iemands erkenning worden als proefjaren beschouwd. In deze periode draagt de C.v.d.O. zorg voor voldoende begeleiding door in overleg met de betrokken voorganger een werkbegeleider (mentor) aan te wijzen, die geen lid is van de C.v.d.O. De mentor treedt op als vertrouwenspersoon en brengt van zijn bemoeienissen dan ook geen verslag uit. In deze periode blijft het Seminarium de betrokken voorganger begeleiden, zo mogelijk in de vorm van studieopdrachten, ontmoetingen en trainingen. Het brengt daarvan verslag uit aan de C.v.d.O. In deze periode mag slechts in overleg met de C.v.d.O. een beroep worden uitgebracht en aanvaard. Na de erkenning vervalt de voorwaarde van overleg met de C.v.d.O. t.a.v. het uitbrengen en aanvaarden van een beroep.

c. Nadat betrokkene tenminste twee jaren na de beroepbaarstelling werkzaam is geweest in gemeentelijke of in bijzondere dienst van een gemeente, stelt de C.v.d.O. een rapport samen waarin vermeld is:
1. hoe de betreffende voorganger het functioneren van de voorganger heeft ervaren.
2. hoe de voorganger de werkzaamheden heeft beleefd.
3. hoe het Seminarium de betrokkene beoordeelt.
Dit rapport wordt, voorzien van een advies, door de C.v.d.O. via de Unie-Commissie aan de Algemene vergadering verstrekt. De Algemene Vergadering beslist over het al of niet erkennen van de betrokken voorganger. De C.v.d.O. kan - in overleg met zowel de betrokken voorganger, als met de raad van de gemeente, als met het Seminarium - in bepaalde omstandigheden besluiten de rapportage een jaar - en maximaal twee jaren - uit te stellen. Dit onder mededeling van de Unie-Commissie aan Algemene Vergadering.

Toelichting
bij 9a: We zijn van mening dat een erkenning ook moet volgen voor iemand die in bijzondere dienst van de gemeente gaat werken.

bij 9b: Een mentor moet een vertrouwenspersoon zijn en niet tegelijk ook, zoals nu het geval is, bij de toetsing c.q. beoordeling betrokken zijn.

bij 9c: De C.v.d.O. maakt te allen tijde een rapport over de betrokken voorganger en legt dat voor aan de Algemene Vergadering, ongeacht haar advies over de erkenning.
Deze gang van zaken zal ertoe leiden, dat ook wanneer de C.v.d.O. de erkenning van een voorganger niet van harte ondersteunt er toch openheid is naar de gemeenten en de Algemene Vergadering de gelegenheid heeft zich hierover uit te spreken.

Algemeen: Wij achten het aan te bevelen nu ook een artikel 9f toe te voegen waarin wordt verwezen naar de beroepsmogelijkheid, zoals bedoeld in de 'motie Dokkum'. We gaan er echter vanuit, dat de C.v.d.O. zelf dit besluit van de Algemene Vergadering op deze wijze vastlegt.
De strekking van de motie Dokkum sluit goed aan bij boven voorgestelde wijzigingen van de tekst van de eerste punten van artikel 9.

Pre-advies Commissie voor de Opleiding:
De C.v.d.O. ontraadt aanvaarding van dit voorstel om de volgende redenen:
ad a. De toevoeging "of in bijzondere dienst van de gemeente... etc." kan niet zonder meer in het "Reglement inzake Voorgangers" worden opgenomen omdat dit reglement deze dienst niet kent. Voorafgande aan deze toevoeging zou het genoemde reglement eerst aangevuld moeten worden met bepalingen over "bijzondere dienst".
ad b. Bij de huidige werkwijze functioneert de C.v.d.O. als instantie, die kandidaten voor het voorgangerschap aanvaardt en tijdens hun studie en na afronding daarvan begeleidt tot het moment van hun erkenning. Aanvaarding van het voorstel zou een abrupte breuk in deze begeleiding betekenen; het mentorschap is immers een van de middelen waarvan de C.v.d.O. zich bedient gedurende het laatste deel van de begeleiding.
ad c. Aangezien er een voorstel ligt om, gevolg gevend aan de motie Dokkum, zoals aanvaard door de Algemene Vergadering van 1990 te Hoogeveen, art. 9d van het Reglement inzake Voorgangers te wijzigen in die zin, dat er altijd een mogelijkheid tot beroep zal zijn. Indien de C.v.d.O. niet kan komen tot een positief voorstel tot erkenning, lijkt het onnodig en complicerend nu ook art. 9c te veranderen alvorens de beslissing over dat voorstel af te wachten.

Pre-advies Commissie der Unie:
De Commissie der Unie sluit zich aan bij het pre-advies van de Commissie voor de Opleiding.

23. Voorstel van de gemeente Hengelo Centrum
De Algemene Vergadering besluit dat op door gemeente ingediende voorstellen en moties, door de Unie Commissie, c.q. Permanente Commissies geen pre-adviezen worden uitgebracht en dat de betreffende zinsneden in artikel 3 van het Huishoudelijk Reglement der Unie dienovereenkomstig worden aangepast.

Toelichting:
De huidige werkwijze, het geven van een pre-advies, is gebaseerd op een reglement uit 1954.
Reeds jarenlang wordt vanuit de bestuurswetenschappen deze gang van zaken als on-democratisch afgewezen. Immers, in veel gevallen wordt de standpuntbepaling door de gemeenten in sterke mate beïnvloed door een pre-advies, waardoor het proces van een onafhankelijke meningsvorming sterk

wordt belemmerd. Een open discussie over voorstellen en moties in de Algemene Vergadering, zonder enige bestuurlijke beinvloeding vooraf, komt een democratische besluitvorming ten goede.
Daarbij kan de Unie Commissie en een eventueel betrokken Permanente Commissie, na de discussie in de Algemene Vergadering en vóór een stemming, evengoed haar standpunt kenbaar maken.

Pre-advies van de Commissie der Unie:
De Commissie der Unie en de drie Permanente Commissies ontraden aanvaarding van dit voorstel.

Toelichting: Overleg over een bepaald voorstel vindt, voorafgaand aan de Algemene Vergadering, in de gemeenten plaats. Gemeenten stellen er prijs op ook het standpunt te weten van de instantie waarop het voorstel betrekking heeft. Alleen dan kan er een goede afweging plaatsvinden.
Een pre-advies behoeft niet door gemeenten te worden overgenomen.

24. Voorstel van de gemeente Dordrecht.

De Algemene Vergadering 1991 besluit om het voorstel voor een nieuwe opzet van 'De Christen', in het eindverslag van de studiecommissie 'De Christen' van mei 1990, de bladzijden 5 en 6, over te nemen en de Unie Commissie op te dragen dit beleid m.i.v. 1-1-1992 uit te voeren.

Voor de financiële consequenties verwijzen wij naar blz. 8 van het genoemde rapport, wat als richtlijn kan worden genomen, eventueel aangevuld met en/of gewijzigd door de onder de toelichting genoemde suggesties.

Toelichting:
Het gaat niet goed met DC en als er niet op korte termijn iets ingrijpends gebeurt, betekent dat het einde van DC als Unie-orgaan. Wij menen dat de studiecommissie met een goed en uitvoerbaar voorstel is gekomen, wat eigenlijk al in dit lopende jaar uitgevoerd had moeten worden.

Wat de financiën betreft is het volgende nog te overwegen:
a. Stimuleer de integratie van andere Unie-uitgaven, bijv. Gemeente en Zending, dat elk kwartaal ingevouwen mee zou kunnen gaan. De gelden die nu in G&Z worden geinvesteerd, kunnen dan tevens voor DC worden aangewend. Ook andere - bijv. ECU, NBJB, e.d. - zouden zo pagina's kunnen 'kopen'.
b. Laat proefabonnementen voor een half jaar of een heel jaar via de gemeenten lopen, die zelf voor die periode de financiering regelen, hetzij door zelf abonnementsgeld te innen, hetzij dit eenmalig (voor een deel) uit de eigen begroting te betalen. Dit lijkt ons een effectieve en goedkope promotiecampagne.
Pre-advies van de Commissie der Unie:
De Commissie der Unie ontraadt aanvaarding van dit voorstel gezien het eigen voorstel als vermeld onder agendapunt 20.

De agendapunten 25 t/m 42 worden in sectie A behandeld.

25. Jaarverslag van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1990 (blz. 42).

26. Resultatenrekening van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1990 (blz. 44).

27. Balans van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds per 31 deceber 1990 (blz. 45.)

28. Begroting van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds voor 1992 (blz. 44).

29. Mededelingen van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.

30. Jaarverslag van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1990 (blz 46).

31. Resultatenrekening van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1990 (blz. 52).

32. Balans van de Evangelisatie Commisie der Unie per 31 december 1990 (blz. 53).

33. Resultatenrekening van "De Zaaier"/Zaaierkrant over 1990 (blz. 54).

34. Balans van "De Zaaier"/Zaaierkrant per 31 december 1990 (blz 54).

35. Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie.
Aftredend en herkiesbaar: zr. M. Kanis-van der Werf, Leeuwarden, br. P. Wijchers, Enschede.
Kandidaten: zr. M. Kanis-van der Werf, Leeuwarden, br. P. Wijchers, Enschede.

36. Mededelingen van de Evangelisatie Commissie der Unie.

37. Jaarverslag van de Unie Zendings Commissie over 1990 (blz. 55).

38. Resultatenrekening van de Unie Zendings Commissie over 1990 (blz. 59).

39. Balans van de Unie Zendings Commissie per 31 december 1990 (blz. 60).

40. Verkiezing van twee leden van de Unie Zendings Commissie.
Aftredend en herkiesbaar: br. C. Molema, Harlingen.
Aftredend en niet-herkiesbaar: zr. D. Lindeman-Kolbe, Westervoort.
Kandidaten: br. G.J. Goessens, Almelo, br. J.C. Th. van Beek, Leiderdorp.

41. Voorstel van de Unie Zendings Commissie

De Unie Zendings Commissie stelt de Algemene Vergadering op 23, 24 en 25 oktober 1991 te Muntendam bijeen voor om br. Hans Eric Landman en zr. Johanna Albertine Jacqueline Landman-Rijkschroeff te aanvaarden als kandidaat zendelingen.

42. Mededelingen van de Unie Zendings Commissie.
De agendapunten 43 t/m 63 worden in sectie B behandeld.

43. Jaarverslag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging over 1990 (blz 62).

44. Resultatenrekening van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging over 1990 (blz. 67).

45. Balans van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging per 31 december 1990 (blz 68).

46 Mededelingen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.

47. Begroting van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging voor 1992 (blz 68).

48. Jaarverslag van de Unie Bouw Stichting over 1990 (blz 70).

49. Resultatenrekening van de Unie Bouw Stichting 1990 (blz 72).

50. Balans van de Unie Bouw Stichting per 31 december 1990 (blz. 73)

51. Mededelingen van de Unie Bouw Stichting.

52. Jaarverslag van de redactiecommissie van "De Christen" over 1990 (blz. 75).

53. Resultaten van "De Christen" over 1990 (blz. 76).

54. Balans van "De Christen" per 31 december 1990 (blz. 77).

55. Verkiezing van vijf leden van de redactiecommissie "De Christen".
Aftredend en herkiesbaar: br. H.D. Huiting, Houten; br. P.J. Lalleman, Apeldoorn; br. J. Schotanus, Rhenen; br. Jac. Schouten, Delfzijl; br. J.H. Stijkel, 2e Exloërmond
Kandidaten: br. H.D. Huiting, Houten; br. P.J. Lalleman, Apeldoorn; br. J. Schotanus, Rhenen; br. Jac. Schouten, Delfzijl; br. J.H. Stijkel, 2e Exloërmond.

56. Mededeling van de redactiecommissie "De Christen".

57. Begroting van "De Christen" voor 1992 (blz. 76).

58. 1. Jaarverslag van de Commissie voor de Opleiding over 1990 (blz. 77).
2a Jaarverslag van het Seminarium over 1990 (blz. 81).
2b Jaarverslag van het Curatorium over 1990 (blz 84).
2c Jaarverslag van de Seminariumraad over 1990 (blz. 86).

59. Resultatenrekening van de Commissie voor de Opleiding over 1990 (blz. 87).
60. Balans van de Commissie voor de Opleiding over 1990. (blz 88).
61. Voortsel van de Commissie voor de Opleiding om de broeders R. Erwich, G.J. Goessens en H. Nobbe te erken-

nen als Unie voorgangers.

62. Verkiezing van twee leden van de Commissie voor de Opleiding.
Aftredend en herkiesbaar: br. P.J. Prijt, Eindhoven; br. H. Verwoerd, Stadskanaal.
Kandidaten: br. P.J. Prijt, Eindhoven, br. H. Verwoerd, Stadskanaal.

63. Mededeling van de Commissie voor de Opleiding.

64. Begroting voor 1992:
1. Van de Evangelisatie Commissie der Unie (blz. 52)
2. Van de Unie Zendings Commissie (blz. 59)
3. Van de Commissie voor de Opleiding (blz. 87)
4. Van "De Vinkenhof" (blz. 33)
5. Van de Unie (blz. 36)

65. Rondvraag.

66. Sluiting.

ONTMOETINGSDAG 22 SEPTEMBER EMMEN

Het belooft weer een fijne dag te worden - de 22e september a.s. Het thema voor onze regionale ontmoetingsdag is gekozen uit het laatste hoofdstuk van het boek Handelingen: ".... en Paulus, de broeders ziende, dankte God en greep moed.'
De boodschap zal die dag worden doorgegeven door ds. Bosveld en ds Leuvenink. De groep Mirte verleent 's middags en 's avonds haar medewerking en 's avonds is er bovendien medewerking van een mannenkwartet uit Emmer-Compascuum.
Voor de allerkleinsten is er een crèche en ook voor de zondagsschool is er een program. En dat laatste niet, zoals vorig jaar op afstand, maar vlakbij.
Tussen de middag- en avondsamenkomst is er gelegeneheid om een kopje koffie te kopen, maar een plakje brood moet u zelf meenemen. In de gemeenten in de regio zullen die dag geen avonddiensten zijn. Tot ziens dus op onze **regionale ontmoetingsdag**
Zondag **22 september** van 15.30 tot 19.30 uur in **De Voorhof** in **Emmen**.
....en Paulus greep moed....

Namens de werkgroep W. Wijnhoud.

FOTO'S GEVRAAGD!!

U weet allemaal van de plannen met ons blad. En anders weet u het volgende week! In verband hiermee heeft de redaktie behoefte aan foto's. Vriendelijk verzoek aan elke gemeente, kommisie e.d.: zet uzelf, uw voorganger, gebouw, dopelingen en alles wat verder mooi is op foto's en stuur die naar Apeldoorn.

BAPTISTEN JONGEREN IN OKTOBER NAAR HARDERWIJK VOOR ZESDE J.A.V.

Voor de zesde keer wordt er dit jaar een Jongeren A.V. gehouden. Het N.B.J.B.-spektakel waaraan zo'n tweehonderd jongeren meedoen, wordt in oktober gehouden in Harderwijk. Data: 4, 5 en 6 oktober.

In het vol afkortingen zittende baptist-Nederland weet iedereen wat de letters A.V. betekenen. Iedereen kan dus ook vermoeden wat de jongeren uit tal van gemeenten (onder meer) bezig zal houden. Met grote ernst en veelal na intensieve voorstudie wordt gesproken over de vergaderstukken die enige tijd later ook op de AV. van de Unie aan de orde komen.
Vertegenwoordigers van de diverse commissies worden daarbij niet zelden voor indringende vragen gesteld. En het is juist deze directe confrontatie met Uniezaken die duidelijk maakt hoe geinteresseerd jongeren zijn in alles wat zich in de Unie afspeelt. Het zou helemaal niet vreemd zijn als over een aantal jaren degenen die zich op de Jongeren A.V.'s hebben getraind, op de Unie-A.V. ook weer eens het woord zullen voeren... Het vergaderdeel is overigens maar een onderdeel van de JAV welke dit jaar als thema heeft "Lang Leve(n).." Het is, vindt de werkgroep die het programma voorbereidt, een thema waar je goed mee uit de voeten moet kunnen komen!
De vrijdagavond als welkomst-avond is een goede gelegenheid voor de gastgemeente Harderwijk om zich met een gevarieerd programma te presenteren. Die avond gaan de deelnemers ook naar de gastgezinnen, om zich de volgende morgen na de dagopening te storten op de vergaderstukken.
Op de zaterdagmiddag zullen diverse PC's van de Unie acte de présence geven in o.a. workshops. Op de zaterdagavond is er, na een gezamelijke maaltijd aan boord van een (uiteraard varend) Randmeer-schip, een volleyball-competitie. De zondagmorgen is de JAV gast bij de gemeente Harderwijk, die daarvoor haar eredienst houdt in het veel grotere Cultureel Centrum.
Daarna en in de eerste middaguren is er de bekende evaluatie, de laatste waardering van alle programma-onderdelen. Als men 's middags, al of niet met de speciale NBJB-bus weer afreist, hebben de baptisten jongeren een paar goede dagen gehad. En het lijkt niet onmogelijk, dat velen van hen meer van Unie-zaken afweten dan menige oudere.

VERSLAG ALLEENSTAANDEN WEEKEND OP 4 EN 5 MEI TE FREDESHIEM.

Wij waren blij met de 23 deelnemers, exclusief de werkgroep. De ontvangst was met koffie en koek en zo langzamerhand druppelde iedereen binnen. Het was opvallend dat de sfeer al gauw heel open en gezellig was.
Zr. Corporaal heette een ieder welkom. Zij opende met gebed en bijbellezing. Zij las uit Handelingen 27, het gedeelte dat gaat over de reis van Paulus als er schipbreuk wordt geleden. Zij benadrukte vers 25, met name het woord *Moed*. Hiermee werd ook het thema verder geintroduceerd: "Waar haal je de moed vandaan?"
Ook deelde zij zakjes uit, waarin ieder persoonlijk dingen of woorden die waardevol zijn kon bewaren.
Hierna volgde het kennismakingsspel. De opdracht was van je naam een rebus te maken. De resultaten waren verrassend en sierden het toneelgordijn inonze zaal.
Zr. Lindeborn ging vervolgens het woord *Moed* taalkundig uitpluizen. Ook gezegde met het woord moed kwamen aan de orde.
Na de maaltijd was er "vrije tijd". Hierna verzorgde Ds. Bosveld de inleiding over "Wat kan mij moed geven en hoe kan ik anderen bemoedigen."
De "bonte avond" werd begonnen met het in acht nemen van twee minuten stilte, omdat het dodenherdenking was. Na het zingen las zr. Slegt uit Amsterdam ons een verhaal voor over de oorlog. Ernst en luim wisselden elkaar af. We deden o.a. trekpotje en stoelendans.
Zr. v. Kleef deed de sluiting. Zij las een gedichtje van Toon Hermans, dat heet "Gewoon". Na het lezen van psalm II7 besloot zij de dag met dankgebed.
Op zondagmorgen verzorgde ds. Eijer de dienst. De muzikale bijdrage bestond o.a. uit zang, blokfluitspel en dwarsfluitspel.
Het was een goede dienst met veel diepgang.
Daarna volgde de koffie met oranjekoek. Zr. Corporaal verzorgde de slotbijeenkomst. Zij haalde de woorden van Jezus aan: 'Houdt moed, vrees niet', m.a.w. we kunnen altijd op Jezus terugvallen.
We hebben de Heer gedankt voor zijn leiding en tegenwoordigheid, die wij als groep hebben mogen ervaren.
Een volgende ontmoeting is op zaterdag 28 september in de gemeente Deventer. U bent daar van harte welkom!
Voor informatie kunt u bellen naar:
zr. Corporaal, telefoon 038-547940
en de opgave voor deze dag kunt u sturen naar zr. J. van Kleef,
Tubantenoord 11, 3079 ZR Rotterdam,
telefoon 010-4830740.
Wij hopen ook dan een fijne dag met elkaar te beleven.

Jannie van Kleef

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

STOPPEOLBERG BLIJFT ALCOHOLVRIJ

Beekbergen (INS). Het met sluiting bedreigde alcoholvrije conferentie- en recreatiecentrum, De Stoppelberg in Beekbergen van de Christelijke Beweging voor Drankbestrijding (CBD) blijft open. De beheerder, die tot nu toe in dienst was van de CBD, zet de exploitatie in eigen beheer voort.

In de koopakte is bepaald dat het centrum in elk geval de eerstkomende twintig jaar alcoholvrij blijft. De CBD zag de afgelopen jaren geen kans meer het centrum rendabel te exploiteren.

Behalve De Stoppelberg zijn er in ons land nog drie alcoholvrije centra: twee campings (Het Spoek in Beekbergen, en Us Blau Hiem in Appelscha) en één hotel (Het Blauwe Kruis in Gouda). Enkele jaren geleden werd het alcoholvrije hotel Atlanta in de Enschedese binnenstad gesloten.

De stoppelberg zal op 7 september a.s. met een wijdingsdienst worden heropend.

JOEGOSLAVEN VASTEN EN BIDDEN VOOR VREDE

Siegen - De politieke spanningen in Joegoslavië gaan gepaard met een geestelijke opleving. Veel mensen willen, oog in oog met de onrust, meer over het christelijk geloof weten. Dat bericht de zendeling Vlatko Perse uit Siegen, die onder Joegoslaven in Duitsland werkt.

Christenen bidden en vasten voor vrede. Alleen al in de Kroatische hoofdstad Zagreb bestaan zeker honderd bijbelkringen, die bij mensen thuis bij elkaar komen, aldus Perse. Ook zijn er aanwijzingen voor een geestelijke herleving binnen de katholieke kerk van Kroatië. Zo zet dit kerkgenootschap zich ervoor in dat er vanaf september godsdienstonderwijs op de staatsscholen gegeven mag worden.

Volgens de zendeling zijn de grote kerken "niet helemaal onschuldig" aan de spanningen in Joegoslavië, omdat zij de nationalistische bewegingen ondersteunen.

(Idea dsl).

DUITSE CHRISTEN JONGEREN AANGEMOEDIGD TOT EVANGELISATIE

Chemnitz - Zo'n 3500 West- en Oostduitse jongeren, velen jeugdwerkers zijn vijf dagen bij elkaar geweest op een zendingscongres voor jongeren in het Oostduitse Chemnitz, met de naam 'Schritte 91'. Ze werden daar aangemoedigd om, na veertig jaar alleen binnen de kerkmuren actief te zijn geweest, weer naar buiten te treden.

Het gaat er immers om dat mensen voor de beslissing worden gesteld of ze hun leven onder de leiding van Jezus Christus willen stellen, zo kwam tijdens de conferentie naar voren. Het congres was georganiseerd door een werkgroep van de Evangelische Alliantie in Duitsland. De voorzitter van die werkgroep, YMCA-er Rainer Dick, riep de jongelui tijdens de slottoespraak om angst, weerstand en traagheid achter zich te laten, en in plaats daarvan op het werk en op school over het evangelie te spreken. Tijdens het congres werd diverse malen in de binnenstad van Chemnitz geëvangeliseerd.

De deelnemers werden met name opgeroepen niet uit de weg te gaan voor punkers en andere randgroepjongeren. "Het rare uiterlijk is vaak maar een masker waarachter zulke jongelui hun eigenlijke gevoelens willen verbergen," legde Uve Simon, werkzaam voor SELA-Teams, uitgaande van het Leger des Heils, de aanwezigen uit. Steeds meer kerkelijke jongeren sluiten zich bij de punk- of rock-scene aan, omdat ze in hun kerk geen echte christelijke gemeenschap aantroffen.

HOMOSEKSUELEN

De studentenevangelist Roland Werner wees op de nood onder homoseksuelen. Ook onder evangelischen bestaan er nog veel misverstanden en wordt er weinig aandacht aan deze groep besteed, aldus Werner. Veel christenen bekommeren zich helemaal niet om hen, vaak uit angst. "Maar wie niets voor hen doet, moet zich er niet over verwonderen dat ze uiteindelijk kiezen voor een homoseksuele levensstijl en om gelijkberechting van homoseksuele levensstijl." Werner is zelf betrokken bij pastoraal werk onder homoseksuelen. Volgens hem is bij goede pastorale begeleiding verandering van de homoseksuele gevoelens mogelijk.

(idea dsl)

MEDEDELINGEN

Secretaris van de Baptisten Gemeente Doetinchem is:
G. van Manen,
Torontostraat 32,
7007 BM Doetinchem,
tel 03840-24581.

Het nieuwe adres van J. Riksten (lid U.C.) luidt:
G. Molièreweg 47,
9731 LC Groningen
tel 050-425805.

Man, 49 jaar, Baptist, wil graag weer samen verder en zoekt daarom een betrouwbare vrouw, doel huwelijk. Brieven onder nummer 18650 aan het bureau van dit blad.

"De Heer is mijn Herder".

Op 22 augustus 1991 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

E. Bronnenberg - Taalmans

Op de leeftijd van 83 jaar.

Baptisten Gemeente Treebeek.

"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem."

1 Thessalonicenzen 4:14

In dat geloof is van ons heengegaan onze broeder

Harmannus Straat

Op de leeftijd van 73 jaar.

Sinds 17 maart 1988 weduwnaar van Jantina-Christina Vegter

13 augustus 1991
Baptisten Gemeente Muntendam

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

106e JAARGANG NR. 32, 19 SEPTEMBER 1991

Zonder geschiedenis geen identiteit

Graham bij Gorbatsjov en Jeltsin

J. Drenth (U.B.S.): Tot dienst van het geheel

Agenda

22 september
Ontmoetingsdag Drenthe (Emmen)
23-25 september
ECU-konferentie
26 september
Friesland bespreekt A.V. (Sneek)
28 september
Alleenstaandendag (Deventer)
4-6 oktober
Jongeren A.V. (Harderwijk)
5 oktober
Oost-Europadag (Heemskerk)

Foto voorpagina: J. van de Merbel, Assen.

Mededelingen:

Nieuw adres: J. A. Brandsma, Ulbe van Houtenwei 89, 8915 JX Leeuwarden.

Secretaris van de gemeente Apeldoorn is:
A. Niessink, Woestijnweg 46, 8172 CS Vaassen, tel. 05788-1771.

Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland; verschijnt wekelijks; abonnementsprijs ƒ 49,– per jaar; buitenland ƒ 68,– per jaar.

Redactie:
Drs. H. D. Huiting, drs. P. J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J. H. Stijkel.

Eindredacteur:
Drs. P. J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredacteur te zijn.

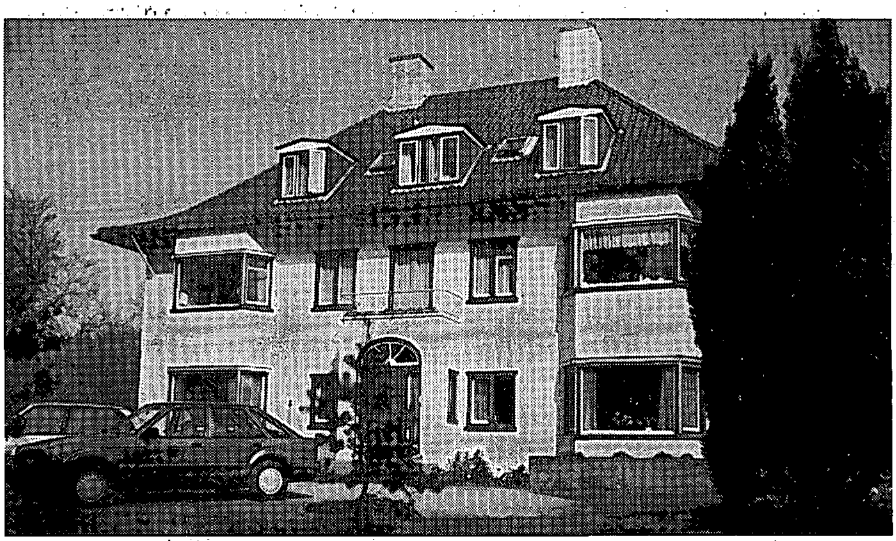
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

de Column

ONDERWIJS

Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Minister Ritzen van Onderwijs moet wel erg in het nauw zitten. Het lesgeld voor scholieren boven de zestien jaar gaat enorm omhoog en op zitten blijven komt een enorme boete. Eerder had hij de rente op studieleningen van studenten al zover opgeschroefd, dat je wel voor tandarts moet gaan studeren om ooit je studieschuld nog af te lossen. Tenzij je pa alles kontant kan betalen natuurlijk. (Wanneer komt er een Baptistenfonds om voorgangers die van de universiteit komen van de molensteen van de studieschuld af te helpen?)
Resultaat zal zijn, dat doorleren en studeren voor bepaalde groepen jongeren onbetaalbaar wordt. Jan Modaal kan straks geen drie kinderen meer laten studeren. Bepaalde jongeren krijgen vanwege het geld geen ontplooiingskansen meer. Meer mensen zullen onvoldoende opleiding krijgen en grote kans op werkloosheid hebben. Daar kan dan een andere minister de uitkeringen voor betalen...
Kijk, dat een land niet failliet mag gaan, weet ik. Maar het onderwijs te duur maken is de slechtst mogelijke maatregel. Dan maar een extra belasting op fruitautomaten en plezierjachten. En het hoogste tarief van de inkomstenbelasting kan best van 60% weer terug naar 72%.

P.J.L.

De Vinkenhof, Uniebureau en Seminarium. Foto: N. Schipper, Kollumerzwaag.

INHOUDSOPGAVE

„Die baptisten, wat zijn dat eigenlijk voor mensen?" Dat is de titel van een „geschriftje" dat Tabitha Amsterdam blijkens de eerste pagina in 1974 deed verschijnen. Er bestond kennelijk behoefte aan zo'n boekje waarin bewoners op een duidelijke manier kennis konden maken met het baptisme. De Publiciteits-commissie van de Unie geeft ook een boekje uit met als titel: „De baptisten-gemeenten" met als ondertitel „Informatie ten behoeve van hen die, om bijvoorbeeld studieredenen, nader willen kennismaken met de baptistengemeenten".

Het baptisme (1)

ZONDER GESCHIEDENIS GEEN IDENTITEIT

WAT ZIJN BAPTISTEN?

Nu zijn deze boekwerkjes inderdaad best nuttig om eens door te lezen, want hoe maak je nu inderdaad iemand anders duidelijk wat baptisten nu precies zijn voor mensen? Wat geloven baptisten nu anders dan andere christenen? Dat zijn moeilijke vragen. In zekere zin stelt de Stuurgroep Organisatie Unie ons als baptisten ook die vraag: Wie zijn we als baptisten of wie willen we zijn? Het is de vraag naar de identiteit.

Het stellen van deze vraag heeft niet alleen een gemeenschappelijk belang, maar ook een persoonlijk belang. Wie ben ik? Waarom ben ik baptist? Wat betekent dat? Natuurlijk kunnen de meeste leden van onze gemeenten hierover wel hun zegje doen, maar daarbij worden we sterk beïnvloed door onze eigen plaatselijke gemeente. Het gaat bij de identiteit van onze gemeenschap om het samenbindende gedachtengoed, om die dingen waarin we ons als baptisten (gemeenten) herkennen. Om die gedachten en overtuigingen waarvoor we samen als gemeenschap staan, maar ook om die dingen waarmee we moeite hebben. Immers de identiteit van iemand, maar ook van een organisatie ontdekken we pas, als we verschillende vragen stellen, bij voorbeeld: Waarin is hij/zij goed? Waar kan hij/zij niet tegen? Wat roept felle weerstand bij hem/haar op?; Wat zijn minder goede kanten van zijn/haar karakter?

DE DISCUSSIE OVER IDENTITEIT

Nu blijkt uit de discussie (die enigszins stil ligt, maar misschien is dat een stilte voor de AV-storm!) van de afgelopen tijd, dat we het als gemeenten met sommige vragen best moeilijk hebben. De moeite blijkt bijvoorbeeld uit de twee SOUvenirs in DC van 20 juni: „Ik zeg altijd amen, maar hoe doe je dat samen?" en 15 augustus jl.: „Baptist zijn: fijn! (of pijn?)". Ongetwijfeld zullen die moeiten straks ook weer gaan spelen op de AV, waar o.a. „identiteitsgevoelige" voorstellen van de Commissie voor de Opleiding besproken zullen worden. Zonder op de discussie aldaar te willen vooruitlopen en zonder de zaken al te simpel voor te willen stellen, leek het mij een goed idee om in **ons** blad ook enige aandacht aan onze identiteit te schenken. Echter niet in een discussievorm, waarin over en weer reacties (die meestal uit de hand lopen) worden gepubliceerd.

LUISTEREN NAAR ONZE GESCHIEDENIS

Misschien is het goed om naar onze historische wortels te kijken en een aantal van oudsher belangrijke thema's van baptisten onder de loep te nemen. Het gaat daarbij niet om de vaststelling van de kerkgeschiedenis, maar wat we van onze geschiedenis kunnen leren. Dit is in ieder geval een leerzaam gebeuren, zeker voor al die mensen binnen onze baptistengemeenten die van huis uit geen baptist zijn, maar uit den vreemde binnen zijn komen rollen. Het gaat bij de geschiedenis ook niet om het definitief vaststellen van wat we als baptisten moeten geloven of wie we – gezien ons verleden – moeten zijn. Ook de baptistische geschiedenis is historisch bepaald en afhankelijk van allerlei omstandigheden, die nu niet meer van toepassing zijn (bijv. de strijd tegen slavernij van de zwarte bevolking in Amerika). De baptistengemeenten blijken per eeuw, per land en zelfs per streek van karakter te verschillen.

GESCHIEDENIS ALS LEERMEESTER

Geschiedenis kan zeer leerzaam en zeer actueel zijn. Want in die oude wortels herkennen we misschien onszelf als baptisten van de 20e eeuw. Geschiedenis is meer dan een dode opsomming van feiten. Geschiedenis kan zelfs gaan leven voor mensen. In de geschiedenis blijken mensen soms met bepaalde vragen te hebben geworsteld (bijv.: wat is de plaats van oudtestamentische wet in het leven van een christen?), die ook ons bezighouden.

Zo kan de geschiedenis ons misschien helpen hoe we de huidige vragen kunnen beantwoorden en de daarbij voorkomende problemen kunnen overwinnen. Het zijn en blijven natuurlijk wel vragen van deze tijd en wij mensen van nu moeten ermee aan de slag.

De moeilijkheid is hierbij natuurlijk ook het verschil van inzicht in die geschiedenis van het baptisme. Puur objectief de geschiedenis aan het woord laten komen, is dan ook een onmogelijkheid. Maar we kunnen de geschiedenis wel genuanceerd aan de orde stellen, zonder haar te laten buikspreken.

DE HERINNERING

De herinnering aan het verre verleden moeten we tegenwoordig natuurlijk uit boeken halen, want niemand van ons was erbij, toen de eerste baptistengemeenten in ons land ontstonden, of toen nog eerder de doperse beweging ontstond. Herinnering aan het verleden is belangrijk om bijvoorbeeld niet weer dezelfde fouten te maken. Maar het is vooral ook belangrijk, omdat het ons bepaalt bij de waarden van de baptistengeschiedenis. De erfenis van die geschiedenis dragen wij als het ware voort. En van erfenissen is bekend, dat daarover onenigheden ontstaan. Maar een goede familie gaat er verstandig mee om, zonder de erfenis te verkwanselen en zonder voortwoekerende strijd tussen verschillende partijen.

(wordt vervolgd)

H. D. Huiting

ALPHEN AAN DEN RIJN – Men wilde wel een eigen kerkgebouw. Maar een investering in een gebouw dat „de hele week leeg staat" en „een hoge drempel heeft" werd – mede vanwege de hoge grondprijs in Alphen aan den Rijn – te kostbaar gevonden. Daarom besloot de baptistengemeente Alphen-Noord een pand te kopen bij een winkelcentrum, dat voor gemeentelijke activiteiten wordt gebruikt, maar daarnaast open staat voor iedereen: „Ouverture".

Door Lydia Plat

Met toestemming overgenomen uit Uitdaging (juni '91)

Uit de gemeenten

„OUVERTURE" WIL KERK WEER TUSSEN MENSEN

November 1989 werd het gebouw geopend. Het staat in een zeer nieuwe wijk van de Zuidhollandse stad, een beetje aan de rand van een winkelstraat en met uitzicht op een gezellig winkelcentrum aan de overkant. De gevel en het interieur zien eruit als een *lunchroom*, zonder de croissantjes die in een dergelijk etablissement verwacht mogen worden. Wel een leuk barretje, met koffiezetapparaat. Niets aan de buitenkant ervan verraadt dat „Ouverture" een christelijk initiatief is. „Dat willen we ook niet", zegt Jacques Snel (53). Hij is zo'n beetje de motor achter het project. De bedoeling van Ouverture is dat de kerkgemeenschap dichter bij de maatschappij komt te staan.

PEUTEROPVANG

Een activiteit waarmee dit doel ook daadwerkelijk moet worden bereikt, is de peuteropvang die de Ouverture-medewerkers hebben opgezet. „Pukkie" biedt geen regelmatige opvang voor werkende moeders, maar korte en incidentele gastvrijheid voor peuters wier moeders en vaders even vrij willen winkelen of naar de kapper gaan. Veel dames maken er dankbaar gebruik van. Een kapsalon in het tegenoverliggende winkelcentrum biedt haar klanten behalve wassen, knippen en föhnen op de ochtenden waarop Pukkie is geopend, zelfs vergoeding van de peuteropvang. Die is overigens niet duur, mede omdat alleen met vrijwilligers wordt gewerkt. De ouderbijdrage van hooguit een rijksdaalder voor de hele ochtend wordt besteed aan speelgoed en limonade. Wat overblijft, gaat naar een kind in Roemenië. Wellicht een reden te meer voor moeders om hun kind bij Pukkie achter te laten.

Het Evangelie komt er ook naar voren; er wordt een verhaaltje voorgelezen en de kinderen zingen liedjes. Maar verder worden ze vrijgelaten in hun spel. Toch weten de meeste mensen dat het hier uitgaat van de baptistengemeente, en Jacques Snel weet al van twee moeders die de gemeente bezochten naar aanleiding van de opvang van hun peuter.

Vanaf september start Ouverture met het „Open Jeugdwerk", waarbij elke woensdagmiddag ook de wat oudere kinderen welkom zijn.
Op zaterdagavond staat het gebouw open voor de Alphense jongeren. De jongerenorganisatie TOV (van het Hebreeuwde woord voor „goed") wil het uitgaansleven in Alphen verrijken door activiteiten als film, muziek, discussie-avonden en gospeltheek-avonden en voor de rest is het een jongerencafé. „Van het gewone uitgaansleven krijg je op een gegeven moment wel een beetje de balen", stelt één van de leiders van TOV in een plaatselijke krant. „Wij stellen de contacten tussen de jongeren onderling centraal." Geen overdonderende muziek dus in Ouverture, en ook geen alcohol. Toch komen er wekelijks zo'n honderd tot honderdvijftig jongeren op af. En de roem van het nieuwe uitgaanscentrum drong ook door tot Zoeterwoude. „Ik werd opgebeld door een vertegenwoordiger van Heineken", vertelt Jacques Snel. „Hij had gehoord van het jongerencentrum en vroeg of hij eens kon komen praten. Toen ik hem vertelde, dat wij alleen maar thee en frisdrank schonken, was hij heel verbaasd. Dat had hij nog nooit gehoord!"

OPEN HUIS

Meest recent is de start van „OPEN-HUIS-OUVERTURE", bedoeld voor mensen die ergens rustig een kopje koffie willen drinken, een praatje willen maken of „op verhaal willen komen". Het ligt in de bedoeling ook creatieve en informatieve programma's te bieden in het OPEN HUIS. Zo organiseerden de medewerkers een expositie van de christen-kunstenares Aline Muusse en boden zij ruimte voor een kleding- en voedselinzameling van het Rode Kruis.

Na een eenmalige samenwerking van TOV met de lokale omroep, die een live-uitzending vanuit Ouverture verzorgde, klinken nu regelmatig uitzendingen vanuit het gebouw. En ook de winkeliersvereniging maakte gebruik van de faciliteiten voor haar vergadering. Men spreekt dan ook met recht van een „multifunctioneel centrum".

Het gaat de gemeente met Ouverture om indirecte evangelisatie. Nu al zorgde het jongerencentrum TOV bijvoorbeeld voor een groei van de gemeente. Jacques Snel speekt van dertig jongeren die naar aanleiding van hun contacten in TOV de zondagse diensten zijn gaan bezoeken. Onlangs werd ook een doopdienst gehouden voor een aantal van hen die tot bekering of overgave waren gekomen.

ECU - ALLERLEI

Evangelisatie

WERKBIJEENKOMST
De Werkbijeenkomst voor Gemeente & Evangelisatie staat weer voor de deur. Van 23 - 25 september a.s. hopen vele broeders en zusters uit onze gemeenten elkaar te ontmoeten. Het thema van de konferentie is deze keer „Doelbewust evangeliseren". Het gaat in de evangelisatie ook om doelgerichtheid. Op welke mensen richten we ons met de boodschap van Jezus Christus? De Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie heeft zich zeer ingespannen om dit thema op een goede manier uit te werken. Zo zal er een drietal workshops gehouden worden over evangelisatie, gericht op sportmensen, gericht op buurtbewoners en gericht op straatpassanten. Daarnaast hebben we de rector van ons seminarium, broeder Olof de Vries, bereid gevonden, een inleiding te houden over de benadering van mensen met verstandelijke en emotionele bezwaren tegen het Evangelie. Ook zien we uit naar de bijdrage van broeder Bart Bazuin uit Hoofddorp over de PR van de gemeente. Daarnaast zal een bijbelstudie gehouden worden over doelgroepen in het Nieuwe Testament en over de vraag, hoe de gemeente vóór evangelisatie gemotiveerd kan worden. Tenslotte hopen we opnieuw het een en ander te horen over zaken die met gemeente-opbouw te maken hebben. Dat wat betreft de inhoud van het programma. Er gebeurt natuurlijk meer op deze konferentie: de onderlinge ontmoetingen, het samen zingen en bidden en niet te vergeten het delen van ervaringen, opgedaan in het werk van de Heer. We zien uit naar een bemoedigende en inspirerende konferentie. En dat alles onder de zegen van God. Laten we in onze gemeenten de Heer bidden of deze ontmoeting tot zegen zal zijn voor heel onze gemeenschap!

CAMPINGWERK
De afgelopen zomer zijn zo'n 30 mensen – meest jongeren en enkele ouderen – in touw geweest op camping „De Barkhoorn" in Selingen. Over een periode van zes weken is er gemotiveerd en met grote inzet gewerkt. We hebben het dus over het camping-evangelisatiewerk. De berichten die er over binnenkwamen zijn erg bemoedigend. Heel veel kinderen zijn in de grote tent geweest voor hun eigen programma. Ze hebben allemaal gehoord over de Here Jezus, die veel van kinderen houdt. Er werden kontakten gelegd met ouderen en jongeren via de rekreatie-aktiviteiten. Opvallend veel mensen bezochten de avondsluitingen. Verschillende campinggasten staken hun waardering voor dit werk niet onder stoelen of banken. Ook na deze zomer zijn er nog kontakten met mensen die op „De Barkhoorn" kampeerden. Het is al met al een werk, waarover we bijzonder verheugd zijn. Een werk ook, waarin duidelijke kansen liggen om met mensen in kontakt te komen over geloof en kerk en Evangelie. De evaluatie met de deelnemers zal binnenkort plaatsvinden in het kerkgebouw van de gemeente Utrecht-Noord. De Werkgroep Jongeren Evangelisatie is overtuigd van de noodzaak dat dit werk krachtig wordt voortgezet. Intussen zijn we erg dankbaar voor al die jongeren en ouderen die zich zo hartverwarmend hebben ingezet. Ze hebben veel moeten geven. Ze hebben gelukkig ook veel terug ontvangen. En zo is dat in de evangelisatie: als je je gemotiveerd inzet, ontvang je zelf ook een zegen!

DE ZAAIERKRANT
Hoewel de kranten, die in de afgelopen periode zijn verschenen, nog niet uitverkocht zijn, zijn we toch al weer druk bezig met een nieuwe serie. We gaan het echter een beetje anders doen. De ECU heeft onlangs besloten de volgende lijn te volgen: er komen dit seizoen een kerstkrant, een paaskrant, een zomerkrant en een krant die bij voorbeeld gebruikt kan worden bij de aanvang van het nieuwe seizoen. Aan de gemeenten zal steeds gevraagd worden voor een x-aantal exemplaren in te tekenen. Zo komt er binnenkort een schrijven over de kerstkrant met het verzoek om hiervoor een bestelling te doen. En dat zal later dus ook gebeuren met de andere kranten. Gelet op de ervaring van vorig jaar, rekent de ECU ten aanzien van de kerstkrant op een oplage van ver over de 100.000 ex. Het zou een goede zaak zijn, wanneer de gemeenten alvast zouden willen overwegen, hoeveel kerstkranten ze dit jaar willen verspreiden. Let wel: het is ons gebleken, dat de krant een prima mogelijkheid is bij de mensen binnen te komen. En de ervaring heeft ook geleerd dat mensen reageren!

EVANGELIST
De ECU heeft de gemeenten onlangs meegedeeld, dat ik het beroep dat de gemeente Emmen-Zuid op mij uitbracht, heb aangenomen. Ik hoop mijn werk in Emmen per 1 december te beginnen. Tot dan heb ik dus nog de tijd om de verschillende afspraken die gemaakt zijn in verband met het ECU-werk na te komen. Zo hoop ik nog gemeente-weekends te leiden in Lelystad, Krommenie, Workum en Deventer. Daarnaast zijn er nog vele andere dingen die gedaan moeten worden. Wat ik vurig hoop is, dat het ECU-werk aanstonds door br. Peet Wijchers, die door de ECU benoemd werd, krachtig kan worden voortgezet. Het is aan de gemeenten deze benoeming te bekrachtigen!

Chris Eijer

AV EN FRIESE BOND

Op donderdag 26 september 1991 om 20.00 uur is er een gewestelijke bijeenkomst over AV-zaken in de Hartman Visserzaal van de kerk van de Baptisten Gemeente te Sneek. De vraagstelling zal een meer informatief karakter dienen te hebben. Echte beleidszaken dienen in de plaatselijke gemeente besproken te worden.

Het verheugt ons dat praktisch alle leden van de UC, PC's en stichtingen woonachtig binnen ons gewest, hebben toegezegd op deze avond aanwezig te zullen zijn.

De raden van onze gemeenten en de plaatselijke AV-commissieleden en leden van Werkgroepen Uniezaken zijn op de hoogte van deze bijeenkomst. Behoort u niet tot deze categorie zusters en broeders, maar bent u geïnteresseerd in Uniezaken en wat er op de komende AV behandeld zal worden, dan bent u natuurlijk ook van harte welkom in Sneek.

Namens de Bond van Baptisten Gemeenten in Friesland.
F. de Boer, sekretaris

Een nieuwe opzet van De Christen. 't Was nodig, want lezerstal en elan dreigden weg te kwijnen. Moe(s)t het zo blijven?

DOE D'R WAT AAN!!!

de Uniecommissie

Geestelijke matheid in eigen leven, moet je dat maar accepteren? Of, als gemeentelijk werk, of een facet daarvan stagneert, moet je daar in berusten?
Als ons Unie- en intergemeentelijk kontaktorgaan groeistoornis kent, kan dat dan niet anders? De redactiecommissie, velen in den lande en de Uniecommissie vonden van niet.
Geestelijke achteruitgang of ontmoediging zijn geen onvermijdelijke natuurverschijnselen waar je machteloos tegenover staat! Je kunt er wat aan doen!
In Hebreeën 12 : 12 staat:
Heft dan de slappe handen op en strekt de knikkende knieën, en maakt een recht spoor met uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet uit het lid gerake, doch veeleer geneze.
Er is een eigen verantwoordelijkheid voor elke christen om de zaken geestelijk niet te laten „verslonteren". Geestelijke lauwheid... berust er niet in!

WAT MOETEN WE DOEN??
Maar je moet er wel wat (veel!) voor willen doen!! Wat?
Kijk in Hebr. 12 (vs. 2, 5 en verv.):
a. Voor alles: rigoureus Christusgericht denken en handelen. Zijn Persoon, Zijn verlossingswerk, Zijn geboden, de levende relatie met Hem, moet ons doen en laten – dus ook ons schrijven(!!) vervullen en bepalen.
b. In ons leven konsekwent de tucht van de Heer en Zijn Woord willen zoeken en (willen) ondergaan.
Wie niet door Hem gecorrigeerd wil worden zal geen recht spoor achterlaten. Maar als we ons overgeven aan de leiding van de Heilige Geest, dan zal er leven en kracht **in** ons stromen en **uit** ons stromen.
Dan worden we gemeenten en mensen met een opdracht, en ons blad vol inhoud en attraktiviteit!

WANT WE HEBBEN WAARACHTIG WAT TE ZEGGEN!
Er is geen enkele reden om ontmoedigd en timide te zijn!
1. We zijn immers behalve belijdenisgemeenschap, altijd bereid om rekenschap af te leggen van de hoop die in ons is, vooral ook **belevenis-gemeenschap.**

Door genade hebben we de levende God ontmoet in Christus en ons tot Hem bekeerd.
En door Zijn Geest mogen we dagelijks met Hem leven. Niet slechts een leer (dat ook!) maar vooral een Levende, Sprekende, Handelende Heer!
We zijn Baptist, omdat we Hem hebben leren kennen!
2. We zijn een Bijbel-beweging. Toegegeven, over de gedetailleerde inspiratieleer wordt onder ons verschillend gedacht. Maar 't is nog steeds waar wat J. G. Oncken in 1847 schreef: T.a.v. de Heilige Schrift geloven Baptisten, dat ze de enige ware goddelijke openbaring aan het menselijk geslacht is en de enige regel en richtsnoer voor geloof en levenswandel. Een recente opiniepeiling bevestigde, dat meer dan 90% van Baptist Nederland dit ten volle onderstreept. We beseffen de noodzaak van de werking van Gods Geest, maar vernieuwing en groei komen door de werking van Geest en Woord. Gods Geest toont in het Woord de Christus der Schriften. Zowel in de gemeente (verkondiging, gemeente-bijbelschool etc.) als in de Unie en haar organen, moet het eerste en laatste criterium zijn: Wat zegt de Schrift?
En dat te meer in een van humanisme doortrokken cultuur.
3. We zijn een Gemeente-beweging. Onze (geestelijke) voorouders hebben in de bijbel het beeld van de N.T.-ische gemeente ontdekt. En toen we Christus als Heer beleden, wilden we ons richten op dat gemeente-beeld en ideaal. Dat bepaalt onze doopopvatting. Daarom spreken we van „broeders en zusters" – heel bewust! Want de (plaatselijke) gemeente is niet maar een organisatie of club van gelijkgezinden, maar Huisgezin van God en Lichaam van Christus. Vandaar de afwijzing van een andere heilloze cultuur-trek: het individualisme.
Maar vandaar ook de – steeds aanwezige huiver – voor kerkelijke of interkerkelijke koepelorganisaties. Gods Geest wil, naar Gods N.T.-ische blauwdruk, werken in de **plaatselijke gemeente van gelovigen.** Daar geeft Hij ons een plaats in!
Neen, onze Uniegemeenschap is **geen** kerk of nationale gemeente. Elke neiging daartoe wijzen we dan ook af. Maar wel een bond van plaatselijke gemeenten die voor alles verenigd zijn door **geestelijke** banden en idealen. En dat in hulpbetoon en samenwerking tot uiting willen brengen. Mensen die door Gods Geest in Christus verbonden zijn. Gemeenten met een urgente boodschap!!
4. We zijn een evangelisatie-beweging. Zielen winnen voor Christus, mag voor menigeen een verouderde of zelfs een verdachte term zijn; niet voor ons! We belijden, dat er behoudenis en eeuwig leven is voor alle mensen. Maar ook, dat er **geen andere weg** tot God is, dan door geloof in de Gekruisigde Christus. **DAT MOET IEDEREEN WETEN.**
We erkennen: Baptistengemeenten zijn er niet slechts voor zichzelf. Maar we zijn Gemeenten met een zending, en een reddende en hoogst dringende boodschap!

Een nieuw blad voor een eeuwige boodschap.
Dit „nulnr." wil een prototype zijn om u aan te geven: kijk, zo kan het worden. Dit streven we na. We verlangen Gods roem veelkleurig te uiten. En dat de boodschap en opdracht van onze Hemelse Zender steeds heel **duidelijk en inspirerend** op elke lezer(es) zal overkomen. Is dat alleen een verantwoordelijkheid van redakteuren? Nee, laten we samen beseffen:
We hebben een Woord voor de wereld
We staan samen in een Opdracht.
Wat God in ons gedaan heeft en doet in Zijn gemeente – ook doen wil in onze tijd – daar raak je niet over uitgepraat. Zijn daden en woorden zijn eeuwig.
Laten we daarom De Christen – nieuwe stijl – niet slechts een faire kans geven, **maar doe er wat aan en doe er wat mee.**
Bid voor redaktieleden en schrijvers.
Neem zelf een abonnement.
Attendeer anderen erop.
God zegene allen die aan dit blad hun medewerking verlenen. En stelle ze tot zegen voor velen.

Voor de U.C., G. Bosveld, Musselkanaal.

OVER DE REEPERBAHN EN DE NBJB

Van 10 tot en met 24 augustus organiseerde de Europese Baptisten Federatie (Jeugd-afdeling) voor het eerst een Internationale Zomer Bijbelschool in Hamburg. De school was bedoeld voor plaatselijke vrijwilligers die actief zijn in het jeugdwerk van een Baptistengemeente. Er waren ongeveer 25 deelnemers uit Oost- en Westeuropese landen. Het programma was voorbereid door het Gemeinde Jugend Werk (het Duitse jeugdwerk) en de NBJB.
Doel was de jeugdleiders toe te rusten en te trainen. Door bijbelstudies, exegese (Teacher: Anne de Vries, the Netherlands!), muziek (Teacher: Anne de Vries, the Netherlands!), geschiedenis Baptisme, trainingssessies over Jeugdwerk en vele andere lessen werd aan dit doel gewerkt. Daarnaast waren er programma-onderdelen als een bezoek aan het Leger des Heils in St. Pauli. (Waarvan hieronder een verslag.)
Ook in 1992 hopen we een dergelijke school te kunnen organiseren. De NBJB zal tijdig publiciteit maken, zodat belangstellende Nederlanders alle gelegenheid krijgen mee te doen.
Hou het vast in de gaten!

Jeugdbeweging

EEN BONTE STOET

Het gebeurt iedere donderdagavond, op dezelfde plaats, maar van een vast publiek is niet echt sprake. De reacties van de omstanders variëren van vreemd opkijken of meewarig glimlachen tot belangstellend luisteren of schreeuwen en schoppen.
Plaats van handeling: de Reeperbahn, midden in St. Pauli, de beruchte rosse buurt van Hamburg.
De handeling: een groep van 50-60 mensen loopt in een stoet van tweetallen door de buurt. Voorop twee mannen in een Leger des Heils-uniform. De één draagt een vaandel, de ander een groot houten kruis. Achter hen loopt iemand met een klein versterkertje en een microfoon, waardoor liederen worden gezongen die de hele stoet probeert mee te zingen.
Probeert. Want het lawaai van het verkeer, de blikken van de omstanders en de onbekendheid van de liederen vormen voor velen een probleem. Het zal je ook maar gebeuren: je komt uit Hongarije, bent 18 jaar, nog nooit je eigen land uit geweest, je doet mee aan een „Internationale Zomer Bijbelschool", en daar loop je dan. Midden in een westers ghetto. Een beetje giechelig, een beetje bang.
Plotseling draait zich de rij in een cirkel en begint iemand te preken. Er wordt nog wat gezongen en dan gebeurt het. De man in het midden nodigt de Hongaren uit om naar voren te komen. Hij stelt een paar vragen, en nodigt uit om wat te zingen in het Hongaars. Ook dat nog: midden in de belangstelling. Maar na wat denken (en giechelen) wordt er redelijk zelfverzekerd gezongen. Een lied dat de dagen daarvoor al in verschillende talen tijdens de Bijbelschool had geklonken: „Dit is de dag, die de Heer ons geeft." De Russische, Estlandse, Deense en Duitse versie volgen.

VREEMD . . . PRACHTIG . . . KIPPEVEL

„Dit is de dag"; terwijl de zon ondergaat in een buurt die pas 's nachts tot leven komt.
„Die de Heer ons geeft"; tussen mensen die zoveel meegemaakt hebben, en soms zo beschadigd zijn, dat ze niet meer weten wat geven is. Of hoe het voelt om goede dingen te krijgen. Pakken wat je pakken kunt is hier het devies. Innemen. Drank, drugs, sex. In een poging de bodemloze put van wanhoop en verlangen te dempen. De geeuwhonger naar vervulling even te stillen.
„Wees daarom blij en zingt verheugd"; dat zou gemakkelijk goedkoop en triomfalistisch kunnen overkomen. Kijk eens hoe blij we zijn, en wordt dat allen ook maar even. Maar dit klinkt anders. Als een verwijzing naar de gezindheid van Jezus: vertrouwen gevend, liefde tonend. Jezus: de belichaming van vrede en blijdschap. De vreugde van het kennen van God, niet tijdelijk, als amusement, maar als wezenlijk onderdeel van heel het bestaan.
Ik sta er zo wat tussen, gitaar om m'n nek, en ik betrap mezelf er op dat ik even niet volop meedoe. M'n gedachten maken een rare sprong. „Hier gaat het nou om bij de NBJB," bedenk ik me.

WAAROM NBJB?

Zo'n Bijbelschool is natuurlijk speciaal en uitzonderlijk. Maar toch wordt hier heel helder waar een Baptisten Jeugd Beweging voor staat:
- Ontmoeting tot stand brengen tussen mensen. In dit geval uit verschillende landen. Door heel het jaar heen uit gemeenten. Elkaars verschillende ideeën proberen te begrijpen, met elkaar meeleven. Omdat je bij elkaar hoort; aan elkaar gegeven bent.
- Toerusting geven. In dit geval aan jeugdleiders uit heel Europa, door het jaar heen op alle mogelijke manieren in Nederland. Van gemeentelijke cursussen tot landelijke weekends.
- Getuigen. In dit geval op de Reeperbahn, door heel het jaar heen in allerlei activiteiten in Nederland. Van tentenkamp tot campingevangelisatie. (En waar eigenlijk niet?)
- Bouwen aan identiteit. In Hamburg stonden we op historische grond. Daarvandaan werkte één van de grondleggers van het Baptisme in Europa, Oncken. (Hij begon zijn werk onder kinderen van prostituées in St. Pauli!) Ook in Nederland wordt de vraag „Baptist, wat is 't?" steeds dringender. De NBJB hoopt eerdaags met materiaal te komen dat het praten over die vraag in jeugdgroepen kan ondersteunen.
- Samenwerking met andere kerkgenootschappen en organisaties. In Hamburg werd er geëvangeliseerd met het Leger des Heils, in Nederland zijn er contacten met o.a. Evangelische Alliantie en de Landelijke Organisatie Vrijwilligers Jeugd- en Jongerenwerk.

Kortom: je wortels ontdekken, groeien, boven je eigen grenzen uitgetild worden, daar is een NBJB voor.
Waar je op de Reeperbahn al niet aan kunt denken!

EEN GRONDREDEN

Terug op het terrein van het Gemeinde Jugend Werk waar de Zomer Bijbelschool wordt gehouden staan we weer even samen in een kring. Om te bidden en te danken. Zingend te bedenken dat evangeliseren, zomerbijbelscholen organiseren en (Nederlandse) Baptisten Jeugdbeweging zijn maar één grondreden heeft:

„There is a redeemer,
Jesus, God's own son.
Precious Lamb of God,
Messiah, Holy One."

Geert Jan Blanken

Het curatorium bestaat uit mensen, die door een plaatselijke gemeente zijn voorgedragen aan de Commissie voor de Opleiding. Uit deze voordracht benoemt de C.v.d.O. de door haar gewenste persoon. Verder maken de vaste docenten van het Seminarie er ambtshalve deel van uit, evenals een vertegenwoordiger van de C.v.d.O. Het is de bedoeling dat de curatoren de vinger aan de pols houden bij de opleiding, met het oog op het belang van de Gemeenten.

HET CURATORIUM

Als het u vergaat zoals mij in het verleden, dan zult u van de taak van dat college van (veronderstelde) wijze vrouwen en mannen misschien niet zo'n duidelijk beeld hebben. Wat doen ze eigenlijk? Is het een formaliteit, die er nu eenmaal bij hoort? Welke invloed heeft een verandering van samenstelling? Kunnen al die verschillende mensen uiteindelijk iets in de opleiding terugvinden van hun naar voren gebrachte ideeën? Misschien verschaft het enige duidelijkheid, als ik iets vertel over onze vergaderingen.

DE VERGADERINGEN
Laten we maar beginnen met de post die de laatste tijd van het ministerie binnenkwam in verband met de plannen van de Hervormde Kerk om met een eigen Theologische Universiteit te beginnen. Zij lijken daar ondertussen van afgezien te hebben, omdat men met de openbare universiteiten tot overeenstemming denkt te komen over de predikantsopleiding. De Hervormde Synode was in principe al akkoord gegaan met de oprichting van een eigen universiteit. Door deze plannen heeft men druk uitgeoefend op de minister om te komen tot gelijkwaardigheid van de kerkelijke met de staatsvakken. Men spreekt van de duplex ordo, als men het heeft over de scheiding tussen de kerkelijke vakken en de staatsvakken. Bij de kerkelijke vakken moet u bij voorbeeld denken aan dogmatiek, ethiek en praktische theologie en bij de staatsvakken aan vakken zoals kerkgeschiedenis, Oude- en Nieuwe Testament. Men is nu in gesprek met de openbare universiteiten over de aanpassing van de duplex ordo. Hierbij komen ook wij in beeld, want wij horen bij de kleine kerkgenootschappen, die er niet voor voelden om mee te doen met de oorspronkelijke plannen van de Hervormde Kerk. In de nieuwe situatie mogen de vijf kleine kerkgenootschappen samen twee vertegenwoordigers laten deelnemen aan het gesprek over genoemde aanpassing. Het is nu nog niet helemaal te overzien welke konsekwenties dit voor ons als Baptisten heeft. Willen en kunnen we ons eigen kerkelijke aandeel van de opleiding in de huidige vorm behouden? Of zijn er betere mogelijkheden in Europees Baptist verband? Misschien dat we hierover in de toekomst wat meer duidelijkheid zullen hebben. We zijn in ieder geval met een denkproces bezig, waar onze Gemeenten t.z.t. ook meer bij betrokken zullen worden. Dit zijn dus zaken die in eerste instantie bij het Curatorium op tafel komen. Het is een proces dat al enige tijd gaande is en dat vooral voor de nieuwe leden van het Curatorium wel wat hoofdbrekens kost om in de pas te komen met de ontwikkelingen. Van onze stafdocenten die er zo nauw bij betrokken zijn, eist het ook de nodige tijd en aandacht. Graag wil ik u nu eerst een kort overzicht geven van de voorstellen die uit de gehouden gesprekken zijn voortgekomen.

VOORSTELLEN I.V.M. AANPASSING VAN DE DUPLEX ORDO
1. In de ontwikkeling van de gesprekken wil men komen tot een principiële wetenschappelijke gelijkwaardigheid van de staatsvakken en de kerkelijke vakken.
2. Men wil scheiding van verantwoordelijkheid voor deze twee gebieden van enerzijds de faculteit en anderzijds de kerken handhaven.
3. Hierbij wil men komen tot een geïntegreerd curriculum, waarbij 168 studiepunten onder de academische en 84 onder de kerkelijke verantwoordelijkheid moeten vallen.
4. Ook een kerkelijk vak moet gekozen kunnen worden als afstudeervak. Dit houdt in dat het onderwijs dat wordt verzorgd door een kerkelijk hoogleraar wordt gelijkgesteld met onderwijseenheden die door een instelling van hoger onderwijs worden verzorgd. Dat zal betekenen dat de facultaire en kerkelijke docenten gelijke status en bevoegdheden hebben. Dit impliceert dat de rechten van kerkelijke hoogleraren en docenten bij de examens analoog geregeld worden aan die bij promoties.
5. Aan de bekostiging van de opleidingen van de kleine kerken zal bijzondere aandacht geschonken moeten worden.

POST UIT DE GEMEENTEN E.D.
Er komt niet alleen post van het ministerie, maar ook vanuit de Gemeenten. Men kan vragen hebben over bovengenoemde en andersoortige zaken. Meestal kan er niet zomaar een pasklaar en bevredigend antwoord gegeven worden op vragen en bezwaren. Ook kunnen er geen abrupte wijzigingen aangebracht worden. Alles moet zijn tijd hebben. Bovendien houden we rekening met elkaar in het geval dat er verschillende meningen zijn. Toch kan dit soort correspondentie een vormende invloed hebben op de toekomstige koers. Wij hopen bij nieuwe ontwikkelingen de wijsheid te hebben om te kiezen voor het meest wenselijke en zijn blij met de inbreng van de Gemeenten, ons daarbij bewust van eigen verantwoordelijkheid ook t.a.v. de A.V.

WAT ER VERDER TER TAFEL KOMT
Naar mijn mening is één van de mooiste onderdelen van onze vergaderingen het bespreken van de inhoud van een bepaalde cursus. Daarbij komen we samen tot een waardering van wat er gegeven wordt. Dat kan meer of minder positief gewaardeerd worden. Soms worden er vraagtekens geplaatst bij bepaalde onderdelen. Ook wordt er wel eens een bepaald accent of onderdeel gemist. Met zo'n bespreking kan de betreffende docent zijn voordeel doen. Het moeilijkst zou kunnen zijn, dat er verschil van mening is over de uitgangspunten van de docent. Dat is tot nu toe (in mijn nog maar zeer korte tijd) nog niet voorgekomen. Het gaat er om dat wij attent zijn op die zaken, die tot opbouw zijn en welke de toekomstige werkers geschikt maken om de Heer en onze Gemeenten beter te dienen. Wij hopen bij dit alles dat de groei van onze Gemeenten wordt bevorderd en scheefgroei wordt voorkomen. Alvorens u dit artikel onder ogen krijgt, heb ik dit artikel laten lezen aan enkele mede-curatoren om mij te vergewissen of dit een enigszins evenwichtige weergave is van ons werk.

J. Schotanus

Kunnen we meer voor Oost-Europa doen dan voedsel en kleding sturen? Ja, meent J. G. Brongers, lid van de gemeente Arnhem-Zuid.

OOST-EUROPA UITDAGING VOOR CHRISTELIJK DIENSTBETOON

Na de vreugde over het verdwijnen van de communistische dictaturen in Oost-Europa dient de realiteit van alle dag zich aan. En die realiteit is hard. Onlangs somde de plaatsvervangende Poolse ambassadeur in ons land openhartig de problemen in zijn land op: de economie van Polen in puin, de schulden torenhoog, slecht management, werkloosheid, milieuvervuiling, demotivatie, slechte arbeidsomstandigheden en een gezondheidszorg van een belabberd niveau. Een hopeloze situatie? Neen. Er zijn kansen om uit deze situatie te raken. Dat vraagt echter een creatieve inzet van mensen, christenen, in Oost èn West.

MAATSCHAPPELIJK EN GEESTELIJK VACUÜM; WIE VULT DIE LEEGTE?

De landen achter het voormalig IJzeren Gordijn verkeren in twee opzichten in een vacuüm: In de eerste plaats is er een „maatschappelijk vacuüm". De oude maatschappelijke orde met een centraal geleide economie heeft afgedaan. Maar wat nu? Markteconomie is het toverwoord. Maar brengt dat de verwachte zegeningen? Kunnen de vrij geworden landen misschien een eigen stijl ontwikkelen? Ten tweede is er een „geestelijk vacuüm". Voor de omwenteling werd van overheidswege het atheïsme gepropageerd. Dat is nu voorbij. Er is openheid voor het evangelie; maar óók voor oosterse religies en occulte zaken en ... voor het westerse materialisme. De keuzes die nu worden gemaakt, kunnen voor generaties lang bepalend zijn. En wie het eerst komt, lijkt ook de meeste kans te hebben ingang te vinden.

INITIATIEF CHRISTENEN UIT BEDRIJFSLEVEN EN UNIVERSITEITEN

Het sturen van Bijbels was lange tijd de meest gebruikelijke vorm van hulpverlening, aangevuld met individuele materiële hulp aan onderdrukte christenen in Oost-Europa. Maar nu de situatie drastisch is veranderd, is dat minder nodig. Het sturen van materialen en pakketten met voedsel en kleding krijgt nu nog wel aandacht, maar straks zal dat minder worden. Het idee ontstond onder een groep christenen, werkzaam in leidinggevende of adviesfunkties in bedrijven en organisaties, mensen in Oost-Europa zicht te geven op mogelijkheden het christelijk geloof ook in de werkorganisatie inhoud te geven. Contacten werden via de Nederlandse overheid gelegd (die via de kerken bleken niet zo vruchtbaar) in Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije en Roemenië. Zo lukte het in de zomer van 1990 een cursus van drie weken te geven in Tsjechoslowakije en Roemenië. Docenten werden gevonden in kringen van oud-leden van de Delftse christenstudentenvereniging, het christelijk Studiecentrum ICS en het Centrum voor Reformatorische Wijsbegeerte. Ik ben één van hen. De meeste van ons combineerden meerdere dagen lesgeven met hun zomervakantie daar. In Timisoara (Roemenië) en Brno (Tsjechoslowakije) deden in totaal 130 cursisten mee, allen werkzaam in leidinggevende funkties in bedrijven. Deze zomer vond een herhaling plaats, nu op meerdere plaatsen in Roemenië, Tsjechoslowakije en Polen.

Ook wordt gewerkt aan een uitsplitsing van de cursus, apart gericht op leidinggevenden in landbouw- en veeteeltbedrijven, gezondheidszorg en industrie.

BIJBELSE LIJNEN EN ARBEID

In de cursus is geprobeerd praktische ervaringen over wat in het Westen wèl en wat niet goed funktioneert, te verweven met bijbelse lijnen. Een centraal begrip daarbij is vrijheid in bijbelse zin. Bijbelse vrijheid is geworteld in de vergeving van zonde, ons door God de Vader aangeboden in Jezus Christus (Gal. 5:1). Die vrijheid is ons gegeven om te kunnen liefhebben (Gal. 5:13).

Levend vanuit de vergeving en staande in de vrijheid wordt van ons een antwoord verwacht: een leven in gehoorzaamheid en afhankelijkheid van God. Gevolg kan zijn gerechtigheid (Rom. 6:6), ook maatschappelijk: als mensen zich, met vallen en opstaan, laten leiden door Zijn Geest, om die dingen te doen, die Hij tevoren heeft bereid (Ef. 2:10).

ARBEID

Hoe maak je nu de sprong van het bijbelse vrijheidsbegrip naar het funktioneren van ondernemingen? De mens krijgt de opdracht, de aarde te „bewerken en bewaren" (Gen. 2:15). Naar het beeld van God geschapen mag hij creatief werken, tot lof van de Schepper. Arbeid begint met het ontwikkelen van een visie. Die geeft, met het geloof, inspiratie. Ambitie wordt zo ondersteund en gericht. Zo wordt het mogelijk alternatieven te onderscheiden, te beslissen in keuzesituaties, een doel te stellen, een plan te maken, het plan uit te voeren en voor de resultaten verantwoordelijk te zijn. In de cursus is geprobeerd aan te geven hoe in een bedrijf de randvoorwaarden kunnen worden geschapen om alle mensen die er werken zo goed mogelijk tot hun recht te laten komen. Ook is verteld, hoe vanuit de huidige praktijk stappen in de goede richting kunnen worden gezet. Arbeid is vaak gedegradeerd tot klakkeloos doen wat je wordt opgedragen. Het is de kunst, arbeid zo te organiseren, dat mensen zo veel mogelijk aan arbeid in de volle betekenis van het woord toekomen: antwoord geven aan de Schepper.

POSITIEVE REACTIES

De reacties zijn positief. Diverse cursisten zagen kans elementen uit de cursus toe te passen en met positieve gevolgen. Verschillende bedrijven in Tsjechoslowakije en Roemenië hebben gevraagd om begeleiding bij reorganisaties. In Timisoara en Brno is een comité van oud-cursisten gevormd, die nu zelf cursussen organiseren. Volop kansen voor een vorm van „hulp", die op langere termijn effectiever is dan het zenden van voedselpakketten.

Joop G. Brongers

TWEE LEVENSSTIJLEN

Bijbel

In de eerste brief aan de Thessalonicenzen, hoofdstuk 5, worden twee levensstijlen tegenover elkaar gezet. Tegenover kinderen van het licht staat kinderen van de duisternis. Tegenover kinderen van de dag staat kinderen van de nacht. Tegenover wakker zijn, staat slapen en tegenover nuchter zijn, staat dronken.
Als een heel duidelijk onderscheid staan deze dingen tegenover elkaar. De grenzen tussen deze gebieden zijn duidelijk afgebakend. Zo duidelijk was toen het verschil tussen niet-gelovigen en gelovigen. En wat we ons af kunnen vragen is, of er in ons persoonlijk leven en in ons gemeentelijk leven ook zo'n duidelijk aanwijsbaar onderscheid is ten opzichte van de huidige wereld. Of, zo kunnen we ons afvragen, zijn we veelal tot gelijkvormigheid gekomen? Het eerstgenoemde, kinderen van het licht, kinderen van de dag, het wakker en nuchter zijn, hoort bij hen die Christus volgen, met Hem op weg zijn, die leven zó, dat we Jezus' komst met blijdschap tegemoet kunnen zien. Die leven met geloof, hoop en liefde, wat nodig is om te kunnen standhouden tot de dag van Christus' komst.
Want de tegenstander van het licht doet z'n best ons in de duisternis te trekken en sust ons liever in slaap. Vandaar de oproep om wakker te blijven, de oproep tot waakzaamheid. Om wakende gelovigen te zijn. Om er voortdurend en indringend van bewust te zijn, dat de Heer spoedig terug zal komen. Daarom moeten we ook op de tekenen en de tijden letten, waarin we leven. De Here Jezus zelf roept ons ertoe op als Hij zegt: „Waakt te allen tijde, biddende dat ge in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen."
Wakker en nuchter moeten we zijn, zodat de dag van Jezus' komst ons niet zal overvallen. En als we de Heer liefhebben, worden we daar ook niet door overvallen, maar zullen we ons verblijden.
Lukas 12, de verzen 35-48, begint met:

LATEN UW LENDENEN OMGORD ZIJN
Het omgord zijn van de lendenen was een noodzaak om tijdens het werk of onder het lopen niet gehinderd te worden door het bovenkleed. De plooien van het loshangend bovenkleed nam men bijeen en snoerde die vast in de gordel. Zo lezen we in het Koningenboek hoe Elia, na die geweldige gebeurtenis op de Karmel, zijn lendenen omgordde en vóór Achab uit snelde. En bij een andere gelegenheid zegt Elisa tegen Gehazi: „Omgord uw lendenen, neem mijn staf in uw hand en ga op weg." Zo mogen we als gelovigen op weg zijn, de wandelstaf geheven, de lendenen omgord, om ongehinderd als schapen onze Herder te volgen.

EN UW LAMPEN BRANDENDE
Brandende lampen; het doet ons denken aan de wijze en dwaze maagden. De tien meisjes, die hun lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf deden dat zorgeloos en vijf namen extra olie mee. Omdat de bruidegom maar uitblijft, vallen de meisjes in slaap. Maar als ze horen: „De bruidegom komt", maken ze hun lampen in orde. Vijf hadden extra olie bij zich en dezen gaan met de feeststoet mee, het huis binnen. Maar de andere vijf moeten nog eerst olie kopen en komen bij een gesloten deur. De toebereiding op Jezus' komst is strikt persoonlijk. Daarvan kun je niet meegeven aan een ander die zich er niet goed op voorbereid heeft. Ieder staat in zijn of haar eigen verantwoordelijkheid. Na dit leven en Jezus' komst is er geen tweede kans.
Want op het moment dat de feeststoet het huis binnengaat en de deur gesloten wordt, is de scheiding definitief en is er niets meer te herstellen. Onder alle omstandigheden mogen we klaar zijn voor de komst van de Bruidegom. Waakzaam zijn. Erop toebereid.

PARAAT ZIJN
„Weest gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij van de bruiloft weerkeert, om hem, als hij komt en klopt terstond te kunnen opendoen."
Zo moeten we in de periode voorafgaand aan Jezus' komst paraat zijn, dat we allemaal de terugkeer van onze Heer elk moment van de dag en nacht verwachten. Of het nu avond is, of middernacht, bij het hanegekraai of 's morgens vroeg; het moment en de tijd van Jezus' komst is onbekend. Het gaat erom dat we Hem verwachten, dat we wakend zijn, bereid zijn, want op een uur dat het niet verwacht wordt, komt de Heer. In de eerste Thessalonicenzenbrief lezen we: „Gij weet zelf zeer goed dat de dag van de Heer zo komt, als een dief in de nacht, maar gij zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou." In 2 Petrus 3: 10 lezen we: „Maar de dag des Heren zal komen als een dief." En in zijn brief aan de gemeente in Sardes zegt de Heer, zo lezen we in Openbaring 3: „Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief en gij zult niet weten op welk uur Ik u zal overvallen." En in het 16e hoofdstuk uit Openbaring lezen we: „Zie, Ik kom als een dief; zalig hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde."
Met dit alles wordt bedoeld, dat het plotseling zover is dat Jezus komt en dat we zo moeten leven, alsof het ieder moment kan gebeuren. Als we wakker zijn, zullen we Christus' komst zeker niet mislopen. Als we op Hem gericht zijn, overvalt ons die dag niet.

DE HOOP DIE IN ONS IS
Wij leven in die blijde verwachting, dat Jezus komt. Dat is de dag waarop de Zon zal opgaan. Waarop waar wordt „Zie, Ik kom." Als we werkelijk leven met de Heer, Hem liefhebben en trouw zijn, dan is de belofte van zijn komst, de belofte dat de dageraad over ons opgaat.
Als Jezus zegt: „Zie Ik kom spoedig", dan mogen wij antwoorden: „Kom Here Jezus." Als we geen geloof zouden bezitten, dan zou de komst van de Heer angst kunnen aanjagen; dan komt Hij als een dief in de nacht en dat is altijd onverwacht en berokkent schade.
Daarom: „Laten uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende." Laten we waakzaam zijn en vol geloof, want al wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren en de Heer zal zijn naam niet uitwissen uit het boek des levens, maar zijn naam belijden voor zijn Vader.
Degene die overwint, ontvangt het schoonste kleed; die zal met heerlijkheid bekleed worden.
Zo worden we als gelovigen, als gemeente van Jezus Christus, opgeroepen tot waakzaamheid en een leven in de hoop op Jezus' komst.
Samen mogen we leven in dat heerlijke uitzicht.
Samen leven, als waakzame gelovigen, de lendenen omgord en de lampen brandende, gereed om voor Gods troon te staan.

Uw kleed moet wit zijn als de sneeuw,
bereid u tot Gods komst!
Weldra verschijnt ons Juda's Leeuw,
bereid u tot Gods komst!
Bereid mij, bereid mij Heer!
Bereid mij om voor uw troon te staan!

J. H. Stijkel

Constance E. Cumbey, **De verborgen gevaren van de regenboog. De New Age Beweging en de komende tijd van verval.** Hilversum (Moria) 1991. 254 blz.. ƒ 21,50.

Boos heb ik me gemaakt over dit boek!!
Daarom schrijf ik er zelf over. De redactie van DC heeft afgesproken dat boekbesprekingen door mensen buiten de redactie geschreven kunnen worden. Wanneer de eindredacteur een boek ontvangt, kijkt hij het in om te zien wie het voor ons blad zou kunnen lezen. Bij het boek **De verborgen gevaren van de regenboog** zocht ik in gedachten al naar een New Age-kenner onder ons, terwijl ik wat in het boek bladerde. Ik zag namen verschijnen die ik kende: Ron Sider, Calvin College, Inter-Varsity Press, Amnesty International, Montessorischolen.
En ja hoor. Dit is weer zo'n boek waarin iedereen die anders denkt dan de schrijfster voor New Ager wordt uitgemaakt. Wil je de honger in de wereld bestrijden? Lelijke New Age-aanhanger! Gebruik je meer dan eens het woord wereldwijd? Dan ben je een slachtoffer of een volgeling van de wereldwijde samenzwering die de regenboog als symbool heeft. Socialistische sympathieën? Dat is bijna hetzelfde als een occulte belasting.

Men versta mij wel. New Age is een gevaar. Niet iets om als kerk een dialoog mee aan te gaan. Occultisme is voor veel jongeren een valstrik. We mogen elkaar daar best tegen waarschuwen. Maar dan wel met de feiten en zonder heksenjacht. Mevrouw Cumbey komt met theorieën over infiltratie waardoor wantrouwen tussen kinderen van God gezaaid wordt: „Zou br. X ook een agent zijn?"
Dit boek is al in 1982-'83 geschreven, toen de schilder Benjamin Creme aankondigde dat de Maitreya, een soort Christusfiguur, spoedig zou optreden. Voorin lezen we:
„De schrijfster van dit boek is van mening dat er nu voor het eerst in de geschiedenis een levensvatbare beweging bestaat (de New Age Beweging), die werkelijk voldoet aan alle bijbelse criteria van de antichrist (...) en dat het verschijnen van de antichrist wel eens een heel reële gebeurtenis in onze naaste toekomst kon zijn." De schrijver van deze recensie is van mening dat er sinds 1983 zoveel gebeurd is, dat Moria beter een hedendaags boek had kunnen uitgeven. En dat wij Nederlanders ons niet door een Amerikaans boek moeten laten wijsmaken, dat ontwapening, natuurbehoud en sociale

Boeken

gerechtigheid slechte dingen zijn. Want dat beweert mevrouw Cumbey. En dus ben ik boos.

Pieter J. Lalleman

G. J. Bos, **AAN DE KANT VAN DE WEG,** *verhalen over ontmoetingen met Jezus. Sliedrecht - Merweboek 1991. 48 blz., ƒ 11,90.*

Dit dunne boekje, waar helaas een behoorlijk aantal taalfouten en enkele zetfouten in staan, is volgens de omslag „Een bundel verhalen over ontmoetingen met Jezus, bezien vanuit het gezichtspunt van Bartimeüs, Zacheüs, Simon van Cyrene, Maria van Magdala en de Emmaüsgangers."
Een bijpassende, maar vage tekening gaat aan elk verhaal vooraf, terwijl dit steeds wordt afgesloten met een soort gedicht. Het boekje begint met een gedicht over de engelen bij Jezus' geboorte.
De eerdergenoemde personen doen in de „ik"-vorm via de pen van de schrijver hun stukje levensverhaal, vooral rondom hun ontmoeting met Jezus. Aangezien maar weinig bekend is over hun geschiedenis moet hierbij – uiteraard – veel uit de duim gezogen worden, al vermoedt de schrijver (in „Vooraf") dat een engel hem het een en ander heeft ingefluisterd.

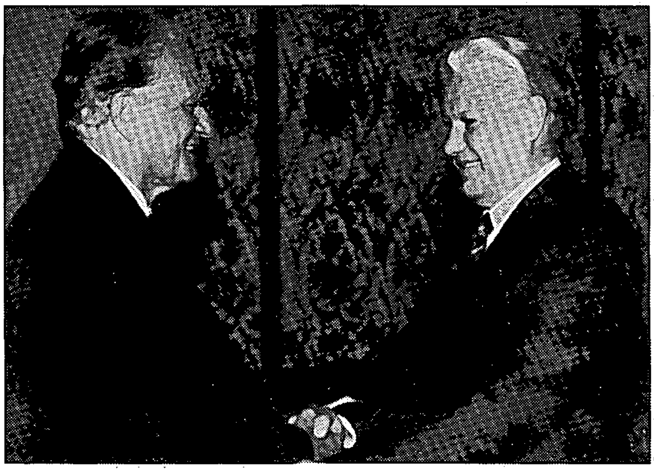
De bedoeling van de schrijver is (kennelijk), om zijn lezers te bemoedigen: Jezus hielp mensen, vindt ze de moeite waard om bij stil te staan en weer op weg te helpen. Op zich is dit een goede zaak, maar of hij hierin ook zal slagen, is maar de vraag: Jezus kan hen nu eenmaal niet op dezelfde manier ontmoeten.
Alhoewel hij de personen nu meer laat „leven" – en de poging daartoe lof verdient – wordt er naar mijn smaak niets wezenlijks toegevoegd aan datgene wat we zelf uit de Bijbel kunnen halen. Mij spraken de verhalen niet zo aan, en de gedichten nog minder. Dit kwam niet alleen door zaken of interpretaties die m.i. niet juist zijn, maar ik kon zijn manier van denken ook niet altijd volgen. Bovendien is zijn manier van schrijven vermoeiend: het is bijvoorbeeld hinderlijk en verwarrend, dat je je bij veel gebezigde uitdrukkingen moet afvragen: is dit nu figuurlijk of letterlijk bedoeld?
Opvallend is, dat de schrijver het heel vaak over „de Eeuwige" heeft, als hij God bedoelt. Hierdoor, maar ook door andere uitdrukkingen en gedachten van de schrijver, heb ik het idee dat hij op een andere (geestelijke) golflengte zit dan ik.
De stijl: storend vond ik, dat enerzijds de verhalen in hedendaags Nederlands geschreven zijn, maar dat anderzijds, daar waar de personen geciteerd (kunnen) worden vanuit de Bijbel, dit dan ook letterlijk geschiedt: in een oude, andere taal.
Hoe dit alles ook zij: het zou kunnen zijn, dat sommige mensen toch, vooral door deze manier van „levend" laten worden van personen, worden aangesproken. Aan hen, waar u dat bij vermoedt, zou u dit boekje kunnen schenken; als u er maar geen wonderen van verwacht.
(ISBN: 90-71864-14-6/CIP)

G. J. Kanis

Lijst van christelijke literatuur (vooral van 1945 tot 1990) – *Hans Werkman. Te bestellen door overmaking van ƒ 5,– en ƒ 1,30 porto op rekening 6920.60316 (N.M.B. Apeldoorn) t.n.v. C. en E. J. van Baardewijk te Apeldoorn; giro van de bank 826319.*

Of er zoiets als christelijke literatuur bestaat, is omstreden. In elk geval zijn er romans, verhalen en gedichten door christenen geschreven. Vaak lezen die heel wat prettiger dan Mulisch, Reve en 't Hart.
Aan het begin van het schooljaar is het dan ook fijn een klein boekje te kunnen aankondigen, waarin een heleboel boeken keurig op een rijtje staan, compleet met verwijzing naar boekbesprekingen en met aanduiding van moeilijkheidsgraad (MAVO/HAVO/VWO). Iedereen die voor school een boekenlijst voor Nederlands moet samenstellen, kan nu eenvoudig „positieve" boeken vinden. Hans Werkman is zo'n bekende deskundige, dat we rustig kunnen vertrouwen; dat er niets over het hoofd gezien zal zijn. In een woord vooraf legt hij uit, wat hij wel en niet opgenomen heeft. Hij heeft zich beperkt tot onze eeuw, met het accent op de tijd na de oorlog.
Scholieren, koop dit en doe er je voordeel mee! Ouders, bestel nu een exemplaartje, want als uw kind er aan toe is, zult u er blij mee zijn!
Tenslotte nog een persoonlijke toevoeging: wie voor VWO-Engels boeken moet lezen, neme C. S. Lewis.

pjl

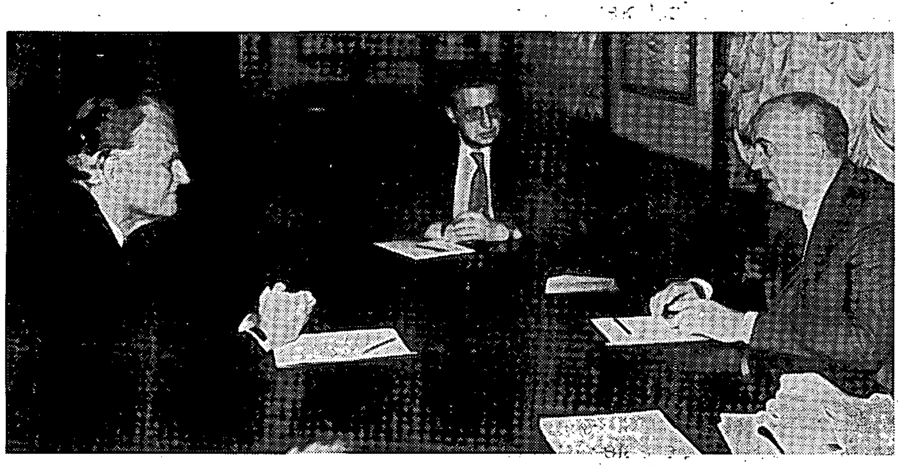
Graham en Jeltsin.

Buitenland

BILLY GRAHAM IN MOSKOU

In juli van dit jaar was de Amerikaanse evangelist Billy Graham ongeveer een week in Rusland waar hij te Moskou evangelisatieonderwijs gaf (School of Evangelism) voor ruim 4900 predikanten, onderwijzers en lekepredikers, die uit de gehele Sovjetunie samengekomen waren.
Oleg Moskalik (53), leraar aan een middelbare school, zei tijdens de conferentie, dat hij twee jaar geleden een volgeling van Christus was geworden. De baptistenkerk waarvan hij lid is, groeide met 500 mensen tot 1300 leden in die korte tijd en 60% daarvan bestaat uit jonge mensen.
„Ik kan getuigen tegenover mijn leerlingen door middel van mijn leven," zei hij, „maar het is mij ook toegestaan om hun vragen over het christendom te beantwoorden. Ik kwam naar de conferentie om te leren beter van mijn geloof te getuigen."
Billy Graham had tevens een onderhoud met Michael Gorbatsjov en met Boris Jeltsin. Deze twee ontmoetingen duurden elk ongeveer een uur. Er werd daarbij o.a. gesproken over morele en geestelijke zaken en de religieuze honger, die onder het Sovjetvolk bestaat.
Ook verscheen Graham in enkele veelbekeken tv-shows en beantwoordde vragen over God en het christelijk geloof.
Tijdens de slotbijeenkomst van de evangelisatieweek in Moskou zei Billy Graham:
„Dit is één van de belangrijkste weken in mijn leven geweest. Ik vertrek met een nieuwe visie en last voor de bevolking van de Sovjetunie."
Hij drong er bij de deelnemers op aan samen te blijven, samen te werken en samen te bidden.
Wij weten niet – zei hij – hoe lang deze gunstige gelegenheid zal duren.

Wim J. van der Leer

Graham en Gorbatsjov

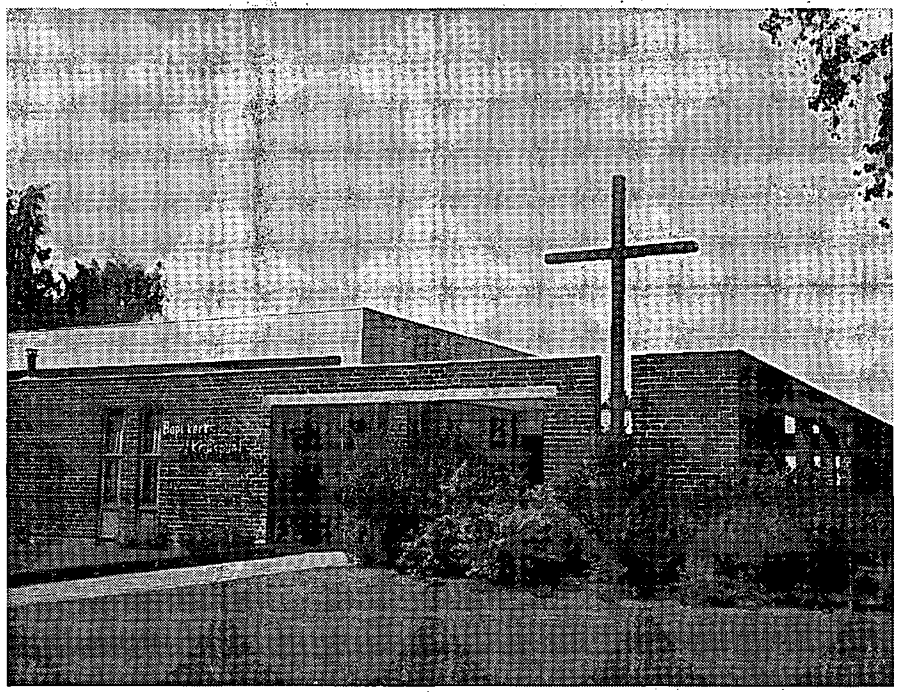
CONFERENTIE-OORD JOEGOSLAVISCHE BAPTISTEN DOOR TERRORISTEN VERWOEST

PETRINA – Ook de baptisten in Joegoslavië lijden onder de gespannen politieke situatie. Sommige kerkelijke leiders hebben het land al verlaten en een conferentiecentrum van de kerk, bij de stad Petrina, is verwoest.
Dat laatste is het werk van Servische terroristen, de Cetniks. Volgens sommige bronnen krijgen zij steun van het leger in Belgrado, in de vorm van wapens, munitie en voedsel. De Baptistenunie van Joegoslavië beschouwt de aanslag op het conferentiecentrum niet als een rechtstreeks gevolg van de religieuze spanningen in Joegoslavië, maar heeft er wel mee te maken. „Het is symbolisch voor het grootste probleem dat de baptistenunie in ons land heeft," aldus Zelimir Srnec, zendingssecretaris van de Joegoslavische unie. „We weten niet wat er met onze kerkgebouwen zou kunnen gebeuren. In sommige streken lopen die ook gevaar. De situatie verschilt van dorp tot dorp."
De zendingssecretaris vreest dat sommige baptistengemeenten in zijn land door de huidige situatie hun predikant zullen kwijtraken. „Sommigen hebben hun huizen al verlaten, als gevolg van dreigend gevaar. Twee predikanten zijn naar een veiliger streek van het land vertrokken, een ander is naar het buitenland gegaan. Een vierde kwam niet terug van een vakantie in het buitenland." De Joegoslavische Unie is nu verantwoordelijk voor de ontheemde predikanten. „We moeten woonruimte voor hen vinden en in hun behoeften voorzien. Dat is niet makkelijk in een periode van crisis," aldus Srnec.
Ook sommige gemeenteleden en hun gezinnen hebben riskante gebieden in met name Kroatië verlaten. „We hebben echter geen middelen om hen te helpen." Srnec doet daarom een beroep op de internationale gemeenschap van baptistengemeenten om hulp. (ebps)

In gesprek met J. Drenth

TOT DIENST VAN HET GEHEEL

De arbeid van de Unie Bouw Stichting is te typeren als: tot dienst van het geheel. Het is ook één van de uitspraken van br. J. Drenth uit Delfzijl, algemeen adjunct in het bestuur van de U.B.S., met wie ik op een avond een gesprek mocht hebben over het werk van onze bouwstichting. Br. Drenth, die bouwkundige is, was eerst bij het werk van de U.B.S. betrokken als adviseur en maakt nu al vele jaren deel uit van het bestuur. Op de komende A.V. is hij aftredend als bestuurslid; hem is gevraagd om weer als adviseur op te treden.
Met veel enthousiasme weet hij over dit werk te vertellen. De U.B.S. is een plek, waar br. Drenth met veel plezier aan het werk is. Het is ook een genoegen om met zovele gemeenten contact te hebben. De U.B.S. is een stichting, die het oog op alle gemeenten houdt, die er wil zijn ten dienste van het geheel, op basis van onderling vertrouwen. Drijfveer voor dit alles is: het kennen en dienen van Dezelfde Heer en Heiland. Ondanks de toch vaak zakelijke aangelegenheden, waar de U.B.S. mee te maken krijgt in verband met de bouwactiviteiten in de gemeenten en de financiën, is toch die éne Heer het fundament van waaruit de U.B.S. ten dienste van de gemeente wil zijn.

Kerkgebouw 't Kruispunt van de gemeente Stadskanaal-Zuid.

UNIEK

In vergelijking met andere kerkgenootschappen is de wijze van werken van de U.B.S. uniek en mogen we alleen maar dankbaar zijn voor hen die het werk van deze stichting hebben opgezet. Ze verdienen een pluim, aldus br. Drenth.

De Unie Bouw Stichting is binnen onze gemeenschap een zelfstandige stichting, die jaarlijks op de Algemene Vergadering verantwoording aflegt. Haar ontstaan is voortgekomen uit het feit, dat het voor de gemeenten afzonderlijk, op een uitzondering na, niet mogelijk was om bij banken financiële middelen te lenen. Wat ieder afzonderlijk niet lukt, kan dan ook samen worden gedaan. Samen kunnen we immers meer doen! En dat blijkt al wel uit de vele bouwactiviteiten in de gemeenten, die daarvoor een beroep doen op de U.B.S. Een U.B.S. die investeert in nieuwbouw, verbouw, aankoop of uitbreiding, en met haar advies gemeenten ten dienste staat.

SPAAR MEE

Het realiseren van de investeringen vraagt telkens een groot bedrag. Br. Drenth benadrukt het belang van een groot eigen vermogen. Naast de gelden van het pensioenfonds en de gelden die door particulieren of gemeenten in deposito worden gegeven, komt het voor, dat de stichting bij een bankinstelling een lening moet afsluiten om de investeringen te realiseren. Hieraan is een hoge rente verbonden, wat ook gevolgen heeft voor de investeringsrente, die gemeenten betalen. Vandaar de grote nadruk, die br. Drenth legt op het in deposito geven van gelden bij de U.B.S. door particulieren en gemeenten. Daarmee kan immers de hoogte van de investeringsrente worden gedrukt. Tot dienst van het geheel zouden we samen de kring rond kunnen maken. Geldmiddelen deponeren bij de U.B.S., vanuit het pensioenfonds en door particulieren en gemeenten, die vervolgens door de U.B.S. ten dienste van de gemeenten worden gebruikt in investeringen bij gemeenten. Dan komt het samen meer kunnen doen, het elkaar ten dienste zijn, tot ontplooiing.

10-CENTS FONDS

Ter verlichting van de lasten ontvangt jaarlijk een aantal gemeenten een bijdrage uit het 10-cents-fonds. Een fonds, waarvoor jaarlijks de gemeenten wordt gevraagd om gelden bijeen te brengen. Het aantal gemeenten, dat een bijdrage zal moeten ontvangen, zal toenemen; vandaar ook het belang van het 10-cents-fonds. Ook hierin kunnen we solidair zijn met elkaar. De U.B.S. wil het zijn, maar ook samen als gemeenten mogen we ten dienste zijn van het geheel. Dat geheel is onze gezamenlijke Unie-arbeid, waarvan de Unie Bouw Stichting een belangrijk onderdeel is.

Met genoegen mocht ik in gesprek zijn met br. Drenth om u deelgenoot te maken van de arbeid die deze stichting mag doen ten dienste van het geheel. Onze Uniegemeenschap, onze verbondenheid in die ene Heiland en Heer. Met dank aan br. Drenth, die al zovele jaren zijn tijd en gaven geeft aan dit stuk werk in onze gemeenschap, bevelen we de U.B.S. de Heer der gemeente aan. Dat hij steeds weer de kracht wil schenken voor deze arbeid.

J. H. Stijkel

Algemene vergadering 1991 te Muntendam

Op 23, 24 en 25 oktober van dit jaar hopen wij onze Algemene Vergadering te houden in Muntendam. Wij zijn blij en dankbaar dat wij juist dit jaar de A.V. mogen organiseren, omdat onze gemeente dit jaar het 100-jarig jubileum mocht gedenken. Dit heuglijke feit hebben wij mogen vieren in april. Hiervan heeft u reeds een verslag kunnen lezen in De Christen.
De voorbereidingen zijn in volle gang; veel is reeds geregeld, maar er blijft veel werk dat nog gedaan moet worden. We hopen en vertrouwen erop, dat we alles op tijd voor elkaar hebben. Het is een heel karwei, maar toch zijn we blij dat we dit stukje werk in de wijngaard van onze Heer mogen doen.
De meeste aanmeldingen zijn gelukkig binnen; toch zijn er enkele gemeenten die nog niet hebben gereageerd. De oorzaak hiervan weten we niet. Mocht

AV 1991 Muntendam
600 100

u het vergeten zijn, neemt u dan a.u.b. contact op met de secretaris van de voorbereidingscommissie van de A.V. Verder willen wij u als voorbereidingscommissie vragen, of u deze A.V. ook wilt gedenken in uw gebed.
Verdere informatie over de A.V. alsmede een routebeschrijving e.d. zullen wij in oktober plaatsen in De Christen.

Namens de voorbereidingscommissie,
Secr. G. v. d. Laan,
Kerkstraat 69,
9649 GP Muntendam.

GEZOCHT: STUDENT!

Studeer jij aan een universiteit of hogeschool? Als student heb je een zee van mogelijkheden. Daar blijf je niet koud onder.
Vroeg of laat kom je voor allerlei keuzes te staan. Keuzes, die je leven beïnvloeden.
Bij het nadenken over dit soort vragen is het heel waardevol om mensen om je heen te hebben die zich willen openstellen voor elkaar en voor datgene wat God te vertellen heeft. Wat het geloof in Jezus Christus in ieders leven betekent, staat centraal in de studentengroepen die bij IFES-Nederland zijn aangesloten (o.a. CSFR, Ichthus en Alpha). In vrijwel alle steden waar een universiteit of hogeschool is, kun je zo'n groep vinden.

IFES NEDERLAND

Het hart van de groepsaktiviteiten klopt op de wekelijkse bijbelstudiekringen. Daarnaast probeer je samen zicht te krijgen op de vraag, wat je geloof te maken heeft met je studie en met maatschappelijke vragen. Ook kun je elkaar stimuleren om getuigen van Jezus Christus te zijn in de studentenwereld.
Het is niet alleen opbouwend om deel uit te maken van een christelijke studentengroep, het is ook ontzettend gezellig. Samen eten, samen zingen, samen deelnemen aan een konferentie; dat alles schept een geweldige onderlinge band.
Als je meer wilt weten over de aangesloten groepen, kun je terecht bij het kantoor van IFES-Nederland (International Fellowship of Evangelical Students), Johan de Meesterstraat 1, 3532 EJ Utrecht, 030-942800.
Succes met je studie!

AFVAARDIGING NAAR EBF

Van 25 tot 29 september vindt in Bulgarije de jaarlijkse vergadering plaats van de EBF, de Europese Baptisten Federatie. Tot voor kort was br. H. G. de Winkel de Nederlandse vertegenwoordiger in de Europese en de wereldwijde organisaties van Baptistenunies. Toen de EBF vorig jaar in Nederland vergaderde, was hij dan ook gastheer. Hij is nu opgevolgd door br. T. F. Smit te Noordbergum. Ds. Smit zal daarom namens Nederland naar Bulgarije reizen. Ook de broeders J. Aaldring te Hengelo en G. Bosveld te Musselkanaal maken deze keer deel uit van de delegatie.
Laten we in de gemeenten bidden voor een goede en vruchtbare bijeenkomst.

pjl

DOOP: WAT IS DAT?

Een nieuwe folder
De bezoekers van de Ontmoetingsdag in Zwolle hebben hem kunnen zien en kopen: de nieuwe folder over de doop. „Doop: Wat is dat?" Voor baptisten een klare zaak. Voor velen die niet vertrouwd zijn met onze opvattingen, kerkelijk of niet-kerkelijk, is onze manier van dopen niet meteen zo duidelijk. Voor zulke mensen is deze folder een handreiking. In de folder wordt beschreven wanneer wij overgaan tot de doop, en waarom wij ook werkelijk dopen, dat wil zeggen iemand onderdompelen. Bvoendien wordt in het kort ingegaan op de relatie die er is tussen doop en gemeente.

De folder werd geschreven door ds. A. de Vries, en is te bestellen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457/284494. De prijs is ƒ 0,20 per exemplaar, excl. porto. Minimum bestelling: 10 exemplaren.

Rentmeesterschap
Verder is o.a. nog in voorraad de volledige serie over Rentmeesterschap. Deze folders zijn bij voorbeeld geschikt als aanzet voor een gespreksavond of zo maar om eens over na te denken. De serie bestaat uit de volgende titels:
Rentmeesterschap en het Evangelie, E. J. Huizing
Rentmeesterschap en onze talenten, H. G. de Winkel
Rentmeesterschap en onze maatschappelijke verantwoordelijkheid, W. Huizing
Rentmeesterschap en tijd, O. H. de Vries
Rentmeesterschap en de vrede, A. de Vries
Rentmeesterschap en ons bezit, C. van Wier
Rentmeesterschap en onze zorg voor de Derde Wereld, J. G. Brongers
Rentmeesterschap en onze zorg voor de schepping, Y. Horjus
De prijs van deze folders is ƒ 0,15 per ex., minimum afname: 10 stuks.

De Publiciteits Commissie

Boeken

Een hand die in de mijne past. *Gedichten en teksten over de wereld van de verstandelijk gehandicapte, verzameld door Nely Houtman-van Dijk en Kees van Baardewijk. Wezep (Bredewold) 1991, ISBN 90.71097.09.9; 40 pag., ƒ 12,-.*

Dit boekje valt op door de fraaie platen. Het zijn reproducties in kleur van aquarellen van Cees Flokstra. Door deze platen is het een boekje wat we gemakkelijk kado kunnen geven. Het bevat gedichten over verstandelijk gehandicapten van bekende en onbekende dichters; ik noem Geert Boogaard, Vasalis en E. IJskes-Kooger. De onbekenden zijn vooral mensen, die als ouders of verzorgers met verstandelijk gehandicapten te maken hebben. Nely Houtman zelf heeft drie gehandicapte kinderen gehad, waarvan er één is overleden; de Jan Houtman die een gedicht heeft bijgedragen is haar echtgenoot.
De meeste gedichten zijn door christenen gemaakt. Met hun wisselende stemmingen, tussen wanhoop en aanvaarding, kunnen ze helpen bij de verwerking van verdriet. Ook maken ze anderen bekend met de problematiek van de verstandelijk gehandicapten. Persoonlijk spreken mij op dit moment de gedichten van Pieter de Jong en E. IJskes-Kooger het meest aan.
De auteursopbrengst van het boekje gaat naar een goed doel: het tehuis voor verstandelijk gehandicapte kinderen in Sighetu, Roemenië. Ofte wel: u geeft een gift van 12 gulden en u krijgt er een mooi boekje voor.

Hetty Lalleman

Hanna Visser, **Uit het grensgebied; gedachten en gedichten**
Sliedrecht (Merweboek) 1991. 40 blz., ƒ 11,90.

In dit gedichtenbundeltje beschrijft Hanna Visser haar beleving en ervaring in het grensgebied tussen leven en dood. De opbouw van de gedichten van spanning, opstandigheid en rust, van verdriet, pijn en vrede is heel goed getroffen.
Zij typeert heel duidelijk de grote afstand, die ontstaat tussen jou en je omgeving, met name je naaste familie, vrienden en oppervlakkige contacten in die beleving van het grensgebied tussen leven en dood.
De persoonlijke ervaring van Gods genade om te kunnen sterven schept een kloof tussen jou en hen, die zich op het ergste voorbereiden. Zij kunnen je niet meer volgen. Waar voor jou de dood een doorgang is naar de opstanding, staan de „achterblijvenden" slechts toe te kijken.
De ervaring door Gods genade te kunnen leven en sterven en uiteindelijk toch als het ware aan het leven terug gegeven worden en verder te gaan heeft de schrijfster heel dicht bij de werkelijkheid van alle dag geplaatst.
Ik heb het bundeltje dan ook met ontroering gelezen.

A. I. Schipper-Sprey

NAMEN EN JAREN III

Het zogenaamde voorgangersboekje, dat voor 't laatst verscheen in 1988, is onlangs herdrukt. Er zijn wijzigingen in verwerkt en er zijn uitbreidingen aangebracht.
In de namenlijst van de voorgangers zijn nu ook de zendelingen vermeld. Een heel nieuwe lijst is toegevoegd. Daarin vindt u de gemeenten met de voorgangers, die er achtereenvolgens hebben gewerkt - uiteraard met de jaartallen.
Zowel de namenlijst als de gemeentelijst beslaan de hele geschiedenis van het begin af (1845).
Deze nieuwe uitgave is verkrijgbaar op de dagen van de AV te Muntendam. Als u er belang bij hebt, vraag dan een afgevaardigde een exemplaar voor u mee te nemen. De onkostenvergoeding is gesteld op 5 gulden. (Korting bij afname van minstens 10 ex., b.v. voor de boekentafel.)
U kunt het boekje ook over de post laten komen. Maak dan 7 gulden over op postgirorekening van „Namen en Jaren" te Groningen, nummer 1346478.

N. J. van Beek

„Want wij weten, dat... wij een gebouw van God hebben, ... een eeuwig huis."

2 Kor. 5:1

In deze wetenschap overleed op 1 september 1991 onze zuster

H. de Vries-Ruitenbeek

op de leeftijd van 87 jaar.

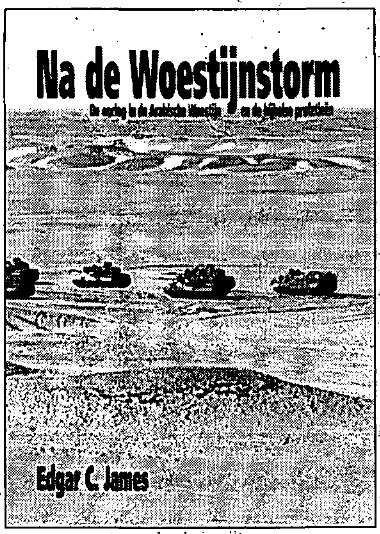
Baptisten Gemeente Apeldoorn.

BAPTISTEN GEVEN PRIORITEIT AAN EVANGELISATIE

MONTREAL - Baptistenleiders uit de hele wereld verklaarden vorige maand tijdens een bijeenkomst van de Baptisten Wereld Alliantie dat evangelisatie in het komende decennium de hoogste prioriteit moet hebben. Zij sloten daarmee aan bij „Het decennium van evangelisatie" dat de Britse Anglicaanse kerk al eerder uitgeroepen had.
De vergadering, die bijeenkwam in het Canadese Montreal, nam resoluties aan over onderwerpen als mensenrechten, godsdienstvrijheid en gerechtigheid, met name in Zuid-Afrika, het Midden-Oosten, Oost-Europa en de Sowjet-Unie.
De Baptistenunies van Letland en Estland werden weer als volledig lid toegelaten. In verband met de politieke situatie in beide landen was dit lidmaatschap enkele decennia lang opgeschort geweest. Nieuwe leden waren de Hongaarse Baptisten Unie in Roemenië, de Tsjechische Baptisten Unie van de VS en Canada, en een tweede Braziliaanse unie. (ebps).

Vrede in het Midden-Oosten?

Na de Woestijnstorm: Een aktueel boek over de oorlog in de Arabische Woestijn en de Bijbelse profetieën

De Golfoorlog is voorbij. Operatie *Desert Storm* is achter de rug. Koeweit is bevrijd, en Irak heeft alle voorwaarden van de geallieëerden moeten aanvaarden. Nu het stof van de woestijnstorm terugdwarrelt op de grond, kunnen we in een rustiger atmosfeer nadenken over de toekomst van het Midden-Oosten.

Het is duidelijk dat de positie van Israël daarbij een cruciale rol zal spelen. Voor een algemene conferentie over de problematiek in de gehele regio, zal het wel onvermijdelijk zijn dat ook de Palestijnse kwestie daar op de agenda komt.
Over sommige onderwerpen, zoals een demilitarisering van de Golanhoogten, of een andere positie van de Palestijnen in de bezette gebieden, zal het gesprek wellicht moeilijk, maar toch niet helemaal onmogelijk zijn.
De status van het door Israël geannexeerde Jeruzalem is echter een heet hangijzer.
Israël: vanouds het volk met het Boek. Jeruzalem, vanouds de stad waarom de bijbelse profetieën zich bewegen. Tussen Hermon en Sinaï, tussen de Middellandse zee en de Jordaan ligt het land dat terecht de navel der aarde mag heten. Zou het dan niet van groot belang zijn juist nú dat oude Boek nog maar eens open te doen, en na te gaan wat de profetieën van de Bijbel over de toekomst van Israël en de omringende volken zeggen?

Na de Woestijnstorm
door dr. Edgar C. James
prijs: ƒ 14,90
Verkrijgbaar bij de boekhandel en bij:

UITGEVERIJ H. MEDEMA • Postbus 113 • 8170 AC VAASSEN • Telefoon: 05788-4995

NIEUW BIJ MERWEBOEK

Jan Minderhoud

NEW AGE:

Bedreiging of uitdaging?

over vragen die New Age aan de kerken stelt een werkboek voor gesprekskringen

In dit boek probeert de schrijver tot een eerlijke beschrijving te komen, gedacht vanuit een kerkelijke situatie. Daarmee is dan direct de eerste bedoeling van het boek aangegeven: geschreven voor een kerkelijke bezinning, en dan vooral met het oog op gebruik in gesprekskringen. Om deze reden zijn steeds vragen en opdrachten toegevoegd, die uitnodigen tot een verdere gedachtenwisseling en tot bijbelstudie. Voor een uitvoerige bezinning vanuit de bijbel is gekozen, omdat alleen in de Schrift de grondlijnen voor het christelijk geloof gegeven zijn.

Ter Zake reeks nr. 3
ISBN 9071864286, 96 blz. ƒ 13,50
verkrijgbaar bij de boekhandel

Het gewijde dagboek van

ADRIAN PLASS

„Voel me geleid tot het bijhouden van een dagboek. Een soort geestelijk journaal voor het welzijn van anderen. Elk inzicht van hogerhand en ieder diepe ervaring zal in mijn dagboek lichten als een baken in de duisternis. Vandaag wil me even niets te binnen schieten. Maar goed, morgen is het zondag. Op de dag des Heren moet er iets te schrijven zijn. Toch?

Zojuist is Merweboek de Nederlandse vertaling verschenen van de Engelse bestseller The Sacred Diary of Adrian Plass (Aged 37 3/4).
Niet zomaar een dagboek vol vrome overpeinzingen, maar een humoristisch en relativerend verslag van enkele maanden uit het leven van een gelovige twijfelaar.
In Engeland ging het al 160.000 keer over de toonbank, in Duitsland 50.000. Vertalingen in het Zweeds en Noors zijn in voorbereiding.

ISBN 9071864308, 112 blz. ƒ 15,90.

Merweboek, Postbus 217, 3360 AE Sliedrecht, tel. 01840-10224.

TABITHA AMSTERDAM

In maart 1992 begint weer de beroepsvoorbereidende periode voor de:

opleiding tot ziekenverzorgende

Als je wilt werken en leren tegelijk dan ben je na 2½ jaar een veel gevraagde professionele kracht in de gezondheidszorg.
Tabitha zoekt jonge mensen, vanaf 17 jaar, die bewust kiezen voor het verzorgende beroep waarbij hulpverlening aan ouderen centraal staat.
Wij hebben jongeren nodig voor wie het een uitdaging is om het beste van zichzelf te geven. Jongeren met idealen, die bovendien bereid zijn om de handen uit de mouwen te steken.
Tabitha biedt je de zekerheid van een goede en kwalitatieve opleiding en de garantie van een baan als je na 2½ jaar klaar bent met de opleiding.

De verpleegzorg in Nederland is voortdurend in het nieuws en kent een grote werkdruk. Tabitha probeert op een kreatieve manier de werkdruk te verlichten waarbij soms afstand gedaan wordt van traditionele werkwijzes. Uitgangspunt hierbij is dat „wij" er zijn voor de bewoners en niet andersom.

Op grond van de CAO-ziekenhuiswezen verdien je elke maand:
ƒ 495,– netto tijdens de 7 maanden beroepsvoorbereidende periode
ƒ 1372,– bruto tijdens het 1e praktijk-leerjaar
ƒ 1620,– bruto tijdens het 2e praktijk-leerjaar
of het minimumloon als dat hoger is.

Als jij iemand bent die voor anderen zorgen wil en die het aantrekkelijk lijkt om met andere jongeren in teamverband te werken, dan vragen we je om te solliciteren.
Je kunt natuurlijk ook eerst de informatiebrochure toegestuurd krijgen waarin je nog veel meer kunt lezen over deze opleiding. Je kunt ook gewoon bellen en vragen naar de afdeling Personeel en Organisatie of naar de opleidingscoördinator Ans Gravendaal. Hieronder vind je ons adres en telefoonnummer.

Tabitha is een instelling waar een christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"-Amsterdam
Jan Bongastraat 5 1067 HZ Amsterdam
Telefoon 020-6110011

106e jaargang nummer 33 - 26 september 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

RAPPORT 4 VERSCHENEN

TERUG VAN STILGEWEEST: DE SOU

Op de A.V. van vorig jaar waren ze duidelijk aanwezig: de Stuurgroep Organisatie Unie, kortweg SOU. Ze verzorgden de konferentiemiddag en kregen ruim aandacht in de plenaire vergadering. Een beetje verrassend was dat ze hun voorstellen over de A.V. en de financiën niet in stemming brachten. Over die voortsellen was goed nagedacht in de gemeenten, maar de SOU zei: eerst willen we de identiteitsvraag van de Unie oplossen en dan pas de strukturen veranderen.

SOUVENIRS

Sommigen ter A.V. schudden het hoofd: "Laat die SOU zich nu houden bij haar leest, de organisatie. Voor de identiteit zijn ze niet ingehuurd en daar vertillen ze zich aan."
Het leek dat deze mensen gelijk kregen. Maandenlang bleef het stil rond de SOU. In mei verscheen men weer in DC, maar niet met iets nieuws: men publiceerde de toekomstvarianten die al op de A.V. waren gepresenteerd. Wel verschijnen er vanaf 25 mei SOUvenirs, maar los je daar nu onze grote vragen mee op? Met de door de gemeenten in Deventer getekende kontrakten gebeurde niets. En op de agenda voor de A.V. in Muntendam staat wel de SOU, maar in het dikke A.V.-boek staat verder helemaal niets.

RAPPORT 4

Begin deze maand rolde het vierde SOU-rapport van de pers. Elke gemeente ontving er zoveel als men afgevaardigden naar de A.V. mag sturen. En ineens is er weer leven! Ik vertel u wat mij opviel in dit rapport. De SOU stelt voor, de grondslag van de Unie ongewijzigd te laten; voor de doelstelling van de Unie doet zij een voorstel; dit kunt u elders in ons blad volledig vinden.
De gemeenten, zo lezen we verder, willen bijna allemaal een voortgaand geloofsgesprek binnen de Unie. Maar de SOU wil dit, wat zij noemt Speerpunt Inhoud Baptisme, uitbesteden aan de Werkgroep Toerusting. De SOU keert dus terug naar haar leest.
Men heeft geprobeerd, een konferentie te organiseren met de vrouwen van de gemeentevoorgangers, maar dit lukte niet. Wel konden de Uniecommissie en de Werkgroep Toerusting de voorgangers zelf in Zwolle bij elkaar brengen; aan de ontmoetingsdag werkten de adviseurs van de SOU mee.

VERDERE VOORSTELLEN

De SOU wil ten eerste dat er een Algemeen Consulent in volledige dienst komt. (De UC zoekt al een poos naar een parttimer.) Deze moet het pastoraat aan voorgangers op zich nemen. Men maakt zich namelijk veel zorgen over de situatie van de voorgangers onderling en in de gemeenten.
Verder wil men de rechtspositie van voorgangers bestuderen. Een pakket crisismaatregelen moet helpen bij het afwikkelen van onhoudbare werksituaties.
Ten derde herhaalt men dat de gewesten sterker moeten worden. Een aantal leden van de UC zou per gewest moeten worden gekozen. In de toekomstige struktuur is er één kommissie voor getuigenis en dienstbetoon, wat een samengaan van ECU en UZC inhoudt.
Tenslotte handhaaft men de eerdere voorstellen over de Speerpunten A.V. en Financiën, behalve de plannen voor een vakaturekommissie en voor kontrole door een externe accountant. Maar men vindt dat pas over deze plannen kan worden gestemd, wanneer de nieuwe struktuur als geheel helder is.

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

DE IDENTITEIT VAN DE BAPTISTEN (1)

Dit artikel is geschreven door Erwin Brandt, rektor van het seminarium in Hamburg, aangereikt door br. J. Reiling en vrij vertaald door de eindredakteur. De duitse Baptisten geven heel wat theologische tijdschriften uit via hun uitgeverij Oncken. Dit artikel komt uit het blad Theologisch gesprek. We publiceren volgende week het slot.

1. EEN STUKJE GESCHIEDENIS

De eerste Baptistengemeenten ontstonden in Engeland in het begin van de 17e eeuw. Dit gebeurde in puriteinse kringen. Deze eerste gemeenten hadden duidelijke overeenkomsten met de Dopers uit de tijd van de Hervorming.
De Puriteiten van de 16e eeuw hadden enkele reformatorische lijnen doorgetrokken. Ze wilden namelijk het hele maatschappelijk leven vanuit de bijbel ordenen. Ze waren bereid, de Bijbel te volgen, ook tegen eeuwenoude kerkelijke tradities in. Ze waren er verder van overtuigd dat geestelijk leven even belangrijk was als de rechte leer. De eerste Baptisten vonden het niet erg dat ze door de kerk en de maatschappij als non-konformisten gezien werden.
Het duitse Baptisme ontstond in de 19e eeuw in de tijd van de Opwekkingsbeweging. Het nam heel wat elementen op uit het lutherse Piëtisme. (Het nederlandse Baptisme ontstond uit het duitse en is vaak beinvloed door opwekkingsbewegingen.)

2. "DE SCHRIFT ALLEEN!"

Het Baptisme is principieel bekeken ontstaan doordat individuele Christenen de Bijbel bestudeerden. Daardoor ontdekten ze het wezen van de nieuwtestamentische gemeente en dat probeerden ze in praktijk te brengen. Ze waren ervan overtuigd, dat de Heilige Schrift niet afhankelijk is van de leerstellingen van een kerk. Nee, de Heilige Geest opent het Woord voor wie het leest en Hij helpt om er konklusies aan te verbinden. Daarom is het uitleggen van de Schrift niet het alleenrecht van de theologen, maar het recht en de raak van de gemeente. Het gezag van de Bijbel is onaantastbaar in het Baptisme. Daarom hebben belijdenisgeschriften nooit veel plaats gekregen. Binding aan een belijdenis is voor Baptisten ondenkbaar.

Het Baptisme is dus een bijbelbeweging. Dat betekent:
1. In onze gemeenten moeten we veel investeren in goed bijbels onderwijs en kennismaking met de gedachten en de hoofdlijnen van de Bijbel.
2. Tegenover vrome trends kunnen alleen een bijbelse leer en en gezond geestelijk leven helpen.
3. Het is belangrijk, aan te sporen tot een leven met de Bijbel. Tegenover moderne uitdagingen helpen we de gemeente door bijbelgedeelten en bijbelse thema's beter toegankelijk te maken.
4. We willen geen individualistische bijbeluitleg. De broeders en zusters in de gemeente korrigeren elkaar in het lezen. Daarom moeten we samen met de Bijbel bezig zijn en de kennis van de ander waarderen.
5. De vraag "wat zegt de tekst mij?" moet aangevuld worden door de gezamenlijke vraag naar de wil van God voor de gemeente en voor de wereld.
6. We hebben vertrouwen in de theologie nodig. Zij wil ons helpen verantwoord om te gaan met de Schrift, nauwkeurig te lezen en goed te begrijpen. De theologie laat ons zien in welke historische situatie de bijbelse teksten ontstonden, zodat we ze beter verstaan. De Bijbel is wel openbaring van God, maar niet buiten de tijd ontstaan en opgeschreven.

3. WEZEN EN VORM VAN DE GEMEENTE

De Baptisten zijn via de vraag naar wezen en vorm van de gemeente tot het inzicht van de doop op belijdenis gekomen. Alleen in het kader van geloof en gemeente kan goed over de doop gesproken worden. Men behoort bij het volk van God op grond van Gods verkiezend handelen. Daarbij is de mens serieus; dat blijkt uit de oproep van Jezus om Hem na te volgen, die elk mens persoonlijk moet horen en beantwoorden. De Heilige Geest stelt de mens in staat om in geloof "ja" te zeggen. Zo antwoorden wij op Gods reddende genade. Het geloof hoort wezenlijk bij de doop; door de doop wordt de gelovige opgenomen in het lichaam van Jezus Christus. Iedereen die wedergeboren is door de Geest van God heeft zowel gaven als een roeping tot dienst. Daarom is het priesterschap van alle gelovigen kenmerkend voor de gemeente. De struktuur van de gemeente is dus charismatisch. Het "ambt" boven de "leken" stellen in uitgesloten. Baptisten zijn kongregationalisten, dat wil zeggen dat het gezag bij de gemeentevergadering berust. De plaatselijk gemeente is zelfstandig. In de gemeentevergadering heeft elk lid evenveel inbreng en stemrecht. Er is geen ruimte voor rangen en standen. Onze kijk op geloof leidt ertoe, dat Baptisten opkomen voor vrijheid van geloof en geweten voor iedereen. God heeft de mens de waardigheid verleend, dat hij in geloofs- en gewetensvragen door nieamand vertegenwoordigd kan worden. Het grondrecht van vrijheid van geloofsvrijheid heeft dus zijn basis in het geloof; het behoeft niet door de overheid op de gevestigde kerk veroverd te worden.
De gemeente van Jezus is uniek. Wezenlijk is dat zij van de Staat gescheiden is. Dit punt heeft de Baptisten veel strijd gekost. Deze scheiding van staat en kerk leidt tot vrijheid voor het Evanglie. Het mag niet leiden tot een minderheidscomplex of tot gebrek aan maatschappelijke betrokkenheid.
Het Baptisten is dus een gemeentebeweging. Dat betekent:
1. Uit wat het Nieuwe Testament zegt over de gemeente hebben wij wezenlijke dingen overgenomen, maar niet alles. Wij hebben aanvulling nodig door de theologie en het geloofsleven van andere kerken.
2. Enerzijds hebben Baptisten nooit al te exclusief over zichzelf gedacht: ook buiten onze gemeenschap zijn kinderen van God.
Anderzijds is het belangrijk dat we in het oekumenische gesprek ons eigen geluid goed laten horen.
3. In oekumenische gesprekken moeten we ontkennen dat we met onze visie op de doop één element van de Bijbel teveel benadrukken. Integendeel baseren wij ons op het hele Nieuwe Testament wanneer we over de doop spreken in het kader van geloof, navolging en gemeente.
4. Bij ons staat het persoonlijk geloof in Christus voorop. Daardoor hebben we automatisch goede kontakten gehad met Christenen uit andere kerken en kringen. Deze kontakten staan los van eengezindheid over sakramenten of ambten.
5. Voor onze leer en praktijk m.b.t. de gemeente is het belangrijk, dat wij het navolgen van Christus niet alleen baseren op de beslissing van de mens. We moeten ook naar Gods handelen vragen. De geloofsdoop mag niet gereduceerd worden tot een puur-menselijke beslissing.
6. De ervaring van de Heilige Geest maakt ons bereid, geestelijke leiding in de gemeenten te aanvaarden. Of het nu gaat om de raad van oudsten of om mannen en vrouwen die een vereniging binnen de gemeente leiden en die "vaders en moeders in Christus" zijn - wij hebben geestelijke gezag onder ons altijd een plaats gegeven.
Daarbij blijft het belangrijk, dat we bereid zijn deze geestelijke leiding ook te toetsen. De Heilige Geest wil duidelijkheid, instemming en eensgezindheid, maar geen gewetensdwang of onmondigheid van de gemeente.
7. In de maatschappij waarin de gemeente leeft moet die eis van vrijheid van geloof en geweten telkens opnieuw worden gekonkretiseerd. Deze eis geldt ook binnen de gemeente.
8. Aan de kwaliteit van de gemeenschap kunnen we niet genoeg aandacht besteden. Dit is een grote kracht die God voor veel mensen kan gebruiken. We moeten wel in de gaten houden dat de gemeente niet drijft op onze sympatie voor elkaar, maar dat ze een planting van God is.
9. We hebben goede ervaringen met de autonomie van de plaatselijke gemeente. Dat mag er echter niet toe leiden, dat we ons op die gemeente blind staren. Ook het gemeentelijk werk staat in het ruime perspektief van het Koninkrijk van God.

Vervolg op pagina 4

EEN VERDIEPING HOGER (JES. 55:7-9)

BIJBEL

Soms proberen we ons innerlijk in schema te brengen of te visualiseren. Dit valt niet altijd mee, omdat wij zelf niet eens precies weten hoe de verschillende mechanismen van ons innerlijk functioneren of in elkaar zitten. Toch zijn we min of meer aangewezen op de beeldvorming en het taalgebruik uit de zichtbare wereld. In de Bijbel vinden we daarvan vele voorbeelden. Als uitgangspunt voor onze Bijbelstudie diene: Gods gedachten zijn hoger dan onze gedachten. (Jes. 55:9)

INLEIDING

Uit het verband van Jes. 55 vinden we duidelijk een tegenstelling tussen Gods gedachten en zoals de mens van nature denkt. In de katholieke kerk gaat (ging) men uit van de noodzaak om een aanvulling te geven op ons menselijk tekort in het denken. De kerk beschikt van over de middelen om vanuit het bovennatuurlijke te complementeren wat er aan ontbreekt. Bij de reformatie kwam sterk naar voren dat het niet alleen maar gaat om onze menselijke tekorten, maar veeleer om een tot in de wortel aangetast zijn door de zonde. De nadruk ligt dan op het verduisterd zijn in ons verstand. Het gaat dan niet alleen om een aanvulling maar veel meer nog om een radikale vernieuwing van binnen uit.

TWEE MOGELIJKHEDEN

On gedachtenleven wordt beheerst door het menselijke of het Goddelijke standpunt. Deze twee uitgangspunten maken een wereld van verschil. Het menselijk standpunt kan de vorm van de één of ander ideologie aannemen. Deze ideologie kan zo overheersend zijn, dat men er zelfs een heel staatsvorm aangaat ontlenen. Komt er een einde aan de ideologie dan stort ook de staatsvorm in elkaar. Wij zien dat in Oosteuropa gebeuren. Op het gebied van de politiek en de moraal komt dat menselijk denken voortdurend op je af. Zelfs in de theologie gaat het soms meer om menselijke filosofie en psychologie dan om het Goddelijke denken. Ook in dit opzicht wordt men via de radio en televisie, via dagbladen en damesbladen doordrenkt met het menselijk denken.

DE UITWEG UIT DE DOOLHOF

Vers 7: "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechtige zijn gedachten en bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig".
De mens getroost zich vaak nog vele inspanningen om op eigen kracht en kompas uit de doolhof te komen. Zodra we ons verlaten op wat de Here ons geopenbaard heeft vinden we een geopende deur en een nieuwe weg. Op deze weg kunnen we ons laten vullen met het Goddelijke denken.
Vers 8 "Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen niet mijn wegen, luidt het Woord des Heren'. Hier vinden we de grote tegenstelling tussen het denken en de Nieuwe Levensweg. Het uitgangspunt in vers zeven is het achter ons laten van eigen weg en eigen gedachten, met de bedoeling uit te komen bij een totaal anders denken. Het denken dat ons een nieuwe levensweg wijst.
Vers 9 "Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten". Dit is niet om aan te tonen dat God onbereikbaar is. Niet de totaal-andere, waardoor we alleen maar geboeid kunnen raken. Dit is de God, die ons op wil heffen uit ons natuurlijk denken en met ons wil communiceren door Zijn Woord.

GEDACHTEN ZIJN WAPENEN

Als we ingekapseld zijn door het menselijk denken, dan is er vaak nog heel wat nodig om op Gods spoor terecht te komen. Als we kind van God geworden zijn zullen we de drang in ons hebben om ons te vullen met wat van God is. Wij zullen gevrijwaard willen worden van wat van de mens is. Al het menselijke wordt ondergeschikt gemaakt aan het Goddelijke. Onder het priesterschap van alle gelovigen heeft God ons bestemd om te denken, zoals we nog nooit gedacht hebben. Alleen een doordrenkt worden van de Bijbel, het Woord van God, kan ons de noodzakelijke bescherming geven tegen al het natuurlijke denken. Dat natuurlijke kan overwonnen worden door onze geest te laten vullen met Gods gedachten. Een door de Geest geleid leven wordt via de Bijbel op de hoogte gesteld van het Goddelijke standpunt. "Dan trekken we niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid van Christus". (2 Cor. 10:3-5) Over dit gedeelte zou ook een hele Bijbestudie gehouden kunnen worden, maar waar het me hier nu vooral om gaat is de idee dat gedachten wapenen zijn. In 1 Petrus 4:1 staat ook dat wij ons kunnen wapenen met gedachten. Vanuit het Goddelijke standpunt kruisen wij de degens met het menselijk standpunt. Dat geldt voor het dagelijks leven, maar ook voor het gebied van de filosofie, psychologie, pedagogiek en wat dies meer zij. Alleen vanuit het Bijbels denken kunnen we bepalen wat bruikbaar is en wat als uitgangspunt mag en kan dienen op allerlei levensterreinen. Zo krijgen we een door de Bibel genormeerde wetenschap. Dit was ook het oorspronkelijke uitgangspunt van de Vrije Universiteit van Amsterdam.

OM TE ONDERSCHEIDEN

Paulus schrijft aan de Filippenzen over dit soort kennis (epignosis) en begrip (aisthesis), dat nodig is voor het onderscheiden van waar het op aan komt (1:9) zodat op grond daarvan het vermogen om lief te hebben in reinheid en onberispelijkheid mag toenemen. Vanuit dat vermogen wordt de ware en zuivere gerechtigheid geproduceerd, welke door Jezus Christus is. Goddelijke gerechtigheid voortgekomen uit een leven vervuld met Gods gedachten.

DEZE MENTALITEIT ALS IDENTITEIT

In het voormalige Oostblok zijn zoveel dingen veranderd, dat men nu op zoek moet naar een nieuwe identiteit. Amerikaanse televisie-predikers worden zelfs ingeschakeld om daarbij behulpzaam te zijn. Laat onze bede zijn dat er openheid mag zijn voor een Bijbels denken, dat een nieuwe mentaliteit bewerkstelligt. Dat men daar en bij ons en overal ter wereld aan deze nieuwe mentaliteit hun identiteit zou mogen gaan ontlenen en zou mogen gaan ontdekken wel een positieve invloed dit kan hebben op kerk, staat, maatschappij en individu. Dat zij en wij bij voortduring uit een verdieping hoger mogen gaan leven. Niet bij brood alleen!

J. Schotanus

HULPVERLENINGSORGANISATIE MAG IN NEPAL BLIJVEN WERKEN

Kathmandu - De regering van Nepal heeft een arbeidsverdrag met de International Nepal Fellowship met vijf jaar verlengd. De 150 medewerkers van INF, veelal uit het buitenland afkomstig, mogen dus blijven werken in de publieke gezondheidszorg en ontwikkelingsprojecten. (Idea dsl)

HET OCCULTE IS "IN"

Eén van de dingen, waar mensen zich tegenwoordig door laten leiden is het bovennatuurlijke.
De raad van waarzeggers en kaartenleggers is van invloed bij het nemen van allerlei beslissingen.
Daar kunnen we nog de horoscoop bijvoegen. Veel mensen hechten waarde aan de dagelijkse horoscoop in de krant of de wekelijkse horoscoop in een magazine.
Veel mensen staat open voor het occulte en wat we ons kunnen afvragen is, waarom juist daar in gezocht wordt, waarom mensen zich op dit gevaarlijke terrein begeven...

Nu wordt ons dit terrein ook wel erg toegankelijk gemaakt. In boeken, films, muziek en op de televisie ligt het voor ons open. Is het nieuwgierigheid, waardoor mensen er mee in aanraking komen?
Iemand zei daarover: "Velen zijn in de westerse samenleving teleurgesteld en onbevredigd gebleven. Nu proberen ze hun levenshonger te stillen met het bovennatuurlijke".
Met als gevolg, wat iemand anders zo treffend zei: "Waar de deur dichtgaat voor het geloof, komt het bijgeloof door het raam naar binnen."
Het bijgeloof, wint terrein, als mensen vervreemd raken van het geloof in de levende God.

ONZE TIJD

Onze tijd wordt gekenmerkt door het werk van satan, de tegenstander, die zicht tegen God verheft. En we weten, dat die tijd aan de wederkomst van onze Heer vooraf gaat.
De mens der wetteloosheid zal zich openbaren, de zoon des verderfs, die zich zelfs in de tempel van God zet om aan zich te laten zien, dat hij een god is. Wie dan de satan is en er beter toe in staat om op de behoefte van de mens in te spelen? En vele handen helpen hem daarbij.
Hij is erop uit, mensen in zijn macht te krijgen en afhankelijk van hem te maken, met als doel ze in het verderf te storten.
Geen enkel middel zal hij schuwen en hij doet zelfs grote beloften. Een fascinerende wereld lijkt open te gaan, maar wat er wacht is slechts een eindeloze verschrikking.
Dat is de prijs, die ervoor betaald wordt. Het occulte mag dan nog zo "in" zijn, het is geen onschuldig tijdverdrijf.
Het drijft mensen in de armen van de satan. Zij komen daardoor onder zijn heerschappij, het scheidt van God en ontrukt ons aan zijn Vaderarmen.

WAT IS GOED?

Het is ons goed nabij God te zijn.
Bij Hem, die zijn Zoon gegeven heeft om de werken van de satan te verbreken. Hij bezit door zijn overwinning aan het kruis op Golgotha alle macht. Hij is de Sterkere, die de sterke, de satan heeft overwonnen.
De satan en zijn aanhangers zullen de wereld niet veroveren.
De dag van Jezus Christus komt. Zijn Koninkrijk zal zich openbaren.
Hij is in de wereld gekomen om een ieder vrij te kopen van de macht van de satan. De prijs voor onze vrijheid, voor het leven, is het bloed van Golgotha.
Ons leven hangt niet af van het schitterende wat de satan ons wel wil voorspiegelen, maar hangt af van onze keuze voor de Here Jezus.
Bij en van de Overwinnaar mogen we zijn.
En hoe meer we zijn liefde ontdekken, mag ons leven groeien naar Hem.
Mag er steeds die diepe verwondering zijn, dat God ons aanneemt als zijn kind. Voor gebondenheid aan de satan betalen we de prijs van verlorenheid. God kocht onszelf. Hij betaalde de prijs, dor het offer van Jezus. Jezus mag "in " zijn. Hij kocht ons vrij met zijn kostbaar bloed.
Gedragen door het geloof mogen we met hem op weg zijn.
Wij verwachten Hem, nu en in de toekomst.
Het is alles waard om op Hem te vertrouwen en te leven met Hem, met het zicht op de heerlijkheid die wacht.
Dan kunnen we zeggen: "Het is mij goed nabij God te zijn".

AL LOKT OOK NOG ZOVEEL ONS AAN,

tot wie zouden we anders gaan?
de Here Jezus, Hij spreekt ons aan om met Hem op weg te gaan. En dat zijn geen verlokkende woorden voor iets waar we wel zonder kunnen, zoals zo vaak in de reclame gebeurt.
Dat zijn geen woorden, waarnaar we leven, dat ons van eeuwig leven spreekt. Het is een betrouwbaar woord. In dat woord vinden we onze bestemming.
Door dat woord mogen we gegrepen zijn, zó dat we het nooit meer los laten.
Niet in de greep van de satan, al lokt hij met nog zoveel mooie dingen, maar aan Gods hand mogen we door het leven gaan.
In God die Jezus uit de dood heeft opgewekt ligt onze hoop.
Een hoop die levend is, waarin we ons mogen verheugen.
Gods plan met ons is een wonder, een boodschap die ons blij mag maken en waarvoor we niet dankbaar genoeg kunnen zijn. Het is ons houvast.

In "Open Vensters" van Jelly Verwaal lezen we:

"Verstaan doen wij het niet -
Gij spreekt een taal,
die ons beperkt verstand te boven gaat.
Gij speelt met zonneschijn en bliksemstraal en meet met een ons onkende maat.

Maar tóch al peilen wij uw plannen niet,
al ziet ons oog wellicht geen perspectief;
tóch komt uw boodschap als een wonderlied:
Grijp maar alleen Mijn hand
Ik heb je lief".

J.H. Stijkel

GROEP ZIGEUNERS NAAR CHRISTENDOM OVERGEGAAN

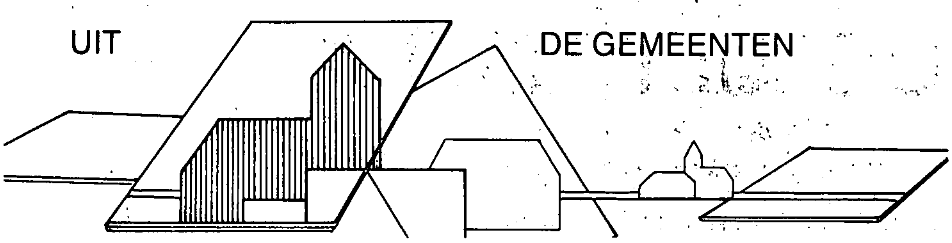
Wetzlar - In de rivier Tissa aan de Russisch-Tsjechische grens zijn negentig zigeuners en twee Russen uit Koroljowo en Winogradowo gedoopt. Ze waren als gevolg van jarenlang evangelisatie-activiteiten van de niet-geregistreerde baptisten christen geworden.
Een grote groep zigeuners kwam tot geloof nadat een van hen getrouwd was met een Russin.
Het echtpaar, beiden christenen, bleef onder de zigeuners wonen.
Vorig jaar werden al vijftig zigeuners gedoopt, onder wie de leider van de groep. Hij was na de dood van zijn vrouw christen geworden.
Sindsdien bezocht hij regelmatig kerkdiensten. Na verloop van tijd werd hij christen.

(idea dsl)

Vervolg van pag 2.

10. Onze kongregationalistische statuten hebben veel demokratische trekken, maar ten diepste moeten ze op het werk van de Geest stoelen. Hoewel we bij de meningsvomring en de stemminen parlementair te werk gaan, moeten we naar het spreken van de Heilige Geest luisteren en Zijn daden opmerken. Wanneer we streven naar een eensgezindheid, verwachten wij dat wonder niet van onszelf, maar van de Geest die één maakt.

11. In onze tijd is het in de gemeenten moeilijk om op één lijn te blijven. Des te noodzakelijker is het, samen met de Bijbel bezig te zijn en de leiding van de Heilige Geest te zoeken. Pas dan kunnen we de waarheid van het Evangelie zo onder woorden brengen, dat we er alleen achter kunnen staan. Hoe gebrekkiger de bijbelse leer, des te harder groeit het individualisme in onze gemeente.

VOORTGANG IN APPINGEDAM EN EMMELOORD

Met in zijn hoofd de gezangregel "Komt laat ons voorgaan, kinderen, want d'avond is nabij" werkte voorganger Leuvenink van Appeningedam aan statuten en reglementen voor de gemeente.
De statuten van Delfzijl zijn 23 jaar oud en de komende zelfstandigheid van Appingendam is een goede gelegenheid om een eigentijdse tekst te schrijven.
Ds. Leuvenink: "... avond betekent dat er verleidende tijden zullen komen.
We kunnen in deze tijd en zeker in de toekomst niet duidelijk genoeg zijn in wat we als baptisten gemeente geloven. Het gevolg zal dan ook zijn dat ik de statuten, dus onze grondslag, uitgebreider zal beschrijven dan in onze oude uitgave.

Het moet beantwoorden aan de vragen van deze tijd. Natuurlijk zullen we ons als raad en daarna met de hele gemeente daarover moeten uitspreken. Het is natuurlijk niet mijn beslissing.."
"Na de vakantie" hoopt men in Delfzijl/Appingdam de financiële kant van de zaak op een rijtje te hebben; daarna wordt er vergaderd over de verzelfstandiging van Appingendam.

Goede berichten uit **Emmeloord**. Na een weekend van de jeugdgroep hebben zeven jonge mensen hun leven aan de Heer gegeven en de doop aangevraagd! Om praktische redenen zijn ze in twee groepen gedoopt op 1 en 8 september.
De gemeente neemt aktief deel aan het regiogebed dat in de Noordoostpolder begonnen is. Elke derde dinsdag van de maand stelt ze het eigen gebouw beschikbaar. De eerste keer kwamen er in totaal ruim 50 bidders.
Sinds kort heeft men een gemeentelid als stagiaire binnen het gemeentelijk werk. Geen Vinkenhof student: zr. Joukje Spier volgt de "leerroute Theologie en Maatschappij" aan de Hogeschool De Horst in Driebergen. Vanaf het tweede jaar wordt er zestien uur stage per week verwacht. Een deel daarvan doet zr. Spier in een ziekenhuis en een ander deel in de eigen gemeente.
Ds. S.A. Wijchers is haar begeleider en haar taken zijn toerusting en ondersteuning van de jeugdwerkgroepen, opbouw van jongerenpastoraat en toerusting en ondersteuning van mensen die leiding geven.

GROTE VERANDERINGEN

Uit de gemeente **Almelo-Nieuwstraat** is heel wat nieuws te melden. Zo is er een nieuwe konsulent. We herinneren ons nog dat br. S. Blesing deze taak geruime tijd heeft vervuld. In het eerste nummer van de Bethelbode dat de eindredaktie ontving wordt nu br. H. Mol uit Vroomshoop welkom geheten als konsulent. Hij gaat ook voor in de avondmaalsdiensten. Ten tweede is de avonddienst afgeschaft. De raad vond dit een moeilijke beslissing, maar de opkomst was te gering. Eenmaal per maand zal er 's avonds nog wel een evangelisatiedienst zijn.
Tenslotte heeft de gemeente op een gemeenteavond afscheid genomen van ouderling Kollenveld. Hij werd bij deze gelegenheid flink in het zonnetje gezet. Br. G. Kollenveld heeft zijn taak dan ook 35 jaar vervuld!
Nu is hij blij weer naast zijn vrouw in de kerk te mogen zitten.

ZWART-WIT

In **Alkmaar** wordt gespaard voor een nieuw orgel. Er werd een rommelmarkt gehouden. Tot schrik van de organisatie stonden al zeker 50 mensen voor de deur voordat men goed en wel geopend was.
Er kwam 1100 gulden binnen. Verder verkoopt men balpennen en symbolische bouwstenen in de vorm van orgeltoetsen. Voor een zwarte toets vraagt men 5 gulden, maar een witte moet 7,5 gulden opbrengen....
En tenslotte werd een stadswandeling in de vorm van een puzzeltocht gehouden, waarvoor de deelnemers 5 gulden per persoon bijdroegen aan het orgelfonds.
Inmiddels is men in de buurt van de 15.000 gulden gekomen.

EVANGELISCHE SCHOOL

In de stad Arnhem is een Evangelische Basisschool in oprichting. Voor zover ik weet wordt dit na Amsterdam de tweede school van deze richting. Aan de gemeente **Arnhem-Zuid** is gevraagd om een of meer leden voor te dragen voor het bestuur van de stichting die de school zal besturen. Men wil komen tot een goede afspiegeling van de ouders die hun kinderen naar deze school zullen sturen. De raad heeft de vraag via **De Gemeenteklok** doorgespeeld naar de gemeente.

Juist nu de voorganger, ds. Bosveld, naar Doetinchem gaat is ook de gemeente **Musselkanaal** stageplaats geworden, en wel voor Louis en Dieverke Peereboom. Zij hebben er drie jaar opzitten aan de Evangelische Bijbelschool in Doorn. Het vierde jaar is een praktijk jaar. Het echtpaar zal door parttime te werken ook zelf in zijn onderhoud voorzien. (Wist u overigens dat de voormalige voorganger van Spijkenisse, br. C.C. Stavleu, nu stafdocent is aan de E.B.S.?)

De gemeente **Amsterdam-Centrum** heeft via het Foster Parents Plan twee kinderen geadopteerd.
Het gaat om een meisje van vijf uit Equador en een jongen van tien uit India. In het Gemeentebericht stond informatie over hen en ook waren er foto's bijgesloten, Amsterdam-Centrum is ook druk in de weer met de komende viering van het 125-jarig bestaan.

Hoe maak ik van een paar honderd gulden een kapitaal? In **Stadskanaal-Noord** weten ze het antwoord: een talentenaktie!
Een jaar geleden kregen ruim dertig gemeenteleden een munt van vijf gulden van de zendingswerkgroep.
Ds. Jager las bij die gelegenheid de gelijkenis over de talenten.
Toen de aktie officieel eindigde was er ruim drieduizend gulden verdiend, maar nog steeds lopen er aktiviteiten en komt er geld binnen bij de zendingswerkgroep.
Men is er zelf een beetje beduusd van.

Pieter J. Lalleman

JEUGD MET EEN OPDRACHT VESTIGT 'ZENDINGS-WERELD RECORD'

Pitcairn - Een team van Jeugd met een Opdracht heeft met het begin van het werk op Pitcairn, een van de zuidelijk Pacific-eilanden, een 'zendingswereld-record' gevestigd. Jeugd met een Opdracht is daarmee de eerste zendingsorganisatie in de geschiedenis die in ieder land van de wereld heeft gewerkt.

'Pitcairn was ons laatste doel om onze opdracht in gehoorzaamheid aan Christus volledig te vervulen,' aldus de president van Jeugd met een Opdracht, Loren Cunningham, in een speciale dienst. Cunningham kreeg dertig jaar geleden een visioen om het evangelie uit te dragen in de hele wereld.

Eerder pogingen om de ver verwijderde eilandengroep te bereiken mislukten herhaaldelijk. Momenteel werkt er een team van 35 personen om de eilandbewoners te voorzien van medische en technische hulp.
De doelstelling van Cunningham is inmiddels bijgesteld: 'We richten on nu op iedere staat, iedere provincie, iedere groep. Er is nog genoeg te doen.'

DE NOODKLOK LUIDT

De huidige minister van WVC, mevr. d'Ancona, heeft besloten de subsidie aan ons (soort) jeugdwerk met 25% in te korten met ingang van 1 januari 1992. Dat betekent dat we bijna honderdduizend gulden minder zullen krijgen, als de plannen doorgaan (en dat zal wel). De gevolgen daarvan zullen we als jeugdbeweging merken op allerlei gebieden. Het bestuur van de NBJB is druk bezig te bekijken, hoe de pijn het eerlijkst verdeeld kan worden. Maar voorop staat, dat we willen proberen zoveel mogelijk instand te houden van de dienstverlening aan jeugdgroepen, kinderwerk en gemeenten.

Meer dan ooit is het zaak ons in te zetten voor het landelijk jeugdwerk. Het is van groot belang om niet bij de pakken neer te zitten, maar kreatieve plannen te ontwikkelen om de inzet van velen te vergroten. Dat is niet omdat zo nodig het werk in stand gehouden moet worden. Dat werk is geen doel in zichzelf, hoe mooi en belangrijk het ook is. Het werk van onze jeugdbeweging ontleent haar bestaansrecht aan de dienst aan de Heer en Zijn gemeente. Hij heeft ons als gezamenlijke gemeenten een opdracht in handen gelegd door te zeggen: Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet.,

Onze jeugdbeweging is de manier waarop we gestalte proberen te geven aan die opdracht. Het gaat daarbij niet alleen om eigen plaatselijk nivo. Wie niet verder kijkt, slaat een belangrijk stuk opdracht over, namelijk om elkaar als gemeenten en jeugdgroepen te helpen in training, toerusting, materiaal en menskracht.

De nationale taak, die we als jeugdbeweging hebben, is evenzeer onderdeel van de opdracht als de lokale taak..

Als ik dat praktisch vertaal, betekent dat een grotere inzet van mensen, energie, tijd en geld in onze beweging. De jeugd wordt vaak beschreven als de gemeente van de toekomst, maar ze is veel meer. Ze is ook deel van de gemeente van vandaag. Wie dat wil behouden, kan niet volstaan met op afstand toezien hoe het gaat en hoe "ze" het doen. Het is noodzakelijk, dat de gemeenten de NBJB in staat stellen het werk te verrichten. Al sinds jaren geven de gemeenten onvoldoende geld uit aan het landelijk jeugdwerk. Soms is het zo, dat allerlei andere akties (allemaal heel goed vanzelf) buiten onze gemeenschap inzet en geld ontvangen, terwijl deze eigen verantwoordelijkheid, dit "beginnen in Jeruzalem" gewoonweg wordt genegeerd. Ik ga niet voorbij aan de verschillen van opvatting, die er soms leven over de inhoud van het werk. Maar ik neem er geen genoegen mee, als dat een uitvlucht is om niet mee te doen. De NBJB is een demokratische beweging, waar iedere gemeente, die kritiek heeft, letterlijk de stemming kan beinvloeden. Wie zich beperkt tot kritiek vanaf de zijlijn, verliest in mijn ogen geloofwaardigheid. het komt er nu op aan te laten zien, dat we als NBJB-ers en als gemeenten werkelijk hoge waarde hechten aan ons gezamenlijk jeugdwerk. Dus is meer dan voorheen onze inzet gevraagd en onze energie. En van de gemeenten een getrouw nakomen van wat ze eens hebben toegezegd. Die getrouwheid is onder andere af te lezen aan de financiële stukken van de jeugdbeweging en van elke gemeente apart.

Als afsluiting: Het gaat om het werk van de Heer. Dat betekent, dat in alle geledingen van het werk gebeden een belangrijke plaats innemen. Het is niet het laatste, maar het eerste. Kreatieve wijsheid van Gods Geest is noodzakelijk om oplossingen te vinden. Maar de Heer geeft ons de mogelijkheid een aantal problemen zelf op te lossen. Dat doen we dan ook in vertrouwen op Hem, die Zijn werk uitvoert in deze wereld. Gezegend is de mens en de gemeenschap die zichzelf daarbij niet buitenspel zet, maar aktief meedoet. Die zal de verrassende rijkdom van God tegenkomen.

Anne de Vries,
Voorzitter N.B.J.B.

ONTMOETING IS ZO BELANGRIJK!

Mijn naam is Corrie sikkema, ik woon in Pernis en ben lid van de gemeente Pernis.

Sinds twee jaar zit ik in de raad jeugdwerk als penningmeester. Bij ons thuis werd er vaak over het landelijk werk gesproken, dus ook over de NBJB. Ik dacht dat ik vrij goed op de hoogte was met wat er allemaal gebeurde, maar dat was helemaal niet zo. Langzamerhand kom ik er achter wat voor werk er allemaal wordt gedaan door het Jeugdburo, de jeugconsulenten en de vele vrijwilligers.

Wat is het jammer dat er soms zo weinig jongeren komen naar b.v. een jaarvergadering. Nu kan ik me voorstellen dat vergaderen niet voor iedereen even aantrekkelijk is, maar als je er bent, ontmoet je weer andere mensen, je praat met mensen én je hoort weer nieuwe dingen. Je voelt een verbondenheid met elkaar en je wordt weer enthousiast. En het liefst zou je iedereen van je eigen gemeente een volgende keer mee willen nemen, zodat zij ook ervaren wat het is. Maar heel vaak gaat het enthousiasme weer gauw over als je merkt dat het niet echt overkomt bij anderen.

Maar deze keer willen wij er bij ons, in de gemeente Pernis, het er niet bij laten zitten en proberen er wat aan te doen. Een aantal zondagsschool-leidsters hebben al verschillende aktiviteiten van de NBJB bezocht en hebben ervaren hoe belangrijk de ontmoeting is met anderen. Wij willen samen met de jeugdleiding proberen onze ervaringen over te brengen op de jongeren.

Heel belangrijk vinden wij, dat ze moeten weten, dat ze een eigen plekje hebben in de gemeente en dat ze geaccepteerd worden zoals ze zijn. We moeten ze ook wijzen op de verantwoordelijkheden, die ze hebben ten opzichte van elkaar en ten opzichte van de gemeente.

Dan pas kunnen wij ze aansporen en samen met hen op weg gaan.

We hopen dat het echt gaat lukken en dat ook zij het fijn vinden elkaar, maar ook anderen te ontmoeten. En dat ze door mensen heen iets kunnen zien van Gods liefde en wat Hij voor ons en hen kan betekenen.

Corrie Sikkema

LUCHTMACHT SOEDAN BOMBARDEERT VLUCHTELINGENKAMPEN

Karthoum - De luchtmacht van Soedan heeft bij herhaling vluchtelingenkampen gebombardeerd.

Bij een aanval op een kamp in Kapoeta, in het zuiden van het land waar sinds zes jaar een burgeroolog woedt, werden vier mensen gedood en 33 gewond. Dat meldt de christelijke hulporganisatie World Vision, die in Soedan vluchtelingenhulp biedt.

Volgens woordvoerders van deze organisatie heeft de regering meer dan eens hulp toegezegd aan de 200.000 mensen die met de hongerdood worden bedreigd.

Pas na internationale protesten en onderhandelingen met VN-functionarissen zijn deze vluchten toegestaan. 'Een mensonterende politiek' typeert een medewerker van World Vision die houding. Terwijl de regering onderhandelt om de nood van de vluchtelingen uit de wereld te helpen, laat ze ze bombarderen. Internationale protesten waren in Khartoum aan dovemansoren gericht.

(idea dsl)

VOORGANGERS: SCHRIJNEND

Het artikel van de eindredacteur in dit blad van 5 sept. j.l. pag 7, 1e kolom, noopt mij tot een reactie. Enerzijds constateert hij dat "zeker zes grote gemeenten momenteel geen voorganger hebben", anderzijds dat er een aantal broeders is dat graag een beroep zal krijgen. Waarom krijgen deze broeders geen beroep? Prikkelend is de vraag: Zoeken we dan alleen supermensen als voorgangers? Antwoord: neen, dat zeker niet. Kennelijk echter hebben de gemeenten te weinig vertrouwen in de bekwaamheid en de geschiktheid van de candidaat-voorgangers. Ook de gemeenten zijn zich immers bewust van de zwaarte van het voorgangerswerk en de eisen die aan een (beginnende) voorganger gesteld worden. Eén van de eisen is de prediking van de bijbelse boodschap. Dat daarbij de "ligging" van de candidaatvoorganger een rol speelt, is vanzelfsprekend. Maar duidelijker wordt een gemeente aangesproken door de manier van preken. Als door gemeenteleden gezegd wordt: die man kan niet preken, bedoelen ze niet dat hij niet kán preken, maar wel dat zijn wijze van preken niet overkomt.
Opgemerkt moet voorts worden dat in onze gemeenten niet het besef leeft dat ons seminarie een voorgangersopleiding is. Men denkt veeleer dat het een beroepsopleiding is (gesubsidiëerd door de overheid) voor mensen die theologie voor hun toekomstig beroep nodig hebben. Wellicht dat in de toekomst meer nadruk gelegd dient te worden op de opleiding tot voorganger (misschien zelfs uitsluitend "voorgangers-opleiding").
Overigens: ook in vroeger jaren waren er soms candidaat-voorgangers die geen beroep kregen, hoewel er vacante gemeenten waren.

Aan het slot van zijn artikel gaat de eindredacteur in op het voorstel van de Commissie voor de Opleiding betreffende "gemeentelijk medewerkster". Het is ronduit ongepast dat hij van zijn mogelijkheid om de agenda van de komende Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland aan de orde te stellen, dit gebruik maakt.
De redacties van ons blad hebben zich daarvan altijd onthouden; dat was goed. Meer dan ongepast is het stemadvies dat de eindredacteur afgeeft; daaraan hebben wij geen enkele behoefte.
Wij zijn mondig genoeg om een eigen mening te hebben.
Als de eindredacteur meent een half ei te moeten aanprijzen, kan vanuit de levenservaring gezegd worden dat een half ei heel snel een lege dop blijkt te zijn.

Arnhem, H. Ploeger

Een tweede, veel vriendelijker reactie op mijn artikel "Voorgangers: schijnend" kwam telefonisch. Op verzoek van de beller zet ik zijn visie kort op papier. Ik voeg kommentaar toe.
"Het is juist een goed teken dat niet elke afgestudeerde maar beroepen wordt als voorganger. Het laat zien dat de gemeenten minder afhankelijk worden van dominees. Gemeenten kunnen nu zelf het werk aan. De voorganger van de toekomst is geen baas maar de begeleider van de gemeenteleden die het werk doen."
Kommentaar: Ik ben het ermee eens dat voorgangers niet op een voetstuk horen. Ook behoeft een gemeente met een goed kader niet afhankelijk te zijn van een vrijgestelde die de lakens uitdeelt.
Ik denk echter niet dat de huidige afgestudeerden allemaal voorgangers "van het oude stempel" willen zijn. Omgekeerd zoeken vakante gemeenten mogelijk juist naar broeders die wel op de traditionele wijze voorganger willen en kunnen zijn.
"Met de voorstellen om de reglementen omtrent voorgangers weer uit te breiden, dreigt de A.V. de verkeerde kant op te gaan. Net als de Russen moeten wij als Unie leren, zonder veel starre regels te fungeren. Laten we meer samen doen en minder samen regelen. Meer regels verbergen alleen onze onmacht om zelfstandig te funktioneren. In een Unie nieuwe stijl hebben we geen reglement over voorgangers nodig."

ZEGGEN = DOEN

Dit is het thema van de evangelisatiedienst in Heemskerk, die aansluit op de, nu alweer 15e korendag in het gewest Holland. Begonnen dus in 1976 door een inititatief vanuit de Baptisten Gemeente Haarlem, Begijnhof.
Deze eerste korendag werd gehouden in het concertgebouw in Haarlem. Eerst een middag om als koren naar elkaar te luisteren met daarop volgend 's avonds een evangelisatiedienst waarin alle koren samen Gods lof zongen.
Zo is het nu alweer de 15e keer geworden. De opzet is gebleven de plaats wisselt zo af en toe. Het is iedere keer een enorme "happening"! De ontmoeting met elkaar, luisteren naar elkaars liederen, samen de maaltijd gebruiken, ja, zo'n 250 broeders en zusters tesamen! En al deze mensen zingen 's avonds als groot koor in de dienst.
Deze keer dus met bovenstaand thema, met als ondertitel: "Het woord van God wordt niet alleen gesproken, het gebeurt ook!" U bent welkom op 29 september 1991 in de Morgensterkerk, Vrijburglaan 1, Heemskerk.
Aanvang 18.45 uur. Spreker:
Ds. M. A. v.d. Vlugt uit Harderwijk.

P. Nobel

PERSBERICHT

Het september nummer van Soteria is gewijd aan De toekomst van de evangelische beweging.
Als extra bijzonderheid geldt dat het tot stand is gekomen in samenwerking met het maandblad van de Evangelische Alliantie, Idea, dat de abonnees deze keer krijgen meegezonden.
Enkele artikelen in Soteria gaan namelijk expliciet of zijdelings in op de bijdragen in Idea.
Rob van Essen gaat in een eerste bijdrage uitvoerig in op de uitdagende lezing in Idea van Jean-Jacques Suurmond 'Quo Vadis, Evangelische Beweging?' Naast enige kritiek op de historische analyse die Suurmond geeft, gaat hij dieper in op het begrip 'fundamentalisme' en toont aan dat de evangelische traditie - naast de Lutherse en Calvinistische - een eigen inhoud en spiritualiteit heeft.
In 'Een ondernemende beweging, wandelend in het licht' gaat *Nico van der Leer* in op de beide proefschriften van Hijme Stoffels en Sipco Vellenga, evenals op de in Idea opgenomen lezingen van Stoffels en Kristensen.
Dr. L. Westland schrijft over de verhouding evangelisch/reformatorisch.
Jan J. van Capelleveen staat stil bij 'Evangelisch in de jaren negentig'. Zijn heldere betoog loopt uit op de conclusie dat de evangelische beweging niet is uitgegroeid tot een nationale beweging en er niet in slaagt bij te dragen, hoe summier ook, aan maatschappelijke veranderingen.
Losse nummers van Soteria zijn te bestellen door overmaking van f 9,00 op giro 464501 van Merweboek; Sliedrecht (tel. 01840-10224).

CORY AQUINO GEEFT JEUGD MET EEN OPDRACHT ONDERSCHEIDING

Manilla - Een instelling van Jeugd met een opdracht in Manilla's 'Smokey Mountain' een van de sloppenwijken van de Fillipijnse hoofdstad, heeft van president Cory Aquino een onderscheiding ontvangen voor de succesvolle deelname aan de nationale campagne voor gezondheidszorg.

De bewoners van de wijken werden tegen lage prijzen in de gelegenheid gesteld eenvoudige medicijnen te kopen.
De apotheken die Jeugd met een Opdracht exploiteert zijn de enige mogelijkheid voor de bewoners om aan medicijnen te komen.
De gangbare prijzen voor medicamenten zijn onbetaalbaar voor de arme bevolking

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

TER OVERNAME GEVRAAGD

Opwekkingsliederen nrs. 1-210
Baptisten Gemeente
Stadskanaal Noord
tel: 05990-20780

"Fil. 2:1,2; Eenv. man, wedergeb., (lichte handc.) is het alleenz. moe, zkt. Vr tuss. 40-50 jr. (evt. omg. Ov.) Uiterl.kenm. of nationalit. g.bezw.
Br.o.nr. 18700
van dit blad...'

MEDEDELINGEN

De gemeente te Stadskanaal-Zuid beveelt voor plaatsing op de sprekerslijst aan:
J. Huizing, Rijnlandlaan 19,
9501 SB Stadskanaal
tel. 05990-12975

"Veilig in Jezus armen."

Voor ons geheel onverwachts, heeft de Heer tot Zich genomen onze lieve moeder en oma

Rieuwina Kuilman-Houwing

Sinds 18 september 1977 weduwe van Menne Kuilman
in de leeftijd van 70 jaar.
Groningen, 7 september 1991

Corresondentie-adres:
Vaargeul 217, 9732 HS Groningen

Oostzaan:
Menno en Janny
Sandra en Leo
Ellen
Christiaan

Scheemda:
Henny en Jakob
Rian
Rene

Groningen:
Wilma en Therk

De begrafenis heeft op donderdag 12 september j.l. plaats gevonden

"Wij hebben een machtige Heiland die nimmer de zijnen vergeet."

Plotseling is door zijn Heer thuisgehaald onze geliefde broeder

Marinus Hendrikus Kooyman

Op de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten Gemeente Rotterdam-Zuid

"Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid en een geestelijk lichaam opgewekt."

1 Corinthiërs 15:44

In vol vertrouwen op haar Heer en Heiland, is zacht en vredig ingeslapen onze zuster

Biena Buurmeijer-Niemeijer

Op de leeftijd van 86 jaar, sinds 18 april 1989 weduwe van Geert Buurmeijer.
2 september 1991

Baptisten Gemeente Muntendam.

NAMEN EN JAREN

Zie advertenties komende weken

De derde druk verschijnt!

106e jaargang nummer 34 - 3 oktober 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

SAMEN OP WEG

In het licht van de komende Algemene Vergadering is het misschien goed om nog eens stil te staan bij dit onderwerp. Wat mogen we daaronder verstaan en hoe beleven we het samen op weg zijn? Is dat iets waar we in uitbreidende zin over denken? Zoiets van 'hoe meer zielen hoe meer vreugd' of denken we hieraan in beperkende zin? Zo in de sfeer van "in ons isolement zit onze kracht".

Bij deze inleidende opmerkingen ga ik in eerste instantie uit van ons Uniesamenwerkingsverband. Samen op weg betekent dat je eenzelfde traject uitstippelt en eenzelfde koers aanhoudt. Als het doel gekozen is en duidelijk voor ogen staat, dan kan er toch weinig meer mis gaan.
Dan vormt identiteit toch ook geen groot probleem. Zijn veranderingen van traject en koers dan zo ingrijpend geweest in de laatste decennia, dat daardoor onze identiteit ter discussie moet worden gesteld? Staat het uiteindelijk doel van ons samen op weg zijn ons nog wel duidelijk voor ogen? Welke motieven liggen achter de keuze van de doelstelling(en)? We moeten het natuurlijk ook eens zijn over de weg waarlangs wij dat doel willen bereiken. Het kan nodig zijn om de doelen weer eens opnieuw te formuleren.

De situatie wordt enigszins vager als het samen op weg zijn doel in zichzelf wordt. Er is verwantschap vanuit een geloofsbeginsel, maar het doel komt niet ter sprake. Wij horen dan bij elkaar vanuit het gevoel van saamhorigheid op grond van een bepaald inzicht in de manier van het plaatstelijk gemeente van de Heer zijn. Voor de één kan dat verder vrijheid blijheid zijn en voor de ander is dat een streven naar het Bijbelse ideaal van de "reine bruid van Christus". In zijn lezingen over het onderwerp "tucht en vrijheid" in de Gemeente, wijst broeder Horjus er op dat je, als je het ideaal van de reine bruid van Christus loslaat, in het model van de dialoogkerk terecht komt.

Natuurlijk kan er in de gemeente gedialogiseerd worden over allerlei onderwerpen. Waar de noodzakelijke onderwerpen in onderlinge bespreking niet voldoende aandacht krijgen ontstaat geestelijke verarming. Als evenwel de (herder-) leraar bij die besprekingen niet voortdurend als criterium voor de gemeente het beginsel van de "reine bruid van Christus" hanteert wordt er een duidelijk richting-bepalend element in de begeleiding gemist.
In het samen op weg zijn zouden we eerst weer eens moeten ontdekken en uistpreken welke beginselen en leerstellingen voor ons beslist niet meer ter dicussie staan of beslist niet meer voor ons ter discussie zouden moeten staan. Die zaken waar we geen milimeter vanaf zouden willen wijken. Ook al zou dit wat onwetenschappelijk in uw oren kunnen klinken, lijkt mij dit onmisbaar voor het bepalen van onze identiteit. Een werkelijke ontmoeting en gemeenschap ontstaat in het wederzijds herkennnen van elkaars diepere zekerheden. Die zekerheden inclusief onze doelstellingen behoren tot de vaste kern van ons persoonlijk en gemeenschappelijk geloof. Waar die zekerheden en de doelstellingen niet kenbaar zijn ten opzichte van elkaar kan argwaan ontstaan. Er mag dan ook verwacht worden dat vanuit die zekerheden onderricht wordt gegeven. Die zekerheden zijn dan de richtingsgevende faktor in de gemeente en ook in onze opleiding. Slechts in een klimaat van vertrouwen en een integratie van leer en leven zal dit zijn vruchten kunnen voorttbrengen. In die sfeer van vertrouwen zal men ook gemakkelijker zijn onzekerheden voor elkaar uitspreken.

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

INTERNATIONAAL

16 november a.s. NATIONALE ZENDINGSDAG te ZWOLLE onder het thema: "PARTNERS OM CHRISTUS' WIL"
Het belooft een prachtige dag te worden met;
- informatie
- ontmoeting in een spel
- viering en samenzang
- als gast Dietmar Lutz
(EBM man voor onze mensen in Afrika)
Deze dag mag u - die de zending een warm hart toedraagt - niet missen!

EXTRA VERPLEEG-KUNDIGE NAAR SIERRA LEONE

Belangrijk nieuws! Spontane zelfbewuste geroepen 20-er Aukeline Hunze gaat als "kortverbander" naar Kassiri in Sierra Leone om Anneke en Ducky bij te staan.

De UZC is blij u te kunnen melden dat Aukeline Hunze uit Emmen op D.V. 13 okt. a.s. vertrekt naar Sierra Leone voor een beperkte diensttijd als verpleegkundige in de kliniek te Kassiri.
Dit op uitdrukkelijke wens van onze broeders en zusters van de Unie-gemeenschap in Sierra Leone.

Hiermee openen zich wellicht nieuwe deuren voor de naaste toekomst om jongeren die zich intensief op de zendingsarbeid willen oriënteren in de gelegenheid te stellen om voor een bepaalde periode (niet vrijblijvend) beschikbaar te zijn voor dienst op het zendingsveld met het oog op een eigen toekomst in dit mooie werk in Gods koninkrijk.

Op 6 okt. a.s. in een dienst in de gemeente te Emmen Zuid willen we Aukeline "uitzwaaien". De UZC zal onze gemeenschap daar vertegenwoordigen. Wilt u Aukeliene en haar taak in uw voorbede gedenken?

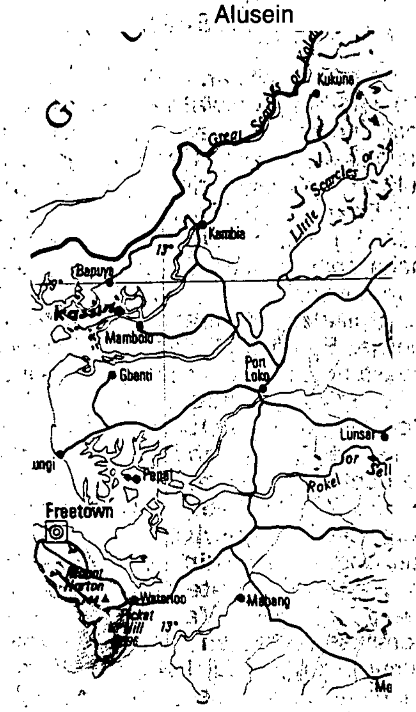
Niet minder roepen we u op om voor de overigen te bidden. We bedoelen dan uiteraard al die mannen en vrouwen die in dienst van hun Heer en Heiland zijn uitgegaan om in woord en daad te laten weten dat Jezus Christus Heer is.
Heel in het bijzonder denken we dan aan Anneke en Ducky.

Anneke is na een korte vakantie op 30 sept. weer onderweg samen met Ria de Groot naar "haar " kliniek.
De kliniek heeft een verbouwings/uitbreiding ondergaan en de dienstverlening is daarmee goed uitgebreid.

Er wacht weer een forse hoeveelheid werk, waarin de naam van de Heer wordt geëerd en verkondigd, zowel in de bezigheden in de kliniek alsook in het werk van de kleine baptisten gemeente daar ter plaatse.

Ducky Anneke
Amanda
Alusein

U ziet hierbij de nieuwe gebedskaart afgedrukt die het documentatiecentrum graag afgeeft aan iedere belangstellende.
Het helpt ons, onszelf te bepalen bij de noodzaak tot blijvende voorbede voor deze werkers/sters in de wijngaard "overver".
U doet toch mee?

Namens de UZC,
Bert Wijchers

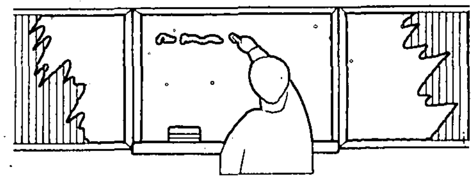
LITURGIE TELEVISIEDIENST

Op 6 oktober a.s wordt er vanuit het kerkgebouw van de Baptisten gemeente Eindhoven een televisiedienst uitgezonden in het kade van de Zendtijd voor de Kerken (AVK). De uitzending zal te zien zijn van 16.45-17.45 via Nederland 3.
Deze keer zal de dienst een regionaal karakter hebben en worden verzorgd door de drie zuidelijke Baptisten gemeenten: Eindhoven, Treebeek en Sittard.
Het thema van deze dienst is: 'Getuige zijn'.
Voorafgaande aan de dienst wordt er een inleidend filmpje over dit thema met opnamen uit de drie gemeenten uitgezonden.

Medewerkenden zijn:
- leiding van de dienst:
  ds. G. Mameren, gemeente Eindhoven
- presentatie film:
  ds. A. Nijland gemeente Treebeek
- woordverkondiging:
  ds. P.J. Prijt, gemeente Sittard
- gezamelijke zangkoren
  o.l.v. dirigent *H. Niemeyer*:
  'Immanuel' uit Eindhoven
  'Sursum Corda' uit Treebeek
  'De Lofstem' uit Sittard
- koperensemble:
  vanuit Christelijke Harmonie
  'De Bazuin' uit Treebeek
- Gospelgroep Victores uit Eindhoven
- organiste:
  Mw. J. Faber-Dorgelo, uit Eindhoven
- Schriftlezingen:
  Astrid Ensing en Peter Luit.

1. Inleidende Film met het thema van de dienst: 'Getuige zijn' *ds. A. Nijland*
2. Intro koperensemble
gezamenlijk koor: "Looft den Heer"
o.l.v. *H. Niemeyer*
3. Welkom *ds. G. van Mameren*
4. Openings gebed *ds. G. van Mameren*
5. Samenzang: L&G 372: 1, 2, 5
"WIj hebben een Woord voor de wereld..." *J. Faber-Dorgelo*
6. Schriftlezing 1: Habakuk 2:1-4, 3:17-19 *Astrid Ensing*
7. Gezamenlijk koor: "Dank o Heer"
o.l.v. *H. Niemeyer*
8. Schriftlezing 2: Romeinen 1:16-17
Peter Luit
9. Inleiding Gospelgroep Victores
E.Heebink-Dorgelo
10. Gospelgroep Victores 'Shine Down'
11. Verkondiging *ds. P.J. Prijt*
12. Koper-ensemble:
"Groot is uw trouw O Heer"
o.l.v. *H. Niemeyer.*
13. Gezamenlijk koor:
"Gedenk aan mij" o.l.v. *H. Niemeyer*
14. Dankgebed *ds. G. van Mameren*
15. Samenzang: opw. 249:
"Samen op weg gaan."
J. Faber-Dorgelo
16. Zegenbede *ds. G. van Mameren*
17. Slotzang: "Ambrosiaans lofgezang."
o.l.v. *H. Niemeyer* Koor + Gemeente + Victores + Koperensemble + Orgel
18. Afsluitend Orgelspel

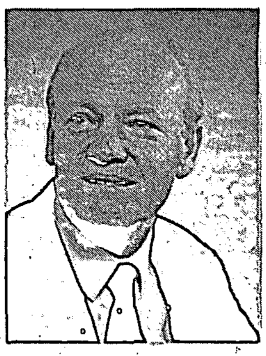
J. Faber-Dorgelo

DE OPLEIDING: DE VROUW VAN DE GEMEENTE

Vanuit het scheppingsverhaal van de mens en de vrouw zou ik zaken naar voren willen halen, waarvan je kunt zeggen: zo verhouden zich de gemeente en de Opleiding ook tot elkaar.
Natuurlijk is het riskant om vanuit het scheppingsverhaal parallellen te trekken.
De vergelijking kan zo gemakkelijk scheef gaan.
Toch zie ik een aantal opvallende gelijkenissen.

De schepping van de vrouw wordt wel in veband gebracht met een gedachte uit Dt. 15:8, waarin het gaat over een arme man. De mensen uit zijn omgeving worden opgeroepen om deze arme te geven wat hem ontbreekt. Wat hem ontbreekt. Zo stond de arme Adam voor god en heeft de weldadige God ook de mens gegeven wat hem ontbrak en wat hij, om te kunnen leven, nodig had. God heeft Adam rijk gemaakt met een vrouw. De gemeenten komen veel tekort. Ze missen tal van voorzieningen. Zij lijden. Zij zijn behoeftig. De Opleiding vult een behoefte op. Zij completeert. Zij verrijkt.

Het vraagt van ons misschien veel fantasie om de Opleiding als vrouw van de gemeenten voor te stellen.
De theologie is wel eens de koningin van alle wetenschappen genoemd. De theologie als koningin.
Het Ned. Bijbel Gen. presenteert zich graag als dienstmeisje; als dienstmeisje van de kerken.
Maar dat is nog wat anders dan de vrouw van de gemeenten, temeer daar de gemeente zelf als bruid van Jezus bekend staat.
In het O.T. wordt wel de wijsheid, dat is het kennen van God en het weten waar het op aankomt in het leven, als vrouw naar voren gebracht. Het boek Spreuken geeft een schitterende lofdicht op deze vrouw. Spreuken zegt: Bemin haar. Verlies je in haar (Spr. 5). Met de wijsheid moet je een span vormen. De wijsheid laaft en voedt je.
Van onze opleiding zou ik ook willen zeggen: Zij is als een vrouw voor onze gemeente.

NAUW VERWANT

Nadat God de vrouw aan de zijde van de mens stelt, en de mens zijn vrouw ontmoet, zegt hij verrukt: Dit is been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees. Dit is uit mij. Ik voel mij verwant. Ik herken mij in haar. Dat is iets van mijzelf. Wezenlijk is zij aan mij gelijk. De mens zingt een lied van vreugde als hij de vrouw ontmoet.
Ik zou willen zeggen: Zo zou de relatie tussen de gemeenten en de Opleiding ook moeten zijn. De Opleiding komt voort uit de gemeenten en er is veel herkenning. De Opleiding kan niet een "Fremdkörper" zijn. Gemeenten en Opleiding moeten bij elkaar passen. Er moet gezegd kunnen worden: Dit is vlees van mijn vlees. En als dat niet meer op deze wijze ervaren wordt, en dat geldt voor elke organisatie binnen een demokratie, kunnen die twee niet langer samen optrekken. Maar als in een goed huwelijk, moet er verrukking en vreugde om elkaar zijn.
Maar helaas. Het gaat wel eens moeilijk in een huwelijk. Even later zal de mens verwijtend over zijn vrouw spreken en tegen God zeggen: De vrouw die Gij mij gegeven hebt, die vrouw... is de boosdoener. Die vrouw heeft mij verleid tot...
Maar als het goed is in een huwelijk, trekt men samen op in vrede. Er is herkenning; het gevoel van bij elkaar horen.

ONMISBAAR

En ze helpen elkaar.
Dat is het tweede wat van de vrouw gezegd wordt. Zij is een hulp, een hulp, die bij hem past. Geen hulpje, geen hulp in de huishouding, maar een helper. De man is hulpbehoevend. Hij is alleen. Hij is arm. Hij is eigenlijk geen mens zonder haar. Zij vult aan, maakt hem compleet.
De Opleiding is meer dan een dienstmeisje. Een dienst meisje kun je nog wegsturen. Dat kan misschien met andere PC's gebeuren, maar met de Opleiding niet. De Opleiding, en ik denk in het verlengde daarvan aan bijbelonderricht en gemeentevorming, de Opleiding speelt een belangrijke rol in het zoeken, en het vinden en het dienen van God. De Opleiding speelt een grote rol in het gemeente-zijn. Zij hoort bij haar wezen. Van de andere Commissies binnen onze Unie zou je kunnen zeggen: Zij horen bij de taken en diensten van de gemeente. Bijbels gesproken, in het kader van het scheppingsverhaal, tot het bewerken en bewaren van de schepping.
Nog een facet van de schepping van man en vrouw zou ik naar voren willen halen. Samen zijn zij beelddrager van God. Dat wil de gemeente; en ook de Opleiding. Zowel in de gemeente als in de Opleiding gaat het er om God te weerspiegelen.
En in het gericht zijn op elkaar, in goede samenspraak, als een goed span, zijn gemeenten en Opleiding daar het beste toe in staat. Van dat beelddrager-zijn komt niets terecht, als de bijbel niet meer bestudeerd en uitgelegd wordt.
Samen willen wij beelddrager van Jezus zijn. Wij vullen dat NT-isch in en spreken dan van beelddrager van Jezus zijn. Jezus maakt God voor ons wat zichtbaarder en beter voorstelbaar. Samen willen wij Christus-gericht bezig zijn. In ons denken, in ons spreken en in ons handelen willen wij niets anders dan gestalte geven aan Jezus.
De gemeente en Opleiding:
-de een is uit de ander voortgekomen
-de een geeft wat de ander nodig heeft, zij verrijkt.
-de een is een helper, zij completeert,
-en samen willen wij beelddrager van God zijn.

J.H. Hofman

Toespraak bij de opening van het nieuwe cursusjaar van ons Seminarium op 14 september 1991 te Hoogeveen, door de voorzitter van het Curatorium, ds. J.H. Hofman.
Schriftlezing: Gen. 1:26,27; 2:18-23.

VRIJE EVANGELISCHEN: G.B.S. IDEAAL

Bussum - De Vrije Evangelische Gemeente begint dit najaar met de Gemeente Bijbelschool. Onder de bezielende leiding van voorganger J.M. Weststrate zullen maar liefst ongeveer 160 gemeenteleden de diverse groepen gaan bevolken. De toeloop is zo groot, dat het moeite kost om voor iedereen een passende groep te vinden. Er zullen wel op allerlei momenten in de week G.B.S.-groepen bijeen komen, maar velen hadden bij hun opgave geen tweede keus aangegeven. Het aantal mensen dat zich beschikbaar stelde als gespreksleiders was niet groot, zodat er anderen bij gevraagd moesten worden. met een samenvatting van het instruktiemateriaal dat de G.B.S. uitgegeven heeft worden deze leiders wel redelijk toegerust.

Heerde - Al negen jaar heeft de G.B.S. in deze V.E.G. veel zegen gebracht. Het aantal deelnemers is wel wat teruggelopen, maar nog altijd hoog. Dat ds. Weststrate bijna twee jaar geleden naar Bussum vertrok, heeft de G.B.S. geen kwaad gedaan. Aan het begin van dit seizoen kreeg men een avond hulp van een lid van de Instruktiewerkgroep. Opnieuw blijkt dat de G.B.S. ook in een vakante gemeente de ideale vorm van bijbelstudie is.
Door advertenties in een plaatselijke krant heeft men dit jaar vier personen uit de omgeving aangeworven. Ook eerder waren er al mensen van buiten de gemeente via de krant op de G.B.S. gekomen.

PJL

HOOGEVEEN, ZATERDAG 14 SEPTEMBER

OPENING STUDIEJAAR '91-'92 VAN HET SEMINARIUM

Om half elf opent de voorzitter van het curatorium, br. J. Hofman deze bijeenkomst en spreekt een hartelijk welkom uit. In de mooie kerkzaal van de baptisten gemeente in Hoogeveen, luisteren we naar zijn boeiende meditatie n.a.v. Gen. 2: br. Hofman ziet in het scheppingsverhaal van de vrouw, parallellen met de gemeente en de opleiding. Zoals Adam kreeg wat hem ontbrak, zo kreeg de gemeente wat haar ontbrak: een eigen opleiding. De opleiding vervult één van de behoeften van de gemeente, zij maakt de gemeente completer. Zoals Eva uit Adam is voortgekomen, zo is de opleiding uit de gemeente voortgekomen: vlees van mijn vlees, verwantschap, in wezen zijn gemeente en opleiding gelijk.

Zoals Adam en Eva pas samen de mens zijn, samen beelddrager Gods zijn, zo zijn de gemeente en opleiding samen ook beelddrager Gods. Ook trekt men in een goed huwelijk samen op, hoort men bij elkaar, helpt men elkaar, kan de één de ander niet zomaar wegsturen, want het is "vlees van mijn vlees". Zo is het ook met de relatie tussen gemeente en opleiding. Hierbij is voortdurende bijbelstudie hard nodig, zowel om de koers goed te houden als om de relatie zuiver te houden. Dat kan alleen als gemeente en opleiding samen optrekken, samen op Christus gericht zijn en samen gestalte geven aan Jezus. Het zangkoor van de gemeente Hoogeveen zingt twee goede liederen voor ons, waarna Linda Schipper, 6e jaars studente dagopleiding, vertelt over haar studenten-leven. Over de kleine ruimte die ze heeft als vrouwelijke student binnen onze gemeenschap. Maar ook over het plezier en de voldoening die ze geleeft aan de theologische studie.

JAARVERSLAG

De rector van het seminarium, dr. O.H. de Vries, stelt in zijn jaarverlag vast, dat het verleden lange schaduwen heeft. Het crisis-beeld van de opleiding is vaak niet veranderd binnen de gemeenten. De verandering ten goede zal moeten blijven komen vanuit het seminarium. Bewust zal er gebouwd worden aan de relatie met de gemeenten. bemoedigend is het aantal nieuwe studenten: voor de dag-opleiding vijf studenten, te weten de brs. Munters, Jut, Dragstra, Oosterkamp en Vos.
Met de zaterdag-opleiding gaan dit jaar zes studenten beginnen en wel: zr. Tienstra-Aeilkema en de brs. v. Amersfoort, v. Boerrigter, Schipper, Wieringa en Nijkeuter.
Br. de Vries besluit zijn jaarverslag met de cryptische opmerking dat het werkboek "Gezegend en gezonden" al in dec. '90 was uitverkocht.
De rector zou wensen: "Moge het zo gaan met alle producten van het seminarium."

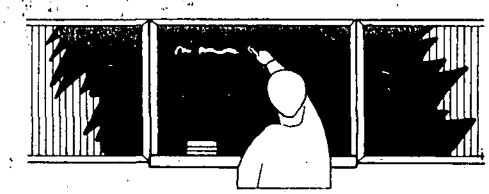
COLLEGE

Na de koffie-pauze luisteren we naar het openings-college. Dit jaar gehouden door drs. W. Huizing, docent N.T.
Br. Huizing draagt dit college op aan zijn vader, ds. E. Huizing, die vijf baptisten gemeenten in ons land als voorganger diende, waaronder de gemeente Hoogeveen.
De titel van het college is: "De ene gemeente is de andere niet. Een zoektocht naar de nieuw-testamentische gemeente."
Br. Huizing: Als baptisten denken we dan algauw aan onze eigen gemeenten. Wat in de ene gemeente heel gewoon is, is in de andere niet aan de orde. Iedere gemeente stelt haar eigen prioriteiten. Het aardige van onze opleiding is dat mensen elkaar hier ontmoeten die lid zijn van die verschillende gemeenten uit het hele land. Dingen die in eigen gemeente vanzelfsprekend lijken, blijken elders heel anders te liggen en dat brengt je veelal op de vraag: waarom doen we de dingen zoals we ze doen en wat is het beste? Bewust wordt dan gezoch naar verbindingen met het N.T., omdat we ons als geloofsgemeenschap daaraan oriënteren.

W. Huizing

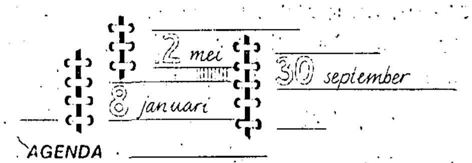
Samen met de docent bezoeken we 3 gemeente: Jeruzalem, Korinthe en Epheze en we kijken: a. hoe deze gemeenten omgaan met het priesterschap aller gelovigen. b. of ze beïnvloed worden door de omgeving en c. op welke wijze leiding gegeven wordt en door wie. We ontdekken dat het in Jeruzalem anders is dan in Korinthe. Jeruzalem, levend naast de tempel, geeft andere antwoorden dan de gemeenten in Korinthe, levend in een puur heidens omgeving. Ook in het N.T. is de ene gemeente de andere niet. De N.T.-ische gemeente bestaat niet en er is geen model waaraan alle gemeenten zich zouden moeten oriënteren. Wij worden als gemeente in 1991 uitgenodigd om, geleid door Gods Geest, eigen wegen te zoeken om gemeente van de Heer te zijn. (De volledige tekst is verkrijgbaar bij br. Huizing)

VOORBEDE

We hebben die morgen ook voor elkaar gebeden. We hebben de arbeid van de rector en de docenten aan onze Heer opgedragen. We hebben gebeden voor de studenten. Om bemoediging, om kracht om door te zetten als de studie moeilijk is, om een plek binnen onze gemeenten. We hebben gebeden voor de Comm. voor de Opleiding en het curatorium, voor wijsheid en inzicht. We hebben gebeden om liefde en trouw en volharding. We hebben de Heer van de gemeente gedankt voor deze morgen, waarin we elkaar mochten ontmoeten als brs. en zrs. rondom "onze opleiding'.
Het was goed om op 14 sept. in Hoogeveen te zijn.

Martha Terwel-Hamster

AGENDA

4-6 oktober
Jongeren A.V.
(Harderwijk)

5 oktober
Oost-Europadag
(Heemskerk)

6 oktober
Televisiedienst
(Eindhoven)

6 oktober
Uitzenddienst Aukeliene Hunze
(Emmen-Zuid)

23-25 oktober
A.V.
(Muntendam)

16 november
Zendingsdag
(Zwolle)

8 december
Radiokerkdienst
(Almelo-Ger.)

ZOMERSE GENOEGENS

OUDERENKAMP N.B.J.B.

Geliefde broeders en zusters in Christus.
Was u al eens in een ouderen kamp?
Zo niet dan is dat voor u wel een ramp.
'k Vertel u nu hoe het er om en toe gaat,
zodat u volgend jaar vast in de rij staat.
De leiding had Ds. S.A. Wijchers met zijn vrouw;
Zr. Grieken en anderen hielpen haar trouw.
We deelden ook verdriet daar met elkaar,
ons motto "samen delen" maakten we waar.
Emmeloord heeft ons blij nieuws verteld,
daar hadden zich n.l. zeven dopelingen gemeld.
Wij hoorden dit in "Fredeshiem" ons tehuis,
wij 32 mensen voelden ons daar thuis.
We handwerkten, praatten en lazen veel,
heerlijk eten viel ons dagelijks ten deel.
Met de restanten ging de Dominee dan rond,
menig worstje verdween in eigen mond.
Spelletjes, wandelen, bingo, bustochten,
pracht plekjes die de chauffeurs opzochten.
's Avonds samen zingen, gedichten, een kwis,
u ziet, het programma is lang niet mis.
Nog mist u 't belangrijkste onderdeel,
de Bijbel ging open, we leerden heel veel.
Samen delen, het er zijn voor elkaar,
Zr. Luiten maakte dit voor ons waar.
Zij heeft zelf gemaakt werk verkocht,
en daar een goed doel voor gezocht.
De Zending; want goed gevoed dat moet,
een ander doel heeft f 40,- van haar tegoed.
De zending kreeg f 75,- en f 79,- collectegeld.
Dat geld werd Nico Wever ter hand gesteld.
Zondags een fijne dienst in de kapel
broeder Jan verzorgde het orgelspel.

"SET THEM FREE"

In de zomertijd schijnt het, zeker als je naar de gemeente kijkt, dat de werkzaamheden voor de Heer op een laag pitje zijn gedraaid. Niets is echter minder waar. Daar waar gemeentewerk tot rust komt, wordt juist in deze tijd heel veel ander evangelisatiewerk opgestart: op campings en andere vakantieplaatsen, tentcampagnes, openluchtsamenkomsten, straatevangelisatie, toerustingsweken voor christenen, kortom veel mensen, jong en oud, geven juist in de zomer een deel van hun (vrije)tijd aan het werk voor hun Heer.
Zelf ben ik in deze tijd betrokken bij het werk van één van de vele organisaties: Continental Sound.
Dat betekent vrije dagen opnemen en in mijn geval als buschauffeur (niet mijn dagelijks beroep) met een groep Continental Singers op pad in Europa. Wij waren één van de zeven groepen Continental Singers die door Europa trokken om het Evangelie te verkondigen. In totaal trekken in 1991 18 internationale groepen door de wereld, bestaande uit jongelui van rond de twintig, die als vrijwilligers hun gehele of gedeeltelijke vakantie geven aan dit Evangelisatiewerk.
Het thema van het programma is: "Set them free", bevrijd ze (Heer). Onze groep, een Amerikaans orkest met acht zangers/zangeressen, totaal ongeveer 46 personen, trok, nadat ze al geruime tijd in Amerika op tournee was geweest, door Nederland, Duitsland en Zwitserland. Dat betekende op een enkele uitzondering na, elke avond op een andere plaats een concert geven. Het aardige daarvan is, dat je in kerken en hallen van gemeenten van een verschillende pluimage komt en dus ook evenzovele verschillende broeders en zusters ontmoet. Daarnaast zijn er ontmoetingen met mensen die (nog) niet kozen voor de Here Jezus.
De Gemeenten organiseerden de concerten i.v.m. hun evangelisatiearbeid. Aangezien er veel bekendheid aan wordt gegeven, zitten zalen vaak vol zodat velen het Evangelie horen. In de zomer van 1990 bijv. werden wereldwijd 1200 concerten in meer dan 90 landen (waaronder Nederland) voor ruim 550.000 mensen gegeven.
Het zegenrijkste is dan ook dat op de gedane uitnodiging, mensen hun keus maken voor de Heer. Dit gebeurde op vele avonden. De plaatselijke gemeente overigens doet de noodzakelijke nazorg. Van iemand die op toernee in de voormalige Oostbloklanden was geweest, hoorde ik dat daar velen tot geloof waren gekomen.
Als gemeente denken we vaak dat we beperkt zijn in onze Evangeliesatie-arbeid. Echter door de wereld reizend en kijkend zien we dat vele vele gemeenten, net als de onze, bezig zijn met Evangelie-verkondiging en dat veel mensen met Gods Woord worden bereikt.
Als "Individuele gelovige" mag je ervaren, dat de Heer je kan gebruiken hoe beperkt je dat soms zelf ook vindt. Waar het om gaat is: wil ik mij laten gebruiken door mijn Heer.
Overigens, voor informatie over concerten of vrijwilligerswerk kunt u contact opnemen met Continental Sound.
Tel. 010-456 86 88.

Koert Baas.

NIEUWE KALENDERS GOSPEL FOR GUESTS UIT

Hardewijk - Het lectuurcentrum van Gospel for Guests heeft kalenders voor 1992 in meer dan twintig talen ter beschikking. De kalenders hebben een christelijke boodschap en kunnen cadeau gedaan worden aan in Nederland wonende buitenlanders. Behalve maand- en scheurkalenders zijn er ook kinderkalenders.
De kalenders worden ondermeer uitgegeven in het Arabisch, Bulgaars, Chinees, Duits, Engels, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, Italiaans, Joegoslavisch, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans en Turks. Een bestellijst is aan te vragen bij Gospel for Guests, Postbus 369, 3840 AJ Harderwijk.

Hans en Joke Landman: Permissie nodig om thuis te blijven

In Mattheus lezen wij: Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen. Wij hoeven geen permissie te vragen om uit te gaan, we hebben permissie nodig om thuis te mogen blijven!

Deze woorden sprak Hans Peter Bolli vorig jaar met grote kracht de deelnemers aan de Wereldwijde Zendingsdag in Barneveld toe. Die boodschap heeft ons sindsdien niet meer losgelaten!

Ons: dat zijn Hans en Joke Landman. Wij waren beiden vrij jong - zo'n 15 jaar - toen wij de Here Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser aannamen. Bekering! Dol enthousiast waren we, en natuurlijk kregen wij ook een roeping voor de zending. In eerste instantie werd daar wat "kinderlijk" mee omgegaan; vooral door Hans, die kreeg het gevoel dat hij geroepen was voor China. Wat doe je in zo'n geval? Veel over dat land lezen, de taal leren en natuurlijk . . . Chinees eten (met stokjes)!!! Behalve een voorliefde voor Chinees eten, is er van deze roeping niet veel meer over.

Agendapunt 41 van de komende Algemene Vergadering: Voorstel tot aanvaarding als kandidaat zendelingen van een echtpaar. De redaktie vroeg hen, zichzelf aan u voor te stellen en even een foto mee te sturen.
Hans en Joke zijn lid van de gemeente te Dordrecht, die bekend staat als een gemeente met zendingsvisie; diverse leden van de gemeente werken als zendelingen.

Gelukkig hebben wij een liefdevolle God die elk mens bij name kent en die begrip heeft voor de levensfase waarin wij verkeren. Met veel geduld en grote zorgvuldigheid heeft Hij in ons leven gewerkt om ons te doen groeien naar een reële en volwassen zendingsroeping.

Joke
Als we nu op ons leven terug kijken - 18 jaar na ons eerste "roepingsbesef" - is er heel wat gebeurd. Joke is na haar middelbare schoolopleiding Logopedie gaan studeren in Brugge (België).
Nu werkt zij al weer ruim 13 jaar als logopedist in Nederland; voornamelijk verbonden aan instellingen voor zwakzinnigenzorg. Ook heeft zij de laatste 8 jaar veel ervaring opgedaan in het ontwikkelen van een speciale leesmethode voor kinderen.
Onlangs is deze jarenlange inspanning beloond met de officiële uitgave van deze methode. In haar vrije tijd heeft zij veel in het zondagsschoolwerk van onze gemeente gedaan. Ook heeft zij als mede-oprichter en secretaris van de voormalige stichting RE-USE haar sporen verdiend. Sinds twee jaar is zij als mede-oprichter en bestuurslid van de stichting SHARE - een christelijke organisatie met sociale projecten op Sri Lanka - actief. Dit werk heeft echt haar hele hart.

Hans
Hans is na de Lagere Land- en Tuinbouwschool gaan werken en "zwerven". Al vrij vroeg - met 17 jaar - ging hij op kamers wonen en had "twaalf ambachten en dertien ongelukken". Op een gegeven moment kreeg hij in de gaten dat - als hij God serieus in de zending wilde dienen - hij toch wel een betere opleiding zou kunnen gebruiken. Hij is toen schriftelijk zijn MAVO-4 diploma gaan halen en kon daarmee in 1981 beginnen aan de opleiding voor A-verpleegkundige. Na deze opleiding heeft hij een tijd lang als verpleegkundige gewerkt in voornamelijk algemene ziekenhuizen. In 1988 is hij nog "even" de HBO-V gaan doen, om daarmee breder inzetbaar te zijn in het zendingsveld. In juni van dit jaar heeft hij deze opleiding met succes afgerond.
Ook Hans is jarenlang actief in het vrijwilligerswerk geweest, en nog steeds. Eerst als mede-oprichter en voorzitter van RE-USE, samen met Joke. En momenteel is hij, wederom samen met Joke, als oprichter en secretaris van stichting SHARE actief. U zult begrijpen dat ook hij dit werk doet uit een diepe bewogenheid met de allerarmsten in Sri-Lanka.

Kinderen
Tijdens een campagne van Operatie Mobilisatie in België (1975) ontmoetten wij elkaar voor het eerst. Wederom jong, en natuurlijk nog helemaal niet geïnteresseerd in het andere geslacht, besloten wij om met elkaar te gaan corresponderen.
Pas in 1979 zou blijken wat de Operatie nog meer Gemobiliseerd had, gevoelens van (ver)liefde. De wonderen zijn de wereld nog niet uit, want in 1980 werd het huwelijk gesloten tussen twee verstokte voorstanders van het celibaat (als u snapt wat ik bedoel!).

In 1986 werd ons gezin uitgebreid door de komst van Hannah Nirmala; een prachtig meisje uit Sri Lanka, waar wij ons door Gods genade over hebben mogen ontfermen.
In 1989 kwam onze Nathan Chandana Kumara ons kwartet compleet maken; een echte knul uit Sri Lanka. Ook in de manier waarop Nathan bij ons is gekomen hebben wij Gods bijzondere tegenwoordigheid in ons leven ervaren.

Hoe ons leven verder geleid zal worden is nog niet geheel duidelijk. Begin van dit jaar hebben wij ons als kandidaat zendelingen aangemeld bij de U.Z.C. Tot op heden is nog steeds niet geheel duidelijk waar wij kunnen worden ingezet en hoe. Er zijn wel krachtige signalen die duiden in de richting van Sierra Leone, maar zeker is dat nog geheel niet. Zelf hebben wij eigenlijk geen directe voorkeur voor een specifiek land. Het land waar we echt het meeste liefde voor hebben is Sri Lanka, maar door onze geadopteerde kinderen is het nu nog onmogelijk om daar te gaan werken en wonen.
Op de komende A.V. zullen wij in levende lijve aan u worden voorgesteld, en wij hopen u dan meer concrete informatie te kunnen geven over het eventuele land van bestemming en het werk dat we daar gaan doen. Wilt u nu met ons samen bidden om Gods wijsheid en leiding; ook om Zijn rust en vrede, want deze tijd is voor ons erg onzeker en dat brengt soms best spanningen en zorgen met zich mee.

Samen vormen wij het lichaam van Christus; de ware zendeling is hij die uitgaat, samen met hen die biddend achterblijven.

DE IDENTITEIT VAN DE BAPTISTEN (2 SLOT)

4. RECHTVAARDIGING EN HEILIGING

Alleen uit genade zijn wij gerechtvaardigd, op grond van de verdienste van Jezus Christus. De god die ons rechtvaardigt, heiligt ons ook en stelt ons in staat tot een leven tot zijn eer. De "Christus voor ons" leeft door de kracht van de Heilige Geest in ons..

Baptistisch pastoraat in de gemeente probeert te letten op de scheppende kracht van de Geest van God in de levens van de rechtvaardigen. Het probeert elk mens te zien als nieuwe schepping en hem daarop ook aan te spreken. Doordat we allen leden van de gemeente zijn, kunnen we elkaar helpen om te groeien in de gemeenschap met Christus en om te leven als navolgers van Hem die heerst. Pastorale zorg is geen kwestie van wettische benauwdheid, die er angstig op let of we ons wel houden aan een reeks normen. Nee, het gaat om de moed om te gehoorzamen, om zout en licht te zijn in de wereld en om bewust in kontrast te staan met die wereld, een kontrastgemeenschap in vormen.

Het Baptisme is dus een heiligingsbeweging. Dat betekent.:

1. In het ondewijs in de gemeente moeten we erop wijzen, dat rechtvaardiging en heiliging bij elkaar horen. Theologisch zijn ze duidelijk te onderscheiden, maar ze mogen niet van elkaar losgemaakt worden. De heiliging is het doorwerken van de rechtvaardiging in de loop van ons leven.
2. Tegenover het gevaar van wetticisme en krampachtig presteren moeten we de persoon en het werk van de Heilige Geest benadrukken.
3. Centraal staan de liefde tot Jezus en het vertrouwen op de Geest, niet de angst voor God of de bezorgdheid om ons heil.

We zijn niet afhankelijk van de ethiek van de maatschappij, maar we ontwikkelen een ethiek die rust op de geest van het Evangelie en die aansluit bij de vrijheid van Gods kinderen.

5. Er moet in de gemeenten ruimte zijn om stap voor stap te leren wat navolging van Christus in deze tijd betekent. Zo overvragen we niemand en kunnen we werkelijk een kontrastgemeenschap vormen in de samenleving.

5. DE OPDRACHT VAN DE GEMEENTE

De gemeente van Jezus is er niet ter wille van zichzelf. Haar doel is niet zichzelf te handhaven. In alles wat zij doet denkt ze aan haar werkelijke opdracht, de verkondiging van het Evangelie. Deze opdracht heeft ze tot aan de wederkomst van Jezus Christus. Zending is niet één van de vele opdrachten, maar *de* opdracht.

Naar het voorbeeld van Jezus proberen Baptistengemeenten hun hele bestaan missionair op te zetten. Onze zending in al haar vormen gebeurt altijd in het teken van het kruis. Daarbij horen de verkondiging van het Evangelie aan alle mensen en de diakonale inzet voor de medemens. De opdracht geldt met name naar de zwakken toe, wie dat in de gegeven maatschappelijke situatie ook maar zijn. De gemeente behoort die mensen te verdedigen, die door anderen over het hoofd gezien of veracht worden.

De opdracht van de gemeente houdt ook het wachtersambt tegenover de politiek in.. We moeten het profetische aspekt van de bijbelse boodschap laten uitkomen door aan Gods recht, Gods instellingen en Gods doel met deze wereld te herinneren. Wanneer we ons zouden beperken tot innerlijkheid en een a-politieke instelling, zouden we onze opdracht verloochenen. Wij handelen in het perspektief van het Rijk van God. Om de komst van dat Rijk bidden wij samen met de Christenen uit alle kerken. Aan dat Rijk stellen wij ons volledig ter beschikking.

De Baptistengemeenten over de wereld verschillen best van elkaar. Maar gemeenschappelijk hebben we de missionaire verplichting, het uitvoeren van de opdracht van Jezus in de samenleving waarin we gesteld zijn. We kunnen hierbij van elkaar leren en elkaar steunen.

Het Baptisme is dus een zendingsbeweging. Dat betekent:

1. Onze visie op zending mag niet beperkt worden door gedachten van groeperingen waarmee we te maken hebben. De zending van Jezus is veel omvattend. Wanneer we zeggen "zending is het doorgeven van het Evangelie" dan gaat het niet alleen om woorden. In onze Baptisten geschiedenis hebben we indrukwekkende voorbeelden van deze allesomvattende zending.
2. De (duitse) Baptistengemeenten hebben van nature veel diakonaal werk gedaan en goed op de nood van de tijd gereageerd. Op dit gebied moeten we weer alert worden, zeker nu de welvaartsstaat haar grens bereikt heeft.
3. Diakonie behoort bij de opdracht van de gemeente. Op welke terreinen zijn we tot dusverre tekort geschoten?
4. Ten aanzien van de politieke kant van onze opdracht hebben we nog wel wat in te halen. Lukt het ons om hier zorgvuldig vanuit de Bijbel te denken of laten we ons door de mode meeslepen?
5. In het Evangelie gaat het om de redding van verloren mensen. Zien wij onszelf en de gemeenten als Gods reddingsbrigade?

vrij vertaald naar dr. Erwin Brandt

DOELSTELLING UNIE

Vorige week hebben we op de voorpagina uit het vierde rapport van de SOU geciteerd. Verderop in dat nummer ontbrak het voorstel voor de doelstelling van de Unie, dat de SOU doet. Hier volgt eerst de huidige tekst:

1. onder haar leden liefde, achting en samenwerking te bevorderen.
2. de gemeenten behulpzaam te zijn in de uitvoering van hun taak en gelegenheid te scheppen om de beginselen der gemeente bekend te maken en het Evangelie te verbreiden;
3. mede te werken tot verbreiding van het Evangelie in binnen- en buitenland.

De SOU wil een heldere formulering, waarin de woorden getuigenis en dienstbetoon centraal staan. Zij stelt voor:

1. met respect voor de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeente, onder haar leden liefde, achting en samenwerking te bevorderen, er van uit gaande, dat dit geen vrijblijvende aangelegenheden zijn, omdat de Heer van de Gemeente daartoe oproept;

2. de gemeenten van dienst te zijn bij de uitvoering van hun taak, het vorm geven aan de gemeente als gemeenschap van gelovigen en de toerusting van de leden der gemeente tot dienstbetoon;

3. de gemeente te helpen, het Evangelie door getuigenis en dienst uit te dragen onder allen die Christus nog niet kennen in zowel binnen als buitenland.

POSTZEGELS EN KAARTEN VOOR DE ZENDING

Nu de Algemene Vergadering nadert, wil ik alle afgevaardigden vragen om uit hun gemeente de postzegels, kaarten, suikerzakjes, stickers e.d. mee te nemen.
De broeders van de gemeente Harlingen nemen het dan voor mij mee en zorgen dat het in Den Helder komt.
Met vriendelijke groeten,
Br. A. Wijnand,
H. W. Valckstraat 5,
1785 LJ Den Helder,
tel. 02230-36034.

DANKBETUIGING

Zowel de viering van ons 50-jarig huwelijksfeest als die van ons 50-jarig ambtsjubileum zijn voor ons een onvergetelijke belevenis geworden. Voor beide mochten wij overstelpend vele blijken van medeleven ontvangen uit den lande.

Wij willen allen, voor zover nog niet schriftelijk gedaan, hartelijk danken voor hun felicitaties en goede wensen.

R. Brongers-van der Werf
G. Brongers

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Op 21 augustus j.l. werd door haar Heer en Heiland thuis gehaald, onze zuster

Dini Vegter-Kuipers
Weduwe van L. Vegter

Op de leeftijd van 85 jaar

Baptisten Gemeente
Hengelo-Centrum

"Als God vóór ons is,
wie zal tegen ons zijn?"
Rom. 8:31

Met grote verslagenheid geven wij u kennis van het overlijden van onze broeder

Harrie Pinkster

In de leeftijd van 31 jaar,
11 september 1991

Baptisten Gemeente Winschoten

RECTIFICATIE

"Veilig in Jezus armen."

Voor ons geheel onverwachts, heeft de Heer tot Zich genomen onze lieve moeder en oma

Rieuwina Kuilman-Houwing

Sinds 18 september 1977 weduwe
van Menne Kuilman
in de leeftijd van 70 jaar.
Groningen, 7 september 1991

Correspondentie-adres:
Vaargeul 217, 9732 HS Groningen

Oostzaan:
Menno en Janny
Sandra en Leo
Ellen
Christiaan

Scheemda:
Hennie en Jakob
Rian
René

Groningen:
Wilma en Tjerk

De begrafenis heeft op donderdag 12 september j.l. plaats gevonden

---

"Eens breekt in mij het zilv'ren koord,
dan wordt mijn aardse zang verstoord,
maar op volmaakter, schoner wijs
klinkt dan mijn lied in 't Paradijs"

Op maandag 16 september 1991
is in haar Heer en Heiland ontslapen,
onze zuster

Trijntje de Vries-Jager

Op de leeftijd van 77 jaar,

Baptisten Gemeente Treebeek

"Hoe Kostelijk is Uw goedertierenheid,
o God: daarom schuilen de mensenkinderen in de schaduw
Uwer vleugelen"
Psalm 36:8

Met droefheid, maar niettemin dankbaar voor haar liefdevolle vriendschap, deel ik u mede dat de Here tot Zich genomen heeft:

Johanna Geertruide Arfman

6 januari 1914 - 14 september 1991
De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

G.C. Odendaal
Weerdjeshof 21-04
7006 BA Doetinchem

MEDEDELINGEN

Adreswijziging Penningmeester van de gemeente Groningen-Noord,
Mw S. Huisinga-Takkenberg
Speenkruid 22
9781 WB Bedum
Tel. 05900-13533

Secretaris van de Baptisten gemeente Lelystad is:
Dhr G. den Dulk
Horst 31-11
8225 NG Lelystad
tel: 03200-49337

Secretaris van de Baptisten gemeente Zwolle is:
Mw. H. Timmerman-Christians
(wijziging blz 30 adressenboekje)

Wijziging postcode van
Dhr. H. Bijleveld, Apeldoorn
luidt: 7311 TC Apeldoorn

De Baptisten gemeente Makkum en Workum hebben als parttime voorganger beroepen br. H. Lamain.
van Heemskerklaan 49
3843 XP Harderwijk
tel: 03410-20007

De herdruk van "Lofzangen en Gebeden" is gereed.
De prijs van de nieuwe bundel is f 27,50 (excl. portokosten)
De kleur van de omslag is bruin
Bestellingen kunt u als vanouds doen bij het Uniebureau.

Dhr. J.A. Brandsma, Leeuwarden, is telefonisch bereikbaar op nummer 058-128785

NAMEN EN JAREN

Gemeenten - Voorgangers - Zendelingen

Jaartallen uit de hele geschiedenis van het Baptisme in Nederland

Verkrijgbaar in "De Materne" te Muntendam op 23 en 24 oktober a.s.

Onkostenvergoeding 5 gulden
Franco thuis: 7 gulden op de giro van
Namen en Jaren te Groningen,
nr. 1346478

106e jaargang nummer 35 - 10 oktober 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

ZINGEN IN JERUZALEM

In de loop der eeuwen is er in Jeruzalem heel wat gezongen. We lezen van de machtige tempelkoren in de tijd van koning Salomo en daarna. Hoeveel loflièderen aan God hebben daar geklonken! Wij maakten opnieuw mee hoe lofliederen ter ere van God opklonken.

Met honderden waren ze gekomen, vanuit heel Nederland. Samen vormden zij in Jeruzalem het "Hollandkoor", dat op diverse plaatsen in en rond Jeruzalem heeft gezongen. Daarbij werden radio- en televisieopnamen gemaakt die op een later tijdstip in Nederland te zien en te horen zullen zijn. Joden en Arabieren hebben dat alles wat verwonderd aangezien. Maar verwondering duurt in Jeruzalem nooit erg lang, want men is daar wel wat gewend.

ZANGDIENST

Op zondag 8 september waren al die zangers en zangeressen samen gekomen in de "Kerk van de Verlosser", midden in de oude stad. Wij hadden daartoe een uitnodiging gekregen en waren eveneens die zondagmiddag naar het hart van Jeruzalem getogen. En we hebben ze ontmoet, mensen, niet alleen uit de hele land, maar ook uit vele kerken en gemeenten. We ontmoetten daar Baptisten, zowel vanuit de Unie alsook uit de vrije gemeenten, Christelijk Gereformeerden en Pinkstermensen, maar ook gewone Hervormden en Hervormd Gereformeerden. En daarmee zal de rij nog niet vol zijn geweest. Er was één ding wat al die mensen daar samenbond. Wellicht wordt dat het best onder woorden gebracht door een bekend lied uit de bundel van Johannes de Heer:

Eén in de Naam van Jezus
Eén zin en één gemoed,
Eén in 't geloof der Schriften,
Eén in 't verzoenend bloed.

Die eenheid werd die middag op een prachtige wijze ervaren. Alle kerkgrenzen vielen weg, de eenheid in de Here Jezus Christus werd op een diepe wijze ervaren. Psalmen en geestelijke liederen wisselden elkander af, het was één grote lofzang.

ZIENDE NAAR DE TOEKOMST

Midden in dat prachtige gebeuren luisterden we naar het voorlezen van de beide laatste hoofdstukken van de Bijbel, waar het gaat over het Nieuwe Jeruzalem. Ds. W.J.J. Glashouwer bepaalde ons in een korte meditatie erbij hoe wij als gelovigen, op weg zijn naar het grote ogenblik van het zijn, het wonen, in het Nieuwe Jeruzalem. De stad van God, waar geen leed meer zal zijn, waar geen onreinheid meer zal binnenkomen. Het is deze toekomst die Gods kinderen tegemoet gaan. Daar moet ook ons hart vol van zijn. Deze prachtige middag werd afgesloten met het zingen van een zich steeds weer herhalend "Halleluja". Herhaald tot er niemand meer in de kerk aanwezig was.

MOET DIT NIET VAKER?

Daarmee bedoel ik niet dat we regelmatig naar Jeruzalem moeten gaan om daar te zingen. Hoewel dit zeer belangrijk is, want Jeruzalem is niet zo maar een stad, ook niet alleen een politiek probleem. Jeruzalem wordt in de Bijbel genoemd "de stad van de grote Koning". Eertijds heeft God daar gewoond temidden van zijn volk. En dat zal weer gebeuren, want bij monde van de profeet Zacharia horen we God zeggen: "Ik zal Jeruzalem nóg verkiezen". Dat is toekomst, wellicht niet ver meer. Maar mijn verlangen gaat uit naar dit beleven in ons land. Zangdiensten houden met mensen uit kerken van diverse richtingen, maar vooral één in de Naam van Jezus en één in het geloof der Schriften. Daarin zouden we God de eer brengen die Hem toekomt. Het zou vele harten, en het meest van onszelf, verblijden, zoals mijn hart ook in Jeruzalem verblijd werd op die achtste september. Bovenal, er zou een heerlijke getuigenis vanuit de gemeente uitgaan naar buiten. Sommige mensen hebben het tijdens deze dienst gezegd: We beleven hier iets van het hemelse. Het is inderdaad zo, in het samen zingen en God loven en prijzen beleven we iets van het hemelse. En wat is het goed dat Gods kinderen hier op aarde al zulke zaken beleven. Dat leerde mij deze zangdienst in Jeruzalem.

Jac. Schouten

VERDER IN DIT NUMMER

DROMEN IN MENIGTE

Want er zijn dromen in menigte, zegt ons de Spreukendichter in hoofdstuk vijf vers zes. Hij verbindt deze dromen met talrijkheid van ijdele woorden, om van daaruit een oproep te doen om God te vrezen. Waar ik het over wil hebben is niet zozeer de dromen die ons vanuit het onderbewuste overkomen, maar meer: dromen die ons worden voorgehouden als een te verwezenlijken ideaal.

IDEALEN EN VERWACHTIGEN

Idealen kunnen versterkt worden door een sterk verwachtingspatroon. Teleurstellingen kunnen overwonnen worden door deze versterkte idealen. Niet opgeven totdat het ideaal bereikt is. Vasthouden aan het geloof dat alles wat je verwacht eens (grotendeels) werkelijkheid zal worden. Veel van wat ondernomen wordt zal uiteindelijk gelukken, misschien nog binnen eigen horizon of zo spoedig mogelijk daarachter. Bijt je daarin vast! Hou het anderen voor! Dit valt onder de "opvoeding van de hoop". Stel je voor dat je geen geloof meer zou hebben in de zaak waarvoor je staat.

POSITIEVE ELEMENTEN

Wij zullen misschien allen wel voorbeelden kunnen aanhalen van verwerkelijkte idealen op grond van een sterk verwachtingspatroon. Dat kan zijn uit ons eigen leven als wel uit onze omgeving. Voorbeelden uit de geschiedenis en ook uit het heden. De vlijmscherpe verwoording van de droom van Martin Luther King gaat je door merg en been. Wie van die droom ook maar iets af zou willen doen vindt geen genade in onze ogen. De droom als wenkend perspectief heeft bestaansrecht. Maar toch...!

HET HEDENDAAGSE ONDERWIJS

In de kadertrainingen en de organen voor leidinggevenden op zondagscholen, bij jeugdwerk en bij het onderwijs in het algemeen valt het in de laatste jaren op dat het begrip droom soms een heel centrale plaats gaat innemen. Zelfs gedichten en liederen spelen daarbij een belangrijke rol. Dromen gedroomd door een mens samen laten vallen met de Droom van God. De verhalen uit de Bijbel zijn een bron van inspiratie voor die dromen. De verhalen worden dan als leidraad gebruikt bij de voorbereiding van het kind op de samenleving, een samenleving anders dan de huidige. Grote begrippen als liefde, gerechtigheid en vrede worden als instrumenten aangereikt om de droom te verwezenlijken. Indrukwekkende woorden als vrijheid en solidariteit vullen de schoolwerkplannen en de opvoedingssituaties.

OPVOEDEN TUSSEN DROOM EN DAAD

De opvoeding tussen droom en daad begeleidt het kind naar een betrokkenheid op velerlei maatschappelijke ontwikkelingen. De droom wil aansluiten bij het goede in de mens en maakt onderdeel uit van de voorbereiding op het komende rijk van God. De droom omzetten in de daad is voorwaarde voor de verwerkelijking van de heilstaat. Bij een kind kun je niet aankomen met loodzware principes en dogma's. Je laat ze dromen dromen. Dromen van bevrijding en machtstructuren. Dromen over de overwinning van het kwade door het goede. Probeer je de vervulling van de droom zo concreet mogelijk voor te stellen. In de psychologie noemt men dat de visualisatie. De droom dus als didactisch verlossingsmiddel. We vinden het idee toch in de Bijbel. In Egypte dromen van het Beloofde Land. In Babylon dromen van Sion.

HET SCHEPPEN VAN DE DROOM

Ook al zou er weinig in te brengen zijn tegen "het verwerkelijken van een droom" als middel in een onderwijsleersituatie, moeten er toch enkele vragen gesteld worden. Mag dit middel zo'n overheersende en belastende rol spelen? Doet men niet tekort aan de verwezenlijking van de huidige levensopgave van het kind? Toegegeven, er kan een hedentijdse inwerking uitgaan van een op de toekomst gerichte verwerkelijking van een droom. Maar is men nog wel bezig met wat van het kind is? Is dit middel ook niet al te zeer ideologisch besmet? In ieder geval ook nog theologisch bepaald? Wie schept de droom? Daar zal toch veel van afhangen. Dat is bepalend voor de inhoudelijke kant. Wordt de droom gevuld met het New Age denken, dan is dat wel een heel andere droom dan de toekomstverwachting van de Bijbel.

DE DESILLUSIE VAN HET ONBEREIKBARE

In een bepaalde periode kan men zich zo vastbijten in de droom, dat het leven er door gevuld wordt. Denk maar aan vele jonge mensen uit de zestiger jaren. Men kan zich met de beste bedoelingen uitputten om een bepaald ideaal te bereiken. Tegenwoordig is er de droom van de "nieuwe wereldorde". Op kortere of langere termijn probeert men het geluk te grijpen. Dat aardse geluk staat vaak voorop bij het kiezen van de dromen. Als er echter geen rekening gehouden wordt met de zondigheid van de mens, loopt men er op de kortere of langere duur op stuk. De desillusie van het onbereikbare!

KENMERK VAN DE NAVOLGINGS-PEDAGOGIEK

Het bovenomschrevene past in de sfeer van de navolgingspedagogiek, waarbij de goede voorbeelden van situaties en mensen uit de Bijbel een doorslaggevende faktor zijn. De Bijbel krijgt dan vaak teveel uitsluitend de functie van een voorbeelden-boek. Voorbeelden die vertaald moeten worden naar onze tijd en onze wereld.

DE BIJBEL-GENORMEERDE PEDAGOGIEK

Bij deze pedagogiek staat het getuige-zijn centraal. De opvoeder en de opvoeding zijn geroepen om getuige te zijn. Men moet zich daarbij betrokken weten bij Gods Plan. Het leven van een christen op de plaats en voor de taak die God heeft gesteld. Van nature zit men op verkeerd spoor. Het doorgeven van het verlossingsplan van God is bedoeld om op het Goddelijke spoor terecht te komen. Men wordt dan getuige. In ieder geval is men geroepen dit te zijn in woord en daad. Getuige vanwege een door de Geest geleid leven, wat zijn doorwerking heeft naar omgeving en samenleving, vanuit een betrokkenheid op de Gemeente van Christus en in gehoorzaamheid aan God en Zijn geboden. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen. Het wenkend perspectief is dan de wederkomst van Christus, die de enige is die een rijk van vrede van gerechtigheid tot stand kan brengen.

J. Schotanus

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Westerhaar:
J.M. Zijlstra te Kampen

Beroepbaar:
De Commissie voor de Opleiding heeft op haar vergadering van 11 september j.l. gesprekken gevoerd met de broeders G. Kanis en J.W. van Weenen. Beide broeders hebben met goed gevolg de T.W.O. gevolgd en daarop aan de C.v.d.O. een algemene beroepbaarstelling gevraagd. Op eerder genoemde vergadering heeft de C.v.d.O. besloten dit verzoek te honoreren. We willen ook langs deze weg dit bekend maken. Wilt u nader kontakt met de beide broeders, dan hebt u bij deze ook hun adressen:

Ds. G. Kanis, Juckemastate 7
8925 DG Leeuwarden, 058-671772
Ds. J.W. van Weenen, Laveranhof 30
7908 BE Hoogeveen, 05280-62432
De Commissie voor de Opleiding,
H. Schouten

1 EN 2 SAMUEL: VIER GROTE THEMA'S

BIJBEL

Er zijn tal van bekende verhalen uit 1 en 2 Samuël te noemen. Uit 1 Samuël zijn bekend: het verhaal over de geboorte van Samuël (1), de lofzang van Hanna (2), de roeping van Samuël (3), de zalving van Saul (9) en van David (16), David en Goliath (17). En uit 2 Samuël zijn te noemen: de ark weer terug naar Jeruzalem (6), David en Batseba (11), de samenzwering van Absalom (15-18). Dwars door deze verhalen lopen de volgende thema's.

DE HERE ALLEEN IS GOD

De HERE is *de almachtige God*, die dingen doet die geen mens verwacht, zowel ten goede als ten kwade. Hanna, de moeder van Samuël, bezingt de HERE om Zijn hulp en zegen (1 Sam. 2; Samuël = "Zijn Naam is God"). Niemand anders is God dan de HERE, Eli aanvaardt echter ook deze macht van de HERE, wanneer hij het oordeel uit de mond van de jonge Samuël hoort (1 Sam. 3:18).
De HERE is *machtig tegenover de machteloze goden* van Israëls vijanden (1 Sam. 4-6); met deze machtige God valt niet te spotten. Zijn "hand drukt zwaar" op de vijanden van Zijn volk (5: 6, 7, 9, 11) ontdekken de Filistijnen die - aanvankelijk vol trots - de Ark als krijgsbuit mee hadden gevoerd en voor hun eigen god neergezet hadden. Ook de Filistijn Goliath heeft zijn "tarten van de slagorden van de levende God" met de dood moeten bekopen (17: 10, 25, 26, 36, 45).
De HERE *leidt de geschiedenis*, hoe hopeloos en slecht de zaak er ook voor staat. Hij bestuurt de geschiedenis van het volk en van mensen afzonderlijk: de overwinning op de Filistijnen en de dood van Eli en zijn zonen is een straf van God (1 Sam. 2: 27-36), maar de HERE gaat niet met het volk ten onder in de strijd. Om Zijn wil en Zijn plan ten uitvoer te brengen gebruikt God mensen en zelfs de natuur (1 Sam. 5: 6-12; 6: 4, 12; 2 Sam. 17).
De HERE *schenkt* zijn knecht en zijn volk *overwinning en verlossing* van vijanden (1 Sam. 7: 3, 12-14; 2 Sam. 3: 18; 7:1). Niet in eigen kracht worden overwinningen behaald, maar de HERE geeft de overwinning aan zijn volk! En de HERE redt en verlost uit alle nood (1 Sam. 2: 4-10).
Deze God is nog altijd dezelfde God!

GEHOORZAAMHEID

De zonde wordt niet verhuld of verzwegen. Er vindt dan ook geen heldenverering van bijv. David plaats. Zonde en ongehoorzaamheid wordt bestraft door het oordeel van de HERE.
De zonde van *Eli en zijn zonen* wordt aan de kaak gesteld en veroordeeld (1 Sam. 2: 12, 13, 17; 2: 27-36; 3: 13-14). Juist voor hen als geestelijke leiders is het oordeel zeer zwaar.
Saul krijgt na herhaaldelijke ongehoorzaamheid aangezegd, dat het koningschap van hem zal worden afgenomen en aan een ander zal worden gegeven. Gehoorzaamheid blijkt meer te zijn, dan enkel de juiste liturgische handelingen - offeren - te verrichten (13: 13; 22-23). Treffend is dat de auteur aansluitend op het verhaal over de verwerping van Saul David introduceert.
David wordt tot koning gezalfd en in het vervolg blijkt hij steeds meer een waardige opvolger te zijn voor koning Saul. Het geloof en vertrouwen dat de kleine David uitstraalt tegenover de reus Goliath (1 Sam. 17) steekt scherp af bij de ongelovige en ongehoorzame Saul. Maar ook Davids zondige overspel later met Batseba wordt niet verzwegen en krijgt als vervolg de straf van God (2 Sam. 11).
Tegenover alle ontrouw en ongehoorzaamheid wordt *geloof en vertrouwen in God beloond.* Aan Hanna, de moeder van Samuël, geschiedt uiteindelijk recht (1 Sam. 1: 11, 20; 2: 1-10). David ontvangt de overwinning op de reus Goliath als antwoord van God op zijn vertrouwen (17: 47-50). En David ontvangt de belofte van de profeet Nathan dat er altijd een nakomeling van David op de troon van Juda zal zitten (2 Sam. 7: 12-17).

DE ARK DES HEREN

De Ark des HEREN is de kist die het volk tijdens de woestijntocht uit Egypte naar het Beloofde Land moest maken (Ex. 25: 10-22; 37:1-9). Met name in de woestijntijd maar ook later was de Ark het *symbool van de nabijheid* en begeleiding van de HERE (Num. 10: 35-36; 2 Sam. 11: 11).
De symbolische betekenis van de Ark was dus zeer groot, maar het gevaar om de Ark te misbruiken was ook aanwezig. De Ark ging men beschouwen als de *garantie* van de aanwezigheid van de HERE af te dwingen. Als een magisch voorwerp wordt de Ark ingezet in de strijd. Alsof de HERE aan een kist gebonden zou zijn! De valse gerustheid en het magische bijgeloof worden afgestraft: de Ark wordt buitgemaakt door de Filistijnen.
Ook de Filistijnen ontvangen echter hun les: zij hebben Israël wel overwonnen, maar de God van Israël leeft en is niet verslagen. Allerlei rampen overkomen de Filistijnen zodat ze ten einde raad de Ark terugsturen. De HERE bewijst op deze manier aan Zijn volk en aan de Filistijnen dat Hij alleen waarachtig God is en dat Hij niet te manipuleren is. Daarmee blijft God ook God in onze tijd. Gelukkig maar.

DE GEZALFDE DES HEREN

De "gezalfde des HEREN" is de *door God de HERE aangewezen koning* over Israël. Het woord "gezalfde" heeft in 1 en 2 Samuël betrekking op Saul of op David. Vanuit 1 Samuël wordt duidelijk dat de gezalfde niet alleen een *maatschappelijke postie* inneemt, maar ook een *geestelijk leider* is (1 Sam. 12: 1-2). Het komt erop aan als koning en als volk de HERE trouw te dienen en niet weerspannig te zijn.
De geschiktheid van David voor deze bijzondere positie wordt in 1 en 2 Samuël steeds duidelijker. Herhaaldelijk staat vermeld: "de HERE was met David" (1 Sam. 14: 28; 2 Sam. 7: 8-16). David blijkt een nauwe relatie met de HERE te onderhouden: Hij zoekt hulp en kracht bij de HERE en vraagt naar Gods wil in de strijd tegen vijanden (1 Sam. 17; 2 Sam. 5: 17-25).
Uit de eerbied van David voor Saul als gezalfde des HEREN blijkt dat de nieuwe gezalfde niet door een staatsgreep aan de macht komt, maar geleid wordt door recht en gerechtigheid (1 Sam. 26: 23; 2 Sam. 8: 15; vgl. Salomo's oordeel in 1 Kon. 3: 16-28):
De koningen staan echter onder de kritiek van de profeten (1 Sam. 13: 13; 2 Sam. 12: 10) en hun macht is niet onbeperkt, maar gebonden aan regels (Deut. 17: 14-20).
Zo wijst het Oude Testament in de persoon van de gezalfde reeds vooruit naar de grote zoon van David, Jezus Christus (Matt. 1:1). Hoe wonderlijk leidt God de geschiedenis. Want de vraag naar een koning was in eerste instantie een teken van ontrouw van het volk. Maar God gebruikt dit koningschap. Het is eigen aan God dat Hij afdaalt en ons tegemoet komt.

H.D. Huiting

RECHTZETTING LOGO'S

In DC nr. 33 (26 sept.) ontbrak op pag. 6 het logo van de NBJB en op pag. 7 het logo "Lezers aan het woord". In de tweede kolom op pag. 7 ontbrak halverwege de ondertekening "pjl".

GEMEENTEBERICHTEN GEVRAAGD

Opvallend weinig gemeenteberichten in DC de laatste tijd. Heeft de eindredakteur afgeschrikt door te melden dat er veel kopij was? Heel graag ontvangt hij nu berichten over zegen en zorg. En graag met foto's.

INTERNATIONAAL

Hilda Sayers, vice presidente van de Europese Baptisten Vrouwen Unie, vertelt hoe zij samen met Julia Gerö, presidente van de E.B.V.U., alle regels doorbrak bij hun bezoek aan de Sovjet-Unie (maart '91). (Overgenomen uit de Baptist Times van 25-4-'91 vert. Chieny Buitenhuis-Boiten)

"GOD HEEFT JULLIE NAAR HIER GEZONDEN, JULLIE ZIJN ENGELEN.."

"Als vrouwen mag u wel over uw Godservaring spreken. U heeft wel onze toestemming om het Goede Nieuws door te geven aan andere vrouwen, maar u mag beslist niet preken of onderwijzen en speciaal niet aan mannen."

Julia Gerö en ikzelf luisterden naar deze woorden die de Baptisten superintendant uit Kishinev in Moldavië tot ons richtte tijdens de opening van een vrouwenconferentie, terwijl hij ons nog verder mededeelde wat we wel en niet mochten doen tijdens ons bezoek daar.

We maakten ons geen zorgen. Ons doel was uiteindelijk om de vrouwen te ontmoeten en niet te onderwijzen of te preken voor onze dierbare broeders. Tot aan het slot van deze zeven uur durende conferentie, diezelfde broeders ons uitnodigden om te preken in de avonddienst, die aansluitend aan de conferentie zou plaats vinden.
We kregen nauwelijks de tijd om even wat te eten en mijn keel deed zeer van het vele praten gedurende die dag.
De kerk was mutje vol, met een ledental van 1000 en nog vele vrienden. De dienst duurde drie uur waarin we ook nog twee Engelse liederen ten gehore moesten brengen (met een snelheid die me aan 't gapen maakte!).
Na de samenkomst werden we gevraagd om de volgende morgen in de kerk te spreken, dat was een avondmaalsdienst. Ik kon mijn oren nauwelijks geloven. Het ijs was gebroken. De Geest had onze broeders overtuigd dat God ook vrouwen gebruikt in Zijn dienst. "Slava gospodi" = Prijs de Heer!!!
Gedurende ons bezoek zowel in Moldavië als in de Oekraïne mochten we herhaalde malen voorgaan in de dienst en zelfs "onderwijzen", en niemand scheen vertwijfeld of van de kaart gebracht. Integendeel zelfs, men vroeg ons dringend om toch te blijven of in ieder geval spoedig weer terug te komen om te evangeliseren!
Op een van onze trips vertelden onze vertaler en tevens gastheer en -vrouw dat we revolutionairen waren, vrouwen die spraken, die preekten en zelfs leerden, onderwezen - en meestal nog wel zonder hoofddoek (Alhoewel, wanneer mij hierom vroeg, ik daar helemaal geen moeite mee had en met liefde mijn hoofd bedekte).

OP REIS

Daar ik mijn moeders geboorteplaats wilde bezoeken, werden we naar de grens van Moldavië gebracht. Daar werden we verwelkomd door medegelovigen en men vertelde ons dat we de rest van de reis per vrachtauto zouden moeten maken, daar een gewone personenauto op de slechte weg zou stranden. We klommen dus achter op de vrachtauto en hoewel de afstand slechts 30 km was duurde de tocht twee uur. De weg was verschrikkelijk slecht en we voelden ons als een stel

Hilde Sayers

gevangenen die ruw door elkaar geschud werden in een tochtige wagen.
We arriveerden behoorlijk "geschud" om 4 uur 's middags en hoorden dat de gemeenteleden de hele dag al op ons gewacht hadden, daar ze ons 's morgens al verwacht hadden! Een zuster van een andere kerk was per trein en bus vooruit gereisd om onze komst aan te kondigen. (Er bestond geen andere manier van communiceren).
Het was roerend en aangrijpend door de predikant begroet te worden met de woorden uit Handelingen 10:33. "Het was goed van u te komen. We zijn nu allemaal bij elkaar in aanwezigheid van God om te luisteren naar alles wat de Heer u heeft opgedragen".
We waren de eerste buitenlandse bezoekers in deze plaats. Wat was het gemakkelijk om voor deze mensen te spreken. Het was pure vreugde, een ongelooflijk voorrecht!
Met tranen in zijn ogen vroeg de predikant me om te blijven en zei, dat hij de hele stad zou uitnodigen naar de gemeenschapsruimte en ik zou dan evangeliseren.
We waren een uur te laat voor de volgende samenkomst. De kerk was weer mutje vol. De pers, de voorzitter van de gemeenteraad en de vrouwelijke vertegenwoordiger van de gemeenteraad waren uitgenodigd.
De gebruikelijke bloemen en kadootjes werden ons onder de klanken van prachtige muziek overhandigd. Het was alsof we van een andere planeet kwamen. Iedereen wilde ons de hand schudden, met ons praten, kussen, omhelzen.
De mannen, inbegrepen de predikant, wilden met ons gefotografeerd worden.
Na een drie en een half uur durende bijeenkomst wachtte ons een heerlijke maaltijd. Ze wildens ons nauwelijks laten gaan en het afscheid was dan ook moeilijk van deze lieve en hartelijke mensen.

NAAR EEN GEVANGENIS

Een verbazingwekkende daad van broederliefde onderbrak onze reis: Een half uur nadat we vertrokken waren haalde een auto ons in en stopte ons. Een paar van onze nieuwe vrienden waren naar de stadsbakkerij gegaan om 10 uur 's avonds! en hadden vijf knapperige warme broden gehaald - een plaatselijke specialiteit - en ons in volle vaart achterna gereden.
Ons volgende doel: een vrouwengevangenis. We waren waarschijnlijk de eerste buitenlanders die zo'n bezoek brachten. Ik dacht dat we misschien een paar vrouwen zouden ontmoeten, die geïnteresseerd zouden zijn. In plaats daarvan werden we naar een grote gemeenschapshal gebracht waar een repetitie van een toneelstuk o.i.d. onderbroken werd. We moesten op het podium gaan zitten en werden verwelkomd door de directeur en zijn assistent. De hal was propvol en vele bewaarders waren ook aanwezig. We mochten weer Gods woord brengen - een klein gevangenenkoor bracht enige gezangen ten gehore en we mochten enige Nw. Testamenten achterlaten.
De eerste vrouw die Christen geworden was tijdens haar gevangenschap verwelkomde ons bij aankomst. In de kapel gaf ze ons spontaan de zelf geborduurde kleedjes die op de avondmaaltafel lagen - met toestemming van de directeur. Haar gezicht straalde als de zon en haar ogen als sterren. Zij was een licht in die duisternis rondom haar 366 medegevangen. Later hoorden we dat ze tot 10 jaar veroordeeld was wegens het doden van haar man. Het was de eerste keer in mijn leven dat ik een moordenares gekust en omhelsd had. Ik dankte God voor zijn redding en Zijn vergeving.

Iedereen die nog twijfelt aan Gods macht om mensenlevens te veranderen zou haar moeten ontmoeten. Zij en nog een medegevangene werden in de gevangenis afgelopen zomer gedoopt. Deze zomer zullen nog drie andere gevangenen gedoopt worden - het resultaat van een maandelijks bezoek aan de gevangenis door onze gastheer en zijn vrouw.

OPNIEUW SPREKEN

Op onze laatste zaterdag brachten we een bezoek aan de kerk in Chernovitsy in de Oekraïne voor een vrouwengebedsdag.
Net zoals in Moldavië kregen we ook nu weer instructies van de superintendant wat betreft de rol van de vrouw: vrouwen waren verantwoordelijk voor hun gezin - mochten niet preken, etc, etc. Natuurlijk stemden we toe, dankten hem voor zijn zorg en verzekerden hem dat we onze gezinnen niet verwaarloosden daar we beiden weduwen waren!
Aan het slot van de vrouwensamenkomst nodigden zowel de superintendanten als de voorgangers ons uit om te spreken in de avonddienst en tevens bij de morgendienst op zondag! Tot dan toe was het de vrouwen verboden samen te komen - zelfs voor gebed - het had bijna een scheuring veroorzaakt in een gemeente van 1300 leden voordat we kwamen.
We verlieten de kerk niet alleen met hun zegen en goedkeuring, maar de superintendant verkondigde in het openbaar dat wij "echte" Christenen waren, zendelingen door God gebruikt.
Nog voordat de morgendienst geheel beëindigd was, werden we weer naar een andere gemeente gebracht, zodat we ook daar konden spreken.
Twee kerkdiensten 's morgens, een huissamenkomst 's middags en dan 's avonds nog een dienst in een dorp 70 km. zuidwaarts.
Dit laatste bezoek was een hartverwarmende ervaring. Ze verontschuldigden zich voor hun eenvoud, omdat ze een landarbeiders gemeenschap vormden. Toch waren het begaafde mensen, met een onvervalste liefde voor de Heer en Zijn gemeente. De gehele gemeente had die zondag gevast, daar zij juist die zondag een evangelisatie-campagne begonnen waren in de nabije dorpen.
Op onze thuisreis via Moskou hadden we het voorrecht te mogen spreken op de eerste Moskouse Baptisten Vrouwen konferentie die ooit plaats gevonden had.
We vertelden hen over onze ervaringen in Moldavië en de Oekraïne. Er was grote vreugde bij hen allen.
"Jullie werden door God gezonden", zeiden ze ons, "Jullie zijn engelen". Mijn indruk van Moldavië en de Oekraïne? Zuiver, oprecht, onbedorven Christendom.
Ofschoon de mannen domineren, vond ik hen heel nederig en open, liefdevol en zorg-vol.
Moge God verhoeden dat de open grenzen veroorzaken dat de Westerse wereld deze mensen zal bederven.
Zij hebben mijn hart en bewondering gewonnen.

—.—.—.—.—.—.—.—.—.—

BWA DOET OPROEP AAN ALLEN BAPTISTEN FONDS VOOR DE USSR

Zowel in een persbericht als in een brief aan "Baptisten vrienden in de hele wereld" heeft de Baptisten Wereld Alliantie melding gemaakt van de oprichting van een fonds voor de Sovjetunie. Het geld zal worden gebruikt voor opleiding van voorgangers en de bouw van seminaries en liefdadigheidsinstellingen. Het fonds gaat Baptisten Vrijheidsfonds heten.

Het persbericht maakt melding van enthousiaste reakties van Amerikaanse Baptistenleiders. De brief doet een oproep aan alle gemeenten in de wereld om 100 dollar (200 gulden) over te maken. En individuele personen mogen best hetzelfde bedrag geven. "Al te vaak komen de Baptisten achter andere organisaties aan bij hun noodhulp. Dit is het moment om te handelen", lezen we.
Voor Nederland lijkt het gironummer van het Noodfonds, 81255, de beste weg voor wie mee willen doen.

JOEGOSLAVIE

Zodra de huidige konflikten in Joegoslavië uitbraken heeft de BWA de Europese Baptisten Federatie 10.000 dollar gegeven als eerste hulp aan de Joegoslavische Baptisten. Om te zorgen dat het geld aankwam werd het meegegeven aan een christelijke vrachtwagenchauffeur uit Duitsland. Wanneer men weet wat er nodig is, hoopt men meer hulp te zenden.
De Baptisten in Joegoslavië zijn te onderscheiden in verschillende etnische groepen. Maar onder hen is de vrede tot nu toe bewaard gebleven, meldt de EBF. De leiders benadrukken de eenheid in Christus. Wel hebben de Kroatische kerken een eigen unie opgericht nadat Kroatië zich onafhankelijk had verklaard. Andere Joegoslaven nemen het de Baptisten soms kwalijk dat de gemeenten gemengd zijn. De Kroaten zijn grotendeels R.K., de Serven Orthodox en de Bosniërs Moslim; deze geloofsgroepen hechten niet meer aan eenheid van het land. Evangelische- en Pinkstergroepen blijven wel de eenheid door het geloof in de ene Heer belijden.

NOVI SAD

De Baptisten hebben hun unieburo en hun seminarium met BO studenten in Novi Sad, in het gebied van Vojvodina ten Noorden van Belgrado. Voor de komende winter vreest men extreem hoge prijzen voor energie en voedsel. Meer dan aan geld heeft men echter behoefte aan de voorbede van geloofsgenoten in de wereld en aan bemoedigende brieven. Dergelijke brieven zullen door de Unie worden doorgestuurd naar kerken en personen die dat het meest nodig hebben. Het adres is:
Baptisten Unie van Joegoslavië,
Postbus (P.O.Box) 21.000,
Novi Sad
Diverse predikanten uit Kroatië bevinden zich (voorlopig) in West-Europa. De meeste verbindingen tussen de diverse delen van het land zijn verbroken. In plaatsen als Vukova en Osiek houden de gemeenten geen diensten meer, zo is wel bekend. Kerken zorgen voor bloed voor transfusies en verzamelen voedsel en kleding voor waar het nodig is.

AFGESTUDEERD IN RÜSCHLIKON, ALGEMEEN SEKRETARIS IN GHANA

Frank Adams, 41 jaar, heeft zijn studie in Rüschlikon afgesloten en is teruggekeerd naar zijn geboorteland Ghana. Voordat hij zes jaar geleden naar Europa kwam was hij voorganger van een gemeente met 1000 leden in Kumasi, de tweede stad van Ghana. Zijn voornaamste taak zal zijn, de gemeenteleden te leren minder eenzijdig te denken. Sociaal werk, evangelisatie en gemeentegroei, het hoort er allemaal bij, vindt Frank. Zijn opleiding heeft zijn visie verbreed.
De Unie in Ghana telt 100 gemeenten met 80 voorgangers. Adams zal ook les geven aan het seminarium. Zijn vrouw zal weer als verpleegster gaan werken.

—.—.—.—.—.—.—.—.—.—

Tabitha Amsterdam werkt mee aan de landelijke publiciteitscampagne gezondheidszorg

WIE ZORGT DIE LEEFT

Op initiatief van de Nationale Ziekenhuisraad is een actie van de grond gekomen die als doel heeft het imago van de gezondheidszorg te verbeteren. Te vaak en te lang is er in negatieve zin gepubliceerd over deze "bedrijfstak", waar ruim 400.000 mensen werken, oftewel 8% van de beroepsbevolking in ons land.

EEN ANDER BEELD

Berichten in de media over hoge werkdruk, lage salarissen, hoog ziekteverzuim en hoog personeelsverloop, hebben een nadelig effect gehad op de wervingskracht en de aantrekkingskracht.
Het werd dus hoog tijd deze negatieve publiciteits-spiraal om te buigen. Er valt namelijk veel meer te vertellen dan de incidentele "kommer en kwel" verhalen, hoe realistisch die soms ook zijn.
Het is nu eemaal een gegeven dat slecht nieuws vóórpagina-nieuws is en dat je naar goed nieuws altijd moet zoeken.
Het kost ook nogal wat moeite en tijd om een eenmaal toebedacht imago te veranderen. Inmiddels zijn echter de hiervoor genoemde negatieve statements grotendeels achterhaald of behoeven op z'n minst nuancering.

Welke bedrijfstak kent bijvoorbeeld een zo grote verscheidenheid aan beroepsgroepen? Voor de niet-ingewijden staat de gezondheidszorg veelal in beeld als de sector waar slechts artsen en verplegenden werken, terwijl gemiddeld 1/3 deel van hen die vallen onder de werkingssfeer van de CAO-Ziekenhuiswezen en de CAO-Bejaardenhuizen andere onontbeerlijke functies hebben.

Welke bedrijfstak kent bijvoorbeeld zulke grote beroepsgroepen die door de organisaties zelf worden opgeleid en begeleid?
In feite is het zo dat de gezondheidszorg zelf professionele krachten "produceert", zowel voor de eigen instelling als voor de gehele arbeidsmarkt.
Op het gebied van personeelsbeleid is de afgelopen jaren veel gebeurd. Denk bijvoorbeeld aan de invoering van het functiewaarderings-systeem (FWG), de van jaar op jaar verbeterde CAO-arbeidsvoorwaarden, de extra salarisverhogingen, aanmerkelijk verhoogde toeslagen onregelmatige diensten en een uitstekende pensioenregeling.

ARBEIDSVREUGDE

En het werk-klimaat dan? De arbeidsomstanigheden? Aan de éne kant is de beleving van je werk natuurlijk een persoonlijk zaak. Aan de andere kant mag je de zorg-sector ook op dit punt niet over één kam scheren.
De omstandigheden waarbinnen al die honderdduizenden mensen in de gezondheidszorg hun taak verrichten zijn natuurlijk niet altijd 100% optimaal. Er zijn beperkingen, natuurlijk, waar zijn die niet, maar juist in deze sector blijkt hoe vindingrijk men op alle werkniveau's is om met beperkingen om te gaan. En dat is een van de charmes die het arbeidsklimaat in de gezondheidszorg bepalen, teamgeest, optimisme, creativiteit, enthousiasme. Samen ergens voor staan en elkaar begeleiden en inspireren, dat komt nauwelijks in de krant maar dat kom je wel tegen, dat onderga je gewoon als je binnen de muren van de zorg-sector komt.
Die warmte en hartelijkheid vind je ook en vooral in de Tabitha-huizen in Den Haag en Amsterdam. Daar staat Tabitha om bekend.

Dat is onder andere de reden waarom in de Tabitha-huizen de personeelswervingskracht relatief groot is.

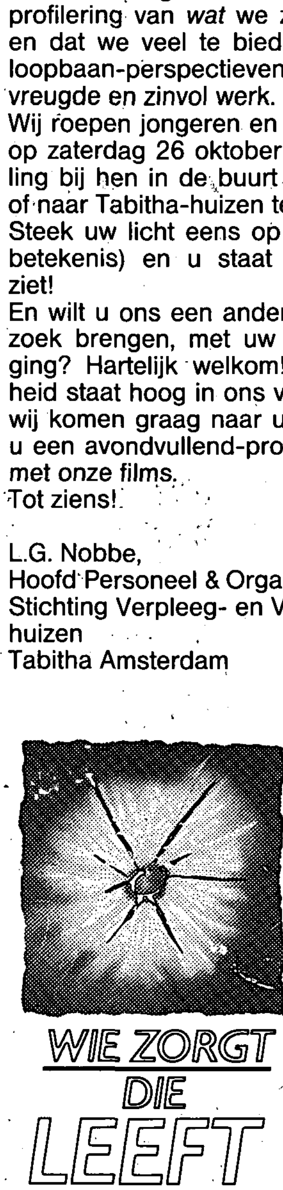
PUBLICITEIT

De naamsbekendheid van de Tabitha-instellingen is de laatste jaren ook enorm toegenomen en dat is geen wonder want het Tabitha-management is zeer vindingrijk als het gaat om promotie en publiciteit. Behalve in de gebruikelijke personeels-advertenties is Tabitha ook overal in het land "live" aanwezig met informatiestands op grote en kleine schaal en met de wervings- en informatiefilms. Bij jongerendagen, vrouwenorganisaties, in de (Baptisten)-gemeenten, bij Gospel-rock-festivals, diverse verenigingen en andere evenementen is Tabitha actief betrokken. Zelfs door middel van luchtreclame met vliegtuigen boven Amsterdam wordt de aandacht getrokken. Naast een grote verscheidenheid aan promotie-materiaal zoals buttons, stickers, fijnschrijvers, vouwtasjes, mint-rolletjes, drinkglazen, zakdoekjes, handdoeken, vlaggen, sweatshirts, enz., zijn er informatiebrochures en allerlei documentatie-materiaal, modern en prettig leesbaar uitgevoerd.
"Wie zorgt, die leeft", en "maak werk van zorg", zijn de motto's van de publiciteitscampagne van de Nationale Ziekenhuisraad. Tabitha neemt deze slagzinnen graag over en werkt plaatselijk enthousiast mee aan de landelijke campagne, want ook de Tabitha-huizen hebben veel te bieden aan deskundige en liefdevolle zorg. Op zaterdag 28 september is de hele Nederlandse zorg-sector uitgebreid op radio en televisie geweest en op zaterdag 26 oktober is er in het hele land de open dag. "Kijk en doe mee!"

DE TOEKOMST

De vraag naar gezondheidszorg neemt toe, voornamelijk door de vergrijzing van de bevolking. Daar tegenover staat dat het aantal jongeren (schoolverlaters) afneemt, we spreken dus van vergrijzing tegenover ontgroening en dat is een factor die zorgen baart, met name omdat zorgverlening traditioneel grotendeels aan jongeren is toevertrouwd.
Hoewel de laatste jaren nog werden gekenmerkt door groei van het aantal verpleegkundigen en ziekenverzorgenden (4% per jaar!) ziet de toekomst er minder rooskleurig uit. Als er niets gebeurt zullen er grote problemen ontstaan in de personele bezetting. Alle maatregelen die nu bedacht worden zullen er toe moeten leiden dat de positie van de zorgsector op de arbeidsmarkt beter wordt. Onderzoekers van het Nationale Ziekenhuisinstituut (N.Z.I.) voorspellen dat de jaren negentig zich zullen kenmerken als een periode waarin de bedrijfstakken zullen vechten om de gunst van vooral die jongeren die op zoek zijn naar een baan waarin ze werken en leren tegelijk. Wij zullen als zorg-sector onze positie op de arbeidsmarkt alleen kunnen behouden of herwinnen door de verbetering van het imago, duidelijke profilering van *wat* we zijn, *wie* we zijn en dat we veel te bieden hebben aan loopbaan-perspectieven, arbeidsvreugde en zinvol werk.
Wij roepen jongeren en ouderen op om op zaterdag 26 oktober een zorginstelling bij hen in de buurt binnen te gaan of naar Tabitha-huizen te komen.
Steek uw licht eens op (in de dubbele betekenis) en u staat versteld wat u ziet!
En wilt u ons een andere keer een bezoek brengen, met uw club of vereniging? Hartelijk welkom! Want gastvrijheid staat hoog in ons vaandel. En: ook wij komen graag naar u toe en kunnen u een avondvullend-programma bieden met onze films.
Tot ziens!

L.G. Nobbe,
Hoofd Personeel & Organisatie
Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen
Tabitha Amsterdam

PARTNERGEMEENTE GEZOCHT

De Baptistengemeente in Watchet, Somerset, Engeland, zoekt een partnergemeente! En wel in Nederland. Via de sekretaris voor het buitenland van de Britse unie komt de vraag: welke Nederlandse gemeente heeft interesse? Watchet is een kleine gemeente. Veel leden zijn gepensioneerd en er is een aktief gemeenteleven.

Opgeven via eindredakteur

"IK HEB ZELF DE CHRISTEN GENOMEN.
NU KAN IK DIE ARTIKELEN OVER ONZE IDENTITEIT ZELF BEWAREN."

UITNODIGING

Aan alle oud-leden, vrienden en belangstellenden van de Baptisten Gemeente Amsterdam-Centrum, die wij niet langs andere wegen kunnen bereiken.

Zo de Heer wil en wij leven, zal het op 13 november 1991 125 jaar geleden zijn, dat de gemeente door een klein aantal gelovigen werd opgericht.
Hoewel wij de laatste jaren veel hebben meegemaakt, willen wij dit feit toch niet ongemerkt laten passeren.
Daartoe willen wij op **17 november 1991** een herdenkingsdienst houden. Deze dienst zal gehouden worden in de Verzorgingshuis **"TABITHA"**, **Amsteldijk 35** in Amsterdam. De dienst zal beginnen om 14.30 uur.
U bent van hart4e uitgenodigd om deze dienst met ons mee te maken.
De ochtenddienst komt dan te vervallen.

Namens de raad der Gemeente,
H. van der Veen, secretaris

P.S.: Wij attenderen erop, dat er in de direkte nabijheid van Tabitha weinig parkeerruimte is.
De Politie voert een actief wegslepingsbeleid van fout geparkeerde voertuigen.
Voor informatie over openbaar vervoer, bel de sectetaris 020-6 32 76 87

WAT IS ONS ERFGOED

OF IS ALLEEN

ONS ERF GOED

SOUVENIR

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Steeds op weg naar een aarde,
zoals God die bedoeld heeft,
was het leven hem zeer lief,
waren de mensen hem zeer lief,
en gaf hij graag de woorden
van de Heer door via zang en muziek.

Op weg van zijn vakantie-adres naar huis is plotseling overleden

Aaldrik Beekman

weduwnaar van Johanna Maria Graus, sinds 19 december 1989

Op de leeftijd van 61 jaar.

Wij kunnen ons nog niet goed voorstellen, dat wij zonder onze lieve vader en opa een weg moeten vinden.

Valence, France 21 september 1991.

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op 27 september 1991.

Baptistengemeente Pernis.

MEDEDELINGEN

Bij de vertegenwoordigingen van de Commissie der Unie dient op blz. 9 van het adressenboekje te worden toegevoegd:
5.12 Interkerkelijk Contact in Overheidszaken - Militair (CIO-M) J.Chr. Schipper, Lisse.

"De Heer is mijn Herder,
mij ontbreekt niets". Ps. 23:1

Onverwacht is Thuisgehaald onze zuster,

Jantje Ploeger-van der Laan

op de leeftijd van 77 jaar.

Sinds 25 juli 1977 weduwe van Karsien Ploeger

24 september 1991

baptistengemeente Muntendam

RECTIFICATIE

Door een technisch verkeerde handeling is het laatste deel van het gedicht **"Ouderenkamp N.B.J.B."**, geschreven door *zr. G. de Vries-Kuiper*, komen te vervallen

Hieronder treft u het vervolg van dat gedicht alsnog aan:

De N.B.J.B. wil wel meer kampen organiseren,
u moet er gewoon uw beurs voor omkeren.
En u beleeft het fijnste uitje van het jaar,
je geeft en ontvangt veel liefde van elkaar,
Wilt u een positieve vacantie beleven,
bel dan ons jeugdburo maar even.
Bedankt ds. Wijchers en ook u mevrouw,
dat u deze week voor ons plannen wou.
Zo de Heer wil tot het volgend jaar,
vast met nog een veel grotere schaar.

Eén van de gasten, zr. G. de Vries-Kuiper

106e jaargang nummer 36 - 17 oktober 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HET BAPTISTENGEZIN

Een oud ideaal van ons baptisten. Of niet soms? In de eerste plaats een geestelijk thuis, een gemeente van gelovigen in een bepaalde plaats of streek. En in de tweede plaats ook een groter verband tussen plaatselijke gemeenten onderling, bij ons de Unie. Als landelijk baptistengezin staan we weer voor de Algemene Vergadering, onze jaarlijkse ontmoeting en bespreking van gezamenlijke activiteiten.

Zonder het gras voor de voeten van de AV-voorzitter te willen wegmaaien, moeten we helaas vaststellen, dat deze landelijke ontmoeting meer en meer tot een landelijke confrontatie verwordt. Met als voornaamste vraag wie het zal winnen, de vooruitstrevende krachten of de conservatieve. Natuurlijk is dit geen goede vraag in een gezin, waarin je met elkaar verder wilt en ook verklaart bij elkaar te horen. Maar helaas het gaat soms zo.

Ook in een gewoon gezin kan de spanning soms behoorlijk oplopen. Dat kan variëren van een gewone ruzie veroorzaakt door het moeizame behangen van de kamer, een onmisbare proef voor (aanstaande) echtgenoten, tot allerlei problemen. Een goede ruzie op z'n tijd klaart de lucht natuurlijk op. Maar dan moet het als gezin of als echtpaar wel weer verder. En dat kan ook als de dingen uitgepraat worden en mensen de minste willen zijn. Fouten en schuld durven toe te geven en te belijden tegenover de ander en de Ander.

De eenheid die we als baptistengezin beleven en vorm willen geven staat echter vaak onder druk door eigenwijsheid en koppigheid van gemeenten over en weer. Bij vervullen van spreekbeurten in den lande wordt bijvoorbeeld gevraagd van welke gemeente je lid bent. "Oh van die gemeente...; niet van die.." Het is natuurlijk maar net de manier waarop dat gezegd wordt, maar de reactie geeft wel iets aan... Gemeenteleden menen dan kennelijk dat het in de eigen plaatselijke gemeente het best, of in ieder geval beter gaat dan in "die" gemeente. Dat is jammer, want vaak berust het oordeel op het van horen zeggen (daar deden we als christenen toch niet aan mee?). Bovendien is iedere gemeente immers zelfstandig. Het aanvaarden van elkaar hoort daar onverbrekelijk bij. Dan is er ook gemeenschap met elkaar ondanks het verschil van mening.

De situatie wordt natuurlijk kritiek wanneer sommige voorstellen op een AV voor een gemeente onaanvaardbaar zijn. Misschien biedt de vergelijking met een gewoon gezin dan ook een goede aanwijzing: blijven luisteren en bereid zijn tot schuld belijden en schuld vergeven. Dat kost moeite. Want, probeert u maar eens echt te luisteren naar iemand, dan zult u merken hoe moeilijk dat is. Wanneer de ander spreekt horen wij er altijd dingen in die hij/zij niet gezegd heeft. Vaak luisteren we maar half. Vaak horen we op een AV alleen maar dat een gemeente tegen een bepaald voorstel is, zonder dat we de bezorgdheid opmerken of de wil om trouw te blijven aan Gods Woord. Of andersom, dat we slechts horen dat een gemeente voor is, zonder de bezorgdheid om mensen daarin op te merken. Meer en beter luisteren dus.

Het andere, het schuld belijden zou misschien ook thuis horen op de AV. Schuld belijden voor de kilte in het gezin, het gebrek aan belangstelling en aanvaarding. Wanneer dat echt gebeurt breekt de toekomst open. Daarin mogen we God zelf zien, want "De Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt". Tot ziens op de AV.

H.D. Huiting

VERDER IN DIT NUMMER

TOENEMEND ANTISEMITISME

Het zijn twee berichten uit de krant die dezer dagen mijn aandacht hebben getrokken. Het eerste bericht was dat President Bush harde taal heeft gebruikt tegen Israël, dat naar de mening van velen onwillig is om zich te scharen aan de tafel van de vredesconferentie. Het tweede bericht kwam uit de Sovjet-Unie en liet ons horen dat in dat land het antisemitisme dusdanig toeneemt dat een meerderheid van het volk zich tegen de Joden keert.

WAT IS DAARVAN NU DE ACHTERGROND?

Politiek gezien gaat het om de nieuwe wereldorde welke President Bush wil vestigen in deze wereld. Overigens is dit een woord dat ik mij nog herinner van vele jaren geleden. Toen was er ook een politieke macht die een nieuwe wereldorde wilde vestigen. Het liep uit op een ramp voor de Joden. Deze nieuwe wereldorde van thans heeft ten doel dat er vrede in heel de wereld zal komen. Het lastigste gebied in de wereld is het midden-oosten. En midden in dat midden-oosten ligt Israël. Israël zal nu gedwongen worden om gebied prijs te geven. Maar iedereen die een klein beetje op de hoogte is van de politieke situatie in het midden-oosten en ook de geografische ligging van Israël kent, weet dat Israël nimmer aan die eisen zal kunnen toegeven. En daarom zal Israël weer de schuldige zijn in de ogen van vele grote en kleine politici der aarde.
De achtergrond van het antisemitisme in Rusland is anders. Dat is eigenlijk de aloude zaak: de Joden hebben het gedaan. Toen het communisme daar aan de macht was, werden de Joden vervolgd. Bekend zijn de progroms tegen de Joden. Nu het communisme voorbij is worden de Joden er van beschuldigd dat zij het communisme beïnvloed zouden hebben. Vandaag krijgen de Joden de schuld van de economische malaise in Rusland en van veel meer andere zaken waar zij echter totaal geen deel aan hebben. Wij kunnen dan ook begrijpen dat de Joden bij tienduizenden het land willen verlaten om naar de enige plek in de wereld te gaan waar zij nog betrekkelijk veilig kunnen leven, dat is Israël.

WAAR ZAL DIT NU OP UITLOPEN?

Het is niet zo moeilijk om dat te voorspellen. Na een eindeloos geharrewar over de voorwaarden van een naderende vredesconferentie zal die conferentie er wel komen. De wereldopinie zal Israël dwingen om aan die vredesconferentie deel te gaan nemen. Maar Israël zal niet aan die vredesconferentie deel te gaan nemen. Maar Israël zal niet kunnen toegeven aan de eisen van de buurlanden en van de grote wereldpolitiek. Wie oprecht en eerlijk de situatie in het midden-oosten beziet zal dat moeten toegeven. Maar dat zal ook inhouden dat Israël het weer gedaan zal hebben, dat de Joden het weer gedaan zullen hebben. Dan zal weer de haar van de wereld losbarstn, als zovele malen in de geschiedenis. Ook de Bijbel laat er geen onduidelijkheid over bestaan. In de oude maar geweldig actuele profetieën staat het geschreven dat de volken der wereld zullen optrekken naar Jeruzalem. Want men zal willen afrekenen met dat immer lastige volk. Het zal de tijd van verdrukking zijn voor het nageslacht van Jakob.

WAT ZAL DE GEMEENTE DOEN?

Misschien kunnen we beter vragen wat de gemeente vandaag doet. En hiergaat zich de verkeerde zienswijze wreken welke kerk en theologie de afgelopen eeuwen heeft beheerst. De kerk heeft zichzelf in plaats van Israël gesteld. En sommige kerken, ook in Protestantse kringen, zien zichzelf nog steeds als de voortzetting van Israël. Er zijn er ook velen binnen de kerken die in de huidige situatie geen raad weten met Israël. Toch hoort juist in deze tijden de gemeente achter het volk Israël te staan. Want Israël neemt een unieke plaats in deze wereld in. Het is het enige volk waarvan God gezegd heeft dat het Zijn volk is. En al is Israël tijdelijk aan de kant geschoven omdat God een plan met deze wereld had dat volvoerd moest worden, toch blijft Israël Gods volk door alles heen. En de vele beloften welke God aan Israël heeft geschonken zullen alle tot vervulling komen. Juist ten aanzien van deze beloften zegt de Bijbel: "Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk" (Rom. 11:29). En daarom zal de gemeente eindelijk eens moeten gaan doen wat al veel eerder had moeten gebeuren: met liefde, steun en gebed achter Israël gaan staan. Neen, dat zal ons niet de dank van de wereld opleveren, maar we zijn dan wel in de lijn van het Nieuwe Testament, waarin we worden opgeroepen om het volk Israël zo te benaderen dat zij tot jaloersheid worden gewekt. God zal zeker met het volk Israël Zijn doel bereiken, maar als wij Israël met deze liefde benaderen zullen we misschien mogen medearbeiden aan dit volk opdat het ogenblik naderbij komt waar de Bijbel van spreekt, dat zij hun Messias zullen ontmoeten. Want al wat er gebeurt met en rondom Israël heeft te maken met de tekenen der tijden die ons vertellen dat de komst van de Here Jezus Christus nabij is. Daarom zijn de berichten over welke ik aan het begin van dit artikel schreef zo opvallend. Ook deze berichten vertellen ons van het belangrijkste teken van de tijd, de vijgeboom Israël, die weer in bloei staat. En het Bijbelwoord zegt: "Zo moet ook gij, wanneer gij dit alles ziet, weten, dat het nabij is, voor de deur" (Matth. 24:33).

Jac. Schouten

SAMEN MET ISRAËL

2 Jaar geleden ging een groep Noord-Nederlandse Baptisten samen naar Israël o.l.v. ds. G. Bosveld uit Musselkanaal. Het was een indrukwekkende, zegenrijke reis. Sindsdien hebben diverse brs en zrs gevraagd: is het nog een keer mogelijk?

Die mogelijkheid lijkt zich aan te dienen, voor 1992, in de periode eind april/begin mei of eind maart/begin april.
De kosten? Waarschijnlijk rond de f 2.100,- all in (excl. personen uitgaven en consumpties).

Voelt u er voor mee te gaan?
Dan nodigen wij u hierbij uit voor de algemene voorlichtingsavond, die op D.V. vrijdag 8 november a.s. gehouden wordt in de jeugdzaal achter de Baptistenkerk te Musselkanaal.
De avond is vrij toegankelijk en geeft geen enkele verplichting ook metterdaad mee te gaan.

De informatieavond begin om 20.30 uur. G. Bosveld, Schoolstraat 58, 9581 GC Musselkanaal, tel. 05990-12384.

NAMEN EN JAREN III

Uw eindredacteur heeft een presentexemplaar van Namen en Jaren III ontvangen. Dat betekent dat het verschenen is en dus op de A.V. te verkrijgen. En wat is eenvoudiger dan dat? Het boekje *is aangevuld met de zendelingen en een* lijst van alle gemeenten met hun voorgangers. Het bestrijkt nu onze hele geschiedenis van 1845 tot en met de zomer van 1991. Leuk voor iedereen die bewust Baptist wil zijn.
Vraag uw afgevaardigden naar Muntendam om voor slechts vijf gulden Namen en Jaren III voor u mee te nemen!

BIJBEL

DE BRIEF VAN JUDAS

GEROEPEN TOT...
In de brief van Judas komt een duidelijk probleem aan de orde. Hij spoort de gelovigen aan om actief weerstand te bieden aan enkele dwaalleraars en hun verkeerde denkbeelden. Hij moedigt de gelovigen aan om stand te houden in de kracht van God. Om vast te houden aan het woord van de profeten, daar acht op te geven, totdat de Morgenster opgaat in onze harten. Totdat de jongste dag aanbreekt en Jezus komt.

Daar mogen we acht op geven, als op een lamp die schijnt in een duistere plaats. Dat is het licht in ons leven, die lamp voor onze voet en dat licht op ons pad. Waaruit we leven is: de kracht en de komst van de Here Jezus. Zijn komst mogen we verwachten, de Heer verwachten. En daarbij letten op de tekenen der tijden, zodat we er ons van bewust zijn, dat de Here Jezus zal komen. Plotseling zal de Heer komen en we mogen er vol blijdschap naar uitzien. Meer en meer Jezus' kracht ervaren, want de tegenstander van het Licht is levensgevaarlijk. De duivel en zijn twawanten doen nog steeds hun best, ons buiten het bereik van Gods liefde te houden. En daarom hebben we het zo nodig dat ons geloof groeit, sterker wordt en dat we ons, biddend, door de Heilige Geest laten leiden. Kontakt houden met de Heer, bij Hem in de buurt blijven, Hem de kans geven ons leven te leiden en dat we blij kunnen blijven in ons geloof. Steeds opnieuw kunnen danken en bidden. Lief en leed met de Heer kunnen delen. We zijn op weg naar de nieuwe morgen en mogen voorbereid zij op de komst van Jezus, onze Heer. En alleen met Zijn hulp kunnen we het als gelovigen volhouden, kunnen we verder gaan en lukt het ons als zijn kinderen te leven. Zijn Woord, zijn Geest mag in ons wonen. Zijn kracht mag ons versterken. Hij geeft ons een hoopvolle verwachting voor de toekomst.

ONS LEVENSSPOOR

Als Jezus met zijn discipelen op de helling van de Olijfberg zit, vragen de discipelen Hem waaruit ze kunnen opmaken, dat de tijd aanbreekt, dat Hij terugkomt. En dan noemt de Heer allerlei gebeurtenissen en één ervan is, dat er dwaalleraars komen. Valse profeten, die velen op het verkeerde spoor zullen brengen. En tegelijk klinkt zijn oproep om dwars door alles heen vast te houden aan Hem.
In het goede spoor verder te gaan. Het spoor dat begint bij het kruis van Golgotha en uitloopt in het Vaderland. Het spoor waarop er leven is en we het leven vinden. We mogen ons vasthouden aan de waarheid, aan het levende woord van de Heer, ons tot redding gegeven. Tot behoud, tot een eeuwige toekomst. Uiteindelijk zullen alle duistere machten stuk lopen op de macht van de komende Heer. Tegen nood en verdrukking in kan de gemeente het uithouden, omdat zij van de Heer is, op weg is in het soms moeizame spoor naar de toekomst. Eénmaal hebben we de keuze gedaan, gekozen voor het beste deel, door ons achter de goede Herder te scharen, die ons leidt en weidt en voorgaat op ons levensspoor. Laten we ons er niet van af laten brengen, niet van de wijs laten brengen, maar trouw blijven. Juist nu de dag van Jezus al nader komt, zullen de tegenkrachten zich opmaken om de Heer en zijn gemeente te bestrijden. En zo gemakkelijk worden we in allerlei dingen meegetrokken. Verlokkende leuzen, geweld, daarmee zal de duivel proberen om de gelovigen tot afval te brengen. Daarom het vurige betoog van Judas om tot het uiterste te strijden voor het geloof, vast te houden aan onze roeping, vast te houden aan de genade. En genade is niet goedkoop. Niet zo, dat we er daardoor maar op los kunnen leven.

JUDAS' WAARSCHUWING

Judas waarschuwt voor mensen die beweren dat Gods genade zo groot is, dat Hij wel alles door de vingers ziet. En dat zeggen mensen die Jezus Christus niet als Leider en Heer van hun leven er kennen. Mensen die beweren dat je alles niet zo nauw hoeft te nemen, die hun fantasie de vrije loop laten, die geen enkel gezag aanvaarden, ja die met alles spotten en maar doen waar ze zin in hebben. Judas noemt ze dwaalleraars, ze doen niets anders dan mopperen en zeuren en als ze eens aardig zijn doen ze dat om er zelf beter van te worden. Zo zijn ze onbetrouwbaar, spotters, die zich hebben overgegeven aan eigen verlangens; ze zijn louter menselijk bezig. Terwijl het juist moet zijn: "gij geheel anders". Geen dwaalster zijn, maar een ster die schittert tot eer van God, de Vader. We hebben het woord ontvangen dat leven brengt. Door daar aan vast te houden, daaruit te leven, verspreiden we licht. En zou dat niet werken als een ster in de nacht? We dienen een machtig God en mogen in alle dingen van ons leven iets van Jezus laten zien, die ons lief heeft. Zonder morren en zonder getwist een blij kind van de Heer zijn. Op Wie we mogen vertrouwen, aan Wie we trouw mogen zijn.

ONZE TROUW

Met enkele voorbeelden uit het Oude Testament laat Judas zien, hoe gemakkelijk het is ontrouw te worden. Als eerste het volk Israël dat Hij uit Egypte heeft geleid; hoe vaak verdrong daar niet morren het geloof? Zag God toen alles door de vingers? Vraagt Hij niet om trouw? Om vertrouwen? Zouden we maar zo kunnen zeggen dat God nooit straft?
Sodom en Gomorra en de steden daar in de buurt werden wel bestraft. Hun inwoners waren ontrouw geworden en gingen zich aan allerlei onnatuurlijke praktijken te buiten. God is ook een heilig God, in al zijn goedheid genadig, maar kunnen we bij de zonde blijven opdat de genade toeneme?
De spotters, de dwaalleraars, ze zijn als Bileam die voor geld alles wilde doen; als Korach die tegen God in opstand kwam. Ze gelijken vruchtbomen die zelfs in de oogsttijd geen vruchten geven. En dan klinkt opnieuw: "gij geheel anders".
We mogen vruchtdragen, Jezus' discipelen zijn om zijn Naam groot te maken. In Hem mogen we blijven, bereikbaar voor zijn liefde, gereinigd om eens voor zijn troon te staan. Omdat we de Zoon hebben, hebben we het leven. En dat mogen we laten zien, daaraan vasthouden. We zijn geroepen om met vreugde een licht te verspreiden en koers te houden op het uitzicht dat ons wacht. Dan wordt ook het einde goed. Geroepen zijn we tot trouw aan het levende woord van de Heer.

"Jezus, ga ons voor; leer ons in uw spoor
voort te gaan met vaste schreden;
leid hen, die uw trouw beleden,
verder aan uw hand naar het Vaderland."

J.H. Stijkel

SRI LANKA: INDRUKWEKKENDE CHRISTENEN

Deze zomer heb ik kennis gemaakt met de christenen op Sri Lanka. Ik had de mogelijkheid om er een pastors conference te bezoeken. Daar waren 260 voorgangers uit allerlei verschillende kerken. Tijdens de conferentie heb ik me verbaasd over hun inzet en drang om het evangelie te prediken. Hun wijze van leven als christen is zo oprecht dat ik denk dat wij er veel van kunnen leren.

De christenen op Sri Lanka (± 7.5% van de bevolking) leven in een moeilijke situatie. In het noorden woedt er een burgeroorlog, in het zuiden trachten de communisten de maatschappij te ontwrichten. En als derde is er ook nog een aantal boeddhisten (75% van de bevolking is boeddhist) die willen voorkomen dat het christendom zich uitbreidt. Tijdens de conferentie moesten een paar voorgangers naar huis omdat ze begrafenissen moesten leiden van gemeenteleden die die week in het noorden waren doodgeschoten. In het zuiden heeft een aantal gemeenten zich omgevormd tot huisgemeenten nadat communisten gedreigd hadden tijdens de morgendienst het kerkgebouw op te blazen. Maar de gruwelijkste verhalen zijn wel de persoonlijke vervolgingen van christenen. Eén predikant die erg aktief was kende onder zijn gemeenteleden ongeveer 200 pas bekeerde christenen met een boeddhistische achtergrond. Toen hij ondanks dreigbrieven doorging met de verkondiging van het evangelie schoot men hem in zijn huis neer. De dorpelingen weigerden voor een kar te zorgen om de zwaargewonde voorganger naar een ziekenhuis te brengen. Toen er uiteindelijk een kar uit een ander dorp arriveerde was de man al overleden. Zijn vrouw zet nu het werk voort, ondanks dat ook zij dreigbrieven ontvangt. En terwijl de christenen van allerlei kanten worden bedreigd, groeit de kerk als kool.

TOEWIJDING

Wat aan de houding van de christenen opvalt is de enorme toewijding. Veel voorgangers hebben één of ander klusjesberoep om in hun onderhoud te voorzien. Verder geven ze al hun tijd aan het evangelie. De één gaat binnenkomende zeeschepen af, een ander bezoekt dagelijks ziekenhuizen en weer een ander werkt onder Tamils in de overbevolkte opvangkampen in Colombo. Het meeste indruk op mij maakte de man die zich gespecialiseerd had in het bezoeken van boeddhistische kloosters. Je moet het lef maar hebben.
Christen zijn op Sri Lanka betekent je leven op het spel zetten. Evangeliseren betekent dat je een aardige kans maakt geen natuurlijke dood te sterven. Maar de mensen gaan, want ze zijn geraakt door het evangelie en ze willen andere mensen de blijde boodschap brengen. Ze willen mensen redden van de ondergang.
Wat een verschil met onze wereld. Bij ons ligt het moeilijk als je praat over hemel en hel. De hel vinden we te wreed en de hemel, wat kunnen we er ons bij voorstellen? Het is iets super-geestelijks geworden. Op Sri Lanka betekent de hemel: thuis komen in een wereld waar je niet wordt vervolgd. Als je als pastor dreigbrieven ontvangt, als je weet dat er bij je huis wordt gepost (zoals mijn kamergenoot vertelde) dan wil je wel verlangen naar de hemel. Niet als zoetsappigheid maar als basis waarom je nu kunt leven en werken.

ROKEN EN DRINKEN

De hele levenshouding is gericht op dat boven-aardse, op het anders zijn dan de wereld. Tijdens de conferentie vroeg iemand me: 'Is het waar dat de christenen in het westen roken en drinken? Mensen die net als de wereld leven kunnen toch niet echte christenen zijn?!'
En wat zeg je dan als westerling? Wat kan je dan zeggen? Hier in het westen hebben we zoveel, onze TV, onze wasmachine, voldoende voedsel, maar het lijkt wel of dat ten koste gaat van een bewust christen-leven. Ik weet niet of het een voorwaarde voor christen-zijn is om niet te drinken en te roken. Maar ik weet wel dat ook wij de opdracht hebben anders te zijn dan de wereld.
Christen zijn kun je niet vergeestelijken. Het gaat niet alleen om het hart, het gaat ook om je wandel! Laten we daarom eens nadenken wat wij kunnen leren van christenen van zo ver weg. In welk opzicht zijn wij getuigen van het evangelie? In welk opzicht onderscheiden wij ons van de wereld? Hebben we de afgelopen week iets meer dan het gewone gedaan?

UIT DE TREIN

Iemand heeft eens gezegd dat de westerse cultuur is als een trein. Ze dendert voort met al haar ideeën omtrent bezit, zekerheid en luxe. Voor christenen is dat gewoon geworden. Maar waar komt die trein uit? Is het niet beter om uit die trein te stappen? Waarom bijvoorbeeld niet ter verootmoediging een week alleen witte rijst eten? (In Sri Lanka houden ze het er 60 jaar op vol.) Waarom niet onze TV verkopen? Voor dat geld heeft iemand op Sri Lanka meer dan 6 jaar eten!
Christen zijn is iets dat je met je hele leven doet. Dat laten de christenen op Sri Lanka ons wel zien. God heeft ons veel gegeven, heel veel. Laten we daarvan toch de waarde beseffen en de buitenwereld laten zien van wat voor koninkrijk wij burgers zijn.

Harm Jut

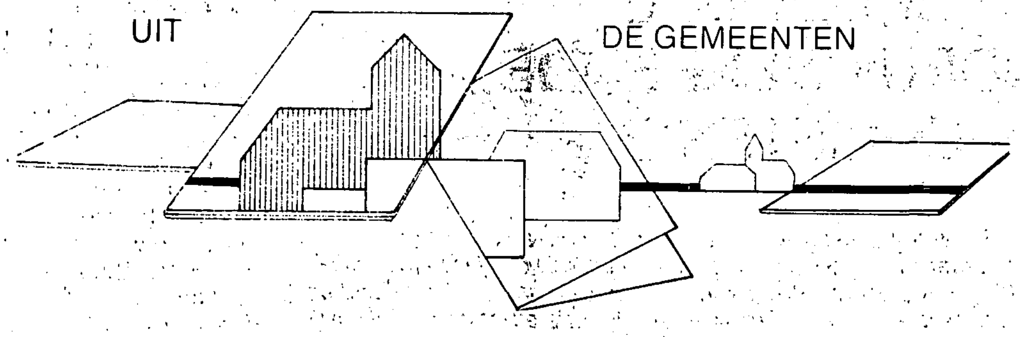
HOOGEVEENERS 1:1-10

Bij de intrede van onze broeder Ds. van Berkel in Hoogeveen heeft br. Herman Verwoerd ons vertegenwoordigd en daarvoor een bijna-echte-bijbel-brief geschreven en daar voorgelezen. Hij zei het zo; Ik wil u lezen uit de brief van de gemeente Stadskanaal-Zuid aan Hoogeveen.
Een van de kortere brieven. Ik lees u daarvan uit het eerste hoofdstuk de verzen 1 tot en met 10. We schrijven niet alleen aan Wijnand en Eva, die onze medewerkers waren maar ook aan heel de Gemeente die bij u samenkomt. Wij hebben gehoord dat u de Here trouw bent en dat u uw mede christenen liefhebt. Wij bidden dat er door uw geloof kracht mag uit gaan en dat het mag doorwerken in veel goeds. Wilt u onze mede broeder en zuster Wijnand en Eva vriendelijk behandelen. U moet weten dat zij ons na aan het hart liggen. Zij zullen, zo de Heer wil, een tijd bij u werken. En gaven daarbij gehoor aan de roepstem van u die hen dringend vroegen: Steek over naar Hoogeveen en kom ons helpen. Wij verheugen ons dat u uiteindelijk huisvesting voor hen gevonden hebt en gereed maakte. Wij willen u nog enkele vermaningen toevoegen:

- Blijf als broeders en zusters van elkaar houden. Wees altijd gastvrij voor vreemdelingen.
- Vergeet de voorgangers niet die u het Woord van God doorgeven.
- Als u uw voorgangers gehoorzaamt, zullen zij hun werk met voldoening kunnen doen, zonder veel zorgen en moeite, maar als u hen niet gehoorzaamt, doet u daarmee uzelf tekort.
- Wat u ook doet, doe alle werk met plezier, alsof het voor de Here is en niet voor mensen.
- Maar bid ook voor de mede-christenen die geen voorganger hebben.

Wijnand dit is belangrijk om te onthouden: Als iemand graag voorganger wil zijn, is dat een goed verlangen. Er staat geschreven dat een voorganger een goed man moet zijn, op wiens leven niets aan te merken is. De helpers overigens moeten net zulke goede evenwichtige mensen zij als de voorgangers. Vertel geen sprookjes maar help mensen Gods plan in geloof te aanvaarden.
Houd je, net als een sport man aan de regels die de Here heeft gegeven, want als je je daar niet aan houdt, word je gediskwalificeerd. Blijf hard werken als een boer die een goede beloning krijgt als hij een grote oogst binnenhaalt. Waak over de schat die de H.G., die in je woont je heeft gegeven. Och Wijnand, schiet niet te kort in wat God je heeft toevertrouwd. Stadskanaal-zuid wenst je, en ook Eva, genade en liefdevolle goedheid en de vrede van God, de Vader en van de Here Jezus toe. Gemeente Hoogeveen, wij groeten ook onze andere vroegere medewerkers zr en br Klooster, zr en br Brinks en zr en br Bulthuis. U allen ontvangt de groeten van de Christenen in de "Kanaalstreek". Wij wensen u Gods genade toe.

Uit: De Schakel (Stadskanaal)

VEENDAM: ZEVEN DOOPDIENSTEN!

Drie doopbedieningen binnen een maand, dat beleefde de gemeente Veendam in juni. Op 2 en 30 juni werden in totaal vijf mensen in de zondagse diensten gedoopt, terwijl tussendoor iemand in kleinere kring gedoopt werd. Voor deze zuster was het ontvangen van de doop een jarenlange wens, maar zij kon niet in het midden van de gemeente gedoopt worden. In het gemeenteblad **Kontakt** schrijft "JB":
"Als ik het goed heb bijgehouden
- was de doopdienst van 1 september reeds de zevende doopdienst dit jaar in onze gemeente
- zijn er in deze zeven doopdiensten veertien zusters en broeders, van allerlei leeftijden, gedoopt
- is het ledental dit jaar, per saldo, met zeven en twintig toegenomen
- telt de gemeente op dit moment 212 leden
- heeft de gemeente in haar 32-jarig bestaan nog nooit zoveel leden gekend.
Getallen zeggen niet alles, maar toch zijn deze aantallen het vermelden waard. En mogen we de Here God dankbaar zijn, dat Hij de gemeente zegent."
Inderdaad het vermelden waard!

DE WERKERS

De voorganger van de gemeente **Arnhem-Zuid**, br. W.J. de Zwart, heeft in overleg met zijn arts moeten besluiten om de gemeente niet meer fulltime te dienen. Zijn ziekte staat dat niet meer toe. De Zwart was de eerste voorganger in volledige dienst van deze groeiende gemeente.
Een vorige maal (26 sept.) schreven we al dat in Emmeloord en Musselkanaal stagiaires werkzaam zijn. Ook de vakante gemeente **Westerhaar** heeft nu een echtpaar dat er stage loopt, en wel Paul en Yolanda van Norden. Zij zijn lid van de gemeente Almelo-Geraniumstraat en volgen een zendings-bijbelschool in Beugen (N.B.): In de afgelopen zomer hebben ze in Roemenië bijbelstudies gegeven in een jeugdkamp. Deze stage duurt tot de Kerst, waarna het echtpaar Van Norden de opleiding rond de zomer hoopt te hebben afgerond.

In de eveneens vakante gemeente **Stadskanaal-Zuid** is ook een tijdelijke werker aangesteld. Zijn naam is Jan Boelhouwers en uit het bericht in **De Schakel** is duidelijk dat hij van elders komt. Vijftig uur per maand zal hij besteden aan bijbelstudies, zieken- en bejaardenpastoraat, en aan een eredienst per maand. Eind januari zal hij weer vertrekken.
Bij de gemeente **Rotterdam-Centrum** heerst teleurstelling. In deze gemeente en in Rotterdam-Zuid zijn de leden geraadpleegd met de vraag of er gezamenlijk een voorganger beroepen zou kunnen worden. In Centrum was een meerderheid vóór; daar heeft men sterke behoefte aan een vrijgestelde. Maar in Zuid was geen duidelijke meerderheid. Centrum zou nu graag iemand beroepen die half in de gemeente en half in een andere werkkring zou staan, maar dergelijke werkkringen zijn er nauwelijks.
Verdrietig is het nieuws in het blad van Lelystad dat de jonge gemeente in **Almere** opgehouden heeft te bestaan.
In **Drachten-Elim** had het zangkoor door diverse omstandigheden zoveel leden verloren dat het ontbonden moest worden.

KLAZIENAVEEN

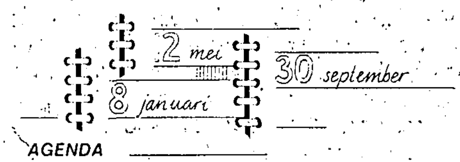
In het blad **De Rank** van de gemeente te Klazienaveen, dat de redaktie voor het eerst ontving, lezen we dat de avonddiensten afgeschaft zijn. Verder valt op dat elke eerste zondag van de maand het avondmaal bediend wordt door br. G. Brongers, de nog immer aktieve jubilaris van dit jaar.

De gemeente te Krommenie heeft Z.K.H. Prins Claus een kaart gestuurd met goede wensen. Van de Dienst van het koninklijk huis kwam een dankbetuiging, getekend door de partikulier sekretaris van Koningin en Prins, R.J. van Vollenhoven.

EIEREN IN HAULERWIJK

Tenslotte nog een aardig verhaal uit **Op de Hoogte:**
"Onlangs werd spontaan een aktie voor ons bouwfonds gestart.
Het begon allemaal met een stel kippen. Ze legden eieren en ze bleven leggen. Wellicht wisten ze dat hun eigenaar nogal vol was van ons bouwfonds. In elk geval bracht het hem op een origineel idee. De eieren konden gratis ter beschikking worden gesteld aan het bouwfonds. Zo kunt u voortaan uw eieren gaan betrekken bij de familie Groeneveld sr. Ze kosten f 0,25 per stuk en de gehele opbrengst komt ten goede van ons bouwfonds. Overigens hebben de kippen toegezegd te blijven "produceren", zodat u verzekerd kunt zijn van steeds verse voorraad. (...)"

Pieter J. Lalleman

Agenda

23-25 oktober
A.V. (Muntendam)

26 oktober
Open dag Tabitha-huizen

4 november
Vrouwen Wereld gebedsdag

16 november
Zendingsdag (Zwolle)

24 november
Intrede Chr. Eijer te Emmen

11 januari
Roepingenzondag

25 januari
Bijbelzondag/GBS-zondag

JOEGOSLAVIE

Het juiste adres van de Joegoslavische Unie is:
P.O. Box 58
21000 Novi Sad
Joegoslavië

VERANTWOORDING van de in de maand juli 1991 ontvangen bijdragen en giften

E.C.U.
Alblasserdam 125,50; Amsterdam West 103,50; Deventer 151,45; Doetinchem 502,00; Groningen Noord 236,29; Haarlem 289,15; Harlingen 130,35; Hengelo-'t Venster 349,00; Hoogezand Woldwijck 252,80; Kampen 200,10; Nieuw Weerdinge 400,00; Stavoren 100,00; Treebeek 402,50; Westerhaar 554,50; Erven G.O., A. 500,00

C.v.d.O.
Alblasserdam 115,50; Alkmaar 135,95; Deventer 178,40; Doetinchem 462,00; Groningen Noord 218,23; Haarlem 572,30; Harlingen 143,10; Hengelo-'t Venster 443,75; Hoogezand Woldwijck 258,90; Kampen 184,80; Krommenie 66,95; Nieuw Weerdinge 400,00; Noordbergum 214,85; Pernis 111,35; Stavoren 100,00; Treebeek 372,50; Veendam 476,70; Vriescheloo 134,70; Westerhaar 554,50; Vrienden van het Seminarium 1000,00 (bibliotheek); Erven G.O., A. 1000,00 (bibliotheek)

U.Z.C.
Alblasserdam 327,05; Alkmaar 94,90; Amsterdam West 357,15; Deventer 192,00; Doetinchem 834,00; Groningen Noord 393,81; Haarlem 553,50; Harlingen 260,90; Heerenveen 280,75; Hengelo-'t Venster 452,55; Hoogezand Woldwijck 553,40; Kampen 333,60; Klazienaveen 75,00; Noordbergum 244,15; Stavoren 230,00; Treebeek 671,25; Veendam 744,10; Westerhaar 1109,00; N.N., L. 30,00; W.B., H. 50,00; Ned. Prot. Gemeenschap Rheindahlen 1052,14; Amsterdam West 188,15 (projekt); Erven G.O., A. 1000,00 (projekt); N.B.J.B. 10.000,00 (projekt)

N.B.J.B.
Alblasserdam 29,00; Doetinchem 116,00; Groningen Noord 54,93; Haarlem 76,85; Hengelo-'t Venster 147,30; Hoogezand Woldwijck 87,40; Kampen 46,50; Lelystad 91,25; Treebeek 93,75

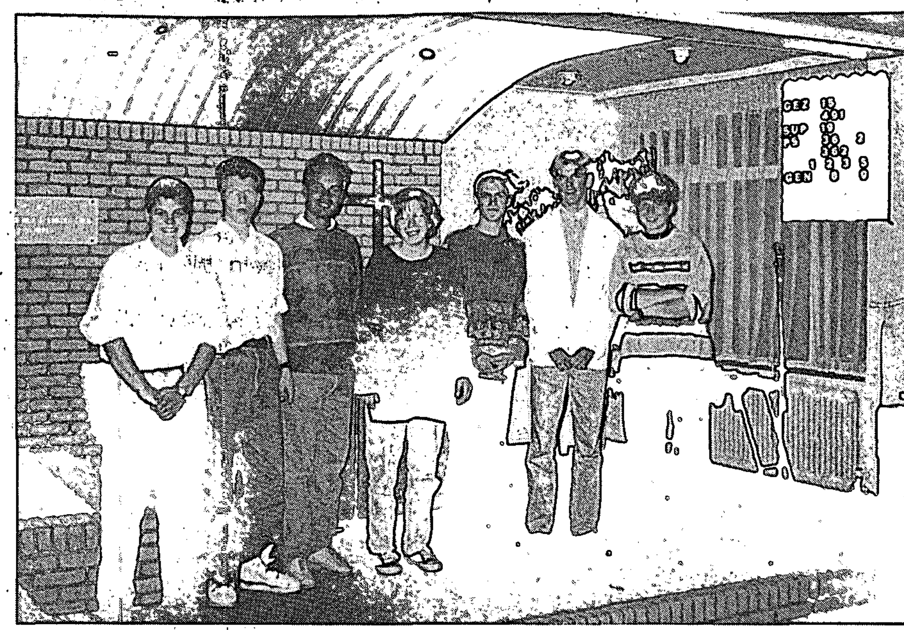
U.B.S.
Alblasserdam 21,50; Doetinchem 86,00; Groningen Noord 40,89; Heerenveen 61,85; Kampen 34,60; Lelystad 106,90; Nieuw Weerdinge 100,00; Pernis 106,90; Treebeek 68,75; Westerhaar 96,60

NOODFONDS
Alblasserdam 120,80; Amsterdam West 137,45; Eindhoven 5000,00 (Bulgarije); Hengelo-'t Venster 1300,00 (Roemenië); J.K., S. 100,00 (Oeganda); G.H., B. 25,00; L.B., Z. 40,00; F.V.-M., B. 500,00 (Bangladesh); S.V., E. 150,00; S.V., M. 25,00; W.J.L., D. 100,00; G.F.B., B. 135,00; H.V., H. 200,00 (Bangladesh); H.T.N., D. 25,00 (Bangladesh); D.B., H. 10,00; J.H., G. 15,00; J.B., H. 15,00; H.J.H.B.-K. 10,00

Alle gevers hartelijk dank voor uw bijdrage. Bijdragen kunt u overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Wilt u bij uw overmaking de bestemming vooral vermelden?

A. van den Hoef

DOOPDIENSTEN EMMELOORD

Van links naar rechts: Harma Grigoleit, Harold Dikken, Peter Zandinga, Aukjen Doornbos, René Vegter, Guido Spier en Marieke Bink.

De zondagen 1 en 8 september 91 zijn voor de Baptistengemeente te Emmeloord data om voorlopig niet te vergeten. Er werden 7 (zeven) jonge mensen door de doop aan de gemeente toegevoegd, en dat is voor zo'n kleine gemeenschap niet niks. Dan kun je toch wel over rijke zegeningen spreken. Wij zeggen vaak: "Ze waren er al lang mee bezig" en inderdaad het kan soms lang duren. Een jongeman aarzelde nog en ik vroeg hem: "Wil je eerst nog beter worden, of geschikter worden om deze stap te mogen doen? Dan kan het nog lang duren". En hij zei: IK DOE HET. Hij ontdekte dat het gaat om gewone mensen met fouten en gebreken die met de Heer verder willen ondanks vallen en opstaan. Dat is ook gemeente zijn. Wat hebben we vaak gezongen "Er komen stromen van zegen" maar we dachten daarbij *"wanneer"*? Het is weer overduidelijk dat God werkt op Zijn tijd. We zijn zo blij dat het hier gaat om jongelui van onze oudere jeugd, waar nog leiding is die het geloof in de levende Heer verkondigt. Het gebeurde allemaal tijdens een weekend UIT. De jeugd hanteert misschien wat andere methoden dan wij vroeger, maar God voert de boventoon. Hun persoonlijk getuigenis heeft ons als gemeente zeer aangesproken, en ze mochten in twee diensten (volle bak) gedoopt worden. En men zegt, er zijn nog meer mee bezig, en men noemt zelfs namen. Met de wetenschap dat er nog meer namen in Zijn handpalm bijgeschreven kunnen worden, mag het feest wat mij betreft spoedig herhaald worden.
We laten van ons horen. Ik wil u graag nog zeggen dat we heel blij zijn met Ds en Mevr. Wijchers die samen met ons de gemeente leiden op een fijne manier. (De oudjes doen het nog best, of misschien wel beter).

Zandinga

V.l.n.r. br. Arie Spier, dopeling Guido Spier en ds. S.A. Wijchers

GEBED IN KLEINE KRINGEN

Dit artikeltje verscheen in het Duitse GBS-boekje voor het derde kwartaal van 1991. Gebed is zo belangrijk dat we het in DC overnemen. De vertaling werd ook afgedrukt in de Nederlandse GBS-leskrant - pj!

In theorie weten de meesten van ons wel, dat bidden belangrijk is, maar in de praktijk zijn er meestal belemmeringen. "Bidden kun je toch ook thuis." "We hebben gewoon te weinig tijd naast onze gesprekken." "We komen al niet eens door het bijbelgedeelte heen..." "Het is toch wel genoeg, wanneer aan het begin en aan het einde een persoon bidt?"
"Hardop bidden in een groep, dat kan ik niet!"
Deze en andere bezwaren hoor je wanneer het erom gaat, "ook nog" te bidden. Nu moet bidden geen verplichting worden. Maar bedenk: zoals in een gesprek spreken en luisteren bij elkaar horen, zo kan men ook de Bijbel en het gebed niet van elkaar losmaken. God spreekt tot ons door zijn woord en wij antwoorden daarop in onze gebeden.

WAT IS DE ZEGEN VAN GEMEENSCHAPPELIJK GEBED?

Een paar dingen wil ik noemen:
1. Voor elke groep die in de naam van Jezus bij elkaar komt, geldt de belofte uit Mattheüs 18:19 en 20: "... Ik zeg u dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun ten deel zal vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden."
2. Bidden werkt iets uit - bij God en bij de bidder.
3. Het gemeenschappelijke gebed schept geestelijke eenheid.
4. Na een gesprek over de Bijbel kunnen we doelgerichter en konkreter bidden.
5. In een kleine groep kunnen ook terughoudende mensen bidden.
6. Hoe meer men elkaar vertrouwt, des te groter is ook de openheid om te bidden.
7. Gebed is geen extra naast ons werk in Gods koninkrijk, maar is werk.

HOE LEREN WE OM IN EEN GROEP TE BIDDEN?

Bidden, met name hardop bidden, kan men leren en oefenen (Lukas 11:11).
Een paar aanwijzingen:
1. We plannen na het gesprek over de Bijbel voldoende tijd in voor het gemeenschappelijk gebed.
2. Wanneer de groep niet ervaren is in hardop bidden, helpt vaak het volgende: voor het gebed denkt iedereen over drie dingen:
- waarvoor dank ik God
- waarom vraag ik God
- voor wie bid ik
Deze dingen kan iedereen dan inbrengen in het gebed.
3. We verzamelen eerst de gebedsonderwerpen en schrijven ze op.
4. We vragen elkaar om steun in het gebed, bijvoorbeeld bij ziekte, examen, reizen.
5. We geven aktuele informatie over gebedsonderwerpen, met name over onze woonplaats en ons land.
6. We vergeten niet om God te loven en Hem te danken voor gebedservaringen.
7. We bevorderen dat mensen ook door de week voor elkaar bidden.
8. De groepsleden bidden in de week allemaal een bepaald gebed uit de Bijbel, bijvoorbeeld een Psalm.
Natuurlijk kunnen en moeten we niet al deze aanbevelingen tegelijk opvolgen. Het is al fijn wanneer een groep kan besluiten op een of twee punten een stap te zetten.
Blijft overeind: gebed in de groep verkort het gesprek niet, maar verdiept het!

Ursula Riedel

AV 1991
600 Muntendam 100

WELKOM IN MUNTENDAM

Broeders en Zusters, binnenkort is het zover, de 111e A.V. wordt gehouden. En dit keer in het jubilerende Muntendam. Wij willen u van harte uitnodigen voor het bijwonen hiervan. De opening is op woensdagavond om 19.30. Donderdag en vrijdag beginnen de vergaderingen om 8.30. Donderdagavond vieren we het Heilig Avondmaal, de aanvang hiervan is 20.00. Wilt u erom denken om onze bundel "Lofzangen en Gebeden" mee te nemen, dit voor het zingen tijdens de vergaderingen. Tot ziens op de A.V.

ROUTEBESCHRIJVING:

Vanaf richting **Groningen**/Nieuwe Schans **(A7)** neemt u de afslag Zuidbroek. Daarna rijdt u steeds rechtdoor tot u in Muntendam aankomt. Over de Brug de 2e rechts. Na het winkelcentrum links. Hier kunt u uw auto parkeren.
Vanaf richting **Delfzijl en Gieten**/Veendam afslag Meeden/ Muntendam. Over de brug, daarna direct over het spoor rechtsaf. Voor het kanaal rechts, en direkt daarna weer rechts. Na de bocht (u rijdt nu door de Driemolenlaan) 1e weg links. Einde weg rechts (Kerkstraat). Doorrijden tot aan de apotheek, hier gaat u links, na het winkelcentrum links, hier kunt u uw auto parkeren. Het lijkt misschien moeilijk te vinden, maar u kunt gewoon de pijlen volgen, dan komt u vanzelf bij de "Menterne" terecht.

EEN NIEUWE SITUATIE!

Vanuit de Baptisten gemeente Spijkenisse willen we de gemeenten informeren over de werkverandering van één van onze broeders. Ds. H.L. Nieman, die met ingang van 1 juni 1991 van kracht is geworden.
Vanaf 1968 was onze broeder, naast zijn dienst in onze gemeenten, werkzaam in het Middelbaar Beroepsonderwijs. De laatste 10 jaar als volledig vrijgestelde in Alblasserdam en Boskoop.
Door samengaan van scholen en de daaruit voortvloeiende identiteitsverandering ontstond voor br. Nieman een periode van ziekte, die resulteerde in een W.A.O. regeling. Daarmee werd voor hem de onderwijsperiode afgesloten. Voor werk binnen onze gemeenten blijft gelukkig nog ruimte. We wensen hem en zijn gezin sterkte in deze, voorhen nieuwe situatie.
Hun adres:
Krommenoord 16, 3079 ZT Rotterdam, tel. 010-4830154.

Met hartelijke broedergroet,
G. Polak

Weekend Kinderwerk
8 en 9 november a.s.
De Strubben Schoonloo
Op de vrijdagavond beginnen we met het programma om 20:30 uur. Je bent echter welkom vanaf 19.30 uur. De koffie staat klaar. Deze avond zullen we besteden aan het maken van een langere termijn planning voor ons werken met kinderen binnen de gemeente. Op zaterdagmorgen gaan we aan de slag met een viertal workshops terwijl de zaterdagmiddag in het teken zal staan van het gebruik van drama binnen je groep. De kosten voor het weekend bedragen f 30,00 p.p. Reiskosten worden niet meer vergoed. (Helaas, de bezuinigingen dwingen ons hiertoe). Aanmelden kan via het Jeugdburo in Drachten. Het adres:
Jeugdburo NBJB
Postbus 405
9200 AK Drachten
tel. 05120-15687
fax. 05120-17779
Tot ziens op 8 en 9 november a.s. op De Strubben.
Namens de werkgroep,
Nico Wever

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Jezus zeide:
Ik ben de opstanding en het leven;
wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven.

Voor ons nog onverwacht, maar op Gods tijd, heeft de Here tot Zich genomen Zijn kind, mijn lieve man, onze lieve vader en opa

Henderikus Schippers

in de leeftijd van 76 jaar.

Zaandam:
J. Schippers-Slot

Sneek:
Fien Stienstra-Schippers
Jaap Stienstra
Erwin en Sylvia
Richard

Koog aan de Zaan:
Koos Schippers
Roelie Idema
Evelien
Ruben
Annemarie
Mathijs

Landsmeer:
Bert Schippers
Trudy Schippers-Wolzak
Ramon
Deborah
Frederik

3 oktober 1991
Heijermansstraat 183
1502 DL Zaandam

De begrafenis heeft op maandag 7 oktober j.l. plaatsgevonden

MEDEDELINGEN

Het juiste adres van de secretaris van de gemeente Nieuw Weerdinge luidt: A. Alting, 1e Kruisdiep OZ 65, 7831 BB Nieuw Weerdinge, tel. 05911-1694

Het nieuwe telefoonnummer van A. Poutsma, secretaris van de gemeente Sittard luidt: 046-580328.

Het nieuwe telefoonnummer van R. Huisman, secretaris van de gemeente Zuidlaren luidt: 05905-92624

Het juiste adres van Joh. Grootenhuis, secretaris van de Bond van Baptisten Gemeenten Oost-Overijssel luidt: Magdalenalaan 14, 7555 TA Hengelo

Bij de mededelingen in De Christen van 3 oktober j.l. is een onjuistheid geslopen. De postcode van H. Bijleveld, Prof. Einthovenstraat 25 moet zijn: 7316 LV Apeldoorn. De postcode van J. Bijleveld, Wilh. Druckerstraat 291 luidt 7311 TC Apeldoorn.

Het adres waar de wijkgemeente te Roden samenkomt is gewijzigd in: "Iemenkorf" Roderweg 86, Nieuw Roden.

Op 19 september 1991, werd, na een kortstondig ziekbed, door haar Heer en Heiland thuis gehaald, onze zuster

Johanna Everdina Varenhorst-Assink

op de leeftijd van 88 jaar.

Baptisten Gemeente
Hengelo-Centrum

Op zondag 6 oktober 1991 werd na een korte ziekte door haar Heer en Heiland thuis gehaald, onze zuster

Hielkje van Bruggen-Gjaltema

op de leeftijd van bijna 81 jaar.

Baptisten Gemeente Leeuwarden

WIE MENSEN NAAR DE OGEN ZIET, WORDT SPOEDIG HUN SLAAF.
DeW

106e jaargang nummer 37 - 24 oktober 1991

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

Toespraak van de voorzitter van de U.C., W.J. Blanken, bij de opening van de 111e Algemene Vergadering

WIJ ZIJN RIJK

Broeders en zusters, leden van de Algemene Vergadering, gasten en genodigden,

Het is gebruikelijk, dat wij onze Algemene Vergadering aanvangen met een openingstoespraak van de voorzitter van de Commissie der Unie.
Deze taak is dus dit jaar weer aan mij toebedeeld.
Een mooi, maar tevens een zeer moeilijke opdracht.

Het afgelopen jaar mocht ik weer bezig zijn om onze Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te dienen. Dat dienen bestond uit het leiding geven aan de vergaderingen van de Unie Commissie, het voeren van besprekingen met de Sub-Commissies, de Permanente Commissies, de Stichtingen en de Nevenorganisaties. Het bezoeken van Gemeenten en het bijwonen van diensten en bijeenkomsten waartoe vreugdevolle of droeve gebeurtenissen aanleiding gaven.
Onder het dienen versta ik ook het lezen van de Gemeentebladen voor zover deze aan ons bureau worden toegezonden.
Een grote hoeveelheid informatie over het wel en wee van onze Gemeenten komt dan op je af.
Dat geeft reden tot blijdschap, omdat in ongeveer de helft van onze Gemeenten sprake is van groei in meer of mindere mate.
Het geeft reden tot teleurstelling omdat in de andere helft van onze Gemeenten sprake is van afname van het aantal leden.
Het ledental van de Unie blijft daardoor stabiel.

De vraag waarom er in ongeveer de helft van onze Gemeenten geen sprake meer is van groei houdt je bezig.
Wanneer je dan probeert daarop een antwoord te vinden, met behulp van alle informatie waarover je beschikt, dan is er een groot aantal zeer verschillende redenen te noemen.
Eén reden is in mijn ogen een zeer belangrijke. Die reden is, dat wij teveel een groep van enkel consumerende gelovigen dreigen te worden en te weinig een actieve Gemeente van Jezus Christus. Wij noemen ons Baptist om onze overtuiging van het Gemeente van Christus zijn. Als Gemeenten leven wij in toenemende mate in een wereld, die steeds meer tegenover de grondbeginselen van onze Gemeente-gedachten staat.
Onze raden, onze voorgangers, onze Gemeenten krijgen steeds vaker te maken met een sterk veranderende maatschappij. Alles wat vroeger vanzelfsprekend was, schijnt nu op de helling te staan.
In toenemende mate stuiten wij op dezelfde problemen waarmee de grotere kerken in Nederland al jarenlang te kampen hebben. Het is de hoogste tijd, dat wij ons als Baptisten Gemeenten weer goed gaan realiseren, waarom wij Gemeente van Jezus Christus mogen zijn.
Daarom heb ik met U de eerste negen verzen van de eerste Corinthe-brief gelezen.
Deze Gemeente leefde in een turbulente stad, een centrum van handel en nijverheid, maar ook een centrum van goddeloosheid, van ontucht en van afgoderij.
Uit alle landen van de wereld stroomden mensen naar Corinthe. Men kende maar één passie; dat was geld verdienen. Men had maar één aristocratie; dat was die van weelde en welvaart. Wanneer we de eerste Corinthebrief in z'n geheel doorlezen, dan was er nogal wat aan de hand.
Paulus behandelt een scala van vragen.
Ik noem er enkele: tweedracht, goddelijke en wereldse wijsheid, het natuurlijk en het geestelijk kennen, het oordelen over elkaar, ontucht, huwelijkszaken, de plaats van Israël.
Op al deze vragen gaat Paulus op pastorale, liefdevolle maar ook op gezaghebbende wijze in. Heel centraal stelt hij het hoofdstuk van de liefde, 1 Cor. 13.
Maar voordat hij dit doet, heeft Paulus eerst iets anders te zeggen. Dat wat we lazen in de eerste negen verzen.
Hij zegt daar op een geweldige wijze wie en wat de Gemeente is. Afgezonderd, geheiligd voor Jezus Christus, die uniek is en heerschappij voert over Zijn Gemeente.

VOOR ALLES

Wilt u - wanneer u dit nummer van DC ontvangt - allereerst de Algemene Vergadering in Muntendam in gebed bij de Here God brengen? Vandaag en morgen hebben de leden veel wijsheid en liefde van Hem nodig om samen goede beslissingen te nemen, tot eer van Zijn Naam en tot heil van de Gemeenten! Het is belangrijk dat ook u tijdens deze dagen meebidt. PJL

U hoort bij Hem, zegt Paulus. Hij, Christus, heeft U geroepen, en niet alleen U, maar allen in de gehele wereld, die in Christus geloven. Bij alles wat er in die Gemeente aan de orde was, zegt Paulus: Ik dank God telkens weer voor U, omdat Hij U door Jezus Christus Zijn genade heeft bewezen.
Jezus heeft Uw leven verrijkt. Hij heeft U geholpen voor Hem te spreken en heeft U een volledig begrip van de waarheid over Christus gegeven.
Wat ik, Paulus, over Christus heb gesproken, is in Uw leven waarheid geworden.
Het ontbreekt U daardoor aan geen enkele gave.
En U kijkt met spanning uit naar de terugkomst van de Here Jezus Christus.
Een paar elementen uit deze eerste negen verzen, wil ik aan het begin van onze vergadering benadrukken.
Ten eerste: Jezus heeft het leven van elk Gemeente-lid rijk gemaakt.
Ten tweede: Het ontbreekt U aan geen enkele gave.
Hier wil ik graag wat nader op ingaan.
Wij geloven, dat elk lid van de Gemeente een persoonlijke relatie met God en Jezus Christus moet hebben. Deze persoonlijke relatie geeft een rijkdom, die niet te overtreffen is.
Wij geloven in het priesterschap van alle gelovigen.
Dat wil nogal wat zeggen.
Dat betekent, dat niet een enkele leider onder ons het gezag heeft, maar wanneer de leden van de Gemeente samen de Bijbel lezen, samen bidden, samen beseffen hoe rijk men is, samen over de levensvragen spreken, dat dan de wil van Christus openbaar wordt.
Het ontbreekt U aan geen enkele gave.
De Gemeente is een organisme, een levend lichaam, waarin ieder zijn of haar functie heeft.
Uit één van onze Gemeentebladen citeer ik het volgende:

"Het is niet Baptistisch als de band met de Gemeente beperkt blijft tot alleen de zondagmorgendienst.
We houden op Gemeente te zijn, zodra de leden hun betrokkenheid beperken tot alleen die ene samenkomst"

Daarom juich ik het van harte toe, dat de Gemeente Bijbel School de conferentiemiddag gaat invullen. Hoe ze het ook gaat doen, voorop staat vast, dat ze de leden van de Gemeenten weer meer dan ooit rondom de Bijbel wil krijgen, om samen te verstaan wat God's wil is met ons.
Wij hebben geen behoefte aan een individualistische Bijbeluitleg. Ik geloof met heel mijn hart, dat daar waar we als leden van het lichaam van Christus, onze taak, onze gaven leren verstaan en beoefenen, tot dienst van het geheel, dat we dan in al z'n onaf-zijn, Gemeente *mogen* zijn, die een aantrekkingskracht zal uitoefenen op haar omgeving.
Dat betekent, dat onze jonge mensen, die heel bewust kiezen voor Christus, hun gaven mogen inbrengen om het lichaam jeugdig elan te geven.
Dat betekent, dat de reeds lang met Christus levende Gemeenteleden, hun ervaring en wijsheid mogen inbrengen, om het lichaam kracht en volharding te geven.
Ik geloof in een charismatische Gemeente, waar alle gaven worden ingebracht tot dienst van het geheel.
Ik betreur het dat broeders en zusters de Gemeente verlaten, omdat het hun daar te benauwd is geworden.
Is men in die Gemeente biddende rondom de Bijbel bijeen geweest om samen het gezag van het Woord van God te verstaan?
Ik betreur het, dat broeders en zusters de Gemeente verlaten, omdat ze vinden, dat de Gemeente een te liberale koers gaat varen. Is men in die Gemeente biddende rondom de Bijbel bijeen geweest om samen het gezag van het Woord van God te verstaan?

De huidige maatschappij speelt heel duidelijk in op het individu. De Gemeente van Christus wil heel duidelijk inspelen op het samen zijn.

Gelovigen hebben elkaar nodig.
Dat geldt allereerst plaatselijk, maar zeker ook landelijk en ik hoop dat dit in de komende dagen weer heel duidelijk zal worden ervaren.
In Europees verband hebben we elkaar nodig, en dan gaan mijn gedachten vooral uit naar de Oost-Europese landen.
Bij het elkaar nodig hebben, denk ik ook aan die Gemeenten in Nederland, die zich Baptisten Gemeente noemen of onder een andere naam dezelfde Gemeente-beginselen aanhangen en niet samen met ons optrekken. We hebben elkaar nodig.

En bij alles wat we doen, moeten we met spanning uitkijken naar het terugkomen van onze Heer Jezus Christus. Dat houdt de Gemeente waakzaam.
Ik geloof, dat de Heer der Gemeente, ons als Gemeenten in een turbulente stad Corinthe, te weten;
Hij zal ons tot het einde toe staande houden, zodat er op Zijn grote dag niets op ons zal zijn aan te merken.
God is trouw, geachte afgevaardigden, genodigden.
Wij zijn rijk.

Hij heeft ons geroepen om samen één te zijn met Zijn Zoon, onze Here Jezus Christus.

En met deze woorden verklaar ik de 111-de Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland voor geopend.

WINTERKLEDING VOOR 15 NOVEMBER NODIG

OOST-EUROPA: HELP!!

Op 5 oktober was er een vergadering in Heemskerk over de hulpverlening in Oosteuropa. Daar is besloten dat we u weer zouden vragen om de nood daar te helpen opvangen.
Om versnippering en onnodige transportkosten te voorkomen stellen we voor, de levensmiddelen pakketten op één adres te laten inpakken. Friesland stelde zich daarvoor beschikbaar. De hulp gaat naar Moldavië.
Wat we van u vragen is om in eigen gemeente pakketten te "verkopen" en de opbrengst over te maken naar giro 81255 t.n.v. Noodfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten, met vermelding "Oosteuropa".
Het zou fijn zijn als een aanzienlijk deel van de financiën **vóór 1 december a.s.** beschikbaar is, i.v.m. het vertrek van het eerste transport op D.V. 2 december a.s.
Het is de bedoeling dat er met dit eerste transport ook veel winterkleding meegaat. Wanneer u in uw gemeente een kledinginzameling houdt, zie er dan op toe dat alleen schone en gewassen kleding wordt afgeleverd. Een aantal mensen in uw gemeente kan misschien alvast sorteren op kinderkleding, dames- en herenkleding en schoeisel. Graag inpakken in bananendozen (geen plasticzakken s.v.p.!!!).
Voor aflevering van de kleding, **vóór 15 november**, kunt u het beste contact opnemen met uw gewestelijke coördinator.
We hopen dat we net als vorig jaar weer met elkaar verbonden zullen zijn in hartverwarmende actie.

Met hartelijke broedergroeten,

J. Aaldring en G. Liebe

Gewestelijke coördinatoren zijn:

Gr.: J. Scholtens, Muntendam, tel. 05987-13700

Fr.: G. Liebe, Drachten, tel. 05120-32523

Dr.: H. Schaap, Emmen, tel. 05910-22259

IJss.: H.G. de Winkel, Dieren, tel. 08330-15093

Z & W. Ned.: J. Korf, Velsen-Zuid, tel. 02550-14747

Tw.: J. Aaldring, Hengelo, tel. 074-910968 (tegelijkertijd ook landelijke coördinator.

HET BAPTISME ALS BIJBELBEWEGING

Het Baptisme is een bijbelbeweging. In het artikel van de rector van het seminarium in Hamburg, Erwin Brandt, wordt dit aspect van de identiteit van de baptisten nadrukkelijk genoemd. Door de conferentiemiddag op de AV 1991 te laten verzorgen door de stuurgroep van de Gemeente Bijbelschool lijkt de Uniecommissie dit aspect nog eens te onderstrepen.
De Bijbel hoort bij onze identiteit: de autoriteit van het Woord van God, de inspiratie en de onfeilbaarheid van de Schrift.

REFORMATIE EN DE SCHRIFT

Het baptisme is duidelijk een vrucht van de Reformatie in de 16e eeuw. De reformatoren (Luther, Calvijn, Zwingli e.a.) hadden als lijfspreuk ten aanzien van leer en geloof het *sola scriptura* (= alleen de Schrift). Alleen de Schrift was gezaghebbend en niet de paus of de bisschop of de traditie van de kerk. Daarmee gaven ze de Bijbel terug aan de gewone mensen, de leken. Niet verwonderlijk dus, dat Luther bijvoorbeeld zich bijzonder inspande om de bijbel dan ook in de Duitse taal te vertalen en ook nader uit te leggen. De gedachte hierbij was dat de Bijbel helder was als het ging om het Evangelie en gewone mensen dus zelf de Bijbel konden lezen.

HET ONTSTAAN VAN BAPTISTEN-GEMEENTEN

Baptistengemeenten zijn ontstaan doordat gelovigen zelf de Bijbel gingen bestuderen. Zo ontdekte men de nieuwtestamentische gemeente, die bestond uit gelovigen, die gedoopt waren op belijdenis van hun geloof. De gemeente was een gemeente van gelovigen, een zuivere gemeente.
Een gemeente van gelovigen (en dus geen kinderen) was het ideaal van bv. Balthasar Hubmaier, tijdgenoot van Zwingli en leider van de anabaptisten (=wederdopers), maar ook van de Engelse Puriteinen, die verlangden naar een *pure* kerk. Toen de laatsten ontdekten dat dat niet haalbaar was in de Rooms-Katholieke Kerk of in de Engelse Staatskerk scheidden ze zich af. Uit deze *separatisten* is de stichter van het baptisme voortgekomen, John Smyth.
In eigen land is er te wijzen op de eerste nederlandse baptist J. Feisser, die ook een gemeente van gelovigen nastreefde en zo uiteindelijk niet langer dominee kon blijven in de Nederlandse Hervormde Kerk (1844).

DE BIJBEL IN DE GELOOFS-BELIJDENISSEN

Ook baptisten hebben altijd hun geloof en leer proberen te verwoorden in geschriften en geloofsbelijdenissen. De geloofsbelijdenissen hebben echter nooit eenzelfde plaats gekregen als bij andere geloofsgemeenschappen. Een geloofsbelijdenis bevat in de visie van baptisten ook *nooit de definitieve omschrijving* van het christelijk geloof. Dit verklaart ook waarom baptisten er niet voor terugdeinzen hun geloofsbelijdenis aan te passen. Dit bijvoorbeeld in tegenstelling tot de grote protestantse kerken in Nederland. Belijdenisgeschriften zijn dus in de visie van het baptisme geen overanderbare documenten. Dit wijst niet zozeer op het gebrek aan goede theologische kennis bij de baptisten, maar vooral op het fundamentele uitgangspunt, dat de Bijbel hogere autoriteit heeft dan enig ander geschrift.
In bijna ieder baptistisch belijdenisgeschrift wordt de autoriteit van de Bijbel beklemtoond. Bijzonder typerend begint de Second London Confession (2e Londense Geloofsbelijdenis) van 1677: "De Heilige Schrift is de enige voldoende, zekere en onfeilbare regel van alle reddende Kennis". Deze woroden ontbreken in de Westminster Confession van 1646, een presbyteriaanse (ofwel gereformeerde) geloofsbelijdenis. Geen directe openbaringen noch belijdenisgeschriften kunnen boven de Schrift staan. Andere openbaringen van God (bv. schepping) zijn onvoldoende om mensen tot Christus te leiden.

HET GEZAG VAN DE BIJBEL

Als het hier om gaat gebruiken baptisten woorden als 'onfeilbaar', 'foutloos', 'enige'. Deze woorden zijn inmiddels getekend door de verhitte discussies die tussen progressieve en conservatieve baptisten zijn ontstaan over het gezag van de Bijbel. Voor ieder is duidelijk dat de Bijbel gezag heeft, maar twistpunt is hoe, en hoe je de bijbel precies moet lezen.
Het woord 'onfeilbaar' slaat op inhoud van de Schrift. De Schrift *voert* als het ware onfeilbaar *"tot Christus"* (Luther). Bovendien heeft dit 'onfeilbaar' een functionele betekenis: de Bijbel is de enige *norm voor geloof en leven*. De 'foutloosheid' van de Bijbel wordt reeds vanaf het begin van het baptisme benadrukt. John Smyth benadrukte dat de Bijbel, d.w.z. de oorspronkelijke grondtekst, zonder fouten is. Smyth beschouwde vertalingen als - weliswaar noodzakelijke - menselijke produkten: menselijk, dus met fouten. Ook voor vertalingen van de Bijbel geldt echter (volgens Luther) dat ze tot Christus voeren en daarom zijn deze ook gezaghebbend. Overigens is het de vraag of met onbijbelse begrippen als 'onfeilbaar' en 'foutloos' echt het gezag van de Bijbel aangegeven kan worden. Een beter bijbels woord zou zijn 'betrouwbaar' (Ps. 19: 8); 93: 5; Jes. 55: 3; vgl. ook 2 Tim. 3: 15, 16), hetgeen prof. Reiling ook voorstelt in zijn boekje Het Woord van God. Betrouwbaar betekent vast en zeker en wijst op Gods beloften en Zijn Trouw in het vervullen van die beloften. Hoe de bijbel in concrete gevallen gelezen moet worden (denk aan: vrouwen op de kansel, sex voor het huwelijk, homofilie, echtscheiding, begrafenis of crematie) is hier niet in het algemeen te beantwoorden. Schrift met Schrift vergelijken is de regel die de reformatoren hanteerden en die ook Jezus zelf hanteerde. En verder... samen.

HET LEZEN VAN DE BIJBEL

Van ouds beoefenen baptisten een persoonlijke omgang met de Bijbel. Ieder is persoonlijk verantwoordelijk tegenover God en zijn naaste. Maar ook vanouds komen baptisten *samen rondom het Woord.* Hoe moeilijk ook misschien, maar hierin moeten toch ook voor ons baptisten van de 20e eeuw mogelijkheden benut worden. Dat de GBS een bijzonder goede mogelijkheid is hoeft hier, zeker in combinatie met de aan de GBS gewijde conferentiemiddag op de AV 1991, geen betoog.

H.D. Huiting

HET BAPTISME (2)

In deze serie artikelen wordt een aantal van oudsher belangrijke thema's onder baptisten behandeld. In dit nummer het tweede artikel. Het vorige artikel stond in nr. 32 (het nummer van DC-nieuwe stijl).

EUROPESE BAPTISTEN FEDERATIE IN VARNA

IN CHRISTUS IS GEEN OOST EN WEST

Afgevaardigden van 32 Unies of Conventies van Baptisten Gemeenten in Europa en het Midden-Oosten hebben elkaar ontmoet tijdens de jaarvergadering van de E.B.F. in Varna, Bulgarije. Israël kon helaas geen afgevaardigde sturen. Het was een week van bemoediging, inspiratie en delen in vreugde en zorgen.

WELKOM BULGAARSE UNIE

Het welkom aan de E.B.F. door de bulgaarse broeders en zusters vond plaats in de nieuwe kerk van de gemeente te Varna. Nadat in 1985 de bulgaarse overheid het bevel had gegeven tot het afbreken van de oude kerk, kon de gemeente op 22 september jl. de nieuwe kerk in gebruik nemen. Voor de bulgaarse Unie een historisch moment, omdat voor het eerst in zestig jaar een kerk publiekelijk kon worden ingewijd. Het was stil in de kerk toen de plaatselijke voorganger vertelde dat een lid van het koor meer dan 16 jaren van zijn leven in de gevangenis heeft doorgebracht vanwege zijn geloof. Onze broeders en zusters hebben veel geleden onder het communistisch bewind, meer dan de andere Unies in Oost-Europa. Dankbaarheid en vreugde overheerst in de bulgaarse gemeenten vanwege de vele veranderingen die hebben plaatsgevonden. Iedere dag werd gerapporteerd in de bulgaarse dagbladen over de vergadering van de E.B.F. Er zijn zelfs t.v. opnamen gemaakt.

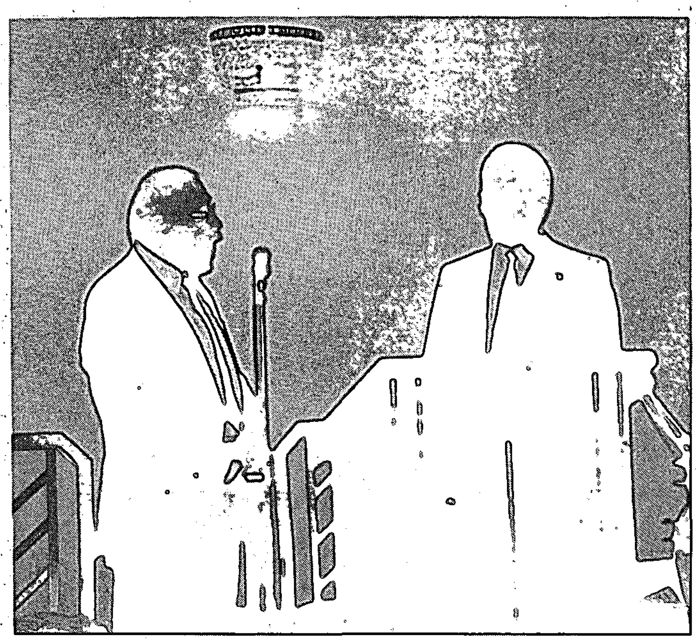
Dr. John Merritt werd in Varna gekozen als voorzitter van de E.B.F. De laatste twee jaren was hij vice-voorzitter. Merritt volgt Peter Barber, de algemeen sekretaris van de Schotse Baptistenunie, op. Merritt blijft tevens algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Conventie, het verband van de engelssprekende Baptisten in Europa. (foto EBPS)

DELEN IN VREUGDE EN ZORGEN

De nieuwe situatie in Oost-Europa brengt ook problemen en zorgen met zich mee. De enorme groei van het aantal baptisten in Oost-Europa vraagt om het bouwen van nieuwe en grotere kerken. Een "loanfund", een internationale U.B.S., zou hierin kunnen voorzien. Verder hebben de Oosteuropese Unies aangegeven een grote behoefte te hebben aan bijbels en geestelijke lectuur. De afdeling "Boeken en Vertalingen" van de E.B.F. zal zich bezinnen op de vraag hoe de Unies in Oost-Europa kunnen overgaan tot het zelfstandig publiceren van bijbels, zondagsschoolmateriaal e.d. De E.B.F. belegt hiertoe een internationale conferentie tijdens de boekenweek in Frankfurt 1992.
De algemene secretaris van de E.B.F., ds Karl Heinz Walter, deelde mee dat in 1990 de verschillende Unies meer dan f 1.000.000 hebben gecollecteerd voor het internationale noodfonds. Met dit geld werd de bouw van een seminarium in Polen ondersteund, alsmede een landbouwproject in Roemenië. Er werden bijbels gekocht voor de Sovjet-Unie, Bulgarije en Roemenië. Dit zijn slechts een paar voorbeelden van een groot aantal projecten, waarbij de E.B.F. was betrokken. Een historische gebeurtenis in de hulpverlening van de E.B.F. was het voedselproject voor Oost-Europa. Bijna f 3.000.000 hebben amerikaanse en westeuropese baptisten bijeen gebracht voor broeders en zusters in landen achter het voormalige ijzeren gordijn. Op dit moment is er een ernstig tekort aan kleding en voedsel in Russisch-Moldavië. Een concreet verzoek aan onze gemeenten betreft het verzorgen van een voedsel- en kledingtransport naar deze broeders en zusters. Verder is onze steun gevraagd voor een landbouwproject in Rusland, dat wordt beheerd door onze geloofsgenoten.

VORMING EN TOERUSTING

Het internationale seminarium van de europese baptisten is gevestigd in Rüschlikon, vlakbij Zürich. Studenten uit Europa, Afrika en het Midden-Oosten worden hier opgeleid tot voorganger. Het seminarium bestaat 41 jaar en heeft inmiddels 1200 predikanten opgeleid, die werkzaam zijn in meer dan 50 landen. Ook een aantal voorgangers in onze gemeenten heeft in Rüschlikon gestudeerd.

De algemeen sekretaris van de E.B.F., Karl-Heinz Walter, spreekt de scheidende E.B.F.-voorzitter Peter Barber toe. (foto T.F. Smit)

Ieder voorjaar wordt onder verantwoordelijkheid van het seminarium een intensieve trainingscursus gegeven voor zending en evangelisatie. Een bekend onderdeel van dit opleidingsinstituut is SITE (Summer Institute Theological Education).
Ieder jaar wordt in juni een programma aangeboden voor voorgangers uit Europa om zich verder te laten vormen. SITE heeft inmiddels meer dan 400 voorgangers uit Oost-Europa bijgeschoold. De president van het seminarium, dr. John David Hopper, moedigt ook de voorgangers uit West-Europa aan om deel te nemen aan deze cursus, om zo mede het contact tussen Oost en West te bevorderen.
Verder beheert het seminarium een school in Budapest waar oosteuropese gemeenteleden theologisch gevormd kunnen worden, om zo beter in hun plaatselijke gemeenten te functioneren.

BAPTISTEN WERELDWIJD

Dr Denton Lotz is de algemene secretaris van de Baptisten Wereld Alliantie, waarvan 152 unies lid zijn met meer dan 70.000.000 leden. Br Lotz sprak over de enorme groei die gemeenten meemaken in Azie, Zuid-Amerika en Afrika.
Onlangs heeft de secretaris van de B.W.A. een bezoek gebracht aan Liberia. Een land dat verwikkeld is in een burgeroorlog en meer dan 800.000 vluchtelingen telt. Denton Lotz bepaalde de vergadering bij de wereldwijde van dit land werd verzocht naar oplossingen te zoeken die de bevolking in staat stelt om in harmonie en vrede met elkaar te leven. (Zie ook DC van 10 okt., red.)
In een resolutie heeft de E.B.F. haar zorg uitgesproken over de toenemende politieke invloed van de voormalige staatskerken in Oost-Europa. In Georgië beweert de russische orthodoxe leiding via de t.v. dat de baptisten verantwoordelijk zijn voor de aardbeving in Armenië.
Aandacht en voorbede werd gevraagd voor broeders en zusters in landen waar

Bestuurders van de E.B.F.; van links naar rechts Peter Barber (ex-voorz.), Birgit Karlson (vice-voorz.), Maureen en John Merritt (voorz.), Traute en Karl-Heinz Walter (alg. sekr.) en vier Bulgaren (foto T.F. Smit)

problematiek van vluchtelingen en riep de vergadering op om ook in de E.B.F. een vluchtelingenfonds te creëren.
De vertegenwoordiger van de joegoslavische Unie vertelde dat ook in zijn land de vluchtelingen problematiek actueel is. Een voorbeeld: een kroatische voorganger in een servische gemeente diende binnen 24 uur Servië te verlaten!
Een indrukwekkend moment was het overhandigen van een cheque door Denton Lotz aan Theo Angelov, de voorzitter van de bulgaarse Unie. Deze cheque ter waarde van f 62.000 was afkomstig van een gemeente in de V.S. en bestemd voor bijbels in Bulgarije.
Ds Fred Dallas, een amerikaanse voorganger in Spanje, informeerde de E.B.F. over een grote evangelisatieactie die de spaanse baptisten zullen houden tijdens de Olympische Spelen in Barcelona 92. D.m.v. straatevangelisatie, tractaatverspreiding en grote manifestaties wil men de bezoekers van de Olympische Spelen bereiken. Jonge mensen uit heel Europa worden opgeroepen om aan deze actie mee te doen!!

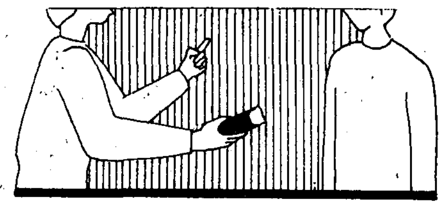
ONRUST IN EUROPA

De E.B.F. heeft alle Unies opgeroepen om te bidden voor zusters en broeders in Joegoslavië, opdat de Heer hen zal vervullen met kracht en wijsheid om te getuigen van het evangelie van vrede en verzoening door Christus. De regering het islamitisch geloof de vrijheid van godsdienst bedreigt.

E.B.F. 1991

De volgende vergadering van de E.B.F. zal plaatsvinden in Engeland. De E.B.F. brengt baptisten uit heel Europa tesamen om dingen te doen die te omvangrijk zijn voor individuele gemeenten en unies. Met 700.000 baptisten in Europa mogen wij grote dingen van God verwachten en... mogen wij grote dingen voor God doen.
Laten broeders en zusters uit Europa samen werken in Christus, opdat mannen en vrouwen niet zullen sterven zonder de genade en de liefde van Jezus Christus te kennen.

T.F. Smit

EVANGELISATIE

DE ECU GEEFT WEER EEN KERSTKRANT UIT

Evenals vorig jaar is de ECU voornemens een kerstkrant uit te geven. Mede op grond van reakties uit de gemeenten is besloten, een kwalitatief betere krant uit te geven. Het papier zal beter en steviger zijn, terwijl aan de opmaak het een en ander zal worden verbeterd.

De prijzen bedragen nu 15 cent per ex. voor de eerste 2000 ex. en 14 cent per ex. voor 2001 ex. en meer. Verder bestaat er een mogelijkheid voor een opdruk, speciaal van de plaatselijke gemeente. Dan moeten echter wel minimaal 5000 ex. worden afgenomen.

De ECU wil de gemeenten graag aanmoedigen zo spoedig mogelijk de bestellingen te plaatsen. Het zou geweldig zijn, wanneer we de oplage van vorig jaar (110.000 ex.) ver konden overschrijden. Het gaat er om dat het Evangelie van de geboren Heiland onder mensen gebracht wordt. Deze krant is daavoor een middel. De ECU hoopt van harte dat onze gemeenten hier gemotiveerd mee aan de slag willen gaan.

Aan de raden en evangelisatie-werkgroepen is over de kerstkrant een brief verzonden met een bestelformulier. De bestellingen moeten gedaan worden bij het Uniebureau,
Biltseweg 10,
3735 MC Bosch en Duin,
tel.: 030-284457.

Voor nadere inlichtingen kunnen de gemeenten terecht bij ds. Chris Eijer, Sneeuwvink 25, 7827 DM Emmen, tel.: 05910-33739

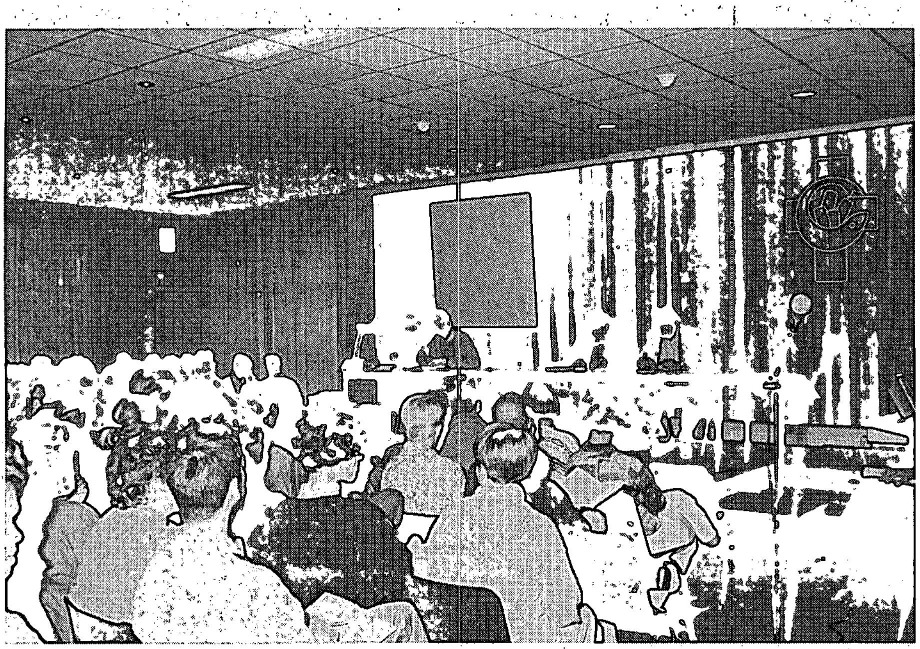
De Evangelisatie Commissie der Unie

J.A.V.: OPMERKELIJK RUSTIGE VERGADERING

ZIJN JONGEREN UITGEPRAAT?

De zevende Jongeren Algemene Vergadering (JAV) had tijdens het week-end van 4, 5 en 6 oktober als thema "lang leve(n)". Ongeveer 150 Baptisten jongeren trokken daarvoor naar Harderwijk waar zij drie dagen lang bij de gemeente Harderwijk te gast waren, om te vergaderen en elkaar te ontmoeten.

Vooral de ontmoeting lijkt van steeds grotere betekenis te worden. De JAV krijgt ook een reünie-effect. "Eigenlijk is de JAV een spel, waarin jeugd en commissie elkaar kunnen ontmoeten. Het stemmen zie ik als een leuke afsluiting", zei Nico Wever (jeugdconsulent van de NBJB.

Het vergaderdeel: luisteren, praten, discussiëren en commissieleden achter de tafel.

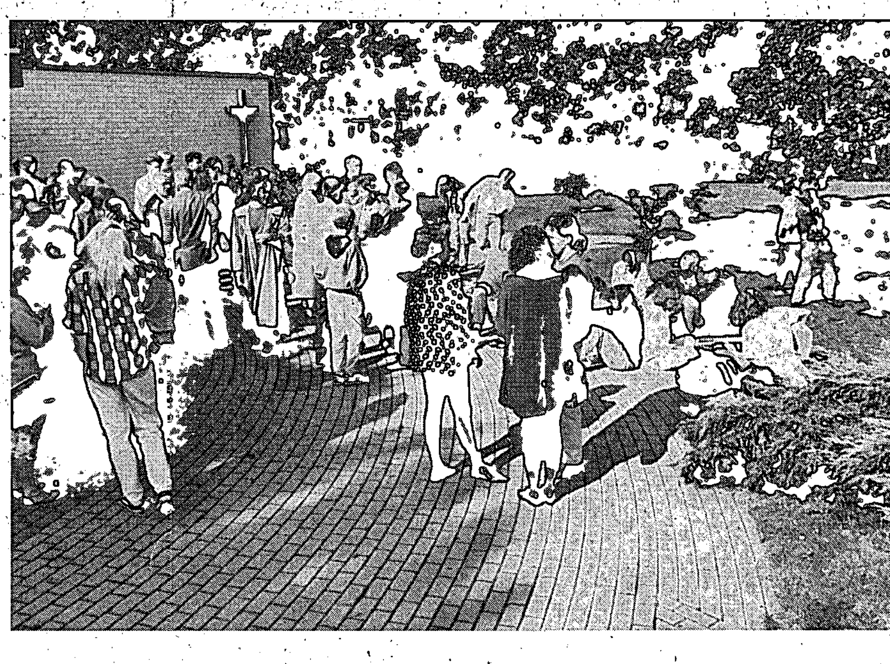
De vergadergedeeltes waren dit jaar opmerkelijk rustig, dit in tegenstelling tot vorige jaren. Misschien had dit ook te maken met het "we-worden-toch-niet-gehoord"-gevoel dat versterkt werd toen de redactiecommissie van DE CHRISTEN bekende nooit iets over suggesties van de JAV gehoord te hebben. "We zijn minder dan een jaar bij DE CHRISTEN aan het werk", was het excuus.
De verkeerde mensen zaten misschien achter de tafel! De strijdvaardigheid van de jongeren ontbrak ook bij het stemmen: Een steeds veranderend stemmenaantal en afgevaardigden die niet wisten wat ze moesten stemmen.

GESCHIEDENIS

Vrijdagavond kwamen de gasten en afgevaardigden binnendruppelen, terwijl de band nog wat repeteerde. Bij de inschrijving bleek dat er een aanzienlijk kleinere opkomst was dan vorige jaren: 150 mensen, terwijl er normaal gesproken 190 komen. De gemeente Harderwijk was gastheer en demonstreerde "De geschiedenis van Harderwijk" op dia's. Daarna vertelde ds. C. Eijer iets over de NBJB-van-vroeger' waarop een groep achterin reageerde met "Weest paraat, NBJB'ers". De gemeente mompelde maar wat mee en kreeg aan het einde te horen dat zij dit lied wel kennen moest. Vervolgens werd iedereen aan zijn gastgezin voorgesteld.
Zaterdagochtend werd de dagopening verzorgd door Sietzo Dijkhuizen. Hij sprak over: "Woorden en daden". Die kun je niet loskoppelen. Hiermee doelde hij ook op de vergadering. Je doet wat je zegt en zegt wat je doet. Staan voor je woorden is niet niks!"
Anne de Vries opende als voorzitter de vergadering. Er bleken 67 afgevaardigden te zijn uit ongeveer 35 gemeenten.

NAUWELIJKS VRAGEN

In een rap tempo vloog men door de jaarverslagen van de NBJB en NBVB. Er bleken nauwelijks vragen of opmerkingen te zijn. Pas bij het jaarverslag van de redactiecommissie van DE CHRISTEN kwam er een discussie los over mogelijke censuur en het "nieuwe" blad. De afgevaardigden probeerden de kritiek te weerleggen of te omzeilen. Bij de COMMISSIE VAN DE OPLEIDING ging het weer om controversiële onderwerpen als "homofilie" en "de vrouw in het ambt". Van een echte discussie was geen sprake omdat ook hier de verkeerde mensen achter de tafel zaten.
Eén van de afgevaardigden verwoordde zijn visie als volgt: "We zitten in Baptist Nederland in een twee-stromen land, ik noem het liever niet rechts of links. Nu voert de ene stroom de bovenstroom, maar het tij kan keren".
's Middags werd er door de NBJB vergaderd over de subsidie-vermindering van 25%. Anders zouden er tal van workshops te bezoeken zijn geweest, maar nu de afgevaardigden er toch

Het mooie weer gaf gelegenheid buiten te pauzeren.

JAV. We zullen wat van ons moeten laten horen. De JAV is geen gezellig week-endje uit, maar een harde noodzaak om te laten horen hoe de gemeente van morgen er over denkt. Anne de Vries zei na afloop van de vergaderblokken: "Opmerkelijke kritiek en commentaren over zakelijke dingen. Het geheim van deze gemeenschap is Jezus, je bent er voor Hem en voor je naaste. Het geheim van de Unie en van de NBJB is God: de liefde van God die werkt in de harten van mensen".

Bert Erik ten Cate, Harderwijk - bewerking Sietzo Dijkhuizen

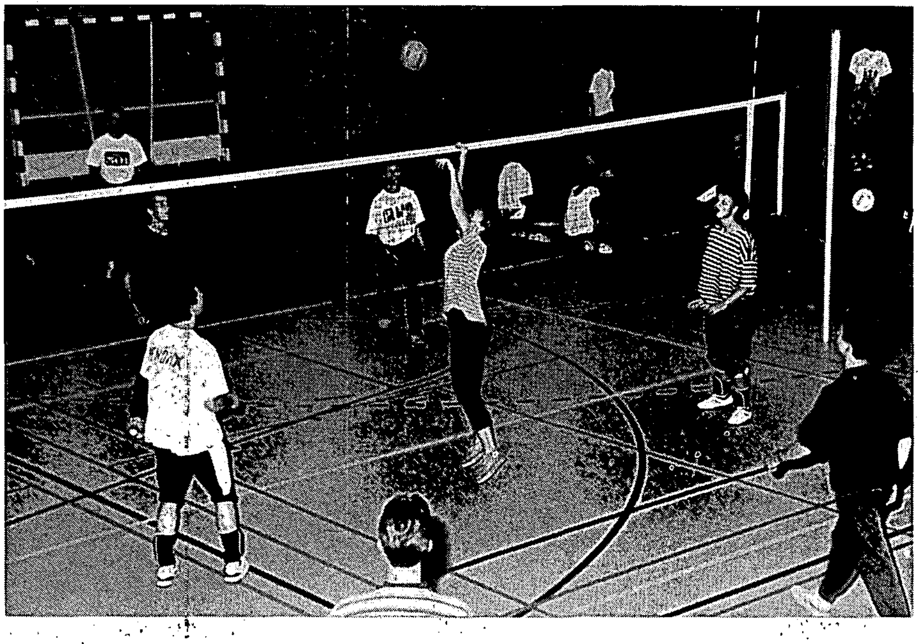
Foto's: Dries Visser

Het diner werd geserveerd op een varende rondvaartboot

waren, kon er over de nieuwe begroting vergaderd worden. Er werden vele tips gegeven, zoals actievoeren tegen de voorgenomen plannen en om eventuele andere spaarpotjes aan te spreken. De nieuwe begroting werd aanvaard. Duidelijk is dat de NBJB zijn identiteit niet mag verliezen door een gedwongen samengaan met andere jeugdbonden van andere kerken. Desnoods zal er kostendekkend gewerkt moeten worden.

"LANG LEVE...."

Het thema "Lang leve(n)" werd zondag in de avondmaalsdienst voorgezet. Na koffie en lunch met de gemeente Harderwijk was er tenslotte de evaluatie. Tijdens de evaluatie bleek er niet geheel sprake te zijn van een reünie, want een aantal mensen was voor het eerst op een JAV.
Centrale vraag is nu: "Is er een lang leven voor de JAV?" Ik denk het wel. Als de ouderen ons serieuzer namen er er meer mensen gaan deelnemen aan de

Een geslaagd onderdeel: het volleybal-tournooi op de zaterdagavond

Het JAV-koor was er weer!

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor uitbreiding van het dienstverband in De Koperwiek te Bilthoven: **R. Venema** te Nieuwegein, die dus voor 75% in Utrecht-Silo werkzaam blijft.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks; abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Indien wij dan met Christus gestorven zijn geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven.

Rom. 6:8

Onverwacht werd door de Here thuisgehaald onze broeder

Johannes Luttje

op de leeftijd van 87 jaar.

sinds 8 januari 1990 weduwnaar van Jantje Tempel

Baptistengemeente Veendam

HOOFDKWARTIER LEGER DES HEILS VERHUIST NAAR ALMERE

AMSTERDAM - Vrijdag 25 oktober wordt voor het Leger des Heils een bijzondere en belangrijke dag. Dan wordt een nieuw pand geopend in Almere, waar vanaf die datum het hoofdkwartier gezeteld zal zijn.

Meer dan een eeuw lang was dit gevestigd in het centrum van Amsterdam. Daarnaast had gedurende vele jaren de Kweekschool voor heilsofficieren een eigen stek in Amstelveen. Uit een oogpunt van efficiëncy en met het oog op de kosten - beide gebouwen waren dringend aan renovatie toe - is besloten tot verhuizing naar een nieuw pand in Almere. Het staat pal naast het NS-station in Almere-stad. Daar staat nu een multifunctioneel centrum, bestaande uit kantoorgebouw (2500 m2 vloeroppervlak), een schoolgebouw met een culturele ruimte (1300 m2) en een woongebouw met twaalf eeneden voor cadetten en hun gezinnen.

De officiële opening wordt vrijdag 25 oktober verricht door de internationale leider, generaal Eva Burrows, en de Nederlandse commandant, commisioner R.J. Schurink. Diezelfde dag zal Eva Burrows ook aanwezig zijn bij de opening van een nieuw pand voor maatschappelijke hulpverlening. Het gaat om een nieuw onderkomen voor 'De Gastenburgh' aan de Oudezijds Voorburgwal in Amsterdam. Dit passantenverblijf is een onderdeel van het Goodwillcentrum, ook wel een 'supermarkt van dienstverlening' genoemd. Er verblijven vooral dak- en thuisloze mannen en vrouwen, soms met hun kinderen. Het werd in 1970 opgericht. Het huidge pand aan de Oudezijds Achterburgwal werd echter veel te klein en voldeed niet meer aan de eisen van deze tijd. (weekbulletin nhk)

MEDEDELINGEN

Secretaris van de gemeente Arnhem Zuid is H.J. Geerligs, Potterstraat 57, 6921 ME Duiven, tel. 08367-66297.

H. Wijma, lid van de Financiële Commissie der Unie is verhuisd, het nieuwe adres luidt: Vogelsang 51, 9271 GB Zwaagwesteinde, tel. 05113-5556.

De navolgende broeders en zusters zijn door de Commissie der Unie benoemd in de Zang Bundel Commissie:
- Chr. Eijer, Sneeuwvink 25, 7827 DM Emmen, tel. 05910-33739
- Mevr. I. Mulder-de Haan, Schoolstraat 100, 9581 GE Musselkanaal, tel. 05990-13113
- A. Nijland, Hommerterweg 222, 6431 EZ Hoensbroek, tel. 045-214505
- Mevr. M. Smit, Roerdomplaan 104, 7905 EJ Hoogeveen, tel. 05280-68110
- A. de Vries, Fred. van Eedenstraat 21, 9673 HT Winschoten, tel. 05970-13120

Deze commissie zal naast de gebruikelijke taak belast worden met de werkzaamheden die leiden tot de totstandkoming van een nieuwe zangbundel. De Commissie der Unie heeft op zich genomen om de gemeenten jaarlijks over de stand van zaken te informeren.

106e jaargang, nummer 38 - 31 oktober 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

MET ZIJN VLERKEN BESCHERMT HIJ U

Terwijl ik dit artikel schrijf zitten we midden in de herfstvakantie. Velen trekken er in deze week met elkaar op uit; samen genieten van bos of zee.
In vele gemeenten is er in deze week, op een aantal morgens of alle morgens: vakantie-bijbel-week.
Kinderen komen samen, om te zingen, te knutselen, te luisteren naar een verhaal uit de bijbel.
Het is een geweldig mooi stukje werk om de kinderen van de liefde van de Here Jezus te mogen vertellen.

Ook in ons dorp is er elk jaar in de herfstvakantie een vakantie-bijbel-week. Elk jaar rond een bepaald thema en dit jaar is dat: God zorgt voor ons. Een bijbeltekst, die de kinderen leren en waarvan het begin boven dit artikel staat, bij dit onderwerp vonden we in Psalm 91, vers 4: "met zijn vlerken beschermt Hij u, en onder zijn vleugelen vindt gij een toevlucht; zijn trouw is schild en pantser".
Dat is van geweldig veel waarde.
Dat drukt een stuk geborgenheid uit, waar we niet zonder zouden kunnen. Schuilen onder Gods vleugels, dat is een prachtig beeld van Gods bescherming.
In de dierenwereld zoeken de kuikens onder de vleugels van de hen hun toevlucht; de hen beschermt ze.
En de Here Jezus wil ook zijn kinderen vergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels.
Schuilen bij God biedt ons zekerheid.
Schuilen bij God opent ons een deur naar de toekomst.
Daardoor is onze toekomst gewaarborgd.
Bij de Here Jezus kunnen we een veilige toevlucht vinden.
Met verleden, heden en toekomst zijn we bij Hem geborgen.
Ook om ons is de Heer bewogen en wij mogen leven onder de beschermende vleugels van God.
Er zijn veel aanlokkelijke dingen die ons aantrekken en tegelijk van God verwijderen, maar kan iemand anders ons geven wat Jezus geeft? Geeft Hij niet alles wat we nodig hebben in heden en toekomst?
Hij zorgt immers voor ons!
Er is een heden van genade; nu nog is het de genadetijd.
En die tijd moeten we niet verloren laten gaan, de tijd niet door onze vingers laten glippen, want de genadetijd duurt niet altijd voort. God heeft een hemels plan met ons.
En reeds nu mogen wij leven uit zijn trouw, onder zijn vleugels. In Exodus 19 zegt de Heer tegen het volk: "Ik heb u op arendsvleugelen gedragen".
Hij stáát voor Israël, verlost het en bewaart het voor de ondergang zoals een adelaar zijn jongen.
Wanneer de jongen moeten leren vliegen duwt de adelaar zijn jongen over de rand van het hoge nest en laat ze fladderen. Maar als ze van uitputting niet meer kunnen en als een steen naar beneden beginnen te vallen, schuiven de machtige vleugels van de oude zich onder hen en dragen hen veilig naar het nest terug voor ze te pletter zouden vallen.
Zo stáát God ook voor ons, heeft Hij ons verlost door de Here Jezus, en bewaart Hij ons van de ondergang.
Hij geeft ons volkomen behoud.
Als op adelaarswieken draagt Hij ons; zoals een hen haar kuikens beschermt, mogen wij schuilen bij God.
Met zijn vlerken beschermt Hij ons.
Hoe goed is het niet dat te mogen weten, om in vertrouwen met de Heer door het leven te gaan.
Dat geldt voor kinderen en voor ons, die mochten worden als de kinderen. Door genade kinderen van de Heer mogen zijn.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

MEER DAN ONDERDAK?

> Als wij echter onderhoud en onderdak hebben, dan moet ons dat genoeg zijn.

Iemand die ik redelijk goed ken gaat verhuizen. Niet omdat hij ver van zijn werk woont. Ook niet vanwege de kerk of de kinderen... Hij gaat groter en luxer wonen. Niet meer met buren, nee, vrijstaand. Ik heb er niet veel op gezegd Ik ben er niet enthousiast over en dat is nou net het enige wat hij zou verwachten. Dat ik het jammer vind, misschien zeg ik het later wel eens. Als er niet te veel anderen bij zijn.
Ik weet de precieze situatie ook niet. Maar als het echt alleen gaat om meer-mooier-groter, dan ben ik het er eigenlijk niet zo mee eens.

De reklame vertelt ons vaak dat we best op komfort uit mogen zijn. "A geeft u het komfort dat u toekomt." "Mijn kinderen drinken alleen B en met minder nemen ze geen genoegen." "Verwen uzelf met C." En zo zijn er nog meer. Er is zelfs al een spel dat onze kennis van dergelijke slogans test.
Is daar wat tegen, tegen dat goed zijn voor jezelf? Zegt Paulus niet dat de arbeider zijn loon waard is? Zeker, dat zegt hij. Het gaat dan om hemzelf en hij zal zeker gevonden hebben dat hij na een dag of een nacht hard werken recht had op eten en drinken, wanneer anderen dat ook hadden.
Maar kunt u zich Paulus voorstellen terwijl hij zegt: "Ik drink alleen B en met minder neem ik geen genoegen"?
Van Paulus is de uitspraak die boven dit artikel staat en die ik ook even in zijn verband wil aanhalen:
"Want wij hebben niets op de wereld medegebracht; wij kunnen er ook niets uit medenemen. Als wij echter onderhoud en onderdak hebben, dan moet ons dat genoeg zijn. Maar wie rijk willen zijn, vallen in verzoeking..." (1 Tim. 6:7-9a).

OVERWEGINGEN

Deze woorden staan natuurlijk haaks op wat wij in ons land meemaken. Ik ben me er ook van bewust, dat het niet goed haalbaar is om ze geheel letterlijk toe te passen. Dan zouden we helemaal uit de toon vallen en dat zou ons alleen de naam van gekke mensen opleveren. Met name onze kinderen zouden het erg moeilijk krijgen.
Maar toch... Er zijn voldoende redenen om Paulus' woorden heel serieus te overwegen en ze zo goed mogelijk toe te passen. Ik noem er zo maar even vier en dan kunt u er nog wel een paar noemen:

1. Het milieu
Bijna elke produktie zorgt voor vervuiling. Meer produktie betekent meer vervuiling. Meer produceren dan nodig is, leidt dus tot onnodige vervuiling. Er zijn vaak ook schaarse grondstoffen mee gemoeid. Vele daarvan raken in een snel tempo op. Het is pijnlijk om te zien dat ze opgemaakt worden aan dingen die we niet echt nodig hebben.
Bij het milieuprobleem, dat we volgens enquetes zien als het grootste probleem dat we hebben, voelen velen zich machteloos. Ze verwijzen naar de grote fabrieken, de grote vrachtwagens en de grote boeren. Maar we hebben zelf ook een stukje macht; die macht heet geld en als we daar goed mee omgaan, zijn we goede rentmeesters over het milieu.

2. De derde wereld.
Terwijl velen van ons niet goed raad weten met het vele geld, leeft een groot deel van Gods schepselen onder de armoedegrens en heeft een deel zelfs honger. Nogmaals, ik weet best dat Paulus zegt dat een arbeider zijn loon waard is en ik misgun niemand z'n portie bitterballen. Maar laten we eens nadenken over de grens van genoeg en over de vraag waar overvloed begint. En wanneer we dan toch kopen, laten we dan de eerlijke koffie kopen waardoor de arme koffieboeren een echt loon verdienen.

3. Tijd voor het werk
Bij de vorige twee punten richtte ik de aandacht vooral op de besteding van ons geld. Bij dit punt gaat het er om, hoe druk we zullen zijn met het verdienen van dat geld. Zou het niet goed zijn, wanneer dat mogelijk is, om maar 80% of 90% van de tijd te werken zodat er tijd vrijkomt voor het werk van de Heer? Dat betekent dan ook 80% of 90% van het salaris, maar zou dat niet voldoende kunnen zijn? Zeker in gezinnen waar méér dan één inkomen binnenkomt of bij alleenstaanden? Zo offeren we wat geld op om tijd te winnen voor mensen die ons nodig hebben, voor het werk in een kommissie of raad, of noem maar op.

4. De financiën van de gemeente
Wanneer u en uw gezin voortaan niet meer D kopen maar E, bespaart u elke week misschien een bescheiden bedrag. Als u op die manier verder kijkt, valt er meer te besparen. Sommige dingen koopt u misschien helemaal niet meer.
Welke gemeente zit er tegenwoordig ruim bij kas? De Unie Zendings Commissie heeft nu zeven zendelingen namens ons allen naar Kameroen gestuurd maar kan dat financieel niet zonder meer waarmaken. Begrijpt u het verband?

DE AUTO

De genoemde redenen kunnen we tenslotte toepassen op de grote beslissingen in ons leven. Ik begon al met de vraag naar een groter huis, zonder dat dat nodig is vanwege een groter gezin of zo. Maar ook wanneer we bijvoorbeeld een auto kopen kunnen we de afweging maken. Een aantal dingen die u zich dan kunt afvragen:
1. Heb ik een andere nodig?
2. Moet de volgende wel groter zijn?
3. Moet hij echt sneller kunnen?
4. Hoe zit het met de milieu-aspekten?
5. Heb ik niet bewust of onbewust de auto van de buren, mijn broer of wie ook in gedachten bij mijn beslissing?
Sommige mensen zullen zelfs, wanneer ze eerlijk zijn, van zichzelf ontdekken dat ze helemaal geen auto nodig hebben. Of dat ze samen met anderen één auto kunnen delen. In onze gemeente is een gezin dat een auto deelt met een ander gezin uit hun straat. Het is voor hen nooit een oorzaak om in de gemeente te ontbreken.

UW HART

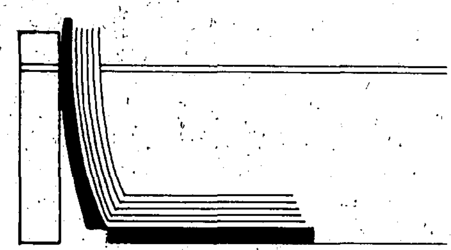
Wie regelmatig gaat nadenken over zijn leef- en koopgewoonten, zou misschien wat krampachtig kunnen gaan leven. Dat kan nooit de bedoeling zijn. Het is het beste om eens een keer rustig wat zaken te overdenken en te regelen, en er dan niet elke dag meer over te tobben. Brengt u ook al dit soort besluiten in gebed bij onze hemelse Vader? Dan zal Hij u zeker duidelijk maken wat u het beste kunt doen.

Pieter J. Lalleman

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor Westerhaar:
J.M. Zijlstra te Kampen

EER UW VADER EN UW MOEDER

In het vorige artikel dat geschreven werd over dit gebod (15-8-91), werd geëindigd met te wijzen op de belofte die dit gebod meedraagt. Deze vinden we in Deut. 5:16. Wie goed leest ontdekt dat dit een dubbele belofte is. Het eerste deel spreekt over de dagen die verlengd zullen worden, terwijl het tweede deel daarop aansluit met deze woorden: "Opdat het u wél gaat in het land dat de Here, uw God, u geeft".

EEN BELOFTE VOOR ISRAEL

De belofte voor Israël was dat zij mochten wonen in het land dat de Here God hen had gegeven, en waarin God hen met zijn zorg zou omringen. Het is daarom dat dit gebod zich verder uitstrekt dan alleen het eren van de ouders. Het houden van Gods geboden geeft voor Israël grote zegen. In het boek Deuteronomium wordt daar veel over geschreven. Geen ziekte of onvruchtbaarheid zou hen deren. Het land zou zijn vrucht geven. Er zou vrede zijn door de afwezigheid van oorlog en nog veel meer. Maar daar tegenover is ook het omgekeerde waar. Als het gebod niet wordt gehouden trekt God zijn zegenende handen terug. Israël moet dan zelf maar weten wat er van komt. En ze hebben het geweten, want zij waren aan Gods geboden ongehoorzaam. Toch was God lankmoedig. In die grote lankmoedigheid heeft God gewacht of er toch nog een terugkeer zou komen. God heeft dit gebod gegeven met een belofte, maar Israël heeft deze belofte verspeeld.

HOE STAAT DAT NU MET DE GEMEENTE?

De gemeente is geen land toegewezen om te wonen. Het is dan ook opmerkelijk dat het Nieuwe Testament (Ef. 6:3) de tekst van dit gebod iets anders formuleert: "Opdat het u wélga en gij lang leeft op de aarde". Het betekent dat waar onze gezinsverhoudingen naar Gods woord zijn en ook doorwerken in de gemeente, en, voor zover mogelijk, ook in de maatschappij, Gods zegenende handen over ons zijn uitgestrekt. Nu stelt ons dat niet vrij van ziekte en onvruchtbaarheid, zoals bij Israël, maar dat komt omdat er een verschil is tussen Israël en de gemeente. Israël heeft duidelijk een aardse roeping, terwijl de gemeente een hemelse roeping heeft. Nu is Israël aan die roeping ontrouw geweest, maar God blijft getrouw. Hij zal zijn beloften aan Israël gestand doen. We denken aan de vervulling van de profetie dat God zijn volk uit het Noorderland (Rusland) zal halen. Met honderdduizenden zijn ze al gekomen en vele honderdduizenden staan gereed om naar het land te gaan. Zo zagen we de Joden ook uit Ethiopië komen en in de afgelopen tientallen jaren uit vele andere landen. Straks komt het moment dat al Gods beloften aan Israël vervuld zullen worden, de gezins- en de gezagsverhoudingen. Want dan is Christus Koning over zijn volk.

MET DE GEMEENTE IS HET ECHTER ANDERS

De gemeente heeft in deze tijd geen andere taak dan de verkondiging van het evangelie. Ons burgerrecht ligt immers in de hemel. Daarom strekken de zegeningen voor de gemeente zich veel verder uit. Deze hebben te maken met de eeuwigheid. Die hemelse zegeningen zijn voor allen die in dit leven, in geloofsgehoorzaamheid, in de Here, hun ouders hebben geëerd. Daarom is ons ook geen aards land geschonken met een aardse zegen, zoals aan Israël, maar een hemel met een hemelse zegen. Het kan in deze wereld, in dit leven, voor de gemeente nog heel anders gaan. Want over de gemeente zegt de Here Jezus dat wij in deze wereld verdrukt zullen worden. Dat wij zullen lijden om Christus' wil. Maar de beloften voor de gemeente zijn rijke beloften, die realiteit zullen worden in de toekomst van Christus.
Het gaat bij deze zegeningen niet alleen om wonen in de hemel, maar wij zullen met Christus heersen, met Hem in zijn troon zitten. De zegen voor de gemeente gaat ver boven de zegen van Israël uit.
En dan denk ik aan wat ik in mijn vorig artikel over dit onderwerp heb geschreven over het omver werpen van het gezag wat in deze tijd gebeurt. Dat gezag wordt niet omver geworpen. De gezagsloosheid is langzaam onze samenleving, onze scholen, onze gezinnen, en soms ook onze kerken binnengeslopen. Totdat we het ineens ontdekten en niet meer terug konden. Dat is de situatie waar we nu veelal in leven. Toch zal Gods gemeente, als een geheiligd volk, aan deze zaken niet mogen meedoen. Voor ons geldt immers het Bijbelwoord: "Gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen". Het gezag wat er in gezin en gemeente moet zijn is afgeleid van het Goddelijk gezag. Dat geldt ook voor de maatschappij waarin we leven. Daarom staan we als gelovige mensen anders in de maatschappij. We zullen de ouders moeten eren, de ouderen, en de over ons geplaatsten.

TOCH IS ER WEL EEN BEPERKING

Deze lezen wij in Mattheüs 10. De gehoorzaamheid aan ouders en ouderen heeft zijn grenzen. De Here Jezus zegt: "Wie vader of moeder liefheeft boven Mij is Mij niet waard". Daar ligt de grens.
Het is opmerkelijk dat de Here Jezus in Matth. 10 een rede houdt dit wel begint in de tijd waarin de Here Jezus op aarde was, maar die uitloopt op een tijd welke veel verder weg ligt, de eindtijd, onze tijd. De Schrift maakt het ons duidelijk: Er zijn grenzen. Grenzen aan de gehoorzaamheid, grenzen aan het eren van de ouders. Als de ouders ons dwingen om wegen te gaan die niet de wegen van God zijn, dan is de grens bereikt. Als we vader en moeder met meer liefde omringen dan wij God liefhebben, dan zijn we over de grens heen.

DATZELFDE GELDT VOOR DE MAATSCHAPPIJ WAARIN WE LEVEN

We zullen het er in de naastbijzijnde toekomst niet gemakkelijker op krijgen. Want de maatschappij is zich aan het voorbereiden op het komende antichristelijke tijdperk. We zien dat aan de politieke beslissingen die worden genomen, we zien het aan de wetten, die steeds meer aan het verschuiven zijn. We zien het aan de New-Age beweging die steeds meer onze samenleving binnensluipt en geloofsondermijnend aan het werk is.
We denken aan de komende antidiscriminatiewet, die spoedig zal worden afgekondigd. In één van de dagbladen, ik meen dat het "De Telegraaf" was, las ik enige tijd geleden: "We begrijpen niet dat de christenen van Nederland niet massaal in verzet komen tegen deze wet". Zelfs de staat zal ons straks willen dwingen om dingen te doen die tegen het woord van God ingaan. Maar dan is de grens bereikt.
Dan zullen we bereid moeten zijn om het kruis op ons te nemen. Of zoals Paulus aan zijn jonge vriend Timotheüs schreef, het lijden te aanvaarden.
Daarom:
We zullen onze ouders moeten eren, totdat...
We zullen de overheid moeten gehoorzamen, totdat...
Er zijn grenzen, door Gods woord bepaald.
Toch vraagt Christus van ons, ja, vraagt Gods woord van ons om, zolang het mogelijk is de ouders, de ouderen, de gezagsdragers, te eren.
Waar we dat doen wandelen we in de weg des Heren. En zullen wij ons gedragen mogen weten door de belofte die God ook aan ons heeft gegeven: Opdat het ons wél zal gaan, geestelijk wél.

Jac. Schouten

WAT BEZIELT DE N.B.J.B.?

In deze serie gaat het over beleidsmatige zaken en verhalen uit de werkvelden van de NBJB zoals we dat noemen. De belangrijkste conclusie uit de voorgaande stukjes is: De NBJB bestaat bij de gratie van de gemeenten, want de NBJB dat zijn we zelf. Omgekeerd is het ook zo dat de gemeenten het werkgebied van de NBJB vormen. Dat vraagt natuurlijk om een beleid of zoals u wilt een werkorde of een opdracht. In dat samenspel van landelijk werk en afdelingen lijkt het er soms op, dat het een éénrichtingsverkeer aan het worden is.

VELE LEDEN, EEN LICHAAM

Het zangduo Elly en Rikkert Zuiderveld zingt n.a.v. 1 Cor. 12 samen met kinderen een liedje over het funktioneren van o.a. de hand en de voet van het lichaam. In dit wel hele bekende bijbelgedeelte schrijft de apostel Paulus over de verschillende gaven die in de gemeente tot werkzaamheid komen. Tot nut van het geheel: de gemeente van Christus. "Alles is nodig, niets teveel", zingen Elly en Rikkert. Omdat de NBJB in landelijk verband toch eigenlijk ook een deel van de gemeente is, wil ik mijn taak binnen de NBJB ook zo zien en beleven. Een eenvoudig radertje zijn om de NBJB in beweging te houden.

NBJBEWEGING

Ik weet nog van de tijden dat er lange rijen bussen en auto's bij de Vinkenhof stonden waarmee we naar de toogdag trokken. Ik weet nog van de fantastische vakantieweken op Renderloo waar ik tot het besluit kwam de Heer de volgen en te dienen en van de fijne kaderdagen en weekenden in DE BRON te Dalfsen. Het is jeugdsentiment geworden. Want het gaat er nu anders aan toe. We zijn dus wel degelijk in "beweging". Maar laat ik mij tot de laatste 5 jaar beperken.
Boekhouden is mijn vaak, daarom ben ik ook penningmeester van de sektie Kinderwerk geworden. Maar meteen toen ik bij de NBJB binnenkwam ging het Jeugdburo het boekhoudwerk doen. Een goede zaak, gemakkelijk voor de afdelingen. Eén adres voor financiële- en andere zaken.
Voor de penningmeester dus meer tijd voor beleidsmatige zaken; Begroting en financiële verslagen maken; het op een rijtje zetten wat de financiële voordelen v.d. afdelingen nu eigenlijk zijn als ze aangesloten zijn bij de NBJB. En dat is heel wat. Inmiddels is de kortingsregeling verbeterd en kunnen goeddraaiende gewesten fin. ondersteuning krijgen. In de Fin. Comm. van de NBJB is de laatste jaren regelmatig over de automatisering van het Jeugdburo gesproken. De jeugdraad heeft een andere opzet gekregen. Lieve mensen wat een beweging.. Wat hebben we een schitterende organisatie. Ik ben vervuld van dankbaarheid als ik dit zo overzie.

IS ER NIET MEER?

Natuurlijk is er meer. De titel van deze serie artikelen is "Wat bezielt de NBJB?" Bezieling komt door personen die de organisatie vormen. Deze personen worden ieder op hun eigen wijze (ergens door) geïnspireerd en brengen dat op hun eigen persoonlijke wijze binnen de NBJB. Elk radertje heeft zijn eigen karakter. Zoals het op velerlei terreinen voorkomt gaan we ook binnen de NBJB tegenwoordig anders met elkaar om, spreken we de dingen anders uit. Hoewel personen de organisatie vorm en gestelte geven is het denk ik toch niet goed dat we daarom elkaar persoonlijk bekritiseren als er eens iets anders uitpakt of gedaan wordt zoals we zelf graag zouden willen. Als er iets niet goed gaat heeft dat meestal als oorzaak dat we er geen goede afspraken over hebben gemaakt of dat er geen goede taak is gesteld. En dat is nu juist een zaak van ons allen. Daarom is het zo jammer dat veel afdelingen (=gemeenten) het op b.v. een jaarvergadering laten afweten. Er is best wel kritiek op de NBJB te leveren. Niet elke "beweging" die we maken pakt goed uit. Zijn we b.v. als jeugdbeweging niet enthousiast aan het conciliair proces begonnen? Wat hebben we heftig gediscussieerd. Mijns inziens is de NBJB ook de plaats waar wel eens een proefballonnetje opgelaten kan worden. Mits... je maar rekening met de ander wilt houden.

INSPIRATIE

Mijn inspiratie om met de NBJB bezig te zijn ligt in dat heerlijk, veelomvattende Evangelie van Jezus Christus. Door Zijn Geest wil de Here Jezus mij steeds weer kracht en wijsheid geven om dienstbaar te zijn in dit stukje van Zijn Koninkrijk. Dat blijft ondanks al ons "bewegen", het aanpassen aan de omstandigheden, onze vaste grond. Dat uitgangspunt is onveranderlijk. Het is het hart van ons funktioneren. Zoals de NBJB als organisatie bestaat bij de gratie van de gemeenten zo vindt ons handelen haar kracht in de genade die we van onze Hemelse Vader ontvangen. Dit is wel een erg persoonlijk stuk geworden denk ik. Er zou nog veel meer te schrijven zijn. Omdat de subsidiestroom afgeknepen wordt staat ons nog heel wat "beweging" te wachten. Maar daarin zal ongetwijfeld ook blijken dat we elkaar nodig hebben, meer dan ooit. En daarom wil ik afsluiten met een vakantie-ervaring van afgelopen zomer. Toen wij, diep in de Achterhoek, een kerkdienst van de plaatselijke Hervormde gemeente meemaakten, werd in die dienst een kindje op verzoek van de ouders niet gedoopt maar "gezegend", op de manier zoals wij dat doen bij het "opdragen" van onze kinderen. "Het moet later bewust zelf kunnen beslissen wat het doet", aldus de ouders. De voorganger gaf als verklaring; Zo gaan we tegenwoordig met elkaar om, we moeten bij elkaar blijven. Er valt vanzelf te discussiëren over dit standpunt maar ik vond dit zo hartverwarmend dat ik daardoor al gezegend werd. Ondanks bijna twee eeuwen kerkgeschiedenis (met afscheidingen en zo meer) klonk in die dienst het reddende evangelie van Jezus Christus.

NOARDBURGUM — Bram Postma

NBJB: LEVENSLANG

Ervaringen met de N.B.J.B., welke baptist heeft dat nu niet? Ook mijn ervaringen zijn - ik ben zoals men dat noemt opgegroeid in een baptisten gemeente - dan al vanaf een tijd geleden, hoewel: als je op de zondagsschool zit, heb je niet door welke organisatie of 'toeleveringsbedrijf' daar achter zit. Maar in de loop der jaren werd de lijn van de N.B.J.B. langer en dus duidelijker: na zelf de zondagsschool, tussenjeugd en jeugd doorlopen te hebben, heb ik zelf zondagsschool en tussenjeugd in de gemeente Zwolle gedaan, in de gemeente waar ik nu lid ben - Utrecht Silo - heb ik een korte tijd zondagsschool gedaan en ga ik dit jaar 'de jeugd doen' én dus heb ik met N.B.J.B.-materiaal gewerkt en zal dat ook blijven doen. Het lijstje 'ervaringen' wordt ongemerkt langer: N.B.J.B.-weekenden (bezocht en meegeholpen in het organiseren van enkele weekenden), kampen op De Vinkenhof, toogdagen, cc-vergaderingen, J.A.V.'s. Breek er eens uit, en een poosje in het bestuur van deze stichting, de 20+ werkgroep, en van daaruit in de raad jeugdwerk en de jeugdraad.
Zo is de betrokkenheid bij de N.B.J.B. ongemerkt tot een tot nu toe levenslange verbintenis voor me geworden. Maar met plezier, want de N.B.J.B. gaat ervan uit dat het geloven en het leven van een mens niet twee verschillende werelden kunnen zijn en zo ervaar ik het zelf ook.
Deze week komt het wel heel sterk naar voren: het is de week van de poging tot machtsovername in de U.S.S.R. en deze dagen denk ik aan het B-kamp op De Strubben waar ik deze zomer ook ronddgedoold heb. We hebben daar gesproken over en beleefd dat macht ons leven bepaalt. De ene keer is macht duidelijker aan te wijzen - zoals nu in de U.S.S.R. - aan andere keer veel allerdaagser en daardoor ook veel onduidelijker, zoals bijvoorbeeld tussen kampers onderling of andere relaties van mensen, maar ook hebben we gesproken over de macht tussen gelovigen en over Gods macht.
Kortom geloven én leven én N.B.J.B. gaan voor mij goed en plezierig samen.

Aly Zantvoord

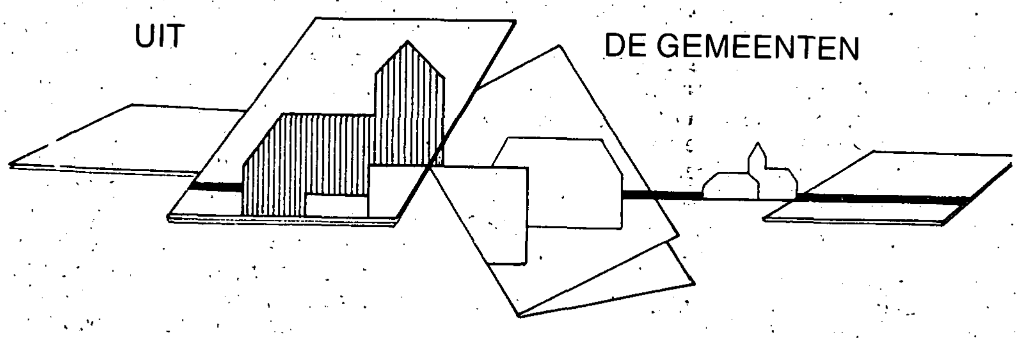
KURSUS GELOOFS-OPVOEDING

Zoals we al verschillende malen en op verschillende manieren hebben laten weten bestaat de mogelijkheid om in uw plaatselijke gemeente een kursus "Geloofsopvoeding" te laten verzorgen door de NBJB.
Inmiddels hebben verschillende gemeenten laten weten van deze mogelijkheid gebruik te willen maken.
De eerste keer dat deze kursus "proefdraaide" was in Hengelo.
Van die keer volgt hier een verslag van één van de deelnemers.

KURSUS GELOOFSOPVOEDING:

Toen we werden benaderd door de Werkgroep om in Hengelo een kursus te gaan houden, met als inhoud geloofsopvoeding, dit voor ouders met kinderen in de leeftijdsgroep 12-20 jaar, sprak ons dat best aan en hebben we onze medewerking toegezegd.
We zijn 4 avonden bij elkaar geweest met een 8-tal ouders en 2 mensen van de Werkgroep. Het waren goede avonden, waarop we veel van elkaar geleerd hebben over geloof en opvoeding.
Op de eerste avond hebben we een spel gedaan om elkaar wat beter te leren kennen. Een diskussie op papier, waarin je je mening goed weer kon geven, was ook erg leuk.
Verder waren er goede gesprekken over onderwerpen, die je zelf in kon brengen.
Het was allemaal heel goed voorbereid en de avonden waren heel zinvol. Het zou goed zijn, als er ook in uw gemeente zo'n kursus wordt gegeven. Neem gerust kontakt op met het Jeugdburo, want het is goed om met elkaar te praten over je geloof in God en de opvoeding van je kinderen.
Tonny Bootsma,
Baptisten Gemeente Hengelo 't Venster.
Mocht u over de kursus meer willen weten, dan kunt u informatie krijgen bij:
Lies Bijleveld, Velveweg 136
7533 XK Enschede, Tel.: 053-328358

Meer over de N.B.J.B. op pag. 7

DE GEMEENTE VAN STEENWIJK BESTAAT ECHT!

De immer kleine Gemeente te Steenwijk, in de kop van Overijssel, begint de vruchten te plukken uit de arbeid van tientallen jaren. Was er moed en vertrouwen, ook waren er tegenslagen en problemen of anders gezegd: innerlijke strijd welke de gemeenschap niet in de koude kleren ging zitten.
Onheilspellend soms, zo waren de meerdere dieptepunten welke vaak naijver tot gevolg hadden.
Steenwijk heeft enkele vaste predikanten gekend doch meestal was er een consulent die de schouders onder het Gemeentewerk zette met het oogmerk - mocht het toch eens staan te gebeuren - in de goede richting te komen.
Wijzend op Gods genade en trouw aan Zijn gebod en liefde jegens elkaar was er vaak een goede voortgang, doch plotsklaps was er weer een donkere wolk waar we geen raad mee wisten.
Toch, en dat zeggen we nu, hebben we door de zware en moeilijke periodes heen geleerd, dat het in de eerste plaats genade is en dat "de liefde" boven alles dient te staan, wil de Heer van ons leven de Heer ook van de Gemeente zijn.
Dieptepunten - hoogtepunten, beide maken we mee; bij andere delen der Gemeente is het niet anders, zo hebben wij vernomen. In de loop der jaren zijn er altijd leden geweest die wezen op de juiste richting met een doel voor ogen waarnaar wij ons gingen uitstrekken.
Daar, ondanks alle worstelingen, er zoveel zegening is, te veel om ze nu allemaal te noemen, willen we niet nalaten er enkele van de laatste jaren op te tekenen.

ZR. TERWEL

Sinds 1 sept. j.l. hebben wij de zoveelste periode afgesloten; 't was al weer vier jaar geleden dat zr. Marta Terwel als stagiaire ging werken om vanwege haar Tweede Weg Opleiding ervaring op te doen en het geleerde in de praktijk te brengen. Al spoedig ontstond in de Gemeente de vacature van consulent/voorganger en ondanks een vijftal kandidaten konden wij alleen nog een beroep op onze zr. Terwel doen en met succes. Dat was voor haar een uitzonderlijke beslissing waarmee de Gemeente overduidelijk haar instemming betuigde.
In de vier jaren die volgden zijn er vele besluiten genomen welke, naar het zich laat aanzien, voor de toekomst goede uitwerking beloven.
Zo hebben we de naast ons Kerkgebouw gelegen woning kunnen kopen met, voor zover nodig, financiën en inzicht van onze Unie Bouwstichting.
Hierdoor werd het mogelijk om het zondagsschoolwerk met onze toekomstverwachting mee te laten groeien; zijn we een kleine Gemeente, naar de kinderschare gerekend hebben wij een gezonde en blijmoedige toekomst.
Zr. Terwel heeft een enerverende periode mee mogen maken; we zijn veel aan haar verschuldigd. Dankzij haar is er goede voortgang gemaakt op fundamenteel terrein en het leren elkaar die ruimte te geven die nodig is, zonder de grenzen van eerbied en orde te verleggen.

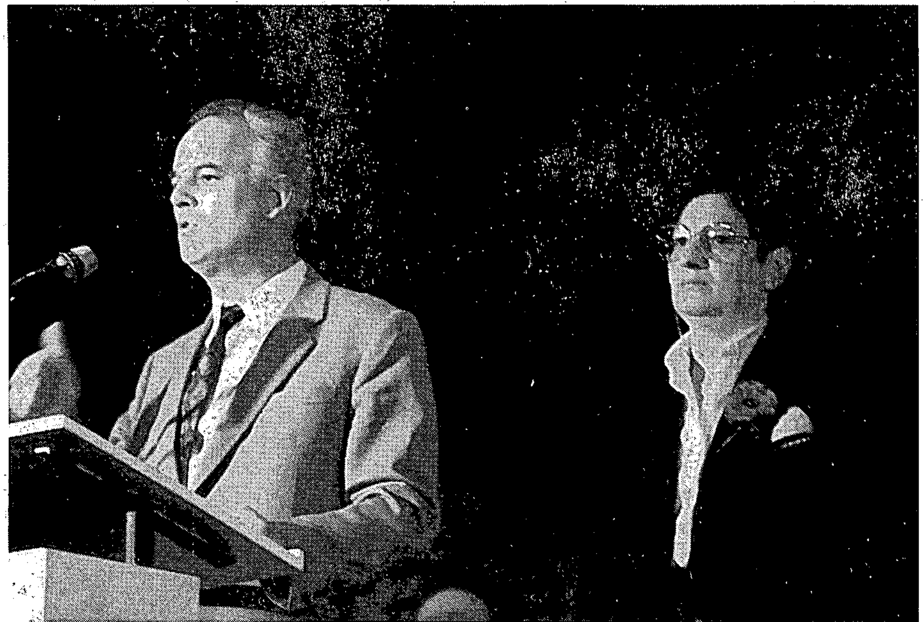
BR. EN ZR. MENTINK

Vrouw op de kansel en leraar in de Gmeeente; onze voorganger. Als wij met dit soort onderwerpen niet uit de weg konden en geen antwoord te vinden was, hebben wij onzelfs steeds voorgehouden: laat alle vragen bekend worden bij God. Het vertrouwen in Hem maakt dat we eerbiedig tegemoet gaan de zaken die ons te doen staan. Is het voor Steenwijk een primeur dat een Zuster - voorganger is en nog wel zo breed mogelijk, naar we horen ook voor Baptisten Nederland is het nieuw. Mocht het zo zijn dat dat niet iedereen kan toejuichen, we hebben nog een andere primeur.
Onze nieuwe consulent heeft zijn intrede gedaan. Br. Ron Mentink heet hij en samen met zijn vrouw Zr. Anneke Mentink hopen wij een goede voortzetting te hebben van "Gemeente-zijn".
Br. en Zr. Mentink hebben ook de tweede-weg opleiding gevolgd en zijn hierin geslaagd. Voor Steenwijk nu een dubbele kracht; moge ook dat een bevestiging zijn.
Zr. Anneke is ingedeeld in al de Gemeentelijke arbeid; de gesprekken zijn al goed op gang. Hoe haar taak genoemd zal worden, we wachten af en gaan voort.

J. Smit

EBF
EUROPEAN BAPTIST FEDERATION

EVANGELISATIE IN BULGARIJE

dr. Theo Angelov en zijn vrouw in Zwolle, 25 mei j.l.

Vorige week plaatsten we het verslag dat br. T.F. Smit schreef over de EBF-vergadering in Varna, Bulgarije. Van de EBPS ontvingen we berichten over wat er rondom de konferentie gebeurde, vergezeld van foto's.
Tot voor kort was het in Bulgarije streng verboden om buiten kerkgebouwen het Evangelie te verkondigen. Dat er buitenlanders zouden komen spreken was al helemaal ondenkbaar.

Inwijding van de nieuwe Baptistenkerk in Varna op 22 september. In 42 jaar was er in Bulgarije geen Baptistenkerk meer gebouwd, Er waren bijna 1000 mensen aanwezig. Bij de mikrofoon de twee voorgangers Boschidar Igor en Jordan Gospodinov.

Maar in september 1991 lag dat allemaal heel anders. De EBF vergaderde heel openlijk in de badplaats Varna. Er kon een perskonferentie worden gehouden. De predikant van de gemeente te Varna, Boschidar Igoff, die ook algemeen sekretaris van de Bulgaarse Unie is, verwachtte geen enkele journalist. Er kwamen er tien! En de volgende dagen kwamen ze terug en interviewden de Baptisten leiders. De Baptisten stonden op de voorpagina's van de kranten en kwamen op de televisie.

THEO ANGELOV

Op onze ontmoetingsdag "Terecht en Vooruit" in mei j.l. werden we verrast door de aanwezigheid van dr. Theo Angelov en zijn vrouw. Hij is voorzitter van de Bulgaarse Unie, voorganger in Sofia en van beroep biochemicus. Ook voor hem is er veel veranderd.
Enkele jaren geleden bezocht hij met zijn vader, ds. Ivan Angelov, het distriktskantoor van de kommunisten in Michailovgrad. (Zijn vader had al zeven jaar om zijn geloof gevangen gezeten.) Ze vroegen om teruggave van de bezittingen van de plaatselijke Baptistengemeente, maar werden afgesnauwd en daalden onverrichterzake de trappen van het kantoor af. Op 19 september van dit jaar stond op dezelfde trappen Peter Barber, de Schotse Baptistenpredikant, en preekte voor 500 belangstellende Bulgaren. Een jongerengroep zong en gaf getuigenissen. "Nooit, zelfs niet in mijn dromen, heb ik gedacht dat ik ooit weer op deze trappen zou staan terwijl er gepreekt werd." Tachtig personen kwamen naar voren om hun leven aan de Heer te geven; ze ontvingen bijbelgedeelten en andere christelijke boeken.
P.S. Stuurt u post naar de Joegoslavische Baptisten? Zie DC van 10 okt. en de korrektie in DC van 17 okt. pjl

v.l.n.r. Theo Angelov, Karl-Heinz Walter, de Bulgaarse vice-president, Peter Barber en Knud Wümpelmann. De vier Baptistenleiders spraken met de politikus over de teruggave van genaaste bezittingen van Baptistengemeenten. Angelov noemde het resultaat van het gesprek een wonder!

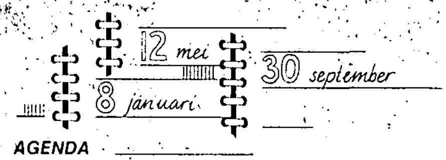
N.B.J.B. BEZUINIGT

Tijdens de J.A.V. te Harderwijk heeft de ledenvergadering van de N.B.J.B. een gewijzigde begroting aangenomen. Het ministerie van W.V.C. wil volgend jaar f 102.000 minder subsidie geven. De Tweede Kamer vergadert pas in december over deze zaak, maar wanneer de korting erdoor komt gaat dat direkt per 1 januari in!
Er behoeven geen N.B.J.B-ers ontslagen te worden. Juist onlangs zijn door natuurlijk verloop 28 formatie-uren vrijgekomen, die niet meer worden ingevuld. Dit bespaart f 36.000. Naast de twee jeugdkonsulenten in volledige dienst blijven twee administratieve werkers samen 38 uur per week in dienst.

Een kleine besparing wordt bereikt door het evenement DAG niet meer financieel te steunen. Er was een garantie van f 3.000. De DAG-kommissie ziet daarom voor 1992 af van het organiseren van DAG. Mogelijk kan het Strubben-festival tot een goed alternatief uitgroeien. Dit zal dan zichzelf helemaal moeten betalen, evenals het kampwerk.
Op de post promotie wordt f 12.000 bezuinigd. De reiskostenvergoeding voor bestuurs- en kaderleden daalt van 36 naar 18 cent per kilometer. Gemeenten die een jeugdkonsulent ontvangen worden geacht voortaan diens reiskosten te betalen. De prijzen van drukwerk zullen zo stijgen, dat ook dit kostendekkend wordt.

BIJDRAGEN GEMEENTEN

In 1990 droegen de gemeenten f 19.000 bij aan de N.B.J.B.; voor dit jaar is f 27.000 gulden begroot (- halen we dat?) De gewijzigde begroting voor 1992 gaat uit van f 40.000 uit de gemeenten. Alles wat minder binnenkomt leidt tot een tekort. Daardoor houdt deze begroting een duidelijke oproep aan alle Uniegemeenten in. pjl

15 november
Concert gezam. koren (Vroomshoop)

16 november
Zendingsdag (Zwolle)

19 november
Thema-avond Groninger Bond (Hoogezand)

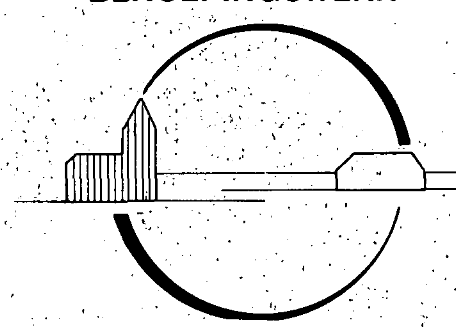
24 november
Intrede Chr. Eijer te Emmen

1 december
Jubileumconcert De Lofstem (Winschoten)

DUITSE BAPTISTEN KEUREN OPLAAIENDE RASSEHAAT AF

HAMBURG - "Uit het feit dat in tijden van werkloosheid en woningnood rassenhaat weer oplaait, blijkt dat we kennelijk niets geleerd hebben uit de geschiedenis van ons volk". Dat staat in een verklaring over vijandigheid tegenover buitenlanders, die de jeugdbond van de grootste Duitse vrije kerk heeft gepubliceerd. Het gaat om de bond van de Evangelische Vrije kerken, waarbij de Baptisten en de Vergadering van Gelovigen zijn aangesloten.
De vijandige houding tegenover mensen die al jaren als buitenlandse werknemer in Duitsland werken, is "een grote schuld tegenover God en mensen", aldus de verklaring. De bond toont zich geschokt over de agressie tegenover buitenlanders. In de verklaring worden zowel de bij de bond aangesloten kinder- en jeugdclubs als de gemeenten (met in totaal 86.000 leden) opgeroepen zich intensief met bijbelteksten bezig te houden, die spreken over bescherming van van vreemdelingen in de maatschappij en de liefde die zij behoren te ontvangen. Ook worden ze aangemoedigd contact te zoeken met buitenlanders. (idea dsl)

BEROEPINGSWERK

BEROEPBAAR

Langs deze weg willen wij meedelen, dat de Commissie voor de Opleiding, op haar vergadering van 16-10-1991, besloten heeft broeder J.H. Stukker een algemene beroepbaarstelling overeenkomstig artikel 3 van het reglement inzake voorgangers te verlenen.

Ten behoeve van een mogelijk nader kontakt geven we graag zijn adres door:

Ds. J.H. Stukker
Voorstraat 81
8715 HX Stavoren
Tel. 05149-1229

Voor de Commissie voor de Opleiding,
H. Schouten

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN FRIESLAND

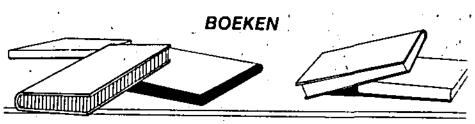
Als Bestuur van de Friese Bond zijn we blij en dankbaar voor de goede bijeenkomsten, maar ook voor de goede opkomst op 31 augustus en 26 september; resp. op "De Strubben" en te Sneek.
Ds. S.A. Wijchers zei op 31 augustus in zijn slotwoord "ondermeer: "Als gewest kunnen we samen dienstbaar zijn, zowel binnen onze Uniegemeenschap, alsook in de omgeving waarin we wonen en werken".
Wij willen graag dat de stijgende lijn in het bij elkaar komen en samen bezig zijn rondom een aktueel onderwerp, zich door zet. Er is ook alle reden om hierin vertrouwen te hebben.
In dit verband leek het ons goed om voor degenen welke op 26 september niet in Sneek konden zijn, ook langs deze weg nu al te attenderen op de gewijzigde datum van de voorjaarskonferentie 1992.
Deze wordt thans gehouden op zaterdag 14 maart 1992 in het kerkgebouw van de gemeente Heerenveen.
Dit heeft alles te maken met het beschikbaar zijn van de inleider Ds. Y. Horjus over het onderwerp: "Vrijheid en tucht in de Gemeente."
Wilt u de juiste datum alvast noteren?

Namens de Friese Bond, F. de Boer, sekretaris

RECTIFICATIE

Het juiste telefoonnummer van D. Boschma, Dokkum, luidt: 05190-93793

BOEKBESPREKING

Greg Officer, *Waar zijn wij in Gods naam mee bezig?* Woorden en begrippen rondom de eredienst uitgelegd voor jongeren.
Sliedrecht (Merweboeke) 1991. 88 blz. f 14,90.
De schrijver van dit boekje is Hervormd predikant. oorspronkelijk is hij een Baptist uit de V.S. (blz. 12, 70). Hij richt zich op jongeren in de Hervormde en Gereformeerde kerken. Daar gebruikt men het Liedboek en daar vallen termen als intochtslied, drempelgebed en kyrie.
Onder onze jongeren zal er minder vraag zijn naar dit boekje. Wij zouden over doop en avondmaal anders schrijven. Toch is het helder geschreven en grappig geïllustreerd. De hoofdstukjes zijn kort en worden gevolgd door goede gespreksvragen. Het levende geloof van de schrijver verwarmt het geheel.
Aan het eind staat een literatuuropgave. Voor docenten en predikanten geldt een speciale prijs van f 8,90 pjl

106e jaargang nummer 39 - 7 november 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GOD HEEFT DE BLIJMOEDIGE GEVER LIEF

Twee weken geleden las u in ons blad over de nieuwe akties voor Oost-Europa. Voor 1 december willen de Nederlandse Baptisten geld bijeen brengen om een eerste voedseltransport naar Moldavië te betalen. Dat transport vertrekt al op 2 december, zo de Heer wil. Met dat transport gaat ook winterkleding mee, die voor 15 november moet zijn ingezameld. Wat doet uw gemeente?
De Stichting Oecumenische Hulp, waar onze Unie aan deelneemt, vraagt noodhulp voor vluchtelingen binnen Joegoslavië. Onder andere via 45 plaatselijke Baptistengemeenten wil men noodzakelijke dingen als medicijnen, zeep en kleding uitdelen. Een en ander kan ter plekke worden gekocht, wanneer wij geven (Noodfonds der Unie, giro 81255).
Tegelijk hebben we een nieuwe tijdelijke zendelinge, zr. Aukeline Hunse, en heeft de A.V. te Muntendam ook de twee voorgestelde kandidaten voor de zending aanvaard. De Unie Zendingscommissie kan dus ook best een extraatje gebruiken.

TWEE GEVAREN

Aan de andere kant zijn de eerste etalages vol kerstartikelen al weer gesignaleerd. Het geluk is in Nederland volop te koop. Hoe reageren we? Het gevaar is groot, dat we afgestompt raken door de vele vragen om geld.
Er is echter nog een ander gevaar. Zal de aandacht verschuiven van hulp aan donkere mensen ver weg naar hulp aan mede-Europeanen? Dat laatste zou begrijpelijk zijn. Hoe dichterbij de nood, hoe meer we worden geraakt. Maar het zou niet terecht zijn! Als Baptisten zijn we verplichtingen aangegaan tegenover onze medemensen in Sierra Leone, waar onze zendelingen werken. Laten we vooral niet ophouden goede dingen te doen in de mening dat we betere dingen kunnen doen. Hulp aan Oost-Europa mag niet ten koste gaan van hulp aan Afrika en de hele Derde Wereld.

ZIJN WEZEN IS GEVEN

Vorige week wees ik in dit blad op ons rentmeesterschap over ons geld en onze tijd. Paulus benadrukt in 2 Korinthiërs 9 dat geven een geweldige zaak is, als we het vrijwillig en blij doen. Uit dat hoofdstuk komen de woorden boven dit artikel. Dat hoofdstuk gaat over geven, net als het hele hoofdstuk ervoor. Het eindigt dan ineens met de woorden: "God zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave." Daarmee bedoelt Paulus Jezus Christus. Iemand schreef:
Wil Paulus met zijn verwijzing naar Gods gave ons eigen geven in de schaduw stellen of kleineren? Nee. Paulus wijdt de hoofdstukken 8 en 9 aan ons geven en dat doet niet aan als minachting ervan. Paulus wil ons juist bemoedigen en onze goedgeefsheid steunen. Zie, Korinthiërs, in zo'n grote God gelooft u. Zijn wezen is geven. Hij geeft niet afgepast en nors, maar met volle handen. Wie gelooft in deze God, die de onuitsprekelijke gave geeft, kan niet anders doen dan zijn hart en zijn handen wijd openen. Zo is Gods geven de bron van alle christelijke geven.
In wat voor God geloven wij? Zou Hij blij zijn met onze Sinterklaas- en Kerstvieringen? Zeker, Hij gunt ons onderhoud en onderdak. Maar ook heeft Hij de blijmoedige gever lief!

Pieter J. Lalleman

VERDER IN DIT NUMMER

ALGEMENE VERGADERING

U heeft het vast al gehoord: de A.V. heeft de agenda niet afgewerkt en zal op 23 november worden voortgezet. Open staan nog de agendapunten 20, 21, 23 en 24. Hieronder vallen de twee belangrijkste zaken, te weten de benoembaarstelling van zusters en de toekomst van ons blad De Christen.
In de wandelgangen verluidt dat de voortzetting in Utrecht-Noord zal plaatsvinden. Naar verluidt is de A.V. van 1992 uitgenodigd door de gemeente Hoogeveen.
In dit nummer vindt u een verslag van sektie B.
Vooruitlopend op de andere verslagen hier alvast de uitslagen van de verkiezingen. Er werden telkens 222 tot 224 stemmen uitgebracht.
Voorzitter A.V.: W.J. Blanken 218.
Uniecommissie: A. Niessink 220;
in vakature: S.A. Wijchers in tweede ronde 117.
Financiële Comm.: J. Kraster 224.
Evang. Comm.: M. Kanis-v.d. Werf 219,
P. Wijchers 197.
Zendings Comm.: C. Molema 224;
in vakature: G.J. Goessens 116.
Comm. v.d. Opleiding: P.J. Prijt en
H. Vewoerd beiden 192.
Redaktie DC: H.D. Huiting en
P.J. Lalleman beiden 180,
J. Schotanus 124, Jac. Shouten 140 en
J.H. Stijkel 159.
De U.C. deelde mee dat het dagelijks bestuur der Unie onveranderd blijft.

—.—.—.—.—

Br. H. ter Braak (Hengelo-Centrum) werd op weg naar Muntendam aangereden. Zijn auto lijkt verloren te zijn, maar hijzelf arriveerde ongedeerd per taxi in Muntendam. pjl

A.V. MUNTENDAM

A.V.-IMPRESSIE
Een oude man, weglopend van sporthal de Menterne, staat stil en zegt: "Dat is aal wat noi?"
Loopt even verder en zegt tegen naderende A.V.-deelnemer: "Munt'ndam wordt innoom'n".

SCHIJN OF WERKELIJKHEID

Het zal wel niet overal het gebruik zijn, dat komende week kinderen van huis tot thuis trekken in verband met St. Maarten.
Waar het wel zo is hebben de kinderen op 11 november feest.
Of het nu mooi of mal weer is, droog is of het regent, met een brandende lampion in de éne hand en een tas in de andere hand gaan ze van deur tot deur.

Ze bellen aan en zingen een lied; bijvoorbeeld: "11 november is de dag, dat mijn lichtje branden mag".
Dan krijgen ze iets lekkers, in de vorm van snoep of fruit en gaan naar de volgende deur.
Elk jaar is het weer een mooi gezicht, al die kinderen in de straat met een brandend lichtje in hun lampion.
Eigenlijk moet zo'n lichtje elke dag branden.
Niet alleen op 11 november, met St. Maarten, op het feest van de kinderen, maar de Here Jezus verwacht van ons dat wij als een lichtje branden in de nacht, dat we werkelijk wandelen in het licht met Jezus.
Hem met een waarachtig hart dienen.

ONZE MODERNE WERELD

Daarin ontmoeten we veel schijn.
Heel veel zaken zijn erop gericht, dat het uiterlijk het belangrijkst is. Dat zien we in de reklame op de televisie, dat komen we tegen in folders en tijdschriften.
Niet de inhoud is belangrijk, maar de buitenkant.
Iets bezitten of iets hebben, het uiterlijk lijkt steeds meer noodzaak te worden om echt gelukkig te kunnen leven.
Met als gevolg, dat velen gaan denken, dat dit ook zo is.
Mensen gaan zich dan ook helemaal ervoor inzetten om iets te bemachtigen.
En dat laatste woord geeft al aan, dat die zaken ons in hun macht krijgen.
Maar als het gaat om het Koninkrijk van God, dan zouden we toch daaruit moeten leven.
Bij Jezus, in zijn Koninkrijk, gaat het niet om de schijn.
In zijn Koninkrijk gaat het om het zijn.
Gaat het om de werkelijkheid van zijn heerschappij.
Maar we zien hoe de schijn toch een grote aantrekkingskracht heeft.
Hoe gemakkelijk we kunnen toegeven aan de verleiding.
Hoe gauw we af kunnen gaan op de buitenkant.
In onze "moderne" wereld, waarin we leven als koningskinderen, gaat het er niet om dat we bewonderd worden door mensen of slechts schatten verzamelen op deze aarde.
Dat alles heeft voor de Heer geen waarde.
Daarmee kunnen we niet bij Hem aankomen.
We kunnen in onze "schatten" veel tijd en energie steken, ze beschermen. Ze kunnen ons zo gemakkelijk in de greep hebben, dat we eraan onderworpen zijn.
Ook in onze "moderne" wereld mogen we echter zien waar het op aan komt in ons leven.
Zo heel onschuldig, alsof er geen vuiltje aan de lucht is kan het bezit een afgod worden.
Zijn invloed dringt het leven binnen en heeft ons voor we het weten in zijn macht.
Als we de Heer dienen, is schijn bedrog en mag zijn licht in ons leven schijnen.
Dat is het meest waardevolle in ons leven, die werkelijkheid van de levende Heer, ons geloof in Hem, de genade die God ons schenkt door Jezus, zijn Zoon.
Dan zijn we rijk in de Heer, en dat is niet in bezit, geld of goed uit te drukken.
Ons zijn eigendom weten is de grootste rijkdom die we maar kunnen hebben.
Wat zouden we ons meer wensen, dan de werkelijkheid van het Licht in onze duisternis?
Is in een wereld, waar zoveel schijn is, nog plaats voor het Licht, dat schijnt in de nacht?

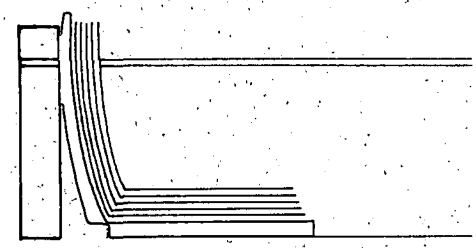
HEER, UW LICHT

en zijn liefde mag in en door ons schijnen, want waar Jezus is, daar zal de nacht verdwijnen.
Hij mag ons vullen met zijn heerlijkheid, zijn vuur. Zijn licht alleen: overwint.
De Heer mag zichtbaar in ons leven zijn.
Zichbaar mag zijn dat wij Hem dienen; werkelijk en van harte. Alleen zijn Woord, de Waarheid, bevrijdt ons.
In ons leven mag die werkelijkheid meer en meer doordringen, dat de Heer ons uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht. Dat we zijn eigendom zijn, door zijn bloed.
Om Gods grote daden te verkondigen, om het licht door te geven.
Geen "schijn"-licht dat als een nachtkaarsje uitgaat, maar werkelijk licht, dat meer en meer mag stralen, dat overwint.

J.H. Stijkel

GRONINGER BOND
De laatste Thema-avond van 1991 zal gehouden worden op dinsdag 19 november. Het onderwerp van deze avond zal zijn:
"Gezegend en Gezonden"
ds. N.A. van der Leer zal de leiding deze avond hebben. Ieder is van harte uitgenodigd om deze avond aanwezig te zijn in de Baptisten kerk aan de Beukemastraat te Hoogezand.
De aanvang is 19.30 uur.
Tot ziens in Hoogezand.
C. Pleijsier. Secr.

GOEDE WERKEN: VRUCHT OF PRESTATIE

Vanuit de Bijbel en door de eeuwen heen kennen we het beeld van tweeërlei kerkmens of christen. De christen die door de waarheid gegrepen is en degene die de nadruk legt op het zich waarmaken in deze wereld. In het laatste geval spreekt men tegenwoordig vaak over het authentiek mens-zijn. Het zal misschien nog niet eens zo eenvoudig zijn om een duidelijke analyse hiervan te geven. In de praktijk groeien deze twee benaderingen vaak uit elkaar en komen ze zelfs tegenover elkaar te staan. Ook hier geldt: Wat God geïntegreerd bedoeld heeft, scheide de mens niet. Het is Gods bedoeling om, op grond van het verzoeningswerk en heiligingswerk van Christus ons vrij te maken van alle ongerechtigheid en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken. (Titus 2:14).

EERST KOMT DE REINIGING

Als we even in een concordantie kijken naar het woordje rein en de verwante woorden, dan moeten we wel de conclusie trekken dat God het "rein zijn" van doorslaggevende betekenis vindt. De nadruk ligt op het zich onbesmet van de wereld bewaren om aan de Heer toegewijd te kunnen zijn. Dit gold voor de Godsmannen uit het Oude en Nieuwe Testament, voor het Volk Israël en het geldt ook voor de gelovigen en de Gemeente van vandaag. God heeft in Christus voorzien in de mogelijkheid om gereinigd te kunnen worden.

DE TYPOLOGIE EN DE SYMBOLIEK VAN HET OUDE TESTAMENT

In de beelden van het Oude Testament zien we hoe nauwgezet er rekening gehouden moest worden met Gods eis van reinheid en zuiverheid. Zelfs de afbeeldingen van het toekomstig heil mochten in niets bezoedeld worden. Alles in de typologie en de symboliek moest een weergave zijn van Gods heiligheid. De voorwerpen en de mensen betrokken bij de offerdienst en de priesterdienst moesten op grond van duidelijke voorschriften gereinigd worden. Aan het offerdier zelf mocht ook niets mankeren.

DE REINE GEMEENTE ERVAART DE KRACHT VAN DE HEER

Reinheid van handen en zuiverheid van hart gaan samen (zie Ps. 24:4). "Toets mij, Here, keur mijn nieren en mijn hart. Want uw goedertierenheid houd ik voor ogen, en ik wandel in uw waarheid" (Ps. 26:2&3). Als we aarzelen dit gebed van de psalmdichter in de gemeente en in ons persoonlijk leven na te bidden dan zullen we ons bewust worden dat we een opwekking nodig hebben. De gemeenten die hun morele standaard verlagen om zich ruimer op te stellen zullen hun geestelijke kracht verliezen en ook uiteindelijk niet gevrijwaard worden van de kerkverlating. De keerzijde hiervan is de Bijbelse standaard van reinheid en zuiverheid aanhouden en daardoor steeds meer de kracht van de Heer ervaren. In dit geval zal elke uitwendige groei een gevolg zijn van de inwendige groei, zoals de Heer het bedoeld heeft.

WATER BIJ DE WIJN

Op ethisch gebied wordt er vaak steeds meer water bij de wijn gedaan. Het Woord van God heeft heel wat te zeggen over immoraliteit. Wij kunnen ons druk maken over allerlei zaken, die zelfs niet in de Bijbel genoemd worden, zonder moeite te hebben met die dingen, die van Genesis tot Openbaring duidelijk veroordeeld worden. Men bewandelt allerlei slinkse wegen om ons het tegenovergestelde te laten geloven van wat er letterlijk staat. Is er wel ooit een tijd in de kerkgeschiedenis geweest waar zo openlijk de zonde is binnengehaald in de gemeente van Christus? Een tijd waarin lichtvaardig wordt omgegaan met de heilige staat van het huwelijk. Waarin andere sexuele leefvormen worden geproclameerd door de leiders van de kerk. Wie een krant leest weet dat er in onze eigen landelijke gemeenschap dingen gebeuren, waaraan de meerderheid van de aangesloten gemeenten geprobeerd heeft een halt toe te roepen. Hierbij schijnt de heiligheid van God ondergeschikt te zijn aan de heiligheid van de autonomie van de plaatselijke gemeente. Ten koste van wet en evangelie moet je dan die anderen in hun waarde laten. De "eigenwaarde" van de individuele mens en de plaatselijke gemeente heeft voorrang boven de heilige wil van God. Met de pluriformiteit van de gemeenten als dekmantel blijven dingen bestaan, die de Here een gruwel zijn. Iedereen mag toch zijn eigen mening hebben! Er wordt ruimte gevraagd voor de eigen weg.

VRAAGT NAAR DE OUDE PADEN

Laten we bij voortduring toch vragen naar de goede weg. Wij zijn toch ingegaan door de enge poort, waarbij wij de rijkdom aan al onze eigen meningen achter hebben gelaten om onder leiding van Woord en Geest te weten te komen wat God er van denkt. Wij willen toch geen verkeerde wegen kiezen? We mogen toch wandeöen op de weg, die God gebiedt, opdat het ons geestelijk welga? De Heer wil ons samen één hart en één weg geven. Het gereinigde "eigen volk" van God wil vanuit het Woord z'n eigen mening laten samen vallen met de zuivere mening van Woord en Geest. Dit bijzondere volk van God wil zich in woord en wandel toch graag stellen onder de tucht en liefdevolle terechtwijzing van de Heer en Zijn Woord. Waar deze tucht niet meer functioneert in de plaatselijke gemeente kunnen we de vreemdste dingen tegen komen. In het landelijk samenwerkingsverband moeten we toch ook kunnen komen tot een GEMEENSCHAPPELIJK SAMENLEVINGS AKKOORD, waarbij duidelijk wordt wat beslist niet meer door de beugel kan. Als er op een Algemene Vergadering bij grote meerderheid een duidelijke beslissing is genomen over een bepaalde morele zaak en men houdt zich daar niet aan, dan moeten daar even duidelijke sancties aan verbonden worden of zo'n beslissing moet herroepen worden. Als een Algemene Vergadering of Unie van Baptisten in het buitenland zich onomwonden heeft uitgesproken over bepaalde zaken, dan kunnen wij in Nederland, zolang wij aangesloten zijn bij hetzelfde internationale verband, ons daar alleen maar bij aansluiten, tenzij wij ons daarvan openlijk distantiëren. Natuurlijk zijn er nog vele zaken waar we verschillend over kunnen denken, maar als het gaat om wezenlijke dingen, die op ethisch gebied liggen en alles te maken hebben met de reinheid van de Gemeente van Christus, dan moet daar om "des gewetenswil" eenheid van leer en wandel zijn of het samenwerkingsverband stelt absoluut niets meer voor. Als wij zo gewetensvol tot God naderen, dan zal Hij tot ons kunnen naderen, om zich in Zijn heiligheid en kracht te openbaren. Jakobus toont ons de weg waarlangs: Reinigt uw handen, zondaars en zuivert uw harten, gij die innerlijk verdeeld zijt. Beseft uw ellende, treurt en weent; uw gelach moet veranderen in treurigheid, en uw vreugde in neerslachtigheid. Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen (Jak. 4:8-10).

VRUCHT EN PRESTATIE

Er is zoveel te doen in de gemeente en in de wereld. In Gods algemene genade komen er nog vele dingen tot stand, die een pleister zijn op de vele wonden. Doch waar in de Gemeente van Christus er zoveel druk moet worden uitgeoefend om de mensen zich ergens voor in te laten zetten zullen er wel dingen tot stand komen, maar veel van dat alles is dweilen met de kraan open. Alleen daar waar in diepe ootmoet gehuild wordt over de innerlijke verdeeldheid van "het eigen" volk van God, kan de echte vrucht van "het goede werk" ontstaan.

J. Schotanus

MUZIEKKOLOM

BAPTISTEN KOREN EN KWARTET MAKEN KERST-C.D.

Op 4 en 5 oktober heeft het Christelijk Mannenkoor "Stadskanaal" in de Martinikerk te Bolsward een feestelijke Kerst-C.D. opgenomen. De gezamenlijke gemengde koren "Polyfonie", "Zingend Getuigen" en "Looft den Heer" van de Baptisten Gemeenten Stadskanaal-N, Nw. Buinen en Muntendam zingen samen met het mannenkoor drie nummers: Komt allen tezamen, Ere zij God en het bekende For unto us a child is born van G.F. Händel. Ook het "Stadskanaalster Mannenkwartet" van de Bapt. Gemeente Stadskanaal-N. zingt drie prachtige liederen.
Verder werken mee aan deze C.D.: Jan Zwanepol - orgel, Loek v.d. Leeden - vleugel, Lubertus Leutscher - trompet, Fred Mann - panfluit, Rein Niemeijer - slagwerk en Henk Jonker - tenor. Muzikaal leider is Johan W. Pots. Vorig jaar heeft het mannenkoor ook een C.D. uitgebracht onder de titel "Lof aan de Heer". Dit is zo'n succes geworden, dat men het aandurfde nu een kerst-C.D. op te nemen. De C.D. komt eind november uit, evenals de Muziek-Cassette van deze opnames.
Wanneer u belangstelling hebt, dan kunt u contact opnemen met de dirigent (tel. 05990-14601).

ZANGCONCERT IN VROOMSHOOP

Op vrijdag 15 november wordt er een grote zangavond georganiseerd door vijf koren van Baptistengemeenten in het gewenst Twente. Deze avond vindt plaats in de Gereformeerde kerk aan de Julianastraat in Vroomshoop.
Medewerkende koren zijn:

Immanuël Vroomshoop
De Lofstem Almelo
Immanuël Hengelo
Vensterkoor Hengelo
Maranatha Enschede

Verder zal medewerking worden verleend door:

Heleen Postema, solozang
Rudolf ter Braak, orgel
Wlm Steenkamp, orgel
Wouter Siccama, piano
Henjo Leemans, trompet

De toegangsprijs is vijf gulden p.p. en de aanvangstijd is 20.00 uur. Kaarten aan de zaal of bij mw. R. de Jonge, Van Heekstraat 158, Enschede, tel. 053-336080.

SOUTHERN BAPTISTS TREKKEN STEUN IN

RÜSCHLIKON IN GROTE PROBLEMEN

Rüschlikon - Met verbijstering hebben de Europese Baptisten gereageerd op het plotselinge intrekken van de subsidie aan het Europese Baptistenseminarium in Rüschlikon door de Southern Baptists. Dit besluit brengt de opleiding in een onmogelijke positie, doordat het al op 1 januari a.s. ingaat.

De afgelopen 42 jaar hebben de Southern Baptists, de rijke en grote Amerikaanse kerk, Rüschlikon financieel gesteund. In 1989 ging de school geheel in Europese handen over, maar tot eind 1992 zou de steun uit de V.S. gelijk blijven om pas daarna eventueel geleidelijk te worden teruggebracht. Volledig onverwacht en in strijd met alle beloften hebben de leden van de zendingsraad van de Southern Baptists met een kleine meerderheid besloten, geen geld meer te geven. Het gaat om een bedrag van 365.000 dollar per jaar, maar liefst 40% van het budget van Rüschlikon.

OOST-EUROPA

Het besluit viel op 9 oktober, juist twee weken na de suksesvolle vergadering in Varna (Bulgarije). Iemand zei dat in de 26 jaar dat de EBF bestaat er nog nooit zo'n eenheid en kracht voelbaar was als daar. De Oost-West samenwerking binnen Europa werd verstevigd en over het seminarium werd uitvoerig en positief gesproken. Rüschlikon heeft altijd betekenis gehad voor Oost-Europa, maar deze betekenis zou juist na de grote politieke veranderingen nog hebben kunnen groeien.
Het uitvoerend komitee van de Europese Baptisten Federatie (EBF) reageerde snel en fel op het bericht uit Amerika: "Dit is een vertrouwensbreuk met alle 32 unies die in Rüschlikon samenwerken. Toekomstige samenwerking met de Amerikanen wordt ernstig belemmerd." De leiders van de Engelse en Duitse Baptisten zetten direkt vraagtekens bij de verdere relatie met de Southern Baptists.
De EBF citeert hierbij Psalm 15:4: de vrome breekt zijn beloften niet, zelfs als hij tot zijn schade gezworen heeft.

VERTROUWEN

De president van het seminarium, dr. John David Hopper, reageerde eveneens geschokt. Toch zei hij ook: "Een nieuwe geest van gebed en eenheid waait over onze campus. God zal voorzien uit de rijkdom van zijn genade. Wij vertrouwen de toekomst aan zijn handen toe." Tegen de studenten en docenten uit 23 landen zei hij: "Laten we standvastig zijn. We moeten onze gedachten gericht houden op onze taak. Dit seminarium zal niet sluiten. Niemand wordt naar huis getuurd. We zijn de Heer toegewijd om Hem te volgen."

EBPS-pjl

Student Frank Adams (zie DC 10 oktober) begroet dr. John David Hopper, terwijl diens gezin toekijkt. (foto archief EBPS)

WINSCHOTEN

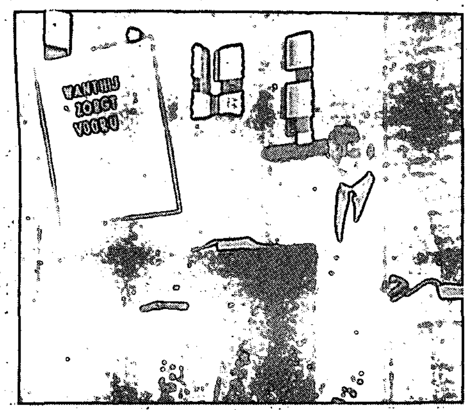
Het baptisten gemeentekoor "De Lofstem gedenkt op 1 dec 1991 het feit dat het koor in deze samenstelling 25 jaar een getuigenis mocht uitdragen door "Het Lied".
Wij hopen dit te doen door het geven van een jubileumconcert onder leiding van onze dirigent, de heer A. Velthuis.
Verder werken mee de heer D. Swama, "onze" fluitiste mej. G. Stuut en de violiste mevr. Wierth.
Het concert begint om 19.00 uur. Na afloop is er gelegenheid om het bestuur te feliciteren.
Wij hopen dat er vele gasten verwelkomd kunnen worden, vooral oud-leden waarvan wij geen adressen hebben.
Namens Jubileumcommissie, Mevr. Kl. van der Klok-Sipma
Acacialaan 56, 9674 AD Winschoten tel. 05970-23421

1 Petrus 5: 7
Geef al uw zorgen en problemen aan God want Hij houdt van u en zorgt voor u.
(Uit 'Het Boek')

AFSCHEID VAN AUKELINE HUNSE

ds. A. Wijchers

Zondag 6 oktober: in een overvolle kerkzaal van "Het Baken", (het baptisten gemeente-centrum in Emmen-Oost) nemen we rond bovenstaande tekst afscheid van Aukeline Hunse In een dienst, waarin het uiteraard om Aukeline gaat, maar waarin haar Heer, onze Heer, de Hoofdrol krijgt. Helemaal in de lijn van de belevingssfeer van Aukeline krijgt de lofprijzing in deze dienst een speciale plaats. Samen met gemeente, familie en vrienden (er waren 9 verschillende geloofsgemeenschappen vertegenwoordigd) zingen we liederen uit diverse liedboeken. In een kort gesprek met zr. Drenth vertelt Aukeline iets over zichzelf. Ds. Schaap zegt ons dat, hoewel het in deze dienst om Aukeline gaat, het niet alleen zij is, die zich door God in de kraag gegrepen weet. Iedere aanwezige mag zich door God geroepen weten om daar te staan waar Hij je plaatst. Namens de UZC spreekt ds. Wijchers Aukeline, helemaal in de sfeer van deze dienst, op een ontspannen, warme wijze toe. Drie dagen later, op woensdag 9 oktober is Aukeline in het vliegtuig gestapt, op weg naar Sierra Leone, om zich te voegen bij Anneke en Ducky, bij wie ze zal wonen. Samen met de anderen van de kliniek in Kassiri, wil ze zich door dit stukje medisch werk, dienstbaar stellen. We hopen en bidden haar toe, dat ze een hele goede tijd in Kassiri zal hebben en zien vol verwachting haar eerste rondzendbrief tegemoet.

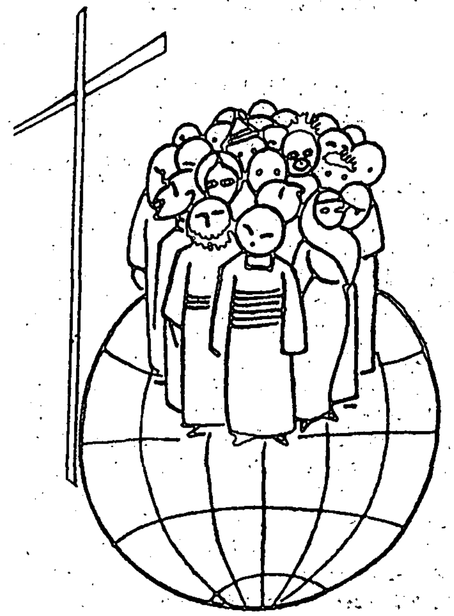
Namens de UZC,

Jannie Addens

Aukeline

PARTNERS.......

.......: OM CHRISTUS WIL

UITNODIGING

Zaterdag 16 november 1991 organiseert de UZC/WIN haar jaarlijkse

ZENDINGSDAG

Het THEMA zal zijn:

PARTNERS... OM CHRISTUS WIL

's Morgens zal br. DIETMAR LUTZ ons in zijn verhaal meenemen naar AFRIKA en ons laten horen hoe men daar het gegeven "PARTNERS" beleeft.

Na de middag-pauze gaan we samen een spel spelen....
Als "WITTE" of als "ZWARTE" geboren worden:...
De rest van je leven met deze "KLEUR" verder.....
Heb je daar wel eens over nagedacht???

De dag wordt besloten met een VIERING.
Rond gebeden, gedeelten uit Gods Woord en liederen willen we samen een moment van bezinning hebben.

Wanneer u zelf brood meebrengt, zorgen wij voor koffie, thee en soep, zodat de inwendige mens ook niets te kort komt.

VOOR DIT ALLES VERWACHTREN WE U IN DE
SAMENHOF-KERK TE ZWOLLE.

We willen rond 10 uur beginnen, maar vanaf half 10 staat de koffie klaar.

TOT ZIENS OP 16 NOVEMBER A.S.

NBJB: DE NOODKLOK LUIDT NOG

AV 1991
600 Muntendam 100

AV, SECTIE B: NBJB, UBS, DC en de C.v.d.O.

Sektie B, sinds jaar en dag de drukstbezochte sektievergadering, komt bijeen in de wat kleine toneelzaal; sektie A vergadert in de grote zaal. Dit raadseltje in de organisatie wordt opgelost door de opgestelde diaprojector met scherm en verduistering. Dat was blijkbaar in de grote zaal niet mogelijk. Gevolg is wel een bomvol zaaltje, waar de eerste minuten van de vergadertijd verloren gaan aan stoelen sjouwen.

Eerste punt is de NBJB. Die maakt van de gelegenheid gebruik om een dia-presentatie te introduceren, die door de gemeenten aangevraagd kan worden. Jeugdleider Geert Jan Blanken geeft een toelichting. Als je praat over de jeugd, heb je het over de geloofsopvoeding. Dit gebeurt thuis en in de kerk. Daarbij spelen bepaalde rituelen een rol, maar het gaat uiteindelijk om de ontmoeting tussen ouders, ouderen en jongeren. Daarbij komen vragen op, die men gerust bij de NBJB mag inbrengen, al kan daar geen passend antwoord gegarandeerd worden.
De dia-serie. Een doolhof waarin jonge mensen op zoek zijn, buiten vanaf trappen gadegeslagen door bezorgde ouders. Een kerk, waarin ouderen en jongeren elkaar soms even vinden, en met vallen en opstaan toch tot een gesprek komen. Zet aan tot nadenken, en is aan te vragen bij het jeugdburo.
Geen van de 114 afgevaardigden vraagt stemming over het jaarverslag. Wel mag de NBJB een compliment voor dit complete verslag incasseren.
Over incasseren gaan ook de mededelingen van de NBJB. Per 1 januari 1992 zal de NBJB, samen met 14 andere jeugdorganisaties, 25 procent minder rijkssubsidie ontvangen. Reden om de begroting voor 1992 aan te passen, inkrimpingen toe te passen en meer van de gemeenten te vragen.
Minister Hedy d'Ancona komt nog met een andere verrassing. Per 1 juli 1992 moeten alle 14 jeugdorganisaties die subsidie ontvangen samengebracht zijn in één verband, zodat het ministerie te maken krijgt met één rechtspersoon. Een bezuiniging op het werk van de ambtenaren. De 14 jeugdorganisaties zijn tegen. Zij vrezen het verlies van de eigen identiteit, maar de eis is hard: Anders geen subsidie meer.
NBJB-voorzitter A. de Vries memoreert de oude vraag of wij wel subsidie moeten aannemen. Gaat het alleen om bezuinigingen? De NBJB mag ook geen verlengstuk worden van de overheid, zij behoort toe aan de gemeenten.
Op vragen van de gemeenten antwoord Nico Wever dat de NBJB zich er niet bij neergelegd heeft. Men zoekt kontakt met de politieke partijen. Met 12 van de 14 organisaties is men op zoek naar het "maximale minimum", in het besef dat er niet veel te bereiken zal zijn omdat het over geld gaat.

UNIE BOUW STICHTING

Vrijwel geruisloos glijden de jaarstukken over de tafel. Geen vragen, geen commentaar. Voorzitter Bijleveld wil toch de gemeenten wel wat op het hart drukken. De UBS is geen bank, zij is er om de gemeenten aan gebouwen te helpen, op basis van wederzijds vertrouwen. De stichting geeft adviezen voor bouw en verbouw, en bij plannen is het raadzaam vroegtijdig kontakt op te nemen. De UBS heeft er wel moeite mee als gemeenten voor de financiering van hun gebouwen gebruik maken van de relatief lage rente van de leningen, maar hun reserve-gelden plaatsen bij een bank om zo meer rente te ontvangen.

DE CHRISTEN

Het weekblad De Christen is het enige stukje Uniewerk dat wekelijks onder ogen komt en daarmee van dichtbij bekeken kan worden. Dat wordt dan ook gedaan. Vragen over het jaarverslag. Het is te vaag. Waarom was het een moeilijk jaar? Waarom bedankten redakteuren? Wat is er gebeurd met de motie van Groningen Noord, AV 1990, dat DC verschillende gedachten en meningen dient weer te geven? Zo hebben enkele gemeenten bedenkingen tegen het gevoerde beleid.
De voorzitter van de redaktiecommissie, br. Jac. Schouten, acht het jaarverslag zeker niet vager dan vorige jaren. Bedankende redakteuren geven niet precies hun reden op. De redaktiecommissie onderging in 1990 een groot aantal veranderingen. En voor de duidelijkheid: De redaktie neemt geen stukken op waarvan te verwachten is dat ze scheidingen zullen veroorzaken. Verder schrijven de door de AV gekozen redakteuren ook naar eigen inzicht en mogelijkheden.

COMMISSIE VOOR DE OPLEIDING

Waardering voor het verslag, zorg over en afkeuring van het beleid zijn de geluiden bij het jaarverslag van de CvdO. Ook is er zorg over de continuïteit van de opleiding; het aantal studenten wisselt zo sterk. Eén gemeente is niet gerust op de koppeling met de Rijksuniversiteit Utrecht. En in plaats van een opleiding tot voorganger lijkt het steeds meer een HBO te worden, waarin bovendien zusters opgeleid kunnen worden tot voorganger.
Voorzitter Bouritius deelt de zorg over de aanmeldingen. De koppeling met de RU-Utrecht kwam reeds jaren geleden tot stand, en de opleiding vertoont inderdaad wat trekken van een HBO (Hogere Beroeps Opleiding, DeW). Hoofddoel van het seminarium is de opleiding tot het beroep van voorganger.
Bij het jaarverslag van het seminarium komt opnieuw de zorg over de weinige aanmeldingen boven. Een gemeente wil dat de CvdO er op aandringt dat studenten door hun gemeente aanvaard worden. Een andere gemeente is erg benieuwd naar de redenen waarom vier studenten gestopt zijn; wat is er met de studie aan de hand?
Rector O. de Vries benadrukt nog eens dat het een opleiding tot voorganger is. De normale weg voor aanmelding is via gemeente en CvdO, maar het seminarium stuurt geen mensen weg die voor eigen rekening willen studeren.
Wij vormen met onze 12.000 leden maar een kleine gemeenschap, die geen constante toevoer kan leveren van studenten. Vanwege de vertrouwelijkheid kan br. De Vries niet anders dan enkele oppervlakkige redenen melden waarom de vier studenten gestopt zijn.
Naar aanleiding van het jaarverslag van het curatorium merkt een gemeente op dat zij de opleiding inhoudelijk niet meer gezond vindt.
Curatoriumvoorzitter J.H. Hofman onderstreept nogmaals dat de opleiding duidelijk gericht is op het voorgangerschap. Ze is anders dan een bijbelschool. Ondermeer door een "roepingenzondag" in te stellen probeert men mensen te winnen voor het voorgangerschap.
Bouritius constateert een groeiend vertrouwen tussen studenten en CvdO. En verder krabbelt de CvdO weer uit een dal omhoog.
De CvdO besluit met een mededeling. Br. O.H. de Vries, benoemd tot bijzonder hoogleraar aan de Rijksuniversiteit Utrecht in de leerstoel over het Baptisme, zal op DV 10 september 1992 bij zijn ambtsaanvaarding de inaugerele rede houden.
Ver over de geplande tijd sluit voorzitter Niessink de vergadering. H.G. de Winkel

20+ WEEKEND "HET ZAL MIJ EEN ZORG ZIJN"

Aan de hand van dat thema hebben we een 20+ weekend in elkaar gezet over "dienstbaarheid".
Wat mag je ermee? Wat moet je ermee? Ben jij je broeders/zusters hoeder? Welke problemen kun je wel/niet op je dak nemen? Wat vind jij belangrijke waarden als het gaat om dit soort dingen? Wat doe je individueel, wat doe je als gemeente?
Data: 22 (vanaf plm. 20.00 u) en 23 november 1991. Plaats: De Strubben, Schoonloo. Kosten: f 30,-. Minimale bagage: Bijbel, slaapzak, pen en papier.
Nadere informatie of opgeven:
Jeugdburo NBJB, Postbus 405,
9200 AK Drachten, 05120-15687.

BOEKBESPREKING

Fernand Legrand,
Het teken van de talen.
Vaassen (Medema) 1991,
183 blz., f 22,50

In dit boek wordt het spreken in tongen veroordeeld. De auteur legt 1 Korinthiërs 13:8 zo uit, dat daarin het ophouden van deze en andere gaven van de Heilige Geest wordt voorzegd voor het moment dat de bijbel voltooid zal zijn. Alles wat we, in deze eeuw zien en horen, kan dan niet anders dan een vervalsing zijn. Deze uitleg deel ik niet. Ook Legrands uitleg van 1 Kor. 14 overtuigt me niet. En evenmin het aanhalen van inderdaad vreemde ideeën die sommigen verbinden aan de "tongentaal". Misbruik heft het goede gebruik niet op, zegt het spreekwoord.
In de twee laatste hoofdstukken gaat de auteur over de schreef. Hij speelt niet meer de bal maar de man. Hij bekritiseert de levensstijl van leidende personen in de charismatische- en pinksterbeweging om zijn argurmenten kracht bij te zetten.
Legrand redeneert vanuit de bedelingenleer met haar scherpe scheiding tussen Israël en de gemeente.

pjl

WAT HAALT GELOVEN IN U BOVEN ?

SOUVENIR

"MUREN VAN MIJN HART"

Rond 1920 woonde er buiten Ede een vrouwtje in een plaggenhutje op de hei. Ze was één van de laatste bewoners die in zo'n vochtig geval leefden. Zo had ze van kindsbeen af gewoond, vertrouwd met deze situatie. Reumatische aandoeningen plaagden haar hele lichaam. De gemeente Ede wilde deze ingezetene een goede woning aanbieden. Ondanks veel aandringen van de gemeenteambtenaar wilde ze de omgeving niet verlaten. De dag kwam dat ziekte en gevolgen van de reumatische aandoeningen haar dwongen in te gaan op de aangeboden verandering van de gemeente Ede. Een prachtig droog huisje, met veilige rechte muren wachtte haar. Na een week kwam de gemeenteambtenaar informeren hoe het haar beviel. Met tranen in de ogen vertelde ze zo blij te zijn met de verhuizing naar deze nieuwe plek. Ze had nog maar nauwelijks pijn van de reuma. Wat een spijt had ze, dat ze niet eerder was ingegaan op dit voorstel.
Dit verhaaltje verduidelijkt enigszins wat Dr. Bruce Thompson ons wil duidelijk maken in zijn boek: "Muren van mijn hart". Mensen ondergaan allerlei soorten beïnvloeding van anderen. Incidentele slechte invloed zal de persoonlijkheid van een mens niet zo gauw ontwrichten. Dr. Thompson laat zien dat langdurige negatieve beïnvloeding de persoonlijkheid van de mens misvormt. Door afwijzing, miskenning, negeren, minachting van de jonge mens kan deze op latere leeftijd in een identiteitscrisis terecht komen. Thompson stelt dat gezagsdragers zoals ouders en onderwijzers in de vorming en jammer genoeg ook misvorming van de persoonlijkheid een dominante invloed hebben. Zo kan in de loop der jaren door negatieve invloed van gezagsdragers in het ene geval een passieve reactie en in het andere geval een agressieve reactie worden opgebouwd. Achter deze zelfgebouwde muur zit de gekwetste persoonlijkheid gevangen. De zelfgebouwde muur van passieve reactie is opgebouwd met 'stenen' van afweer, kwetsbaarheid, angst, eenzaamheid, depressie. In tegenstelling tot de agressieve reactie die opgebouwd is met 'stenen' van agressie, vitterigheid, negativisme, verdediging, haatdragendheid, onzekerheid, wantrouwen, eenzaamheid. De schrijver vergelijkt deze wankele, zelfgebouwde beschermingsmuur rondom ons hart met het paslood van Gods Woord (Amos 7). Zo zien we hoezeer deze zondige muren afwijken van de bedoelde 'muur des heils' die God ons in Jezus Christus wil geven en wil laten bouwen. De schrijver fundeert zijn visie op twee bijbelboeken, Ezra en Nehemia, om tot herstel van de persoonlijkheid te komen. Niet zo'n makkelijk boek om te lezen. Het is meer een studieboek. Naast de andere pastorale studieboeken zoals van J.E. Adams, Dr. W.J. Ouweneel en Walter Barrett/Jef de Vriese een waardevolle aanvulling op christelijk pastoraal gebied.
Muren van mijn hart.
Uitgever: Gideon Hoornaar
ISBN. 906067 5614, Prijs f 23,50

Ede, J. Stienstra

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht. Ps. 90:1

Zo de Here wil is het dinsdag 3 december 1991 50 jaar geleden dat onze ouders en grootouders

W. Vrijstein en M.J. Vrijstein-Geerdink

in het huwelijk zijn getreden.

Op deze dag willen wij dit feestelijk met hen gedenken.
Er is gelegenheid tot gelukwensen van 16.30 tot 18.30 uur in Restaurant Mon Reve, Bennekomseweg 2-4, Ede.
(direct achter NS station Ede Wageningen)

A.J. Hoeksema-Vrijstein
M.L. Hoeksema
Geert, Marlies, David, Paul
Corr. adres: Stationsweg 92, flat 210, 6711 PW Ede. Tel. 08380-12356

DE KERSTKRANT
(zaaierkrant)
Als uw gemeente nog niet besteld heeft, gauw het bestelformulier naar het uniebureau!
of anders bellen: 030-284457

Op 7 september 1991 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald, onze zuster

Elisabeth Hakse-Hoekstra

op de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente Leeuwarden

REKTIFIKATIE

In DC nr. 35 (10 oktober) is in het artikel over Tabitha het logo van deze organisatie niet goed afgedrukt. We laten het hier nog een keer volgen.

"Veilig in Jezus armen"

God heeft thuisgehaald na een ernstige ziekte onze lieve schoondochter

Harmke Bakker-Huizinga

op de leeftijd van 49 jaar.

A.K. Bakker
N. Bakker-Attema
Makkum

Zandvoort, 23-10-'91

Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen

In volle zekerheid des geloofs is ontslapen onze zuster

Aaltje Oortwijn-Niemeijer

op de leeftijd van 96 jaar.

23 oktober 1991
Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

"En Vader zei: het hoeft niet meer, kom maar Thuis.

In die zekerheid is op 82-jarige leeftijd heengegaan onze laatste broer

Willem Pots

Hij mag nu rusten in vrede.

Grietje Mostert-Pots, Dokkum
Harmke Pots, Beerzerveld
Zwaantje van der Goot-Pots, Geldrop
Alle van der Goot, Geldrop

7681 BA Vroomshoop,
27 oktober 1991
Prinsenkamp 21

Heden heeft de Here tot Zich genomen onze zuster

Annie Gorter

op de leeftijd van 69 jaar.

Bolsward, 24 oktober 1991
Baptisten Gemeente Sneek

Nette jonge man, 49 jaar Baptist, zacht karakter, geen avonturier. Schuldloos gescheiden, zoekt lieve, eerlijke, betrouwbare vrouw om samen iets moois op te bouwen, doel huwelijk. Brieven onder nummer 18750 van dit blad.

106e jaargang nummer 40 - 14 november 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GEACHTE AFGEVAARDIGDE

Telkens opnieuw zijn er omstandigheden en gelegenheden om vanuit de gemeente mensen af te vaardigen met de bedoeling om vanuit die gemeente elders iets te brengen of door te geven. Als het goed is worden deze mensen met zorg gekozen, omdat er met heel wat factoren rekening gehouden moet worden. Men wil het beeld van de zendende gemeente geen geweld aandoen en men wil ook een goede ontvangst veilig stellen.

In de laatste tijd is het nogal eens voorgekomen, dat er vanuit de kerken van Nederland mensen naar Oost-Europa werden gezonden. Met meer dan gewone belangstelling hebben we de verslagen gelezen en gehoord van onze vertegenwoordigers naar de broeders en zusters in die landen. Zusters zullen de moeite genomen hebben een hoofdbedekking mee te neen voor de eventuele mee te maken kerkdiensten. Zij deden dat, ook al zou hier in Nedeland geen haar op hun hoofd eraan denken in de dienst een hoed op te zetten. Ook zullen ze hun make-up thuis gelaten hebben. Broeders hebben, waar nodig, hun rookgerei verborgen gehouden. Men wilde dan gewoon niet onnodig provoceren.

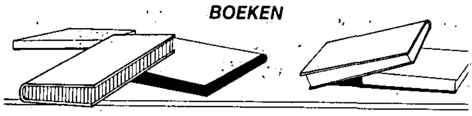
Bij Youth for Christ zijn (waren?) mogelijkheden om met een vakantie-werkkamp uitgezonden te worden naar andere landen en werelddelen om bijvoorbeeld te helpen om een school of een kerk te bouwen of om andere concrete taken te vervullen ter ontlasting van de eigenlijke evangelie-arbeiders. Er zijn gelegenheden geweest om via een filmpje kennis te maken met dit soort interessant werk. Ook werden hun diensten aangeboden aan verschillende zendingsorganisaties. Toch was er hier en daar wel aarzeling om op deze manier onze jonge mensen in te zetten in een andere cultuur. De openlijke omgang tussen jongens en meisjes in Nederland is vaak zoveel vrijer dan in vele andere landen. Men zal zich toch willen hoeden voor de "schijn des kwaads". Met de zuiverste motieven van inzet kan men toch het verkeerde beeld overdragen.

In de Bijbel zien we dat afvaardiging een belangrijk onderdeel van het gemeentelijk leven is. Toen men in Jeruzalem hoorde dat er in Antiochië een groot aantal Grieken tot geloof kwam, stuurde men Barnabas daarheen als hun afgevaardigde. Deze afgevaardigde wordt omschreven als een goed man, vol van de heilige Geest en van geloof. Als er later verwarring ontstaat worden er enkele mannen gekozen om met Paulus en Barnabas opnieuw naar Antiochië afgevaardigd te worden. Deze mannen worden omschreven als mensen die hun leven hebben over gehad voor de naam van onze Here Jezus Christus. Toen zij daar een tijd geweest waren, werden zij teruggezonden tot degenen, die hen hadden afgevaardigd (Hand. 15:33). Elders wordt een broeder met Titus meegezonden, wiens lof om zijn evangeliewerk door al de gemeenten verbreid is. Met recht een geachte afgevaardigde. Titus en deze broeder worden omschreven als medestander en medestrijder. Zij weten waarvoor ze samen staan en ze staan er samen voor. Anderzijds zijn zij afgevaardigden der gemeenten en een eer van Christus. Daarom de oproep: Geeft hun dus voor de ogen der gemeenten het bewijs van uw liefde en van ons roemen over u (2 Cor. 8:23, 24).

Al met al geen lichtvaardige zaak om afgevaardigde van de gemeente te zijn. Dat geldt voor onze bezoeken aan gemeenten elders, dat geldt voor het zendingswerk en warom zou dat niet ook kunnen gelen voor onze jaarlijkse Algemene Vergadering. Dat er van hen allen gezegd mag woden: Zij zijn afgevaardigden der gemeenten en een eer van Christus.

J. Schotanus

BOEKEN

BOEKBESPREKING

"De strijd om het beloofde land"
door David Dolan.
Uitg. J.J. Groen en Zoon, Leiden,
217 pagina's. Prijs 29,95.

Juist nu de vredesconferentie over het Midden-Oosten in het brandpunt van de wereldbelangstelling staat is het goed dit boek te lezen. Want de schrijver, zelf journalist en sinds 1980 woonachtig in Israël, geeft een duidelijk overzicht van de achtergrond van de strijd tussen Israël en de Arabieren. De schrijver vertelt hoe hij in Israël is gekomen en hoe hij de confrontatie beleefde tussen Joden en Arabieren. Het heeft er toe geleid dat hij een studie ging maken van dit grootste probleem in de wereld. Het resultaat van die studie lezen we in dit boek, dat zich gemakkelijk laat lezen. Hij beschrijft de geschiedenis van het Joodse volk door de eeuwen heen, om tenslotte uit te komen bij de terugkeer van dit volk naar het beloofde land. Daarnaast bespreekt hij uitvoerig het ontstaan van de Islam, en de plaats welke Jeruzalem inneemt in het denken van de Moslim. Voor de Moslims is Jeruzalem de derde heilige plaats ter wereld, na Mekka en Medina. Voor de Joden is Jeruzalem de eerste heilige plaats ter wereld. En met deze wetenschap zal het blijken dat de strijd om het beloofde land niet alleen een politieke strijd is, maar vooral een geestelijke. In dit boek krijgen we een bijzonder goed overzicht van heel de moeilijke situatie.
De schrijver eindigt met een heenwijzing naar de profetieën, waarin vermeld wordt dat Israël eenmaal het gehele land zal bezitten, en zelfs meer, maar daarnaast laat hij ons niet onbekend met de grote problemen welke de komende tijden ons te zien zullen geven.
Het boek wordt ingeleid door de bekende publicist Lance Lambert uit Jeruzalem, een Messias belijdende Jood.
Graag bevelen wij dit boek aan bij iedereen die geïnteresseerd is in de grote problemen van het Midden-Oosten.

Jac. Schouten

OPENINGSAVOND ALGEMENE VERGADERING 1991

AV 1991
600 Muntendam 100

Voor zover het is na te gaan was het de eerste keer dat de Algemene Vergadering van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland in Muntendam werd gehouden. Er was dan ook een goede aanleiding voor. De plaatselijke Baptistengemeente bestond honderd jaar. Deze Algemene Vergadering was dus een deel van het jubileum. Meer en meer wordt het zichtbaar dat ook de Baptistengemeenten een respectabele leeftijd gaan genieten. We hopen echter van ganser harte dat zij ook jong zullen blijven. Jong van hart omdat de boodschap van het evangelie van de Here Jezus Christus jong maakt. We horen immers tot de eeuwige jeugd.

Van heinde en verre waren ze gekomen deze woensdagavond 23 oktober. Het was met recht, als van ouds, weer een feest van ontmoeting. Handen werden er geschud, soms meer dan dat. Er was blijdschap en verwachting van een goede AV. De ontvangst door de gemeente Muntendam was voortreffelijk. De gebruikelijke koffie met koek stond klaar om de deelnemers aan de AV te verkwikken en te laven.

ZAAL MET DECOR

Nadat dit alles had plaatsgevonden trok men naar de prachtige zaal waar de AV zou worden gehouden, een zaal van "De Menterne". Een prachtig gebouw, zeer geschikt voor deze vergadering, want alles zou er plaatsvinden, tot en met de warme maaltijd toe. De zaal zelf was in een feestelijk jasje gestoken, niet direct voor de AV, maar vanwege het feit dat de burgerlijke gemeente Muntendam ook jubileerde; maar deze is wel iets ouder dan de Baptistengemeente, namelijk zeshonderd jaar. Aan beide zijden van de zaal was een groot decor aangebracht, waarop aan de ene kant het gebied van Muntendam van rond het jaar dertienhonderd, terwijl daar tegenover een schildering te zien was van Muntendam aan het begin van deze eeuw.
Ds. G. Bosveld, Vice-voorzitter van de Commissie der Unie opende deze vergadering met een hartelijk woord van welkom aan iedereen die aanwezig was. Daarbij wees hij op het feit dat het een vreugde was om in Muntendam samen te komen, één van de meest aktieve gemeenten, aldus de spreker. Het bewijs daarvoor was de zorg voor de naaste welke door de jeugd van Muntendam werd ten toon gespreid.
Verder heette de leider van deze avond bijzonder de afgevaardigden van niet-geunieerde" gemeenten welkom. Daarnaast was er een warm welkom voor de burgemeester van de jubilerende gemeente, de heer Hut, en tevens werd Ds. Bakker welkom geheten, die namens de Hervormde kerk aanwezig was.
Br. Lümbach, voorzitter van het comité dat in Muntendam alles had voorbereid, sprak een warm begroetingswoord namens de gemeente Muntendam. Hij wees erop dat in negentienhonderd-achtentwintig al eens sprake was geweest om de Algemene Vergadering uit te nodigen, maar dat was toen niet doorgegaan. Br. Lijnbach sprak de wens uit dat het geheel van de vergadering in goede orde zou verlopen. In Muntendam had men er in ieder geval alles aangedaan.

DS. HEKHUIS

De burgemeester memoreerde aan het dubbele jubileum van burgerlijke en geestelijke gemeente. Hij prees de fijne samenwerking welke er was tussen die beiden. Het kon haast niet anders of juist de burgemeester noemde een naam welke voor Muntendam, maar ook voor Baptist Nederland, bijna legendarisch is geworden, de naam van Ds. Hekhuis. In Muntendam is een straat naar hem genoemd, vanwege het vele sociale werk wat deze Baptistenvoorganger heeft verricht. De burgemeester wenste ons een goede vergadering toe. Tevens nodigde hij de afgevaardigden uit om in de vrije tijd (!) van de vergadering toch de omgeving te gaan bekijken.
Hierna kreeg de voorzitter van de Commissie der Unie het woord om de openingstoespraak te houden. De lezers van "De Christen" hebben al eerder kennis kunnen nemen van deze boeiende, maar toch wel zorgelijke toespraak, met een belangrijke vraag: Hoe komt het dat slechts de helft van gemeenten nog groei vertoont? Wellicht is dat een zaak waar de Commissie der Unie eens onderzoek naar kan doen (Opm. red.). De plaatselijke Baptistengemeente presenteerde zich in een prachtig zangspel, wat begon met een enkele splits, maar steeds meer aangroeide tot er een geweldig groot koor op het podium stond. Het onderwerp was duidelijk, het ging over het "lichtdrager" zijn.
Nadat nog enkele mededelingen waren gedaan werd deze avond beëindigd en was de Algemene Vergadering 1991 geopend, twee drukke vergaderdagen met zich meebrengend. De afgevaardigden zullen niet zo heel veel van de omgeving van Muntendam gezien hebben.
Het was een waardige openingsavond van een goede Algemene Vergadering.

Jac. Schouten

HOOGLIED
HET MOOISTE LIED

BIJBEL

"Lied der liederen", oftewel "het mooiste lied": zo luidt het opschrift van Hooglied in de hebreeuwse bijbel. Volgens de joodse traditie was Salomo de auteur van dit boek. Het boek bevat liefdesliederen, waarin de liefde tussen een man en vrouw, bruidegom en bruid, bezongen wordt. Een bijbelboek waarin op een echte en pure wijze over de liefde wordt geschreven.

INLEIDING

De verzamelde liederen in Hooglied vormen een eenheid (het zijn geen losse liederen die aan elkaar zijn gesmeed); diverse herhalingen in de tekst onderstrepen deze eenheid. In het bijzonder het tot driemaal toe terugkerende refrein in 2:7, 3:5 en 8:4: "Ik bezweer u, dochters van Jeruzalem...., wekt de liefde niet op en prikkelt haar niet, voordat het haar behaagt."
Naast de boeken Esther en Prediker is Hooglied één van de meest omstreden bijbelboeken. Het ontbreken van een duidelijke boodschap voor het geloof en de openhartige manier waarop de liefde en het liefdesspel tussen man en vrouw bezongen werd (vgl. 4, 6:4-12; 7:6-12) was hiervan waarschijnlijk de oorzaak. Waarschijnlijk heeft het boek een plaats in de canon gekregen doordat men uitging van de allegorische (d.i. niet letterlijke, maar figuurlijke of geestelijke) interpretatie ervan.

VERSCHILLENDE UITLEG

Er zijn in de loop der eeuwen talloze voorstellen gedaan hoe we dit bijbelboek zouden moeten lezen. Favoriet vanaf het begin en nog steeds is de *geestelijke* betekenis. Hooglied is dan het lied waarin de liefde tussen God en Zijn volk werd bezongen.
Een andere uitleg is Hooglied op te vatten als een drama, een *toneelvoorstelling*. De reden daarvan is dat in de liederen verschillende stemmen voorkomen, die elkaar afwisselen. Het zou dan enerzijds om de verwoede pogingen van de koning gaan om een bruid te bemachtigen en anderzijds om de trouw van de jongevrouw aan haar eigen verloofde (de derde persoon).
Daarnaast is er de *letterlijke uitleg* te noemen, die het boek als een erotisch lied opvat (vanaf het begin echter veroordeeld). Het boek lijkt echter wel degelijk ons hierin ook iets te willen zeggen (zie hieronder).
Vervolgens nog de opvatting dat Hooglied *bruiloftsliederen* bevat, die men gewoon was te zingen tijdens de 7-daagse bruiloft.
Tot slot de uitleg waarin Hooglied wordt opgevat als een verzameling liederen die *onderwijs* willen geven in de oprechte en ware liefde tussen man en vrouw, die tot volle ontplooiing komt in de huwelijksrelatie.

DE LIEFDE

Ondanks de veroordeling van de letterlijke betekenis bezingt Hooglied zondermeer de waardigheid en de puurheid van de menselijke liefde, de liefde tussen een man en een vrouw. In een wereld waarin de liefde gekocht kan worden (het oudste beroep) en waarin huwelijken aan de lopende dag stuk lopen is het misschien wel goed om hierover te lezen in Gods Woord.
Het gaat in Hooglied *niet* om de *romantische liefde*, die zo vaak in allerlei liedjes voor de radio wordt bezongen. De liefde in Hooglied staat op een etisch hoger niveau, al is er zeker ook sprake van romantiek in het Hooglied. Het onderwijs van Hooglied ten aanzien van de oprechte liefde is veelbetekenend. In het driemaal herhaalde refrein (zie boven) wordt de kracht van de liefde benadrukt, de *rijpheid* die zij vereist en de *wederkerigheid* die zij veronderstelt (vgl. 2:16, 6:3; 7:10). Man en vrouw zijn volkomen *gelijkwaardig* als het gaat om de liefde voor elkaar (vgl. 2:16: "mijn geliefde is van mij en ik van hem"). Het wederzijdse verlangen en bezingen van elkaars schoonheid wil ons ongetwijfeld ook iets leren over de manieren waarop man en vrouw elkaar moeten liefhebben. In Hooglied gaat het om de volle liefde en daar hoort de sexualiteit bij. We doen de tekst van Hooglied geen recht, als we dit laatste aspect niet ten volle waarderen.
Als er iets duidelijk wordt dan is het de *onvoorwaardelijkheid* van de liefde. Er is sprake van een totale overgave. In de liefde gaat het om de ander. De liefde is nooit zelfgericht of egoïstisch: de ander wordt niet bemind om iets in de ander. Dat is het kenmerk van bijbelse liefde; gericht zijn op de ander, juist in de ander, die niets oplevert. Bijbelse liefde is dan ook meer een zaak van de daad dan van het gevoel. Deze liefde komt nergens beter tot uitdrukking dan bij God Zelf in het geven van Zijn Zoon tot heil en redding van de wereld (Joh. 3:16). In Hooglied komt dit aspect van de liefde tot uitdrukking in de oprechte en pure liefde tussen een man en een vrouw.

DE HERE EN ZIJN VOLK

Al heel voeg in de joodse geschiedenis werd de relatie tussen God en volk voorgesteld als een *liefdesrelatie*. Zeer bekend is de profeet Hosea, die de opdracht krijgt van de HERE om zich een hoer tot vrouw te nemen als teken voor het volk (1:2) dat ontrouw was geworden aan het verbond (Hos. 2 en 11). Ook bij de profeet Ezechiël treffen we deze beeldende omschrijving van de relatie tussen God en Zijn volk aan (Ez. 16:6 e.v.). Ook daar gaat het om het overspel of de ontrouw van het volk (Ez. 16:59). Het volk heeft Gods liefde gekrenkt (Ez. 16:26; Hox. 11:1-6).
Daarnaast wordt met name in het boek Deuteronomium enerzijds herhaaldelijk het volk opgeroepen de HERE lief te hebben (bv. Dt. 6:5) en anderzijds diverse malen gewezen op de liefde van de HERE voor Zijn volk (bv. Dt. 4:37; 7:8). Deze liefde wordt weliswaar niet vergeleken met de liefde tussen man en vrouw, maar het betreft wel degelijk een liefdesrealtie, maar dan in geestelijke zin.

DE HERE EN ZIJN GEMEENTE

De christelijke gemeente heeft in het Hooglied ook altijd deze geestelijke betekenis gelezen. Belangrijk daarbij is dat de gemeente niet als het geestelijk Israël, maar wel als een volk dat geënt is op de wortel, het joodse volk, in dezelfde relatie tot God mag staan als het volk Israël.
Bovendien kan de gemeente in de bruid die verlangt naar haar bruidegom, die vast en zeker zal komen, ook haar eigen situatie herkennen. De verwachting en het verlangen waarmee de bruid in Hooglied uitkijkt naar haar bruidegom is in deze zin ook onze navolging waard.

H.D. Huiting

BOEKBESPREKING

"Wanneer gij ten strijde trekt",

door Wiesje de Lange. Uit. Kok Voorhoeve Kampen. 55 pag., plm. 12,50

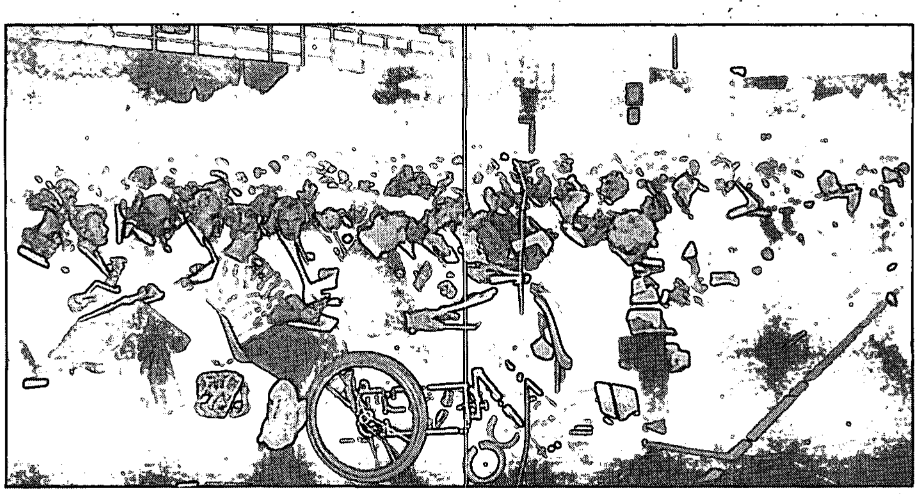
Wiesje de Lange is een gewone huismoeder is Israël. Tevens is zij medewerkster van het bekende blad "Christenen voor Israël", waarin zij schrijft vanuit de dagelijkse belevenissen in Israël. Zo heeft zij het ook met dit schrijven gedaan. Zij beschrijft haar belevenissen tijdens de Golfoorlog en daarna. De ondertoon van haar schrijven is wat bitter, omdat zij, ook bij haar bezoeken in Nederland, op zoveel onbegrip stuit over de situatie van Israël. Wij, in Nederland volgden de Golfoorlog via ons televisiescherm. In Israël volgde men deze oorlog vanuit de verzegelde en dichtgeplakte kamer. Wie iets van het gewone leven in Israël wil weten tijdens de Golfoorlog moet beslist dit interessant boekje lezen. Wiesje de Lange werd in 1938 in Nederland geboren; reeds op driejarige leeftijd moest ze onderduiken om aan de Jodenvervolging te ontkomen. In 1963 emigreerde zij met haar man en kinderen naar Israël.

Jac. Schouten.

DE A V VAN DE DUIDELIJKHEID

Deze regels worden geschreven als de A.V. er ruim 3 dagen opzit. De gebeurtenissen gonzen nog door je hoofd en de belangstellende gesprekken gaan er nog over. Hoe was het?

a. Voor de Uniecie is zo'n A.V. steeds weer een hele klus!!
Zonder de gebruikelijke leiding van je (voortreffelijke) voorzitter, die immers

A.V.-voorzitter is, moet je niet alleen de voorbereide agendastukken er op een goede wijze doorloodsen, maar ook bestuurlijk goed en wijs reageren op allerlei initiatieven, moties en amendementen die op 't pad van de A.V. komen. Of dat dit jaar gelukt is mag u beoordelen.
Een ding is zeker: zoals gebruikelijk was de werksfeer binnen de US excellent.

b. Voor de plaatselijke gemeente is de klus niet minder!
De gemeente Muntendam heeft ons niet alleen voortreffelijk ontvangen en verzorgd, ze hebben ons laten delen in een stuk authentiek gemeenteleven, waarin heel veel van onze Baptistenidentiteit tot uiting kwam:
Evangelisch, blijmoedig, verlangend Christus te eren, ijverig (ze hebben zelf de bediening van het diner voor 360 mensen verzorgd!!) en spontaan. En zingen en musiceren kunnen ze!!
Wie mee wil praten over onze identiteit, moest z'n ogen en oren in Muntendam maar eens goed de kost geven.
Dat was/is duidelijk.

c. De A.V. kenmerkte zich in enkele duidelijke besluiten.

1. Ze wenste een duidelijk onderscheid in verantwoordelijkheden tussen de Stuurgroep Unie Organisatie en de Uniecie.
Heeft de U.C. forse bedenkingen tegen voorstellen, zoals ze aangaf? Dan moet de U.C. dat maar later aan gemeenten en A.V. bekend maken, zodat heldere keuzes kunnen ontstaan.

2. Zending heeft ons hart en mag wat kosten.
Het Zendingsechtpaar Landman werd met grote eenstemmigheid en in een fijne sfeer voorgedragen en aanvaard door de A.V. Daarmee krijgen we het grootste aantal Ned. zendelingen tot dusver (!) in aktieve dienst van de U.Z.C. Een duidelijke uiting van het verlangen mensen tot Christus te leiden. Hier en elders.

3. *Ook hier*, want hoewel de agenda zo overvol was, dat enkele punten op 23 november in een buitengewone A.V. te Utrecht aan de orde moeten komen, was er eenstemmigheid over de noodzaak eerst nog te spreken over de opvolging van de scheidende evangelist br. Eijer. Meerderen hadden liever tevoren willen evalueren; de E.C.U. zegde dat dan ook voor de toekomst toe. Maar dat was toch geen beletsel om met overgrote meerderheid de benoeming van br. P. Wijchers als evangelist in alg. dienst goed te keuren.
Evangelisatie is immers een hoofdopdracht en kenmerk van een Baptistengemeente!
In een verwarrende tijd, gemeente van Christus te zijn met een duidelijke boodschap die harten wint voor Hem. Daar dient ons beleid op gericht te zijn.
Zo vertolkte de vice-voorzitter van de ECU het en hij vond de AV geheel aan zijn kant.

4. De vergadering kwam in verwarring over het te voeren redaktiebeleid van de Christen. Dat bleek al in sectie B. en nog sterker in de plenaire vergadering.
Maar toen de U.C. met een motie kwam, met het doel publicaties van of over omstreden particuliere initiatieven uit ons Unieorgaan te weren, aanvaardde de A.V. dat met graagte, werd er daarmee een herhaald beroep gedaan op de beweging Ruimte om haar aktiviteiten te staken en was er toen geen enkel verschil van mening meer over een motie-Groningen die om veelzijdigheid in ons blad vroeg.
Dat schiep noodzakelijke duidelijkheid.

5. De N.B.J.B., die door de bezuinigingen van de minister van W.V.C. fors moet inleveren en zelf al veel bezuinigingen doorvoerde, mag een grotere financiële ondersteuning van de gemeenten tegemoet zien. Daarvoor werd een gewijzigde begroting ten belope van 40.000,- gulden aangenomen.
Want als positief christelijk jeugdwerk je ter harte gaat en je eigenlijk met (de risico's van) overheidssubsidiëring niet blij bent, zul je als gemeenten toch echt de portemonnee moeten trekken. Dat was de A.V. duidelijk.

6. Een prima sfeer in de vergaderingen, dat was ook duidelijk. O, zeker, er was wel eens onderhuidse irritatie of vergadermoeheid. We zijn immers ook geen parlement en willen dat ook niet zijn. We zijn federatie van gemeenten van Christus in vergadering bijeen. Al dat motie-gedoe ligt ons eigenlijk helemaal niet. Maar hoewel we daar ook nu helaas weer lang niet aan ontkwamen, bleef de sfeer broederlijk en bleven we gespaard voor hete hoofden, congsivorming e.d. Dat dat winst is lijkt me duidelijk.

7. Zoals al vermeld, we kwamen niet door de agenda heen. Belangrijke onderwerpen met mogelijke konsekwenties voor interne verhoudingen en externe beeldvorming bleven onbehandeld. Daarom een buitengewone Alg. Vergadering op zaterdag 23 november a.s. om 10.00 uur in de Chr. MTS Scutos, Columbuslaan 540 te

foto's G. v.d. Laan, M'dam

Utrecht (Kanaaleiland). Gedenk dit in uw voorbede a.u.b. Opdat Gods duidelijke wil gezocht, gevonden en gedaan mag worden.
Voor de Uniecommissie,
G. Bosveld, Musselkanaal

VERSLAG SECTIE A A.V MUNTENDAM

P.I.F. MOET HERVERZEKEREN

Onder leiding van br. G. Bosveld en met als sekr. Mevr. G.I. Jager-de Haan vergaderde sektie "A" in de grote zaal van sportcomplex "De Menterne", waarbij 103 stemgerechtigde afgevaardigden aanwezig waren.

In deze sektie-vergadering werden de agenda-punten 25 t/m 42 vlot besproken en afgehandeld; deze hadden betrekking op het Pensioen- en Invaliditeitsfonds (PIF), de ECU en de UZC. Alle - successievelijk achter de groene tafel plaatsnemende - vertegenwoordigers van deze "organisaties" werden eerst aan ons voorgesteld en dat vonden we een goede zaak!

HET PIF

Het moet voor de brs. van "de PIF", die op het podium zaten wel een aangename gewaarwording zijn geweest dat hun aangelegenheden dit keer niet stilzwijgend aanvaard werden. Dat is n.l. in het verleden wel verschillende keren het geval geweest maar nu werden er vragen gesteld en opmerkingen geplaatst waaruit de interesse en zorg van diverse gemeenten bleek. Een goede zaak!
Enkele punten die aangeroerd werden:
a) de wiskundige reserves zijn te laag
b) indertijd opgestelde prognoses blijken niet te kloppen, met name nu naar voren komt dat de arbeidsongeschiktheidsfactor een steeds groter beslag op de middelen gaat leggen
c) per 1 jan. a.s. zal het fonds bepaalde risico's van de deelnemers beneden 45 jaar gaan herverzekeren bij een professionele herverzekeringsmaatschappij
d) het PIF is erg blij met het voorstel om het batig liquidatiesaldo van de Stichting Tabitha te hunner beschikking te stellen.
Jaarverslag, resultatenrekening, balans en begroting werden vervolgens zonder hoofdelijke stemming ter aanvaarding aanbevolen aan de vergadering.

DE ECU

Vervolgens kwamen de ECU-aangelegenheden aan bod. Vanuit de vergadering werd de brs. en zrs. van de ECU lof toegezwaaid voor de verrichte arbeid zoals dat z'n weerslag gevonden had in het uitgebrachte jaarverslag. Er werden wel vragen gesteld hoe het staat met de geplande nauwere samenwerking tussen ECU en UZC. Het antwoord luidde: we zijn op weg naar een goed huwelijk maar er zijn nog wel enkele hobbels te nemen. Ook hier leverden jaarverslag, resultatenrekeningen en balansen voor de afgevaardigden geen redenen op om hoofdelijke stemming te vragen. Uit de inmiddels gehouden verkiezing was gebleken dat zr. M. Kanis-v.d. Werf en br. P. Wijchers met grote meerderheid waren herkozen. Br. Chr. Eijer deed nog enkele mededelingen over de a.s. Zaaier-Kerstkrant.
Deze zal dit jaar op kwalitatief beter papier gedrukt worden door een andere drukker dan voorheen en men heeft goede verwachting van het resultaat. De gemeenten moeten echter zorgen voor een flinke oplaag: 100.000 ex. is toch wel het streefgetal, maar nog meer is van harte welkom! Zoals bekend neemt br. Eijer afscheid als evangelist in algemene dienst van de Unie. Hem werd veel lof toegezwaaid voor de wijze waarop hij dit werk in de afgelopen bijna 7 jaar verricht heeft; een officieel afscheid zal nog volgen op 24 nov. a.s. bij zijn intrede als voorganger van de gemeente Emmen (Kerspellaan).

DE UZC

Als laatste kwam in sektie "A" de UZC "ter tafel".
N.a.v. het uitgebrachte jaarverslag werden er vragen gesteld over de rechtspositie van onze zendelingen, hun materiaalvoorziening (o.m. in verband met de aids-bestrijding), de band met de EBM en nog enkele, waarbij ook nog de BMS - de Engelse baptisten zendingsorganisatie, die binnenkort z'n 200e (!) verjaardag hoopt te vieren - ter sprake kwam.
Verder was er veel waardering voor het werk dat de brs. en zrs. "op het veld" en "op het thuisfront" doen. Jaarverslag, resultatenrekening en balans werden ook hier zonder stemming "aanvaard".
Afscheid werd genomen van Zr. Lindeman-Kolbe, die na 6 jaar voortreffelijke dienst haar plaats in de UZC moest inruimen wegens niet-herkiesbaar zijn.
De voorzitter van de UZC bracht ons aller dank aan haar over, welke dank door de vergadering met een krachtig applaus ondersteund werd.
Uit de gehouden stemming was inmiddels gebleken dat br. G.J. Goessens uit Almelo-G het nieuwe gezicht in de UZC zal gaan vormen en dat br. Molema met algemene stemmen was herkozen.
Vervolgens kwam er een hoogtepunt n.l. het voorstel tot aanvaarding van het echtpaar Landman-Rijkschroeff tot kandidaat-zendelingen. Na de gebruikelijke rapportage etc. werd met 96 stemmen voor en géén tegen, dit echtpaar als zodanig aanvaard. Br. Molema stelde ze vervolgens aan ons voor en deelde mee dat ook zij in principe naar ons zendingsgebied in Sierra Leone zullen worden uitgezonden. Zoals bekend zijn hier reeds zeven van onze mensen werkzaam.
De fam. Landman werd vervolgens aan de Heer opgedragen, waarna zij zelf ook nog het woord kregen om hun keuze voor het zendingswerk toe te lichten.

ZR. ROSIER

Van achter de bestuurstafel deed de UZC vervolgens een stroom van nuttige informatie over onze zendelingen en hun werk op ons hoofd neerdalen, waarvan de vergadering met grote belangstelling kennisnam. We nemen aan dat de meeste bijzonderheden wel elders (Gemeente en Zending?) gepubliceerd zullen worden doch pikken er voor u uit dat onze zendelinge Zr. Ducky Rosier te kennen heeft gegeven aan het eind van haar huidige periode (midden 1992) te willen stoppen met haar werk in Sierra Leone.
Br. Bosveld deed vervolgens het voorstel om voorbede te gaan doen voor een zestal "zendingsaangelegenheden", die ons allen op het hart liggen c.q. zouden moeten liggen. Hieraan werd spontaan gevolg gegeven, waarna de vergadering van sektie "A"; binnen de geplande tijd, met het zingen van lied 40 uit de Suppl. en met dankgebed gesloten kon worden.
We hadden een fijne vergadering met een vlot verloop, die door br. G. Bosveld op bekwame wijze geleid werd.

K. van Oosten, Wierden

AVONDMAALSVIERING

"Jezus biedt totaalpakket"

Stampvol was de sportzaal in Muntendam waar de plaatselijke gemeente met de A.V.-gangers het Avondmaal vierde. In de ene hoek zat het gemeentekoor "Looft den Heer" en in de andere de brassband ELAD. De plaatselijke voorganger, br. Joh. Scholtens, leidde de dienst en gaf er op een warme manier een persoonlijk accent aan.
Naar aanleiding van 2 Petrus 1:12-21 bepaalde hij ons bij de opdracht van de Heer aan zijn gemeente. Terwijl we uitzien naar de vervulling van de belofte van zijn komst, hebben we ook een taak in deze wereld. "Ik heb het gevoel", zei br. Scholtens, dat onze gemeenten graag kiezen voor het ene of voor het andere deel van deze taak. Maar dat kan niet, want Jezus biedt ons een totaalpakket." Het omvat de verkondiging van het Evangelie aan alle mensen - "wie niet gelooft is echt verloren"; "bekering is niet ouderwets" - maar ook het opkomen voor allen die onrecht leiden (honger, vervolging) en de zorg voor de schepping. De gemeente dient het Woord te verkondigen en de handen uit de mouwen te steken. Discipelschap betekent dat je daadwerkelijk bezig bent in deze wereld.
De gemeente Muntendam heeft naar mijn gevoel juist ook in dit jubileumjaar de beide aspekten van Jezus' opdracht begrepen. De avondmaalskollekte bracht ruim 1500 gulden op voor "het grote projekt" van de WIN. PJL

AV 1991 MUNTENDAM

PLENAIRE ZITTINGEN 24 OKTOBER

Donderdagochtend, 24 oktober, even voor half negen.
Afgevaardigden en gasten van de Algemene Vergadering schuifelen de sporthal De Menterne te Muntendam in. Al spoedig staan zij van aangezicht tot aangezicht met het strenge gezicht van de UC-voorzitter, br. Blanken, temidden van de tekst van de openingstoespraak. Zowel foto als tekst staan op de voorpagina van de speciale editie van De Christen, die we hier in Muntendam ontvangen.

Met de stiptheid van een dienstregeling klinkt om half negen het "Heilig, heilig, heilig!" (L&G nr 3) door de sporthal. De dagopening verzorgt br. Molema, zich daarbij leidend door de woorden van 1 Cor. 13. Ons enige gedachten doorgevend over de liefde van God in ons, merkt hij op dat deze liefde gestalte moet krijgen. Immers, God heeft Zijn liefde gestalte gegeven in Christus. Gods liefde blijkt dus een daad te zijn. Derhalve vraagt God ook van ons een daad, omdat Zijn liefde in ons woont.
Welnu, deze liefde dringt ons om mensen, die nog nooit van de Here Jezus gehoord hebben, het Evangelie te vertellen. Maar evenzeer dringt deze liefde ons tot elkaar in de gemeente. Dit is echter iets wat niet vanzelfsprekend is. Als hindernissen noemt br. Molema de verschillen in karakters en in inzichten.
Desalniettemin behoren wij elkaar lief te hebben en behoren wij deze liefde concrete gestalte te geven. Twee Schriftgedeelten die dit duidelijk verwoorden zijn "... U doet de Here toenemen en overvloedig worden in de liefde tot elkander..." (1 Thess. 3:12) en "Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben..." (Rom. 13:8).
Op bezielende wijze roept br. Molema de gemeenten op, om oases van liefde te zijn. Indien gemeenten de rol van zo'n oase op de juiste wijze vervullen, zal Gods liefde in ons zichtbaar worden.

GEBEDEN

Na deze korte inleiding vanuit het Woord van de Here vraagt br. Molema wie er wil voorgaan in gebed. Van deze gelegenheid maken diverse afgevaardigden en gasten gebruik om deze AV-dag bij de Heer te brengen. In deze gebeden proef ik het verlangen om ondanks de verschillen van inzicht toch de onderlinge liefde te ervaren. Het is bovendien een goede zaak om, hoe druk de vergaderagenda ook is, tijd te nemen voor het Woord en gebed. We zijn immers niet uit op onze eigen eer maar op die van Hem Die het hoofd der gemeente is. Met het zingen van enkele coupletten van het toepasselijke lied 365, "Al was 't, dat ik de talen van mens en engel sprak', komt er een eind aan deze korte meditatie.
En zo beginnen we dan, begeleid door de (nog) zwijgende blikken van de achter de groene tafel verzamelde UC-leden, met het officiële vergadergedeelte. Het eerste vergaderpunt betreft de verkiezing van de voorzitter van de Algemene Vergadering. Met een overweldigende meerderheid wordt br. Blanken herkozen.

MOTIES VAN ORDE

Traditiegetrouw spreken we eerst onze gedachten uit over een aantal moties van orde. Dat dit nogal wat tijd vraagt zal niemand uwer verbazen. Wel komen we zo al spoedig tot die punten binnen onze Uniegemeenschap die verdeeldheid oproepen. Daar het te ver voert om alle moties te noemen, willen wij ons op deze plaats beperken tot één. Zo komen we via de motie van orde van de gemeente Emmen op het voorstel van de CvdO met betrekking tot de 'gemeentelijke medewerksters'. Het is dan kwart over negen; de AV heeft nog een hele dag voor zich. In het voorstel staat o.a.: "De aard en de omvang van haar werkzaamheden,... zullen door de benoemende gemeente in overleg met de te benoemen zuster worden vastgesteld" (art. 6). Dus inclusief preken. Emmen stelt voor om eerst te praten over de identiteit en de doelstelling van onze Uniegemeenschap. Pas als deze identiteit en doelstelling duidelijk zijn, kunnen we met elkaar gaan praten over de kwestie van 'de vrouw in het ambt'. Bij monde van br. Bouritius raadt de CvdO de motie af, om zodoende het vraagstuk van gemeentelijk medewerkster niet wederom op de lange baan te schuiven. De meerderheid volgt het advies van de CvdO en de motie wordt dan ook verworpen. Later op de AV zal blijken dat deze kwestie tijdens een AV in buitengewone zitting bijeen op 23 november a.s. behandeld zal moeten worden.
Om half elf maakt een koffie-pauze een eind aan de eerste plenaire zitting. De rest van de ochtend is gevuld door sectievergaderingen waarvan u elders in DC een verslag kunt lezen.

Na de sectievergaderingen liggen de lunchpakketjes klaar om verorberd te worden, hetgeen dan ook al spoedig gebeurt. Tevreden gesteld door de krentebollen, tarwebollen, een enkele banaan en een heerlijk glas karnemelk begeef ik me naar de sporthal voor de tweede plenaire zitting van de Algemene Vergadering. Wat minder stipt dan vanochtend, maar toch wel redelijk op tijd, klinkt al spoedig 'Almachtig God, o heilig God' (suppl. 3) door de hal. Baptisten zingen graag. Samen zingen helpt je je gedachten bij de Heer te bepalen. Samen zingen doet je de onderlinge band ervaren. Samen zingen is een welkome afwisseling op al het vergaderen.

PAPERCLIPS

Deze plenaire zitting is geheel gewijd aan de activiteiten van de SOU. Op de zitplaatsen vinden we dit keer niet het portret van de voorzitter, doch materiaal van de SOU, bijeen gehouden door een vrolijk gekleurde paperclip. Wie gedacht had aan een saaie vergadering kwam bedrogen uit. Integendeel, van de SOU krijgen we de opdracht om van al die vrolijk gekleurde paperclips een ketting te maken. Tevens vertelt de voorzitster van de SOU, zr. Wijnholds, ons een sprookje over 'villa baptistica'. Opeens is het stil in de zaal. Je kunt een paperclip horen vallen. Wij allen, voorzien van gespitste oortjes, luisteren vol aandacht. Veel te vroeg komt er een eind aan dit sprookje, en worden we bepaald bij de nuchtere realiteit van deze donderdag.
De boodschap is duidelijk. In 'villa baptistica' is plaats voor alle kinderen Gods. Alle broeders én zusters samen vormen de gemeente. Ook de ketting is pas compleet als alle verschillend gekleurde paperclips hun plaats hebben kunnen innemen. Zo zijn ook alle kinderen van de Heer verschillend, toch horen zij bij elkaar.
Het uitgebrachte rapport, nr. 4, wordt in behandeling genomen. Diverse zaken hieruit worden besproken. We noemen o.a.: een nieuwe doelstelling voor de Unie, pastoraat voor voorgangers, bestudering van de rechtspositie van voorgangers. En zo zijn er vele themata waarvan het goed is dat we daar onze gedachten eens over laten gaan. Ook de Unie-structuur is veelvuldig onderwerp van gesprek. Diverse malen beklemtoont men dat het niet gaat om verandering van structuren, maar om verandering van mensenharten. Op het eind van dit vergadergedeelte hangt zr. Wijnholds de veelkleurige ketting van paperclips om de AV-voorzitter, br. Blanken. In ieder geval wat betreft de veelkleurigheid doet deze ketting niet onder voor de burgemeesterketting die we gisteravond tijdens de begroetingsavond hebben kunnen bewonderen. Met deze vrolijke noot klinkt het slot van de tweede plenaire zitting.
br. G.J. Goessens
Almelo - Ger. str.

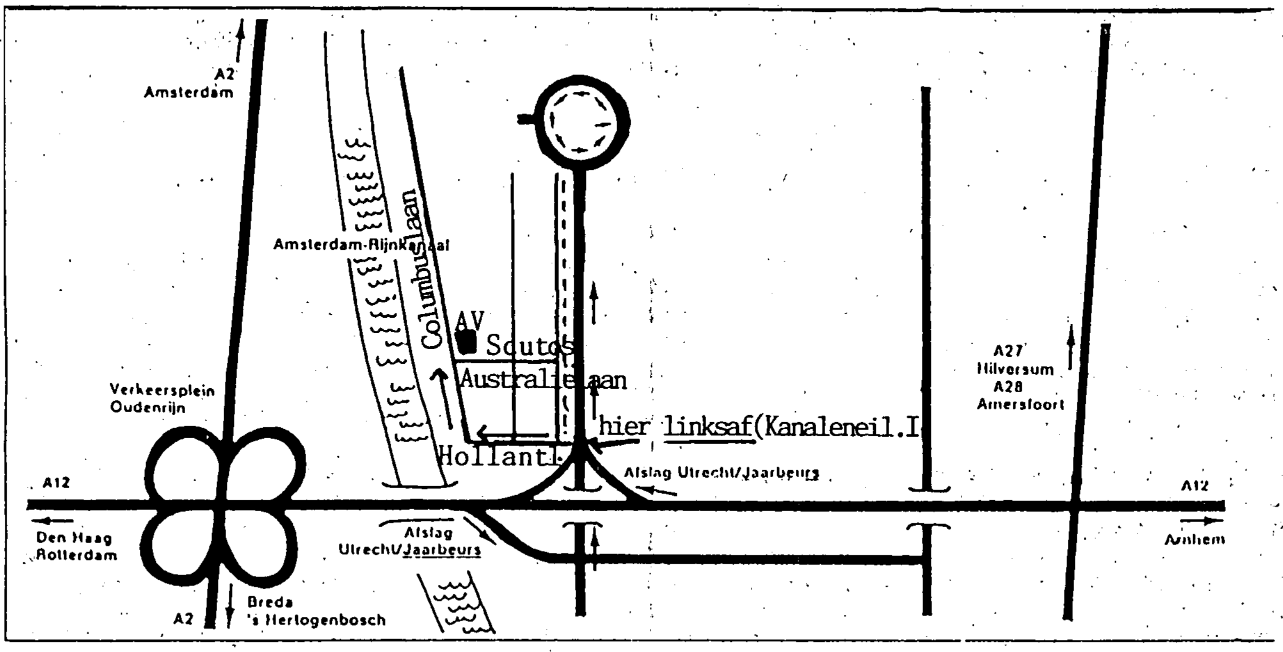
ROEPINGENZONDAG

Opgelet sekretarissen en allen die op zondag 12 januari 1992 in diensten zullen voorgaan. Vanuit het seminarium ontvangt u in de maand december gegevens voor de dienst op Roepingenzondag, zoals een preekschets en suggesties voor de liturgie. Het Curatorium verzoekt u vriendelijk aandacht te schenken aan deze zondag.

Route Algemene Vergadering in buitengewone zitting 23 november 1991
Chr. MTS SCUTOS, Columbuslaan 540 Utrecht.

Openbaar Vervoer: Vanaf Centraal Station Utrecht: met de sneltram Nieuwegein/IJsselstein (halte Kanaleneiland Zuid), of met buslijn 7 richting Kanaleneiland (halte Vasco da Gamalaan).

Per auto:

Vanuit Den Bosch:
A2 richting Amsterdam.
Bij knooppunt Oudenrijn afslag Utrecht-Zuid, Arnhem, Den Haag, Amersfoort (A12).
Direkt daarna richting Utrecht/Houten aanhouden.
Afslag Utrecht/Jaarbeurs.
Bij verkeerslichten links (links voorsorteren) 2e verkeerslichten links (Kanaleneiland 1), Hollantlaan uitrijden, flauwe bocht naar rechts tot AV Scutos (rechterhand).

Vanuit Breda:
A2 richting Amsterdam.
Volg verder de aanwijzingen vanuit Den Bosch.

Vanuit Arnhem:
A12 richting Utrecht, Rotterdam, Den Haag.
Bij knooppunt Lunetten volgen Utrecht/Nieuwegein, daarna Hilversum/Breda, daarna Utrecht, Nieuwegein, Den Haag, afslag Utrecht/Jaarbeurs.
Bij verkeerslichten links (links voorsorteren op 2 stroken), 1e verkeerslicht links (Kanaleneiland 1) en vervolgen de route als onder "Vanuit Den Bosch".

Vanuit Rotterdam/Den Haag:
A12 richting Utrecht/Arnhem.
Daarna Utrecht/Houten aanhouden, dan afslag Utrecht Jaarbeurs.
Volg verder de aanwijzingen vanuit Den Bosch.

Vanuit Hilversum:
A27 richting Utrecht.
Afslag Utrecht, Den Haag, Arnhem (A12), vervolgens Utrecht, Den Haag aanhouden, daarna Utrecht, Nieuwegein aangehouden, daarna Utrecht, Nieuwegein, Den Haag aanhouden, afslag Utrecht/Jaarbeurs nemen. Volg verder de aanwijzingen vanuit Utrecht.

Vanuit Amersfoort:
A28 richting Utrecht. Daarna Utrecht, Hilversum, Den Haag, Breda (A27). Afslag Utrecht, Arnhem, Den Haag (A12). Volg verder de aanwijzingen vanuit Hilversum/Arnhem.

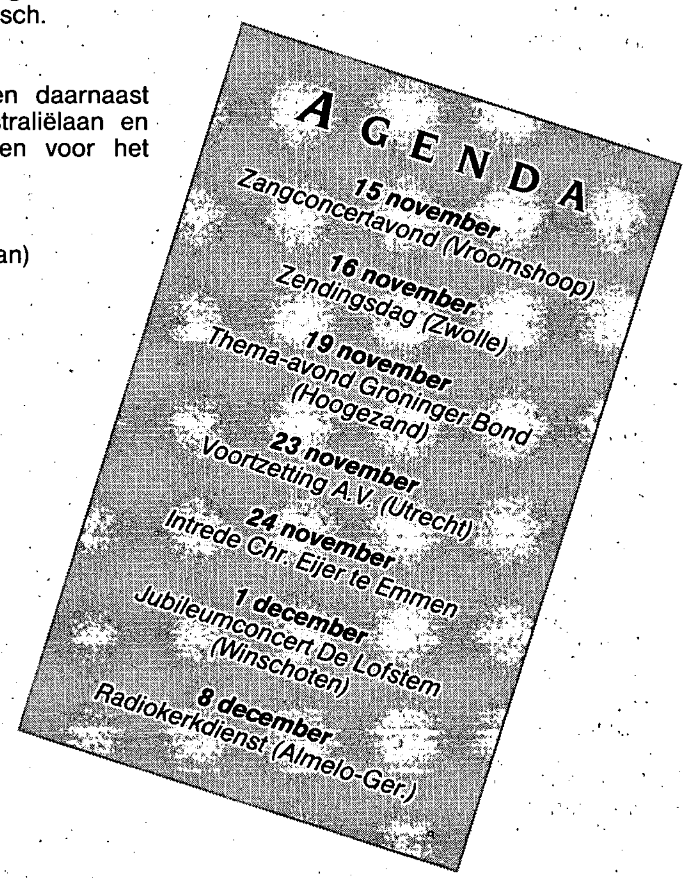
Vanuit Amsterdam:
A2 richting Utrecht, Den Bosch, Maastricht.
Bij knooppunt Oudenrijn neemt men de A12 richting Arnhem, daarna Utrecht/Houten aanhouden, daarna afslag Utrecht/Jaarbeurs. Volg verder de aanwijzingen vanuit Den Bosch.

Parkeren:
Parkeerterrein SCUTOS, en daarnaast Terrein C.B.U. op de Australiëlaan en aan de straten rondom en voor het Scutos gebouw.

Parkeerverbod:
terrein Prénatal (Australiëlaan)

Route terug: Via Australiëlaan (let op kruising!) tot verkeerslichten, bij lichten rechtsaf.
Na 1e verkeerslicht verkeersborden volgen richting Amsterdam, Rotterdam/Den Haag/Den Bosch *voor* viaduct rechtsaf.
Overige richtingen *na* viaduct rechtsaf.

Contactpersoon van de plaatselijke voorbereidingscommissie is:
br. C. van der Mei, Lingelaan 3,
3602 PA Maarssen, tel. 03465-74184

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"God heeft ons geen kalme reis beloofd maar wel een behouden aankomst"

Toch nog onverwacht is thuisgehaald

Harmke Bakker-Huizinga

in de leeftijd van 49 jaar.

Baptisten Gemeente Haarlem

De Heer haalde thuis, na een moedig gedragen ziekte, onze broeder

Frederik Steenstra

op de leeftijd van 72 jaar,
echtgenoot van E. Scholtens

13 oktober 1991

Baptisten Gemeente Muntendam

VIDEOBAND G.B.S.

Op de Algemene Vergadering is de schitterende videoband van de Gemeente Bijbelschool in première gegaan. Hij is nu beschikbaar voor alle gemeenten. Voor reserveringen en alle verdere informatie: ds. P. Jager, Westerparallelstraat 64, 9501 GX Stadskanaal, tel. 05990-14659

MEDEDELING:
Het nieuwe adres van de penningmeester van de gemeente Kollumerzwaag,
Mw. J.G. Visser-Kingma, luidt:
Flaaksikker 11,
9295 KV Westergeest,
tel. 05113-2637.

106e jaargang nummer 41 - 21 november 1991

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

REFORMATORISCH-EVANGELISCH

Binnen het geheel van de kerken in Nederland bevinden zich twee stromingen, die soms elkander raken, soms zelfs een tijd samengaan, en zich dan weer duidelijk van elkander onderscheiden.
Dat zijn allereerst de Reformatorische kerken welke zich vooral ter rechterzijde van het kerkelijk gebeuren bevinden, inclusief de Gereformeerde Bond in de Hervormde kerk. Hoewel zij zich door hun kerkelijke structuren wel van elkander onderscheiden, is er ook veel eenstemmigheid onder hen. Bij allen ligt de nadruk op het geloof in de gehele Bijbel als het woord van God en in getrouwheid aan de belijdenisgeschriften.

Daarnaast is er ook de Evangelische stroming. Niet direct in bepaalde kerkstructuren te vangen, maar wel degelijk aanwezig. In een veelheid van gemeenten en groepen van gemeenten. Ook zij houden vast aan het geloof dat de Bijbel het woord van God is. Maar vastomlijnde belijdenisgeschriften vindt men bij hen minder. Zij onderscheiden zich door een grote blijmoedigheid in de erediensten en vooral door een sterke evangelisatie- en zendingsdrang. Enkele jaren geleden zei de toenmalige Unievoorzitter, Ds. A. de Vries, in zijn openingsrede van de jaarlijkse Algemene Vergadering, dat ook onze Unie midden in de Evangelische beweging staat.

SAMENGAAN VAN BEIDE STROMINGEN

Er zijn gelegenheden waar beide stromingen elkander raken en waar men zelfs samen op weg is. Dat is een verheugende zaak. Want juist in de ernstige tijd waarin wij nu leven is samengaan van Bijbelgetrouwe gelovigen dringend geboden. Eén van die plaatsen van samengaan, en zeker de voornaamste is, de Evangelische Omroep. Er is alle reden om dankbaar te zijn dat daar de ontmoeting plaatsvindt tussen stromingen die beide willen vasthouden aan de Bijbel als Gods woord. Die reden tot dankbaarheid is er vooral omdat het niet alleen om de ontmoeting gaat, maar om het samen naar buiten treden met de boodschap van het evangelie van onze Here Jezus Christus. Belangrijk is dit omdat juist via het medium van radio en televisie mensen bereikt worden die door de kerken niet meer worden bereikt.

ACTIE TOT GROEI

De Evangelische Omroep voert actie om de A-status te verkrijgen. Niet om echt groter te worden maar om te houden wat men heeft. En daarom is het teleurstellend om te zien dat een belangrijke spreekbuis van de Reformatorische stroming, het Reformatorisch Dagblad, weigerde om een advertentie van de Evangelische Omroep te plaatsen. Het is inderdaad zo dat deze krant geen berichten over programma's van radio en televisie plaatst. Daarmee plaatst het Reformatorisch Dagblad zich buiten de realiteit van onze maatschappij, en waarschijnlijk zelfs buiten de realiteit van veel lezers van deze krant die wel over een televisietoestel beschikken. Het zou beter zijn als deze krant de radio- en televisieprogramma's begon te begeleiden en van commentaar te voorzien, te waarschuwen waar dit nodig is, dan zulk een standpunt in te nemen, zoals men vandaag doet.
Het Reformatorisch Dagblad zou het als zijn roeping moeten verstaan om achter dit belangrijke werk van de E.O. te gaan staan. Juist in een tijd als deze zouden alle krachten van Bijbelgetrouwe christenen gebundeld moeten worden om de tijd, welke ons nog gegeven is, uit te kopen, om de boodschap met alle, ook moderne, middelen te verkondigen.
Het is jammer dat het Reformatorisch Dagblad deze kans heeft laten liggen.

Jac. Schouten

Noot van de eindred.: Veel Baptisten gemeentebladen steunen de aktie van de E.O.

VERDER IN DIT NUMMER

DE ARK STREEFT NAAR FULL-TIMER

Er gebeurt veel meer in ons baptistenwereldje dan we denken. Her en der zijn gemeenten actief met nieuwe projecten. Zo is de gemeente Alphen-Noord met hun Ouverture bezig (zie nulnummer DC). Aan het andere eind van het land, dichtbij de bakermat van het nederlandse baptisme staat "De Ark", het gemeentecentrum van de baptistengemeente Ter Apel. Vandaag een interview met de voorganger, br. B. Hofman.

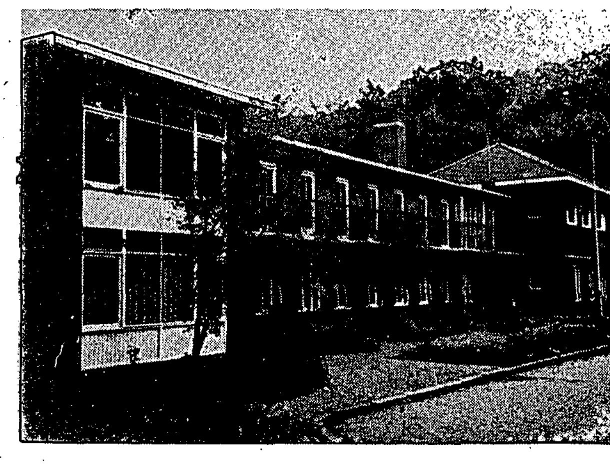
Ondanks een mooie folder die ik tijdens ons gesprek in handen kreeg vond ik de afstand toch wel een klein beetje tegenvallen. Voorbij Emmen is Ter Apel nog een behoorlijk stuk (overigens slechts 16 km), voornamelijk dankzij de toegestane snelheid. In één keer goed gereden, want "De Ark" is bijzonder gemakkelijk te vinden vanuit Ter Apel richting Sellingen, vlakbij het Klooster ('s avonds prachtig verlicht).

Wat voor dorp is Ter Apel eigenlijk? En de baptistengemeente

Ter Apel heeft in feite twee gezichten: ten eerste een oude kern met daarin veel bos en het Klooster, dat dateert van 1216 en weer is opgebouwd in 1464. Ten tweede een nieuwer gedeelte dat zich concentreert rondom het kanaal, dat is opgebouwd sinds de winning van het veen. "De Ark" staat in dat oude gedeelte. Vermoedelijk staan in het bos direct achter het gebouw de oudste lariksen van ons land! (echte reuzen, HDH).
De baptistengemeente is ook vooral gegroeid ten tijde van de ontginning van de veengronden. Vanuit Stadskanaal groeiden de activiteiten richting Nieuw Weerdinge, vlak tegen de Duitse grens. De baptistengemeente was vroeger een post van de gemeente te Nieuw Weerdinge. 't Oude kerkje van toen bestaat nog steeds, maar is niet meer in gebruik. Verschillende voorgangers dienden de gemeente, zodat de gemeente uiteindelijk een stabiele baptistengemeente is geworden.

Dit gebouw maakt me nieuwsgierig. Wat is het vroeger eigenlijk geweest?

Het oudste gedeelte was oorspronkelijk een hotel-café bedrijf. Maar daar is niets meer van te zien. Pas later heeft het z'n huidige vorm en omvang gekregen. In 1952 besloot het gemeentebestuur van de gemeente Vlagtwedde dat de zieltogende Rijks H.B.S. (hogereburgerschool), verderop gelegen, nieuw leven moest worden ingeblazen. Dit pand werd gekocht en verbouwd en uitgebreid (later nog eens) tot een internaat met een capaciteit van 54 leerlingen. Doel was leerlingen in een goede omgeving te leren studeren. Kinderen van mensen met bv. een buitenlandse baan konden hier terecht. Er golden natuurlijk regels, maar er was ook genoeg gelegenheid tot ontspanning: tennisbaan, basketbalveld, een donkere kamer voor het ontwikkelen van foto's, een muziekinstallatie, tv in de ontmoetingsruimte enz.
Het grootste deel van dat gebouw van toen is nu in gebruik door onze gemeente. Alleen het laatst bijgebouwde deel wordt nu nog niet gebruikt. Daar willen we studio's van maken. Dat zijn geheel zelfstandige wooneenheden met eigen ingang, keuken, kamers enz., zodat niet de grote keuken hoeft te draaien en toch een gedeelte verhuurd kan worden.

Hoe kwamen jullie aan het gebouw?

Als gemeente zaten we tot 1986 aan de Hoofdkade, maar dat gebouw werd eigenlijk te klein en we waren toe aan iets nieuws. Alle plannen daarvoor waren zelfs al rond en goedgekeurd door de gemeente, toen dit internaat vrij kwam vanwege teruglopend aantal leerlingen. Onze gemeente heeft toen geld geboden voor dit gebouw en we waren de hoogste bieder, dus kregen we het gebouw inclusief de gehele inventaris: de gehele instellingskeuken, alle tafels en stoelen.
Er moest toen nog heel wat gebeuren en nog steeds hoor... Het gehele dak is vernieuwd, eveneens veel plafonds en er is nu een kerkzaal. Alles is geverfd. Momenteel zijn we bezig boven de kerkzaal, waar we van alle kamertjes zalen willen maken voor het jeugdwerk. Dan zit namelijk het gemeentewerk in één vleugel van het gebouw en kunnen de conferenties en het gemeentewerk onafhankelijk van elkaar doorgang vinden.

U noemt de conferenties: die organiseren jullie? En wat doen jullie verder nog met dit gebouw?

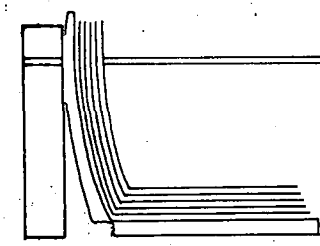
Tja, toen we het gebouw kochten, hadden we niet alleen een nieuw gemeentecentrum, maar ook nog eens een complete accommodatie tot onze beschikking! Vanaf het begin hebben we duidelijk gezegd: "We moeten er een geestelijke invulling aan geven; passend bij de gemeente". En toen groeide het idee van conferenties houden. Dat hebben we nu een aantal keren gedaan. Maar het is een zware belasting voor de gemeente. Moet je voorstellen, straks met Kerst en Oud en Nieuw draait hier een ploeg vrijwilligers - in ploegendiensten - van 's morgens 7.00 tot 's avonds 23.00 uur om het ontbijt, koffie, lunch, thee en diner van de gasten te verzorgen. Die conferenties zijn overigens bijzonder bemoedigend, want je ziet mensen soms echt weer opleven.
We organiseren zelf een aantal conferenties, maar ook anderen maken gebruik van het gebouw. Zo is bijvoorbeeld de gemeente Assen hier een keertje geweest voor hun gemeentedag en de senioren van de gemeenten Sneek en Hoogezand zijn hier ook geweest. Maar ook een jeugdgroep uit Utrecht.
Verder zijn eigenlijk alle vakanties open. Dan zijn er geen conferenties of zo, maar fungeert ons gebouw als een vakantieverblijf. Dan is er wel iedere avond een dagsluiting. En "De Ark" is een alcoholvrij huis!
Regelmatig bieden we ook onderdak aan vluchtelingen. Momenteel (onzeker of bij verschijning dat nog zo is) zit hier een Pools gezinnetje. Tja, wat moet je, als de Heer je die mensen op je pad brengt. Dan kun je ze toch ook niet in de kou laten staan?

Welke plannen hebben jullie verder nog met het gebouw?

Het is de bedoeling dat "De Ark" een onafhankelijke stichting binnen de gemeente wordt. En we hopen natuurlijk dat we in de toekomst één of meer mensen full-time kunnen aanstellen om de verzorging op zich te nemen. Want dat is wel waar, 't heel fijn werk, maar voor sommigen soms wel te zwaar. Uiteindelijk moet de rest van het gemeentewerk er ook niet onder gaan lijden.
Ondertussen bouwen we nog verder, maar dat gaat langzaam. Want we doen het veelal in eigen beheer. Bovendien houdt onze gemeente er niet van om schulden te maken en dus lenen we geen groot bedrag om in één keer alles naar onze wensen te verbouwen. Al dit werk willen we als gemeente graag doen "ten dienste van onze Here Jezus Christus".

Terugrijdend langs het water denk ik aan de Ark van toen, van Noach, ja.... er is wel enige gelijkenis.... H.D. Huiting

In geloof op Jezus bouwen

Als wij Jezus Heer van ons leven laten zijn, wat zou Hij dan uit ons leven kunnen maken?
Als wij ons vertrouwen geheel en al op Hem stellen?
Er gaat in onze wereld heel wat mis. Er gaat veel kapot.
Een enkel voorbeeld hiervan is de sterfte van bomen.

Een boom, die juist een sieraad moet zijn in het landschap maar verdord is, is een toonbeeld van ellende.
Een mensenleven zou met een boom vergeleken kunnen worden.
God, die ons het leven heeft geschonken, had de beste voorwaarden geschapen om het mooi en vruchtbaar te laten worden.
Een mens, een sieraad in de schepping, waarvan David in Psalm 8 zegt: "Als ik 's nachts omhoog kijk naar de hemel en het werk van uw handen zie, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, dan kan ik maar niet begrijpen dat U zich bekommert om een klein en nietig mens, dat U werkelijk aandacht voor hem hebt. U hebt hem een plaats vlak onder Uzelf gegeven. U gaf hem een kroon van glorie en eer".
Ja, zo zou het moeten zijn, dat we leven tot vreugde van God en elkaar. Maar wat is er van terecht gekomen?
Wat is er mis in de wereld?

MENSEN VERLATEN GOD

Er is geen aansluiting meer op de bron van het leven.
Als die er wel zou zijn, met een houvast in het woord van de Heer, dan is de mens als een boom geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd en wiens loof niet verwelkt.
Die mag drinken van het levende water.
Die heeft een bron, die nooit opdroogt.
Dan verdor je niet, dan komt je niet om.
Door de invloed van de werkelijkheid om ons heen, de samenleving, wordt Gods woord nogal eens bestempeld als fantasie, iets wat er in werkelijkheid niet is.

EEN VERHAALTJE

Ik las in een blad dat een modern mens verdwaalt in een woestijn.
Hij dwaalt dagen en nachtenlang rond en vraagt zich af hoelang het duurt, voordat een mens van honger en dorst omkomt. Hij weet, dat hij langer zonder voedsel dan zonder drinken kan.
Door de onbarmhartige zonnehitte wordt zijn dorst al groter. En als hij, uitgeput, een paar uur slaapt, droomt hij van water, sinaasappels en dadels. Elke keer is het wakker worden een ontgoocheling, totdat hij op enige afstand een oase ziet. Ach, zucht hij, al weer zo'n luchtspiegeling die me wil bedreigen. Het lijkt alsof er een oase is, maar die is er in werkelijkheid toch niet.
Toch komt hij dichter bij de oase. Deze verdwijnt niet; integendeel. Het groen wordt steeds duidelijker, hij ziet dadelpalmen, gras en rotsen, waaruit een bron ontspringt. Is het fantasie?
Is het verbeelding, dat er een oase is?
Zelfs hoort hij het water stromen. Is wat ik zie en hoor echt?
Vertwijfeld komt hij vlakbij de bron om.
Als twee mensen hem later vinden, zegt de één tegen de ander: "Begrijp je nu zoiets; hij ligt hier vlakbij de bron. Aan de rand van de mooiste oase, hoe is dat mogelijk?"
De ander antwoordt: "Hij was een modern mens, hij heeft er niet in geloofd!"

DAT IS ER MIS

Modern zijn, dwalen in de woestijn van het leven, zonder brood of water, toch soms vlakbij de bron zijn, maar eraan voorbij gaan.
Als wij in ons bestaan op de wereld de Heer niet zouden hebben, als Hij niet de Bron voor onderweg zou zijn, als we dat zouden zien als iets dat er in werkelijkheid niet is, pure fantasie dus, verbeelding, niet in Hem geloven, dan komen we om.
Maar met Hem, de Here Jezus, komen we erdoor en zetten we eens voet in het beloofde land. Door Jezus is er leven.
Bij Hem mogen we putten uit een bron van leven.
Daar hangt veel van af, of we in geloof op Jezus bouwen, of dat we het naast ons neerleggen.

EEN STEL STENEN

Er ligt een aantal in onze achtertuin; nog ongebruikt.
Als ze niet gebruikt worden zijn ze zonder nut.
Stenen gebruiken we voor bijvoorbeeld een tegelpad of een huis.
Dan worden ze met zand of cement aan elkaar verbonden.
Van de Heer wordt gezegd dat Hij de levende steen is.
Een uitverkoren en kostbare hoeksteen.
En al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.
Maar die steen kan ook een struikelblok vormen, dan stoten we ons eraan.
En toch is het die sterke Rots waarop wij vast kunnen staan.
Die levende steen, die God gelegd heeft, waaraan wij ons als levende stenen hebben verbonden voor de bouw van een geestelijk huis.
Op Jezus, de levende steen, zet God zijn bouwwerk neer.
Een huis, een tempel, waarin wij door Gods liefde, zijn genade, aan elkaar en aan de Heer verbonden zijn.
Dat is het kostbaarste in ons leven: in geloof op Jezus bouwen.
Dat is ons geloofsvertrouwen, de rijkdom in ons leven.
Want bij Jezus vinden we: behoud, eeuwig leven.
Een steen komt pas tot zijn recht als die gebruikt wordt, waarvoor die is gemaakt.

EN ONS LEVEN?

Is het ook niet zo met ons leven?
Moeten we niet bevrijd worden van wat er mis is in de wereld?
Als we met Jezus kontakt zoeken en met Hem willen leven, een levende relatie met Hem willen opbouwen, dan zullen we beleven, dat we aan Hem verbonden zeker zijn van behoud, van eeuwig leven.
Jezus ontfermt zich over ons. Hij bevrijdt ons van zonde en schuld.
Hij heeft het nieuwe leven in ons gewekt en wil ons telkens nieuwe levensmoed schenken.
Zijn liefde is ons tot genezing.
Die liefde mogen we bij de Bron ervaren.
Dan mogen we leven tot vreugde van de Heer, tot eer van zijn naam.
We zouden veel missen als we niet putten bij de Bron.
We ontvangen veel als we ons aansluiten op de Bron.
Ja, Hij Jezus zal ons alles geven, zelfs het eeuwige leven.

"Gij zijt voor mij de Bron des levens,
die leven zijt en leven geeft.
Gij zijt mijn hoop en toevlucht tevens,
zolang mijn hart U niet weerstreeft,
Leid mij, o Heer, aan uwe hand
naar het beloofde land".

J.H. Stijkel

"Als het onherroepelijke gebeurt"

In de nieuwe brochure van de Publiciteits Commissie "Als het onherroepeljke gebeurt" wordt een aantal dingen behandeld waar men mee te maken krijgt bij een overlijden. Dit is voor velen geen dagelijks onderwerp, en de gedachte eraan wordt soms ver weg geschoven. Toch kan het goed en nuttig zijn zich vooraf in te denken wat er dan allemaal zich voordoet.
De brochure bevat de volgende hoofdstukken:
1. Waarom deze brochure?
2. Voorbereidingen
3. Als het onherroepelijke gebeurd is
4. De rouwdienst
5. De laatste gang
6. De stilte valt
7. Het leven gaat verder

Schrijver is ds H.G. de Winkel. De prijs van de brochure is f 2.00, excl. verzendkosten. Te bestellen bij het Uniebureau.
Eerder dit jaar verscheen de folder "Doop, wat is dat?" door ds. A. de Vries. Deze folder kost f 0,20 per stuk, minimum afname 10 stuks, eveneens excl. verzendkosten.

De Publiciteits Commissie

DE VRIJDAG VAN DE A.V.

LANGE ZIT TOCH TE KORT

'Gelukkig hebben we weer enkele moties van orde", zo heropende A.V.-voorzitter Blanken de vergadering vrijdagochtend. Van dit tweetal werd er een aangenomen, waardoor de aanbevelingen vanuit de beide sekties (punten 25-64) eerder behandeld werden dan de voorstellen (punten 17-24). Aan het eind van de dag bleken de punten 20, 21, 23 en 24 zelfs buiten de tijd te vallen.

Br. W.J. Blanken geflankeerd door de broeders Bosveld en Van den Hoef

De Uniecommissie beantwoordde de vragen over het jaarverslag vlot en dermate overtuigend, dat na een korte tweede ronde 203 afgevaardigden het goedkeurden. De UC voelt niet voor de suggestie van Utrecht-Centrum om bij het aantal gedoopten voortaan aan te geven of het daarbij gaat om kinderen van Baptisten, om mensen uit andere kerken of om bekeerlingen. "Te veel rompslomp voor de sekretarissen." De gemeente te Emmeloord had naar alle vakatures gevraagd en kreeg de volgende benoemingen te horen: als derde lid van de advieskommissie voor het beroepingswerk br. H. Bijleveld en als derde lid van de Radio- en Televisiekommissie br. A. Nijland.
De rechtspositie-regeling voor personeel van de Unie is bijna rond; binnenkort gaat hij ter goedkeuring naar de gemeenten; kort daarna valt de benoeming van de Algemeen Konsulent te verwachten.

STEUN VOOR MIDDEN

Namens de Werkgroep Toerusting legde br. O.H. de Vries uit wat hun nieuwste projekt inhoudt: de Baptisten "in het midden" helpen om in te zien en te verwoorden waarvoor zij staan. In de huidige polarisatie dreigt het midden in de knel te komen doordat links en rechts zich zo duidelijk profileren. De Werkgroep neemt hiermee dus afstand van al diegenen die alleen links en rechts, zwart en wit, goed en slecht (of omgekeerd) kennen. Wij zijn benieuwd naar de resultaten van dit projekt, dat "Onder ons levende vragen en stromingen" heet!

Bij het behandelen van wat al in de sekties was besproken, werd gevraagd om stemming over de gewijzigde begroting van de NBJB, vooral omdat daarin van de gemeenten veel meer wordt verwacht. Er gingen 183 stemkaarten omhoog.

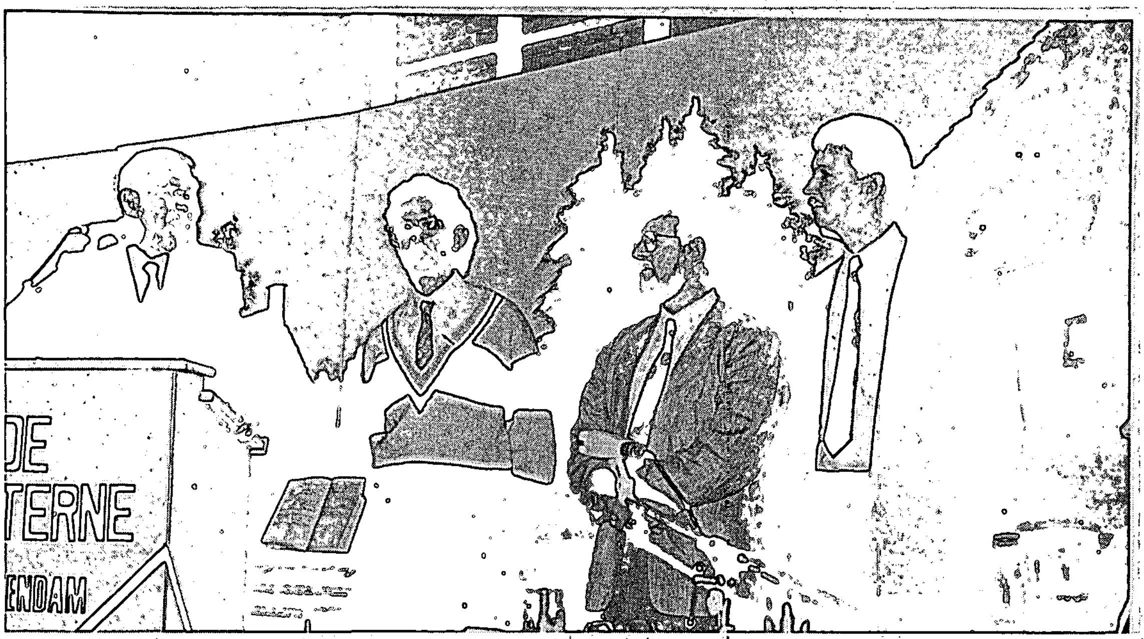
BIJNA WEG!

Uw redaktie beleefde benauwde ogenblikken. In sektie B was een motie aangenomen die vroeg om meer gevarieerde berichtgeving in ons aller blad. In de mondelinge toelichting werd daarbij de beweging Ruimte genoemd. In de plenaire behandeling was dat voor br. Jac. Schouten reden, de motie onaanvaardbaar te noemen. Namens de gemeente Dordrecht vroeg br. T. van der Leer juist met nadruk om informatie over Ruimte, "hoewel wij er niet achter staan." Op de vraag "Wie is voor deze motie inklusief de toelichting van de redaktie?" gingen vele stemkaarten omhoog. Maar nog voordat de stemmen geteld waren zorgde de UC voor opschudding door schorsing van de vergadering te vragen en zich met de redaktie terug te trekken voor beraad. De reden hiervoor bleek te zijn dat men vanaf het podium had gezien dat vele afgevaardigden anders stemden dan mocht worden verwacht.
Tijdens de schorsing bleek dat met 100 tegen 104 de motie ternauwernood was verworpen.

Genoeg gepraat? Stemmen!

Om de ontstane situatie op te lossen kwam de UC met ongeveer de volgende motie: De A.V. spreekt, gelet op haar eerdere vraag aan bewegingen als Ruimte en het Evangelisch Beraad om hun aktiviteiten op te schorten, uit dat redakteuren van DC niet verplicht zijn om over deze bewegingen te berichten. Deze motie kreeg 133 stemmen voor en 55 tegen.
Hiermee is helderheid verkregen. In zekere zin heeft de A.V. nu de oproep aan EB en Ruimte om te stoppen herhaald. Van de huidige redakteuren is duidelijk dat zij geen behoefte hebben, over deze en andere "partikuliere initiatieven" te berichten.
Aan het slot van het gesprek over DC diende Groningen-Noord de motie van vorig jaar opnieuw in. Deze vraagt om gevarieerde berichtgeving en aandacht voor de verscheidenheid aan meningen die onder ons voorkomt.

Voorzitter Bouritius van de CvdO met de voorgangers Goessens, Nobbe en Erwich

Dat deze motie met 201 tegen 0 stemmen werd aangenomen, beschouwt uw eindredakteur als een ondersteuning van zijn beleid van de afgelopen maanden.

ERKENNING VOORGANGERS

Omdat sektie B er niet aan toe gekomen was, werd de erkenning van de brs. R. Erwich, G.J. Goessens en H. Nobbe als Unievooorgangers plenair behandeld. Zonder tegenstemmen verkregen ze deze erkenning, waarna voorzitter Bouritus van de CvdO de waarde van de erkenning bagatelliseerde: "Het levert jullie niets op, al had ik wel graag een loodje door jullie oren geslagen."
Met weinig tot geen tegenstemmen werden daarna alle begrotingen vlot aangenomen.

DE VOORSTELLEN

Het was al bijna etenstijd toen het eerste voorstel in behandeling kwam. Agenda-punt 17 behelsde het invoeren van een beroepsmogelijkheid voor voorgangers die de CvdO niet voor erkenning wil voordragen. De A.V. had hier vorig jaar zelf om gevraagd. Op de achtergrond speelde een vergelijkbaar voorstel van de gemeente Assen. Er komt nu voor dergelijke situaties een onderzoekskommissie die aan de A.V. een advies uitbrengt. Het voorstel van Assen werd, ondanks manmoedig verzet van br. B. Stuut, door UC en CvdO zo ontraden dat het werd weggestemd.
Voortaan zal beroepbaarstelling voor de kategoriale geestelijke verzorging centraal geregeld worden. De overheid wil zich tot de Unie kunnen wenden; na de toezegging dat de UC niet buiten de gemeenten om zal handelen, kreeg men de vergadering mee.

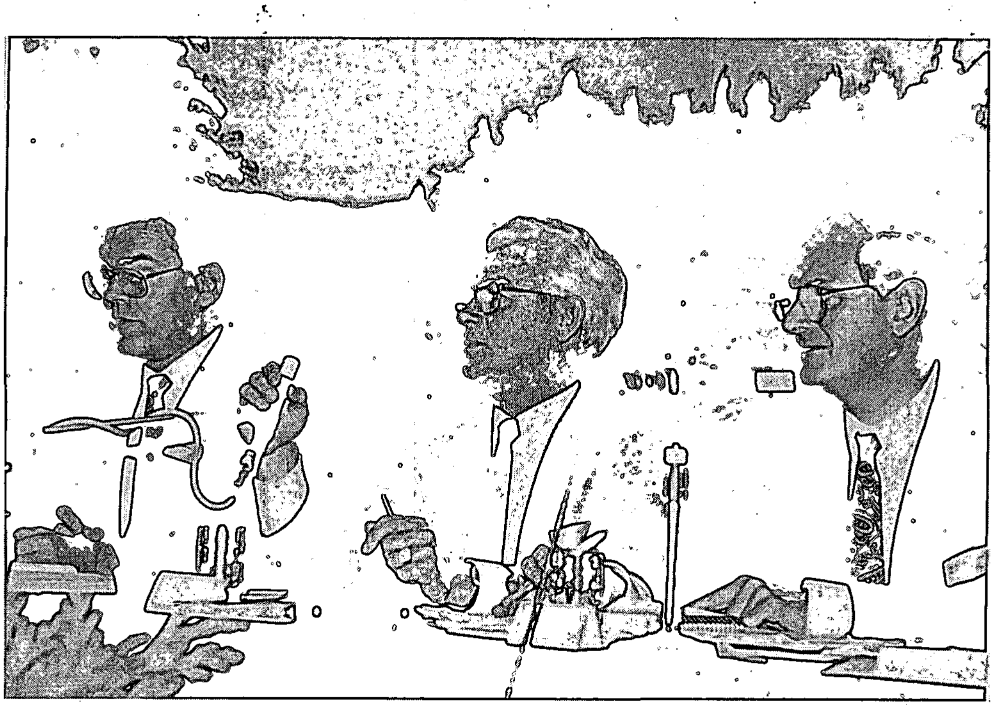
TABITHAGELD

De opgeheven landelijke stichting Tabitha heeft de Unie een half miljoen nagelaten; daarentegen is twee miljoen aan De Nieuwe Oorsprong gegeven. In een brief had de UC ons laten weten, dat deze schenking haar zeer spijt. Ter vergadering werden twee dingen duidelijk: er is niets meer aan te doen, het geld is weg; maar ook: de twee leden van de UC die in het Tabitha-bestuur zaten, zijn daar pas in gekomen toen de besluitvorming over deze schenking al zover was, dat ze deze niet meer konden voorkomen. De vergadering zweeg.
Enkele gemeenten wilden het half miljoen niet "zelf houden", maar een grote meerderheid voegde het toe aan de kas van het Invaliditeitsfonds.

EVANGELIST

Nadat om 15.15 uur een motie van orde om op een andere dag verder te vergaderen was aangenomen, werd alleen de benoeming van br. P. Wijchers tot evangelist nog behandeld. Tegen de gevolgde procedure waren wat bezwaren, maar tegen de persoon Wijchers niet en onder luid applaus kon de huidige voorganger van Enschede de zaal weer binnenkomen. Met name was hij opgelucht dat de beslissing niet was uitgesteld. Hij stelde verder, dat hij in zijn nieuwe werk de steun van de Heer en van de gemeenten zal nodig hebben. De schei-dende evangelist br. Eijer kreeg eveneens een ovatie en dankte allen voor het gegeven vertrouwen.
Daarna bleven we klappen: voor de scheidende kommissieleden Schipper (UC) en Lindeman-Kolbe (UZC); voor de vorige zangbundelkommissie; voor de regelingskommissie en de vele medewerkers uit de gemeente Muntendam o.l.v. br. Lijnbach ("Vlekkeloos", aldus br. Blanken) en tenslotte voor br. Blanken zelf voor zijn leiding. Toen was het toch al 16.25 uur en was iedereen heel snel verdwenen.....

Pieter J. Lalleman

br. Sj. v.d. Laan (ECU), br. P. Wijchers en br. Chr. Eijer

DE GROEI VAN DE EVANGELISCHE BEWEGING IN NEDERLAND (1)

KIJK MEE IN DE SPIEGEL VAN DE SOCIOLOOG

Met een variant op de spiegel van de kapper, zou ik evangelische christenen en dus ook baptisten graag willen toeroepen: kijk eens wat vaker in de spiegel van de socioloog. Dat is leerzaam.

Resultaten van enquêtes en wetenschappelijk onderzoek kun je een soort spiegels noemen. Spiegels van wat mensen willen, denken, voelen, van wat hen beweegt.
Twee sociologen, Hyme Stoffels en Sipco Vellenga, hebben onlangs de resultaten* gepubliceerd van onderzoek naar de groei van de evangelische beweging in Nederland en de opvattingen die daar leven. Beiden werken aan de Vrije Universiteit, sectie godsdienstsociologie.
Bij mijn weten zijn zij de eersten die op systematische wijze onderzoek hebben gedaan naar de evangelische beweging in Nederland. Zij deden dat in nauw overleg met evangelische organisaties en vanuit een positieve belangstelling voor de evangelische beweging. Zij hebben als het ware spiegels gemaakt waarin anderen, maar ook evangelisch Nederland, het verschijnsel van de evangelische beweging nader kunnen bezien.
Het resultaat is erg de moeite waard en leerzaam, ook voor baptisten. In een viertal artikelen wil ik in grote lijnen het beeld dat Vellenga schetst in zijn boek weergeven, voorzien van wat persoonlijke opmerkingen.

*Een ondernemende beweging. S.J. Vellenga. Uitgave VU uitgeverij '91
* Wandelen in het licht. H.C. Stoffels . Uitgave J.H. Kok Kampen '90.

HALF MILJOEN EVANGELISCHEN IN NEDERLAND

Over het aantal evangelische christenen in Nederland bestaan geen preciese cijfers. In 1979 schatte het blad van de Evangelische Alliantie, IDEA, het aantal op 1,6 miljoen.
Dat aantal is veel te hoog. Uitgaande van hun definitie van evangelischen als mensen die meedoen (actief of passief) in evangelische organisaties, inclusief de EO, komen de onderzoekers op ten hoogste een aantal van een half miljoen.
Zij gaan daarbij uit van leden/donateurs van evangelische kerken, gemeenten en organisaties, als Leger des Heils (8000), Pinkster, Volle Evangelie en Evangelische gemeenten (ca 70.000), Baptisten (12.500) en Vrije Evangelische Gemeenten (7.500). Enkele van de grootste door hen daartoe gerekende organisaties zijn: Evangelische Hogeschool (30.000), de EO (330.000), Youth for Christ (70.000) en Open Doors (30.000).

WIE STONDEN ER VOOR DE SPIEGEL?

"De" nederlandse evangelische christen bestaat niet, netzomin als "de" baptist. Wel is het mogelijk zo'n beeld te construeren, uit kenmerken van meerdere personen. Achteraf zal moeten blijken of het aldus samengestelde beeld voldoende gelijkenis vertoont met mensen van vlees en bloed.
Om het verschil tussen beeld en werkelijkheid zo klein mogelijk te maken koos Vellenga ervoor, van vier evangelische organisaties officiële stukken te bestuderen, met leidinggevenden en anderen te praten en leden van die organisaties een vragenlijst te laten invullen.
Die vier organisaties zijn: Youth for Christ, (YFC), de Navigators, Jeugd met een Opdracht (JmeO) en het Instituut voor Evangelisatie (IvE), nu genaamd Agape.
Hij maakt deze keuze omdat hij moeilijk alle organisaties kan onderzoeken. Deze horen onmiskenbaar tot de kern van de evangelische beweging.
Dat blijkt uit het feit dat zij alle vier de karakteristieken van de evangelische levensbeschouwing hebben. Die karakteristieken zijn:
1. nadruk op de onvoorwaardelijke aanvaarding van de bijbel als het geïnspireerde, betrouwbare en gezaghebbende Woord van God.
2. nadruk op het krijgen, verdiepen en beleven van een persoonlijke relatie met Jezus Christus, door het werk van de Heilige Geest,
3. nadruk op de missionaire taak van alle gelovigen.
Alle vier zijn lid van de Evangelische Alliantie. Hun doelstelling komt overeen met de vier hoofddoelstellingen van de evangelische beweging:
1. het bewerken van een geestelijke verandering van individuen opdat zij een levende relatie met Jezus Christus krijgen en een 'heilig' leven leiden.
2. het vernieuwen van de kerk,
3. het realiseren van veranderingen op maatschappelijk en moreel gebied.
4. het veilig stellen van het eigen voortbestaan door conferenties en het oprichten van allerlei ondersteunende instanties.

Overigens is de evangelische beweging samengesteld uit diverse stromingen.
De belangrijkste zijn volgens de onderzoekers de fundamentalistische- en de charismatische stroming.
De premillinnialistische stroming (accent op de opname der gemeente voorafgaand aan de komst van het 1000-jarig rijk) en de radicale, op maatschappijhervorming gerichte, stroming zijn de kleinste.

Onderling verschillen de genoemde vier organisaties in de doelgroepen waar ze zich op richten, hun wervingsmethoden, organisatiestructuur en manier van fondswerving.
Het Instituut voor Evangelisatie (IvE) rekent men tot de meer fundamentalistische stroming; JmeO tot de meer charismatische stroming. De Navigators en YFC behoren volgens hem niet tot één speciale stroming.
We volgen in deze artikelen de zoektocht van Vellenga naar het antwoord op de vraag, welke factoren sinds 1965 de groei van deze organisaties hebben beïnvloed.
Een groei die in tegenstelling staat tot de teruggang in het ledental van de grote kerken in Nederland.

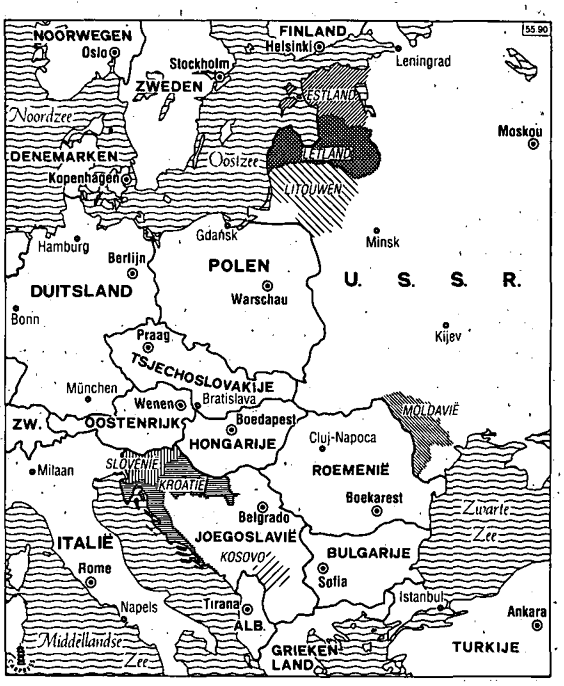
EEN HERKENBAAR BEELD VOOR BAPTISTEN?

Alle vier organisaties zijn op initiatief van amerikaanse organisaties ontstaan.
YFC en de Navigators in de veertiger jaren, het IvE en JmeO in de zestiger jaren.
Was het niet mogelijk geweest een paar organisaties van eigen bodem voor de spiegel te zetten, bijvoorbeeld de Vereniging tot Heil des Volks of de EO?
De keuze viel ook niet op één der bestaande evangelische gemeenten.
Eventuele verschillen tussen genoemde organisaties en gemeenten blijven zo onderbelicht. Dat is jammer. Gemeenten en kerken hebben nog wel eens het gevoel met elkaar in een concurrentie-verhouding te staan.
Het zijn niet hun slechtste lidmaten die zich inzetten voor het werk van evangelische organisaties. Ging of gaat dat ten koste van vergelijkbaar werk in kerk en gemeente?
Of vullen beide elkaar juist aan, komen ze er beide sterker uit? Die vraag is nu niet goed te beantwoorden.
Toch denk ik dat het beeld in de spiegel heel herkenbaar voor ons als baptisten is.
Veel baptistengemeenten hebben of hadden nauwe banden met het werk van YFC, werkten vaak met het materiaal van de Navigators, verkochten dat via de boekentafel en deden mee aan de aktie van het IvE 'Er is Hoop'.
Mijn indruk is dat alleen JmeO wat buiten het gezichtsveld van onze gemeenten ligt, hoewel dat plaatselijk weer kan verschillen.
Al met al voldoende redenen, aandachtig mee te kijken in de spiegel die ons wordt voorgehouden.

(wordt vervolgd) Joop G. Brongers

**Denkt u eraan:
8 december, 17.00 uur,
radio 5: kerkdienst
gemeente Almelo-
Geraniumstraat!!!**

NOODHULP OOST-EUROPA

Vorig seizoen hebben als nederlandse baptisten gemeenten meegedaan aan de EBF aktie "voedselpakketten voor Roemenië en Bulgarije". Op de EBF-vergadering in Varna (Bulgarije) eind sept. j.l. hebben de Roemeense en Bulgaarse vertegenwoordigers daarvoor nogmaals hun dank uitgesproken. Dat willen we ook graag nog een keer in dit blad vermelden.
Alhoewel de situatie in Roemenië en Bulgarije nog zeer chaotisch is - ook economisch - werd toch in gezamenlijk overleg besloten deze winter in het bijzonder de wat vergeten Unie van Baptisten in *MOLDAVIE TE HELPEN MET VOEDSEL EN KLEDING.*
Vele brs. en zrs. hebben grote gezinnen en leven in armoedige omstandigheden, zoals ze mij ook persoonlijk duidelijk konden maken tijdens ons treffen in Varna. De meeste Moldaviërs spreken Roemeens - ze zoeken ook weer aansluiting bij Roemenië - en werden in het jongste verleden erg onderdrukt. Vaak werd hen elke scholingsmogelijkheid ontzegd door de communistische autoriteiten. Ze zijn krachtig in hun geloofsbeleving, zoals ook bleek uit hun bijdrage op de EBF konferentie. Velen staan voor een moeilijke opgave, nu ze voor het eerst kunnen starten met een eigen (landbouw) bedrijf, waarvoor ze ook steun vroegen.

Wat kunnen wij nu concreet voor ze doen?
Als baptisten gemeenten in Nederland versturen we *VOEDSELPAKKETTEN* naar Moldavië, die in Friesland worden ingepakt. Zo mogelijk hebben we deze winter twee transporten. Het eerste transport zal vanuit Bergum (Fr.) vertrekken op 10 dec. a.s. Alles inbegrepen kost **elk pakket f 40,-.**

Wij vragen u: Beslis zelf (per gemeente of privé) hoeveel pakketten u voor uw rekening kunt/wilt nemen en maak zo mogelijk vóór 1 dec. het geld over op giro 81255 van het Noodfonds der Unie met vermelding "Hulp Moldavië".

KLEDING

Zoals reeds eerder vermeld **is** er ook behoefte aan kleding, vooral kinderkleding en schoeisel. Schoenen zijn nauwelijks te betalen. Graag de kleding gewassen en - zonodig - de schoenen verzoold en schoensmeer toegevoegd. Overlegt u even met de gewestelijke coördinator. Daar alles nog verpakt moet worden is de uiterste datum voor inlevering van kleding 15 nov. Zij die de kleding direkt naar Bergum (FR) willen brengen moeten even kontakt opnemen met "onze" transporteur, de firma Sikkema/Knollema, tel. 05116-3055.
Het eerste transport zal D.V. 10 dec. vertrekken. Daar ook het transport van kleding geld kost, wel graag een bijdrage in de kosten. (Als men geld overmaakt voor voedselpakketten dan zit hierbij al een bijdrage voor kledingtransport).
Vorig jaar brachten we samen f 130.000,- op voor de EBF aktie. We weten dat er van vele kanten een beroep op ons wordt gedaan, plaatselijk, landelijk en internationaal.
Maar we rekenen op elkaar, en wat nog meer is, de mensen in Moldavië rekenen op ons.

J. Aaldring

P.S. Een aantal gemeenten heeft al een extra (deur) kollekte voor deze aktie gehouden. Ook dat is dus één van de mogelijkheden. En nog steeds is het waar: Vele kleintjes maken één grote.

LEZERS AAN HET WOORD

WIJ ZIJN RIJK

was het thema van de toespraak van br. W.J. Blanken bij de opening van de A.V. te Muntendam. Een fijne aanmoediging, waarin heel bijzondere zaken gezegd zijn (DC nr 37), o.a.: "De Gemeente van Christus wil heel duidelijk inspelen op het samen zijn. Gelovigen hebben elkaar nodig. Dat geldt allereerst plaatselijk, maar ook landelijk..."
De dagopening van donderdag 24 oktober van ds. C. Molema ging over de Liefde uit 1 Cor. 13, met de indringende vragen: "Wat werkt 't uit, wat maken we zichtbaar?"
Gelovigen hebben ook elkaar nodig om die liefde van Christus voor en met elkaar zichtbaar te maken. En in dat licht bezien, was 't voor mij duidelijk, dat wij een buitengewone Algemene Vergadering krijgen. Dat geeft tijd van beraad over het voorstel over de mogelijke "benoembaarheid" van de zusters, die voldoende theologische vorming hebben. Bezinning: hoe kunnen we elkaar opbouwen en bemoedigen m.b.t. deze problematiek? Het voorstel gaat voor de één te ver, voor de ander niet ver genoeg. Is er in geloof en liefde een weg, die gezamenlijk begaanbaar is, waarbij we met elkaar niet in een onaangename positie brengen?
Het voorstel, dat de Uniegemeenschap is aangeboden heeft de kenmerken van een middenvoorstel. Om dat samen te willen, kan 't niet anders dan dat er stap (misschien wel een grote stap) naar elkaar gezet moet worden. *Wij zijn rijk,* omdat we dan ook samen verder onderweg willen blijven.
Een mogelijke, andere oplossing is te kiezen voor de mogelijkheid, waarbij "de gemeenten elkaar de vrijheid niet ontnemen een zelf te bepalen weg te gaan in dezen. Een weg, die aan de ene kant recht doet aan de zelfstandigheid en de verantwoordelijkheid van de plaatselijke gemeente en aan de ander kant het wederzijds respekt en het samenwerken bevordert zonder bevoogend te zijn. We zouden dan samen de hand aan de ploeg moeten slaan, waar man- en daadkracht te kort schieten, samen elkaar moeten vinden in onze belijdenis, maar ook elkaar vrijlaten in het realiseren daarvan" (vrij geciteerd uit een brief). Maar dan moeten wij dan ook uitspreken. *Wij zijn rijk,* omdat we dan ook zo samen verder onderweg willen blijven.

Emmeloord Arie Spier

ATTENTIE

In de routebeschrijving voor de AV te Utrecht is een fout geslopen. Onder "Vanuit Arnhem" staat bij verkeerslichten links, dat moet zijn rechts.

EINDREDAKTEUR

Willen de gemeenten Treebeek, Haarlem, Ter Apel en alle andere in voorkomende gevallen (rouw)advertenties niet naar Apeldoorn, maar naar de administratie van DC op het Unieburo sturen? En willen inzenders van kopy in Enschede, Noordbergum of waar dan ook hun gewaardeerde stukken zelf uit (laten) typen? Dank voor uw medewerking. pjl

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Op 7 september 1991 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald, onze zuster

Jantje Rozema

op de leeftijd van 87 jaar.

Op 20 oktober 1991 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald, onze zuster

Elisabeth Hakse-Hoekstra

op de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente Leeuwarden

"Mijn tijden zijn in Gods handen"

Voor ons zeer onverwacht, is in Zijn Heer en Heiland ontslapen, mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

Klamer Rengers

op de leeftijd van 75 jaar.

9561 KG Ter Apel, 29 augustus 1991
Marktstraat 21

C. Rengers-Popken

Valthermond: Harm en Boukje
Raymond
Miranda
Danniëlle

Roswinkel: Harm en Gretha
Esther
Christiaan
Roelof

De begrafenis heeft plaats gevonden op 3 sept. j.l.

Baptisten Gemeente Ter Apel

"Al den weg leidt mij mijn Heiland wat verlangt mijn ziel dan meer"

Op 4 november 1991 is door zijn Heer en Heiland thuis gehaald onze lieve vader en opa

Auke Miedema
(sinds 1978 weduwnaar van Grietje Popta)

in de leeftijd van 93 jaar.

Met grote waardering denken wij aan de liefdevolle wijze waarop hij werd verzorgd in verzorgingshuis Tabitha, Amsteldijk.

R. Miedema
F.C. Miedema-Oosterloo
G. Visser-Miedema
J. Visser
Kleinkinderen
en achterkleinkinderen

Correspondentie-adres: R. Miedema
Marten Michielshof 26
1483 CC De Rijp

"De Here is bij mij, onder degenen die mij helpen"

De Heer heeft thuisgehaald onze zuster

Hillechien Mijer Wils

op de gezegende leeftijd van 79 jaar.

31 oktober 1991
Baptisten Gemeente
Stadskanaal Noord

En wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.

Na een kortstondig lijden heeft de Heer thuisgehaald in Zijn huis met de vele woningen, onze zeer geliefde zuster

Reintje Boonstra-de Groot

Op de leeftijd van ruim 79 jaar, sedert 22 april 1981 weduwe van: Johannes Boonstra.
Johannes 14:1-7

Bergum, 31 oktober 1991

Baptisten Gemeente Noordbergum

dc

106e jaargang nummer 42 - 28 november 1991

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

CHRISTEN ZIJN IN DE WERELD

Onlangs is van 11 tot 16 november in Doorn het christelijk sociaal congres gehouden. Op persoonlijke titel hebben diverse christenen uit onze samenleving dit congres georganiseerd. De aanleiding was het christelijk sociaal congres dat 100 jaar geleden onder leiding van de christelijke politicus Abraham Kuyper plaatsvond. Voorafgaande aan het congres publiceerde het dagblad Trouw op 8 november jl. een reeks artikelen over de achtergronden en beweegredenen van toen en nu.

Net als een eeuw geleden was op dit congres ook de vraag hoe de kerk, de christenen zouden moeten omgaan met sociale vragen, problemen van deze tijd. Toen ging het om vraagstukken als de uitbuiting van arbeiders (één van de eerste 'vruchten' van de industrialisatie!), die volledig in de macht van hun bazen verkeerden. Nu zijn er 100 jaar later natuurlijk andere problemen, maar de oorzaken zouden nog wel eens dezelfde kunnen zijn.
Aan het basisdocument dat ter voorbereiding aan het congres verscheen, ontleen ik een aantal oorzaken. Als eerste: de vrije markt economie, waardoor veel tot stand is gebracht, maar wat beslist geen paradijs is, zoals heden mensen in het nieuwe Oost-Europa aan den lijve ondervinden. Want de markt is hard. Het geld schrijft immers de wet voor.
Een andere oorzaak zouden we kunnen zoeken bij de welvaartsdrang die ons allen beheerst. 'Allen' want ook christenen bezwijken in bosjes immers voor de verlokkingen van de spoedig weer nog fraaier dan gewoonlijk opgetuigde etalages. En inderdaad, het beheerst ons. Tegenwoordig wordt het 's zondags wel eens als een uitje beschouwd om langs de fraaie etalages te wandelen! Of de geplastificeerde - op bewaren ingesteld dus - folders van winkels en postorderbedrijven lekker thuis te bekijken.
Een diepere oorzaak zoekt men wel bij de overtuiging dat de mens autonoom, zelfbeslissend is. Een mens is aan niets gebonden, maar uiteindelijk slechts aan zijn geweten. Dit lijkt een aantrekkelijke gedachte, maar ook God of de naaste moeten het hierbij ontgelden; daar ben je als mens ook niets aan verplicht!

Het deed me deugd in de bijbelkolom van Trouw dan ook een nog diepere oorzaak te vinden: het verhaal van de zondeval. De HERE God wandelde door de hof en riep: Adam, waar ben je? En we kennen het verhaal, Adam ontweek de vraag en schoof de verantwoordelijkheid af. Eva werd blijkbaar aangesproken door dit afschuifsysteem, de slang had het gedaan. Zo vroeg God om een antwoord aan Zijn mensen. Blijkbaar is ons dat eigen, om dan geen antwoord te geven, maar de verantwoordelijkheid af te schuiven, te ontvluchten of te ontkennen.

De vraag naar aanleiding van dit congres blijft natuurlijk klinken: hoe leven we als christenen in deze wereld? Hoe zit het met onze verantwoordelijkheid naar God toe en naar onze naaste? Hoe geven wij als christenen vorm aan onze verantwoordelijkheid?
Op grote schaal de wereld of onze maatschappij veranderen lijkt me een illusie. De macht van het geld is wat dat betreft onbreekbaar. Bovendien is dat ook helemaal niet de opdracht van de gemeente. Die opdracht betreft het brengen van het goede nieuws, het Evangelie. Maar net als op het zendingsveld gaat het dan niet alleen om het woord, maar ook om de daad.
Onze verantwoordelijkheid in de samenleving geven we natuurlijk allereerst vorm in ons eigen dagelijks leven, maar vooral ook in de gemeente. Daar is de gemeenschap der heiligen, een kleine afspiegeling van een werkelijk sociale omgeving.

H.D. Huiting

VERDER IN DIT NUMMER

LEREN SAMENLEVEN

Vooral in het laatste gedeelte van deze eeuw heeft er een verschuiving plaats gevonden in onze scholen. Eertijds lag er een grote nadruk op onderwijs als maatschappelijke en culturele noodzaak en ging het vooral om het kennisideaal. Tegenwoordig ligt de nadruk evenzeer of soms zelfs meer op bepaalde opvoedingsidealen. Via de weg van leren-kennen naar leren-samenwerken en vooral naar leren-sameleven.

ANDERE VISIES

Men brengt tegenwoordig ook vaak andere visies bij dan vroeger waardoor een ander menselijk levensbeeld ontstaat. In onze tijd spreekt men dan ook van een ander levensgevoel. Het geloof en vertrouwen in het oude wordt dan niet meer doorgegeven aan de kinderen. Ze worden beroofd van een stukje levenszekerheid. Het gaat nu om een voortdurende aanpassing, zonder te weten waar men uiteindelijk terecht komt. Niet het geloof staat meer centraal, maar de *manier waarop mensen geloven.* Dit betekent dat je heel verschillend over de dingen mag denken, maar elkaar toch moet willen blijven vasthouden. Vele ouders zijn verontrust om de toekomst van hun kinderen en zouden hen graag deze verlammende onzekerheid besparen. In dit opzicht wordt het onderwijs steeds dwangmatiger, want het gaat om een sociaal afgedwongen aanpassingsproces, waarvan zij onvrijwillig het slachtoffer gaan worden.

IN DE GEMEENTE

In de gemeente van Christus wordt met al deze veranderingen en ontwikkelingen geen gelijke pas gehouden. Veel jonge mensen hebben het gevoel dat door hun ouders en ook in de gemeente anders gedacht en gevoeld wordt dan dat zij voelen en denken. Deze jeugd heeft ondertussen zoveel andere dingen in haar denken toegelaten, dat zij zich door niemand meer iets laat voorschrijven, dat met het nieuwe levensgevoel niet strookt. Zij willen nu zelf bepalen hoe zij willen leven. Het gaat toch om hun eigen zedelijke zelfbepaling op grond van hun eigen menswaardigheid. In dat geval laten ze het oude vertrouwde los om het nieuwe toe te laten.

HET MODERNE LEVENSGEVOEL

Vanuit dat moderne levensonderwijs wordt hen voorgehouden, dat dit de weg naar de volwassenheid is. Het aanduren om je eigen weg te gaan. Het sluit aan bij de grondkenmerken die bij de puberteit horen, maar het strekt zich nu veel verder uit. *Ze moeten me maar nemen zoals ik ben:* Het geborgene van de huiselijke kring of van de gemeente wordt nu het benauwende. Eertijds ging dat na enkele jaren voorbij, maar nu lijkt er voor velen geen eind aan te komen. We wisten dat het bij de pu*berteit hoorde, maar nu blijft het* doorgaan en doorwerken. Toen lag die wisselvalligheid meer aan de oppervlakte, maar nu tast het de kern aan. Toen was het een tijdelijke fase, maar nu heeft het een diepgaand blijvend effect. Nu gaat het deel uitma*ken van de volwassen existentie.* Deze moderne volwassenen sluiten zich helemaal aan bij die jeugd, die op deze manier opgroeit. Bij die andere volwassenen, die zich niet in dit dynamisch proces hebben laten opnemen, wekt deze modene benadering een gevoel van onbehagen. De "ouderwetse" ouderen hebben het gevoel dat deze moderne (geschonden) jeugd hun levensbasis kwijt is en dat zij daarmee niet meer aanspreekbaar zijn op de nog steeds door hen gekoesterde levenswaarden. Het samenleven wordt er daardoor niet gemakkelijker op.

DE BIJBEL

De Bijbel spreekt nog de taal van die oude reeds lang gekoesterde levenswaarden en normen. De oude opvoedingsidealen ontleenden hun levensbeschouwelijke karakter toch aan de bijbel. Om je echter thuis te weten bij het moderne levensgevoel, kun je niet meer uit de voeten met die ouderwetse taal. Daarvoor is het nodig een nieuwe taal te leren, die aansluit bij een nieuwe manier van geloven. Men kan zich eigenlijk niet ontdoen van die ons zo eigen bijbelse taal en daarom moet men aan het oude woordgebruik een nieuwe betekenis geven. Om zich te ontdoen van de begrippen waarvoor de woorden staan heeft een buitenstaander de indruk dat er allerlei goocheltrucs en wisseltrucs worden toegepast om de zaak naar onze tijd en naar het moderne levensgevoel toe te vertalen. In hoeverre de theologen dat zelf in de gaten hebben is niet duidelijk. Hoe kunnen ze uit de voeten met al die verschillende manieren van geloven? Is hier sprake van de blindheid van de god dezer eeuw uit 2 Cor. 4:4? De grote vraag is dus hoe de gemeente omgaat met de Bijbel. Dat is een vraag die vooraf gaat aan de vraag hoe we met elkaar omgaan als broeders en zusters. Leren omgaan met de bijbel en de Heer mag voorwaarde zijn voor het echt onderling leren samenleven.

LEER EN LEVEN

God heeft zich gebonden aan Zijn Woord en daarom zijn wij toch in onze relatie met God en met elkaar gebonden aan dat Woord. De Here Jezus wist zich tegenover de Tegenstander OVERWINNAAR door het: "ER STAAT GESCHREVEN". (Hem zou een verwijt van gebruik van losse bijbelteksten kunnen treffen.) Zo mogen ook wij bij elke bedreiging en verleiding ons gesterkt weten door op één lijn te staan met de bijbel. Dan gaat het er niet meer om om zelfbewust onze eigen keuzes te maken. Natuurlijk heeft elk mens de vrijheid voor het bepalen van de gevolgen van die eigen keuzes. Daarom kan die keuzevrijheid beschermd worden door de beperkingen van het Woord. Dat is Wet **en** Evangelie, *dus niet Wet of Evangelie. Dit is leer en leven.* Onafscheidelijk aan elkaar verbonden. Wij weten van de scheppingsorde en bovendien nog van het Woord en daarom geen vrijheid voor een onbijbelse manier van samenleven. Het gaat er om of de onderlinge menselijke relaties de toets van het Woord kunnen doorstaan. Wij redeneren:
niet vanuit onze ervaringen,
niet vanuit onze eigen menselijke waardigheid,
niet vanuit een menselijk begrip van discriminatie
(want door Gods genade weten we onszelf op de onderste tree van de ladder),
niet vanuit een nieuw levensgevoel,
niet vanuit een gecompliceerde, vindingrijke bijbeluitleg
en ook niet vanuit door onszelf bepaalde grenzen.

TERUG NAAR HET ONDERWIJS

Kan ons onderwijs gevrijwaard worden met bovenomschreven tijdgeest? In de Stichting Bijbel en Onderwijs worden wegen gezocht om iets te doen aan een betere koers. Hier wordt naar gezocht op basis van vaste Bijbelse zekerheden. Dat hoeft een aansluiting bij bepaalde sociale ontwikkelingen niet uit te sluiten, zonder overigens de grenzen van het toelaatbare te overschrijden. Zich richten op een goede algemene elastische opvoeding om de almaar veranderende wereld te kunnen blijven volgen. Samenleven in deze wereld is belangrijk en richt zich op menselijke relaties. Welke bindingen kun je hierbij wel of niet aangaan? Hierbij zijn het totaal van al onze zedelijke en godsdienstige overtuigingen in het geding. Het op grond hiervan niet aan kunnen gaan van bepaalde bindingen in onze samenleving (evenmin als in de gemeente) mag dan niet uitgelegd worden als een tekort aan solidariteit of wat dan ook.

J. Schotanus

GIJ ZULT NIET DOODSLAAN

Hoewel er heel wat mensen zijn die daar anders over denken, willen wij hier toch stellen dat heel de Bijbel het woord van God is, waarin God ons allerlei regels en voorschriften heeft gegeven, die belangrijk zijn voor ons geloofsleven op deze aarde. De Here Jezus heeft eens gezegd: "Leert hen onderhouden al wat Ik u geboden heb". Maar leren wij dat nog echt en zijn wij gewillig om in de weg van Gods geboden te wandelen?

Aan het volk Israël gaf God eertijds de tien geboden. Maar deze zijn niet voor Israël blijven staan. Ook wij mogen daarvan kennis nemen en deze geboden belichten vanuit het Nieuwe Testament, daarbij ons afvragen wat deze geboden ons te zeggen hebben en waartoe zij ons oproepen. Tot nu toe hebben we ons bezig gehouden met de eerste helft van deze tien geboden, die beginnen met die machtige woorden, waarmee God Zichzelf aan zijn volk bekend maakt: *"Ik ben Jahweh"*. Ik ben die ik ben. We horen verder dat we geen andere goden voor Gods aangezicht mogen hebben, we mogen Hem alleen eren en dienen. Daarnaast zien we hoe God de wekelijkse rustdag instelt, en deze laat gelden voor iedereen. Ook voor het dienstpersoneel en zelfs voor de dieren. We horen het bevel om de ouders te eren. Daarin werden de familieverhoudingen geregeld. En zo heeft God ook geboden gegeven naar buiten toe. Eén van deze geboden is dit woord: Gij zult niet doodslaan.
Wie gaat zoeken naar de achtergrond van dit gebod komt bij Noach terecht waar God zegt: "Wie's mensen bloed vergiet, diens bloed zal vergoten worden". Het wordt ons duidelijk waarom het gaat:

ER WORDT VAN DE MENS EERBIED VOOR HET LEVEN VERWACHT

We kunnen dit woord van God best begrijpen. Daar hoeven we geen theoloog voor te zijn. Direct na de zondeval was het al radicaal mis gegaan. De eerste broedermoord had plaatsgevonden, waarin Kain zijn broeder Abel doodsloeg. Waarschijnlijk met voorbedachte rade. In deze zelfde lijn lezen we ook de brallende woorden van Lamech, die het uitroept: "Ik sloeg een man dood om een wonde, een knaap om een striem". Als mensen brallende woorden gaan gebruiken dan moeten we oppassen. Dan verschijnen de Stalins, de Hitlers, en andere dictators op het wereldtoneel. Dan vloeit het bloed in stromen over deze wereld. En juist tegen dit alles in zegt God: "Gij zult niet doodslaan". God zegt dit omdat de mens eerbied moet hebben voor het leven. Het leven is immers niet van de mens zelf. In Ezech. 18:4 staat geschreven dat God zegt: "Zie, alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als van de zoon". De mens het leven benemen gaat verder dan een gewone misdaad. Ja, ook als de mens zichzelf het leven beneemt, dan gaat dit verder dan iets waarover de mens mag en kan beschikken. Want God is de Gever van het leven. Hij geeft het leven en Hij is de Enige die ingrijpen mag in het leven van de mens. Dat brengt voor de mens een hoge roeping mee.

DE MENS IS REPRESENTANT VAN GOD OP AARDE

Doordat de mens het leven van God heeft ontvangen, is er een levende relatie met God, die aan de mens het leven heeft gegeven. En door die relatie vertegenwoordigt de mens God op aarde. Het is een geweldige zaak te weten dat wij representanten van God zijn. Daardoor heeft de mens het beheer gekregen over de aarde. De mens moet de aarde voor God bewerken en bewaren. De mens mag en moet heersen over de dieren. Dit alles is bij de zondeval niet verloren gegaan, al zijn er mensen die dat denken. Er is toen wel een belangrijke verstopping gekomen in de relatie tussen God en mens, maar de opdracht en de roeping is gebleven. Daarom is het erg belangrijk hoe wij met deze aarde omgaan. Laten we daarbij maar eens denken aan de steeds meer om zich heen grijpende milieuverontreiniging. Of aan het mens en dier bedreigende gat in de ozonlaag. Dat is niet een soort natuurverschijnsel waar toch niets aan te doen is. Het is het gevolg van onze levenswijze op deze aarde. Ook op deze wijze komen we in conflict met het gebod van God: Gij zult niet doden.

WIJ TASTEN HET LEVEN AAN

We leven in een tijd dat de mens op een oneerbiedige wijze met het leven omgaat. De mens van de twintigste eeuw doet dit erger dan het voorgeslacht. Nog nimmer zijn er, door het toedoen van de mens, zoveel mensen omgekomen als in deze eeuw. We denken daarbij aan het doden door de dictatoriale machten van deze eeuw, zoals een Stalin en een Hitler en nog veel anderen. Zij zijn verantwoordelijk voor de dood van miljoenen mensen. Volkerenmoord is een zaak die in deze eeuw tot realiteit is gekomen. Heeft men ooit gehoord van technici die aan een bureau gingen zitten om een fabriek te ontwikkelen, waarin in de kortst mogelijke tijd de meeste mensen konden worden gedood? Toch is dat in deze eeuw in Duitsland gebeurd. Golven van terreur, kapingen en vliegtuigen, hebben in deze eeuw plaatsgevonden, waarbij velen het leven hebben verloren. Terroristen hebben geen enkele eerbied voor welk mensenleven ook. Maar we denken ook aan de toepassing van abortus, van euthanasie. Dat gebeurt beschaafd en netjes, maar er worden mensenlevens gedood. Er is een breed scala van zaken die in de hand werken dat het gebod van God radicaal overschreden wordt. Het was nog nooit zo erg als in onze tijd. Maar de mens stond nog nimmer zo ver van God af als in onze dagen. Bijbels zijn er in overvloed. Maar heeft het woord van God nog gezag? Heeft dit woord ook nog gezag in de gemeente? Dat is de doorslaggevende vraag in onze dagen. **Het gaat om het trouw zijn aan het woord van God of het gehoor geven aan de antichristelijke cultuurgewoonten van onze tijd.**

IN HET NIEUWE TESTAMENT GAAT DIT NOG VEEL VERDER

Nu zijn er mensen die ons willen vertellen dat de geboden van God niet meer voor ons zijn, omdat Christus de wet heeft vervuld. Natuurlijk heeft Christus de wet vervuld. Heel die ceremoniële wet met de offerdienst die gericht was op het ware Godslam, dat eenmaal zou komen om zijn leven te geven als een offer voor velen. Dat heeft de Here Jezus Christus gedaan. Die wet heeft Hij vervuld. Maar wat de Here God drieduizend jaar geleden een gruwel was, is Hem vandaag nog een gruwel. Daarom komen we in het Nieuwe Testament dikwijls een verscherping van de wet tegen. Daarom zegt de Here Jezus in Matth. 5 deze woorden: "Gij hebt gehoord dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan, Maar Ik zeg u: Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd, is al schuldig". Dit zegt de Here Jezus en daarmee wordt het gebod verscherpt. Om het nu eens populair te vertalen, zouden we kunnen zeggen: Wie tot zijn broeder zegt: Val dood! staat al schuldig aan het gebod van God. En we zouden nog verder kunnen gaan. Wat kunnen we haten, wat kunnen we een hekel hebben aan mensen, wat kunnen we mensen soms... doodkijken.
Nee, we komen niet zo gemakkelijk onder dit gebod uit. "Gij zult niet doodslaan" is een gebod dat toch heel dicht bij ons komt. Het komt verontrustend dichtbij. Wat moeten we daaraan doen? Is er nog een mogelijkheid voor ons om daarvan verlost te worden?
Staat zo heel de wereld niet schuldig aan Gods gebod? Ja, de hele wereld staat schuldig. Maar er is een weg tot verlossing. Ook van dit gebod van God. Daarover willen we in een volgend artikel schrijven.

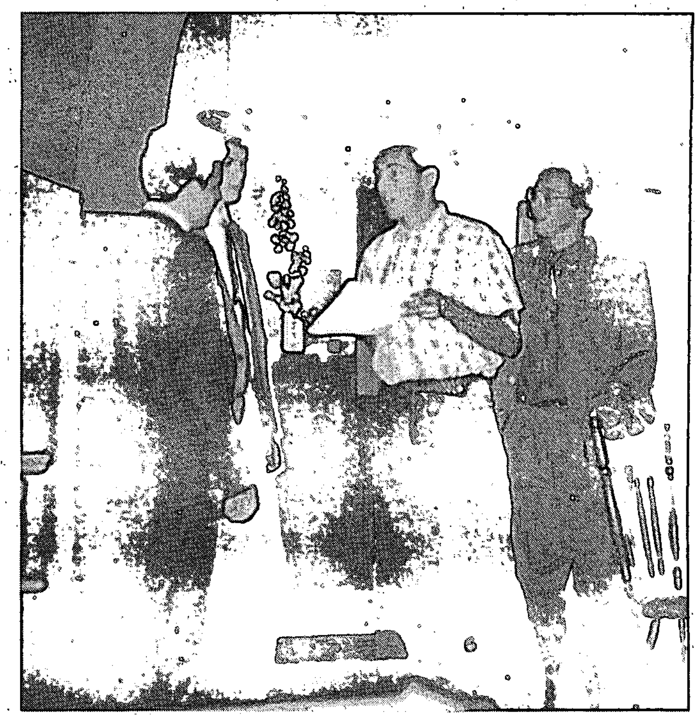
Jac. Schouten

TWEE ROEMEENSE STUDENTEN TE GAST IN NOORDBERGUM

Van 4 tot 18 september waren in de Gemeente Noordbergum twee Roemeense studenten van het Baptisten Seminarium in Boekarest te gast. De contacten met de beide broeders, Romica Iuga en Timotei Rusu, waren gelegd tijdens het laatste hulptransport naar Roemenië en Bulgarije in mei j.l. Toen namelijk hebben enkele leden van onze gemeenten een aantal dagen gelogeerd op het Seminarium en veel opgetrokken met de twee jongemannen. Met financiële steun van een aantal mensen uit de gemeente konden ze vervolgens voor een tegenbezoek aan Nederland en speciaal Noordbergum worden uitgenodigd. Na enige vertraging rond het verstrekken van de visa kwamen ze op woensdag 4 september op Schiphol aan.

INDRUKKEN

In de twee weken dat ze in ons midden waren, hebben ze heel wat indrukken van Friesland en wijde omgeving opgedaan. Zo bezochten ze ondermeer een vrij nieuw ziekenhuis, het M.C.L. in Leeuwarden, het eiland Ameland, de meest noordelijke stad Dokkum en per vrachtauto Amsterdam. Ook waren ze te gast in een aantal andere Baptistengemeenten, te weten Hengelo-Venster, Sneek, Drachten (met een bezoek aan het Jeugdburo) en Dokkum. De gastvrijheid en de warmte die hen overal ten deel vielen hebben hen heel veel goed gedaan.
In drie van onze samenkomsten hebben de beide theologiestudenten meegewerkt. Op zondag 8 september preekte Romica uit Hooglied. Hij besprak met ons zijn gedachten en gevoelens bij de vraag: "Wat heeft uw geliefde voor op alle andere?" Tevens zong hij samen met Timotei enkele Roemeense liederen van lof en aanbidding. Dit laatste werd in de avonddienst in Bergum herhaald.

STEUN

In de morgendienst van 15 september mochten we de twee broeders 2500 Duitse Mark overhandigen, bestemd voor een jeugdgroep in Roemenië. Dit geld was door een tweetal akties van onze jeugd bijeengebracht. In mei werd een rommelmarkt gehouden en in de zomer fietsten twee jeugdleden van Bergum naar Maastricht, na zich te hebben laten sponsoren. Inmiddels hebben we bericht uit Roemenië dat men het geld zal bestemmen voor het kopen van een orgel voor de jeugdgroep van de Baptisten Gemeente in Salistea de Sus. Deze groep was hiervoor al geruime tijd met grote moeite aan het sparen.
Ook werd in de beide diensten van deze zondag gekollekteerd voor de twee studenten zelf. Van de opbrengst hebben ze hier in Nederland goede Engelstalige studieboeken en kleding gekocht, omdat aan beide in Roemenië ernstig gebrek is.
Toen er op 18 september afscheid genomen moest worden, viel dat van twee kanten zwaar. In de tijd die we samen mochten optrekken zijn Romica en Timotei twee ware vrienden van de gemeente geworden. Met nadruk hebben ze ons gevraagd voor hen, hun werk en hun land te blijven bidden. In Roemenië heersen grote problemen, ook binnen de christelijke kerken, maar het is goed om te weten dat broeders en zusters als Romica en Timotei, vervuld van de Heilige Geest, de schouders onder het werk van de Heer willen zetten. Daar kunnen wij voor bidden, want hun God is ook onze God.

Wieger Sikkema

ALGEMENE VERGADERING 1991 MUNTENDAM

CONFERENTIEMIDDAG

VERZORGD DOOR DE GEMEENTE BIJBEL SCHOOL

In het voorwoord van lesboekje deel 35 lezen we van de voorzitter van de redaktiecommissie, br. H.G. de Winkel, dat in het najaar van 1981 het eerste deel van de lessen van de Gemeente Bijbel School verscheen. Bijbellessen voor volwassenen waren al lang in de Verenigde Staten bekend en ook overgewaaid naar Duitsland. De toenmalige evangelist, br. R. Reiling, was tijdens zijn reis naar de V.S. zo enthousiast dat hij een plan opzette en mensen in onze Uniegemeenschap ervoor won.
Met vreugde werd er in de beginperiode door een aantal gemeenten op gereageerd en ermee begonnen. Niet alle gemeenten deden mee.
Nu, na 10 jaar, gaat een aantal gemeenten, ook van buiten onze Unie, er gestaag mee door, dankbaar voor het aangeboden materiaal.
Materiaal, waarachter een stoet van medewerkers staat, waarvoor heel veel werk gedaan wordt.
Ook dit stukje is dienst aan de Heer van de gemeente, om bezig te zijn met het Woord en opgebouwd te worden in het geloof.
Zijn Woord: een lamp voor onze voet en een licht op ons pad.

TIEN JAAR G.B.S.

De stuurgroep is dankbaar voor dit stukje werk in onze Unie-gemeenschap. De G.B.S. functioneert 10 jaar binnen onze Unie en is voor velen tot zegen. Driemaal per jaar verschijnt een lesboekje en aan de hand daarvan wordt een bijbelgedeelte besproken. Het is een bijbelstudie in de vorm van gesprek rondom de bijbel. De Heer en zijn woord staan centraal. De stuurgroep hoopt dat de G.B.S. nog velen tot zegen zal zijn.

OPENING

De voorzitter van de stuurgroep, br. K. Corporaal, opent met ons de conferentiemiddag. Hij gaat ons voor in gebed, samen zingen we enkele liederen en na een kort woord worden ons de 35 verschenen G.B.S.-boekjes gepresenteerd, in de vorm van een tevens grote afbeelding van de omslag, die om elk boekje zit. 35 mensen dragen deze borden naar binnen.

GESPREK OVER DE G.B.S.

Twee mensen ontmoeten elkaar. De één heeft een bijbel in de hand en een G.B.S. boekje en is op weg naar de gespreksavond.

De ander heeft een tennisracket in de hand, heeft een tas bij zich en is op weg naar de tennisbaan. Op een leuke manier maken br. P. Jager en br. A. de Vries ons de waarde van de G.B.S. duidelijk en hoe belangrijk dat voor iedereen is.

RUGGESTEUN

De G.B.S. biedt materiaal en ruggesteun voor het goed functioneren in de gemeente. De G.B.S.-leiders kunnen een stukje toerusting en training ontvangen. Zowel vacante gemeenten, als een gemeente waar een voorganger staat, kunnen met de G.B.S. bezig zijn. En de ruggesteun die de G.B.S. biedt, aldus br. P.J. Lalleman, die dit onderdeel verzorgt, is de leskrant met kanttekeningen, de in elk boekje voorkomende jeugdlessen, die wat eenvoudiger zijn, omdat ze zijn afgestemd op de jeugd, een instructieboek, dat vanuit de praktijk geschreven is en bestemd is voor het opzetten van de G.B.S. en het eveneens vanuit de praktijk geschreven boek "Het leiden van een bijbelgespreksgroep in de gemeente".
Waren de G.B.S.-lessen in de beginperiode soms meer van hetzelfde; de gemeenten die ermee gestopt zijn, doen er goed aan het nog eens opnieuw te bekijken. Het materiaal is verbeterd!

VIDEOFILM

Een werkelijk prachtige film van 20 minuten wordt ons via drie t.v.-beeldschermen vertoond. Een film over het Woord en hoe het Woord verder komt. Deze videoband is beschikbaar voor gebruik in de gemeenten. Een deskundig medewerker van de G.B.S. wil hem graag komen vertonen. Aanvragen hiervoor bij br. P. Jager, Stadskanaal. (tel. 05990-14659).

DE G.B.S. EN IK?

Zuster ten Brink en broeder Mulders, beiden van de gemeente Musselkanaal, vertelden ons wat de G.B.S. hen persoonlijk deed. We mochten naar twee fijne ervaringen luisteren.

VIERING

Daarmee werd deze conferentiemiddag afgesloten, waarin we werden geleid door br. K. Corporaal en zr. Kanis-van de Werf.
Met lezingen, liederen, gebeden en een kort woord van br. Corporaal werden we bepaald bij:

Het Woord dat vlees geworden is,
het groot en goddelijk begin
dat loopt tussen de mensen in
dat overwint de duisternis.

We hopen dat de G.B.S. nog voor velen tot zegen zal zijn.

J.H. Stijkel

DE GROEI VAN DE EVANGELISCHE BEWEGING IN NEDERLAND

SPIEGELTJE SPIEGELTJE AAN DE WAND, WIE GROEIT HET HARDST IN EVANGELISCH NEDERLAND

Twee sociologen, Vellenga en Stoffels, publiceerden onlangs de resultaten van hun onderzoek naar de groei van de evangelische beweging in Nederland en de opvattingen die evangelisch christenen hebben. Dit onderzoek is een soort spiegel waarin het ook voor baptisten nuttig is eens te kijken. We vervolgen onze serie artikelen door vooral aan de hand van Vellenga te kijken naar wat precies die groei inhoudt en waardoor die ontstond.

GROEI IN AANTAL IS NIET GELIJK AAN SUCCES

De groei van de aantallen deelnemers aan evangelische organisaties sinds de zestiger jaren is opmerkelijk. In diezelfde periode brokkelt de orthodox protestantse zuil af. De grote kerken lijden onder een groot ledenverlies. In het algemeen hebben kerken de grootste moeite het evangelie op een eigentijdse manier over te dragen. In die periode lijken organisaties als YFC (Flevofestival) en de EO (EO jongerendagen) er moeiteloos in te slagen duizenden jongeren op de been te krijgen.
De onderzoekers wijzen er uitdrukkelijk op, dat groei in getal niet gelijk geteld kan worden met 'succes' of beter gezegd, 'zegen' op het werk. Zij onthouden zich echter van uitspraken over God en Diens betrokkenheid bij de groei van de evangelische beweging. Uitspraken terzake kunnen volgens de onderzoekers alleen vanuit een geloofskader worden gedaan. Een sociologisch onderzoek is daarvoor niet het juiste kader.

GROEIFACTOREN OP DE RELIGIEUZE MARKT VAN VRAAG EN AANBOD

Met de volgende factoren proberen de onderzoekers de groei van de vier evangelische organisaties Youth for Christ (YFC), de Navigators, het Instituut voor evangelisatie (IvE) en Jeugd met een Opdracht (JmeO) te verklaren.
1. *Omgevingsfactoren,* ontwikkelingen die de onvrede met de gevestigde protestantse kerken en de sameleving versterken. Bijvoorbeeld onvrede met geloofsopvattingen die afbreuk doen aan het gezag van de bijbel, gebrek aan evangelisatieaktiviteiten, en gebrek aan persoonlijk geloofsbeleven.
Waardering van die kerken voor wat de organisaties te bieden hebben en positieve relaties die zij onderhouden met kerken en de media versterken de groei.
2. *Factoren die eigen zijn aan de evangelische organisaties:*
- hoe werven ze mensen, hoe ziet de sociale controle eruit
- wat bieden ze de mensen aan
- hoe ziet de organisatie eruit en wat kenmerkt hun leiders
- hoe is de financiële situatie

3. *Individuele factoren*
Wat is de religieuze en kerkelijke achtergrond van de deelnemers. Wat voor plaats in de samenleving nemen ze in (geslacht, leeftijd, opleiding, inkomen, afkomstig uit de stad of van het platteland). Vervolgens beoordelen zij de werking van deze factoren vanuit een marktbenadering.
Veel nadrukkelijker dan de kerken dat doen, kiezen deze organisaties ervoor om met een speciaal geestelijk aanbod, heel bepaalde groepen te benaderen. Valt het resultaat tegen, dan wijzigen zij hun aanpak. Net zoals een winkelier dat met zijn produkten doet.
Vandaar de term marktbenadering.

DE GROEI IN CIJFERS

Om de zaak wat concreet te maken heb ik uit het boek van Vellenga wat cijfers gehaald en naast elkaar gezet.

	aantal stafleden				**inkomsten in F miljoen**				**lezers periodiek x 1000**			
periode	YFC	Nav	IvE	JmeO	YFC	Nav	IvE	JmeO	YFC	Nav	IvE	JmeO
65-'70	1	2	1	-	0,01	0,03	-	-	2,5	?	-	-
70-'75	25	14	36	2	1,20	0,12	-	-	8,0	3,9	-	-
75-'80	-	27	80	108	2,10	1,60	1,40	1,10	-	7,1	-	-
80-'85	-	14	60	100	3,30	1,70	1,90	2,10	-	-	28,0	-
85-'89	40	14	44	93	2,80	1,70	1,80	2,10	8,5	2,5	25,0	19,0

Bron: "Een ondernemende beweging", S.J. Vellenga. Getallen genoemd in de bijlagen.

Ter vergelijking: De Inkomsten van de Unie van baptisten gemeenten in Nederland over die periode uit (vrijwillige) bijdragen van gemeenten aan het landelijk werk bedragen steeds ong. een miljoen gulden per jaar.
Uit het bovenstaand staatje blijkt dat na een aanloopperiode alle vier de organisaties de top van hun groei bereikten rond 1980.
Daarna volgt een lichte terugval, of een pas op de plaats. Daar is sindsdien geen verandering in gekomen. De vraag is of nu de grenzen aan de groei zijn bereikt. De onderzoekers menen van wel. Volgens hen is het reservoir aan mensen, waaruit evangelische organisaties hun doelgroep, medewerkers en fondsen halen, uitgeput.
Alleen wanneer deze organisaties samen met evangelische gemeenten erin slagen de kloof naar de nog niet gelovige moderne mens te overbruggen, zien zij perspectieven voor verdere groei. Maar die kloof wordt alleen maar groter volgens hen. Gemakkelijk succes is er dus niet meer bij. (wordt vervolgd)

Joop G. Brongers

TRAININGSCONFERENTIE VOOR VOORGANGERS (een sfeerverslag)

Het was een hele beleving om als zevental 3 dagen bijeen te zijn in de jaarlijkse trainings-conferentie, door het Seminarium belegd in "De Nieuwe Oorsprong" (het zevental bestond uit de broeders René Erwich, Anne Gietema, Yme Horjus, Geert Liebe, Joop Muilwijk, Harry Nobbe en Olof de Vries).
Enkelen van ons waren al vele malen in zo'n training geweest; voor mij was het de eerste maal. Vanwege het kleine aantal deelnemers werd het (helaas) geen week, maar slechts 3 dagen.

Het was een beleving, niet alleen omdat het thema van de conferentie luidde "spiritualiteit", zodat de beleving van het geloof expliciet aan de orde kwam, maar zeker ook vanwege de voortreffelijke sfeer, waarin we samen waren.
Wat het voor mij vooral bijzonder maakte was, te ervaren hoe dicht je bij elkaar kunt komen; we waren best heel verschillend in achtergrond, in aksentlegging, in geloofsbeleving en in leeftijd, maar op basis van ons aller geloof in Jezus Christus was er genoeg ruimte om veel van onszelf aan elkaar kwijt te kunnen, mooie en moeilijke kanten van ons staan in dienst van de Heer en van ons leven met Hem met elkaar te delen.
Het is in deze tijd, waarin ook in ónze kring lang niet iedereen onbevangen met elkaar blijkt te durven omgaan, een verkwikking om gewoon jezelf te kunnen zijn; niet alleen je sterke of harde kant te tonen, maar ook kwetsbaar te mogen zijn, zonder door elkaar gekwetst te worden.
Daardoor konden we ook aardig diep bezig zijn met het thema spiritualiteit, in een fraaie wisselwerking van werkcollege, uitwisseling en toepassing.
Hoogepunt was voor mij wel de slechts kort voorbereide viering op dinsdagavond met lofprijs en aanbidding, spontane zang, gedachtenis van de Heer, onderlinge voorbede en zegening en eenvoudige zinvolle symbolen.
Een niet te grote groep zal vóor zo'n atmosfeer wellicht voorwaarde zijn, maar eigenlijk is zo'n week iets, wat geen voorganger zou moeten laten voorbijgaan.
Met dank aan onze beide docenten.

J(oop) L. Muilwijk,
Harderwijk

P.s. In Januari is er weer zo'n week !

TRAININGS-KONFERENTIE VOOR VOORGANGERS (inhoudelijke bespreking)

Het was inderdaad – zoals br. Joop Muilwijk al schreef – verkwikkend om te geven en te ontvangen in een sfeer van broederschap en discipelschap. De hoogtepunten wat betreft de inhoudelijke kant van het thema 'Spiritualiteit' betroffen twee zaken. Ten eerste de bespreking van het materiaal dat de voorgangers zelf inbrachten en ten tweede de werkcolleges die ons de docenten van het Seminarium aanreikten. Hoe leerzaam het eerste was blijkt uit de volgende aspekten: a) spiritualiteit en het gebed op huisbezoek; b) spiritualiteit van de avondmaalsviering; c) spiritualiteit van een kerstfeestviering in een gemeente; d) spiritualiteit van 'het gewone' en de voorganger. Puntje d vraagt enige toelichting. De voorganger is aan de ene kant 'gewoon gelovig', maar aan de andere kant is de rol van voorganger ook bepalend. De vraag is dan: hoe trouw is de voorganger aan zichzelf in zijn eigen geloofsbeleving terwijl hij werkt en op weg is met zoveel anderen in de gemeente?
Het verrijkende aan de werkcolleges kwam naar voren in de onderwerpen:
– theologie en spiritualiteit van de lofprijzing;
– de bijbelverhalen en het integreren daarvan in eigen levensverhalen.
Tenslotte is het waard te vermelden dat onze jaarlijkse preekbespreking een doopdienst betrof en dat de spiritualiteit van de avondmaalsviering verlevendigd werd met video-opnamen.
De komende trainingsdagen komen alweer in zicht! Het Seminarium organiseert van dinsdag 14 jan. 1992 tot en met vrijdag 17 jan. een pastorale trainingskonferentie rond het thema "Bewaren en vernieuwen in de gemeente". Na het lezen van het sfeerverslag en de inhoudelijke bespreking is dit hopelijk een welkome uitnodiging voor alle voorgangers!

H(arry) Nobbe
Emmercompascus

BOEKBESPREKING

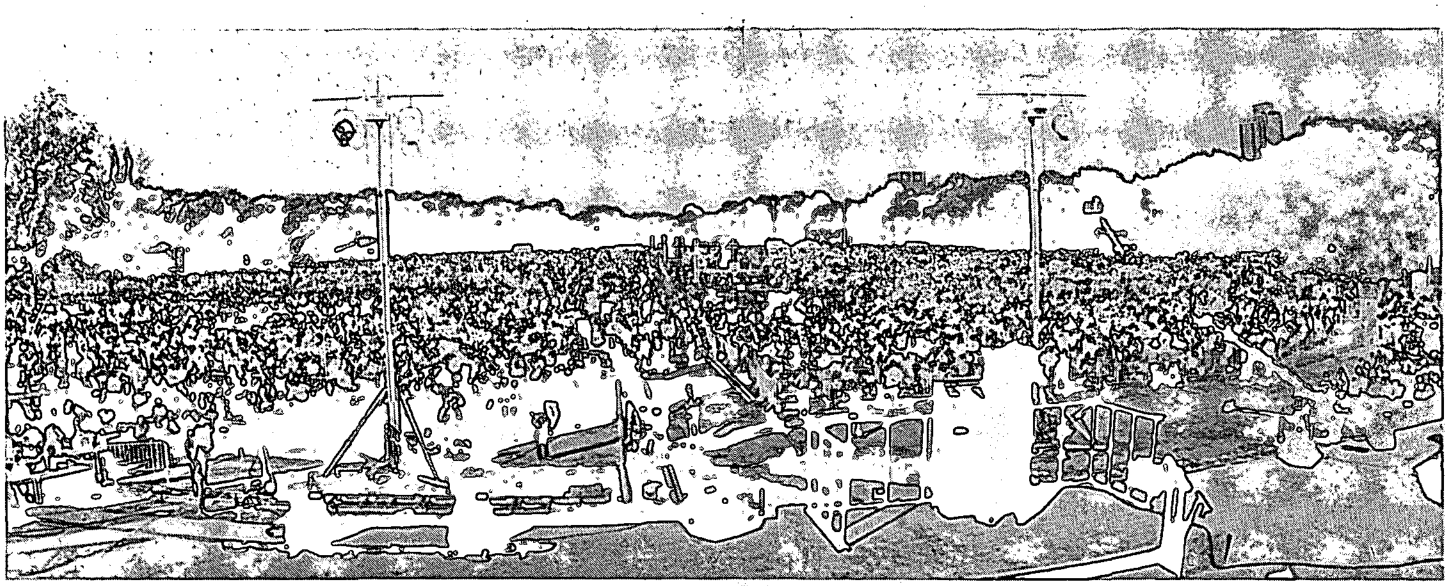
Een pak met maar liefst negen boeken liet uitgever VVHS/BKV bij ons bezorgen. Een selektie uit de 28 nieuwe ARK-boeken! Enkele ervan zullen door anderen worden besproken. Hier volgen wat gegevens over de kleinere boekjes.

Woord voor elke dag.
Een belofte uit de Bijbel voor elke dag van het jaar. Een boekje van 96 blz., geschreven door R. Backhouse, vertaald en bewerkt door *majoor A. Bosshardt.* Uit het voorwoord leid ik af dat de 365 bijbelteksten door Backhouse bij elkaar zijn gebracht en dat de stukjes aan het begin van elke maand door majoor Bosshardt zijn geschreven. Die stukjes zijn kort maar krachtig en je herkent haar erin. Over haar gaat de informatie op de achterkant van het boek. De meeste teksten komen uit het Oude Testament; het zijn niet alleen beloften. De majoor hoopt dat ze ertoe zullen aanzetten om (weer) in de Bijbel te gaan lezen. Dat is, vind ik, óók een goede zaak vanwege het in zijn verband lezen van een tekst. Het boekje bevat verder prachtige aquarellen, die overigens niet altijd aansluiten bij de teksten. Wie ze heeft gemaakt staat nergens. Dit is een mooi, fijn kadootje om weg te geven of te vragen. Het kost *f 14,90.*
Wat een prachtige wereld! is een boekje uit een serie van zes zg. concertinaboekjes, die *f 7,95* per stuk kosten. Je kunt de figuurtjes uit het dikke karton drukken en neerzetten, en het uitgevouwen boekje als achtergrond gebruiken. Dit deeltje is gebaseerd op Psalm 65. Uiterlijk lijkt het een boekje voor kleine kinderen, maar de teksten zijn vrij moeilijk. Ook verschenen zes **Bijbelboekjes voor kleuters** die slechts *f 2,95* per stuk kosten.
De **Voetsporen-serie** is voor volwassenen. Van de zes deeltjes (24 blz., *f 3,95*) ontvingen we het deel **Twijfel**. Het zijn gedachten, gedichten en gebeden voor tijden van problemen. Samensteller van de serie is *dr. D. Lissenburg.* De illustraties zijn mooi, de tekst van dit deel sprak me niet zo aan, maar is natuurlijk heel persoonlijk.
In stil vertrouwen is de derde bundel van *Truus van der Roest.* Eenvoudige poëzie over allerlei aspekten van het geloof met boven elk gedicht een bijbeltekst. De illustraties van *Adam Barmenthlo* zijn mooi. Prijs: *f 11,90.*
Tenslotte een **kinderkalender 1992** (geen prijsopgave). Bij elke maand een tekening, die als ansichtkaart te gebruiken is. De versjes eronder waarvan sommige met een christelijke inhoud, zijn eenvoudig. Ze vallen buiten de ansichtkaart. De werkjes tussen de verschillende maanden zijn over het algemeen moeilijker. De illustratie bij december is matig. In dit verband wil ik ook wijzen op twee mooie Ark boeken, die ik al een poos geleden heb aangeschaft en die ik nog regelmatig met aandacht lees. Het gaat om twee prachtig uitgevoerde bundels met gedichten, teksten en foto's: **Een zon die nacht en nevel overwint** (1988) en **Het geheim van het graan** (1989). De tekst van beide boeken is afkomstig van *ds. Jaap Zijlstra.* In het eerstgenoemde boek zijn veel gedichten uit eerder verschenen bundels van hem opgenomen. Prijs: *f 12,50* per stuk.

Hetty Lalleman

V I D E O B A N D G . B . S .

Op de Algemene Vergadering is de schitterende videoband van de Gemeente Bijbelschool in première gegaan. Hij is nu beschikbaar voor alle gemeenten.
Voor reserveringen en alle verdere informatie: ds. P. Jager,
Westerparallelstr.64,
9501 GX Stadskanaal,
tel. 05990-14659.

EEN OPMERKELIJK VERSCHIL

Op zaterdag 5 oktober 1991 waren op het Malieveld in Den Haag ongeveer 250.000 mensen aanwezig om te protesteren tegen de regering. Maar op 22 september 1991 waren in het Central Park te New York ook 250.000 mensen bijeen voor een geheel ander doel! Daar kwamen een kwart miljoen New Yorkers samen om te luisteren naar het Evangelie, dat Billy Graham bracht. Terwijl hij preekte over Johannes 3 vers 16 zei de evangelist: "Ik wil dat u één ding vanuit het park vandaag meeneemt, en dat is: GOD heeft u lief en heeft belangstelling voor u!" De burgemeester van New York City, de heer David Dinkins, heette Billy Graham vanaf het podium speciaal welkom en zei, dat dit de grootste multi-culturele samenkomst was, die er ooit in de wereld geweest is.
Volgens verslaggevers bestond de menigte uit blanke, zwarte, Spaanse en Aziatische Amerikanen, alsmede een verrassend aantal tieners en jonge mensen.
Billy Graham zei, dat hij de eenheid onder de rassen wilde bevorderen. "Onze maatschappelijke problemen", zei hij, "zijn in de grond van de zaak morele en geestelijke problemen, en de morele problemen vragen om een godsdienstige oplossing". Hij zei o.a. ook: "Sommige mensen vragen waarom God ons heeft verlaten. Maar God heeft ons niet in de steek gelaten. Wij hebben Hem verlaten."

In november D.V. zal Billy Graham zijn laatste campagne van 1991 houden in Buenos Aires, de hoofdstad van Argentinië, welke per satelliet en video zal worden uitgezonden naar 21 landen in geheel Midden- en Zuid-Amerika.
De grootste samenkomst, die de Amerikaanse evangelist tot nu toe gehouden heeft, was in 1984 te Seoul, de hoofdstad van Zuid-Korea, met meer dan 1 miljoen mensen.

Wim J. van der Leer

INTERNATIONAAL

UIT EEN OOGPUNT VAN BILLIJKHEID...

kome uw overvloed, voor het ogenblik hun gebrek ten goede. Zo schrijft Paulus in 2 Korinthiërs 8 over kollektes voor een noodlijdende gemeente.
Onder dat thema zouden ook vandaag vele kollektes gehouden kunnen worden. Op grond van deze bijbelse waarheid hebben we elkaar in oktober opgeroepen om ons in het kader van de Europese Baptisten Federatie opnieuw in te zetten voor hulpverlening in Oost-Europa. In verschillende van onze gemeenten zijn intussen acties op gang gekomen. We verwachten dat er minstens een truck gevuld kan worden met kleding. Daarnaast is besloten om 2000 levensmiddelenpakketten te versturen naar Kisjenev, de hoofdstad van de republiek Moldavië in de USSR.
Het Uniebureau daar zal zorg dragen voor een zo goed mogelijke verdeling van de goederen in de omliggende gemeenten. Een pakket zal bestaan uit kaas, margarine, rijst, bloem, koffie, olie en peulvruchten. Daarnaast willen we 1000 blikken melkpoeder en 2000 kg waspoeder mee verzenden. Bovendien hebben we nog de beschikking over 500 kinderbijbels in het Roemeens, die daar zeer welkom zullen zijn.
Het geld voor deze zending is op dit moment nog niet binnen. Maar de werkgroep van Friesland die alles moet coördineren heeft zoveel vertrouwen in uw hulpvaardigheid dat ze het aandurfde om de f.78.000,– die met dit transport gemoeid is, te gaan besteden in de stellige verwachting dat u dit met elkaar mogelijk zult gaan maken. (Ruim zes gulden per Baptist, pjl).
Op DV 6 en 7 december hopen vrijwilligers uit de friese gemeenten de klus te klaren, zodat op 9 december alles ingepakt kan worden en de twee trucks op 10 december kunnen vertrekken. We hopen zo onze kerstpakketten tijdig te kunnen afleveren.
Wellicht zullen de verslagen van dit transport wederkerig ons ten goede komen.
We begrepen van Paulus dat het in dit proces er om gaat, dat de bereidvaardigheid aanwezig is. Dat die er is menen we vorig jaar duidelijk gezien te hebben in de hulp voor Roemenië en Bulgarije. We rekenen er op dat de hulp aan Moldavië niet minder hoeft te zijn.

G. Liebe

BOEKBESPREKING

Angela Ludlow (tekst) en David Mostijn (ill.); Marijke Bleij (bewerking): Kerst-Knutselboek.
ARK-boek (WHS/BKV) 1991
ISBN nummer: 90338 24973, prijs fl. 9,95, 30 pagina's.
In dit kerst-knutselboek staan gezellige spelletjes, raadsels en werkjes voor in de adventstijd. Daarnaast wordt, verdeeld over acht kleine verhaaltjes, de kerstgeschiedenis verteld. Het boek ziet er aantrekkelijk uit en is bedoeld voor kinderen vanaf plm. 5 jaar.
De leuke en duidelijke uitgelegde ideeën en werkjes nodigen de kinderen uit enthousiast aan het werk te gaan. De bouwplaten geven als resultaat een kerststal en een adventskalender. Enkele kleur- en overtrekplaatjes zijn over twee pagina's verdeeld, de middenvouw werkt dan wel onhandig.
De korte verhalen zijn vrij eenvoudig geschreven en zijn geschikt om uit voor te lezen, of zelf door de kinderen te lezen. Het verhaal "Simeon in de tempel", lijkt mij niet zo op zijn plaats.
Over het geheel genomen is het een leuk knutselboek voor een redelijke prijs, waarmee u en uw kind in de dagen rond kerst veel plezier kunnen beleven.

W. Breman-Vos

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Toch nog onverwacht nam de Heer
tot zich onze zuster

Johanna Franckena-de Vries

op de leeftijd van 78 jaar

Sneek, 12 november 1991

Baptisten Gemeente Sneek

BROEDERSCHAP VAN VOORGANGERS CONFERENTIE 1992

De conferentie van de BRS. zal plaats vinden op 27-28 april 1992
plaats: St. Nicolaas "De Nieuwe Oorsprong"

Thema "Geloofsopvoeding tussen 4 en 24" Een taak voor de voorganger?

Wij verzoeken u genoemde data te willen reserveren. Het DB. van de broederschap rekent, gezien het belang welke gemoeid is met het thema, op een grote opkomst.

N. Schipper (secrt.)

Ik ben de opstanding en het leven;
Wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven.
Johannes 11: 25

Met grote verslagenheid geven wij u kennis van het overlijden van onze broeder

Roel Jissink

in de leeftijd van 44 jaar

24 oktober 1991
Baptisten Gemeente
Arnhem-Centrum

School met de Bijbel te Muntendam

nodigt leerlingen en oud-leerlingen uit voor het bijwonen van een grote

Reünie

op zaterdag 28 maart 1992 in "De Menterne" te Muntendam.
Aanvang 15.30 uur.
U kunt zich hiervoor opgeven vòòr 31 dec. 1991 door f 15,00 over te maken op giro 325082 t.n.v. Reünie School m.d. Bijbel te M. dam.
Neemt u zonder koffietafel deel, dan betaalt u f 6,00 p.p. Vermeld duidelijk bij de mededelingen: Naam, adres en geb. datum.
Voor inl. en als u oude schoolfoto's beschikbaar heeft kunt u kontakt opnemen met
Mevr. T. Kroeze,
tel: 05987-13699.

MEDEDELING VAN DE EVANGELISATIE COMMISSIE DER UNIE

Gemeenten die in aanmerking denken te komen voor **subsidie** van de E.C.U., kunnen de daarvoor benodigde formulieren aanvragen bij het Uniebureau vóór 31 dec. 1991.

M. Kanis-v.d. Werf, secr. E.C.U.

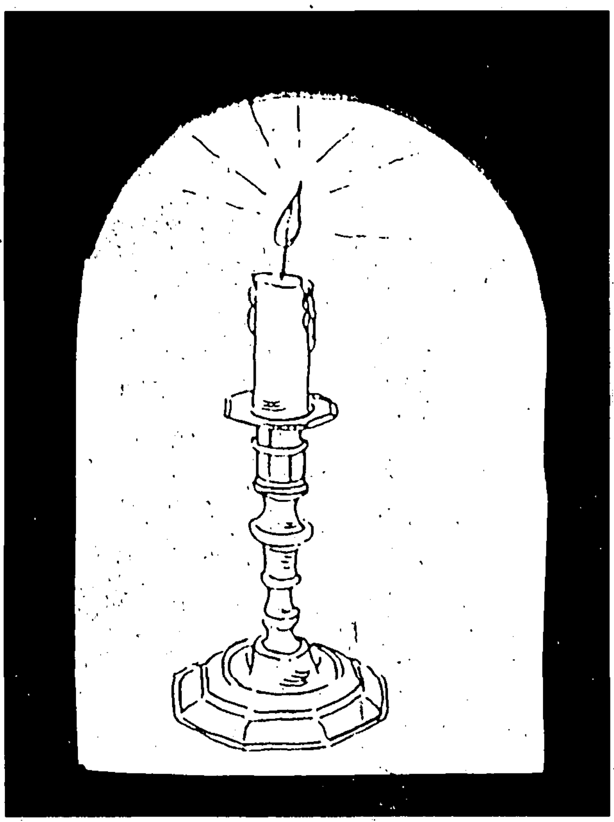
Het juiste postcode nummer van N.P. Wever te Drachten luidt:
9202 GS

106e jaargang nummer 43 - 5 december 1991

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

HOOP, DOOR HET LICHT

Een eerste kaars mochten we afgelopen zondag, op de eerste zondag van de Advent, ontsteken. En het licht van deze kaars mag ons zeggen, dat door Jezus, onze Heer, het licht in de wereld kwam.
De tekening boven dit artikel laat ons ook een brandende kaars zien, temidden van de donkerheid er omheen. En dat is veelzeggend.
Omdat we geloven, dat door de komst van Jezus, Gods Zoon, het Licht in de wereld kwam.
En dat Jezus ook ons geroepen heeft uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht.
Johannes begint zijn evangelie met de woorden: "Het Woord is vlees geworden."
Het waarachtige Licht, dat ieder mens verlicht, is in de wereld gekomen.
De heerlijkheid van God zelf, zijn Woord, is in Jezus tot een levende werkelijkheid geworden.
Hij is het levende woord, de zin van ons bestaan, het licht dat schijnt in de duisternis, waarvoor de duisternis moest wijken.
Johannes de Doper heeft ervan getuigd, gewezen op die Ene, de Heer, het Licht dat zelfs door de duisternis niet overwonnen wordt.
Jezus zelf zegt: "Ik ben het Licht der wereld."
En al wie Hem volgt zal nimmer in de duisternis wandelen.
Het licht van een kaars mag ons zeggen, dat Jezus in de wereld kwam.
Dat zijn licht ook mag schijnen in ons leven.

En tegelijk mag het ons bepalen bij zijn komst.
De lichte tijd komt steeds dichterbij.
Wij verwachten, vol blijdschap, de Here Jezus, die komt op de wolken om zijn kinderen Thuis te halen. Verwachtingsvol mogen we de adventstijd beleven, ons opnieuw te binnen brengen dat het Licht reddend verschenen is. Om ook ons uit de duisternis te trekken en over te zetten in het licht van de Heer.
Dat is ook de reden, waarom het vieren van kerst deze maand, een echt feest kan zijn.
Want het mag meer zijn, dan dat we ons te binnen brengen, dat Jezus werd geboren in een stal.
Hij mag ook geboren zijn in ons leven, in ons hart.
Hij mag onze Zon, ons Leven, onze Sterkte zijn.
Dat het Licht reddend in de wereld kwam, in ons leven, dat het ons brengt naar de eeuwige vreugde, daar mogen we de Heer voor danken.
Hem erom loven en prijzen.
Met hoop en verwachting op onze Heiland mogen we blijmoedig leven.
Niet zonder het licht, maar in het licht van Jezus zijn weg gaan. Als kinderen van het Licht.
Totdat éénmaal het Licht het ten volle van de duisternis wint.
Elke nieuwe dag mogen we wandelen in het licht met Jezus, totdat Hij komt in al zijn heerlijkheid en wij Hem zullen ontmoeten.
Dan is het leven hoopvol, door het Licht, wat zichtbaar en tastbaar in ons leven mag zijn.
De nacht verdwijnt, waar Jezus met zijn licht mag schijnen.

J.H. Stijkel

VERDER IN DIT NUMMER

DE DOPERSE GEMEENTE OPVATTING

Dit artikel is het derde in de serie "Het Baptisme". De vorige artikelen, van de hand van br. Huiting, verschenen op 19 september en 24 oktober.

Over "dopers" en "baptistisch"

*Kijkt u nog eens goed naar de titel boven deze bijdrage. Er staat niet "**baptisten** gemeenteopvatting", maar "**doperse** gemeenteopvatting". Baptisten en dopers (vaak aangeduid als "wederdopers") komen in veel overeen, maar hebben elk hun eigen geschiedenis.*

Baptisten hebben hun oorsprong in het Engeland uit het begin der zeventiende eeuw. Veel christenen waren er ontevreden met de halfslachtig doorgevoerde kerkreformatie die het aanzien had gegeven aan de engelse staatskerk. Ze stichtten van de staatskerk onafhankelijke gemeenten. Sommige van deze gemeenten gingen er toe over om de doop op belijdenis van geloof te bedienen, waarbij de doop fungeerde als basis van gemeentevorming. Zo ontwikkelden deze gemeenten zich tot baptistengemeenten.

De dopers zijn driekwart eeuw ouder dan de baptisten en hebben hun ontstaansgeschiedenis binnen het kader van de kerkreformatie op het vaste land van Europa. Door vervolgingen van de ene plaats naar de andere opgejaagd vormen zij nu de wereldwijde gemeenschap van de mennonieten. Ze ontlenen hun naam aan de nederlandse doperse leider Menno Simons.

Dopers en baptisten zijn in de geschiedenis hun wegen grotendeels onafhankelijk van elkaar gegaan. Toch kruisten hun paden elkaar soms. Het zijn nederlandse dopers geweest die er de aanzet toe hebben gegeven dat in sommige van de engelse staatskerk afgescheiden gemeenten de doop op belijdenis van geloof werd ingevoerd. Zo hebben dopers gestaan aan de wieg van het baptisme!

Niet alleen in het begin der zeventiende eeuw heeft het doperdom het baptisme wat te zeggen gehad. Ook nu. Vandaar een artikel over de doperse gemeenteopvatting in een serie die handelt over de baptisten identiteit.

Doperse gemeente: gemeenschap van navolgers van Christus

Er is één woord dat vanaf het begin het geloof van dopers heeft getypeerd: **navolging**. Het christelijk leven is een leven van navolging van Christus in zijn zelfopofferende liefde voor mensen, in zijn eenvoudige levensstijl, in zijn keuze voor geweldloos optreden in konflikten, in zijn vervolging en lijden. De beide laatst genoemde punten zijn erg belangrijk. Er is geen navolging van Jezus mogelijk zonder navolgng in het kruisdragen. Wie door deze wereld de weg van Jezus gaat, krijgt net als de Heer te maken met vervolging. De doperse geloofsgemeenschap heeft dat aan den lijve ondervonden. De idee van navolgers bepaalt ook de doperse gemeenteopvatting. Kort gezegd: in doperse visie is de gemeente de gemeenschap van navolgers van Christus. Je kunt de Heer niet op je eentje volgen. Daar heb je anderen bij nodig. De discipelen, de eerste navolgers, waren met zijn twaalven.

Binnen dit kader krijgen doop en avondmaal hun betekenis. In de doop op belijdenis van geloof wordt een mens de navolging van Jezus binnengedoopt. De doop is dus niet een eindpunt maar een begin! De doop is het begin van een spannend leven van konfrontatie met de wereld, aanvechting in eigen hart en opoffering voor medegelovigen, achter Jezus aan.

De doop is de toegang tot de gemeenschap van navolgers. Aan de avondmaalstafel viert deze gemeente het geheim van haar eigen bestaan. In de liturgie van een doperse avondmaalsviering uit de zestiende eeuw wordt de leider van de gemeente opgedragen de deelnemers eerst te vragen: "Bent u bereid uw lichaam en bloed voor de broeders in te zetten, zoals Christus zijn lichaam en bloed voor u heeft laten verbreken en vergieten?" Wie die vraag met een "ja!" beantwoordde ontving brood en beker. Aan de avondmaalstafel wordt de doperse gemeente openbaar als een gemeenschap die leeft van Christus' offer en zelf een voortzetting is van de geschiedenis van Christus' zichzelf opofferende liefde.

Gemeente en tucht

De doop is de toegang tot de doperse gemeente als gemeentschap van navolgers. De tucht bewaart de gelovige in die gemeenschap. Zonder gemeenschap geen navolging en zonder tucht geen gemeenschap.

Reformatorische kerken hebben dopers vaak verweten dat zij met hun strenge tuchtoefening een "gemeente zonder vlek of rimpel" probeerden te organiseren. Toegegeven moet worden dat in het verloop van de zestiende en zeventiende eeuw de doperse tuchtpraktijk erg wettisch is geworden. Maar oorspronkelijk was de tucht in een doperse gemeente geen krampachtige menselijke poging om een volmaakte gemeente van heiligen voort te brengen. Deze heiligheid markeert geen positie op de weg der navolging. Zij ligt aan het **eind** van de weg der navolging van Jezus, die een weg is van "kruis, ellende, gevangenis, zelfverloochening en tenslotte de dood" (citaat uit een dopers belijdenisgeschrift uit 1527). Pas bij de wederkomst van Christus zal de gemeente in heiligheid openbaar worden. De tucht bewerkt geen heilige gemeente. De tucht houdt de gemeente van navolgers op weg naar de toekomstige heiligheid.

Gemeente en geweldloosheid

De doperse gemeente is van meet af een gemeenschap geweest van gelovigen die het gebruik van alle uiterlijke dwang afwijzen. De ergste vorm van uiterlijke dwang is "het zwaard", het symbool voor de macht van wapens.

Naar dopers besef moet een mens zijn weg in vrijwilligheid gaan. Wanneer een mens op zijn schreden terugkeert of een andere weg inslaat, moet dit niet gebeuren onder dwang van geweld. Hij moet vrijwillig kiezen voor een betere weg, daartoe in zijn geweten aangesproken en overtuigd door het horen van de prediking over de weg van Jezus.

De dopers erkenden de legitimiteit van het overheidszwaard. In een wereld vol geweld moet de overheid door geweldoefening orde en recht bewaren. Dit zwaard is zelfs een "ordening Gods". Maar christenen leven binnen de ordening van Christus, die het probleem van kwaad en onrecht niet oploste door deze dingen met geweld te bestrijden, maar door ze te dragen. Daarom moeten christenen het zwaard niet gebruiken.

De orde van "het zwaard" vindt binnen de gemeente zijn tegendeel in de tucht. "Zwaard" en "tucht" staan tegenover elkaar als "wereld" en "gemeente van navolging". In de gemeente wordt middels broederlijke vermaning opgeroepen tot vrijwillige betering der levens.

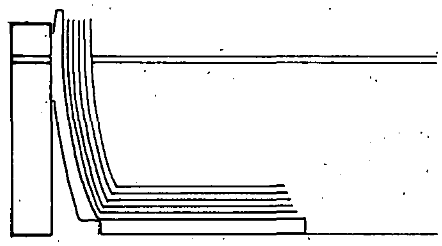
O.H. de Vries

Christelijke boekhandels komen met catalogus:

'AANBOD CHRISTELIJKE BOEK VEEL GEVARIEERDER DAN MEN DENKT'

DOORN - Diverse christelijke boekhandels in Nederland hebben besloten om gezamenlijk naar buiten te treden, om christelijke boeken beter te kunnen promoten. Daartoe heeft de in september opgerichte Stichting Samenwerkende Christelijke Boekhandels een Christelijke Lees & Luister Catalogus uitgegeven. Aan de totstandkoming van de catalogus werkten ruim honderd christelijke boekhandels mee, evenals algemene boekhandels met een afdeling christelijke boeken. Het boek bevat 88 bladzijden met informatie over zevenhonderd boeken en 150 cd's en cassettes met gospel en religieuze muziek. Het geheel is gerangschikt in 55 onderwerpen. Het is de bedoeling dat er jaarlijks een bijgewerkte versie wordt gepubliceerd. De catalogus is gratis verkrijgbaar in de christelijke en algemene boekhandel. Het christelijke boek geniet niet zoveel bekendheid als het verdient, zo vindt de stichting. Het aanbod is "veel ruimer en gevarieerder dan de meeste mensen denken. En vergeet ook de honderden cassettes en cd's met eigentijdse religieuze muziek niet. Het probleem is niet dat er zo weinig is, maar dat het zo weinig bekend gemaakt wordt," aldus Theo Aerts, voorzitter van de stichting. (sscb)

DENKEN IN DE GEEST VAN CHRISTUS (ROM. 12 : 1 & 2)

In de brief aan de christenen in Rome, waar we al eerder aandacht aan schonken in deze rubriek, legt Paulus de nadruk op alle aspecten van leer en leven van de christen. Bij hoofdstuk 12 komen we tot het practische gedeelte. God wordt verheerlijkt door de practische dagelijkse toewijding van de gelovige. In de catechismus kent men de drie delen van ellende, verlossing en dankbaarheid. In grote trekken komt dat overeen met de hoofdlijnen van de Romeinenbrief. Toch kan "dankbaarheid" een te zwakke weergave zijn van waar het hier om gaat, tenzij deze dankbaarheid omgezet wordt in "beschikbaarheid".

Onze beschikbaarheid
In vers één worden we opgeroepen om ons volledig ter beschikking te stellen van de Heer, die zich over ons heeft ontfermd. Im sommige kerken wordt als een soort vaste gewoonte bij de liturgische voorbede-dienst het "Heer ontferm u" ingelast. Natuurlijk is dit welgemeend en goedbedoeld. Toch bekruipt mij dan wel eens de wens om in zo'n kerk te mogen preken over Rom. 12 vers 1. Om het hen te zeggen: Lieve mensen jullie mogen een beroep doen op de barmhartigheden Gods. Vergeet niet dat jullie mogen pleiten op het verzoeningswerk van Christus, want daarin heeft God zich in Christus over deze wereld ontfermd. Bij de niet-christelijke godsdiensten gaat het om een afsmeken van Gods ontferming. Wij mogen een beroep doen op de reeds aan ons ter beschikking gestelde barmhartigheden Gods. Als reactie mag nu van ons verwacht worden om niet alleen maar een gevoel van dankbaarheid te hebben maar om voor honderd procent met lichaam, ziel en geest Hem ter beschikking te staan. Het gaat hier niet alleen om de lichamelijke kant noch alleen om de geestelijke kant van ons bestaan. Het gaat hier om de totale mens, waarbij het geestelijke concreet en zichtbaar wordt in het lichamelijke en stoffelijke.

Een levend offer
Het is een "levend" offer. Je investeert je leven, tijd, geld en bezit in het dienen van de Heer. Je bent je bewust van het feit dat het niet de bedoeling is je leven te verspillen aan eigenbelang en de voldoening van je eigen behoeften. Je laat je als offerande opbranden in het dienen van de Heer. We zijn in Christus herschapen om die goede werken te doen, die God tevoren geprogrammeerd heeft, opdat wij dienovereenkomstig zouden handelen en wandelen.

Een heilig offer
Een beschikbaarstelling in afzondering van heel veel zaken die een niet-christen de gewoonste zaak van de wereld vindt, maar die voor een christen absoluut taboe zijn, omdat ze op hemzelf gericht zijn en niet op Christus. Beperkingen die men zich oplegt, niet bedoeld om een wereld- en mensenschuw leven te leiden, maar een versmalling die de krachten doet toenemen om te kunnen leven zoals God het bedoelt. "Afzondering van" is maar één kant van ons leven. Het moet tevens inhouden "toewijding aan".

Een Gode welgevallen offer
Wij kunnen er op uit zijn om bij onze medemensen, medebroeders en -zusters, in de smaak te vallen. Wat zal die of die er wel van zeggen. Of misschien zijn we nog opgegroeid in een dorp of wijk met een sterke sociale contrôle. Dan was het heel belangrijk wat de buren ervan zouden kunnen denken of zeggen. Als men echter staat onder contrôle van de Geest van God, dan gaat het in eerste en laatste instantie om wat God ervan vindt. De relatie tot God, geruïneerd door de zonde, kan hersteld worden, om vanuit het herstel de door God gewenste persoon te zijn en om de door God gewenste eigenschappen te laten ontwikkelen.

Een Gode welgevallige aanbiddingsdienst
"Dit is uw redelijke eredienst". De bovengenoemde drie aspecten van onze toewijding en ons levensoffer voor de Heer vormen samen onze levensliturgie. Bij aanbidding gaat het niet in eerste instantie om emotie. In een kerkelijke eredienst kunnen we allerlei emoties ervaren. De muziek en zang kunnen daartoe dienen. De estherische waardering van een en ander kan soms een hele belangrijke plaats innemen. De snaren van onze ziel kunnen erdoor geraakt worden. Het kan een plaats en functie hebben, maar waar Paulus het hier over heeft is onze wil. NIET ONZE EMOTIES. Echte aanbidding geschiedt vanuit onze wil. Het is onze reactie op Zijn Zelfopenbaring aan ons. De Heer laat ons zien hoe Hij is: barmhartig en genadig. Het is onze volledige overgave aan Hem, die zich in Christus over ons heeft ontfermt. Het dienen en liefhebben van de Heer in geheel mijn dagelijks bestaan, dat vertaalt God naar zichzelf toe als aanbidding. Onze zondagse diensten liggen in die bedding en mogen daar geen vervangen van zijn. Emotionele vieringen kunnen surrogaat zijn voor een dagelijkse wandel met de Heer en een soort valse gerustheid geven. Heel concreet gezegd: Mensen die het niet zo nauw nemen als het gaat om hun christelijke levenswandel, kunnen allerlei vieringen hoog in hun vaandel hebben staan. Een soort heilig sausje over een onheilige levenswandel.

Niet gelijkvormig aan de tijdgeest
Het speculaasdeeg wordt in de bakvorm geperst en komt in die vorm uit de oven. Wij herkennen in het produkt de gebruikte vorm en andersom. In vers twee worden we vermaand om ons niet te laten persen in de bakvorm van de tijdgeest. Temidden van allerlei invloeden, die hun druk op ons uitoefenen, kunnen we alleen door de Geest gevrijwaard worden van wereldgelijkvormigheid. Allerlei wereldse filosofieën en begrippen hebben zich ingedrongen in de kerk, die zich naar de naam van Christus noemt. Niet alleen in de zondagse liturgie en allerlei vieringen maar vooral in het denken. (In het nummer van 26 september j.l. heb ik hierover geschreven).
In de tijd van Paulus kon je herkenbaar Joods, humanistisch of heidens denken. In onze tijd kun je dat ook en nog veel meer. Het emancipatorische denken, het vrije-sex denken, het socialistische of kapitalistische denken, het New Age en het occulte denken.

Gelijkvormig aan de Here Jezus
Als we de Geest van God toelaten ons door het Woord van God te laten veranderen van binnenuit in ons denken kunnen we weerstand bieden aan de tijdgeest. Denken in de Geest van Christus! Laat dat denken in u zijn, wat ook in Christus Jezus was. Om met Paulus te kunnen zeggen: wij hebben het denken van Jezus Christus. Dat kan een steeds grotere werkelijkheid zijn en worden, als we ons stellen onder gezag van Zijn Woord en ons daar bij voortduring van laten doordrenken.

J. Schotanus

ARABISCHE PREDIKANT UIT ISRAËL IN NEDERLAND

VOORTHUIZEN - De Near East Ministry (NEM) verzorgt in november een toernee van de Arabische predikant Milad Hanna. Deze werkt al jaren onder Palestijnse christenen in Jeruzalem. "Deze dominee heeft als Arabier een warm hart voor Israël, bidt voor de vrede van Jeruzalem en is door leer en leven een voorbeeld van verzoening tussen Jood en Arabier door Jezus, de Messias van Israël," aldus de NEM in een persbericht. Ds. Milad is predikant van een Arabisch-Palestijnse gemeente in Jeruzalem. Hijzelf is van Egyptische afkomst en houdt nog regelmatig 'opwekkingsbijeenkomsten' in zijn geboorteland. Hoewel de meeste van zijn gemeenteleden van Arabische afkomst zijn en soms voormalig moslim, gaan ook Messias-Belijdende Joden in zijn diensten voor. Voor meer informatie: Near East Ministry, tel. 03429-1318 (nem).

NIEUWE STUDENTEN AAN ONZE TWEEDE-WEG OPLEIDING

Dit jaar is er opnieuw een zestal studenten begonnen aan de TWO en ik heb hen gevraagd zich even aan ons voor te stellen in ons blad "De Christen". Wij bevelen hen aan in uw voorbede, opdat zij dieper gegrond mogen worden in het Woord van God. Voor een volgende keer houdt u een wat uitvoeriger relaas tegoed van hen die aan de tweede cyclus begonnen zijn.

J. Schotanus

We beginnen met **Albrecht Boerrigter.** Hij is 25 jaar, is getrouwd en heeft drie kinderen. Met zijn vrouw Jantina is hij lid van de Baptistengemeente te Ede, waar ze ook wonen. Van beroep is hij maatschappelijk werker. Hij stelt zich als volgt voor:

Sinds een aantal jaren zijn wij via en met vrienden actief betrokken geraakt bij zendingswerk via diverse organisaties. Ons verlangen is deel te nemen aan zendingswerk, eventueel daar full-time in te werken. Ik ben deze opleiding gaan doen om meer theologische kennis als ondergrond te krijgen. Tevens hoop ik dat bovengenoemd verlangen tijdens de opleiding bevestigd wordt.

Ria Tienstra uit de Baptistengemeente Assen motiveert haar keuze tot deze studie als volgt:

Theologie heeft altijd al mijn belangstelling gehad, omdat het gaat over mensen, dus ook over jezelf. Theologie beschrijft de achtergrond van het christelijk geloof. Door mijn vroegere beroep ben ik met veel mensen in aanraking gekomen, ook met mensen, ook jongeren die aan het eind van hun leven waren gekomen. Ondermeer door deze ervaringen ben ik mij af gaan vragen wat nu toch de zin van het leven is. Eén van de mogelijkheden om achter de zin van het leven te komen is om je te gaan verdiepen in datgene wat God je te zeggen heeft.
Door deze opleiding hoop ik de ruimte te kunnen krijgen iets hiervan te mogen ervaren en misschien deze ervaring ook aan anderen door te geven. Er is ook nog een praktische reden om te studeren aan de tweede weg opleiding. Deze studie is een zaterdagstudie en wordt ook nog begeleid.

☎ Wilt u het juiste telefoonnummer van ds. Eijer te Emmen even noteren?
Het is 05910-33739.
In het adressenboekje staat het verkeerd en dat leidt tot veel overlast!

Hier volgt politieambtenaar **Albert Schipper** uit de Wijkgemeente Emmen-Oost:

Graag voldoe ik aan het verzoek, om mij voor te stellen aan de lezers van De Christen. Mijn naam is Albert Schipper, ik ben 39 jaar, getrouwd met Ineke en vader van Ingrid (14 jr) en Ronald (12 jr). In het dagelijks leven ben ik als politie-ambtenaar werkzaam in de plaats Emmen. Reeds vanaf mijn 15e jaar ben ik lid van de baptisten gemeente Emmen, de laatste 10 jaar in wijkgemeente Emmen-Oost. In de gemeente ben ik aktief als jeugdleider bij de oudere jeugd en sinds 2 jaar tevens als jeugdouderling. Het is mijn diepste verlangen om, voorzover je als mens daartoe in staat bent, de liefde van Christus, die Hij in mijn hart gestort heeft, door te geven aan anderen en daarbij in de toekomst een gemeente als voorganger te dienen. Dit is dan ook de reden, dat ik nu studeer via de TWO. Het gevoel, geroepen te zijn als voorganger, heb ik lang weggedrukt, omdat ik mij bewust ben van de zware opgave om, naast je werk, ook nog een intensieve studie te volgen. De Heer heeft mij echter duidelijk gemaakt dat dit hetgeen is, wat Hij van mij vraagt en ik ben dan ook blij, dat ik inmiddels de eerste stappen gezet heb om gehoor te geven aan die roeping.

Henk Wieringa ziet een dieper verlangen in vervulling gaan:

Mijn naam is Henk Wieringa. Ik ben 33 jaar, getrouwd en heb twee kinderen. We wonen in Sappemeer en ik werk bij de openbare bibliotheek als bibliothecaris en pr-functionaris. Wat betreft de kerkelijke gemeente is Hoogezand-Beukemastraat onze thuishaven. In die gemeente mocht ik meer en meer ervaren wie Jezus voor mij is en wil zijn. In die gemeente ben ik als christen gegroeid en heb ik in de loop der jaren mijn talenten mogen ontdekken: als leider van de oudere jeugd, als jeugdouderling, gespreksleider, op de preekstoel, op huisbezoek en bij bijbelstudie.
Ik ontdekte waar mijn hart lag en ook de vraag: "Wil je de gemeente dienen als voorganger?" Die vraag heb ik vier jaar lang onderdrukt. Maar nu zijn we er dan aan begonnen. Ik zeg nadrukkelijk we, omdat ik zonder de steun van mijn vrouw niet ver zou komen. Een begin, vol enthousiasme en vertrouwen op God. Ook beseffend nog veel te mogen leren van mezelf, de ander en God!

Peter van Amersvoort uit Deventer laat het volgende weten:

Ik ben dertig jaar en geboren te Elburg. Ik ben getrouwd met Willeke en we hebben twee beeldschone en lieve dochters van één en vier jaar. We zijn lid van de baptistengemeente Deventer, waar we zo'n vijf jaar geleden de Heer hebben aangenomen als leidsman. Sedert een paar jaar voel ik mij door de Heer geroepen om in Zijn dienst te treden. Vandaar dat ik aanvang heb genomen met de Tweede Weg Opleiding, waarbij ik vertrouw dat de Heer mij en mijn vrouw zal leiden op de nog te gane weg.

Jan Nijkeuter uit de gemeente Almelo-Geraniumstraat schrijft:

Door de week werk ik als machinaal houtbewerker in een meubelfabriek. Ik ben aan de Tweede Weg Opleiding begonnen omdat ik mij duidelijk geroepen weet voor het ambt van voorganger. De TWO zie ik dan ook als een goede voorbereiding hiertoe. We zijn met een leuke groep begonnen, waarin we elkaar op een goede manier aanvoelen en aanvullen.

LEZERS AAN HET WOORD

REFORMATORISCH-EVANGELISCH

Bij het frontartikel met bovenstaande titel in DC van 21 november van de hand van redacteur Schouten dient een enkele kanttekening te worden geplaatst. Hij ziet in de kerken van de z.g. Gereformeerde Gezindte en de Evangelische Beweging als punt van overeenkomst het geloof in de gehele Bijbel als het woord van God. Ik wil erop wijzen dat dit geloof niet tot deze beide groeperingen is beperkt. Er zijn vele christenen daarbuiten die dit geloof van harte beamen en toch zich niet tot een van deze rekenen. Als aanduiding van de gemeenschappelijke noemer van de Geref. Gezindte en de Evang. Beweging is de Schriftopvatting m.i. dan ook niet voldoende. Op een andere plaats hoop ik binnenkort hierop nader in te gaan.
Daarmee hangt ook samen dat lang niet allen die het geloof in de bijbel als het Woord van God handhaven, dezelfde keuzen doen als de beide door br. Schouten genoemde groeperingen. Dat geldt ook voor de keuze voor een omroeporganisatie. Er zijn ook onder ons vele bijbelgetrouwe broeders en zusters (waartoe ik ook mijzelf reken) die niet voor de Evangelische Omroep kiezen. De gelijkstelling baptist=evangelisch= Evangelische Omroep die achter het betoog van br. Schouten schuil gaat, dient dan ook te worden afgewezen.
Overigens meen ik dat het artikel van br. Schouten op een verkeerde plaats stond. Het hoorde thuis in de rubriek Lezers aan het woord van het Reformatorisch Dagblad.

Bilthoven — J. Reiling

BOEKEN

"De wereld in huis" door
Drs. A.G. Knevel.
Uitg. Kok Voorhoeve Kampen.
124 pag. f 17,90

De schrijver, die programmamaker is bij de Evangelische Omroep, begint met een waar gebeurd verhaal. Hij vertelt hoe er iemand was die zich een televisietoestel aanschafte. Op een dag werd dit apparaat thuis gebracht in een doos, waarop stond vermeld: "Met... (volgde het merk) haalt u de wereld in huis". Toen de koper dit zag liet hij ijlings het toestel weer mee terugnemen naar de winkel, want de wereld in huis, dat wilde hij niet. Aan dit voorval ontleent het boek zijn titel.
Al eens eerder heb ik in dit blad een artikel gewijd aan de invloed van de media. Daarbij heb ik ook dit boek genoemd, hoewel het toen door mij nog niet gelezen was. Dit is nu wel het geval. Hoewel ik het niet met alles wat de heer Knevel schrijft eens ben, moet ik hem in veel dingen toch gelijk geven. De invloed van de media in onze gezinnen en onze persoonlijke levens is erg groot en dat geldt bijzonder voor de televisie. In de verschillende hoofdstukken beschrijft hij deze invloed op het gezinsleven, op de jeugd en vooral ook op de kerken. Na elk hoofdstuk volgt er een aantal vragen, wat aan dit boekje de mogelijkheid geeft om het te gebruiken als gespreksonderwerp op verschillende mannen- en vrouwenverenigingen, alsmede op jeugdavonden.
Onze indruk is dat de schrijver eigenlijk de televisie uit onze christelijke gezinnen verwijderd zou willen zien. Naar mijn mening is dat niet mogelijk. We leven in een wereld waarin de televisie een belangrijke rol speelt en daar kunnen we ons niet aan onttrekken. Wat wel mogelijk is, ook dat beschrijft de heer Knevel, is dat men meer in de gezinnen gaat bespreken waar wel en waar niet naar gekeken zal worden. En dan niet in de zin van: daar kijken we niet naar, maar vooral waarom we daar niet naar kijken. Daarin kunnen we bezig met de opvoeding van onszelf en van onze kinderen en daarin zal toch het bekende woord uit Ef. 4 tot realiteit moeten komen: "Gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen". In dat kader kan dit boekje een zeer goed hulpmiddel zijn. Van ganser harte aanbevolen.

Jac. Schouten

VERSCHIJNINGSDATA DC

Op 19 december verschijnt het laatste nummer van dit jaar. Op 2 januari hopen we er weer te zijn. De vernieuwingen aan DC zullen op 1 april '92 doorgevoerd worden. Vanaf die datum zal de verschijningsdatum weer vrijdag zijn in plaats van donderdag.

LITURGIE VAN DE RADIODIENST VAN ZONDAG 8 DECEMBER 1991, 17.00 UUR, RADIO 5

Voorganger G.J. Goessens

Welkom, votum en groet
Ps. 72: 1-3
gebed
mannenquintet zingt 'vrede is gave van God'
Opwekking 240
Schriftlezing uit Johannes 1:1-18
koor 'De Lofstem' zingt 'Heiland, kom in onze nacht'
prediking
gebed
Lofzangen & gebeden, lied 432
zegenbede
Lofzangen & gebeden, supplement 32

Werkt uw gemeente al met Samen Verder? Deze uitgave van de ECU blijkt goed aan te slaan voor dooponderricht, kringen van jonge gemeenteleden en dergelijke. Bestellen bij het Unieburo.

DE GROEIFACTOREN VAN DE EVANGELISCHE BEWEGING NADER BEZIEN

In dit derde artikel gaan wij verder met de resultaten van het onderzoek van twee sociologen naar de groei van de evangelische beweging in Nederland. De vorige twee artikelen gingen over de vier organisaties waarbij het onderzoek werd uitgevoerd: Youth for Christ (YFC), de Navigators, het Instituut voor Evangelisatie (IvE) en Jeugd met een Opdracht (JmeO) en de groei die zij doormaakten vanaf 1965 tot nu toe. Nu gaan we verder in op de factoren die de groei veroorzaakten.

EVANGELISCHEN: WAT VOOR MENSEN ZIJN DAT?

De deelnemers aan het werk van de onderzochte organisaties zijn afkomstig uit sterk kerkelijke en religieus getinte kringen. Het zijn volgens Stoffels vertegenwoordigers van de categorie door hem zo genoemde "religieuse virtuosen", die dagelijks de bijbel lezen, bidden en meer dan éénmaal per week gemeentelijke bijeenkomsten bezoeken. De helft tot 75% komt uit de Gereformeerde Kerken of de Nederlands Hervormde Kerk.
Bij het IvE en JmeO is 1 op de 8 actief betrokkenen afkomstig van niet-kerkelijke huize. Bij YFC en de Navigators is dat in veel mindere mate het geval, of helemaal niet.
YFC is het meest verwant met de bestaande kerken. Anders dan destijds bij de oprichting werd gedacht, werkt YFC niet zozeer als brug voor bekeerde onkerkelijke jongeren naar de kerk toe. Zij biedt, veeleer kerkelijke jongeren, die anders hun belangstelling voor kerk en geloof zouden verliezen, de gelegenheid op een eigentijdse wijze met het geloof bezig te zijn. Zij is zo een bindmiddel tussen jeugd en kerk.
Het verloop van jongeren uit de kerk naar evangelische gemeenten is daar dan ook het kleinst. Bij JmeO is dat verloop het grootst. Meer dan tweederde van de actief betrokkenen bij het werk van JmeO verliet de Gereformeerde Kerken en de NH Kerk voor een evangelisch getinte gemeente. Datzelfde geldt, maar in mindere mate, ook voor hen die bij het werk van het IvE zijn betrokken.
De Navigators lijken meer op YFC.
Door de bank genomen vertegenwoordigen de betrokkenen bij deze vier organisaties niet een bepaalde laag uit onze samenleving.
Zij zijn te vinden zowel onder jongeren als ouderen, onder plattelanders en stedelingen, ongeschoolden en academici, laagbetaalden en mensen met een hoog inkomen. Het zijn dus niet sociaal achtergestelden, die de evangelische beweging maakten tot wat zij is.
Vergeleken met de totale nederlandse bevolking komen zij vooral uit de sociale middenlaag en de iets hogere opleidingsniveaus.

Omgevingsfactoren van belang voor de groei: afbrokkelende kerken, individualisering en vervagende normen en waarden.

In de zestiger jaren verliezen de kerken hun gesloten karakter. De muren tussen de verschillende kerkelijke organisaties brokkelen af. Tegelijk groeit met name onder het orthodoxe deel van de kerkelijke aanhang de onvrede met allerlei door de kerktop ingenomen standpunten. Voor hervormden en gereformeerden uit de middenorthodoxie wordt het zo steeds gemakkelijker actief of financieel steun te geven aan het werk van evangelische organisaties.
God verdwijnt steeds meer uit de samenleving als factor met wie men rekent. Ieder neemt de vrijheid naar eigen inzicht te handelen.
Die ontwikkeling dringt ook door in de kerk.
De pluriformiteit in eigen kerk veroorzaakt een verlies aan duidelijkheid en vastigheid. Dat veroorzaakt onvrede bij een brede laag. Bij deelnemers van het IvE en JmeO is die onvrede groter dan bij die van YFC en de Navigators. Dat schept een goede voedingsbodem voor de waardering van wat evangelische organisaties bieden: een orthodox protestants geloof plus een bekende traditionele moraal, die zij bovendien actief uitdragen. De nadruk die ook maatschappelijk steeds meer kwam te liggen op wat mensen persoonlijk kunnen ervaren, speelde de evangelische beweging nog eens extra in de kaart.
Persoonlijke geloofservaringen kregen er veel meer aandacht dan in de kerken. Dit zijn de belangrijkste omgevingsfactoren van invloed op de groei.
Hoe positiever de opstelling van de bestaande kerken was ten opzichte van deze organisaties, hoe sterker de groei.
Die opstelling hing af van de mate, waarin deze organisatie in theologie en werkwijze afweek van die van de kerken. Zo stelden de kerken zich positiever op tegenover YFC dan ten opzichte van het IvE.
Ten tijde van de aktie "Er is Hoop" spraken de evangelisatie-instanties van de NH en Gereformeerde Kerken zich tegen deze aktie uit.
Individuele vooraanstaande leden uit die kerken prezen die aktie echter juist weer aan. Per saldo werkte dat positief uit.

Het succes van het op een marktgerichte wijze brengen van een orthodoxe boodschap

Alle vier organisaties hebben tot doel mensen tot geloof in Jezus Christus te brengen.
Daarom werven en trainen zij actief mensen voor evangelisatie, zending en soms ook hulpverlening. Zij doen dat zeer resultaat-gericht. Donateurs, vrijwilligers en medewerkers proberen ze zo efficiënt mogelijk te winnen. Valt het resultaat tegen, dan kiezen ze andere wegen. Ook passen ze het aanbod aan aan de denkbeelden, opvattingen en behoeften van hun mensen.
Alle vier organisaties merken dat het steeds moeilijker wordt de evangelieboodschap over te dragen op ongelovigen. Persoonlijke relaties worden daarbij steeds belangrijker.
Eerst was het mogelijk, mensen met massabijeenkomsten te bereiken, b.v. via tentcampagnes. Nu lukt dat niet meer. Zo kwam bij YFC de koffiebar in de plaats van de ralley met de tent. Inmiddels zoekt YFC al weer naar nog persoonlijker werkvormen.
Actieve deelnemers zijn nodig om het werk te doen, passieve (donateurs) om het nodige geld te leveren.
Samen geven ze in aantallen een maat aan voor het succes.
Toen in '80 de werving van vrijwilligers stagneerde bij de Navigators kwam de organisatie in een ernstige bestaanscrisis.
Het opzetten van nieuwe activiteiten met een eigentijdse, op aanwijsbare doelgroepen gerichte aanpak (studenten, hippies) werkte ook stimulerend. De sterkste groeistimulans ging uit van het op een eigentijdse wijze gebracht orthodox geloof, mogelijkheden je in te zetten voor evangelisatie, zending en dienstbetoon, gestoeld op een boodschap die zin verschaft aan iemands persoonlijk leven..
Bij YFC en de Navigators speelt ook de waardering voor de sociale contacten die men krijgt een rol. Als deelname echter erg veel tijd en energie vraagt (zoals bij de Navigators) remt dat de groei.

Een netwerkorganisatie en 'ondernemende leiders'

De evangelische beweging is een bont geheel van verschillende organisaties, deels gesticht door nederlanders, deels op initiatief van amerikanen'.
Geen centraal geleid geheel, maar een netwerk van decentraal bestuurde organisaties, die zich elk met aparte delen van de bevolking bezig houden.
Soms zijn deze organisaties zelf weer opgebouwd uit sterk plaatselijke, zelfstandig optredende groepen.
Zo kan flexibel ingespeeld worden op een breed terrein.

Het leiderschap berust niet bij één persoon, maar is gespreid over diverse leidersfiguren. De leiders spelen vooral in de groeifase een belangrijke rol. Niet zozeer vanwege hun persoonlijke aantrekkingskracht en uitstraling.
Hun kwaliteiten schuilen vooral in het vermogen de organisatie op een soepele manier aan te passen aan veranderingen in hun doelgroepen en omgeving. Zij fungeren als goede ondernemers, die de macht, de wil, de informatie en soms ook de creativiteit hadden om het 'product' van hun organisatie aan de man te brengen. Een voorbeeld van zo'n leider is bv. Floyd McClung van JmeO.

HET GELD

Tot in het begin van de tachtiger jaren zagen de vier organisaties hun inkomsten uit giften pijlsnel groeien.
Daardoor konden zij publicitair stevig aan de weg timmeren. Ook was er zo geld voor het trainen van medewerkers.
De terugval in inkomsten, eind tachtiger jaren, zorgt voor problemen. Verdere groei stagneert.

GRENZEN AAN DE GROEI

Volgens Vellenga is de grens voor de groei van de evangelische beweging bereikt.
Per saldo is het reservoir van "religieuze virtuosen" (Stoffels) niet groter geworden. In feite zien beide onderzoekers de groei van de evangelische beweging als een "recylingsproces der heiligen". Het aantal christenen in Nederland is er niet door gegroeid. Daarvoor is het volgens hen nodig dat een grotere inspanning geleverd wordt, gericht op hen die géén geloofsachtergrond hebben. Dát is volgens hen voor de toekomst het nieuwe marktgebied. Die markt laat zich echter niet stormenderhand veroveren, maar vraagt inspanningen op het persoonlijk vlak.
Sommige evangelische organisaties zijn die weg al ingeslagen via vormen van vriendschapsevangelisatie.

(Slot volgt) Joop G. Brongers

LEZERS AAN HET WOORD

Een gemeenschappelijk samenlevingsakkoord?

Eenheid van leer en wandel. Uitspraken over wat moreel of etisch beslist niet (meer) door de beugel kan en duidelijke sancties.
Dat is in het kort de wens die uit het artikel van J. Schotanus in De Christen van 7 november j.l. naar voren komt.
In de eerste regel van dat artikel met als kop "Goede werken: vrucht of prestatie" schrijft J. Schotanus dat we vanuit de Bijbel en door de eeuwen heen het beeld kennen van "tweeërlei kerkmens of christen": De christen die door de waarheid gegrepen is en degene die de nadruk legt op het zich waarmaken in de wereld. De schrijver geeft daarmee aan dat de verscheidenheid zowel een bijbels als een historisch gegeven is. Overigens: kan een christen die de nadruk legt op het zich "waar"maken in de wereld niet evenzeer door de waarheid gegrepen zijn?
Tot mijn verbazing houdt br. Schotanus daarna een nogal fel pleidooi tegen verscheidenheid (pluriformiteit). Een pleidooi dat uitmondt in de oproep tot eenheid van leer en wandel. Br. Schotanus stelt een aantal zaken aan de orde en komt daarbij tot uitspraken als: "Men bewandelt slinkse wegen om ons het tegenovergestelde te laten geloven van wat er letterlijk staat" en "Met de pluriformiteit als dekmantel blijven dingen bestaan die de Here een gruwel zijn". Wie met die "men" bedoeld worden komt in het artikel niet uit de verf, of het moet al zijn in de suggestieve zin "Wie een krant leest weet dat er in onze eigen landelijke gemeenschap dingen gebeuren waaraan de meerderheid van onze gemeenten geprobeerd heeft een halt toe te roepen".
Dienen minderheden te zwijgen? In de (kerk)geschiedenis zijn voorbeelden te over van minderheden die zich niet het zwijgen lieten opleggen (Luther, Carey, Feisser, Martin Luther King) en de positieve gevolgen die dat heeft gehad.
Persoonlijk heb ik daarom grote moeite met de wijze waarop br. Schotanus Gods gebod, wil en bedoelingen gebruikt om zijn standpunten te benadrukken. De verzuchting: "Ten koste van wet en evangelie moet je dan die anderen in hun waarde laten" spreekt in dit verband voor zich zelf.
Vooral in de kontekst waarin een aantal zaken is neergeschreven is het artikel polariserend en past naar mijn mening niet in het op de jongste A.V. ingenomen standpunt, zoals dat een aantal pagina's verderop in dezelfde "Christen" is te lezen.
Het stuk is een regelrechte aanval op bepaalde gemeenten (welke?) en daarmee op de integriteit van zusters en broeders in die, maar ook in andere gemeenten. Zusters en broeders die er evenzeer als br. Schotanus heilig van overtuigd zijn dat goede werken geen prestatie zijn, maar vruchten van de Geest.
Verscheidenheid in baptist Nederland leidde tot voor enige tijd nooit tot grote problemen. Als één van de belangrijkste kenmerken van het baptisme is vaak ook in door de unie uitgegeven publicaties, het kernbegrip "Eenheid in verscheidenheid" gebruikt.
Onder de titel "Eenheid in verscheidenheid blijkt uit het nieuwe testament en "De verleiding tot onverdraagzaamheid" is onlangs daarover in ditzelfde weekblad een zeer lezenswaardig artikel gepubliceerd. Dat verscheidenheid tegenwoordig in de praktijk tot uit elkaar groeien of soms zelfs tot tegenover elkaar staan leidt zegt veel over de manier waarop we met die verscheidenheid omgaan maar niets over de reinheid of de zuiverheid van de beweegredenen van de "tweeërlei kerkmens of christen". Hebben wij behoefte aan een soort "synode" die bindende uitspraken doet over leer en leven? Naar mijn mening niet! Dit staat haaks op identiteit van het baptisme zowel in als buiten Nederland. Verscheidenheid kan zelfs verrijkend zijn als we zonder vooroordelen naar elkaar willen luisteren en van elkaar willen leren.

Leeuwarden Willem Koster

Giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Bapt. gemeenten. Doe er wat aan!

MEDEDELING:
Adreswijziging UZC
Per 15 november is het sekretariaat van de UZC gegaan naar A.M. Blaauw-Tijman
Oude Roswinkelerweg 76
7822 AG Emmen

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457; giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Nog geheel onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster

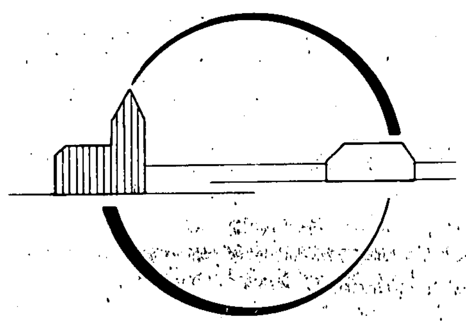
Aaltje Schipper-Potgieter

echtgenote van Warntje Schipper

op de leeftijd van bijna 73 jaar

Baptisten Gemeente te Emmen

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Leeuwarden:
H. Nobbe te Emmercompascuum.

Recent verschenen bij de publiciteits-commissie:
- **'Doop: Wat is dat?'** door ds. A. de Vries
- **'Als het onherroepelijke gebeurt'** (rondom het overlijden) door ds. H.G. de Winkel
Bestel bij uw sekretaris.

Op de leeftijd van 69 jaar, is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

Gerhard Johan van Bremen

Baptisten Gemeente Enschede

106e jaargang nummer 44 - 12 december 1991

dc

De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

VEELZIJDIGHEID

Er is enige tijd geleden door een gastschrijver in ons blad geschreven over het principe van de antholké. Er werd hierbij uitgelegd dat om in evenwicht te blijven dit principe voortdurend in werking treedt. Het werkt zoals bij een boot die aan de ene kant dreigt water te scheppen en daarom aan de andere kant een overdruk nodig heeft om weer recht te komen. Als men onze baptistengemeenschap als zo'n schuinliggend scheepje (naar links of rechts) ervaart, heeft men de neiging om telkens maar weer te proberen tegendruk uit te oefenen. Hierbij ontkom je dan niet aan het verwijt van éénzijdigheid.

Vroeger stond er in ons blad: orgaan tot verbreiding van nieuwtestamentische beginselen. Dat was het eigene van de baptistengemeenschap. Er zullen toen mensen geweest zijn die dat wat smalletjes vonden en bovendien kun je niet almaar eenzijdig op dat aambeeld blijven hameren. Bovendien is er op kerkelijk gebied wel zoveel gebeurd, dat je in de kop van je blad geen dingen gaat schrijven, waarbij je je bij voorbaat gaat afzetten tegen anderen. Ook kan het voortdurend verwijt dat we het oude testament te weinig betekenis toekenden een rol gespeeld hebben bij het verdwijnen van genoemd gegeven.

Meerdere gemeenten hebben een gisting doorgemaakt en soms zelfs een zodanige gedaanteverwisseling ondergaan, dat ze voor onze baptisten voorouders als baptistengemeente onherkenbaar zouden zijn. Met zoveel nadruk op pluriformiteit krijg je soms de indruk dat we er helemaal geen eigen ecclesiologie (gemeenteleer) meer op nahouden. Je mist daarom iets als je b.v. bij de handboekjes over gemeente-zijn van Louw en van Van Beek (uit de vorige generatie) groot bent geworden.

Er is een nieuw soort denken ontstaan. Het denken in tegenstellingen past niet meer bij onze tijd. De tegenstellingen moeten zodanig beredeneerd worden, dat je op een hoger niveau mag ontdekken dat het alleen maar ogenschijnlijke tegenstellingen zijn. Dit brengt ons bij een wezenlijk probleem, omdat de Bijbel een boek is dat altijd: goed tegenover kwaad, wit tegenover zwart, het Evangelie, als "kracht Gods" tegenover "de kracht der dwaling" stelt. Dus als je niet hebt leren redeneren in overeenstemming met het systeem van deze wereld, dan kun je uit de boot vallen. Je wil er niet uitvallen, dus je oefent druk uit om de boot in evenwicht te brengen. Je wil dat er niemand uit de boot valt, noch aan de ene noch aan de andere kant en daarom blijf je maar druk uitoefenen om die boot recht te krijgen.

Waarom die éénzijdige druk? Omdat ik de indruk heb, dat we met sommige ontwikkelingen in onze gemeenschap erg ververwijderd raken van onze oorspronkelijke nieuwtestamentische beginselen. Het propageren van deze beginselen mag niet geduid worden als een bepaalde stroming binnen onze gemeenschap, maar mag weer herkend worden als het wezenskenmerk van ons Gemeente van Christus zijn. De Unie is niet bedoeld als een platform om elkaar te bestrijden, maar een samenwerkingsverband om in éénheid onze gemeenschappelijke belangen te behartigen.

Waaruit bestaat dan de gevraagde veelzijdigheid van o.a. ons blad? Uit de verschillende door de A.V. gekozen mensen, die elk vanuit hun eigen meer of minder ruime of enge standpunten proberen te schrijven, zoals ze denken dat de Heer dat van hen vraagt. Niet om mensen te behagen. Niet voor elk wat wils.

J. Schotanus

VERDER IN DIT NUMMER

Het laatste artikel van br. J. Brongers moet wegens plaatsgebrek een week overstaan, ook veel andere kopij moet op een beurt wachten.
Op 26 dec. verschijnt DC niet!

SITTARD-HEERLEN

Vanuit de kleinste gemeente in het zuiden een stukje over het wel en wee van de Baptisten gemeente Sittard-Heerlen.
Als streekgemeente hebben we duidelijk een eigen karakter. We zijn dankbaar voor de goede opkomst tijdens de zondagmorgendiensten, alsmede voor de goede opkomst tijdens bidstond en bijbelstudie. We tellen momenteel 69 leden, een aantal wat nog niet eerder werd bereikt. Mede door de stimulerende inzet van onze voorganger, Ds. Prijt, mag vermeld worden dat er volop gemeentelijke activiteiten zijn waarin ook zusterhulp een voortrekkersrol vervult. Zij steunen de gemeentelijke arbeid op velerlei wijze. De laatste jaren werden veelal jongeren door de doop aan de gemeente toegevoegd. De jeugd neemt in Sittard dan ook een belangrijke plaats in. Dit jaar werden we als gemeente bezocht door een Unie-afvaardiging waar we met tevredenheid op terug zien. U heeft verder kennis kunnen maken met de gemeente via de T.V.-uitzending op 6 oktober j.l. waarin naast Sittard ook Treebeek en Eindhoven zich presenteerden d.m.v. zang, muziek en evangelisatie. Soortgelijke samenkomsten vinden regelmatig plaats tussen zangkoren en/of zusterhulpafdelingen. Thema is altijd "getuigen zijn van Gods grote liefde voor de mensen". Met dankbaarheid vierden we dit najaar het feit dat onze voorganger en zangkoordirigent respectievelijk 10 en 12 1/2 jaar leiding geven aan ons gemeentelijk werk. Als gemeente hopen we dat Ds Prijt nog vele jaren in ons midden zal zijn zodat verbouwing of gedeeltelijke nieuwbouw onder zijn leiding tot stand mag komen.
We kennen natuurlijk ook onze zorg, zoals iedere gemeente die kent. Zorg om enkele leden die wat verder van de gemeente zijn komen af te staan of over hen die door hun ziekte niet altijd met de gemeente kunnen optrekken. Met name vermeld ik dan Peter Schreinemakers die tijdens het voorfilmpje over Sittard getuigde van zijn ontmoeting met Jezus als persoonlijke Heer en Verlosser. Ondanks zijn jeugdige leeftijd lijdt hij aan M.S., een slopende ziekte.
Inmiddels zijn de voorbereidingen voor kerst alweer in volle gang. Via folders en kerstnummers proberen we weer mensen te bereiken en roepen we hen op, één van de Kerstdiensten met ons mee te vieren. Jezus is tenslotte naar deze wereld gekomen voor alle mensen, omdat God ons mensen nog steeds lief heeft. Daarvan willen we ook o.a. tijdens de komende kerstdagen weer getuigen.

sekr. Sittard-Heerlen

GODS "EIGEN WEG"

Wij zouden liever zien dat God wat meer van zich liet spreken. Op het gevaar af dat wij de onthulling van zijn majesteit niet zouden overleven, zouden we wel een herhaling willen zien van wat plaats vond op de Sinaï: En de berg Sinaï stond geheel in rook, omdat de Heer daarop neerdaalde in vuur; de rook daarvan steeg op als de rook van een oven en de gehele berg beefde zeer. Het zou ons wat minder moeilijk vallen te geloven en we zouden anderen kunnen zeggen: Alstublieft, en geen woord meer over zijn afwezigheid, over zijn niet-zijn of niet-meer-zijn.
Met het suizen van een zachte koelte komen wij vandaag niet ver. Ons ware een geweldige en sterke wind, die bergen verscheurde en rotsen verbrijzelde, liever. Of een aardomspannende aardbeving. Of een vuur. Vuur zoals dat neerbliksemde op de Karmel, opdat de schare overweldigd worde en zegde: De Here, die is God!
Met alle respekt: God is te bescheiden, te stil. Hij reist teveel incognito.
Johannes, de Doper, heeft het in de gevangenis moeilijk gehad door deze manier van over de wereld gaan. hij heeft tenslotte een paar mannen naar Jezus gezonden met de wanhopige vraag: Zijt gij het, die komen zou of hebben wij een ander te verwachten? Hij had zo geheel andere voorstellingen van wat er wel zou gebeuren als de Messias kwam. Waar bleef de bijl aan de wortel en de wan in de hand?
Jezus keek naar de vogels en zei tegen zijn mannen, dat ze zich moesten laten beleren door die zwervers, die maar niet zaaiden noch maaiden. Hij keek naar de bloemen en vond ze mooier dan ooit Salomo kon zijn in al zijn heerlijkheid. Hij groette de kinderen en zei tegen de grote mensen dat ze wat meer aan hem gelijk moesten worden. Maar wat heeft dat met het koninkrijk van God te maken?
Een paar divisies engelen lijkt ons meer bij dat rijk te horen.

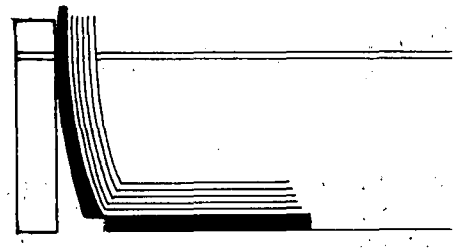
Nu zijn die engelen er ook wel geweest, maar niet om te strijden tegen de vijanden Gods. Ze zijn opeens gezien door herders in het veld. Daar heb je 't weer. Waarom zijn ze niet voor de poorten van Rome gekomen, in de paleizen der machthebbers. Dat het nu juist herders moesten wezen. Aan dezelfden verscheen ook één engel. Weer niet aan de hogepriesters, het adres voor godsdienstige zaken. En de boodschap die ze horen zendt hen naar een kribbe. Zoals u ziet: het kan niet officieuzer, niet merkwaardiger. Dat laatste woord is treffend: merkwaardig, goed om op te merken. Zo zijn Zijn manieren. Dat lied past wel goed: **Komt, verwondert u hier mensen,** want zo zouden wij het niet doen. Onze positie laat dat niet toe. God doet allerlei dingen, die beneden onze stand zijn. Wij moeten eenvoudig indrukwekkend handelen, optreden, net als de anderen, die ook boven hun stand willen staan.
Maar de Heer doet het ver beneden de maat. Herders informeren, en dan: een kribbe. Dat had wel anders gekund. Zo maakt God het extra moeilijk.
Nee. Voor u niet. Johannes de Doper, moest dat nog leren, maar u weet het nu. U hebt negentien eeuwen geschiedenis van de gemeente ter beschikking om te leren dat God in deze wereld de weg van macht en geweld niet gaat. Dat Hij, wat dwaas is voor de wereld, uitverkiest om de wijzen te beschamen. Wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, kiest God uit.
Sommigen zeggen dat God als wijlen Dagon onthoofd en zonder handen in de tempels van deze tijd neerligt. God heeft het verloren.
Maar in de dagen dat de groten van Oost en West, de machtigen in kennis, legers en goud op de troon zitten en hun bevelschriften uitdelen, waaraan ieder heeft te gehoorzamen, trekt God in enige ontwaakten binnen om opnieuw in de stal te beginnen. Totdat de dag, het uur aanbreekt dat Hij tevoorschijn treedt tot oordeel en verlossing.
Komt, laten wij aanbidden.

Eerder geplaatst in DC van 22 december 1967.

Alleen God kan het zich veroorloven in de stal geboren te worden. Alleen God kan op het jong van een ezelin de hoofdstad binnenrijden zonder een waardigheid te verliezen. Alleen God kan sterven aan een door mensen getimmerd kruis, hangend tussen twee misdadigers, en zo overwinnen. Alleen God kan het wagen zich te omringen met mannen en vrouwen van de straat zonder zijn glorie prijs te geven. Integendeel. Al deze dingen en meerdere kan Hij alleen en zo zijn heerlijkheid openbaren.

Huizinga

PREDIKER, EEN WIJZE MAN

Het bijbelboek Prediker wordt vaak verschillend beoordeeld. Men vindt het een prachtig boek, of maar een vreemd boek: wat kunnen we daar nou van leren! Dat vond men vroeger blijkbaar ook, want het heeft enige discussie gekost, voordat men besloot het boek in de canon op te nemen.

H.D. Huiting

EEN BOEK VAN WIJSHEID

Prediker maakt net als Job en Spreuken deel uit van de zogenaamde **wijsheidsliteratuur.** In deze boeken wordt de levenswijsheid aan de orde gesteld. Echte wijsheid gaat niet buiten God om, want "de vreze des HEREN is het begin der kennis" (Spr. 1:7). Prediker gaat echter een geheel eigen weg. Hij denkt na over de tegenstrijdigheden van het leven, het onrecht, het zwoegen van de mens en komt keer op keer tot de conclusie: "alles is ijdelheid", oftewel "nutteloos", "waardeloos", "leeg". Juist daarom stond Prediker ook ter discussie bij de vaststelling van canon. De Prediker zou veel te negatief zijn en bovendien tegenstrijdigheden bevatten (bv. in 1:16-18 is streven naar wijsheid nutteloos, maar in 7:11, 19 juist niet; vgl. ook 2:21 met 2:26).

Aan het slot van zijn boek geeft Prediker een prachtige dichterlijke omschrijving van het proces van de dood. Dat proces komt onherroepelijk na de jeugd. Allerlei menselijke lichaamsbewegingen en -mogelijkheden zullen afnemen naarmate de ouderdom vordert (12:2-7). Daarom beveelt hij de jongeren ook aan te genieten van hun jeugd (11:7-10).

Opvallend is dat in het boek Prediker de godsnaam Jahweh niet genoemd wordt, maar steeds "God" (in het hebreeuws "elohim"). Daarnaast zijn opvallend: de eis om voor Gods aangezicht zoveel mogelijk te zwijgen en God te vrezen (4:17-5:6) en de aansporing tot een praktische levensopvatting, d.w.z. in het leven het juiste midden weten te kiezen (7:15-22).

ALLES IS IJDELHEID

Prediker heeft het gehele leven tot voorwerp van zijn onderzoek naar de wijsheid gemaakt. Daarbij richt hij zich op alles wat "onder de zon gebeurt" (komt 29x voor in Prediker), d.w.z. op alle waarneembare dingen. Het is allemaal "ijdelheid der ijdelheden" (1:2; 12:8). Dit betekent niet dat Prediker een pessimist, een cynicus of een scepticus is. Hij staat niet negatief in het leven, maar realistisch en constructief. Zijn kritisch oordeel over al het zwoegen van de mens (49x) wekt echter wel de indruk van pessimisme. Prediker zouden we een aarts-twijfelaar kunnen noemen.

Hiermee is niet alles gezegd ten aanzien van het boek Prediker, maar er ligt wel een zeer belangrijke les in verborgen: kennis en macht van de mens is slechts zeer beperkt ten opzichte van God de Schepper.

Deze **relativering** van heel het leven is voor mensen en ook voor christen van belang. In deze relativerende en realistische kijk op het leven, maar ook op het gemeenteleven worden onze ogen geopend voor God en Zijn werkelijkheid. Alles wat er gebeurt, gebeurt omdat God daarvoor de tijden of tijdstippen heeft vastgesteld (vgl. 2:24-26; 3:11).

GOD IS VERBORGEN AANWEZIG

Tegenover God past enkel eerbied (4:16-5:6) en vrees (8:12-13; 12:13). Er blijft altijd een afstand tussen God en mens bestaan. Want als Schepper houdt Hij alles in Zijn Hand, maar is Hij ook niet te doorgronden (8:16-17; 11:5). De mens kent de toekomst niet (10:14; vgl. 3:22; 6:12; 9:1 e.a.). Zijn tijden (3) liggen in Gods hand (9:1; vgl. Ps. 31:16). God houdt zich voortdurend met mensen bezig: Hij bepaalt voor alles een moment; voor baren en sterven; huilen en lachen etc. (3:11; 7:14; 8:17). God kan ook niet ter verantwoording worden geroepen (6:10), ook al zou de mens dat - gezien het onrecht dat gebeurt (3:16) - soms misschien willen.

In zekere zin blijft God dan ook verborgen voor de mens, ten diepste niet te kennen en niet te begrijpen. Het werk van God is niet te vatten in menselijke logica en theologie. Het boek Job en teksten als Jes. 5:19; 40:18, 25; Jer. 23:23-24 wijzen ook in deze richting. Ook in het NT treffen we deze verborgenheid van God aan (Matt. 24:36; 1 Cor. 13:12). Deze verborgenheid van God maakt dat alle menselijke wijsheid, inclusief alle kennis over God en mens, onvolkomen en ten dele is (1 Cor. 13:12).

LEVEN, HOE DOE JE DAT?

In de wijsheidsliteratuur gaat het uiteindelijk om deze vraag. De gangbare wijsheidsleer, die we aantreffen in Spreuken en Job (de vrienden van Job), beantwoordt de vraag met een vergeldingsleer. Volgens sommigen is het boek Prediker zelfs een protest tegen deze wijsheid, waarin geluk of ongeluk in het leven wordt opgevat als vergelding voor goed en kwaad. Prediker was echter wel gewoon volgens de lijnen van deze vergeldingstheorie te denken. Hij signaleert het vele onrecht en houdt vast aan het gericht dat God uiteindelijk over de rechtvaardige en onrechtvaardige zou uitoefenen (3:16-17; 12-14).

Diverse malen beveelt hij aan te genieten van wat het leven biedt, want dat ontvangt de mens kennelijk van God, de Schepper (3:22; 5:17; 8:15 e.a.). Als wijs advies temidden van de ijdelheid van alle dingen geeft de Prediker aan, dat het goed is om te genieten van de vreugde van het eten en drinken, het leven met de vrouw die we liefhebben, de kracht van de jeugd (2:1, 26; 3:12-13; 8:15; 9:7 e.v.; 11:10).

In het leven komt het erop aan die gouden momenten van God te herkennen en ervan te genieten. Want Prediker heeft gemerkt dat de rechtvaardige ondanks zijn rechtvaardigheid te gronde kan gaan en de goddeloze ondanks zijn boosheid een lang leven kan leiden (7:15; 8:14). Voor de rechtvaardige betekent dat een leven te leiden waarin hij het juiste midden moet zoeken: niet te rechtvaardig en niet te goddeloos, niet te wijs en niet te dwaas (7:16-22). Het lijkt erop dat Prediker een leven aanbeveelt, waarin men maar ter plekke moet bekijken wat gelegen komt. Kennelijk komt het in leven aan op een stuurmanskunt van ware wijsheid. Uiteindelijk zal echter God de beslissingen en de keuzes die mensen maken beoordelen (11:9; 12:14). Daar heeft de mens rekening mee te houden in zijn leven. Daarbij kan de rechtvaardige vertrouwen op de rechtvaardigheid van God, die ondanks de schijn van het tegendeel toch aanwezig is (8:5, 12-13; 11:9).

Zo klinkt in dit boek Prediker uiteindelijk op heel verrassende manier het Woord van God. De vragen van de Prediker zijn ontsterfelijk en nog steeds actueel. Gelukkig staat Prediker in de Bijbel, want het boek geeft aan dat Gods Woord niet wereldvreemd is, maar ingaat op vragen van mensen. Het geeft aan dat God begrip heeft voor onze gevoelens van onmacht en het wijst ons een manier van leven, die de moeite waard is op alle niveau's: persoonlijk, gemeentelijk, in Unie-verband en daarbuiten.

H.D. Huiting

ZATERDAG 23 NOVEMBER 1991

BUITENGEWONE ZITTING A.V.

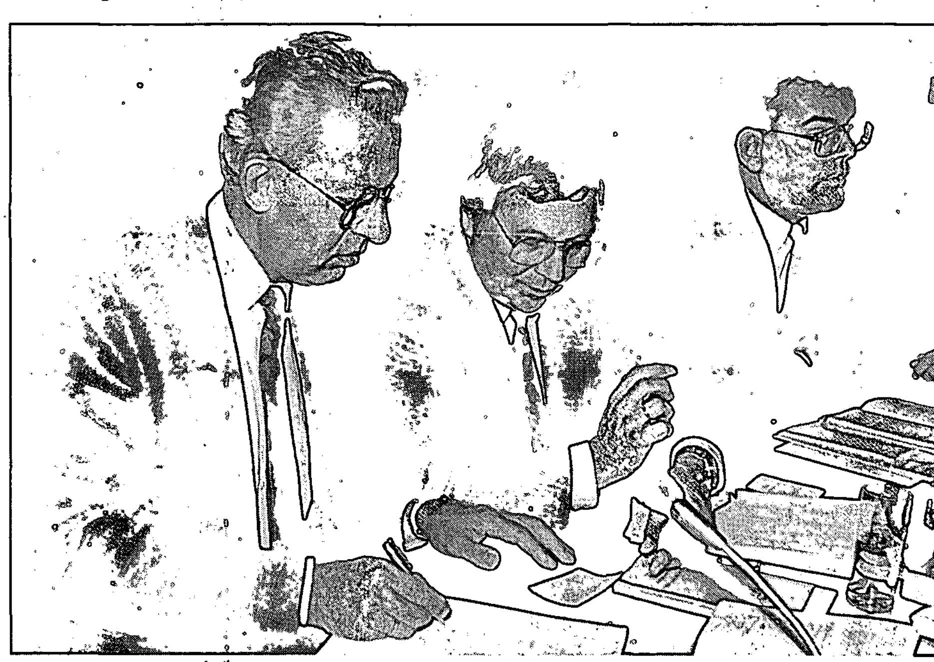
Naar aanleiding van een motie van orde tot sluiting van de vergadering, heeft de Commissie der Unie in de Algemene Vergadering te Muntendam meegedeeld een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering te houden, daar een viertal voorstellen niet meer konden worden behandeld.
De gemeente Utrecht-Noord was bereid de vervolgvergadering te organiseren.
Zo vulde zich op zaterdag 23 november j.l. het gebouw van de christelijke M.T.S. Scutos in Utrecht met afgevaardigden en leden van de A.V. De agenda omvatte een tiental punten, waarvan als eerste:

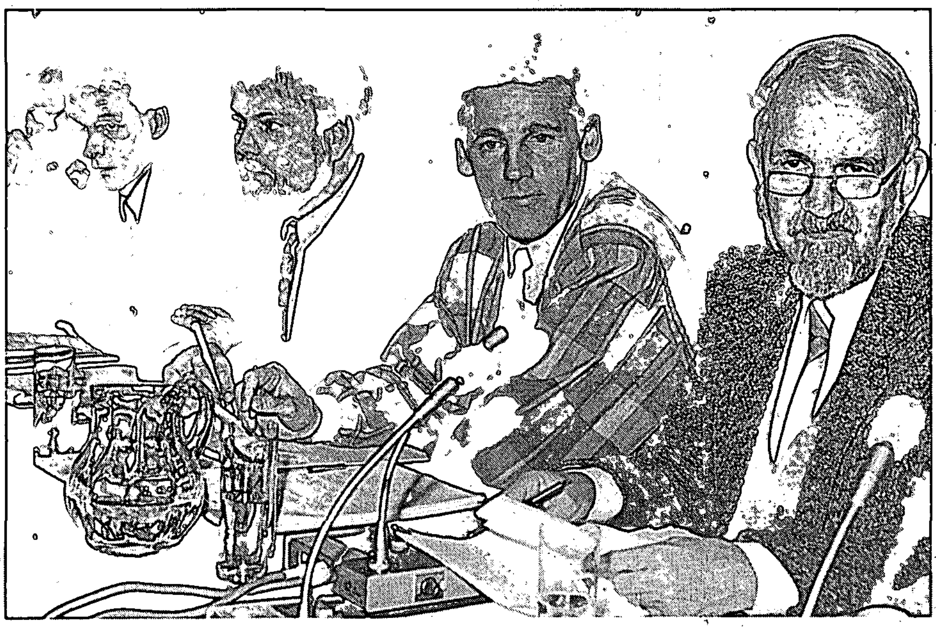
Br. W. Hessels, sekretaris van de A.V.

DE OPENING
De voorzitter van de Commissie der Unie, br. W.J. Blanken, opende de vergadering. Eerst zongen we met elkaar het prachtige lied: Kroont Hem met gouden kroon", waarna br. Blanken met ons een gedeelte uit Johannes 20 las en wel de verzen 19-22.
Dit gedeelte bepaalt ons bij de verschijning van de opgestane Heer aan zijn discipelen. De discipelen hadden de deuren op slot gedaan en plotseling staat Jezus in hun midden en zei tot hen: Vrede zij u!
Wij zijn naar Utrecht gekomen, zo zei br. Blanken, om ons uit te spreken over belangrijke onderwerpen. Wij hoeven de deuren niet op slot te doen. Wij mogen de Heer in ons midden ervaren. Hij mag het middelpunt van ons denken en spreken zijn. Door Jezus zijn we gezonden en in de kracht van de Heilige Geest mogen wij uitvoering geven aan onze opdracht.
Daarna zongen we het koor: "Vrede zij u!" Enkelen gingen ons voor in dankzegging en voorbede en na het zingen van het lied "Wij hebben een woord voor de wereld" kreeg br. Van der Meij het woord, die ons namens Utrecht-Noord heel hartelijk welkom heette.
Br. Hessels deelde mede, dat de presentielijst was getekend door 226 afgevaardigden en 24 leden van de A.V. Als voorzitter van deze vergadering wordt uniniem br. Blanden gekozen. Nadat ook de notulencommissie is benoemd en er verder geen mededelingen zijn wordt agendapunt 6 van deze vergadering in behandeling genomen.

VOORSTEL INZAKE "DE CHRISTEN"
Br. Van den Berg leidt dit voorstel in en citeert uit "Geschiedenis van het Baptisme" dat inzake De Christen op 4 november 1884 de degens gekruisd werden. Nu in november 1991 staat opnieuw De Christen centraal. In mei 1990 verscheen het eindrapport van de Studiecommissie De Christen, daarvan heeft de U.C. de mogelijkheden getoetst en advies ingewonnen bij de F.C.U., die het financieel niet haalbaar achtte.
Op de A.V. 1990 in December werd van gedachten gewisseld over een gespreksnotitie en na de A.V. werden het eindrapport van de Studiecommissie en de verklaring van de F.C.U. naar de gemeenten gezonden. De gemeenten reageerden hier zeer verschillend op.
Eveneens werd na de A.V. een interim management team in het leven geroepen om in samenspraak met de redactiecommissie D.C. met een voorstel naar de A.V. te komen. Zo werden een redactiestatuut, een promotieplan en een voorstel voor bespreking in de U.C. opgesteld.
Het voorstel om de Christen van één uitgave per week van acht pagina's te wijzigen in één uitgave per twee weken van zestien pagina's en f 25.000,- beschikbaar te stellen voor promotie van het blad en een gehonoreerde bureauredacteur wordt door de U.C. en de Redactiecommissie van harte aanbevolen.
Vanuit de vergadering komen opmerkingen als: het voorstel is een kosmetische verandering, geen inhoudelijke; wat verandert er inhoudelijk aan het blad; wat is de voorgestelde koerswijziging; waarom kunnen het redactiestatuut en het promotieplan niet worden besproken.
Twee moties worden ingediend: één door Groningen-Noord en één door Den Haag. Aanneming van deze moties wordt, na een korte schorsing, door de U.C. ontraden. Bij het jaarverslag van De Christen en in de verkiezingen van de redaktieleden kunnen de gemeenten op de inhoudelijke kant reageren.
De motie van Groningen-Noord wordt met een gering stemverschil verworpen en de motie van Den Haag, eveneens met een gering stemverschil, aanvaard. De redactiecommissie zegt toe volgend jaar. Tijdens de A.V. met een beleidsnota te komen, met inzet van het redactiestatuut.
Als verder alle vragen beantwoord zijn en een volgende motie, inzake het afstemmen op onderdelen is verworpen, wordt het voorstel in stemming gegeven. Met 152 stemmen voor en 71 stemmen tegen wordt het voorstel aangenomen, dat overigens geamendeerd was inzake de ingangsdatum, die nu 1 april 1992 wordt.
Het is lunchpauze en in de middagzitting moeten nog drie voorstellen worden behandeld.
Deze zitting begint met het zingen van supplement 7 en allereerst wordt er een motie in behandeling genomen van de gemeente Sittard. Haar wens om in de reguliere A.V. de hele agenda af te handelen, zonodig, al is dit jammer, ten koste van de conferentiemiddag, vindt groot gehoor.

De stemkommissie, brs. Molema en Riksten, aan het werk; br. Bosveld wacht af.

De C.v.d.O. achter de tafel. V.l.n.r. de brs. Vervoerd, O.H. de Vries, Prijt, Spier en Bouritius

VOORSTEL GEMEENTELIJK MEDEWERKSTERS
Een door de gemeente Haarlem hier op ingediend amendement inzake tekstwijziging wordt verworpen. Twee amendementen betrekking hebbend op het reglement worden aangenomen.
Over het aldus geamendeerde voorstel vragen 31 afgevaardigden het woord, nadat het voorstel eerst is toegelicht door de Commissie voor de Opleiding, bij monde van br. Bouritius.
De vragen en opmerkingen vanuit de gemeenten worden door hun afgevaardigde verwoord. De één ziet het als een zaak van de plaatselijke gemeente en voor een ander gaat het voorstel niet ver genoeg. De één vindt het voorstel vrouwonvriendelijk, onwaardig ten aanzien van de vrouw in het ambt, terwijl een ander de nadruk legt op het schriftuurlijk handelen. Ook wordt gevraagd naar de relatie met het pensioenfonds.
Br. Bouritius beantwoordt de gestelde vragen en opmerkingen, zowel na de eerste, als de tweede ronde.
Als er nadien gestemd wordt, wordt het voorstel verworpen met 110 stemmen tegen en 108 stemmen voor. Als reglementswijziging had het voorstel een tweederde meerderheid nodig. Het door de gemeente Hengelo-Centrum ingediende voorstel wordt door deze gemeente ingetrokken, evenals het door de gemeente Dordrecht ingediende voorstel.

TENSLOTTE
Br. Blanken bedankt de gemeente Utrecht-Noord voor de organisatie van deze dag en bedankt ook de concierges van Scutos. Br. Bosveld spreekt een woord van dank aan br. Blanken voor de leiding van deze vergadering, die met een dankgebed wordt afgesloten, waarin br. Molema ons voorgaat. Samen zingen we nog de eerste drie verzen van het lied "Eens als de bazuinen klinken" en keren we huiswaarts, na voorzien te zijn van een kop koffie.

J.H. Stijkel

"Wilt u korter spreken".

Europese Consultatie over Identiteit
In Januari 1992 zal de European Baptist Federation een consultatie, een beraadslaging, houden over identiteit. Op de jaarvergadering in Varna, Bulgarije, hebben de afgevaardigden de algemene secretaris Karl-Heinz Walter aangewezen als degene die deze vier-daagse bijeenkomst zou organiseren. Op de conferentie zal in ieder geval ook de uitdaging van het nieuwe Europa 1992 aan de orde komen en getracht worden de 32 unies en concenties nog meer naar elkaar toe te brengen. De bedoeling is gezamenlijk de wortels te onderzoeken van datgene waarvoor baptisten zich altijd hebben ingezet. Daarnaast zullen gemeenteopvattingen (de ecclesiologische vraagstukken), de relaties tussen kerk en staat (denk aan overheidssubsidies!) en zaken op het gebied mensenrechten behandeld worden. Waar en wanneer deze conferentie precies wordt gehouden is op dit moment nog niet bekend. DC houdt u op de hoogte. *H.D.*

RTL start Bijbelquiz
Vanaf 1 december zendt de Keulse commerciële zender RTL Plus (ook in Nederland op de kabel te ontvangen) iedere zondagmorgen een quiz programma uit met vragen over de Bijbel.
Het programma is gepland in overleg met de kerken.
De bedoeling is dat iedere keer vier bijbelkenners om de overwinning strijden. De hoofdprijs is een geldbedrag van 5.000 Duitse marken, die aan een goed doel ten goede komt.
RTL Plus is hiermee geen christelijke omroep geworden, want de zender volgt met dit programma slechts een voorschrift van de duitse overheid (of deelstaat ?) uit om wekelijks minstens 45 minuten te besteden aan kerkelijke thema's.
Tot dusver bleken er slechts globaal 5 minuten per week aan besteed te zijn.

H.D.H.

ZENDINGSDAG '91

PARTNERS ... OM CHRISTUS' WIL !

Looft de Heren, alle gij volken,
prijst Hem, alle gij natiën;
want zijn goedertierenheid is
machtig over ons en des Heren
trouw is tot in eeuwigheid.
Halleluja. (Ps. 117)

Het is zaterdag 16 november, half tien en langzaam druppelen de mensen de Samenhofkerk te Zwolle binnen. Eerst een kop kofiie en een babbeltje.
Om tien uur beginnen we te zingen. Onder dit zingen kijk ik rond en denk een beetje verdrietig: "Waarom toch zo (te?) weinig mensen?"
Maar wanneer ds. Molema met bovenstaande psalm de dag officieel opent en ons zegt dat reeds in het Oude Testament Gods bedoeling is duidelijk gemaakt: Looft ALLE gij volken, prijst HEM, alle gij natiën, is de dag ook voor mij "echt" begonnen.
Wanneer dr. Dietmar Lutz daarna het woord krijgt, zegt hij blij te zijn met deze psalm op een zendingsdag. Dat is niet zo gebruikelijk. Toen deze psalm werd geschreven, werd het als een schandaal ervaren. Dat de God van Israël door alle heidenen geloofd en geprezen zou moeten worden, was een deuk in de trots van Israël. Hun machtige God kon toch niet door alle volken geloofd worden ?
Er is wel degelijk een verband tussen het thema van deze dag en genoemde psalm: Partners zijn zonder God, dat kan ook. Maar dat is niet waar wij voor zeggen te staan, ons thema is "Partners ... om Christus' wil".

Zr. Blaauw als Aäron van br. Lutz

Dat houdt ook in SAMEN Gode lof willen brengen, als gelijkwaardige broeders en zusters.
In Afrika wordt God geloofd en geprezen voor heel concrete dingen, voor de school, kliniek, de kerk die gebouwd is enz., maar ook voor persoonlijke dingen zoals bv je gezondheid.

PARTNERSCHAP
Ook woordverkondiging gebeurt in partnerschap. In samenhang hiermee verwijst br. Lutz naar het verhaal van Mozes en Aäron. Onze zendelingen hebben net als Mozes de opdracht om het woord te brengen, ze doen dit samen met de afrikanen.
Vertellend over de taalbarrière wijst br. Lutz op zr. Blaauw en zegt: Ik ken geen nederlands, dus heb ik een Aäron nodig. Jeltje is mijn Aäron. Het is belangrijk dat de afrikanen ZELF het woord verkondigen. Ze kunnen dat voor de mensen daar beter, ze staan gevoelsmatig veel dichter bij de afrikaan dan wij.

In oktober 1987 zijn in Ibadan alle afrikaanse baptisten leiders samen gekomen om te spreken over het werk van de zending. Toen is de zgn. Ibadan-verklaring ontstaan: Partners ... om Christus' wil. Je zegt snel: natuurlijk om Christus' wil, maar ... dan ook partners met Christus / als Christus

Br. Lutz geeft een definitie van partnerschap: **partnerschap is tijdbegrensd - trouw - samen leven/werken - een gemeenschappelijk doel**. Sleutelwoorden zijn trouw en samenleven. We mogen niet ophouden in een crisissituatie, wanneer er geen zendelingen meer kunnen zijn stoppen met financiële hulp. WIJ ZIJN EEN "TROUW/VERBAND" MET DE AFRIKAANSE PARTNERS AANGEGAAN.

INFORMATIE
Er wordt gelegenheid gegeven tot het stellen van vragen. Er wordt goed gebruik van gemaakt en op vele aspecten van het werk wordt dieper ingegaan. Uit alles blijkt, dat je gemakkelijker over partnerschap kunt spreken, dan echt partner zijn.
De middagpauze wordt gebruikt om naast soep, koffie, een hapje brood en een "hapje" frisse lucht wat informatie te krijgen. Het documentatie centrum en de informatiestand worden goed bezocht. Met een computer en een kopieerapparaat wordt geprobeerd ieder dat mee te geven wat hij of zij graag wil hebben.

SPEL
Als witte of als zwarte worden geboren, hoe verloopt je leven dan verder? In SPEL-vorm houden we ons daarmee, na de middagpauze, bezig. In verschillende groepen wordt gespeeld. Maar wat nog belangrijker is, gepraat over de diverse problemen. Goed te zien hoe intensief men bezig is. "Echte" verontwaardiging over het onrecht. In de evaluatie komt duidelijk naar voren hoe een en ander wordt beleefd. Br. Lutz zegt het een goed spel te vinden, maar vindt dat het de zwarten nog veel te gemakkelijk is gemaakt. Hun kansen liggen beduidend lager dan aangegeven.

Br. Lutz, zr. Blaauw, br. Abu Bakarr Kamara en br. Molema beantwoorden vragen

Dankzij het optreden van de gospelgroep "Air-mail", zijn we weer terug bij ons zelf, en onze verhouding tot de Heer en willen we ons voor Hem ootmoedigen. Met liederen, gebeden en teksten uit de Bijbel hebben we een moment van viering.
Wanneer de kerk langzaam leeg loopt en we aan het opruimen zijn, het schilderij wordt opgevouwen, de tekst van Ps. 117 van de wand gehaald, denk ik: "Daar moeten we het weer een jaar mee doen".
Doen ja, want de gezongen woorden tijdens de viering klinken nog na:

Ga nu heen in vrede, ga
en maak het waar,
wat wij hier beleden
samen met elkaar.

J.A.S.

UIT DE GEMEENTEN

DE POSITIE VAN HET ZANGKOOR

Meldde ik u een vorige keer al dat in Drachten het zangkoor ter ziele gegaan is, deze keer hetzelfde nieuws van nog twee andere koren. Zowel in Harderwijk als in Kampen waren onvoldoende aktieve leden overgebleven. In Krommenie heeft het zangkoor het volgende voorgesteld: voortaan het podium voor de gemeente (=toehoorders) te gebruiken en de kerkzaal voor het koor, "omdat het zangkoor zo groot(s) is".
Is dit serieus, gemeente Krommenie?

Pieter J. Lalleman

EVEN DOORPRATEN

De vraag komt op of een Baptistengemeente zonder zangkoor inderdaad geen Baptistengemeente meer is. Drie ovewegingen:
1. Zijn de mensen die niet meer op het koor zitten, op de vrijgekomen avond elders in de gemeente of in Gods Koninkrijk aktief? Of zitten ze voor de t.v.? Dat maakt alles uit bij het beoordelen van wat gebeurt.
2. Thuis worden we steeds meer verwend door beeld- en geluidsapparatuur. Geen wonder dat de gemeente niet alles meer zo mooi vindt, dat het ook wat mag kosten. Een eenvoudig gemeentekoor haalt nu eenmaal zelden een professioneel nivo.
3. Blijft over het getuigenis naar buiten. Dat is vaak het belangrijkste argument voor het bestaan van een gemeentekoor. In de gemeentebladen lees ik vrijwel nooit dat een koor evangeliserend naar buiten treedt. Zijn daar andere middelen voor gevonden dan het traditionele koor? Of gooien we nu een middel weg voordat het alternatief ontwikkeld is?

NOORD-HOLLAND

Terug nu naar de feiten! Maar of het volgende ooit een feit wordt? "Het bestuur van het gewest Holland wil graag in 1993 de Algemene Vergadering houden in de Morgensterkerk te Heemskerk. Een A.V. in Noord-Holland zou voor de gemeenten in het Gewest een mooie kans zijn zich te promoten. Aldus het bestuur. De organisatie van zo'n vergadering is zeer omvangrijk zodat het bestuur denkt aan drie gemeenten die betrekkelijk dicht bij elkaar liggen, te weten Alkmaar, Heemskerk en Krommenie. Het is nog maar een voorstel...", zo meldt **Gemeenteberich-ten** vanuit Krommenie.

ZUTPHEN

Vanaf november is in Zutphen een kinderklub gestart. In de ruimte boven de kerk hopen twee zusters op veel kinderen tussen de 4 en 11 jaar. We wensen hen veel zegen.
De gemeente maakt overigens plannen om het huidige pand te verkopen. Volgens **De Maandklok** heeft men een ander pand op het oog. Dat is kleiner, maar de kerkzaal erin is ruimer. Dat maakt het mogelijk, groepen in de dienst uit te nodigen. Daardoor kan het getuigenis van de gemeente versterkt worden.

NIET MEE NAAR 1992

Nee, nog niet DC in de huidige uitvoering. De nieuwe uitvoering zal per 1 april 1992 worden ingevoerd. Wat wel per 1 januari verdwijnt is het **Contactblad Groot Rotterdam**. Na ruim 44 jaargangen. De deelnemende gemeenten, Rotterdam-Centrum en -Zuid, Maassluis en Pernis, zullen eigen bladen gaan uitgeven.

GROOT DEN HAAG

Volop nieuws deze keer vanuit de gemeente Den Haag met haar posten Delft en Zoetermeer. Zo wordt er serieus over de verzelfstandiging van Zoetermeer en Delft gedacht. In Zoetermeer, waar br. B. Posthumus om de week voorgaat, wonen veel jonge gezinnen en in Delft veel studenten, waardoor Den Haag dreigt te vergrijzen; daarom streeft de moedergemeente naar het aanstellen van een jongerenwerker in deeltijd, naast voorganger P. v.d. Werf.
En wist u dat men hier een eigen kursus Praktisch Gemeentewerk is begonnen? Meer dan twintig deelnemers komen om de week op donderdag bij elkaar!
In Zoetermeer benutte men een paar braderieën om het Evangelie bekend te maken. De nieuwe folder van de gemeente was een van de voorwerpen die werden verspreid. Met een spel voor de kinderen trok men ook de ouders! Eenmaal gebruikte men een flap-over als muurkrant. "Wij schreven een woord op, zoals 'kerk', 'God' enz. en de voorbijgangers konden daar hun reaktie bijschrijven. Het is een goede manier om met mensen in gesprek te komen", aldus **Mirtepraat**. Een volgende keer zullen een tekenaar en/of de mimegroep uit Utrecht-Noord meewerken.

OVERHEID

De wijkgemeente Zoetermeer krijgt geregeld bericht van het stadsbestuur over mensen die in Zoetermeer zijn komen wonen en die als Baptist te boek staan, hoewel ze dat in veel gevallen niet zijn. Omdat de diakonessen dat niet meer konden bijhouden, zal nu als eerste kontakt de folder van de gemeente worden toegezonden.
Uw redakteur vraagt zich af waardoor de gegevens van de burgerlijke stand zo "vervuild" zijn. Is de kerkverlating onder Baptisten dan zo groot?
Tenslotte mag ik u uit de **Staatscourant** citeren: "H.M. de Koningin heeft bij Koninklijke Beschikking het Kruis van Trouw en Verdienste in zilver van de Huisorde van Oranje verleend aan de heer F.H. Adolfs, sectie-koetsier bij de Koninklijke Stallen. De onderscheiding werd hem op dinsdag 1 oktober j.l. uitgereikt." **Mirtepraat** vermeldt erbij dat broeder Frits Adolfs koetsier van de Gouden Koets is. Hij werd met zijn gezin per koets van huis opgehaald en in het zonnetje gezet. Hij werkt nu 25 jaar in de Stallen.

VERVROEGDE UITTREDING

Br. G. van Mameren, voorganger te Eindhoven moet om medische redenen zijn taak binnenkort beëindigen. Een en ander met ingang van 1 januari 1992. Sinds 1954 als predikant werkzaam, diende hij verschillende gemeenten in België. Vanaf 1972 werd hij actief binnen onze Uniegemeenschap door een aangenomen beroep naar Leiden. Via Dordrecht kwam hij in 1986 naar Eindhoven. Br. van Mameren zal aldaar voorlopig als consulent beschikbaar zijn in voorkomende gevallen. Dit in goed overleg met de plaatselijke gemeente.

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68,- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs.P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Abba Vader U alleen
U behoor ik toe"

In Jezus ontslapen onze zuster

Tjitske Kuipers-Blank

weduwe van Thijs Kuipers

op de leeftijd van 73 jaar

Baptisten Gemeente te Emmen

CONVENT VAN VOORGANGERS IJSSELGEWEST

In 1992 hopen we op de volgende dinsdagmiddagen bij elkaar te komen, steeds bij br. en zr. Vegter in Deventer:
18 februari, 28 april, 2 juni, 15 september en 10 novemer.

Op maandagavond 13 januari houden we onze nieuwjaarsontmoeting in de tuinzaal van de Baptistenkerk te Apeldoorn.
Opgeven voor deze ontmoeting vóór 3 januari bij br. en zr. Schuil te Zwolle, tel. 038-531897.

H. Bijleveld

RECHTZETTING

In mijn artikel over "leren samenleven" in nummer 42 is een zin uit de passage over keuzevrijheid weggelaten. Hierdoor ontstond "onzin".
Hier volgt de passage, zoals deze ingezonden is, waarbij het vetgedrukte was weggelaten:

"Dan gaat het er niet meer om om zelfbewust onze eigen keuzes te maken. Natuurlijk heeft elk mens de vrijheid **voor het bepalen van eigen keuzes, maar er is geen enkele vrijheid** voor het bepalen van de gevolgen van die eigen keuzes. Daarom kan die keuzevrijheid beschermd worden door de beperkingen van het Woord.

J. Schotanus

MEDEDELINGEN:

Adreswijziging met ingang van
1 januari 1992
Baptisten Gemeente Zevenaar
Guido Gazellestraat 42
Dep. Andreas School

106e jaargang nummer 45 - 19 december 1991

dc De Christen

ORGAAN VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

KERSTFEEST - VREDE!?

Kerstfeest is tegenwoordig bijna een synoniem voor het woord vrede. Dat heeft zijn oorzaak, want in de Kerstnacht, zo meldt ons Lucas 2, hebben de engelen gezongen: **Vrede op aarde.**

Bovendien wordt in Jesaja 9 als één van de namen van de Verlosser genoemd de naam Vredevorst. En hiermede is het verband gelegd met het begrip vrede.

We zingen er van in onze Kerstdiensten. Maar dat heeft er toe geleid dat steeds meer de vraag wordt gesteld: waar blijft die vrede? In een wereld die verscheurd wordt door oorlogen en geweld is dit een zeer groot probleem. Twee jaar geleden ging het dagen. Het bleek dat de koude oorlog voorbij was. West en Oost omhelsden elkaar op de plaats waar tientallen jaren het ijzeren gordijn scheiding had gebracht. Er ging een hopend verlangen door deze wereld heen. Zou het nu komen?

Niet lang daarna werden deze gedachten ruw verstoord door de inval van Irak in Koeweit. De Golfoorlog was daarvan het gevolg. Maar in Europa gaat het ook niet zo goed. De koude oorlog was wel voorbij, maar nu gingen we pas zien hoe verwoestend het communistische systeem had gewerkt.

Overal nood en bittere armoede. Daar bleef het niet bij, want de verschillende republieken van de Sovjet-Unie willen totaal loskomen van elkaar, en gaat dat niet goedschiks dan moet er maar gevochten worden, zoals er ook in Joego-Slavië een alles verwoestende oorlog gaande is. Er is ook een lichtpuntje, in het midden-oosten schijnt er min of meer bereidheid om tot vrede te komen. De eerste vredesconferentie is achter de rug. Maar zal dit werkelijk vrede brengen? En als het tot vrede komt, hoe zal deze vrede er dan uitzien? Zal dan al weer niet de kiem gelegd zijn voor een nieuwe oorlog?

WAAR BLIJVEN WE MET DE VREDE VAN KERSTFEEST?

We kunnen ons voorstellen dat deze vraag wordt gesteld. Dat er ook schamper bij wordt opgemerkt dat tweeduizend jaar christendom nog geen vrede heeft gebracht. Maar de mensen die dat zeggen begrijpen het niet. Niet het christendom kan vrede brengen, hoewel we er van overtuigd zijn dat we allen ons best daarvoor moeten doen. De wereldproblemen kunnen wij niet oplossen, maar wellicht wel wat vrede verspreiden in eigen omgeving.

De vrede waarvan de engelen hebben gezongen is echter anders. Dat betekent niet allereerst afwezigheid van oorlog en geweld. Het gaat er met Kerstfeest om dat Christus onze vrede is. Wat zijn er een mensen die de onvrede in het hart dragen. In de pastorale praktijk komen we ze dikwijls tegen. Maar wat is het een vreugde als Christus Jezus die onvrede kan wegnemen en zijn vrede en voor in de plaats brengt. Wie dat heeft ervaren weet wat het betekent dat de engelen gezongen hebben van Vrede op aarde. Hij, Christus is onze Vrede!

HOE ZIT HET DAN MET DE VREDE OP AARDE?

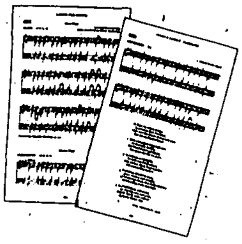
Deze zal niet komen door de inspanningen van mensen en van welke vredesconferentie ook. Die vrede, waarvan de Bijbel zegt dat deze eindeloos zal zijn, zal komen als ook de Vredevorst zal zijn gekomen. Als straks, en wie weet hoe spoedig al, dat ogenblik daar zal zijn, dan zal het hopend verlangen van deze verscheurde wereld worden vervuld. Vrede en gerechtigheid zal Hij alleen brengen. Dan zullen de volkeren der aarde verstaan wat de engelen in de Kerstnacht hebben gezongen: Vrede op aarde!

Totdat het zover is heeft de gemeente maar één taak, dat is de verkondiging van de heilsboodschap, die met Kerstfeest is begonnen en nog steeds de wereld doorgaat, dat Christus gekomen is om zondaren zalig te maken. Dat is de vrede welke vandaag van het Kerstfeest uitgaat. En we hopen van ganser harte dat nog heel veel mensen die vrede zullen ontvangen. Totdat Hij komt.

Jac. Schouten

De redaktie van De Christen wenst alle lezers gezegende Kerstdagen en een goede jaarwisseling. Op 2 januari ontvangt u het volgende nummer.

VERDER IN DIT NUMMER

NIEUWE ZANGBUNDEL ENGELSE BAPTISTEN

In oktober is in Engeland de nieuwe zangbundel "Baptist Praise and Worship" verschenen. Vooralsnog is slechts de muziek-editie beschikbaar. Volgens de planning zou in december of in januari de teksteditie volgen. Volgens de berichten in de Baptist Times is de nieuwe zangbundel inmiddels echter aan het grote publiek gepresenteerd en in gebruik genomen in een aantal grote en ook minder grote zangbijeenkomsten op verschillende plaatsen in Engeland. Eén van die grote bijeenkomsten is gefilmd door de BBC en zal op 12 en 13 januari aanstaande worden uitgezonden in het programma "Songs of Praise" van 19.00 tot 20.00 uur. Aan deze bijeenkomsten werkte het koor Cambrensis uit Zuid Wales aan mee. Cambrensis heeft ook meegewerkt aan onze ontmoetingsdag van 25 mei jl. in Zwolle.

DE VOORGESCHIEDENIS

De bundel heeft een aantal voorgangers gekend (in 1900, 1933 en 1962 gepubliceerd).
Vanaf 1984 zijn drie commissies bezig geweest om een nieuwe bundel samen te stellen: een redactiecommissie, een muziekcommissie en een commissie die zich in het bijzonder heeft bezig gehouden met de liturgische liederen. In de nieuwe bundel heeft de redactiecommissie bijna de helft van de oude liederen geschrapt of deels herschreven en/of muzikaal bewerkt.

DE INHOUD VAN DE NIEUWE BUNDEL

De huidige bundel bevat 550 liederen, 100 liturgische liederen, waarbij voorzanger en gemeente elkaar afwisselen en 60 psalmen om gezamenlijk of afwisselend te zingen in de gemeente (vgl. de recitatieven ofwel de lees-zanggedeelten in bijv. het Weihnachtsoratorium van Bach).
Het resultaat is een nieuwe zangbundel waarin verschillende tradities zijn vertegenwoordigd: oude hymnen van Charles Wesley (één van de beide broers Wesley, de grondleggers van het Methodisme en bekende opwekkingspredikers van de 18e eeuw in Engeland), moderne amerikaanse spirituals, het Kyrie Eleison van de Russisch Orthodoxe kerk, het Sanctus van Schubert's duitse mis, Zuid-Afrikaanse liederen, popliederen, liederen van Taizé.
De liederen zijn geordend in vier grote delen: de roeping tot lofprijzing, verkondiging van het Evangelie, vieren van het Evangelie, leven naar het Evangelie. Ieder deel is weer onderverdeeld in kleinere delen.
De Psalmen zijn echter apart opgenomen evenals het engelse volkslied.

Noot: de illustratie is overgenomen uit de Baptist Times van 17-10-91. Het betreft de verkleining van 2 pagina's uit de nieuwe bundel.

EERSTE TRANSPORT NAAR MOLDAVIË

Juist op de dag waarop we deze brief schrijven, 9 dec, vertrekken twee trucks met hulpgoederen naar Moldavië en als u dit leest hopen we dat alles goed is afgeleverd bij onze geloofsgenoten in Kishinev - Moldavië. We zijn benieuwd naar de reakties en hopen die in elk geval op zaterdag 11 januari 1992 te Zwolle uit te wisselen.
In de afgelopen weken kwamen er meerdere vragen over de situatie waarin onze geloofsgenoten in Roemenië en Bulgarije zich bevinden op dit moment. De situatie is op vele plaatsen nog zeer benard, er is een groot energietekort met alle gevolgen van dien (werkloosheid, geen inkomsten). In EBF verband is afgesproken dat we in de eerste plaats Moldavië deze winter zouden helpen omdat zij het vorig jaar niet of nauwelijks zijn geholpen en de situatie ook toen al schrijnend was. Daarnaast zal "Hamburg" noodhulp voor Roemenië en Bulgarije verzorgen. Elke gemeente die kontakten heeft in deze landen wordt dan ook verzocht dit kontakt zo mogelijk nog te onderhouden (b.v. door brieven te schrijven). Een enkele gemeente heeft "haar" adres van het vorig jaar daadwerkelijk aangehouden en brengt zelf de hulp, b.v. Zwolle en Dordrecht. Daarnaast zijn er meerdere gemeenten, vooral in Zuid-Oost Drente, die al langere tijd kontakten hebben met Roemeense gemeenten en regelmatig hulp verlenen. (zie blz. 5, red.)
Het "Unie" transport naar Moldavië omvat ongeveer 2000 voedselpakketten met eerste levensbehoeften, aangevuld met melkpoeder, waspoeder en niet te vergeten de vele kleding die landelijk is ingezameld en waaraan velen hun bijdrage hebben geleverd. Verder zijn we blij dat er meteen 300 Roemeense kinderbijbels meegaan en 500 paar nieuwe schoenen. (De laatste zijn ter plaatse bijna onbetaalbaar.)

NOG ANDERE HULPPROJECTEN?

Het is begrijpelijk dat meerdere malen de vraag aan de orde kwam of er ook hulp geboden wordt aan Albanië en het verscheurde Joego-Slavië.
Meteen moeten we daar aan toevoegen dat er helaas nog zoveel gebieden zijn in Afrika, Azië en Latijns Amerika die dringend hulp nodig hebben. We zullen ons moeten beperken in onze hulpverlening maar zullen moeilijk kunnen aangeven wat wel of niet mogelijk is, wetend dat we tot de (materieel gezien) rijkste landen van deze wereld gerekend mogen worden. Wel willen we iedereen oproepen om onze aangegane verplichtingen voor de zending (met name in Sierra Leone) niet te verzaken.
V.w.b. de hulp aan Zuid-Oost Europa is er een begin gemaakt met hulp aan Albanië (via EBF en SOH). De nieuwe Unie van Baptisten Gemeenten in Kroatië ontvangt hulp via SOH en Wereld Raad van Kerken en dit geldt ook voor de Hongaarse Baptisten, die op dit moment met hun landgenoten vele vluchtelingen vanuit Joego-Slavië moeten opvangen en verzorgen. Die nood is de laatste weken steeds groter geworden. Met beperkte middelen helpt ook hier de EBF.

ORA ET LABORA

Bij al onze aktiviteiten zullen we niet vergeten aanhoudend en met volharding (Eph. 6:18) te bidden voor onze mede christenen in nood en mogen we niet ophouden goed te doen voor allen en in het bijzonder voor hen die de Heer volgen. (Gal. 6:10).
Er moest ook voor dit transport weer veel geregeld worden, vooral door de mensen in Friesland die zo bereidwillig waren om de afhandeling van de verzamelde kleding te verzorgen en de voedselpakketten hebben samengesteld en ingepakt. Daarvoor nu al hartelijk dank. Een aantal gemeenten heeft symbolisch voedselpakketten verkocht à f 40,-, anderen hielden een extra kollekte en weer anderen hebben er een langduriger aktie van gemaakt. We hebben in eerste instantie ongeveer f 80.000 nodig en hopen dat er daarna nog genoeg geld zal zijn om zorg te kunnen dragen voor een tweede transport in het voorjaar van 1992. Als het geld is ingezameld maakt u het dan zo snel mogelijk over naar het Noodfonds met vermelding MOLDAVIE. We hopen begin januari er zicht op te hebben of we aan een tweede transport kunnen beginnen. We houden u op de hoogte. Zij, die tegelijkertijd iets willen doen voor Kroatië, kunnen dat ook doen via het Noodfonds, giro 81255.
Ik maak graag van de gelegenheid gebruik u allen fijne feestdagen toe te wensen en Gods zegen voor de komende tijd.

J. Aaldring.

P.S. 1
Het centrale adres van de baptisten in Moldavië is:
Rev. Carl Sedletsky
Baptist Union of MOLDAVA
KISHINEV 277059
Republic MOLDAVA - USSR

U kunt ze een kaart sturen. Brieven zijn moeilijk, weinig mensen beheersen een buitenlandse taal.

P.S. 2
De bijeenkomst in Zwolle op zaterdag 11 januari is in de Baptisten kerk en begint om 10.00 uur. Alvast tot ziens.

"WE LEZEN NIETS OVER ROMANTISCHE TREKJES"

Ga nu mee naar Bethlehem !

Hoe vaak mochten we al kerstfeest vieren? Hoe vaak ging Jezus' ster ons voor? Hoe snel vergaten we soms niet die overbekende engelenzang in de velden van Efratha? En die grote blijdschap, die verkondigd werd: "U is heden de Heiland geboren!"

Als Christus vandaag geboren werd, zouden wij ons dan haasten naar Bethlehem? Om te zien, te aanbidden, om God te loven voor de vreugde die Hij ons schenkt door het Kind geboren in Bethlehem.

Het aloude verhaal van Jezus' geboorte, van die herders op de velden, we kennen het uit ons hoofd.
Elk jaar horen we het opnieuw, soms zelfs een paar keer. Maar verveelt het? Of brengt het juist steeds weer die blijdschap, die dankbaarheid, die verwondering, dat ons een Kind geboren is?
Ja, dat de Heiland geboren is, die voor een wereld, voor mensen verloren in schuld, geboren werd in Bethlehem. In een stal; in doeken werd gehuld en in een kribbe werd gelegd.
Wij zouden zeggen wat armelijk. In een stal voor de beesten, in een voerbak kwam Hij in de wereld. Daar zit toch geen enkele glorie aan. Nee, al zijn luister, al zijn heerlijkheid legde Hij af.
Daar zit toch geen enkele romantiek aan. Nee, in alle soberheid wordt ons verteld, dat God in Jezus zijn Zoon onder de mensen komt. De kribbe van Bethlehem laat ons de Heiland zien, die in zijn liefde tot ons komt, die ons niet te min vindt, te onbetekenend, te zondig, maar juist kostbaar, waardevol.
In Jezus zegt God tegen ons: Ik wil bij je wonen, je mag wandelen in mijn licht, je mag mijn kind zijn, die Ik kleed met nieuwe, witte kleden. Je zult het zien en beleven, dat dan ook jouw leven waardevol wordt en hoopvol.
Is er voor die Heer plaats bij ons?
Zingen we mee met de engelen tot lof en eer van Hem?
Ik hoop zo van harte dat we allemaal met ons verloren leven bij de kribbe zijn gekomen of zullen komen, om als opnieuw geboren met Jezus te leven.
Om ons te redden verliet Hij de hemel. Kennen we Jezus en de grote blijdschap die daardoor ons deel mag zijn?
Hebben we het wonder ontdekt van zijn liefde?

NAAR BETHLEHEM GAAN

De wereld is in rep en roer. Heel het wereldrijk van keizer Augustus is in beweging. Die onvoorstelbaar machtige keizer van het romeinse wereldrijk, die zich als God laat vereren, heeft bevolen dat het hele rijk moet worden ingeschreven. De romeinse bezetter wil alle bezittingen inventariseren en dat omwille van de belastingheffing, wat in de praktijk een middel was om de bezette gebieden verder uit te persen. Quirinius voert over Syrië het bewind. Hij was één van de keizerlijke stadhouders en genoot alle vertrouwen van de keizer. Hij was ervoor verantwoordelijk om de belastingmaatregel door te voeren. Hem was machtsmisbruik niet vreemd, evenals onrecht.
Mensen werden verhoord, soms zelfs gemarteld, totdat ze zelfs bezittingen opnoemden die niet eens bestonden. Iedereen moest naar de stad of het dorp van zijn voorouders gaan, om zich te laten inschrijven.
Als dat nu zou gebeuren kregen we een ware volksverhuizing. En we kunnen ons voorstellen, dat het een drukte van belang was, toen Jozef met Maria in Bethlehem kwam. Jozef had Nazareth verlaten; hij moest met Maria naar de stad van koning David.
Het was zò vol in Bethlehem, zò druk, dat Jozef en Maria geen onderdak konden vinden in de herberg; ze moesten genoegen nemen met een stal. En daar werd Jezus geboren.
Hij werd door Maria in doeken gewikkeld en in een voerbak gelegd. We lezen niets over romantische trekjes, die in de loop der tijd om het kerstverhaal zijn heengeweven. Er komen geen inhalige herbergiers of medelijdende kinderen aan te pas, die nog wel een schuurtje in het veld wisten. Zelfs lezen we niets over een os en een ezel bij de kribbe.
Wat de bijbel ons wel vertelt, dat we zien in Bethlehem, heeft niets te maken met de huidige kerstsfeer, die schijnbaar "een gat in de markt" is.
Wat we zien in Bethlehem is dat God bij de mensen komt. Dat mist alle uiterlijke glorie. Maar wie ziet bij de kribbe, bij het Kind in doeken gewikkeld waarvoor nergers plaats was, dat God bij ons is gekomen? Wie ontdekt dit grote wonder?
Wie ziet door die armoedige geboorte heen?

ERE ZIJ GOD

Maar zie, er straalt opeens licht. En hoor, er wordt gezongen door één groot en machtig koor: "Ere zij God in de hoge".
Horen we het allemaal? Dat engelenlied?
En die blijde boodschap dat Jezus' geboorte redding betekent?
Er zijn engelen, boodschappers van God voor nodig om het te vertellen. Vandaag is in Bethlehem de Redder geboren: Christus, de Heer.
Hij is te herkennen, niet naar zijn glorie, die heeft Hij afgelegd, maar als een Kind in doeken gewikkeld en liggend in een voerbak.
Wat een geweldig groot en mooi bericht: de Redder der wereld is gekomen. Zo plots was toen voor herders en vandaag voor ons de Heiland, de Verlosser geboren.
Herders, die niet zo gunstig bekend stonden en aan de rand van de samenleving leefden, die gemeden werden en als onbetrouwbaar werden beschouwd, zij waren de enigen die toen het engelenlied en dat mooie nieuws hoorden.
En ... op weg gingen. Na dat geweldige "Ere zij God in de hoge". De herders gaan naar Bethlehem en knielen vol blijdschap bij Jezus neer.
En u en jij en ik?
"Als ik een herder was geweest, dan was ik vast wel meegelopen,
door 't donker veld naar Bethlehem en 'k had in stilte willen hopen:
Hem ook te vinden en te zien hoe Hij voor ons op aarde kwam,
dan was ook ik stil neergeknield, bij 't Kind geboren als een Lam.
Als ik een herder was geweest dan was ik het veld weer ingegaan
en had aan iedereen gezegd: Ga naar Hem toe, bidt Hem aan
uw Heiland is voor u geboren,
u mag Hem eeuwig toebehoren".
Wat hadden wij gedaan?
Wat is kerst: een feest?

MET LEGE HANDEN

Wijzen hadden geschenken: wierook, mirre en goud.
Herders kwamen met legen handen. En zo mogen ook wij komen bij de Heer. Wat we Hem mogen aanbieden in onszelf. Ons leven, ons hart.
Hij wil onze Heer zijn, geeft ons eeuwig leven door de kribbe, door het kruis. Want over de kribbe valt reeds de schaduw van het lijden, komt het kruis al in zicht, waaraan Hij stierf en waarin Hij met de daad heeft laten zien dat Hij de Heiland is, de Redder. De Here Jezus is door die harde werkelijkheid van duisternis en doodsschaduw getrokken en Hij triomfeerde. Hij werd verhoogd en Hij zal nog éénmaal komen op de wolken, om zijn bruid, zijn kinderen op te halen. Om ons mee te nemen naar zijn Vaderland.
In die stille nacht in Bethlehem ging de hemel open. Nog eens zal dat zo zijn, als de Bruidegom komt. Het eerste teken: een Kind in doeken gewikkeld. Het laatste teken: het schallen van een bazuin, waarop we de Heer tegemoet mogen gaan.
Ga nu mee naar Bethlehem. Ga net als de herders, met lege handen naar de Here Jezus, en wees erbij als in de nacht het hemels licht zal gloren. Laat het feest van kerst en het komend bruiloftsfeest niet ongemerkt voorbijgaan. Het mooiste nieuws mogen we in ons hart hebben en er de Heer voor loven en danken totdat Hij komt.
In Jezus' licht mogen we geboren zijn, want dan wordt het nimmer nacht.
Zie, uw Verlosser is geboren.
Zie, uw Verlosser komt.
Een gezegend kerstfeest voor u persoonlijk in het gezin en in de gemeente.

J.H. Stijkel

2 FEBRUARI B.W.A. ZONDAG

BAPTISTEN BIDDEN SAMEN

Onze aandacht wordt voor heel veel dingen gevraagd of opgeëist. Veelal nuttige dingen. Maar ook gebeurt het niet zelden, dat het vele nuttige, de grootste vijand wordt van het belangrijkste. En is het belangrijkste in een mensenleven niet zijn relatie met God?
En is het belangrijkste voor onze gemeenten niet: een hechte, en springlevende relatie met de God, naar wiens Naam we ons noemen?

DE B.W.A. EN GEBED

Kunt u zich ook vinden in de volgende 4 stellingen?
- Gebed is van het allergrootste belang
- Lofprijzing en aanbidding is het doel van ons bestaan.
- Voorbede is het voorrecht en de kracht van Gods kinderen.
- Dankzegging, de zielsuiting die vrieskou verandert in zomerzon.

Geestelijke leiders van de Baptisten Wereld Alliantie (B.W.A.) zijn daar sterk van overtuigd geworden!
Vooral het 16e B.W.A. Kongres dat vorig jaar in Seoul - de hoofdstad van Korea, het land waar de opwekking nog steeds doorgaat, werd gehouden - was een Kongres waarin de kracht van gebed gezocht en beleefd werd, en stromen van zegen werden ervaren.
Daarom werd de jaarlijkse B.W.A. zondag van 1992 op 2 februari a.s. uitgeroepen tot EEN DAG VAN GEBED. Als motto zijn voor die dag gekozen de Schriftwoorden uit Ef. 6:18:
MET AANHOUDEND BIDDEN...
MET ALLE VOLHARDING EN SMEKING..
VOOR ALLE CHRISTENEN, OVERAL.

ONZE UNIE EN GEBED

Nadenkend over de toekomst van Gods werk in Nederland, verlangend dat God grote en nieuwe dingen onder ons kan gaan doen en Zich ten volle kan bedienen van onze gemeenschap, was de Commissie der Unie blij met dit B.W.A.-initiatief. Eenstemmig hebben we gezegd: Hier moeten we op inhaken! Dit moeten we onze gemeenten vragen over te nemen!

IN VEEL GEMEENTEN

Wat zal het geweldig zegenrijk zijn als in veel gemeenten, misschien wel in alle 83 gemeenten die onze Unie telt, op die 1e zondag van februari volle aandacht gegeven wordt aan het belang en de zegen van gebed. Als er over wordt gesproken, niet slechts zijdelings, of als iets wat een vanzelfsprekend "christelijk ingrediënt" is; maar als op die dag intensief, goed doordacht wordt gegeven aan het belang van gezamenlijk gebed en er ook feitelijke plaats en tijd voor wordt gezocht.
En als er dan ook metterdaad (ruim) tijd genomen wordt voor voorbede, dankzeggingen en lofprijzing.

OP VELE WIJZEN

Gebed kan trouwens op vele wijzen gebeuren. Uiteraard in de gemeentelijke voorbede, waarin een enkel persoon (b.v. de voorganger) de tolk is. Maar ook door een tijd van vrij gebed. Of door spontaan kleine groepjes van 2, 3 of 4 te maken. Of door een gebedskring te maken, waarin de ene bidder de enkele uitgesproken zin van de ander aanvult. Je kunt ook de tijd indelen en afstemmen op de onderwerpen die te voren uitgekozen zijn.
Gebedsonderwerpen kunnen spontaan genoemd worden, of ook tevoren ingediend of ingeschreven in een gebedsboek. Ook de takken van arbeid kunnen gebedsonderwerpen aandragen. Neem alleen al de zendingswerkgroep, of de diaconessen, wat zouden die een urgente gebedsonderwerpen kunnen noemen!
Niets verplicht ons trouwens alleen aan de zondagmorgendienst te denken. Waarom de andere takken van arbeid, die een zondagse aktiviteit hebben ook niet inschakelen?
En waarom zou je niet later op de dag nog eens extra bij elkaar komen voor een tijd van voorbede en lofprijzing? En als de leden ver uit elkaar wonen, zou het dan geen idee zijn wijk- of regio-gewijs iets te organiseren? Zou het niet mogelijk zijn met een of enkele nabuurgemeenten samen te komen?

OM VELE REDENEN

Er is immers zo'n schreeuwende behoefte aan openbaring van de kracht, de wijsheid en de liefde van God? Wat hebben onze Uniegemeenschap en elk der permanente commissie's onze voorbede nodig!! Wat hebben onze docenten, de zendelingen, de evangelist, de Uniecie en de bureaustaf uw voorbede nodig! Zou God geen machtige dingen kunnen doen in Nederland, door een zich verootmoedigende en biddende Uniegemeenschap?
Maar hebben onze eigen gemeente, onze voorganger, de raadsleden, de zieken, de evangelisatie-arbeid, alle takken van gemeentelijke arbeid en allen die daar leiding aan geven, het ook niet hard nodig?
Trouwens, bidden moet niet vnl. vragen zijn. Laten we vooral de Heer groot maken. Hem hulde brengen en het op vele wijzen en in vele toonaarden zeggen, dat we Hem liefhebben, omdat Zijn liefde zo aanbiddelijk is!

VOOR VELE NODEN

Die zullen in elke gemeente bestaan in menig opzicht. Denk ook aan de geestelijke nood in ons eigen land. Voor Koninklijk Huis, regering en parlement. Voor de groten en de machtigen. Maar ook voor de kleinen en de verdrukten. Bidt voor de uitbreiding en groei van Gods gemeente op aarde.
Bijna 37 miljoen Baptisten klinkt wel veel, en 't aantal wedergeboren christenen is ongetwijfeld vele malen groter, maar het verzinkt haast in 't niet vergeleken bij een wereldbevolking van weldra 55.000.000.000 (5 1/2 miljard!). Een kwart van hen hoorde nooit iets van het evangelie!
Bidt voor de economische, sociale en vooral geestelijke nood in ons zendingsgebied: Sierra Leone. Voor de zendelingen en de nationale christenen daar. Voor de Oost Europese Unie's, de gemeenten, hun opleidingsinstituten, een juist inspelen op hun nieuwe mogelijkheden.
Dit artikel laat niet toe de lijst langer te maken. Doe het zelf! Maak van tevoren een lijst van gebedsnoden, opgehangen op een duidelijk zichtbare plaats, zodat elk in persoonlijk en gezamenlijk gebed kan deelnemen.

MAAK 2 FEBRUARI TOT EEN GEMEENTELIJKE DAG VAN GEBED.
SAMEN MET BAPTISTEN OVER DE HELE WERELD!

Voor de Uniecie, G. Bosveld

Foto's gemaakt op BWA-congres in Seoul

AMSTERDAM-C. 125 JAAR

Om 125 jaar Baptisten Gemeente Amsterdam te vieren, was op 17 november 1991 om 14.30 u. een dankdienst georganiseerd in de kerkzaal van verzorgingshuis "Tabitha" aan de Amsteldijk.

Uit alle delen van Nederland kwamen vele oud-leden naar Amsterdam om met de huidige leden der Gemeente de Heer te danken voor Zijn leiding door de jaren heen. Vooraf was er de begroeting en ontmoeting van velen, die elkaar in jaren niet hadden gezien. Het zangkoor "Credo" uit Amsterdam-West en dat uit Krommenie, vereend tot één groot koor, verleenden medewerking door het ten gehore brengen van prachtige liederen, waar we erg van genoten. Ds C. Helderop had de leiding, bepaalde ons bij enkele hoogtepunten uit de geschiedenis van de Gemeente en de "lijfspreuk" van de Gemeente: "Wij prediken Christus", die jarenlang op de muur achter de preekstoel in de kerk en in het kerschip "Salem" stond (n.a.v. 2 Cor. 4:5, 10 en 16). In de loop van de jaren vergrijsde de Gemeente. De jongeren vestigden zich buiten de stad. Toch zijn de Gemeenten Amsterdam-West en Amsterdam-Noord begonnen door het werk van leden uit Amsterdam-Centrum. Dankbaar klonk dan ook het jubileumlied:

"Laten wij de glans bewaren, van de tijd die ging voorbij, waarin God deed openbaren Zijn genade rijk en vrij.
Midden in de drift der tijden, in het schijnend licht van thans, zal de Heil'ge Geest ons leiden, ons bereiden kans op kans. Geen historie meet de zegen.
Geen balans die 't heil ooit weegt.
Geen verzet houdt Gods werk tegen.
't Is de Geest die 't woord beweegt.
't Voorgeslacht opnieuw geboren, en 't effect kan niet meer stuk; wat een gunst hierbij te horen. Welk een feest, welk een geluk. Laat het feestvuur helder branden, 't jubellied verflauwe niet.
Voorwaarts nu met hart en handen, u, wiens oog op Jezus ziet.
Laat 't verleden ons verrijken; handelend naar Gods gebod:
als Gemeente 't doel bereiken: 't heerlijk Koninkrijk van God."

Er waren veel schriftelijke gelukwensen: van oud-voorgangers, zustergemeenten uit het land en van andere kerken en gemeenschappen.

De penningmeester wees op de nieuwe katheder en Avondmaalstafel, die de Gemeente zichzelf cadeau had gedaan.

Afgevaardigden voerden het woord: namens de Uniecommissie, namens Amsterdam-Noord, namens de Onafhankelijke Baptisten Gemeente Amsterdam, namens de gemeente Makkum, namens "Tabitha" en namens de oud-leden.

Na deze fijne dienst konden we bij koffie en broodjes nog wat met elkaar napraten en herinneringen ophalen. Amsterdam-Centrum kan, na dankbaar omgezien te hebben, met nieuwe moed vooruitblikken en de reis weer voortzetten in de kracht van de Heer.

Zr. H. Veenstra

EMMERCOMPASCUUM

In de maanden juni en augustus mochten we twee jonge zusters door de doop tot de gemeente zien toetreden. In hun getuigenis spraken ze van een verdieping van hun geloofsleven door het NBJB-kamp- en vormingswerk. In de tweede plaats willen we de fam. Jac. de Jong-Gorter nog even in het zonnetje te zetten. Ons oud-voorgangersechtpaar was deze zomer maar liefst 55 jaren gehuwd. Broeder en zuster de Jong (83 en 85 jaren oud) vierden deze gebeurtenis op hun nieuwe woonplek: Laan van Kwekebos 2b, 7823 AL Emmen. Het leek ons toepasselijk om beiden in een plaatje te 'vereeuwigen'.

Als laatste: de vakantie-bijbelschool opgezet door het zondagsschoolwerk en het klubwerk een groot sukses. Zo'n 70 kinderen kwamen op het tweedaagse evenement af. Het thema voor deze dagen was 'Ga je mee op ontdekkingsreis?' Alle kinderen werden met hun ouders uitgenodigd om de zondag daarop de oogst-dankdienst mee te vieren. Deze dienst stond in het teken van hetzelfde thema en was ook juist bedoeld een dienst voor en met kinderen te zijn.

Namens de Bapt. Gem. Emmercompascuum br. H. Nobbe

Aangenomen naar Leeuwarden: H. Nobbe te Emmercompascuum

AGENDA

11 januari
Oost Europa overleg (Zwolle, 10.00 uur)

12 januari
Roepingenzondag

25 januari
Bijbelzondag/GBS-zondag

1 februari
Open dag seminarium (030-284823)

2 februari
BWA-zondag in teken van gebed

HULPAKTIE VOOR BLAJENTIUR VANUIT ZWOLLE EN HARDERWIJK

Als gemeente Zwolle mochten we het afgelopen jaar meewerken aan de landelijke voedselhulp aktie voor Roemenië. Zwolle kreeg destijds het plaatsje BLAJ toegewezen. Landelijk wordt de hulp verlegd naar russisch Moldavië. Echter de gemeente Zwolle heeft besloten de hulp aan Blaj voort te zetten. Wij hebben gemerkt dat hulp in deze gemeente nog hard nodig is. Ook hebben we persoonlijke contacten met de gemeente gekregen, en die contacten willen we niet graag meer missen.
Nu heeft ook de gemeente Harderwijk zich bij de hulpaktie voor BLAJ aangesloten. Hier zijn we erg blij mee, want nu kan er in de toekomst waarschijnlijk wat meer voor Blaj worden gedaan. Tevens mogen we nu de gemeente TIUR laten delen in de hulp. Het is een plaatsje op slechts korte afstand van BLAJ. We zijn de afgelopen maand (november) weer naar BLAJ geweest met een tweetal bestelbussen vol met voedsel en kleding. We hebben ook hulp mogen verlenen aan het plaatselijke ziekenhuis in de vorm van bijbels, schoonmaakmiddelen, medicijnen, verbandmiddelen en ander steriel materiaal.
Er is in Roemenië nog steeds hard hulp nodig. Bepaalde voedselprodukten zijn nu op de bon (meel, suiker, olie etc.). Kleding is bijna niet meer te betalen.
Er is een nijpend energietekort, nu het er op lijkt dat Rusland de "kraan" dicht draait.
In BLAJ is men dankbaar dat er hulp komt.
In Zwolle en Harderwijk zijn we dankbaar dat we iets van onze welvaart kunnen afstaan om onze mede broeders en zusters te helpen. We beseffen dat het slechts een druppel op de bekende gloeiende plaat is, MAAR WEL EEN NOODZAKELIJKE DRUPPEL.

H. de Breij, Bapt. gem. Zwolle.
(Bekort, red.)

De groei van de evangelische beweging in Nederland (4, slot)

WAT KUNNEN BAPTISTEN LEREN UIT DE GROEI VAN DE EVANGELISCHE BEWEGING ?

Drie voorgaande artikelen geven het beeld weer dat twee sociologen, verbonden aan de Vrije Universiteit, schetsten van de groei van de evangelische beweging in Nederland. In dit slotartikel probeer ik aan te geven wat wij als baptisten van dit beeld kunnen leren voor de opbouw van onze eigen gemeenten.

BAPTISTEN: TUSSEN KERK EN EVANGELISCHE BEWEGING

In 1990 verscheen in onze Unie een boeiende studie over gemeente-opbouw en gemeente-groei, "Gezegend en gezonden" (eindred. N.A. v.d. Leer). Centraal stond in die studie de vraag: hoe kunnen we missionaire gemeente zijn in onze eigen tijd en omgeving. (Verplichte lektuur voor alle voorgangers en raadsleden.) Het is al vaker gezegd en geschreven, en dit rapport onderstreept dan nog eens: baptisten nemen een plaats in tussen kerk en evangelische beweging. Dat geeft aparte problemen, maar ook aparte mogelijkheden.

Dit rapport schetst baptisten gemeenten in drie gestalten en wel die van:

- de gemeente als toevluchtsoord voor gelovigen uit andere kerken;
- de gemeente als hoedster der baptisten traditie;
- de gemeente als missionaire gemeente.

De meeste gemeenten zijn een mengvorm van alle drie gestaltes.

Soms springt één er uit. Spanning ontstaat vaak op de grens van bewaren en vernieuwen. De schrijvers proberen een weg te wijzen in het omgaan met die spanning. Daar zijn ze naar mijn mening prima in geslaagd.

Evenwichtige omgang met evangelische organisaties bepleit

In bovengenoemde studie krijgen ook evangelische organisaties aandacht. Dat gebeurt veelal in positieve zin. Evangelische organisaties bieden met hun toerustingsaktiviteiten een welkome aanvulling op missionair- en evangelisatiegebied. Zij brengen ons baptisten in contact met christenen van andere kerken en gemeenschappen. Zij brengen ons tot vormen van oekumenische samenwerking op plaatselijk niveau. Zij helpen ook mensen uit baptistenkringen aan geloofsvernieuwing en bewaren hen zo als gewaardeerde aktie leven voor de gemeente.

Enkele kritische kanttekeningen maken de schrijvers ook. Evangelische organisaties ontbreekt het nogal eens aan visie op het belang van plaatselijke gemeenten. Zij richten zich veelal op individuen en onttrekken hen aan plaatselijk gemeentewerk. Soms dreigen ze zelfs helemaal gemeentevervangend in plaats van gemeenteondersteunend te gaan werken. Hun deelnemers dreigen dan het contact met de eigen gemeente te verliezen. Hun wijze van fondswerving gaat soms ten koste van de financiële situatie van plaatselijke gemeenten.

De schrijvers bepleiten een evenwichtige samenwerking met deze organisaties die baptistengemeenten kunnen verrijken en op de gemeenteondersteunende manier werken. Daartoe rekenen zij b.v. de Charismatische Beweging.

Geen evangelische BV Nederland svp

De evangelische beweging in Nederland bestaat in feite bij de gratie van actieve christenen uit bestaande kerken en gemeenten. Zonder die kerken en gemeenten waar deze mensen hun voedingsbodem vonden voor hun geloof, zou de evangelische beweging niet zijn ontstaan. Zonder die kerken en gemeenten zou de evangelische beweging als christelijke beweging ook niet lang kunnen bestaan. Dat is de overtuiging van baptisten. Groei in de evangelische beweging is dan ook vaak een groei in individualisme. Het NT schetst ons een ander beeld van de groei van een gemeente. Aan dat beeld proberen baptisten zich te spiegelen. Dat betekent groeien in zichtbare in de praktijk beoefende gemeentschap tussen gelovigen van allerlei slag, achtergrond en beleving. In de nadruk op die zichtbare geordende gemeenschap, waarin de gemeenschap die Christus met ieder van hen persoonlijk heeft wordt beleefd ligt de baptisten identiteit.

Duidelijk aanbod op plaatselijk niveau

Baptisten hebben hun oorsprong te danken aan vergelijkbare factoren als evangelische organisaties. Baptisten gemeenten ontstonden als een protestbeweging tegen een sterk door traditie bepaald kerkelijk leven, een verwaterde geloofsinhoud en vóór een vernieuwde inzet voor zending en evangelisatie, waarin mensen tot persoonlijk geloof worden gebracht. Landelijk doen zich onder baptisten net zo goed verschillen voor als tussen de verschillende evangelische organisaties. Die verschillen blijven bestaan. De Evangelische Alliantie doet ook geen poging die weg te werken. Zo is het m.i. ook niet wijs binnen de Unie van baptisten gemeenten die verschillen centraal op te willen lossen.

Beter is het, dat plaatselijke gemeenten geleerd wordt zich op plaatselijk niveau in het getuigenis van woord en daad te profileren met een eigen duidelijk herkenbaar gezicht.

Meer op de stad gericht

Deelnemers aan evangelische organisaties komen uit alle lagen van de bevolking, met een accent op de midden en hoger opgeleide mensen. Stedelingen en plattelanders zijn gelijk vergenwoordigd. Ik denk dat onder baptisten die verhouding anders ligt.

Baptisten treft je minder in de stad aan dan in kleinere plaatsen en het platteland. Onze Nederlandse cultuur richt zich echter steeds meer naar de cultuur van de stad.

Bovengenoemd rapport houdt zich daarom juist bezig met gemeenteopbouw in de grote steden. Juist daar kunnen wij dus iets leren van de evangelische organisaties. Samen zullen we moeten zoeken naar wegen om veel meer dan nu gebeurt de moderne mens zonder geloofsachtergrond met het evangelie te bereiken.

Flexibele organisatie en ruimte voor ondernemende leiders

Al geruime tijd bezinnen wij ons met hulp van een stuurgroep op een voor onze gemeenten geschikte structuur van de landelijke organisatie.

Van belang is daarbij waar het zwaartepunt van het werk gelegd wordt: centraal of decentraal, en ook waar de macht ligt, centraal of decentraal bij de plaatselijke gemeenten. Van belang is dat de kernaktiviteiten ook organisatorisch sterk ondersteund worden.

Tot die kernaktiviteiten zou ik, in navolging van wat bij de evangelische beweging de aandacht krijgt, rekenen: zending, evangelisatie, inclusief dienstbetoon en de toerusting tot deze taken.

Het zwaartepunt in de uitvoering ligt op plaatselijk niveau. Het landelijk apparaat biedt daarbij ondersteuning. Door landelijk op personeel en financieel gebied niet teveel macht te concentreren, kan, anders dan bij onze amerikaanse geloofsgenoten gebeurt, ook geen strijd om die macht ontstaan, door welke stroming dan ook.

Alle energie kan dan gestopt worden in initiatieven op plaatselijk of regionaal niveau en/of landelijk gecoördineerde projecten van tijdelijke aard o.l.v. ondernemende leiders (dat hoeven niet altijd voorgangers te zijn).

Groeien tegen de stroom in

Een paar kritische opmerkingen tot slot. Vellenga wekt in zijn boek de indruk dat als we ons bij de evangelieverbreiding maar houden aan de regels van de markeringtheorieën, groei vanzelf volgt. Als we het evangelie lezen, valt op hoezeer het evangelie inging tegen wat lekker in de markt lag. Het evangelie was vaker bron van ergernis en aanstoot, dan een goed in de markt liggend produkt. Het volgen van Christus vraagt meer van de oude mens dan deze lief is. Het evangelie is niet naar de mens. Groeien gaat ook met pijn gepaard en tegen de stroom van de tijdgeest in. Aanpassing aan wat de massa wil, degradeert en misleidt de goedgelovige. We hebben daar sterke staaltjes van gezien in Amerika met de

TV-dominees. Daarbij ging het om miljoenen. Zo kan het wel maar mag het dus niet gaan. Gods Geest werkt in vrijheid en is niet afhankelijk van onze methoden en technieken, hoe fraai die ook zijn.
Dat relativeert ons menselijk getheoretiseer en gedoe.

Joop G. Bongers

LEZERS AAN HET WOORD

TABITHA KAPITAAL VERDWENEN ?

In De Christen van 21 november j.l. stond bij het AV-verslag een korte mededeling over de twee miljoen van Tabitha. Naar mijn mening vereist dit enige aanvulling cq correctie.
a. 'De twee leden van de UC zijn pas in het Tabithabestuur gekomen toen de besluitvorming over de schenking niet meer was te voorkomen'. De juiste weergave is: toen bekend werd dat twee UC leden zitting zouden nemen in het Tabithabestuur, heeft het toenmalige bestuur in snel tempo de schenking geregeld, zodanig dat de nieuwe leden er weinig meer aan konden veranderen.
b. 'Het geld is weg'. Dat moet zijn: de twee miljoen is geschonken aan Stichting De Nieuwe Oorsprong met als enige voorwaarde dat bij verkoop een eventueel liquidatiesaldo ten goede komt aan de Unie. Het stichtingsbestuur dat uit minimaal vijf en maximaal zeven leden moet bestaan, heeft wel alle vrijheid van handelen. Ze zouden er een puinhoop van kunnen maken zonder dat er 'van buiten af' kan worden ingegrepen met als gevolg dat er na liquidatie geen geld meer overblijft.
c. 'Er is niets meer aan te doen'. Toch kan er van enige invloed nog sprake zijn namelijk op het moment dat er een nieuw bestuurslid (let wel: geen adviseur) moet worden benoemd. Volgens de gewijzigde statuten van 29 mei 1990 moeten deze op voordracht van het bestuur door de UC worden benoemd. Ook moeten jaarverslag, balans en resultatenrekening jaarlijks aan de UC worden toegezonden.
d. 'De vergadering zweeg'. Laat dan de UC alert zijn en met de weinige mogelijkheden die er ter beschikking staan nog iets trachten te redden van het kapitaal waarvan de basis is gelegd door dubbeltjes giften van gemeenteleden.

't Harde *J.H. Olijslager*

NIET OP KRIJGSGEVANGENEN SCHIETEN

In ons blad van 7 november jl schreef redacteur br. J. Schotanus een artikel onder de kop: "Goede werken, vrucht of prestatie". Had daar niet beter kunnen staan: "Reinheid van de gemeente en haar leden"? Dat is meen ik de strekking van zijn artikel. Daarbij doelt hij kennelijk op homofiele relaties: "... waarin andere sexuele leefvormen worden geproclameerd". De gemeente, schrijft hij, moet de Bijbelse standaard van reinheid en zuiverheid aanhouden en hun morele standaard niet verlagen. Hij doelt kennelijk op gemeenten, die dat laatste volgens hem wel doen. Hoe zit dat dan? Redeneren zulke gemeenten: Wij zullen onze morele standaard verlagen en wat meer onreinheid binnenhalen?
Dat kan ik niet geloven. Het is blijkbaar zo, dat hun standaard van reinheid op bepaalde gebieden iets anders is dan die van br. Schotanus. Misschien door een andere bijbelbeschouwing of een andere uitleg! Ja, dat komt voor in onze Unie, op meerdere terreinen. Is nu zijn visie de (enig) juiste?
"Als er op een Algemene Vergadering bij grote meerderheid een beslissing is genomen, schrijft hij. Nu, op die A.V. ging het primair over goedkeuring van het C.v.d.O.-besluit rondom deze zaak. Maar uitdrukkelijk was gesteld om geen discussie te voeren over "de zaak zelf". Daarvoor was de voorbereiding te gering, de tijd te kort, de groep te groot. Als ik goed begrepen heb zou daarover later gesproken worden, na een goede voorbereiding. Welnu, sommigen wachten daar nog op; ik ook.
Een grote vraag blijft, voor nu en later: moet ieder zich aan meerderheidsbesluiten conformeren? "Vraag naar de oude paden", zegt een kopje. Wel, in de kerkgeschiedenis komen we velen tegen, die afweken van meerderheidsbesluiten en oude paden. Om er een paar te noemen: Luther, Bunyan, Feisser.
"Er wordt ruimte gevraagd voor de eigen weg". Die opmerking is tendentieus. Sommigen verstaan Gods woord, het Evangelie en Gods weg wel eens anders, maar willen toch echt niet de brede weg inslaan. Als br. Schotanus ergens schrijft: "om des gewetens wil", bedenke hij dat sommigen, eveneens om des gewetens wil, naast het Unie gebeuren geplaatst worden (of er zichzelf naast plaatsen). Niet zijn of hun geweten is maatstaf, maar Gods woord. En er moet gelegenheid zijn om dat samen te bezien.
En dit nu is de reden van mijn schrijven: Is die gelegenheid er? Wordt die ook geboden? Er wordt gezegd: De Christen moet geen strijdtoneel en slagveld worden. Akkoord. Maar in dit artikel werden schoten afgevuurd op die niet-zo-denkenden, waartegen ze zich in dit blad niet kunnen verdedigen. *Dat is niet eerlijk.* Mogen in De Christen bepaalde woorden niet gebruikt worden en sommige onderwerpen niet aangeroerd worden? Jammer, maar het zij zo. Dan moeten ook redacteuren deze "erecode" gehoorzamen, en niet - ik houd het beeld even vast - op krijgsgevangenen schieten.
Br. Schotanus wil komen tot een Gemeenschappelijk Samenlevings Akkoord. Dat zou een goede zaak zijn! Baptisten, met verschillende inzichten in deze zaak, samen om de tafel zitten, met dezelfde Bijbel, en biddend zoeken naar Gods wegen. Met een neerslag ervan in De Christen. Dan hoeft het standpunt van "dissidenten", al dan niet door henzelf aangedragen, niet in de landelijke pers te komen.
Tenslotte: ik las eens: "De gerechtigheid van een staat blijkt uit de wijze waarop ze met minderheden omgaat". Zo moge het worden in de Unie en in De Christen.

Hoogeveen *H. de Vlas*

Redactie:
Ik zou mij in morele zin medeplichtig voelen wanneer ik niet in zou gaan tegen de zaken die br. De Vlas noemt.

J. Schotanus

---

nbjb

VERSLAG WEEKEND KINDERWERK

Dertig mensen, die praten over en aktief bezig zijn met het club- en zondagsschoolwerk. Dat gebeurde 8 en 9 november opnieuw in "de Strubben". Het tweede weekend kinderwerk op ons eigen honk werd weer een succes.
Vrijdagavond werd het weekend officieel geopend door Alida van Midden. De rest van de avond besteedden we aan het opzetten van een jaarprogramma voor de club of zondagsschool. Aan de hand van een spel werd iedereen aan het werk gezet. Vervolgens probeerde iedere afdeling zijn eigen jaarplanner in te vullen. Dit was een intensief karwei. Toen dan 's avonds laat de keuken van "de Strubben" nog geopend werd voor het verspreiden van verscheidene snacks, was iedereen daar blij mee.
De zaterdagmorgen begonnen we met een goed verzorgd ontbijt. Na de officiële dagopening was het tijd voor de workshops. Er waren er vier, waarvan je er twee kon kiezen: een met kerstwerkjes, een houten slang, een vlinder (diverse technieken) en als laatste een inhoudelijke. Onder leiding van Geert-Jan Blanken werd hier gediscussieerd en gewerkt over het onderwerp "geloofsopvoeding". Na versterking van de innerlijke mens, begonnen we vol goede moed aan het middagprogramma. Het lukte Henk ten Wolde prima ons meer dan een uur te boeien met verschillende vormen van drama. Overigens waren wij zelf de aktieve deelnemers aan zijn spel.
Toen Alida het weekend afsloot, bleek dat ieder weer geïnspireerd naar huis ging. Er was veel gepraat, gewerkt en geleerd. En dat was natuurlijk ook de bedoeling van dit weekend.

Dorothe Busscher

DE CHRISTEN
Orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks; abonnementsprijs f 49,- per jaar; buitenland f 68.- per jaar.
Redactie:
Drs. H.D. Huiting, drs. P.J. Lalleman, J. Schotanus, ds. Jac. Schouten, ds. J.H. Stijkel
Eindredakteur:
Drs P.J. Lalleman, Postbus 20069, 7302 HB Apeldoorn. Wilt u alle kopij, berichten en gemeentebladen naar Apeldoorn zenden?
De kopij dient uiterlijk 14 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; Tel. 030-284494/284457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Psalm 121: 1 & 2 "Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen? Mijn hulp is van de Here die hemel en aarde gemaakt heeft.

Op woensdag 4 december 1991, op de leeftijd van 66 jaar, heeft de Heer thuis gehaald onze zuster:

Alberdiena Geertje Wolgen-Groenhof

Baptisten Gemeente Veendam

Het juiste telefoonnummer van zr. M. Smit, lid van de Zang Bundel Commissie, luidt: 05280-68100.

Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.
Johannes 3 vers 17

Op 18 november 1991 ging op 70-jarige leeftijd van ons heen onze moeder, schoonmoeder, oma

Josina Catharina (Jo) Peeters

Geleen: J.G.C. Dalenberg-van der Ven
A. Dalenberg
Sacha, Petra, Tom, Ruben

Brunssum: H.C. van der Ven
J.C.C. van der Ven-Smerecnik
Ralph, Eric, Roy, Maud

Nuth: E.P. Peters-van der Ven
J.F.G. Peters
Giovanna

M.L. Kingplein 106
Corr.-adres: 6161 TK Geleen, Maanstraat 2

De uitvaartdienst heeft donderdag 28 november j.l. plaatsgehad.

MEDEDELINGEN:

De Baptisten gemeente Zevenaar heeft per 01-01-1992 een nieuw adres voor de samenkomsten op zondag. De diensten zullen om 10.30 uur beginnen en worden gehouden in: Dependance Andreasschool, Guido Gezellestraat 1, te Zevenaar.

In het adressenboekje staat bij de adressen van de zendelingen niet de plaatsnaam Freetown vermeld. Wilt u deze aanvulling in uw boekje opnemen bij: P.G. de Groot; H.W. Oosterloo, A. Oppenhuizen en D. Rosier.

Het nieuwe adres van de penningmeester van de gemeente Siddeburen, br. F. Wolf, luidt: Koningsakkers 61, 9628 EK Siddeburen, tel: 05963-1563.

De medewerkers van het Uniebureau wensen de lezers gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 1992.